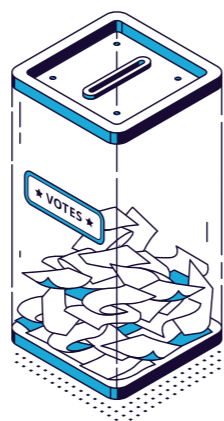

การศึกษานาครตและ
**จากทัศน์
การเมืองไทย**
เพื่อสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน

สถาบันพระปกเกล้า
King Prajadhipok's Institute

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5 ฝั่งทิศใต้
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0-2141-9600

โทรสาร 0-2143-8181

www.kpi.ac.th

การศึกษานาครตและจากทัศน์การเมืองไทยเพื่อสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน

การศึกษานาครตและ
**จากทัศน์
การเมืองไทย**
เพื่อสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน
ในมิติของสถาบันการเมือง
(รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา)

2
เล่ม

รองศาสตราจารย์ตระกูล มีชัย
นางสาวชมพูนุท ตังถาวร

“การศึกษาอนาคตและฉากทัศน์การเมืองไทย
เพื่อสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน : ในมิติของสถาบันการเมือง
(รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา) เล่มที่ ๒”

รองศาสตราจารย์ ตระกูล มีชัย

นางสาวชมพูนุท ตั้งถาวร

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธันวาคม ๒๕๖๓

รายงานวิจัยเรื่อง	“การศึกษาอนาคตและฉากทัศน์การเมืองไทย เพื่อสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน : ในมิติของสถาบันการเมือง (รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา) เล่มที่ ๒”
ดำเนินการโดย	รองศาสตราจารย์ ตระกูล มีชัย นางสาวชมพูนุท ตั้งถาวร คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ธันวาคม ๒๕๖๓
สนับสนุนโดย	สถาบันพระปกเกล้า ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น ๕ ฝั่งทิศใต้ เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑๙๖๐๐ โทรสาร ๐๒-๑๔๓๘๑๘๑ http://www.kpi.ac.th
ประสานงาน	สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑๙๕๙๘

สารบัญญรายงานเล่มที่ ๒

	หน้า
บทที่ ๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๗๕ ถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๓	๓๘๕
๕.๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑ รัฐบาล พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา	๓๘๖
๕.๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒ รัฐบาล พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา	๓๙๒
๕.๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓ รัฐบาล พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา	๓๙๕
๕.๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔ รัฐบาล พันตรีควง อภัยวงศ์	๔๐๒
๕.๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๕ รัฐบาล พลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น	๔๐๔
๕.๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๖ รัฐบาล นายสัญญา ธรรมศักดิ์	๔๔๓
๕.๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๗ รัฐบาล พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์	๔๕๙
๕.๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๘ รัฐบาล พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์	๔๖๑
๕.๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๙ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๗๐
๕.๑๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๐ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๗๖
๕.๑๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๑ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๗๙
๕.๑๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๒ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๘๒
๕.๑๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๓ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๘๓
๕.๑๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๔ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๘๔
๕.๑๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๕ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๘๘
๕.๑๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๖ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๙๑
๕.๑๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๗ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๔๙๕
๕.๑๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๘ รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ	๔๙๗
๕.๑๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๙ รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ	๕๐๒
๕.๒๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๐ รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ	๕๐๔

สารบัญชารายงานเล่มที่ ๒

	หน้า
๕.๒๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๑ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๕๑๐
๕.๒๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๒ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๕๒๙
๕.๒๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๓ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๕๓๕
๕.๒๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๔ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๕๔๑
๕.๒๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๕ รัฐสภา นายบรรหาร ศิลปอาชา	๕๕๗
๕.๒๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๖ รัฐสภา นายบรรหาร ศิลปอาชา	๕๖๖
๕.๒๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๗ รัฐสภา พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ	๕๙๐
๕.๒๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๘ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๖๐๙
๕.๒๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๙ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๖๑๒
๕.๓๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๐ รัฐสภา นายชวน หลีกภัย	๖๑๓
๕.๓๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๑ รัฐสภา พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร	๖๑๘
๕.๓๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๒ รัฐสภา พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร	๖๓๐
๕.๓๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๓ รัฐสภา พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร	๖๔๕
๕.๓๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๔ รัฐสภา พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร	๖๔๙
๕.๓๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๕ รัฐสภา นายสมัคร สุนทรเวช	๖๙๙
๕.๓๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๖ รัฐสภา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๗๓๗
๕.๓๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๗ รัฐสภา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๗๗๐
๕.๓๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๘ รัฐสภา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๗๘๔
๕.๓๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๙ รัฐสภา นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	๘๐๒
๕.๔๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔๐ รัฐสภา นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	๘๑๙
๕.๔๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔๑ รัฐสภา นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	๘๖๗
๕.๔๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔๒ รัฐสภา พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา	๙๐๓
๕.๔๓ สรุปและวิเคราะห์ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการอภิปรายไม่ไว้วางใจ	๙๐๖

บทที่ ๕

การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ ถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๓

การศึกษากการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ในบทนี้เป็นการศึกษาตั้งแต่การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจที่เกิดขึ้นครั้งแรก ภายใต้รัฐบาลที่มีพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นนายกรัฐมนตรี ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ จนถึงรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ในการศึกษาการอภิปรายแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะศึกษาถึงญัตติการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ และ/หรือการเปิดอภิปรายญัตติของหัวหน้าพรรคการเมือง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และการอภิปรายปิดหรือสรุปญัตติการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในบางกรณี จะศึกษาถึงในรายละเอียดถึงสาระของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ และการตอบข้อกล่าวหาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ รวมทั้งผลการลงมติไม่ไว้วางใจ และการลงมติไว้วางใจ นอกจากนี้บางกรณีจะพิจารณาถึงผลกระทบทางการเมืองที่เกิดขึ้นหลังการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ เช่น การปรับคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีลาออก การยุบสภาผู้แทนราษฎร และท้ายสุด การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจส่งผลต่อการไร้เสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาล การไร้ความชอบธรรมทางการเมืองของรัฐบาล หรือความชอบธรรมทางการเมืองของรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจมากน้อยเพียงใด ซึ่งย่อมส่งผลถึงการเลือกตั้งทั่วไปที่จะเกิดขึ้นว่าพรรคการเมืองที่ร่วมรัฐบาล หรือรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจได้รับเลือกตั้งหรือไม่ หรือพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้งมากขึ้นหรือลดลงเพียงใด และผลของการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะเป็นคลื่นทางการเมืองที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยการปฏิวัติรัฐประหารหรือไม่

การนำเสนอการอภิปรายทั้งฝ่ายเสนอญัตติ และฝ่ายรัฐมนตรีที่ชี้แจงหรือตอบข้อกล่าวหา งานวิจัยนี้ยังคงไว้ซึ่งภาษาเฉพาะส่วนที่เป็นสาระหรือประเด็นของการกล่าวหาของการอภิปรายตามที่ปรากฏในรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้เห็นภาพของการตอบโต้ในสภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ตามเนื่องจากรายงานการประชุมของการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจแต่ละครั้งมีจำนวนหลายร้อยหน้า บางครั้งมีมากกว่าหนึ่งพันหน้า จึงจะเลือกการอภิปรายในสาระบางส่วนเท่านั้น และขอคงไว้ซึ่งภาษาเขียนที่ใช้ในแต่ละยุคสมัยตามรายงานการประชุม^{๑๔๔}

^{๑๔๔} รายงานการประชุมเพื่อประกอบการศึกษาการอภิปรายไม่ไว้วางใจในบทนี้ มิได้อ้างอิงการค้นคว้ารายงานการประชุมไว้ แต่สามารถดูการอ้างอิงได้จากบรรณานุกรมที่ได้อ้างถึง รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และบันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามที่ระบุถึง ปีที่ ครั้งที่ สมัยประชุม และวันที่ ประชุม

๕.๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑ รัฐบาล พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา

ญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้วางใจในรัฐมนตรีที่ได้รับการตั้งและแต่งตั้งใหม่ ผู้เสนอญัตติ คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑/๒๔๗๘ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๘

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี เสนอญัตติต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติความไว้วางใจในรัฐมนตรีที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ โดยทางฝ่ายรัฐบาลชี้แจง สรุปได้ดังนี้

(๑) น.ต.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี การที่รัฐบาลต้องกระทำเช่นนี้ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ วรรคต้น บัญญัติว่า ในการบริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเป็นเช่นนี้ คณะรัฐมนตรีโดยเฉพาะผู้ที่ได้รับการตั้งและแต่งตั้งใหม่ควรได้รับความไว้วางใจจากสภา เสียก่อน รัฐบาลได้ทำหน้าที่คือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญในโอกาสแรกที่ได้มีการประชุม

(๒) นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า “ตามที่เขาเจ้าได้เคยประชุมกันภายในสำหรับผู้แทนราษฎรต่าง ๆ คือเราถือว่าเราไม่มีปาร์ตี แล้วเราได้ประชุมกันก่อนหน้านี้ ท่านทั้งหลายก็ได้ให้โอกาสแก่เขาเจ้าว่า ก็แล้วแต่เขาเจ้าเถอะ จะเลือกใครก็ได้ ให้โอกาสเขาเจ้าเช่นนี้ เขาเจ้าก็อยากจะทดลองดูว่าท่านพูดเช่นนี้จะ เป็นความจริงหรือไม่ เขาเจ้าก็ได้ทำตามคำที่ท่านได้ให้ไว้แล้วท่านจะว่าอย่างไร..... ในการที่เขาเจ้ามาขอความไว้วางใจนี้ เขาเจ้าได้กระทำหน้าที่มาตลอดหลายปีแล้ว ๓ ปีเข้าปีนี้ ท่านย่อมรู้ว่าเขาเจ้าดำเนินการเป็นอย่างไร เพราะความเชื่อถือซึ่งกันและกันมีอยู่ ถ้าหากมีความเชื่อถือซึ่งกันและกันแล้วละก็ เราดำเนินการอย่างไร เช่นได้ตั้งคณะรัฐมนตรีอย่างไร แล้วได้เป็นมาอย่างไร การช่อมนี้เป็นการช่อมเล็กน้อย ไม่ใช่รู้ว่าหรือคณะรัฐมนตรีทั้งคณะแล้วทำใหม่ เพราะฉะนั้นเขาเจ้านี้กว่าท่านจู้เขาเจ้ามากเกินไปที่ทำเช่นนี้ ควรให้ความไว้วางใจเขาเจ้าก็ควรให้ หรือไม่อย่างนั้นก็แก้ออกไป นี้อย่างนี้พอแล้ว”

(๓) นายกรัฐมนตรี อภิปรายตอบคำถามสมาชิกสภา ที่ซักถามว่า “เขาเจ้าเห็นว่าท่านยังเข้าใจผิดเรื่องการเมืองอีกมาก คือการที่รัฐมนตรีว่าการหาใช้เอาเอกซ์เปิดในทางวิชาความรู้เฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างที่เราเรียกว่าเจ้าหน้าที่เทคนิคไม่ ในเรื่องนี้เจ้าหน้าที่ประจำเขามี เขาทำอยู่ ผู้ใดที่ไปเรียนร่ำมาก็ต้องไปทำหน้าที่ในเรื่องแร่ ผู้ใดที่ไปเรียนในทางเกษตรเขาก็ต้องไปทำหน้าที่ในทางเกษตร เช่น การนา อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นั่นเป็นวิชาเทคนิค จะเอาหน้าที่การเมืองให้รู้อย่างนั้นอย่างนี้ไปทุกสิ่งทุกอย่างเอกซ์เปิดนั้น ท่านไปหาจนชีวิตหาไม่ก็หาไม่ได้ เขาเจ้าเชื่อแน่ว่าท่านหาอย่างนั้นไม่ได้.....เมื่อท่านเชื่อถือเขาเจ้าให้เขาเจ้าเป็นนายก ท่านก็ต้องเชื่อถือในเรื่องที่เขาเจ้าจะเลือกคนใช้อย่างนั้น เขาเจ้าจะพูดกับท่านไม่ได้ขัดแย้งในที่นี้ว่าทำไมเขาเจ้าเลือกคนนั้น ทำไมเขาเจ้าไม่เลือกคนนี้ แต่เขาเจ้าพูดกับท่านได้เฉพาะตัวว่า ทำไมเขาเจ้าเลือกอย่างนั้น อย่างนี้ นี่ถ้าท่านถือว่าเขาเจ้าเป็นกันเอง เป็นคณะพรรคเดียวกัน เป็นส่วนเดียวกันแล้ว ท่านก็ไม่

จำเป็นจะต้องมาแฉโงยในที่นี้ มาพูดกันตัวต่อตัวว่าทำไมไปเลือกรัฐมนตรีธรรมการที่เป็นทหารเรื่อนะด้วย เหตุผลกลใด ข้าพเจ้าก็จะอธิบายว่าเป็นอย่างนั้น ๆ แต่ครั้งจะให้ข้าพเจ้ามาขยายในที่นี้ ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องถือนโยบายเหมือนกัน จะให้ข้าพเจ้าพุ่งสว่างโร่ โจ้ออกไปนั้นไม่ได้ จำเป็นต้องเก็บไว้บ้าง จะปล่อยไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่านว่าอย่าซักไซ้ไล่เสียงให้มากนักเลย แต่ถ้าอย่างจะทราบอย่างไรก็พูดกันในภายหลังอีก หรือไม่อย่างนั้นท่านก็ขอให้ประธานสภาฯ พัก แล้วก็พูดกันเป็นคน ๆ ไปอย่างนั้นเอา แต่จะให้ข้าพเจ้ามาขยายอย่างนี้ข้าพเจ้าขอตัวที”

(๔) หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า “เฉพาะตัวหลวงสินธุสงครามชัย ซึ่งไม่ได้มาอยู่ในที่นี้ และมีสมาชิกบางท่านมีความข้องใจว่าหลวงสินธุฯ ไม่ได้เป็นครุณั้น ข้าพเจ้าขอถือนโอกาสที่จะชี้แจงทำความเข้าใจกับท่านตามที่ข้าพเจ้าได้รู้จักและคุ้นเคย.....หลวงสินธุฯ เป็นทั้งนักเรียนที่ดีและเป็นทั้งครูด้วย สำเร็จการศึกษาโรงเรียนนายเรือที่นี้ แล้วก็ไปศึกษาต่อที่ประเทศเดนมาร์ค แต่การศึกษาโรงเรียนนายเรือประเทศเดนมาร์คนั้นไม่ใช่ไปถึงก็เข้าได้ หลวงสินธุฯ ได้ไปเตรียมศึกษาวิชาขั้นต้นที่ประเทศเดนมาร์ค คือได้รับการศึกษาวิชาขั้นต้นเตรียมเทียบเข้ามหาวิทยาลัยเหมือนกัน เมื่อกลับมาสยามแล้ว หลวงสินธุฯ ได้เป็นครุมาตลอด เป็นครุโรงเรียนนายเรือ เป็นครุโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ และสมาชิกที่เป็นทหารเรือคงทราบได้ดีว่าเป็นอย่างไร ย่อมจะถามได้จากผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือหรือโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ หลวงสินธุฯ ได้เอาใจใส่นักเรียนทุกอย่าง แม้ที่สุดจะเป็นการพลศึกษา หลวงสินธุฯ ก็ได้เป็นผู้หัดเองอะไรเองทุกอย่าง นอกจากนั้นหลวงสินธุฯ ตามที่ข้าพเจ้าได้รู้จักมา ไม่ใช่ว่าจะเป็นผู้มีความคิดแคบเฉพาะในทางทหารเรือเท่านั้น ได้มีความสนใจในทางวิชาแพทย์ ในทางกฎหมาย และแม้ที่สุด ในทางเศรษฐศาสตร์ บางที่หลวงสินธุฯ ได้สอนวิชากฎหมาย วิชาเศรษฐศาสตร์ให้แก่ทหารเรือด้วยตัวเอง และได้หมกมุ่นอยู่กับตำราเป็นหลายอย่าง เพราะฉะนั้นข้อข้องใจที่ว่า หลวงสินธุฯ ไม่ได้เป็นครุณั้น ข้าพเจ้าขอถกลงให้ทราบตามที่ข้าพเจ้าได้รู้จักหลวงสินธุฯ”

(๕) นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า “ในการที่ข้าพเจ้าได้เลือกรัฐมนตรีต่าง ๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าเองก็ได้ใช้ความสังเกต ทั้งได้สืบดูด้วยว่าผู้ใดมีความรู้เพียงใดและสามารถเพียงใด นอกจากนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเลือกคนต้องพยายามเลือกคนดี ไม่ใช่ว่าจะเลือกสุ่มสี่สุ่มห้า การบ้านการเมืองจะไปเลือกใช้คนสกปรกโสมมไม่ได้ เราต้องเลือกคนดี คนที่พอใจ และไว้วางใจเหมือนกัน .....ข้าพเจ้าเองได้อยู่ในนี้มา ท่านต้องรู้ว่าข้าพเจ้าต้องไปวิ่งเต้น ต้องอ้อนวอนแทบตาย ขอให้เห็นใจเถอะ ข้าพเจ้าไม่ได้พูดปด ถ้าพูดปดแล้ว ใครจะมายิงหรือทำร้ายข้าพเจ้า ๆ ไม่ว่าเลย ...การเลือกรัฐมนตรีนั้น เมื่อมีคนบอกว่าจะมีการโหวตไม่ไว้ใจ พอข้าพเจ้าทราบข่าวเช่นนั้น รู้สึกดีใจ เพราะจะได้พ้นหน้าที่กันเสียที ข้าพเจ้าอยากจะให้โหวตไม่ไว้ใจ ถ้าจะพูดอย่างสั้นก็คือ การเป็นนายกฯ นั้นต้องรับผิดชอบมาก แต่ข้าพเจ้าก็ต้องทำ และเมื่อทำแล้วก็ต้องทำจริง ๆ ฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านเห็นใจเถิดว่า ไม่ใช่่ง่าย ๆ และที่มาของนี้ไม่ใช่จะมาปิดปากท่านไม่ให้พูดอย่างนี้หรืออะไรต่าง ๆ ...เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้บอกว่า ถ้าท่านบอกไว้ใจแล้ว ก็ปฏิบัติอย่างนี้ แล้วจะว่าไม่พอใจอย่างนั้นอย่างนี้ ขอให้ท่านเห็นหัวอกที่บริสุทธิ์ของข้าพเจ้าในขณะนี้เถิด”

“ข้าพเจ้ารู้สึกที่ใช้คำแรงไป แต่ไม่แรงสำหรับให้ร้ายคนอื่น เพราะความจริงเป็นอย่างนั้น คือ เป็นเรื่องจริง นี่พูดด้วยความจริงใจ เมื่อจริงใจแล้วข้าพเจ้าไม่กลัว จึงกล้าพูด ข้าพเจ้าไม่อยากจะได้อะไรต่ออะไรทั้งหมด ซึ่งภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า เพล เดอะ เกม คือจะทำอะไรก็ต้องทำด้วยความพอใจ เมื่อจะเป็นอย่างไรก็ต้องเป็นอย่างนั้น..... การทำงานร่วมกันในคณะรัฐมนตรี ที่แลเห็นหน้ากันอยู่นี้ ไม่ใช่เราจะไปจับคนโน้นคนนี้เข้ามาโดยที่เราไม่รู้จัก เราต้องจับเอาคนโน้น หรืออะไรต่าง ๆ มันก็เลอะเทอะ เต็มที่ ข้าพเจ้าจะมองดูหน้าได้ว่าใครที่ข้าพเจ้าไม่รู้จัก หรือที่ข้าพเจ้าไม่ไว้ใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกมา และคัดเอา มาแล้วนี่ อย่างนี้ พระสารศาสนา ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าต้องการใช้เพียงแค่นั้น คนนี้ต้องการให้ไปทำทางโน้นเพื่อสำหรับอย่างนั้น แล้วท่านจะมาซัก ๆ ข้าพเจ้าก็พูดไปจริง ๆ ภายหลังท่านจะมากล่าวว่าข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ อย่างนั้น”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความเห็นทั้งการรับรองรัฐมนตรีที่รัฐบาลเสนอ ทั้งไม่รับรองรัฐมนตรีบางตำแหน่ง สรุปการอภิปรายในบางประเด็น ดังนี้

(๑) ขุนวรสิขัฐตรณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า “ข้อที่สมาชิกจะให้รัฐบาล แถลงนโยบายนั้นเห็นว่าไม่จำเป็น เพราะว่านโยบายนั้นเป็นนโยบายส่วนรวมของคณะรัฐบาล ไม่ใช่เป็นของ รัฐมนตรีเป็นคน ๆ ไป เช่นกับว่ากระทรวงธรรมการกระทำอย่างใดนั้น ต้องทำตามนโยบายของคณะ เพราะฉะนั้นเมื่อคณะได้วางนโยบายไว้อย่างไร คือว่าได้รับไปจากสภา แล้วประการใด ใครมาเป็นรัฐมนตรี ก็ต้องทำตามอย่างนั้น ไม่ใช่จะไปทำงานของตนเป็นเอกรหรือเป็นเอกราช เพราะเหตุฉะนั้นการที่จะให้ แถลงนโยบายนั้นไม่จำเป็น เพราะเป็นการซ่อมรัฐมนตรีเท่านั้น ไม่ใช่เปลี่ยนคณะรัฐมนตรีใหม่ทั้งหมด ตามธรรมดาเราก็ต้องถือว่าเมื่อรัฐบาลไม่ขอเปลี่ยนแปลงนโยบายประการใดแล้ว เราต้องถือว่ารัฐบาลนี้จะต้อง กระทำตามนโยบายนั้นต่อไป.....การไว้วางใจทั้งคณะหรือส่วนตัวบุคคล ข้าพเจ้ายังแคลงใจสำหรับบุคคล ๒ คน เท่านั้น นอกนั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยทุกประการ บุคคล ๒ คนนี้คือ รัฐมนตรีธรรมการ กับเกษตรธิการ เหตุใด ข้าพเจ้าจึงได้ไม่ไว้วางใจคนทั้งสองนี้ กระทรวงธรรมการนั้นอาภัพมาก อาภัพมาหลายปีแล้ว เพราะเหตุว่าเรา ไม่ได้ครุมาครุครุ เราได้อะไรมาครุครุก็ไม่ทราบ ตั้งแต่ครั้งราชาธิปไตยแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ได้ครุมาครุครุ ไม่ต้องสงสัย ลักษณะก็เข้ากับที่ว่า เราเอาคนที่ไม่ใช่บัณฑิตมาคุมบัณฑิต เข้ากันไม่ติดแต่กระแหร่าไป เพราะฉะนั้นกระทรวงธรรมการเมื่อฟังดูภายในแล้ว เกือบจะเรียกว่าหม้อข้าวที่บูด ๆ อยู่เสมอไม่แจ่มใส..... งานของกระทรวงธรรมการนั้นยังเป็งานที่ต้องปรับปรุงใหม่ คือเป็นระเบียบที่สู้จะไม่เรียบร้อย โดยที่ฝ่าย ปลัดกระทรวงทำไม่ได้ โดยเอกร เพราะข้าพเจ้าได้เคยเห็นรัฐมนตรีเข้าไปยุ่งย่ำในงานของปลัดกระทรวงเขา อยู่มาก ๆ แท้ที่จริงนั้นรัฐมนตรีนั้นเป็นผู้ถือนโยบาย ไม่ควรจะไปยุ่งย่ำในกิจการของปลัดกระทรวง เช่นกับ รัฐมนตรีไปตรวจโรงเรียนนั้นไปตรวจเพื่ออะไร ตัวเป็นแต่ผู้รับนโยบายเท่านั้น เพราะเหตุที่เรายังปฏิบัติการเป็น หัวมงกุฎท้ายมังกรอยู่เช่นนี้แหละ จึงไม่เหมือนเมืองนอกเขา คือว่าเราปล่อยหางปลัดกระทรวงไม่ได้ทีเดียว จึงต้องมีรัฐมนตรีที่สามารถในการงานนั้นด้วย ไม่ใช่แต่ว่ารับนโยบายแล้วไปสั่งปลัดกระทรวงได้อย่างเดียว เพราะฉะนั้นการที่ท่านผู้หนึ่งซึ่งมีความรู้ในทางทหารเรือเข้าไปควบคุมกิจการของกระทรวงธรรมการนั้น

ข้าพเจ้าสงสัยอยู่ว่าจะไม่เป็นผลสำเร็จดังที่ท่านที่ต้องย้ายไปอยู่กระทรวงเกษตรธิการเดี๋ยวนี้อีกข้อหนึ่งข้าพเจ้าไม่ไว้ใจรัฐมนตรีเกษตรธิการบัดนี้เพราะเหตุไร แท้จริงนั้นเราทำผิดทางมาก จริงอยู่ในเบื้องต้นรัฐมนตรีธรรมการของเรานั้นไม่ใช่ครู แต่ทว่าเมื่อได้ทำงานทางครุมาจนแล้ว ก็อาจจะเข้าอดเข้าใจได้ ทำไมจึงไม่ให้อยู่ต่อไปในกระทรวงนั้น ..ไม่ควรจะเอามาไว้เกษตรธิการ คราวนี้พื้นความรู้ในทางเกษตรนี้ พื้นความรู้ของท่านคืออย่างไร กฎหมาย ไม่ใช่พวกเล่นแร่แปรธาตุ ไม่ใช่คนที่รู้ในทางผักหญ้า ป่าไม้ ผลไม้ ไม่ได้รู้ลำนน้ำต่าง ๆ เราไม่เคยปรากฏว่าคนเรียนกฎหมายจะรู้อย่างนั้น ...ในกระทรวงเกษตรนี้ต้องการเทศนิคอยู่มาก ต้องการผู้รู้ป่าไม้ ต้องการผู้รู้สิทธิกรรมจริง ๆ ต้องไปเรียนเมืองนอกเมืองนาเข้ามาทำงานจึงจะเกิดผลแก่เมืองไทย... ในเมื่อบุคคลเราไม่มีความรู้แล้วไปทำงานที่ต้องใช้ความรู้นั้นทำได้ประการใด

(๒) นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า “เราพูดกับเจ้าคุณนายกษคนเดียว เราเชื่อท่าน ท่านเลือกใครมาเราเอา แต่ในขณะที่เดียวกันท่านเชื่อเรา คือเราเคยบอกท่านเมื่อเลือกรัฐมนตรี ท่านถามว่าคนนั้นเป็นอย่างไร เราชี้แจงว่าไม่ควรท่านก็ไม่เอา นี่เป็นเกียรติคุณที่ฝังอยู่เสมอ ว่าเจ้าคุณนายกษ เป็นเช่นนี้ ในการซ่อมรัฐมนตรีคราวนี้ไม่เหมือนธรรมดา คือเลือกคนภายนอกมามาก นอกจากเลือกสมาชิกแล้ว จะเลือกผู้มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ เราก็เลือกมาได้ แต่จะต้องสามารถอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองได้ ในรัฐธรรมนูญว่าอย่างนั้น แต่ว่าต้องเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในการเมืองได้ ปัญหาเช่นนี้เจ้าคุณนายกษเองเคยเป็นผู้ปราณีประนอมมาแล้วทุกครั้งที่มีการไว้วางใจ เพราะฉะนั้นครั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะทำเช่นนี้”

(๓) นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า “ฉะเพาะเจ้าคุณนายกษ เราไว้ใจท่านมากและนับถือด้วย แต่ว่างานของท่าน คนของท่าน เราจำเป็นต้องดู เพราะเหตุว่าเราแทนประชาชนแทนราษฎร.....ข้าพเจ้าเห็นมีความจำเป็นเป็นอันมากที่ผู้เข้ามาใหม่ซึ่งเราไม่รู้จักหน้าจำเป็นจะต้องรายงานตัวเพื่อให้เรารู้จักหน้าหรือรายงานคุณวุฒิให้เราไว้ใจตามรัฐธรรมนูญ นั้นเราไว้ใจรัฐมนตรีทั้งคณะแต่ไม่รับความไว้วางใจของคนบางคนที่ย่อม.....สำหรับคนอื่น ๆ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องพูดให้สมาชิกหรือสภาฯ นี้ทราบ เราทำงานแทนประชาชน เราจะไปบอกประชาชนอย่างไร ไปบอกประชาชนว่าดีหรือ เขาก็เคยได้ยินมา ...เพราะฉะนั้นสำหรับผู้ที่เข้ามาใหม่นั้นเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องรายงานหรือแถลงคุณวุฒิให้สภาฯ ทราบและจะได้ไว้วางใจ”

(๔) ร.ต.ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า “รายงานคณะรัฐมนตรีที่คณะรัฐมนตรีเสนอขึ้นมา ข้าพเจ้ารู้จักทุกท่าน แม้แต่จะเข้ามาใหม่ก็ตาม รู้จักทุกท่าน แต่ว่าบางท่านซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรไว้ใจก็มี แต่กระนั้นก็ตาม เมื่อนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้เลือกเสนอขึ้นมาแล้วเช่นนี้ถึงอย่างไรเราก็ต้องไว้ใจ แต่ก่อนที่จะไว้ใจ ข้าพเจ้าขอเรียนต่อรัฐบาลว่า การเลือกคณะรัฐมนตรีก็เป็นการสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะเลือกคณะรัฐมนตรีใหม่ หรือจะต้องเปลี่ยนคณะ หรือจะต้องเปลี่ยนคณะรัฐมนตรีบ่อย ๆ นี้ประการหนึ่ง การที่เปลี่ยนคณะรัฐมนตรียอมให้ผลร้ายหลายประการ เหมือนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการเขาได้วางนโยบายว่าจะทำอย่างนั้น ๆ ไว้แล้ว ไม่เท่าไรก็เปลี่ยนไปเสียแล้วหรือรัฐมนตรีกระทรวงอื่นก็เหมือนกัน ได้วางนโยบายว่าจะทำ แต่ว่าไม่ได้ทำหรือทำไปบ้างแล้ว นี้แหละเห็นว่า

การเลือกรัฐมนตรีในขั้นต้นไม่ถูกต้องนี้ประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราควรจะต้องใจให้ตระหนักว่าคนนี่ต้องเป็นคนมีน้ำใจแน่นอน จะต้องทำจริง ๆ ประการที่ ๑ ก็คือ การที่ประกาศรายนามคณะรัฐมนตรีก่อนที่ได้ไว้วางใจของสภา นั้น ข้าพเจ้าเห็นไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง เพราะอะไรที่ได้ประกาศเสร็จแล้ว ทำไมจะมาไว้วางใจ...ข้าพเจ้าไว้วางใจเพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นนายกรัฐมนตรี แต่ที่จริงข้าพเจ้าไม่ไว้วางใจก็มี คู่วางใจไปอย่างนั้นเอง คล้าย ๆ มัดมือชกอย่างนั้นที่ถูกจะให้สภา ไว้วางใจเสียก่อนแล้วประกาศทีหลัง”

(๕) นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนแรกที่เรียนถามคุณภาพ นายนาวาเอก หลวงสินธุสงครามชัย ซึ่งจะมาเป็นผู้ว่าแห่งกระทรวงธรรมการของประเทศสยาม การศึกษาของประเทศสยามและซึ่งยังไม่ก้าวหน้าพอควรนั้นก็เนื่องจากผู้นำของกระทรวงธรรมการครั้งเก่าเป็นผู้นำมา เพราะฉะนั้นการนำในครั้งนั้นจึงไม่ได้ผลเพียงพอ มาเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง และรัฐบาลได้บรรจุพระสารสาสน์ประพันธ์เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ คนที่ ๒ ต่อเนื่องจากเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เท่าสายตาและความสังเกตของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ตามหัวเมือง ข้าพเจ้ารู้สึกว่พระสารสาสน์ฯ ผู้นี้เป็นผู้ที่เอาการเอางานในการศึกษาของชาติพอควรแก่ตำแหน่งและหน้าที่ของท่านซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากพระสารสาสน์ประพันธ์คงเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการอยู่นั้นจะไม่ดีกว่าที่จะให้หลวงสินธุสงครามชัย มาเป็นหรือ ส่วนตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการนั้นถ้าจะเอาหลวงสินธุสงครามชัยไปเป็นก็จะเหมาะ เพราะเหตุว่าเป็นผู้ได้รับการศึกษาและมีเทศนิคอยู่บ้างในบางอย่าง ให้ไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นก็ดูเหมือนจะเหมาะ”

(๖) นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า “เจ้าคุณนายกรัฐมนตรี้ได้กล่าวไปทำนองที่จะไม่ให้สมาชิกนี้จะต้องจ้ำจี้จ้ำไชในเรื่องความไว้วางใจ โดยกล่าวไปในการทำนองว่าเมื่อสภาฯ นี้ได้ให้ความไว้วางใจแก่ท่านเป็นการเฉพาะตัวแล้ว ก็ควรจะให้ความไว้วางใจทีเดียว จะเอาไว้หรือเก๊กออก ข้อนั้นเราจำต้องทำ และทำในวันนี้ เราจะเอาไว้หรืออะไรก็จะต้องทำโดยเด็ดขาด.....ปัญหาที่เราจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบก็คือปัญหาบุคคลที่ท่านใช้ เราคงจะได้ยินในเรื่องพวกเสนาหามากี่กา ประเทศที่จะล้มจมได้นั้น ไม่เพียงแต่ผู้เป็นประมุข แม้ผู้เป็นประมุขนั้นเป็นผู้มีคุณภาพเหมาะสมด้วยประการทั้งปวงก็ดี แต่ทว่าลูกน้องประพฤติดิฉิมุ่งดำเนินตามแผนนโยบายที่จะนำประเทศชาติให้ล้มจม ประเทศก็อาจจะล้มจมได้ด้วยเหมือนกัน .....เฉพาะผู้เป็นประมุขนั้นเราให้ความไว้วางใจไปแล้ว ส่วนลูกน้องที่ท่านเลือกขึ้นมา นั้นเราจะให้ความไว้วางใจหาได้ไม่ รัฐธรรมนูญให้ออกาสอย่างยิ่งแก่เราที่จะให้ความไว้วางใจโดยเฉพาะตัวและทั้งคณะ และการช่อมนี้มีหลายนายที่เราจำเป็นจะต้องซ้กใช้ในแผนแนวความคิดเมื่อมีการช่อมรัฐมนตรีขึ้น เช่นนี้ เราจะเห็นว่าการช่อมในบัดนี้มี ๑๑ นาย ก็จำเป็นที่เราจะต้องซ้กใช้ไล่เลียงให้ทราบแผนหรือแนวความคิดของท่านผู้ที่จะเข้ามาเพื่อให้เป็นการแน่นอน ก็เมื่อเราไม่รู้แผนของท่านเหล่านั้น เราจะให้ความไว้วางใจไปอย่างไร นายกรัฐมนตรีได้วางนโยบายเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๗ แล้วนั้น เราให้ความไว้วางใจแล้ว แต่รัฐมนตรีที่เข้าแทนที่จะต้องปฏิบัติตามนั้นหรือ แล้วนายกรัฐมนตรีจะมีหุมีตาพอที่จะดูงานทั้ง ๗-๘ กระทรวงนั้นได้รอบคอบทีเดียวหรือ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ ซึ่งมีนโยบาย

แตกต่างในสาระสำคัญจากที่ได้ให้ไปแล้ว เมื่อได้ดำเนินคิดไปจากนโยบายที่แถลงแล้ว คณะรัฐมนตรีก็น่าจะรับแนวความคิดที่ยังไม่ได้แถลงต่อสภาฯ นั้นดำเนินการต่อไป และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมากซึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่ในอาณัติมอบหมายของบุคคลผู้ใด แม้ในรัฐธรรมนูญจะมีว่าจะต้องรับผิดชอบร่วมกันก็ดี แต่รัฐมนตรีทุกคนหาจำต้องทำงานที่ตนไม่เห็นด้วยย่อมเป็นไปได้...มีรัฐมนตรีหลายท่านเข้ามาใหม่ เช่นนั้นเราจะไม่ชักใช้ไล่เลียงท่านหรือ...เราให้ความไว้วางใจแก่นายกรัฐมนตรี ครั้นเมื่อทำไปแล้วบอกไม่ไหวต้องออกแล้วมีการซ่อมและเมื่อเราไม่ชักใช้ เราจะให้สภาฯ ให้ความไว้วางใจเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายไม่น่าจะทำเช่นนั้น ที่นี้ปัญหาในเรื่องแนวนโยบายที่รัฐบาลได้วางไว้นั้นจะเป็นไปตามครั้งแรกหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีเสมอและบ่อยดังนี้ ถ้าเป็นประเทศที่วางรากเง้าแห่งหลักเศรษฐกิจไว้แล้ว เช่น ฝรั่งเศสและอังกฤษ ก็น่าจะทำได้ แต่ประเทศเราเป็นประเทศที่จะต้องรูกหน้าในทุกประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาและการเศรษฐกิจซึ่งต้องรูกหน้าอย่างมากมาย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเหล่านั้นต้องล้มลุกคลุกคลาน เมื่อได้ไปวางแผนโครงการในกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดลงไป แต่แนวนั้นไม่ได้สำเร็จผลสมปรารถนาที่มาทิ้งเสีย.....เมื่อรัฐบาลหรือรัฐมนตรีกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งวางแนวความคิดของตนลงไปแล้ว ทั้งคณะ ย่อมจะทำให้งานชะงักอยู่ หากดำเนินก้าวหน้าพอควรไม่ ข้าพเจ้ามีความเห็นเฉพาะตัวว่า ข้าพเจ้าไม่ควรจะไว้วางใจรัฐมนตรีไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่เมื่อข้าพเจ้าได้รับคำสั่งแล้ว ข้าพเจ้าอาจจะกลับความเห็นเมื่อท่านมาแสดงนโยบาย เช่นข้าพเจ้าไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทีเดียว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ต้องแถลงให้ข้าพเจ้าทราบ บางทีข้าพเจ้าอาจจะกลับความคิดเห็นให้ความไว้วางใจก็ได้ กรณีเหล่านี้เราจะต้องชักใช้ไล่เลียง และจ้ำจี้จ้ำไช ถ้าเราจะให้ความไว้วางใจไปโดยไม่ชักใช้ไล่เลียงเช่นนั้น เราจะนำความเจริญมาให้ประเทศได้อย่างไร เช่นกระทรวงธรรมการได้เคยแถลงนักหนาว่าจะบำรุงการศึกษา แม้ในหลัก ๖ ประการของคณะราษฎรก็ได้แถลงนักหนาว่าจะบำรุงการศึกษา แต่งบประมาณที่ได้ให้แก่กระทรวงธรรมการนั้นเป็นการต้องลดครุ ครูจะต้องออกไม่น้อยกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์.....ถ้าท่านไม่แสดงให้ข้าพเจ้าเป็นที่พอใจแล้ว ข้าพเจ้าไม่คิดที่จะให้ความไว้วางใจ ข้าพเจ้าตั้งใจจะมารูกเรื่อง การศึกษา แต่ท่านรัฐมนตรีคนเก่าก็ได้หนีไปเสียก่อน ครั้นข้าพเจ้ามีข้อข้องใจหลายอย่างที่จะต้องไล่เลียงชักใช้ แต่เมื่อท่านไม่ยอมแถลงนโยบายเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่มีความคิดเห็นที่จะให้ความไว้วางใจ ถ้าท่านแถลงให้ข้าพเจ้าพอใจแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะให้ความไว้วางใจอย่างบริสุทธิ์ว่าควรหรือไม่ควรเพียงใด”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวว่า รัฐบาลมาขอมติความไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ ผู้ใดจะให้ความไว้วางใจตามรัฐบาลเสนอก็ลงเบี่ยงขวา ถ้าไม่เห็นด้วยก็ลงเบี่ยงซ้ายเงิน ผลการลงคะแนนลับ เบี่ยงขวา ๘๐ เบี่ยง เบี่ยงซ้าย ๒๔ เบี่ยง เป็นอันว่าสภาฯ ได้ไว้วางใจรัฐมนตรีที่ซ่อมใหม่ตามที่รัฐบาลขอตาม มาตรา ๕๐

๕.๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒ รัฐบาล พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

ญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ ทองอินทร์ ภูริพัฒน์, เลียง ไชยกาล, มงคล รัตนวิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๔๗๘ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติให้ผ่านระเบียบวาระไป

น.ต.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวชี้แจงถึงญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า “รัฐบาลได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ญัตติที่เสนอมานี้เป็นญัตติที่ไม่พูดถึงแบบ หมายความว่าวิธีการในการที่เราจะล้มรัฐบาลนั้นได้ทำไปเป็นการถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้วเพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่ขัดข้องประการใดในการที่จะมีการล้มรัฐบาลด้วยวิธีการในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นรัฐบาลในเวลาประชุมคณะรัฐมนตรีไม่ได้เอาปัญหาเรื่องแบบ คือว่าจะถูกต้องในข้อบังคับหรือไม่ รัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่หน้าที่ของรัฐบาลก็มีอยู่ว่า เมื่อญัตตินี้ได้ขึ้นมาสู่สภาฯ แล้วเราก็ควรจะทำงานให้จริงจัง กล่าวคือว่าไม่ใช่ญัตติอย่างธรรมดา ญัตติมีความประสงค์ว่าในการที่เสนอญัตตินี้เราจะต้องสู้กันอย่างจริงจัง เหตุนี้ในหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องและรัฐมนตรีโดยทั่วไปก็ได้เตรียมการที่จะต่อสู้ ไม่ได้เอาใจใส่ในเรื่องแบบ...”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ผู้เสนอญัตติอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจในนโยบายเศรษฐกิจ อภิปรายว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรไม่เฉพาะแค่ในจังหวัดที่ข้าพเจ้ามา แต่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรของปวงชนชาวสยาม ข้าพเจ้าไม่อยู่ในความผูกมัด ไม่อยู่ในอารมณ์มอบหมายของบุคคลเหล่าใด” นายทองอินทร์ฯ ได้ อภิปรายวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นเศรษฐกิจ สรุปได้ ดังนี้

(๑) เศรษฐกิจของชาติหาได้ก้าวไปพอควรตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร บุคคลในคณะรัฐมนตรีบางคนอ่อนสมรรถภาพในการบริหารงานเศรษฐกิจของชาติ รัฐบาลแถลงนโยบายว่าจะบำรุงความผาสุกของประชาชนพลเมืองทั่วไปโดยส่งเสริมการเศรษฐกิจ เรามองเห็นว่าเศรษฐกิจของชาติได้ตกต่ำลง รัฐบาลแถลงว่าจะปรับปรุงวิธีการเก็บภาษีอากร รัฐบาลหาได้ปรับปรุงดังที่แถลงต่อสภาฯ การชลประทาน การรถไฟ การสร้างถนนหาได้ก้าวหน้าสมควรแก่การเศรษฐกิจของชาติไม่ ราชการส่วนเกษตรโดยเฉพาะกรมเกษตร รัฐบาลหาได้ทำการสำรวจพันธุ์รุกชาติทุกปี การแจกพันธุ์ข้าวอย่างน้อยปีละสองพันถึงเพื่อราษฎรจะได้มีพันธุ์ข้าวที่ดี รัฐบาลทำไม่ได้ผล การกำจัดโรคพิษและแมลง การปราบโรครินเดอร์เพสต์และบาโบน ได้ระบาดในภาคอีสานและปักษ์ใต้ สัตว์พาหนะของราษฎรตายจำนวนมาก ทำให้เศรษฐกิจราษฎรตกต่ำ รัฐบาลหาได้ส่งเสริมให้มีเจ้าพนักงานสัตวแพทย์ในการควบคุมปราบปรามโรครินเดอร์เพสต์และบาโบน ส่วนการทำเซรุ่มและวัคซีนป้องกันโรคก็ทำเท่าที่มีงานประจำอยู่เท่านั้นหาได้ขยายการให้พอแก่การปราบโรคเหล่านี้ให้ศูนย์สิ้นไปจากสยามไม่ แม้รัฐบาลแถลงจะตั้งด่านตรวจโรคที่ช่องตะโก หมวกเหล็ก ช่องจ้งโก และช่องว่างระหว่างจังหวัดเลยและจังหวัดเพชรบูรณ์ แต่ผลยังไม่ปรากฏ สกิมการก่อสร้างนครนายก สุพรรณฯ พายัพ แม่พุก ปิงเกล้า ภาคอีสาน ยังไม่ได้ทำการสำรวจ ราษฎรในภาคอีสานได้รับความไม่เป็นธรรมมาในครั้ง

รัฐบาลก่อน ๆ หลายสิบปี รัฐบาลแถลงว่าจะช่วยในการชลประทานก็ได้ดำเนินการตามที่แถลง นโยบายที่แถลงในเรื่องกรมป่าไม้ การขยายเขตต์และทำแผนที่ป่าเพื่อสงวนและอนุญาตให้ทำการป่าไม้ การสำรวจชนิดของไม้เพื่อกำหนดเกณฑ์ให้ราษฎรตัดฟันเป็นปี ๆ การสงวนพันธุ์สัตว์ป่า หาได้ดำเนินการตามที่แถลง รัฐบาลหาได้เข้มงวดที่ให้มีมีการสำรวจและออกโฉนดเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ในการรังวัดที่ดิน การทำแผนที่สำหรับออกโฉนด ตรวจจับ ประทานบัตร การดำเนินการรังวัดทำแผนที่สำหรับออกโฉนดตรวจจับทั่วประเทศ

การเศรษฐกิจจะต้องอยู่ในวงจำกัดบางข้อ คือ ๑) จำกัดการพ่ต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลภายใต้หลักรัฐธรรมนูญ ๒) จำกัดการพ่ต่อข้อสัญญาและการติดต่อระหว่างประเทศ (๓) จำกัดค้ำึงถึงความนิยมของประชาชน และให้เหมาะแก่ความจำเป็นตามภาวะที่เป็นจริง (๔) การใดที่ใหม่จำกัดสอบสวนทดลองอบรมเสียก่อน เมื่อเห็นลู่ทางที่จะบังเกิดผลสมประสงค์ จึงเริ่มขยายตามกำลัง รัฐบาลได้มีแผนดำเนินการตามข้อจำกัดเหล่านี้ ซึ่งไม่ได้กระทำ รัฐบาลจะจัดระเบียบคณะกรรมการเศรษฐกิจให้มีหน้าที่วางโครงการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ไปตามนโยบายนี้ แล้วรวบรวมสถิติเพื่อทำการฟื้นฟูเศรษฐกิจแห่งชาติ คณะกรรมการเศรษฐกิจที่รัฐบาลได้ตั้งนั้น ได้ล้มลุกคลุกคลานและไม่ได้ทำผลให้แผนดำเนินการเศรษฐกิจของชาติดีขึ้น

การที่รัฐบาลมุ่งหมายจะทำแต่ไม่ได้ทำนั้น คือรัฐบาลจะพยายามแก้ไขตัดแปลงฐานะการณทั่ว ๆ ไปให้เจริญดีขึ้น ฐานะการณทั่ว ๆ ไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจจะทำให้ดีขึ้นนั้น หาได้ดีขึ้นไม่ คือรัฐบาลมุ่งที่จะทำดังต่อไปนี้ ๑) จัดการสำรวจภูมิประเทศและทรัพย์แผ่นดินทั่วไป โดยใช้ผู้ชำนาญตรวจให้ทราบว่ในท้องที่ใดสมควรแก่การอย่างใด เช่น การสำรวจป่าไม้ การสำรวจแร่ แต่รัฐบาลหาได้ทำไม่ ๒) รัฐบาลจะขยายสถานีทดลองการเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ให้แพร่หลายออกไป การนี้ก็ยังเดินช้ากว่าทางที่ควร ๓) จัดการสำรวจที่ดินว่างเปล่าที่ยังไม่มีเจ้าของ แล้วจัดวางระเบียบการจับจองที่ดินให้เหมาะแก่การเพาะปลูก และเหมาะแก่อัตรภาพของบุคคล การสำรวจที่ดินที่ว่างเปล่า รัฐบาลได้มุ่งที่จะทำ แต่หาได้ทำไม่ แม้การวางระเบียบในการนี้ที่จะจัดสรรให้ราษฎรจับจองเพื่อเหมาะแก่การเพาะปลูกหรือแก่การทำกิจการอย่างอื่นของบุคคลนั้น พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินซึ่งเป็นการล่าหลัง ซึ่งอยู่ในกิจการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจมุ่งที่จะกระทำก็ยังไม่ทำ ๔) จัดการวางแผนส่งเสริมการชลประทานและประสานการขนส่งของประเทศเพื่อสนับสนุนการเพาะปลูกและการค้าให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น โดยดำเนินการเป็นขั้น ๆ ไปตามกำลังทรัพย์และความจำเป็น แผนการชลประทานที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้นี้หาเหมาะแก่ประเทศไม่ แม้รัฐบาลมุ่งหวังที่จะประสานการขนส่งเพื่อให้พืชผลที่มีขึ้นได้ออกไปสู่ตลาดมากพอควร แต่การขนส่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหาได้เป็นดังนั้นไม่ ๕) รัฐบาลจะสำรวจสินค้าที่มีอยู่แล้วว่าสิ่งใดมีความสำคัญเพียงใด แล้วรีบบำรุงส่งเสริมให้มีคุณภาพและปริมาณให้เป็นสินค้าสำคัญ เช่น ข้าว พริกไทย ครั่ง น้ำตาล ๖) สำรวจความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่อหาลู่ทางในการช่วยเหลือให้มีอาชีพสมควรแก่อัตรภาพ รัฐบาลได้แต่งตั้งกรรมการออกไปสำรวจเศรษฐกิจในครั้งรัฐบาลก่อน ผลที่ได้จากการสำรวจนั้นหาได้เผยแพร่ให้ทราบทั่วไปในหมู่ประชาชน ต่อมารัฐบาลก็หาได้ทำการสำรวจความเป็นอยู่ของประชาชนที่จะหาลู่ทางช่วยเหลือดังเช่นแถลง

ไว้แต่ประการใด ๗) รัฐบาลมุ่งที่จะสนับสนุนการดำเนินของสินค้าจากผู้ปลูกผู้ประดิษฐ์ให้ถึงผู้กินผู้ใช้ในทาง
ประหยัด และพยายามหาตลาดให้ทั้งภายในและภายนอก ปัญหาเรื่องการสนับสนุนการเพาะปลูกนี้เป็นปัญหา
ที่ก่อให้เกิดโรคทรัพย์ แต่ความเป็นอยู่ของราษฎรมีอยู่แล้วอย่างใดก็คงเป็นอยู่อย่างนั้น การสนับสนุนเพื่อให้
เกิดโรคทรัพย์มากขึ้นและมีคุณภาพดีขึ้นนั้นดำเนินไปไม่ได้ผลพอควรตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ ๘) รัฐบาลจะ
สนับสนุนและอบรมให้ราษฎรเกิดความรู้ความชำนาญและนิยมในการค้า ในกรณีนี้รัฐบาลน่าจะตั้งโรงเรียน
พาณิชย์การขึ้นให้พอควร จึงจะทำให้วัตถุที่ประสงค์ในการที่จะอบรมราษฎรให้มีความรู้ความชำนาญและนิยม
ในการค้าเป็นไปได้ แต่พ่อค้าไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เป็นเครื่องชี้ว่านโยบายที่แถลงนั้นได้สำเร็จความประสงค์
แล้ว ความนิยมของราษฎรที่จะมุ่งไปในทางพาณิชย์ กสิกรรม อุตสาหกรรม การสหกรณ์ ซึ่งรัฐบาลจะส่งเสริม
นั้น ยังอยู่ห่างความสำเร็จมาก ๙) การสหกรณ์ รัฐบาลพยายามจะขยายสหกรณ์กู้ยืมและจะตั้งสหกรณ์รูปอื่น
รัฐบาลจะตั้งก็ไม่ตั้ง การขยายสหกรณ์กู้ยืมรัฐบาลก็ได้ขยาย ๑๐) การส่งเสริมความเป็นอยู่ ตลอดจน
การศึกษาและอนามัยของกรรมกรและกสิกรให้ดีขึ้น รัฐบาลจะตระหนักรู้ไม่ได้ จะต้องหาเงินให้พอแก่การ
รัฐบาลต้องหาเงินให้ได้ ปัญหาที่ไม่ทำตามนโยบายเป็นปัญหาของการทำไม่ได้ ไม่ใช่ปัญหาของการไม่มีเงิน

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี อภิปรายว่า ขอกล่าวหาว่าเหตุที่ผู้จัดการ
ในทางเศรษฐกิจของประเทศ (รัฐมนตรีเศรษฐกิจ) อ่อนสมรรถภาพและคุณภาพ มี ๑) สภาเศรษฐกิจตั้ง
มานานแล้วล้ม ๆ ลุก ๆ มาหลายครั้ง จนเสียเงินของประเทศเป็นจำนวนมาก ไม่เกิดผลเป็นประการใด ถ้าหาก
รัฐบาลคณะนี้ได้ใช้คนซึ่งมีคุณภาพและสมรรถภาพเอาใจใส่ต่องานนี้ดี ประเทศเราจะก้าวหน้ายิ่งกว่านี้
๒) ขอตำหนิรัฐบาลในเรื่องการปริวรรตแห่งเงินตราในประเทศเวลานี้ปรากฏว่าการหมุนเวียนของเงินตรา
เลวลง ที่เป็นปัญหาทางเทคนิค ซึ่งถ้าหากเราได้ผู้จัดการในการเศรษฐกิจโดยเฉพะที่มีคุณภาพดี การเงินจะ
เจริญยิ่งกว่านี้ ๓) ปัญหากรรมกร เป็นปัญหาทั้งทางเทคนิคและในทางปฏิบัติ ปัญหาทั้งสองนี้ไม่ปรากฏว่าผู้รับ
หน้าที่โดยตรงจากรัฐมนตรีชุดนี้ได้ปฏิบัติทำให้เป็นไปสมแก่ความมุ่งหมายของประเทศ ตามมติมหาชน
กรรมกรปัญหาเลวลง ไม่ก้าวหน้า เรื่องกรรมกรเคยตั้งกรมและมีทุนที่จะทำได้ แต่ผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงใน
หน้าที่หาได้กระทำอย่างใดไม่ เพราะไม่กล้ารับผิดชอบ ทั้งนี้แสดงถึงสมรรถภาพในทางใจว่าเป็นผู้ที่อ่อนแอ
ไม่สมควรที่จะเป็นผู้รักษากิจการในส่วนนี้ได้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลตั้งบุคคลเช่นนั้นเป็นผู้จัดการงานในทาง
นี้โดยตรงจึงเป็นข้อบกพร่อง ๔) การประดิษฐ์กรรมนานาประเทศ และเฉพะอย่างยิ่งในสมัยปัจจุบันนี้นานา
ประเทศได้ก้าวหน้าในทางนี้มากกว่ามาก แต่ประเทศเรายังหาก้าวน้ำไม่ ประเทศสยามเราเหมาะแก่การ
ประดิษฐ์กรรมอยู่ไม่น้อย ปัญหาเป็นเพราะเหตุว่ารัฐบาลนี้ได้เอาบุคคลซึ่งอ่อนวิชาการและสมรรถภาพในทางนี้
เข้ามาเป็นหัวหน้างานในตำแหน่งนี้ ๕) โรงงานทำฝ้ายน่าจะเป็นการกระทำและกระตือรือร้นมาจากผู้เป็น
หัวหน้าเศรษฐกิจโดยตรง แต่การหาเป็นเช่นนั้นไม่ รัฐมนตรีเศรษฐกิจกลับไม่นำพาอะไรเลย จนถึงกับรัฐมนตรี
กลาโหมซึ่งเอาใจใส่เป็นพิเศษ ใช้เวลาพิเศษมาฟื้นฟูเศรษฐกิจในทางนี้ จึงถือเป็นข้อบกพร่องของรัฐบาลในการ
ที่เอาบุคคลผู้ไม่มีความรู้ความคิดเข้ามาเป็นรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ๖) การทำน้ำตาลในสยาม ข้อดีมีในปัญหา
นโยบายทางพาณิชย์ เห็นความบกพร่องของนโยบายเป็นอย่างมากและถือเป็นข้อที่น่าตำหนิได้อย่างร้ายแรง

มีปัญหาต้งนี้ ในขันต้นรัฐบาลเข้าหุ้น ๒๕ เปอร์เซนต์ อีก ๗๕ เปอร์เซนต์ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นใคร อาจจะเป็นคนต่างประเทศมาเข้าหุ้นด้วยก็ได้ การที่เราทำน้ำตาลได้เองในสยาม ผลรายได้ในเรื่องภาษีน้ำตาลซึ่งออกมาจากต่างประเทศนั้นเราจะขาดไป รายได้ทางนี้เราตกไป แต่เราทำเองขายเองได้เงินเป็นของรัฐบาลหรือประชาชนชาวสยามเองก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่รัฐบาลเข้าหุ้น ๒๕ เปอร์เซนต์ ผลรายได้จะตกไป รายได้ทางภาษีอากรของเราก้จะเสียไปไม่คุ้มกัน นี่เป็นปัญหาทางเทคนิคและในทางนโยบาย การที่เป็นเช่นนี้เพราะเหตุว่าผู้จัดการหรือผู้รับมอบหมายโดยเฉพาะของรัฐบาลนั้น รัฐบาลไปแต่งตั้งผู้ที่ขาดสมรรถภาพและความรู้ความคิดในทางนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้มีการลงมติ ที่ประชุมสภาได้มีการพิจารณาว่าหลังการอภิปรายยุติ จะมีการลงคะแนนไว้วางใจรายตัวหรือทั้งคณะ หรือให้สภามีมติผ่านระเบียบวาระไป ที่ประชุมสภาลงมติให้ผ่านระเบียบวาระไป โดยไม่มีการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ

๕.๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓ รัฐบาล พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในเรื่องการเก็บเงินค่าเล่าเรียน ผู้เสนอ ขุนชำนาญอนุสาสน์ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๕/๒๔๘๑ และ ๖/๒๔๘๑ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ และ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๑

มติที่ประชุม ผู้เสนอญัตติขอถอนญัตติก่อนที่จะมีการลงมติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้มีการพิจารณาญัตติการเปิดอภิปราย เรื่องการเก็บเงินค่าเล่าเรียน

ขุนชำนาญอนุสาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า “การให้เปิดอภิปรายก็เพื่อรับความเข้าใจระหว่างรัฐและราษฎรในแง่การศึกษา โดยเฉพาะระเบียบการเก็บเงินค่าเล่าเรียนซึ่งทางกระทรวงได้วางอัตราใหม่ และกำหนดการทวงถามค่าเล่าเรียนโดยกระทันหัน *การทวงถามตามระเบียบเก่า* กำหนดเดือนค่าเล่าเรียนเปิดภาคแล้ว ๒ สัปดาห์ ให้เดือนครั้งที่หนึ่ง เปิดภาคแล้ว ๕ สัปดาห์ให้เดือนครั้งที่สอง เปิดภาคแล้ว ๖ สัปดาห์ให้เดือนครั้งที่ ๓ ถ้ายังไม่ส่งให้รอดต่อไปอีก ๓๐ วัน พันจากนี้แล้วให้โรงเรียนขออำนาจคัดชื่อออก ระเบียบที่ได้วางไว้ว่า นักเรียนที่ไม่นำค่าเล่าเรียนมาส่งตามกำหนด ให้โรงเรียนทวงถามผู้ปกครองตามแบบของกระทรวงธรรมการไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง ถ้ายังไม่ได้รับคำขอร้องผ่อนผันภายในกำหนด ๑ เดือน จากวันทวงถามครั้งที่สามให้คัดชื่อออกจากโรงเรียน คำขอร้องผ่อนผันแม่ได้อ้างภายในเวลา แต่โรงเรียนเห็นว่าไม่น่าจะเชื่อถือหรืออาจเป็นจริง โรงเรียนไม่รับให้ผ่อนผันก็ได้ การที่คัดชื่อนักเรียนออกด้วยเหตุนี้โรงเรียนต้องได้รับอนุมัติของพนักงานตรวจการหรือกรรมการจังหวัดตามหน้าที่แล้วจึงทำได้ ตามระเบียบนี้ได้ผ่อนผันกันมาจนถึงเปิดเทอมใหม่ *การทวงถามตามระเบียบใหม่* กำหนดการทวงถามค่าเล่าเรียน ให้ปฏิบัติการทวงถาม ๒ ครั้ง ดังนี้ ให้เดือนนักเรียนว่า ก่อนเปิดภาคครั้งหนึ่งก่อน เมื่อเปิดภาคแล้ว ๒ สัปดาห์แล้ว และ

ไม่เกิน ๓ สัปดาห์ ให้ส่งใบเตือนครั้งที่ ๑ เปิดภาคแล้ว ๔ สัปดาห์ และไม่เกิน ๕ สัปดาห์ ให้ส่งใบเตือนครั้งที่ ๒ การเตือนครั้งที่ ๒ ให้ชี้แจงว่าเป็นครั้งสุดท้ายให้ชัดเจน นับแต่วันที่ได้ส่งใบเตือนครั้งที่ ๒ แล้ว ๑ สัปดาห์ ถ้ายังไม่ชำระเงินค่าเล่าเรียน ให้โรงเรียนคัดชื่อนักเรียนผู้นั้นออกตามระเบียบเก่า ๖ สัปดาห์แล้วยังผ่อนผันอีก ๑ เดือน เพื่อไม่ให้ยุ่งยากในการแก้ไขตามคำสั่งหยุดยืมเงินไป ถ้าจะผ่อนจาก ๑ สัปดาห์เป็น ๓๐ วัน แล้วให้ออก ก็งาม”

“เรื่องที่ข้าราชการและประชาชนทั่วประเทศสนใจมาก ตามที่ทางการได้วางระเบียบเก็บเงินค่าเล่าเรียนใหม่โดยปัจจุบันทันด่วน และลัดเวลาเกินไป ย่อมเป็นการกระทบกระเทือนนำมาซึ่งความเดือดร้อนทั้งรัฐและราษฎร รัฐจะได้รับรายได้ตกต่ำลง ในเมื่อรัฐยังต้องการจ่ายเงินในทางอุปกรณ์ต่าง ๆ ถ้าหากรัฐจะแก้ว่าถึงรายได้ตกต่ำก็ไม่ใช่ไร ฉะนั้น ควรลดอัตราค่าเล่าเรียนให้ต่ำลงอีก หรือ งดเก็บอย่างประถมศึกษา นั้นแหละประชาชนจะปลาบปลื้มหาญยอมไม่ ราษฎรเดือดร้อน ผู้ปกครองถูกเร่งรัดตามระเบียบและไม่มีเงิน ความใคร่จะให้บุตร ธิดา ของตนได้รับการศึกษาตามควรแก่อัตตภาพ จำเป็นต้องวิ่งเต้นขอยืมหรือกู้ยืม หรือจ่านำมาชำระค่าเล่าเรียนตามระเบียบ หากหาให้ไม่ทันหรือหมดโอกาสจะกระทำได้ ก็ต้องปล่อยให้บุตรธิดาถูกคัดชื่อออกไป เป็นกรรมของเด็กซึ่งควรจะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมพอควรแก่อัตตภาพ ยิ่งเด็กคนนั้นมีเชาวน์ดีและขยันขันแข็งด้วยแล้ว ก็น่าเสียดายมากหากรัฐบาลตั้งเงินก้อนช่วยส่งเสริมการศึกษาแก่เด็กอัตรัดที่เรียนดี มีความประพฤติเรียบร้อยไว้อย่างช่วยโรงเรียนราษฎร ถึงจะวางระเบียบใหม่ขึ้นก็ไม่สู้จะเดือดร้อน และกระทบกระเทือนนัก

การที่รัฐบาลเร่งรัดเก็บเงินค่าเล่าเรียนนั้น โดยเพียงแต่ ๖ สัปดาห์นั้น มีนโยบายเพื่อนำเงินไปทำประโยชน์อะไร หรือต้องการให้ผู้มีฐานะได้ศึกษาเล่าเรียนเท่านั้น คนชั้นกลางนับแต่ข้าราชการที่มีเงินเดือน ๘๐ บาทลงมา หรือผู้มีฐานะขนาดนั้น พอจะส่งเสริมให้บุตรธิดาเข้าเล่าเรียนได้พอควรแก่อัตตภาพได้ ก็ต้องชะงัก เพราะหมุนเวียนเงินค่าเล่าเรียนให้เด็กได้เข้าเล่าเรียนยังไม่ทันก็มี.....รัฐบาลได้แถลงนโยบายว่า จะส่งเสริมการศึกษาให้ก้าวยาวที่สุดในแง่ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเพียงประถมศึกษาเท่านั้น ส่วนมัธยมศึกษาไม่สู้จะเอาใจใส่นัก เมื่อเป็นเช่นนั้นจะส่งนักเรียนไปเรียนต่างประเทศ เสียเงินของรัฐบาลทำไม ดูไม่มีประโยชน์อะไร ดูคล้ายกับจะเป็นการกวดการศึกษาเกินไป เมื่อพูดถึงการกวดการศึกษาแล้ว มีแง่หลายประการ เป็นต้นว่า ปรับหลักสูตรใหม่ ยกเลิกชั้นต่าง ๆ การตั้งเครือข่ายในการบังคับตำราเรียน ซึ่งทางการยังไม่พร้อม และตัดสิทธิผู้สมัครเข้าสอบไล่ชั้นประถม ๔ ม. ๓ มัธยม ๖ ซึ่งมีความรู้และยอมเสียค่าธรรมเนียมให้ได้ ตลอดจนการไม่อบรมและส่งเสริมครูให้ถึงขนาด อีกทั้งปีการศึกษาจะวิ่งไปให้ทันเทียมอารยะประเทศอื่นอันมีฐานะเสมอกันได้.....

ในการวางระเบียบเก็บเงินค่าเล่าเรียนใหม่นี้ รัฐบาลได้ใคร่ครวญโดยตระหนักแล้วหรือว่าผู้ปกครองจะนำเงินมาชำระให้เรียบร้อยตามระเบียบ ซึ่งส่วนมากผู้ปกครองไม่ต้องเดือดร้อนถึงกับไปกู้เงินเขา ทำให้เกิดเป็นหนี้เป็นสินขึ้น นอกจากค่าเล่าเรียนแล้ว เด็กจะต้องซื้อเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ เนื่องจากทางการสั่ง

เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ทันสมัยทุกปี หนังสือเรียนก็จะต้องเปลืองทุกปี เด็กจะต้องซื้อ ใช้ของทีก็ไม่ได้ จะให้คนอื่นใช้ก็ไม่ได้...ความจริงเรื่องค่าเล่าเรียนสำหรับนักเรียนที่ถูกคัดชื่อออกก่อน ๆ นั้นไม่ศูนย์หาย ผู้ใดจะไปประกอบอาชีพทางไหน ต้องมีใบสุทธิแสดง จำเป็นต้องนำเงินค่าเล่าเรียนที่ค้างมาชำระ.....กฎหมายต่าง ๆ ที่ได้กระทำกันอยู่นี้ ยิ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง ๖ - ๗ ฉบับ แม้แต่ระเบียบการสอบไล่เองใหม่ ๆ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ เดือนกุมภาพันธ์ ได้ตั้งกระทู้ถามถึงนักเรียน ในเรื่องนี้ก็ยังไม่พ้นแก้ไขในเวลากะทันหันได้ ก็สำมะหาอะไรกับการเก็บเงินค่าเล่าเรียนจะผ่อนผันแก้ไขให้เรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะบ้างไม่ได้ ขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจงพิจารณาโดยยุติธรรมว่าเท่าที่ข้าพเจ้าให้เหตุผลมาแล้วว่าจะควรผ่อนผันได้หรือไม่ เพื่อการศึกษาของเด็กอันเป็นหน่วยหนึ่งของชาติในอนาคต รวมทั้งประโยชน์แห่งรัฐและราษฎรทั่วประเทศด้วย ข้าพเจ้าหวังในความกรุณาของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงธรรมการอันมีความเที่ยงธรรมคงกรุณาผ่อนผันให้จริง ๆ ...เมื่อสมาชิกได้เปิดอภิปรายเหตุผลพอสมควรแล้ว ขอได้โปรดให้รัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงธรรมการได้ชี้แจงความจริงใจเพื่อทราบในที่ประชุมด้วย”

นาวาเอก หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า “ท่านสมาชิกขอเปิดอภิปรายในเรื่องเงินค่าเล่าเรียนที่ได้กล่าวกันมาเห็นใจ แต่กล่าวเกินไปหน่อยคือกระทรวงธรรมการและรัฐบาลมีแนวทางไปในทางที่จะกวดการศึกษา ในเรื่องค่าเล่าเรียนนี้กระทรวงธรรมการไม่ได้มีความประสงค์ที่จะกดขี่หรือเร่งรัดโดยเฉพะเช่นนั้น ที่กระทรวงธรรมการเร่งรัดคือได้ร่างระเบียบข้อบังคับเรื่องด้วยเรามีความประสงค์เพื่อวางระเบียบให้เรียบร้อย เพื่อให้กิจการในวงการของรัฐบาลนั้นให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และให้มีการส่งเสริมโดยทั่วไป ทั้งนี้เพราะว่าตามระเบียบเดิมนั้นมีการผ่อนผันสั้นยาวกันมากเกินไป มีการผ่อนผันหละหลวมเกินไป มีการให้ชำระข้ามภาคข้ามปี ตลอดจนทุกวันนี้ยังปรากฏในบัญชีว่าผู้สอบไล่ชั้น ๘ ไปแล้วยังไม่ชำระก็มี และปรากฏในชั้นหลังว่าเขาไปรับราชการและไปเป็นครูประจำบาลเป็นต้น ก็วิ่งมาขอใบสุทธิโดยเอาเงินมาชำระก็มี แต่ว่าผู้ที่ได้นำเงินมาชำระเช่นนี้ก็โดยมีงานทำแล้ว ปรากฏว่ามีจำนวนมาก ในตอนหลัง ๆ นี้มีพวกมัธยม ๘ ปรากฏว่ามีการผ่อนผันให้เรียนกัน ๒ - ๓ ชั้นก็มี ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่าในระเบียบเก่าการชำระค่าเล่าเรียนนั้นให้อำนาจและให้ความวินิจฉัยของครูใหญ่ในการที่จะผ่อนผันตามความพอใจ ในระเบียบเก่าในการที่จะเรียกร้อยค่าเล่าเรียนนั้นให้มีการเตือนสามครั้ง เมื่อเตือนสามครั้งแล้วให้มีเวลาผิดอีกหนึ่งเดือน ในเวลาเตือนสามครั้งนั้นไม่ปรากฏกำหนดเวลาอันแน่นอน บางแห่งก็ปล่อยปละละเลย บางทีก็วิ่งกลับเข้ามาขอใบสุทธิเมื่อเขาเข้าทำงาน บางทีปิดภาคแล้วยังมีวิธีเปิดให้มาชำระค่าเล่าเรียนกันอีก ทำให้ยุ่งยากแก่บัญชี ระเบียบเก่าเป็นระเบียบที่หละหลวมและไม่กะทัดรัด จึงได้ตราระเบียบใหม่ซึ่งถูกหักท้วงจากเจ้าหน้าที่เป็นอันมากกว่าเราตราระเบียบเข้มงวดเช่นนี้แล้วก็จะมีการร้องเรียนกันเป็นอันมาก ได้พิจารณาว่าถ้าออกพระราชบัญญัติไปแล้วถ้าไม่ได้มีการทดลอง เมื่อออกระเบียบไปแล้ว ถ้าให้เวลา ๖ อาทิตย์แล้วยังไม่มีเงินมาชำระ นั้นเป็นการไม่สมควร การที่เราผ่อนผันให้เป็นไปตามระเบียบนั้น ขอให้ทราบผลของการเร่งรัดและทราบผลของการคัดออก ขอให้ทราบสถิติตัวเลขให้แน่ชัดเสียก่อนว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ก่อนที่จะผ่อนผันเพื่อให้เหมาะสมแก่การร้องเรียนหรือกาลสมัย ผลการสำรวจโรงเรียนรัฐบาลในย่านที่ใกล้เคียงคือพระนคร

และธนบุรี เพื่อจะดูว่าตัวเลขจะผิดกันมากมาอย่างี่ร้องเรียนกันหรือไม่ คือ ภาคต้น ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ มีการคัดชื่อออกจากโรงเรียน ๘๖ คน ในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ คือเมื่อเกิดเรื่องนี้มี ๙๔ คน ผลต่างกัน ๘ คน การที่สมาชิกกล่าวว่าเป็นเรื่องเดือดร้อนมากมา และคนยากจนได้รับการเดือดร้อนนั้น ไม่เป็นการตรงต่อที่กล่าวนัก ผู้ปกครองไม่สามารถชำระค่าเล่าเรียนนั้นเป็นผู้มีฐานะอย่างไรบ้าง ดังนี้คือ ข้าราชการ ๔๐ คน พ่อค้า ๒๒ คน คหบดี ๑๒ กรรมกร ๗ คน บำนาญ ๖ คน ลูกจ้าง ๖ คน และช่างหล่อ ๑ คน ในส่วนข้าราชการ ๔๐ คน เป็นพระ ๒ คน เป็นขุน ๕ คน เป็นนายร้อยเอก นายร้อยตำรวจเอก หม่อมเจ้า แพทย์ เสมียนมีเพียง ๓ คน สำหรับบุตรข้าราชการที่นึกว่าควรจะมีฐานะพอที่จะเสียเงินค่าเล่าเรียนได้แล้วกลับถูกไล่ออกก็มี ผลของการคัดชื่อออกนั้นไม่แตกต่างกันมาก การที่ออกระเบียบใหม่ไปยอมเป็นการสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ เราต้องการระเบียบ เราต้องการวินัย เราต้องการให้เป็นระเบียบแบบแผน งานของกระทรวงธรรมการมีอีกมาก ถ้าเราปล่อยไปเช่นนั้นยอมเป็นการหละหลวม เราต้องการให้งานดำเนินไปโดยสะดวก ซึ่งไม่สมควรที่เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จะเสียเวลาที่ต้องเขียนหนังสือในการร้องเรียน ทำให้งานเสียไปเปล่า ๆ และเมื่องานนั้นเราได้วางระเบียบไปยอมเป็นการสะดวก ส่วนการที่จะผ่อนผันหรือไม่นั้น ขอให้เป็นนโยบายของสภาฯ นี้”

นายเตียง ศิริขันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร กล่าวว่า “ ตามที่เราได้มีการเปิดอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องค่าเล่าเรียนนี้ รู้สึกเป็นเรื่องที่อยู่ในวงแคบก็ตาม แต่ทว่าอาจจะนำผลประโยชน์มาให้แก่เด็กนักเรียนเป็นส่วนมาก สำหรับเรื่องค่าเล่าเรียนนี้ความจริงกระทรวงธรรมการได้แก้ไขระเบียบเก่าซึ่งหละหลวมมาตั้งเป็นระเบียบใหม่ ความจริงมิใช่เป็นเรื่องที่จะแก่นักเรียน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องระหว่างกระทรวงธรรมการกับผู้ปกครอง แต่ผลร้ายที่ได้รับนั้นผู้ปกครองไม่ได้รับ ผลร้ายนั้นเป็นเรื่องที่นักเรียนได้รับ คือนักเรียนจะต้องถูกคัดชื่อออก ปัญหาข้อนี้เป็นปัญหาสำคัญและถ้าโรงเรียนจะเคร่งครัดกับผู้ปกครองและไม่ได้กระทบกระเทือนถึงบุคคลที่ ๓ ก็จะเป็นการสมควรอย่างยิ่ง รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการศึกษา คืออยากจะให้เด็กได้รับการศึกษาดีขึ้น คือให้เด็กได้รับการศึกษาตามอัตภาพ แต่ว่าวิธีที่กระทำเช่นนี้เป็นเรื่องที่เกิดอันตราย จำนวนนักเรียน ๙๔ คนที่ถูกคัดชื่อออกเป็นจำนวนมาก เพราะจำนวนนั้นอาจจะมีคนที่มีความสามารถสูงคนหนึ่งก็ได้ หรืออาจจะมีคนสำคัญป็นอยู่ด้วย จึงเป็นการไม่สมควร ระเบียบที่กระทรวงธรรมการวางมาก็เพื่อให้เป็นระเบียบดีขึ้น แต่ปัญหาต่อไปที่เราต้องคิดก็คือว่า ถ้าหากว่าแก้หละหลวมแล้ว ใหม่เราจะตั้งเครียดเพียงไรหรือว่าจะเอาแต่พอสถานประมาณ ในการที่ย่อนให้เพียง ๖ อาทิตย์นั้น เป็นการที่ไม่ได้หย่อน ควรจะเป็นสักหนึ่งทอมก็จะเป็นการพอดี...เท่าที่กระทรวงธรรมการบอกว่าจะรอดตัวเลขเสียก่อนแล้ววางระเบียบการให้เหมาะ อย่าไปรอลง เพราะกว่าจะรู้เด็ก ๙๔ คนจะตายเสียก่อน เราควรจะรีบแก้ไขให้เท่าที่จะแก้ไขได้ ในการที่เราจะก้าวการศึกษาไปให้เป็นก้าวยาวที่สุดนั้นไม่ใช่เป็นปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียน เป็นปัญหานิดหน่อยเท่านั้น และอย่าพยายามแก้ไขมากนัก แก้ปัญหาอย่างอื่นดีกว่า ถ้าหากจะเก็บค่าเล่าเรียนนักเรียนได้ทั้งหมดครบถ้วน ไม่ใช่หมายความว่าเราจะแก้ปัญหการศึกษาได้ทั้งหมด อย่าเอาเรื่องที่ว่าผู้มีฐานะแล้วแสดงว่าดี ...ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าไม่ใช่แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เสียค่าเล่าเรียนมาแล้วนั้นจะได้รับความสะดวกหรือเดือดร้อนหรือไม่ เขาอาจจะได้รับความเดือดร้อนมาแล้ว เขาอาจจะไปจำนำมาหรือกู้ยืมมา และอาจจะ

เสียดอกเบี้ยมาแล้วร้อยละ ๑๐ ผู้ที่ไปจำนำมาแล้ว ได้นำเงินมาเพื่อลูกหลานของเขานั้น ไม่ได้หมายความว่าไม่ต้องรื้อถอน แต่หมายความว่าเขาอาจจะเป็นคนหน้าบาง กลัวจะขายหน้า จึงอุทิศสำหรับจำนำจำนองมาเสียสำหรับราษฎรธรรมดาสามัญ เขาจะต้องรีบมาเสีย เพราะผู้ที่รู้ระเบียบการน้อยนั้นแหละเป็นผู้ที่กะตือรือล้นที่จะมาเสีย แต่ข้าราชการบางคน ซึ่งรู้ระเบียบดี เข้าในทำนองที่ว่ารู้มากยกยอตนเองนั้นแหละเป็นคนที่ไม่มาเสีย ...ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการจะกรุณาให้แก่ระเบียบนี้เสียให้หย่อนลงมาเป็นเทอมหนึ่งได้ ก็จะเป็นการดี”

พันโท ประยูร ภมรมนตรี สมาชิกประเภทที่ ๒ กล่าวว่า “สำหรับในข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกันอยู่บัดนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าควบคุมยุวชน ก็มีสถิติเพื่อแสดงได้ว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมดประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน มีคนที่ไม่เสียค่าเล่าเรียนเพียง ๑๐๐ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ประมาณเพียงครึ่งเปอร์เซ็นต์ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเฉพาะหน้าเช่นนี้ ก็ไม่น่าที่สภาฯ นี้จะพิจารณาในเรื่องนี้ให้มากมายให้มากกว่านี้อีก และนอกจากนี้ ขัดข้องใจของฝ่ายรัฐบาลเห็นว่างานซึ่งแม้แต่เป็นประเด็นปลีกย่อยเช่นนี้ จะต้องเกิดการอภิปรายกันเช่นนี้ ก็รู้สึกว่าเป็นการก้าวท้าว ฉะนั้นจึงได้เป็นข้อโต้แย้งกันประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งข้อเท็จจริงก็เป็นเรื่องปลีกย่อย และปรากฏว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยเช่นนี้ ไม่น่าที่เราจะมาเถียงกัน อนึ่งการที่จะไว้วางใจในปัญหาอันเล็กน้อยเช่นนี้ เป็นปัญหาสองไฟเบียด ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่จะมาวินิจฉัยกัน เพราะฉะนั้น ก่อนที่จะลงมติประการใด ขอให้วินิจฉัยในข้อนี้ให้จงหนัก”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า “ปัญหาในการที่ผู้เสนอญัตติขึ้นมา ในขั้นแรก ที่ข้าพเจ้าสนทนาด้วย ก็มีความประสงค์เพียงจะให้กระทรวงธรรมการผ่อนผันการเสียค่าเล่าเรียนลงไปบ้าง ข้าพเจ้าก็แนะนำว่าในลักษณะการเช่นนั้น ในญัตติที่ขอเปิดอภิปรายทั่วไปนั้นย่อมทำได้ เพราะว่าการที่เราจะลงมติได้เพียงไม่ไว้วางใจหรือให้ผ่านไป และเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของสมาชิก และที่รัฐบาลได้อภิปรายนั้น เราจะลงเอยด้วยการประสานงานไม่ได้ เมื่อญัตติเป็นเช่นนี้ และเมื่อความประสงค์แตกต่างกันเช่นนี้ ในการที่จะอภิปรายญัตตินี้ต่อไปนั้น เราไม่ต้องคำนึงว่าญัตตินี้เป็นญัตติน้อยหรือญัตติมาก ก่อนอื่น การที่เราจะดำเนินการนั้น เราจะต้องคำนึงเสียก่อนว่านโยบายส่วนใหญ่ของรัฐมนตรีผู้ขึ้นได้ไม่เป็นที่สบบอารมณ์ของสภาหรือไม่ ถ้านโยบายส่วนใหญ่ไม่เป็นที่สบบอารมณ์แล้วเราควรจะไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีนั้นหรือไม่ ถ้านโยบายไม่เป็นที่ถูกต้องแล้ว เราก็จับนโยบายส่วนใหญ่มาพูดกันว่าไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีนั้นด้วยเหตุผลใด ....และก่อนที่จะลงมติดังหนึ่งอย่างใดนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า การที่จะเสนอญัตติเปิดอภิปรายนั้น เราจะต้องมีจุดอยู่ว่าเราจะเอาเป็นหรือเอาตาย แต่ญัตตินี้ได้ตั้งต้นในทางที่ไม่ถูกต้องในการที่จะเปิดอภิปรายแล้ว ในการที่จะอภิปรายต่อไปนั้น ในส่วนนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการนั้น ต้องแยกออกเป็นหลายทางก่อน เมื่อคำนวณดูแล้วว่าส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ส่วนปลีกย่อยเป็นอย่างไร เราจะเอาส่วนไม่พอใจมาพูดกันนั้นเป็นการพูดด้วยยาก ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าได้อภิปรายญัตตินี้ต่อไปแล้ว ถ้าวินิจฉัยได้มีการผ่อนผันแล้ว นั้นก็ย่อมเป็นไปได้

การออกระเบียบเก็บค่าเล่าเรียน มีความมุ่งหมายอย่างไร ความมุ่งหมายมีเพียงว่านักเรียนที่มาเล่าเรียนนั้น ก็จะต้องเสียเงินค่าเล่าเรียน ในเรื่องค่าเล่าเรียนนี้รัฐบาลเพิ่มขึ้นมาก และในประเด็นนี้ไม่ใช่พูดว่าเพิ่มขึ้นอย่างไร แต่เราไม่ได้พูดถึงเรื่องอัตราค่าเล่าเรียนเป็นอย่างไร แต่เราพูดถึงว่าค่าเล่าเรียนนั้นเป็นอย่างไร...ในทางกฎหมาย เช่นเรื่องรัชชูปการเรามีทางผ่อนผันให้เสียเงินรัชชูปการถึงครึ่งปี การชำระค่านา รัฐบาลประกาศให้ราษฎรนำเงินมาชำระค่านา แต่เมื่อสิ้นกำหนดแล้วรัฐบาลก็หาได้ออกหมายเกาะไปทีเดียวไม่ แต่ว่ารัฐบาลได้ผ่อนผันไปเป็นเวลาอันสมควร ครั้นรู้สึกรว่าราษฎรเหล่านั้นไม่สามารถจะนำเงินอากรค่านามาเสียจริงแล้ว รัฐบาลจึงได้ออกหมายเกาะ และในการออกหมายเกาะนี้ราษฎรก็เสียค่าหมายเกาะเพียงหนึ่งบาท แต่ไม่มีการทวิคูณ เมื่อมาเทียบเคียงกับค่าเล่าเรียนเรื่องนี้แล้ว ผิดกันไกลมาก ในเรื่องค่าเล่าเรียนนี้รัฐบาลได้วางระเบียบคล้ายกับว่าถ้าไม่สามารถเสียได้ ฉนั้นจะเอาถึงชีวิต ค่าเล่าเรียนนี้ต่างกับปัญหารัชชูปการหรืออากรค่านามาก.....ในปัญหาที่เราจะลงโทษการก้าวนำหน้าของชีวิตเด็กนั้น เราอย่าคำนึงถึงแม้เพียงครึ่งเปอร์เซ็นต์หรือหนึ่งเปอร์เซ็นต์ เราจะต้องคำนึงว่าราษฎรของประเทศสยามนั้นเป็นราษฎรที่จะนำความก้าวนำหน้าหรือเสื่อมทรามแก่ประเทศได้ แม้แต่ .๐๐๐๑ เปอร์เซ็นต์ เราจะต้องคิดว่าประเทศจะล่มจมนั้นไม่ใช่เพราะบุคคลหลุมุม่มาก และประเทศที่จะก้าวนำนั้นไม่ใช่เพราะบุคคลหลุมุม่มากเช่นเดียวกัน.....การที่เราจะไปบีบบังคับเด็กที่เขาเอาเงินมาเสียค่าเล่าเรียนนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แม้นโยบายนี้เป็นนโยบายปลีกย่อย ส่วนที่จะลงมตอย่างไรรั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นอีกปัญหาหนึ่ง ข้าพเจ้าของให้สภาฯ นี้ใครครวญให้ดีกว่าการที่เราจะบีบบังคับที่ไม่มีให้มีขึ้นมาผลที่จะได้รับนั้นเป็นอย่างไร แม้ว่าผู้ที่ได้รับการเตือนร้อนจากการคัดชื่อออกจากจำนวนเล็กน้อยเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าคนคนเดียวก็อาจจะนำความพินาศมาสู่ประเทศได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าพวกเราที่ได้นั่งเก้าอี้สบายก็ควรจะคิดถึงคนที่จนบ้าง”

พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงเป็นกลางคือ การที่สมาชิกได้ยื่นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปนั้น ข้าพเจ้าแลเห็นว่าไม่ใช่เป็นหนทางที่ประนีประนอม และไม่ใช่เป็นหนทางที่จะปรองดองกัน ท่านสมาชิกตั้งใจที่จะมาตีรัฐมนตรีกระทรวงธรรมการนี้ก็เช่นนี้ และถ้าพูดกันอย่างจริงใจอย่างที่ว่าเสียแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านคงจะไม่มายื่นญัตติอย่างนี้ ที่ถูกแล้ว ถ้าเราเห็นอกเห็นใจราษฎรจริงแล้ว เราควรจะไปหา พูดจาปรองดองกันทีเดียวนี้เป็นเช่นนั้นเช่นนี้ ขอให้ช่วยกันเถิด ดังนี้ก็เป็นหนทางหนึ่ง และอีกหนทางหนึ่งท่านอยากมีชื่อเสียงในสภาฯ ท่านก็ตั้งกระทู้ถามในสภาฯ ว่ามีหนทางลดบ้างไหม นี่ไม่ใช่ทางปรานีประนอม แต่ที่ท่านไม่เห็นอกแก่ประเทศ นี่เราต้องการความเห็นระเบียบ และต้องการให้เป็นไปตามระเบียบ แต่ท่านก็ไม่เห็นแก่ระเบียบว่ายากเย็นช้ญใจเพียงไร และที่ท่านสมาชิกว่ารัฐมนตรีหน้าแหย ๆ นั้น คือท่านรัฐมนตรีผู้ที่ไม่ใช่เป็นคนขวานผ่าซาก ใคร ๆ ที่รู้จักก็เห็นว่าท่านเป็นคนละมุนละม่อม ถ้าขึ้นเป็นเช่นนี้รำไป ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ยากแล้วที่จะตั้งอยู่ไม่ได้ เราอุตสาห์ป็นขึ้นมา เชื่อเชิญท่านมาประชุมกันเพื่องานของรัฐ และท่านจะมาทำลายเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรจะหาหนทางใดทางหนึ่งว่าควรจะปรานีประนอม อย่าเลยวิธีนี้ เป็นวิธีที่ไม่ดีแน่ เพราะฉะนั้น ขอโทษท่านประธานที่ข้าพเจ้าได้กล่าวเช่นนี้”

นายจำลอง ดาวเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า “เรื่องนี้ไม่น่าจะเป็นเรื่องใหญ่โต เจตนาของผู้เสนอญัตติ ที่แรกมีเพียงว่าขอเปิดอภิปรายเป็นทำนองว่าจะอภิปรายพอสมควร แล้วก็ให้ผ่านไป แต่ว่าเมื่อได้โต้ตอบไปมา ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่า ต้องให้แตกหัก นี่เป็นเหตุที่ก่อให้เกิดเรื่องใหญ่โตขึ้น ที่จริงถ้าหากว่าไม่มีการเช่นนี้ เรื่องก็คงจะจบไปแล้ว นโยบายเบื้องต้นมีนิดเดียว แต่เมื่อเราก่อเรื่องใหญ่ก็ต้องกระทบกระเทือนหลายทาง ยังไม่เข้าใจว่าฝ่ายใดผิด ฝ่ายใดถูก ประเด็นของเรื่องมีว่า ผู้เสนอต้องการจะให้ลดหย่อนผ่อนผัน นายกรัฐมนตรีบอกว่าถ้าหากว่าจะมีวัตถุประสงค์เพียงเท่านั้น ก็ควรจะไปหากัน ไปติดต่อกัน ขอร้องกัน แต่ทราบจากผู้เสนอว่าเคยไปติดต่อกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการถึง ๓ ครั้งแล้ว เพื่อจะรักษาระเบียบ ที่จริงเป็นเจตนาดีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการเพื่อจะรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของระเบียบถ้าหากระเบียบนั้นสมควรที่จะรักษาความศักดิ์สิทธิ์ แต่ขณะนี้ระเบียบนี้ไม่ใช่เป็นระเบียบ รัฐมนตรีบอกว่าเพื่อเป็นการทดลอง เราจะไปทดลองให้คนกินหญ้า ผิด เป็นของที่ใช้ไม่ได้ รัฐมนตรีชี้แจงว่าการทำงานที่ไปนั้นเห็นว่าระเบียบเก่าหลวม แล้วก็เพื่อลบบระเบียบเก่านิดหน่อยเท่านั้น เช่นนี้เป็นการพูดทำนองหลบ ไม่ใช่พูดด้วยเหตุผล เราพูดด้วยความจริงใจ พูดถึงเหตุผล เมื่อตั้งใจจะทำงาน ไม่ต้องคิดถึงฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ แล้วจะมีเสียงอย่างโน้นอย่างนี้ว่าสภาฯ จะตั้งอยู่ไม่ได้ อย่างโน้นอย่างนี้ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะได้ยินเลย สภาฯ นี้มีขึ้นโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เรื่องบุญคุณ หรืออะไรที่สภาฯ ได้เกิดขึ้นมานั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง”

หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี กล่าวว่า “เกี่ยวกับวิธีการพิจารณาว่าผลของญัตตินี้จะเป็นอย่างไร มีสมาชิกหลายท่านขอให้เรื่องนี้ผ่านไป ซึ่งรัฐบาลก็เห็นใจท่านและเห็นความตั้งใจดีของท่านแล้ว แต่ว่าในเรื่องนี้รัฐบาลมีความเคารพต่อสภาฯ เป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลมีความเคารพต่อข้อบังคับของสภาฯ ซึ่งตั้งไว้ และรัฐบาลมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเห็นงานของสภาฯ นี้เป็นงานที่จริงจัง และไม่ใช่งานที่จะเอาขึ้นมาทำกันเล่น ๆ ทุก ๆ ครั้งที่มีการเปิดอภิปราย รัฐบาลถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ถึงแม้ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องที่เล็กน้อยก็ตาม และสำหรับเรื่องนี้เมื่อได้อภิปรายกันมาแล้ว ก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และเมื่อเรื่องได้เริ่มต้นเป็นเรื่องสำคัญแล้ว รัฐบาลก็ต้องการจะเห็นผลนั้นเป็นผลที่สำคัญด้วย ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลนี้จึงได้ยืนยันว่า ขอให้เป็นที่ไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ขอชี้แจงว่า ไม่ใช่เป็นความดีหรืออวดดีของทางรัฐบาลนี้ แต่ต้องการให้เห็นว่า เมื่อเราเปิดอภิปรายแล้วก็ควรต้องให้รู้ดำหรือให้รู้แดงว่าผลสุดท้ายเราจะต้องตกลงอย่างไร แทนที่เราจะเปิดอภิปรายโต้เถียงกันไปพักหนึ่ง แล้วก็ยอมให้เรื่องนี้ผ่านไป เพราะเช่นนี้เป็นเรื่องที่มีประโยชน์น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนี้ท่านผู้เปิดอภิปรายก็ได้ไปพบรัฐมนตรีแล้ว ท่านรัฐมนตรีบอกว่าในเวลานี้เป็นเวลาที่รัฐมนตรีทดลอง แล้วรัฐมนตรีไม่ยอมจะให้เปลี่ยนเวลานี้ ผู้แทนต้องการจะให้เปลี่ยนให้ได้ ก็จำเป็นต้องเปิดอภิปราย ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่เราจะต้องยืนยันว่าเราไม่เปลี่ยนในเวลานี้ เพราะฉะนั้นขอให้เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะได้รับความวินิจฉัยอย่างเด็ดขาดจากสภาฯ คือขอให้เป็นที่ไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอญัตติอันนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอเองว่าให้ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวว่า “มีผู้เสนอให้ลงมติ แต่ว่าการที่จะเสนอญัตติอย่างนี้จะต้องลงมติด่วนหรือไม่ใช่วันนี้ มีผู้รับรองถูกต้อง ขอให้ลงมติในวันหลัง”

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันพุธที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๘๑ ประธานสภาผู้แทนราษฎร เสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปเรื่องการเก็บเงินค่าเล่าเรียนของขุนชำนาญนิสิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเลื่อนการลงมติมาจากคราวประชุมคราวก่อน ต่อที่ประชุม ขุนชำนาญนิสิต ผู้เสนอญัตตินี้ได้ขอลอง ที่ประชุมอนุมัติให้ลองได้

๕.๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔ รัฐบาล พันตรี คง อภัยวงศ์

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการขึ้นค่าเช่าอาคาร ผู้เสนอ อรุณทองปัทมาธิ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๘๘ และ ๙/๒๕๘๘ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๘๘ และ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๘๘

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายอรุณ ทองปัทมาธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนคร เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล อันเกี่ยวกับกระทรวงการคลังขึ้นค่าเช่าอาคาร และเรียกเงินกินเปล่ากับผู้เช่าอาคารอยู่แล้วเกินขนาด โดยอภิปรายว่า “การที่ข้าพเจ้าได้เปิดอภิปรายในการขึ้นค่าเช่าอาคารของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังนั้น ข้าพเจ้าถ่อมติของนายกรัฐมนตรีที่กล่าวเมื่อคราวเข้ารับเป็นนายกรัฐมนตรีเพื่อเข้าบริหารประเทศอยู่ข้อหนึ่ง ตามคำรับรองของท่านข้อหนึ่งว่า จะบริหารดำเนินการปกครองไปในทางเห็นอกเห็นใจประชาชนเป็นที่ตั้ง.....การเช่าอาคารของประชาชนที่ทำการค้าก็ดี อยู่อาศัยก็ดี ประชาชนส่วนมากได้อาศัย ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ให้การเช่า การเช่า นั้นปรกติทำสัญญาเช่ากันเพียงปีหนึ่ง แต่ว่าทางทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์นั้นมิได้เรียกมาทำสัญญาเมื่อครบสัญญาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว คือถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วให้ถือสัญญาเดิมเป็นที่ตั้ง มาบัดนี้ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หาได้กระทำเช่นนั้นไม่ กลับไปขึ้นค่าเช่าอาคาร ส่วนผู้ที่ได้อยู่อาศัยมาแล้วเป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียกเงินกินเปล่าห้องหนึ่งอย่างต่ำ ๔๐๐ บาท ในอัตราค่าเช่าเพียง ๘ - ๑๐ บาท เรียกเงินกินเปล่าพันหนึ่ง ในอัตราค่าเช่า ๑๕ - ๒๐ บาท และเรียกสูงขึ้นไปเป็นจำนวนหลาย ๆ พันก็มี นี่ข้อเท็จจริงคงมีปรากฏอยู่ที่ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ซึ่งได้กระทำอยู่ขณะนี้ การเรียกขึ้นค่าเช่าของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์นั้น ผิดนโยบายของรัฐบาลซึ่งนายกรัฐมนตรีได้รับรองไว้แล้วว่า จะบริหารงานโดยเห็นอกเห็นใจประชาชน แต่ที่นี่หาเป็นไปตามคำรับรองของท่านไม่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังปล่อยให้ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เรียกค่าเช่าเอาตามอำเภอใจ ถึงแม้สภาฯ จะได้ผ่านกฎหมายให้ขึ้นค่าเช่าอาคารได้ นั่นก็เป็นความเห็นชอบของสภาที่ได้ให้ท่านเอาไปใช้ ในเมื่อทางสภาฯ นี้ได้ไว้วางใจรัฐบาลนี้ไปแล้วว่า รัฐบาลนี้จะบริหารงานในการเห็นอกเห็นใจประชาชนเป็นส่วนใหญ่ จึงได้ผ่านกฎหมายฉบับนั้นไปเพื่อเห็นอกเห็นใจรัฐบาลเช่นเดียวกัน แต่ทางสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หาได้กระทำเช่นนั้นไม่ ใช้กฎหมายนี้เป็นดาบฟันประชาชนโดยไม่มีควมปราณีว่า ผู้ที่อยู่มาเป็นเวลาสิบ ๆ ปีจะมีความเดือดร้อนเพียงใดหรือไม่ ท่านมิได้

คำนี้ถึง .....ข้าพเจ้าไม่ยากอภิปรายเรื่องนี้เพราะข้าพเจ้าเองก็มีส่วนได้เสียอยู่บ้าง แต่เมื่อเห็นความเดือดร้อนของประชาชนเป็นส่วนใหญ่แล้ว ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเปิดอภิปรายในเรื่องการขึ้นค่าเช่าอาคารของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเรื่องที่ให้โอกาสกับประชาชนซึ่งมีอาคารให้เช่าอยู่ได้ขึ้นค่าเช่าตามไปเช่นเดียวกัน เวลานี้ประชาชนกำลังเดือดร้อนเป็นอย่างมากในการขึ้นค่าเช่า การเรียกเงินกินเปล่านี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่าเอากฎหมายใดมาเรียก”

พันตรี คง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี อภิปรายว่า “ เรื่องปัญหาการเปิดอภิปรายในปัญหาเรื่องสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้วเห็นว่า ไม่ใช่เป็นปัญหานโยบายทั่วไปถึงกับเปิดอภิปรายทั่วไปในสภา นี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าในบทรัฐธรรมนูญของเรา เราเขียนว่า การเปิดอภิปรายย่อมเปิดได้โดยเราไม่มีข้อคัดค้าน แต่การสมควรจะเปิดนั้นสมควรหรือไม่ เพราะว่าเรื่องที่อภิปรายมาแล้วเป็นเรื่องของทรัพย์สินทั้งนั้น ไม่ใช่ในนโยบายที่สำคัญในทางบ้านเมือง การขึ้นค่าเช่านี้ก็ได้อภิปรายกันมาในสภา ข้าพเจ้าจำได้ว่าสภา นี้เคยเห็นนอกเห็นใจผู้ให้เช่าว่าควรให้ขึ้นค่าเช่าบ้าง เมื่อผู้เช่าได้เงินทองโดยค้าขายมีกำไรขึ้นอีก คือให้ผู้ให้เช่าบ้างตามสมควร เรื่องปัญหานี้ข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะเป็นเรื่องกะทู้ถามหรือข้อซักถามอะไรมากกว่า แต่ว่าเมื่อทางกฎหมายรัฐธรรมนูญของเราและกฎข้อบังคับของสภาว่าจะเปิดอภิปรายทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอเรียนว่าที่ท่านผู้แทนราษฎรว่าเดือดร้อนทั่วไปนั้น เราจะรับว่าจริงก็ได้ ไม่จริงก็ได้ การที่เราจะเอาสตางค์จากใครเขาไม่ชอบทั้งนั้น ก็ต้องเดือดร้อนเสมอ ถ้าเราให้เขา ๆ ก็พอใจก็ไม่เดือดร้อนปัญหาที่ข้าพเจ้าอยากจะให้สภา วินิจฉัยก็คือว่า ทางสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ได้ทำเรียบร้อยหรือไม่ ทางสำนักงานทรัพย์สินส่วนมหากษัตริย์ได้พยายามทำเรื่องให้เป็นที่ยอมรับที่สุด แต่ความพอใจก็คงจะไม่มีอยู่ เราต้องวินิจฉัยว่าคนที่เสียเงินเพิ่มสำหรับค่าเช่านั้นควรจะเสียหรือไม่ควรเสีย ข้าพเจ้าต้องปกครองโดยเห็นอกเห็นใจ ไม่เคยเสียคำพูด เพราะฉะนั้นในการขึ้นค่าเช่านี้การปกครองโดยเห็นอกเห็นใจต่อประชาชนนั้น ต้องเห็นใจทั้งสองฝ่ายทั้งผู้ให้เช่าและผู้เช่า เมื่อเป็นปัญหาขึ้นมา...ฝ่ายสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ระวางในเรื่องนี้ ตั้งกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการอธิบดีกรมมหาดไทย อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หัวหน้ากองประชากรกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ นายหยุด แสงอุทัย ผู้แทนสำนักงานพระคลังข้างที่ ผู้แทนกรมคลัง ผู้แทนกรมการศาสนา หัวหน้ากองการปกครอง กรมมหาดไทย เป็นกรรมการ มีอนุกรรมการประจำจังหวัดมีข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นประธาน เพราะฉะนั้นที่ผู้แทนราษฎรพระนครว่าเดือดร้อนในเรื่องค่าเช่าว่าชุดเลือดชุดเนื้อเป็นที่เดือดร้อน ก็ต้องไปร้องที่กรรมการนี้ เมื่อกรรมการตัดสิน ไม่พอใจ ก็ยังอุทธรณ์กรรมการใหญ่ได้อีก แต่ไม่ปรากฏว่ามีใครร้อง แล้วเรื่องขั้นที่สุดก็มีอย่างนี้.....”

การลงมติในการอภิปรายไว้ว่างใจรัฐบาล จากสมาชิกทั้งหมดที่มาประชุม ๗๙ นาย สมาชิกไว้ว่างใจ ๗๔ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติไว้ว่างใจรัฐบาล

๕.๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๕ รัฐบาล พลเรือตรี วัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น

ญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ พันตรีควง อภัยวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๔/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๕/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๖/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๗/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๘/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๙/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๙๐ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๙๐ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๑๙ - ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๙๐ (รวม ๙ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

การอภิปรายทั่วไปในนโยบายของรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๘๙ มาตรา ๓๔ “สมาชิกสภาผู้แทนมีสิทธิเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายตัวหรือทั้งคณะได้ โดยมีสมาชิกรับรองไม่ต่ำกว่ายี่สิบสี่คน การลงมติในกรณีเช่นนี้มีให้กระทำในวันเดียวกันกับวันที่ปรึกษา” ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๙๐ ถึง วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๙๐ รวม ๙ วัน ถือว่าเป็นการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจที่ใช้ระยะเวลาในการอภิปรายที่ยาวนานที่สุด ซึ่งการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในแต่ละวัน มีสาระและประเด็นการอภิปราย ดังนี้

การอภิปรายวันแรก การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๙๐ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๙๐ การประชุม เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๙ คน หยุดพักการประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปราย รวม ๗ ชั่วโมง ๓๐ นาที

นายควง อภัยวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคประชาธิปัตย์ หัวหน้าฝ่ายค้าน อภิปราย แลกผลที่ต้องเปิดอภิปรายทั่วไปว่า หนังสือพิมพ์ ราชทูตทั่ว ๆ ไป ได้วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลเป็นอันมาก ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรจำเป็นต้องเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อประโยชน์ ๒ ประการ (๑) ถ้ารัฐบาลได้บำเพ็ญกิจการของตัวได้ถูกต้องแล้ว แต่ประชาชนยังไม่เข้าใจ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลได้พยายามให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ทุก ๆ อาทิตย์ ๆ ละครั้งแล้วก็ตาม เมื่อเป็นดังนี้แล้วก็จะได้ชี้แจงให้เข้าใจกันเสียที (๒) ถ้ารัฐบาลนี้ได้กระทำผิดหรือได้กระทำอะไรลงไปแล้วในนโยบายต่าง ๆ ไม่เป็นการถูกต้อง ถึงจะถูกหลัก Theory แต่วิธีการที่ได้ปฏิบัติมานั้นเป็นการบกพร่อง ถ้ารู้สึกเช่นนั้นแล้วรัฐบาลก็จะได้อธิบายตัวของตัวเองตามวิถีทางที่ถูกต้อง ว่าตัวของตัวเองจะอย่างไร

ปัญหาเรื่องการปราบปรามโจรผู้ร้ายของกระทรวงมหาดไทย ประชาชนไม่ได้เป็นอันทำมาหากิน โดยเหตุว่าภัยทางโจรผู้ร้ายได้คุกคามอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลเห่าบ้านกอกไม่แล้วทั้งหมู ก็ไม่เป็นอันที่จะเรียบร้อยลงไปได้ รัฐบาลไม่ได้เดินนโยบายของตนตามที่ได้แถลงไว้ในสภาเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปราบปรามโจรผู้ร้าย รัฐบาลไม่มีนโยบายที่แน่นอนในการปราบปรามโจรผู้ร้าย ปัญหาเรื่องเสือฝายเป็นตัวอย่าง ข้าหลวงสุพรรณบุรีให้สัมภาษณ์เชิงว่าเราเลี้ยงผู้ร้ายไว้เพื่อปราบผู้ร้าย ทางตำรวจจะปราบกันเด็ดขาด

แบบเดียวกับโจรบ้านกอไผ่ที่จะเผาหมู่บ้านทั้งหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายมิได้ปฏิบัติหน้าที่คล่องจองกัน มีเรื่องเจ้าหน้าที่ได้โต้เถียงกันทำให้ผู้ใหญ่ในวงการของรัฐบาลเกิดเรื่องเสื่อมเสียขึ้น เช่นมีปัญหาว่ามีผู้ใหญ่ในวงราชการของรัฐบาลได้รับบำเหน็จหรืออะไรจากสื่อฝ่าย มีการแตกกันระหว่างข้าหลวงอ่างทองกับข้าหลวงสุพรรณบุรี ทำให้ไม่โจรผู้ร้ายจึงได้เกิดมีชุกชุม เหล่าผู้ร้ายมีปืนที่ทันสมัย บางทีอาจจะมิดีกว่าของตำรวจ รัฐบาลควรจะเก็บปืนเหล่านี้กลับเข้ามาเสีย นับแต่รัฐบาลได้รับหน้าที่มาไม่มีวิ้วแวงที่รัฐบาลจะจัดการเรื่องอาวุธปืน ถ้าจัดการเรื่องอาวุธปืนให้มาอยู่ในกำมือของรัฐบาลแล้ว ถึงจะมีการปล้นสดมภ์อะไรก็ยังไม่ห่วงว่าทางต่อวิธีการของเรา

ปัญหาเรื่องการเงิน ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเรื่องการแลกเปลี่ยนธนบัตรใบละ ๒๐ บาท กับ ๕๐ บาท แลกเปลี่ยนเอาของใหม่ไป เป็นวิธีการที่ให้ประชาชนนำมาคืนต่อรัฐบาล ทำให้วิธีการอื่นที่แยบคายกว่านี้ไม่มีหรือ สังกตามแบงก์ตามที่ทำงานต่าง ๆ ของรัฐบาลให้ช่วยเก็บธนบัตรเข้ามาจะดีกว่า ปัญหาการคลังเรื่องการขายทอง ๙ ล้านเหรียญ รัฐบาลหวังว่าในระยะเวลา ๑ ปี จะหาเงินกลับคืน ๙ ล้านเหรียญเพื่อซื้อทองใหม่ ๆ พร้อมกำไร การขายทองซึ่งเป็นเครื่องหนุนธนบัตรของรัฐบาลซึ่งมีน้อยอยู่แล้วราคาเงินไทยย่อมตก

องค์การสรรพอาหารใช้เงินที่จัดตั้งสรรพอาหารโดยไม่ได้รับความยินยอมของสภานี้เป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัติงบประมาณหรือไม่ ว่ากันตามหลักธรรมดาแล้วใช้ไม่ได้ เพราะใช้เงินงบประมาณในการที่ทำงานใหญ่ ๆ โต ๆ อย่างนี้ซึ่งจำเป็นต้องให้ทางคลังทราบ แต่คณะรัฐบาลมิได้ใช้ดุลยพินิจว่าโครงการของรัฐบาลที่จะใช้เงินนั้นมันควรจะเอาผลให้ได้ และได้ชี้แจงว่ารัฐบาลเห็นว่ามีคามจำเป็นต้องใช้ไปก่อน เมื่อเปิดสภารัฐบาลก็ต้องเสนอพระราชบัญญัติทันที ต้องขอรับอนุมัติจากสภา แต่ไม่อย่างนั้น สภานี้จะทราบได้อย่างไรในเรื่องการเงิน ก็เมื่อรัฐบาลสั่งไปแล้วอย่างนี้จะทำอย่างไร เราอนุญาตให้แต่ในเวลาฉุกเฉิน เสร็จแล้วก็ต้องมาแจ้งผู้แทนของประชาชน ปัญหาการเศรษฐกิจของแพง วิธีการแก้ของแพงโดยสรรพอาหารของคือเคเตอร์ทองเปลวจะติจจริงหรือไม่ รัฐบาลมี พดตีสภามีใครบ้างที่ไปเอาเงินจากสรรพอาหารไปซื้อของราษฎรมาให้สรรพอาหาร ทำไมจึงไปซื้อของมาให้สรรพอาหาร ปัญหาเศรษฐกิจ ของไม่ถูกลงเลย เสื้อผ้า พริก หอม กระเทียม ไม่ถูก ราคาของเงินของเราลง ตกต่ำไป ตลาดมืดซื้อเหรียญละ ๒๕ - ๒๖ บาท ของก็แพง เมื่อจัดตั้งองค์การสรรพอาหารก็เกิดอลเวงกันใหญ่ ปัญหาเรื่องข้าว ร้องกันมาก นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ว่าข้าวมีอยู่แต่ไม่ขาย ราษฎรมาร้องว่าจะทำอย่างไร ข้าวไม่มี ข้าวแพง ข้าวแพงเพราะเราไปกักข้าวเป็นจังหวัด ๆ ทำให้ข้าวไม่สม่ำเสมอ ข้าวก็เป็นเหตุให้ข้าราชการหรือพ่อค้าจะหาทำไร หาวิธีรับซื้อจากประชาชน เมื่อกักข้าวเช่นนี้ข้าวไม่เข้ากรุงเทพฯ เป็นปัญหาเรื่องการควบคุม เป็นสิ่งที่น่าละอายคือประเทศไทยเป็นประเทศที่มีข้าวแต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยมีอย่างนี้ ตอนนี่เกิดมาอย่างนี้ขึ้นจะเป็นด้วยเหตุอะไรไม่ทราบ

ปัญหาเรื่องข้าราชการ ในส่วนราชการต่าง ๆ การถอดถอน การย้าย เป็นไปตามอารมณ์ ฉันทไม่พอใจใครก็ย้ายกัน เช่น นายพันตำรวจเอกบรรจง ย้ายไปเชียงใหม่ นั่งไม่ทันอุ่นกัน ๒ วัน ๓ วัน ย้ายอีก

เสียงข้างนอกอ้างว่ารัฐบาลเองเข้าคลุกคลีมีอำนาจ มีพระคุณในส่วนราชการ คือหาว่าการเมืองไปยุ่งกับราชการประจำ ทำไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการที่จะย้ายไม่ได้พิจารณาให้รอบคอบ เรื่องข้าหลวงประจวบจับข้าวนายสำเภา มีเรื่องอย่างไรไม่รู้ ถูกย้ายไปแล้ว รัฐบาลไม่แถลงให้ฟังว่าเป็นอย่างไร แล้วไปโยกย้ายเขา หาว่าอะไรต่ออะไรไม่เป็นมงคล เพราะว่าพอรัฐบาลจัดเรื่องข้าวเสร็จแล้ว ข้าหลวงประจวบก็เลยถูกย้าย นี่เรื่องการย้ายข้าราชการที่ว่าการเมืองแทรกแซง ในการพูดถึงฐานะข้าราชการจะเห็นว่าข้าราชการเวลานี้ลาออก ใครไปได้อีกไป ใครไม่มีหลักก็หุบช้อยู่ก่อน ค่าครองชีพแพงขึ้นแล้วเงินเดือนขึ้นไม่ทันเขาก็อยู่ไม่ได้ ข้าราชการไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร แก่เอาฉันก็เอาบ้างเพื่อฐานะให้พออยู่พอกิน นี่เป็นเหตุที่ทำให้เกียรติข้าราชการเสียไป เราจะโทษข้าราชการได้ไหมว่าท่านเหล่านั้นไม่มีความเที่ยงธรรม ความเที่ยงธรรมต้องเอาน้ำมันเอาอะไรหยอดให้ รัฐบาลไม่เห็นแก่อะไร

ปัญหาเรื่องทหารกองหนุน เวลาใช้ก็ใช้เขาไปรบทัพจับศึก กลับมาก็ปลดกัน จนปานนี้ก็ไม่มีปัญญาจะช่วย ขอเรียนให้รัฐบาลได้ชี้แจงให้เขาเข้าใจ เพราะว่าเขาไม่ได้รับอะไรเลย เป็นการอลเวงที่จะนำมาซึ่งความยุ่งเหยิงต่าง ๆ ทำไม่เราจะช่วยข้าราชการทหารกองหนุนได้ โดยเหตุที่เราเพียงให้บุหรีแก่เขาไปแทนที่จะให้ประมุขก็ให้ออกสแก่เขาแทนที่จะขายให้ใครต่อใคร นายทหารกองหนุนเหล่านั้นได้ไปทุกวันนี้พอไปได้ ส่วนทางกระทรวงกลาโหมจะออกไหนซ้อย่างไรก็ตามใจเป็นวิธีการของกระทรวงกลาโหมเอง

ปัญหาเรื่องการศึกษาของชาติ มีคนมาร่ำร้องว่าไม่มีโรงเรียนจะเรียน นักเรียนออกมาแต่ปีที่แล้ว ๕,๐๐๐ คน หาโรงเรียนเรียนไม่ได้ ไม่นึกว่า ดร.เดือน จะพูดอย่างนี้ คือไปประชุมคุรุสภา บอกว่ามัวแต่ยุ่งอยู่กับการเมือง การศึกษายังไม่ได้ทำเลย ขอให้ ดร.เดือนได้อภิปรายให้ชาวเสียที ในด้านการศึกษายังมีอะไรที่เราควรจะทำ จนบัดนี้ก็ยังไม่ได้แจ้งให้ราษฎรเขาทราบว่าได้เตรียมการไปแล้วอย่างไร ทำไปแล้วอย่างไร จะแก้ปัญหานี้อย่างไร

กรณีสำคัญอีกกรณีหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่อยู่ในนโยบายรัฐบาล แต่รัฐบาลนี้เมื่อรับเป็นรัฐบาลก็ต้องรับช่วงกันมา คือ กรณีสวรรคต ซึ่งประชาชนต่างพากันอึดอัดเต็มที่ได้ตั้งศาลกลางเมืองชักฟอกกันมาแล้ว จนคณะกรรมการได้ชี้ขาดว่ามี ๒ ประเด็น คือ ถ้าไม่ปลงพระชนม์เอง ก็ถูกลอบปลงพระชนม์ อธิบดีกรมตำรวจก็บอกหนังสือพิมพ์ว่าอ่านไม่จบ จะทำอะไรก็ไม่เห็นได้ทำ จะซักถามใครต่ออีกเพื่อประกอบอะไรต่ออะไรก็ไม่เห็นมี ประชาชนทุกคนข้องใจในเรื่องนี้ใหญ่มาก รัฐบาลควรจะชี้แจงไปทีเดียวว่าจะจัดการตามนัยอย่างไร รัฐบาลควรจะชี้แจงเพิ่มเติมให้มันขาวออกมา ถ้าชินอุบเอาไว้อย่างนี้ไม่ได้เรื่องแน่ ๆ เพราะว่าประชาชนต่าง ๆ ก็พากันอึดอัดใจในเรื่องนี้ ขอเรียนถามนายกรัฐมนตรีว่า เมื่อคนเข้าใจผิดในรัฐบาลอย่างนี้จะถูกหรือจะผิดอย่างไรก็ตามที่ เมื่อเขาเข้าใจอย่างนี้จะให้ต่างประเทศเขาเชื่อถือเราอย่างไร

พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี ชี้แจงข้อข้องใจของนายควง อภัยวงศ์
ดังนี้

รัฐบาลมีความยินดีและขอขอบคุณสมาชิกฝ่ายค้านที่ได้เสนอให้มีการอภิปรายขึ้น ที่รัฐบาลมีความ
ยินดีนั้นมิได้หมายความว่ารัฐบาลยินดีที่เราจะต้องมาทะเลาะวิวาททุ่มเถียงอะไรกันในสภา ซึ่งอาจจะทำให้เห็น
ว่าเป็นการเปลืองเวลาอันมีค่าของชาติ และจะเป็นโอกาสที่ให้เราได้มาโต้คารมใช้ถ้อยคำเสียสติหรือว่ากล่าวกัน
ในเรื่องส่วนตัวนั้น หากใช้เป็นความยินดีของรัฐบาลไม่ และนอกจากนั้นความยินดีที่ว่านั้นก็ไม่ได้รวมถึงความยินดี
ที่ว่าการแพ้และการชนะในการเปิดอภิปรายนี้จะเหตุให้รัฐบาลได้ลาออกไปหรือคงอยู่ต่อไป รัฐบาลนี้ถือว่
การเปิดอภิปรายในวันนี้ไม่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจหรือความปรารถนาของรัฐบาล กล่าวคือถ้าแพ้ยุติในการ
เปิดอภิปรายแล้วก็ย่อมไม่มีปัญหา รัฐบาลก็ต้องออกไป แต่ทว่าถ้ารัฐบาลชนะยุติในการเปิดอภิปรายแล้ว
ตามหลักรัฐบาลก็ควรจะได้บริหารงานต่อไป แต่รัฐบาลนี้ก็ยังไม่ถือเช่นนั้น และการออกของรัฐบาลอาจจะ
ลาออกทั้ง ๆ ที่ชนะยุติเปิดอภิปรายแล้วก็ได้ แต่ทว่าที่รัฐบาลมีความยินดีก็คือการเปิดอภิปรายในทำนอง
เป็นกิจลักษณะอย่างใหญ่โตเช่นนี้ ยังไม่เคยมีในประวัติของสภาแห่งชาติ เช่นนั้นก็มีความยินดีอีกประการ
หนึ่ง ว่าการที่เรามีการต่อสู้กันเช่นนี้เป็นการต่อสู้กันตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับ
ท่านหัวหน้าฝ่ายค้านว่าการต่อสู้กันเช่นนี้ไม่มีอันตรายอะไรเลย เพราะว่าต่างฝ่ายต่างก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตน
ฝ่ายค้านก็ย่อมมีโอกาสในการที่จะชี้แจงแสดงข้อข้องใจต่าง ๆ รวมทั้งการวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาล
ได้ และเช่นเดียวกันรัฐบาลก็ย่อมมีโอกาสชี้แจงแสดงเหตุผลตลอดจนกระทั่งข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพราะฉะนั้นใน
การต่อสู้กันในลักษณะนี้เป็นการต่อสู้กันตามสิทธิในรัฐธรรมนูญ เพราะผลการต่อสู้ไม่มีอะไรเป็นที่เสียหายแก่
ชาติบ้านเมือง รัฐบาลจึงมีความพอใจเป็นอีกประการหนึ่ง

ในประการต่อไปรัฐบาลจะมีโอกาสได้ชี้แจงแสดงเหตุผลข้อเท็จจริงตลอดถึงอุปสรรคต่าง ๆ ใน
การบริหารงานของรัฐบาล รัฐบาลย่อมมีโอกาสที่จะชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ได้ในที่ต่าง ๆ เป็นต้นว่าในทางวิทยุ
กระจายเสียง หรือในการให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ แต่นั่นเป็นการชี้แจงฝ่ายเดียวและในที่สุดก็ไม่ผู้จะได้รับ
ผล โดยเหตุว่าองค์กรนั้น ๆ ไม่เอื้อเพื่อที่จะลงให้ตามข้อที่ชี้แจงซึ่งได้ปรากฏอยู่เนื่อง ๆ เพราะฉะนั้นโอกาสใน
การเปิดอภิปรายเช่นนี้ก็เปิดโอกาสอันดีที่รัฐบาลจะชี้แจงให้ประชาชนทราบ และการชี้แจงในสภาของชาติ
เช่นนี้ รัฐบาลก็ย่อมไม่สามารถจะชี้แจงในข้อซึ่งไม่เป็นความจริง และไม่สามารถจะชี้แจงเรื่องอย่างส่งเดชหรือ
พล่อย ๆ ไป เพราะจะมีโอกาสชักใช้ไล่เสียงกันโดยแจ่มแจ้ง จึงถือว่าการชี้แจงในที่นี้เป็นชี้แจงที่ประชาชน
ควรได้รับฟัง

ในประการที่สาม เกี่ยวเนื่องในการบริหารรัฐบาล เราได้เปิดให้มีการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลโดย
กว้างขวาง เพราะฉะนั้นย่อมจะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ทนต่อการตำหนิติเตียนจากที่ต่าง ๆ จะเป็นหนังสือพิมพ์
การชุมนุมในที่ต่าง ๆ หรือตามแหล่งชุมนุมชนต่าง ๆ รัฐบาลก็เป็นฝ่ายถูกกระทำโดยเต็มที่ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
การเปิดอภิปรายกันเช่นนี้ก็สมารถที่จะได้แก้ข้อหาหรือการกล่าวร้ายต่าง ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้นให้เป็นที่ประจักษ์แจ้ง

แก่ประชาชน ในการที่รัฐบาลได้จัดให้มีการถ่ายทอดเสียงการอภิปรายนี้ นั้น มิได้มีเจตนาเป็นอย่างอื่น เจตนาของรัฐบาลมีว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการก้าวหน้าในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนั้นเป็นการทำให้ราษฎรได้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยแจ่มแจ้งดีกว่าจะไปฟังจากที่อื่น ๆ รัฐบาลจึงได้มีความพอใจ และด้วยความจริงใจขอขอบคุณท่านควงๆ ในการที่ให้โอกาสแก่รัฐบาลนี้ ก่อนที่จะอยู่หรือไปก็จะได้มีโอกาสชี้แจงแสดงความคิดเห็น ในด้านรัฐบาลนั้นเราไม่มีโอกาสจะเปิดอภิปรายขึ้นได้ ตามข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่นั้น ก็ยอมทราบกันแล้วว่ารัฐบาลมีเสียงข้างมากอยู่ในสภานี้ ในการที่รัฐบาลจะขอให้มีการเปิดอภิปรายก็จะเข้าใจไปในทำนองตลกคะนองหรือใช้เล่ห์กลอุบายทางการเมือง ความจริงรัฐบาลอยากให้มีการเปิดอภิปรายกันอย่างจริงจัง และการเปิดอภิปรายนี้ก็มาจากฝ่ายค้านจึงเป็นความพอใจยิ่งขึ้น การลาออกไปนั้นก็เป็นธรรมดา และรัฐบาลไม่ถือว่าการชนะคราวนี้จะไม่เป็นเหตุให้รัฐบาลออก การที่เข้าใจเช่นนี้ก็เป็นด้วยความมุ่งหมายดังที่กล่าว และข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกทางฝ่ายค้านก็คงจะไม่มองเห็นไปว่า รัฐบาลได้เอารัดเอาเปรียบหรือใช้เล่ห์กะเท่ห์ประการใดในเรื่องนี้ เพราะคำอภิปรายทั้งสองฝ่ายก็ยอมปรากฏแก่ประชาชนโดยทั่วไป

นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภาและรัฐสภาได้ให้ความไว้วางใจนั้นเป็นนโยบายที่รัฐบาลได้จัดทำขึ้นโดยคิดว่ารัฐบาลจะอยู่ในกำหนดเวลาเท่าไร เมื่อมีการตั้งรัฐบาลแล้ว โดยปกตินโยบายที่แถลงก็ใช้สำหรับ ๔ ปี รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารงานมาเป็นเวลา ๘ เดือนเศษ ยังไม่ถึง ๙ เดือน ฉะนั้นอาจจะมึนโยบายบางส่วนบางประการซึ่งยังไม่ได้กระทำไปก็มี และทั้งนี้ไม่ใช่รัฐบาลได้กระทำผิด และนโยบายนี้เป็นนโยบาย ๔ ปี คือชั่วอายุของสภา ท่านสมาชิกหรือประชาชนผู้ฟังคงให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาลว่า ในกิจการที่รัฐบาลได้บริหารควรใช้วิธีเปรียบเทียบว่ากิจการก่อนที่รัฐบาลนี้เข้ามาสถานการณ์บ้านเมืองเป็นประการใด สถานการณ์ได้เลวลงหรือเกิดการเสียหายแก่ชาติบ้านเมืองใหญ่โตเพียงไร นั้นเป็นข้อที่จะตำหนิวิพากษ์วิจารณ์ได้โดยเต็มที่ และถ้าแม้ว่าปรากฏว่าเหตุการณ์ที่รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขได้มีโอกาสดีขึ้น ดีขึ้นไม่มากเช่นนี้ก็ควรให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาล ว่าเหตุใดจึงดีไม่มาก ควรจะดูในเรื่องอุปสรรคและข้อยากลำบากทั้งหลาย รัฐบาลไม่มีข้อรังเกียจอะไรเลยในการที่ท่านควงๆ กล่าวถึงตัวอย่างต่าง ๆ จะจริงหรือไม่จริงก็ไม่ทราบแต่ท่านได้ยินมา แล้วก็มาวิพากษ์วิจารณ์ให้รัฐบาลทราบรัฐบาลก็พอใจ โดยที่รัฐบาลไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่เหลวไหล แต่เรื่องซึ่งข้องใจประชาชนนั้นจะจริงหรือไม่จริงประการใด รัฐบาลควรจะชี้แจง เป็นโอกาสให้รัฐบาลได้ชี้แจง

พันตรี ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อภิปรายแถลงข้อเท็จจริงดังนี้

เหตุที่ญี่ปุ่นเข้ายึดครองประเทศไทย เราต้องระดมทุกสิ่งทุกอย่างร่วมกับเขาด้วย ความจำเป็นบังคับ ทหารของชาติถูกต้อนขึ้นไปอยู่สุดเขตทางทิศเหนือตามแผนนโยบายของญี่ปุ่น โดยความประสงค์ที่จะให้กำลังทหารซึ่งมีกำลังสดชื่นอยู่นั้นได้เสียชีวิตไปโดยธรรมชาติและไม่เป็นอันตรายแก่กองทัพของเขา เพราะฉะนั้นทหารของเราจึงได้เสียชีวิตไปโดยธรรมชาติเป็นอันมาก เงินทองต่าง ๆ ที่ญี่ปุ่นจำเป็นต้องใช้จำเป็นต้องดำเนินนโยบายไปในทางกู้ยืม แทนที่เขาจะนำธนบัตรมาใช้เอง ถึงแม้เราจะให้ผูกหูทองคำไว้บ้างก็

เป็นเรื่องที่มีแต่ความไฝ่ฝัน เพราะฉะนั้นในทางเศรษฐกิจจึงเสื่อมโทรมลงเป็นลำดับ อาวุธต่าง ๆ ก็กระจัดกระจายเป็นอันมาก อาวุธของญี่ปุ่นที่ซื้อขายแจกจ่ายให้แก่ประชาชนก็มีไม่น้อย เมื่อทหารฝรั่งเข้ามาอาวุธต่าง ๆ ก็ถูกขายไปยังประชาชนเพิ่มขึ้นอีกเป็นอันมาก อาวุธของญี่ปุ่นซึ่งถูกยึด ควบคุม ซึ่งหละหลวมก็กระจัดกระจายไปในหมู่ประชาชนเช่นกัน สหประชาชาตินำอาวุธทั้งในประเทศไทยให้แก่หน่วยต่อต้านของเสรีไทยก็ทิ้งผิดที่หมาย ทำให้ประชาชนบางแห่งได้รับอาวุธที่ดีและทันสมัย ซึ่งการโจรกรรมในบางแห่งผู้ร้ายมีอาวุธที่ดีทันสมัยกว่าเจ้าพนักงานฝ่ายปราบปราม กำลังตำรวจซึ่งเพิ่มขึ้นในยามสงครามได้ถูกลดลงเป็นอันมาก ตำรวจต้องรับภาระหนักในการควบคุมคุ้มครองทรัพย์สมบัติของชาติศัตรูอีกมาก ตำรวจต้องเคร่งครัดอยู่ในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีเวลาอบรมเพิ่มเติมสมรรถภาพและวินัย สิ่งเหล่านี้เป็นมูลกรณีก่อให้เกิดโจรผู้ร้ายยิ่งขึ้น กระทรวงมหาดไทยพยายามเพิ่มกำลังอาวุธให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ และจัดกองปราบพิเศษออกไปดำเนินการในบางท้องที่ซึ่งปรากฏว่าโจรผู้ร้ายคุกคามอย่างหนัก จังหวัดสุพรรณบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท มีอาวุธปืนกระจัดกระจายอยู่มากจึงวางกำลังกองปราบปรามไว้เป็นการประจำจนกว่าเหตุการณ์จะสงบและราบคาบลง เรื่องการปล้นของเสือฝ้าย และการตายของเสือฝ้ายนั้น นโยบายการปราบโจรผู้ร้ายที่จะใช้หลักเลี้ยงเสือเพื่อปราบเสือให้ได้มีมาก่อนที่จะรับหน้าที่ในกระทรวงมหาดไทย ผู้ที่รู้และทราบคงไม่นิยมในนโยบายที่จะเลี้ยงเสือเพื่อไว้ปราบเสือเพราะว่าวิธีนี้เป็นวิธีตั้งแต่ครั้งพระบรมไตรโลกนาถซึ่งเป็นนโยบายที่เก่าแก่ เพราะการปฏิบัติจะไม่นำมาซึ่งความชอบธรรมแก่พลเมืองดี จะเป็นทางให้คนร้ายได้รับเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ขึ้นอีกทางหนึ่ง ในส่วนตัวของนายฝ้ายได้ร่วมมือกับเจ้าพนักงานในการปราบปรามโจรผู้ร้าย และได้คืนอาวุธให้แก่เจ้าพนักงานบ้าง จัดได้ว่าสมัยหนึ่งเขาได้ทำความดีความชอบ

พันตรี ชวง เศวตศักดิ์สงคราม กล่าวว่า “เขาได้เคยขอร้องมายังข้าพเจ้าเพื่ออยากจะพบกับข้าพเจ้า แต่ก็ไม่ได้มีโอกาสพบกัน คือนายฝ้ายได้มาขอร้องว่าเขาจะช่วยในการปราบปราม เพราะว่าเขาอยากจะกลับตัวเป็นคนดี ข้าพเจ้าก็บอกไปว่าการที่นายฝ้ายจะกลับตัวเป็นพลเมืองดีนั้นก็ไม่ได้ต้องเป็นนายฝ้ายไม่ใช่เสือฝ้าย ฉะนั้นการที่นายฝ้ายจะลบลายเสือของเขานั้น ข้าพเจ้าก็ได้แนะนำว่าให้เขาสู้คดีที่เขาได้เคยก่อกรรมทำเข็ญไว้ ซึ่งนายฝ้ายอาจจะต้องติดตะรางเสียก่อน เมื่อออกจากจากเรือนจำมาแล้วนั้นแหละลายเสือของนายฝ้ายก็จะหมดไปเอง.....ข้าหลวงประจำจังหวัดก็ได้ดำเนินการให้นายฝ้ายได้ต่อสู้คดีเหมือนกัน .... ขณะเดียวกันลูกศิษย์ของนายฝ้ายก็ยังคงพยายามก่อกรรมทำเข็ญอยู่เรื่อยไป โดยอ้างชื่อนายฝ้ายเพื่อประกอบอาชญากรรมอยู่เนื่อง ๆ ซึ่งในกรณีเช่นนี้เมื่อมีกรณีพาดพิงไปถึง นายฝ้ายก็อาจถูกจับกุมได้เสมอ เพราะเป็นลักษณะการที่ว่าเสือไม่ยอมลบลายเสือเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องที่กระทบกระทั่งมาทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามอยู่เรื่อยไป”

เรื่องที่หัวหน้าฝ่ายค่านิยมถึงเรื่องการแทรกแซงและยกตัวอย่างถึงการย้ายข้าหลวงประจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ได้ชี้แจงให้ข้าหลวงประจำจังหวัดทราบแล้วว่าไม่ใช่กรณีเกี่ยวกับคดีที่จับกุมที่หัวหิน ข้าหลวงไม่มีความผิดแต่อย่างไร ส่วนการโยกย้ายนั้นเป็นเรื่องนโยบายภายในของกระทรวงมหาดไทยที่เห็นว่าข้าหลวงประจำจังหวัดผู้นี้ไม่มีความเหมาะสมที่จะไปอยู่จังหวัดนั้น เพราะมีกรณีการปันส่วนข้าวสารซึ่งเป็นเรื่องเกรี้ยว

กราวว่าข้าหลวงได้ปันให้กินคนละ ๒ กิโลต่อเดือน เมื่อถามไปท่านก็ยืนยันว่ามีข้าวอยู่เท่านั้นก็ปันให้เท่านั้น เพราะได้ร้องเรียนแล้วไม่ได้เพิ่มสักที เห็นว่าวิธีตอบเช่นนั้นไม่เป็นทางปิดเป่าและแก้ปัญหาได้ การไปยืนยันตัวเลขให้ราษฎรเห็นว่ากินข้าวคนละ ๒ กิโลกรัมต่อเดือนอย่างนี้เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เป็นเรื่องที่เหลวไหล จึงเห็นว่าถ้าปรับปรุงโยกย้ายเสียก็จะเป็นการดีจึงโยกย้ายไป

พลโท จีระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ชี้แจงเรื่องการปลดปล่อยทหารว่า เมื่อสงครามเสร็จแล้ว การที่เราจะเก็บทหารไว้ให้มีกำลังเต็มอัตรากำลังรบอย่างที่เป็นมาแล้วทำไม่ได้ เพราะเหตุว่าถ้าเราจะเก็บคนจำนวนมากไว้โดยใช้งบประมาณสำหรับกิจการต่าง ๆ อย่างในเวลาสงคราม ขณะนั้นเราอยู่ในฐานะอันมีดมัว การที่ได้ปลดปล่อยไปก็เป็นความจำเป็น ภายหลังมีเรื่องยุ่งยากขึ้น มีหลักการว่าการที่จะปลดปล่อยทหารไปนั้น ก็จำเป็นจะต้องให้หน่วยทหารนั้นเดินทางกลับไปที่ตั้งปกติที่เขาเข้ามารับราชการ แล้วจากที่นั่นก็จะส่งตัวไปยังที่รวบรวมเอาตัวเข้ามารับราชการ ในทางปฏิบัติไม่สามารถดำเนินเช่นนั้นได้ เกิดอุปสรรคขึ้น มีหน่วยทหารอยู่ภาคเหนือเป็นส่วนมาก ภาคเหนือมีทหาร ๒ กองพล ประมาณสองสามหมื่นคน การที่จะเคลื่อนทหารมาก ๆ ต้องทำแผนการเป็นเวลานานโดยทหารต้องเดินบ้าง มาด้วยรถยนต์บ้าง แล้วมาขึ้นรถไฟ ต้องใช้เวลาในการขนทหาร ๒ เดือนจากภาคเหนือลงมายังที่ตั้ง แต่ทางสหประชาชาติบอกว่ามีความจำเป็นต้องขนทหารญี่ปุ่นลงมาก่อน จึงเกิดการอลหม่าน เจ้าหน้าที่ก็แก้ไขเท่าที่จะทำได้ จึงเกิดข้อบกพร่องขึ้น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการอภิปรายในประเด็นของกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงกลาโหม คือ **นายธรรมบุญ เทียนเงิน (ชลบุรี)** อภิปรายในประเด็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่เกิดการแตกแยกกันในคณะกรรมการจังหวัดระหว่างฝ่ายตำรวจกับฝ่ายปกครองในเรื่องอำนาจการสอบสวน **นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา)** อภิปรายประเด็นฝ่ายค้านอภิปรายโดยฟังเสียงจากหนังสือพิมพ์ การอ้างตัวเลขสถิติอาชญากรรมเป็นตัวเลขที่ถูกต้องหรือไม่ **นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก)** อภิปรายประเด็นเหตุการณ์โจรผู้ร้ายไม่สงบเบาบางลงตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแถลง โดยเฉพาะที่จังหวัดสุพรรณบุรี **นายกมล ชลศักดิ์ (สุพรรณบุรี)** อภิปรายประเด็นความสงบเรียบร้อยว่ารัฐบาลเข้ามาบริหารราชการเพียง ๘ เดือน จะให้ผู้ร้ายหายไปโดยทันทีนั้นทำไม่ได้ต้องค่อยทำค่อยไป และเรียกร้องให้รัฐบาลอย่าถอนตำรวจกองปราบที่ตั้งอยู่ที่สุพรรณบุรี **ร้อยโท อู๊ด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา)** อภิปรายประเด็น โจรผู้ร้ายที่มีมากขึ้น โจรผู้ร้ายมีอาวุธที่ดีจำนวนมาก เช่นกรณีโจรบ้านกอไผ่ ทางภาคอีสาน มีเสือ(โจรผู้ร้าย) มากขึ้น มีความทารุณโหดร้ายมากขึ้น การปราบปรามโจรผู้ร้ายยังไม่มีทางรัดกุมพอ ในจังหวัดนครราชสีมาคืนหนึ่งมีการปล้น ๑๔ ราย **นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา)** อภิปรายประเด็นว่าสถิติโจรผู้ร้ายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนำมาอ้างไม่จริง โจรผู้ร้ายยังมากอยู่ โดยเฉพาะที่สุพรรณบุรี ร.ต.ต. **สวัสดิ์ ศรีอุทุมพร (ศรีสะเกษ)** อภิปรายว่าการที่อภิปรายว่าโจรผู้ร้ายมากนั้นเป็นการให้ความยุติธรรมแก่ฝ่ายรัฐบาลน้อยไป และถามรัฐมนตรีว่าสถิติอาชญากรรมนั้นรัฐมนตรีค้นมาเองหรือจากเจ้าหน้าที่ ถามถึงให้เงินค่าครองชีพแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการด้านการปราบปรามโจรผู้ร้ายเพียงพอหรือยัง **นายประมวล กุลมาตย์ (ชุมพร)** อภิปรายว่า โจรผู้ร้ายชุกชุมจริง

รัฐมนตรีมหาดไทยไม่ควรปฏิเสธ จังหวัดชุมพรโจรผู้ร้ายชุกชุมผิดปกติกว่าแต่ก่อน เรื่องที่อยู่ของประชาชน กระทรวงมหาดไทยมิได้เอาใจใส่ในเรื่องที่กินที่อยู่ของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า ทุกชุมชน เรื่องคนเข้าเมืองที่ประชาชนได้รับความกระทบกระเทือนจากคนต่างด้าวเป็นอันมาก ซึ่งเป็นหน้าที่ของ กระทรวงมหาดไทยที่ต้องร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศ

ประเด็นอภิปรายในข้อที่ ๒ คือ กระทรวงการคลัง พระยาตรีวิสารวาท (พระนคร) อภิปราย เรื่องเกี่ยวกับการเงิน การคลัง การจัดงบประมาณของรัฐบาล การตั้งงบประมาณเข้าสู่ดุลยภาพ การตั้ง งบประมาณรายการเงินทุนประเดิมในการบำรุงเศรษฐกิจชนบท การกระทำของรัฐบาลไม่ทำให้เสถียรภาพของ เงินตราดีขึ้น วิธีขายทองของรัฐบาลก็ทะเลาะกับกรรมการของธนาคารแห่งประเทศไทย การควบคุมการ แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไม่ทำกันอย่างจริงจัง ล้มเหลว ไม่สามารถรักษาอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ได้ ระยะเวลา ๙ เดือนรัฐบาลไม่ได้แสดงท่าทีอะไรให้เป็นไปตามคำแถลงนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) อภิปรายถึงกรณีที่รัฐบาลได้กอบกู้ฐานะการคลัง โดยวิธีงบประมาณให้การเงินเข้าสู่เสถียรภาพนั้น ถ้าฟังโดยไม่ได้พินิจพิเคราะห์แล้วอาจจะเชื่อถือลุ่มหลงได้ เพียงรายจ่ายสามัญเท่ากับรายได้เท่านี้ยังไม่เป็นดุลยภาพเพราะว่ายังมีรายจ่ายวิสามัญ เรื่องเกี่ยวกับเงินคง คลัง ๑๘๕ ล้านบาท ไม่มีความหวังว่าเงินของไทยจะมีฐานะดีขึ้น งบประมาณของไทยยังไม่เข้าสู่ดุลยภาพ รัฐบาลมีความเหลวไหลเรื่องการจ่ายเงินแผ่นดินที่ขัดต่อระเบียบการคลังอย่างร้ายแรงคือการจ่ายเงินให้ เอกชนที่หยาบคาย ๆ โดยไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดตอบแทน ถ้าหากผู้มีอำนาจเก็บเงินแผ่นดินซึ่งเป็นข้าราชการ ประจำทำอย่างนี้แล้ว ผู้นั้นไม่สามารถจะอยู่ในตำแหน่งได้อีกต่อไป เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะว่าการจ่ายเงิน แผ่นดินให้แก่เอกชน บุคคล จะเป็นผู้แทนหรือใครก็ตามจะจ่ายได้ก็เพื่อแลกเปลี่ยนสองสิ่งเท่านั้นคือ สินค้าซึ่ง บุคคลนั้นจะนำมาขายแก่ทางราชการ กับ จ่ายเป็นค่าแรงงาน จะจ่ายไปในกิจการอื่น ๆ เป็นต้นว่าจ่ายธนบัตร ใหม่เพื่อแลกธนบัตรเก่าอันจะอนุโลมเข้าระเบียบการคลังไม่ได้ การที่กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่สิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นเอกชนก็ไม่ใช่ นิติบุคคลก็ไม่เชิง กระทรวงการคลังได้ทำการจ่ายเงินไปจำนวนหนึ่งให้แก่ “องค์การสรร พาทหาร” ซึ่งไม่เป็นนิติบุคคล เพราะไม่มีกฎหมายจัดตั้งองค์การสรรพาทหารหรือระเบียบขององค์การนี้ กระทรวงการคลังได้จ่ายเงินไปกี่ล้านบาทก็ร้อยล้าน ถ้าเกิดการเสียหายแล้วเงินหลวงก้อนนี้ใครจะเป็น ผู้รับผิดชอบ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ สภามีไว้สำหรับควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตลอดจนการ จ่ายเงินแผ่นดิน ซึ่งรัฐบาลทราบดีว่าสภามีหน้าที่เช่นนี้ แต่รัฐบาลก็พยายามจะทำการโดยไม่ให้สภามีโอกาส ควบคุมได้ คือได้ตั้ง “องค์การสรรพาทหาร” ในตอนที่สภาปิดสมัยประชุม ฉะนั้นสภาจึงไม่มีโอกาสที่จะได้ควบคุม หรือซักถามข้อเท็จจริงได้ เมื่อเงินก้อนนี้เสียหายผู้รับผิดชอบก็คือรัฐมนตรีคลังที่เป็นผู้ส่งจ่ายเงิน ทั้งที่รัฐมนตรี คลังก็ทราบถึงเรื่องการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน หรือควบคุมการจ่ายเงินของสภาที่อยู่แล้ว จึงเห็นว่า รัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติราชการไปโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ

การจ่ายเงินแผ่นดินมีระเบียบการปฏิบัติที่ชัดเจนตั้งแต่ต้องจ่ายตามงบประมาณที่สภากำหนด กรมกระทรวงจะจ่ายเงินได้ต้องได้รับอนุมัติจากสภาโดยวิธี พ.ร.บ.งบประมาณจึงจะทำการจ่ายเงินได้ การเบิกเงินงบประมาณกระทรวงต้องทำเบิกจ่ายจากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ให้กระทรวงนำเงินที่ได้จากกระทรวงการคลังฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อมีความจำเป็นใช้จ่ายก็เขียนเช็คเบิกเอาไป กระทรวงการคลังมีสิทธิเขียนเช็คถอนเงินจากบัญชีกรมต่าง ๆ ตามชอบใจ ถ้าหากรัฐบาลไม่มีเงินจะหักบัญชีจากกรมไหนก็ได้ โดยได้รับความยินยอมจากกรมซึ่งเป็นเจ้าของเงิน แต่เมื่อเป็นมติคณะรัฐมนตรีก็ไม่มีการใด ปฏิเสธได้จำต้องยอมให้ถอน ฉะนั้นแผนการจ่ายเงินตามงบประมาณที่จะจัดการบ้านเมืองจึงต้องล้มเหลว เพราะกรมต่าง ๆ ไม่มีอะไรเป็นประกันได้ว่าวันไหนจะมีเงินอยู่ในบัญชีเท่าไรก่อให้เกิดความยุ่งยากไปหมด เพราะกระทรวงการคลังไม่ให้ความแน่นอนของเงินที่ใช้จ่ายตามงบประมาณต่าง ๆ เป็นความโกลาหลอลเวง ซึ่งรัฐบาลทำให้เกิดขึ้นแก่การคลังของประเทศ เรื่องการขายทอง ทองคำในทุนสำรองนี้จะถือเป็นอะไรไม่ได้ นอกจากจะถือเป็นทรัพย์สินของชาติหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ถ้าหากจะมีการขายแม้มีกฎหมายให้อำนาจผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยให้ขายทองคำได้แต่กฎหมายไม่ได้ระบุไว้ว่าให้ขายด้วยวิธีใด การขายจะทำได้ อย่างเดียวคือถือว่าทองคำเป็นราชพัสดุ จะขายได้โดยวิธีประมูลเท่านั้น การที่รัฐบาลไปหันทองคำขายปรากฏว่าบางครั้งก็ขายต่ำกว่าราคาตลาด กรรมการธนาคาร กรรมการใหม่ซึ่งเข้ามาโดยลักษณะสมยอมกับรัฐบาลได้ขายทองคำนั้นไป โดยหันเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ขายให้ตาสีบ้าง ตาสาบ้าง แต่ตาสาบ้างไม่เคยมาซื้อเลยมีแต่ตาสีมาซื้อเท่านั้นแกเขียนชื่อตัวแก้วาศรี ชื่อไปมาก ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็รู้จักตัวดี เมื่อปรากฏว่าขายต่ำกว่าราคาตลาดทรัพย์สินของแผ่นดินที่ขายไปนี้ไม่ได้เงินกลับมาตอบแทนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าที่พึงจะได้ ถ้าหากทำโดยวิธีประมูลแล้วความบริสุทธิ์ย่อมจะเกิดทุกฝ่าย เป็นการขาดผลประโยชน์ของแผ่นดิน ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ

เรื่องการเก็บธนบัตร เมื่อออกกฎหมายเพื่อเก็บธนบัตรแล้วก็ต้องเก็บธนบัตรให้มากที่สุดที่จะมากได้โดยชอบด้วยกฎหมายและถูกต้องตามระเบียบวิธีการที่มีอยู่ ถ้าจะเก็บธนบัตรให้ได้ผลดีในทางการเงินต้องเก็บโดยพลันไม่ใช่เก็บกะปริบกระปรอยทีละ ๕ บาท ๑๐ บาท ถ้าเก็บในระยะเวลานานเป็นปี จะหวังให้ราคาสินค้าต่ำลงหรือทำให้ค่าของเงินสูงขึ้นเป็นสิ่งหวังมากเกินไป ไม่น่าจะเป็นไปได้ เรื่องที่จะทำให้ได้ผลดีนั้น รัฐมนตรีคลังท่านไม่ทำ ท่านเห็นว่ามันรุนแรงไป ท่านกลับมาก่อให้เกิดการจลาจลในเรื่องธนบัตร ด้วยการประกาศให้นำธนบัตรใบละ ๒๐ บาท ๕๐ บาท มาแลกภายในกำหนดเวลา ให้เวลาราษฎรสองเดือน ถ้าบังเอิญเนิ่นไปก็เป็นสิ่งที่ใช้ไม่ได้ตามกฎหมาย คลังจังหวัดไม่มีธนบัตรพร้อมที่จะรับแลกให้กับราษฎรได้ เมื่อรัฐบาลไม่พร้อมก็เกิดการอลเวงไม่สามารถแลกธนบัตรได้ ราษฎรก็เกิดความตื่นตระหนกตกใจ ในที่สุดท่านก็เอาเงินไปให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรช่วยนำไปให้ราษฎรแลก โดยไม่มีหลักฐานเพียงแต่เซ็นชื่อรับไป จะกำหนดส่งคืนเมื่อไร ก็ปี ก็เดือนก็ไม่บอก ราษฎรบางคนอยู่ไกล สมาชิกสภาก็ต้องให้ลูกน้องไปทำงาน หากท่านเรียกเงินคืนทันที สมาชิกสภาที่จะเอามาส่งไม่ได้ เหตุที่ความไม่พร้อมและไม่เน้นคนต่าง ๆ และการปฏิบัติโดยไม่มีหลักเกณฑ์เช่นนี้ก็เดือดร้อนทั่วไป มีรัฐมนตรีท่านหนึ่งฉวยโอกาสในความยุ่งยากนี้หาเสียงความนิยมโดยขึ้นปาฐกถาที่เชียงใหม่ว่าได้นำเงินมา ๒ ล้านบาทเพื่อแลกเงินใบละ ๒๐ บาท และ ๕๐ บาท เป็นการฉวยโอกาสที่

ไม่น่าทำเลย กรณีเรื่องธนบัตรทอมมัส ที่เป็นการปลอมชนิดพิเศษ แปกประหลาดอัศจรรย์ที่สุด เพราะผู้ที่ปลอมนั้นเป็นผู้ที่ได้รับความมอบหมายให้พิมพ์ธนบัตร ได้ปลอมขึ้นโดยพิมพ์ซ้ำหมวดเลขหมายใช้ลวดลายและเหมือนของจริงทั้งหมด เหตุไฉนรัฐบาลจำเป็นต้องประกาศเก็บธนบัตรเหล่านี้ซึ่งก่อให้เกิดความตระหนกตกใจแก่ราษฎรเป็นอันมาก ธนบัตรเหล่านี้มีจำนวนเงินไม่มากนัก และไม่ใช้ความผิดของคนไทย การที่ธนบัตรได้ออกหมุนเวียนอยู่นั้นจะให้ราษฎรพิจารณาเอาเองว่าธนบัตรไหนดี ธนบัตรไหนปลอมก็ไม่ได้ เพราะพิมพ์มาจากแม่พิมพ์เดียวกัน

การอภิปรายวันที่สอง การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๙๐ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๙๐ การอภิปรายวันที่สอง เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๘ คน หยุดพักการประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๐.๐๕ นาฬิกา รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันที่สองจำนวน ๗ ชั่วโมง ๔๕ นาที

อภิปรายต่อในเรื่องนโยบายของกระทรวงการคลัง มีสมาชิกสภาอภิปราย หลายท่าน เช่น นายโชติ คุ่มพันธ์ (พระนคร) อภิปรายเกี่ยวกับ การยกเลิกธนบัตร และให้ประชาชนแลกธนบัตรใหม่ ที่เป็นข้อบกพร่องของรัฐบาล เรื่องธนบัตรทอมมัสเดอลาร์ที่ประกาศยกเลิก ใช้ไม่ได้เพราะเป็นธนบัตรที่พวกเสรีไทยและฝรั่งเอามา พอยกเลิกเกิดโกลาหล ทำให้การเศรษฐกิจเดือดร้อนกระทบถึงรัฐบาล เกิดมีพวกถือโอกาสไม่ทราบเหตุใดต้องเรียกคืนและว่าเก๊ แสดงถึงความไม่สามารถ ก่อความปั่นป่วนอย่างมาก การตั้งงบประมาณของรัฐบาลน้อยหรือใช้จ่ายน้อยใช้ว่าจะดีเสมอไปเพราะรัฐบาลไม่ใช่เอกชนหรือพ่อค้า รัฐบาลต้องทำให้ประเทศเจริญ อะไรที่จำเป็นควรทำต้องทำทีเดียว เรื่องการขายทองคำที่รัฐบาลอ้างว่าเพื่อเอาดอลลาร์มาซื้อของ ราคาดอลลาร์และปอนด์มีราคาสูงในตลาดมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าดี มีเรื่องของการรับน้ำร้อนน้ำชาของผู้ที่ได้ปอนด์หรือดอลลาร์ทำให้สินค้าแพง มีญาติของรัฐมนตรีคลังนำดอลลาร์ไปขายให้แก่บริษัทน้ำมัน เรื่องการจำกัดราคาข้าว ทำให้ชาวนาได้เงินน้อยลง ถ้ากลัวประชาชนอดข้าวก็ซื้อข้าวมาแจก การควบคุมห้ามย้ายข้าวข้ามจังหวัดมีการแข็งลิ้งกัน พ่อค้ากักตุนข้าว มีค่าน้ำร้อนน้ำชาโยกย้ายข้าวกันที่ละตู้รถไฟที่ร้ายสุดคือรัฐบาลปล่อยให้มีการทุจริตกันมาก ๆ พวกนี้เอาเงินมาทุ่มเทในตลาดอย่างไม่มีค่าทำให้สินค้าถูกลงไม่ได้ บาทหนึ่งมีค่าเหลือไม่ถึง ๑๐ สตางค์ นอกจากนี้มีสมาชิกทั้งฝ่ายค้าน และฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลอภิปรายอีกหลายท่าน เช่น นายเศวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) นายสุวิชัย พันธเศรษฐ์ (เชียงใหม่) ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายธรรมบุญ เทียนเงิน (ชลบุรี) หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) นายคอง อภัยวงศ์ (พระนคร) นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี นายวิจิตร ลุสิตานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี

การประชุม ในประเด็นนี้หยุดพักประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา และเริ่มประชุมใหม่ เวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา ซึ่งประธานสภาให้มีการพิจารณาญัตติอภิปรายในข้อ ๓ ประเด็นเศรษฐกิจ ที่เสนอว่า “ในทาง

เศรษฐกิจ รัฐบาลได้ดำเนินการเศรษฐกิจผิดพลาดไม่เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ปัจจุบัน เป็นเหตุให้ประชาชนเดือดร้อนในการครองชีพ”

นายสอ เศรษฐบุตร (ธนบุรี) กล่าวว่า ปัญหาเศรษฐกิจเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการอภิปรายครั้งนี้ เพราะเป็นปัญหาแห่งความเป็นความตายของชาติ หากแก้ปัญหานี้ไม่ตกบ้านเมืองอาจจะไม่ตลอดรอดฝั่ง แต่ปัญหาเศรษฐกิจเป็นปัญหาซับซ้อน หากได้ทำความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจนี้ดีแล้ว เรามีหวังว่าประชาธิปไตยจะดำเนินตลอดรอดฝั่ง แต่ถ้าไม่เข้าใจปัญหาเศรษฐกิจ ประเทศก็จะเปะปะไปอย่างที่เป็นอย่างที่เป็นอย่างที่นายกรัฐมนตรีก้าวในเชิงสถิติที่จะให้สภาเห็นว่าสถานการณ์เศรษฐกิจของเรา โดยเฉพาะราคาของกำลังจะดำเนินไปในทางที่ดี นายกรัฐมนตรีพูดจริง แต่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงทั้งหมด ข้อเท็จจริงตรงข้ามกับที่นายกรัฐมนตรีแถลง การนำสถิติตัวเลขทางเศรษฐกิจ ค่าครองชีพ หรือสถิติโจรผู้ร้าย ให้ระมัดระวัง เช่นสถิติโจรผู้ร้าย รัฐมนตรีมหาดไทยนำตัวเลขแสดงคดีที่กรมอัยการส่งมาว่าคดีน้อยลง แท้จริงไม่ใช่แสดงสมรรถภาพของรัฐบาล กลับแสดงความหย่อนสมรรถภาพของรัฐบาลที่มีโจรผู้ร้ายแล้วเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับมาฟ้องร้องยังศาลได้ เหตุที่เศรษฐกิจเลวทรามลง สาเหตุรัฐบาลดำเนินนโยบายลัทธิสหภาพ หมายถึง ชื้อแพงขายถูก ลัทธินี้ไปไม่รอด เพราะเปิดให้คนโกง ให้แข็งได้ การที่จะเพิ่มผลผลิตข้าวที่เป็นสินค้าสำคัญของประเทศ การส่งเสริมการผลิตข้าวคือหนังสือพิมพ์ประกาศแจ้งความให้เร่งปลูกเร่งขาย ทำคล้ายกับว่าชาวนาจะอ่านหนังสือพิมพ์ ปัญหาเรื่องการผลิต ต้องหาเครื่องมือเครื่องใช้แจกจ่ายให้ชาวนา เวลานี้รัฐบาลวางอุปสรรคให้ชาวนา คือ อัตราแลกเปลี่ยนของรัฐบาลกำหนด ๑ ปอนด์ เท่ากับ ๖๐ บาท สหประชาชาติซื้อข้าวไทยตันละ ๒๐ ปอนด์ เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท สมัยนี้กำหนดอัตรา ๑ ปอนด์เท่ากับ ๔๐ บาท สหประชาชาติให้ราคาตันละ ๒๐ ปอนด์ เป็นเงิน ๘๐๐ บาท ถ้าข้าวราคาดีชาวนาก็ปลูกมาก ราคาก็ต่ำก็ปลูกข้าวน้อย ราคาเป็นเครื่องจูงใจ การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนไปในทางที่ชาวนาได้ราคาไม่คุ้มชาวนาก็ไม่ทำนา ถ้ากำหนดอัตราแลกเปลี่ยนให้เหมาะสมเราก็สามารถชักชวนให้ชาวนาปลูกข้าวได้มากขึ้น ผลที่ตามมาเมื่อข้าวมีมากขึ้น หมู เป็ด ไก่ ไข่ ซึ่งต้องเลี้ยงด้วยข้าว ก็มีมากขึ้น ปลูกข้าวได้มากขึ้นก็ส่งขายได้มากขึ้น ข้าวก็กลับมาเป็นเสื้อผ้า สะพาน รถไฟ เครื่องไฟฟ้า รถยนต์ น้ำมัน เราจะได้ของใช้ต่างประเทศมากขึ้น

นอกจากนี้สมาชิกสภาผู้แทน อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ คือ **นายเทียม ณ สงขลา** (ราชบุรี) อภิปรายสนับสนุนรัฐบาลเรื่องค่าครองชีพประชาชน ราคาข้าวของชาวนา **นายจำลอง ณะโสภณ** (กาญจนบุรี) อภิปรายว่ารัฐบาลดำเนินการเศรษฐกิจไม่ดี ข้าวของแพง ค่าครองชีพสูง คนไม่มีเสื้อผ้า ประเทศไทยที่มีข้าวปลาอุดมสมบูรณ์ก็ยังมีจำกัดข้าว ทำเหมือนกับประชาชนอยู่ในภาวะแพ้งสงคราม ต้องผูกพันส่งข้าวให้สหประชาชาติ ไม่มีการคำนวณก่อนว่ามีข้าวเท่าไร ทั้ง ๆ ที่ไม่มีข้าวกินในบ้านเช่นนี้รัฐบาลจะกล้าให้ข้าวคนอื่นไหม คนจนหามือกินมือวันหนึ่งบางทีกินเพียงมือเดียวตามบ้านนอก รัฐมนตรีต้องไปตรวจการด้วยตนเองตามทุ่งตามป่าไม้ขึ้นรถยนต์ขึ้นเรือบินไปอย่างสบาย ๆ แล้วจะเห็นว่าประชาชนอดอยากขนาดไหนสรุปแล้วรัฐบาลนี้ไม่ได้ทำให้สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น **นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์** (อุดรธานี)

มีสมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ ในฐานะฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลอภิปรายว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความล้มเหลวอย่างที่ฝ่ายค้านพูด กรณีคุณดวง อภัยวงศ์ที่พูดว่าสรรพาหารที่ตั่งขึ้นไม่ถูก แต่ทฤษฎีถูกผิดไม่รู้ต้องถามคุณทองเปลว เมื่อท่านไม่รู้จะพูดทำไม เรื่องการย้ายข้าหลวงประจำจังหวัดสงขลาเกี่ยวกับการเมืองเข้าไปแทรก แต่ข้อเท็จจริงไม่ทราบ ท่านพูดอย่างนี้ไม่มีหลักฐาน ที่พูดมาน่าหนักไม่เพียงพอที่จะเอาชนะรัฐบาลได้ และได้อภิปรายว่าตนเองไม่ต้องการให้ประชุมกันในเวลากลางคืนเพราะเป็นยามวิกาล ประชุมไป ๕ ทุ่ม ๖ ทุ่ม สมาชิกก็นั่งหลับกันเสียบ้าง การประชุมครั้งนี้เป็นครั้งสำคัญนับแต่เราเข้าสู่ประชาธิปไตย เป็นครั้งแรกที่สุดที่ได้มีการเปิดอภิปรายกันเช่นนี้ และเราต้องการฟังด้วยตาที่ลืมอยู่ และฟังด้วยหูที่ตื่นอยู่ ไม่ต้องการฟังด้วยตาที่หลับ เมื่อมีการอภิปรายสิ้นสุดลงแล้วจะมีการลงคะแนน ถ้าประชุมกันอย่างนี้มีสมาชิกหลับอยู่ คะแนนที่ลงไปแล้วจะเป็นคะแนนที่หลับไป นายบุญคุ้มฯ อภิปรายถึงพรรคการเมืองว่า อันว่าพรรคการเมืองที่เราใช้เรียกกันอยู่ทุกวันนี้ เราอุทริเรียกกันเอาเอง แต่ความจริงนั้นเรายังเรียกมันไม่ได้ ทั้งนี้เพราะว่ากฎหมายเรื่องพรรคการเมืองยังไม่คลอดออกมา ถ้าจะเรียกกันให้ตรง ๆ แล้วก็ต้องเรียกว่าพรรคการเมืองเถื่อน (ในการอภิปรายของนายบุญคุ้มฯ ถูกประธานสภาเตือนถึง ๓ ครั้งให้พูดในประเด็นที่อภิปรายในข้อ ๓ และถูกประธานสภาสั่งให้นั่ง และในระหว่างพูดมีสมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ) นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) อภิปรายว่าในฐานะกลุ่มอิสระซึ่งมี ๖๐ คน ที่ได้นามว่าพรรคผีกระสือ พรรคเบ็ดเตล็ด ขอทำความเข้าใจว่าที่ไม่สังกัดในที่อื่นใดนั้นไม่ใช่เป็นคนไม่มีอุดมคติ แต่เห็นว่าการที่จะเป็นอย่างนั้นก็ต้องถูกตามอุดมคติและจิตใจของตนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรในอุดมคติ นโยบายไม่มีอะไรนอกจากต้องการให้ประเทศชาติเจริญเท่านั้น ใครทำดีต่อประเทศชาติมากเราก็พร้อมที่จะสนับสนุน แต่ถ้าใครทำประโยชน์ไม่ได้ก็พร้อมจะคัดค้าน ถ้าทำลายประเทศชาติด้วยแล้วก็พร้อมที่จะข้าลงไปโดยไม่เห็นแก่หน้า และได้แสดงให้ประจักษ์แล้วในสภานี้ว่าได้สนับสนุนรัฐบาลมาตั้งแต่รัฐบาลแถลงนโยบายเป็นต้นมา

พันตรี วิลาศ ไสอานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อภิปรายตอบสมาชิกในประเด็นเรื่องการแทรกแซงข้าราชการที่เกี่ยวข้องถึงการย้ายข้าหลวงประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อเท็จจริงข่าวที่ขาดแคลนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีความพยายามช่วยเหลือ โดยดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติและประกาศของกระทรวงพาณิชย์ห้ามขนย้ายข้าวในทางทะเล ในเดือนสิงหาคม ข้าวที่ขนย้ายไปทางทะเลโดยได้รับอนุญาตไปถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แต่เกิดอุปสรรคมีมรสุม ข้าว ๑๒ ลำเรือใบ ติดค้างอยู่ จึงสั่งการให้ข้าวขึ้นที่ประจวบเพื่อไม่ให้ประจวบขาดแคลนข้าว ต่อมาอีกหนึ่งเดือนเจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์รายงานจังหวัดประจวบขาดแคลนข้าวอีก จึงส่งคนไปทราบข้อเท็จจริงว่าปริมาณข้าวที่มีอยู่เป็นการพอเพียงแล้ว ต่อมาเมื่อรัฐมนตรีผู้หนึ่งไปตรวจราชการที่จังหวัดประจวบ ข้าหลวงประจวบได้บอกว่าได้แบ่งข้าวให้คนละ ๒ กิโล ต่อเดือน ซึ่งรู้สึกประหลาดใจว่าจะพอกินหรือ แต่ก็ได้รับการยืนยันว่าพอ กรณีประชาชนกึ่งอำเภอหัวหินและชาวหลังเขาร้องเรียนว่าได้รับความอดอยาก แผนกสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ส.ก.ข.) ของกระทรวงพาณิชย์ได้รับมอบหมายให้พิจารณาช่วยเหลือ โดยร่วมมือกับ นายสำเภา ศิริสัมพันธ์ ขนข้าวไปทางรถไฟ ๓ ตู้ โดยวางระเบียบว่าผู้จะขนข้าวไปขายต้องวางมัดจำเป็นราคา ๓ เท่า ค่าขนส่งต้องเสียเอง เมื่อถึงปลายทางต้องขายบวก

กำไร ๕ เปอร์เซ็นต์ การขนต้องบอกเจ้าพนักงานกระทรวงพาณิชย์ และให้สันติบาลคุมข้าวสมทบไปด้วย เมื่อข้าวไปถึงให้รายงานนายอำเภอ เพื่อจำหน่ายแก่ประชาชน เป็นการควบคุมถึง ๓ ชั้น และขอยืนยันว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบไม่มีคดโกง ทำกันด้วยความบริสุทธิ์ มีหลักฐานอยู่ในทางเกษตร ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าในการนั้นไม่มีการคดโกงอย่างใด และพร้อมที่จะรับโทษานุโทษนั้น ถ้าหากว่ามีการรู้เห็นในการย้ายข้าวเหล่านั้นออกทางทะเล ที่พุดนี้โดยบริสุทธิ์ใจไม่ได้พูดเชิงทำลาย ถ้าในตอนไหนเห็นว่าไม่เรื่องไม่ดีที่เสื่อมเสียแก่วงการแล้ว ได้โปรดนำหลักฐานของจริงหรือเท็จอย่างไร ในการที่มีผู้กล่าวหาข้าพเจ้าถึงเรื่องข้าวนี้มันมีข้อเท็จจริงบ้าง ไม่ใช่ข้อเท็จจริงบ้าง อย่างที่จังหวัดประจวบฯ นั้น มีผู้กล่าวหาว่าได้นำเอาข้าวออกนอกประเทศ การจะนำข้าวออกนอกประเทศต้องมีใบอนุญาตขนข้าวจากรัฐมนตรีพาณิชย์

การอภิปรายเรื่องปัญหาเศรษฐกิจในวันที่สอง ที่ประชุมสภามีมติให้เลื่อนไปอภิปรายต่อในวันที่สาม ซึ่งนายกรัฐมนตรีเสนอให้ประชุมใน ๒ ช่วงเวลา คือ เวลา ๑๔.๐๐ ถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกา และ เวลา ๒๐.๓๐ ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๐.๐๕ นาฬิกา ของวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๙๐

การอภิปรายวันที่สาม การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๕/๒๔๙๐ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๙๐ การอภิปรายวันที่สาม เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๓ คน หยุดพักการประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๐.๒๕ นาฬิกา ของวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๙๐ รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันที่สาม จำนวน ๘ ชั่วโมง ๑๐ นาที การประชุมพิจารณาประเด็นข้อที่ ๓ ในเรื่องเศรษฐกิจ ต่อจากการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๔๙๐

นายกรมล ชลศึกษ์ (สุพรรณบุรี) อภิปรายสนับสนุนฝ่ายรัฐบาล โดยไม่เห็นด้วยกับการอภิปรายของ นายสอ เศรษฐบุตร โดยกล่าวว่ารัฐบาลดำเนินการเศรษฐกิจในระยะเวลา ๘ เดือนเศษยังไม่เห็นอะไรที่จะทำให้ประเทศล่มจม การรักษาโรคเศรษฐกิจของประเทศเป็นการยากเหลือเกินเพราะเป็นเศรษฐกิจที่เพียบและหนัก เศรษฐกิจของชาติส่วนมากตกอยู่ในกำมือของชาติอื่น การจะแก้ไขให้ทันท่วงทีกระทำได้ยาก ต้องค่อยทำค่อยไป เราไม่ใช่เทวดาที่จะบรรดาลแก้ไขเศรษฐกิจของชาติให้ดีขึ้นในวันนี้ได้ต้องค่อยดำเนินการไปด้วยความระมัดระวัง การที่นายสอ เศรษฐบุตรพูดว่าจะแก้ไขเศรษฐกิจให้เร่งผลิตแต่รัฐบาลมาขวางการผลิตนั้น ไม่เข้าใจว่ารัฐบาลขวางการผลิตอะไร เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่าไทยต้องส่งข้าวให้แก่สหประชาชาติตามสัญญาสมบูรณ์แบบ เป็นความจำเป็นอยู่เองที่รัฐบาลต้องเร่งการผลิตให้ชวนาผลิตข้าวให้มากเพื่อจะได้ส่งข้าวครบถ้วนตามสัญญา การที่นายสอว่ารัฐบาลขัดขวางการผลิตนั้น รัฐบาลได้ขัดขวางไม่ให้ทำอะไร การผลิตอย่างเดียวจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ ยังมีเครื่องอุปโภคบริโภคหลายอย่างที่จำเป็นที่ไทยผลิตเองไม่ได้ ต้องซื้อจากต่างประเทศ เช่น เสื้อผ้า ยา ระเบิดการปกครองโดยมีพรรคฝ่ายค้านทำหน้าที่ท้วงติงฝ่ายรัฐบาลซึ่งมีเสียงมากกว่า มิให้ดำเนินการไปในทางที่จะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์แก่ประเทศชาติ การเปิดอภิปรายครั้งนี้เป็นการถูกต้องและเป็นการเตือนสติรัฐบาลไม่ให้ผิดพลาดไปในทางที่จะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์แก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นต้องมีฝ่ายค้าน ต้องมีความสามัคคีทั้งในและนอกสภา นี้แหละระบอบประชาธิปไตย

นายกวาง ทองทวี (มหาสารคาม) อภิปรายว่า เมื่อเดินไปตลาดได้ยืนได้ทราบจากราษฎรที่ซื้อข้าวไม่ได้พากันบ่น ตำ รัฐบาล ซึ่งเห็นว่าเป็นความจริงเพราะเหตุว่าการขายข้าวซึ่งการจะซื้อข้าวต้องเข้าคิวซื้อ เห็นกับตาว่าทางราชการจ่ายให้ลืบกระสอบให้ร้านจ่ายแก่ราษฎร หลังจากนั้นร้านขายไปกระสอบเดียวอีกเก้า กระสอบเข้าตลาดราษฎรเขาจึงตำว่ารัฐบาล เจ้าหน้าที่ ผู้แทนราษฎรก็ถูกต่อว่าต่อขานว่าเข้ามาเป็นผู้แทน ทำไม่ไม่สามารถลดความขาดแคลนได้ ไม่สามารถแก้เศรษฐกิจได้ ทำไม่ไม่แก้ไขคอร์ปชั่นในวงราชการได้ หมายความว่าทางราชการเกิดทุจริตทั่วบ้านทั่วเมือง ปัญหาเศรษฐกิจผู้รับผิดชอบในคณะรัฐบาลคือ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตร กระทรวงคมนาคม และ กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้ง ๔ กระทรวงต้องช่วยกันอย่งเต็มที่ วิธีการปฏิบัตินั้นเหลวแหลก ไม่อยากตำหนิรัฐมนตรีพาณิชย์ว่าไม่สามารถ ขอตำหนิในส่วนที่ที่ท่านจะ คู้มกันให้หยุดอยู่ได้อย่างไร ไม่อยากให้รัฐมนตรีพาณิชย์เป็นเสมือนวิงดูว่าองค์การข้าวเป็นอย่างไร แต่ต้องการให้รัฐบาลทำลงไปว่าจะควบคุมคนของท่านอย่างไร

พันตรี วิลาส โอสถานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องการส่งข้าวให้สหประชาชาติ ที่เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๔๘๘ เมื่อเป็นรัฐบาลตั้งแต่เดือนสิงหาคมได้ส่งข้าวให้ สหประชาชาติจนเป็นที่พอใจ ดังได้รับหนังสือจาก “ตลอดคิดเลิน” ซึ่งเป็นกรรมการขององค์การสำรวจอาหาร ที่สิงคโปร์ว่าหากรัฐบาลไทยได้ร่วมมือเช่นนี้แล้ว ก็จะเป็นที่พอใจที่รัฐบาลได้ช่วยพลโลกให้หายอดอยากซึ่งมี อาหารเลวกว่าเมืองไทยมาก รัฐบาลอังกฤษและอเมริกันแสดงความจำนงให้ทำสัญญาส่งข้าวให้เขา ๗ แสนตัน กระทรวงพาณิชย์พิจารณาว่าจะส่งข้าวไปโดยประชาชนไม่อดอยากนั้นจะส่งไปได้เท่าไร เราไม่สามารถบอก ตัวเลขข้าวที่เรามีอยู่ในมือหรืออธิบายให้ทราบได้เพราะเป็นความลับเกี่ยวกับกิจการของประเทศ ถ้าพูดในแง่ ของการพาณิชย์ย่อมจะเป็นการเสื่อมเสียได้และทำให้ตลาดปั่นป่วนมีการกักตุนข้าว มีการคิดอ่านหากำไรที่เป็น วิธีการของพ่อค้าทุกคนที่คอยจ้องมองอยู่ เหตุใดรัฐบาลไปทำสัญญาส่งข้าวให้เขาหกแสนตัน เมื่อไปประชุม ร่วมที่กระทรวงการต่างประเทศเมื่อเดือนธันวาคม ได้ชี้แจงต่อเอกอัครราชทูตอังกฤษ และ อเมริกันว่า เราจะ ส่งได้ไม่เกินจำนวน ๔๒๐,๐๐๐ ตัน ในระยะเวลา ๘ เดือน จะเอามากกว่านี้เราไม่สามารถจะส่งให้ได้ พยายาม ชี้แจงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดิเรก) ที่แสดงตัวเลขค่าครองชีพของชาวนา ขาย ข้าวได้เกวียนละเท่าใด มีค่าครองชีพกับสมรรถภาพและอัตรภาพของชาวนา แต่เอกอัครราชทูตอังกฤษบอกว่า ไม่ได้ อย่างน้อยที่สุดที่อังกฤษทำสัญญากับเมืองไทยต้องเป็น ๖๐๐,๐๐๐ ตัน ต่อรองกันอย่งเต็มที่แต่อังกฤษ ไม่ยอม จึงต้องให้เขา ๖๐๐,๐๐๐ ตัน และต้องลงนามในสัญญา ซึ่งมีการดำเนินกิจการทูตว่าถ้าไทยส่งข้าว ไม่ทันจะมีหนทางช่วยเหลือเราอย่างไร ทางอังกฤษบอกว่าเขาได้ช่วยเหลือไทยมาหลายครั้ง โดยแก้ไขจากการ ส่งข้าวโดยไม่ได้รับเงินตราต่างประเทศจากเขาเลย เป็นได้เงินตราต่างประเทศแล้วในราคาที่สมควร และแก้ไข การส่งข้าวในเวลาหนึ่งปีหนึ่งล้านห้าแสนตัน เป็นหนึ่งล้านสองแสนตัน และถ้าไทยส่งข้าวได้ไม่ครบหกแสนตัน ตามสัญญา ก็จะได้มีการผ่อนผันหรือพูดจากันได้ในโอกาสต่อไป

นายชื่น อยู่ถาวร (อ่างทอง) อภิปรายในประเด็นรัฐบาลแก้ปัญหาเศรษฐกิจผิดพลาดอะไรบ้าง ปัญหาความล้มเหลวผิดพลาดเรื่องการคลังของประเทศ ปัญหาการคลังเรื่องการขายทอง การกู้เงินต่างประเทศ

รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงในเรื่องการขายโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตเครื่องอุปโภคบริโภค เช่น โรงงานสกัดน้ำมันพืช โรงงานทำสบู่ เพราะการจะแก้ไขของถูกลง ไม่ใช่มุ่งซื้อเขาแต่ฝ่ายเดียว เราจำเป็นต้องทำขึ้นมาด้วยเพราะสงครามที่เข้ามาเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าการที่เราซื้อฝ่ายเดียวเมื่อเกิดการคมนาคมขลุกขลักเพราะเราเกิดสงครามขึ้นนั้นสินค้ามาไม่ได้ เราจนแต่ในการเอาเครื่องอุปโภคบริโภคมาจนเจอกันได้ จึงสงสัยว่าทำไมรัฐบาลจึงไม่แก้ไขปรับปรุงเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมให้มีสมรรถภาพดีขึ้นแต่กลับไปขายเสียอีก การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวนอกจากผลิตเพื่อใช้และกินในครอบครัวแล้ว ถ้าเหลือก็สามารถขายได้ แต่กระทรวงอุตสาหกรรมก็ไม่กระทำแล้วจะแก้ไขเศรษฐกิจของชาติได้อย่างไร

นายวิเศษ พงศ์วิสิทธิ์ (ชัยภูมิ) อภิปรายไม่เห็นด้วยกับคำอภิปรายของฝ่ายค้าน กล่าวว่า คำอภิปรายของนายสอ เศรษฐบุตรที่จะแก้ไขเศรษฐกิจด้วยการผลิต ตำหนิรัฐบาลว่าทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น การลดค่าเงินเป็นมูลเหตุจูงใจชาวนาให้ผลิตมากและราคาดี นายวิเศษฯ กล่าวว่า การปกครองประเทศ ไม่เฉพาะชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนก็มี ต้องระลึกรถึงอกคนอื่นด้วย ที่จะให้รัฐบาลเพิ่มข้าว ลดค่าเงินเป็น ๘๐ บาทต่อปอนด์ นั้นไม่เห็นด้วย ที่รัฐบาลดำเนินการเศรษฐกิจอยู่ในปัจจุบันเหมาะสมกับเหตุการณ์แล้ว

นายจำลอง ดาวเรือง รัฐมนตรี อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอนุญาตให้องค์การสรรพาหาร และกระทรวงพาณิชย์ อนุญาตให้นำแป้ง และเส้นหมี่ออกไปนอกประเทศนั้น เป็นเรื่องของคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคว่า ได้รับการร้องเรียนจากราษฎรและพ่อค้าว่าเส้นหมี่และแป้งข้าวเจ้าค้างอยู่ก่อนประกาศของคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคได้ประกาศห้ามที่รัฐบาลก่อนได้อนุญาตให้นำเส้นหมี่และแป้งข้าวเจ้าไปช่วยเหลือราษฎรที่ภาคใต้ และพลเมืองบางส่วนนิยมกินเส้นหมี่เป็นอาหารแทนข้าวและเป็นการบรรเทาเรื่องข้าวได้ เมื่อรัฐบาลนี้มารับช่วงต่อพบว่ามีผู้ขนย้ายไปทางภาคใต้เป็นจำนวนมาก พ่อค้าก็ร้องว่าเก็บไว้นานจะเสื่อมคุณภาพ ค้างไว้เสียเปล่า หากได้ส่งออกไปสงเคราะห์พลโลก ต่างประเทศที่กำลังอดอยากอยู่ก็จะเป็นประโยชน์แก่เขา และเศรษฐกิจของโลกอาจไม่เสียหาย และไทยก็ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา

นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี ชี้แจงต่อสภาเรื่องสรรพาหาร และแสดงข้อเท็จจริงต่อสภาที่ถูกกล่าวหาถึงความชั่วร้ายและความเลวทรามขององค์การสรรพาหาร และถูกเรียกชื่อว่า “นายทองเปลว” เปลี่ยนชื่อองค์การสรรพาหาร เป็น “องค์การสรรพาหาร” โดยได้ชี้แจงการเกิดขึ้นขององค์การสรรพาหารเมื่อรัฐบาลเข้ามาบริหารงานแผ่นดิน ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจหรือของแพงเป็นปัญหาสำคัญและต้องรัดรั้งรัดตรา รัฐบาลอย่างมาก ทางรัฐบาลพยายามประชุมหารือหลายครั้งที่จะจัดหาเค้าโครงการปัญหาเศรษฐกิจตั้งคณะกรรมการขึ้นมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน มีรัฐมนตรีหลายกระทรวง และเจ้าหน้าที่เทคนิคเป็นกรรมการ รูปแบบแก้ปัญหาได้มาจากแบบแผนขนบธรรมเนียมประเพณีที่เขาทำในต่างประเทศ จึงตกลงจัดเป็นรูปสหกรณ์บ้าง เป็นรูปแบบตลาดสดบ้าง และจะเร่งรัดการผลิต หลังประชุมหลายครั้งก็ตกลงกันไม่ได้ เพราะติดปัญหาเรื่องคนและระเบียบราชการที่อาจเป็นไปได้ หรือเป็นไปได้แต่อาจมีการโกงเล็กโกงน้อยหรือโกงใหญ่ กระทรวงมหาดไทยดำเนินการจัดรูปสหกรณ์ข้าราชการเพื่อช่วยเหลือ

ข้าราชการ และ จัดเป็นรูปตลาดสดของกระทรวงมหาดไทย องค์การสรรพาหารตั้งขึ้นโดยอาศัยหลักการและหลักวิชาตามแบบแผนที่ทำในต่างประเทศ ในอังกฤษมี “มินิสตรือออฟฟูดส์พพลาย” ฝรั่งเศสมี “มินิสเตร์ เดอ ทวิโตย์บง” เท่ากับว่าเป็นกระทรวงอาหาร และมีหลักการหลายประการคือ หลักการเรื่องฟุ่มตลาด หลักการแห่งการตรึงราคา หลักการช่วยเหลือร้านค้า หลักการตีมาตรฐานและสัปปลายนหรือการเสนอและสนอง สิ่งที่เราทำได้ให้ประโยชน์กับบุคคลส่วนหนึ่งและเราไปตัดประโยชน์จากบุคคลอีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นของธรรมดา เพราะฉะนั้นผลสะท้อนที่องค์การนี้ได้รับมันก็แรงทุกด้าน

นายดุสิต บุญธรรม (ปราจีนบุรี) อภิปรายว่าตนเองเป็น “สหชีพ” ที่มีได้สนับสนุนรัฐบาลไปทุกกรณี หากผู้เสนอฝ่ายประชาธิปไตยมีหลักฐานอันใดที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่ารัฐบาลนี้ได้ทำการบริหารประเทศมาอย่างเหลวแหลก สหชีพก็พร้อมที่จะโค่นรัฐบาลนี้ลงทันที ขอถามกิจการบางอย่างของรัฐบาลซึ่งกระทำไปโดยไม่ทราบเหตุใดรัฐบาลจึงทำเช่นนั้น คือ (๑) เพราะอะไรรัฐบาลจึงส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในตลาดมืด ไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลยินยอมให้พวกที่มีดอลลาร์หรือปอนด์ในตลาดมืดสั่งซื้อสินค้าได้ตามใจชอบ เพราะเป็นการกระทบกระเทือนทำให้มีการชิงกันที่จะซื้อเงินตราต่างประเทศ (๒) เพราะเหตุใดรัฐบาลจึงยอมให้ผู้มีเงินตราต่างประเทศของเขาเองสั่งซื้อสินค้าได้อย่างตามใจชอบ เมื่อเขาได้ดอลลาร์หรือเงินปอนด์เข้ามาแล้วราคาของก็แพงขึ้นเพราะว่าจะต้องบวกค่าขนส่งและอะไรก็ร้อยแปด (๓) บรรดาเอกชนหรือบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ที่ได้รับเงินตราในอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์ละ ๑๐ บาท หรือ ปอนด์ละ ๔๐ บาท นั้นเมื่อสั่งซื้อสินค้าเข้ามาแล้วทำไมรัฐบาลจึงไม่ทำการควบคุมราคาสินค้าที่พ่อค้าสั่งมาขายอย่าให้แพง เพราะว่าคนเหล่านั้นได้รับเงินตราไปจากรัฐบาล รัฐบาลอาจควบคุมและกำหนดลงไปได้ ในกฎกระทรวงพาณิชย์มีว่าถ้ารัฐบาลเห็นสมควรก็อาจจะซื้อสินค้านั้นได้ก่อน แต่รัฐบาลก็ยอมปล่อยให้มีคนขายสินค้าเหล่านี้ในราคาตามชอบใจ ทำให้คนเข้าใจว่าที่รัฐบาลปล่อยนั้นเพราะมีบุคคลสำคัญในคณะรัฐบาลมีผลประโยชน์ในการที่สินค้าเหล่านั้นแพงด้วย

พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี ได้ตอบข้ออภิปรายของ นายสอ เศรษฐบุตร เกี่ยวกับสถิติที่บอกว่ารัฐบาลได้มาไม่ถูกต้อง โดยกล่าวว่า นายสอฯ ได้ตัวเลขมาจากข้าราชการชั้นผู้น้อยซึ่งยังไม่ได้เสนอให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้มีการตรวจเช็ค และถ้าได้มีการตรวจเช็คแล้วก็จะได้เข้าใจว่าได้มีการทำโดยเข้าใจตลาดเคลื่อน ซึ่งมีได้หมายความว่าสถิตินั้นจะต้องมีการคลาดเคลื่อน แต่จะต้องมีการตรวจเช็คกันเสียก่อน แต่คุณสอฯ ได้ไปโหมมมาก่อนที่จะมีการเช็คกัน ปัญหาเรื่องการครองชีพ รัฐบาลถือเป็นนโยบายสำคัญ และได้ฟุ่มเทกกำลังกัน คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมเป็นเรื่องใหญ่เรื่องโต ดังที่ได้ปรากฏแก่ประชาชนแล้วว่าคณะรัฐมนตรีประชุมกันกลางคืนเสมอ นอกจากนั้นทุกกระทรวงในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรีได้สั่งการทุกกระทรวงต้องแสดงว่าได้ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ กรณีกระทรวงสาธารณสุข เมื่อสหประชาชาติเขาถอน ทหารเขาออกไป หยุดยาต่าง ๆ เขาก็ขายให้ด้วยราคาถูก บางที่ประชาชนไม่มียาใช้ เราก็กพยายามสั่งยาต่าง ๆ มาเท่าที่จะหาได้และขายให้ประชาชนในกรุงเทพฯ ตั้งเป็นคลังยา เช่น สุขศาลาบางรัก กระทรวงสาธารณสุข

บ้าง ประชาชนซื้อได้เสมอ จะซื้อได้สะดวกต้องมีใบตรวจของแพทย์และขายในราคาที่ถูกลง เช่นเดียวกับที่สิ่ง
กระดาษ สมุด เข้ามาก็ขายในราคาข้อมเยียว เอากำไรนิด ๆ หน่อย ๆ เป็นการช่วยเหลือนักเรียน

ประเทศเราเป็นประเทศกสิกรรม เราไม่ค่อยมีอุตสาหกรรม การอุตสาหกรรมอยู่ในประเภทเริ่มต้น
พอเริ่มต้นก็มีสงคราม การอุตสาหกรรมนั้นก็ชะงักไป ที่สมาชิกกล่าวว่าแทนที่จะดำเนินการต่อไปกลับขาย
นี่เป็นความจริงในเรื่องความเป็นธรรม ของบางอย่างรัฐบาลไปบังคับซื้อเข้ามา มีหมายบังคับตามพระราช
บัญญัติสิ่งของเครื่องใช้ในราชการทหารนั้น เมื่อหมดความจำเป็นจะใช้แล้วก็ควรขายคืนให้เขา เมื่อรัฐบาล
ยุติธรรมแล้วก็ต้องทำอย่างนี้ แต่ไม่ใช่ทำลายอุตสาหกรรม เมื่อขายคืนแล้วเจ้าของเขาไปทำ เขาอาจทำได้โดย
สมรรถภาพไม่เลวหรือดีกว่ารัฐบาลก็ได้ ฐานะของอุตสาหกรรมอยู่ในฐานะเริ่มต้น เราจะหวังการอุตสาหกรรม
เพื่อลดค่าครองชีพนั้น เราหวังมากนักไม่ได้ ในเวลานี้เรามีเงินตราต่างประเทศ เราจะซื้อเครื่องจักรและเครื่อง
อุปกรณ์มาเป็นหลักฐานเพื่อลดค่าของการครองชีพนี้มาได้โดยเร็ววันทันด่วนก็หาซื้อไม่ได้ ของทุกอย่างเรา
ทำเองไม่ได้ การอุตสาหกรรมยังไม่แข็งแรง ต้องเอามาจากต่างประเทศ ซึ่งเราต้องหาเงินตราต่างประเทศ เมื่อ
ตอนเกิดสงครามก็ถูก “ฟรีช” หรือทำให้แข็งไปเอามาใช้ไม่ได้ เมื่อเลิกสงครามเขามองให้ใช้หนี้ มีใช้ผ่อนให้มา
ใช้จ่าย เขาปล่อยมาเพื่อมาใช้หนี้เงินกู้และใช้ดอกเบี้ยกับเงินต้นเท่านั้น รวมความแล้วเงินตราต่างประเทศเรา
ไม่มี มีเหลือน้อย เราจะทำอย่างไรนอกจากต้องขายสินค้าให้ต่างประเทศ เมืองไทยเรามี ข้าว ยาง ดีบุก ไม้สัก
เป็นสินค้าเส้นชีวิตของประเทศไทย นอกนั้นเป็นสินค้าเบ็ดเตล็ด เช่น ครั่ง เขา กระดุก หนัง มีค่าประมาณ ๒๐
เปอร์เซ็นต์ของสินค้าออกทั้งหมด

ปัญหาของคุณคือกฤษฎี ที่ถามว่าทำไมของซึ่งเขาไม่คุมทำไมรัฐบาลจึงคุม ส่วนของที่เขาคุมรัฐบาลก็
คุมด้วย ท่านมาชิกและประชาชนย่อมทราบว่ามีสัญญาสมบูรณ์แบบจริง ๆ และสัญญาที่ได้ผูกมัดเราอยู่
รวมทั้งการควบคุมการเศรษฐกิจการเงิน เราได้รับความกรุณาจากเขามาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม เราจะทำ
อะไรต่าง ๆ ก็ต้องได้รับความเห็นชอบของเขา ข้อความตกลงเขียนไว้อย่างนั้น เรื่องที่เราจะแก้ค่าครองชีพนี้
ต้องจัดการปัญหาการต่างประเทศเสียก่อน และปัญหาต่างประเทศนี้คือการแก้ไขบรรดาพันธกรณีซึ่งได้มีอยู่
พันธกรณีนี้ไม่เคยไปโทษรัฐบาลไหนเลย เราเดินร่นขอแก้ไขเรื่องข้าวรวม ๒ ครั้ง มีการเจรจาเรื่องดีบุก ยาง
ไม้สัก เรื่องการต่างประเทศ รัฐบาลดำเนินการอยู่ และขอขอบคุณรัฐบาลอังกฤษและอเมริกาซึ่งเห็นอกเห็นใจ
ยอมแก้ไขพันธกรณีต่าง ๆ โดยเฉพาะการแก้ไขเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พันธกรณีที่แก้ไขเช่น เรื่องข้าวก็สามารถ
หาเงินหาทองมาได้พอสมควร รวมตลอดถึงการขายทองให้อเมริกา ขออธิบายว่าขณะที่เรายกจนคั้นคั้น เรามี
ความจำเป็นจะต้องแก้ปัญหาค่าความเป็นความตายของบ้านเมืองโดยเฉพาะเรื่องเงินตราต่างประเทศ ในขณะที่
รัฐบาลแก้เงินตราต่างประเทศอยู่ เราว่าการแก้ไขคือเรามีทอง เราอาจขายหมุนเวียนเป็นเงินตราต่างประเทศ
ได้จำนวนประมาณ ๙๐ กว่าล้านสำหรับการแลกเปลี่ยนทางราชการ เราขายไม่ใช่ขายสำหรับลุ่มจุม แต่ขาย
สำหรับแก้ตัว เมื่อแก้ตัวกลับคืนมาได้แล้วเราจะซื้อที่ดินซื้อทองเท่าไรก็ซื้อได้ ราคาทองของโลกไม่ใช่ราคาทอง
ในกรุงเทพฯ เป็นระดับซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงเท่าใดและอาจไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย อย่างมากก็เสียค่า

คอมมิชชันซึ่งยอมเป็นการสมประโยชน์กับที่เราจะได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าเป็นธรรมดาที่จำเป็นต้องเสียและการขายนั้นไม่ได้ขายให้ร้านค้าหรือบริษัทใด แต่เราขายให้กับรัฐบาลอเมริกันโดยตรง

นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) กล่าวว่า การอภิปรายของนายกรัฐมนตรีนี้น่าประมาทสองชั่วโมง โดยมากเป็นเรื่องที่รัฐบาลพยายามที่จะรับว่าได้มีการดำเนินเศรษฐกิจขัดข้องต่าง ๆ มีความเห็นโดยบริษัทที่ใจว่ารัฐบาลนี้ออกได้แล้ว โดยกล่าวว่า เหตุที่มีสมาชิกบางท่านกล่าวคัดค้านฝ่ายเสนอญัตตินี้ว่าสภาไม่ใช่ที่ ๆ เราจะมาเถียงกัน ควรปราณีประนอมกัน คำกล่าวนี้รู้สึกเศร้าใจว่าพวกเราเข้าใจหน้าที่ของเราคลาดเคลื่อนไป หน้าที่ของสมาชิกสภาไม่ใช่จะไปกู้เงินสรรพากร หรือเอาเงินสรรพากรมาซื้อหมู การที่เรามาเป็นฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่ายค้านในเวลาประชุมปรึกษากฎหมายหรืองานฝ่ายนิติบัญญัติ มีความเสียใจที่ผู้แทนราษฎรบางคนพยายามกล่าวต่อประชาชนว่าพวกเรามาเถียงมาทะเลาะกัน ซึ่งนายกรัฐมนตรียุติหลายหนว่าท่านมีความประสงค์เช่นนั้น มีการกล่าวขึ้นบ่อย ๆ ในเวลาอภิปรายว่าทำไมจึงมีแต่ติรัฐบาล ไม่เห็นแนะนำอะไร และในที่สุดก็ทำให้หนังสือพิมพ์ในทำนองเดียวกัน อยากเรียนทำความเข้าใจว่าเราาน่าจะสำนึกในหน้าที่ของเราเป็นอย่างดี การค้านไม่จำเป็นจะต้องมีอะไรเลย การที่อ้างว่ารัฐบาลโน้นทำอย่างนั้น ทำไมถึงไม่ติมาถึงรัฐบาลนี้ทำไมถึงติ อันนี้ก็ไม่ใช่หน้าที่ของผู้ค้าน หน้าที่ของผู้ค้านคือติการดี ๆ เพื่อก่อ เพราะว่าผู้ดีนั้นโดยมากสำหรับคนที่บริษัท มักจะได้กับความรู้สึกนึกคิดมาจากประชาชน คือคนหนึ่งอาจเป็นส่วนน้อยก็ได้ส่วนมากก็ได้ ถ้าเป็นส่วนมากเราก็คือเป็นเสียงของประชาชน ขอยืนยันว่าหนังสือพิมพ์ก็ตามทางฝ่ายค้านก็ตามยอมจะตักเตือนอยู่บ้านและแนะนำอยู่บ้าง แต่อยู่ภายในวิสัยของการคัดค้านตักเตือน มีความเพียงว่าสิ่งนั้นอย่าทำ ควรทำอย่างนี้โดยกว้าง ๆ ยกตัวอย่าง สรรพากรอย่าทำแล้วไม่ควรทำอย่างนั้น ที่ว่าไม่ควรจะขายก็ขายซึ่งก็ได้ค่านไป แต่ไม่ใช่ไปสั่งสอนกันมาให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ หนังสือพิมพ์ก็ตักเตือนอยู่เป็นอันมาก

ปัญหาเรื่องที่ว่าทำไมถึงกล่าวว่รัฐบาลนี้ออกได้แล้วนั้นหมายความว่าอย่างไร ท่านรัฐมนตรีทองเปลวได้รับข้อประเด็นสำคัญ ท่านยอมรับว่าองค์การสรรพากรนั้นไม่สามารถจะทำได้ ท่านบรรยายถึงโครงการต่าง ๆ ในองค์การนั้น และความขัดข้องต่าง ๆ ท้ายสุดท่านบอกว่ามีเสียงคนหลายแห่งได้บ่นด่าอ้ายท่าบ้างสรรพากรบ้าง จึงขอยกย่องว่าท่านเป็นนักการเมือง เป็นลูกผู้ชาย เป็นคนจริงคนหนึ่งที่น่าสรรเสริญสมาชิกหลายท่านกล่าวว่าเมื่อตัวการหรือเรียกว่าจำเลยได้รับแล้วนั้น ผู้นั้นก็ล้มละลายไปเอง

เรื่องบริหารประเทศชาติซึ่งรัฐบาลคณะนี้รับช่วงจากรัฐบาลนายควง ๆ ซึ่งลาออกไป ก็หมายความว่ารัฐบาลนี้มีสมรรถภาพที่จะสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ ไม่ใช่หมายความว่าฉันจะมารักษาตำแหน่งรัฐบาลอยู่ตลอดไป เรื่องค่าครองชีพที่รัฐบาลปรับปรุงเศรษฐกิจผิดพลาดซึ่งรัฐมนตรีทองเปลวได้รับในสภานี้แล้ว ที่ยอมรับว่าโครงการสรรพากรไม่สามารถจะทำได้ แต่ขอรับผิดชอบเป็นส่วนตัว องค์การสรรพากรนี้ประชาชนถือว่าสำคัญ เป็นนโยบายหลักของรัฐบาล และเป็นเรื่องที่จะกล่าวว่รัฐบาลดำเนินการผิดพลาดหรือไม่

การอภิปรายเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ มีสมาชิกสภาผู้แทนอภิปรายอีก ๒ ท่าน คือ นายประเวศ
บริราช (ลำปาง) นายปริญญา จุฑามาศย์ (กระบี่) นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และ นายเชิงจื่อ ลือประเสริฐ (สงขลา) ประธานสภาเห็นสมควรที่จะ
ปิดการประชุม โดยได้ขอความเห็นสมาชิกที่มีมติเสนอให้มีการประชุมทุกวัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๒ เดือนนี้เป็น
ต้นไป และขอให้เริ่มประชุมเวลา ๑๐ นาฬิกา ซึ่งนายกรัฐมนตรีไม่ขัดข้อง จึงมีมติให้มีการประชุมทุกวัน
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ เดือนนี้เป็นต้นไป เริ่มประชุมตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

**การอภิปรายวันที่สี่ การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๙๐ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม
๒๕๙๐** การอภิปรายวันที่สี่ เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๕ คน หยุดพักการ
ประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๕ นาฬิกา รวม
ระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันที่สี่ จำนวน ๖ ชั่วโมง ๔๕ นาที

ประธานสภาผู้แทน ชี้แจงการประชุมเปิดอภิปรายทั่วไป โดยนำข้อบังคับการประชุมและการ
ปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร มาใช้ โดยชี้แจงข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการอภิปรายครั้งนี้ คือ

“ข้อ ๑๖ เมื่อผู้เสนอหรือแปรญัตติได้อภิปรายแล้ว ให้ประธานถามที่ประชุมว่าจะมีผู้คัดค้าน
หรือไม่

ถ้าไม่มีผู้คัดค้านก็ให้ประธานเสนอที่ประชุมลงมติ

ถ้ามีผู้คัดค้านคนเดียวก็ให้ผู้คัดค้านผู้นั้นเป็นผู้อภิปราย ถ้าสมาชิกหลายคนยกมือขึ้นพร้อมกัน
ประธานจะได้ให้สมาชิกผู้ใดที่สวดาก่อนเป็นผู้พูด

เมื่อผู้คัดค้านพูดจบแล้ว ให้ประธานถามที่ประชุมว่า จะมีผู้ใดประสงค์จะอภิปรายสนับสนุนผู้
เสนอหรือผู้แปรญัตติหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ประธานเสนอให้ที่ประชุมลงมติ ถ้ามีก็ให้ปฏิบัติการโดยอนุโลมตาม
ความในวรรคสาม และให้ประธานปฏิบัติการให้ผู้เสนอหรือผู้แปรญัตติและผู้คัดค้านได้อภิปรายสลับกันไปโดย
อนุโลมตามข้อความที่ได้กล่าวข้างต้น

บทบังคับดังกล่าวข้างต้นนี้ มิให้ใช้ต่อรัฐบาล หรือคณะกรรมการธิการ เจ้าหน้าที่”

ประธานสภาผู้แทน ชี้แจงว่ากลุ่มประชาธิปไตยเป็นเจ้าของญัตติผู้เสนอ รัฐบาลหรือผู้สนับสนุน
รัฐบาลเป็นฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้น โอกาสแรกต้องให้โอกาสแก่ผู้เสนอคือฝ่ายประชาธิปไตยได้พูดก่อน ต่อไปเป็น
โอกาสของฝ่ายตรงข้าม แต่บางครั้งรัฐบาลไม่ได้ยกมือในโอกาสนั้น และมีสมาชิกกลุ่มอื่นพอใจที่จะสนับสนุน
รัฐบาลก็ต้องให้โอกาสเขา และเมื่อสมาชิกผู้นั้นได้กล่าวสนับสนุนรัฐบาลเสร็จแล้ว ถ้าไม่มีเหตุการณ์เป็นอย่าง
อื่นโอกาสนั้นก็ต้องกลับมาเป็นของฝ่ายผู้เสนออีก แต่ในวรรคสุดท้ายเขียนไว้ว่ารัฐบาลจะขึ้นเมื่อไรก็ได้
เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลขึ้นมาก็ต้องให้รัฐบาล ประชาธิปไตยเป็นเจ้าของเรื่องนี้ควรจะได้พูดมาก แต่อย่าลืมนะว่า

ท่านไม่ได้มีสิทธิที่จะพูดคนเดียว สมาชิกกลุ่มอื่นซึ่งเขามีความเห็นสนับสนุนท่าน อย่างเช่นกลุ่มอิสระ กลุ่มสหชีพ กลุ่มแนวรัฐธรรมนูญ เขาก็มีสิทธิที่จะพูด

การประชุมที่ผ่านมาสามวัน ประธานสภาผู้แทนชี้แจงว่าการทำหน้าที่ประธานมีข้อหย่อนยาน คือ (๑) ตามข้อบังคับข้อ ๔๐ “สมาชิกจะต้องพูดเฉพาะเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ จะกล่าวข้อความซ้ำหรือนอกประเด็น และจะใช้ถ้อยคำหยาบคายใส่ร้ายเสียดสีผู้ใดไม่ได้ ถ้าไม่จำเป็นแล้วห้ามมิให้สมาชิกกล่าวพระนามพระมหากษัตริย์ หรือนามสมาชิก หรือนามบุคคลภายนอก” ท่านได้พูดแล้วโปรดเห็นใจประธานสภาฯ ด้วยโปรดเป็นห่วงพรรคพวกของท่านด้วย พรรคของท่านที่นั่งอยู่เขาก็มีความประสงค์จะพูดอย่างเดียวกับท่านเหมือนกัน บางท่านยกมือ ๓ วันแล้วก็ยังไม่มีโอกาสได้พูด สำหรับผู้ที่พูดแล้วขอร้องให้ออกาสพรรคพวกของท่านที่ยังไม่มีโอกาสได้พูดบ้าง (๒) การประชุมวันที่แล้ว ประธานฯ ได้หย่อนยานให้ท่านแล้ว ๒ ข้อ คือ ข้อบังคับข้อที่ ๓๐ “ห้ามมิให้สมาชิกพูดนานเกินกว่า ๑๕ นาที โดยไม่ได้รับความยินยอมจากประธาน ประธานอาจอนุญาตให้พูดต่อไปได้อีกไม่เกินครั้งละ ๑๐ นาที บทบังคับนี้ห้ามมิให้ใช้แก่รัฐบาล หรือคณะกรรมการเจ้าหน้าที่” หมายความว่ารัฐบาลจะพูดเท่าไรก็ได้ ทำไมประธานฯ ถึงได้หย่อนยานข้อบังคับนี้แต่ต้นตลอดมาตั้งแต่มีสภาผู้แทนราษฎร ๑๐ กว่าปีแล้ว การอภิปรายทั่วไปในนโยบายของรัฐบาลซึ่งมีครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ทำให้โดยกว้างขวางทั่วไป ทั้งฝ่ายเจ้าของญัตติที่เสนอและฝ่ายรัฐบาลผู้ตรงกันข้าม ก็มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะให้การอภิปรายนี้ได้เป็นไปโดยกว้างขวาง เพื่อที่จะได้ขจัดปัญหาความข้องใจต่าง ๆ ให้สิ้นไป และได้มีการกระจายเสียงทั่วประเทศ นายกรัฐมนตรีก็มีความมุ่งหมายอย่างนี้ คุณคงผู้เสนอก็มีความมุ่งหมายอย่างนี้ ข้อความหยาบคายใส่ร้ายเสียดสีนั้นเท่าที่พูดมาไม่สู้จะกระไรนัก นิด ๆ หน่อย ๆ

ประธานสภาฯ กล่าวอีกว่า ที่ปรารถนาต่อตัวสมาชิกคือข้อความในวรรคที่สอง คือ จะกล่าวข้อความซ้ำหรือนอกประเด็นไม่ได้ ที่ได้ฟังมารู้สึกอึดอัดใจตั้งแต่ปัญหาเรื่องการคลัง ผู้ใดลุกขึ้นมาก็พูดเรื่องแลกเปลี่ยนบัตรใบละ ๒๐ ใบละ ๕๐ เรื่องรถบิวติค เรื่องสรรพอาหาร เรื่องธอมัสเตอร์ลารู เรื่องขายทอง เรื่องกู้เงินนอกประเทศ ใครลุกขึ้นมาก็พูดเรื่องนี้ ข้อความซ้ำกันเหลือเกิน ต่อไปนี้จะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๖ และ ข้อ ๔๐ ร่วมกัน ใช้ข้อบังคับข้อ ๑๖ ภายใต้เงื่อนไขข้อ ๔๑ คือ ตั้งแต่ต่อไปนี้ ผู้ใดจะพูดหรือเป็นโอกาสของผู้ใดถ้าท่านพูดความไม่มีประเด็นและไม่กล่าวข้อความซ้ำ เมื่อครบ ๑๕ นาทีแล้ว จะต่อให้ท่านจนถึงที่สุด トラบเท่าที่ไม่กล่าวข้อความซ้ำกับคนอื่น แต่ถ้ากล่าวข้อความซ้ำในประเด็นอันเป็นเรื่องที่จะยุติได้แล้ว เมื่อใช้เวลา ๑๕ นาทีแล้วจะขอร้องไม่让您พูดต่อ การอภิปรายในวันนี้จะต่อจากการอภิปรายเรื่องเศรษฐกิจต่อจากการอภิปรายวันที่สาม

สมาชิกสภาผู้แทนที่อภิปรายประเด็นเศรษฐกิจ ประกอบด้วย นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) นายประยูร ปานดิษฐ์ (ชัยนาท) นายไสว สุทธิพิทักษ์ (นครศรีธรรมราช) นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา) ร.ต.อ. ภิเชก พรหมายน (พระนคร) พล.ร.ต. ถวัลย์ อารังนาวาสวัสดิ์

ร.น. นายกรัฐมนตรี พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายอุดร วัฒนานนท์ (ฉะเชิงเทรา) นายวิลาศ โอสถานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และ นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรี ใช้เวลาในการชี้แจงข้อซักถามของสมาชิกที่อภิปรายทุกประเด็น ร่วมกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) ได้อภิปรายในประเด็นที่แตกต่างจากสมาชิกท่านอื่น คือ อภิปรายปัญหาเศรษฐกิจไม่ใช่ในฐานะที่เป็นสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน หรือจะเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล หรือจะเป็นสมาชิกพรรคเบ็ดเตล็ด แต่อภิปรายในทัศนะของ “พรรคคอมมิวนิสต์ไทย” ในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจไทย ฝ่ายที่เปิดอภิปรายไม่ได้เข้าไปในจุดที่เป็นเหตุอันแท้จริง การที่ฝ่ายค้านได้กล่าวว่รัฐบาลดำเนินการผิดพลาดนั้น ไม่ได้กล่าวถึงความผิดพลาดอันเป็นเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เศรษฐกิจปั่นป่วน แต่ทว่ากล่าวถึงเศรษฐกิจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับปัญหาเศรษฐกิจนี้ ถ้าหากประชาชนทั้งหลายได้เข้าใจสถานการณ์อันแท้จริงของประเทศชาติแล้ว บางทีจะทำให้ความรู้สึกทั้งหลายคลี่คลายขึ้นได้ และการที่จะเข้าใจปัญหาเศรษฐกิจนั้น จำเป็นจะต้องวิเคราะห์สถานการณ์ของประเทศชาติให้เด่นชัดที่สุด หลังจากสงครามสิ้นสุดลง อะไรเป็นมูลเหตุที่ทำให้การเศรษฐกิจแปรปรวน มูลเหตุที่สมาชิกกล่าวนั้น ไม่ปฏิเสธว่าไม่ใช่มูลเหตุ แต่เป็นเหตุที่ไม่สำคัญ เหตุสำคัญนั้นทางฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยกล่าว ไม่ทราบว่าเพราะเหตุใดจึงไม่กล่าว อาจจะทราบแต่ไม่กล้าทางฝ่ายรัฐบาลได้แยมให้ทราบอยู่บ้างแต่ไม่ละเอียด รู้สึกยินดีที่รัฐบาลได้กล่าวให้ประชาชนทราบว่าปัญหาเศรษฐกิจนี้อยู่ที่ต่างประเทศ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านคงทว่าปัญหาเศรษฐกิจชาตินั้นสำคัญที่สุดอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ แต่ความจริงปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยความสำคัญอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ ไม่ใช่กระทรวงพาณิชย์ แต่ไม่ใช่วิจารณ์นโยบายการต่างประเทศโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาการเศรษฐกิจ (ประธานสภาผู้แทน กล่าวขึ้นมาว่า ท่านลุกขึ้นกล่าวตรงกันข้ามรัฐบาล ท่านจะชักใช้ไล่เลียงอะไรกับรัฐบาลก็ชัก ไม่ใช่แสดงทัศนะของท่าน)

เพื่อความเข้าใจแจ่มชัดในเรื่องนี้ ถ้าจะอภิปรายรายละเอียดอาจจะเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และประชาชน การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ถ้าเราไม่พยายามแก้สัญญาสมบรูณ์แบบที่เป็นมูลเหตุแห่งการเศรษฐกิจนี้แล้ว แม้ว่าเราจะพยายามแก้สิ่งอื่น ๆ อย่างมากมายเพียงใด ก็ไม่สามารถจะทำให้การเศรษฐกิจดีขึ้นได้ตามที่เราต้องการ แม้ว่าจะแก้ย่ำงดีที่สุดแล้วก็จะเกิดขึ้นได้บ้าง แต่จะได้ดีจนเป็นที่พอใจเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เพราะสัญญาสมบรูณ์แบบนี้ย่ำงเดียวเท่านั้นที่เป็นเหตุแห่งความตกต่ำและความเดือดร้อนของประชาชนชาวไทย กรณีเรื่องข้าว ถ้าหากว่าเราได้ขายข้าวโดยเสรีแล้วเราจะได้เงินมาบูรณะประเทศไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นล้านบาท เพราะราคาข้าวในตลาดสิงคโปร์เวลานี้กระสอบละ ๑,๕๐๐ บาท แต่เราจำเป็นต้องขายกระสอบละ ๙๖๐ บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราต้องส่งข้าวเป็นจำนวน ๖ แสนตันตามสัญญาสมบรูณ์แบบนั้น เราต้องขาดเงินไปเป็นจำนวน ๑ ล้านบาท ส่วนสินค้าอื่น ๆ ซึ่งมีปริมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาสินค้าทั้งหมดก็ถูกบังคับให้ขายในราคาที่ต่ำมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ประเทศของเราก็มีรายเสีย ไม่มีรายได้ ข้อนี้เป็นเหตุให้

เศรษฐกิจเราปั่นป่วน เรื่องยุ่งยากทางเศรษฐกิจเป็นเรื่องผลของสัญญาสมบูรณแบบเท่านั้น เรื่องอื่น ๆ ตอนที่ญี่ปุ่นเข้ามาในประเทศไทยหรือเรียกว่าถูกยึดครองนั้น เราได้ถูกกอบโกยอะไรไปบ้างทำให้ทรัพยากรของชาติลดน้อยลงนั้นก็เป็เหตุสำคัญอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นการที่เราจะแก้เศรษฐกิจเราจะไปแก้ข้ออื่นนั้นไม่ได้ผลสมบูรณแ่ ๆ เราต้องทำไม่ใช่ไม่ทำ แต่ว่ารัฐบาลนั้นก็ยังไม่ถูกต้องตามที่พรรคประชาธิปัตย์ว่า แต่ในเรื่องที่สำคัญกว่านั้นคือจะต้องมีการแก้ไขสัญญาสมบูรณแบบเท่านั้นจึงจะทำให้การกระตั้งขึ้นได้ ขอให้รัฐบาลแก้ไขสัญญาสมบูรณแบบนี้เป็หลักสำคัญ การดำเนินนโยบายของรัฐบาลยังย่อหย่อน เป็การสมครที่เราจะขอร้องความเห็นอกเห็นใจทางรัฐบาลอังกฤษให้ผ่อนผันให้แก่เราในเรื่องนี้ ประชาชนไทยอยู่ในความทุกข์ยาก ทางรัฐบาลอังกฤษคงจะมีมนุษยธรรมเพียงพอ และผ่อนผันในเรื่องสัญญาสมบูรณแบบ

ประธานสภา ถามมติที่ประชุมว่าสมควรยุติการอภิปรายนโยบายข้อ ๓ สมาชิกส่วนใหญ่เห็นด้วย

การอภิปรายวันที่ห้า การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๗/๒๔๙๐ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๐

การอภิปรายวันที่ห้า เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๕ คน หยุดพักการประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา หยุดพักการประชุมเวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๔๕ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๐.๐๕ นาฬิกา ของวันที่ ๒๔ พฤษภาคม รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันที่ห้า จำนวน ๑๐ ชั่วโมง ๑๕ นาที การอภิปรายวันที่ห้าเป็นการอภิปราย ปัญหาการต่างประเทศ

หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) อภิปรายว่า เมื่อเข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลนี้แถลงนโยบายว่าจะปฏิบัติตนโดยสร้างความเชื่อถือและความเห็นอกเห็นใจให้เกิดขึ้นในหมู่ประเทศซึ่งประกอบเป็สหประชาชาติและนานาประเทศ บัดนี้ พรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้มีการลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล มีความในข้อ ๔ ว่า “ในการต่างประเทศนั้นไม่อาจสร้างความเชื่อถือกับนานาประเทศตามนโยบายที่แถลงไว้” ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเมืองไทยเป็ประเทศเล็ก การที่จะครองชีวิตอยู่ในโลกเป็ชาวโลกกับเขาได้ต้องพึ่งพาอาศัยเขา หลักการทูตมีว่า การเจรจาต้องมีเครื่องตอบแทนซึ่งกันและกัน นี่เป็วิธีหนึ่งที่เราจะต่อรองเอาประโยชน์จากต่างประเทศ นอกจากนั้นสิ่งที่เหลืออยู่สำหรับเป็เครื่องมือเจรจาขอประโยชน์จากต่างประเทศคือการปฏิบัติตนให้เขาไว้เนื้อเชื่อใจ เมื่อเขาเคารพนับถือและเห็นอกเห็นใจแล้ว ประโยชน์ก็จะได้มาเอง เรื่องนี้เป็เรื่องสำคัญถึงขนาดที่จะต้องนำมาอภิปราย

การดำเนินนโยบายภายนอกมีเหตุให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถสร้างความเชื่อถือให้มีในต่างประเทศได้ เรื่องสัญญาสมบูรณแบบ การที่รัฐบาลได้เลิกสัญญาต่าง ๆ นั้น ความจริงมันเลิกไปเองตามสภาพของมัน ไม่ใช่เพราะความไว้เนื้อเชื่อใจของต่างประเทศ งานสำคัญที่รัฐบาลต้องปฏิบัติ มีบางข้อที่เป็สาระสำคัญคือเรื่องส่งข้าวให้สหประชาชาติ รัฐบาลได้ดำเนินงานไปอย่างไม่น่าจะสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจหรือความนิยมนับถือแก่ต่างประเทศหรือนานาประเทศได้ ตามที่นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร กล่าวว่สัญญา

สมบูรณแบบเป็นต้นเหตุแห่งความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจของเมืองไทย ดูเหมือนเป็นการกล่าวเกินเลยไปว่า พรรคประชาธิปไตยไม่ยอมเลิกสัญญาฯ ซึ่งเป็นเรื่องเข้าใจผิดที่ต้องชี้แจง

การเมืองประเทศไทยย้อนหลัง ๑ ปี สัญญาสมบูรณแบบ จำเป็นต้องลงนามเพื่อเลิกสถานะ สงคราม เมื่อรัฐบาลยุคนั้นประกาศสงครามแล้วฝ่ายเขาเป็นฝ่ายชนะสงครามแต่ไทยเป็นศัตรูเป็นฝ่ายแพ้ สงคราม จะทำอะไรจึงจะกลับคืนสู่สถานะเดิม เป็นมิตรกับเขาดังเดิมได้ก็ต้องมีการเจรจาเลิกสงคราม แต่ การที่ฝ่ายเราผู้แพ้จะเจรจาขอเลิกสถานะสงครามนี้ ฝ่ายเขาผู้ชนะต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนบ้างเป็น ธรรมดา เช่นข้าวเหลือใช้เหลือกิน แต่ไม่กิน ๑ ล้านห้าแสนตันที่ต้องให้เขาไปตามสัญญาสมบูรณแบบนั้นเป็น เรื่องที่ไม่มีทางจะหลีกเลี่ยงได้ ถ้าไม่ให้เขา เขาอาจยึดครองเมืองไทยต่อไป มันเป็นการผูกพันเรา แต่มันเป็นมูลค่าที่เราจะต้องเสียสละเพื่อเอกราช แต่เมื่อจำต้องตกลงให้เขาแล้ว ก็ขอย้ำดำเนินผู้ให้ ดูก่อนว่าอะไรเป็น ต้นเหตุ ใครเป็นผู้ต้องรับผิดชอบ จะเห็นได้ว่าถ้ารัฐบาลของเราในสมัยสงครามไม่ได้ประกาศสงครามกับ สหประชาชาติจนในที่สุดชาติต้องตกอยู่ในฐานะเป็นผู้แพ้สงครามแล้ว เราจะไม่ต้องถูกผูกพันโดยภาระเหล่านี้ อันเกิดแต่สัญญาเลิกสถานะสงคราม และข้าวนั้นแหละที่เป็นราคาซื้อขายเอกราชกลับคืนมาได้

สำหรับข้อเรียกร้องที่ฝ่ายเขาเสนอมาเพื่อระงับสถานะสงครามนั้น สมาชิกสภาและนายกรัฐมนตรี รู้ดีว่าหนักเพียงไร เป็นข้อผูกมัดจำกัดเอกราชหลายข้อ การเจรจากับเขาเรายึดหลักเอกราช แม้ต้องเสียอะไร ไปบ้างก็ยอม ในที่สุดเขาตกลงจะเอาข้าว ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน เป็นหลักที่เรายึดถือในการเจรจา ต้องเอาเอกราช ไว้ก่อน ถึงจำเป็นจะต้องซื้อในราคาแพงก็ยอม ผลการเจรจาได้ลงนามเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๙ ก็คือ เอกราชของเรายังสมบูรณ์ เราต้องส่งข้าวให้เป็นราคาตอบแทน แต่นั่นไม่ใช่ข้อจำกัดตัดทอนเอกราช เมืองไทย ยังเป็นเมืองไทย ทั้งนี้โดยผลแห่งสัญญาสมบูรณแบบ ไม่มีอะไรกระทบกระเทือนในทางเอกราช เมื่อซื้อเอกร าชได้คืนมาแล้ว เราได้สิ่งติดมือมา ดูจากสัญญาสมบูรณแบบ เขารับรองจะแลกทูตกับเรา เปิดการสัมพันธ์ ทางการค้าทูตกับเรา เพราะไม่มีใครเขาจะแลกทูตกับประเทศที่ไม่มีเอกราช และตกลงให้ไทยได้เข้าเป็นสมาชิก สหประชาชาติ นี่เป็นข้อผูกพันของอังกฤษ อินเดีย และออสเตรเลียในสัญญาเลิกสถานะสงคราม สำหรับ สหรัฐอเมริกาไม่มีปัญหาเขาถือว่าเขาไม่เคยประกาศสงครามกับฝ่ายเราและได้ช่วยเหลือสนับสนุนเรามาตลอด ต่อมาเราก็ลงนามสัญญากับประเทศจีนในสมัยรัฐบาลคุณควงฯ เพื่อให้เขาสนับสนุนเราเข้าองค์การ สหประชาชาติ หากทวนกลับไปดูข้อเรียกร้อง ๒๑ ข้อ ซึ่งสภาฯ ได้อนุมัติให้เซ็น ก่อนที่ข้าพเจ้า(ม.ร.ว.เสนีย์) กลับเมืองไทย ตลอดทั้งข้อเรียกร้อง ๕๑ ข้อในสมัยที่ข้าพเจ้า(ม.ร.ว.เสนีย์)เป็นรัฐบาล จะเห็นว่า ข้อที่เขาเสนอ มานั้นเป็นการผูกมัดจำกัดเอกราชของเราอยู่หลายประการ แต่ในที่สุด เมื่อได้เจรจากันเกือบ ๔ เดือน เขาก็ ยอมตัดข้อเหล่านี้ให้หมด จะเห็นได้ว่า สัญญาสมบูรณแบบที่เซ็นกันนั้น ไม่มีข้อผูกมัดจำกัดเอกราชเหล่านี้อยู่ เลย อยากให้ท่านประเสริฐ ทรัพย์สุนทร ทำความเข้าใจตามความจริง ให้ไปตรวจดูสัญญาสมบูรณแบบ เรื่อง มันไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ บางทีในชีวิตของคนเราหรือชีวิตของชาตินั้น มันเดินทางมาถึงแยกของประวัติศาสตร์ ทางหนึ่งไปราบรื่น อีกทางหนึ่งไปลำบาก แต่ทางที่ราบรื่นนั้นบางทีเราก็มองไม่เห็น อีกทางหนึ่งเป็นทางที่ลำบาก

แต่พอไปได้สักหน่อย เชื่อว่าถ้าสหายประเสริฐได้มาอยู่รู้เห็นความลำบากของเราตั้งแต่เริ่มสงครามมาจนปลาย ท่านจะเห็นความจริงของการต่อสู้และเห็นใจเรา ดีไม่ดีท่านอาจจะเกิดศรัทธาหรือสลดที่ถึงลัทธิมาร์กชาติ ดีไม่ดีท่านอาจมาร่วมอยู่ในพรรคประชาธิปไตยก็ได้ สรุปรว่าสัญญาสมบูรณแบบนี้ไม่มีใครอยากจะเซ็น นายกรัฐมนตรีก็ทราบดี และท่านก็รับว่าไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะว่ามันต้องจำใจไปซื้อเอกราช

ขอชี้แจงนายกรัฐมนตรีที่กล่าวพาดพิงถึงสัญญาข้อ ๑๕ ว่าเราตกอยู่ในข้อผูกพันต้องขายข้าวโดยจำกัดราคา เป็นความจริงตามสัญญาข้อ ๑๕ การขายสินค้าที่สำคัญของประเทศคือ ข้าว ไม้สัก แร่ และยาง ต้องขายโดยราคาที่กำหนดตกลงกับสหประชาชาติ แต่การขายโดยราคากำหนดนั้นมิได้เป็นการผูกพันตลอดไป เราผูกพันกันโดยกำหนดเวลาถึงวันที่ ๑ กันยายนปีนั้นเท่านั้น ข้าพเจ้า(ม.ร.ว.เสนีย์ฯ)รู้ว่าถ้าเราไปเซ็นสัญญาผูกพันโดยไม่มีกำหนดเวลาตลอดไปแล้ว จะเป็นการผูกพันลูกหลานที่จะเกิดมาต่อไปข้างหน้า วันที่ ๑ กันยายน ๒๔๙๐ สัญญาข้อนี้จะพ้นกำหนดไป และเราจะส่งสินค้าสำคัญเหล่านี้ออกไปขายใครที่ไหนและในราคาเท่าใดก็ได้ ไม่จำกัดราคา

การที่รัฐบาลกล่าวว่าได้เจรจาเลิกสัญญาการทหารและได้ทำความตกลงกับต่างประเทศในเรื่องต่าง ๆ เช่นกำหนดจำนวนเงินช่วยเหลือสหประชาชาติ ตกลงในเรื่องหลักการใช้จ่ายเสียหาย นั้น ขอยกประเด็นโต้เถียงว่า ข้อตกลงเหล่านี้มิได้เป็นไปเพราะต่างประเทศเชื่อถือรัฐบาล เรื่องนี้ค้างตั้งแต่สมัยข้าพเจ้าออกตามรัฐบาลคุณควงไป เรียกว่า เฮต ออฟอะกรีเมนต์ หรือ หัวข้อสำหรับทำความตกลง คือ ก่อนเซ็นสัญญาสมบูรณแบบเพื่อระงับสถานะสงคราม ฝ่ายเขามีข้อเสนอ ๕๑ หัวข้อ ทางเราเข้าใจว่าเป็นข้อเสนอที่จะต่อรองกันได้อย่างจริงใจได้เจรจาตัดออกไปหลายข้อ ส่วนที่เหลืออยู่ทางเราเข้าใจว่าเมื่อบรรจุในสัญญาสมบูรณแบบและเซ็นกันแล้ว ก็จะเป็นอันเลิกกันไป แต่ฝ่ายเขายังยืนยันว่าไม่เป็นดั่งนั้น โดยเขาอาจเอาส่วนที่เหลือมาขอให้บรรจุลงในสัญญาหรือความผูกพันใหม่ได้ สัญญาการทหาร ๔ ข้อ เป็นข้อผูกพันว่าเมื่อทหารสหประชาชาติเข้ามาปลดอาวุธญี่ปุ่นในเมืองไทย รัฐบาลจะต้องช่วยเหลือให้เสบียงอาหาร พาหนะ และที่พัก เมื่อปลดอาวุธเสร็จเราก็ไม่ต้องช่วย บัดนี้ฝรั่งไปเสียนานแล้ว ปลดอาวุธเสร็จแล้ว สัญญาการทหาร ๔ ข้อก็เลิกไปในตัว สัญญาเช่นนี้ไม่ได้กำหนดเวลา เพราะได้กำหนดเหตุการณ์ไว้ให้เลิกไปในตัว เรื่องเงินค่าใช้จ่ายของทหาร นายกรัฐมนตรีบอกว่าได้ทำความตกลงกับฝ่ายอังกฤษกำหนดเป็นจำนวนเงิน ๘๐ ล้านบาท เมื่อข้าพเจ้ามารับหน้าที่เมื่อเดือนกันยายน รัฐบาลขณะนั้นให้เงินเขาไปแล้ว ๕๐ ล้านบาท เมื่อข้าพเจ้ามารับหน้าที่ก็ไม่กล้ารับผิดชอบให้ไปอีก จึงพูดกับเขาว่า ขอเอาเป็นยืมเถิด เพราะถ้าจ่ายเป็นเงินให้เปล่าแล้ว สภาและประชาชนจะเล่นงานข้าพเจ้า ทั้งความจริงเงินเดือนเขาก็มีจะให้ไปเปล่า ๆ อย่างไม่ได้ เป็นการยืมโดยไม่มีดอกเบี้ย

เกี่ยวกับข้อผูกพันว่าจะจับกุมอาชญากรสงคราม หรือผู้ที่ปรากฏว่าได้ช่วยเหลือญี่ปุ่นเป็นกำลังสำคัญนั้น ชาติที่แพ้สงคราม ฝ่ายชนะสงครามเข้าไปจับพวกอาชญากรสงครามและตั้งศาลชำระเอาคือ ๆ นี้เป็นการเสื่อมเอกราชทางศาล ข้าพเจ้าจึงเสนอรัฐบาลว่าควรที่เราจะจัดการเสียเองดีกว่า จึงออกกฎหมายอาชญากรสงคราม และได้ปรากฏเป็นผลว่า ในระหว่างที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ตลอดทั้งรัฐบาลคุณควงอันเป็น

เวลาที่เรามีกฎหมายจัดการกับอาชญากรรมสงครามนั้น ฝ่ายเขาไม่เคยพูดถึงอาชญากรรมสงครามกับเราเลย เพราะเราจัดการให้เขาเรียบร้อยแล้ว แต่เมื่อรัฐบาลควงออกไปเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม วันที่ ๒๑ มีนาคม ศาลตัดสินปล่อยอาชญากรรมสงคราม ได้มีการกล่าวหากันว่า เสนีย์เป็นครุฑกฎหมายทั้งที่ เขียนกฎหมายให้มีช่องโหว่ปล่อยอาชญากรรมสงครามออกไปได้ ให้ไปดูกฎหมายเขียนไว้ชัดในมาตรา ๔ ว่า อาชญากรรมสงครามจะทำผิดก่อนหรือหลังพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ลงโทษ เป็นกฎหมายที่รัฐอธิปไตยตราไว้ แต่เมื่อศาลท่านไม่เอาด้วย ก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร แล้วจะมาโทษว่าเขียนกฎหมายโหว่อย่างไร ต่อมาเมื่อเรื่องกรณีนายสุริยะ เอมาดา ได้หลุดหนีไปได้ รัฐบาลปรีดีต้องรับรองว่าจะส่งอาชญากรรมสงครามให้เขา ข้าพเจ้าถามในสภาว่าคนไทยต้องส่งด้วยหรือ คุณติเรกว่าต้องส่ง นี่เป็นข้อตกลงที่จะต้องส่งคนไทยให้ต่างประเทศ ขอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาดู ข้าพเจ้ารู้สึกห่วงเอกราชทางศาล

เรื่องที่นายกรัฐมนตรีตกลงกับเขาเกี่ยวกับการใช้ค่าเสียหายแก่ชาติคู่สงครามนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยไม่ได้ เขาไม่ได้แสดงความเห็นอกเห็นใจอะไร เพราะของเขาเสียหาย เขาก็ต้องการค่าเสียหาย สมัยข้าพเจ้า (ม.ร.ว. เสนีย์) เป็นรัฐบาล เขามาขอให้ตกลงว่าจะรับใช้ค่าเสียหายให้แก่ชาติทั้งหลายที่เป็นคู่สงครามกับเรา ทางเราเถียงว่าสำหรับอังกฤษ อินเดีย และ ออสเตรเลีย เราได้ตกลงผูกพันไปตั้งนั้นแล้วตามสัญญาสมบูรณ์แบบ ชาติอื่นยังไม่ได้มาเจรจากับเรา จะให้เราตกลงรับและผูกพันกับคนนอกสัญญาอย่างไรได้ เรื่องนี้ที่รัฐบาลได้ยอมตกลงกับเขาไปแล้ว ก็ช่วยไม่ได้

เรื่องความผูกพันที่เราจะต้องรักษาทรัพย์สินของญี่ปุ่นในประเทศไทย ตามกฎหมายและข้อผูกพัน เราจะต้องควบคุมไว้ให้แก่พันธมิตร ถ้าสูญหายทำลายไปรักษาไว้ไม่ได้เราต้องเสียค่าเสียหายแก่เขา รัฐบาลได้ตั้งองค์การ ก.ท.ส. ขึ้นเพื่อรักษาทรัพย์สินของญี่ปุ่น มีข่าวว่ามีการอลเวงกัน นี่แหละจะเป็นทางทำให้ต่างประเทศเขาไม่ไว้ใจ ถ้าทรัพย์สินนี้สูญหาย เช่นเรือ ๑๙ ลำ หรือ ตู้น้ำแข็งอย่างดีทำด้วยเหล็ก กลายเป็นตู้ไม้ เราจะหนักความรับผิดชอบไหม เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของรัฐบาล หรือ ก.ท.ส. ที่จะต้องรับผิดชอบนั้น แต่เป็นเรื่องของราษฎรผู้เสียภาษีและลูกหลานจะต้องรับผิดชอบ โดยต้องเสียภาษีค่าเสียหายแก่เขา นี่เป็นเรื่องสำคัญที่ภายหลังจะต้องมีผลเสียหายเกิดขึ้น รัฐบาลจะมีทางแก้อย่างไร คน ๑๘ ล้าน ต้องรับผิดชอบทั้ง ๆ ที่คนไม่กี่คนได้กำไรรัว

เรื่องการส่งข้าว นายกรัฐมนตรีพูดถึงเรื่องข้าวที่เราจะต้องส่งให้เขาถึง ๓ ล้านตัน อยากทราบที่ท่านไปได้สถิติมาจากไหน และที่นายกรัฐมนตรีว่าเป็นเรื่องของคุณควงเซ็นไว้ในวันนั้นความจริงไม่ใช่ ข้าพเจ้าเป็นคนเซ็น คุณควงเข้ามาต่อก็เลยติดไปด้วยกัน ข้าพเจ้าเจรจาสัญญาที่จะต้องส่งข้าวให้เขา ส่วนคุณควงนั้นได้ไปขอร้องให้มาช่วยจัดการองค์การส่งข้าว ที่บางคนว่าการเซ็นสัญญาจะให้ข้าวนี้แหละ “ขายชาติ” แต่ความจริงเป็นเรื่องเอาข้าวไปซื้อชาติคืนมา อย่างไรก็ตามเราได้ประกาศสงครามกับเขา เมื่อที่สุดเราแพ้สงคราม เขาชนะเราต้องการให้ทหารของเขาออกไปจากบ้านเมืองของเรา เราต้องเสียอะไรบ้าง นี่แหละเป็นเหตุที่เราต้องให้ข้าวจำนวนข้าวที่ให้ดูสัญญาสมบูรณ์แบบข้อ ๑๔ ข้าวที่ให้นั้นคือข้าวที่เหลือกินเหลือใช้ แต่ไม่เกิน ๑,๕๐๐,๐๐๐

ต้น นี่ความจริงก็ยุติธรรม ในเมืองไทยที่พูดกันว่าถูกกับสงครามนั้น เราโกหกตัวเราเอง ญี่ปุ่นมาเราก็แข็งสู้กับญี่ปุ่น ฝรั่งเศสมาเราก็แข็งสู้กับฝรั่งเศส ต่างร่ำรวยไปตาม ๆ กัน ไม่เห็นมีล้มตายเพราะภัยสงคราม แล้วจะว่าถูกภัยสงครามได้อย่างไร ฝ่ายสหประชาชาติเขารบเยอรมันและญี่ปุ่นตายไปก็สิบล้านคน และเราได้รับประโยชน์จากความสงบที่เขาช่วยกันนำมาให้ เราถือหลักว่า ได้เอา เสียไม่ยอม เป็นการเมือง ๑๐ เบี้ยใกล้มือไปสักหน่อย เพราะฉะนั้นเราต้องมีความเป็นธรรมบ้าง มีอะไรเหลือใช้เหลือกินก็ต้องแบ่งปันกับเขาบ้าง เมื่อเขากำลังอดอยากควรมีจิตเมตตาสงสารคนที่ลำบากกว่าเรา เราก็เป็นพุทธศาสนิกชน ในขณะนั้นจึงได้ตกลงให้ข้าวเขาไป โดยอาศัยความยุติธรรมและมนุษยธรรม โลกอดอยากจริง ๆ ขอแค่ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับจำนวนข้าวที่ต้องให้เขาตามสัญญาสมบรูณ์แบบ ที่เซ็นไปเพียงแต่จะส่งให้ซึ่งข้าวเหลือใช้เหลือกินในขณะที่เซ็นสัญญานั้น แต่ไม่กินล้านห้าแสนต้น ถ้าข้าวเหลือใช้เหลือกิน ของเราเหลือ สองกรัม เราก็ให้เขาสองกรัม แต่ถ้าข้าวเหลือกินเหลือใช้ในขณะนั้นมีจำนวนถึง ๓ ล้านต้น เราต้องให้เขาเพียงล้านห้าแสนต้นเท่านั้น ไม่ต้องส่งให้ทั้ง ๓ ล้านต้น การให้ข้าวเหลือใช้เหลือกินก็หวังประโยชน์ตอบแทน คือได้ความเชื่อถือของต่างประเทศ ตั้งแต่เมืองไทยเข้าไปพัวพันกับญี่ปุ่นนั้นชื่อเสียงเราได้เสียไปเป็นอันมาก หนังสือพิมพ์ในอเมริกาประณามว่าเราเป็นลิงหลอกเจ้าเลียนแบบอักษะ และไปประกาศสงครามกับเขา จึงนึกว่าจะให้ข้าวแก่โลกที่อดอยากล้างมลทิน และจะได้เป็นเจ้าหนี้บุญคุณโลกด้วย นี่เป็นประโยชน์สำคัญที่หวังจะได้จากสัญญาให้ข้าว สำหรับภาวะเมืองไทยขณะเจรจาสัญญาสมบรูณ์แบบ เราจำต้องเอาเงินเอาข้าวแลกเอาชื่อเสียงของไทยคืนมา และด้วยการให้ข้าวเปล่านี้อย่าง เราจะได้เป็นเจ้าหนี้บุญคุณโลก ภายหลังเราจะเจรจาขอร้องเขาได้ ซึ่งเขาจะต้องให้เป็นการตอบแทนบุญคุณ นี่เป็นหลักการเจรจาทางทูต การเจรจาเช่นนี้ทำกันระหว่างสุภาพบุรุษ ไม่ใช่เป็นการขายผักขายปลาที่จะต่อรองกันได้เสมอไป บางทีเจรจากันไปจนหมดทางตกลง ถึงตอนนั้นต้องเอา “เพอซันนลิตี” ขึ้นมาใช้ บุญคุณที่ได้ทำไว้ต่อกัน อุดมคติการปฏิบัติที่ตรงนามสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้ นี่แหละเครื่องมือที่จะช่วยให้เจรจาเอาผลได้คนฉลาดเขาไม่ฟังแต่คารม เขาฟังเหตุผลตามแนวอุดมคติและปฏิบัติ นอกจากประโยชน์ที่จะได้รับในการเป็นเจ้าหนี้บุญคุณเขาแล้ว การที่เราให้ข้าวเขาเปล่านั้น เป็นเหตุให้เราเกี่ยวเอาเป็นหลักได้ว่า การที่จะให้ต้องเป็นข้าวเหลือใช้เหลือกินคือเซอร์พลัส คือแม้เราจะต้องส่งให้เขากิน คนไทยก็ต้องไม่อดตาย เวลาที่ไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องส่งข้าวนี้ในกำหนดเวลาใด เราจะใช้เวลาสัก ๕ ปี ๑๐ ปีก็ได้ เมื่อไม่ใช่การขาย ราคาที่กำหนดก็มีไม่ได้รัฐบาลซื้อข้าวจากขาวนาส่งให้เขา ดีกว่าจะกำหนดราคาขาย อันจะทำให้มีการลักลอบข้าวส่งไปขายต่างประเทศ เพราะได้ราคาดีกว่า แล้วมาให้คนไทยอดข้าว ผลที่ได้มาจากสัญญาให้ข้าวนี้ก็เป็นที่พอใจ เพราะได้ซื้อชื่อเสียงกลับคืนมาด้วยการให้ข้าว อเมริกาชมเชยอย่างเปิดเผย ออสตรเลียก็เห็นใจถึงกับเสนอว่าจะให้ข้าวสาธิตเรา ๘ พันตัน ให้ส่งเรือไปรับเอาเอง

เรื่องสัญญาใหม่ รัฐบาลปฏิบัติไม่เป็นที่ไว้วางใจแก่สหประชาชาติ การส่งข้าวให้สหประชาชาติครบกำหนดสัญญาเดือนพฤษภาคม แต่เราขอต่อเวลาไปถึงสิ้นเดือนสิงหาคมเพราะส่งไม่ครบทันกำหนด ที่ส่งข้าวไม่ทันอย่างนี้กว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ในโลกที่เจริญผิดลูกผิดเมียเขาไม่ว่า ขออย่าให้ผิดสัญญาเสียคำสัตย์ ก่อนทำสัญญาควรคิดเสียก่อนว่าทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้ เขาก็ไม่เชื่อถือ ที่บอกว่าเขาผ่อนเวลาให้เพราะเขาเห็นใจ

นั้น ไม่ทราบว่าจะเป็นจริงได้อย่างไร ตามเอกสารลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๗๙ ถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศ แจ้งว่าจำนวนข้าวที่ส่งออกจากประเทศไทยไปยังประเทศที่ขาดแคลนตั้งแต่ตกลงไตรภาคีเมื่อ วันที่ ๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๔๖ นั้น ยังไม่เป็นที่พอใจ และน้อยกว่าจำนวนข้าวซึ่งรัฐบาลไทยได้ผูกพันตนเองไว้ว่าจะส่งมอบ เพื่อจะบรรเทาความลำบากในประเทศซึ่งอาศัยข้าวที่ส่งออกจากประเทศไทย รัฐบาลสหราชอาณาจักรและสหรัฐจึงได้พิจารณาสถานการณ์กันใหม่อีกครั้ง และส่งข้อเสนอเหล่านี้มาเพื่อให้รัฐบาลไทยตกลง ด้วยโดยเร็ว นี้ไม่ใช่เรื่องเห็นอกเห็นใจ เขาตำหนิอย่างผู้ดี ไม่ควรเห็นเยาะเป็นยิ้ม ข้อกล่าวหาว่าเราไม่ทำตาม ความผูกพันเป็นข้อตำหนิรุนแรง เขาใช้ภาษาผู้ดี ฟังดูอาจเพราะหู แต่ดูเนื้อความแล้วข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจ เมื่อ เราทำผิดสัญญาและเขาเลื่อนกำหนดผ่อนเวลาให้เช่นนี้จะมีผลอย่างไร หมายความว่าเขาเป็นหนี้บุญคุณเรา แล้ว ในการเจรจากับต่างประเทศนั้นต่างฝ่ายยึดหลักที่จะทำบุญคุณให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียก่อน และเมื่อเขาเป็น เจ้าหนี้บุญคุณเราอย่างนี้จะมีผลอย่างไร เราเป็นลูกหนี้บุญคุณเขา ต่อไปข้างหน้าเขาขออะไรเราก็ต้องให้

ข้าพเจ้าเป็นคนไทย เขาประณามรัฐบาลไทย ข้าพเจ้าก็อายุพออยู่แล้ว แต่ที่เขาประณามชาติไทย ของเราว่าเป็นมนุษย์ที่คิดโกงตลบลตะแลง เขาตำชาติทั้งชาติ ชุดเอาปุ๋ยตาทวดมาตำ ข้าพเจ้าขอบอกกับท่าน ว่าข้าพเจ้าโกรธทนไม่ไหว ถ้าท่านทั้งหลายยังจะสนับสนุนรัฐบาลที่ต้องรับผิดชอบเพื่อการนี้ก็ทำให้เกิดตามความ พอใจของท่าน เพราะไม่เข้าใจทั้งท่านและข้าพเจ้าก็จะนอนนิ่ง ๆ ไม่หายใจ ถูกเขาเผาเป็นเก้าอี้ไปแล้ว ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ได้มาทำท่าน แต่มาทำประวัติศาสตร์

พลเรือตรี วัลย์ อังรณาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี ได้อภิปรายตอบโต้ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ว่า ยุติติที่ว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้สร้างความเชื่อถือให้แก่อาณาประเทศ แต่ไม่มีความสำคัญนั้นมันอยู่ที่จุด ไหน ที่อภิปรายมาไม่ตรงยุติ ส่วนมากที่อภิปรายก็เพื่อจะให้ประชาชนและสมาชิกเห็นใจท่านในการที่ท่าน เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศนั้น ท่านได้ทำงานประการใดบ้าง ข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรให้ความเป็นธรรมแก่ท่าน รัฐบาลนี้ไม่เคยโทษท่านว่าการที่ท่านทำสัญญาสมบูรณ์แบบเป็นการที่ท่านทำผิด ข้าพเจ้าไม่โทษท่าน ข้าพเจ้า กลับสนับสนุนท่าน ข้าพเจ้าเพียงขอความเป็นธรรมในการพิจารณาเรื่องของรัฐบาล ข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่เรา ต้องเซ็นนั้นก็เพราะเราเข้าสงครามช่วยเหลือร่วมรุกร่วมรบกับญี่ปุ่น ข้าพเจ้าถือหลักว่า รัฐบาลไหนก็ตาม ควร จะให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาลที่ได้ทำอยู่และควรที่จะพิจารณาเหตุผลว่าทำไมเขาทำอย่างนั้น เรื่องปรักปรำกัน เลยก็ไม่น่าจะมี นอกจากนี้ยังได้ตอบโต้ในประเด็นเรื่องการได้รับความไว้วางใจจากต่างประเทศในเรื่องข้าว การดำเนินการด้านต่างประเทศของนายกรัฐมนตรี การปฏิบัติตามสัญญาสมบูรณ์แบบ เรื่องอาชญากร สงครามที่นายกรัฐมนตรีกล่าวว่าเมื่อศาลปล่อยอาชญากรสงครามไม่ได้ปล่อยในขณะที่นายกรัฐมนตรีเป็น รัฐบาล ฝ่ายบริหารไม่มีสิทธิอะไรที่จะไปยุ่งเกี่ยวกับฝ่ายตุลาการ ศาลตัดสินอย่างไรก็เป็นเรื่องของศาล ไม่ใช่ เรื่องของฝ่ายบริหาร เรื่องเกี่ยวกับ ก.ท.ส. การดูแลทรัพย์สินของญี่ปุ่น เรื่องเรือ ๓๙ ลำ นายกรัฐมนตรีก็เป็น คนฟ้อง แต่ก็ฟ้องเขาไม่ได้ เรื่องหนังสือของรัฐบาลสหราชอาณาจักรและสหรัฐ นายกรัฐมนตรีกล่าวว่าไม่ใช่เป็น เรื่องเขาไม่เชื่อถือ หรือ เขาไม่เห็นใจเรา แต่เป็นหลักในทางการทูตซึ่งต่างฝ่ายต่างรู้กันแล้ว

การอภิปรายในเรื่องนี้มีผู้อภิปรายอีกหลายท่าน คือ พระยาศรีวิสารวาจา (พระนคร) นายสุจิตร์ หิรัญพุกษ์ (ปทุมธานี) นายสุวิชัย พันธเศรษฐ์ (เชียงใหม่) หม่อมเจ้านนทียาววัฒน์ สวัสดิวัฒน์ รัฐมนตรี ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) นายดุสิต บุญธรรม (ปราจีนบุรี)

ในการอภิปราย ในประเด็นนี้ นายกรัฐมนตรี ได้มีการตอบโต้และชี้แจงข้อกล่าวหา และ คำถาม ของสมาชิกในทุกประเด็น และเป็นการชี้แจงมากกว่ารัฐมนตรีท่านอื่นที่รับผิดชอบ ซึ่งประธานสภาให้เวลา นายกรัฐมนตรีในการอภิปรายอย่างเต็มที่ไม่ว่าจำกัดเวลา ตามข้อบังคับการประชุม ในขณะที่นายกรัฐมนตรี อภิปรายมีเสียงปรบมือ จากสมาชิกในที่ประชุมหลายครั้ง (จากรายงานการประชุม) การอภิปรายประเด็นนี้ยุติ ในเวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา แล้วพักการประชุม เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๔๕ นาฬิกา

การประชุมในช่วงเวลา ๒๐.๔๕ นาฬิกา ประธานสภาผู้แทนให้พิจารณาประเด็นข้อ ๕ ซึ่งมีความ ว่ารัฐบาลใช้อำนาจในทางการเมืองแทรกแซงในราชการประจำทำให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการแผ่นดิน

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) อภิปรายว่า การที่รัฐบาลใช้อำนาจในทางการเมืองเข้าไป แทรกแซงราชการประจำย่อมเป็นผลเสียหาย ในระบอบประชาธิปไตยองค์การที่อยู่เหนือฝ่ายพรรคการเมืองคือ ฝ่ายข้าราชการประจำที่ต้องวางตัวเป็นกลางและต้องไม่ถูกกดขี่ข่มเหงในทางการเมือง และถ้าหากว่าอำนาจ ในทางการเมืองเข้าไปแทรกแซงในราชการประจำ ทำให้หันเหเข้าไปทางฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้วไม่มีปัญหาว่าการ ปฏิบัติของข้าราชการย่อมทำให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการแผ่นดินเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลนี้เรื่องแทรกแซงทาง การเมืองนั้นถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลนี้ ไม่ว่าหน่วยราชการที่ไหนดูเหมือนว่าอำนาจทางการเมืองของ รัฐบาลนี้ได้เข้าไปแทรกแซงเสียทุกหน่วย การกระทำนี้มีจุดประสงค์ส่วนใหญ่ที่จะกำอำนาจฝ่ายบริหารไว้ในกำ มีอยู่ตลอดไป การแทรกแซงที่รัฐบาลนี้ปฏิบัติเป็น ๒ นัย นัยแรก ในการปฏิบัติราชการนั้น รัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติ ราชการก้าวก้าวมาได้รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีหรือแบบแผน ตัวอย่าง การให้รัฐมนตรีไปทำหน้าที่เป็น ตำรวจหรือข้าหลวงอย่างที่เราเรียกว่าไปปราบการลักลอบนำข้าวออกทางป่าก็ได้ เป็นกรณีที่เราเห็นว่าฝ่ายรัฐบาลได้ ใช้อำนาจในทางการเมืองเข้าไปยุ่งกับฝ่ายประจำ นัยสอง คือการตั้ง โยกย้ายข้าราชการ หรือปลดข้าราชการ รัฐบาลนี้กระทำการแทรกแซงเป็นส่วนมาก มีเรื่องเกรี้ยวกราดในหน้าหนังสือพิมพ์ บางเรื่องมีผลเนื่องมาจาก การเลือกตั้งเมื่อคราวที่แล้ว และบางเรื่องมิได้คาดพิงเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

กรณีรัฐมนตรีมหาดไทย เป็นรัฐมนตรีมาตั้งแต่รัฐบาลชุดก่อน หนังสือพิมพ์เคยลงว่าคนเป็นโรค ประชาธิปัตย์หลายคน ข้าราชการที่ไม่ใช่พรรคพวกก็ถูกเบียดเก้าอี้ จำเป็นต้องลาป่วยบ้าง ลาออกบ้าง เป็นการ กระทำที่เสียหายต่อราชการแผ่นดิน และข้าราชการประจำที่ถูกเบียดหรือว่าได้รับความยุติธรรมจากอำนาจ แทรกแซงในทางการเมืองย่อมเสียกำลังใจที่จะปฏิบัติงาน ไม่สามารถที่วางตัวให้เป็นกลางและปฏิบัติงานใน หน้าที่ได้เต็มที่ เพราะเหตุว่าจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดลงไปก็กลัวอำนาจทางการเมืองมาเบียดปิดเก้าอี้ของตัวเอง และทำให้ตัวนั้นเสื่อมเสียในความเป็นอยู่ไม่มีหลักประกันมั่นคงในฐานะทางราชการ เพราะฉะนั้นการกระทำ ของรัฐบาลเช่นนี้จึงเห็นว่ารัฐบาลไม่สามารถที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยในวงข้าราชการได้ ข้าราชการที่

ทุจริตที่ดี ที่เกียจคร้านเบื้อหน้าต่อราชการที่มีอยู่ในปัจจุบันมิได้เกี่ยวกับฐานะของการครองชีพหรือรายได้ไม่พอเพียงอย่างเดียว ครึ่งหนึ่งของข้าราชการที่ไม่ปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือทุจริตคดโกง เนื่องมาจากถูกอำนาจทางการเมืองกดขี่จนเสียกำลังใจ กระทบวงมหาดไทยเป็นทีหนึ่งทีเนื่องมาจากผลการเลือกตั้งคราวที่แล้ว รัฐมนตรีเคยไปทางภาคพายัพเคยทำอะไรไว้บ้างเกี่ยวกับหาหนทางแทรกแซงข้าราชการประจำในทางการเมือง กรณีข้าหลวงประจำจังหวัดลำปางข้าราชการไม่สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ในเมื่ออำนาจในทางการเมืองเข้าไปแทรกแซง การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๐ อำนาจในทางการเมืองเข้าไปยุ่งย้อมมากเกินไป เข้าไปยุ่งอยู่กับกรเลือกตั้ง ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปางไม่สามารถจะทวนดูวิธีการแปลก ๆ ก็ลาป่วยเสีย เมื่อเสร็จกรเลือกตั้งเนื่องจากไม่ได้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในการเลือกตั้งให้รัฐบาลเห็นผลก็ถูกย้ายไปทันที ไปอยู่อีกจังหวัดเกิดมืองค์การสรรพาหารไปจัดตั้งขึ้น ก็หาวิธีแทรกอำนาจในทางการเมืองเข้าไปบังคับให้ข้าหลวงช่วยจัดทำ แต่ข้าหลวงบอกว่าท่านเป็นคนของกระทบวงมหาดไทยต้องได้รับคำสั่งจากกระทบวงมหาดไทยเป็นลำดับ จึงจะปฏิบัติงานได้ ไม่สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขอร้องในเรื่ององค์การสรรพาหารซึ่งไม่มีคำสั่งมาถูกต้องตามระเบียบแบบแผน และก็โดยเหตุที่อำนาจทางการเมืองแรงเกินไปทำให้ข้าหลวงคนนั้นย้ายไปภายใน ๓ เดือนถึง ๓ - ๔ จังหวัด จะเห็นว่าอำนาจในทางการเมืองนั้นใช้ไปโดยทุกวิถีทาง

กรณีรัฐมนตรีสั่งราชการกระทบวงศึกษาธิการ คุณวิโรจน์ เป็นเรื่องทีร้ายแรงมาก คือได้เขียนจดหมายถึงศึกษาธิการคนหนึ่ง บอกให้ช่วยในการเลือกตั้งที่เป็นพรรคพวกของท่าน ให้เรียกประชุมครูประชาบาลในจังหวัดนั้น เพื่อให้พรรคพวกคนนั้นได้พบปะหาเสียง ครั้นเขาไม่เรียกประชุมครูประชาบาลก็ถามว่าทำไมถึงไม่เรียกประชุม เขาก็บอกว่าเขาเป็นข้าราชการประจำซึ่งไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับการเมืองเขาก็ไม่ประสงค์ที่จะทำเช่นนั้น เมื่อพรรคพวกที่สมัครรับเลือกตั้งทางโน้นเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ก็ส่งย้ายทันที

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอำนาจทางการเมืองซึ่งเข้าไปแทรกแซงในฝ่ายข้าราชการประจำ ย่อมทำให้สมรรถภาพของข้าราชการประจำเสียหาย ไม่สามารถปฏิบัติงานไปได้และบ้านเมืองก็จะอลเวง การทุจริตคดโกงก็จะมีมากขึ้น เพราะข้าราชการยอมเอาตัวรอด เมื่อเห็นว่าอำนาจทางการเมืองเข้ามาเบียดเบียนตัวไม่ทำให้สามารถทำหน้าที่โดยสุจริตแล้ว ต่างคนก็จะต่างเห็นผลประโยชน์ส่วนตัว และการเห็นต่อผลประโยชน์นี้ก็จะเกิดเป็นการเสียหายต่อประเทศชาติ จึงเห็นว่าควรที่จะไม่ไว้วางใจในรัฐบาลชุดนี้ได้แล้ว

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) อภิปรายว่า นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีมหาดไทย รัฐมนตรีอุตสาหกรรม รัฐมนตรีสั่งราชการกระทบวงศึกษา ก่อนทีจะมีการเลือกตั้งไปตรวจราชการหลายทีและได้มีคำสั่งกระชับกัน โดยเฉพาะ รัฐมนตรี ทวน วิชัยชัทคะ นำหนังสือของนายกรัฐมนตรีไปส่งและแสดงต่อเจ้าหน้าที่และต่อราษฎร ไปอ่านให้ราษฎรในเขตเลือกตั้งฟัง เป็นคำสั่งขึ้นโบว์ดำ ทำให้การเลือกตั้งในครั้งนีสกปรกอย่างทีไม่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ประเทศไทย และเมื่อได้มีการเลือกตั้งแล้วก็ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในวงราชการ เพราะก่อนมีการเลือกตั้งก็มีการย้ายข้าราชการ บางคนย้ายแต่ตัวไม่ต้องไป เพียงแต่ย้ายให้ไปทำการเลือกตั้งในจังหวัด มีการพูดกันในกลุ่มข้าราชการในการเลือกตั้งครั้งนั้นว่าเป็นโอกาสจะได้ดิบได้ดีแล้วไม่

จำเป็นจะต้องทำงานดี ขอให้ท่านผ่านการเลือกตั้งเท่านั้นก็พอ และเมื่อการเลือกตั้งเสร็จก็มีการโยกย้ายข้าราชการขนานใหญ่ บุคคลที่ช่วยเหลือในครั้งนั้นก็เกิดทวงบุญคุณกัน รัฐมนตรีในคณะของท่านได้ทำไว้หลายอย่าง โดยมีการแทรกแซงในการบ้านเมืองตลอด อาศัยอำนาจหน้าที่ในทางการเมืองสุดแต่ว่าใครมีทางที่จะทำอะไรช่วยอะไรในคราวเลือกตั้งนั้น มีการอวดอย่างยิ่งว่า เมื่อเสร็จจากการเลือกตั้งแล้วจะได้เป็นข้าหลวงที่จังหวัดนั้น แล้วก็ได้เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เกิดกรณีตำรวจการเมืองได้จับเด็กคนหนึ่งในกรณีสวรรคต กล่าวหาว่ามีความผิดฐานยุยงส่งเสริมกรณีสวรรคตทำให้ประชาชนเข้าใจผิดเรื่องสวรรคต และเมื่อจับไปแล้วตำรวจก็ได้ซักถามเด็กคนนั้นว่าพ่อเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ ตำรวจคนนี้เป็นตำรวจการเมือง ถ้าพวกพรรคประชาธิปไตยไปพูดที่ไหนจะมีตำรวจการเมืองคอยติดตามสะกดรอยทุกฝีก้าว และพวกพรรคประชาธิปไตยจะไปพูดที่ไหนถ้ามีข้าราชการหรือข้าหลวงไปต้อนรับพวกพรรคประชาธิปไตยแล้วจะถูกย้ายทันที จนมีข้าหลวงบางจังหวัดเห็นประชาธิปไตยทั้ง ๆ ที่เคยทักทายกันก็ไม่ทักทาย ในระบอบประชาธิปไตยนั้นขนบธรรมเนียมการปกครองโดยพรรค ถึงแม้ข้าราชการประจำเขาจะมีความคิดเห็นอย่างไรก็เป็นเรื่องของเสรีภาพของเขา รัฐบาลไม่ควรยุ่ง ถ้าเข้าไปยุ่งก็เป็นเรื่องเสียหายและเป็นเรื่องที่บกพร่องบ้านเมืองจะเจริญไม่ได้

มีสมาชิกสภาผู้แทน อภิปรายในประเด็นนี้ คือ นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) หลวงอุปกรณ์ รัฐวิถิ (ประจวบคีรีขันธ์) นายสมบุรณ์ บัณฑิต (น่าน) นายพร มากวงศ์ (อุทัยธานี) นายอินทูล วรกุล (ลำปาง) นายทิม ภูริพัฒน์ (ขอนแก่น) นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) นายประเวศ (ลำปาง) นายประสิทธิ์ บุญยารมณ (สกลนคร) นายธรรมนุญ เทียนเงิน (ชลบุรี) นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) พันเอก ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายเดือน บุนนาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายวิโรจน์ กมลพันธุ์ รัฐมนตรี นายเยื่อน พาณิชวิทย์ รัฐมนตรีสั่งราชการกระทรวงมหาดไทย

พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี อภิปรายตอบว่า กรณี มีผู้สมัครบางคนได้อาหนังสือของนายกรัฐมนตรีไปอ่านในการเลือกตั้ง นี่เป็นความจริง แต่ไม่ได้ไปอ่านในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อมีการเลือกตั้ง เริ่มตั้งพรรคการเมืองเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ข้าพเจ้าตั้งพรรคการเมืองขึ้นเรียกว่า “แนวรัฐธรรมนูญ” และข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการพรรครับผิดชอบอยู่ บุคคลในพรรคไปสมัคร ข้าพเจ้ารู้จักใครก็เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่ข้าพเจ้าจะเขียนหนังสือไปหรือให้หนังสือกำกับไป วิธีการอย่างนี้คุณคงจะคุณเสนีย์ฯ ทำหรือเปล่า ประการติดกันอยู่ทั่วไป ใคร ๆ ก็ทำ ทำไมคนอื่นทำได้ข้าพเจ้าจะทำไม่ได้ และข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับวงราชการ บังเอิญขณะเลือกตั้งข้าพเจ้ามาร่วมในคณะรัฐบาลของท่านปรีดีเป็นเวลา ๑ เดือนก่อนการเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อก่อนเป็นอาจจะปล่อยหนังสือออกไปเท่าใดไม่ทราบ แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีแล้วไม่เคยออกหนังสือให้กับใครเลย

กรณีเดินทางไปภาคอีสาน ได้อบรมข้าราชการว่า การที่ข้าราชการไปยุ่งกับการเมืองนั้นเป็นภัยอันตรายต่อชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่านักการเมืองเขาเข้าออกกันอยู่เสมอ แต่ข้าราชการเป็นตัวละครสำคัญที่จะประกันเสถียรภาพและสมรรถภาพในวงราชการ เพราะฉะนั้นข้าราชการอย่ามาเล่นการเมือง

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้ารัฐบาล ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ข้าราชการคนใดไปเล่นการเมืองเลย เพราะข้าพเจ้าเห็นว่ามันเป็นภัย แต่ถ้าแม้ว่าข้าพเจ้าต้องการจะสร้างหาพรรคพวกแล้ว ข้าพเจ้าก็สามารถที่จะเอาข้าราชการมาเป็นพวกได้ดีกว่าพรรคอื่น ๆ เพราะข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลอยู่แล้ว ข้าพเจ้าไปอบรมข้าราชการทั่วไปทุกจังหวัด ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้ามีนโยบายอย่างนั้นจริง ๆ

ข้าพเจ้าต้องการได้ค่าแถมของการณ์ของกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่พวกท่านว่ามันเป็นขึ้นโบว์แดงหรือโบว์ดำนั้น ค่าแถมการณ์นี้ข้าพเจ้าให้คนไปหาที่กระทรวงมหาดไทยแล้วก็ไม่มี ไปหาที่บ้านก็ไม่มี ไม่มีใครมีเลย ในที่สุดก็ขึ้นได้ว่าที่กรมโฆษณาการคงมีเพราะว่าเขาต้องเก็บเอาไว้ ก็ใช้ให้คนวิ่งไปที่บ้านของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งที่อยู่ในกรมโฆษณาการที่ทำงานอยู่ในแผนกนั้นเพื่อไปช่วยค้นหาค่าแถมการณ์และให้เอามาให้ แต่เจ้าหน้าที่คนนั้นกลับบอกว่าวันนี้เป็นวันหยุดงานไปค้นหาให้ไม่ได้เพราะว่าอยู่ที่สำนักงาน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะไม่ให้ข้าพเจ้าทำโทษข้าราชการผู้นั้นแล้วจะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องสอบสวนข้าราชการผู้นั้นว่าเพราะเหตุใดวันหยุดราชการอย่างนี้เมื่อนายจะต้องการเรื่องอย่างนี้ควรที่จะต้องจัดการหาเอามาให้ได้ แล้วท่านจะไม่ให้ข้าพเจ้าลงโทษหรือ เนื้อเรื่องเป็นอย่างนี้แล้วท่านจะหาว่าเป็นการแทรกแซงหรือไม่ เพราะว่ากรมโฆษณาการก็อยู่ในอำนาจและอยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีที่บริหารงานในกรมนี้ เพราะว่ากรมนี้ขึ้นอยู่กับสำนักนายก ฉะนั้นข้าพเจ้าก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

เรื่องเกี่ยวกับตำรวจที่ไปเฝ้าบ้านหรือติดตามพรรคประชาธิปัตย์ ที่จะไปไหนมาไหน ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าไม่เคยได้สั่งให้ตำรวจให้ไปติดตามใครเลย ส่วนที่พรรคประชาธิปัตย์ได้มีตำรวจติดตามสกดรอยไปไหนมาไหนนั้น ข้าพเจ้าได้สอบถามเรื่องนี้ทางตำรวจ เขาก็บอกว่าไม่ได้สั่งให้ตำรวจติดตามใครเลย แต่ถ้าหากเป็นบุคคลที่เป็นสายลับหรือเจ้าหน้าที่ทางตำรวจท้องที่เขาจะต้องทำตามระเบียบของเขาในเรื่องบางอย่างแล้วมันก็ต้องมี ทางตำรวจเขาต้องคอยดูแลและปฏิบัติหน้าที่ของเขา

ประธานสภาผู้แทน ให้มีการประชุมต่อพรุ่งนี้ ๑๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๐.๕ นาฬิกา

การอภิปรายวันที่หก การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๘/๒๔๙๐ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๙๐ การอภิปรายวันที่หก เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๗ คน หยุดพักการประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันที่หก จำนวน ๕ ชั่วโมง ๔๕ นาที การอภิปรายวันที่หกเป็นการอภิปรายต่อเรื่อง การเมืองแทรกแซงข้าราชการประจำ

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) อภิปรายว่า การเมืองในประเทศไทยเวลานี้ข้าราชการการเมืองมีความสัมพันธ์กันตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ トラบใดเรายินยอมให้ข้าราชการการเมืองเข้าไปแทรกแซงในงานประจำก็จะทำให้เกิดความปั่นป่วน และข้าราชการประจำก็ไม่มีกำลังใจทำงาน ในที่สุดข้าราชการประจำจะหันไปเล่นการเมืองหมด งานประจำผู้ที่มีความชำนาญและความรู้ความสามารถในงาน

ก็จะต้องหลุดลอยเพราะเหตุว่าท่านอำนาจและอิทธิพลได้ ความเหลวแหลกในงานประจำหรือในวงงานบริหาร จะมีเพียงไร รัฐมนตรีพยายามกักกันสมาชิกสภาผู้แทน หรือในการที่สมาชิกฝ่ายค้านได้กล่าวคำปราศรัย ณ ที่ใด ก็ดี ท่านก็พยายามให้เจ้าหน้าที่ติดตามไปจดถ้อยคำแล้วนำมาเสนอเพื่อจะทราบความเคลื่อนไหวของฝ่ายค้าน แปลว่าท่านพยายามมีตำรวจการเมือง พยายามที่จะแทรกแซงในข้าราชการตำรวจ เพื่อพยายามจะให้เป็นการตำรวจการเมือง มีข้อเท็จจริงที่ข้าราชการการเมืองแทรกแซงข้าราชการประจำ ที่จังหวัดชลบุรีมีการจับกุมผู้ ลักลอบนำไขหนือออกไป ๒ แสนฟอง รัฐมนตรีสั่งการกระทรวงการคลังเป็นผู้อำนวยความสะดวกในเรื่องสรรพากร ได้ สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปเอาไขจำนวนที่ลักลอบนี้ เอามาให้องค์การสรรพากร เจ้าหน้าที่สรรพากรเดินทางไป จังหวัดชลบุรีเพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง แต่เมื่อไปถึงปรากฏว่าตำรวจชลบุรีได้ขายไขไปแล้ว ความใหญ่โตในการที่ เป็นลูกน้องของสรรพากรก็จะเอาไขให้ก็ได้ ตำรวจบอกว่าได้จัดการขายไขไปแล้ว มีการโต้เถียงคัดค้านระหว่าง ผู้บังคับการตำรวจกับเจ้าหน้าที่สรรพากร เจ้าหน้าที่สรรพากรรายงานต่อรัฐมนตรีสรรพากร รัฐมนตรีสรรพากรได้มีคำสั่งไปทางตำรวจ และในที่สุดตำรวจนั้นได้ถูกสั่งพักโดยไม่มีการสอบสวน นี่เป็นการแทรกแซง แสดงให้เห็นแล้วว่ากิจการในเรื่องงานภายในคือการที่การเมืองเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับข้าราชการประจำโดยไม่มี ขอบเขต ทำให้ข้าราชการประจำเกิดความหวั่นไหว ไม่มีหลักที่ข้าราชการประจำจะทำงานตามสติกำลังและ ความรู้ความสามารถของเขา เพราะเหตุที่การเอาอกเอาใจข้าราชการการเมืองนั้นเป็นผลที่ได้รับทันตาเห็น ใคร เล่าจะไม่พยายามสร้างความดีด้วยการประจบสอพลอด้วยการเอาอกเอาใจ ท่านรัฐมนตรีจะปฏิบัติอย่างไร ข้าราชการประจำก็พร้อมที่จะปฏิบัติตามทุกอย่าง

เรื่องการสอบสวนอธิบดีกรมศุลกากร ตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้ว ที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีสั่งราชการ กระทรวงการคลัง คุณสุวิชัย พันธเศรษฐ มีข้าราชการประจำในกรมศุลกากรหลายคนมาเป็นพยานและนำ หลักฐานต่าง ๆ เสนอต่อคณะกรรมการสอบสวน จนมีการเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ เกิดการเปลี่ยนแปลงกรรมการใน ที่สุดหลักฐานก็ประโลปะเลและไม่ได้สั่งว่าเป็นความผิดหรือไม่ ข้าราชการเหล่านี้ถูกสั่งเป็นจำเลยในคดีและถูก สั่งพักราชการ ข้าราชการผู้นี้กำลังรอคอยคำสั่ง หรือการพิจารณาของคณะกรรมการว่าจะสั่งหรือจะ ดำเนินการอย่างไร เป็นเหตุให้ข้าราชการเหล่านี้มีความลำบากมาก เป็นความรู้สึกในความคิดเห็นของ ข้าราชการทั่วไปว่าถึงที่ใครที่มัน เมื่อเป็นที่ของเขาแล้วเขาก็ต้องตอบแทนบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการที่มี ข้าราชการการเมืองคอยหนุนหลังในเรื่องเช่นนี้อยู่เสมอ ก็จะทำให้บรรดาข้าราชการที่ได้เห็นความผิดของผู้อื่น ไม่กล้าที่จะนำมาบอก เพราะเขาคิดว่าจะเป็นการนำเอาตัวมาเสี่ยงภัยซึ่งจะเป็นอันตรายต่ออนาคตตนเองใน ภายหน้า เมื่อเป็นเช่นนั้นเขาก็ไม่กล้าที่จะบอกความจริง เป็นการเอาตัวรอด จะทำให้เกิดภัยขึ้นในการที่เขา นำ ตัวของเขาเข้ามาเป็นพยาน เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมืองเข้ามาแทรกแซงโดยตรง นายกรัฐมนตรีบอกไม่รู้ เรื่อง เรื่องเช่นนี้นายกรัฐมนตรีจะปฏิเสธไม่ได้ เพราะเกี่ยวกับพรรคท่านจะไม่ทำก็ไม่ได้ เพราะว่ามีผู้ใหญ่ไม่สั่ง ให้ผู้น้อยไปทำแล้วผู้น้อยจะไปทำหรือ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านอื่นที่อภิปรายในประเด็นนี้อีกหลายท่าน เช่น ร้อยโท อู๊ด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) หลวงอังกานานุรักษ์

(มหาสารคาม) นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) ร.ต.ท. สุรียนต์ ไรวา (นราธิวาส) ร.ต.ต. สวัสดิ์ ศรีชุมพร (ศรีสะเกษ) นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) นายจันทร์ โคมุทพงษ์ (ปราจีนบุรี) นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี)

ทางฝ่ายรัฐบาลได้มาตอบโต้ข้อกล่าวหาหลายท่าน คือ พันตรี ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายวิจิตร ลulitanนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายเยื้อน พาณิชวิทย์ รัฐมนตรี และ พลเรือตรี วัลย์ อังรณาวา สวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี

พลเรือตรี วัลย์ อังรณาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี ตอบข้อกล่าวหาของสมาชิกสภาผู้แทนฯ ว่า ที่อภิปรายกันมาเป็นเรื่องหนักไปในทางข้อเท็จจริงมีการพาดพิงบุคคลภายนอกสภา และบางทีก็ออกมาแฉกันซึ่งเป็นการไม่สมควร เราเป็นสมาชิกก็ต้องพูดกันในเรื่องของเรา จะเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกบ้างก็เพียงเรื่องราวข้อเท็จจริงที่จำเป็น ยุติคดีนี้ ความจริงไม่ใช่นโยบายแต่เป็นหลักในการปฏิบัติราชการ คำแถลงนโยบายก็ไม่มี เราเปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๑๕ ปีเศษ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง ลัทธิการปกครองของประเทศเราเป็นการปกครองอย่างเจ้าขุนมูลนาย รัฐมนตรีในขณะนั้นเป็นผู้ผลิตกิจการแต่ไม่ใช่เผด็จการและเป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้มีอำนาจสั่งการทุกสิ่งทุกอย่างโดยสมบูรณ์ เสนาบดีขึ้นตรงต่อพระเจ้าอยู่หัว บรรดากฎหมายต่าง ๆ มีการมอบอำนาจให้แก่เสนาบดีเกือบทั้งหมด ในสมัยนี้ก็ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงในบางประการ รูปแบบการปกครองแบบนี้กินเวลาเป็นร้อย ๆ ปี ก็ฝังเข้าไปในชีวิตจิตใจของข้าราชการ เป็นสิ่งที่เราแก้ให้ลดลงในทันทีทันใดหาได้ไม่ เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วลัทธิอย่างนี้ก็ยังมีอยู่ เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วรัฐมนตรีในตอนต้น ๆ ก็ประกอบไปด้วยบุคคลซึ่งมีชีวิตจิตใจในทางการเมือง ซึ่งความจริงก็อาจจะมีความชำนาญชำนาญในการทำงานไม่เข้มแข็งหนักแน่น โดยเหตุที่ความเคยชินและด้วยอำนาจของพระราชกำหนดกฎหมาย เรื่องต่าง ๆ ก็ขึ้นไปหารัฐมนตรีและไม่ใช่ไปหารัฐมนตรีเท่านั้น แม้แต่คณะรัฐมนตรีเรื่องต่าง ๆ ก็ขึ้นไป เรามาคิดกันในเวลานี้เป็นเรื่องขบขัน เช่นจะบรรจุการโรงคนหนึ่งก็ไปหาคณะรัฐมนตรี จะเอาการโรงออกก็ไปหาคณะรัฐมนตรี กิจการงานก็มากมาย ข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรียืนยันได้ว่าข้าพเจ้ารู้ดีเราก้ห้ามว่าเรื่องอย่างนี้อ่ามาคณะรัฐมนตรีและจนกระทั่งบัดนี้เราก้ยังไล่อยู่แต่ไล่ไม่หมด มีเรื่องแปลก ๆ เข้ามาเสมอ เพราะเหตุการณ์บริหารราชการเป็นเรื่องกว้างใหญ่ บางเรื่องซึ่งเราไม่รู้เรื่องราวเลยโผล่เข้าไปในคณะรัฐมนตรีและเราก้ได้ไล่ก่อนกลับลงไป ข้าราชการนั้นมีชีวิตจิตใจมาในระบอบเก่า เพราะฉะนั้นมีอะไรทุกสิ่งทุกอย่างก็เสนอรัฐมนตรีซึ่งเท่ากับเสนาบดีในสมัยเก่า

เมื่อข้าพเจ้าไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยราวปี ๒๔๗๗ ข้าพเจ้าเซ็นหนังสือไม่หวาดไม่ไหวกองที่โต๊ะ เป็นเรื่องที่ต้องเซ็นแฟ้มใหญ่ ๆ ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมงานมันมากมาย แล้วสมัยเสนาบดีเขามาทำงานกันเข้ากลางวันกลับ หรือทำงานกลางวันแล้วกลับ ทำไมเขาทำได้ ถ้ามเขา ๆ ก็ชี้แจงว่าในสมัยเสนาบดีนั้นการเสนอนหนังสือก็ต้องดูให้มันพอเหมาะแก่เวลาและอารมณ์ด้วย คืออารมณ์ดีก็เสนอมากหน่อย ถ้าอารมณ์ไม่ดีก็เสนอ

น้อยหน่อย ถ้ามาทำงานเช้าก็เสนอมาน้อย มาสายก็เสนอน้อยหน่อย แล้วเรื่องก็คั่งค้างทับถมกันขึ้นทุกที เพราะว่าเซ็นไม่หมด เจ้าคุณอุดมพงศ์ เพ็ญสวัสดิ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อนข้าพเจ้า มีโต๊ะยาวตัวหนึ่งในห้องของท่าน ข้าพเจ้าไปครั้งแรกเห็นมีเอกสารวางอยู่บนโต๊ะประมาณครึ่งโต๊ะ ๓ - ๔ อาทิติย ต่อมาข้าพเจ้าไปอีก เอกสารก็เต็มโต๊ะ แล้วต่อมาไปอีกก็มีโต๊ะตัวใหม่เพิ่มมาอีกวางเอกสารต่อไป ข้าพเจ้าเหมือนเจ้าคุณอุดมที่หนังสือกองเป็นภูเขาเลากา เช่นตั้งแต่เข้าจนค่ำไม่หมด และจากรัฐมนตรีก็ไปอยู่คณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีกวาดผลัวะออกมา ก็ไปอยู่ที่รัฐมนตรี เมื่อข้าพเจ้าไปถึงได้วางระเบียบการใหม่ได้ประชุมอธิบดีและแบ่งงานว่าเรื่องนี้เป็นของอธิบดีเจ้ากรม เรื่องนี้เป็นของปลัดกระทรวง เรื่องนี้เป็นของรัฐมนตรี เรื่องของรัฐมนตรีก็มีรัฐมนตรีสั่งราชการหรือรัฐมนตรีว่าการมีการแบ่งเป็นระเบียบแบบแผน ระเบียบแบบแผนที่แบ่งที่กระทรวงมหาดไทยก็ได้เสนอคณะรัฐมนตรีว่ากระทรวงอื่นจะเอาอย่างนี้บ้างงานก็จะเบาลง ได้มีการพิจารณาในคณะรัฐมนตรี และได้สั่งวางระเบียบไป ระเบียบบางอย่างทำไม่ได้เพราะขัดกฎหมายเช่น ริดสีดวงตาของคนเข้าเมือง พระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด เชื้อเพลิง กฎหมายเขียนว่าเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี ข้าพเจ้าได้ออกพระราชกฤษฎีกาแบ่งอำนาจที่เป็นเรื่องของอธิบดีกรมตำรวจ เป็นเรื่องของอธิบดีกรม นั้น กรมนี้ และเมื่อข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีเองก็ไม่อยากจะไปยุ่งยามกับกิจการประจำ เพราะว่าการะมาหลาย แต่ด้วยนิสัย ทั้ง ๆ ที่วางระเบียบก็ยังเสนอเรื่องขึ้นมา กว่าที่จะปรับปรุงในความรู้ระเบียบแบบแผนก็กินเวลา มีการเสนอขึ้นมาเพื่อ "แล้วแต่จะบัญชา" แม้แต่เวลานี้ก็มีบ้างแต่เบาบางลง ด้วยเหตุที่เราเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ การเมืองก็เข้าไปแทรกแซงได้ การที่ผู้แทนราษฎรเข้าไปหารัฐมนตรีขอย้ายข้าหลวง และผู้แทนราษฎรไปต่างจังหวัดแล้วไปยุ่งยามกับกิจการบริหารก็มี แม้แต่รัฐมนตรีก็เหมือนกัน ข้าพเจ้ารับว่ามี แต่ทว่าเป็นการที่เรียกว่ายังไม่เข้าระเบียบแบบแผน การกระทำนั้นก็ทำด้วยเข้าใจว่ายังมีอำนาจหรือมีความรับผิดชอบในประการเหล่านั้นอยู่

เป็นความปรารถนาของรัฐบาลนี้ในการที่จะให้มีการแยกข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำออกไปให้เป็นระเบียบแบบแผน เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยข้าราชการการเมือง และ ว่าด้วยข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นการแสดงนโยบายให้บรรดาข้าราชการได้เห็นที่เราต้องการจะแบ่งแยกกัน ขณะนี้พระราชบัญญัติอยู่ในสภา เมื่อผ่านสภาไปแล้ว การแทรกแซงหรือไม่แทรกแซงก็ยังคงมีอยู่ต่อไปนอกจากเราจะวางระเบียบกันให้เรียบร้อย ต้องมีการพิจารณาให้ถ่องแท่ว่าเรื่องลักษณะใดเป็นเรื่องของข้าราชการประจำหรือเรื่องอย่างใดที่เป็นเรื่องของรัฐมนตรี

การที่ข้าพเจ้าไปตรวจราชการที่ต่างจังหวัดในงานของข้าพเจ้า ในโอกาสนั้นข้าพเจ้าก็ถือโอกาสชี้แจงให้แก่บรรดาข้าราชการให้ทราบถึงนโยบายของรัฐบาลว่าข้าราชการประจำไม่สมควรที่จะมาเล่นการเมือง และข้าพเจ้าก็เคยให้อินเตอร์วิว (interview) แก่หนังสือพิมพ์ในลักษณะเช่นนี้ว่าไม่ควรจะเอาการเมืองมาแทรกแซง ข้าพเจ้าได้บรมข้าราชการถึงเรื่องนี้ว่าขออย่าให้พวกเราเล่นการเมืองเลยมันจะเป็นอันตรายแก่ตัวท่าน เพราะว่าข้าราชการการเมืองนั้นเป็นตำแหน่งที่ไม่ถาวรอย่าไปหวังพึ่ง ถ้าแม้ว่าข้าราชการจะวอกแวกที่จะเข้าพวกเข้าฝ่ายพรรคการเมืองกันแล้วงานก็จะไม่เป็นอันทำกัน เพราะว่าเดี่ยวพรรคนี้เข้าพรรคนี้ออก ถ้าหาก

ว่าท่านชอบพรรคนี้เข้าพวกพรรคนี้แล้วถ้าหากว่าถึงคราวที่พรรคนี้ออกพรรคอื่นเข้ามาแทนท่านก็จะลำบากจะถูกย้ายหรือไม่ก็จะถูกออกได้ เพราะว่าท่านไม่ใช่พรรคใช้พวกของเขา ข้าพเจ้าได้บอกกับเขาว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการให้เป็นอย่างนี้ และความจริงถ้าข้าพเจ้าจะต้องการในเรื่องอย่างนี้แล้วก็จะได้เปรียบมากเพราะว่าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล และข้าราชการก็จะเข้ามาเป็นพวกของแนวรัฐธรรมนูญมากกว่าพรรคอื่นเพราะว่านายกรัฐมนตรีเป็นพรรคนี้ ข้าพเจ้าบอกว่าอย่าให้ข้าราชการมายุ่งกับข้าราชการการเมือง ขอให้ทำงานปฏิบัติหน้าที่ของเขาอย่างเข้มแข็ง อย่าให้มีใจออกแวกในเรื่องการเมือง

ตอนที่พรรคประชาธิปัตย์เช่นอย่างคุณเลียง ไชยกาล ได้ถูกข่มเหงในการที่ท่านได้ไปเผยแพร่การศาสนาหรืออะไรก็ตาม ได้รับความข่มเหงอยู่เสมอว่าได้มีตำรวจคอยติดตามไปจดข้อความ ก็ได้รายงานมายังกระทรวง ในข้อเท็จจริงอย่างนี้ก็มีข้อเท็จจริงบ้าง เมื่อมีแล้วข้าหลวงได้รับรองต้อนรับเกียรติจัดให้มีการพบปะอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ก็มี บางแห่งประชาธิปัตย์ก็บอกว่ารัฐบาลนี้เป็นประชาธิปัตย์แท้ เพราะถ้าไม่เช่นนั้นแล้วก็มายื่นพุดอย่างนี้ไม่ได้ ถูกจับหมด นี้ก็มีด้วยกันทั้งสองฝ่าย ฝ่ายข้าพเจ้าก็ถูกรังแก ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าท่านดำข้าพเจ้าท่านดำรัฐบาล ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่รู้ แต่ไม่เคยไปสั่งตำรวจหรือสั่งข้าราชการอื่นอย่างไร เพราะเหตุที่ท่านไปดำรัฐบาลจริงบ้างไม่จริงบ้าง ข้าพเจ้าก็ไม่เคยสั่งเลย ฉะนั้นต่างฝ่ายจึงควรช่วยกันแก้ ข้าพเจ้าก็ตั้งนโยบายว่ารัฐบาลจะไม่ไปยุ่งกับข้าราชการประจำ สมาชิกพรรคอื่นคือพรรคประชาธิปัตย์ พรรคต่าง ๆ ก็ไม่ควรไปยุ่งกับข้าราชการประจำเหมือนกัน เราช่วยกันอย่างนี้แล้วก็ค่อย ๆ หมดไป

ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อท่านได้อภิปรายและรัฐบาลได้รับว่าเรื่องนโยบายเป็นเช่นนั้น และเราก็พร้อมที่จะทำงานไม่ใช่เพื่อรัฐบาลหรือเพื่อฝ่ายค้าน เพราะว่าป็นรัฐบาลหรือฝ่ายค้านเรากลับกันได้ ไม่มีใครป็นรัฐบาลอยู่ได้ตลอดเวลา ถ้าท่านเขียนกฎหมายมัดมือรัฐบาลเกินไป พอท่านป็นรัฐบาลท่านก็ทำงานไม่ได้ เราไม่ต้องการอย่างนั้น เราพบกันในสายกลางซึ่งเป็นนโยบายที่ข้าพเจ้ายึดถืออยู่

ที่ประชุมสภาผู้แทนมีมติให้ปิดอภิปรายประเด็นนี้ แล้วพักการประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา ประธานสภาให้มีการพิจารณาปัญหาญโยบายข้อที่ ๖ ซึ่งมีความว่า รัฐบาลนี้ไม่สามารถรักษฐานะของข้าราชการให้อยู่ในระดับที่สมควร ทำให้ข้าราชการขาดกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ

หลวงอังคนานุรักษ์ (มหาสารคาม) อภิปรายข้อกล่าวหาว่า ข้าราชการขาดกำลังใจที่จะปฏิบัติงาน เป็นเหตุหนึ่งที่รัฐบาลแก้ไขอะไรก็ไม่ตกเพราะเหตุในการที่ขาดกำลังใจ เนื่องจากรัฐบาลไม่สนับสนุน ไม่บำรุงฐานะของข้าราชการให้อยู่ในระดับที่สมควรสาเหตุสำคัญคือเรื่องค่าครองชีพที่มีราคาสูง ความแพงของอาหาร ๑๐ เท่า ค่าเงินหนึ่งบาทเหลือ ๑๐ สตางค์ ได้เคยตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรี แต่ก็ตอบว่าช่วยไม่ได้เพราะต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก รัฐบาลควรเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือข้าราชการซึ่งมีรายได้ประจำ แต่ไม่มีรายได้พิเศษ ข้าราชการมีความสำคัญเกี่ยวกับความสุขของประชาชน การช่วยเหลือข้าราชการเท่ากับช่วยเหลือประชาชน การช่วยเหลือข้าราชการโดยจัดปัจจัยสี่ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เช่นตั้งองค์การสรรพอาหารจำหน่ายของสดให้ข้าราชการก็ช่วยอะไรไม่ได้ อีกเรื่องที่ทำให้ข้าราชการขาดกำลังใจคือเรื่องความ

ยุติธรรม เรื่องการให้คุณให้โทษ เป็นพรรคเป็นพวก เรื่องการแต่งตั้งโยกย้าย หากรัฐบาลแก้ไขไม่ได้จะพาประเทศไม่ตลอดรอดฝั่ง

นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) อภิปรายว่า ตนอยู่กลุ่มอิสระ อยู่ในข่ายรัฐบาลต้องพยายามจะตอบโต้ฝ่ายค้านเพราะอยู่เรือลำเดียวกัน คุณคงฯหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านนำเสนอญัตติแต่ไม่มาร่วมประชุม ไม่ควบคุมการอภิปรายมีการแย่งกันอภิปราย ญัตติที่เปิดอภิปรายเป็นเรื่องลอย ๆ ต้องการเพียงพูดเสียดสีรัฐบาลเท่านั้น การอภิปรายตามญัตติของฝ่ายค้านนอกประเด็นเช่นเรื่องพรรคเรื่องพวก ในเรื่องค่าครองชีพสูงขึ้น ๑๐ เท่า ฝ่ายค้านเสนอให้เพิ่มเงินเดือนเทียบเท่าอัตราส่วนของเงินตรา คือเงินเดือนข้าราชการควรเพิ่มขึ้น ๑๐ เท่า ถ้าฝ่ายค้านเป็นรัฐบาลจะอย่างไร เงินเดือนข้าราชการ ๗๐ ล้านบาท เพิ่ม ๑๐ เท่า จะเป็น ๗๐๐ ล้านบาท ถ้ารัฐบาลเสนอกฎหมายเก็บภาษีก็เดือดร้อนประชาชน รัฐบาลจะกุกก็ไม่เห็นด้วย สมัยประชุมที่แล้วมารัฐบาลแถลงว่าได้หาทางเพิ่มเงินให้แก่ข้าราชการสูงขึ้นไปอีก

ร.ต.ท.สุรียนต์ ไรวา (นราธิวาส) อภิปรายว่า เมื่อรัฐบาลเข้ามาบริหารงานได้มีหนังสือ ที่ น.ว.ที่ ๘๒๖/๒๔๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ความว่า “คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าในระยะเวลาที่ล่วงมาแล้ว ได้ปรากฏเสียงครหาหมิ่นแคลนบรรดาข้าราชการเป็นการเปิดเผยทั่ว ๆ ไปว่า ไม่มีความบริสุทธิ์ กระทบการทุจริต ผิดหน้าที่ ตลอดถึงวินัยและกฎหมายซึ่งเมื่อกกล่าวถึงความเป็นธรรมที่มีมูลความจริงอยู่” รัฐบาลรับแล้วบอกว่า “ที่ทำไปนั้นก็เห็นใจ เพราะเกิดความจำเป็น การครองชีพไม่พอ” ตอนท้ายบอกว่า “รัฐบาลจะไม่รื้อฟื้นค้นหาความผิดของข้าราชการในกาลเวลาที่ล่วงมาแล้ว เว้นแต่กรณีที่มีโจทก์และมีหลักฐานที่ปรากฏขึ้นมาว่า เป็นการกระทำผิดกฎหมายจริง จึงต้องปฏิบัติการไปตามกระบวนวิธี ส่วนในทางตรงกันข้าม ถ้าหากข้าราชการคนใดที่ไม่เคยทำความผิดมาแต่ก่อนเลยก็จะบำเหน็จรางวัลเป็นการตอบแทน” ขณะเดียวกันรัฐบาลแต่งตั้งให้รัฐมนตรีเพียง ศิริจันทร์ ไปปักธงใต้ ไปสอบสวน ไล่ปลดข้าราชการเป็นการใหญ่ กรณีนี้เห็นว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำให้ฐานะของข้าราชการดีขึ้น กลับเป็นการทำให้ข้าราชการที่ตั้งใจทำงานดี ๆ หวันไหวคิดว่าจะโดนเมื่อใดไม่รู้ ซึ่งไม่ใช่คนคนนั้นเขาเคยทำผิด แต่ว่าลมเพลมพัดโดนเข้า เลยพากันระวังเนื้อระวังตัวงานการไม่เป็นอันทำหรือทำก็ชนิดเอาตัวรอดไปได้ ต่อมารัฐบาลช่วยข้าราชการเพิ่มเงินเดือนผู้น้อย ๑๕ บาท ช่วยลูกหลานข้าราชการให้เรียนหนังสือโรงเรียนรัฐบาลฟรี รถไฟครึ่งราคา ป่วยเจ็บรักษาที่โรงพยาบาลฟรี เห็นว่าไม่ได้ช่วยเหลือให้ฐานะข้าราชการดีขึ้นได้

มีสมาชิกสภาผู้แทนอภิปรายในประเด็นนี้อีกหลายท่าน คือ ร.ต.ต.สวัสดิ์ ศรีชุมพร (ศรีสะเกษ) นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) นายจันทร์ โกมุทพงศ์ (ปราจีนบุรี)

ทางฝ่ายรัฐบาลที่ตอบโต้การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทน ประกอบด้วย นายวิจิตร ลุฑิตานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายเยื้อน พาริทธิชัย รัฐมนตรี นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี นายเสียง ไชยกาล รัฐมนตรี และ **พลเรือตรี ถวัลย์ อารังนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี** ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้อภิปรายตอบโต้ประเด็นที่สมาชิกสภาผู้แทนกล่าวหาว่า

กรณีหนังสือที่ น.ว. ๘๒๖ สารระสำคัญเป็นอย่งที่ฝ่ายค้านอภิปราย ความจริงรัฐบาลได้แถลงเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม แล้วว่านโยบายในเรื่องข้าราชการ อย่งให้ข้าราชการกลับมาอยู่ในร่องในรอย ไม่ใช่ไม่มีข้าราชการที่ไม่ดีเลย ไม่ว่าสมัยใดข้าราชการทุจริตมีอยู่ ข้าราชการส่วนมากอยู่ในทางที่ติงามเป็นที่พอใจของเรา เพราะสถานการณ์บ้านเมืองขณะนี้ต้องการข้าราชการซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขาด้วยความซื่อสัตย์สุจริตด้วยความขยันหมั่นเพียร รัฐบาลคิดถึงในเรื่องปัญหาข้าราชการนี้เป็นปัญหาใหญ่ คำสั่งที่ออกไปเป็นไปตามนโยบายที่แถลง เราควหาทางให้ข้าราชการมีการกินที่อยู่ดีจึงเป็นธรรมแก่เขาและครอบครัว เราต้องค้ำนึ่งว่านอกจากข้าราชการแล้วประชาชนส่วนมากรัฐบาลต้องค้ำนึ่งด้วย สำหรับประเทศชาติเราจะพิจารณาคนกลุ่มหนึ่งแม้จะสำคัญเพียงใดก็ต้องพิจารณาถึงคนกลุ่มอื่นด้วย เป็นหลักการทั่วไป

ที่ประชุมสภา มีมติให้ยุติประเด็นนี้ และเลิกการประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

การอภิปรายวันที่เจ็ด การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๙๐ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๙๐ การอภิปรายวันที่เจ็ด เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๗ คน เป็นการอภิปรายนโยบายข้อ ๗ เรื่อง การศึกษา ซึ่งมีความว่า ในทางการศึกษาของชาติ รัฐบาลนี้ก็ได้บำรุงและดำเนินการตามนโยบายที่แถลงไว้ หยุดพักการประชุมเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา จบการอภิปรายด้านการศึกษาของชาติเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา พักประชุม เริ่มการประชุมใหม่เวลา ๒๐.๔๕ นาฬิกา พิจารณาปัญหาข้อที่ ๘ เรื่องกรณีสวรรคต เลิกประชุมเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันที่เจ็ด จำนวน ๘ ชั่วโมง ๑๕ นาที

ขุณคณฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) เปิดอภิปรายนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติโดยเฉพาะงานของกระทรวงศึกษาธิการให้ทัดเทียมอารยะประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีประเด็นอภิปรายว่า การจัดการศึกษาขาดครุ หลักสูตร ตำราเรียนที่ขาดการปรับปรุง ไม่มีการสั่งซื้อหนังสือจากต่างประเทศ นักเรียนหาซื้อหนังสือเรียนไม่ได้ หลังสงครามครุมีการครองชีพทรุดต่ำลง ครุขาดเสื้อผ้าและการแต่งกายที่ดีเพื่อสมเกียรติและเป็นตัวอย่างแก่เด็กนักเรียน รัฐบาลมีนโยบายให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ครุ ประชาบาลแต่เท่าที่รัฐบาลบริหารงานมายังมิได้ดำเนินตามนโยบาย ด้านการศาสนา รัฐบาลส่งเสริมน้อยไป วัดวาอารามไม่ทำนุบำรุง ข้อบกพร่องกรมสามัญศึกษาสำหรับโรงเรียนรัฐบาล คือ จัดที่เรียนไม่พอแก่จำนวนนักเรียน เครื่องอุปกรณ์การสอนการเรียนบกพร่อง โรงเรียนไม่มีกระดานดำ กับ ซอร์ค เครื่องวิทยาศาสตร์มีไม่ครบ สถานที่ขาดการบำรุง ขาดห้องวิทยาศาสตร์ ครุมีไม่พอแก่จำนวนนักเรียน

สมาชิกสภาผู้แทนที่อภิปรายประเด็นด้านการศึกษา มีหลายท่าน คือ นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) นายเชื้อ สนั่นเมือง (เพชรบูรณ์) นายยืน สิบนุกการณ์ (สุรินทร์) หลวงอรธพรพิศาล (ตราด) นายวิรัตน์ สุขพันธ์ (อ่างทอง) นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์) นายพร มลิตอง (ธนบุรี) นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) นายกระมล ชลศึกษ์ (สุพรรณบุรี) ม.ร.ว.คึกฤทธิ ปราโมช (พระนคร)

ทางฝ่ายรัฐบาลมีรัฐมนตรีหรืออภิปรายชี้แจง คือ นายเดือน บุนนาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายวิโรจน์ กมลพันธ์ รัฐมนตรี นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม นายจำลอง ดาวเรือง รัฐมนตรี

ประเด็นเรื่องการศึกษายุติการอภิปรายเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน กล่าวว่าให้ที่ประชุมพิจารณา**ปัญหาข้อ ๘ กรณีสวรรคต** ซึ่งมีความว่า รัฐบาลนี้ไม่สามารถค้นหาข้อเท็จจริงแถลงต่อประชาชนให้ทราบว่าในหลวงรัชกาลที่ ๘ สวรรคตเพราะเหตุใด ความจริงเรื่องนี้มันไม่ใช่เป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลแถลงไว้ เป็นเพียงข้อเท็จจริงข้อหนึ่งซึ่งหาว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถจะค้นคว้ามาได้ ฉะนั้นในการอภิปรายต่อไปนี้ เนื่องจากเป็นความสำคัญที่ประชาชนสงสัย ขอให้สมาชิกทั้งหลายได้โปรดระลึกรถึงเกียรติยศแห่งพระราชวงศ์จักรี ฉะนั้นถ้อยคำที่จะอภิปรายขอได้โปรดระมัดระวังอย่าให้เป็นการกระทบกระทั่งเชื้อพระวงศ์ได้

พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี แถลงต่อที่ประชุมว่า ขอชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับอดีตในเรื่องนี้ หนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พาดหัวว่า “นายกวิงหาประธานคณะผู้สำเร็จราชการ แล้วก็ว่าควงฯ ไม่น่าจะเอากรณีสวรรคตมาอภิปราย ขอมิให้สมาชิกพรรคแนวรัฐ สหชีพได้กับฝ่ายค้านในสภา” แล้วก็ดำเนินข้อความในทำนองที่ว่า ดังนี้ ในบรรดาข้อที่รัฐบาลหนักใจอย่างที่สุดในการเปิดอภิปรายทั่วไปก็คือเรื่องกรณีสวรรคต และเป็นเหตุให้นายกถึงกับนำเรื่องนี้ทูลทูลประธานคณะผู้สำเร็จฯ ว่า ไม่น่าที่นายควงฯ จะเอากรณีสวรรคตมาอยู่ในข้อเปิดอภิปรายเลย และท่านผู้สำเร็จก็ได้รับสั่งเช่นเดียวกับท่านนายกฯ เพราะอาจจะเป็นการเสื่อมพระเกียรติ ในข้อนี้ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ กล่าวคือในงานเลี้ยงที่สถานทูตฝรั่งเศสเมื่อคืนวันเสาร์ที่ ๑๗ เมื่อมีการยื่นญัตติแล้ว ข้าพเจ้าและคณะผู้สำเร็จฯ ได้รับเชิญไปในงาน และได้อยู่ร่วมโต๊ะเดียวกัน จึงมีการสนทนาในเรื่องต่าง ๆ และได้มีการปรารภญัตติอภิปรายอาจมีการอภิปรายที่แม้ไม่เจตนาที่อาจเสื่อมเสียพระเกียรติยศ ได้กราบทูลประธานคณะผู้สำเร็จฯ ว่าในฐานะที่เป็นฝ่ายรัฐบาล และกรณีสวรรคตนี้เป็นกรณีที่ประชาชนสนใจมาก การที่จะตกลงกับฝ่ายค้านให้ถอนญัตตินี้อาจทำให้ประชาชนเข้าใจผิด ท่านประธานคณะผู้สำเร็จฯ สั่งว่าเห็นด้วยในเรื่องนี้ เมื่อญัตติเข้าสู่สภาแล้วความจริงไม่ใช่เป็นเรื่องนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงและไม่ใช่ว่าเรื่องที่เกิดในรัฐบาลนี้ แต่รัฐบาลนี้ได้รับเรื่องมาจากรัฐบาลก่อนก็เป็นหน้าที่ในการที่จะต้องดำเนินการต่อไป ในการที่จะอภิปรายรัฐบาลอยู่ในฐานะที่จำเป็นต้องมีการตอบโต้ ทั้งนี้ก็แล้วแต่ว่าทางฝ่ายผู้เปิดอภิปรายจะตั้งปัญหาให้รัฐบาลจำเป็นต้องแถลง การพูดขอให้อยู่ในประเด็นและหลีกเลี่ยงจะไม่พูดอะไรที่จะนำมาซึ่งเป็นการเสื่อมเสียพระเกียรติยศและรัฐบาลเองก็พยายามจะหลีกเลี่ยงเว้นไว้แต่ว่าจะได้รับคำถามหรือข้อความในลักษณะที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) อภิปรายว่าการที่ขอเปิดอภิปรายประเด็นนี้ เข้าใจว่าไม่ใช่เรื่องนโยบาย และก็ทราบว่า การที่จะไปตั้งนโยบายว่า “พระเจ้าแผ่นดินจะยิงตัวตายหรืออะไรตายอย่างนี้ไม่เป็นไปได้ ไม่อยู่ในนโยบายของรัฐบาลทั้งนั้น” ทำไม่ถือว่าเหตุนี้สำคัญและรวมอยู่ในนโยบายนั้นก็เพราะเหตุว่า รัฐบาลนี้ได้รับช่วงเหตุการณ์มา เพราะฉะนั้นเป็นภาระอันหนึ่งซึ่งรัฐบาลจะถือว่ารัฐบาลต้องปฏิบัติ และรัฐบาล

ก็ได้แถลงแล้วว่าเป็นของสำคัญเพราะเกี่ยวกับจิตใจของประชาชน เพราะฉะนั้นถึงจะไม่อยู่ในนโยบายโดยตรง มันก็เป็นการรับอยู่ในตัวว่าจำเป็นต้องรับภาระอันนี้ ตามธรรมดาเมื่อรับงานมาจากรัฐบาลอื่นก็ต้องสานงานนั้น และที่ยิ่งรุนแรงก็คือ ในหลวงหรือพระเจ้าแผ่นดินของเราทั้งหมดซึ่งได้เกิดมีเรื่องขึ้นและสิ้นพระชนม์อย่างนี้ และจนปานนี้เราก็ไม่รู้ว่าจะไปไหนมาไหน และได้ตั้งกรรมธิการสองชุดสามชุด จนปานนี้เราก็ไม่ทราบข่าวข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่สภานี้ต้องทำให้รู้ว่าเป็นอย่างไร

ทางผู้แทนราษฎร ที่เริ่มอภิปรายคือ นายปริญญา จูฑามาตย์ (กระบี่) อภิปรายว่า กรณีสวรรคต น่าจะเกี่ยวกับนโยบายข้อ ๑ คือเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน การอภิปรายมุ่งประเด็นเรื่องการสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีสวรรคต การดำเนินการของอธิบดีกรมตำรวจ และรัฐมนตรีมหาดไทย นอกจากนั้นมีผู้อภิปรายคือ พ.ต.ท. พัฒน์ นิลวัฒน์นันท์ (สุราษฎร์ธานี) นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร)

ทางฝ่ายรัฐบาลที่ตอบข้อซักถามคือ พลเรือตรี ถวัลย์ อารังนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี และ พันเอก ชวง เชนงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

การอภิปราย เลิกประชุมเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

การอภิปรายวันที่แปด การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๔๙๐ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๔๙๐ การอภิปรายวันที่แปด เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๒ คน เป็นการอภิปรายปัญหาข้อ ๘ เรื่อง กรณีสวรรคต ต่อจากการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๔๙๐ หยุดพักการประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา รวมระยะเวลาที่ใช้ในการอภิปรายในวันี่แปด จำนวน ๕ ชั่วโมง ๔๐ นาที

สมาชิกสภาผู้แทนที่อภิปรายในวันนี้ ประกอบด้วย ร้อยตรี มงคล รัตนวิจิตร (นครศรีธรรมราช) นายอินทร สิงห์เนตร (เชียงใหม่) ร้อยเอก ประเสริฐ สุดบรรทัด (สระบุรี) ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) นายพร มลิตอง (ธนบุรี) นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (พระนคร)

รัฐบาลที่ชี้แจงการอภิปรายคือ พันเอก ชวง เชนงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายทองอินทร์ ฐริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พลเรือตรี ถวัลย์ อารังนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี

การประชุมเลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา

การอภิปรายวันที่เก้า การประชุมสภาผู้แทน ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๔๙๐ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๔๙๐ การอภิปรายวันที่เก้า เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๗ คน เป็นการลงมติไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะหรือไม่ไว้วางใจ ผลการลงคะแนน ผู้ที่ไว้วางใจมี ๘๖ คะแนน ไม่ไว้วางใจมี ๕๕ คะแนน ผู้ที่งดไม่ออกเสียงมี ๑๖ คะแนน รัฐบาลได้รับความไว้วางใจจากที่ประชุมให้บริหารราชการแผ่นดินสืบไป

๕.๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๖ รัฐบาล นายสัญญา ธรรมศักดิ์

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเกี่ยวกับนโยบายการเงินของชาติ (การพิมพ์ธนบัตร) การเปิดประมูลโรงเหล้าฯ) ผู้เสนอ สมัคร สุนทรเวช กับคณะ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๗ และ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๑๗ วันที่ประชุม ๑๒ - ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ (รวม ๒ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๕ คน เสนอญัตติด่วนเพื่อเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายตัว ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๑๗ ความว่า เนื่องด้วยขณะนี้ ได้มีพฤติการณ์ของรัฐมนตรีบางคนในคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันเป็นที่ไม่น่าไว้วางใจที่จะสมควรดำรงตำแหน่งร่วมอยู่ในคณะรัฐบาลนี้ต่อไป อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ ขอเสนอญัตติด่วนเพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายตัวตามบันทึกแนบญัตติเปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๙ ดังนี้ “เนื่องด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์และออกโทรทัศน์ ว่าการเปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๘ มีเบื้องหลังเพราะขัดผลประโยชน์เกี่ยวกับการประมูลโรงเหล้า และมีการให้สินบนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และอธิบดีกรมสรรพสามิต เป็นเงินถึง ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อเอาไปหาเสียงในการเลือกตั้งโดยกลุ่มนักการเมือง ซึ่งรวมทั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วย การกล่าวเช่นนี้เป็นเหตุให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติอาจเสียหายและคณะรัฐมนตรีเสื่อมความศรัทธาจากประชาชน และยังกล่าวหาว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอเปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๘ นี้ เป็นการด่ารัฐบาลข้างเดียว ซึ่งไม่ได้ตรงตามความเป็นจริง เจตนาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องการให้รัฐบาลแถลงข้อเท็จจริงให้ประชาชนทราบว่ารัฐมนตรีใช้อำนาจทางการเมืองแทรกแซงข้าราชการประจำหรือไม่เท่านั้น อันเป็นการบริหารราชการแผ่นดินโดยตรง แต่รัฐมนตรีผู้นี้กลับเห็นว่าการเปิดอภิปรายตามมาตราดังกล่าว สมาชิกได้สิทธิโดยไม่สุจริตและมีเบื้องหลัง โดยประสงค์จะให้รัฐบาลลาออกทั้งคณะ และทำให้การประมูลโรงเหล้าเปลี่ยนแปลงไป และยังกล่าวต่อไปอีกว่าต้องการให้เปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๙ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะมีการลงมติดันมีการแพ้นะ ฉะนั้น เพื่อสนองความต้องการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและตามวิถีทางรัฐธรรมนูญและทางการเมือง

ข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๙ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในพฤติการณ์และนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังกล่าว ต่อไปนี้ (๑) การให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนดังกล่าวข้างต้นได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ (๒)ใช้อำนาจทางการเมืองแทรกแซงในราชการประจำ ทำให้ข้าราชการประจำขาดกำลังใจในการปฏิบัติงานและมีการเล่นพรรคเล่นพ้อง (๓) การให้สินบนในการประมูลโรงเหล้า (๔) ไม่สามารถรักษานโยบายการเงินของชาติไว้ ในทางที่มั่นคง

ทำให้ฐานะการคลังล้มเหลวลงทุกทาง ทำให้เกิดเงินเฟ้อ (๕) ในทางเศรษฐกิจ ได้ดำเนินเศรษฐกิจผิดพลาดไม่เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ในปัจจุบัน เป็นเหตุให้ประชาชนเดือดร้อนในการครองชีพอย่างมาก ทั้งไม่สามารถแก้ไขได้โดยทางตรงและทางอ้อม (๖) ไม่ปฏิบัติราชการแผ่นดินตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ (๗) สร้างสถานการณ์ให้เกิดความไม่เข้าใจกันต่อกันระหว่างสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีเป็นเหตุให้เสื่อมความศรัทธาของประชาชน”

นายสมัคร สุนทรเวช อภิปราย เปิดญัตติตั้งคำถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สรุปการอภิปรายได้ ดังนี้ **ข้อ ๑** การให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อวันที่ ๑๖ นั้น ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้พูดอย่างนั้นหรือเปล่า **ข้อ ๒** การใช้อำนาจในทางการเมืองแทรกแซงข้าราชการประจำ เหตุที่นายสวัสดิ์ อุทัยศรี อธิบดีกรมธนารักษ์ ถูกย้าย ไม่ใช่เป็นเรื่องความไม่เหมาะสมในตัวนายสวัสดิ์ เหตุเพราะเป็นเรื่องของวิถีทางการเมือง เพราะถูกสงสัยว่าเป็นผู้เอาหลักฐานการทุจริตเรื่องไม้เถื่อนมาให้ นายสมัครไปเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ เป็นเหตุให้รัฐมนตรีช่วยว่าการท่านหนึ่งต้องพ้นจากตำแหน่ง มีประเด็นสำคัญคือ ๑) เหตุที่กองกษาปณ์เป็นหลักเหตุใหญ่ทำให้เกิดมีการย้ายโดยกะทันหัน มีการทุจริตคดโกงมานาน เมื่อคุณสวัสดิ์ที่เป็นคนสุจริตและมีสะอาด เข้าไปรับตำแหน่งอธิบดีกรมธนารักษ์ ได้ดำเนินแก้ปัญหาในกองกษาปณ์กรณีเหรียญบาทขาดตลาด พบว่าเจ้าหน้าที่ทำงานไม่เต็มที่ ผู้อำนวยการกองกษาปณ์มาตลอดวัน คุณสวัสดิ์ทำหนังสือขอย้ายผู้อำนวยการกองไปตั้งปลัดกระทรวง รัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ย้ายปรากฏว่าเกิดการประท้วง ๒) กองกษาปณ์มีการทุจริต โดยเจ้าหน้าที่ในกองกษาปณ์ก็คนหนึ่งทำมาหากินกัน รับคนไปประมูลรับเหรียญหลวงพ่อแดงจากข้างนอกในราคาแพง(เหรียญละ ๖ บาท) แล้วเอามาทำในโรงกษาปณ์ราคาถูก(เหรียญละ ๒ บาท) เป็นเรื่องทำมาหากิน ที่ทำ ๒ บาทความจริงเป็นไปไม่ได้ วัสดุที่ทำนั้นเอามาจากในท้องพระคลัง ขอยืมมาก่อนแล้วไม่ส่งคืน เหรียญหลวงพ่อแดงบีมขึ้นมาแล้วจะยกไว้เอาไปขายแข่งกับวัด ในโรงกษาปณ์มีห้องเก็บของสำคัญ เพชร พลอย ทอง เรียกว่าห้องทอง ห้องนี้สำคัญมาก ทรัพย์สินมีค่าของรัฐบาลเก็บไว้ที่นี่สำหรับทำเหรียญทำตราต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ห้องทองมี ๑๐ คน จำนวนนี้ ๘ คนเป็นวงศ์วานเครือกัน เจ้าหน้าที่ห้องทองเงินเดือนพันบาทเศษ ๆ มีบ้านราคาเป็นแสน คุณสวัสดิ์ฯ ไปพักงานคน ๒ คน นั้นจึงมีเรื่อง คุณสวัสดิ์ฯ ถูกย้ายเพราะเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คุณประสิทธิ์ ฌ พัทลุง มีบทบาทอย่างยิ่งในความวุ่นวายระหว่างรัฐบาลกับรัฐสภาในครั้งนี้ ที่มีการกล่าวหากันว่าคุณประสิทธิ์มีส่วนพัวพันกับเจ้าหน้าที่ในกองกษาปณ์ ทำมาหากินกันอยู่ การประท้วงที่โรงกษาปณ์มีการรายงานกลับไปที่กระทรวง พูดกับรัฐมนตรีว่าต้องย้ายคุณสวัสดิ์ฯจึงจะแก้การประท้วงได้ คุณประสิทธิ์ฯ ไปยืนยันกับเจ้าหน้าที่ที่ประท้วงว่าจะย้ายคุณสวัสดิ์ฯออกจากอธิบดีกรมธนารักษ์ให้ได้ก่อนวันที่ ๖ แล้วคุณประสิทธิ์ฯ ก็ทำได้ เลขานุการรัฐมนตรีไปเจรจากับเจ้าหน้าที่ชั้นระดับต่ำจะย้ายอธิบดีอย่างนี้มันขึ้นในบ้านเมืองไทยโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นดีเห็นงามด้วย เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ฝ่ายบริหารเข้าไปรังแกฝ่ายข้าราชการประจำ **ข้อ ๓** ที่รัฐมนตรีให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๘ ว่า เบื้องหลังของการเปิดอภิปรายนี้ เพราะเหตุว่าสมาชิกที่ไปยื่นมีส่วนได้ส่วนเสียกับการที่จะล้มการเปิดประมูลโรงเหล้า นั้น รัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ไว้ชัดเจนว่า

มีตัวสมาชิกผู้วิ่งเต้นเรื่องนี้อยู่ มีคนมาให้สินบนแรกให้ ๕ ล้าน ทีหลังให้ ๗ ล้าน ต่อไปให้ ๑๐๐ ล้าน รัฐมนตรีไม่รับ การที่รัฐมนตรีพูดอย่างนี้เป็นารพูดให้ร้ายสมาชิกรัฐสภาทั้งสภา ขอให้รัฐมนตรีตอบชี้แจงชื่อคนที่มาให้สินบนได้ในสภานี้โดยไม่ต้องกลัวถูกฟ้องหมิ่นประมาท ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงตอบชี้แจงไม่ได้ จะถือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกล่าวคำเท็จ ข้อ ๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่สามารถรักษานโยบายการเงินของชาติ ได้มีการพิจารณาอย่างรวบรัดไปพิมพ์ธนบัตรในประเทศอังกฤษที่บริษัทโธมัสเดอลาร์ ๔,๐๐๐ ล้าน โดยอ้างว่าจำเป็นต้องใช้เงินสดในระยะเวลาข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ธนาคารชาติซึ่งพิมพ์ธนบัตรอยู่ไม่สามารถจะพิมพ์ทัน ไปพิมพ์ที่อังกฤษปรากฏว่าบล็อกเก่ายังอยู่ เขาจะพิมพ์ได้ทันถ้าบล็อกใหม่ ๒ ปี ถ้าบล็อกเก่า ๖ เดือน คือสิ้นปีนี้จะได้เงินมาใช้ จึงจัดการตกลงพิมพ์ไป ขอแสดงความข้องใจว่า มีเหตุผลอะไรรุนแรงนักหนาถึงจะต้องดิ้นรนกระวนกระวายไปพิมพ์ธนบัตรในต่างประเทศ ซึ่งเราเลิกจ้างพิมพ์แล้วมาเปิดโรงพิมพ์เองแล้ว ถ้ารัฐมนตรีต้องการธนบัตรจำนวนมากเพิ่มขึ้น ทำไมไม่เพิ่มเวลาพิมพ์ในโรงพิมพ์ของเรา ถ้าคนไม่พอ ทำไมไม่ฝึกฝนคนขึ้นมาให้ทันเวลา การที่ไปพิมพ์ธนบัตรในประเทศที่เคยสั่งพิมพ์แล้วในอดีต โดยการเอาบล็อกเก่าเข้ามาพิมพ์ในธนบัตรแบบเก่านั้น อยกตั้งข้อสงสัยว่าบริษัทโธมัสเดอลาร์ นั้น เมื่อตอนรับจ้างพิมพ์ธนบัตรให้ประเทศไทยนั้น ได้พิมพ์ธนบัตรไว้จำนวนมากเมื่อเลิกจ้างพิมพ์ ธนบัตรมากมายจะทำลายเสียก็จะเสียของเปล่า ถ้าเจรจากับคนในบ้านเมืองไทยให้หาเหตุฉุกเฉินต้องการใช้เงินรีบด่วนมาจัดการเอาธนบัตรที่พิมพ์ไว้ทิ้งระยะ ๖ เดือนก็มาเอาไปจะทำให้ไม่เสียของ เป็นไปได้ไหมที่บริษัทโธมัสเดอลาร์ต้องการจะรุของเก่าที่พิมพ์เกินเอาไว้

นายวิรัช กุมทมาศ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ร่วมเสนอญัตติตามมาตรา ๑๕๘ มีประเด็นตรงกับญัตติที่ นายสมักร สุนทรเวช เสนอ ตามมาตรา ๑๕๙ อภิปรายมีประเด็น ดังนี้ (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ที่ถือว่าเป็นผู้แทนปวงชนได้ สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้แทนปวงชนก็ควรถามได้ แต่รัฐมนตรีบอกว่าไปก้าวก่าหน้าที่ของรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทำทหายว่าควรจะต้องมีการลงมติแพะชนะกันเลย เราไม่รับคำทหาย เพราะที่ขออภิปรายทั่วไบนั้นต้องการเพียงซักซ้อมความเข้าใจกับรัฐบาล ขอทราบข้อเท็จจริง ไม่มีใครอยากจะให้รัฐบาลนี้ออกในขณะนี้ นายกรัฐมนตรี แสดงความเป็นแม่ทัพอ่าอกรับกระสุนแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ใช้นโยบายของท้าวคุมหมังกุหนิง เอาใจทหาร แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ใช้นโยบายเดียวกัน ไม่เอาใจอิตกรรมธนารักษ์ที่เป็นอิตกรรมที่สำคัญกรมหนึ่งของกระทรวงการคลังที่รักษาทรัพย์สมบัติของชาติ รัฐมนตรีกลับเอาใจผู้อำนวยการกองกษาปน (๒) รัฐมนตรีบอกว่าผู้อำนวยการกองกษาปนในการสอบสวน ๗ - ๘ ข้อนั้นไม่มีข้อเสียหาย ยกเว้นเรื่องการเสพสุราเป็นอาจिन เสพสุราวันละหลายเวลา การทำงานจะมีประสิทธิภาพได้อย่างไร เครื่องทำเหรียญกษาปน ๑๙ เครื่อง เสียบ่อย ๆ การควบคุมบัญชีพัสดุหละหลวมไม่ถูกต้องตามแบบราชการมีทางที่จะรั่วไหลได้ มีการเบิกล่วงเวลาทำงานจำนวนคนมากกว่าธรรมดา ผู้อำนวยการกอนที่จะทำงานเหล่านี้ได้จะต้องมีประสิทธิภาพจะต้องเป็นคนข้มแข็ง ต้องเป็นคนขื่อสัตย์สุจริต เพราะฉะนั้นเมื่อจะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงงานให้ดีขึ้น จำเป็นต้องย้ายบุคคลที่ไม่แน่ใจว่าจะขื่อสัตย์สุจริตที่จะทำงานมีประสิทธิภาพ ย้ายออกไปถูกต้องตามระเบียบ

ราชการทุกอย่าง (๓) นายกรัฐมนตรีบอกกับสภานี้ว่ารู้เรื่องมาตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ แต่นายกรัฐมนตรีไม่รู้ว่าเลขานุการรัฐมนตรี ประสิทธิ์ ธิพัทลุง ไปรับปากกับคนงานไว้ก่อนว่าจะย้ายอธิบดี คณะรัฐมนตรีไม่มีใครทราบ การพูดในคณะรัฐมนตรีอาจพูดเพียงว่าอธิบดีกรมธนารักษ์มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นนักวิชาการ ไม่เคยเป็นนักปกครองใครมาก่อนจะไปเข้าใจได้อย่างไรกับการปกครองคน (๔) ประวัติการทำงานของอธิบดีกรมธนารักษ์ สวัสดิ์ อุทัยศรี บริสุทธิ์ ผุดผ่อง สะอาดมาตลอด ใจซื่อมือสะอาด รัฐมนตรีก็รับว่าเป็นอย่างนั้นแต่ขาดลักษณะมนุษยสัมพันธ์และการปกครอง ผู้ยื่นญัตติตามมาตรา ๑๕๘ จำนวน ๖๔ คนมีวัตถุประสงค์และเจตนาชัดเจนเพียงว่าไม่อยากจะให้ให้นักการเมืองมาบีบบังคับรังแกข้าราชการประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการประจำผู้ใหญ่ซึ่งเป็นข้าราชการที่ซื่อสัตย์สุจริต ทำให้ข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำแยกออกจากกัน งานของข้าราชการประจำควรเป็นงานของข้าราชการประจำในการแต่งตั้งโยกย้ายแต่งตั้งลูกน้องของตัวเอง ไม่อย่างนั้นจะคุมงานและมีความเชื่อมั่นจากลูกน้องได้อย่างไร ถ้าหากนักการเมืองมาบีบบังคับรังแกและมาก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ของข้าราชการประจำ โดยเฉพาะนักการเมืองระดับเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีไปซึ่งเป็นการมอบอำนาจมากเกินไป ไม่ใช่สิ่งที่ควรจะทำ ไม่ใช่สิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะพึงมอบอำนาจให้เลขานุการรัฐมนตรีถึงกล้าไปรับปากต่อผู้ประท้วงว่าจะต้องย้ายอธิบดีให้ได้ และการย้ายปัจจุบันทันด่วน พุดด้วยวาจาในคณะรัฐมนตรี แบบนี้ขวัญของข้าราชการประจำจะมีได้อย่างไร

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อภิปรายว่า ไม่เห็นด้วยกับญัตตินี้ เพราะเห็นว่าไม่ใช่ช่วงเวลาที่จะมาเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลชุดนี้ การอภิปรายทั่วไปเพื่อไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๕๙ ไม่ใช่เป็นการเล่นสลับฉากเหมือนอย่างที่หนังสือพิมพ์บางฉบับเข้าใจ ไม่ใช่เป็นการตอแยมวยโดยมีการนับคะแนนอย่างที่รัฐมนตรีบางท่านเข้าใจ ไม่ใช่เป็นการเปิดอภิปรายเพื่อเอาใจรัฐมนตรีเพราะท่านทำทนาย การเปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๙ เป็นการเผชิญหน้าขั้นแตกหักระหว่างรัฐบาลและรัฐสภา เป็นการใช้อาวุธขั้นสุดยอดของรัฐสภาที่พึงจะมีอยู่ เพราะฉะนั้นควรจะทำในกรณีที่เราไม่ต้องการให้รัฐบาลนี้บริหารงานของประเทศต่อไป แม้จะไม่เห็นด้วยในหลักการ แต่การเผชิญหน้าในวันนี้เป็นการเผชิญหน้าซึ่งเกิดขึ้นจากการกระทำของรัฐบาลทั้งสิ้น ขอวิเคราะห์การกระทำของรัฐบาลให้กระจ่าง ดังนี้ (๑) เมื่อมีสมาชิกเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๘ และได้พยายามชี้แจงให้รัฐบาลเข้าใจว่าเป็นกระบวนการธรรมดา ๆ เป็นกระทำที่ทรงเครื่องเท่านั้น ไม่ใช่กระทำเพราะการกระทำนั้นเป็นการอ่านไทย มันไม่รู้เรื่องกัน ขอเป็นกระทำที่ทรงเครื่องจะได้พูดกันให้กระจ่าง รัฐมนตรีไม่พยายามเข้าใจ แต่ตรงกันข้ามไปประโคมในหน้าหนังสือพิมพ์ ไม่เฉพาะแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีรัฐมนตรีผู้ใหญ่ที่ได้ประโคมในหนังสือพิมพ์ติดต่อกันเป็นเวลานานว่าสภานี้ไม่รู้จักหน้าที่ ไปก้าวล่วงงานบริหาร แสดงว่ารัฐบาลนี้ไม่เข้าใจเลยว่ากระบวนการปกครองประเทศภายใต้ระบบรัฐสภานั้นเขาทำกันอย่างไร คำว่ารัฐบาลประกอบด้วยฝ่ายบริหาร คือ คณะรัฐมนตรี รัฐบาล และ ฝ่ายตุลาการ รวมกันเข้าเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นฝ่ายบริหารทำอะไรไปแล้วฝ่ายนิติบัญญัติมีส่วนรับผิดชอบด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ารัฐมนตรีทำอะไรผิดพลาด

สภาพร้อมรับผิดชอบ เพียงแต่ทักท้วง กลับบอกว่าก้าวก้าว (๒) หน้าที่ของรัฐสภาคือการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร การควบคุมทำโดย ควบคุมเรื่องนโยบาย ควบคุมเรื่องงบประมาณ ควบคุมเรื่องการบริหารทั่วไปรวมทั้งการบริหารงานบุคคลด้วย ปัญหาที่ว่าทำไมย้ายอธิบดีกรมราชทัณฑ์แล้วสภาถึงจะสนใจ ถ้าเป็นกรณีธรรมดาจะไม่สนใจ แต่กรณีนี้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์มาก มีข้อข้องใจมาก ทั้งในสื่อมวลชนประชาชน และในรัฐสภาว่า มีการใช้อำนาจการเมืองก้าวก้าวข้าราชการประจำโดยไม่ชอบธรรม จึงขอทราบข้อเท็จจริงจากรัฐบาลเพื่อความกระจ่าง (๓) รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ร่างมาแยกข้าราชการการเมืองกับประจำออกจากกัน แต่จะต้องมีหลักประกันกับข้าราชการประจำว่าฝ่ายการเมืองจะใช้อำนาจแทรกแซงตามอำเภอใจไม่ได้ ปัจจุบันนี้ข้าราชการถูกดำเนินเป็นอันมาก แต่ถ้าหากระบบราชการใช้ไม่ได้แล้วการบริหารบ้านเมืองจะเป็นไปด้วยดีไม่ได้ บ้านเมืองจะไปไม่รอด ข้าราชการที่ดียังมีอยู่ รัฐบาลควรอุ้มชูไม่ใช่ทำลาย ถ้าปล่อยให้ทำกันไปได้แบบนี้ โดยไม่มีการแถลงข้อเท็จจริงให้กระจ่างแล้ว ต่อไปข้าราชการดีจะอยู่ไม่ได้ (๔) สมาชิกยื่นญัตติตามมาตรา ๑๕๘ รัฐมนตรีไม่ตอบพยายามยืดเวลาถึง ๓๐ วันตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดจึงจะตอบ ระหว่างนั้นไปแถลงกับสื่อมวลชนบริษัษสภานี้ในเรื่องสาเหตุสาครรรจ์หลาย ๆ เรื่อง หากรัฐบาลเข้าใจกระบวนการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐสภา รัฐมนตรีจะกระทำอย่างนี้ไม่ได้เป็นอันขาด ในต่างประเทศที่เป็นประชาธิปไตยถ้ารัฐบาลทำอย่างนี้ รัฐบาลจะไม่ได้รับการอภัยจากรัฐสภาจวบจนวันตาย เพราะนี่เป็นสิ่งที่กระทำไม่ได้ แต่รัฐบาลนี้ได้กระทำไปโดยหน้าขึ้นตาบาน ในการแถลงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อวันที่ ๑๘ ได้ทำทนายสภานี้ให้เปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ทำอย่างนี้เพื่ออะไร เพราะรัฐมนตรีคิดว่าการกระทำของรัฐมนตรีบริษัทผู้ผลิตผงร้อยเปอร์เซ็นต์ สภานี้จะต้องให้ความสนับสนุนเต็มที่ใช่หรือไม่ รัฐมนตรีทำอย่างนี้เพราะเอาการกระทำของบุคคลคนเดียวหรือ ๒ คน ไปผูกอยู่กับความอยู่รอดของรัฐบาลทั้งชุด มาทำทนายสภานี้ให้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ โดยรู้แน่ ๆ ว่าไม่มีทางแพ้มติ เพราะว่าช่วงเวลานี้ไม่มีใครต้องการจะเปลี่ยนรัฐบาล และการลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลต้องมีเสียง ๑๕๐ เสียง จะไปหาที่ไหนได้ แม้แต่จะประชุมกันให้ครบ ๑๕๐ คนก็ยากแสนเชียว (๕) รัฐมนตรีเปิดเทปสัมภาษณ์ให้ฟัง และบอกว่าไม่ได้พูดอะไรพาดพิงสภานี้เลย แต่เมื่อฟังแล้วเห็นว่าพาดพิงอย่างตรงที่สุด ไปตรวจดูหนังสือพิมพ์ทุกฉบับลงตรงกัน การที่รัฐมนตรินำเรื่องการประมูลโรงเหล้ามาผูกกับญัตติ มีความเสียหายอย่างไรบ้าง ๑) เสียหายสำหรับ ๖๔ คนซึ่งลงชื่อ จะมีคนจำนวนหนึ่งที่ชั่ว ชั่วเพราะอะไร รับสินบนพ่อค้าโรงต้มกลั่น อีกจำนวนหนึ่งไม่ชั่ว แต่โง่ เพราะอะไร เพราะถูกใช้เป็นเครื่องมือ ถูกพ่อค้าใช้เป็นเครื่องมือแล้วยังไม่รู้ แต่ความเสียหายกระจายไปทั้งสภา มีหนังสือพิมพ์บางฉบับลงข่าวทำนองว่า “ขอบพระคุณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ได้เปิดเผยความสกปรกโสภมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ ไม่อย่างนั้นจะไม่มีวันรู้ จะรอดต่อไปว่าจะเน่าเฟะกันถึงขนาดไหน” การที่ท่านทำอย่างนี้เป็นบ่อนทำลายระบบรัฐสภาทั้งหมด เพราะเป็นการชี้ให้ประชาชนเห็นว่า แม้แต่สภาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ประทานลงมาก็ยังสกปรกโสภมกันอย่างนี้ สภาที่ไม่ใช่ันักการเมืองยังสกปรกโสภม แล้วต่อไปจะหวังอะไรจากสภาที่เลือกตั้งที่เป็นนักการเมืองเต็มสภา

การย้ายข้าราชการนั้น ถ้าย้ายโดยมีเหตุผลถูกต้องไม่เป็นปัญหา สภาจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง ที่สภาเข้าไปเกี่ยวข้องเพราะมีประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ สภาจึงได้เปิดอภิปรายเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีโอกาสแถลงต่อประชาชนรวมทั้งต่อสภาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีเหตุผลโดยชอบอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นวิถีทางประชาธิปไตย ถ้ารัฐมนตรีทำสำเร็จก็จะได้รับการปรบมือจากสมาชิกสภาและประชาชน เมื่อดูข้อเท็จจริงยังสงสัยได้ยืนยันว่าดีต่ออธิบดีกรมธนารักษ์ปกครองไม่ดี นายกรัฐมนตรีบอกว่าขึ้นการปกครองนั้นเป็นการสำคัญของวิธีการปกครอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่ามนุษย์สัมพันธ์ไม่ดี การบริหารสำคัญอยู่ที่การวัดผลงานที่ออกมา ส่วนมนุษย์สัมพันธ์และการปกครองนั้นเป็นวิธีการไปสู่ผลงานที่จะออกมา หากรัฐบาลนี้เข้าใจว่าวิธีการเป็นเป้าหมายรัฐบาลคณะนี้ก็จะไม่ไปถึงไหน ผลงานที่ออกมาจากกรมธนารักษ์นับเป็นจำนวนเหรียญได้ นับเป็นจำนวนคนได้ หรือนับเป็นจำนวนเงินซึ่งเสียเป็นค่าล่วงเวลาของกรมธนารักษ์ได้ ซึ่งกระทรวงการคลังสามารถนำมาเปิดเผยต่อสภาได้ว่าจะยกก่อนอธิบดีกรมธนารักษ์เปลี่ยนตัวนั้นมีผลงานเท่าไร ค่าใช้จ่ายเท่าไร และเมื่อเปลี่ยนแล้วเป็นอย่างไร หากนำสิ่งเหล่านี้มาแสดงจะไม่มีใครใดสงสัย แต่รัฐมนตรีไม่ได้นำมาแสดง มนุษย์สัมพันธ์มีไว้เพื่อที่จะเพิ่มผลงานไม่ใช่มีไว้เพื่อที่จะมีมนุษย์สัมพันธ์ การปกครองมีไว้เพื่อที่จะให้การบริหารสาธารณะมีประสิทธิภาพไม่ใช่เพื่อจะมีการปกครอง ขอให้รัฐบาลมีเป้าหมายอย่าเอาวิธีการมาเป็นเป้าหมายจะทำให้บริการสาธารณะหรือประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการล้มเหลว

การย้ายตำแหน่งเป็นลักษณะลงโทษ เพราะไม่ได้ย้ายไปเพื่อความดี ย้ายไปเป็นที่ปรึกษาซึ่งมีงานบ้างไม่มีงานบ้าง อยากให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิสูจน์ว่าการย้ายนั้นเป็นความดีความชอบ ดุลพินิจนั้นต้องอธิบายได้ จึงต้องมีการควบคุมดุลพินิจ ต้องอธิบายเหตุผลให้ประชาชนหรือบุคคลต่าง ๆ หรือสภาเข้าใจได้ รัฐมนตรีบอกมีอำนาจตามกฎหมายก็ต้องอธิบายว่าใช้อำนาจนั้นโดยชอบ วินัยข้าราชการทำให้ข้าราชการซื่อสัตย์ต่อหลักการ ไม่ใช่ซื่อสัตย์ต่อตัวบุคคล ถ้าให้ข้าราชการซื่อสัตย์ต่อตัวบุคคลข้าราชการก็เป็นทาส วินัยนั้นต้องใช้ตรงต่อหลักการ และผู้บังคับบัญชาจะต้องอธิบายให้เห็นว่าการใช้อำนาจโดยชอบนั้นเป็นไปโดยถูกต้องด้วยเหตุผลและต้องเปิดเผยได้

นายอดุล วิเชียรเจริญ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อภิปรายว่า ยอมรับและถือว่าคณะรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจโยกย้ายข้าราชการในบังคับบัญชาได้ แต่การใช้อำนาจตามกฎหมายในการย้ายสับเปลี่ยนซึ่งโดยปกตินั้นก็ไม่มีปัญหา ถ้าหากว่าการย้ายเป็นการใช้อำนาจโดยไม่สุจริต กล่าวคือกระทำไปเพื่อเหตุว่ามีอะไรเคลือบแฝง อันเป็นสิ่งที่ไม่ชอบไม่ควร การกระทำนี้ถึงแม้จะอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่จะพึงกระทำได้ก็เป็นหน้าที่ของผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสถานะนี้จะเข้าไปพิจารณา ในเมื่อถ้ามีบุคคลในคณะรัฐบาลได้ใช้อำนาจตามกฎหมายไปโดยไม่สุจริตโดยมิชอบแล้วก็เป็นสิ่งที่ไม่ควร หรือถ้าหากว่าการย้ายนั้นเป็นการกระทำโดยกฎหมายมิให้อำนาจ ก็ไม่มีปัญหาว่าเป็นการกระทำล่วงเกินกว่าบทกฎหมายอนุญาตก็ไม่สมควรเช่นกัน การย้ายอธิบดีเป็นสิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลทำไปโดยอาศัยบทบัญญัติของกฎหมาย แต่สิ่งที่ข้องใจคือ มีข่าวลือทำนองว่า คุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ถูกย้ายเพราะเหตุที่กำลังจะดำเนินการให้มีการสอบสวนบุคคลในบังคับบัญชาซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่อันส่อไปในทางเป็นผู้

ทุจริตในการปฏิบัติราชการ จึงได้ถูกส่งย้าย เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายไปโดยไม่สุจริตและไม่สมควร มีคำถามให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบ ๔ ข้อ คือ (๑) ที่รัฐมนตรีทราบจนกระทั่งวันที่ดำเนินการให้มีการย้ายคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ขณะดำรงตำแหน่งอธิบดี ได้ดำเนินการหรือกำลังดำเนินการที่จะให้มีการสอบสวนผู้ซึ่งสงสัยว่าจะทุจริตในหน้าที่ราชการ หรือไม่ (๒) หากเป็นจริงว่าคุณสวัสดิ์กำลังดำเนินการหรือได้ดำเนินการให้มีการสอบสวนบุคคลซึ่งสงสัยว่าจะทุจริตในหน้าที่ราชการ รัฐมนตรีได้ทราบหรือรู้เห็นหรือไม่ว่ามีบุคคลซึ่งอาจจะถูกทำการสอบสวนนั้นได้พยายามวิ่งเต้นหรือดำเนินการก่อให้เกิดเป็นปัญหาเพื่อจะให้คุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ถูกย้ายจากหน้าที่อธิบดี เพื่อเรื่องจะได้เงียบไป หรือมีบุคคลซึ่งมิใช่เป็นผู้ซึ่งจะถูกสอบสวนแต่มีส่วนเกี่ยวพันด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ได้ไปช่วยเหลือบุคคลดังกล่าวโดยก่อเหตุ ทำให้คุณสวัสดิ์ถูกย้ายจากหน้าที่ (๓) ถ้าเป็นความจริงว่าคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี กำลังดำเนินการหรือได้ดำเนินการที่จะให้มีการสอบสวนผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งสงสัยว่าจะปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการทุจริตนั้นเป็นจริง การที่รัฐมนตรีพิจารณาย้ายคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี จากตำแหน่งอธิบดี ท่านย่อมต้องมีเหตุผลซึ่งพาดพิงไปถึงผลแห่งการที่จะให้คุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอธิบดีอยู่ แล้วก็ดำเนินการสอบสวน ถ้าหากสอบสวนได้ผู้ทุจริตขึ้นมา นับว่าเป็นผลดีเป็นเหตุผลซึ่งต้องคำนึงถึง กับการย้ายคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ออกไป ซึ่งถ้าย้ายเช่นนั้นจะเป็นเพราะเหตุโดยสุจริต มิใช่เป็นเพราะว่ามีใครวิ่งเต้นเพื่อจะไม่ให้มีการพิจารณาเรื่องกรณีทุจริต คงจะต้องอาศัยเหตุอื่น อย่างความไม่สงบเรียบร้อยของการสไตรค์ของกรมกร ขอทราบเหตุผลซึ่งท่านใช้ดุลพินิจตัดสินใจไปในการที่ย้ายคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ออกไป มีประการใด (๔) การทุจริตหรือการสงสัยว่าจะมีการทุจริตในกรมธนารักษ์ ถ้าหากมี หลังจากย้ายคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี แล้ว ได้มีการดำเนินการต่อไปจากที่คุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ได้กระทำค้างไว้ เพื่อจะให้ได้มีการสอบสวนบุคคลที่สงสัยว่าทุจริตนั้นต่อไปแล้วอย่างไรหรือไม่

นายสวัสดิ์ อุทัยศรี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นอธิบดีกรมธนารักษ์ ที่ถูกย้าย ได้อภิปรายว่า “การถูกย้ายเป็นการช่วยฉุดมาจากนรก แต่กระทรวงการคลังกลับเอาคำนี้ไปแถลงว่าตกรนก เพราะเป็นคนไม่มีมนุษยสัมพันธ์ เข้ากับผู้บังคับบัญชาไม่ได้จึงไม่มีใครให้ความร่วมมือ ความจริงหากเป็นการปรับย้ายธรรมดา การเป็นข้าราชการต้องถือวินัยโดยเคร่งครัด เมื่อเป็นนโยบายรัฐบาลอย่างที่คุณสวัสดิ์ อุทัยศรีว่า การกระทรวงการคลังขอรับรองว่าให้เห็นแก่รัฐบาลเพราะอีก ๒ เดือนไม่ยากให้เกิดอะไรขึ้น ก็ยินดีร่วมมือ จากนั้นมาไม่ทราบว่าเกิดปฏิกิริยาขึ้นทางสภา มีบันทึกของกระทรวงการคลังไปยังคณะรัฐมนตรี ๔๕ หน้า พิจารณาในคณะรัฐมนตรี มีการแจกสื่อมวลชน เมื่ออ่านแล้วพบว่าประเด็นทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับคุณสวัสดิ์ อุทัยศรี ไม่ตรงตามความจริง ผิดพลาดทั้งสิ้น ต่อมารองนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์บอกว่าถ้าไม่ผิดจะย้ายทำไม จึงสงสัยตัวเองว่ากระทำผิดหรือไม่ แถลงการณ์ไม่ได้เขียนจากข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเป็นสงครามหรือสาดโคลนขอชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องสำคัญ ๆ รวมทั้งเบื้องหลัง ในสมัยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายบุญมา วงศ์สวรรค์) เป็นกรรมการสอบสวนการทุจริตของกรมธนารักษ์ ไม่ต่ำกว่า ๒ เรื่อง ผู้ที่เป็นผู้ต้องหาเป็นคนสำคัญของกรมธนารักษ์แทบทั้งหมด เมื่อไปเป็นอธิบดีกรมธนารักษ์ได้รับนโยบายให้สะสางปัญหา จริงแล้วไม่ต้องการจะไปลงโทษข้าราชการแม้แต่หม่อมปรีชญนพคุณ จักรพันธุ์ เป็นผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นต้นเรื่อง เมื่อไปอยู่

กรมธนารักษ์ต้องการแก้ไขปรับปรุง แต่พบการกระทำของหม่อมปริญญณ์ผดุง หลายเรื่องตั้งแต่ การเสพสุรา ทุกวัน การผลิตเหรียญกษาปณ์ ทองคำหาย ๓๕ บาท เงิน นาค วัสดุทำเหรียญตรา หายไป โรงกษาปณ์มี เครื่องตรวจค้นคนเข้าออกทุกคน แต่มีบางหน่วยได้รับการยกเว้นไม่ต้องตรวจค้น จึงนำเรื่องหารืออดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าต้องย้ายประจำกรมเพื่อจะได้ปรับปรุงและหาข้อเท็จจริงทั้งหมด อดีต รัฐมนตรีฯ ให้ปลดออก แต่คัดค้านเพราะสงสาร และยังติดพันในเรื่องสอบสวนโรงกษาปณ์ซึ่งได้ข้อเท็จจริงแล้วว่าจะต้องถูกลงโทษมากกว่านั้น เมื่อย้ายไปประจำกรม เดือนเมษายน ๒๕๒๙ เดือนพฤษภาคม มีคนงานเข้าชื่อ ร้องเรียนไปยังนายกรัฐมนตรีให้ย้ายหม่อมปริญญณ์ผดุงกลับไป โดยอ้างว่าเป็นผู้มีความรู้ เป็นผู้ปกครองที่ดี เป็นผู้ทำบุญสุนทาน แต่ไม่ได้อ้างว่าย้ายไม่เป็นธรรม เบื้องหลังการเอกสารเสนอนายกรัฐมนตรี มีการขู่บังคับ ใครไม่ร่วมมือลงชื่อด้วยถูกขกต้อย แทงกันบาดเจ็บสาหัส คนที่แต่งตั้งไปเป็นผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการ กองกษาปณ์ไม่กล้าแจ้งความ ไม่กล้ารายงานอธิบดี เรียกรมาสอบถามได้ความว่ากลัว ถูกขู่ว่าจะทำร้าย ลักษณะ กฎหมู่ กองกษาปณ์อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของพวกอันธพาลไม่ใช่ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการ จึงได้ตั้ง กรรมการสอบสวน พบว่าบุคคลสำคัญที่เป็นต้นเหตุกองกษาปณ์ปั่นป่วน แบ่งฝ่าย มีการทุจริต คือ นายจำรัส ศุภรสุทธิ์ หัวหน้าช่างทองเป็นลูกจ้างประจำ เงินเดือนพันบาทเศษ ๆ แต่มีเงินปลุกบ้านราคาล้านบาท มีรถยนต์ ส่งบุตรไปเรียนต่างประเทศ ๒ คน เป็นการผิดปกติ เหรียญหลวงพ่อดังรับมา ๖ บาท ให้กองกษาปณ์ทำ ๒ บาท ทำเป็นแสลงเหรียญ ซื้อเหล้าให้หม่อมปริญญณ์ผดุงกินตลอดเวลา เลยทำอะไรตามใจชอบ จึงตั้งกรรมการ สอบสวน คำสั่งลงที่ ๑๕๖/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๗ การสอบสวนใกล้ความจริง เกิดปฏิกิริยา เดินขบวน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ กับ เลขานุการรัฐมนตรี ไปพูดกับผู้ ประท้วง สอบสวนได้ความเพิ่มว่ามีบุคคลไม่ทำงาน เช่นชื่อเป็นพนักงานของโรงกษาปณ์ แต่ไปทำงานที่อื่น ซึ่ง ไม่ได้รับเงินเดือนขึ้น ๕ ปี ๒๑ คน ๔ ปี ๕ คน และ ๓ ปี ๓๙ คน ได้รายงานรัฐมนตรีว่าต้องเลิกจ้าง เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๗ แต่รัฐมนตรีไม่ได้รับรายงาน แต่คนงานรู้เรื่องหมดและกำลังก่อการุ่นวายปิดประตู ไม่ให้คนงานเข้า ให้กองกษาปณ์แต่งตั้งหัวหน้าคนงานและรองหัวหน้าคนงานหัวหน้าแผนกเพื่อติดต่อกับอธิบดี อย่างใกล้ชิด คนงานบอกว่าอธิบดีจะรับปากอะไรต้องพูดกับหนังสือพิมพ์ เสนออะไรไปให้คนงานไม่ฟัง จึงบอก ไปว่าเป็นข้าราชการเป็นลูกจ้างของรัฐจะทำเหมือนโรงงานทอผ้าไม่ได้ ถ้าทำไม่ถูกต้องผิดระเบียบวินัยต้อง ลงโทษตามระเบียบวินัย ขอร้องให้เข้าทำงาน ๓ ครั้ง ก็ไม่ยอม จนถึงวันที่ ๕ เป็นวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติย้าย ออกจากตำแหน่งอธิบดีกรมธนารักษ์ รัฐมนตรีก็ยังไม่ได้รับรายงานที่ส่งไป ผู้ใหญ่ของกระทรวงการคลังบอกว่าการย้ายอธิบดีเกิดจาก ร.ม.อ. (รัฐมนตรีแอบสั่งราชการ) คือเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นคนสนิทกับรัฐมนตรีมาก ที่สุด พูดลืออื้อกับรัฐมนตรีต่อหน้าข้าราชการกระทรวงการคลัง ในบันทึกที่ส่งถึงรัฐมนตรีนั้นได้แจ้งพฤติการณ์ ที่จะต้องปลดคนงานประมาณ ๔๐ คนออก รวมทั้งให้ชื่อไปหมด แต่บันทึกไม่ถึงรัฐมนตรี กลับไปถึงคนงาน”

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี อภิปรายว่า เรื่องการย้ายนายสวัสดิ์ อุทัยศรี รู้เห็นมา ตั้งแต่ต้น และเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ด้วย เพราะเหตุว่าก่อนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะดำเนินการในเรื่องของโรงกษาปณ์ ได้มาปรึกษากับนายกรัฐมนตรีหลายครั้งว่ามีเรื่องหนักใจที่โรงกษาปณ์ พูดถึงเหตุการณ์

ของหม่อมปีย์ภู่ ถึงนายประเสริฐ ถึงนายสวัสดิ์ อุทัยศรี ได้พยายามทำความเข้าใจเกิดขึ้นในส่วนราชการนี้ เพราะเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ทำให้ทุกอย่างดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย จนนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่องโรงพยาบาลนี้คืบหน้าไปแค่ไหน รัฐมนตรีเล่าให้ฟังและเสนอว่าต้องย้ายอธิบดี ซึ่งไม่ใช่การให้ออก ไล่ออก ปลดออก หรือลงโทษ แต่สับเปลี่ยนหน้าที่ให้มาเป็นที่ปรึกษาของกระทรวงการคลังซึ่งเป็นตำแหน่งเท่าเทียมกัน มีการปรึกษากันว่าการบรรจุคน จะปกครองคน ต้องดูลักษณะของการเป็นผู้ปกครองที่จะดำเนินไปเรียบร้อยหรือไม่ คือ “มนุษย์สัมพันธ์” ที่ไม่มีในกฎหมาย แต่มันมีอยู่ในหัวใจ คนบางคนเป็นคนชั้นอ่อนแอเชี่ยวชาญมากในทางวิชาการ ทางเทคนิค ทางเทคโนโลยี แต่ปกครองคนไม่ได้ บางคนไม่ค่อยเชี่ยวชาญแต่ปกครองคนเก่ง ใช้คนเก่ง ใช้คนอื่นเป็น เราในฐานะเป็นผู้ปกครองควรปรับตัวคนให้เข้ากับเรื่อง ได้บอกกับรัฐมนตรีว่าจะสับเปลี่ยนตัวอธิบดีกรมธนารักษ์ก็เพราะเหตุว่าจะเอาคนที่ปกครองเป็นไประงับเหตุวุ่นวายที่จะเกิดขึ้น คุณสวัสดิ์เป็นคนชื่อ ให้มาอยู่ในตำแหน่งที่ปรึกษาหรือจะใช้ไปปราบปรามหรือจะตั้งเป็นสำนักงานติดตามตรวจสอบภาษีอากรก็เหมาะสม จึงบอกว่าเสนอคณะรัฐมนตรีเลย ส่วนเรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ได้เสนอเป็นหนังสือและเสนอด้วยวาจาเป็นเพราะนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอความเห็นเพราะอยากให้เรื่องเร็ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ได้มีเจตนาที่จะป้องกันให้มีการคอร์รัปชันกันต่อไป ไม่ได้นำเรื่องที่คุณสวัสดิ์เป็นเลขานุการคณะกรรมการยึดทรัพย์เป็นเหตุแห่งการย้าย เรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องของการปกครองแท้ ๆ ที่คิดว่าย้ายแล้วการปกครองจะดีขึ้น

นายสมหมาย ฮุนตระกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อภิปรายชี้แจง สรุปได้ ดังนี้

(๑) การให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน เป็นการถือปฏิบัติเป็นธรรมเนียมตลอดมา เป็นการส่งเสริมความเข้าใจดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน เพื่อให้สื่อมวลชนทราบถึงงานของกระทรวงการคลังที่ได้ดำเนินการไปแล้วและที่จะดำเนินการต่อไป และเปิดโอกาสให้สื่อมวลชนซักถามรัฐมนตรี การให้สัมภาษณ์เป็นสิทธิของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะให้สัมภาษณ์โดยไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แต่บังเอิญเรื่องการย้ายนายสวัสดิ์ อุทัยศรี จากอธิบดีกรมธนารักษ์ไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษากระทรวงการคลัง อนุมัติเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน สื่อมวลชนสนใจ นายกรัฐมนตรีได้แนะนำให้มี press conference ชี้แจงกรณีนี้แก่ประชาชนทราบ ดังนั้นการให้สัมภาษณ์เป็นการนัดหมายให้สัมภาษณ์เป็นประจำอยู่แล้ว มิได้นัดหมายพิเศษแต่อย่างใด

(๒) สาเหตุการย้ายเกี่ยวกับที่คุณสนั่นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังและปลัดกระทรวงการคลังถูกกล่าวหาในกรณีไม่ นั่น การตัดสินใจหรือวินิจฉัยอะไรต่าง ๆ ในกรณีคุณสวัสดิ์มิได้เอาเรื่องดังกล่าวมาเกี่ยวข้อง กรมธนารักษ์เป็นกรมที่มีความสำคัญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต้องดูแลงานของกระทรวงให้ดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ คุณสวัสดิ์นั้นด้อยในด้านมนุษยสัมพันธ์และด้อยในด้านคุณลักษณะในการเป็นผู้ปกครองคน

(๓) ข้อกล่าวหาคุณสวัสดิ์ อธิบดีกรมธนารักษ์ ต่อพฤติการณ์ของหม่อมราชวงศ์ปิยพจน์ผดุง ผู้อำนวยการกองกษาปณ์ ทางกระทรวงการคลังแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อกล่าวหาของอธิบดีกรมธนารักษ์ ผลการพิจารณาสรุปได้ว่าข้อกล่าวหา ๘ ข้อ มี ๗ ข้อที่ไม่มีน้ำหนักและเลื่อนลอย เหลือข้อ ๘ ที่กล่าวหาว่าเสพสุราในระหว่างเวลาทำงานให้เสียราชการ แม้จะเสพสุราเป็นประจำแต่ไม่ปรากฏว่าเสพสุราในเวลาราชการตามปกติ สรุปผลออกมาว่าไม่เป็นเหตุให้ราชการเสียหาย

(๔) คนงานที่เป็นลูกจ้างประจำของโรงกษาปณ์ ๒๑ คนที่ไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนติดต่อกัน ๕ ปี สอบได้ว่าลาป่วย ลากิจ มาสายเกินกว่ากำหนดเสียมากกว่า พฤติการณ์มีเพียงขอใช้ชื่อเป็นพนักงานของราชการเท่านั้นเพื่อสิทธิในการเบิกค่าเล่าเรียนบุตร ค่ารักษาพยาบาล และสิทธิอื่น ๆ ที่รัฐจัดให้ ส่วนเงินเดือนไม่ห้วง เพราะมีงานที่อื่นทำอยู่แล้ว เพียงมาลงชื่อแล้วก็กลับไป การจะเลิกจ้างก็เป็นการสมควรแล้ว รัฐมนตรีเพียงรับทราบเท่านั้น

(๕) กรณีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กับเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไปพบคนงานของกองกษาปณ์ก็ได้รับคำร้องว่าผู้อำนวยการกองกษาปณ์ได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม โดนย้ายไปประจำกรมโดยไม่มี การสอบสวน จึงขอให้กระทรวงดำเนินการสอบสวน ซึ่งยอมรับได้ และได้เสนอว่าระหว่างที่มีการสอบสวนอย่าแต่งตั้งใครมารักษาการแทน ให้นายช่างซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการกองรักษาการไปก่อน ซึ่งข้อตกลงนี้ได้รับมาแล้วนำไปเสนอนายกรัฐมนตรี แต่อธิบดีกรมธนารักษ์ก็ได้แต่งตั้งนายประเสริฐพงศ์ ผู้อำนวยการกองคลัง ไปรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองกษาปณ์ ซึ่งอธิบดีก็ทราบอยู่แล้วว่ากระทรวงได้รับข้อเสนอของคนงานไว้ว่าระหว่างสอบสวนจะไม่ให้มีการแต่งตั้งใครผู้ใดมารักษาการ แต่คุณสวัสดิ์ก็ได้ตั้งผู้รักษาการ กระทรวงเห็นว่าคำสั่งอธิบดีแต่งตั้งผู้รักษาการนั้นอธิบดีไม่มีอำนาจ เรื่องนี้ควรให้กระทรวงแต่งตั้ง

(๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้สั่งให้เลขานุการรัฐมนตรีให้ไปที่โรงกษาปณ์ ๓ ครั้ง ครั้งที่หนึ่งไปกับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ครั้งที่สอง ให้ไปเนื่องจากได้รับรายงานคณะกรรมการสอบสวน ๘ ประเด็น ซึ่งไปกับข้าราชการชั้นเอกของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังไปสอบถามผู้ถามข้าราชการคนงานในกองกษาปณ์ว่ากรรมการสอบได้มาสอบจริงไหม และได้รับการยืนยันว่าเป็นไปตามที่คณะกรรมการสรุปมาให้

(๗) กรณีคนงานจะผลจะงาน ได้สั่งให้เลขานุการรัฐมนตรีว่า ถ้าคนงานเรียกร้องให้เปลี่ยนตัวผู้อำนวยการกองกษาปณ์ก็ให้รับได้เพราะคำสั่งอธิบดีไม่ชอบด้วยกฎหมายถือว่าไม่มีตัวตนในขณะนี้ ถ้าคนงานเรียกร้องให้ผู้อำนวยการกองกษาปณ์คนเดิมกลับกองกษาปณ์ บอกเลขาฯ ว่าพยายามบ่ายเบี่ยงอย่างเพ็งรับ เพราะไม่แน่ใจว่าผู้อำนวยการคนนี้จะเหมาะสมแก่งานในหน้าที่หรือไม่

(๘) นโยบายการเงินเกี่ยวกับการพิมพ์ธนบัตรจากบริษัท โทมัสเดอลารู ข้อเท็จจริงคือ การริเริ่มมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย จากการถามธนาคารแห่งประเทศไทยว่าประชาชนบนเรื่องธนบัตรที่หมุนเวียนอยู่ในสภาพที่เก่ามาก ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เตรียมมาตรการไว้อย่างไร ธนาคารแห่งประเทศไทย

ไทยเสนอว่า ปลายปี ๒๕๑๖ ต่อต้นปี ๒๕๑๗ มีการจำหน่ายธนบัตรออกใช้เป็นอันมาก พันธบัตรออกใช้เพิ่มขึ้นกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เกิดความคาคหมายของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องมีการพิมพ์ธนบัตรสต็อคไว้ ๖ เดือนเป็นอย่างน้อยสำหรับจำหน่าย เมื่อธนบัตรสำรองมีจำนวนเหลือน้อยเหลืออีก ๑ เดือนที่จะจำหน่ายได้ มีการปรึกษาว่า มีทางใหม่ที่โรงพิมพ์ธนบัตรจะเร่งผลิตธนบัตรให้มากขึ้น ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยยืนยันว่าไม่มีทาง เพราะอาคารที่ใช้เป็นโรงพิมพ์ธนบัตรมีที่จำกัด และการพิมพ์ธนบัตรมีหลายขั้นตอนที่พิมพ์ด้านหน้าแล้วคอยให้สีพื้นแห้งถึงลงสีทับลงไปอีก ซึ่งจะต้องมีที่เก็บธนบัตรทุกขั้นตอน ได้เสนอว่าเพื่อความไม่ประมาทถ้าเกิดมีความต้องการเงินมากขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยรับฝากเงินจากธนาคารพาณิชย์ไว้ ถ้ามาถอนแล้วไม่มีเงินให้ก็เหมือนกับประชาชนไปฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์แล้วไปถอนกลับไม่มีเงินให้ ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นธนาคารชาติจะปล่อยให้เกิดกรณีนี้ไม่ได้ ถ้าไม่มีเงินจ่ายให้ธนาคารพาณิชย์จะเกิดโกลาหลอย่างมาก ธนาคารแห่งประเทศไทยเสนอจ้างโรมัสเดอลารู

หลังจบการอภิปราย สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ด้วยคะแนน ๙๕ ต่อ ๒๑

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๙ รัฐบาล หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช

การประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยวิสามัญญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ รัฐบาล หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช สภาผู้แทนราษฎรออกหนังสือนัดหมายประชุมวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๙ โดยพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป ซึ่งหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำพรรคฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กับพวกรวม ๗๑ คน เป็นผู้เสนอ

หลังจากที่พรรคการเมืองฝ่ายค้านภายใต้การนำของพรรคประชาธิปัตย์ได้พยายามรวบรวมสมาชิกทำหนังสือยื่นต่อประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๑๙ ขอให้เปิดการประชุมสมัยวิสามัญญ แต่ปรากฏว่าไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากมีผู้มาขอถอนชื่อออกไปภายหลัง ทำให้จำนวนผู้รับรองมีไม่ครบตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๐ ต่อมาในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๙ สมาชิกสภาผู้แทนพรรคฝ่ายค้านได้ใช้ความพยายามรวมกันเป็นครั้งที่ ๒ ทำหนังสือยื่นต่อประธานรัฐสภาขอให้เปิดการประชุมสภาสมัยวิสามัญญ ปรากฏว่าครั้งนี้สามารถรวมรายชื่อสมาชิกได้ครบ ๑๒๓ คน ในจำนวนนี้เป็นวุฒิสมาชิกประมาณ ๑๐ คน เมื่อประธานรัฐสภาตรวจสอบแล้วอนุมัติให้เปิดการประชุมสมัยวิสามัญญได้ โดยส่งเรื่องผ่านไปยังสำนักราชเลขาธิการขอให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยต่อไป

ประกาศ เรียกประชุมสมัยวิสามัญญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๙ พระปรมาภิไธย ภูมิพลอดุลยเดช พร. พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่ทรงพระราชดำริว่าได้มีสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิก

ทั้งหมดของทั้งสองสภาเข้าชื้อกันร้องขอให้ประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ ตามความ
ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๙ ตั้งแต่วันที่ ๑๒
มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ เป็นปีที่ ๓๑ ใน รัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ประธานรัฐสภา

ญัตติการอภิปรายของฝ่ายค้าน

เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เรียกประชุมสภาสมัยวิสามัญแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ออกหนังสือนัดหมายสมาชิกให้มาประชุมกันในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๙ โดยกำหนดระเบียบวาระการประชุมวาระแรก เป็นเรื่องที่ประธานรัฐสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม วาระต่อไปเป็นการพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๙ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำพรรคฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กับพวกรวม ๗๑ คน เป็นผู้เสนอในญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลตามมาตรา ๑๕๙ นี้มีหัวข้อสำคัญอยู่ ๔ ประการ คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้าน บริหาร และด้านการต่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. เศรษฐกิจ

๑.๑ คณะรัฐมนตรีไม่สามารถหยุดยั้งการที่ค่าครองชีพของประชาชนเพิ่มขึ้น ทั้งยังจงใจเพิ่มราคาข้าวสารและน้ำตาลอันเป็นปัจจัยหลักโดยไม่จำเป็น ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่คนยากจน เกิดการผละงานของกรรมกรทั่วประเทศ ยังความเสียหายให้แก่ประเทศอย่างใหญ่หลวง

๑.๒ คณะรัฐมนตรีไม่สามารถประกันราคาผลิตผลของการเกษตรทุกชนิดตามที่แถลงนโยบายไว้ ผลิตผลของการเกษตรบางชนิดที่ประกาศประกันราคาไปแล้วก็ไม่ได้ผลในทางปฏิบัติตามความเป็นจริง

๑.๓ ยางพารา ซึ่งเป็นอาชีพของเกษตรกรจำนวนมากก็มีราคาตกต่ำ รัฐบาลไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษตามนโยบายที่ได้แถลงไว้

๑.๔ คณะรัฐมนตรีไม่ช่วยเหลือชาวไร่ชาวนา ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศอย่างจริงจังและจริงใจ โดยเฉพาะการจัดหาที่ดินให้ทำกิน การเรียกร้องที่ดินคืนจากสหกรณ์ การปฏิรูปที่ดิน การชลประทาน และการให้ธนาคารพาณิชย์ช่วยเหลือในการกู้ยืม

๑.๕ คณะรัฐมนตรีชุดนี้ไม่ใส่ใจทรัพยากรหลักอันมีค่า คือ แร่และป่าไม้อย่างจริงจัง สมกับคุณค่าอันมหาศาลของทรัพยากรประเภทนี้ อีกทั้งยังดำเนินการในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศเกี่ยวกับเรื่องแร่และป่าไม้ดังกล่าวอีกด้วย

๑.๖ คณะรัฐมนตรีไม่สามารถแสวงหาตลาดให้แก่สินค้าหลักของประเทศได้ แม้จะได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่เพื่อการนี้แล้วก็ตาม ในเรื่องดุลการค้าก็เสียเปรียบเพิ่มมากอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

๑.๗ รัฐบาลใช้เงินภาษีของราษฎรอย่างฟุ่มเฟือยและรั่วไหล

๒. สังคม

๒.๑ รัฐบาลไม่สามารถลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจนตลอดจนไม่มีการดำเนินการใด ๆ ให้ความเหลื่อมล้ำในฐานะของบุคคลทางเศรษฐกิจและสังคมลดน้อยลง ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาเยาวชน และปัญหาอาชญากรรม ก็ไม่ได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไป

๒.๒ การดำเนินการในกิจการสาธารณูปโภคบกพร่อง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน เช่น การประปา การไฟฟ้า โทรศัพท์ รถประจำทาง และการรักษาพยาบาล

๓. การบริหาร

๓.๑ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีแต่ละคนไม่มีสมรรถภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓.๒ คณะรัฐมนตรีไม่ชวนชววยที่จะปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง แม้ในหมู่คณะรัฐมนตรีเองก็มีข่าวตลอดจนพฤติการณ์ในการอาศัยตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ

๓.๓ คณะรัฐมนตรีไม่สามารถอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการปราบปรามโจรผู้ร้ายให้เป็นผลดีขึ้นมาได้ สถานการณ์มีแต่เลวร้ายลงไปทุกวัน ยิ่งกว่านั้นยังปล่อยให้มีการเช่นฆ่าประชาชนที่ชุมนุมเรียกร้องขอความเป็นธรรม เมื่อมีการฆ่ากันเป็นคดีสำคัญ ๆ ก็ไม่สามารถติดตามคนร้ายมาลงโทษได้

๓.๔ คณะรัฐมนตรีไม่รักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เมื่อมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นแทนที่จะระงับโดยทันทีกลับปล่อยให้ปลอญปลอญจนเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนของรัฐในหลายกรณี

๓.๕ คณะรัฐมนตรีไม่เร่งรัดให้มีกฎหมายต่าง ๆ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เช่น กฎหมายว่าด้วยการบริหารท้องถิ่น กฎหมายให้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมชาย และกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา ฯลฯ

๓.๖ คณะรัฐมนตรีไม่ให้ความสนใจในเรื่องสวัสดิการของข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งไม่กวดขันวินัยของข้าราชการ

๔. การต่างประเทศ

คณะรัฐมนตรีไม่ชวนชววยแก้อุปสรรคขัดขวางการผูกมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งถ้าไม่แก้ไขให้ทันการอาจนำไปสู่การปะทะกันทางทหารกับประเทศเพื่อนบ้าน

วิกฤตการณ์รุนแรงถึงขั้นยุบสภา

หลังจากพรรคฝ่ายค้านเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ไปแล้ว และนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ประธานรัฐสภา ได้สั่งบรรจุเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุมไปในตอนเช้าวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๙ ผู้นำรัฐบาลได้เคลื่อนไหวในแนวทางใหม่ โดยก่อนหน้านี้หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช เชิญนายทหารระดับสูงจากสามเหล่าทัพไปร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ต้อนรับปีใหม่ที่บ้านพักส่วนตัวชอยสวนพลู งานเลี้ยงเริ่มขึ้นเมื่อเวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา ยุติเวลา ๒๓.๓๐ นาฬิกา มีนายทหารไปร่วมประมาณ ๒๐๐ คน รวมทั้งพลตรี ประมาณ อติเรกสาร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมด้วย ครั้นรุ่งขึ้นวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๙ หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้เชิญบุคคลสำคัญในคณะรัฐมนตรีไปประชุมกันเป็นการด่วนที่บ้านชอยสวนพลู ผู้เข้าร่วมประชุม คือ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรองนายกรัฐมนตรี นายบุญชู โรจนเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พลตรีประมาณ อติเรกสาร พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แต่ปรากฏว่านายทวิช กลิ่นประทุม หัวหน้าพรรคธรรมสังคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย

หลังจากประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นการภายในเฉพาะตัวเสร็จแล้ว ในเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๙ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ก็นำคณะรัฐมนตรีชุดใหม่เข้าเฝ้าเพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณและรับพระบรมราโชวาทจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน การเข้าเฝ้าใช้เวลา ๑๕ นาที เมื่อออกจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้นำรถยนต์ตรงไปยังสถานีโทรทัศน์สี่ช่อง ๗ของกองทัพบกที่ตลาดหมอชิตทันที จนถึงเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ก็มีประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรทางสถานีโทรทัศน์เผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบ

พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙ เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า

ด้วยนายกรัฐมนตรี ได้กราบบังคมทูล ฯ ว่าสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันประกอบด้วยพรรคการเมืองต่าง ๆ หลายพรรค แต่ไม่มีพรรคการเมืองใดที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้รับเลือกตั้งมีจำนวนมากพอที่จะจัดตั้งรัฐบาลได้ จำเป็นต้องอาศัยพรรคการเมืองหลายพรรคเข้ามาร่วมจัดตั้งรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เกิดอุปสรรคในราชการแผ่นดินและกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง และถึงแม้ว่าจะมีการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ขึ้นอีกก็ตาม อุปสรรคดังกล่าวนี้ก็ไม่ว่าจะสิ้นสุดลงได้ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สมควรยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๙๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช
๒๕๖๙”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๔ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ เป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๔ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๖๙

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ขอความเห็นใจจากประชาชน

หลังจากประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรแล้ว หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้
กล่าวปราศรัยถึงประชาชนชาวไทยผ่านทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์เป็นเวลานานประมาณ ๒๐ นาที ซึ่งสรุป
เนื้อหาคำปราศรัยได้ดังนี้

สาเหตุสำคัญที่ต้องยุบสภาเนื่องจากบรรดาพรรคการเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบันมีอยู่เป็นจำนวนมาก
เกินไป และไม่มีพรรคใดได้รับเสียงข้างมากอย่างเด็ดขาดในสภาพอที่จะตั้งรัฐบาลโดยไม่ต้องไปรวมกับพรรคอื่น
 รัฐบาลหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์เองก็ประกอบด้วยพรรคการเมืองซึ่งมีสมาชิกมากบ้างน้อยบ้างรวมกันถึง ๑๖ –
 ๑๗ พรรค จึงทำให้เกิดความวุ่นวายยุ่งยาก ทำให้รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพที่มั่นคงพอ เกิดแรงกดดันจากหมู่คณะ
 การเมืองมายังรัฐบาลเพื่อแสวงหาประโยชน์ใส่ตนเอง มีการแย่งกันเป็นรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ได้
 พยายามอดทนมานานถึง ๙ เดือนเศษ และมีความเห็นว่าแม้รัฐบาลชุดของตนจะพ้นจากหน้าที่ไป รัฐบาลใหม่
 ที่จะตั้งขึ้นมาในอนาคตก็ต้องประสบกับความยุ่งยากสับสนเช่นเดียวกันอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง รัฐบาลใหม่จะ
 ไม่มีเสถียรภาพ ไม่สามารถบริหารประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกราบ
 บังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานให้ออกพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเสีย เพราะไม่ต้องการให้เกิด
 ความสับสนวุ่นวายจนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และเป็นเหตุให้คนไทยเกิดความแตกแยกกันเอง
 ชาติความสามัคคี เป็นอันตรายต่อเอกราชของชาติ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ยืนยันในคำปราศรัยว่าตนต้องการให้ประเทศไทยดำเนินการปกครองใน
 ระบบประชาธิปไตยสืบต่อไป การยุบสภาผู้แทนราษฎรก็ทำไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจ
 รัฐบาลไว้ โดยจะจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาใหม่ในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๙ และขอให้
 ประชาชนเป็นผู้ตัดสินว่าการกระทำทั้งหมดของตนผิดหรือถูก หากเห็นว่าผิดก็จงอย่าได้เลือกตนเข้ามาเป็น

ผู้แทนอีก แต่หากเห็นว่าถูกก็ขอให้เลือกตนเข้ามาใหม่ ตนได้ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว ได้ใช้ความอดทนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในตัว ได้เสียสละไปหลายอย่างเพื่อรักษาระบอบประชาธิปไตยให้คงอยู่ต่อไป จึงให้ประชาชนให้ความร่วมมือโดยการประกอบอาชีพการงานต่อไปตามปกติ ช่วยกันไปใช้สิทธิ์ออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้แทนซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๙

ญัตติเปิดอภิปรายของฝ่ายค้านล้มเหลว

เมื่อรัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกายุบสภาไปเช่นนี้ ทำให้ญัตติของพรรคฝ่ายค้านที่ขอเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๙ เป็นอันล้มเหลวไม่สามารถปฏิบัติต่อไปได้รวมทั้งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซ่อมที่จังหวัดลพบุรีแทนตำแหน่งนายเฉลิมชัย ทองตันไตรย์ สมาชิกพรรคพลังใหม่ ที่ถูกคนร้ายยิงเสียชีวิตที่ล้มเหลวยุติตามไปด้วย

ฝ่ายค้านอภิปรายที่สนามหลวงแทน

แต่อย่างไรก็ตามพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านที่มีเสียงมากที่สุดในสภา (๗๒ เสียง) และเป็นตัวตั้งตัวตีในการยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้เปิดการปราศรัยต่อประชาชนที่ท้องสนามหลวงเมื่อเวลา ๑๖.๓๐-๑๙.๐๐ น. วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๑๙ ผู้อภิปรายซึ่งเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ทั้งหมดได้ติเตียนการกระทำของรัฐบาลที่ยุบสภาผู้แทนราษฎร กล่าวหาว่ารัฐบาลมีเจตนาไม่สุจริตในการทำหน้าที่รักษาการเป็นเวลา ๙๐วัน เป็นผู้ควบคุมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งต่อไป

๕.๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๗ รัฐบาล พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมนันนันทน์

ญัตติ เรื่อง ขอให้อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ผู้เสนอ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กับคณะ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๑๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๑๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๑๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๑๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๑๒ วันที่ประชุม ๑๐ - ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ และ ๑๕ - ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ (รวม ๔ วัน) มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ และ มาตรา ๒๐๓ ซึ่ง หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช พลตรี ประมาณ อติเรกสาร นายสมัคร สุนทรเวช กับคณะเป็นผู้เสนอญัตติต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๑๒ ดังต่อไปนี้

ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งสองท่านรัฐมนตรีกระทรวงนี้ ขาดความรับผิดชอบในการบริหารราชการกระทรวงคมนาคมให้มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

ไม่สามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาด้านการขนส่งทุกประเภท การดำเนินการบริหารด้านการขนส่งและ
โทรคมนาคมไม่ประหยัดและไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข แต่เพิ่มราคาค่าบริการเกินกว่าความจำเป็น การจัดบริการ
ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน การใช้ประโยชน์ของระบบสื่อสารไม่ได้รับการสนับสนุนและไม่สะดวก
รวดเร็ว การกระทำดังกล่าวผิดไปจากนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภา

ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีกระทรวง
นี้ ไม่สามารถแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และการพาณิชย์ได้ทำให้ภาวะการครองชีพสูงขึ้น ไม่สามารถรักษาระดับ
ราคาสินค้าที่จำเป็นในการบริโภคและอุปโภคให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่สามารถประกันราคาพืชผลให้แก่
เกษตรกรได้ ไม่สามารถลดดุลย์การค้าที่เสียเปรียบกับต่างประเทศบางประเทศได้ การดำเนินการบริหาร
ดังกล่าวสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ไม่ตรงกับนโยบาย
ของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภา

ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งสามท่าน
รัฐมนตรีกระทรวงนี้ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและความสงบสุขของประชาชนได้
ไม่สามารถปราบปรามและป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ ได้ ไม่ได้ดำเนินการกระจายอำนาจไปสู่หน่วยงานใน
ท้องถิ่น ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในด้านการครองชีพ และการทำมาหากิน เช่น การเลี้ยงสุกร ที่ดิน
ทำกิน และไม่สามารถแก้ไขปัญหาคณว่างงานตลอดจนปัญหาแรงงานได้ ไม่ได้พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในชนบท
การศึกษาประชาชนลั้มเหลว การบริหารราชการของรัฐมนตรีกระทรวงนี้ไม่ได้ตรงตามเป้าหมายและนโยบาย
ที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อสภา

ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม การ
บริหารราชการของรัฐมนตรีกระทรวงนี้ สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ ไม่สามารถ
แก้ไขปัญหาด้านพลังงาน เช่น น้ำมันและแก๊สขาดแคลนและมีราคาสูง การดำเนินการด้านองค์การแก๊ส
ธรรมชาติลั้มเหลว การดำเนินการบริหารด้านการประมุลต่าง ๆ เป็นที่เคลือบแคลงไปในทางมิชอบ และ
ไม่สนับสนุนอุตสาหกรรมในประเทศ การดำเนินการบริหารดังกล่าวนี้ ผิดไปจากนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลง
ไว้ต่อสภา

การลงมติญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ดังนี้

กระทรวงคมนาคม (๑) นายสมพร บุญยคุปต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มติของที่ประชุม
ไว้วางใจ ๒๖๓ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๙๐ คะแนน งดออกเสียง ๓๖ คะแนน (๒) พลอากาศเอก ประสงค์ คุณะ
ดิลก มติของที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๙๖ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๖๐ คะแนน งดออกเสียง ๓๔ คะแนน (๓) พลเรือ
เอก อมร ศิริกายะ มติของที่ประชุม ไว้วางใจ ๓๘๘ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๖๕ คะแนน งดออกเสียง ๓๖ คะแนน

กระทรวงพาณิชย์ (๑) นายออบ วสุรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มติของที่ประชุม
ไว้วางใจ ๒๗๒ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๗๙ คะแนน งดออกเสียง ๓๘ คะแนน (๒) นายปรก อัมระนันท์ มติของ
ที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๙๓ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๖๒ คะแนน งดออกเสียง ๓๗ คะแนน

กระทรวงมหาดไทย (๑) พลเอก เล็ก แนวมาลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มติของที่
ประชุม ไว้วางใจ ๒๗๒ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๘๐ คะแนน งดออกเสียง ๓๗ คะแนน (๒) นายดำริ น้อยมณี มติ
ของที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๙๒ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ คะแนน งดออกเสียง ๔๑ คะแนน (๓) นายประเทือง
กิริติบุตร มติของที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๙๗ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๕๗ คะแนน งดออกเสียง ๓๕ คะแนน (๔) พล
ตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ มติของที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๙๕ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๕๒ คะแนน งดออกเสียง
๔๒ คะแนน

กระทรวงอุตสาหกรรม (๑) นายประสิทธิ์ ณรงค์เดช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มติ
ของที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๖๕ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๘๖ คะแนน งดออกเสียง ๓๗ คะแนน (๒) นาวาอากาศเอก
วิมล วิริยะวิทย์ มติของที่ประชุม ไว้วางใจ ๒๘๘ คะแนน ไม่ไว้วางใจ ๑๖๔ คะแนน งดออกเสียง ๓๗ คะแนน

๕.๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๘ **รัฐบาล พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์**

ผู้เสนอญัตติ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กับคณะ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรี แกลงต่อ
รัฐสภาและขอลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี
(ไม่มีการอภิปราย) การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๒๓ วันที่ประชุม ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.
๒๕๒๓

มติที่ประชุม เมื่อนายกรัฐมนตรีชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว (ไม่มีการอภิปราย นายกรัฐมนตรีได้ประกาศ
ลาออกจากตำแหน่งในที่ประชุมรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๓)

ความเคลื่อนไหวเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล

จากการที่นักการเมือง กรรมการ และนักศึกษาได้เคลื่อนไหวคัดค้านการประกาศขึ้นราคาน้ำมัน
และเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ของรัฐบาล ในที่สุดรัฐบาลได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวเพื่อให้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เรียกประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญ เพื่อชี้แจงปัญหา
ดังกล่าว ขณะเดียวกัน ความเคลื่อนไหวของพรรคฝ่ายค้าน วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ มีดังนี้

พรรคกิจสังคม หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช หัวหน้าพรรคฯ แกลงหลังการประชุมพรรคฯ ว่า
ทางพรรคฯ จะรีบยื่นหนังสือถึงพลอากาศเอก เหวิน หงสกุล ประธานรัฐสภา เพื่อขอเปิดประชุมรัฐสภาโดยเร็ว
ที่สุด แม้ว่ารัฐบาลจะตัดหน้าขอเปิดประชุมในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ แล้วก็ตาม เพื่อป้องกันมิให้รัฐบาล
ปิดการประชุมรัฐสภาทันทีหลังจากแถลงกรณีการขึ้นราคาน้ำมันแล้ว หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ กล่าวต่อไปว่า

ทางพรรคฯ ไม่ได้วิตกกรณีที่รัฐบาลอาจใช้วิธีการยุบรัฐสภา ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าการเลือกตั้งใหม่ย่อมดีกว่าที่จะให้คงรัฐบาลชุดนี้ต่อไป และถ้าในกรณีที่รัฐบาลพลเอก เกรียงศักดิ์ต้องลาออก เนื่องจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาลงมติไม่ไว้วางใจในรัฐสภาและต้องมีนายกรัฐมนตรีใหม่นั้น หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ก็กล่าวว่า เป็นเรื่องของรัฐสภาที่จะเป็นฝ่ายทำการเลือก ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องเลือกตนเป็นนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใด

พรรคชาติไทย พลตรี ประมาณ อติเรกสาร หัวหน้าพรรคฯ แถลงว่า ทางพรรคฯ จะขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓๗ เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเพียงคนเดียว โดยไม่กล่าวถึงปัญหาน้ำมันแต่จะกล่าวถึงการบริหารประเทศที่ทำให้ประชาชนเดือดร้อน สำหรับกรณีที่รัฐบาลจะชิงเปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๓ โดยไม่มีการลงมติก่อนทำได้ พลตรี ประมาณ ได้กล่าวถึงกรณีที่รัฐบาลอาจประกาศยุบรัฐสภาว่าเป็นการดี เพราะหลังจากนั้นอีก ๓ เดือนก็จะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งตนเชื่อว่าฝ่ายค้านจะได้รับเลือกตั้งมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะประชาชนสิ้นศรัทธารัฐบาลชุดนี้แล้ว อย่างไรก็ตามตนไม่เชื่อข่าวลือที่ว่าจะมีการทำรัฐประหารเพราะเชื่อว่าทหารก็ต้องการให้มีประชาธิปไตยเช่นกัน นอกจากนี้ พลตรี ประมาณ ได้กล่าวว่าในสภาวะการณ์ปัจจุบันตนยินดีให้ทหาร เช่น พลเอก เสริม ฦ นคร รองนายกรัฐมนตรี และผู้บัญชาการทหารสูงสุด หรือพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และผู้บัญชาการทหารบก ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

พรรคประชาธิปัตย์ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน โฆษกพรรคฯ ได้แถลงหลังจากประชุมพรรคฯ ว่า การที่รัฐบาลประกาศเปิดประชุมรัฐสภาตัดหน้าฝ่ายค้าน ซึ่งกำลังดำเนินการรวบรวมรายชื่อ ส.ส.ขอเปิดประชุม นั้นเป็นทางออกของรัฐบาล ซึ่งพรรคฝ่ายค้านได้คาดไว้ก่อนแล้ว จากนั้น ส.ส.ที่สนับสนุนรัฐบาลอาจต่อรองในรัฐสภาให้รัฐบาลลดราคาน้ำมัน รัฐบาลก็อาจลดราคาแล้วนำมาเป็นข้ออ้างว่าได้กระทำตามข้อเรียกร้องของรัฐสภาและประชาชนแล้ว อย่างไรก็ตาม ทางพรรคฯ ย่อมไม่พอใจการกระทำเช่นนั้น เพราะเท่ากับเป็นการบริหารประเทศแบบไม่มีหลักเกณฑ์ เป็นการสร้างความเสียหายแก่บ้านเมือง ซึ่งรัฐบาลต้องรับผิดชอบกรณีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายบัญญัติกล่าวว่าทางพรรคฯ เห็นว่าควรเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งหมด เพราะรัฐบาลดำเนินนโยบายผิดพลาดหลายประการ แต่ถ้าพรรคฝ่ายค้านต้องการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเฉพาะนายกรัฐมนตรีผู้เดียว ทางพรรคฯ ก็ไม่ขัดข้องเพราะย่อมมีผลให้คณะรัฐมนตรีต้องพ้นจากการเป็นรัฐบาลเช่นกัน

พรรคประชากรไทย นายสมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคฯ แถลงหลังการประชุมสมาชิกพรรคฯ เพื่อวิเคราะห์ในแง่กฎหมายเกี่ยวกับการเปิดประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญของรัฐบาลครั้งนี้ว่ารัฐบาลได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๑๘ ส่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๑๙ โดยต้องรวบรวมสมาชิก ๑ ใน ๓ หรือ ๑๗๖ คน จากจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาารวมกันเพื่อขอเปิดประชุมดังกล่าว ส่วนการที่จะเสนอขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในมาตรา ๑๓๗ ซึ่งหลังจากอภิปรายแล้วจะมีสิทธิลงมติไม่ไว้วางใจได้หรือมาตรา ๑๕๓ ซึ่งเมื่ออภิปรายแล้วจะลงมติไม่ได้นั้นจะต้องนำเสนอในขณะที่รัฐสภาเปิดประชุมแล้ว ทั้งนี้

รัฐบาลคงจะให้เปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๕๓ ขณะที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องการให้ใช้มาตรา ๑๓๗ นายสมักรกล่าวถึงกรณีที่รัฐบาลอาจชิงปิดการประชุมรัฐสภาหลังจากอภิปรายแล้วว่าทางพรรคฝ่ายค้านจะยื่นรายชื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๗๖ คน ที่ลงนามไว้แล้วขอเปิดประชุมใหม่ตามมาตรา ๑๑๙ ทั้งนี้ เพื่อยืนยันมติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจต่อไป

พรรคฝ่ายค้านร่วมประชุมเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตัวแทนพรรคฝ่ายค้าน ๔ พรรค ได้แก่ นายทองหยด จิตตะวีระ รองหัวหน้าพรรคกิจสังคม นายเกษม ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการพรรคกิจสังคม นายบรรหาร ศิลปอาชา เลขาธิการพรรคชาติไทย นายพิภพ อະสีติรัตน์ รองหัวหน้าพรรคประชากรไทย นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ เลขาธิการพรรคประชากรไทย นายอภิชัย ตังค์ณินาถ รองเลขาธิการฝ่ายการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ และนายบัญญัติ บรรทัดฐาน โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากนี้ ยังมีตัวแทนพรรคสยามประชาธิปไตย ซึ่งสนับสนุนรัฐบาล แต่ต่อมาไม่เห็นด้วยกับการประกาศขึ้นราคาน้ำมันของรัฐบาลได้ส่งนายทวี ไกรคุปต์ เลขาธิการพรรค มาร่วมประชุมกับตัวแทนพรรคฝ่ายค้านทั้งสิ้น ซึ่งหลังจากประชุมกันแล้วได้มีการแถลงว่าตัวแทนของทั้ง ๕ พรรคได้ร่วมประชุมกันเพื่อแสดงเอกภาพที่จะขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีอันเป็นการดำเนินการตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะประชาชนหมดความไว้วางใจนายกรัฐมนตรีแล้วนายเกษม ศิริสัมพันธ์ แถลงว่า การที่รัฐบาลชิงเปิดประชุมรัฐสภาเป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะใช้สิทธิ์ได้ และรัฐบาลสามารถเปิดอภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องการขึ้นราคาน้ำมันตามมาตรา ๑๕๓ แต่พรรคทั้งห้าจะวางเฉยโดยจะไม่ให้ความสนใจต่อคำชี้แจงของรัฐบาล ทั้งนี้เพราะเป้าหมายของพรรคทั้งห้าก็คือต้องการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และมีจำนวนรายชื่อมากพอที่จะขอเปิดประชุมรัฐสภา

พรรคสยามประชาธิปไตยถอนการสนับสนุนรัฐบาล วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พันเอก พล เรืองประเสริฐวิทย์ หัวหน้าพรรคฯ ได้แถลงหลังการประชุมพรรคฯ ว่าที่ประชุมมีมติ ๓ ข้อ ที่จะเสนอต่อ นายกรัฐมนตรี ดังนี้ (๑) ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ขอลถอนการสนับสนุนรัฐบาล (๒) จะไม่ไปร่วมประชุม ณ ทำเนียบรัฐบาล ในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตามคำเชิญของนายกรัฐมนตรี (๓) ร่วมกับพรรคฝ่ายค้านเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

ยืนยันมติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช หัวหน้าพรรคกิจสังคม พลตรี ประมาณ อติเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทย พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ นายสมักร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคประชากรไทย และพันเอก พล เรืองประเสริฐวิทย์ หัวหน้าพรรคสยามประชาธิปไตย ได้ยืนยันมติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อพลอากาศเอกหะริน โดยมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงชื่อรับรองจำนวน ๒๐๔ คน รายละเอียดในญัตติดังกล่าวมีความดังนี้

“ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรายชื่อท้ายหนังสือนี้ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลตาม มาตรา ๑๓๗ แห่งรัฐธรรมนูญในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ได้บริหารประเทศไปในทางที่เสียหายไม่เป็นผลดี สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนหลายประการทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากการบริหารงานผิดพลาดในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) นโยบายน้ำมัน ได้ขึ้นราคาน้ำมันอย่างไม่เป็นธรรม และไม่สามารถแก้ไขภาวะการขาดแคลนน้ำมัน ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า (๒) ปัญหาเรื่องเงินเฟ้อและเงินตึง ทำให้ธุรกิจทั่วไป อันเป็นรากฐานของเศรษฐกิจในประเทศเกิดวิกฤตอย่างร้ายแรง (๓) ปัญหาเรื่องราคาสินค้าแพงและรายได้ของประชากร ได้ปล่อยให้ราคาสินค้าแพงขึ้นอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถทำให้ราคาสินค้าชะงักการขึ้นราคาได้ มีหน้าซ้ำยังเป็นตัวการสำคัญทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง โดยเฉพาะการขึ้นราคาน้ำมันและกระแสไฟฟ้า ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ยากจนประสบความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส ในขณะที่ราคาสินค้าดิบตัวสูงขึ้นเรื่อย ๆ กลับไม่สามารถเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนให้สัมพันธ์กับรายจ่ายที่สูงขึ้นทุกที นโยบายการเพิ่มรายได้เช่นการพุงราคาผลผลิตทางเกษตรกรรมก็ประสบความล้มเหลว

๒. ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ไม่สามารถที่จะป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้ลดน้อยลงได้ การประทุษร้ายต่อร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนนับวันแต่จะเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับความระส่ำระสายบังเกิดขึ้นโดยทั่วไป

๓. ปัญหา นโยบายการเมืองภายใน การวางรากฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การกระจายอำนาจการบริหารไปสู่หน่วยงานในท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนเข้าร่วมในการปกครอง ยังไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด หากกลับดำเนินการขัดแย้งกับนโยบายที่ได้แถลงไว้

๔. ปัญหา นโยบายและการดำเนินการเกี่ยวกับผู้อพยพเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ดำเนินการผิดพลาด อันจะส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติในอนาคต

๕. ปัญหาการบริหารงานของนายกรัฐมนตรี ระบบการทำงานของนายกรัฐมนตรี ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารประเทศชาติ เพราะมีลักษณะเป็นการรวบอำนาจ ไม่ฟังความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นการถูกต้องตามครรลองระบอบประชาธิปไตย และระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

นอกจากนี้ยังมีพฤติการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดินหลายอย่างหลายประการ ซึ่งล้วนแต่เป็นพฤติการณ์ซึ่งส่อไปในทางไม่สุจริต ไม่ควรแก่การไว้วางใจเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลดังกราบเรียนมานี้ พวกข้าพเจ้าจึงขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี รายละเอียดจะได้ แถลงเพิ่มเติมในรัฐสภา”

พรรคการเมืองที่ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร หัวหน้าพรรคกิจสังคม พลตรี ประमाण อติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี

หัวหน้าพรรคชาติไทย พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร หัวหน้าพรรคประชากรไทย พันเอกพล เริงประเสริฐวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี หัวหน้าพรรคสยามประชาธิปไตย

นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง

สืบเนื่องจากการที่รัฐบาลประกาศขึ้นราคาน้ำมันเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ ปรากฏว่าได้รับการคัดค้านจากกลุ่มนักการเมือง นักศึกษา และกรรมกร รัฐบาลจึงขอเปิดประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ เพื่อที่จะชี้แจงปัญหาดังกล่าว ขณะเดียวกัน พรรคกิจสังคม พรรคชาติไทย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชากรไทย และพรรคสยามประชาธิปไตย ได้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ประธานรัฐสภากำหนดให้เปิดอภิปรายในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ ในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ มีการประชุมรัฐสภาสมัยที่ ๒ (วิสามัญ) พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อที่ประชุมรัฐสภา มีรายละเอียดดังนี้

“ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมมาวันนี้เพื่อรายงานข้อราชการและแสดงความในใจต่อท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทั้งหลาย ในฐานะที่รัฐสภาได้มอบหมายให้กระผมเป็นหัวหน้ารัฐบาลบริหารกิจการบ้านเมือง รัฐบาลมีหน้าที่ต้องรายงานการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนชี้แจงแถลงข้อสงสัยหรือข้อข้องใจใด ๆ อันเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอันพึงมีต่อรัฐสภาซึ่งเป็นสถาบันอันสูงส่งของผู้แทนปวงชนเจ้าของประเทศ รัฐบาลมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาในฐานะผู้ควบคุมดูแลรัฐสภา อาจเรียกให้รัฐบาลมาชี้แจงรายงานการปฏิบัติราชการได้ตลอดเวลา ดังนั้นเมื่อกระผมได้ทราบว่าท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายมีข้อสงสัย มีข้อข้องใจ หรือมีข้อไม่พอใจในการปฏิบัติภารกิจหรือหน้าที่ในการบริหารประเทศของรัฐบาล กระผมจึงได้มารายงานตัว เพื่อชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงในวันนี้

ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทั้งหลายทราบว่า กระผมเป็นเกียรติอย่างสูงสุดในชีวิตที่ท่านสมาชิกรัฐสภาได้ให้ความไว้วางใจ และมอบหมายให้กระผมจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ กระผมมีความสำนึกอยู่ตลอดเวลาว่าในฐานะหัวหน้ารัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระผมและคณะรัฐมนตรีมีความจงรักภักดีและอุทิศชีวิตจิตใจ ตลอดจนความรู้ความสามารถเพื่อรับใช้ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และบริสุทธิ์ใจเป็นที่ตั้งในฐานะที่เป็นคนไทย เกิดบนแผ่นดินไทยคนหนึ่ง มีชีวิตอาศัยอยู่บนแผ่นดินไทย อีกทั้งมีญาติพี่น้องและมิตรสหายเป็นคนไทย กระผมขอให้ความมั่นใจต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่ากระผมมีความรักและมีความห่วงใยประเทศชาติและประชาชนชาวไทยอยู่อย่างเต็มเปี่ยมเช่นเดียวกับท่านทั้งหลายเช่นเดียวกัน กระผมมีความรับผิดชอบอยู่ทุกขณะตลอดเวลาที่รับมอบหมายภารกิจให้บริหารบ้านเมืองที่จะสร้างสรรค์ให้ประเทศชาติบ้านเมืองของเรามีความสงบสุขและเจริญก้าวหน้าให้พี่น้องประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศให้มีชีวิตที่เป็นสุขยิ่งขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น และมีหลักประกันในชีวิตที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยพยายามทำทุกอย่างให้ดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

กระผมได้กล่าวไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้วว่า กระผมพร้อมที่จะทำงานให้ได้ผลดีที่สุดแก่ประเทศชาติและประชาชนส่วนใหญ่ โดยจะไม่ยอมให้วิถีทางการเมืองมาเป็นเครื่องกีดขวางเจตนารมณ์อันนี้ กระผมได้ตั้งปณิธานอันแน่วแน่ว่ากระผมจะรับใช้ประเทศเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ของประเทศ กระผมเองมีความมุ่งมั่นเช่นเดียวกับท่านที่รักประเทศชาติทั้งหลายเหมือนกันที่จะสร้างสังคมที่เป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนได้มีชีวิตที่ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน นอกเหนือจากนี้กระผมเองยังได้พยายามทุกวิถีทางในอันที่จะปกป้องประเทศของเราเอาไว้ให้พ้นจากการรุกรานจากต่างแดน ทุกครั้งที่กระผมมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศทั่วโลกก็ได้พยายามอย่างที่สุดที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเมืองต่างประเทศขึ้น เมื่อปีที่แล้วกระผมมีโอกาสได้ไปเยี่ยมประเทศสแกนดิเนเวีย สวีเดน และเดนมาร์ก ท่านนายกรัฐมนตรีของประเทศทั้ง ๒ ก็ได้พูดคุยกับกระผมว่ารัฐบาลของเขามีนโยบายเป็นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีขัดแย้งในกลุ่มประเทศอินโดจีนด้วยกัน ในสหรัฐอเมริกาเองท่านประธานาธิบดีคาร์เตอร์ก็ได้บอกกระผมถึงเจตนารมณ์ของรัฐบาลของท่านที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือให้เมืองไทยได้มีความมั่นคงพ้นจากการรุกรานของประเทศอื่น ในกรุงมอสโกประเทศรัสเซีย ท่านประธานาธิบดี เบริสเนฟซึ่งท่านมีตำแหน่งเป็นเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์อยู่ด้วย ก็ได้ให้คำมั่นใจต่อกระผมที่จะสนับสนุนให้เมืองไทยอยู่อย่างสงบปราศจากการรุกรานจากต่างชาติเช่นกัน เมื่อกระผมได้ไปเยี่ยมประเทศจีน เมื่อปีที่แล้วท่านประธานสภาจอมพล เย เจียงอิง ท่านนายกรัฐมนตรีหัว โกะฝง และท่านรองนายกรัฐมนตรี เต็ง เสี่ยวผิง ก็ได้ยืนยันเช่นเดียวกันสำหรับประเทศเวียดนาม ท่านนายกรัฐมนตรี ฟาม วันดง ก็ได้ยืนยันกับกระผมเป็นส่วนตัวว่ารัฐบาลของท่านปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเป็นมิตรกับประเทศไทยซึ่งเป็นเพื่อนบ้านใกล้ชิดกับเขา นอกจากนี้ก็ได้รับการยืนยันจากประเทศเพื่อนบ้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอาเซียน ซึ่งมีความเห็นอย่างเดียวกันที่จะเห็นประเทศไทยเป็นประเทศอิสระเพื่อจรรโลงสันติสุขให้เกิดขึ้นแก่ประเทศในแถบนี้ กระผมได้กล่าวมาแล้วตลอดเวลาว่า กระผมปรารถนาที่จะให้ประเทศเรารักษาความเป็นกลางอย่างแท้จริง เพื่อช่วยสร้างมิตรภาพกับประเทศเรารักษาความเป็นกลางอย่างแท้จริง ทั้งนี้ก็เพื่อช่วยสร้างมิตรภาพกับประเทศเพื่อนบ้านของเรา กระผมขอย้ำว่าในเรื่องนี้รัฐบาลได้รับการสนับสนุนและไว้วางใจจากนานาชาติอย่างพร้อมเพรียงกัน กระผมก็ได้ดำเนินนโยบายต่างประเทศโดยมีความเป็นกลางนี้ตลอดมา โดยหวังความสนับสนุนจากพี่น้องคนไทยทุกคน สถานการณ์ภายในประเทศในระยะเริ่มแรกที่กระผมเข้ารับหน้าที่นั้นก็เต็มไปด้วยความขุ่นข้องหมองใจและความขัดแย้งกัน ต่างฝ่ายต่างก็มีทิฐิและอคติที่ไม่ยอมหันหน้าเข้าหาและประนีประนอมกัน สภาพการณ์เหล่านี้ล้วนแต่มีส่วนบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศชาติทั้งสิ้น รัฐบาลก็พยายามชักจูงสร้างบรรยากาศและความเข้าใจ ความสามัคคีปรองดอง และความให้อภัยให้เกิดขึ้นแก่คนในชาติ ได้สร้างฐานการเมืองและการปกครองที่มีเหตุและมีผลและเปิดเผยอันเป็นลักษณะจำเป็นของระบอบประชาธิปไตย และได้นำบ้านเมืองให้ผ่านพ้นอาณาจักรแห่งความกลัว ให้ทุกฝ่ายหันหน้าเข้าหากันและอภัยต่อกัน กระผมมีความเห็นว่าบ้านเมืองเราได้เริ่มเข้าสู่รูปเข้ารอยพร้อมที่จะเริ่มต้นเร่งรัดพัฒนาความเจริญในด้านต่าง ๆ กันต่อไปแล้ว ในเรื่องภาวะเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชนนั้น กระผมขอเรียนว่า รัฐบาลได้นึกถึงและตระหนักถึงความเดือดร้อนของพี่

น้องประชาชนตลอดเวลา อีกทั้งได้พยายามใช้มาตรการทุกอย่างที่จะช่วยขจัดปัดเป่าความเดือดร้อนเหล่านั้น ให้ลดน้อยลงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไรก็ตามกระผมใคร่ขอเรียนว่าภาวะเศรษฐกิจนั้นเป็นเรื่องซึ่งมีผลกระทบกระเทือนเป็นลูกโซ่กันทั่วทั้งโลก เหตุการณ์หรือเฉพาะความผันแปรทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นใน ส่วนหนึ่งส่วนใดของโลก ย่อมส่งผลกระทบกระเทือนไปยังประเทศต่าง ๆ ในโลกด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่มากนัก ยิ่งประเทศไทยนอกจากจะเป็นประเทศเกษตรกรรม ซึ่งต้องขึ้นกับความเมตตาของธรรมชาติและสภาพดินฟ้าอากาศอันไม่อาจควบคุมได้แล้ว ยังต้องขึ้นกับอำนาจต่อรองในทางเศรษฐกิจของประเทศอื่นอีกด้วย ยิ่งทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของเราวันนี้ไหวได้งายมากขึ้น

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะพอจำได้ว่า ในระยะแรกที่กระผมเข้ารับหน้าที่นั้น ภาวะเศรษฐกิจและการเงินของโลกเริ่มปั่นป่วน เกิดทั้งภาวะเงินเฟ้อและเงินฟุบพร้อม ๆ กัน อีกทั้งกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมัน ก็ได้เริ่มสร้างพลังต่อรองทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยการขึ้นราคาน้ำมันดิบระลอกแล้วระลอกเล่า จนเกิดวิกฤตการณ์อิหร่านเข้าอีก ทำให้ภาวะเศรษฐกิจของโลกและของประเทศเราปั่นป่วนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลก็ได้พยายามประคับประคองภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพของเราให้ทรงตัวอยู่ได้ดีพอควร ซึ่งถ้าจะคำนึงถึงภาวะฝนแล้งตลอดปีแรกที่กระผมเข้ารับหน้าที่ และอุทกภัยที่สร้างความเดือดร้อนแสนสาหัสให้แก่ประชาชนเกือบทั้งประเทศ โดยรัฐบาลได้นำมาตรการต่าง ๆ ทุกวิถีทางมาช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนให้ผ่านพ้นความวิโยคไปได้แล้ว รัฐบาลก็รู้สึกโล่งใจในภาระอันหนักอึ้งนี้เป็นอันมากไปครั้งหนึ่ง รัฐบาลได้พยายามจนสุดความสามารถที่จะชะลอและตรึงราคาไฟฟ้าและน้ำประปาไว้จนไม่อาจฝืนต่อภาวะที่กดดันและจำเป็นต่อไปอีกได้ จึงต้องขึ้นราคาไฟฟ้าและน้ำประปาไป เพราะรัฐบาลไม่มีเงินทุนที่จะนำมาจ่ายชดเชยความขาดทุนต่อไปอีกได้แล้ว อีกทั้งยังไม่เป็นธรรมต่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ และยังทำให้การพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเจริญให้แก่ชาวชนบทต้องหยุดชะงักไปด้วย ซึ่งขัดกับนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่รัฐสภาได้เห็นชอบแล้ว กระผมเชื่ออย่างเหลือเกินว่าท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายคงจะไม่คัดค้าน ในนโยบายช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร และชาวชนบทในเขตของท่านอย่างแน่นอน ความจริงแล้วหากรัฐบาลนี้จะเห็นแก่ความสะดวกสบายและไม่มีความรับผิดชอบแล้ว เพียงแต่ผลักให้พ่อพันธุ์หน้าโดยไม่ต้องปรับราคาอะไร รัฐบาลก็คงสบายเอาตัวรอดได้ ส่วนผลเสียหายร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับประเทศชาติและประชาชนในอนาคตไม่ไกลนั้น ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลนี้เลือกตัดสินใจในทางที่ต้องแบกภาระเอาไว้เองก็เพราะหวังที่จะให้เกิดผลดีในระยะยาวแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง

ในปัญหาเรื่องการปรับราคาน้ำมันก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่า โดยเหตุโดยผลแล้วไม่มีทางเลือกใดที่จะดีกว่า จึงจำเป็นต้องปรับราคาขึ้นไปให้สอดคล้องกับความจำเป็นของตลาดโลก เพราะรัฐบาลได้คำนึงถึงความจำเป็นและเป็นไปได้เป็นสำคัญ หากราคาน้ำมันในประเทศต่ำกว่าราคาน้ำมันในต่างประเทศ หรือต่ำกว่ามากแล้ว เราจะไม่มีน้ำมันใช้ จะเกิดภาวะขาดแคลนน้ำมันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นหากเราต้องการระบบตลาดเสรีเช่นนี้อยู่ เราต้องยอมรับหลักอุปสงค์และอุปทานและราคาด้วย

ในเรื่องผู้อพยพก็เช่นกัน ได้มีฝ่ายค้านวิพากษ์วิจารณ์นโยบายการช่วยเหลือผู้อพยพพลีภัยอินโดจีนของรัฐบาลเป็นอย่างมาก ทั้งที่เรื่องผู้อพยพพลีภัยนี้เป็นเรื่องของเมตตาธรรมและมนุษยธรรมซึ่งเราในฐานะของพุทธศาสนิกชน อีกทั้งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน การจะพึงช่วยเหลือกันได้ นโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้ก็ได้รับความนิยมนกย่องจากทุกประเทศทั่วโลก แต่ฝ่ายค้านกลับถือเป็นเรื่องเสียหาย กระผมขอยืนยันว่า นโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่นำความเสียหายมาสู่ประเทศชาติแต่อย่างใดเลย ในทางตรงกันข้ามถ้าพิจารณากันให้ถ่องแท้และลึกซึ้งแล้ว เราจะทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาวโลกและชาวไทยอย่างหาค่าเปรียบมิได้

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมได้สดับตรับฟังท่านสมาชิกฝ่ายค้านผู้มีเกียรติได้กล่าวโจมตี กระผม ทั้งที่ปรากฏในสภาและสื่อสารมวลชนและที่อื่นมานานแล้ว กระผมพอจะสรุปได้ว่า ท่านสมาชิกฝ่ายค้านพากันมุ่งมั่นแต่เพียงอย่างเดียวคือเพื่อที่จะล้มล้างรัฐบาล หรือเพื่อที่จะหารัฐบาลใหม่มาแทนรัฐบาลของ กระผมเท่านั้น กระผมเองยอมรับการกระทำซึ่งถูกต้องตามครรลองของประชาธิปไตยของท่านทั้งหลาย ท่านสมาชิกฝ่ายค้านย่อมมีสิทธิที่จะออกเสียงร่วมกันล้มรัฐบาลและนายกฯ ได้ แต่กระผมใคร่ขอเสนอความคิดอย่างจริงจังว่า ประชาธิปไตยนั้นกินความกว้างกว่าเหตุผลที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านทั้งหลายมุ่งมั่นกันแต่เพียงจะล้มล้างรัฐบาลเท่านั้น เพราะประชาธิปไตยนอกจากจะมีความหมายถึงการปกครองโดยประชาชนมีส่วนร่วมแล้ว ยังหมายถึงความรับผิดชอบต่อประชาชนอีกด้วย ซึ่งกระผมก็ได้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงความรับผิดชอบกับประชาชนเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามตั้งแต่กระผมเฝ้าติดตามการโจมตีของท่านฝ่ายค้านมาโดยตลอด ยังไม่ได้ยินข้อความแม้แต่ประโยคเดียวที่จะแจ้งให้ประชาชนทราบว่า ท่านจะทำอะไรให้ประชาชนหลังจากล้มรัฐบาลนี้แล้ว

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีความเห็นโดยสัตย์จริงว่าการรณรงค์ของพรรคฝ่ายค้าน เพื่อร่วมโจมตีรัฐบาลนี้นั้นเป็นการกระทำที่อ่อนด้อยด้วยเหตุผล กระผมมีความเชื่อว่าเวทีการเมืองนั้นมีความสำคัญและศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าที่จะใช้เป็นที่รองรับความไฝฝันทะเยอทะยานเป็นส่วนตัวของนักการเมือง กระผมขออ้ำว่าประเทศเราในขณะนี้กำลังอยู่ท่ามกลาง “วิกฤตการณ์หลายด้าน” และกำลังต้องการอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดความสามัคคีร่วมใจกันทุก ๆ ฝ่ายในการแก้ปัญหาาร่วมกัน มิใช่ให้เกิดการแตกแยกแย่งอำนาจกัน สิ่งที่ประเทศเราต้องการอย่างยิ่งในเวลานี้ขณะนี้ก็คือ เสถียรภาพในทางการเมือง ทางพรรคฝ่ายค้านได้พยายามอย่างยิ่งที่จะช่วยกันสร้างสถานการณ์ให้เห็นว่าการเมืองในประเทศเรามีวิกฤตการณ์อย่างหนัก กระผมขอกล่าวอย่างจริงจังว่า กระผมและทุกคนในชาติสนใจและหวังเป็นอย่างสูง แต่เพียงให้ประเทศชาติอยู่รอดมีความมั่นคงต่อไปในอนาคตเท่านั้น

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวิงวอนท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านจงมีความรอบคอบสุขุมในการรณรงค์ครั้งนี้ อย่ากระทำการใด ๆ โดยขาดความยั้งคิดในระยะที่นานาชาติกำลังมีวิกฤตการณ์ทางการเมืองอยู่ทั่วไปในโลกโดยเฉพาะในระยะนี้ซึ่งมีความตึงเครียดหลังจากเหตุการณ์ในอัฟกานิสถาน ในอิหร่าน ตะวันออกกลาง และแอฟริกาใต้ก็กำลังมีวิกฤตการณ์ของตนเองอยู่เช่นกัน วิกฤตการณ์ความตึงเครียดนี้ยังได้เกิดขึ้นในดินแดนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะเหตุการณ์ตามตามชายแดนของเราเองด้วย กระผม

ขออัยว่า ประเทศเราในขณะนี้กำลังต้องการความร่วมมือร่วมใจกันมากที่สุด กระทบได้มีความตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะรักษาสถาณการณในประเทศให้เกิดความสงบเรียบร้อยขึ้นให้ได้ กระทบจะไม่ยอมให้เกิดความวุ่นวายถึงขั้นก่อให้เกิดความไม่มั่นคงขึ้นในประเทศเราเป็นอันขาด กระทบขออัยนัยให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้รับทราบอีกครั้งหนึ่งถึงความตั้งใจจริงของกระทบที่จะรักษาประเทศชาติของเราให้อยู่รอดไว้ด้วยชีวิต กระทบขออัยให้ท่านร่วมกันรับผิดชอบในความอยู่รอดของประเทศชาติด้วยเช่นกัน กระทบขออัยวิงวอนด้วยใจจริงให้ท่านร่วมกันคิดถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือสิ่งอื่นใด และอย่าได้พยายามสร้างความวุ่นวายให้ประเทศเราเลวร้ายจนแก้ไขไม่ได้ไปกว่านี้ แล้วเราจะเสียใจ

ในการแถลงต่อสภาในวันนี้ กระทบได้เลือกพูดถึงปัญหาต่างประเทศก่อน เพราะกระทบเห็นความสำคัญและจำเป็นว่าประเทศเราจะอยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่ได้ ความจริงแล้วประเทศเราเป็นส่วนหนึ่งของระบบสหประชาชาติ ซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การที่เราต้องกระทบปัญหายุ่งยากจากปัญหา การตกต่ำของเศรษฐกิจโดยเฉพาะปัญหาในการขึ้นราคาน้ำมันคราวนี้ ส่วนใหญ่ก็เนื่องมาจากผลกระทบกระเทือนทางเศรษฐกิจที่มาจากนอกประเทศของเรา และการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและการเมืองของโลกได้ผันแปรไป เช่นนี้ กระทบขออัยกล่าวด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า กระทบไม่ขออัยให้ท่านมาสนับสนุนรัฐบาลนี้และตัวกระทบ แต่เหนือสิ่งอื่นใดกระทบขออัยให้ท่านจงร่วมใจกันสนับสนุนประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่งของเราทุกคน ตลอดเวลาที่กระทบได้ทำหน้าที่แผ้วถางประชาธิปไตยให้ประชาชนและสังคม กระทบได้ขจัดขวากหนามใด ๆ ที่ขัดขวางหนทางไปสู่ประชาธิปไตย ซึ่งกระทบมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่กระทบจะเรียนให้ทราบว่ากระทบได้กระทำด้วยความสำนึกและมโนธรรมที่บริสุทธิ์ ไม่มีการเคลือบแฝงด้วยโลภะ โทสะ โมหะจริตใด ๆ ทั้งสิ้น ผลที่ได้รับคืออะไร คือการถูกขับไล่ ท่านรองถามตัวท่านเองดูซิว่า ท่านต้องการอะไร ในการกระทำของท่านครั้งนี้ คำตอบก็คือต้องการขับไล่รัฐบาลออกไปให้ได้ จะด้วยเหตุผลอะไรก็ได้ ขอให้ออกไปให้ได้ แล้วท่านจะทำอย่างไรต่อไป เมื่อท่านได้อ่านจทางการเมืองมาแล้วท่านจะทำอย่างไร ความจริงในการจัดตั้งรัฐบาลครั้งที่ผ่านมา กระทบประสงค์จะให้มีการประสานความสามัคคีกันชาติ เราจะมามัวแบ่งพรรคแบ่งพวกกันต่อไปไม่ได้แล้ว เพราะโอกาสที่เหลือไม่มากนักที่จะร่วมมือกันจรจรประเทศชาติ จึงได้พยายามติดต่อทางตรงและทางอ้อมกับท่านหัวหน้าพรรคหลายพรรค แต่ก็ด้วยเหตุผลและเงื่อนไขต่าง ๆ นานาประการก็ไม่สำเร็จ กระทบจึงจำเป็นต้องขอพระบรมราชโองการจัดตั้งรัฐบาลไปตามที่เห็นว่าเป็นการสมควรและเหมาะสม ซึ่งก็คงไม่เป็นที่สออารมณ์ของหลายท่าน อันอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการโจมตีเพื่อล้มรัฐบาลในครั้งนี้ด้วยก็ได้ การขัดแย้งระหว่างรัฐบาล และรัฐสภา ไม่เป็นสิ่งที่ดี และเชื่อว่าไม่ใช่สิ่งที่ประชาชนพึงปรารถนา ประชาชนบางส่วนที่อยู่ในชนบทก็ไม่สนใจว่าใครจะมาบริหารประเทศ ขอให้ปากท้องเขาก็กินแล้วกัน แต่ความขัดแย้งก็ได้ก่อเกิดเพิ่มทับทวีจนยากที่รัฐบาลจะบริหารงานของชาติให้บรรลุสู่เป้าหมายได้ ฉะนั้นเพื่อรักษาไว้ซึ่งการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยระบบรัฐสภา กระทบจึงได้ตัดสินใจดังนี้ **กระทบขอลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี** เพื่อให้ระบอบรัฐสภาของประชาธิปไตยดำรงคงอยู่ต่อไป ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ท่านเลือกบุคคลที่มีความสามารถดีกว่าเข้ามาบริหารประเทศและรับใช้ประชาชนและประเทศชาติต่อไป ขอขอบคุณ”

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานรัฐสภา ได้แจ้งต่อที่ประชุมรัฐสภาว่า ตามมาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญคณะรัฐมนตรีชุดนี้จะต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อรักษาการต่อไป จนกว่ารัฐบาลใหม่จะเข้ามารับหน้าที่ ส่วนญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น พลอากาศเอก หะรินกล่าวว่าเมื่อพลเอก เกรียงศักดิ์ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปแล้ว ญัตติดังกล่าวก็เป็นอันตกไป

๕.๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๙ รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย และ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ผู้เสนอ นายสมักร สุนทรเวช กับคณะ ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๒๔ และ ครั้งที่ ๓/๒๕๒๔ วันที่ประชุม ๒๙ พฤษภาคม และ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๔

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายสมักร สุนทรเวช และสมาชิกรัฐสภาอีกจำนวน ๙๙ คน มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๒๓ เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจในรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗ และ มาตรา ๒๐๓ ดังต่อไปนี้

ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ทั้งสองท่าน รัฐมนตรีกระทรวงนี้ไม่สามารถบริหารงานให้ตรงตามเป้าหมายของนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ไม่สามารถแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและการพาณิชย์ได้ ทำให้ภาวะการครองชีพสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่สามารถชลอการเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้า ไม่สามารถจัดให้มีสินค้าอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนอย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถแก้ระบบตลาดให้มีผลลดส่วนต่างระหว่างราคาของผู้ผลิตได้รับ กับราคาผู้บริโภคต้องจ่าย ไม่สามารถลดทอนโอกาสในการกักตุนสินค้าหรือการสร้างอำนาจผูกขาด ไม่สามารถประกันราคาผลผลิตของชาวไร่ให้ทันฤดูกาล การดำเนินการบริหารดังกล่าวสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นอย่างมาก

ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งสองท่าน รัฐมนตรีกระทรวงนี้ ไม่สามารถบริหารงานให้ตรงตามเป้าหมายของนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ต่อรัฐสภา ไม่สามารถทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ไม่สามารถปราบปรามอาชญากรรมให้ลดลงได้ ไม่มีมาตรการป้องกันแก้ไขขจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางกดขี่ข่มเหงประชาชนได้ ไม่สามารถปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพในการรับใช้ประชาชน ทั้งยังบริหารงานให้เกิดความแตกแยกในวงราชการ จนทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและขาดความมั่นใจในการดำรงชีพ

ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งสองท่าน รัฐมนตรีกระทรวงนี้ ไม่สามารถควบคุมการผลิตให้ได้ปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานที่ได้ตกลงไว้

กับรัฐบาล ไม่สามารถควบคุมการกำจัดของเสียและสารเป็นพิษ ไม่สามารถเร่งรัดการปิโตรเลียมให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว จนเป็นเหตุให้ล่าช้าทำให้เสียเงินตราต่างประเทศในการส่งน้ำมันสำเร็จรูปเข้ามาใช้อย่างประหยัด ไม่สามารถควบคุมผู้เช่าโรงงานของรัฐให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาได้อย่างครบถ้วน ไม่สามารถส่งเสริมหรือสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการสร้างงานทั้งอุตสาหกรรมหนักก็ดำเนินการด้วยความล่าช้า นอกจากนี้ยังไม่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ละเว้นการทุจริตและรีดไถผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมได้ เป็นเหตุให้ประชาชนเดือดร้อน

นอกจากที่กล่าวมานี้ รัฐมนตรีทั้งสามกระทรวงยังมีพฤติการณ์ในการบริหารบางอย่างบางประการที่ส่อไปในทางไม่สุจริต ไม่ควรแก่การไว้วางใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ประธานรัฐสภา ทหรือนายสมัครว่า ญัตติที่เสนอเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๙ ท่าน แต่ว่า ๖ ท่านได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว เหลืออีกเพียง ๓ ท่าน นายสมัครกับผู้เสนอจะตั้งใจใหม่สำหรับท่านที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว **นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย** กล่าวว่า พรรคการเมืองหลายพรรคพร้อมกันยื่นญัตติ ถ้าเฉพาะตัวแล้วจะไม่ไปพูดจาพาดพิงถึงคนที่พ้นจากหน้าที่ไปแล้ว เพื่อนสมาชิกในพรรคอื่น คงต้องมาเจรจาความกับประธาน เพราะว่าแม้จะพ้นไปแล้ว แต่ว่านายกรัฐมนตรียังมานั่งอยู่ที่นี้ ควรจะรับผิดชอบในสิ่งซึ่งรัฐมนตรีในอดีตได้ทำเอาไว้ ตอนที่ยื่นญัตติเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๒๓ เห็นว่ารัฐมนตรี ๙ คนของนายกรัฐมนตรีประพฤติดันใช้ไม่ได้ ก็มีการถ่วงเวลาด้วยการปิดสภาตึกหน้าเสีย แล้วก็ถ่วงเวลาไว้ ๘ เดือน คนที่ญัตติเห็นว่าใช้ไม่ได้นั้นรัฐบาลเองก็เห็นว่าใช้ไม่ได้แล้วเอาออกไปเสียแล้ว ๖ คน เหลืออยู่ ๓ คน ตลอดเวลา ๘ เดือนกว่านี้ได้ประพฤติดะไรเสียหายไปยิ่งกว่า เมื่อประธานรัฐสภาบอกว่ายื่นเดือนกันยายน จะมาพูดอะไรที่เกิดขึ้นหลังเดือนกันยายนไม่ได้ ก็จำเป็นต้องยอมให้ประธานปิดปากในกรณีนี้ **จำลอง สอนธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย** อภิปรายว่า เมื่อมีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีแล้วรัฐมนตรีใหม่มารับผิดชอบแล้วผลงานที่รัฐมนตรีเก่ากระทำไว้นั้นได้สร้างอะไรไว้ ก็ยังคิดใจที่จะพูดถึงประเด็นนั้นเพื่อจะเป็นคั่นช่องให้นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลได้ทราบ เพราะรัฐสภาได้เปิดตาประชาชน รัฐบาลได้หันหลังให้สภาทำการปิดสมัยประชุม ๘ เดือน การหันหลังให้สภาเท่ากับหันหลังให้ผู้แทน การหันหลังให้ผู้แทนเท่ากับหันหลังให้ประชาชนเพราะประชาชนเป็นผู้เลือกผู้แทนขึ้นมา ถ้าหากรัฐบาลไม่ใจแคบ ไม่ปิดหูปิดตาประชาชน ไม่หันหลังให้สภา ไม่หันหลังให้แก่ผู้แทน ไม่หันหลังให้แก่ประชาชน เหตุการณ์ที่เกิดการแตกร้างและทำลายเสถียรภาพของรัฐบาลคงไม่เกิดขึ้น เพราะผู้แทนราษฎรเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนได้ทราบความต้องการ เห็นข้อบกพร่อง ก็จะแนะนำชี้แจงให้รัฐบาลได้รับทราบ แต่รัฐบาลไปเชื่อฟังผู้ใกล้ชิดที่เป็นผู้เสนอแนะให้ปิดปากผู้แทนราษฎรที่จะมาเสนอแนะให้ท่าน แล้วผลงานในระหว่างปิดสมัยประชุมสร้างความหายนะให้แก่บ้านเมืองอย่างไร จนกระทั่งรัฐบาลต้องพังครืนลงมา ถ้าหากรัฐบาลใจกว้างเปิดให้สภาได้มาแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ เหตุการณ์อย่างนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น ในฐานะผู้ลงชื่อญัตติเมื่ออภิปรายคงจะต้องพาดพิงไปถึงกระทรวงอื่น ๆ แม้ว่ารัฐมนตรีกระทรวงนั้นจะลาออก

ไปก็ได้ทั้งอะไรไว้หลายอย่างที่พวกเราซึ่งใจ **นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี** อภิปรายว่า เจตนารมณ์ที่เสนอญัตติอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี ต้องการจะ ชักฟอกคณะรัฐมนตรีซึ่งบริหารราชการแผ่นดินให้ปรากฏแจ้งชัดต่อสภานี้และประชาชนทั้งประเทศว่าได้ ทำงานบกพร่องผิดพลาดไม่เหมาะที่จะทำหน้าที่นั้นต่อไป เมื่อเจตนารมณ์ของผู้เสนอญัตติวางไว้อย่างชัดเจนว่า ให้มีการอภิปรายชักฟอกรัฐมนตรีแต่ละคนตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ผู้เสนอญัตติ จะต้องอภิปรายได้แต่เฉพาะคณะรัฐมนตรีปัจจุบันนี้ยังดำรงตำแหน่งอยู่ **นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก** อภิปรายว่า จะอภิปรายเฉพาะรัฐมนตรีที่อยู่ในตำแหน่ง และขอ ฝากนายกรัฐมนตรีว่า คนที่ส่อไปในทางไม่สุจริต นายกรัฐมนตรีทราบเป็นอย่างดี ก็อย่าปล่อยให้พ้นไปโดยขาด ความรับผิดชอบ ไม่ใช่ใครขึ้นมาแสวงหาผลประโยชน์มาใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ใส่ตัว แล้วก็ ลาออกไป วันนี้สภาไม่สามารถจะชักฟอกได้ แต่นายกรัฐมนตรีต้องใช้ความกล้าเอาคนที่ทุจริตมาลงโทษให้ได้ **นายประยูร สุรนิวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคพลังใหม่** อภิปรายว่า ญัตติที่เสนอ นอกจากตัวบุคคลแล้ว ยังต้องการพูดถึงพฤติกรรมที่รัฐมนตรีที่มารับผิดชอบใน ๓ กระทรวงด้วย พฤติกรรมที่ ทำไปแล้วไม่ว่าจะลาออกไปหรือโดนปลดออก แต่พฤติกรรมเหล่านั้นก่อให้เกิดผลเสียแก่การบริหารประเทศ จำเป็นที่จะต้องอภิปรายพาดพิงสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่เข้ามารับตำแหน่งใหม่อาจจะไม่มีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่ รัฐมนตรีที่ออกไปได้กระทำไว้แล้ว แต่รัฐมนตรีใหม่ต้องทราบและยังมีหน้าที่ ถ้าสภานี้ได้อภิปรายว่าพฤติกรรม นั้นมีข้อทุจริตไม่กระจ่างชัด รัฐมนตรีที่เข้ามารับผิดชอบในกระทรวงนั้นจะละเลยหน้าที่ในการที่จะสอบสวนได้ เสียว่าผิดประการใดถือว่าละเลยต่อหน้าที่ เพราะฉะนั้นจะอภิปรายถึงพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบใน กระทรวงในขณะที่ยื่นญัตตินี้ไปด้วยตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติว่าการกระทำของรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดความ รับผิดชอบนั้นจะต้องเป็นของคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ แม้แต่บางครั้งพฤติกรรมที่กระทำไปในกระทรวงหนึ่ง กระทรวงใดก็จะต้องมาขออนุมัติมาปรึกษาคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นความรับผิดชอบในการกระทำนั้นไม่ สามารถจะหลุดพ้นได้ ถ้าหากว่าความรับผิดชอบนั้นบังเกิดผลเสียหายแก่ประเทศ ในแง่ของการลงมตินั้นไม่มี ปัญหาใด ๆ เพราะรัฐมนตรีที่ออกไปแล้วไม่จำเป็นต้องลงมติ แต่แง่พฤติกรรมและการรับผิดชอบนั้น จำเป็นต้องพาดพิงไม่ว่าการบริหารประเทศจะทำให้ประเทศเสียหายโดยการคอร์รัปชัน หรือจะทำให้ประเทศ เสียหายโดยไม่สามารถในการบริหารประเทศ การอภิปรายจำเป็นต้องพาดพิงถึงพฤติกรรมเพราะ รัฐมนตรีที่เข้ามาใหม่จำเป็นต้องทำอะไรให้เป็นที่กระจ่างชัด ผลเสียหายที่เกิดขึ้นจะต้องสืบและแถลงให้ ประชาชนได้ทราบ **นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเกษตร สังคม** อภิปรายว่า น่าจะรักษากฎเกณฑ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญไว้ การ อภิปรายไม่มีความมุ่งหมายที่จะอภิปรายในปัญหาซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากได้ยื่นญัตติอภิปรายไว้แล้ว ไม่มีความ มุ่งหมายจะอภิปรายก้าวล่วงไปสู่รัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว สำหรับรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว เราไม่อยู่ในฐานะที่จะนำปัญหาต่าง ๆ ของรัฐมนตรีที่พ้นตำแหน่งแล้วเอามาวิพากษ์วิจารณ์ แบบฉบับนี้เคย ปรากฏการณ์มาในสมัยก่อน ๆ หลายครั้ง แม้แต่คณะรัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่งได้ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทุก

คณะ ก่อนถึงวันเปิดอภิปรายได้ลาออกจากตำแหน่งไป ยุติตนั้นก็ตกไป แม้คณะรัฐบาลชุดนั้นเกือบทั้งหมดจะ
ได้กลับเข้ามาเป็นรัฐบาลใหม่ ยุติตนั้นก็ไม่มีผลแต่ประการใดที่มีการเปิดอภิปรายกันอีก **นายปิยะณัฐ วัชร
ภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ** อภิปรายว่า จะพูดเฉพาะรัฐมนตรีผู้ที่มีโอกาสจะตอบโต้
ชี้แจงค่ากล่าวหา แต่ไม่อยากจะให้ประธานมาขอมติเพื่อตัดสิทธิ์สมาชิกที่สงสัยรัฐมนตรีร่วมรัฐบาล ซึ่ง
นายกรัฐมนตรีต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ ที่ระบุว่า ในการดำเนินนโยบายการ
บริหารราชการแผ่นดินรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อสภาผู้แทนราษฎรในนโยบายทั่วไป เพราะฉะนั้นคนที่
จะไม่พ้นจากความรับผิดชอบทั้งหมดก็คือหัวหน้ารัฐบาล **ประธานรัฐสภา** ถามมติที่ประชุมรัฐสภา ที่ประชุมมีมติ
ว่า เห็นควรให้อภิปรายในยุติไม่ไว้วางใจเฉพาะรัฐมนตรีที่ยังอยู่ในตำแหน่ง ๒๔๕ คน เห็นควรให้อภิปราย
ไปถึงรัฐมนตรี ๖ คน ที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ๒๔ คน

นายสมิคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย

อภิปราย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ในฐานะรัฐมนตรีผู้สั่งราชการ
รัฐวิสาหกิจคือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) แม้เหตุจะถูกตั้งขึ้นก่อนมารับตำแหน่ง แต่สมัยที่ท่านมารับ
ตำแหน่งได้ตัดสินใจสิ่งที่ไม่สนับสนุนสินค้าซึ่งผลิตขึ้นภายในประเทศ คือ กฟภ. จำเป็นต้องซื้อลูกถ้วยซึ่งใช้ใน
ราชการจำนวนมาก มีการถกเถียงเรื่องคุณสมบัติลูกถ้วยที่ผลิตในประเทศที่รับรองว่าดีกว่าของที่จะสั่งจากจีน
แดง ที่เคยซื้อและใช้ในหน่วยงานอื่นจำนวน ๔ ล้านลูกไม่มีคุณภาพเสียหายมีการประมูลซื้อขายกัน แต่ กฟภ. พ
ยายามจะซื้อลูกถ้วยจากจีนแดงที่มีคุณภาพต่ำกว่า รัฐบาลมีมติว่าสินค้าอะไรผลิตในประเทศได้และถ้าหากว่ามี
ราคาแพงกว่าที่จะสั่งจากต่างประเทศไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ให้ซื้อสินค้าภายในประเทศ เมื่อมีการประมูล
สินค้าของบริษัทซึ่งผลิตในเมืองไทยซึ่งมีคุณภาพดีกว่าของต่างประเทศ ซึ่งได้ตรวจสอบแล้วโดยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยมีราคาแพงกว่าไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แต่เจ้าหน้าที่บอกว่าเป็นนโยบายของกระทรวงที่จะให้ซื้อ
สินค้าจากจีนแดง ไม่ให้ซื้อสินค้าที่ประชาชนลงทุนตั้งโรงงานผลิตขึ้นในประเทศ และในประเทศได้ใช้ไปแล้ว ๔
ล้านลูก เมื่อรัฐมนตรีบัญญัติมารับหน้าที่ได้อนุมัติ ทั้งที่เขาคือผู้เรื่องนี้มาตั้งแต่ ๒๕๒๑ ถึง ๒๕๒๓ ท่านสั่ง
ราชการโดยสมคบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายตามใจ ขำภโต อนุมัติให้ส่งสินค้าจีนแดงเข้ามาได้
กรณีนี้ไม่สามารถไว้วางใจรัฐมนตรีที่มีความประพฤติอย่างนี้ได้

เรื่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะขอกกล่าวหาถึงการกระทำทั้งในฐานะรัฐมนตรี ว่า
การกระทรวงมหาดไทย และในฐานะอธิบดีกรมอัยการ เรื่องในกรมตำรวจซึ่งมีความสำคัญในการบำบัดทุกข์
บำรุงสุขเพื่อจะพิทักษ์สันติราษฎร์ของบ้านเมือง โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครสถานะของกรมตำรวจตกต่ำลง
มาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นนักเรียนบพิตรพิมุขรุ่นเดียวกับอธิบดีกรมตำรวจ การคบค้าสมาคม
การประพฤติดัวก่อให้เกิดความขมขื่นแก่ข้าราชการตำรวจ คณะกรรมการตำรวจ (ก.ตร.) ประชุมแต่ละครั้ง
กรรมการไม่ได้เคยออกความเห็น รัฐมนตรีไปประชุม ๓ นาที อ่านว่าเอาอย่างนั้น ๆ แล้วลงมติ จนปัจจุบันกรม
ตำรวจมีความแตกแยก ไม่สามารถจะประสานกันได้เพราะรัฐมนตรีไปร่วมมือกับอธิบดีกรมตำรวจแล้วทำความ
เสียหายทำความแตกแยกและไม่ทำนุบำรุงส่งเสริมหน่วยงานตำรวจ เช่นตำรวจนครบาล รถวิทยุ รถมอเตอร์

ไซต์ เครื่องมือสื่อสาร ที่ตำรวจนครบาลต้องการใช้ในการดูแลความสงบของบ้านเมือง ปรากฏว่าไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จัดหาสิ่งที่ตำรวจนครบาลต้องการ ในหน่วยงานสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทมีการกล่าวหาว่ามีการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง เกิดกรณีข้าราชการจากกรมโยธาธิการให้การเป็นพยานโจทก์ให้การว่าเอกสารสำคัญที่เป็นมูลเหตุที่จะนำมาฟ้องคดีในศาลมีคนมาบอกให้เตรียมเอกสารอย่างนี้ทำอย่างนั้นทั้งตำรวจและอัยการบอกให้ทำ ผลคืออัยการผู้ว่าคดียื่นยันและบันทึกไว้กลางศาลว่าได้ทำเอกสารอันเป็นเท็จที่น่าจำเลยเข้ามาสู่คดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประพฤติดังนี้จะทำให้ไว้วางใจได้อย่างไร นอกจากนี้ยังกล่าวหาเกี่ยวกับคดีโรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประพฤติดังปฏิบัติจนทำให้ข้าราชการระดับปลัดกระทรวงต้องถูกพักราชการ ๒ คน นอกจากนั้นขอกล่าวหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๒๓ ได้ดำเนินการเรียไ้เงินเพื่อจะเอาไปบริจาค ต้องการทำบุญเอาหน้า ไปเรียไ้เงินมาได้เล็กน้อย แต่ยอดเงินที่ต้องการคือ ๔๘ ล้านบาท จึงใช้วิธีการบังคับให้ปลัดกระทรวงซึ่งมีคดีมัวหมองเกี่ยวข้องกับคดีโรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นได้มีการตอรองกันที่จะไม่ดำเนินคดีถ้าหากยอมให้รัฐมนตรีขอยืมเงินเป็นจำนวนเกือบ ๔๐ ล้านบาท มีการเซ็นเช็ค ตีว่าปลัดกระทรวงนั้นไหวทันว่ากลัวจะโดนอย่างปลัดกระทรวงคนก่อน จึงให้รัฐมนตรีสลักหลังไว้ในเช็คต้นขั้วว่าท่านได้รับเงินไปเป็นเงินสะสมของหน่วยราชการหน่วยหนึ่งในกรมการปกครอง แล้วไปขึ้นเงินเอาหน้าบริจาคเสียก่อน แล้วค่อยมาหาเรียไ้เงินเพื่อจะมาชดใช้ทีหลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ประพฤดิเรียไ้เงินอย่างไร จากเอกสารลับของผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน เอกสารแจ้งไปแต่ละอำเภอสั่งให้ส่งเงินเรียไ้เงินเข้ามา ทำไมเอกสารแจ้งเรื่องการเรียไ้เงินถึงต้องตีตราลับบนครุฑ และลับทั้งหน้าลับทั้งหลัง และข้างล่างมีบัญชีรายชื่อของอำเภอและกิ่งอำเภอ ๒๐ แห่ง บอกจำนวนประชาชนไว้ข้างหน้า บอกว่าเรียไ้เงินส่งเข้ามาแล้ว ๖ แสน แต่เนื่องจากประชากรจังหวัดนี้มีล้านกว่า เพราะฉะนั้นก็เดือนว่ามีเกือบ ๒ ล้านคน จึงเดือนให้ส่งเงินอีกล้านกว่าเข้ามาบริจาคเสีย ไม่เคยเห็นการเรียไ้เงินพิสดารอย่างนี้ รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกหนังสือเรียไ้เงินปีบังคับ การเรียไ้เงินจากราษฎรที่พื้นที่แห้งแล้ง บางอำเภอราษฎรเงินบาทหนึ่งยังหาไม่ได้ แต่ต้องให้มาคนละ ๑ บาท โดยอ้างจำนวนประชากรในอำเภอแล้วให้ส่งเข้ามา กรณีรัฐมนตรีสนับสนุนให้คนทำผิดกฎหมาย ที่อำเภอบางพระ จังหวัดชลบุรี มีที่ดินที่ราษฎรพิพาทกับธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล ที่รับจำนองที่ดินบนฝั่ง ๑๒ ไร่ มีคดีในศาล ที่ ธนาคารเป็นเจ้าของที่ดินชายฝั่ง และราษฎรก็เป็นเจ้าของที่ดินชายฝั่งซึ่งมีที่ดินทับกัน ๒ ไร่ ธนาคารชนะคดี เรื่องนี้เกี่ยวกับกรมที่ดิน กฎหมายกำหนดว่าที่ดินชายทะเลที่น้ำขึ้นถึงถอยขึ้นมาจากน้ำขึ้นสูงสุดระยะ ๑๕ วา ห้ามมิให้เป็นที่เอกชน ต้องเป็นที่สาธารณะ มีคนใหญ่คนโตในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คนก่อน ชื่อที่แปลงนั้นจากธนาคารของรัฐบาล แล้วมีหน่วยราชการนำรถหลวงขดินที่ได้จากการชูดขยายอ่างน้ำบางพระเป็นลูกครึ่งไปถมที่ดินชายฝั่งที่ซื้อมาจากธนาคาร และถมลงไปทะเล เป็นการละเมิดกฎหมายด้วยความรู้เห็นเป็นใจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้มีหน้าที่ดูแลงานของกรมที่ดิน กรณีการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร โครงการแก้ไขน้ำท่วมกรุงเทพฯ ธนาคารโลกให้กู้เงิน ๔๔ ล้านเหรียญ หรือ ๘๘๐ ล้านบาท โดยมีข้อแม้จากธนาคารโลกว่าขอให้กรุงเทพมหานครแก้ไขระบบการบริหารก่อน คือให้เลือกคณะผู้บริหารก่อนแล้วจะให้กู้เงิน แต่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ยอมให้มีการเลือกตั้ง ธนาकरโลกจึงถอนการให้กู้เงิน ๘๘๐ ล้านบาท กรณีกรรมอัยการ พนักงานอัยการกระทำสิ่งที่เป็นอันตรายต่อบ้านเมืองเรื่องคนญวน มีหญิงญวนคนหนึ่งทำ รายงานเท็จต่อเจ้าหน้าที่ โดยหญิงญวนอยู่ที่จังหวัดจันทบุรีโดยไม่มีเอกสารหลักฐาน มีลูกเกิดที่โรงพยาบาล แกลง เขารู้ว่าหญิงญวนคนหนึ่งถือทะเบียนต่างด้าวตาย ผู้หญิงญวนคนดังกล่าวต้องการสวมแทนหญิงญวนที่ตาย แล้ว เริ่มทำเอกสารเท็จกับตำรวจ เปลี่ยนรูปในสมุดคู่มือ ย้ายไปอยู่โคราช แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานขอแก้ ชื่อแม่ พ่อ แก้อายุ แก่ปีเกิด เจ้าหน้าที่จัดการแก้ไขให้ จนถึงขั้นจะอนุมัติให้สวมกัน มีการเลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาลในจังหวัดนครราชสีมา นายเทศมนตรีคนใหม่เจอเรื่องนี้สั่งให้สอบย้อนหลังพบว่าทั้งหมดเป็นความ เท็จ จึงเสนอเรื่องให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในจังหวัดให้จัดการดำเนินคดีกับหญิง ๒ คนที่แจ้งความเท็จ คนใหญ่ ในจังหวัดบอกอย่าไปยุ่ง โดยได้รับคำอธิบายว่าเป็นนโยบายของเจ้ากระทรวงที่ไม่ต้องการให้ไปยุ่งเกี่ยวกับ เรื่องนี้ เมื่อเอาเรื่องไปแจ้งความกับตำรวจ ตำรวจก็ไม่กล้าทำ ตำรวจทำคดียื่นต่ออัยการฟ้อง อัยการมีหนังสือ แจ้งว่าอัยการไม่สั่งฟ้องโดยไม่บอกเหตุผล ผู้ว่าราชการจังหวัดคนนั้นก็ย้ายไปเป็นรองปลัดกระทรวง แปลว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชักใยที่จะให้ผู้หญิงญวนได้มีเอกสารที่ถูกต้อง รัฐมนตรีมีความประพฤติ แบบนี้ไว้วางใจต่อไปไม่ได้

การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล มีสมาชิกสภาผู้แทนอภิปรายกล่าวหารัฐมนตรีอีก หลายนาม คือ นายอนันต์ บูรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี นายสุเทพ วงศ์กำแหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา นายวัฒนา อัครเวม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคแนวมหาชน นายเขวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี นายประสิทธิ์ ณรงค์เดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี นายสนิท สีลา สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น นาย บุญเทียม เขมาภิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรค ประชาธิปัตย์

การลงมติญัตติเรื่องขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ และ มาตรา ๒๐๓ (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พลตรีชาติ ชาย ชุณหะวัณ ไม่ไว้วางใจ ๖ คน ไว้วางใจ ๒๖๔ คน (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายประเทือง กิรติบุตร ไม่ไว้วางใจ ๕๔ คน ไว้วางใจ ๒๖๔ คน (๓) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ไม่ไว้วางใจ ๔๒ คน ไว้วางใจ ๒๖๖ คน ที่ประชุมให้ความไว้วางใจรัฐมนตรีทั้ง ๓ คน

๕.๑๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๐ รัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ญัตติ เรื่องขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการต่างประเทศ) ผู้เสนอ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๒๕ วันที่ประชุม ๒ - ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า พรรคชาติประชาธิปไตยมีความมั่นใจว่าการแก้ปัญหาของชาติในขณะนี้เป็นการแก้ปัญหาที่จะต้องกระทำหรือดำเนินการโดยทำนองของประชาธิปไตย สถานการณ์ที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจ สังคม ความปลอดภัยของบ้านเมือง ในขณะที่อยู่ในระยะวิกฤตแล้ว ช้ำรัฐบาลแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้นผิดพลาดหลายประการ การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนั้นก็ด้วยความสำนึกในหน้าที่ของผู้แทนราษฎรที่เห็นว่า สถานการณ์เป็นเช่นนี้รัฐบาลได้เข้าเติมสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ได้สร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนและกับราษฎรจนเดือดร้อนกันไปทั่วทุกหนแห่ง การเสนอญัตติไม่ไว้วางใจเป็นหน้าที่ที่ต้องท้วงติงหรือขจัดปัดเป่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ขณะนี้ให้หมดสิ้นไปหรือบรรเทาลง การที่รัฐบาลจะอ้างว่าเศรษฐกิจตกต่ำสถานการณ์บ้านเมืองทั่วโลกเป็นไปในทางที่ไม่ดีและกำลังแก้ปัญหาอยู่ แต่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ตกต่ำ และมีความยุ่งเหยิงทางการเมืองภายในประเทศ ประเทศเหล่านั้นได้แก้ไขให้สถานการณ์ภายในบ้านเมืองด้านเศรษฐกิจบางประเทศมีเงินเข้าประเทศเดือนละ ๕ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ทั้ง ๆ ที่เป็นประเทศที่เล็กและอยู่ในความสงบเรียบร้อย

ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับกำกับการดำเนินนโยบายการคลังและการเงินที่เหมาะสม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๕ ได้ให้ความสำคัญอันดับแรกคือการฟื้นฟูฐานะการเงินและการคลังของประเทศเพื่อการปรับปรุงระบบเศรษฐกิจให้พ้นจากสภาวะซบเซา การบริหารงานของกระทรวงการคลังขณะนี้ได้พยายามกดภาวะเศรษฐกิจของประเทศให้ซบเซาลงจนเป็นที่น่าวิตก หลายสิ่งที่ทำขัดต่อแผนชาติช่วงแผนฯ ๕ เรามีหนี้ ๑๘๖,๐๐๐ ล้านบาท และระยะปลอดหนี้ใกล้จะหมด การที่รัฐบาลต้องส่งคืนเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นภาระหนักถ้าหากรัฐบาลหรือกระทรวงการคลังไม่ดำเนินการให้เหมาะสม ภาวะการเงินการคลังก็จะล้มเหลวหรือล้มละลาย เรื่องนี้ถ้ารัฐบาลหรือกระทรวงการคลังได้กระทำอย่างเหมาะสมก็มีทางแก้ไขได้ เป็นต้นว่าการเร่งรัดระดมเงินออมจากประชาชนภายในประเทศและเร่งรัดการส่งออกเพื่อให้มีเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศให้มากที่สุด นำเสียดายที่นโยบายของรัฐบาลตั้งมาตรการภาษีและมาตรการส่งออกไว้ไม่เอื้ออำนวยต่อความมุ่งหมายดังกล่าว เรื่องภาษีของเรายุ่งยากซับซ้อน ไม่จูงใจให้ประชาชนออมเงินไว้กับสถาบันการเงิน รัฐบาลหรือทางกระทรวงการคลังปรับภาษีเงินฝากจากร้อยละ ๑๐ เป็นร้อยละ ๑๒.๕ เป็นการกระทำที่ย้อนกับวิถีทางของการแก้ปัญหาของประเทศด้านการเงินและการคลัง ในขณะที่ประเทศใกล้เคียงเขา

ลดภาษีเงินสกุลต่างประเทศ ถ้าเป็นเงินสกุลภายในประเทศเคยเก็บ ๑๕ เปอร์เซ็นต์เขาลดลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นวิธีการออมที่ถูกต้อง เรื่องงบประมาณปี ๒๕๒๖ เพิ่มขึ้น ๙.๙ เปอร์เซ็นต์ ขาดดุล ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท ยอดขาดดุลจำนวนมากเป็นสัญญาณให้เห็นอันตรายทางเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ แสดงให้เห็นการไร้สมรรถภาพของรัฐมนตรีคลังทั้ง ๒ ที่ควรพิจารณาตัวเอง การที่งบประมาณเพิ่ม ๙.๙ เปอร์เซ็นต์ แต่อัตราเงินเฟ้อ ๑๓ เปอร์เซ็นต์ จะเกิดอะไรขึ้นเพราะรัฐบาลเป็นผู้ซื้อเป็นผู้จัดสร้างรายใหญ่ ถ้ารัฐบาลไม่เพิ่มงบประมาณหรือไม่มีทางหาเงินที่จะมาเพิ่มงบประมาณของประเทศได้ ประเทศจะไม่ก้าวหน้าและปัญหาต่าง ๆ จะตามมาอำนาจซื้อของงบประมาณเกือบไม่เพิ่มขึ้น การชบเขาในทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้น ภาคเอกชนนั้นห้างร้านโรงงานปิดกิจการ ๕,๐๐๐ คนต้องออกจากงาน รัฐบาลก็มีนโยบายจะปลดลูกจ้างชั่วคราวออก ๓ แสนคน คนว่างงานมีอยู่แล้ว ๑ ล้าน ๓ แสนคน นโยบายตั้งงบประมาณมิได้มุ่งแก้ไขภาวะชบเขาทางเศรษฐกิจ ปัญหาการจัดหารายได้ของรัฐบาลไม่เพียงพอ ตัวเลขขาดดุล ๒๖,๐๐๐ ล้าน เป็นเครื่องสื่อแสดงให้เห็นชัดว่าความไร้ประสิทธิภาพของการบริหารนโยบายการคลังของประเทศ ความผิดพลาดของการบริหารนโยบายการคลังคือเรื่อง “การลดค่าเงินบาท” รัฐบาลลดค่าเงินบาทมา ๒ ครั้ง ลดลงเกือบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้เกิดผลเสียซ้ำเติมสถานการณ์ที่เลวร้ายทางเศรษฐกิจให้หนักยิ่งขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าสูงขึ้น ทำให้ประชาชนต้องซื้อสินค้าที่แพงขึ้น การลดค่าเงินบาทไม่ได้ช่วยให้การส่งออกมากขึ้น สินค้าการเกษตรราคาถูกลง มีการสร้างระเบียบกฎหมายขึ้นตอนในการอนุญาตให้ส่งออกไว้มาก จนการส่งออกของพ่อค้าไม่คล่องตัว การลดค่าเงินบาททำให้จ่ายเงินเป็นค่าสินค้าเข้ามามากขึ้น ผลเสียที่ตามมาคือความไม่เชื่อถือในเงินตราของไทย หลายประเทศไม่รับเงินบาทไทย เพราะไม่มีค่าและมีแนวโน้มลดค่าลง

การค้าต่างประเทศ การขาดดุลการค้า ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท เป็นสัญญาณ ภัยอันตรายที่เกิดขึ้นกับทุนสำรองของประเทศ การขาดดุลการค้าเป็นผลจากความบกพร่องในการส่งสินค้าทางเกษตรไปต่างประเทศ ปี ๒๕๒๓ ต่อ ๒๕๒๔ มีข้าวสารเหลือตกค้าง ๑.๕ ล้านตัน ปลายปีจะมีข้าวสารเพิ่มอีก ๓.๕ ล้านตัน เมื่อส่งออกไม่ได้ ข้าวสาร ๕ ล้านตันกระทรวงพาณิชย์จะทำอย่างไร ทำไม่ไม่ใช้นโยบายทางการต่างประเทศเข้าช่วยในการส่งออก การบริหารนโยบายที่ผิดพลาดทำให้พืชผลในประเทศราคาตกต่ำเป็นที่เดือดร้อนแก่เกษตรกร ในการผลิตมีปัญหา ๓ ประการ คือ ๑. ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ๒. การผันแปรในเรื่องปริมาณที่เกษตรกรผลิตขึ้น ๓. การผันแปรในเรื่องราคา ผลผลิตข้าว ข้าวโพดต่อไร่ต่ำ รัฐบาลปล่อยปละละเลย ทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อย มีแต่การขาดทุนตลอด การควบคุมปริมาณผลผลิตให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของตลาดไม่บังเกิดผลมาตรการกำหนดเขตเศรษฐกิจ เขตการปลูกพืชล้มเหลว ขาดความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่างคนต่างทำ การวางแผนการผลิต การตลาด ไม่มีการกระทำไว้ก่อนการเพาะปลูก ปัญหานี้เกิดทุกปี รัฐบาลไม่ได้ช่วยให้ข้อมูลการผลิตถึงราษฎร ปัญหาการค้าพืชผลต้นฤดูโดยเฉพาะข้าวเปลือกที่องค์การตลาดดำเนินการอยู่ล้มเหลวในการช่วยให้ชาวนาชาวไร่ขายได้ตามราคาเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง เกิดปัญหาเหล็กเหล็กประพุดมิชอบในการบริหารงานซื้อข้าวเปลือก พอ ๆ กับการบริหารงานประมูลซื้อข้าวสารจากโรงสีโดยกระทรวงพาณิชย์ทำให้รัฐบาลต้องสูญเสียเงินหลายพันล้านโดยไม่เกิดประโยชน์ มีการทำงานแบบ

แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ต่างคนต่างทำ รัฐบาลมีองค์กรอยู่มากมายที่ใช้ได้แต่ไม่เอามาใช้ เอามาใช้ก็ไม่ประสานงาน เช่น องค์การตลาดเพื่อการเกษตรฯ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ชุมนุมสหกรณ์ กลุ่มเกษตร และหน่วยงานกระทรวงพาณิชย์

การบริหารด้านกิจการอุตสาหกรรมของประเทศมีความบกพร่องในการดำเนินนโยบายอ้อยและน้ำตาล ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชาวไร่ชาวนาผู้บริโภค กระทรวงอุตสาหกรรมไม่สามารถที่จะทำให้โรงงานน้ำตาลซื้ออ้อยชาวไร่ตามราคาประกัน ๕๔๐ บาทได้ การพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกก็ยังเป็นเพียงทฤษฎีเท่านั้น ปัญหาการพิพาทแรงงาน การหยุดงานแต่ละครั้งยาวนานขึ้น จำนวนการพิพาทมากขึ้น นัดหยุดงานเพิ่มขึ้น ปัญหาแรงงานเป็นปัญหาที่สำคัญ แต่รัฐบาลมองปัญหาแรงงานเป็นปัญหาทางการเมืองแต่อย่างเดียว เรื่องอบายมุข ในทางปฏิบัติรัฐบาลมีคำจำกัดความเรื่องอบายมุขหรือจะจำกัดอบายมุขชนิดไหน เพราะมีการเลือกปฏิบัติอย่างเห็นได้ชัดเจน รัฐบาลต้องการให้เลิกการพนันในขณะเดียวกันรัฐบาลเป็นเจ้าของพิมพ์ไฟเสียเอง เป็นเจ้าบ่อนการพนันห่วยเถื่อนเพราะว่าสาเหตุคือลอตเตอรี่ ถ้าไม่หยุดลอตเตอรี่หรือไม่ลดการดำเนินการในลอตเตอรี่ให้ลดลง โดยหวังจะเอาเงินเล็กน้อยเอาใช้ในคลังแล้วก็จะสร้างความเสื่อมในสังคมของประชาชน แม้แต่ในการเลือกตั้งก็ต้องใช้เจ้ามือห่วยเถื่อนเป็นหัวคะแนนเป็นผู้ที่จะนำคะแนนมาให้ อันนี้เป็นการเสื่อมของสังคม ด้านกิจการคมนาคม สนามบินดอนเมืองควรเสร็จทันกับสนามบินสิงคโปร์ ท่าเรือน้ำลึกถึงเลอะเอาอย่างไรก็ไม่เอา จะใช้แหลมฉบังหรืออู่ตะเภา สร้างให้เสร็จ การรัฐวิสาหกิจ ตัวอย่างความล้มเหลวของรถเมล์ เสียเงินปีละ ๔๐๐ ถึง ๗๐๐ ล้านบาทไปเปล่า ๆ กิจการด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาไร้สมรรถภาพในการจัดหาที่เรียนให้แก่เยาวชนได้อย่างเพียงพอจนทำให้มีระบบการวิ่งเต้นหรือระบบคอร์รัปชันขึ้นในวงการศึกษ สำหรับทางการเมืองรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่หนังสือพิมพ์ในต่างประเทศลงข่าวว่าคณะทูตของเราเป็นคณะมาเฟียมอร์ฟิน เป็นทูตมาจากสามเหลี่ยมทองคำ เขาได้จัดลำดับของประเทศไทยเดิมเกรด บี. หรือเกรด ๒ ลงมาอยู่ในเกรด ดี. (ประธานรัฐสภา กล่าวแทรกว่า ทางรัฐบาลขอมาว่าการอภิปรายในเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศจะขอให้เป็นการประชุมลับ พลเอก เกรียงศักดิ์ กล่าวว่าคุณจริงเรื่องนี้ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ผาวไฉ่อยู่แล้วทั่วโลกไม่ต้องปิดบัง ไม่ต้องลับ แต่จะไม่พูดเมื่อรัฐบาลขอมา)

ปัญหาที่กล่าวมานี้รัฐบาลต้องปรับปรุงแก้ไขและขจัดปิดเป่าให้หมดสิ้นไป ไม่ควรปล่อยให้ทับถมรุนแรงขึ้นจนสายเกินแก้ รัฐบาลต้องแสดงความกล้าหาญและความสามารถในการแก้ปัญหาที่อยู่ในปัจจุบันนี้ จะต้องกล้าตัดสินใจ กล้าดำเนินการโดยไม่ต้องกลัวตำแหน่งเก้าอี้ของท่านว่าจะเสียหายอย่างไรถ้าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

การออกเสียงลงคะแนนไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ใน ๘ กระทรวง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ จำนวน ๒๔ คน (๑) กระทรวงการคลัง นายสมหมาย สุนทรกุล ไว้วางใจ ๒๕๙ ไม่ไว้วางใจ ๑๖๓ นายไพจิตร เอื้อทวิกุล ไว้วางใจ ๒๕๙ ไม่ไว้วางใจ ๑๖๐ (๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายชวน หลีกภัย ไว้วางใจ ๓๐๓ ไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ นายณรงค์ วงศ์วรรณ

ไว้วางใจ ๓๔๕ ไม่ไว้วางใจ ๑๑๗ นายบุญเรือง ประเสริฐสุวรรณ ไว้วางใจ ๓๒๖ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๕ นายปรีดา พัฒนถาบุตร ไว้วางใจ ๓๓๐ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๐ (๓) กระทรวงพาณิชย์ นาวาอากาศตรี ปุณมี ปุณศรี ไว้วางใจ ๓๓๒ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๐ นายทวี ไกรคุปต์ ไว้วางใจ ๓๑๔ ไม่ไว้วางใจ ๑๔๘ ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธ์ ไว้วางใจ ๓๑๖ ไม่ไว้วางใจ ๑๔๖ (๔) กระทรวงอุตสาหกรรม พลตรี ชาตชาย ชูณหะวัณ ไว้วางใจ ๓๐๙ ไม่ไว้วางใจ ๑๔๕ นายจिरายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ไว้วางใจ ๓๑๘ ไม่ไว้วางใจ ๑๔๑ นายบรม ตันเถียร ไว้วางใจ ๓๑๔ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๔ (๕) กระทรวงคมนาคม พลเรือเอก อมร ศิริกายะ ไว้วางใจ ๓๕๒ ไม่ไว้วางใจ ๑๑๐ นายวิระ มุสิกพงศ์ ไว้วางใจ ๒๙๖ ไม่ไว้วางใจ ๑๗๑ นายมนตรี พงษ์พานิช ไว้วางใจ ๓๐๒ ไม่ไว้วางใจ ๑๖๕ นายชุมพล ศิลปอาชา ไว้วางใจ ๓๐๙ ไม่ไว้วางใจ ๑๕๒ (๖) กระทรวงมหาดไทย พลเอกสิทธิ จิระโรจน์ ไว้วางใจ ๓๔๘ ไม่ไว้วางใจ ๑๑๙ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ไว้วางใจ ๒๙๓ ไม่ไว้วางใจ ๑๗๐ นายโกศล ไกรฤกษ์ ไว้วางใจ ๓๑๕ ไม่ไว้วางใจ ๑๕๐ นายวิเชียร เวชสวรรค์ ไว้วางใจ ๓๒๕ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๓ (๗) กระทรวงศึกษาธิการ นายเกษม ศิริสัมพันธ์ ไว้วางใจ ๓๒๖ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๓ นายขุนทอง ภูผิวดือน ไว้วางใจ ๓๒๑ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๙ (๘) กระทรวงการต่างประเทศ พลอากาศเอก สิทธิ เสวตศิลา ไว้วางใจ ๓๓๙ ไม่ไว้วางใจ ๑๒๖ นายอรุณ ภาณุพงศ์ ไว้วางใจ ๓๔๓ ไม่ไว้วางใจ ๑๒๓

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐบาลยินดีที่ได้รับความร่วมมือและสนใจจากสมาชิกวุฒิสภาในการบริหารงานของรัฐบาลเป็นอย่างดี ข้ออภิปรายของท่านสมาชิกส่วนใดที่เป็นประโยชน์ รัฐบาลจะได้รับไปพิจารณาใช้ประโยชน์ให้เต็มที่ ส่วนที่บางส่วนของรัฐบาลยังไม่ได้ชี้แจงให้สมาชิกทราบ รัฐบาลจะหาโอกาสเรียนให้สมาชิกทราบในโอกาสต่อไป

๕.๑๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๑ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ญัตติ เปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจในรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับปัญหาด้านการคมนาคม คือการขึ้นค่าโดยสารรถไฟ) ผู้เสนอ พลตรีประमाण อติเรกสาร กับคณะสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๖ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติให้ผ่านระเบียบวาระไป

พลตรีประमाण อติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย ผู้นำฝ่ายค้าน แกลงเปิดญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายสมักร สุนทรเวช รัฐมนตรีว่าการคมนาคม ดังนี้ การที่พรรคฝ่ายค้านเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายนั้น ไม่ได้มีเจตจำนงในการที่จะทำลายแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความผาสุกของประชาชนจำเป็นต้องพูดและร้องต่อรัฐบาลว่า การกระทำของรัฐมนตรีเป็นการถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นการเพิ่งเข้ารับตำแหน่งเพียง ๒ เดือน แล้วมาเปิดอภิปรายนั้นจะเป็นการไม่ถูกต้อง เรื่องนี้เกี่ยวกับความผาสุกของประชาชนไม่ว่าจะรับตำแหน่งระยะเวลาเท่าใดถ้ามีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความผาสุกของประชาชนก็จำเป็นต้องกระทำ พรรคฝ่ายค้านรู้ว่าทำอย่างไรก็ไม่สามารถจะเอาชนะรัฐบาลได้เพราะเสียงน้อยกว่า แต่กระทำตามหน้าที่ เรื่องกระทรวงคมนาคมจะกล่าวเฉพาะเรื่องของการรถไฟ โดยตั้งเป็น ๒ คำถาม คือ เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่

เช่นนั้น และ ทำเช่นนั้นประชาชนเดือดร้อนหรือไม่ รถไฟเป็นสายเลือดหล่อเลี้ยงประเทศไทย ประชาชนส่วนใหญ่ใช้รถไฟในการคมนาคมเพราะมีประสิทธิภาพในความปลอดภัยสูง ค่าโดยสารไม่แพงเป็นที่พึงของประชาชนได้ เพราะฉะนั้นการที่มีการขึ้นค่าโดยสารรถไฟจึงเป็นเรื่องที่กล่าวขวัญกันมากในหมู่ประชาชน รัฐมนตรีได้ไปกล่าวอภิปรายเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เรื่องการเมืองกับคมนาคม ได้ตอบปัญหาเรื่องการขึ้นค่าโดยสารรถไฟว่า ข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมาตัดสินใจขึ้นราคาค่าโดยสารได้มาจากการรถไฟ ไม่ได้มาจากรัฐบาลเก่าหรือใหม่ ที่การรถไฟถ้าไม่ตัดสินใจขึ้นราคาก็คงขาดทุน ๓๖๐ ล้านบาทต่อไป แสดงว่ารัฐมนตรีฟังแต่ผู้ว่าการรถไฟ ไม่ได้ฟังเหตุผลอย่างอื่น รัฐมนตรีกล่าวในหลายแห่งว่าการขึ้นราคาเป็นการขึ้นราคาแต่เพียงเล็กน้อยบาท ๒ บาท ค่าครองชีพในปัจจุบัน เงินบาท ๒ บาท เป็นเรื่องที่ทำให้ความลำบากใจให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยเป็นอันมาก รัฐมนตรีรับตำแหน่งไม่กี่วันก็ตัดสินใจขึ้นค่าโดยสารรถไฟ โดยไม่มีการไตร่ตรองนอกจากฟังผู้ว่าการรถไฟแต่ผู้เดียว

นโยบายรัฐบาลที่แถลงเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม นายกรัฐมนตรีแถลงว่า จะไม่ยอมให้รัฐวิสาหกิจที่หย่อนประสิทธิภาพมาเป็นภาระของรัฐบาลและประชาชนอีกต่อไป การขึ้นค่าโดยสารเป็นการโยนภาระให้กับประชาชนซึ่งขัดกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งได้ดำเนินการประกาศต่อรัฐสภาว่าจะไม่ยอมให้เป็นภาระแก่ประชาชนต่อไป เพราะฉะนั้นการที่ขึ้นค่าโดยสารเท่ากับโยนภาระมาให้ประชาชนเป็นผู้รับเคราะห์ เพราะฉะนั้นการกระทำของรัฐมนตรีเป็นการสวนทางกับนโยบายของรัฐบาล รัฐมนตรีควรจะได้เลือก ควรจะได้ศึกษาทางที่เป็นไปได้ นอกจากการขึ้นค่าโดยสารเพราะมีทางที่จะทำได้ ขาดทุนก็จะขึ้นค่าโดยสาร ควรมีการปรับปรุงก่อนถ้าไม่ได้ค่อยขึ้นค่าโดยสาร เห็นได้ชัดเจนว่า ขสมก.ขาดทุนมากกว่า แต่ทำไมถึงไม่ปรับปรุงหรือขึ้นค่าโดยสาร พิจารณากันดูว่า ขสมก.อยู่ในกรุงเทพฯ ที่เป็นฐานเสียงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และมีกลุ่มคนที่คัดค้านได้มากกว่า ส่วนรถไฟอยู่ทั่วประเทศเป็นเรื่องของยุทธ ผู้เดือดร้อนคือราษฎร แต่ราษฎรนั้นไม่ใช่ฐานเสียงของรัฐมนตรี จึงไม่เอาใจใส่ เพราะจะขึ้นราคาอย่างไรประชาชนในยุทธก็ไม่มาลงคะแนนเสียงให้ ดังนั้น การขึ้นราคาค่าโดยสาร ไม่มีความเป็นธรรม รัฐมนตรีเลือกขึ้นตามอำเภอใจ

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายในญัตตินี้ คือ นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) นายแคล้ว นรปิติ (ขอนแก่น) นายประทีป กรिताเวช (นครราชสีมา) นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) นายชุมพล ศิลปะอาษา (สุพรรณบุรี) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) นายปองพล อติเรกสาร (สระบุรี) นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) นายสีหนาท ถาษา (ชัยภูมิ) นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) โดย นายสมักร สุนทรเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ชี้แจงตอบโต้ข้อกล่าวหาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวว่า สภาได้ใช้เวลาในการอภิปรายมาพอสมควร สมาชิกฝ่ายที่เสนอญัตติได้อภิปรายหลายคน รัฐมนตรีได้ชี้แจงมาพอสมควร ได้พิจารณาด้วยดุลพินิจแล้ว จะถามที่ประชุมว่าสมควรจะปิดอภิปรายได้หรือยังขอมติที่ประชุมว่าควรปิดอภิปราย มีสมาชิกสภาผู้แทนฝ่ายรัฐบาลยกมือ

ขณะเดียวกันมีสมาชิกสภาผู้แทนประท้วงเพราะการถามมติสมาชิกหลายท่านยังไม่อยู่ในห้องประชุม ประธานถามมติที่ประชุมใหม่ ว่า ที่ประชุมนี้ควรปิดอภิปรายได้แล้วโปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ) ใครเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ปรากฏว่า นายเซว วงศ์ใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคกิจสังคม ยกมือขอพูด โดย “ขอเสนอญัตติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๘ อนุมาตรา ๗ และตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ชี้แจงกับ คุณเซว วงศ์ใหญ่ ว่าเนื่องจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า เมื่ออภิปรายแล้วไม่ให้ลงมติในวันเดียวกัน ในฐานะที่เป็นประธานสภาก็ได้คำนึงถึงความสะดวกและความถูกต้องของรัฐธรรมนูญ เลยบรรจุเป็นญัตติแจ้งให้สมาชิก ได้ทราบว่าจะมีการลงมติในวันพรุ่งนี้หลังระเบียบวาระกระทู้ถาม ถ้าคุณเซวหรือรัฐบาลมีความประสงค์จะเอาญัตตินี้ให้ตกไป ก็ไปว่ากันในวันนั้น ไปเปลี่ยนระเบียบวาระได้ ไม่จำเป็นต้องทำวันนี้ ยังเปิดอภิปรายต่อไป แล้วไม่มีใครประสงค์จะอภิปราย จะได้ปิดประชุม นายแคล้ว นรปิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น ขออภิปรายรอบ ๒

หลังนายแคล้ว นรปิติ อภิปรายจบ นายสนั่น ศิลปะบรรเลง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย “ขอเสนอให้ที่ประชุมผ่านระเบียบวาระการเปิดอภิปรายนี้ไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ วรรคสอง (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรองครบ ๒๐ คน) นายปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ อภิปรายว่า ในฐานะพรรคฝ่ายค้านซึ่งได้ร่วมเป็นผู้เสนอญัตติ การกระทำอย่างนี้จะมองให้เห็นชัด เห็นแล้วว่ารัฐบาลนี้ซึ่งถือว่ามีเสียงสนับสนุน ๒๐๐ กว่าเสียง มาสร้างประเพณีใหม่ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๓๗ ซึ่งหัวหน้าพรรคประชากรไทยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็เคยเป็นฝ่ายค้าน ก็ยังไม่เคยเห็นการกระทำอย่างนี้ นี่เป็นความฉลาดของรัฐบาลนี้ไม่กล้าจะเผชิญความจริง และเชื่อว่าพรรคประชากรไทยก็คงจะรู้สถานะของตัวเองแล้ว ถึงแม้วันนี้จะไม่มีการลงมติ แต่เป็นเครื่องชี้ให้เห็นชัดแล้วว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้มีความเห็นด้วยกับการขึ้นศาลไฟของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ไม่คิดว่าการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๓๗ นั้น รัฐบาลโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้นไม่กล้าจะเผชิญกับความจริง ไม่กล้าจะดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ให้มีการลงมติ ซึ่งเดิมเป็นวิธีเคยปฏิบัติกันมาตลอด นี่ก็แสดงว่าเป็นการโง่เขลา เป็นการฉลาด ชี้ฉลาดตาขาว แล้วจะให้ไว้วางใจได้อย่างไร เพียงแต่โดนมาตรา ๑๓๗ ก็ไปจ้างคนคล่องจั้นมาที่หน้าสภาเสร็จแล้วก็เอาขึ้นมาปรบมือกัน พออภิปรายเสร็จก็มีผู้เสนอยกเรื่องอื่นมาพิจารณา ขอชมเชยประธานสภาที่ได้ทักท้วงท้วงตึงไป เสร็จแล้วยังไม่ละความพยายามกลับยกขึ้นมาใหม่ผ่านเรื่องนี้ไปเสียเฉย ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวว่า เมื่อมีผู้เสนอญัตติมาถูกต้อง อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ วรรคสอง ก็จะถามญัตติว่า ใครเห็นด้วยที่จะให้ผ่านระเบียบวาระญัตติเรื่องนี้ไป (มีสมาชิกยกมือ ๑๗๕ คน) ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรผ่านระเบียบวาระญัตตินี้ไป ควรจะมีการลงมติ (มีสมาชิกยกมือ ๕ คน) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สรุปว่า สภานี้มีมติให้ผ่านระเบียบวาระนี้ไป จึงไม่ต้องมีการลงมติ ขอปิดการประชุม

๕.๑๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๒ รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจในรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (พลเอกสิทธิ จิรโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) ผู้เสนอ พลตรี ประमाण อติเรกสาร กับคณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๒๗ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

มติที่ประชุม ผู้เสนอญัตติไม่ขอชี้แจง ประธานสภาผู้แทนราษฎร (นาย อุทัย พิมพ์ใจชน) จึงวินิจฉัยว่าญัตตินี้เป็นอันตกไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้มีการพิจารณาเรื่องด่วน ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป ไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ พลตรี ประमाण อติเรกสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ และให้เจ้าของญัตติเป็นผู้เปิดอภิปรายเสนอญัตติ ซึ่งพลตรี ประमाण อติเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทย แถลงว่า “ผมและผู้เสนอทุกคนไม่ขอชี้แจง” ประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงสรุปว่า เมื่อผู้เสนอไม่ขอชี้แจง ตามข้อบังคับก็ถือว่าญัตตินี้เป็นอันตกไป นายสถาปน ศิริจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร อภิปรายว่า ให้ประธานสภาถามสมาชิกผู้รับรองในการขอยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีผู้รับรอง ๘๐ กว่าคน ถ้าผู้นำฝ่ายค้านจะไม่ขออภิปราย ไม่ขอชี้แจง ก็อาจจะมีคนอื่น ซึ่งมีเหตุผลที่พอจะชี้แจง เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนชาวไทยทั้งชาติกำลังรอฟังว่ารูปการณ์จะเป็นไปอย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้ประธานสภาถามผู้รับรองญัตติคนอื่น ๆ ได้ชี้แจงในเรื่องนี้ในสภาด้วย ประธานสภาชี้แจงว่า เมื่อไม่มีใครชี้แจงก็ถือว่าญัตตินี้เป็นอันตกไปก็จบแล้ว แสดงว่าไว้วางใจ ข้อบังคับการประชุมสภาฯ ข้อ ๔๗ ญัตติหรือคำแปรญัตติใดถึงวาระพิจารณาในที่ประชุมแล้ว ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่ชี้แจงในที่ประชุมหรือผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมโดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับรองหมายญัตติหรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ให้พิจารณาข้อบังคับข้อ ๔๗ โดยเห็นว่า หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้เปิดอภิปรายแล้ว เพียงแต่ว่าคำอภิปรายก็คือว่าจะไม่พูดคำชี้แจงอย่างอื่น ก็หมายความว่าเปิดการอภิปรายต่อไป สมาชิกคนอื่นก็น่าจะเริ่มการอภิปรายต่อไปได้ ถือว่าได้เปิดการอภิปรายแล้ว เพียงแต่ว่าหัวหน้าพรรคไม่ใช้สิทธิ์ที่จะอภิปรายข้อความเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากสมาชิกคนอื่น ๆ จะใช้สิทธิ์ต่อไปก็น่าจะต้องได้ คือถ้าท่านไม่อยู่ก็อาจถือได้ว่าตกไปท่านใช้สิทธิ์ของท่าน ท่านขึ้นบอกว่าท่านไม่ต้องการจะอภิปรายเท่านั้น ก็แปลว่าเปิดการอภิปรายแล้ว แต่ว่าตัวท่านไม่ใช้สิทธิ์ คนอื่น ๆ ก็จะใช้สิทธิ์ได้ และในข้อบังคับก็กำหนดไว้ว่าผู้อภิปรายนั้นย่อมอภิปรายได้ทั้งสนับสนุนและคัดค้าน เพราะฉะนั้นสมาชิกในสภานี้ก็มีสิทธิ์ที่จะอภิปรายต่อไปได้

๕.๑๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๓ รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีกับคณะรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามมาตรา ๑๓๗ ซึ่งพลตรีประमाण อติเรกสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๒๘ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

มติที่ประชุม ประธานรัฐสภาได้มีหนังสือแจ้งถึงผลการพิจารณาญัตติด่วนเพื่อให้มีการตีความรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในญัตติดังกล่าว มีมติว่าญัตติไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร แจ้งถึงเรื่องด่วนที่ได้บรรจุและเรียกประชุมพิจารณาญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พลตรี ประमाण อติเรกสาร กับคณะเป็นผู้เสนอ เมื่อรัฐสภาได้แจ้งว่าญัตตินี้ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว สภาผู้แทนราษฎรจึงพิจารณาญัตติต่อไปไม่ได้

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย อภิปรายว่าได้รับมอบฉันทะจาก พลตรี ประमाण อติเรกสาร ผู้นำฝ่ายค้าน ผู้นำเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามมาตรา ๑๓๗ รวมทั้งได้รับมอบฉันทะจากผู้เสนอญัตติทั้ง ๘๘ ท่าน ให้เสนอต่อที่ประชุมว่าจะขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๔๖ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมญัตติ เนื่องจากมีปัญหาว่ากรณีที่ไต่ถามญัตติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง จะขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยขอเปลี่ยนคำว่า “นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล” เป็นข้อความใหม่ว่า “ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีอื่นเป็นรายบุคคล ตามมาตรา ๑๓๗” โดยขอแก้ไขข้อความที่กล่าวว่า นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลนั้นเป็นในฐานะรัฐมนตรีผู้หนึ่ง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ อภิปรายว่า พรรคชาติไทยพยายามเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐบาลให้จงได้ ซึ่งเป็นการกระทำที่ถูกต้องเป็นการกระทำที่ควร เพื่อรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย ประการแรกจะเห็นการเปิดอภิปรายเพื่อให้โอกาสแก่รัฐบาลจะได้ชี้แจงปัญหาต่าง ๆ ที่ฝ่ายค้านมีความข้องใจในการบริหารราชการแผ่นดินของบ้านเมือง แต่ว่าญัตติเปิดอภิปรายของฝ่ายค้านของพรรคชาติไทยในการตีความนั้นว่าเป็นญัตติไต่ถามถูกต้องแล้วแต่ไปขัดต่อรัฐธรรมนูญ ญัตติจึงตกไป ถ้าจะนำมาแก้ไขคงทำไม่ได้ ทางที่ถูกน่าจะเขียนเป็นญัตติขึ้นมาใหม่ ญัตติใดซึ่งได้ตีความว่าใช้ไม่ได้หรือเป็นโมฆะ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ญัตตินั้นก็เสียเปล่าใช้ไม่ได้ไปแล้ว ของซึ่งเสียไปแล้วตกไปแล้วจะนำขึ้นมาแก้ไขคงไม่ได้ พรรคชาติไทยย่อมมีสิทธิ์โดยสมบูรณ์ที่จะเสนอญัตติขึ้นมาใหม่ ถ้าแก้ไขได้คำแก้ไขดังกล่าวก็ยังคงขัดต่อรัฐธรรมนูญซึ่งได้ตีความไปแล้ว ที่พูดกันว่าอาจจะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะหรือตัวบุคคลนั้นให้เลือกเอาทางใดทางหนึ่ง รัฐธรรมนูญได้ระบุไว้อย่างนั้น แล้วตีความว่าการที่จะเปิดอภิปรายนั้นจะเปิดอภิปรายทั้งคณะก็

ได้ หรือจะเปิดอภิปรายเป็นรายบุคคลก็ได้ ทำได้ ๒ กรณี เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ใช่เอาทั้ง ๒ อย่างในคราวเดียวกัน ตามที่ สมาชิกสภาจังหวัดศรีสะเกษจะขอแก้ไขข้อความนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล แก้ไขเป็น “นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรี” แม้จะแก้ไขไปประการใดนั้นก็ถือว่าเป็นการอภิปรายนายกรัฐมนตรีนั่นเอง เมื่อนายกรัฐมนตรีถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๑๓๗ ถ้านายกรัฐมนตรีแพ้คะแนนเสียงในสภา รัฐบาลทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง ถือว่าพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เป็นการอภิปรายทั้งคณะ และมีการเสนอการอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคลด้วย รวมความว่าแม้จะแก้ไขไปประการใดก็ตาม ก็ต้องหมายความว่า เป็นการอภิปรายทั้งคณะ แล้วก็รายตัวบุคคลในญัตติเดียวกัน ก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

สภาผู้แทนราษฎร มีมติด้วยคะแนน ๑๔๒ ต่อ ๗๑ ว่า กรณีพรรคชาติไทยขอแก้ไขญัตติ ทำไม่ได้

๕.๑๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๔ รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามมาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้เสนอ พลตรีประमाण อติเรกสาร สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๒๘ ครั้งที่ ๘/๒๕๒๘ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๕ - ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ (รวม ๒ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจไว้วางใจ

พลตรีประमाण อติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเสนอญัตติ ดังนี้

“การที่พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายค้านตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ในการยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งแรกนั้น ได้ยื่นไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอีก ๖ กระทรวง สำหรับนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในนโยบายและการปฏิบัติงานทั้งปวงของรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นนายกรัฐมนตรีจะปฏิเสธไม่รู้รู้นั้นไม่ได้ เพราะพรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ ก็ได้มีผู้มาขอร้องว่าขออย่าให้อภิปรายนายกรัฐมนตรี นอกนั้นเอาให้เต็มที่ได้เลย การอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและคณะในครั้งนั้น บารมีของนายกรัฐมนตรีมีมากมาย ได้รับการขัดขวางทุกวิถีทาง โดยเฉพาะการเปิดอภิปรายนายกรัฐมนตรี มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยมาขอร้อง ได้เข้าประกกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคชาติไทย หรือของพรรคฝ่ายค้านที่ดลั้งชื่อเสนอญัตติไปนั้น ได้มีการพูดจาหวานล่อม ชักชวน ช่มชู่เพื่อที่จะให้ถอนชื่อ เพื่อให้ญัตติตกไป นอกจากนี้มีผู้ออกข่าวโจมตีพรรคฝ่ายค้านว่าจะถือโอกาสจับจ้วงนายกรัฐมนตรีโดยกล่าวคำหยาบคายเพื่อหวังผลให้นายกรัฐมนตรีทนไม่ได้จะได้ลาออก แล้วให้ฉายาว่าจะเกิดจิกโก่การเมือง การออกข่าวลวงหน้าทั้ง ๆ ที่ฝ่ายค้านยังไม่ได้อภิปรายเลย นี่เป็นการแสดงถึงธาตุแท้ของผู้พูดว่าคงจะคิดว่าคนอื่นนั้น เลวเหมือนตน

รัฐบาลได้ประกาศในวันแถลงนโยบายว่าจะปลูกฝังให้คนไทยทุกคนมีความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง จะส่งเสริมระบบพรรคการเมืองและสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข จะขจัดไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่กดขี่ข่มเหงประชาชน จากพฤติการณ์ที่ฝ่ายรัฐบาลได้กระทำในการชักชวนหวานล่อม ข่มขู่สมาชิกฝ่ายค้าน หรือการใช้ถ้อยคำดูหมิ่นฝ่ายค้านนั้น เป็นการกระทำที่ถูกต้องตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลหรือไม่

สถานการณ์ของบ้านเมือง เศรษฐกิจกำลังฝุ่พังลงทุกวัน ร้านค้าต่างล้มกันระเนระนาด โรงงานอุตสาหกรรมปิด การว่างงาน การหากินฝืดเคือง โจรผู้ร้ายชุกชุมโหดเหี้ยม ความวิตกกังวลปรากฏขึ้นในหมู่ประชาชนทุกอาชีพ คงมีแต่กระบอกเสียงของรัฐบาลเท่านั้นที่พยายามหลอกประชาชนและตนเองว่าเศรษฐกิจดีขึ้นและใกล้กับการโตในช่วงชั้วกาล ผู้ที่เห็นว่าเศรษฐกิจดีมีแต่โฆษกรัฐบาล หนังสือพิมพ์คือเสียงสวรรค์ที่ได้รับความคิดเห็น ความทุกข์ร้อน ความเดือดร้อนจากประชาชนพลเมือง นำออกมาตีแผ่ทุกวันและความจริงก็รุนแรงกว่าสมัยใด ๆ ความยากจนของพลเมืองที่รัฐบาลบอกว่าจะกำจัดให้หมดสิ้น หาได้เป็นไปตามนั้น เหตุการณ์เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๗ มีการแจกทานที่พุทธสมาคมปทุมรังษี ประชาชนต่างเบียดเสียดเยียดยัดกันเข้าไปรับ “ทาน” เหยียบกันตาย ๒๐ ศพ บาดเจ็บกว่า ๔๐ คน เป็นภาพที่น่าสังเวช นี้หรือเมืองไทยที่ว่าเศรษฐกิจดี รัฐบาลแก้ปัญหาด้วยการสร้างปัญหาทับปัญหาตลอด รัฐบาลสำคัญผิดว่านายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีคือประเทศชาติ นายกรัฐมนตรีกับคณะรัฐมนตรีแก้ปัญหาด้วยการจำกัดสินเชื่อ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ การลดค่าเงินบาท การขึ้นภาษี การแก้ปัญหาของรัฐบาลเป็นไปทางลบมากกว่าทางบวก การจำกัดสินเชื่อทำให้ร้านค้าล้มกันเป็นทิวแถว พ่อค้าฆ่าตัวตายเพราะขาดเงินในการดำเนินงานทางธุรกิจ ผู้คนขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ต้องใช้เงินสด จ่ายเช็คก็เช็คเค็ง ต่อมาเดือนสิงหาคม ๒๕๒๗ ยกเลิกการจำกัดสินเชื่อแต่ก็ไม่ทำให้การค้าฟื้นตัวขึ้น ยังไม่ทันตั้งตัวอีก ๒ เดือนก็ลดค่าเงินบาทแล้วบอกว่าจะทำให้ขายของดีมีราคา เหตุการณ์เลวร้ายลงไปอีก ทั้งรัฐและราษฎรหนี้สินเพิ่มขึ้นมาโดยอัตโนมัติกว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท สินค้าขึ้นราคาอย่างมาก รัฐบาลไม่สามารถควบคุมราคาสินค้าได้ ชำรายรัฐบาลกลับเพิ่มภาษีเพื่อหารายได้เข้ารัฐโดยไม่คำนึงว่าประชาชนจะมีปัญหาหาเงินมาชำระภาษีได้หรือไม่ รัฐบาลไม่ได้หาทางที่จะทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีรายการใดบ้างที่ทำให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น รัฐบาลใช้ความกล้าหาญในการแก้ปัญหา กล้าขึ้นภาษีและประกาศว่าจะไม่ให้คนชั้นกลางและคนชั้นต่ำเดือดร้อน กล้าขึ้นค่าบริการด้วยเหตุผลเพื่อความอยู่รอด กล้าให้พ่อค้าปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้นโดยอ้างว่าเพื่อมิให้สินค้าหายไปจากท้องตลาด กล้าที่จะให้พ่อค้าปุ่ยพ่อค้ายาปราบศัตรูพืชขึ้นราคา ทั้ง ๆ ที่ชาวไร่ชาวนาขายข้าวทั้งเกวียนยังไม่พอกำเทอมของลูก แต่รัฐบาลยังมีความดีคือมีความฉลาด ไม่กล้าที่จะขจัดกวาดล้างความทุจริตคอร์รัปชันอันบั่นทอนความเติบโตของชาติ ไม่กล้าที่จะปรับปรุงกลไกของรัฐบาล ไม่กล้าที่จะพิจารณาตัวเองและผลงานว่าหย่อนยานผิดพลาดแค่ไหนจนกลายเป็นบาดแผลใหญ่ในเศรษฐกิจของประเทศ

ปัจจุบันความนิยมในรัฐบาลลดถอยลง เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำจนสุดขีด รัฐบาลพยายามโฆษณาสดุดีนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลตลอดเวลา กลไกของรัฐบาลพยายามกล่อมเกลารประชาชนให้หลงเชื่อว่าภาวะบ้านเมืองยังดีอยู่ การที่รัฐบาลได้ซื้อข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้เป็นดินนั้น นับว่าเป็นการดูถูกภูมิปัญญาของประชาชน ราษฎรเดี๋ยวนี้นี้มีความฉลาดมากขึ้น ไม่สามารถที่จะล่อหลอกได้ การที่รัฐบาลได้ประกาศลดค่าเงินบาทโดยมุ่งหวังว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น แต่ผลตรงกันข้าม การลดค่าเงินบาทนั้นมีได้หมายความว่าจะเป็นการลดการขาดดุลการค้าของประเทศได้โดยตรง เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น トラบถ้ายังไม่มีการปรับโครงสร้างการส่งออกให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพ หรือยังคงพึ่งการนำเข้าสินค้าต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง ปัญหาที่จะเกิดขึ้นอีก แม้ค่าเงินบาทจะลดลง และราคาสินค้าจะถูกลง แต่หากกลไกของกระทรวงพาณิชย์ไม่มารับมาตรการเหล่านี้โดยมารับกันอย่างมีประสิทธิภาพ การลดค่าเงินบาทก็จะไม่มีผลแต่ประการใด ฐานะการคลังปีนี้นั้นหนักหน่วงที่สุด การลดค่าเงินบาทมีผลทำให้กระทรวงการคลังต้องหางินมาชดใช้รายจ่ายของกระทรวงกลาโหม เพราะอัตราแลกเปลี่ยนมันได้เปลี่ยนไป จะต้องหาทางมาชดใช้ให้เอกชนที่เสียหายจากการลดค่าเงินบาท รัฐบาลหมดปัญญาที่จะหาเงิน ก็เลยมาไล่เบียดกับราษฎรโดยการขึ้นภาษี ทำให้กิจการทั้งหลายทรุดลงไป ประชาชนได้รับความลำบากยากแค้น ขอให้รัฐบาลเอาใจใส่ปัญหาเศรษฐกิจของบ้านเมืองให้มาก การที่รัฐมนตรีบางคนพูดว่า ได้ดำเนินการเต็มความสามารถแล้วนั้น ถ้าพูดกันแค่นั้น ล่าออกเสียดีกว่า ปัญหาเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อชีวิตทุกชีวิต ขงจื้อ กล่าวว่า หน้าทีของรัฐบาลที่สำคัญที่สุด คือ จะต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ประชาชนทั้งหลายประสบความสำเร็จ ขอให้นายกรัฐมนตรีรำลึกบทความซึ่งกล่าวว่า “อย่าดึงฟ้าต่ำ อย่าทำหินแตก อย่าแยกแผ่นดิน อย่ากินบ้านเมือง”

นายแคล้ว นรปิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย อภิปราย สรุปลัดดังนี้ (๑) กระทรวงพาณิชย์ ราคาข้าวขายได้กิโลละ ๑.๒๐ บาท มันกิโลละ ๔๐ สตางค์ และอ้อย ต้นละ ๓๐๐ กว่า รัฐบาลประกันไว้ ๓๙๕ มีเสียงสาปแช่งรัฐบาล คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่บ้านเมืองประชาชนต่อว่าผู้แทนราษฎรว่าไม่ควบคุมรัฐบาล การที่พืชผลของราษฎรตกต่ำต้องตำหนิกระทรวงพาณิชย์ที่ไม่สามารถหาตลาดให้ราษฎรได้ นับแต่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เข้ามาบริหารประเทศ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ ถึง ๒๕๒๗ ขาดดุลการค้า ๑๔๑,๗๐๐ ล้านบาท ขาดดุลกับญี่ปุ่น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ หลายรัฐบาลมาแล้วที่ไม่สามารถให้ญี่ปุ่นรับซื้อสินค้าของไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม และ กระทรวงการต่างประเทศ บุกเบิกหาตลาด ตรงกันข้ามกลับโยนความผิด โยนการหาตลาดให้เป็นของราษฎร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ให้รางวัลพ่อค้าส่งออกที่หาตลาดมันสำปะหลัง ๒ แสน เพิ่มโควต้าให้ ๒ แสน มีความสามารถเท่านี้ หมดความสามารถที่จะหาตลาดขายสินค้า (๒) กระทรวงคมนาคม เรื่องการซื้อเครื่องบินของ บดท. เพื่อขยายการบินไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฝ่ายรัฐมนตรีต้องการให้ซื้อ ซอร์ท ๓๖๐ ราคาลำละ ๒๔๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท แดช ๘ ราคา ๓๖๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ราคาต่างกัน ๑๑๖ ล้านบาท บดท. เสนอซื้อซอร์ท ๓๖๐ จำนวน ๒ เครื่อง เมื่อเรื่องเข้าพิจารณาในคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคัดค้านไม่เห็นชอบ มีการนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาในคณะรัฐมนตรี ๔ ครั้ง ทำให้แผนการพัฒนาระบบการขยายตลาดต้องชะงัก เป็นความผิดของรัฐมนตรี

นายประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติไทย อภิปรายใน
ญัตติได้กล่าวหาว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่มีความสามารถในการบริหารงานด้านการเงินและการ
คลังให้มีเสถียรภาพ ทำให้ระบบการเงินปั่นป่วน และขาดความมั่นคง ดำเนินมาตรการผิดพลาด เช่น การจำกัด
สินเชื่อ การลดค่าเงินบาท การขึ้นภาษีโดยไม่ถูกต้องด้วยหลักการและไม่เป็นธรรม เลือกปฏิบัติเพื่อประโยชน์
ของพรรคพวก มีผลให้ธุรกิจทั่วไปอันเป็นรากฐานของเศรษฐกิจประเทศเกิดวิกฤติการณ์อย่างรุนแรง ทำให้
ภาวะเศรษฐกิจทั่วไปทรุดโทรมหนักยิ่งขึ้น ในระยะ ๓-๔ ปี ที่ผ่านมา สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังไปในทางเสื่อมเสียต้งสมญาว่า รัฐมนตรีชาโมโรจจอมโหด นักถอนขนห่าน พระศรีอารย
กลับชาติมาเกิด เป็นคำกล่าวที่สะท้อนจากหัวใจของประชาชนที่ทนสภาพการบีบบังคับทางเศรษฐกิจที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังบริหารผิดพลาดจากนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อสภา ดังนี้

(๑) นโยบายรัฐบาลจะปรับปรุงนโยบายการบริหารการเงินและการคลังที่จะสร้างความ
คล่องตัว และสามารถหนุนให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจในสาขาการผลิตและบริการต่าง ๆ รัฐมนตรี
ใช้มาตรการจำกัดการใช้จ่ายเงินโดยมิชอบขัดกับหลักการ คือจำกัดสินเชื่อ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ โดยบังคับมิให้
ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการธนาคาร เป็นการตัดสายเลือดทางการเงิน
เศรษฐกิจของประเทศเกิดอาการ Shock เป็นอัมพาต ได้กำหนดการเปิด Letter of credit เพื่อจำกัดการ
นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ การจำกัดสินเชื่อ การจำกัดเครดิตในการสั่งซื้อสินค้าเข้าจากต่างประเทศมี
ผลกระทบโดยตรงกับการนำเข้าสินค้าประเภททุนในด้านอุตสาหกรรม ทำให้การผลิตด้านอุตสาหกรรมลดลงจึง
ไม่สามารถส่งสินค้าทางด้านการส่งออก ไม่สามารถขายสินค้าในต่างประเทศได้ การลดค่าเงินบาท ๓ ครั้ง
มีผลทำให้ได้เงินตราต่างทำให้ธุรกิจเศรษฐกิจทั้งต่างประเทศและในประเทศล้มละลาย เลิกกิจการนับหมื่น
มีคดีเชคที่เพิ่มขึ้น ปี ๒๕๒๖ จำนวน ๘,๙๗๒ คดี ปี ๒๕๒๗ คดีเพิ่มเป็น ๒๒,๒๔๑ คดี และ ๓ เดือนแรกปี
๒๕๒๘ มีคดีเชค ๑๘,๒๔๑ คดี การขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๒๖ ขยายตัว ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๒๗ ขยายตัว
๕.๑ เปอร์เซ็นต์ การว่างงานปี ๒๕๒๕ คนว่างงาน ๙๑๗,๐๐๐ คน ปี ๒๕๒๖ คนว่างงาน ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน
ปี ๒๕๒๗ คนว่างงาน ๑,๗๐๐,๐๐๐ คน ไทยกำลังเดินทางไปสู่ห้วงเหวแห่งมรณะทางเศรษฐกิจ

(๒) นโยบายรัฐบาลเขียนว่าจะรักษาเสถียรภาพของเงินบาทและฐานะทางการคลังของ
ประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ลดค่าเงินบาท ๓ ครั้ง ครั้งแรกจาก ๒๐ บาท
เป็น ๒๑ บาท ครั้งที่สอง จาก ๒๑ บาท เป็น ๒๓ บาท ครั้งที่สามลดค่าเงินบาท ๑๗.๕ เปอร์เซ็นต์ ค่าเงินบาท
เหลือ ๑ ดอลลาร์สหรัฐเท่ากับ ๒๗ บาทเศษ

(๓) นโยบายรัฐบาลจะประหยัดในจุดที่ควรประหยัด จะเร่งรัดเก็บภาษีอากรให้ทั่วถึงมี
ประสิทธิภาพ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘ การตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินพบว่ามีค่าใช้จ่าย
ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงของส่วนราชการมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก ไม่เป็นการประหยัดรายจ่าย ไม่สามารถในการ

จัดการภาษีคือหารายได้มาปิดหีบ เก็บภาษีไม่เข้าเป้า ประชาชนขาดศรัทธา ขาดความเชื่อถือในการบริหาร บ้านเมืองทางด้านเศรษฐกิจของรัฐมนตรี เป้าการเก็บภาษี ปี ๒๕๒๖ จำนวน ๑๕๑,๐๐๐ ล้านบาท เก็บได้ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๒๗ ตั้งเป้า ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เก็บได้ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีหละหลวม ไร้ประสิทธิภาพ ไร้แผนงาน ไร้ศรัทธาจากประชาชน จึงไม่มีใครต้องการเสียภาษี

(๔) นโยบายรัฐบาลการบริหารรัฐวิสาหกิจจะยึดนโยบายให้รัฐวิสาหกิจทุกแห่งเป็นแหล่ง อำนวยรายได้ให้กับรัฐ และจะไม่ให้รัฐวิสาหกิจหย่อนประสิทธิภาพเป็นภาระของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจใช้ กระทบวงการค้าปลีกค้าประกันเงินกู้จากต่างประเทศ ๔,๔๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ เป็นเงินไทย ๑๑๘,๐๐๐ ล้านบาท รัฐวิสาหกิจขาดทุนหลายแห่ง เช่น ขสมก. การประปานครหลวง การรถไฟแห่งประเทศไทย การประปา ส่วนภูมิภาค รัฐบาลมีหนี้สินเพิ่มขึ้น ปี ๒๕๒๗ มีหนี้สิน ๓๗๓,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๒๘ หนี้สินเพิ่มเป็น เกือบ ๕ แสนล้านบาท

การลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไว้วางใจ ๑๖๖ คน ไม่ไว้วางใจ ๙๑ คน (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ไว้วางใจ ๑๔๗ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๐๒ คน (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ไว้วางใจ ๑๓๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๐๖ คน (๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง พาณิชย์ ไว้วางใจ ๑๕๖ คน ไม่ไว้วางใจ ๙๕ คน

๕.๑๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๕ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ญัตติ เรื่องเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (ร้อยตำรวจ เอกสุรัตน์ โอสถานุเคราะห์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เกี่ยวกับปัญหา ทำให้เกิดความเสียหายอย่าง ร้ายแรงของประเทศ จากการนำเข้าไม้จากต่างประเทศ) ผู้เสนอ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ กับคณะ สภา ผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๙ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๙ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๘-๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ (รวม ๒ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง หัวหน้าพรรคสหประชาธิปไตย เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้ ด้วยปรากฏว่ามีหลักฐาน เป็นที่แน่ชัดและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้อนุมัติให้มีการนำเข้าไม้ซุงจาก ประเทศพม่ารวม ๒ ราย คือ บริษัทสหกลกิจวิศวกรรม จำกัด และ บริษัทร่วมมิตรการแร่ จำกัด เพื่อส่งออกไป นอกราชอาณาจักร ซึ่งสื่อมวลชนได้เสนอข่าวและทักท้วงอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้ ระงับการอนุมัติดังกล่าว ต่อมาผู้ขอใบอนุญาตได้ขอคืนใบอนุญาตไว้แล้ว อันเป็นพฤติการณ์ที่ประชาชน สามารถเข้าใจได้อย่างชัดแจ้งว่า การอนุญาตดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง กรณีจึงเป็นปัญหาว่าจะ

ยุติความไม่ถูกต้องไว้เพียงเท่านี้หรือว่าควรดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป การกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่อาจยุติลงเพียงแค่ระงับการอนุมัติและคืนใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว เพราะกรณีเป็นเรื่องที่ร้ายแรง เป็นการกระทบต่อความมั่นคงของชาติ กระเทือนต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และโดยเฉพาะคือการทำลายทรัพยากรป่าไม้ของชาติ เป็นการจงใจฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี ฝ่าฝืนกฎหมายระหว่างประเทศ และทำลายความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า ดังนี้

๑. ดินแดนของประเทศพม่าติดต่อกับประเทศไทย เป็นถิ่นปกครองของชนชาติกะเหรี่ยงซึ่งกำลังทำสงครามกับรัฐบาลพม่า เพื่อที่จะสถาปนารัฐกะเหรี่ยงขึ้นเป็นอิสระ เป็นสงครามยืดเยื้อมาหลายปี สงครามรุกกล้าเข้ามาในดินแดนประเทศไทย บางครั้งเกิดปะทะกับกองทัพไทยมีการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก ขณะเดียวกันรัฐบาลและประชาชนไทยมีนโยบายขัดแย้งที่จะฟื้นฟูและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศพม่า ทั้งประเทศไทยได้รับการรับรองรัฐบาลที่ขอด้วยกฎหมายของประเทศพม่าแล้ว การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อนุมัติให้นำไม้ซุงสักเข้ามาจากประเทศพม่า โดยเนื้อแท้ก็คือการอนุมัติให้นำไม้ซุงจากดินแดนที่เป็นถิ่นของชนชาติ ซึ่งเป็นคู่สงครามกับประเทศพม่า ก่อให้เกิดผลสำคัญ ๒ ประการ คือ (๑) เป็นการสนับสนุนทางเศรษฐกิจและกำลังการสู้ชาติของชนชาติกะเหรี่ยงให้มีความเข้มแข็งในการทำสงครามกับรัฐบาลที่ขอด้วยกฎหมายของประเทศพม่า (๒) เป็นการสนับสนุนให้มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอันเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศพม่า ซึ่งเป็นการผิดกฎหมายระหว่างประเทศอย่างร้ายแรง การกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จึงเป็นการทำลายความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า มีลักษณะก่อเหตุสงครามให้ลุกลามเข้าสู่ประเทศไทย เพราะเป็นการสนับสนุนคู่สงครามฝ่ายหนึ่ง ประเทศไทยก็จะตกอยู่ในฐานะเป็นคู่สงครามไปด้วยโดยปริยาย ซึ่งขัดกับความต้องการและนโยบายของประชาชนไทยของกองทัพไทย ของรัฐบาลและประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้รักสันติภาพ

๒. การอนุมัติให้นำเข้าไม้ซุงจากประเทศพม่า คือการเปิดช่องให้มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าในประเทศด้วย โดยได้มีการสวมรอยว่าเป็นไม้ที่อนุมัติให้นำเข้ามาจากต่างประเทศ กรณีเช่นเดียวกันนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๑๖ เป็นคดีอื้อฉาวของประเทศมาแล้ว เป็นเหตุให้ข้าราชการระดับสูงต้องถูกสั่งพักราชการครั้งล่าสุดปี ๒๕๒๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้นสังกัดพรรคการเมืองเดียวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คนปัจจุบันก็เคยอนุมัติอย่างเดียวกัน และได้ถูกนายกรัฐมนตรียกเลิกโดยทันทีสั่งระงับเรื่องเป็นกรณีที่ประจักษ์แจ้งชัดเจนว่าการอนุมัตินำไม้จากประเทศพมานั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบไม่ควรมาทุกสมัย แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งรู้หรือควรรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดียังกล้าบังอาจกระทำการซ้ำอย่างเดียวกันนั้นอีก เห็นได้ว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่นำพาและไม่คำนึงถึงความถูกต้องในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่คำนึงถึงการลักลอบการตัดไม้ทำลายป่าอันเป็นต้นน้ำลำธาร ซึ่งจะส่งผลเสียอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติและประชาชน

๓. เพื่อที่จะป้องกันการกระทบกระเทือนความสัมพันธ์อันดีกับประเทศพม่า และป้องกันการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าดังกล่าว รัฐบาลสมัยนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้กำหนดเป็นมติคณะรัฐมนตรีว่า ห้ามส่งออกไม้ซุงซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ รวมทั้งไม้สักไม้หวงห้ามอีกหลายประเภท ทั้งนี้เพื่อป้องกันและปิดหนทางไม่ให้มีการอนุมัตินำไม้เข้ามาจากประเทศพม่าอีกชั้นหนึ่ง มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังมีผลบังคับ ทั้งคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันก็ไม่เคยมีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแต่ประการใด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ยอมรับหรือควรรู้ ทั้งสามารถจะรู้ได้โดยง่ายว่ามีมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ และรัฐมนตรีก็ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะอนุมัติได้ แต่กลับอนุมัติให้นำเข้าไม้ซุงสักจากประเทศพม่าเพื่อส่งออก อันเป็นการกระทำที่จงใจฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เป็นการกระทำโดยพลการ โดยปกปิดและไม่รายงานคณะรัฐมนตรีให้ทราบ

๔. การอนุมัติดังกล่าวมีพฤติกรรมส่อไปในทางไม่สุจริต เพราะเป็นการอนุมัติให้แก่ผู้ขอที่ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดเกี่ยวกับประวัติ การทำธุรกิจ เงินลงทุน ภูมิลำเนาที่เป็นหลักแหล่งและเป็นการบ่งชี้ว่าผู้ขออนุญาตนั้นเป็นแต่เพียงนายหน้า นอกจากนี้ยังปรากฏว่าผู้ถือหุ้นบางคนของผู้ขออนุญาตเป็นผู้มีอิทธิพลทางการเมือง มีสมัครพรรคพวกอยู่ในคณะรัฐบาลบางคนเคยเป็นคนสนิทและใกล้ชิดกับบุคคลระดับสูงในรัฐบาล อันจะก่อให้เกิดมลทินมัวหมองแก่ผู้บริหารระดับสูงของประเทศ

ผู้ร่วมเสนอญัตตินี้เห็นว่า การกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติและประชาชน จำต้องป้องกันและแก้ไขเร่งด่วนที่สุดด้วยวิธีเพียงประการเดียว คือไม่ไว้วางใจให้เป็นรัฐมนตรีอีกต่อไป จะเป็นการเสื่อมเสียโดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีจะอยู่ในฐานะลำบาก เมื่อรัฐมนตรีอนุมัติไม่รายนี้ไปแล้วก็ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ พูดในสถานที่หลายแห่งว่ามีอำนาจที่จะทำได้ บุคคลที่อ้างว่ามีอำนาจที่จะทำได้ บุคคลเช่นนี้สภาวะจะให้ความไว้วางใจในการที่จะบริหารราชการบ้านเมืองไม่มีทางที่จะดีขึ้นได้ แสดงว่าไม่รู้อะไรเลย ไม่รับผิดชอบ มีอำนาจเห็นกฎหมายเปิดช่องทำเลย แท้ที่จริงอำนาจที่ตัวมีอยู่นั้นจะต้องพิจารณาในการใช้อำนาจนั้นให้เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเจ้าของประเทศ ไม่ใช่จะมีอำนาจจะใช้อย่างไรก็ใช้ไป ถ้าเพียงแต่พูดเพียงเท่านี้ก็ไม่เหมาะสมในการที่จะบริหารราชการบ้านเมือง

การลงมติยุติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลงมติให้ความไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๑๒๐ คน ลงมติไม่ไว้วางใจ จำนวน ๑๐๙ คน คะแนนเสียงไม่ไว้วางใจไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดคือ ๑๗๔ เสียง เพราะมีคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจเพียง ๑๐๙ เสียง

๕.๑๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๖ รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงชื่อเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะขอถอนชื่อ ๑๕ คน ผู้เสนอ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ กับคณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๓๐ สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง วันที่ประชุม ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐

มติที่ประชุม มีผู้เสนอญัตติทั้งหมด ๘๔ คน มีผู้ถอนญัตติ ๑๕ คน เหลือสมาชิกเพียง ๖๙ คน ไม่ครบหนึ่งในห้า มาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ญัตติไม่สมบูรณ์ จึงไม่สามารถเสนอญัตติได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวต่อที่ประชุมสภาว่า ญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะ รัฐมนตรีทั้งคณะมีสมาชิกลงชื่อเสนอญัตติจำนวนทั้งหมด ๘๔ ท่าน แต่มีสมาชิกผู้ลงชื่อเสนอญัตติได้ทำหนังสือขอถอนการร่วมเสนอญัตติทั้งหมด ๑๕ ท่าน คือ ๑. นายเสกสรร แสนภูมิ ๒. นายวิสันต์ เดชเสน ๓. นายเวียง วรเชษฐ ๔. นางสาวอุ้นเรือน อารีเอื้อ ๕. นายอารมณ พุ่มพิริยพลนท์ ๖. นายสุทัศน์ ศรีรัตนพรรณ ๗. นายจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ ๘. นายชัย ชิดชอบ ๙. นายเรวดี จินดาพล ๑๐. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร ๑๑. นายประเทือง คำประกอบ ๑๒. นายโอภาส พลศิลป์ ๑๓. นายชาวลิต สุขสวัสดิ์ ๑๔. นายอนุรักษ์ จูริมาศ ๑๕. นายถวิล ฤกษ์ร่าย การจะถอนชื่อได้หรือไม่ขึ้น ต้องแล้วแต่มติที่ประชุม คือต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมตามข้อบังคับ

ญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ หัวหน้าพรรคสหประชาธิปไตย นายสมักร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคประชากรไทย นายณรงค์ วงศ์วรรณ หัวหน้าพรรครวมไทย นายบุญชู โรจนเสถียร หัวหน้าพรรคกิจประชาคม นายอุทัย พิมพ์ใจชน หัวหน้าพรรคก้าวหน้า ในนามกลุ่ม ๑๘ และ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๗๒ คน เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๐ โดยมีข้อกล่าวหาตามญัตติ ดังนี้

“นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีชุดนี้ได้เข้ารับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินเป็นลำดับมาจนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนลำเค็ญมีความลำบากยากแค้นกันทั่วหน้า ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรีมิได้ดำเนินการดังได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา รัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่ดูแลกำกับนโยบายไม่มีความรู้ความเข้าใจในงานที่ตนจะต้องสั่งราชการ การบริหารราชการเป็นไปอย่างไร้ประสิทธิภาพปราศจากความรับผิดชอบต่อแผ่นดิน มีการทุจริต คอร์รัปชัน ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติเพิ่มพูนขึ้นตลอดเวลา

พวกข้าพเจ้าผู้มีนามท้ายญัตติฉบับนี้ ได้ตระหนักถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งได้รับมอบหมายจากประชาชนให้ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล พิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่า หากปล่อยให้รัฐบาลคงบริหารราชการต่อไป ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งจะเป็นการทำลายศรัทธาของประชาชนที่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นเพื่อระงับความเสียหาย

อันจะเกิดต่อไปในเบื้องหน้าเพราะคณะรัฐมนตรีชุดนี้ พวกข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมกันใช้สิทธิตามอำนาจในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มาตรา ๑๓๗ เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ

เหตุผลในการเสนอญัตติโดยสังเขปดังต่อไปนี้

(๑) รัฐบาลนี้ได้ปล่อยปละละเลย มิได้ควบคุมดูแลให้เกิดความสงบเรียบร้อยในบ้านเมืองอย่างแท้จริง ประชาชนขาดหลักประกันในความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และการดำเนินชีวิตโดยปกติสุข ปรากฏว่าได้มีอุบัติเหตุและอาชญากรรมร้ายแรงเกิดขึ้นมากมาย โดยผู้กระทำความผิดมิได้เกรงกลัวเจ้าหน้าที่บ้านเมือง หรือบางครั้งเจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็เป็นผู้กระทำกับประชาชนผู้สุจริตเสียเอง มีการปล่อยให้ “กฎหมาย” อยู่เหนือ “กฎหมาย” โดยคนในคณะรัฐบาลรู้เห็นเป็นใจหรือให้ท้ายการกระทำเช่นนั้น จนบ้านเมืองเสมือนอยู่ในลักษณะไร้สภาพบังคับโดยกฎหมาย รัฐบาลยังไม่อาจจัดอาวุธร้ายแรงให้หมดสิ้นจากการครอบครองของผู้มีอิทธิพล ปล่อยให้มีการค้าและใช้อาวุธสงครามตลอดมา และที่ร้ายแรงอย่างยิ่งก็คือ ไม่เอาใจใส่ต่อความปลอดภัยของพระราชวงศ์ชั้นสูง จนเกิดอุบัติเหตุในขบวนรถนำเสด็จ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร

นอกจากนี้ยังปรากฏว่ารัฐบาลมิได้ให้ความคุ้มครองสุขภาพและอนามัยของประชาชนมิได้คำนึงในการบริหารดูแลสุขภาพอนามัยให้กับประชาชนโดยทั่วถึง และยอมให้มีการจำหน่ายนมผงที่เปื้อนกัมมันตภาพรังสีให้ทารกบริโภค ปล่อยให้มีการจำหน่ายยาโดยปราศจากการควบคุมทั้งยาอันตรายและยาซึ่งมีลักษณะเสพติดอย่างเปิดเผย

(๒) รัฐบาลนี้ได้ปล่อยปละละเลยให้ข้าราชการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และแม้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) จะได้สอบสวนจนได้หลักฐานการทุจริตแล้วแต่รัฐบาลกลับขัดขวางไม่ให้ความร่วมมือในการจะลงโทษผู้กระทำความผิด ได้มีการปล่อยให้ผู้ทุจริตแสวงหาผลประโยชน์จากชื่อของรัฐมนตรีไปหลอกลวงฉ้อโกงประชาชน แม้รัฐมนตรีบางคนก็ใช้โอกาสในตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนหรือผู้อื่น อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง เช่น ยินยอมขายข้าวขาดทุนแทนเอกชน ปล่อยให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเปลี่ยนสัญญาพิมพ์สมุดโทรศัพท์โดยรัฐเสียเปรียบ การรับบริจาคที่ดินซึ่งมีการฉ้อฉลจนรัฐต้องรับภาระมากกว่าราคาที่ดิน เป็นต้น

(๓) รัฐบาลนี้ล้มเหลวในการกำกับตรวจสอบธนาคารและสถาบันการเงิน จนมีการฉ้อโกงเงินของประชาชนนับหมื่นล้านบาทแล้วรัฐบาลยังยอมให้นำเงินของประชาชนไปอุดหนุนกิจการธนาคาร และสถาบันการเงินในลักษณะที่รัฐต้องเสียประโยชน์ไปปีละหลายพันล้านบาท นอกจากนี้ยังได้สร้างระบบการใช้อำนาจนิติบัญญัติและตุลาการให้อยู่ในกำมือของฝ่ายบริหารในการควบคุมดูแลกิจการที่เป็นสถาบันการเงิน

และธนาคาร จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันการเงินนั้น ๆ ยิ่งขึ้น และบริหารการเงินการคลังของ
ประเทศล้มเหลวโดยสิ้นเชิง

(๔) รัฐบาลนี้ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาของประเทศได้อย่างถูกต้องและปราศจากการ
ไตร่ตรองให้รอบคอบ ทำให้เกิดความไม่เชื่อถือในหมู่ประชาชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่นการล้มเลิก
โครงการที่เคยชักชวนให้เอกชนมาลงทุน การออกคำสั่งห้ามส่งต้นกล้วยไม้ออกนอกประเทศ การดำเนินการ
เจรจาการค้าเสรีที่ปากหลุมกับบริษัทผู้รับสัมปทานผิดพลาด การรับข้อเสนอโครงการดาวเทียมที่ไม่มีตัวตน
เพราะไร้ความสามารถในการวินิจฉัยข้อเสนอ เป็นต้น

(๕) รัฐบาลนี้ได้ละเลยเพิกเฉยวิกฤตภัยแล้งที่เกิดขึ้นเป็นประจำโดยไม่มี การวางแผนหรือ
เตรียมการแก้ไข จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อพืชผลทางเกษตร ราษฎรไม่มีน้ำกินน้ำใช้ เกิดความเดือดร้อน
ทั่วไปนอกจากนี้รัฐบาลยังปล่อยให้ราษฎรยากจนไม่มีที่ทำกิน ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐจับกุมคุมขังผู้ที่อาศัยอยู่ในป่า
สงวนซึ่งสิ้นสภาพป่าไปนานแล้ว และที่ดินของรัฐประเภทอื่น ๆ เป็นเหตุให้ราษฎรผู้ยากจนต้องเดือดร้อนยิ่งขึ้น

(๖) รัฐบาลนี้ได้ให้ความคุ้มครองคนไทย และประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ เช่น
ปล่อยให้เรือประมงไทยถูกจับในน่านน้ำสากลจนลูกเรือต้องไปทนทุกข์ทรมานเพราะถูกขังในประเทศอื่น

(๗) รัฐบาลนี้ได้ดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างไม่คำนึงถึงเกียรติภูมิและอธิปไตยของชาติ
ยินยอมให้ผู้ถืออาวุธจากประเทศอื่นบุกรุกเข้ามาในเขตแผ่นดินไทย และนอกจากนี้รัฐบาลก็ได้เคารพข้อตกลง
ที่ได้ทำไว้กับต่างประเทศ จนต้องถูกประท้วงเพราะการกระทำของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ซึ่งมีความสัมพันธ์
ใกล้ชิดกับนายกรัฐมนตรี

(๘) ได้มีรัฐมนตรีของรัฐบาลชุดนี้ลงนามในใบอนุญาตบัตร และใบประกาศเกียรติคุณ
รับรองการบริจาคเงินอันเป็นเท็จ เพื่อประโยชน์ของผู้ปรากฏชื่อในใบอนุญาตบัตรหรือใบประกาศเกียรติคุณ
นั้น แล้วได้มีการใช้หลักฐานเท็จดังกล่าวเพื่อขอรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์จากพระมหากษัตริย์อันเป็นพระราช
อำนาจส่วนพระองค์ การกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดพระบรมเดชาานุภาพพระมหากษัตริย์อย่างชัดแจ้งโดย
ไม่เคารพหรือยำเกรงต่อองค์พระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นประมุขของชาติและดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพ
สักการะของปวงชนชาวไทย

นอกจากเหตุผลได้กราบเรียนโดยสังเขปในเบื้องต้นแล้ว ยังมีพฤติการณ์อื่น ๆ อันล้วนแต่
แสดงให้เห็นถึงความไม่เหมาะสมที่จะให้คณะรัฐมนตรีชุดนี้บริหารราชการแผ่นดินสืบไป การแก้ไขปัญหาไม่
อาจกระทำโดยมาตรการอื่น นอกจากการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ...”

นายเรวัต จินดาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคพลังใหม่ อภิปรายถึงเหตุผล
ถอนชื่อในญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า “ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้มีการลงชื่อนั้น ผมกับพรรคพลังใหม่ก็เคยมีการ
ประชุมพรรคก่อนหน้านั้นประมาณ ๓ ครั้ง ทางพรรคเองก็มีมติออกมา ไม่ต้องการให้ยื่นญัตติทั้งคณะ ผมเอง

วันนั้นที่เซ็นไปก็ตามความรู้สึก เข้าใจว่าเฉพาะรายบุคคล คืออย่างน้อย ๆ ผมขอแจ้งให้ทราบว่ายากเปิดโอกาสให้ทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งบริหารงานมาแค่เพียง ๘ เดือน ท่านนายกผมก็ให้ความนับถือ ถ้าจะมองว่า นายกรัฐมนตรีปกป้องคณะรัฐมนตรีบางคนหรือทั้งคณะก็เป็นไปไม่ได้ ในอดีตก็มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีบางท่าน หลังจากที่มีมติออกมา นายกรัฐมนตรีก็นำไปพิจารณาแล้วก็ให้รัฐมนตรีบางคนได้ลาออก สิ่งนี้เป็นสิ่งยืนยันว่านายกรัฐมนตรีไม่ได้ปกป้องคนที่มีความผิด..”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร บอกถึงเหตุผลที่ผู้เสนอญัตติของถอนญัตติ ดังนี้ ๑. นายเสกสรร แสนภูมิ “ตามที่ปรากฏว่ามีรายชื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ร่วมเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ตามญัตติลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๐ นั้น ข้าพเจ้ามิได้ประสงค์จะให้ผู้ใดนำลายมือชื่อของข้าพเจ้าไปใช้ในฐานะเป็นผู้ร่วมเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะตามญัตติลงวันที่ดังกล่าวแต่อย่างใด ๒. นายวิสันต์ เดชเสน บอกว่า ข้าพเจ้ามิได้ประสงค์ให้ผู้ใดนำลายมือชื่อของข้าพเจ้าไปใช้ในฐานะเป็นผู้ร่วมเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ๓. นายเวียง วรเชษฐ์ บอกว่า ข้าพเจ้ามิได้ประสงค์ให้ผู้ใดนำลายมือชื่อของข้าพเจ้าไปใช้ในฐานะเป็นผู้ร่วมเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ๔. นางสาวอุณเรื่อน อารีเอื้อ ข้าพเจ้ามิได้ประสงค์จะให้ผู้ใดนำลายมือชื่อของข้าพเจ้าไปใช้ในฐานะเป็นผู้ร่วมเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ๕. นายอารมณ พุ่มพิริยพฤษน์ ข้าพเจ้ามิได้ประสงค์จะให้ผู้ใดนำลายมือชื่อของข้าพเจ้าไปใช้ในฐานะผู้ร่วมเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ๖. นายสุทัศน์ ศรีรัตนพรรณ เหตุผลมีข้อความอย่างเดียวกัน ๗. นายขจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ ข้อความอย่างเดียวกัน ๘. นายชัย ชิดชอบ ข้าพเจ้าพิจารณาแล้วนับตั้งแต่วันยื่นญัตติจนถึงบัดนี้ปรากฏว่ารัฐบาลได้แก้ไขปัญหาโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ตลอดจนทั้งข้าราชการประจำได้ขจัดปัดเป่าปัญหาข้าพเจ้าข้องใจไม่ไว้วางใจนั้นเป็นที่พอใจของข้าพเจ้าแล้ว แล้วมีมติของพรรคให้ข้าพเจ้าถอนชื่อได้ จึงขอถอนชื่อข้าพเจ้าออกจากญัตติ ๙. นายเรวุฒิ จินดาพล เหตุผลตามที่อภิปรายไป ๑๐. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร ข้อความอย่างเดียวกัน ๑๑. นายประเทือง คำประกอบ นายโอภาส พลศิลป์ นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ นายอนุรักษ จุริมาศ นายถวิล ฤกษ์หรรษา ลงชื่อในหนังสือแจ้งความจำนงค์ขอถอนฉบับเดียวกันว่า บัดนี้ทางพรรคสหประชาธิปไตยมีมติให้ถอนชื่อจากการร่วมลงนามตามญัตติดังกล่าว

นายอุทัย ทิมพีโฆษณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี อภิปรายว่า “อยากทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกสักนิดหนึ่งเกี่ยวกับสิทธิ์ในการถอนชื่อ ทำไมการถอนชื่อถึงต้องมีขออนุญาตต่อสภา ในสมัยหนึ่งในอดีตหลาย ๆ สมัยติดต่อกัน สภาถูกประณามในลักษณะที่ว่า เวลาเมื่อเรื่องสำคัญเกิดขึ้นที่จะเป็นเรื่องเป็นเรื่องตายของผู้มีอำนาจในแผ่นดิน จะมีคนที่กลัวเสียประโยชน์ กลัวเสียอำนาจ ได้ไปวิ่งเต้นกับคนที่ได้ยื่นญัตติเพื่อที่จะกล่าวท้วงติงในการทำงานผิดพลาดของผู้มีอำนาจในบ้านเมือง บางคนเสนอผลประโยชน์ให้ มีการพูดมาตลอด ในที่สุดสิ่งเหล่านี้มันเกิดความเสียหายต่อสภามาก ส.ส. คนอื่นที่เขาสุจริตอยากทำหน้าที่อย่างเต็มที่ ถูกเหมาไปด้วยว่าอยู่ในสภาชุดอภัยยศ อยู่ในสภาชุดขายตัว สิ่งเหล่านี้เกิดเป็นความหนักอกของสมาชิกที่อยาก

กระทำการทางการเมืองโดยสุจริตใจ เห็นว่าพฤติกรรมอย่างนี้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางสภา พฤติกรรมนี้เกิดได้เพราะอะไร เพราะว่าการขอถอนนั้น ถอนง่ายเกินไป นึกอยากจะเซ็นก็เซ็น นึกอยากจะถอนก็ถอน บางคนเซ็นเพื่อจะไปเรียกผลประโยชน์ รู้ว่าเซ็นนี้บางคนอาจจะต้องโดน รู้ว่าคนจะโดนอาจจะต้องมาหา แล้วก็เรียกร้องผลประโยชน์กันก็เซ็นอย่างนี้ก็มีในอดีต สภาถูกประณามมาตลอด ข้อบังคับที่ ๔๘ จึงเกิดขึ้นเพราะป้องกันสิ่งเหล่านี้ ป้องกันคนที่เซ็นเพื่อหาผลประโยชน์ ป้องกันคนที่เซ็นไปง่าย ๆ แล้วต่อมาถอน ทั้ง ๆ ที่ไม่หาผลประโยชน์ แต่ถูกเหมาว่าหาผลประโยชน์ สภาเสียไปด้วย จึงเขียนข้อบังคับขึ้น ข้อบังคับเหมือนกฎหมายออกมาเพื่อป้องกันคนที่เซ็น แล้วไปหาผลประโยชน์ ถ้าไม่มีเหตุผลเพียงพอสภาจะไม่ให้ถอน ถึงได้ให้ถอนต่อสภาเพื่อให้ชี้แจงเหตุผลในสภา ชี้แจงเหตุผลอย่างไรก็แล้วแต่ ความหวังของสภานี้อยู่ที่คนให้ถอนหรือไม่ให้ถอน อยากจะฝากข้อคิดต่อผู้แทนทั้งหลายว่า เราจะเอาสภาไว้หรือจะปล่อยให้สภานั้นเป็นอย่างอดีต”

ประธานสภาผู้แทนราษฎรถามมติที่ประชุมสภา มีมติ ยินยอมให้ถอน ๑๘๙ คน ไม่ยินยอม ๖๖ คน

๕.๑๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๗ รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ญัตติ เรื่องขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (นายบรรหาร ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) ผู้เสนอ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๓๐ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๐ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๒๑ - ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ (รวม ๒ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ดังต่อไปนี้ เมื่อนายกรัฐมนตรีนำคณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๙ นั้น ได้มีการให้คำมั่นต่อประชาชนผ่านสมาชิกรัฐสภาว่า รัฐบาลจะดำเนินการโดยยึดถือความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง เพื่อนำความก้าวหน้ามาสู่ประเทศชาติ นำความสงบเรียบร้อยและความสุขความเจริญมาสู่ประชาชน เมื่อเวลาล่วงเลย ๑ ปีเศษ ปรากฏว่ามีรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลประพฤติตนส่อไปในทางไม่สุจริต กระทำทุกอย่างแม้แต่ละเมิดกฎหมายเพื่อผลประโยชน์ที่ตนหรือพวกของตนจะได้รับโดยไม่คำนึงถึงความสงบเรียบร้อยหรือความสุขความเจริญของประชาชน อันเป็นการทำลายศรัทธาประชาชนที่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของระบอบประชาธิปไตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ร่วมเสนอญัตติเห็นว่าจำเป็นต้องใช้สิทธิแทนประชาชนเพื่อเปิดเผยพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ นายบรรหาร ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑. ได้มีการใช้อำนาจหน้าที่ของการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สั่งราชการและสั่งการเพื่อให้มีการจัดทำสิ่งสาธารณประโยชน์ เพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ได้มีพระราช

กฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกระทำทุกวิถีทางแม้จะละเมิดกฎหมาย ทั้งในฐานะ
เป็นรัฐมนตรีและในฐานะส่วนตัว เพื่อจูงใจให้ผู้เลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้กับผู้สมัครในนามพรรคของตน

๒. ได้มีการใช้อำนาจหน้าที่ของการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อนุมัติการจัดซื้อวัสดุ
อุปกรณ์อย่างชนิดพลิกแพลง เพื่อประโยชน์ร่วมกันกับผู้ได้รับอนุมัติ รู้เห็นการสมยอมหรือที่เรียกว่าการฮั้วกัน
ระหว่างบริษัทรับเหมาก่อสร้างเพื่อประมูลงานในราคาที่สูงเกินกว่าความเป็นจริง ทำให้รัฐต้องสูญเสียเงินอันไม่
ควรเสียไปอย่างมหาศาล สนับสนุนให้บริษัทของตนเองมีผลประโยชน์กับงบประมาณแผ่นดิน นอกจากนี้ยังมี
พฤติกรรมอื่น ๆ อีก อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเสนอ
ญัตติให้สภานี้เพื่อได้พิจารณาลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีบริหาร ศิลปะอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เปิดความในใจของท่านซึ่งเป็นชาวฮือฮาในขณะนั้นเป็นเรื่อง
ใหญ่ ท่านก็ไม่ปฏิเสธ ท่านรับว่าเป็นความจริง ท่านบอกว่า ในระหว่างก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี
คราวนี้ ท่านทำหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้านในรัฐบาลที่แล้วมา ๓ ปี ในระหว่าง ๓ ปีนี้ทนทุกข์ทรมานอดอยาก
ยากจนข้นแค้นอย่างแสนสาหัสเรียกว่าล้มโซลงไปแล้ว อิดโรยลงไปว่า ท่านดีใจที่เข้ามารับตำแหน่งนี้เพื่อ
แก้ปัญหาความหิวโซ นี้แหละที่ทำให้ไม่สบายใจ จึงเริ่มจับตาและคิดว่าต้องไม่ไว้วางใจแน่ ไม่วันใดวันหนึ่ง ถ้า
ขึ้นให้คนหิวคนโซบริหารบ้านเมืองแล้ว การที่นายกรัฐมนตรีจัดสรรรัฐมนตรีและมอบหมายให้คนหิวโซไปอยู่ใน
กระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นกระทรวงแหล่งเงินแหล่งทอง กระทรวงใหญ่ มีกิจการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนการค้า
การขาย เป็นการปล่อยเสือโคร่งเข้าไปคอกควาย ขึ้นปล่อยไว้ไม่มีควายเหลือ ฝ่ายค้านรู้สึกไว้วางใจไม่ได้
เพราะคำพูดของรัฐมนตรี ในสภาผู้แทนราษฎรจะดูว่าจะมอบหมายให้ผู้ใดทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง ทำด้วย
ความสุจริตไหม ส่อทุจริตไหม ส่อจะเอาประโยชน์ไหม แค่อ่านเท่านั้นเราก็ไม่ไว้วางใจ สภาไม่ใช่ศาลที่ต้อง
สืบพยาน จะต้องชี้ผิดชี้ถูก นี่เป็นเรื่องไว้นื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน เรื่องทวารจักร ๖ หัวไม่มีคนขับ จากบางชื่อ
วังชนหัวลำโพง รัฐมนตรีคมนาคมบอกจะไปปรับผิดชอบไม่ได้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับจะให้ออกหรือ ทั้ง ๆ ที่ คน
ตาย ทรัพย์สินเสียหาย เรื่องการเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดยโสธร รัฐมนตรีเงินขนทอง ใช้เงินขนาดหนัก ไปช่วย
ผู้สมัครหาเสียง การหาเสียงไม่ว่าอะไร แต่การใช้เงินทำลายระบอบประชาธิปไตยเข้าไปซื้อเสียงทำกันอย่าง
เอิกเกริก เฉพาะที่อำเภอป่าติ้ว อำเภอเดียวใช้เงินเป็นล้าน ราษฎรมีไม่กี่หมื่นคน เรื่องนี้ฝ่ายค้านไม่สามารถไล่
ออกได้ แต่มาร้องอุทธรณ์ต่อคน ๕๓ ล้านคน

สมาชิกสภาผู้แทนที่อภิปรายตามญัตตินี้ประกอบด้วย นายณรงค์ วงศ์วรรณ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร จังหวัดแพร่ พรรครวมไทย นายอุทัย พิมพ์ใจชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี นายจรีส
พัชช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พันเอก ณรงค์ กิตติขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร นายยิ่งพันธ์
মনะสิการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก นายดุสิต โสภิตชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
อุบลราชธานี นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย นายสัญญา สิริบุตร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร นายวาสนา บุญญพันธ์ตันติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
กระบี่ นายบุญหลง ถาคำฟู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง นายวิสันต์ เดชเสน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร นายจำรัส มัชฌนาโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี
นายปิยะณัฐ วัชรารภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ นายสมัคร สุนทรเวช
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร นายบุญชู โรจนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
นครสวรรค์ ทั้งนี้ นายปิยะณัฐ วัชรารภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ อภิปรายสรุปความ

การลงมติในญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล ผลการลงมติ ไว้วางใจ ๒๑๒ เสียง ไม่
ไว้วางใจ ๘๕ เสียง

๕.๑๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๘ รัฐบาล พลเอก ชชาติชาย ชุมพะวัน

ญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (นายสันติ ชัยวิรัตน์นะ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับเรื่องได้ยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ คือกรมโยธาธิการนำทรัพย์สินของทางราชการ
ไปดำเนินการเจาะบ่อบาดาลที่บริเวณหน้าบ้านของตนฯ) ผู้เสนอ นายณรงค์ วงศ์วรรณ กับคณะ สภา
ผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๓๑ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๑๙ - ๒๐ ตุลาคม พ.ศ.
๒๕๓๑ (รวม ๒ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายณรงค์ วงศ์วรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรครวมไทย อภิปรายเปิดญัตติ
ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล มีเนื้อหาการอภิปรายสรุปว่า ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบาย
ต่อรัฐสภาก่อนเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินและนายกรัฐมนตรีได้รับรองว่ารัฐบาลนี้จะดำเนินการโดยยึดถือความ
ซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง ดังนั้นรัฐมนตรีทุกท่านจะต้องมีความประพฤติในแนวทางที่ซื่อสัตย์สุจริตทุกด้าน
ทุกกรณี บัดนี้ได้เกิดเหตุโดยมีข้อกล่าวหาว่า นายสันติ ชัยวิรัตน์นะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ได้ยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคือกรมโยธาธิการนำทรัพย์สินของทางราชการ เช่นเครื่องมือขุดเจาะบ่อน้ำ
บาดาลและวัสดุทั้งหลายที่ใช้เพื่อการนั้นไปดำเนินการเจาะบ่อบาดาลที่บริเวณหน้าบ้านของตนการกระทำ
เช่นนี้เป็นการแสวงประโยชน์ เพื่อตนหรือผู้อื่นโดยทุจริต ด้วยการใช้งบประมาณและทรัพย์สินของราชการ
ความประพฤติเช่นนี้ จึงกล่าวได้ว่าไม่มีความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยการใช้งบประมาณและทรัพย์สินของราชการ
ความประพฤติเช่นนี้ จึงกล่าวได้ว่าไม่มีความซื่อสัตย์สุจริต หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป อาจใช้
พื้นฐานทางจิตใจที่ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตนี้ใช้อำนาจหน้าที่และบารมีของตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยกระทำการให้ประเทศชาติต้องเสียหายเพิ่มขึ้น นอกจากกรณีดังกล่าว ยังมีพฤติการณ์อื่น
ๆ ที่รัฐมนตรีผู้นี้ได้กระทำในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ปฏิบัติตามตัวบทกฎหมาย
ไม่เคารพมติของสภาจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชน การแก้ไขกฎกระทรวงที่มี

เจื่อนงำตลอดจนพฤติการณ์อีกหลายอย่างหลายกรณี เรื่องการอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นเป็นหน้าที่ของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านซึ่งมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าจะชกฟอกเพื่อให้ได้ความกระจ่างเกิดขึ้น รัฐมนตรีท่านนี้จะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไปหรือไม่ เป็นการตัดสินใจในวันอภิปรายนี้

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย สรุปการอภิปราย ได้ ๓ ประเด็น คือ

(๑) กรณีกรมโยธาธิการขุดเจาะบ่อบาดาลหน้าบ้านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เนื่องจาก พระราชบัญญัติบ่อบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ไม่อนุญาตให้ผู้ใดเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เว้นแต่หน่วยราชการที่ดำเนินการเจาะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยอ้างว่าเป็นการเจาะบ่อบาดาลเพื่อเอาน้ำลงใต้ดิน การอ้างนี้ยังเป็นการทำผิดกฎหมาย รัฐมนตรีฯ นำนักข่าวไปที่เจาะบ่อบาดาลเพื่อพิสูจน์ว่าการกระทำดังกล่าวไม่ผิด รัฐมนตรีฯ ส่งคนไปเจรจาที่บ้าน บอกว่ามีทางอย่างไรที่จะระงับเรื่องนี้ให้จบลงด้วยดี ช่วยกรุณาหน่อย นายสมักรฯ กล่าวว่า “คุณแกลงไปที่เจาะบอกว่าเรื่องนี้ะมันเป็นเรื่องผิดพลาด ไม่คิดว่าสิ่งที่ทำไปนั้นมันจะเป็นความผิดพลาด เพราะฉะนั้นก็เสียใจ ขอขอบคุณฝ่ายค้านที่เตือน คุณแกลงอย่างนี้กระผมจะยุติทุกอย่างหมด ปรากฏว่าแกลงไม่ได้เพราะหน้ารัฐมนตรีมันใหญ่เกินกว่าที่จะยอมรับผิด” Ground water hydrology การเอาน้ำลงใต้ดิน มีเจตนารมณ์ ๘ อย่าง คือ เพื่อรักษาและเพิ่มพูนน้ำบาดาลตามธรรมชาติซึ่งเป็นทรัพยากรเศรษฐกิจที่สำคัญยิ่ง เพื่อประสานการใช้น้ำบนผิวดินในอ่างเก็บน้ำ และน้ำบาดาล คุ้มครองการลดระดับของน้ำบาดาล เพื่อให้มีน้ำกักเก็บใต้ผิวดินมากขึ้น เพื่อลดหรือหยุดการทรุดตัวของแผ่นดิน เพื่อเตรียมให้น้ำที่อยู่ใต้ผิวดินมีระบบสำหรับการเจาะบ่อบาดาล เตรียมที่สำหรับเก็บกักน้ำเสีย ผ่านกระบวนการแล้ว เพื่อจ่ายและนำมาใช้ในภายหลัง และ เพื่อป้องกันหรือเอาพลังงานในรูปของน้ำร้อนหรือน้ำเย็น ไม่มีเจตนารมณ์ที่นำน้ำท่วมลงไปใต้ดิน สิ่งที่ทำเป็นการทำสิ่งที่ไปไม่ได้ นำน้ำดีที่ใช้ได้ลงไปเก็บไว้ใต้ดิน แต่รัฐมนตรีบอกว่าจะเอาน้ำท่วมที่หมู่บ้านลงใต้ดิน กฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายน้ำบาดาล ปี ๒๕๒๐ ที่มีการกำหนดมาตรฐานน้ำที่จะนำลงใต้ดิน ที่ต้องทำน้ำให้บริสุทธิ์ก่อน เป็นน้ำที่บริโภคได้ มีเอกสารของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติไว้แล้วเรื่องการนำน้ำลงใต้ดิน ว่าให้การประสานนครหลวงรับข้อสั่งเกตของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการสำหรับการกำจัดน้ำเสียให้กรุงเทพมหานครเป็นเจ้าของเรื่อง สรุปมติได้ว่า เรื่องน้ำบาดาลให้การประสานนครหลวงดูแล เรื่องการกำจัดน้ำเสียให้กรุงเทพมหานครดูแล ไม่ให้หน่วยงานอื่นไปทำ การประสานนครหลวงตั้งคณะทำงานศึกษาความเป็นไปได้ในการนำน้ำลงใต้ดินเพื่อรักษาระดับการทรุดตัวของพื้นดิน ให้การประสานนครหลวงดูแลเพื่อให้ น้ำก่อนที่จะอัดลงใต้ผิวดินต้องบริสุทธิ์ที่ใช้บริโภคได้ กฎหมายไม่เปิดช่องให้รัฐมนตรีที่ซื้อบ้านแล้วเจอน้ำท่วมเลยไปเอาน้ำลงใต้ดิน หมู่บ้านเฉลิมสุขที่รัฐมนตรีไปซื้อบ้านนั้นมิดคืออยู่ที่โรงพักเมื่อปี ๒๕๒๕ เรื่องขโมยเจาะน้ำบาดาล รัฐมนตรีช่วย(สันติ)ยื่นเรื่องขอเจาะบ่อบาดาล วันที่ ๑๓ รัฐมนตรีช่วย(เสนาะเทียนทอง) เซ็นอนุมัติ วันที่ ๑๓ วันเดียวอนุมัติเสร็จ วันที่ ๑๖ กรมโยธาธิการไปดำเนินการขุดเจาะบ่อบาดาล

ใช้เครื่องมือราชการ รัฐมนตรีทำอะไรผิดกฎหมายบ้าง กฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีต้องการป้องกันน้ำสกปรกลงไปในน้ำชั้นต่าง ๆ ๘ ชั้น โดยทดลองทำที่บางพูน ใช้น้ำคลองประปาแต่ไม่สำเร็จ น้ำทะเลก็ขึ้นมาจึงต้องออกกฎหมายปี ๒๕๒๐ บัญญัติข้อความป้องกันไว้หมด แล้วรัฐมนตรีช่วย(สันติ) ไปซื้อบ้านหมู่บ้านที่น้ำท่วม แล้วไปขอให้ราชการไปขุดเจาะบ่อบาดาลหน้าบ้าน เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีกระทำไม่ถูกต้อง

(๒) เรื่องการขุดตั้งกิ่งอำเภอกักตึชุมพล จังหวัดชัยภูมิ สมาชิกสภาจังหวัดชัยภูมิ ทำเรื่องขอมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ รอเวลา ๑๐ ปี เมื่อได้รับการอนุมัติ มีมือตึสั่งให้จัดการแก้ไข โดยสภาจังหวัดทำเรื่องขอไว้ที่หมู่ ๑ แต่มีการโยกย้ายเป็น หมู่ ๓ โดยคนใหญ่ ๆ จากกระทรวงมหาดไทยสั่งให้มีการแก้ไข ราษฎรโกรธมาก สภาจังหวัดยื่นยันมติ ๑๗ ต่อ ๔ ให้สร้างที่หมู่ ๑ ตามที่ขอไว้เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว เขว่่ากันว่าคนระดับรัฐมนตรีเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

(๓) เรื่อง สถานีแก๊ส รัฐมนตรีประพตึผิดกฎหมาย หลักฐานอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย แก๊กฏกระทรวงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒ วันก่อนเลือกตั้ง แก๊กตั้งสถานีแก๊สจากระยะห่าง ๒๐๐ เมตร เป็น ๖๐ เมตร มีป้มีได้ประโยชน์ ๘ แห่ง ที่ดำเนินการต่อไปได้ ได้รับใบอนุญาตดำเนินการต่อ เรื่องนี้ว่ากันว่าได้สต่างค์

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคกิจประชาคม
อภิปรายว่า ภาพพจน์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและนักการเมืองในสายตาของประชาชนทั่วไปค่อนข้างตกต่ำและไม่เป็นที่เชื่อถือ เมื่อได้ศึกษาและสตับรับฟังเรื่องทีพุดกันในสภาแล้ว เห็นความไม่ชอบมาพากล ความไม่อยู่กับร่องกับรอยในเรื่องการขุดเจาะบ่อบาดาล ทีหลายฝ่ายมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยเป็นเรื่องทีไม่มีสาระควรค่าแก่การทีจะนำมาอภิปรายในสภา แต่เมื่อได้ศึกษาและติดตามพฤตึกรรมต่าง ๆ ตลอดจนเหตุผลด้านเทคนิควิชาการ และเรื่องความไม่ชอบมาพากล ความเสียหายของชาติแล้ว เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก แต่เป็นเรื่องใหญ่ทีมีผลเป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจและประเทศชาติ และยังเป็นเครื่องแสดงถึงระดับมาตรฐานจรรยาบรรณของนักการเมือง ถ้าเราทีเป็นนักการเมืองร่วมกัน มีจิต วิญญูณ และสำนึกทีจะรับใช้ประเทศชาติ และจะสร้างสถาบันนี้ให้สูงขึ้น เราต้องไม่ถือเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ความจำเป็นทีต้องอภิปรายเพื่อชี้ให้เห็นว่าการเป็นนักการเมือง การเป็นผู้บริหารประเทศ ไม่ใช่เพียงแต่พุดเรื่องอะไรออกมา เพียงแต่เอาผิดให้พันตัว เรื่องนี้เริ่มจากมีการพบว่ามีกาขุดเจาะน้ำบาดาลแล้วมีการถล่งว่าการขุดเจาะบ่อบาดาลนั้นไม่ใช่เพื่อสูบน้ำขึ้นแต่เพื่อจะอัดน้ำลงใต้ดิน ไม่ทราบว่ในส่วนลึกของหัวใจทีรัฐมนตรีถล่งนั้นยังมีความสำนึกเหลืออยู่ในใจบ้างหรือไม่ว่สิ่งทีพุดนั้นเป็นความจริงหรือไม่ ซ้อกล่าวอ้างทีบอว่าการขุดบ่อบาดาลเป็นการขุดเพื่ออัดน้ำลงดินนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เป็นความจริงและเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ การขุดบ่อบาดาลเพื่ออัดน้ำลงดิน ทางทฤษฎีมีความเป็นไปได้แต่ต้องขึ้นกัสภาพหลายอย่างคือขึ้นอยู่กัระดับน้ำใต้ดินจะต้องไม่เต็มเปี่ยมจนกระทั่งไม่มีทีจะอัดน้ำลงไปอีก และ สภาพของดินต้องเป็นสภาพของดินอ่อน ทรายหรือกรวด ต้องไม่ใช่หินหรือดินเหนียว วิธีการนำน้ำลงดินกระทำได้โดยวิธีให้น้ำซึมลงไปตามชั้นดินต่าง ๆ ตามลำดับ กับ เจาะแล้วอัดน้ำลงดินด้วยแรงดัน แต่แผ่นดินของกรุงเทพฯอยู่ในระดับเดียวกับน้ำทะเล สภาพน้ำในดินชุ่มฉ่ำจนกระทั่งน้ำเจ็งนอง ผลคือน้ำลงไป

ได้ดินไม่ได้ น้ำจึงล้นขึ้นมา การทดลองของกรมทรัพยากรธรณียืนยันแล้ว มีประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๕ ระบุว่า การที่จะอัดน้ำลงดินนั้นต้องระมัดระวังเรื่องคุณภาพน้ำเป็นพิเศษ จะไม่ยอมให้อาบน้ำโสโครก หรือน้ำท่วมที่เปื้อนสกปรกอยู่บนพื้นดินลงไปในดินเป็นอันตราย เพราะเท่ากับเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการทำลายน้ำที่เป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคจากใต้ดิน และการจะอัดน้ำลงดินต้องมีการเตรียม การณ์ในเรื่องของมิบ่อสังเกตการณ์ บ่อสำรอง แล้วมีมาตรฐานในเรื่องนี้ ฉะนั้นการอัดน้ำลงดินไม่ใช่เป็นเรื่อง คิดวันนี้แล้วทำพรุ่งนี้ นอกจากนั้นยังได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่จะกระทำโดยคณะกรรมการน้ำบาดาล ไม่ใช่อธิบดีกรมใดกรมหนึ่งจะกระทำได้ ในแง่กฎหมายยิ่งทำไม่ได้เพราะกรมโยธาธิการนั้นแม้จะเป็น ส่วนราชการที่กฎหมายน้ำบาดาลเปิดช่องให้ส่วนราชการทำได้ แต่มีประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมออกมา กำชับอีกชั้นหนึ่งว่าการจะอัดน้ำลงใต้ดินนั้นต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน ซึ่งในทางเทคนิควิชาการที่พิสูจน์โดย นักวิชาการกรมทรัพยากรธรณีที่เป็นเจ้าของเรื่องโดยตรงว่าเป็นไปไม่ได้ อัดน้ำลงไปเท่าไรก็ทะลักกลับขึ้นมา อย่างเดิม เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เป็นเรื่องที่ไม่สำเร็จ แล้วทำรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและ รัฐบาลจึงกล้าที่จะยกเรื่องนี้ขึ้นมา ประเด็นแรก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ยืนยันว่าเป็นเรื่อง ของการอัดน้ำลงดิน ด้วยเหตุผลทางเทคนิค และสภาพความเป็นจริง และสภาพกฎหมายไม่สามารถดำเนินการ ได้ มูลเหตุจูงใจดั้งเดิมที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องการไม่ใช่เพื่อจะอัดน้ำลงดิน ซึ่งเป็นการแก้ ภัย และสาเหตุที่กล่าวอ้างถือว่ามี ความเสียหายอย่างยิ่ง คนระดับรัฐมนตรี ระดับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับความไว้วางใจจากประชาชน จะพูดจาอะไรประชาชนต้องมีความเชื่อถือได้ ต้องพูดแล้วเป็นความจริง

เรื่องนี้เป็นเรื่องของการขุดเจาะน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ ที่บางคนอาจคิดว่าเป็นเรื่องเล็ก แต่ การที่จะ เจาะบ่อบาดาล กรมโยธาธิการไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะดำเนินการในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ต้อง ทำในต่างจังหวัดเท่านั้น โดยมีมติคณะรัฐมนตรี และ มติคณะกรรมการน้ำบาดาล ห้ามการเจาะน้ำบาดาลใด ๆ ทั้งสิ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ในฐานะของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ ต้องเข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มหาศาลที่สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศไทย น้ำท่วมกรุงเทพฯ มีความเสียหายมากเป็นหมื่นล้าน เป็นการสร้างความเสียหายแก่ส่วนรวม เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจของ ประเทศ เป็นเรื่องที่รัฐบาลเองก็ยังไม่ตก คณะรัฐมนตรีจึงมีมติและนโยบายมาหลายปีแล้วห้ามราชการและ เอกชนขุดเจาะบ่อบาดาลในเขตกรุงเทพมหานคร และให้การประปานครหลวงเลิกใช้บ่อบาดาลโดยสิ้นเชิงใน ปี ๒๕๓๐ แต่ต้องขอขยายเวลาเป็น ๒๕๓๑ การให้ยกเลิกใช้น้ำบาดาลเจตนารมณ์เพื่อป้องกันกรุงเทพฯไม่ให้ แผ่นดินทรุด

ดังนั้นการที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คิดว่าการเจาะบ่อบาดาลเพียงเพื่อให้ได้น้ำมา ใช้เป็นเรื่องไม่เสียหายมากนัก แสดงว่ารัฐมนตรีไม่ได้คำนึงถึงความเสียหายของชาติ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีร่วมรัฐบาล ที่มีความรับผิดชอบต้องปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล กลับดำเนินการตรงกันข้าม ไปในทางที่เสียหายและเห็นแก่ ประโยชน์ที่ได้เป็นส่วนตัว เรื่องนี้ความเสียหายเรื่องเงินทองก็มาก แต่ในเรื่องความเสียหายของจรรยาบรรณ

ของผู้รับผิดชอบประเทศ ผู้บริหารประเทศ เป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ หรือว่าสภาแห่งนี้หรือมาตรฐานของ คุณธรรมของประเทศนี้เรายอมรับกันง่าย ๆ ถ้าวาเรื่องเหล่านี้ไม่เป็นไร เรื่องนี้เป็นการแก้แค้นของรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย อาจจะไม่เรียกว่าเป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง แต่เป็นการฉ้อหลวงบังราษฎร์ คือ ฉ้อเอาของหลวงมาใช้แล้วกลับปิดบังประชาชน กล่าวความที่ไม่จริงต่อประชาชน เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ต่อ มาตรฐานของจรรยาบรรณของผู้บริหารประเทศ ถ้าเรายอมต่อสิ่งเหล่านี้เราก็คงจะยอมต่อทุกสิ่งได้ แล้วเราก็ ไม่ต้องมาพยายามที่จะสร้างความดีกัน เป็นเรื่องไม่มีความชอบธรรมในเรื่องเหตุผลและสำนึกของวิญญูชน และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ซึ่งรับผิดชอบประเทศ เป็นเรื่องผิดทั้งความรับผิดชอบ ผิดทั้งกฎหมาย และผิดทั้ง จรรยาบรรณ

นายสันติ ชัยวิรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ชี้แจงการอภิปรายของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ในเรื่องการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๑ นายสัญญา สติรบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ บางเขนว่า บ้านเลขที่ ๘๖/๖๓ หมู่บ้านเฉลิมสุข ๕ ก. แขวงจระเข้บัว เขตบางกะปิ กทม. ซึ่งเป็นบ้านของ รัฐมนตรี(สันติ) มีการขุดเจาะน้ำบาดาลโดยใช้รถขุดเจาะของกรมโยธาธิการ และให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนอย่าง ต่อเนื่อง ว่ารัฐมนตรีกระทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรงว่าเป็นผู้สั่งการให้กรมโยธาธิการไปขุดเจาะ และมีการทำ หนังสือย้อนหลัง และ ส.ส.สัญญาฯ ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้ ดำเนินการลงโทษกับผู้กระทำความผิด เรื่องนี้มีความคลาดเคลื่อน ขอชี้แจงว่า ความจริงพื้นที่นี้น้ำท่วมราษฎร เตือดร้อน ได้ร้องเรียนต่อรัฐมนตรี(สันติ) พื้นที่อยู่เขตบางเขนไม่ใช่เขตบางกะปิ และไม่ใช่เจาะที่บ้านรัฐมนตรี (สันติ) เจาะนอกบ้าน ความเป็นมาของบ่อน้ำบาดาลคือ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๑ ชาวบ้านหมู่บ้านเฉลิมสุข ๕ ก. มีหนังสือร้องเรียนต่อรัฐมนตรี(สันติ)ว่าเตือดร้อนน้ำท่วมซึ่งเป็นเวลา ๕ - ๖ ปี เมื่อได้รับคำร้อง ในฐานะ เป็นผู้แทนราษฎรและในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็นำเรื่องเสนอผู้มีอำนาจหน้าที่ เสนอ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายเสนาะ เทียนทอง) ซึ่งก็ได้สั่งการไปที่กรมโยธาธิการให้ไป ดำเนินการแก้ไขปัญหาความเตือดร้อนของประชาชน ที่กล่าวหาว่ากระทำการผิดกฎหมายและขัดมติ คณะรัฐมนตรี ขอชี้แจงว่า กฎหมายน้ำบาดาล ปี ๒๕๒๐ เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แก่บุคคล นิติบุคคล ซึ่งมีใช้กระทรวง ทบวง กรม ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค โดยการเจาะบ่อน้ำบาดาล และการใช้น้ำบาดาล ดังนั้นกรมโยธาธิการซึ่งมีหน้าที่เจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อจัดหาน้ำสะอาดบริการแก่ชุมชน การจัดน้ำเสียในแหล่งชุมชน โครงการระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม ตลอดจนดำเนินการจัดระบบสาธารณสุขอุปโภค แก่ชุมชนทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค จึงไม่อยู่ในบังคับพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พุทธศักราช ๒๕๒๐ โดยนัย มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรของรัฐที่มีหน้าที่ เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำ บาดาล แต่ส่วนราชการหรือองค์กรของรัฐดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ และ ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนเรียบร้อย กรมโยธาธิการซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

การจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคสามารถดำเนินการเจาะน้ำบาดาลในเขตกรุงเทพมหานครได้ เนื่องจากได้รับการยกเว้นเกี่ยวกับการเจาะและใช้น้ำบาดาล สำหรับการแก้ปัญหาน้ำท่วมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการจึงเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยในภารกิจและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามกฎหมาย และมีหน้าที่ตามมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน เป็นการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้นตามโครงการศึกษาแก้ไขปัญหาแผ่นดินทรุดและน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานคร ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคือกรมโยธาธิการนำทรัพย์สินของราชการ เช่น เครื่องมือเจาะบ่อน้ำบาดาลและวัสดุทั้งหลายที่ใช้เพื่อการนั้นไปดำเนินการเจาะน้ำบาดาลที่บริเวณหน้าบ้านรัฐมนตรี(สันติ) นั้น ขอชี้แจงว่าได้ใช้ความรอบคอบในการทำงาน และยึดถือความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง เรื่องที่เกิดขึ้นได้พยายามเจตนาที่บริสุทธิ์ที่เสนอเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้

การลงมติญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ผลการลงมติ ไม่ไว้วางใจ จำนวน ๑๔๒ เสียง ไว้วางใจ จำนวน ๒๐๖ เสียง เพราะฉะนั้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ จะต้องได้คะแนนไม่ไว้วางใจเกินกว่า ๑๗๙ เสียง แสดงว่าที่ประชุมมีมติไว้วางใจรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

๕.๑๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๑๙ รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

ญัตติ เรื่องขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ ณรงค์ วงศ์วรรณ, อาทิตย์ กำลิ่งเอก, อุทัย พิมพ์ใจชน, ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ, วิทยา แก้วภราดัย, วิสาร เตชะธีราวัฒน์, สุธรรม แสงประทุม, พินิจ สิทธิโท, เจริญ เขาว์ประยูร, วินัย เจริญจันทร์, วารินทร์ ลิ่มศักดิ์ากุล, อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, จรัส พัวช่วย, ประทวน เขียวฤทธิ์, ชานี ศักดิ์เศรษฐ์, มন্ত্রী ด่านไพบูลย์, เฉลิมพันธ์ ศรีวิกรม์, นิธินัย นาครทรรพ, สวัสดิ์ คำประกอบ, สมาน ชมภูเทพ, ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์, ดุสิต โสภิตชา, พินิจ จันทรสุนทรินทร์, จำลอง ครุฑขุนทด, พิระพันธ์ พาลุสุข, ปิยะณัฐ วัชรภรณ์, บุญชู โรจนเสถียร สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๓๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๒ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๑๙ - ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายณรงค์ วงศ์วรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคเอกภาพ อภิปรายเปิดญัตติอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล ดังนี้ ด้วยปรากฏชัดแจ้ง ณ บัดนี้ว่า ได้มีรัฐมนตรีของรัฐบาลนี้ได้รับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดวิจรรย์ญาณ ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่องานและกระทบกระเทือนต่อประโยชน์สุขของประชาชน มีเลศนัยในการใช้อำนาจหน้าที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์อันมิใช่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง จนไม่สมควรจะให้ดำรงตำแหน่งเพื่อสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นอีกต่อไป จึงเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลคือ ๑. นายสุบิน ปิ่นขยัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๒. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๓. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๔. นายประจวบ ไชยสาส์น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

พรรคฝ่ายค้านได้ให้โอกาสรัฐบาลได้บริหารประเทศมาโดยราบรื่นตลอดจนเวลาครบ ๑ ปี ได้เฝ้าดูพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่บริหารประเทศกระทรวงต่าง ๆ มาโดยใกล้ชิด มีรัฐมนตรีบางกระทรวง บางคนในรัฐบาลปฏิบัติหน้าที่ก่อให้เกิดการเสียหายต่อบ้านเมือง ขาดความรู้ความสามารถในการทำงานจนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนต่อราษฎรโดยทั่วไป หากปล่อยให้บริหารราชการต่อไปไม่มีการทักท้วง จะเกิดการเสียหายเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ พรรคฝ่ายค้านตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อตรวจสอบและหาข้อมูล เห็นการเคลื่อนไหวของรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งเต็มไปด้วยความหวาดวิตกและกล่าวหาว่าพรรคฝ่ายค้านได้รับเงินจากรัฐมนตรีซึ่งไม่ถูกอภิปราย เป็นจำนวนเงิน ๕๐ ล้านบาท หวั่นวิตกว่าจะเกิดความเสียหายต่อสภานี้ พรรคฝ่ายค้านไม่อยู่ในฐานะที่จะร่วมขบวนการนี้ได้ พรรคฝ่ายค้านมีหน้าที่ที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน และพิทักษ์รักษาประชาธิปไตย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารการค้าขายในประเทศต่างประเทศ หน้าที่พัฒนาและส่งเสริมการส่งออกสินค้าออกให้ได้มากที่สุด เพื่อให้ได้เปรียบทางด้านดุลการค้า ควบคุมราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในระดับที่ผู้บริโภคไม่เดือดร้อน รัฐมนตรีไม่ได้ทำหน้าที่ทั้ง ๒ ประการ ขณะนี้สินค้ามีราคาสูงโดยปราศจากเหตุผล แม้แต่สินค้าที่ผลิตในประเทศซึ่งไม่มีเหตุผลที่จะขึ้นราคาและเป็นสินค้าควบคุมด้วย เช่นปูนซีเมนต์ มีผู้ผลิตสินค้าอีก ๓๐ รายการ ขอขึ้นราคาสินค้าต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งจะพิจารณาหลังจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้ว

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้มีหน้าที่ควบคุม อ.ส.ม.ท. และงานด้านไฟฟ้าฝ่ายผลิต รัฐมนตรีทำให้เกิดความเสียหาย ที่ อ.ส.ม.ท. ทำให้รัฐขาดรายได้เดือนละอย่างน้อย ๑๐ ล้านบาท ยังได้ต่ออายุสัญญา ที่.วิ.ช่อง ๓ ไปอีก ๑๐ ปี ทั้งที่ได้ต่ออายุไว้แล้ว ๑๐ ปี และสัญญานั้นยังไม่เริ่มต้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตเกิดเหตุการณ์ประท้วงใหญ่ของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ถึง วันที่ ๓ กรกฎาคม เป็นเวลา ๖ วัน และการที่คณะรัฐมนตรีได้ยกเลิกคำสั่งของรัฐมนตรีให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งใหม่นั้น รัฐมนตรีจะบริหารประเทศต่อไปได้หรือ จึงไม่สามารถไว้วางใจได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ตั้งแต่เข้ามาบริหารงานกระทรวงเกษตร มีความเอาใจใส่ดูแลและสนใจด้านการป่าไม้ เป็นการดีเพราะป่าไม้เป็นทรัพยากรสำคัญของชาติ สภาแห่งนี้เคยพิจารณาพระราชบัญญัติถอนสัมปทานป่าไม้ ได้เน้นถึงความรู้ความเข้าใจอันถูกต้องในการรักษาป่า เน้นถึงความสุจริตใจและจริงใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพราะมิฉะนั้นแล้วการรักษาป่าจะกลายเป็นทำลายป่าโดยไม่รู้ตัว ผลตั้งแต่ปิดป่าหรือปิดสัมปทานป่าไม้ มีสถิติจากกรมป่าไม้วางป่าไม้ถูกทำลายเพิ่มขึ้น ๕๔ เปอร์เซ็นต์ หน้าที่ของกระทรวงเกษตรอีกประการคือการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต ปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะปุ๋ยราคาถูกมาจำหน่ายให้แก่เกษตรกรผู้ยากจน เพื่อเป็นการตรึงราคาปุ๋ยในท้องตลาดให้อยู่ใน

ระดับที่มีเหตุมีผล รัฐมนตรีท่านนี้ปรากฏว่าไปซื้อปุ๋ยมาจำหน่ายโดยราคาแพงขึ้น เกษตรกรมีความหวั่นวิตกว่า ปุ๋ยควรจะจัดเตรียมการมาเป็นเวลาช้านานแล้ว แต่ปรากฏว่าเพิ่งไปทำสัญญาซื้อปุ๋ย ฤดูกาลปลูกบางท้องที่ได้ เสร็จสิ้นไปแล้ว รัฐมนตรีทำหน้าที่ไม่เหมาะสมซึ่งไม่มีการเตรียมการอนุมัติให้ซื้อปุ๋ย ๓๐๐,๐๐๐ ตัน แถมการ ซื้อยังซื้อโดยวิธีพิเศษ ซึ่งเรื่องนี้ยังเคลือบแคลงสงสัย จึงไม่สามารถไว้วางใจรัฐมนตรีได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายประจวบ ไชยสาส์น ไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นรัฐมนตรี เนื่องจากสั่งการโดยผิดกฎหมายในการปลดคณะกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย การที่รัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดสั่งการโดยผิดกฎหมายนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเมืองเป็นอย่างมาก รัฐมนตรีต้องรู้อำนาจหน้าที่ของตน ถ้าไม่รู้ก็ไม่ควรจะเป็น กรณีสั่งปลด คณะกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นั้น รัฐมนตรีควรพิจารณาตัวเองออกเสียตั้งแต่แรกแต่ก็ ไม่มีการลาออก คณะรัฐมนตรีก็ยังไม่พยายามอุปลักษณ์กันอยู่ แม้กระทั่งกรรมการกฤษฎีกาตีความขัดแย้ง ยัง ตะแบงเอาสี่ข้างเข้าถู ออกคำสั่งใหม่คราวนี้ปลดประธานเพียงคนเดียวอย่างนี้ถือว่าใช้ไม่ได้ จะให้ฝ่ายค้าน ไว้วางใจได้อย่างไร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๒ วันศุกร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๒ เวลา ๑๐.๔๐ นาฬิกา ลงมติในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล ผลการลงมติ (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายสุบิน ปิ่นขยัน ไว้วางใจ ๒๐๘ คน ไม่ไว้วางใจ ๗๐ คน (๒) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ร้อย ตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ไว้วางใจ ๒๑๐ คน ไม่ไว้วางใจ ๙๐ คน (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ไว้วางใจ ๑๘๖ คน ไม่ไว้วางใจ ๘๙ คน (๔) รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ ไว้วางใจ ๒๐๕ คน ไม่ไว้วางใจ ๘๘ คน คะแนนเสียงไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๔ คนไม่ เกินกว่า ๑๗๙ คน ถือว่าสภามีมติไว้วางใจ

๕.๒๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๐ รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

ญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ นายณรงค์ วงศ์วรรณ, พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก, พันเอก ณรงค์ กิตติขจร และ คณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๓๓ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๓ สมัยสามัญ วันที่ประชุม ๑๘ - ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายณรงค์ วงศ์วรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคเอกภาพ อภิปรายเปิดญัตติ อภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ดังนี้ นับตั้งแต่รัฐบาลนี้ได้เข้าบริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๓๑ มาจนถึงปัจจุบัน ได้บังเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ สร้างความเดือดร้อน ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง เพราะรัฐบาลได้ใช้เงื่อนไขของระบอบประชาธิปไตยเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวก

พ้อง ก่อให้เกิดปัญหาของชาติรุนแรงเพิ่มขึ้น จนไม่สมควรจะไว้วางใจคณะรัฐมนตรีชุดนี้ปฏิบัติราชการต่อไป ปัญหาเรื่องต่าง ๆ สรุปได้คือ ๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจการคลัง ๒. ปัญหาด้านการเมืองทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ๓. ปัญหาความมั่นคงทั้งภายในราชอาณาจักรและบริเวณพรมแดนของประเทศ ๔. ปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เหตุดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะมีความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดิน การปฏิบัติงานมิได้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีประกอบด้วยบุคคลที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในหน้าที่ การปฏิบัติงานจึงไร้ประสิทธิภาพ รัฐมนตรีส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทุจริตคดโกง มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้อำนาจหน้าที่นับตั้งแต่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๑ พรรคฝ่ายค้านได้ติดตามควบคุมและตรวจตราการทำงานมาโดยตลอด ยืนหยัดถืออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ๒ ครั้ง เจตนาของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านเพื่อต้องการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ฝ่ายค้านหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรัฐมนตรีที่ถูกการเปิดอภิปรายจะได้มีความสำนึกรับผิดชอบชั่วดีและกลับเนื้อกลับตัวตั้งใจทำงานเพื่อประเทศชาติกันบ้าง แต่นอกจากไม่ใส่ใจและไม่สำนึกแล้ว ยังเหิมเกริมลุแก่อำนาจกระทำการทุจริตคดโกงด้วยถือดีว่ามีเสียงส่วนมากสนับสนุน ยิ่งกว่านั้น ๆ หนา ๆ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลหาได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าคณะรัฐบาลที่ดีแต่ประการใด ท่านไม่สามารถควบคุมคณะรัฐมนตรีในกระทรวงให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ท่านไม่สามารถจะประสานสามัคคีบุคคลในพรรครัฐบาล ซึ่งมาจากพรรคต่าง ๆ และพวกให้เกิดเอกภาพในการทำงานและร้ายที่สุดท่านยังปกป้องผู้กระทำความผิดโดยตลอดมา พรรคเอกภาพและพรรคฝ่ายค้านจึงขอโอกาสยื่นข้อข้อบกพร่องให้เห็นอย่างชัดเจนในตัวรัฐมนตรีและตัวท่าน นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลครบทุกกระทรวง โดยจะแสดงข้อมูลและหลักฐานให้เห็นว่าเหตุใดท่านไม่สมควรได้รับการไว้วางใจให้บริหารประเทศต่อไป

พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคพลังชนชาวไทย อภิปรายสรุปได้ ดังนี้ (๑) กระทรวงการต่างประเทศ ต้องทำหน้าที่เจรจากับลาวกรณีบ้านร่มเกล้า ยอดเขาเนิน ๑๔๒๘ ที่หยุดยิง ทั้ง ๆ ที่ เนิน ๑๔๒๘ อยู่ในเขตไทย การหยุดยิงเพื่อจะทำการค้าระหว่างไทยกับลาวหรือ กระทรวงการต่างประเทศต้องเริ่มเจรจาเพื่อให้เป็นดินแดนของไทยโดยคุณสนธิสัญญาที่ทำไว้กับฝรั่งเศส ดูแผนที่สมัยนั้นชัดเจนมาก ว่าอยู่ในเขตไทย เรื่องการซื้อเครื่องบินมาทำฝนเทียมจากอินโดนีเซียเป็นโครงการแลกเปลี่ยนพืชผลทางการเกษตรกับเครื่องบินทำฝนเทียม เป็นค้ำประกันสัญญาที่ตกลงกัน หลังเปลี่ยนรัฐบาลเราไม่สนใจซื้อเครื่องบินของอินโดนีเซีย แต่กลับไปซื้อของสเปน ทั้งที่เป็นเครื่องบินชนิดเดียวกันต่างที่ลำตัวเครื่องยาวกว่าประมาณ ๑๐ นิ้ว แต่ราคาแพงกว่า กล่าวถึงกระทรวงการต่างประเทศเพราะเราขาดจริยธรรม รับปากกันอย่างสุภาพบุรุษว่าจะซื้อของเขาโดยใช้พืชผลทางการเกษตรแทนการซื้อ แต่เราไม่ทำ อินโดนีเซียเป็นประเทศใกล้เรา เขาช่วยเราในยามที่เรามีความเดือดร้อน ทำไมเราไม่รักษาคำพูด (๒) กระทรวงกลาโหม ต้องเพิ่มงบประมาณให้องค์การทหารผ่านศึก ที่ดูแลทหารผ่านศึกทั้งประเทศ ๓๓๙,๓๗๖ คน คนที่พิการที่ทำอะไรไม่ได้เลย ๓,๖๘๐ ครอบครัว ครอบครัวที่สามเณยชีวิตในราชการ ๗๙,๒๕๐ คน งบประมาณที่ได้ปีละ ๕๐๐ กว่าล้านบาท ไม่เพียงพอต่อภาระที่แบกรับทั้งการส่งเสริมอาชีพ ทะนุบำรุงโรงพยาบาล ดูแลครอบครัวผู้เสียชีวิต และเรื่อง

งบประมาณ ที่เป็นงบลับในการซื้ออาวุธ กระทรวงกลาโหมต้องชี้แจงและทำความเข้าใจอย่าให้มีการพุดกันจน
สั้นสะเทือนเรื่องการรักษาความลับ (๓) กระทรวงพาณิชย์ เรื่องสินค้าราคาแพง และขาดตลาด โดยเฉพาะ
ปูนซีเมนต์ ฤหนึ่งราคา ๑๐๐ กว่าบาท และหาซื้อไม่ได้ กระทรวงพาณิชย์ปล่อยให้เกิดขึ้นได้อย่างไร ทำไมไม่
แก้ก่อนที่จะเกิดสินค้าขาดตลาดและขึ้นราคา ประชาชนเดือดร้อนทั้งประเทศ (๔) กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ เรื่องเรือประมงที่ติดเครื่องเรดาร์ที่เรียกว่า “โทน่า” ผลิตจากประเทศอื่นมาขายในไทย มีคุณสมบัติ
เมื่อเรือแล่นออกไปจับปลาจะบอกได้ว่าปลาเป็นฝูงอยู่ตรงไหน เรือประมงที่ติดเครื่องโทน่าก็จับปลาได้มาก จน
ปลาในเขตน่านน้ำไทยหมด ในประเทศอื่นห้ามเรือประมงติดตั้งโทน่าแล้ว เมื่อไม่มีปลาในอ่าวไทย เรือประมง
ก็เข้าไปจับในเขตน่านน้ำที่ถูกประกาศเป็นเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และถูกประเทศนั้นจับกุมขึ้นศาล ควรมีการ
พุดจาขอผ่อนปรนว่าอย่าถึงกับจับกุมขึ้นศาล (๕) กระทรวงอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมเชิญชวน
เอกชนมาลงทุน แต่ไม่มีสาธารณูปโภค ต่อไปเขาก็ไม่มาลงทุน หน่วยงานนี้ยังไม่ปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล (๖)
กระทรวงคมนาคม เรื่องการเก็บค่าผ่านทางสายทางไปภาคอีสาน ที่จะเก็บถึง ๔ ด้าน คนจนจะเดือดร้อน ต้อง
คิดว่าควรเก็บหรือไม่ เพราะเงินที่ใช้แม้เป็นเงินกู้ แต่ก็เงินภาษีอากรของประชาชน (๖) กระทรวง
ศึกษาธิการ คณะกรรมการที่ศึกษาปัญหาการศึกษาของประเทศไทยเห็นว่าควรปฏิรูปการศึกษา แต่
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรื่องการศึกษาไม่เอาแนวทางมาปฏิบัติกลับทำหนังสือเวียนไปสอบถามหน่วยต่าง ๆ ซึ่งก็
ไม่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงเพราะกระทบหน่วยตัวเอง เป็นประชาธิปไตยกันอย่างไร เรื่องผ่านสภาผู้แทนราษฎร
แล้วไม่ทำอะไร (๗) กระทรวงมหาดไทย เรื่องกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เมื่อไรจะมีกฎหมายกำหนดให้ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน อยู่เป็นเทอม คนดีก็จะได้รับเลือกขึ้นมาใหม่ คนไม่ดีก็พ้นหน้าที่ไป ไม่มีใครกล้าแตะเรื่องนี้เพราะ
เป็นหัวคะแนน รัฐบาลน่าจะดำเนินการ จะพัฒนาประชาธิปไตย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็ให้เลือกกันทุก ๔ ปี
เพื่อให้ได้คนดีมาพัฒนา

พันเอกณรงค์ กิตติขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคเสรีนิยม

อภิปรายสรุปได้ (๑) ปัญหาด้านการเมือง การบริหารของรัฐมนตรีร่วมคณะต่างกระทรวง ต่างบริหารราชการ
ตามนโยบายของพรรคการเมืองที่ตนสังกัด ไม่เป็นไปตามนโยบายที่นายกรัฐมนตรีแถลงไว้กับรัฐสภา นโยบาย
ด้านต่างประเทศนายกรัฐมนตริดำเนินการตามคำแนะนำของที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ทำให้เกิดการสับสน
โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับปัญหาแกมพูชาซึ่งนายกรัฐมนตริดำเนินการเองเป็นส่วนใหญ่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศแทบไม่มีส่วนต่อนโยบายเลย จึงเกิดการสับสนว่าปัญหาแกมพูชาในประเทศไทยใครเป็น
ผู้รับผิดชอบ เป็นการดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศที่สับสน (๒) ปัญหาการบริหารราชการ ละเลยให้
ข้าราชการการเมืองบางคนก้าวทำงานข้าราชการประจำจนบางครั้งทำให้เกิดผลเสียโดยส่วนรวม เพราะ
ข้าราชการประจำไม่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารราชการของ
กระทรวงหลักไม่มีการประสานกันอย่างใกล้ชิด กรณีตัวอย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับ
กระทรวงมหาดไทย กรณีการจะยกเลิก น.ส. ๓ ก ชาวไร่ ชาวนาที่ถือกรรมสิทธิ์เกิดการสับสน หวาดผวา (๓)
ปัญหาด้านเศรษฐกิจการเงินและการคลัง มีการใช้งบประมาณอย่างอืดขูดยแฉก ทำให้งบประมาณปี ๒๕๓๓ ไม่

เพียงพอ ต้องของงบประมาณกลางปีอีกหนึ่งหมื่นล้านบาทเศษ การบริหารด้านการคลังไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถควบคุมราคาสินค้าได้ โดยเฉพาะสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชน เช่น ปุ๋ย หรือยาปราบศัตรูพืช รัฐบาลไม่สามารถควบคุมราคาได้ (๔) ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ปล่อยให้มีการบุกรุกป่าสงวน เช่นกรณีสวนป่ากิตติ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจอนุมัติให้เข้าป่าครั้งละไม่เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ แต่กรณีสวนป่ากิตติเป็นการขออนุมัติหลาย ๆ ครั้ง ในที่บริเวณใกล้เคียงกัน แทนที่จะทำการสำรวจให้แน่นอนว่าบริษัทนี้จะเข้าที่ดินทั้งหมดเท่าไร แล้วเกินอำนาจรัฐมนตรีจะอนุมัติได้ น่าจะนำเข้าขออนุมัติในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ถ้าคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วปัญหาต่าง ๆ ก็ไม่มี แต่รัฐมนตรีกลับอนุมัติครั้งละ ๒,๐๐๐ ไร่ เมื่อรวมกันแล้วพื้นที่ทั้งหมดก็มาก ทำให้ประชาชนเคลือบแคลงสงสัย (๕) ปัญหาด้านสังคม รัฐบาลไม่สามารถสร้างความยุติธรรมให้เกิดในสังคมได้ เช่น กรณีทำนาเกลือในลุ่มน้ำเสียว ที่รัฐบาลก่อนหน้านี้และรัฐบาลนี้มีคำสั่งไม่ให้นำเกลือบริเวณนี้ ต่อมามีการทำนาเกลืออย่างเปิดเผยมาก จนกระทั่งประชาชนที่ต้องอาศัยน้ำจากลุ่มน้ำเสียวเพื่อใช้บริโภคหรือเพื่อเกษตรกรรมไม่สามารถใช้น้ำได้ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถทำอะไรได้ เมื่อประชาชนออกมาต่อต้านแทนที่รัฐบาลจะมีการเจรจาอย่างสันติ เจ้าหน้าที่กลับไปดำเนินการอย่างรุนแรงกับประชาชน เช่นเดียวกับกรณีเขื่อนปากมูล ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อน ที่ถูกทำร้ายยังไม่ได้รับความเป็นธรรม เมื่อเห็นข้อบกพร่องเหล่านี้จึงไม่สามารถให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลชุดนี้ให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้

พลเรือเอกศิริ ศิริรังษี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม อภิปรายสรุปได้ดังนี้ รัฐบาลอาศัยความเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยเต็มใบที่ประชาชนเลือกตั้งมาเป็นฉากก้าง พร้อมใช้กฎเกณฑ์ของระบอบประชาธิปไตยคือเสียงข้างมากในสภา และอำนาจบริหารที่ได้ไปจากประชาชนให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานธุรกิจการเมือง เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล หมู่คณะ และพรรคการเมืองมากกว่าคำนึงผลประโยชน์ของประชาชน (๑) นโยบายเรื่องการเมืองที่สัญญาว่าจะส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบทบาทของพรรคการเมือง กระตุ้นให้ประชาชนมีความสำนึกในหน้าที่และมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ รัฐบาลไม่มีการดำเนินการดังนโยบายเลย เช่นกรณีพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลตกลงกัน “ฮั้ว” ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดลำพูน (๒) นโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลสัญญาว่าจะปรับปรุงสวัสดิการของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขจัดข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตประพฤติมิชอบหรือที่ไร้สมรรถภาพ รัฐบาลขึ้นเงินเดือนล่าช้าไม่ทันกับราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นถึง ๒ ครั้ง ปล่อยให้ ป.ป.ป.ดิ้นรนจัดการเจ้าหน้าที่ที่ทุจริต บางครั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.เสียกำลังใจ เพราะทำตามขั้นตอนชี้ข้อมูลความผิด เสนอแนะผู้บังคับบัญชาหน่วยต้นสังกัดของข้าราชการที่ทุจริตในการลงโทษ แต่ผู้บังคับบัญชาละเลย ปกป้องข้าราชการทุจริต บางครั้งถูกดำเนินเพราะการทำตามอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ป. ไปกระทบกระเทือนชื่อเสียงรัฐมนตรี (๓) นโยบายเศรษฐกิจที่จะใช้กลยุทธ์พัฒนาเศรษฐกิจที่สมดุลทั้งภาคเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม บริการ ๒ปี ผ่านไปไม่เห็นกลยุทธ์นี้ว่าจะเกิดความสมดุลทั้ง ๓ ภาค อย่างไร เป็นนโยบายที่ไม่ได้ทำ (๔) เรื่องอุตสาหกรรม รัฐบาลไม่สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมต่อเนื่องการเกษตร อุตสาหกรรมในครัวเรือน เทียบกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ Eastern seaboard ที่ลงทุนหลายหมื่นล้านบาท มีความต่างกัน

เรื่องการสนับสนุนของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องเงินทุน ภาษี การลดต้นทุนการผลิต การปรับปรุงคุณภาพการตลาด รัฐบาลมุ่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ให้เป็น NICS เพื่อนำทุนใหญ่และกลุ่มผลประโยชน์ (๕) ด้านเกษตรกรรม รัฐบาลสัญญาว่าจะเพิ่มรายได้เกษตรกร ปรับปรุงระบบการผลิตให้สอดคล้องกับตลาดในและนอกประเทศ แก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ การดำเนินการของรัฐบาลยังไม่เข้าเป้า (๖) นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ รัฐบาลสัญญาว่าจะปรับปรุงกองทัพประจำการให้มีขนาดเหมาะสม มีประสิทธิภาพ มีความพร้อมรบและให้ทันสมัย แม้ว่าความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้านด้านลัทธิการปกครองลดลง แต่เรื่องผลประโยชน์ของชาติทางเศรษฐกิจและเขตแดนยังมีอยู่ โดยเฉพาะในทะเล เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ที่มีความยุ่งยากในการตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน พูดจาไปไม่ได้ถ้าเราไม่มีกำลัง ไม่มีเชื้อเพลิง กองทัพเรือมีหน้าที่พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติในทะเล เป็นเครื่องมือต่อรองยุทธศาสตร์ป้องปราม กำลังทางเรือของเราขณะนี้ไม่เพียงพอที่จะให้ความมั่นใจในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลอันดามัน ซึ่งกองทัพเรือต้องเสริมกำลังด้านอันดามัน กองกำลังทางเรือไม่สามารถอยู่ในพื้นที่ได้นานเพราะต้องผลัดเปลี่ยนมาซ่อม ไทยจะขาดกำลังป้องกันเศรษฐกิจที่ Eastern seaboard ฐานแท่นขุดเจาะน้ำมันหรือแก๊สธรรมชาติในอ่าวไทย จะเชื่อได้อย่างไรว่ารัฐบาลจะปฏิบัติตามนโยบายนี้ (๗) นโยบายรัฐบาลที่จะผลักดันและแก้ปัญหาผู้อพยพหลบหนีเข้าเมือง รัฐบาลมีนโยบายเข้มงวดให้ควบคุมการเข้าออกของผู้อพยพหลบหนีอย่างเข้มงวด แต่ในทางปฏิบัติจริงรัฐบาลไม่สนับสนุนด้านการเงินที่จะให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ ๑ คน ดูแลผู้อพยพกัมพูชา ๕๐๐ กว่าคน ในค่ายผู้อพยพไม่มีไฟฟ้า ไม่มีโทรศัพท์ภายในที่จะติดต่อสื่อสาร ไม่มีวิทยุติดต่อกัน ไม่มีหอดตรวจการณ์ มีรถกระบะใช้ ๒ คัน รัฐบาลจะใช้เฉพาะเงินต่างชาติเท่านั้น อาวุธปืนที่จะใช้ในการต่อสู้เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ก็ไม่มี ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ปกครองหรือกองกำลังทหารข้างนอกถ้าไม่ทันการณ์ก็อาจจะมีปัญหาได้ รัฐบาลต้องจัดการกับผู้อพยพหลบหนีเข้าเมืองให้รวดเร็วโดยผลักดันไปสู่ประเทศที่ ๓ เท่าที่กล่าวมาแล้ว ไม่เชื่อว่านโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชนได้กระทำเต็มกำลังและด้วยความจริงใจเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนหรือไม่

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี สรุปลี้แจงญัตติอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ดังนี้

๑. หลายเรื่องที่หยิบยกมาพูดเป็นเรื่องในอดีตของรัฐบาลก่อน หรือเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น
๒. การทุจริตที่พูดกันมาลอย ๆ โดยไม่มีหลักฐานนั้น ไม่คิดว่าสมาชิกฝ่ายค้านก็นิยมเอาข่าวลือมาพูด ถ้ามีจริงเอาหลักฐานมาเลย ผมจะจัดการให้ทันที ไม่ต้องรอให้ท่านพูด พอขอหลักฐานฝ่ายค้านก็แก้ด้วยโวหารดีกว่าทุจริตไม่มีใบเสร็จ ไม่มีหลักฐาน ขอย้ำว่าถ้ามีหลักฐานจริงจะจัดการทันที ไม่ได้ดีแต่พูด ทำด้วยที่ยืนยันเช่นนี้เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด หลักกฎหมายอาญาที่ยอมรับกันทั่วไปต่างยืนยันตรงกันว่าตราบที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าบุคคลใดกระทำความผิดต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์ การทุจริตเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ชัดเจนว่า ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ก่อนที่จะมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด เป็นหลักกฎหมาย

กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองเสรีภาพของรัฐบาล ฝ่ายค้าน ประชาชน จากการปฏิญณตนในรัฐธรรมนูญ จึงได้ตั้ง
สัตย์ปฏิญณาว่าในช่วงสุดท้ายของชีวิตจะอุทิศตัวเพื่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยกำลัง
ความสามารถเต็มสติปัญญาและสุจริตมีความบริสุทธิ์และยุติธรรม บริสุทธิ์ในวิธีดำเนินงานปฏิบัติหน้าที่และ
บริสุทธิ์ใจกับมียุติธรรมเป็นจุดหมาย จึงต้องฟังทุกฝ่าย ต้องไต่สวนทวนความข้อหา และหลักฐานไม่ใช่กล่าว
ลอย ๆ แล้วลงโทษคน ถ้าเช่นนั้นแม้จะบริสุทธิ์แต่ก็ไม่ยุติธรรม ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลต้องฟังทุกฝ่ายพร้อม
หลักฐาน ไม่ต้องถึงกับมีใบเสร็จ เอาให้มีพฤติการณ์แวดล้อมทั้งบุคคลหรือเอกสารพอที่จะเชื่อได้ว่าทุจริต ก็
ดำเนินการโดยเด็ดขาดทันที

๓. เรื่องการบริหารบ้านเมือง ยืนยันว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีสิทธิอิสระที่จะดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่ตรงไปตรงมา ไม่เคยไปก้าวก่ายหรือใช้อิทธิพลให้เกิดอคติกับ ป.ป.ป. เลย เมื่อพูดถึงการ
ทุจริตดูเหมือนนิยมพูดกันลอย ๆ และฟังสังวไรด้วยว่าคนพูดนั้นบริสุทธิ์จริงหรือไม่ พูดจนคนดี ๆ ข้าราชการ
ดี ๆ ไม่กล้าทำอะไร เพราะกลัวจะถูกหาว่าทุจริต การแก้ปัญหาที่ไม่แล้วเสียที เช่น ปัญหาจราจร โครงการ
รถไฟฟ้า พูดกันมาสงสัยจะทุจริตจนครบ ๑๐ ปีแล้วยังหาผู้ลงทุนไม่ได้ บางครั้งการกล่าวหาทุจริตนั้นเกิดจาก
คนเสียประโยชน์ พอไม่ได้โครงการก็กล่าวหาคนอื่น ถ้าเป็นเช่นนั้นบ้านเมืองก็จะไปไม่ถึงไหน แก้ปัญหาที่ไม่ได้
เช่นเรื่องโทรศัพท์และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ชาวต่างประเทศผู้ลงทุนและคนลงทุนไทยเองร้องเรียนมากกว่า
เศรษฐกิจเราดี เราส่งเสริมการลงทุน แต่เราขาดสาธารณูปโภคพื้นฐานทั้งโทรศัพท์ ระบบโทรคมนาคม ถนน
หนทาง ไฟฟ้า พอจะลงมือทำ รัฐบาลก็ไม่ต้องการจะรับหนี้เป็นหนี้เงินกู้ต่างประเทศ แต่จะให้เอกชนมา
ดำเนินการและยกให้เป็นของรัฐ ยังไม่ทันคัดเลือกผู้ลงทุนได้ก็สงสัยแล้วว่าทุจริต พอทำล่าช้าเพราะต้อง
รอบคอบหรือทำไม่ได้เพราะกลัวถูกกล่าวหาว่าทุจริตก็ว่าไม่กล้าตัดสินใจ แก้ปัญหาล่าช้า

๔. เรื่องรัฐมนตรีไร้ประสิทธิภาพ ไม่รู้ว่าไม่มีประสิทธิภาพอย่างไร ที่สำคัญถ้ารัฐมนตรีไม่มี
ประสิทธิภาพ รัฐบาลทั้งรัฐบาลไม่เอาไหน แต่ทำไมทางเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ถึงมันคงมาได้ถึงเพียงนี้
ผลงานรัฐบาล ๒ ปีได้พิสูจน์ว่ารัฐบาลรักษาค่าพุดอย่างไร

๕. ประเด็นด้านเศรษฐกิจการคลัง ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่าจะหยิบยกปัญหาทางด้าน
เศรษฐกิจและการคลังขึ้นมาเป็นหัวข้อในการเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ เนื่องจากเป็นที่
ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ภาวะการเศรษฐกิจและการคลังของประเทศไทยในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ตีมาก จน
ควรต้องได้รับความยกย่องชมเชยมากกว่าที่ควรจะถูกตั้งข้อสังเกตหรือข้อสงสัยใด ๆ ภาวะเศรษฐกิจของ
ประเทศไทยนอกจากจะดีขึ้นอย่างที่เห็นเป็นประจักษ์โดยทั่วไปภายในประเทศแล้ว ยังได้รับการยอมรับและยก
ย่องจากต่างประเทศเป็นอย่างดีอีกด้วย ด้านเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราสูงอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ปี
๒๕๓๒ ผลผลิตรวมในประเทศเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑๑ การลงทุนขยายตัวสูงเช่นกัน โดยเฉพาะการลงทุน
จากต่างประเทศ มีดุลการชำระเงินเกินดุลถึง ๑๑๑,๕๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๓๓ คาดหมายว่าภาวะเศรษฐกิจจะ
ขยายตัวต่อเนื่องในระดับเดียวกับปี ๒๕๓๑ และ ๒๕๓๒ เรื่องเงินสำรองระหว่างประเทศ ก่อนรัฐบาลบริหาร

ประเทศปี ๒๕๓๑ ประเทศไทยมีเงินสำรองระหว่างประเทศจำนวน ๖,๓๐๑ ล้านเหรียญสหรัฐ ได้จัดลำดับ Credit rating อยู่อันดับที่ ๓๑ ของประเทศทั่วโลก หลังรัฐบาลบริหารประเทศ เงินสำรองฯ สูงขึ้นเป็น ๑๒,๔๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่ม ๑ เท่าตัว ทำให้ประเทศไทยมีทุนสำรองสูงเป็นอันดับ ๑๙ ของจำนวน สมาชิกกองทุนเงินสำรองระหว่างประเทศทั้งหมด ๑๕๒ ประเทศ สำหรับ Credit rating เลื่อนลำดับจากที่ ๓๑ เป็น ลำดับที่ ๑๙ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม และบ่งชี้ ความมีอนาคตของเศรษฐกิจไทย ตลอดจนความมั่นใจเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศไทยอีกด้วย ด้านการคลัง เดือนสิงหาคม ๒๕๓๑ เมื่อรัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศมีเงินคงคลัง ๑๕,๓๔๗ ล้านบาท หลังรัฐบาลบริหาร ประเทศ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๓๒ มีเงินคงคลัง ๖๑,๐๑๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๒๙๗.๖ เปอร์เซ็นต์ สิ้นเดือน พฤษภาคม ๒๕๓๓ มีเงินคงคลัง ๙๐,๒๓๒ ล้านบาท ตั้งแต่รัฐบาลบริหารประเทศมา มีเงินคงคลังเพิ่มขึ้น ๗๔,๘๘๕ ล้านบาท เพิ่มมากกว่าเดิม ๔๘๗.๙ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลได้ลดอัตราภาษีประเภทต่าง ๆ ลง นอกจากนั้นรัฐบาลยังจัดทำงบประมาณสมดุลครั้งแรกในประวัติศาสตร์งบประมาณของประเทศไทย

๖. ประเด็นด้านการเมืองทั้งภายในและต่างประเทศ ด้านการเมืองภายในประเทศ ตาม โครงสร้างและองค์ประกอบของรัฐบาลคณะนี้แล้วจะเห็นว่าเป็นรัฐบาลที่มาจากประชาชนอย่างแท้จริง ถือเป็น สิ่งที่ถูกต้องตามหลักประชาธิปไตย

การลงมติในญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ มติเห็นควร ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ จำนวน ๒๒๐ คน มติเห็นว่าไม่ควรไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ๓๘ คน การไว้วางใจ นั้นเกินกว่าจำนวนกึ่งหนึ่งของสมาชิกในรัฐสภา คือ ๑๗๙ เสียง เพราะฉะนั้นถือว่าการลงมตินี้เป็นการ ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ

๕.๒๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๑ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ พลตรีประมาณ อติเรกสาร, พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๖ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๙ - ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ มีการเสนอญัตติ ๒ ญัตติ ญัตติแรกเป็นของ พลตำรวจ เอก ประมาณ อติเรกสาร กับคณะ เสนอให้มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย นายอุทัย พิมพ์ใจชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง พลเอก ขวลิขิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ นายทวี ไกรคุปต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ญัตติ

ที่สองเป็นของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เสนอให้มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ซึ่งนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เสนอเป็นญัตติให้มีการอภิปราย ๒ ญัตติ เป็นการพิจารณาารวมกัน เนื่องจากพิจารณาถึงสาระของทั้ง ๒ ญัตติแล้ว เป็นญัตติที่เสนอให้มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีลักษณะเป็นเรื่องเดียวกัน เป็นทำนองเดียวกัน มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามนัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๓๙ (๒) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของฝ่ายอื่นญัตติทั้ง ๒ ญัตติไม่เห็นด้วยที่จะพิจารณารวมกัน โดยได้มีการอภิปรายไม่เห็นด้วย ในประเด็นสำคัญดังนี้

นายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา อภิปรายว่าญัตติของพรรคชาติพัฒนาเป็นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ ส่วนญัตติของพรรคชาติไทยเป็นญัตติไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล โดยหลักการทั้ง ๒ ญัตติเป็นคนละเรื่องต่างกัน โดยเฉพาะเนื้อหาสาระในญัตติเป็นเนื้อหาที่แตกต่างกัน ญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคลทั้ง ๕ คน ต้องการให้เห็นว่ามีความผิดร้ายแรงกว่าบุคคลอื่นอย่างไร ผลของการลงมติก็แตกต่างกัน การลงมติไม่ไว้วางใจรายบุคคลนั้น แต่ละบุคคลเมื่อไม่ได้รับการไว้วางใจเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรีแต่ละคนก็พ้นจากตำแหน่ง ส่วนญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ มีการลงมติครั้งเดียว หากไม่ไว้วางใจผลก็พ้นไปทั้งคณะ วิธีการที่จะรวมพิจารณานั้น เป็นเพียงวิธีการการเมืองที่จะไม่ให้มีการแตกแยกกัน หรือไม่ให้มีการอภิปรายเพื่อไม่ให้เกิดความแตกแยกในรัฐบาลเท่านั้น ทั้ง ๒ ญัตติ ผู้เสนอญัตติประสงค์ให้มีการแยกกันตลอดเวลา และแถลงมาตลอดเวลาว่าไม่ประสงค์ที่จะให้รวมญัตติเข้าด้วยกัน เพราะประสงค์ให้ประชาชนเห็นว่ารัฐมนตรีทั้ง ๕ คนมีความผิดอะไร รัฐบาลทั้งคณะมีความผิดอะไร

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย อภิปรายว่าสภา กำลังจะทำผิดรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ ที่บัญญัติหลักการที่มีลักษณะแยกกันเป็น ๒ กรณี มาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ บทบัญญัติดังกล่าว กำหนดหลักการไว้ชัดเจนเป็น ๒ หลักการ คือ ถ้าฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสียงข้างน้อยเห็นว่าควรยื่นญัตติเป็นรายบุคคลก็ให้ยื่นได้เป็นรายบุคคล ถ้าเห็นควรจะยื่นทั้งคณะก็ยื่นได้ รัฐธรรมนูญให้สิทธิฝ่ายค้านไว้ ๒ กรณี หลักการคนละเรื่องกัน ญัตติที่ทั้ง ๒ พรรคเสนอ ตรงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง ญัตติที่ ๑ ระบุไว้ชัดในคำขอว่าขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล และ ญัตติที่ ๒ ขอเปิดอภิปรายทั้งคณะ ทั้ง ๒ ญัตติมีหลักการต่างกัน จะเอาไปรวมกันได้อย่างไร ข้อแตกต่างทั้ง ๒ ญัตติ คือ ญัตติที่ ๑ เห็นว่า รัฐมนตรี ๕ คน เป็นคนไม่ดี ส่วนนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีก ๔๓ คน เป็นคนดี ดังนั้นในญัตติที่ ๑ มีทั้งไม่ไว้วางใจ และไว้วางใจ สำหรับญัตติที่ ๒ เห็นว่า ทั้ง ๔๙ คน เป็นคนไม่ดีทั้งหมด เพราะฉะนั้นไว้วางใจไม่ได้นับตั้งแต่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีทั้งคณะ ข้อเสนอของ นายปรีชา สุวรรณทัต ที่จะใช้มติตามข้อบังคับ ข้อ ๓๙ (๒) จะใช้ไม่ได้ เนื่องจาก ข้อ ๓๙ (๒) มีเงื่อนไข ๓ อย่าง คือ

๑) ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ๒) ต้องเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ๓) ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ในเมื่อทั้ง ๒ ยุติ มีหลักการต่างกัน จะเป็นเรื่องเดียวกันได้อย่างไร เป็นเรื่องทำนองเดียวกันได้อย่างไร เป็นเรื่องเกี่ยวพันกันได้อย่างไร

นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย อภิปรายว่า (๑) หลักการของพรรคชาติไทยต่างกับหลักการในการยื่นญัตติทั้งคณะของพรรคชาติพัฒนาและพรรคร่วมฝ่ายค้านอีก ๔ พรรค พรรคชาติไทยยื่นญัตติเป็นรายบุคคลนั้นมีหลักการว่า รัฐบาลชุดนี้โดยภาพรวมยังเห็นว่ายังสามารถบริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้ โดยเน้นรัฐมนตรีบางกระทรวงที่บริหารไร้ประสิทธิภาพ ขาดประสบการณ์ ขาดความรู้ความสามารถ การบริหารงานก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง จึงจำเป็นต้องยื่นญัตติไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล พรรคชาติพัฒนายื่นทั้งคณะก็โดยเหตุผลว่ารัฐบาลชุดนี้โดยภาพรวมด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ไม่สามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้ ยุติทั้ง ๒ ยุติ ตามรัฐธรรมนูญสามารถยื่นได้ทั้ง ๒ ประการ แตกต่างกัน (๒) ขณะนี้ประชาชนสับสนว่าทำไมพรรคฝ่ายค้านยื่น ๒ ยุติ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ถ้าอภิปรายในญัตติที่ได้บรรจุไว้ก่อนของพรรคชาติไทยเป็นรายบุคคลนั้น จะแสดงให้เห็นภาพทั้งหมดว่า รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงที่บริหารงานบกพร่องอย่างไร เสียหายอย่างไร ถ้ามารวมกันขณะที่พรรคชาติไทยอภิปรายเรื่องรายบุคคล แต่พรรคชาติพัฒนาและพรรคฝ่ายค้านอื่นอภิปรายโดยจับต้นชนปลายไม่ถูกว่าจะเป็นการหวงไหนบ้าง บุคคลใดบ้างที่เป็นรัฐมนตรีอยู่ ความสับสนจะเกิดขึ้น ไม่สามารถแยกแยะให้เห็นชัดว่ารัฐมนตรีแต่ละคนบริหารงานผิดพลาดอย่างไร จะเกิดความสับสนกับประชาชน หลักการของพรรคชาติไทยจะชี้ชัดให้เห็นรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีความบกพร่องอย่างไร ประชาชนเจ้าของประเทศจะมองภาพชัดเจน สิ่งที่ทำในการควบคุมรัฐบาล มีข้อคิดอย่างไร มีหลักฐานมีเหตุผลอย่างไร (๓) ในทางการเมืองเชื่อมั่นความเป็นประชาธิปไตยของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พรรคประชาธิปไตยตลอดเวลาที่เล่นการเมืองจะพึงเหตุผลในการอภิปราย ถ้ารัฐบาลฟังการอภิปรายของพรรคชาติไทยเป็นรายบุคคลแล้ว เห็นว่ารัฐมนตรีคนใดมีความบกพร่องความเสียหาย ในภาพของพรรคประชาธิปไตยในอดีตที่ผ่านมาจะพึงเหตุฟังผลตลอดเวลาว่าการจะรับรองรัฐมนตรีคนใดถ้ามีเหตุผลมีน้ำหนักที่จะไว้วางใจได้ก็จะไว้วางใจ ทำไมไม่ให้โอกาสในการพิจารณารายบุคคลก่อนเพื่อแสดงให้เห็นชัดว่ารัฐมนตรีคนใดกระทรวงใดที่บริหารงานผิดพลาด จึงขออภิปรายตามญัตติไม่ให้มีการรวมญัตติ

ร้อยตำรวจโทเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย อภิปรายว่า การอภิปรายถึงแม้จะโหวตให้รวมญัตติ ฝ่ายค้านสามารถที่จะดำเนินการด้วยวิธีการอภิปรายรายบุคคลได้ด้วยวิธีการที่พรรคชาติพัฒนา พรรคมวลชน พรรคประชากรไทย ที่เสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะ ไม่ยกมืออภิปราย เปิดโอกาสให้พรรคชาติไทยอภิปราย ๕ รัฐมนตรีที่เสนอตามญัตติจนครบ ย่อมทำได้โดยประธานสภาฯไม่มีสิทธิที่จะมาบังคับให้สมาชิกฝ่ายเสนอญัตติอภิปรายทั้งคณะอภิปรายถ้าเขาไม่ยกมือ ฉะนั้นจะรวมญัตติหรือไม่รวมญัตติจะไม่มีความหมายใด ๆ ทั้งสิ้น ทางพรรคฝ่ายค้านมีการเตรียมการไว้แล้ว ตกกลางกัน

ระหว่างผู้นำฝ่ายค้านทั้ง ๕ พรรค ว่าระหว่างที่การอภิปรายของพรรคชาติไทยดำเนินการอยู่จะไม่มีสมาชิกพรรคอื่นยกมือขออภิปราย การรวมญัตติจะไม่มีผล แต่จะเป็นรอยต่างของสภาผู้แทนราษฎร ขอให้สมาชิกฝ่ายรัฐบาลถอนการขอรวมญัตติ

นายสงสุข ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย อภิปรายว่า ญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล เป็นญัตติสำคัญ เป็นญัตติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยจะทำหน้าที่แทนประชาชนทั้งประเทศในการท้วงติงรัฐบาล ในการตรวจสอบให้รัฐบาลดำเนินการบริหารบ้านเมืองพำรุงรักษาของรัฐบาลให้รอด ถ้ามีการเริ่มประชุมและมีการตักเตือนขึ้น หมายความว่า ฝ่ายรัฐบาลกำลังต้องการที่จะให้สถานการณ์วุ่นวายเกิดขึ้นเพื่อปิดซ่อน ปิดเร้น และปิดโอกาสที่จะไม่ให้ฝ่ายค้านดำเนินการตามหน้าที่ที่ประชาชนมอบหมายให้ฝ่ายค้านดำเนินการ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง อภิปรายว่า ขอให้สภาได้ยึดหลักการตามรัฐธรรมนูญ หลักการเป็นเรื่องสำคัญ แต่การปฏิบัติที่จะดำเนินการเป็นเรื่องรอง การที่จะนำญัตติมารวมกันต้องยึดหลักการว่าเหมือนกันหรือไม่ ผิดรัฐธรรมนูญเป็นสาระสำคัญที่สุด ถ้าลงมติหรืออภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะก็หมายความว่าพุดถึงนายกรัฐมนตรีเพียงแต่ผู้เดียวก็เป็นอันว่าถ้าหากไม่ไว้วางใจก็เป็นอันว่ารัฐมนตรีนี้ไม่ได้รับความไว้วางใจ แต่ถ้าหากรายบุคคลเป็นการเลือกตัวรัฐมนตรีรายบุคคลมาอภิปรายถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หลักการคนละหลักการ หากปล่อยให้สภาไม่ยึดถือหลักการ โดยเฉพาะบอกว่าเหมือนกัน คล้ายกัน ไม่เห็นว่าเป็นอย่างนั้น การนำญัตติ ๒ ญัตติมารวมกันเป็นการผิดรัฐธรรมนูญ ทำไม่ได้

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่า มีผู้เข้าใจผิดว่าจะเป็นการรวมญัตติ ๒ ญัตติ เป็นญัตติเดียวกัน ไม่ใช่ เพียงแต่จะมีการหยิบยกญัตติ ๒ ญัตติขึ้นมาพิจารณาพร้อมกันเท่านั้น ส่วนการลงมติ จะเป็นการลงมติรายกระทรงหรือลงมติพร้อมกันทั้งคณะ ไม่มีการเล่นเล่น เพราะฝ่ายรัฐบาลไม่จำเป็นอะไรที่จะต้องเล่นเล่น เพราะถึงจะรวมกันหรือไม่รวมกัน สมาชิกสภาที่มีสิทธิ์ที่จะอภิปรายได้อย่างสมบูรณ์ในทั้ง ๒ ญัตติในขณะเดียวกันอยู่แล้ว ความสับสนนี้เกิดขึ้นเพราะเหตุว่าเป็นครั้งแรกในประวัติการณ์ของสภานี้ที่มีบัญญัติไม่ไว้วางใจรัฐบาลพร้อมกัน ๒ ญัตติ จากฝ่ายค้านคณะเดียวกัน ชุดเดียวกัน

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี หัวหน้าพรรคชาติไทย อภิปรายว่า งานของสภาที่วุ่นวายเป็นเพราะรัฐบาลซึ่งมีพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล แม้แต่การบริหารงานด้านสภายังไม่เรียบร้อยแล้วจะบริหารประเทศชาติได้อย่างไร การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรไม่ใช่ว่าฝ่ายค้าน ก็เป็นรัฐบาล ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและบริหารประเทศให้เป็นไปด้วยความราบรื่นนั้น ต้องมีถ้อยที่ถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่ใช่หักล้างให้ข้างใดข้างหนึ่งถึงแก่วอดวายกันไปก็หาไม่ เพราะเหตุใดเมื่อรู้ว่าพรรคฝ่ายค้านยื่นญัตติ ๒ ญัตติ ทั้งคณะกับรายบุคคล ทำไมรัฐบาลเองอย่าถือตนเองเป็นรัฐบาล

ควรจะต้องส่งผู้มาประสานงานกับพรรคฝ่ายค้านว่ารัฐบาลมีความเห็นอย่างไร พรรคฝ่ายค้านมีมติที่ทั้งคณะ และรายบุคคลจะเอาอย่างไรกัน ที่จริงแล้วการอภิปรายทั้งรายบุคคลและคณะนั้นไม่เกิดความสับสน ถ้าทำให้เกิดความเรียบร้อยและได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล และรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ไม่ต้องกลัว สามารถตอบข้อสงสัยข้อซักถามของผู้ที่เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ ถ้ามาประสานกัน อภิปรายรายบุคคล ๒ วัน อภิปรายทั้งคณะ ๒ วัน ไม่เกิน ๔ วันจบ เรื่องในสภาที่เรียบร้อย รัฐบาลจะได้มองเห็นว่ารายบุคคลนั้นไม่ดีอย่างไร ชี้ให้เห็นว่ารัฐมนตรีไม่เหมาะสม นายกรัฐมนตรีจะได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข ถ้ามาพูดรวมกันจะสับสน การดำเนินการในสภานั้นเหมือนกับการดำเนินการในรัฐบาล ต้องมีการประสานงาน ต้องมีถ้อยทีถ้อยอาศัย ถ้าหากส่งผู้ประสานงานมาประสานงานกับพรรคฝ่ายค้านเหมือนในอดีตที่พรรคชาติไทยเป็นรัฐบาล ก็พยายามประคับประคองกับพรรคฝ่ายค้านตลอดเวลา ถ้อยทีถ้อยอาศัย เขาขอบ้าง เราขอบ้าง เอามาอยู่จุดกึ่งกลางให้เกิดภาพที่ดี มิฉะนั้นแล้วภาพสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นภาพที่ไม่ดีตลอดเวลาในสายตาประชาชน

นายชุมพล ศิลปอาชา อภิปรายเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อประธานสภาฯจะขอมติที่ประชุมว่าจะรวมญัตติ ๒ ญัตติหรือไม่ โดยอภิปรายว่า ประธานสภาฯเรียกมติในที่ประชุมไม่ได้ ประธานทำผิดรัฐธรรมนูญ เพราะหลักการในรัฐธรรมนูญเป็น ๒ อย่าง แยกกันคนละเรื่องกัน จะไปอาศัยข้อบังคับซึ่งเล็กกว่ารัฐธรรมนูญ เอามาใช้รัฐธรรมนูญได้อย่างไร แม้กระทั่งข้อบังคับ ๓๙ (๒) มีเกณฑ์ ๓ เกณฑ์ ต้องเป็นเรื่องเดียวกัน ต้องเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ต้องเป็นเรื่องเกี่ยวพันกัน ญัตติ ๒ ญัตติต่างกัน จะไปเรียกมติได้อย่างไร เรื่องนี้ตามรัฐธรรมนูญมันผิดหลักการ คนละหลักการ ประธานสามารถไม่เรียกมติ แล้วให้ดำเนินการตามระเบียบวาระไปได้ ทำไมประธานไม่ทำ หลักการชัดว่าคนละเรื่องกัน ประธานจะไปเรียกมติ อาศัยมือมากเรียกไปทำไม เราประณามเผด็จการ เราประณามคนฉีกรัฐธรรมนูญ แต่ขณะนี้เรากำลังทำรัฐธรรมนูญพลิกแพลงรัฐธรรมนูญ ทำผิดรัฐธรรมนูญ จะอาศัยรัฐธรรมนูญเป็นเครื่องมือหาкинอย่างนี้ไม่ถูกต้อง ยิ่งกว่าคนที่ฉีกรัฐธรรมนูญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ถามมติที่ประชุมว่า ผู้ใดเห็นควรแยกการพิจารณา ไม่มีสมาชิกยกมือถามว่าผู้ใดเห็นควรรวมพิจารณา มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก ประธานสภาฯสรุปว่า เสียงข้างมากให้รวมพิจารณา กรณีนี้นายประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท้วงว่า การนับคะแนนฝ่ายค้านไม่ยกมือเพราะฝ่ายค้านไม่ยอมรับ ประธานทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ เลยไม่ยกมือ ไม่ใช่กรณีเสียงข้างมากชนะเสียงข้างน้อย หลังจากนั้นจึงเริ่มดำเนินการอภิปรายไม่ไว้วางใจตาม ญัตติ

พลตำรวจเอกประมาณ อติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี พรรคชาติไทย ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายว่า นับตั้งแต่รัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๕ ประชาชนทั้งประเทศแสดงความดีใจที่ได้รัฐบาลเทพที่มาจากกาเลือกตั้ง มาบริหารประเทศ มั่นใจว่ารัฐบาลเลือกบุคคลที่เข้ามาคุมเศรษฐกิจของประเทศมาจากวงการธนาคารทั้งสิ้น โดยเฉพาะรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีความหวังว่าความเป็นอยู่จะดีขึ้น เกษตรกรจะดีขึ้นเหมือนปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๓ การแถลงนโยบายของรัฐบาลเมื่อ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เพิ่มความมั่นใจต่อประชาชนเพราะเป็นนโยบาย

ที่ละเอียดอ่อน เป็นนโยบายที่มีความถี่ถ้วนว่ารัฐบาลจะทำอะไรบ้าง ทั้งด้านนโยบายเศรษฐกิจ ต่างประเทศ ความมั่นคง การศึกษา การอุตสาหกรรม รัฐบาลทำงาน ๓ เดือนก็ถูกตำหนิ ฝ่ายค้าน ยื่นญัตติด่วน เดือน พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ให้รัฐบาลรีบพิจารณาเรื่องปัญหาข้าว รัฐบาลก็เฉยเมยทำให้การแก้ไขเรื่องข้าวเลวร้าย รัฐบาลชอบอ้างและแก้ตัวว่า เพิ่งเข้ามาทำงาน มืงบประมาณไม่พอ เป็นผลของรัฐบาลเก่า เพิ่งทำงานเพียง ๒ - ๓ เดือน จนเวลาล่วง ๘ - ๙ เดือน ประชาชนก็ยังร้องว่ารัฐบาลไม่มีผลงาน การที่รัฐบาลอาสาเข้ามา ไม่มีใครเชิญ ทุกคนอยากเป็นรัฐบาล ต่างมุ่งหวังจะมาแก้ปัญหา พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล แต่ไม่ได้ใช้นโยบายของพรรคดำเนินการใด ๆ ทำตัวเหมือนพระบวชใหม่ทำอะไรไม่ถูกต้อง ฝีมือในการทำงานของ รัฐบาลชุดประชาธิปไตยจำ ยุคที่มีรัฐบาลซึ่งมีหัวหน้าคณะถนัดกับการใช้คำว่า ประชาธิปไตย ระเบียบ กฎเกณฑ์ และ กฎหมาย เป็นคาถาในการทำงาน คาถาอีกบทซึ่งชอบใช้มากที่สุดคือ เป็นรัฐบาลซึ่งมีความ สุจริต ไม่โกง ตั้งหน้าแต่ทำงาน แต่ว่าผลงานออกมาเป็นอย่างไร เชื่อว่ารัฐบาลไม่โกงไม่กิน แต่ฝีมือในการ ทำงานยังสงสัย การทำงานจะยึดถือเพียงข้อเดียวว่า ไม่โกงไม่กินนั้นหาได้ไม่ ถ้าใครยึดแต่เพียงข้อเดียวแสดง ว่าผู้นั้นปัญญาอ่อน เพราะว่าการดำเนินการแต่เพียงบอกไม่โกงไม่กินนั้น ถ้าเช่นนั้นเราเอาเด็กแบเบาะมา บริหารงานก็คงเหมือนกัน เพราะว่าไม่โกงไม่กิน ผู้ที่จะโกงกินก็คือพี่เลี้ยงต่อเด็กแบเบาะนั้น การที่มาบริหาร ประเทศคน ๖๐ ล้านคนซึ่งต้องรับผิดชอบนั้น จำเป็นต้องใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถ ยิ่งปัญหามีมาก ขึ้นเท่าไร ก็จะต้องใช้ความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

ระยะเวลา ๘ เดือนที่รัฐบาลบริหารประเทศ ประชาชนผิดหวังอย่างรุนแรง ความเป็นอยู่ของ ประชาชนทั่วประเทศจนลงโดยทั่วหน้า ราคาพืชผลตกต่ำลงอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในระยะ ๑๐ ปีที่แล้วมา สินค้าที่จำเป็นในการครองชีพกลับสูงขึ้น ข้าวเปลือกกราดาลดลงเหลือตันละ ๑,๘๐๐ บาท ซึ่งเป็นข้าวนาปี การช่วยเหลือของรัฐบาลไม่ถึงมือชาวนา ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ยอมมีความชำนาญเรื่องข้าวแต่แก้ปัญหา เรื่องราคาข้าวราคาถูกไม่เป็นผล รัฐมนตรีชี้แจงเรื่องนี้ด้วย การแก้ตัวของรัฐบาลว่าเศรษฐกิจของโลกต่ำ จึงทำให้ราคาพืชผลตกต่ำไปด้วย ไม่สามารถจะแก้ไขได้ เป็นการพูดที่ไม่รับผิดชอบ การมีรัฐบาลนั้นก็เพื่อเป็น ผู้แก้ปัญหาของประชาชน ประชาชนเดือดร้อนทุกวันทุกคน รัฐบาลจะต้องเข้าไปแก้ไข จะไปโทษตลาดโลก ไม่ได้ ชาวนาเขาไม่คิด ประชาชนเขาไม่คิดว่าโลกเป็นอย่างไร เขาคิดแต่ว่าความเป็นอยู่ของเขานั้นควรจะได้ ทำงานกันอย่างไร การไม่คิดแก้ปัญหาให้ประชาชนผลงานที่แล้ว ๆ มาจึงไปทับซ้อนกันจนแก้ไม่ได้ การพูด แก้ตัวโดยโยนเรื่องให้พันตัวไม่ใช่ผู้มีปัญญา การโยนปัญหาไปให้รัฐบาลเก่าว่าเป็นงานของรัฐบาลเก่าทั้งนั้น รัฐบาลนี้เข้ามาอยู่อยู่กับการแก้ปัญหาของรัฐบาลเก่า เป็นรัฐบาลที่อาสาเข้ามาทำงาน เพราะฉะนั้นจะไปโทษ รัฐบาลอื่นไม่ได้ และงานต่าง ๆ ไม่สามารถสำเร็จในรัฐบาลเก่าเท่านั้น ต้องมีงานต่อเนื่องกันมา ซึ่งรัฐบาลใหม่ ต้องรับผิดชอบดำเนินการต่อไป การโยนบาปไปให้รัฐบาลเก่าจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การแก้ปัญหาของรัฐบาล มักใช้คาถาว่า เราเคารพกฎหมาย ต้องใช้กฎหมายให้มีความสงบสุข แต่ว่าการใช้กฎหมายของรัฐบาลนั้น ถูกต้องหรือไม่ เกิดม็อบที่เขื่อนปากมูล ก็สร้างม็อบขึ้นมาอีกหมู่หนึ่งให้ไปสู้กันเป็นม็อบตีม็อบ เกิดม็อบที่ กำแพงเพชร ก็จัดตำรวจ ทหารพรานออกไปสกัดกั้นตีจนชาวนาตาย อย่างนี้เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่แก้โดย

วิธีการเกลือจิ้มเกลือ เรื่องความปลอดภัยของสังคมราษฎรหาความสุขไม่ได้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในขั้นตัวใครตัวมันรักษาตัวกันเอง เช่นการตีกันตายที่กำแพงเพชร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่าไม่มีตาย จนหนังสือพิมพ์ลงข่าวแสดงให้เห็นว่าข่าวเรื่องอย่างนี้กลับเห็นเป็นเรื่องเล็ก เหตุการณ์เลวร้ายจนขนาดประธานศาลฎีกาก็ถูกบงการ

ปัญหาตลาดหุ้น พฤติการณ์เท่ากับเป็นการทำลายระบบการลงทุนในตลาดหุ้นหรือตลาดหลักทรัพย์โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นักธุรกิจสายการเงินการธนาคารมีอิทธิพลต่อพรรคการเมืองมาตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ ๒ ของปี ๒๕๓๕ การปั่นหุ้นหาเงินเข้ามาบำรุงพรรคทำกันอย่างกว้างขวาง ถ้าในการสอบไม่เห็นแก่หน้าแก่ตากันคนที่เป็นประจำเลยในด้านนี้คงมีอีกหลายคน การดำเนินการเรื่องนี้รัฐมนตรีท่านหนึ่งบอกว่ามีบุคคลลึกลับคือ มิสเตอร์ที ซึ่งเป็นเขียนปั่นหุ้น กลายเป็นว่าเขียนปั่นหุ้นยังอยู่ในรัฐบาลชุดนี้ด้วย รัฐบาลมีผู้รู้เห็นเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มาก เป็นการดึงนักการเมือง ดึงตลาดหุ้นมายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ผลคือทำให้มีการขาดความเชื่อถือจากนักลงทุน โดยเฉพาะนักลงทุนจากต่างประเทศ ต่างถอนทุนออกไปและไปสร้างกิจการต่าง ๆ นอกประเทศ ปล่อยให้แมลงเม่ารายเล็ก ๆ รอความตาย หุ้นก็ทรุดตัวลงทุกวัน

เรื่องการส่งออก รัฐบาลตั้งเป้าหมายไว้ล้านล้านบาท ฝีมือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ยอดการส่งออกลดลงจากเป้าหมายร้อยละ ๑๒ อีก ๒ เดือนจะถูกมาตรา ๓๐๑ อีกหรือไม่ ไม่เห็นรัฐบาลบอกว่าจะแก้ไขอย่างไร ประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาการแข่งขันทางการค้าในระบบสากล มีคู่แข่งชั้นประเภทอุตสาหกรรมใหม่ทั้งภาคพื้นเอเชียและในยุโรปตะวันออก หากสภาพของการบริหารเชิงพาณิชย์เป็นแบบไม่ก้าวไม่คืบ ไม่ทันเกม เราก็คงจะไปไม่รอด ขณะนี้อาคารใช้เริ่มปรากฏตัว ผู้ผลิตสินค้าหลาย ๆ อย่างยกฐานออกไปจากเมืองไทย ไม่ผลิตสินค้าในเมืองไทย ไปผลิตในประเทศจีนตอนใต้ จำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ บางรายเลิกกิจการไป

ความไม่เป็นเอกภาพของรัฐบาล ทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ จนสมาชิกบางท่านทนไม่ไหวถึงกับว่ากัดกันเหมือน..... การไม่เป็นเอกภาพนั้นสำคัญอย่างยิ่ง ความเป็นเอกภาพของรัฐบาลมีความสำคัญต่อบ้านเมืองอย่างมาก ถ้าละเลยในเรื่องนี้จะไปไม่รอด รัฐมนตรีทั้งหลายที่อยู่ด้วยกันนั้น ถ้าซึ่งในพระราชนิพนธ์ที่ว่า “แม้ชาติใดไร้รักสมัครสมาน จะกระทำการสิ่งใดก็ไร้ผล” จะเป็นรัฐบาลที่น่ารัก

ปัญหาการจราจรวุ่นวายเป็นจลาจล ยังแก้ไขไม่รู้เรื่อง อาจชัดว่าเป็นผลกรรมของรัฐบาลเก่า จะเป็นของใครก็ตามแต่อยากจะทำอะไรให้แสดงฝีมือแก้ไขให้แลเห็นให้ลุล่วงเสียที ประเทศไทยโดยเฉพาะกรุงเทพฯจะได้พ้นจากบาปกรรมเสียที หนังสือพิมพ์สยามรัฐลงข่าวว่า รัฐบาลชวนเป็นรัฐบาลที่ใช้วาทศิลป์แก้ตัวไปได้ แต่ขาดความพร้อมในการทำงาน ถ้ามีสถานการณ์ที่เรียกร้องให้รัฐบาลต้องใช้ฝีมือทำงานแล้วก็ถึงคราวที่รัฐบาลนี้ต้องยอมจำนน เนื่องจากเงื่อนไขภายในรัฐบาลไม่เอื้ออำนวยสำหรับการทำงาน เช่น ในระยะนี้สหรัฐอเมริกา กำลังจะใช้กฎหมายมาตรา ๓๐๑ เล่นงานไทยที่ละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา ยังไม่เห็นมาตรการต่อสู้ที่มีศักดิ์ศรีและมีด้านรุกจากรัฐบาล ความแตกแยกไม่ลงรอยของพรรคร่วมรัฐบาลเป็นปัญหาสำคัญ แต่ละพรรคการเมืองทำงานเพื่อผลประโยชน์ของพรรคเป็นหลัก ไม่มีพรรคการเมืองใดทำงานเพื่อรัฐบาล แม้กระทั่งพรรค

แกนนำหรือผู้นำรัฐบาลเองก็ตกอยู่ในความคิดเดียวกัน การเป็นเพพนั้นเป็นพวกที่เ้าไม่ติดดิน เป็นพวกที่ลอยไปลอยมา ถ้ารัฐมนตรีคนใดยังนึกว่าตัวเป็นเพพอย่างทีเ้โฆษณาหาเสียง อยากจะชวนให้ลงมาที่พื้นดิน มาอยู่กับมนุษย์ เราจะสนุกกว่า ผลงานจะมีมากกว่าที่เป็นเพพ การบริหารราชการแผ่นดิน ขอให้ ๑) ขอให้เป็นผู้นำทางสังคม ๒) ขอให้เป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ ๓) ขอให้เป็นผู้นำทางการเมือง ถ้ามีครบทั้ง ๓ ประการนี้ จะไม่ต้องไปโทษหรือโยนบาปไปให้ใคร จะเป็นรัฐบาลอยู่ได้ตลอดถึง ๔ ปี

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะชุดนี้มีเหตุผล ๓ ประการ (๑) รัฐบาลประสบความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่มีประสิทธิภาพในการบริหาร เป็นรัฐบาลที่ไร้ผลงาน สืบเนื่องมาจากความขาดเอกภาพในการทำงานร่วมกัน (๒) ไม่ยึดถือนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา รัฐมนตรีบางท่านมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางไม่มุ่งประโยชน์ส่วนรวม หากแต่ใช้อำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ของตนและพวกพ้อง รัฐมนตรีบางคนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีที่นำโดยนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินเป็นต้นมา ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทั่วไป จนได้รับการขนานนามจากชาวบ้านต่าง ๆ นานา

ความเดือดร้อนที่ประชาชนเผชิญอยู่คือ ๑) การถดถอยทางเศรษฐกิจ การดำเนินนโยบายผิดพลาดทางการเงินการคลัง ๒) ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓) ภาพพจน์ของประเทศไทยเป็นที่คลางแคลงใจของนานาชาติ ๔) สังคมมีแต่ความสับสน สิทธิมนุษยชนถูกละเมิด เกษตรกรทั่วประเทศเดือดร้อนอย่างหนัก ขายผลิตผลได้ราคาต่ำ ข้าวซึ่งรัฐบาลบอกว่าจะขายได้เกวียนละ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท แต่ราคาตลาดไม่เคยถึง ชาวนาต้องออกมาเรียกร้องให้ช่วยพยุงราคาข้าวให้สูงขึ้น แต่ชาวนาถูกเจ้าหน้าที่สังหารเสียชีวิต มันสำปะหลัง ยางพารา สับปะรด และพืชอื่น ๆ ขายไม่ได้เช่นกัน พุดออกมาได้อย่างไรจะให้ลดการปลูกมันสำปะหลังอีก ๑ ล้านไร่ ที่ปลูกมันสำปะหลังเพราะเหตุว่าปลูกอะไรไม่ขึ้นถึงต้องปลูกมันสำปะหลัง จะให้ไปปลูกอะไร เมื่อมันสำปะหลังผลิตเกิน ก็ต้องหาอุตสาหกรรมที่มารองรับเอามันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบ มันสำปะหลังไม่ใช่จะทำแต่แป้งมัน มันเม็ด ขายส่งออกนอกเท่านั้น สามารถทำแก๊สแอลกอฮอล์ได้ ทำน้ำตาลได้ ทำแป้งเปียกสำหรับในการทอผ้าได้ ต้องหาอุตสาหกรรมชนิดอื่น ๆ เพื่อรองรับใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบ จะได้ช่วยชาวไร่มันสำปะหลังได้ ไม่ใช่ไปห้ามปลูก มันไม่ถูก ต้องหาโรงงานอุตสาหกรรมชนิดต่าง ๆ อุตสาหกรรมทางเกษตรกรรมเพื่อใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบ จะได้แย่งกันซื้อ มันสำปะหลังราคาจะได้ขึ้นจาก ๓๗ สตางค์/กิโลกรัม เป็น ๘๐ สตางค์ หรือ ๑.๒๐ บาท การส่งออกมันสำปะหลังไป E.E.C. ต้องถูกตัดโควตา ลง ต้องหาโรงงานอื่น ๆ มาทดแทน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออก แต่พูดกันว่าข้าวขายไม่ออก ไปขายประเทศที่เขากินข้าวแต่เขาไม่มีเงินจะทำอย่างไร ตลาดข้าวถึงเศรษฐกิจไม่ดี ข้าวก็ต้องเท่าเดิม คนกิน ๓ มื้อต่อวัน จะบอกว่าตลาดขายข้าวไม่ได้อย่างไร ที่ขายไม่ได้เพราะจังหวะในการขาย เพราะไม่สนับสนุนผู้ส่งออก ถ้าไม่มีการส่งออกข้าวใน

ประเทศก็อยู่ในยุ่งฉางอยู่ในโรงสี ครอบขายข้าวออกข้างนอกโดยลดราคา ใครซื้อเงินสดลดให้ เป็นพ่อค้าข้าง
รัฐบาลจะขายเองก็ได้ เราเคยมีบริษัทข้าวไทย ซื้อเองขายเองถ้าคนอื่นทำไม่ได้ ใครซื้อสดลดให้ ใครซื้อไม่ได้
เพราะไม่มีเงินตราต่างประเทศ ขอแลก Barter แอฟริกาอยากกินข้าวไทย เอาทองแดงมา เราเอาทองแดงมา
ขายต่อให้ยุโรป ถ้ายุโรปไม่ซื้อทองแดงเรา เราก็ไม่ซื้อเครื่องบินแอร์บัส ถ้าอเมริกาไม่ซื้อทองแดงเราที่เราเอาไป
แลกข้าวมาเราก็ไม่ซื้อโบว์อิง รัฐมนตรีพาณิชย์มีโอกาสจะเล่นได้ทุกอย่าง ขอสนับสนุนการส่งออกเพราะ
ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงเป็น Top exporter หรือ นักส่งออกด้วย จะต้องให้กระทรวงการต่างประเทศ
เป็นหัวหน้าที่จะไปเปิดตลาดกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ไปเปิดเอาสินค้าไปขาย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมต้องคุมว่าสินค้าสู้เขาได้ไหม Hitect หรือไม่ ใช้วัตถุดิบมากหรือไม่ ใช้เชื้อเพลิงสุ่ยสุ่ย
หรือไม่ ต้องรวมพวกนี้ให้ได้แล้วจึงจะไป ถ้านั่งอยู่เฉย ๆ แล้วแต่ความรับผิดชอบ ไม่มีทางที่เศรษฐกิจประเทศไทย
ไทยจะกลับคืนมาอีก บางประเทศไม่มีก็ให้เขาซื้อข้าวแบบผ่อนส่งระยะยาว บางประเทศในแอฟริกา เป็น
ตลาดที่พวกแอฟริกันที่พูดภาษาฝรั่งเศส(พวกฝรั่งโกโพน) ตลาดข้าวอยู่ที่ปารีส คนซื้อข้าวคือฝรั่งเศส เขาซื้อให้
เราต้องไปซื้อขายกันที่ฝรั่งเศส ไม่ใช่ไปแอฟริกา กลุ่มใหญ่ ๆ ที่ไทยค้าขายด้วยมี ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มอเมริกาเหนือ
ได้แก่ แคนาดา สหรัฐอเมริกา และเม็กซิโก ข้าวที่จะไปอเมริกาไม่เดือดร้อนเพราะในอเมริกามีคนเอเชียอพยพ
ลี้ภัยสงครามเข้าไปอยู่เยอะ ช่วยกินข้าวในอเมริกาหมด ที่น่าเป็นห่วงคือข้าวของเวียดนาม เพราะเขาผลิตถูก
กว่าไทย เมื่อข้าวเวียดนามเสร็จแล้วไทยก็ไม่มีศัตรูที่ไหนที่จะค้าข้าวแข่ง ตลาด E.E.C. อาจลำบาก มีปัญหา
อีกมากที่ต้องต่อรอง ไทยซื้อสินค้าเขามาก แอร์บัสเอาไว้ต่อรอง นายกรัฐมนตรีเคยไปต่อรองด้วยกัน เราเอา
เรื่องแอร์บัสต่อรองถึงได้มันสำปะหลังมา ๕ ล้านตัน เรื่องญี่ปุ่น ได้เตือนประชาชนหรือยั้งว่าเวลานี้เงินเยน
หนึ่งดอลลาร์แลกได้ ๑๐๗ เยนเท่านั้น คราวก่อน ๑๔๕ เยน ๑ ดอลลาร์ ไทยอิงสกุลดอลลาร์มาก ระวังพ่อค้า
ไทยที่สั่งซื้อสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นจะล้มอีกหลายราย เศรษฐกิจกับญี่ปุ่นต้องระมัดระวัง กระทรวงการคลัง
ธนาคารชาติจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ Sensitive มากในระยะนี้ อีก ๒ กลุ่มที่ น่าสนใจ คือ กลุ่มอินโดจีน
นายกรัฐมนตรีดำเนินการถูกแล้วที่ไปเยี่ยมลาว เพราะลาวยังมีทรัพยากรอีกหลายอย่าง มีน้ำซึ่งแปลงมาเป็น
พลังงานที่จะทำเขื่อนไฟฟ้ามาขายประเทศไทย เราได้ทำอินโดจีนจากสนามรบเป็นตลาดการค้า เราต้องเข้าไป
ค้าขาย เป็นตลาดของไทย ทางออกทางเข้าต้องใช้ประเทศไทย ประเทศไทยเป็นประตูของสู่อินโดจีน เว้นแต่
รัฐบาลไม่เอาใจใส่ไม่ปฏิบัติ พื้นที่สี่เหลี่ยมทองคำตอนเหนือเป็นประเทศจีนรวมทั้งคุนหมิง ตะวันตกเป็นพม่า
ตะวันออกเป็นลาว ตอนใต้เป็นตอนเหนือของประเทศไทย บริเวณสี่เหลี่ยมทองคำมีประชาชนประมาณ ๒๐๐
ล้านคน เป็นตลาดของไทย ตลาดสินค้าที่ต้องใช้ประจำวัน เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน สบู่ ผงซักฟอก ของเราขึ้น
ไปถึงเขตแดนยูนาน สี่เหลี่ยมทองคำน่าสนใจที่สุด ราชอาณาจักรเข้าไปได้ เชียงใหม่เข้าไปได้ ภาคอีสาน
ตอนเหนือเข้าไปได้ เป็นตลาดที่เราต้องช่วงชิง ต้องรีบเร่งในการส่งสินค้าไปครองตลาดไว้โดยเร็วที่สุด การคิด
ประชุมร่วมกับชาติต่าง ๆ ๔ ชาติเป็นการถูกต้อง

การลงทุนจากต่างประเทศ น้อยลงทุกวัน ผู้จะมาลงทุนในประเทศไทยเขาไปลงทุนที่มาเลเซียกับ
อินโดนีเซียหมด ไม่มาประเทศไทยหลังจากมีการปฏิวัติ ๒๓ กุมภาพันธ์ ต่อมาก็ พฤษภาทมิฬ แล้วล้มลุก

คลุกคลาน รัฐบาลเปลี่ยนบ่อย คนไทยก็ไปลงทุนที่ประเทศจีนมาก หลังการปฏิวัติ ๒๓ กุมภาพันธ์ คนถอนเงิน ๒๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะเขาไม่ชอบเรื่องการปฏิวัติ รัฐบาลมีหน้าที่ต้องไปเอาเงินนี้คืนมา ต้องหาทุกวิถีทาง เจริญทุกวิถีทาง เอาเงินลงทุน ๒๔๐,๐๐๐ ล้านบาท คืนมาให้ได้ พวกฮ่องกงอยากมาอยู่เมืองไทย แต่เข้าไม่ได้ เพราะคนไทยไม่ชอบคนที่มีเงินมาก ๆ ชอบต้อนรับขายแดนที่มีโครงสร้างตัวเดียว ผ่าขวาม้าผืนเดียวมาเป็นแสน ๆ คน ฮ่องกงมาพร้อมกับเงินที่จะมาลงทุนในประเทศไทย เขาเข้ายากเข้าเย็น อย่างคอนโดมิเนียม เงินติดอยู่ที่คอนโดมิเนียมประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทขายไม่ได้ ทำไม่ไม่อนุญาตให้คนต่างชาติซื้อร้อยละ ๔๐ – ร้อยละ ๖๐ ของคอนโดมิเนียมที่มี ตึกเขาเอาไปไม่ได้ จะช่วยการเงินให้หมุนเวียนขึ้น ถ้าใครซื้อคอนโดมิเนียมเกิน ๒๕ ล้าน หรือ ๑ ล้านดอลลาร์ ให้ Residence เลย ให้ Green card เลย ให้อยู่ประเทศไทย สักแสนคนมาอยู่ที่นี่ เงินจะเข้ามาหมุนเวียนในประเทศไทยเท่าไร สิ่งเหล่านี้ทำแล้วไม่เสียหายอะไร เพราะว่าเขาไม่ได้เอาที่ดิน ไม่ได้ซื้อที่ดิน คนที่ซื้อแฟลตอยู่เป็นการซื้ออากาศ จะเป็นการช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทย

ปัญหาที่อันตรายคือตลาดหุ้น ประมาณ ๓๐๐ บริษัทที่เกี่ยวข้องกับตลาดหุ้นเป็นเงินประมาณล้านล้านบาท ไม่รู้ว่าเวลานี้อาณาเขตตลาดหุ้นจะเป็นเช่นใด ราคาหุ้นตกตลอดเวลา อะไรผิดพลาดไปแล้วก็รีบตัดสินใจ จะปรับอะไรก็แล้วแต่ทำโดยเร็วที่สุด ให้เร่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเอาอย่างไรก็เอา จะลงโทษก็ลงโทษ แล้วกำหนดไว้เลยถ้าทำอีกก็เอาเข้าคุก การช่วยเรื่องการเงินต้องทำโดยเร็วแล้วเจ็บที่สุด เรื่องตลาดหลักทรัพย์เป็นเรื่องสำคัญมาก เป็นการออมเงิน รวมเงิน เราต้องสนใจเรื่องตลาดหลักทรัพย์ แต่ละวันรัฐมนตรีจะเล่นงานตลาดหลักทรัพย์ พวกตลาดหลักทรัพย์ก็จะเล่นงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มันไม่จบ ให้จบเสียที แล้วเริ่มกันใหม่

กระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่ชอบให้พูดเรื่องนี้ แต่ขอพูดสั้น ๆ ว่า การต่างประเทศที่เราดำเนินมา ก่อนนี้ไทยเป็นหัวใจของอาเซียน ไทยพูดอะไรอาเซียนต้องตามเรา และสหประชาชาติก็ทำตามไทย สถานการณ์อินโดจีน ไทยพูดอะไรสหประชาชาติมักถามไทยว่าเรื่องนี้เป็นอย่างไรร ไทยบอกอย่างไร สหประชาชาติก็ทำตามนั้น นำเสียดายเวลานี้สหประชาชาติเป็นผู้บอกไทยให้ทำอย่างไร ท่านต้องระมัดระวัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นหน้าหน้าหอของประเทศไทย ต้องแก้หมดทุกอย่าง แม้แต่เอาโสเภณีกลับก็ต้องกระทรวงการต่างประเทศคนอื่นไปยุ่งไม่ได้ พอไม่ทำคนอื่นทำก็เลยต้องทะเลาะกันเป็นการใหญ่ เรื่องเหล่านี้ต้องแก้ การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไปพูดอยู่ประโยคหนึ่งว่า “หากมติของ U.N. ไม่ขัดต่อกฎหมายของไทย ประเทศไทยก็จะปฏิบัติตาม” อันนี้เสียหายมาก ต้องแก้ภาพพจน์นี้ เขาถือว่าเราเอาแต่เฉพาะส่วนตัวของเราเท่านั้น ไม่คิดถึงกฎบัตรสหประชาชาติ เป็นเรื่องต้องแก้ไขเพราะทำให้หลายชาติกลางแกลงใจไทยมาก

ฝ่ายค้าน ไม่ได้มาอภิปรายเพื่อล้มล้างนายกรัฐมนตรี แต่อยากมาบอกว่ารัฐมนตรีบางคนเป็นอย่างไร ท่านจะได้กวัดขันการปฏิบัติงาน การบริหารงานของรัฐมนตรี ฝ่ายค้านสนับสนุนให้นายกรัฐมนตรีย้ายรัฐมนตรีที่ไม่มีประสิทธิภาพ ถ้านายกรัฐมนตรีไม่เปลี่ยนแปลง ฝ่ายค้านก็ไม่สามารถไว้วางใจได้ หลังจากการ

อภิปรายคราวนี้ด้วยความหวังดีของฝ่ายค้าน นายกรัฐมนตรีคงจะนำประเทศชาติไปได้รอด พร้อมกับคณะรัฐมนตรีที่มีคุณธรรม มีความสามารถ และมีประสิทธิภาพ ถ้าไม่มีอย่างที่บอก ต้องขอไม่ไว้วางใจท่าน

พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคชาติพัฒนา อภิปรายนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกองทัพ สรุปประเด็นที่ไม่ไว้วางใจได้ ดังนี้

พลเอก อาทิตย์ฯ คัดค้านการแถลงนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับกำลังทหารในกองทัพ แต่รัฐบาลยังคงดำเนินนโยบายนั้น ซึ่งการปฏิบัติตามนโยบายจะทำให้สถานการณ์ของกองทัพต้องเปลี่ยนแปลง อ่อนแอ เป็นการเสี่ยง เป็นความประมาทต่อความมั่นคงของประเทศ กองทัพที่จัดขึ้นในชาติ จัดอยู่ ๓ ประการ คือ ลักษณะของภูมิประเทศ ลักษณะของสถานการณ์ และ ลักษณะทางเศรษฐกิจ กรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ เสนาธิการทหารบกองค์แรกของกองทัพไทย ได้ประมาณสถานการณ์ว่าประเทศไทยต้องมีกำลังเพื่อรักษาพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๔ ถึง ๒๐ กองพล ซึ่งกองทัพไทยยังไม่เคยมีกำลังครบตามเป้าหมายที่กำหนด รัฐบาล หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช อนุมัติงบประมาณสร้างกองทัพ ๕ ปี โดยแผนรามาตำแหน่ง เป็นกำลังที่เผชิญหน้ากับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อดีตนายกรัฐมนตริตอนที่เกิดสงครามมหาเอเซียบูรพา ไทยส่งกำลังไปรบถึงเชียงตุง เมื่อเลิกสงครามรัฐบาลส่งยุบกำลังทหารตอนที่ออกจากชายแดนกลับเข้าสู่ประเทศไทย ยังไม่ถึงที่ตั้งปกติ ของชาวได้ยื่นส่งไปตามกรม กอง ผู้บังคับหน่วย นายทหารทุกคนได้รับของชาว ทุกคนเดินนับหมอนไม้รถไฟกลับมาถึงที่ตั้ง บางคนล้มป่วย บาดเจ็บ ตาย ปัจจุบันพบกับรัฐบาลซึ่งกำลังลดกำลังทหารและลดไปโดยไม่หยุดยั้งกระทำอย่างสม่ำเสมอ จำเป็นต้องกระทำหน้าที่ทางการเมืองเพื่อปกป้องสถาบันของกองทัพ เพราะสถาบันกองทัพจะเสียหายจากนโยบายรัฐบาล

การลดกำลังกองทัพ ต้องคำนึงว่าประเทศไม่มีสถานการณ์รอบบ้าน ขณะนี้ทุกคนประมาณสถานการณ์ว่าประเทศไทยไม่มีอันตรายแล้ว ไม่มีศึก ไม่มีสงคราม ไม่มีเหตุการณ์อะไรที่จำเป็นต้องใช้กำลังทหาร สถานการณ์ชายแดนด้านหมู่บ้านร่มเกล้าติดกับประเทศลาว มีการสู้รบ หยุดยิง โดยมีสัญญาว่าทุกฝ่ายต้องถอนทหารออกไปจากพื้นที่ที่เกิดเหตุข้างละ ๑๕ กิโลเมตร กองทัพลาวถอนอยู่ตรงชายแดนลาว กองทัพไทยถอนออกหลังชายแดนไทย ๑๕ กิโลเมตร ไทยเสียอธิปไตยไป ๑๕ กิโลเมตรวางกำลังทหารไม่ได้ หลังจากหยุดยิง ๑๐ ปี ยังไม่มีการดำเนินการให้เรียบร้อย กระทรวงการต่างประเทศน่าจะหยิบเรื่องนี้เจรจาให้เรียบร้อย แต่ไม่มีการดำเนินการ ประชาชนไม่รู้ว่าหมู่บ้านร่มเกล้าจะเอาอย่างไร น่าอนาถใจว่าแผ่นดินไทยที่เคยวางกำลังทหารได้ เคยตระเวนดูแลชายแดนได้ แต่ทำไม่ได้เพราะการหยุดยิงที่ไม่มีขอบเขต ไม่มีการเจรจาต่อเนื่อง

พื้นที่ ๓ หมู่บ้าน จังหวัดอุดรธานี บริเวณบ้านโคก บ้านบ่อเปี้ย ไทยส่งกำลังเข้ายึดเพราะทางกองทัพเพื่อนบ้านยิงเฮลิคอปเตอร์ขณะเดินทางไปตรวจราชการที่เป็นเขตแดนไทย ทั้ง ๓ หมู่บ้าน เป็นคนไทยพูดภาษาไทย ไทยเข้าไปจัดระเบียบหมู่บ้าน ทำบัตรประชาชน ต่อมากระทรวงการต่างประเทศขอให้กองทัพปรับกำลังใหม่ จะให้ถอนกำลัง กองทัพถอนไม่ได้เสียเกียรติภูมิของทหาร ยึดแล้วต้องยึด การเจรจาเป็นเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศ ที่ให้ปรับกำลังเพื่อหวังเก้าอี้ในสหประชาชาติ กองทัพยอมเพื่อประเทศแต่ยัง

สงวนสิทธิในดินแดนทั้ง ๓ หมู่บ้าน เป็นหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศต้องดำเนินการเรื่องนี้ให้บรรลุผล แต่ ๑๐ กว่าปีแล้ว ไม่มีการดำเนินการให้สมเกียรติประเทศไทย ชายแดนพม่า เนิน ๔๙๑ เป็นเนินของไทย เพราะเส้นสันปันน้ำบ่งไว้ชัดเจนว่าชั้นความสูงของเนิน ๔๙๑ เป็นของไทย หากกองกำลังต่างชาติเข้ามาในเนิน ๔๙๑ ต้องผลักดันออกทันที แต่เหตุการณ์ที่ซั๊กซ่า จนมีการเจรจาในส่วนภูมิภาค ต้องรอผลการเจรจา

สถานการณ์ชายแดน ไทยยังต้องมีทหารไว้ดูแลชายแดน ด้านลาว พม่า แม้แต่มาเลเซีย หากการต่างประเทศของไทยทำงานไม่ทันสถานการณ์ ความมั่นคงของประเทศต้องเกิดผลกระทบ เพราะผลประโยชน์ชายแดนมีมาก โดยเฉพาะด้านทะเล เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ถ้าเราปล่อยสภาพให้สถาบันกองทัพอ่อนแอ เมื่อเกิดเหตุการณ์แนวชายแดนขึ้น เราจะทำอย่างไร เราไม่มีกำลังตำรวจที่จัดให้พร้อมจะปกป้องชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนแนวชายแดน รัฐมนตรีมหาดไทยเคยเป็นผู้บังคับบัญชาทหารมาก่อนต้องทราบถึงปัญหาต่าง ๆ จะแก้ไขอย่างไร กำลังทหารที่มีอยู่ไม่เพียงพอ หากรัฐบาลยังขึ้นดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้คือปรับกองทัพให้กะทัดรัด หรือลดกำลังให้มาก ซึ่งไม่เข้าใจว่าลดเพื่อปกป้องประเทศ หรือลดเพื่อให้ทหารเป็นตุ๊กตา มีไว้เพื่อประดับ มีไว้เพื่อเดินสวนสนาม กำลังทหารมีไว้เพื่อป้องกันประเทศได้อย่างแท้จริง ไม่เห็นด้วยที่จะยุบกำลังรบเพราะหน่วยกำลังรบที่มีอยู่ไม่เพียงพอในการป้องกันประเทศ ส่วนการยุบอัตราที่ฟุ่มเฟือยแบบค่อยเป็นค่อยไปเห็นด้วย ไม่กระทบกระเทือนต่อการป้องกันประเทศ

ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร หัวหน้าพรรคมวลชน อภิปรายถึงเหตุที่ทำให้รัฐบาลบริหารราชการต่อไปไม่ได้ เพราะรัฐบาลขาดเอกภาพ ขาดความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพในการบริหาร ทะเลาะเบาะแว้งกัน กินแหนงแคลงใจซึ่งกันและกัน รัฐบาลผสม ๕ พรรค รัฐมนตรีหลายคนเสนอโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถ้าพรรคแกนนำไม่ได้เป็นผู้คิด มักแปลว่าสิ่งที่เสนอผิดหมด กรณีนายกรัฐมนตรีไปเจรจากับมิตรประเทศที่สิงคโปร์สร้างสันถวไมตรีกับโกล่า จ๊อก ตง นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ เป็นเรื่องดี แต่มีการให้สัมภาษณ์ต่างกลับถึงรองนายกรัฐมนตรี บุญชู โรจนเสถียร ใครจะเชื่อถือ ไปสร้างความสามัคคีกับต่างประเทศ แต่กลับมาให้สัมภาษณ์ตำหนิรองนายกรัฐมนตรี

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ งบลงทุนต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ช่วง ๓ เดือนแรกก่อนนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีใช้งบ ๑๑๙,๘๓๙ ล้านบาท เมื่อเป็นนายกรัฐมนตรี งบลงทุนลดเหลือ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี การซื้อขายหลักทรัพย์มีเงินหมุนเวียนในตลาดหลักทรัพย์ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท พอเป็นนายกรัฐมนตรี เหลือ ๙๑,๐๐๐ ล้านบาท ก่อนหน้านั้นการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์วันละ ๗,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีเหลือวันละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท เหตุที่เกิดเช่นนี้เป็นตัวบ่งชี้ว่ารัฐบาลไม่มีสมรรถภาพในการบริหารราชการบ้านเมือง

นายกรัฐมนตรีประพฤติปฏิบัติในลักษณะไม่น่าเชื่อถือ แต่งตั้งรัฐมนตรี ๒ ท่าน ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ มาตรา ๑๖๓ บัญญัติว่า ผู้จะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี จะเป็นผู้จัดการ กรรมการที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน

หรือบริษัท องค์การใด ๆ ที่ดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไรไม่ได้ นายพรเทพฯ เป็นกรรมการของบริษัทสุราปิยะมิตร นายกรัฐมนตรีปกป้องนายพรเทพฯว่าชายหุ่นตั้ง ๗ ปีแล้ว นายพรเทพฯเป็นกรรมการบริษัทสุราปิยะมิตรครั้งใหม่เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕ การเป็นรัฐมนตรีต้องแจ้งความจำนงต่อกระทรวงพาณิชย์ว่าลาออกจะไปเป็นรัฐมนตรี ต้องยื่นแจ้งความจำนงให้เรียบร้อย

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายบุญชู ตรีทอง เป็นกรรมการบริษัทสิรินเทคโนโลยี ต้องแจ้งการลาออกต่อกระทรวงพาณิชย์ นายกรัฐมนตรีบกพร่องปฏิบัติหน้าที่ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ คุณบุญชูฯได้ลงในงบดุลบริษัทค่าใช้จ่ายเจ้าหน้าที่พม่า ๔ ล้านกว่าบาท ค่าใช้จ่ายทหารกะเหรี่ยง ๔ ล้านกว่าบาท อธิบดีกรมสรรพากรจะเอารายจ่ายนี้เป็นค่าใช้จ่ายไม่ได้ ไม่มีใบเสร็จ เอาเงินให้ทหารพม่ากับทหารกะเหรี่ยงปี พ.ศ. ๒๕๓๔ งบดุลไม่ชอบด้วยประมวลรัษฎากร เป็นการจำหน่ายรายจ่ายที่ไม่มีฐานรองรับที่ชัดเจน และใช้เป็นเอกสารราชการไม่ได้ มีเอกสารจากนายทหารกองทัพกยศพันเอกทำงานอยู่ด้านชายแดน ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนหน้าที่นายบุญชู ตรีทอง จะมาเป็นรัฐมนตรี เอกสารทำหนังสือถึงผู้บังคับบัญช่าพม่า บอกว่าขอให้ส่งประชาชน ๑๘ คนและเครื่องมือเครื่องจักรซึ่งเป็นของบริษัทสิรินเทคโนโลยีที่ทางพม่าเอาไปคืนกลับมา ถ้าบริษัทสิรินโดยรัฐมนตรีบุญชู ไม่ได้ไปทำธุรกิจ แล้วคน ๑๘ คนถูกจับได้อย่างไร เครื่องมือเครื่องจักรถูกยึดได้อย่างไร ปรากฏว่ามีการเขียนหนังสือเป็นภาษาพม่าสั่งการให้คืนมา ถ้าคุณบุญชูบอกเสียตั้งแต่ต้นว่าไปทำธุรกิจป่าไม้ในประเทศพม่า ลูกน้องไปทำเครื่องมืออาจถูกจับ แต่ไม่ได้ทุจริต แต่กลับโกหกสภา จึงไม่สามารถไว้วางใจให้ทำงานต่อไป

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ จัดการปฏิรูปที่ดิน ยกเลิกพื้นที่ป่าสงวนในอำเภอพุนพิน และอำเภอท่าฉาง เนื้อที่ ๕๘,๔๙๗ ไร่ ออกเอกสารสิทธิรวดเร็ว แกล้งนโยบายต่อสภา วันที่ ๒๒ ตุลาคม วันที่ ๒๗ ตุลาคม ทำหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอยกเลิกพื้นที่ป่าสงวน คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ๕๘,๔๙๗ ไร่ ได้เฉพาะคนบางกลุ่ม ที่จองไว้ล่วงหน้า เป็นของพรรคพวกของคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อได้เอกสารสิทธิ์ก็สามารถนำไปจำหน่ายกับธนาคารได้ รัฐมนตรีช่วยเป็นผู้แทนราษฎรในเขตพุนพินกับท่าฉาง คิดว่า “กูมีอำนาจ จะเอาตรงที่บ้านกูก่อน” ก็ทำไป พื้นที่อื่นทำไม่ไปทำ “ผมไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ขึ้นมาตามทูปโต๊ะบั้ง ต้องย้ายอธิบดีกรมป่าไม้ มีการทุจริตคิดไม่ชอบ”

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายอุทัย พิมพ์ใจชน กรณีกระทรวงพาณิชย์สมคบกับคณะกรรมการข้าว ก่อให้เกิดความเสียหาย ๕๐๐ กว่าล้าน โกงแบบคนใส่สูท ประเทศอิรักมี Order ซื้อข้าวจากบริษัทชัยพร ๒๘๐,๐๐๐ ตัน ข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ในราคาตันละ ๒๖๐ เหรียญสหรัฐ บริษัทยูโรอากิ ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ซึ่งมีบริษัทนายหน้าคือบริษัทปีเตอร์เซน (ต่อมาโอนให้ยูโรอากิ) ขอซื้อข้าวมายังกระทรวงพาณิชย์ ๒๘๐,๐๐๐ ตัน คณะกรรมการข้าวรีบขายเพื่อเป็นการระบายข้าว ตันละ ๑๘๕ เหรียญสหรัฐ ในขณะที่อิรักขอซื้อข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์จากบริษัทชัยพรตันละ ๒๖๐ เหรียญสหรัฐ เป็นข้าวชนิดเดียวกัน ถ้าอิรักซื้อข้าวจากบริษัท ชัยพร ๒๘๐,๐๐๐ ตัน ตันละ ๒๖๐ เหรียญสหรัฐ เป็นเงินไทยตันละ ๖,๕๐๐ บาท

รวม ๑,๘๒๐ ล้านบาท แต่ให้บริษัทยูโรอากิ ซื้อจากกระทรวงพาณิชย์ ๑๘๕ เหรียญสหรัฐ ต้นละ ๔,๖๕ บาท เป็นเงิน ๑,๒๙๕ ล้านบาท ส่วนต่าง ๕๓๕ ล้านบาท บริษัทยูโรอากิ เป็นบริษัทคนไทย เป็นกลุ่มเครือข่ายเดียวกับบริษัทนครหลวงค้าข้าวที่เป็นกลุ่มค้าเดียวกันกับบริษัทชัยพร บริษัทยูโรอากิเมื่อซื้อข้าวจากกระทรวงพาณิชย์ได้ก็ส่งไปขายอิรัก รองนายกรัฐมนตรี นายอานวย วีรวรรณ มีพฤติกรรมสมคบกับคณะกรรมการข้าว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบ้านเมืองเป็นเงิน ๕๒๕ ล้านบาท กรณีโคเวต้ามันสำปะหลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ยืมโคเวต้าปีหน้า ๕๐๐,๐๐ ตัน ไม่มีพ่อค้ารายใดรู้นอกจากบริษัทชุนฮั่วเซ็ง หรือ เกษตรรุ่งเรือง ได้โคเวต้าไป ๑๒๐,๐๐๐ กว่าตัน การใช้โคเวต้าปีหน้าทำให้ราคาดีขึ้น แต่ชาวไร่ไม่มีมันอยู่ในมือ เพราะ มันอยู่ในมือพ่อค้าแล้ว เกษตรรุ่งเรืองผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์ (มีการประท้วงจากสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่กล่าวหาและพาดพิงพรรค) เกษตรรุ่งเรืองได้โคเวต้าไป ก่อให้เกิดความเสียหายต่อราคามันในตลาดโลกและเกษตรกรผู้ทำไร่มันเดือดร้อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ มีการวางระเบิดป้อมยามกระทรวงมหาดไทย เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา พอเวลา ๕ โมงเย็นมีการแถลงข่าวว่าคนร้ายโกรธสืบทารวจโท สถานีตำรวจสำราญราษฎร์ ที่ไปจับกุมแก๊งลักรถ สำนักข่าว เอ.พี. ลงข่าว ชาวต่างชาติสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับสถานที่ราชการสำคัญของเมืองไทย นายกรัฐมนตรีบอกว่าเป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทย งานใดที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้รับผิดชอบนายกรัฐมนตรีไม่เคยแสดงความรับผิดชอบ ยังจับคนร้ายไม่ได้ ต่อมาเมื่อเปิดสถานทูตพม่า ยังจับไม่ได้ ระเบิดที่เขตภาษีเจริญ ทางเข้าวัดปากน้ำ คนร้ายนำกระเป๋ใส่ระเบิดแสวงเครื่องไปวาง เกิดระเบิดคนตาย ๕ ศพ รัฐมนตรีมหาดไทยบอกว่าจะจับผู้จ้างวานชื่อนายเสือน ผู้บัญชาการสอบสวนกลางบอกว่าเกิดจากนายตำรวจแม่ล้เจ้าชู้เป็นเรื่องชู้สาว คดียังจับไม่ได้ เหตุมาไสลเถินที่ศาลากลางจังหวัดสงขลา ตั้งกรมการวิสามัญศึกษาเรื่อง รัฐมนตรีไปตรวจช่อง ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเพราะบริหารงานไม่เป็น ไม่ใช่เรื่องที่รัฐมนตรีไปตรวจช่อง เรื่องของกรมตำรวจกรณีรัฐมนตรีมหาดไทย เรียกประชุม ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้พลตำรวจเอก สนอง วัฒนวรังกูร ที่ถูก คณะ รสช. ย้ายไปประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กลับเข้ารับราชการในกรมตำรวจ ผลการประชุม ก.ตร. เห็นควรให้กลับไปเป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ ๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน ประธาน ก.ตร. รัฐมนตรีมหาดไทย ไม่แสดงความเห็น ไม่ตัดสินใจ ซึ่ง พระราชบัญญัติ ก.ตร. มาตรา ๑๗ กำหนดว่าการวินิจฉัยชี้ขาดถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียง คือต้องตัดสินลงคะแนนว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ปล่อยทิ้งไว้เฉย ๆ อย่างนี้จะไว้วางใจได้อย่างไร

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย อภิปราย
ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๗ ประการ คือ

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่มีความสามารถทำตามคำพูดให้บรรลุผลสำเร็จได้ พูดอะไรไปคนฟังต้องใช้พจนานุกรมแปลคำพูดว่าหมายความว่าอย่างไร เวลาประชุมข้าราชการกระทรวงมหาดไทย ข้าราชการต้องมานั่งถกกันว่าหมายถึงอะไร นโยบายเป็นอย่างไร เวลาพูดอะไรบางครั้งเอา

เจตนา เอาใจพุด แต่ไม่ได้ดูว่าเรื่องทีพุดทำได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ๑) วันที่ ๑๓ มกราคมกรณีรณแห็กชีเก่า ๒๐๐-๓๐๐ คัน เรียกร้องขอติตมิเตอร์ รัฐมนตรีมหาดไทยให้สัมภาษณ์ที่กองพลทหารม้าที่ ๑ ว่าเห็นด้วยให้แห็กชีเก่าติตมิเตอร์ โดยต้องแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมและต้องหารื้อกับกรมการขนส่งทางบก พุดแบบนี้หาเสียง ได้เสียง จนบัดนี้แห็กชีจอตรออยู่หน้าพระรูปไม่ได้รับคำตอบจากรัฐมนตรีว่าได้ดำเนินการไปแคไหน ไม่มีน้ำใจไปเยี่ยมบอกร่าว ๒) วันที่ ๑ ตุลาคม พุดเรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นว่าเป็นนโยบายต้องกระทำให้สำเร็จ เวลาผ่านไป ๘ เดือน เรื่องยังไม่ไปถึงไหน

(๒) รัฐมนตรีไม่มีความสามารถในการตัดสินใจและการหาข่าว การตัดสินใจโลเล ตัวอย่างงานกระทรวงมหาดไทย มี ๑๔ กรม ๑๒ รัฐวิสาหกิจ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการ กทม. เท่ากับทั้งประเทศ อยู่ในมือรัฐมนตรีมหาดไทย ถ้ารัฐมนตรีมองปัญหาไม่ทะลุ มองปัญหาไม่ตลอดตั้งแต่ อดีต ปัจจุบัน อนาคต ๘ เดือน ๑๓ วัน ทีผ่านมาจึงไม่มีงานพัฒนาออกมาให้เห็น เป็นรัฐมนตรีต้องใจเย็น อย่าให้คำพุดออกมาก่อนล่วงหน้า ความคิดอะไรบับ คำพุดออกบับไม่ได้ นั่งวางแผนก่อน ศึกษาข้อดีข้อเสียก่อน งานถึงจะไปรอด ลักษณะการตัดสินใจของรัฐมนตรีค่อนข้างมีปัญหา เลือกตั้งครั้งทีผ่านมา มี ๓ พรรคทีประกาศตัวเป็นนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งถือศักดิ์ศรีไม่ยอมร่วมรัฐบาล อีกคนพรรคใหญ่ตัดสินใจยอมร่วม ยอมลดศักดิ์ศรีเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทุกคนผิตหวัง ประกาศศักดิ์ศรีจะเป็นนายกรัฐมนตรีแต่สุดท้ายเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย ไม่มีข้อห้าม แต่ด้วยศักดิ์ศรีคนทีจะเป็นใหญ่ในอนาคตตัดสินใจพลาด ดูตัวเองไม่ถูก แล้วไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งงานใหญ่ งานมาก วิธีพุด พุดไม่ขัดต้องเอาพจนานุกรมแปลทุกครั้งที่พุด งานภาคปฏิบัติ ภาคสนาม ภาคอุตร ไม่เหมาะ งานทีเหมาะคืองานทีจะเป็นทีปริक्षा เป็นกุนซือ เป็น Statesman เหมาะตำแหน่งนี้อยู่ทำเนียบ ไม่เหมาะทีจะอยู่มหาดไทย การตัดสินใจไม่รับโอน พลดารวจเอก สนอง วัฒนวรารุงูร ก็ตัดสินใจผิตพลาด โลเล ไม่มีความแน่นอนในเป้าหมายของนักบริหาร นักบริหารต้องกำหนดเป้าหมายและต้องทำให้ได้ เช่นเรื่อง สภาตำบล เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รัฐมนตรีตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกอย่างไร การไม่ตัดสินใจ ไม่มีความมั่นใจ จึงเป็นปัญหาตลอด

(๓) รัฐมนตรีมหาดไทย เป็นนักวิชาการ เป็นขงเบ้ง เป็นฝ่ายบุนมากกว่าฝ่ายบู อยู่สำหรับอยู่งานกำกับไม่ใช่งานลุย

(๔) รัฐมนตรีไม่มีความสามารถควบคุมมลภาวะรอบข้างไม่ให้เป็นพิษได้ มลภาวะรอบข้างคือประจำห้อง หน้าห้อง ทีปริक्षा รัฐมนตรีมีทีปริक्षा ๔ กลุ่ม กลุ่มเจ้าพ่อยุงลาย กลุ่มเจ้าพ่อป็นหัน กลุ่มเจ้าพ่อหาเงิน กลุ่มเจ้าพ่อป็นข่าว ไม่รวมกลุ่มนักวิชาการ ขาวย้ายผู้ว่าการเคหะมาจากเจ้าพ่อป็นข่าว ทีเป็นกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ด้านการเมืองของรัฐมนตรีด้วยให้สัมภาษณ์ว่า “ต้องตรวจสอบการทำงานของการเคหะจะต้องเข้าไปดูและระบบการบริหารของการเคหะ ซึ่งเรื่องนี้คิดว่ารัฐมนตรีมหาดไทยคงจะสั่งการให้ผู้ว่าการเคหะทำงานให้ดีขึ้น” มลภาวะของรัฐมนตรีเป็นผู้ทำเรื่องขึ้นมาเอง

(๕) รัฐมนตรีมหาดไทยไม่สามารถทำให้ทำเนียบไว้ว่างใจได้ ตัวอย่าง ๑) กรณีทำเนียบตีแสกหน้ารัฐมนตรีมหาดไทย วันที่ ๑๒ ธันวาคม มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น ๒๘ คน มีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน รัฐมนตรีมหาดไทยให้สัมภาษณ์ว่ายังไม่ทราบรายละเอียด ไม่รู้เรื่องนายกรัฐมนตรีออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการฯ ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นงานมหาดไทยแต่ทำไมทำเนียบไปแย่งงานมาทำ อย่างนี้รัฐมนตรีกับปลัดมหาดไทยจะอยู่กันอย่างไร เลขานุการนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ถึงเหตุผลตั้งคณะกรรมการการบริหารการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นส่วนหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลต้องการที่จะพัฒนาและกระจายความเจริญสู่ส่วนภูมิภาคอย่างเป็นระบบ เป็นการตีแสกหน้า ละเลยมองข้ามรัฐมนตรีมหาดไทย ทำเนียบไม่ยอมรับ อย่างนี้จะอยู่กับนายกรัฐมนตรีได้อย่างไร ๒) มีการจับเสี้ยมสองโดยไม่บอกรัฐมนตรีมหาดไทย หน้าทีจับเป็นของกระทรวงมหาดไทย คำสั่งควรเป็นของกระทรวงมหาดไทย แต่ทำเนียบสั่งจับเอง ๓) กระทรวงมหาดไทยทำโครงการแก้ไขปัญหาพื้นฐานแหล่งน้ำ ๘๘,๐๐๐ ล้านบาท เสนอทำเนียบพิจารณาอนุมัติ เป็นโครงการมีประโยชน์ แต่มีข่าวเรื่องการแบ่งกัน ทำเนียบไม่ไว้ว่างใจ ส่งเรื่องให้สภาพัฒนาเศรษฐกิจ หรืออิจฉา ถ้าอนุมัติพรรคความหวังใหม่จะดั่งลั่นทั่วประเทศ

(๖) รัฐมนตรีมหาดไทยไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการบริหารและการปกครองเพียงพอซึ่งจำเป็นสำหรับการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าเราเป็นนักบริหารรู้จักใช้คนเป็นก็สามารถเป็นนักบริหารกระทรวงมหาดไทย ปกครองนักปกครองได้ ตัวอย่างเช่น รัฐมนตรีมหาดไทยให้สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม เกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด พรรคหนึ่งบอกให้เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะจังหวัดใหญ่ ๆ อีกพรรคให้เลือกผู้ว่าราชการจังหวัดภาคละ ๒ จังหวัด จังหวัดใหญ่ และ จังหวัดเล็ก เป็นการทดลองอีกพรรคให้เลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รัฐมนตรีมหาดไทยตอบว่าประเทศไทยเป็นรัฐเดี่ยว ไม่ใช่สาธารณรัฐ จะให้เลือกผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้ คำพูดนี้บอกว่ารัฐมนตรีมหาดไทยไม่รู้เรื่อง คำว่ารัฐเดี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เลือกตั้งผู้ปกครองท้องถิ่นเป็นคนละเรื่องกัน ไม่ว่าจะป็นรัฐเดี่ยวหรือสหพันธรัฐสามารถเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นได้ทั้งสิ้น ไม่ขัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๓ ไม่ได้แบ่งอำนาจอธิปไตยออกไปจากประเทศไทย

(๗) รัฐมนตรีมหาดไทยไม่เอาใจใส่ดูแลปล่อยปละละเลยให้งานของ กรม กอง และทะเล มีการแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนเองและพรรคพวก เช่น กรมที่ดิน มีการเรียกสินบาทคาดสินบน จะรังวัดที่ดินต้องใช้เวลานาน ถ้าจะเร็วจาก ๓ เดือน เป็น ๑ เดือน จ่าย ๓๐,๐๐๐ บาท มีอัตราการแต่งตั้ง เจ้าสาขาในจังหวัดรอบ กทม. และจังหวัดใหญ่ ๆ ตำแหน่งละ ๑ ล้านบาท ถึง ๑.๒ ล้านบาท เจ้าสาขาใน กทม. ๕๐๐,๐๐๐ - ๘๐๐,๐๐๐ บาท รอบ กทม. ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซี ๗ ซี ๘ ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท งาน ๑๐๐ ปี กระทรวงมหาดไทยไปไถที่ดินแห่งละ ๕๐,๐๐๐ บาท กทม. ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อไปให้กระทรวงมหาดไทย มีเรื่องพฤติกรรมไม่ดีคือ ๑) การเลื่อน ๒ ชั้นพิจารณาความดีความชอบประจำปี ใครไปบ้านผู้ใหญ่ ใครเป็นแหล่งทำมาหากิน เช่นสมุทราปราการ เหมมา ๒ ชั้นทุกคน ๒) การวิ่งเต้นในกรมที่ดิน เจ้าหน้าที่เขาบอกจะต้องมีรายได้เพื่อไปเลี้ยงหน้าห้องรัฐมนตรี เลี้ยงหน้าห้องผู้หลักผู้ใหญ่ กรณีการเพิกถอนที่ดิน อำเภอสัตหีบ ที่จอม

เขียน เจ้าพนักงานมีคำสั่งให้เพิกถอน น.ส. ๓ ก แล้วประกาศบอกว่าเจ้าของที่ดินที่ถูกเพิกถอนมีสิทธิมาคัดค้านได้ตามกำหนดเวลา รายนี้ไม่ได้คัดค้านเอง “ลอยมาจากกรม” (ให้ถามนายกรัฐมนตรีนี่ว่าคือใคร) เขียนบอกว่าให้พิจารณาเพิกถอนด้วย สั่งผู้ว่าราชการจังหวัด เรื่องนี้ไม่ใช่ Case ธรรมดา มันผิดปกติ มีการวิ่งเต้น ปลัดกระทรวงมหาดไทยจะวาง วิ่งไล่อธิบดีกรมต่าง ๆ อธิบดีกรมการปกครองกำลังโดน ๓) ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมที่ดิน จดหมายสั่งให้คนทำงานที่ผิด ๆ เขาทำไม่ได้ก็ย้ายเขาหาว่าไม่ร่วมมือ เวลาย้ายคน “ถ้าไม่ส่งส่วยก็ย้าย” “ถ้าไม่ทำตามที่ถูกสั่งก็ย้าย” “ถ้าไม่ใช่เป็นพวกก็ย้าย” คนดี คนซื่อ หมัดกำลังใจ มีการย้ายคนนอกมาอีก ๖๐ - ๗๐ คน เข้ามาอยู่ในกรมที่ดิน ไปเบียดเจ้าหน้าที่ซึ่งได้แต่ตามสายงาน

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเสรีธรรม เมื่อพรรคฝ่ายค้านเสนอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลว่ายังไม่ถึงเวลา รัฐบาลยังมีเวลาทำงานไม่เท่าไร ยังไม่เห็นได้ทำอะไร ฉะนั้นฝ่ายค้านไม่ควรจะอภิปรายไม่ไว้วางใจ เป็นการเข้าใจผิด การอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านที่จะต้องตรวจสอบรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ ถ้าพรรคฝ่ายค้านไม่ทำ ถือว่าพรรคฝ่ายค้านละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ รัฐบาลน่าจะเห็นใจฝ่ายค้าน เมื่อรัฐบาลบริหารประเทศน่าจะมองว่าพรรคฝ่ายค้านมีภาระหน้าที่ที่มอบหมายโดยประชาชน น่าจะเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายเพื่อได้คานอำนาจซึ่งกันและกัน การคานอำนาจตรวจสอบซึ่งกันและกัน ไม่ได้หมายความว่าจงเกลียดจงชังกัน มักจะเข้าใจกลายเป็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว มีความเข้าใจผิดว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะตั้งใจจะโจมตีนายกรัฐมนตรีเป็นการส่วนตัว ถ้านักการเมืองเป็นระดับบริษัทรูขของประเทศไทยยังเข้าใจคลาดเคลื่อน ประชาชนทั่วไปจะเข้าใจได้อย่างไร ต้องทบทวนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โอกาสที่พรรคฝ่ายค้านจะอภิปรายในสภาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมี ๒ มาตรา เดิมมีการอภิปรายทั่วไปตรวจสอบรัฐบาลทั่วไปโดยไม่มีการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ แต่มีการตัดบทบัญญัตินี้ เหลือเพียงการอภิปรายไม่ไว้วางใจ การที่พรรคเสรีธรรมร่วมกับพรรคชาติพัฒนาอื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะ ไม่ได้หมายความว่าเกลียดชังนายกรัฐมนตรีหรือตั้งใจจะล้มล้างรัฐบาล จะเสนอญัตติใหม่ว่าการบริหารราชการแผ่นดินนั้นไม่ใช่การไปจิกหัวพูดแต่คนนี้ ๆ เรื่องที่อภิปรายที่ผ่านมา ไม่ใช่ความผิดหรือความบกพร่องของใครคน ใดคนหนึ่ง แต่เป็นความบกพร่องของทั้งระบบและความรับผิดชอบร่วมกันของผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องที่ควรจะต้องเอื้ออำนวยกัน แต่ล้มเหลว จึงอยากเสนอมตินี้และอาจเป็นจุดอันตรายอย่างยิ่งต่อประเทศไทย ไม่สนใจว่าใครจะเป็นตำแหน่งอะไร กำลังสนใจว่าประเทศไทยสู้กับประเทศเพื่อนบ้านในทวีปเอเชียได้หรือไม่ ขณะนี้ประเทศไทยกำลังด้อยลง ๆ สู้ประเทศใด ๆ ไม่ได้ ไม่ว่าจะป็นรายได้ การส่งออก รายรับของนักบริหาร อัตราในการพัฒนาบุคลากรหรือทรัพยากรบุคคล ประเทศไทยด้อยล้าหลังสู่สังคิปอร์ ฮองกง ไต้หวัน เกาหลี มาเลเซีย ไม่ได้ การศึกษาด้อยกว่ามาเลเซีย ๒๐ ปี การเสนอความคิดเห็นเพื่อเป็นการตรวจสอบและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นส่วนรวม การบริหารประเทศเปรียบเสมือนการเล่นฟุตบอลเป็นทีม เมื่อเล่นเป็นทีมแล้วเมื่อแพ้จะโทษใครคนใดไม่ได้ ต้องมองทั้งคณะจุดบกพร่องเป็นทั้งระบบและเป็นทั้งคณะ พรรคเสรีธรรมเซ็นชื่อสนับสนุนรัฐบาลนี้ แต่ไม่มีความคิดที่จะร่วมรัฐบาลหรือหวังจะร่วมรัฐบาล พรรคมีเหตุผลและจุดยืนหวังดีต่อบ้านเมือง หากความคิดของพรรคเป็นที่

ยอมรับจากรัฐบาลน่าจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลเป็นกระจกส่องเงา เป็นข้อเสนอแนะจากหนูที่อาจจะให้ต่อราชสีห์

เรื่องทางด่วนระยะที่ ๒ ที่กระทบต่อการลงทุน ต่อชื่อเสียงของประเทศ มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน เป็นตัวอย่างของความล้มเหลว และความไม่เชื่อถือแก่ต่างประเทศ การลงทุน Infra - structure ของไทยจะไม่กล้ามาลงทุน เพราะรัฐบาลเบียดเบียนสัญญา รัฐบาลไทยไม่เคารพสัญญา คนที่รับผิดชอบคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องข้าว เป็นความล้มเหลว ความไร้สมรรถภาพ และการขาดเอกภาพในการบริหารงาน คนที่รับผิดชอบคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และ รองนายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน กนข. ในข้อหาขายข้าวมีนอกมีนี่ยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ทราบไตที่ประเทศบริหารงานแบบนี้ไปไม่รอด สู้ประเทศอื่นไม่ได้ ขาดความเป็นเอกภาพ ขาดความร่วมมือ ขาดแนวทางที่ชัดเจน ขาดบทบาทที่ชัดเจนมีแต่เกี่ยงกัน เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ปัญหาราคาข้าวตกต่ำ ตลอด ๖ ปี ปีนี้ต่ำสุด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์พูดว่าไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้าวเปลือก มีหน้าที่เกี่ยวข้องแต่เพียงข้าวสาร เป็นการไร้เอกภาพในการบริหาร และยังพูดว่ามีปัญหาเฉพาะข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ พูดได้อย่างไร เป็นการหลอกลวงประชาชน เรื่องข้าวต้องโทษกระทรวงการต่างประเทศ ทำไม่ถึงไม่ออกไปขายข้าว ไม่มีการช่วยเหลือกัน ไม่มีบทบาทเรื่องขายข้าวเลย จำกัดตัวเองอยู่แต่ในกรอบ นายกรัฐมนตรีต้องถือเป็นความรับผิดชอบอย่างยิ่งใหญ่ที่จะต้องแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวให้ได้ กรรมการ กนข. ก็ต้องถือว่าเป็นหน้าที่กระทรวงเกษตร การที่ไทยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทุกปี ๆ แบบไม่มีอนาคตจะไปถึงไหน ไทยใช้นโยบายราคาแก้ปัญหาข้าวตลอดมา ไม่เคยใช้นโยบายรายได้เลย ไม่เคยคิดว่าทำอย่างไรชาวนาจะยืนบนขาของตัวเองได้ ทำอย่างไรชาวนาจะเป็นเศรษฐีได้ในอนาคต กระทรวงเกษตรไม่เคยคิดว่าเมื่อรับหน้าที่แล้วทำอย่างไรถึงจะปฏิวัติการผลิตทางการเกษตร ทำอย่างไรจะปลูกข้าวให้มีประสิทธิภาพขึ้น ต้นทุนต่ำลง

นายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ได้รับมอบหมายจากพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ผู้นำเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งหมด เป็นผู้สรุปในญัตตินี้ โดยสรุปว่า (๑) รัฐบาลล้มเหลวในนโยบายการปฏิรูปที่ดิน เพราะรัฐบาลเข้าใจทัศนคติและความคิดต่อการปฏิรูปที่ดินผิดไปจากความเป็นจริง การออกเอกสารสิทธิ์ไม่ได้เกี่ยวกับการปฏิรูป เป็นเล่ห์กลในการออกเอกสารช่วยเหลือพรรคพวกคนมีสตางค์ เพราะ คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ที่ดินผืนใดที่เป็นที่สาธารณประโยชน์หรือเป็นที่ของหลวงเข้าไปปฏิรูปที่ดิน คนที่รู้จักไม่ใช่ประชาชน ไม่ใช่ผู้ถือครองที่ดิน แต่เป็นคนถือครองที่ดินเป็นจำนวนมากในที่ดินนั้นอยู่แล้ว การปฏิรูปที่ดินพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่วนอุทยาน คนได้รับประโยชน์ไม่ใช่คนไม่มีที่ทำกิน มติคณะรัฐมนตรีครั้งสุดท้ายบ่งชี้ว่าที่ดินเขตปฏิรูปสามารถออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เอกสารสิทธิ์ชนิดอื่นที่โอนกันได้ รัฐบาลไม่ได้ดูปัญหาที่แท้จริง กฎหมายปัจจุบันการปฏิรูปที่ดินไม่ให้โอน จำหน่าย ความจริงโอนกันทุกวัน วิธีโอนโดยคืนที่ดินปฏิรูปไม่ประสงค์จะได้ที่ดินแล้วให้คนซื้อไปยื่นคำขอใช้ที่ดินได้ เป็นปัญหาแรกที่รัฐบาลล้มเหลว (๒) ปัญหาเรื่องข้าว รัฐบาลไม่มีความจริงจังในการแก้ปัญหา ไม่รู้ปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหา รัฐบาลตั้งกรมข้าว ๘ คนที่ไม่มีความรู้เรื่องข้าวไปพิจารณาเรื่องการส่งออก สมาชิก

ของพรรคการเมืองที่ดูแลเรื่องนี้เข้าไปเป็นกรรมการด้วย โรงสีรอรากา ข้าวอยู่ในโรงสี รัฐบาลเข้ามาแก้ปัญห
อย่างเดิม ใช้มาตรการอย่างเดิม รัฐบาลชี้แจงว่าจะส่งข้าวให้โบรกเกอร์ แต่ส่งถึงที่ไหนไม่ใช่เรื่องของรัฐบาลต้อง
ไปดู ชี้แจงว่าเหตุที่ไม่ส่งข้าวให้อริก็เพราะว่ามีกรติดค้ำกันมากไม่ได้เงิน การชี้แจงแบบนี้จะเกิดความรำฉาน
ต่อความสัมพันธ์กับอริ (๓) การจำนำข้าว นโยบายจะทำให้ ธ.ก.ส.ขาดทุน สภาก็ต้องอนุมัติงบประมาณ
ชดเชยการขาดทุนให้แก่ ธ.ก.ส. สิ่งที่ยั่งยืนคือก่อนมีการซื้อข้าวของ อ.ค.ส. มีการพยายามผลักดันของ
นักการเมืองในพรรคการเมืองที่ดูแลเรื่องข้าว เข้าไปมีอำนาจใน อ.ค.ส. พฤติกรรมส่อให้เห็นว่าที่รัฐบาลจัดสรร
เงินประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท เพื่อซื้อข้าว ๘๐๐,๐๐๐ กระสอบ ที่อ้างว่าซื้อจากชุมนุมสหกรณ์ แท้จริงสหกรณ์
ไปซื้อจากโรงสีในเครือผู้ส่งออก ไม่ให้คณะกรรมการที่เป็นของกระทรวงพาณิชย์ดูแลในเรื่องคุณภาพข้าว แต่ไป
จ้างเหมาให้บริษัทหนึ่งมาตัดตอนดูแลคุณภาพข้าว โรงสีหลายแห่งไม่เคยได้รับการพิจารณาขายข้าวเพราะไม่ได้
ผ่านตัวแทนที่เป็นผู้ส่งออก ราคาที่ซื้อ ๕๕๐ บาท ชุมชนสหกรณ์เอา ๔๐ บาท แต่ราคาจริง ๆ ๓๖๐ บาท
๑๒๐ บาท ต่อกระสอบ จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ กระสอบ ราคาต่าง ส่วนต่างไปไหน (๔) ปัญหาเรื่องมันสำปะหลัง
การทำงานของผู้มีหน้าที่ในการควบคุมนโยบายมันสำปะหลังในการส่งออกไม่โปร่งใส ทำงานไม่เป็น บริหาร
ค้าขายไม่เป็น ไม่แจ้งแผนงานในการบริหารโควตามันสำปะหลังไว้ก่อนหน้า ไม่ประกาศให้ทั่วไปทราบ เพื่อให้
ผู้ส่งออกรู้ว่ารัฐมนตรีคิดอย่างไร มีแผนงานอย่างไร กระทรวงพาณิชย์จัดสรรงวดส่งออก งวดที่ ๑ กับงวดที่ ๒
มากที่สุด ๘๐๐,๐๐๐ ตัน โดยไม่มีเหตุผลอะไร ไม่โปร่งใส คนใกล้ชิดเท่านั้นที่รู้ว่านโยบายรัฐมนตรีเป็นอย่างไร
แล้วก็ได้ประโยชน์ (๕) เรื่องการประมง สมาคมประมงเดินขบวนขอให้เลิกการอวนล้อมปลากระตัก ทั้ง ๆ ที่เพิ่ง
อนุญาตให้เขาจับได้ไม่ถึงเดือน เมื่อเดินขบวน กระทรวงเกษตรสั่งให้จับได้อีก ทำอย่างนี้บ้านเมืองจะไปได
อย่างไร เพียงรอว่าใครเดินขบวนมา หากสมาคมประมงเดินขบวนมาอีกจะเลิกอวนล้อมแล้วจะทำอย่างไร
(๖) กระทรวงการต่างประเทศประกาศว่ารัฐบาลเคารพสิทธิมนุษยชน มีขบวนการหนึ่งต้องตายในการสลาย
ม็อบ มีขบวนการถูกดำเนินคดี หากคนที่ทำให้ขบวนการตายไม่ได้ นี่หรือรัฐบาลเคารพสิทธิมนุษยชน (๗) รัฐมนตรีมัก
ใช้อำนาจในทางการเมืองเพื่อประโยชน์ส่วนตัว การเปิดตัวรองนายกรัฐมนตรีในการลงสมัครรับเลือกตั้ง
ผู้แทนราษฎรที่ขอนแก่น พอเริ่มเล่นการเมืองก็ทำไม่ถูกต้อง คนเป็นหัวหน้าพรรคมีอำนาจ มีตำแหน่งเป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คนอยู่ในพรรคเป็นรองนายกรัฐมนตรีจะเปิดตัวสมัครผู้แทน เรียกผู้ว่า
ราชการจังหวัด ๑๗ จังหวัดในภาคอีสาน เอาข้าราชการจังหวัดต่าง ๆ ไปออกร้านเลี้ยงประชาชนในจังหวัด
ขอนแก่น วิธีการนี้เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์เพื่อพวกพ้อง ไม่มีใครเห็นด้วยที่ไป
ราชการแบบนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยปราศรัยต่อหน้าประชาชนในเชิงเพื่อประโยชน์ของพรรคของ
ตน รัฐบาลนี้มีความชอบธรรมแค่ไหนในการดำรงตำแหน่งต่อไปในอนาคต

การลงมติไม่ไว้วางใจ (๑) การลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี ไว้วางใจ ๒๐๔ เสียง ไม่ไว้วางใจ
๑๕๓ เสียง (๒) การลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล ๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายอุทัย
พิมพ์ใจชน ไว้วางใจ ๒๐๒ เสียง ไม่ไว้วางใจ ๑๕๓ เสียง ๒) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง ไว้วางใจ ๒๐๒ เสียง ไม่ไว้วางใจ ๑๔๔ เสียง ๓) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย ว่างใจ ๒๐๑ เสียง ไม่ว่างใจ ๑๕๓ เสียง ๔) นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ว่างใจ ๒๐๒ เสียง ไม่ว่างใจ ๑๕๓ เสียง ๕) นายทวี ไกรคุปต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ว่างใจ ๒๐๒ เสียง ไม่ว่างใจ ๑๕๓ เสียง

๕.๒๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ว่างใจ ครั้งที่ ๒๒ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ว่างใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร กับคณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๖ สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง วันที่ประชุม ๑๐ - ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๖ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้ลงมติว่างใจ

วันที่ ๑๐ - ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง ครั้งที่ ๑๕/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๖ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๖ ณ ตึกรัฐสภา โดยมีนายมารุต บุนนาค ประธานสภาผู้แทนราษฎร นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ และนายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ผลัดกันเป็นประธาน นายมารุตได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ว่างใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งพลตำรวจเอกประमाण อติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสระบุรี หัวหน้าพรรคชาติไทย และคณะ เป็นผู้เสนอ

พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี พรรคชาติไทย ผู้นำฝ่ายค้าน กล่าวหาว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข แต่การปฏิบัติราชการเป็นการบำบัดสุข บำรุงทุกข์ การอาชญากรรม การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินมีอยู่ดาษดื่น อาชีพโสเภณี การเปิดบ่อนมากมาย ทำหน้าที่เป็นเวลา ๑ ปี แก้อะไรไม่ได้เลย อาชญากรรมเกิดอย่างไม่มีวันหยุด ภาคใต้ลุกเป็นไฟ สถิติอาชญากรรมในรอบ ๕ เดือนที่ผ่านมาในกรุงเทพมหานครเพิ่มสูงขึ้น ๔,๐๐๐ คดี คดีที่มีความถี่สูงมากคือคดีลักทรัพย์ในเคหสถานสูงถึง ๑,๒๓๐ คดี คดีลักทรัพย์ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะประชาชน แม้แต่รัฐมนตรี องคมนตรี ภรรยานายตำรวจผู้ใหญ่ ก็ถูกโจรกรรมอย่างทั่วหน้า รัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน ต่างถือมั่นในอำนาจ หลงในอำนาจ ใช้อำนาจโดยขาดความชอบธรรม เป็นการปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงเหตุผลอันควรมิควร อำนาจถ้าอยู่กับใครนาน ๆ ก็จะทำให้ผู้นั้นหลงในอำนาจอย่างมมาย

ขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่สั่งพักปลัดกระทรวงและอธิบดีกรมตำรวจนั้นได้กระทำโดยการไตร่ตรองและให้ความเป็นธรรมแล้วหรือ ท่านกระทำโดยโมหะจริต ไม่นึกถึงหลักการปกครองความเป็นผู้นำ และความเป็นผู้บังคับบัญชา จึงทำให้ขาดศัพทพิธราชธรรม ขาดธรรมะหลายประการในการปกครองคน พระท่านสอนว่าให้ระวังเรื่องการใช้อำนาจ ท่านห้ามไว้ว่าอย่าใช้อำนาจโดยปราศจากหิริโอตตัปปะ เพราะจะเป็นการทำลายความเสมอภาคของสังคม ท่านห้ามไว้ว่าอย่าใช้อำนาจกลั่นแกล้งผู้อื่น เพราะท่านจะถูกอำนาจอื่น ๆ กลั่นแกล้งเอาเหมือนกัน ท่านห้ามไว้ว่าอย่าใช้อำนาจสร้างความทุกข์ ความเดือดร้อนให้กับ

ผู้อื่น ท่านก็จะถูกอำนาจอื่นนั้นสร้างความทุกข์เดือดร้อนให้เหมือนกัน นี่เป็นคำที่ทางพระสอนสำหรับผู้ที่จะเป็นผู้บังคับบัญชาและปกครองคน นักปกครองที่ดีคือผู้ที่ใช้อำนาจประกอบด้วยธรรมะ จึงจะสามารถสนองความสมหวังให้กับทุกคนภายใต้การบังคับบัญชาได้

รัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านว่าปฏิบัติโดยชอบ เมื่อผิดก็ต้องพักราชการ ยังมีรัฐมนตรีหลายท่านที่มีสภาพอย่างเดียวกันแต่ยังไม่ถูกให้พักราชการ รัฐมนตรีบางท่านถูกฟ้องศาลว่าฉ้อโกง รัฐมนตรีบางท่านถูกฟ้องหมิ่นประมาท ก็ยังอยู่ นี่เป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือว่ารัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมือง แต่ ๒ ท่านที่ถูกสั่งพักราชการคือข้าราชการประจำ อย่างนี้เป็นกริ่งแกข้าราชการประจำ ท่านมีอคติต่อข้าราชการประจำ ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองจำเป็นต้องใช้ข้าราชการประจำเป็นแขน ขา จะขาดมิได้ หลักการปกครองคนจึงเป็นของจำเป็นที่ต้องรู้ต้องปฏิบัติ เป็นผู้ใหญ่ในกระทรวง การพูด การกระทำ จะต้องเป็นตัวอย่างแก่ข้าราชการประจำและคนทั่วไป การพูดก็ต้องพูดให้เป็นแก่นสาร เป็นสาระ ไม่ใช่สักแต่พูดแล้วทิ้งเชือถือไม่ได้ เข้าพูดอย่าง เย็นพูดอย่าง เป็นผู้ใหญ่แล้วควรจะทำเช่นนั้นหรือไม่ รัฐมนตรีมหาดไทยชอบใช้ความเด็ดขาด คำกล่าวเป็นเส้นตายเสมอแต่ไม่เคยปรากฏผล เกิดคดีรณเมลล์ก็บอกว่า ๔ วันจับตัวได้ บัดนี้แม้แต่เงาก็ยังไม่เห็น คดีเผาโรงเรียนที่ภาคใต้บอก ๔๘ ชั่วโมงจับตัวได้ ๔๘ วันไปแล้วก็ยังจับไม่ได้ ภาคใต้ตำรวจจับคนมาได้แต่บอกว่าไม่ได้จับเป็นเพียงเชิญมารับประทานอาหารร่วมกัน ย้ายอธิบดีกรมตำรวจ บอกว่าเป็นคนดีมีความสามารถต้องเอาตัวมาไว้ข้าง ๆ เพื่อไว้ปรึกษาหารือ แต่อีกวันบอกว่าอธิบดีกรมตำรวจไม่สนองนโยบาย จึงต้องพักราชการ ต่อมาซื้อหาหนักขึ้นหาว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ไม่ทราบว่าจะเชื่อได้อย่างไรว่าจะอะไรผิดอะไรถูกในการกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย การที่รัฐมนตรีกล่าวว่าการอธิบดีกรมตำรวจกระทำระคายเคืองเบี่ยงยุคบาท อธิบดีกรมตำรวจก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณทรงอภัยโทษให้แล้ว แต่รัฐมนตรีกลับบอกว่ากระทำไปโดยผิดขั้นตอน ใครเป็นผู้ที่ทำให้ระคายเคืองเบี่ยงยุคบาท ใครควรรับโทษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกมาฆ่าแหลหะตำรวจหลังจากปลดอธิบดีกรมตำรวจตามข่าว หนังสือพิมพ์สยามรัฐวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ท่านบอกว่าได้เห็นเอกสารบันทึกแฉการที่ตำรวจส่งส่วยให้แก่ผู้บังคับบัญชา บอกว่าในแต่ละเดือน เช่นวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๐ ตำรวจจะไม่รับเรื่องอื่นนอกจากบ่อน วันที่ ๑๐ ถึง ๒๐ ตำรวจจะไม่รับเรื่องอื่นนอกจากของหนีภาษี และ วันที่ ๒๐ ถึง ๓๐ ตำรวจจะไม่รับเรื่องอื่นนอกจากช่องโสเภณี เป็นคำพูดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกล่าวหนังสือพิมพ์นำมาลงข่าว ถ้าเป็นจริง รัฐมนตรีจะอยู่ไปทำไม บังคับบัญชากรมตำรวจไม่ได้ ปลอมให้ตำรวจรีดไถประชาชนทั้งเดือน โดยไม่ทำงาน การนั่งคอยรับเงินส่วยอย่างนี้ประชาชนจะอยู่เป็นสุขได้อย่างไร รัฐมนตรีจะอยู่ดูหน้าใครได้ เรื่องที่ควรทำก็ไม่ทำ คือการบำรุงขวัญให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีใจทำงาน ไม่เห็นว่าได้บำรุงขวัญข้าราชการอย่างไร การคอยจับผิดผู้ใต้บังคับบัญชาโดยไม่กวัดขันอธิบดีกรมตำรวจให้ไปบังคับบัญชาลูกน้อง เป็นเรื่องผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา

การบริหารราชการแผ่นดินจะต้องมีความเป็นเอกภาพ โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พูดจาภาษาเดียวกัน นโยบายอย่างเดียวกัน ไม่ใช่เรื่องเดียวกันแต่พูดขัดกันเองในสภาผู้แทนราษฎร อย่างกรณีการเผาโรงเรียนในภาคใต้ นายกรัฐมนตรีบอกว่าเป็นเรื่องของ ชก. แต่รัฐมนตรีมหาดไทยพูดในวันเดียวกันกลับบอกว่าไม่ใช่ ชก. ประชาชนไม่ทราบว่ใครโกหกกันแน่ มีความวิตกในความไม่เป็นเอกภาพของนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีมหาดไทย ถ้ามินายกรัฐมนตรีว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นการบรรจุคนที่เหมาะกับตำแหน่งหรือไม่

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ขอกล่าวหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๒ ข้อ คือ (๑) ไม่มีความสามารถในการการค้าขายระหว่างประเทศ ไปสั่งพักราชการปลัดกระทรวงพาณิชย์ (พชร อิศรเสนา) เพราะถูกฟ้องคดีอาญา ศาลประทับรับฟ้อง ขณะที่ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้มีบทบาทในการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัยเรื่องกำแพงภาษี มีข้อสมมุติฐาน คือ ประเด็นที่ ๑ ถ้รัฐมนตรีว่าการอยู่กับปลัดกระทรวงได้ให้ตั้งข้อสงสัยไว้ว่า ร่วมกันโกง หรือ ทำงานดีด้วยกันทั้งคู่ ประเด็นที่ ๒ หากรัฐมนตรีว่าการกับปลัดกระทรวงจะต้องออกประเด็นที่ตั้งคำถามคือ ชัดผลประโยชน์รัฐมนตรีจะโกงปลัดไม่ยอมเสนอเรื่อง หรือ ปลัดอยากจะเบี้ยวรัฐมนตรีไม่ยอม ประเด็นที่ ๓ ทำงานไม่เป็นอาจเป็นรัฐมนตรีว่าการหรือปลัดกระทรวง ให้สังเกตการปลด หากปลดปุ้บมีคนอื่นมาแทนทันทีแสดงรัฐมนตรีว่ามีฝีมือแล้วคนเก่าใช้ไม่ได้มีคนใหม่มาแทน สงสัยว่าจะเกิดความเสียหายให้กับชาติบ้านเมือง และอาจมีล้มคมในอะไร การสั่งพักราชการปลัดกระทรวงพาณิชย์ไม่มีเหตุผลเพียงพอ ทำให้ประเทศเสียโอกาส เสียคนดีมีฝีมือ นายพชรมีความสามารถในการเจรจาปัญหการค้ากับต่างประเทศและการที่นายอุทัยนำโควตาส่งออกมันสำปะหลัง ในปี ๒๕๓๗ มาจัดสรรให้ผู้ส่งออกอีก ๕๐๐,๐๐๐ ตัน ก็ทำให้ผลประโยชน์ไปตกอยู่กับคนเพียง ๒ กลุ่ม (๒) ดำเนินนโยบายเรื่องการจัดสรรโควต้ามันสำปะหลัง ๑.๗ ล้านตัน ไปประชาคมยุโรป แทนที่จะทำตามระเบียบที่ได้วางไว้คือจัดเป็นงวด ๆ กลับทำแบบครั้งเดียวจบ เป็นการทำให้ไม่ถูกต้อง

นายบุญฤทธิ์ ธีรบุญธนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี พรรคชาติไทย อภิปรายว่าโควตาส่งออกมันสำปะหลังในปี ๒๕๓๗ มีทั้งสิ้น ๕.๒๕ ล้านตัน กระทรวงพาณิชย์จ่ายให้ผู้มีโควตา ๔.๓ ล้านตัน เพื่อส่งขายในตลาดประชาคมยุโรป (EC) ในอัตรา ๑ ต่อ ๓.๘ ในจำนวนนี้ร้อยละ ๖๐ จัดให้ผู้มีสต็อกมันสำปะหลังในโควตา ๒.๕๔ ล้านตัน แต่การที่กระทรวงฯ ประกาศ โควต้ามันสำปะหลังซ้ำผิดปกติ เป็นความไม่ชอบธรรม ทำให้กลุ่มบริษัทเพียง ๖ กลุ่มได้รับประโยชน์ คือ บริษัทเกษตรรุ่งเรืองพืชผล จำกัด ส่งออก ๑๘๗,๓๓๒ ตัน ได้โบนัส ๗๑๑,๔๘๑.๖ ตัน บริษัททีเอชนครหลวง จำกัด ส่งออก ๑๔๘,๒๔๕ ตัน ได้โบนัส ๕๖๓,๓๓๑ ตัน บริษัทโชคชัยพืชผล จำกัด ส่งออก ๔๑,๗๕๒.๗๖ ตัน ได้โบนัส ๑๕๘,๖๖๐ ตัน บริษัทเอสทีซีกรุ๊ป ส่งออก ๒๗,๓๘๐ ตัน ได้โบนัส ๑๐๔,๐๔๔ ตัน บริษัทชัยเจริญพืชผล จำกัด ส่งออก ๒๕,๘๖๗.๘๓๕ ตัน ได้โบนัส ๘๘,๒๘๘.๑๒๕ ตัน และบริษัททรัพย์สถาพร จำกัด ส่งออก ๗,๐๐๐ ตัน ได้โบนัส ๒๖,๖๐๐.๘๘ ตัน ผู้ส่งออกรายใหญ่มีเพียง ๒ ราย คือ บริษัทเกษตรรุ่งเรืองพืชผลและบริษัททีเอชนครหลวงคือ ได้โควตาถึงร้อยละ ๒๗ ของจำนวนโควตาทั้งหมด และผู้ส่งออกจะได้กำไรหลายร้อยบาทต่อตัน

นายกร ทักษะรังสี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประเด็นการบริหารราชการในกระทรวงมหาดไทยทำลายขวัญและกำลังใจของข้าราชการ เรื่องการปรับโครงสร้างกรมตำรวจ เรื่องคดีเพชรซาอุ เรื่องทางด่วนขั้นที่ ๒ การให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทำให้ตัวเองเสื่อม หมดความศรัทธา และเรียกร้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศลาออกกลางสภา

นายอุทัย พิมพ์ใจชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ชี้แจงว่าการสั่งพักราชการนายพรเนื่องมาจากนายพรถูกฟ้องคดีอาญา และมีข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ที่มีความสามารถเจรจากับต่างประเทศอีกมาก สำหรับโควตาส่งออกมันสำปะหลังในปี ๒๕๓๗ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โดยกำหนดอัตราตลาดนอก EC และตลาด EC ไว้ ๑ ต่อ ๓.๘ นั้น เนื่องจากมันสำปะหลังในตลาดโลกราคาลดลงมากโดยราคานอกตลาด EC จะต่ำกว่าตลาด EC ทำให้การส่งออกไปยังตลาดนอก EC ประสบกับการขาดทุนและยังมีมันสำปะหลังอยู่ใน สต็อกของเกษตรกร อีกประมาณ ๑ ล้านตัน จึงต้องยืมโควตาของปี ๒๕๓๗ มาใช้เพื่อให้ผู้ส่งออกปรับซื้อมันจากเกษตรกรเพิ่มขึ้นอีก และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ กำหนดดัชนีราคาผู้บริโภคไว้ว่าจะเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละ ๕ แต่รัฐบาลบริหารงานมา ๑ ปี ปรากฏว่าดัชนีเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๓.๓

นายอุทัยชี้แจงว่าไม่ได้จัดสรรโควตามันสำปะหลังเพื่อประโยชน์ของบริษัทเพียง ๖ แห่ง และปัจจุบันก็ไม่ได้เป็นที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทใด สำหรับกรณีที่กระทรวงพาณิชย์จำเป็นต้องนำโควตามันของปี ๒๕๓๗ มาให้ผู้ส่งออกในปี ๒๕๓๖ เนื่องจากมองเห็นว่าการค้าในปี ๒๕๓๗ จะหากำไรได้ยากเพราะตลาด EC ต้องการซื้อมันอัดเม็ดในราคาถูก จะมีผู้ส่งออกบางคนเท่านั้นที่ยังมีการค้าตามปกติแม้ว่าจะไม่ได้กำไรเพราะกระทรวงฯ จะมีโควตาโบนัสในตลาด EC ให้ ในอดีตหากขายมันนอกตลาด EC แล้วขาดทุน แต่หากได้โควตามันในตลาด EC ๑ ตันก็จะพอมีกำไร แต่ปัจจุบันราคามันอัดเม็ดในตลาด EC ตก ต้องทดแทน ๓ - ๔ ตัน จึงจะมีกำไรต่อการขายนอกตลาด EC ๑ ตัน นอกจากนี้ การที่กระทรวงฯ ทุ่มเงิน ๔๐๐ ล้านบาทเป็นเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่ผู้ส่งออกมัน ก็เพื่อให้เกิดสภาพคล่องในตลาดมันภายในประเทศ เพราะมูลค่าการซื้อขายมันในประเทศสูงถึง ๑๘,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ ล้านบาท และการที่ ส.ส.บางคนระบุว่าทำให้โบนัสให้เฉพาะกลุ่มบริษัทที่รู้จักกับตนนั้น ขอยืนยันว่าเรื่องนี้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะหากพ่อค้ารู้จัก ส.ส.แล้ว ส.ส.ได้เป็นรัฐมนตรี และพ่อค้าทำธุรกิจแล้วจะต้องถูกมองว่ารัฐมนตรีเอื้ออำนาจผลประโยชน์ให้ ต่อไปพ่อค้าที่รู้จักรัฐมนตรีทุกคนจะต้องเลิกทำการค้าเช่นนั้นหรือ เรื่องนี้ถือว่าเป็นส่วนราชการขายข้าวก็สามารถลดการขาดทุนได้ถึง ๒๐๐ ล้านบาท แม้รัฐบาลจะขายข้าวในราคา ๑๘๕ ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน และบริษัทเอกชนจะขายให้อีกในราคา ๒๕๖ ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน แต่ต้องรวมค่าขนส่งและค่าเสี่ยง นอกจากนั้น ยังเป็นการขายเงินเชื่อด้วย

นายอุทัยชี้แจงว่า ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาตรา ๑๐๗ ระบุว่าข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องร้องในคดีอาญา ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรค ๓,๔,๕ สามารถสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ในกรณีนี้ตนได้รองศาลสั่งว่ามีมูล จึงได้สั่งพักราชการที่ ส.ส.ฝ่ายค้านอภิปรายว่านายพรเป็นคนที่ซื่อสัตย์สุจริตสามารถขัดขวางการทุจริตในกระทรวงพาณิชย์ได้นั้นหากสามารถปราบได้จริงคงจะไม่มีกรณีการยักยอกเกิดขึ้น

นายเนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวสรุปยุติการอภิปราย ดังนี้

(๑) นายอุทัย พิมพ์ใจชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๑) อวดอ้างเรื่องการไปเจรจาเรื่องมาตรการกีดกันทางการค้า ทำให้ไทยหลุดพ้นจากประเทศที่ต้องถูกตอบโต้ทางการค้า (PFC) ทั้ง ๆ ที่เป็นผลงานของภาคเอกชนภายในประเทศ ที่ติดต่อประสานงานกับรองประธานาธิบดีสหรัฐ รัฐมนตรีไปตามกำหนดการที่ภาคเอกชนประสานไว้ให้ รัฐมนตรีไม่พูดถึงบุคคลเหล่านี้เลย อวดอ้างเป็นผลงานของตนเอง ๒) เรื่องโควตามันสำปะหลัง รัฐมนตรีพูดโกหก หลอกลวงประชาชน เรื่องต้นทุนการผลิตมัน พ้อค้าซื้อถูกขายแพง ตอนซื้อมันราคา ๔๘ สตางค์ รัฐมนตรีมากำหนดโควตาคิดฐานราคานอก E.E.C. ฐานคิดราคา ๗๐ สตางค์ ๓) เรื่องการส่งข้าวอีรัก ราคา เอฟ.โอ.บี กับ ซี. แอนด์ เอฟ. ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการขนส่งแตกต่างกันตันละ ๕๐ เหรียญ สมาคมผู้เดินเรือบอกว่าตันละ ๒๐ เหรียญ ราคาผิดกัน ๓๐ เหรียญ เป็นประเด็นที่ไว้วางใจไม่ได้ ๔) รัฐมนตรีเจรจาขายข้าวให้ญี่ปุ่นได้ ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ตันละ ๒๗๓ เหรียญ ในราคา เอฟ.โอ.บี. ขณะที่สหรัฐอเมริกาขายข้าว ๑๐๐ เปอร์เซนต์ขั้นต่ำให้ญี่ปุ่นในเงื่อนไข เอฟ.โอ.บี. ราคาตันละ ๔๗๐ เหรียญ ในขณะที่ค่าขนส่งของสหรัฐสูงกว่าของไทยซึ่งผู้ซื้อต้องรับภาระค่าขนส่งเอง จากพฤติกรรมในการบริหาร รวมถึงประสิทธิภาพและภูมิปัญญาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไม่สามารถไว้วางใจได้ ๕) รัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนหรือบริหารกระทรวงพาณิชย์โดยสวมวิญญูณของนักการพนัน พฤติกรรมที่แสดงออกในสภาทุกครั้งที่มีการพูดจา ใช้คำว่า “หมดเค้า” ใช้คำว่า “เท” การเจรจาทางการค้าระหว่างรัฐกับต่างประเทศ รัฐมนตรีดำเนินการแบบนักการพนัน “เท” อย่างเดียว มีอะไรก็ยกใส่จนหมดหน้าตัก ทั้งเรื่องภาษี เรื่องราคา การบริหารราชการแผ่นดินโดยนำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นผลประโยชน์ของชาติในเรื่องพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ การยอมรับในเงื่อนไขเรื่องภาษีการค้าระหว่างประเทศ เลือดเนื้อชีวิตและน้ำตาเกษตรกร รัฐมนตรีใส่ไปหมดในการเจรจากับพ่อค้าภายในประเทศ เจรจาระหว่างรัฐกับพ่อค้าภายในประเทศ รัฐต่อต่างประเทศ รัฐบาลไทยสูญเสียอำนาจในการต่อรอง สูญเสียสิทธิระหว่างประเทศ

(๒) พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๑) พูดจาไม่อยู่กับร่องกับรอย เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน เวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พร้อมเลขาธิการส่วนตัว (พลตรี ศรชัย มนตรวัต) เดินทางไปบ้านของบุคคลสำคัญคนหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อดีตเคยเป็นประธานรัฐสภา มีการนัดพูดจากับผู้นำฝ่ายค้านที่เป็นแกนนำพรรคฝ่ายค้านสำคัญ ๆ หลายพรรค มีการเจรจาดกกลงกันในระดับหนึ่ง หลังจากนั้นมีการนัดหมายในวันเสาร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา

จะมาถึงขั้นสุดท้ายว่าจะดำเนินการอย่างไรทางการเมืองต่อไป ปรากฏว่าวันที่นัดหมาย ก็กลับคำพูดที่เคยพูดไว้เมื่อวันที่ ๔ ไปโดยสิ้นเชิง จะให้ไว้ว่างใจได้อย่างไร ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการบังหลวง คือเอาของหลวงไปเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตน มีการลูงสีน้ำเงินไปแจกจ่ายประชาชน การแจกจ่ายประชาชนไม่เป็นเรื่องเสียหายถ้าผลประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์และความทุกข์ยากของประชาชน ในลูงสีน้ำเงินบรรจุเสื้อยืด ๑ ตัว ผ้าลูง ๑ ผืน ผ้าขาวม้า ๑ ผืน ข้าวสารที่ลูงเขียนว่ากรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย มีการดเล็ก ๆ ใส่ไว้ในลูงที่เขียนไว้ว่า ด้วยความห่วงใยและปรารถนาดี จาก พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๓) เรื่องภาคใต้ เกิดความขัดแย้งระหว่าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กับ นายกรัฐมนตรี สร้างความสับสนแก่ประชาชน คำพูดของนายกรัฐมนตรีที่ตอบสภาในขณะที่พิจารณาญัตติควมเรื่องปัญหาภาคใต้ กับคำพูดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย การไปตรวจเยี่ยมกรมตำรวจ รัฐมนตรีบอกว่าเครื่องมือในเรื่องการสื่อสารของกรมตำรวจล้ำสมัยไม่มีประสิทธิภาพ ใช้งานไม่ได้ รัฐมนตรีเป็นทหารสื่อสารเก่า เป็นเจ้ากรมสื่อสารที่มีเครื่องมือกระเป่าเดียวใช้ได้ทุกอย่างกรมตำรวจจะมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร เสร็จแล้วให้ไปเอาที่กระทรวง กรมตำรวจส่งนายตำรวจระดับพลตำรวจโทไปปรับเครื่องมือสื่อสารซึ่งคิดว่าจะได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ได้รับกระเป่ามา ๑ ใบ เมื่อเปิดดูเป็นกระเป่าเปล่า กรมตำรวจคุยกันทั้งกรมว่าเครื่องมือสื่อสารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ทันสมัยที่สุดที่สนับสนุนกรมตำรวจคืออากาศ ๓) ปัญหาเรื่องยูเนี่ยนพาร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงนามประกาศกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๖ เรื่องการนำไม้เข้าในราชอาณาจักรให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารรับรองถิ่นกำเนิดจากพม่าที่ถูกต้อง โดยยึดถือปริมาณนำเข้าตามใบรับรองถิ่นกำเนิดของพม่าเป็นหลัก สินค้าใดเป็นสินค้าต้องห้ามหรือสินค้าควบคุมต้องดำเนินการตามกรรมวิธีของกฎหมาย ไม่รวมถึงการสัญจรไปมาของบุคคล ยานพาหนะ ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการค้าไม้ ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้มงวดกวดขันเรื่องค้ายาเสพติด อาวุธสงครามและสิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ ผู้จัดการทำไม้บริษัทยู เนียน พาร์ ทำผิดกฎหมาย นำอาวุธสงครามเข้าไปบริเวณที่เปิดด่าน ผิดประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อกระทำผิดต้องยกเลิกสัมปทาน แต่ไม่มีการยกเลิกสัมปทาน ไม่ยกเลิกเปิดด่านจุดผ่านแดน รายชื่อคนที่เป็นหุ้นส่วนเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๒ คน มีชื่อ นายปรีชา นววงศ์ ลูกเขยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจในการลงนามของบริษัทนี้ ๔) เรื่องสื่อทุจริตในการซื้อเครื่องบินของกรมตำรวจที่มีการตั้งเรื่องเพื่อให้หมดระยะเวลาการยื่นราคาของบริษัทที่ได้ เพื่อให้ยกเลิกและทบทวนใหม่เพื่อจะได้ของประเทศที่มีเชื้อสายของคนใกล้ชิดรัฐมนตรี ๕) การโยกย้ายอธิบดีกรมตำรวจ เหตุผลไม่สนองนโยบาย เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ การประชุมคณะกรรมการ ก.ล.ต. ให้ออกหมายจับบุคคลที่ดำเนินการป็นหุ้นระหว่างขั้นตอนจับกุมคดี บี.บี.ซี. (BBC) ของ นายสอง วัชรศรีโรจน์ เมื่อตำรวจดำเนินการจับกุม มีการวิ่งเต้นปีบจากคนใกล้ชิดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมตำรวจและพนักงานสอบสวนต้องไปเรียนถามนายกรัฐมนตรีว่าจะดำเนินการอย่างไร นายกรัฐมนตรีก็ยืนยันในหลักการว่าต้องดำเนินการตามกฎหมายโดยถูกต้อง เมื่อผ่านกระบวนการขึ้นพนักงานสอบสวน สำนวนไปอยู่ที่อัยการ มีการวิ่งเต้นอัยการจะ

สั่งไม่ฟ้อง พนักงานสอบสวนไปฟ้องนายรัฐมนตรี (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) ในฐานะกำกับดูแลสำนักงาน
อัยการสูงสุด ทบไต่หลายครั้งให้อัยการสั่งฟ้อง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นประชาชนที่เป็นนักลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์กำลังวิตกขบวนการปั่นหุ้น ๖) ปัญหาเรื่องการเคหะแห่งชาติ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย (นายเด่น โต๊ะมีนา) ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง มีการปลดกรรมการ ตั้งกรรมการขึ้น
ใหม่ เป็นการชุลเยี่ยนกัน เป็นมวยลั้มต้มคนดู พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการแสวงหาประโยชน์ที่ดินแต่ละแปลงมี
ผลประโยชน์มหาศาล ๑๐ - ๑๐๐ ล้านบาท ๗) ปัญหาการโยกย้าย คนใกล้ชิดรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เมื่อรับราชการทหารยศพันเอก ลาออกจากราชการมา ๓ ปี ขอเข้ารับราชการคืนแต่ทำไม่
ได้เป็นพลตรี

ผลการลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ไว้วางใจ ๑๙๑ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๖๔ คน นายอุทัย พิมพ์ใจชน ไว้วางใจ ๑๙๑ คน
ไม่ไว้วางใจ ๑๖๗ คน

๕.๒๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๓ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ บรรหาร ศิลปอาชา
กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๓/๒๕๓๗ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๓๗ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๓๗ สมัยสามัญ
สมัยที่หนึ่ง วันที่ประชุม ๒๗ - ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้ลงมติไว้วางใจ

วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย พลเอกชาติชาย
ชุนหารวัน หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา นายมนตรี พงษ์พานิช หัวหน้าพรรคกิจสังคม นายสมัคร สุนทรเวช
หัวหน้าพรรคประชากรไทย และนายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ หัวหน้าพรรคราษฎร ร่วมกันยื่นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป
เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ๔ คน คือ นายบุญชู โรจนเสถียร รองนายกรัฐมนตรี พลเอก
ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ และมีการพิจารณาญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่ง
นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย และคณะ เป็นผู้เสนอ วันที่ ๒๗ - ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓/๒๕๓๗ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๓๗ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๓๗

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี หัวหน้าพรรคชาติไทย
ในฐานะผู้นำฝ่ายค้าน กล่าวเริ่มการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ๔ ท่าน คือ นายบุญชู โรจน
เสถียร รองนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นาวาอากาศตรี
ประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม

นายบรรหาร ศิลปอาชา กล่าวต่อที่ประชุมว่า การเปิดอภิปรายมีการพูดว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลัง มีความไม่บริสุทธิ์ใจ ต้องการจะทิ่มแทงให้พรรคใดพรรคหนึ่งออกจากรัฐบาล คือพรรคพลังธรรม บังเอิญจำเลย ๓ ท่านเป็นของพรรคพลังธรรมทั้งสิ้น ช่วยอะไรไม่ได้ เพราะมติที่ประชุมพรรคร่วมฝ่ายค้านออกมาอย่างนั้น มีข้อมูลอย่างนั้น พรรคฝ่ายค้านไม่ได้มีจิตพิสมัย ไม่มีการใด ๆ ทั้งสิ้นที่จะเข้าไปร่วมกับรัฐบาลชุดดังกล่าวนี้ ไม่ว่าจะเป็พรรคชาติไทย พรรคชาติพัฒนา พรรคกิจสังคม ดังนั้น ๒ พรรคการเมืองที่ร่วมรัฐบาลพรรคใหญ่สบายใจได้ บริหารงานไปอย่าให้เกิดการผิดพลาด พรรคร่วมฝ่ายค้านมองเห็นว่าในช่วงของสภามัยที่ ๒ ปีที่ ๒ พอมีเวลาหยิบยกปัญหาต่าง ๆ ของประเทศมาบอกประชาชนว่ารัฐบาลทำอะไรบ้าง หลายฝ่ายมองว่าทำไมไม่อภิปรายทั้งคณะ สักวันต้องมีแน่นอน หนีไม่พ้น วันนี้มีช่วงจังหวะที่เหมาะสม โอกาสมีเท่านี้ ก็จะพิจารณาญัตติเพียง ๔ ท่าน เพื่อให้ประชาชนทราบว่ากรบริหารงานของรัฐมนตรีทั้ง ๔ ท่าน มีอะไรบ้างที่ดีต่อประชาชน ต่อประเทศชาติ มั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่าการลงมติในคราวนี้รัฐบาลชนะแน่นอน แต่ไม่ได้ยื่นญัตติเพื่อหวังที่จะเอาชนะคะคานากับรัฐบาล การยื่นญัตติไม่ไว้วางใจนั้น จะไปหาหลักฐานมาแสดงต่อสภาผู้แทนราษฎร นั้น ไม่มียุคใดสมัยใดที่จะสามารถหาหลักฐานมาได้ มันไม่มีใบเสร็จรับเงิน มีแต่ว่าเหตุผลของการอภิปรายว่ามีน้ำหนักมากน้อยเพียงไรแค่ไหน รัฐมนตรีทั้ง ๔ ท่าน ที่บริหารงานในเรื่องนโยบายและปัญหาต่าง ๆ ในหลายเรื่องยังไม่สัมฤทธิ์ผล ยังไม่สามารถแก้ไขได้ หากปล่อยให้ปัญหาต่าง ๆ หมักหมมอยู่ตลอดเวลา ไม่ทำให้ประชาชนได้รับรู้แล้วนั้น ความเสียหายจะเกิดต่อส่วนรวมอย่างยิ่ง มีอยู่ ๔ ประการ คือ (๑) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและคุณภาพชีวิตของประชาชน พุงเป้าไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (๒) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับนโยบายของกระทรวงการต่างประเทศ จะกระทบถึงศรัทธา ความเชื่อมั่น และชื่อเสียงเกียรติคุณของประเทศชาติ ต่อสังคมโลก ตรงกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (๓) เรื่องการจราจรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีเบื้องหน้าเบื้องหลังอย่างไร รองนายกรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบอย่างไรบ้าง (๔) เรื่องการบริหารงานราชการในโครงการต่าง ๆ ทั้งหมดอยู่ในลักษณะไม่ชอบมาพากลตามที่มีข่าวอยู่ตลอดเวลา การอภิปรายแยกออกเป็น ๒ ประเด็น ประการแรก รัฐมนตรีที่บริหารงานซึ่งเรามอบอำนาจให้ไปแล้วนั้น บริหารงานมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลหรือไม่ มีความสามารถหรือไม่ที่จะดำรงตำแหน่ง ประการที่สอง เรื่องความไม่ชอบมาพากล ความไม่ถูกต้อง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประสิทธิภาพการบริหารงานในรอบ ๒ ปี ประชาชนเสียส่วนใหญ่สูญหน้า ในการบริหารราชการแผ่นดินเรื่องความปลอดภัยชีวิตทรัพย์สิน คุณภาพชีวิต ของประชาชน (๑) เรื่องกฎหมายถมทะเล ในอดีตเคยเสนอโดยกรมที่ดิน สมัย พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ไม่ผ่านคณะกรรมการกถันรองกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ๕ ครั้ง เพราะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ายทุน ในครั้งที่ ๖ ประมาณเดือนมิถุนายน ในหลักการผ่านเกือบจะหมด เสียหลายเสียงในคณะกรรมการบอกเป็นความต้องการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีประเด็นพิจารณากฎหมายคือ ไม่สามารถดำเนินการจัดประโยชน์ที่ดินชายทะเลได้ ไม่สามารถจัดเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ และ ไม่สามารถที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติได้ ความต้องการของรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยที่จะผลักดันกฎหมายให้ออกมาให้อำนาจสำเร็จ ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เป็นประโยชน์แก่บุคคลบางกลุ่มเท่านั้น นี่เป็นประเด็นที่น่าไว้วางใจ (๒) โครงสร้างกรมตำรวจ ที่ออกมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม เราได้อะไรบ้าง มีแต่ข่าวปล้นฆ่า ข่าวอาชญากรรม โยกย้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดระยะเวลาไม่ได้ทำอะไรเลย โครงสร้างกรมตำรวจเดิมที่อยู่แล้ว อำนาจต่าง ๆ อยู่ในสถานีอำเภอ ของใหม่ต้องส่งไปจังหวัด แม้ในนครบาลก็จบที่สถานี แต่ของใหม่ตัดกองกำกับออกไปจบที่กองบังคับการ หากได้อิทธิพลกรมตำรวจมีอำนาจล้นฟ้าไม่พอใจใครย้ายสลัดกัน อ้างเหตุเพื่อความเหมาะสม ปรับโครงสร้างตำรวจเพื่อให้เป็นที่พักของประชาชน แต่ไม่เป็นเช่นนั้น เป็นความคิดที่ไม่น่าให้ความไว้วางใจ (๓) พฤติกรรมการปฏิบัติงานในแต่ละเรื่องรับปากไว้แต่ทำอะไรไม่ได้เลย ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีภารกิจมาก ท่านยังรับตำแหน่งรักษาการรองนายกรัฐมนตรีอีกเป็นตำแหน่งที่มีงานมาก ทำไหวหรือ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไม่มีครั้งใดที่ชาวต่างประเทศจะมองภาพพจน์ของประเทศไทยตกต่ำอย่างนี้ กลับไปทำสนามการค้าให้เป็นสนามรบ ประเทศไทยถูกलिस्टอยู่ในสหประชาชาติเป็น Terrorist nation คือชาติก่อการร้าย ประเทศไทยยกมือสนับสนุนข้อมติของสหประชาชาติเรื่องความโปร่งใสของอาวุธยุทโธปกรณ์ของแต่ละประเทศ กระทรวงการต่างประเทศทำอะไรบ้าง ไม่ทำเพราะอะไร กองทัพมีปัญหาหรือไม่ กรณีการฆ่าพระและฆาราวาสที่มลรัฐออริโชนาของสหรัฐอเมริกา กระทรวงการต่างประเทศไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปดูแลช่วยเหลือคนไทย กรณีเอกอัครราชทูตสหรัฐที่กล่าวหาว่าไทยช่วยเขมรแดง ก็ยังไม่มีพฤติกรรมในการที่จะแก้ข่าว แม้แต่การพบคลังแสงใหญ่ชายแดนไทยซึ่งมีชาวกัมพูชาดูแลอยู่ ทำให้ข่าวปรากฏออกไปทั่วโลกว่าไทยมีอาวุธให้การสนับสนุนเขมรแดง รองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของกัมพูชากล่าวหาว่าไทยสนับสนุนเขมรแดง ก็ยังไม่มี การแก้ไข หนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ของญี่ปุ่น อาซาฮี ซิมบุน กล่าวว่าประเทศไทยพัวพันในการกบฏที่กัมพูชา ก็ไม่ได้มีการแก้ไข ถ้าไทยไม่ได้สนับสนุนเขมรแดงทำไมปล่อยให้ม็อบหลักฐานให้คนเชื่อว่าเรามีการสนับสนุน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่มีแนวความคิด มี Vision ที่ดี มองอนาคตที่เห็นประตูออกไปสู่ทะเลของประเทศไทย ควรมีที่ไหนบ้างนอกจากอ่าวไทย ถ้าเกิดเป็นอัมพาตมาจะทำอย่างไรทำไมไม่ริเริ่มสร้างสะพานที่สุวรรณเขต ข้ามออกไปทางกวางตรี เว้ ดานัง ระยะทางประมาณ ๕๐๐ กิโลเมตร เราสามารถระบายสินค้าออกทางภาคอีสานออกไปสู่ทะเลจีนตอนใต้ได้ ไปฮ่องกง ได้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลี ออกไปมหาสมุทรแปซิฟิกได้ ไปแคนาดา อเมริกาได้ ทำไมเราไม่ทำ

รองนายกรัฐมนตรี (นายบุญชู โรจนเสถียร) ปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร รถไฟฟ้าคงแบ่งเป็น ๒ ค่า รถไฟฟ้าธนายงให้สัมปทานไปแล้ว แต่กระแสประชาชนไม่เห็นด้วยรัฐบาลส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในการที่จะทำรถลอยฟ้าในกรุงเทพมหานคร บริษัทธนายงจะทำ โดยเฉพาะที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิรถลอยฟ้าอยู่ล้อมรอบเป็นไปได้อย่างไร มติ คณะรัฐมนตรีออกไปแล้ว มีการให้ไปทบทวน เสร็จจากบริษัทใหม่ผ่านกรุงเทพมหานคร เสร็จอย่างไรบริษัทไม่ยอม คณะรัฐมนตรีต้องทบทวน ถ้าสร้างเสร็จเกิดมีมลภาวะ มีเสียง

ประชาชนเดินขบวนเหมือนแห่นาฬัฒนี้ เป็นความรับผิดชอบของรองนายกรัฐมนตรี มีอะไรไม่ชอบกลในโครงการ ๒ โครงการ ไม่เห็นด้วยแต่อนุมัติไปหมด เป็นความรับผิดชอบของรองนายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคมเป็นกระทรวงที่มีผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลประโยชน์อยู่หลายหน่วยราชการ ทั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย องค์การโทรศัพท์ การบินไทย บริษัทขนส่ง จำกัด ขสมก. รัฐมนตรีว่าการบอกว่าไม่ทราบเรื่อง ถ้าคนใกล้ชิดไปทำก็ไม่รู้จะอย่างไร

พลเอกชาติชาย ชุฒหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา รองนายกรัฐมนตรี (นายบุญชู โรจนเสถียร) การจรรยาจรุงเทพมหานครลื้อนไปทั่วโลกว่าเป็นเมืองหลวงที่มีรถติดมากที่สุดในโลก ทำให้ไทยเสีย Secretariat ของ APEC เอเปคมีความสำคัญต่อประเทศไทย เอเชียแปซิฟิก เป็นประเทศเป็นกลุ่มบล็อก (Block) ที่จะมือนาคตกำหนดในการพัฒนาบริเวณนี้ ไทยไม่ได้เป็นสำนักงานของเอเปค เพราะปัญหาการจรรยาจรูฐบาลไทยไม่สามารถจัดการเรื่องรถติดได้ เขาจึงย้ายไปสิงคโปร์ ทั้งเสียหายและขายหน้า ทั้ง ๆ ที่สหประชาชาติหมายมั่นปั้นมือจะตั้งที่กรุงเทพฯ เพราะ ESCAP ก็อยู่ที่กรุงเทพฯ การจรรยาจรไม่ตัดสินใจจะล่อยฟ้าหรือดำดิน จะเอาอย่างไรก็เอา สร้างเสียอย่างหนึ่ง ตัดสินใจให้มี Political view บ้าง มีศักยภาพในการตัดสินใจ รถติดเพราะรถส่วนบุคคลส่งลูกหลานไปโรงเรียนที่อยู่ในเมือง กรุงลอนดอนมีรถมากกว่าไทย แต่รถไม่ติดเพราะโรงเรียนไม่ได้อยู่ในเมือง อยู่ขอบเมือง ของเราทำไมไม่ช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนให้สร้างโรงเรียนประจำนอกเมือง สุขภาพเด็กก็จะดี ให้สร้างโรงเรียนนอกเมือง รถส่วนตัวจะลดประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คัน รถก็จะไม่ติด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทางภาคใต้ ๓๙ แห่งที่เผากันจับได้ก็คนแล้ว ฟ้องศาลหรือยัง และ ระเบิดอีก ๑๓ ครั้งว่าอย่างไร ปล้นรถเมล์เมื่อ ๒ วันก่อนกลางวันแสดก ๆ จับได้หรือยัง คณะรัฐมนตรีมีความรู้สึกอย่างไร ไม่มีใครสนใจ ชีวิตไม่มีค่า คนไทยไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คนตายบนโรงพัก หามกันร่งแรงแรง กรอกยาพิษแล้วก็เอาออก ทีวี ให้คนดูด้วย ท่านไม่รู้สึกเลย ท่านปล่อยได้อย่างไร ปล่อยประเทศชาติให้อยู่ในสภาพนี้ได้ได้อย่างไร ท่านรีบปรับปรุงแก้ไข ปรับปรุงตัวให้ดี อย่าคิดจะไม่มี รสช. ๒ ผมเตือนเอาไว้ ถ้าถึงที่สุดก็ต้องเกิดขึ้นจนได้ รสช. ๒

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม คิดทำถนนริมน้ำ อย่าไปสร้างศัตรูเลย บ้านคนทั้งนั้นสร้างไม่ได้หรือก แม่น้ำเจ้าพระยาที่แคบ ท่าเรือกรุงเทพฯอยู่ตรงนั้น เรือต้องกลับลำ ถ้าน้ำเชี่ยวเข้าทำยเรือจะพัดทางโน้น ทางนี้ ถนนริมแม่น้ำเจ้าพระยาพัง อย่าสร้างดีกว่า พยายามใช้แม่น้ำเจ้าพระยาให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด โดยเฉพาะในการแก้ไขทางคมนาคม แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นทางคมนาคมเส้นเดียวที่ไม่มีไฟเขียว ไฟแดง เพิ่มเรือด่วน จะไปสร้างล่อยฟ้าเพื่อมากไป ท่านคิดเกินไปไม่ตรงเป้า และยังไม่ได้ตัดสินใจว่าจะทำอย่างไร จะเอามาเอาดี ต้องมี Political view ต้องมีศักยภาพในการตัดสินใจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พลเอกชาติชายฯ ขอประชุมลับ รัฐมนตรีให้ประชุมเปิดเผย เสียงของสมาชิกที่จะให้ประชุมลับไม่ครบ จึงต้องประชุมเปิดเผย เพื่อรักษาศักดิ์ศรีของประเทศ พล

เอกชาติชายฯจึงไม่ขออภิปรายเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงการต่างประเทศเพราะอยู่ระหว่างการประชุมอาเซียนในประเทศไทย

ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เลขาธิการพรรคกิจสังคม อภิปรายว่า การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนายบุญชู เนื่องจากนายบุญชูรับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้า ๓ สาย แต่ไม่สามารถไว้วางใจได้ เพราะทำให้เกิดความเสียหาย โดยสัญญานี้มีมูลค่าถึง ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เริ่มสมัยพลตรีจำลอง ศรีเมือง เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งขณะที่พลตรีจำลอง ลาออกแล้ว กำลังมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่ามีการทำสัญญาอัปยศขึ้น เพราะสัญญานี้ผ่านการพิจารณาในขั้นตอนต่าง ๆ มาถึงคณะรัฐมนตรี ที่นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรีเพียงไม่กี่วัน ใช้เวลาอย่างรวดเร็ว สัญญาระบุว่าบริษัทธนายงมีรายได้จากการจัดเก็บค่าโดยสาร และกิจการที่เกี่ยวข้องกับระบบขนส่งมวลชนในระยะเวลาสัมปทาน ๓๐ ปี การขึ้นค่าโดยสารนั้นหากรัฐไม่เห็นด้วยก็ขึ้นไม่ได้ แต่รัฐต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ด้วยการชดเชยเงินคืนนอกจากนั้น กรุงเทพมหานครซึ่งต้องรับผิดชอบสัญญาร่วมกับบริษัทฯ จะต้องจัดหาที่ดินให้บริษัทฯ ๕ แห่ง โดยเฉพาะที่ดินสวนลุมพินีนั้น มีพระราชหัตถเลขาระบุชัดเจนว่าเป็นที่ที่พระราชทานให้สาธารณะ การทำสัญญายกที่ดินสวนลุมพินีให้บริษัทเอกชน จึงเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเมื่อไม่ได้ที่ดินสวนลุมพินีก็มอบที่ดินอีก ๔ แห่งให้ไป โดยทำสัญญาว่าในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ต้องใช้เงินถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาท นั้นกรุงเทพมหานคร จะออกเงินให้เกือบทั้งหมดโดยให้บริษัทฯ รับผิดชอบไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

ในสัญญาสัมปทาน ๓๐ ปี ให้สร้างรถลอยฟ้า ๔.๕ กิโลเมตรนั้น ในต่างประเทศสร้างแต่รถใต้ดินกันทั้งนั้นเมื่อกรุงเทพมหานคร ไม่สามารถนำที่ดินสวนลุมพินี ไปให้บริษัทฯ ได้ ก็สมรู้ร่วมคิดกับนายอานันท์ วิรเวระน อธิบดีรองนายกรัฐมนตรี ยกที่ดินสถานีขนส่งหมอชิต ๔๐ ไร่ให้เป็นที่ตั้งจอดรถไฟฟ้า แต่มีการเปลี่ยนระยะทาง ๑๔.๕ กิโลเมตรเป็น ๒๗.๓ กิโลเมตร มีสถานี ๑๗ แห่ง ซึ่งการทำเช่นนี้หากทำให้ ทิวทัศน์เสียและเกิดมลพิษก็จะถูกประท้วงเหมือนใต้หวัน ซึ่งเมื่อลดเสียงดังของรถไฟฟ้าก็จะเกิดเพลิงไหม้ ซึ่งมีผลเสียหายมาก เพราะจะมีแต่เส้นทางรถไฟฟ้าเต็มเมืองไปหมด และบริษัทฯ ยังมีสิทธิพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในที่ดินที่กรุงเทพมหานคร จัดหาให้ด้วย นอกจากนี้ บริษัทฯ ยังได้รับสิทธิในการจัดตั้งบริษัทผลิตกระแสไฟฟ้าในกรุงเทพฯ โดย กรุงเทพมหานครต้องเช่าที่ดินให้บริษัทฯ หลายแห่ง โดยเฉพาะที่ราชดำริและพระโขนงนั้นต้องเสียค่าเช่าตลอดอายุสัมปทาน ๓๐ ปีถึง ๘๐๐ ล้านบาท และในสัญญาระบุว่า กทม. จะต้องรับผิดชอบต่อภาระภาษีโรงเรือนในส่วนของบริษัทขนส่งมวลชนด้วย

สัญญาของบริษัทฯ ได้ระบุชัดเจน ถึงการยกเว้นเงินรายได้นิติบุคคล ๘ ปี โดยโครงการนี้มีประมาณการรายได้ถึง ๖,๔๐๐ ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ รัฐบาลรักษาการในขณะนั้นของนายอานันท์ ยังอนุมัติส่งเสริมการลงทุนให้โครงการนี้อีก ๑,๓๐๒ ล้านบาท การยกเว้นภาษีถือเป็นการผลาญสมบัติของชาติ เมื่อมีการตรวจสอบก็เข้าใจได้ว่านายเกษม จาติกวณิช ซึ่งเคยเป็นที่ปรึกษาของ พลตรีจำลอง สมัยเป็นผู้ว่า

ราชการกรุงเทพมหานคร ได้เข้าประชุมพิจารณาโครงการนี้หลายครั้งแล้วปัจจุบันนายเกษมก็เป็นประธานคณะกรรมการบริษัทไฟฟ้าแห่งนี้ สัญญาัยกระทำกันอย่างไม้ชอบมาพากลโดยระบุไว้เพียงว่า หากบริษัทฯ จะขยายอายุสัมปทานออกไปจาก ๓๐ ปี ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพียงคนเดียวอนุมัติ ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติและไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง ที่จะให้บุคคลเดียวอนุมัติเรื่องใหญ่ที่ผูกพันกับเงินมหาศาลเช่นนี้

คณะรัฐมนตรีอนุมัติโครงการรถไฟลอยฟ้าเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ทำให้ประเทศได้รับความเสียหาย เนื่องจากกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้แจ้งมาเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๗ ว่าไม่ควรสร้างรถไฟลอยฟ้าเพราะผิดกฎหมายสิ่งแวดล้อมและรักษาสภาพแวดล้อมแห่งชาติ แต่หากเลิกสัญญา บริษัทฯ จะเรียกค่าเสียหายได้มาก และเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๗ พรรคประชาธิปัตย์และพรรคพลังธรรมได้สมคบกันอนุมัติเงิน ๗๖๗ ล้านบาทของกรุงเทพมหานคร ให้สถานีขนส่งหมอชิต เพื่อให้ก่อสร้างที่จอดรถไฟฟ้าของบริษัทฯ ในระยะเวลา ๓๐ ปี กรุงเทพมหานคร และรัฐบาลจะไม้ได้รับอะไรเลยแต่ต้องลงทุนมาก หากคิดค่าโดยสารคนละ ๑๕ บาท บริษัทบีทีเอสซี ซึ่งเป็นบริษัทลูกของบริษัทธนายงจะมีรายได้ ๒,๘๐๐ ล้านบาทต่อปี ในเวลา ๓๐ปี จะมีรายได้ ๘๔,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ ไม้รวมค่าโดยสารที่จะเพิ่มขึ้นในวันข้างหน้า นอกจากนี้ บริษัทฯ จะรับสิทธิในการสร้างโรงไฟฟ้า ๒ โรง ขนาด ๖๙ วัตต์ หาก กรุงเทพมหานครหาที่ดินให้ บริษัทฯ ก็ไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเลย นอกจากนี้ ยังมีสิทธิในอสังหาริมทรัพย์แห่งประเทศไทย อีก ๑,๐๐๐ ล้านหุ้น ซึ่งบริษัทฯ จะได้รับประโยชน์ทั้งหมดนับแสนล้านบาท

นายเนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย สรุปการอภิปรายดังนี้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เคยถูกอภิปรายไม้ไว้วางใจเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๖ การอภิปรายครั้งนี้ก็มีพฤติกรรมความผิดที่ซ้ำซ้อน ซ้ำซากยากแก่การปรับปรุงและแก้ไข พฤติกรรมเดิมที่เคยอภิปรายไม้มีการแก้ไข ทั้งในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดิน ความบกพร่องและเสื่อมสมรรถภาพต่อหน้าที่ ไม้มีประโยชน์ที่วิพากษ์วิจารณ์ต่อไป พฤติกรรมหลายอย่างเห็นได้ชัดเจนในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทย กรณีทางด่วนไปตกลงเช่นสัญญาให้กับบริษัทต่างประเทศมาลงทุนร่วมกันก่อสร้างเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรของกรุงเทพฯ เป็นอำนาจหน้าที่ที่ไม้สามารถไว้วางใจได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พฤติกรรมแสดงออกให้เห็นถึงวุฒิภาวะ ความรู้ควมมีความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศ สิ่งที่สะท้อนให้เห็นในพฤติกรรมและวุฒิภาวะในการประชุมลับที่ผ่านมา ท่านเคยพูดเคยเขียนกรณีคดีลอบสังหาร จนเป็นมูลเหตุให้เกิดการปฏิวัติรัฐประหาร รสช. มีหลายคนถูกดำเนินคดี รวมทั้ง พลตรี มนูญ รูปขจร ถูกกล่าวหาว่าเป็นตัวการสำคัญในคดีลอบสังหาร ต้องรับตราบาปต่อสู้ในชั้นศาล ๕ ปี ผลที่สุดศาลยุติธรรมก็ตัดสินว่าบริสุทธิ์ เป็นการสร้างตราบาปที่ไม้เคย

รับผิดชอบต่อความเดือดร้อนของบุคคลอื่นที่ได้รับทุกข์จากการใส่ร้ายป้ายสี ไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งที่คนที่มีวุฒิภาวะและดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พุทธิกรรมความไม่รับผิดชอบ กระทำการตามอำเภอใจเพื่อความสะใจในการที่จะตอบโต้โดยไม่คำนึงถึงผลเสียหายที่จะเกิดกับบุคคลอื่น ไม่หลงเหลืออะไรสำหรับความไว้วางใจให้ทำหน้าที่

รองนายกรัฐมนตรี (นายบุญชู โรจนเสถียร) หนองเหนียวการบริหารราชการแผ่นดินก่อให้เกิดความเสียหายกับเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์ เรื่องปัญหาการจราจร ในฐานะที่เป็นประธาน สจร. ดูแล นคร. เรื่องโครงการรถไฟฟ้าธนายงของกรุงเทพมหานคร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีข้อสงสัยเกี่ยวกับบริษัท ปิกิม กัปรถยนต์ที่รัฐมนตรีใช้ เรื่องทุจริตในกระทรวงคมนาคม เจื่อนงำมิชอบ กรณีการสร้างทางวงแหวนรอบนอกจากประตูน้ำพระอินทร์ไปจดถนนสายบางนา - ตราด ที่บางพลี เส้นทางสายนี้มีทางยกระดับ ๑๐ แห่ง มีการแยกเป็นสัญญาในการเปิดประมูลรับเหมาผู้ก่อสร้าง

การลงมติยุติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ดังนี้

นายบุญชู โรจนเสถียร รองนายกรัฐมนตรี ไว้วางใจ ๑๕๑ เสียง ไม่ไว้วางใจ ๑๖๓ เสียง

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไว้วางใจ ๑๕๑ เสียง ไม่ไว้วางใจ ๑๖๔ เสียง

นาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไว้วางใจ ๑๕๑ เสียง ไม่ไว้วางใจ ๑๖๔ เสียง

พันเอกวินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ไว้วางใจ ๑๕๑ เสียง ไม่ไว้วางใจ ๑๖๕ เสียง

๕.๒๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๔ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ นายบรรหาร ศิลปอาชา กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๘ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๑๗ - ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

มติที่ประชุม มีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร ทำให้ไม่มีการลงมติในญัตตินี้

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ (นายบรรหาร ศิลปอาชา กับคณะเป็นผู้เสนอ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวต่อสมาชิกว่า ญัตติเรื่องนี้ เป็นญัตติเปิดอภิปรายคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ เพราะฉะนั้น สมาชิกมีสิทธิพูดได้ทุกกระทรวง และพูดได้ถึงรัฐมนตรีทุกท่าน จะไม่กำหนดเวลาในการ

อภิปราย เพราะแต่ละคนคงมีข้อมูลมาก แต่หากว่าอภิปรายให้อยู่ในลักษณะที่เกี่ยวกับประเด็นโดยตรง หรือเกี่ยวเนื่องกับประเด็น จะยึดถือข้อบังคับข้อ ๔๓ ที่จะไม่พูดจาโดยไม่สุภาพและไม่ละเมิดเรื่องส่วนตัว

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี หัวหน้าพรรคชาติไทย ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเปิดญัตติ ดังนี้ เหตุผลที่พรรคร่วมฝ่ายค้านยื่นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะเป็นเวลาล่วงหน้าถึง ๔ เดือนเศษ ซึ่งไม่เคยปรากฏมีมาแต่ก่อน เพราะเหตุว่าเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ปลายปีที่แล้ว พรรคร่วมฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นรายบุคคล ซึ่งมีรัฐมนตรี ๑ ท่านที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นลาออกไปเสียก่อน และรัฐบาลคิดว่าเรื่องดังกล่าวนั้นคงจะจบสิ้นไปแล้ว โดยได้นำพรรคร่วมฝ่ายค้านพรรคหนึ่งคือพรรคชาติพัฒนาเข้าไปร่วมเป็นรัฐบาล หัวหน้าพรรค พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เข้าไปเสียบ อ้างว่าเสียบเพื่อชาติ ขอส่งคำพูดไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านประจวบ ไชยสาส์น เพราะในอดีตเป็นผู้หนึ่งในการผลักดันให้เกิดการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นรายบุคคล ท่านพูดกับผม(นายบรรหาร)ว่า “พี่บรรหารเอามั่นเลย มันปล้นชาติ ปล้นแผ่นดิน” ณ บัดนี้ท่านอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กาลเวลาผ่านไปไม่นานนัก ท่านเปลี่ยนไปมาก ท่านให้สัมภาษณ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่าท่านก็เคยเป็นฝ่ายค้าน ท่านรู้ว่าฝ่ายค้านมีอะไร ระวังนะจะเข้าตัวเอง ผมว่าท่านไม่น่าพูดเลย ไมตรีเรายังมีอยู่ อนาคตการเมืองมันไม่แน่ ดังนั้นการโต้ตอบเรื่อง ส.ป.ก.๔-๐๑ ดังกล่าวนั้น น่าที่จะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ตอบจะเหมาะสมกว่า

เรื่อง ส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นนโยบายที่ดี พรรคฝ่ายค้านให้การสนับสนุน ถ้า ส.ป.ก.๔-๐๑ ได้แจกถึงมือเกษตรกรที่ยากจนจริง ๆ แต่การหาเป็นเช่นนั้นไม่ ซึ่งเมื่อเกิดเรื่องร้ายแรงที่สุด เป็นหน้าที่ของพรรคฝ่ายค้านในการที่จะหยุดการกระทำอันไม่ถูกต้อง ผิดกฎหมาย ผิดเจตนารมณ์ เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำดังกล่าวนั้นผิดต่อไปอีก จะทำให้เกิดการเสื่อมเสียและความเสียหายต่อประเทศชาติ ด้วยวิถีทางระบบรัฐสภา ไม่ใช่เป็นการเมือง เรื่องการแจก ส.ป.ก.๔-๐๑ นั้นเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์มาเป็นเวลาหลายเดือน นับตั้งแต่ฝ่ายค้านยื่นญัตติไม่ไว้วางใจนั้น ได้ตั้งคณะทำงานเสาะหาข้อมูลข้อเท็จจริงหลักฐานทั้งหมดที่มีอยู่ รัฐบาลจะปฏิเสธความรับผิดชอบไปไม่ได้ เพราะไม่เหมือนเรื่องอย่างอื่น เป็นการกระทำความผิดที่ผิดต่อกฎหมาย เป็นเจตนาของผู้กระทำที่มีอยู่ ความสำคัญของญัตติมี ๔ ประการ (๑) ด้วยปรากฏอย่างชัดเจนว่า รัฐบาลภายใต้การนำของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี นั้น บริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดความรู้ ความสามารถ ขาดวิจรรย์ญาณ ขาดความชอบธรรม ก่อให้เกิดการเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดิน (๒) รัฐบาลกระทำ ความผิดอันเป็นการกระทำผิดต่อถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายปฏิรูปที่ดิน ที่ได้บัญญัติไว้ซึ่งสิทธิและหน้าที่การใช้กฎหมายปฏิรูป อันส่งผลให้กระทบต่อทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ หวงแหวนของชาติ (๓) รัฐบาลบิดเบือนเจตนารมณ์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดิน เพื่อประโยชน์ต่อพรรคพวกและคนใกล้ชิด เป็นการขัดต่อความรู้สึก ความถูกต้อง ความชอบธรรม ทำให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ (๔) รัฐบาลไม่ได้ให้ความ

เคารพต่อนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภา ผิดคำมั่นสัญญาต่อประชาชน ผิดคำมั่นสัญญาต่อสภาผู้แทนราษฎร พรรคร่วมฝ่ายค้านจึงไม่สามารถที่จะไว้วางใจให้บริหารราชการต่อไปได้

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ประกาศนโยบายว่าจะปฏิรูปพื้นที่ให้ได้ ๔ ล้านไร่ ใน ๔ ปี ซึ่งทำไม่ได้ในทางปฏิบัติ มีมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ที่ไม่ถูกต้อง ขัดต่อกฎหมาย มตินั้น ราษฎรที่ครอบครองที่ดินก่อนประกาศเป็นเขตป่าสงวน หรือ ผู้ที่ครอบครองที่ดินต่อเนื่องกันก็สามารถที่จะออกโฉนดที่ดินได้ตามกระบวนการของกฎหมายปฏิรูปที่ดินผิดกฎหมายที่ไปบังคับให้กรมที่ดินนั้นออกโฉนดไม่ได้ ไม่มีกฎหมายฉบับใดระบุไว้ ถ้าหากออกไปตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว ที่ดินต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ ผู้ที่ได้รับนั้นสามารถนำไปสร้างอะไรต่าง ๆ ได้ สร้างอาคารสถานที่ตากอากาศในป่า บนภูเขา ได้ทั้งสิ้น เป็นช่องทางให้ผู้ที่จะบุกรุกต่อไป หรือเป็นช่องทางให้มีการทำลายป่าอีกมากยิ่งขึ้น หรือเป็นช่องทางที่ทำให้มีการซื้อขายเอกสารสิทธิ์มากยิ่งขึ้น ข้ออ้างว่าทำเช่นนี้เพื่อเอานายทุนที่ครอบครองที่ดินเป็นจำนวนมากเข้ามาอยู่ในระบบกระบวนการปฏิรูปที่ดิน ข้อเท็จจริงทำไม่ได้ คำเชิญชวนของสำนักงานปฏิรูปที่ดิน ข้อ ๑ สามารถนำไปค้าประกันได้ ข้อ ๒ ถ้าหากเกษตรกรไม่ทำมาหากินในพื้นที่ได้รับเงินชดเชย ข้อ ๓ ไม่ต้องโฆษณา มอบโฉนดที่ดิน ตรงนี้เป็นสิ่งล่อใจ เย้ายวนใจให้บุคคลบางกลุ่มที่คิดการฉ้อฉล ในการที่จะเอาที่ดินไปเป็นของตนเองและพวกพ้อง

เมื่อมีการประกาศชื่อผู้ได้รับ ส.ป.ก. ๔-๐๑ จากนายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฮือฮาทั่วทั้งประเทศ เพราะบุคคลที่ได้รับ ส.ป.ก.มีฐานะร่ำรวย มั่งคั่ง มีโรงแรม มีกิจการขนส่ง มีกิจการเหมืองแร่ ที่ไม่ใช่เกษตรกรที่ยากจน ไม่ได้รับคำตอบจากรัฐมนตรี ๒ ท่าน เพราะขิงลาออกไปก่อน รัฐบาลตอบตลอดเวลาว่าทำโดยถูกต้องตามกฎหมาย นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ เพราะเหตุว่าเป็นนโยบายรัฐบาล มีการปฏิบัติ ๔ ประการที่เป็นข้อบกพร่อง คือ (๑) มีการรีบร้อนในการส่งพื้นที่เพื่อนำไปปฏิรูป มีคำสั่งให้กรมป่าไม้ให้ดำเนินการตีตรา ถ้าไม่ทำจะถูกย้าย แต่ก็ไม่สามารถกันพื้นที่ป่าสงวนได้ ส่งพื้นที่ให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินโดยต้องไปสำรวจพื้นที่ กันพื้นที่ กันป่าสมบูรณ์ออก (๒) ตั้งกรรมการพิสูจน์สิทธิ์มีอำนาจเบื้องต้นบังคับอยู่ ตั้ง ส.ส.ของพรรคตนเอง ตั้งอดีต ส.ส. หัวคะแนนแต่ละจังหวัด เป็นที่มาของการฉ้อฉล ไม่ถูกต้อง (๓) การขยายการถือครอง การครอบครองที่ดินสำคัญอย่างยิ่ง ทำไม่ไม่ใช่ของเดิม ไปยกเล็กแล้วประกาศการขยายถือครองที่ดินก่อนถึงวันกำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน เช่นคนบุกรุกที่ดินวันนี้ พรุ่งนี้เป็นวันประกาศเขตปฏิรูปที่ดิน คนนั้นก็จะได้ ส.ป.ก.ไปเลย เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดการฉ้อฉล (๔) การประกาศเขตปฏิรูปที่ดิน ไม่ควรทำการประกาศทั้งจังหวัด ทำไม่ไม่ประกาศเหมือนอย่างทั่ว ๆ ไปที่เคยประกาศ กำหนดเป็นจุด ราษฎรไม่เดือดร้อน ไม่มีการกันเขตป่าไม้สมบูรณ์ออก ราษฎรที่มี น.ส.๓ มีเอกสารสิทธิ์ถูกต้อง ทำไม่ไม่ได้ภายใน ๓ ปี ชื่อก็ไม่ได้ ขายก็ไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ ทั้ง ๔ ประการเป็นข้อบกพร่องที่ยังไปถึงนโยบายของการปฏิรูปที่ดิน

นายกรัฐมนตรีพูดว่าเป็นเรื่องของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ เป็นเรื่องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานปฏิรูปที่ดิน ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านไม่ได้รับผิดชอบอะไรเลย ทั้งที่นโยบายนั้นเป็นนโยบายที่สำคัญยิ่งต่อประเทศชาติ เรื่อง ส.ป.ก. ๔-๐๑ ที่เกิดขึ้นที่ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี กระบี่ จันทบุรี หรือจังหวัดอื่นใด เป็นเรื่องของเจตนาในบางพื้นที่เป็นกระบวนการในการทำงาน ส่อไปในทางทุจริตช่วยเหลือพรรคพวกของตนเอง ผิดกฎหมาย การกระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลไม่มีการยกเว้นกฎหมายจะต้องเป็นกฎหมาย หรืออาจจะมีการแก้กันว่ามติคณะรัฐมนตรีไม่ถูกต้องจะยกเลิกหรือแก้ไขก็ได้ทั้งสิ้น หรือได้มีการแก้ไขไปบางส่วนแล้ว หรือได้มีการถอน ส.ป.ก. ไปแล้ว หรือได้มีการประกาศรายชื่อไปแล้ว คงไม่ได้

กติกาในการอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านคือการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล คือการตั้งข้อหา รัฐบาลต้องชี้แจงข้อกล่าวหาทั้งหมด สิ่งที่เคลือบแคลงให้กระจ่างในทุกประเด็น ในทุกข้อหา ทั้งในแง่กฎหมายและข้อเท็จจริง การอภิปรายไม่ใช่เป็นเรื่องการนำเรื่องส่วนตัวมาเล่นงานฝ่ายค้าน ประเด็นเรื่องกฎหมายไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลทำผิดกฎหมายทั้งสิ้น การที่จะไปชี้ว่าคนอื่นทำอะไรผิดบ้างนั้นไม่ได้ทำให้สิ่งที่นายกรัฐมนตรีได้ทำไปนั้นถูกต้อง

เหตุที่เกิดขึ้นต้นเหตุเพราะนโยบายที่ออกประกาศมาเป็นการผิดพลาดอย่างยิ่ง ถือว่าเป็นนโยบายของรัฐบาล ผู้บริหารงานคือนายกรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบ เป็นลักษณะที่มีการเร่งรีบ เร่งรัด ตั้งกรรมการพิสูจน์เสร็จ ออกมติคณะรัฐมนตรี ขยายการถือครองที่ดินทั้งหมดที่มีอยู่ นายกรัฐมนตรีก็ยอมรับที่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความ ยอมรับให้มีการถอน ส.ป.ก. ๔-๐๑ ยอมรับให้มีการประกาศรายชื่อ อาจจะมีการขอแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีบางส่วนหรือยกเลิกหลังการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่สิ่งหนึ่งที่นายกรัฐมนตรียังไม่ยอมรับก็คือความรับผิดชอบที่มีต่อประชาชน อะไรถ้ามันผิดพลาดรับผิดชอบก็จบเรื่อง พรรคร่วมฝ่ายค้านไม่มีเจตนาจะล้มล้างรัฐบาล สิ่งไหนที่รัฐบาลทำดีก็สนับสนุน อะไรไม่ดีก็ต้องตั้งข้อหาซึ่งกันและกัน นี่คือระบบวิถีทางรัฐสภา ฝ่ายค้านจะทำทุกอย่างเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน จะไม่ทำให้ประชาชนมองเห็นว่านักการเมืองนั้นมาจากการเลือกตั้งแล้วร้าย การอภิปรายครั้งนี้ถ้าโหวตกันแล้ว มันใจว่าพรรครัฐบาลคงต้องยกมือให้ ส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นรอยต่างในประวัติศาสตร์ของการเมืองไทย จะเป็นมลทินชีวิตของนายกรัฐมนตรีชื่อ นายชวน หลีกภัย ไปตลอดกาล ถ้าหากท่านไม่รับผิดชอบ ท่านลาออกจะดีที่สุด เพื่อรักษาไว้การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ยั่งยืนและถาวร

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคความหวังใหม่ อภิปรายว่า การเปิดอภิปรายคณะรัฐมนตรีทั้งคณะเป็นการดำเนินการตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย ด้วยความมุ่งมั่นในการจะพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน กระทำบนความเชื่อมั่นและยึดมั่นในระบบคุณธรรมจริยธรรม ไม่ได้กระทำเพราะเป็นพรรคฝ่ายค้าน ไม่ได้ทำด้วยความโกรธเคืองหรือเคียดแค้น เพราะไม่ได้ร่วมอยู่ในรัฐบาลแล้ว พรรคความหวังใหม่ค่อนข้างได้เปรียบเพราะเคยอยู่ร่วมกับรัฐบาล ๒ ปี

ประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานของรัฐบาลชุดนี้จึงมีข้อมูลที่มาก ญัตติการเปิดอภิปรายโดยตรงที่ นายกรัฐมนตรีเพราะในญัตติกล่าวอย่างชัดเจนถึงเรื่องของนายกรัฐมนตรี เป็นการอภิปรายโดยตรงไปตรงมา บนหลักของการบริหาร จะไม่แตะต้องเรื่องอื่นใด ตลอดระยะเวลา ๓ ปีเศษ นายกรัฐมนตรีมีจุดเด่นและ กล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ ๓ ประเด็น คือ (๑) นายกรัฐมนตรี มักจะกล่าวหรือพูดถึงกติกามารบอบ ประชาธิปไตยมาโดยตลอด (๒) นายกรัฐมนตรี มักจะกล่าวถึงและอ้างถึงหลักการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการ แห่งตัวบทกฎหมาย (๓) นายกรัฐมนตรี จะกล่าวถึงการเคารพในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน

นายกรัฐมนตรีกล่าวในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีของพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๘ ว่า “ผมไม่สามารถทำให้คนรวยเท่ากันได้ แต่จะทำให้คนอยู่ได้กฎหมายเท่าเทียมกัน” “การที่คนมี ฐานะดีมาแย่งโอกาสคนยากจน ไม่ถือว่าเป็นความบกพร่องในนโยบายรัฐบาล แต่เป็นสิทธิตามกฎหมายที่แต่ละ คนพึงมีพึงได้”

จุดยืนของความเป็นนักประชาธิปไตยคือจุดยืนของประชาชน ส่วนใหญ่หมายถึงประชาชนที่ ยากจนที่ยังเป็นคนส่วนใหญ่ของแผ่นดิน คำกล่าวของนายกรัฐมนตรีทำให้เป็นห่วงต่อผู้ที่ยากไร้ในแผ่นดิน ความเป็นจริงในการบริหารราชการแผ่นดินต้องมีความบกพร่อง แต่ความบกพร่องนั้นเป็นความบกพร่องที่ สุจริตใจหรือไม่ ถึงแม้จะเป็นความบกพร่องที่มีความสุจริตใจเพียงใด เราต้องมีความสำนึกรับผิดชอบในความ บกพร่อง นั่นคือหัวใจของคนที่มีคุณธรรมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สถานการณ์ที่แสดงออกถึงวุฒิภาวะของนายกรัฐมนตรีว่าได้ประพฤติปฏิบัติตรงกับที่พูดหรือไม่ เมื่อเกิดความอื้อฉาวเรื่อง ส.ป.ก. ๔-๐๑ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๗ ฝ่ายค้านพยายามยื่นญัตติอภิปรายไม่ ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งรับผิดชอบเรื่อง ส.ป.ก. ลาออก และแถลงว่าลาออกเพราะกระแสความรู้สึกของประชาชนเป็นตัวทำให้ตัดสินใจ ต่อมา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ลาออกและแถลงว่าได้พบความไม่ถูกต้องในเรื่อง ส.ป.ก. ๔-๐๑ จึงต้องลาออก เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อในฐานะเป็นเจ้าของกระทรวง คนมองว่ารัฐบาลหนีการอภิปราย ฝ่ายค้านร่วมกับ วุฒิสมาชิกขอเปิดประชุมสมัยวิสามัญซึ่งรัฐบาลไม่ยอมเปิดให้ ผู้ที่ร่วมลงชื่อกับฝ่ายค้านถูกกล่าวหาว่าเป็นพวก รสช. หวังล้มล้างรัฐบาล ทั้ง ๆ ที่วุฒิสมาชิกเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามครรลองในระบอบรัฐธรรมนูญ ฝ่ายรัฐบาล พยายามชักชวนให้วุฒิสมาชิกถอนชื่อจากญัตติ พรรคความหวังใหม่ที่ร่วมรัฐบาลขณะนั้นสงสัยว่าทำไมรัฐบาล จึงไม่เร่งรัดแก้ปัญหาในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้น เพราะหากแก้ปัญหาโดยเปิดให้พรรคฝ่ายค้านดำเนินการในการ อภิปรายในรัฐสภาปัญหาจะไม่ถูกทิ้งให้ยืดเยื้อมาถึง ๖ เดือน แล้วก่อให้เกิดความขัดแย้งความไม่เข้าใจกันอย่าง มหาศาล สิ่งที่กล่าวมาเพื่อแสดงว่านายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่าเป็นผู้รักษาเป็นผู้ยึดถือครรลองตามระบอบ ประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบรัฐสภา เป็นอย่างนั้นหรือไม่ ระบบรัฐสภาแห่งนี้ไม่มีวิญญูณหรือ หลักการ

นายกรัฐมนตรีพูดถึงตัวเองว่าเป็นสัญลักษณ์ประชาธิปไตย ขอล่าหาว่านายกรัฐมนตรีกำลังทำลายประชาธิปไตย เพราะกำลังทำลายศรัทธาของคนที่เคยสละสร้างประชาธิปไตย ศรัทธาที่มีต่อระบอบนี้ เพราะนายกรัฐมนตรีได้ชี้ให้เห็นว่านักการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งก็ไร้คุณธรรม ตลบตะแลงหลอก ประชาชนมากกว่าผู้ที่ถูกเรียกว่าเผด็จการ ในเรื่องการเคารพต่อสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ทำไมนายกรัฐมนตรีถึงกลัวการวิพากษ์วิจารณ์ ทำไมโกรธสื่อมวลชนหรือแสดงออกในลักษณะโกรธสื่อมวลชนเมื่อถูกถาม ปัญหาที่ซ้ำ ๆ ซาก ๆ กรณีเรื่อง ส.ป.ก.ที่รัฐมนตรีนิพนธ์ส่งไปกฤษฎีกาตีความ วันที่ ๖ ธันวาคม กฤษฎีกาตอบมา ๑๒ ธันวาคมว่าตอบไม่ได้เป็นเรื่องทางการเมืองให้นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีส่งไปใหม่ กว่าส่งไปอีก ๓ เดือน นักหนังสือพิมพ์ถามนายกรัฐมนตรีว่าทำไมถึงไม่ส่งกฤษฎีกาตีความเรื่องเกษตรกร หรือความหมายของคำว่า “เกษตรกร” นายกรัฐมนตรีบอกว่าเรื่องของกฤษฎีกาเป็นเรื่องของแต่ละส่วนราชการที่รับผิดชอบ ไม่ใช่เป็นเรื่องของนักข่าว แต่พอนักข่าวเข้าชี้ถามต่อ นายกรัฐมนตรีบอกว่าให้ไปถามคุณพ่อคุณแม่ที่บ้านคุณที่ต้องติติงคือความอดทน การพูดอย่างนั้นดังไปทั่วโลก

เรื่องมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖ พรรคความหวังใหม่สำนึกว่าเป็นความรับผิดชอบในเรื่องนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ได้แก้ไขปัญหาในเรื่องที่ดินในเขตป่าคนเดียว กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบด้วย มติคณะรัฐมนตรี ๔ พฤษภาคม คคือมติที่ว่าด้วยการแก้ไขปัญหาที่ดิน คือที่ดินที่อยู่ในเขตป่า รัฐบาลทุกยุคแก้ไขปัญหาดังกล่าว ย้อนไปมติคณะรัฐมนตรี ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘ หรือเรียกว่า บันได ๓ ขั้น คคือมติที่อนุมัติหลักการในการช่วยเหลือราษฎรในโครงการเพิกถอนป่าที่เป็นที่ตั้งของเขตชุมชน แบ่งเป็น ๓ ขั้น ก่อนปี ๒๕๑๐ ระหว่างปี ๒๕๑๐ - ๒๕๑๘ ระหว่างปี ๒๕๑๘ - ๒๕๒๔ มติรัฐบาลยุคนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับกระทรวงมหาดไทยร่วมมือกันทำแต่ทำแล้วไม่ได้ผล จึงเริ่มหาวิธีใหม่ คณะรัฐมนตรีออกมติใหม่เมื่อ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ อนุมัติให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามโครงการสำรวจที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ ศาสนสถาน สาธารณูปโภคต่าง ๆ ถนน อ่างเก็บน้ำ ฝาย เข้าไปอยู่ในเขตป่าสงวนกันอย่างไร จำนวนและพื้นที่เท่าไร เข้าไปอยู่ในเขตป่าถาวรที่ได้จำแนกแล้วมีจำนวนเท่าไร อย่างไร เข้าไปอยู่ในที่สาธารณประโยชน์ที่ประชาชนร่วมกันอยู่เท่าไร กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรฯ ร่วมกันสำรวจส่งเรื่องเข้าคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอวิธีการแก้ไข แต่คณะรัฐมนตรีไม่อนุมัติเพราะถ้าอนุมัติแล้ว จะเป็นการทำลายป่ามากขึ้น ดังนั้นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ยังต้องยึดมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘

เมื่อรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ประกาศนโยบายเมื่อ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ พลเอก ชวลิตฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ร่วมมือกับกระทรวงเกษตรฯ ทำงาน มีการประชุมร่วมกัน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ที่ร่วมประชุมด้วย ได้สรุปผลการประชุมว่า ในพื้นที่ที่ราษฎรบุกรุกที่ดินของรัฐ เราออกเอกสารสิทธิ์ให้ตามกฎหมายปฏิรูปที่ดิน แต่พื้นที่ที่รัฐประกาศทับลงไปในพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัยมาก่อนแล้ว ก็จะถอนให้ แล้วให้ประชาชนไปออกเอกสารสิทธิ์ตามกฎหมายที่ดิน

ให้เหตุผลไว้ว่า เมื่อมีการประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติ ราษฎรมีสิทธิที่จะยื่นคัดค้านปกป้องสิทธิของตนเอง ภายใน ๙๐ วัน เปิดโอกาสให้สอบสวนใหม่มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน เป็นโอกาสที่ประชาชนจะกลับมา ได้ น.ส. ๓ หรือโหนดใหม่ เพราะให้ความเป็นธรรมเพราะเคยอยู่มาก่อน ผม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)สรุปในการประชุมว่า ข้อสรุปในวันนี้ให้ใช้ไปก่อนที่จะสามารถดำเนินการไปได้ ถ้าแก้ไขไม่ได้ก็ให้มาประชุมหารือกันอีก เพราะปัญหาความต้องการของประชาชนที่ต้องการได้เอกสารสิทธิในที่ดินป่าสงวนมีมาก และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการทราบผลการปฏิบัติ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กรมที่ดิน กรมป่าไม้ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินฯ ไปร่างเป็นมติให้ชัดเจน พิจารณาให้ดูว่าจะเกี่ยวข้องกับมติเก่าอย่างไร ข้อตกลงนั้นขัดกับกฎหมายหรือมีปัญหาอย่างไรบ้าง และให้นำเรื่องเข้าหารือในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในสัปดาห์ต่อไป กระทรวงมหาดไทยนำข้อสรุปไปร่างส่งมาที่รัฐมนตรีในวันที่ ๑๙ เมษายน (ประชุมวันที่ ๒๙ มีนาคม) รัฐมนตรีเซ็นส่งเข้าคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ นิพนธ์ พร้อมพันธ์ ก็เซ็นเรื่องมาเหมือนกัน ทุกอย่างตรงกัน เข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติตามหลักการที่ประชุมร่วมกัน หลักการคือ ถ้าหากราษฎรครอบครองที่ดินหรือป่าตรงนั้นอยู่แล้ว ราชการไปประกาศเขตป่าสงวนทับที่ของราษฎร กรมป่าไม้จะถอนพื้นที่ตรงนั้นออกมาให้ กรมที่ดินก็ไปออกเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอน มติอีกตอนหนึ่งบอกว่า ถ้าหากรัฐบาลหรือรัฐประกาศอยู่แล้วเป็นเขตป่าแล้วราษฎรเข้าไป บุกรุกจะได้เอกสารสิทธิต้องผ่านกระบวนการปฏิรูปที่ดินเท่านั้น หลักการนี้แบ่งประชาชนเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ คือคนที่ครอบครองมาก่อนที่ประกาศเขตป่าทับที่ดิน ต้องเพิกถอนแล้วไปออกเอกสารสิทธิให้ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเกษตรกร จะเป็นอาชีพอะไรก็ได้ มีเท่าไรก็ได้ เป็นสิทธิอันชอบธรรม คนกลุ่มนี้ผิดอยู่แล้วเพราะเมื่อมีการประกาศเขตป่าทับไปแล้ว ตามพระราชบัญญัติกำหนดไว้ ๙๐ วัน ต้องไปแจ้งแสดงสิทธิ เมื่อไม่ไปแสดงสิทธิหายไปแล้ว แต่มตินี้ให้โอกาสซึ่งมีการถกเถียงกัน แต่เพื่อรัฐประศาสนศาสตร์ ความยุติกันดี แก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ยอมให้อีกครั้ง คนกลุ่มที่ ๒ ประเด็นที่หนึ่งคือเป็นผู้บุกรุก จะมีสิทธิที่จะได้อย่างไร หรือจะได้รับ ส.ป.ก.อย่างไร ประเด็นที่สอง จะต้องเป็นเกษตรกรตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินที่ให้ ความหมายเกษตรกรไว้ ซึ่งข้าราชการ พ่อค้า คนร่ำรวย กรรมกร ก็ไม่มีสิทธิที่จะได้ ประเด็นที่สาม ที่ดินนี้จะไปออกโฉนดหรือไปดำเนินการต่อนั้น ตามมาตรา ๓๖ ทวิของพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินทำได้ แต่ห้ามโอน ห้ามแบ่งแยก ห้ามซื้อขาย แต่ตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมทางมรดกทำได้ หรือโอนกลับไปให้สถาบันทาง การเกษตร หรือ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินฯเพื่อการปฏิรูปที่ดินตามมาตรา ๓๙ การดำเนินการตามมตินั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย

ความไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น ประเด็นแรก ป่าที่กรมป่าไม้จะมอบให้ ส.ป.ก.เพื่อไปออกพระราช กฤษฎีกาประกาศเขตที่ดินต้องเป็นป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าไม้ถาวรที่จำแนกแล้วที่มีสภาพเสื่อมโทรม จริง ๆ ไม่ใช่อย่างนั้น เหตุอื้อฉาวที่ภูเก็ตมีการเอาป่าโซน C หรือป่าอนุรักษ์ ที่จะไปออกโฉนดตามประมวลกฎหมาย ที่ดินไม่ได้ ประกาศกระทรวงมหาดไทยตามประมวลกฎหมายที่ดิน ปี ๒๕๔๗ เขียนไว้ชัดเจน ปรากฏว่ามีการ นำป่าโซน C ไปออกเขตปฏิรูปที่ดิน การประชุมคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๓๗ เมื่อ ๒๔ มีนาคม

๒๕๓๗ มีมติออกมาชัดเจนว่าจะเอาเขตป่าที่เป็นเขตปฏิรูปไปใช้กันได้อย่างไร การเดินทางของผู้นำฝ่ายค้านที่ไปจังหวัดภูเก็ต เจ้าหน้าที่บอกว่าเป็นอย่างนั้นจริง มีเขตปฏิรูปที่เป็นป่าอนุรักษ์จริง ซึ่งที่ตรงนั้นกำลังจะนำไปทำโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติซึ่งต้องปลูกในป่าอนุรักษ์เพราะเป็นถาวร ไม่ถูกทำลาย ไม่ได้เป็นป่าเศรษฐกิจ เป็นป่าที่ต้องการเรื่องสภาพแวดล้อม รัฐมนตรีสุเทพ เทือกสุบรรณ อ้างว่ากรณีเอาป่าสมบูรณ์ไปออก บอกไม่มี เมื่อตอนลาออกจากรัฐมนตรีบอกว่าที่มีชาวเอาป่าสมบูรณ์ไปออกโดนดให้กับคนรวนนั้นไม่จริง แต่เมื่อรัฐมนตรีจรินทร์ที่มารับผิดชอบ ส.ป.ก. ตั้งคณะกรรมการที่มีอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นประธาน กลับสรุปว่า หลายส่วนในนั้นเป็นป่าอนุรักษ์ เป็นป่าที่สมบูรณ์ ประเด็นที่สอง เรื่องป่าที่จะมอบให้ ส.ป.ก.หลังมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ออกแค่ ๒๐ วัน คุณอัญชลี เทพบุตร ผู้ช่วยเลขานุการของคุณสุเทพ ทำหนังสือถึงรัฐมนตรีสุเทพ ขอให้ส่งการกรมป่าไม้มอบป่าในเขตจังหวัดภูเก็ตเพื่อดำเนินการปฏิรูปโดยเร็ว รัฐมนตรีสุเทพสั่งการในวันนั้น ๗ วัน หลังจากนั้น คือ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๖ กรมป่าไม้มอบป่าให้กับการปฏิรูปไปแล้ว ประเด็นที่สาม เรื่องป่าที่มีความลาดชัน หรือพื้นที่เขาที่มีความลาดชันเกินร้อยละ ๓๕ ซึ่งตามประมวลกฎหมายที่ดินออกโฉนดไม่ได้ กฎหมายกำหนดว่าพื้นที่ป่า ป่าอนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำลำธาร เข้าไปยุ่งไม่ได้ คณะกรรมการกลางในการปฏิรูปยังไม่มีคำสั่งเรื่องหรือนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี แต่ ส.ป.ก. ปฏิรูปเลย มีการแจกเมื่อ วันที่ ๗ พฤศจิกายน รัฐมนตรีสุเทพไปแจกให้ ขอให้รับผิดชอบต่อสิ่งนี้ เมื่อเกิดเรื่องก็ว่าเจ้าหน้าที่ผิด แต่เมื่อตอนไปแจกปฏิรูปกันบอกว่าเป็นนโยบายที่เป็นผลงานของรัฐบาล ถ้าการกระทำนี้เป็นการกระทำที่ไม่สุจริต เป็นการกระทำเพื่อเพื่อนฝูงพี่น้อง เพื่อผลประโยชน์ ยอมไม่ได้ เป็นเรื่องของการปล้นชาติปล้นแผ่นดิน ประเด็นที่สี่ เรื่องคน คนที่ไม่ได้เป็นเกษตรกรมีสิทธิที่จะได้รับเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔-๐๑ หรือไม่ คนไม่เข้าใจคำว่า “เกษตรกร” เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๖ นายกรัฐมนตรีเป็นประธานชี้แจงผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการชั้นสูงทุกกระทรวง ได้พูดถึงความหมาย “เกษตรกร” ตามคำจำกัดความในพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินว่า “สิ่งหนึ่งที่ขอย้ำไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งนอกเหนือจากวิธีการที่ปฏิบัติก็คือ ความเป็นธรรม และการปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ ผมต้องการให้ที่ดินทำกินได้รับการจัดสรรให้กับเกษตรกรผู้มีสิทธิในที่ดินทำกินตามกฎหมายอย่างแท้จริง ไม่ใช่ผู้ที่แอบอ้างเข้าไปสวมสิทธิแทน เราต้องให้ที่ดินตกแก่คนยากจนไร้ที่ทำกินด้วยความเป็นธรรม” นายกรัฐมนตรีเข้าใจความหมายของคำว่า “เกษตรกร” แต่เมื่อเกิดเรื่องขึ้นที่จังหวัดภูเก็ตเมื่อเดือนพฤศจิกายน นายกรัฐมนตรีตอบนักข่าวที่ถามว่า “เอ๊ะท่านนายกรัฐมนตรีครับ ทำไมคนรวยได้ที่ ส.ป.ก.” ตอนนี้นายกรัฐมนตรีเกิดไม่เข้าใจว่าเกษตรกรหมายถึงใคร เพราะนายรัฐมนตรีบอกว่า “คนรวย คนจน มีสิทธิเท่ากัน เหมือนการสอบชิงทุน” และกล่าวต่อไปว่า “ส่วนใหญ่แล้วคนรวยมีเงินมักสอบได้เพราะว่าเรียนเก่งกว่า เลยทำให้คนจนขาดโอกาส” ด้านเจ้าหน้าที่ ส.ป.ก.เกิดไม่รู้เรื่องความหมายของเกษตรกรคืออะไร หนังสือของ ส.ป.ก. ที่ กษ.๑๒๐๔/๓๘๓๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๗ ถึงอธิบดีกรมธนารักษ์ ขอให้ของกรมธนารักษ์มาปฏิรูป กรมธนารักษ์ถามกลับไปว่าหลักการเป็นอย่างไร ส.ป.ก.ตอบไปเหมือนที่กฤษฎีกาศึกษาความมา ซึ่งเป็นการเข้าใจตั้งแต่ต้นแล้วว่าเกษตรกรเป็นอย่างไร โดยหนังสือ ส.ป.ก.ตอบอธิบดีกรมธนารักษ์ว่าเกษตรกรผู้จะได้รับการคัดเลือกให้ได้รับที่ดินจะต้องเป็นเกษตรกรตามกฎหมาย เป็นผู้ประกอบอาชีพ

เกษตรกรรมเป็นหลัก และให้หมายความรวมถึงบุคคลยากจน หรือผู้จบการศึกษาทางเกษตรกรรม หรือผู้เป็นบุตรของเกษตรกร ซึ่งต้องไม่มีที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นของตนเอง และประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดที่ดินโดยวิธีการปฏิรูปจะต้องจัดที่ดินให้กับเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ตามกฎหมายให้ได้รับสิทธิในที่ดินนั้น และมีคดีที่คุ้นเคย สิทธิกร เป็นพ่อค้าทอง พ่อค้าไม้อัด ฟ้องปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุทัยธานี เป็นจำเลย ในข้อหาเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพราะไม่ออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔-๐๑ ให้ เมื่อ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ศาลตัดสินเมื่อ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ โดยศาลยกฟ้อง เพราะ นายเสรี สิทธิกร ขาดสิทธิในการเป็นเกษตรกร เมื่อรัฐมนตรีนิพนธ์ พร้อมพันธ์ ทำหนังสือถึงกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗ กฤษฎีกาตอบกลับ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ ทางคณะรัฐมนตรีส่งไปใหม่เมื่อ ๖ มีนาคม ๒๕๓๘ กฤษฎีกาตอบมาเมื่อ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๘ อธิบายความหมายของ “เกษตรกร” เหมือนที่ นายกรัฐมนตรี และ ส.ป.ก. เคยเข้าใจมาก่อน ภูเก็ตแจก ส.ป.ก. ไปแล้ว ๔๘๙ ราย ๕๙๒ แปลง เนื้อที่ ๑๐,๕๖๐ ไร่กว่า พื้นที่ที่แจกไปแล้ว มีอย่างน้อย ๘๐ ถึง ๑๐๐ ราย มีลักษณะหรือไม่เข้าลักษณะที่เป็นเกษตรกร มีเพียง ๗ รายที่เพิกถอนสิทธิ ส.ป.ก. เพราะมีที่ดินเกิน ๑๕ ไร่ ไม่ได้เป็นเกษตรกร ที่พูดเรื่องนี้ด้วยความปรารถนาดี ความชอบธรรมของรัฐบาลนี้จริงหรือ ถึงเวลาที่จะต้องอธิบายทุกอย่างเพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่มีความสำคัญ เพื่อมิให้เกิดความสับสน กระผมไว้วางใจรัฐมนตรีชุดนี้ทั้งคณะในการบริหารบ้านเมืองต่อไปไม่ได้

นายสมิคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร หัวหน้าพรรคประชากรไทย อภิปรายว่านางอัญชลี เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ ได้ทำเอกสารแจกจ่ายประชาชนในปี ๒๕๓๕ ว่ารัฐบาลจะเร่งปฏิรูปที่ดินและออกเอกสารสิทธิเพื่อกระจายการถือสิทธิครอบครองให้แก่ราษฎรผู้ยากไร้ ซึ่งสามีนางอัญชลีได้รับที่ดินด้วย ๙๘ ไร่

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ชี้แจงว่าพรรคประชาธิปัตย์เพียงพรรคเดียวไม่สามารถแก้ไขพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ในสภาหรือคณะรัฐมนตรี รัฐบาลต้องเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิเพราะมีเวลาจำกัดเพียง ๔ ปี และกฎหมายก็ได้ห้ามผู้มีฐานะดีขอรับ ส.ป.ก. ๔-๐๑ พรรคประชาธิปัตย์ไม่สามารถแทรกแซงสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดได้ คนนามสกุลเทือกสุบรรณก็ได้รับ ส.ป.ก. ๔-๐๑ เพียงรายเดียวเท่านั้น นายณรงค์เลิศ สุรพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคชาติไทย อภิปรายโจมตีการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔-๐๑ ให้ผู้มีฐานะดี และอภิปรายพาดพิงถึงการได้รับสิทธิครอบครองที่ดินของญาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์หลายคน ซึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกอภิปรายพาดพิงถึงได้ชี้แจงต่อที่ประชุมเพื่อตอบโต้ข้อกล่าวหาต่างกล่าว และชี้แจงว่าอนุกรรมการปฏิรูปที่ดินอำเภอและปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ตออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ให้เศรษฐี ๑๐ ราย เพราะเห็นว่ามีความสมบัติที่จะได้รับ การออกเอกสารสิทธิให้ผู้ที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติต้องออกให้ทุกคนที่มีคุณสมบัติหากญาติของตนทำผิดก็ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการไปตามกฎหมาย และการเร่งรัดให้ออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ นั้น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย ชาติพัฒนา พลังธรรม และกิจสังคม รวม ๗๙ คนได้ทำหนังสือเร่งรัดมายังตนด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะการตีความกฎหมายไม่เหมือนกัน

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ชี้แจงว่าผู้มีสิทธิได้รับส.ป.ก. ๔-๐๑ คือผู้ที่ถือครองที่ดินและทำประโยชน์ในที่ดินนั้น การออกส.ป.ก. ๔-๐๑ ก็เพื่อแก้ไขปัญหาให้ประชาชนที่เข้าไปทำกินในป่าสงวนแห่งชาติ ไม่ใช่การยกที่ดินให้เป็นกรรมสิทธิ์เหมือนโฉนด หรือ น.ส. ๓ สำหรับประชาชนในภาคอีสานได้ ส.ป.ก. ๔-๐๑ มากที่สุด คือ ๒๖๕,๕๕๑ คน ระหว่างปี ๒๕๓๖ - ๒๕๓๗ และหากพบว่ามีป่าสมบูรณ์อยู่ในพื้นที่ปฏิรูปก็ต้องกันออกไป ทั้งนี้ กำหนดให้เกษตรกรถือครองที่ดินไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ หากเกินจะต้องเช่าแต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม อภิปรายว่าพรรคฝ่ายค้านสนับสนุนการปฏิรูปที่ดิน แต่ไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลจะนำที่ดินไปให้คนที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นเกษตรกรตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความ แต่เป็นเศรษฐี และยังมี การนำป่าสมบูรณ์ที่เป็นต้นน้ำลำธารของจังหวัดกระบี่และตรังมาปฏิรูปด้วยนอกจากนั้น นายสุเทพยังอนุมัติให้ทำเหมืองแร่ในที่ที่ได้รับ ส.ป.ก. ๔-๐๑ ซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมาย และญาตินายสุเทพยังเคยซื้อสิทธิ์ที่ดินที่จังหวัดระนองแต่ภายหลังลบชื่อออกเพราะมีการยกเลิก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ที่ จังหวัดภูเก็ต

นายเนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย สรุปการอภิปรายของฝ่ายค้านในการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ดังนี้ เมื่อ นายชวน หลีกภัย ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี ประชาชนหวังว่าคนที่มีความสุภาพ พุดตลกใจคนฟัง แสดงตัวเป็นผู้ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ สมถะและมีความรับผิดชอบ มีประสบการณ์ผ่านการเป็นรัฐมนตรีมาหลายกระทรวง เคยทำงานกับอดีตนายกรัฐมนตรีหลายท่าน ผ่านการทำงานกับรัฐบาลหลายรูปแบบ ส่งมอบประสบการณ์ และนำคุณลักษณะที่ดีของผู้นำรัฐบาลของอดีตนายกรัฐมนตรีแต่ละท่านมาบริหารประเทศ มาสร้างประโยชน์ให้ประเทศ ตลอด ๒ ปี ๗ เดือนของการบริหารประเทศได้พิสูจน์ว่าประสบการณ์ที่สั่งสมมานั้นไม่เพียงพอต่อการเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยได้อีกต่อไป ประชาชน นักวิชาการ ข้าราชการประจำ นักธุรกิจ สื่อมวลชนลดความศรัทธาและแสดงความผิดหวังต่อนายกรัฐมนตรี การอภิปรายไม่ไว้วางใจของพรรคฝ่ายค้าน นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีที่ลาออกไปแล้วและสังคมตัดสินไปแล้วว่าผิดมาตอบในสภาโดยใช้เหตุผลเดิม ทั้ง ๆ ที่เหตุผลนั้นสังคมตัดสินแล้วว่าผิด นายกรัฐมนตรีผูกขาดความรักประชาชนและประเทศชาติไว้แต่ผู้เดียว ตลอดระยะเวลาของการอภิปรายหวังว่านายกรัฐมนตรีจะแสดงความรับผิดชอบต่อสภา แต่ก็ผิดหวัง

ความผิดพลาดกรณีการดำเนินนโยบาย ส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นนโยบายและแนวความคิดของพรรคประชาธิปัตย์ตั้งแต่เริ่มแรกเพียงพรรคเดียว ดังรายงานการประชุมของคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ครั้งที่ ๔/๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗ มีนายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (คุณประเสริฐพันธุ์)

กล่าวในที่ประชุมว่า “กราบเรียนท่านประธาน เวลานี้เรื่องความลับ ใครจะผิดไม่ผิดนี้ยังเป็นปัญหารอง เพราะเรามั่นใจว่าเราไม่ผิด แต่ว่าปัญหาใหญ่จะเป็นกระแสที่ผลงานการแก้ไขปัญหาของชาติในเรื่องนี้....สิ่งที่ทำมาแล้ว ส.ป.ก. ทำมาแล้วทั้งหมดผิดต้องพิสูจน์ใหม่ นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลเป็นพรรคประชาธิปไตย ท่านอย่าให้กฤษฎีกาตีความตอนนี้ ดีความหรือจะผิดถูกอย่างไรเปิดดูก็รู้แล้ว ท่านหาทางออกเถอะ ผมขอร้องให้ท่านหาทางออก” ความบกพร่องในนโยบาย ส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นความผิดพลาดบนพื้นฐานนโยบายของพรรคประชาธิปไตยในการทำหน้าที่เป็นรัฐบาล

ประเด็นที่ นายอนุรักษ์ จุริมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่องการส่งมอบพื้นที่ให้กับสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร ในรายงานของการส่งมอบพื้นที่ป่า ปรากฏว่า นายกรัฐมนตรีได้บัญชาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๖ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ได้สั่งการให้ทุกหน่วยราชการให้ความร่วมมือเพื่อทำอย่างไรจะดำเนินการนโยบายปฏิรูปที่ดินให้แล้วเสร็จปีละ ๔ ล้านไร่ ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล การสั่งการเริ่มต้น เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๖ กรมป่าไม้ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม ๒๕๓๖ การที่จะทำงาน ๖ เดือน เพื่อจำแนกพื้นที่ป่า เพื่อส่งมอบพื้นที่ป่า ๔๔ ล้านไร่เศษ ให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินนั้น ข้อเท็จจริงเป็นเรื่องที่เกินกำลังความสามารถของเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จะดำเนินการได้ ผู้ที่มีปัญหานั้นชาววิสัยทัศน์ ชาวความรู้ประสิทธิภาพของกำลังคนในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในส่วนที่เป็นกลไกของรัฐ คำถามเกี่ยวกับการมอบพื้นที่ มี ๒ คำถาม คือ (๑) มีราษฎรบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ ๑,๒๘๕ ป่า เนื้อที่ ๓๕ ล้านไร่เศษ มีราษฎรบุกรุกเข้าไปในเขตป่าไม้ถาวรเป็นเนื้อที่ ๒ ล้าน ๔ แสนไร่เศษ รวมทั้งสิ้น ๔๐ ล้าน ๒ แสนไร่เศษ ถามว่ากรมป่าไม้ส่งมอบพื้นที่ ๔๔.๕ ล้านไร่ ในขณะที่ประชาชนและส่วนราชการบุกรุกเข้าไปเพียง ๔๐ ล้านไร่ อีก ๔ ล้านไร่ในส่วนของกรมป่าไม้ รัฐบาลเอาไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินให้ใครและเพื่อใคร (๒) มีพื้นที่ ๒,๖๒๙,๒๘๑ ไร่ ที่ประชาชนบุกรุกไม่ใช่ป่าไม้แต่เป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยส่งมอบพื้นที่สาธารณประโยชน์ให้ ถามว่าตัวเลขของการส่งมอบพื้นที่ทั้งสิ้นเป็นจำนวนเท่าไร พื้นที่ที่ส่งมอบ ๔๗ ล้านไร่เศษแต่พื้นที่ที่ประชาชนและส่วนราชการบุกรุกเพียง ๔๐,๒๔๒,๗๖๑ ไร่ ที่ดินอีก ๗ ล้านไร่เอาไปปฏิรูปให้ใคร ในเมื่อไม่มีผู้บุกรุก

ประเด็นที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ชี้แจงว่ามี การกันพื้นที่เป็นป่าสมบูรณ์ ป่าธรรมชาติ ป่าที่ไม่เสื่อมโทรม มีการกันป่าทั้งสิ้น ๕๗๙ แปลง รวมเนื้อที่ ๖๐,๐๐๐ ไร่เศษ แล้วอีก ๗ ล้านไร่นั้นเอาไปทำอะไรในเมื่อไม่มีราษฎรบุกรุก จากการลงพื้นที่ของผู้นำพรรคฝ่ายค้าน นายบรรหาร ศิลปะอาชา พบข้อเท็จจริงว่า การส่งมอบพื้นที่ป่านั้นเป็นการส่งมอบพื้นที่ที่เป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่ามหาศาลของประเทศ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชาติบ้านเมืองอย่างมาก โดยหลักการของการปฏิรูปที่ดิน ๑. เป็นป่าโซน A คือป่าพื้นที่เพื่อการเกษตร ๒. ป่าโซน E คือพื้นที่ป่าที่ได้มีการจำแนก การจำแนกป่า มีการกำหนดโดยมติคณะรัฐมนตรี และหนังสือสั่งการโดยนโยบายคณะกรรมการป่าไม้แห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๒ กำหนดไว้ว่าในการกำหนดจำแนกสภาพป่า ว่าเป็นป่าเสื่อมโทรมหรือไม่ ให้ใช้หลักเกณฑ์ว่าเป็นป่าไม้ที่ไม่มีค่ามีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็นส่วนน้อย และป่านั้นยากที่

จะกลับฟื้นคืนได้ตามธรรมชาติ โดยมีไม้ขนาดความโตวัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร ตั้งแต่ ๕๐ ถึง ๑๐๐ เซนติเมตร ขึ้นกระจายอยู่ทั่วไปไม่เกินไร่ละ ๘ ต้น ให้ถือว่าเป็นป่าเสื่อมโทรม จากการลงพื้นที่พบว่า มีเกิน ๘ ต้นในบริเวณ ๑ ไร่ ดังนั้นจะเป็นป่าเสื่อมโทรมและป่าเสื่อมสภาพได้อย่างไร

การปฏิรูปที่ดินช่วงปี ๒๕๓๑ - ๒๕๓๔ จนถึงการปฏิวัติของคณะ รสช. ประชาชนที่ได้รับ ส.ป.ก. ๔-๐๑ ไม่มีสิทธิในการที่จะนำไปพิสูจน์สิทธิหรือไปเปลี่ยนแปลงเป็นเอกสารสิทธิ์อื่น นอกจากมีเพียงใบอนุญาตในการที่จะให้เข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่เท่านั้น ณ วันนี้ รัฐบาลได้กำหนดให้มีการพิสูจน์สิทธิเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงเอกสารสิทธิ์จากใบอนุญาตมาเป็นเอกสารสิทธิ์ที่ดิน การดำเนินการช่วงปี ๒๕๓๒ กำหนดระยะเวลาที่เป็นคุณสมบัติผู้มีสิทธิยื่นต้องครบครองก่อนปี ๒๕๒๔ แต่รัฐบาลนี้มาแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีเปลี่ยนแปลงการอนุญาตการประกาศให้ผู้มีสิทธิยื่นขอ ส.ป.ก. ๔-๐๑ เอาเพียงแค่ครบครองมาก่อนประกาศ กฤษฎีกาหรือครบครองมาก่อนที่ ส.ป.ก. จะได้รับมอบพื้นที่ สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ทำคือ ครบครองก่อน เพียงแค่วันประกาศกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน ก็มีสิทธิยื่นรับ ส.ป.ก. หรือ ถ้าประกาศไปแล้วยังไม่มีการรับมอบพื้นที่ของ ส.ป.ก. ก็มีสิทธิยื่นขอ ส.ป.ก.

ประเด็นมติคณะรัฐมนตรี ๔ พฤษภาคม นโยบายเรื่องนี้ มติคณะรัฐมนตรีผิดกฎหมาย ขัดต่อกฎหมายปฏิรูปที่ดิน สังคมรับไม่ได้กับมติคณะรัฐมนตรี ๔ พฤษภาคม ก่อให้เกิดปัญหาของสังคม ก่อให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างมหาศาล เมื่อล้มเหลวใครรับผิดชอบ นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ การดำเนินการเพิกถอน ส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นการดำเนินการตามกฎหมาย หรือเพื่อลดกระแสทางการเมือง เพื่อความอยู่รอดของรัฐบาล ที่จังหวัดภูเก็ต หลังคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความ “เกษตรกร” แล้ว มีการเพิกถอนผู้ได้เอกสารสิทธิ์ ๗ ราย มี ๒ รายที่เกี่ยวข้องกับ คุณอัญชลี วานิช เทพบุตร คือ คุณทศพล กับ คุณสุทิน เทพบุตร ๒ แปลง เนื้อที่ ๓๗ ไร่ ๑ งาน ยังมีอีกนับร้อยรายในจังหวัดภูเก็ตที่ต้องตรวจสอบก่อนเพิกถอน ในการอนุญาตตามแบบคำขอในการอนุมัตินั้น มีการอนุมัติที่ดิน ๔ แปลง เป็นของคุณสุทิน เทพบุตร ๒ แปลง แปลงละ ๑๘ ไร่เศษ ซึ่งเพิกถอนแล้ว แต่ คุณจุไรรัตน์ เทพบุตร ภรรยาคุณสุทิน เทพบุตร ได้ที่ดินอีก ๒ แปลง เนื้อที่ ๖๘ ไร่ ๖๙ ตารางวา คำถามถึงเจตนาบริสุทธิ์ของรัฐบาล เมื่อลูกชายถูกเพิกถอน พ่อถูกเพิกถอน แล้วคนเป็นแม่ซึ่งยื่นด้วยกันทำไมไม่เพิกถอน แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลทำในเรื่องการปฏิรูปที่ดินเกี่ยวกับการพยายามทำตามสิ่งที่กฤษฎีกาตีความเป็นเพียงเกมการเมืองเพื่อลดกระแสความกดดัน เพื่อความอยู่รอดของรัฐบาล

ประเด็นการจัดที่ดินเพื่อการทำกินให้เกษตรกรผู้ยากไร้ กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะนำป่าเสื่อมสภาพหรือป่าเสื่อมโทรมมาใช้ในการปฏิรูปที่ดิน ทำไมให้กรมป่าไม้ออกระเบียบการทำไม้ใช้สอยในพื้นที่ ส.ป.ก. อีก ในเมื่อป่าไม้เป็นป่าเสื่อมสภาพ ป่าเสื่อมโทรม ออกระเบียบเพื่ออะไร ซึ่งเป็นการพิสูจน์ชัดว่าป่าที่ได้มีการส่งมอบและนำไปปฏิรูปนั้นไม่เสื่อมสภาพตามหลักของกรมป่าไม้ แต่เสื่อมสภาพและเสื่อมโทรมสำหรับหัวใจของคนบางคนในพรรคประชาธิปัตย์ ชี้ให้เห็นพฤติกรรมว่าตั้งแต่แรกมีการส่งป่าไม้จำนวนมหาศาลโดยไม่ให้เวลากกรมป่าไม้ได้กันพื้นที่ป่าสมบูรณ์ออก นี่คือการตอบว่าทำไมต้องกสิกรรม ๖ เดือนให้เสร็จ ๔๔ ล้านไร่ คือเพื่อ

รองรับนโยบายที่แถลงไว้จะทำให้ได้ ๔ ล้านไร่ใน ๑ปี ต้องถือว่าเป็นลูกกินเปล่าจากผลประโยชน์ คือไม้ที่
เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ส่งมอบนั้นนำไปปฏิรูป

มติคณะรัฐมนตรีอัยยศ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๗ โศกนาฏกรรมที่กระหุน เกิดจากการให้
สัมปทานป่าไม้ มีการตัดไม้และทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมฉับพลัน ประชาชนในกระหุนถูกท่อนซุงไหลมากับป่าทับ
เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก หลังจากนั้นเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐถ้ามีความจำเป็นต้องใช้สอยพื้นที่
ต้องขอมติคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป ผลของมติคณะรัฐมนตรี การใช้พื้นที่ใช้สอยของส่วนราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจของรัฐสามารถได้รับการอนุมัติโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่เพียงผู้เดียวโดยมิ
ต้องแจ้งต่อคณะรัฐมนตรี เรื่องนี้มีใบเสร็จ หนังสือกระทรวงกลาโหม ที่ กท ๕๑๐๐/๑๒๔๖ ลงวันที่ ๒๒
กรกฎาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอรับความเห็นชอบการใช้ที่ดินในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ถึง รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่า มีความจำเป็นเนื่องจากทหารที่ผ่านศึกราชการสงครามไม่มีที่ทำกิน จึงมีความ
จำเป็นต้องขอใช้พื้นที่ป่าเพื่อจัดตั้งนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึก ในพื้นที่ตำบลพลูเถื่อน อำเภอพนม จังหวัดสุ
ราษฎร์ธานี ภาพถ่ายทางอากาศ(แสดงในที่ประชุมสภา)โครงการ น.ส. ๓ ก แสดงให้เห็นพื้นที่ขออนุญาตใช้
ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติขององค์การทหารผ่านศึกเพื่อจัดนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกในเนื้อที่
๘,๐๐๐ ไร่ ตำบลพลูเถื่อน อำเภอพนม สุราษฎร์ธานี พื้นที่บริเวณนี้เป็นป่าสมบูรณ์ เทือกเขา แหล่งลุ่มน้ำ เห็น
ใจทหารผ่านศึก แต่ทำไมต้องจัดพื้นที่บนเขาที่เป็นป่าสมบูรณ์ การตรวจสอบพบว่าพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวน
แห่งชาติ ป่าคลองสก และป่าคลองพนม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘๐๐ (พ.ศ.๒๕๒๑) ออกตามพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ ๒๕๐๗ พื้นที่ขออนุญาตแปลงนี้ติดอยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐
และ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ ทั้งแปลง พื้นที่ขออนุญาตติดอยู่ในเขตกำหนดชั้นคุณภาพและกำหนดลุ่มน้ำชั้น
คุณภาพชั้น ๑ A และ ๒ และ ๓ บางส่วน ตามมติคณะรัฐมนตรี ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑
A พื้นที่อนุญาตไม่มีราษฎรครอบครองทำกิน พื้นที่อนุญาตแปลงนี้มีสภาพเป็นป่าดงดิบ บางส่วนเป็นป่า
เสื่อมโทรม ยืนยันจากแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ ๑ ต่อ ๕๐,๐๐๐ อำเภอทับบุด หากจะจัดให้ทหารผ่านศึก
เพื่อใช้เป็นนิคมเพื่อเกษตรกรรมก็หาที่ราบเพื่อจะทำได้ทำไร่ กระทรวงเกษตรสหกรณ์ โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๗ หลังมติ
คณะรัฐมนตรีอัยยศออกมา ๑๕ วัน อนุมัติให้กระทรวงกลาโหม โดยองค์การทหารผ่านศึกเข้าไปใช้สอยพื้นที่ที่
ยื่นขออนุญาตได้ เรื่องนี้นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ

นายเนวิน ชิดชอบ ได้สรุป ท้ายการสรุปปฏิบัติการอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า จากเหตุผลที่ได้อภิปราย
ต่อสภาแห่งนี้ นายชวน หลีกภัย ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้กระทำการขัดรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕๗ ทวิ ที่กำหนดว่า บุคคลมีหน้าที่รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ
รัฐบาลนี้ได้พยายามเอาทรัพยากรธรรมชาติมาทำให้เกิดความเสียหายที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่ง
รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า บุคคลทุกคนมีหน้าที่ต้องรักษากฎหมาย ประชาชนคนใดกระทำการก่อให้เกิดความ
เสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความผิดต้องถูกดำเนินคดีอาญา คนที่เป็นนายกรัฐมนตรี

กระทำการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ทวิ สังคมจะว่อย่างไร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะว่อย่างไร สิ่งที นายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อสภา จะทำให้สภาและประชาชนสับสนต่อแนวทางของระบอบประชาธิปไตย เพราะ ถึงแม้ว่าสภานี้และนอกสภาจะได้มีการแสดงหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่ารัฐบาลนี้ผิด แต่นายกรัฐมนตรี ยังใช้วิธีการกลยุทธ์ทางการเมืองโดยการพูดที่เคยใช้เอาตัวรอดมาโดยตลอด ช้่นำให้สภาแห่งนี้และประชาชน เข้าใจว่ารูปแบบของระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องคือการลงมติให้รัฐบาล รูปแบบที่ถูกต้องคือการที่จะให้อภัย ต่อรัฐบาลในการทำผิดแล้วให้ไปแก้ไข การขึ้นาลักษณะนี้เป็นการดำเนินการซึ่งไม่ต้องใช้วิจารณ์ญาณของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคร่วมรัฐบาล ถ้าการตัดสินใจต่อการตรวจสอบของสภาในครั้งนี้เป็นไปตาม การชี้่นำของนายกรัฐมนตรีและวิป (Whip) รัฐบาล นายกรัฐมนตรีและวิปรัฐบาลรู้หรือไม่ว่าเรื่องนี้สังคมได้ ตัดสินไปแล้วว่ารัฐบาลผิด ความเชื่อถือต่อระบอบประชาธิปไตยของสังคมจะเป็นอย่างไรต่อไป ประชาชนจะ สูญเสียความศรัทธาต่อระบอบประชาธิปไตยที่นายกรัฐมนตรีอ้างว่ายึดมั่นในระบบนี้ นายกรัฐมนตรีอย่าได้ทำ สิ่งที่เคยบอกประชาชนว่ายึดถือมาตลอดชีวิตการเมือง ระบอบประชาธิปไตยแม้ข้อเท็จจริงนายกรัฐมนตรีจะ ไม่ได้เป็นคนสร้างขึ้นมาแต่อย่าได้ทำลาย ถ้าการตัดสินใจต่อการตรวจสอบของสภาเป็นไปตามการชี้่นำของ นายกรัฐมนตรีและกรรมการประสานงานรัฐบาล รัฐบาลในอนาคตไม่ว่าใครจะเป็นรัฐบาล จะไม่มีความ หวาดกลัวต่อการตรวจสอบ และจะก่อให้เกิดความเสียหายที่ร้ายแรงกว่ากรณี ส.ป.ก. ๔-๐๑ เท่ากับว่าสภานี้ ได้ทำลายกระบวนการตรวจสอบที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ต่อไปนี้รัฐบาลคิดจะทำอะไรก็ได้ ไม่ว่าจะเป็ การกระทำที่ใช้อำนาจฝ่ายบริหารขัดกับกฎหมายและข้อเท็จจริง เพียงแค่ได้รับการชี้่นำจากนายกรัฐมนตรี มี มติกรรมการประสานงานรัฐบาลโดยอ้างมารยาททางการเมืองบนพื้นฐานของเสียงสนับสนุนเกินกึ่งหนึ่งของ สภา ถ้าการตัดสินใจต่อการตรวจสอบของสภาในครั้งนี้เป็นไปตามการชี้่นำของนายกรัฐมนตรีและวิปรัฐบาล อะไรจะเกิดขึ้นกับนักการเมืองต่อไปในอนาคต ถ้าเป็นนักการเมืองอยู่ในซีกของรัฐบาล ต่อไปนี้ไม่ต้องคำนึงถึง ความรู้สึกของประชาชนอีกต่อไป เพียงแต่ช่วยกันคิดหาถ้อยคำที่จะอ้างเหตุผล อ้างมารยาททางการเมืองเพื่อ ความอยู่รอดของรัฐบาลก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงใด ๆ ถ้าเป็นนักการเมืองในซีกของฝ่าย ค้านก็คงไม่มีใครที่คิดจะตั้งใจหาหลักฐาน หาข้อมูล หาข้อเท็จจริงมาตรวจสอบรัฐบาล เพราะไม่ว่าจะมี หลักฐานและข้อเท็จจริงอย่างไรก็ไม่มี ความหมาย ช้่นำผู้ดำเนินการ ครอบครัว และคนใกล้ชิดก็ต้อง ประสพกับการใช้อำนาจรัฐในการกลั่นแกล้งข่มเหงและรังแกโดยไม่มีคุณธรรม ถ้าการตัดสินใจต่อการ ตรวจสอบของสภาครั้งนี้เป็นไปตามคำชี้่นำของนายกรัฐมนตรีและคณะกรรมการประสานงานรัฐบาล ผลที่จะ เกิดขึ้นต่อพี่น้องประชาชน ต่อการที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่เป็นการพัฒนาการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยของประเทศ จะต้องถูกทำลายไปพร้อมกับชัยชนะของรัฐบาลนี้ ต่อไปประชาชนไม่รู้ว่าจะ มามีส่วนร่วมทางการเมืองไปทำไมในเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนของเขาที่ได้รับมอบ ฉันทานุมัติมา กลับถูกครอบงำโดยมติของรัฐบาลด้วยมารยาททางการเมือง ทั้ง ๆ ที่สวนทางกับความรู้สึกของ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจนั้น เป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่คนมาจากการเลือกตั้งเติบโตมีชีวิตอยู่โดยอาศัย ใบบุญขอระบบรัฐสภาไทยถึง ๒๐ กว่าปี ที่ชื่อ ขวน หลีกภัย จะเป็นผู้ทำลายระบอบประชาธิปไตยด้วยตัวเอง

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ไม่ได้ตอบโต้ประเด็นที่มีการสรุป หากจะเข้าใจใครที่เป็นฝ่ายค้านแล้วจะถูกรัฐบาลใช้อำนาจรัฐข่มเหงรังแกหรือทำอันตรายนั้น “ผมเป็นคนในระบอบประชาธิปไตย ไม่ทำอะไรในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามแต่เรื่องการเมืองเลย แม้กระทั่งอาชีพส่วนตัวก็ยังไม่ทำอะไรในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ฉะนั้นฝ่ายค้านให้มั่นใจได้ว่าถ้าทำสิ่งที่ถูกต้องทำจนอย่าไปกลัว รัฐไม่ใช่สิ่งที่ไม่ถูกต้องมาข่มเหงรังแกใคร ถ้ารัฐทำอย่างนี้ ป่านนี้ท่านไม่มีมาค่าหรือมาโจมตีอยู่ทุกวันหรอก แต่ว่าเพราะเชื่อในวิถีทางว่าทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นขอให้มีความมั่นใจ และผมไม่เคยมีพฤติกรรมอย่างนั้น ไม่ว่าจะเป็นทางการเมือง เล่นการเมืองก็ไม่ซื้อเสียง และดำเนินงานทางการเมืองก็ไม่เคยข่มเหงรังแกใคร อาชีพส่วนตัวก็ไม่เคยไปสมคบหรือทำอะไรในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร นัดลงมติในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม เวลา ๑๓.๓๐ น.

พรรคพลังธรรมถอนตัวจากการร่วมรัฐบาล วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๘ พลตรีจำลอง ศรีเมือง หัวหน้าพรรคพลังธรรม แถลงผลการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และคณะกรรมการบริหารพรรคพลังธรรมหลังการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ว่า ที่ประชุมมีมติให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคพลังธรรมงดออกเสียงในการลงมติในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ และรัฐมนตรีของพรรคทุกคนขอลาออกจากการร่วมรัฐบาลตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป ซึ่งพลตรีจำลองจะทำหนังสือแจ้งมติดังกล่าวถึงนายกรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ พลตรีจำลองให้เหตุผลในการถอนตัวของพรรคพลังธรรมว่า เพื่อยึดหลักความชอบธรรมและประโยชน์ต่อส่วนรวม เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถตอบปัญหาของฝ่ายค้านได้ชัดเจน

พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๘

“ด้วยนายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมทูล ฯ ว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันประกอบด้วยพรรคการเมืองหลายพรรค แต่ไม่มีพรรคการเมืองใดที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงพอที่จะจัดตั้งรัฐบาลได้ จำเป็นต้องอาศัยพรรคการเมืองหลายพรรคเข้ามาร่วมจัดตั้งรัฐบาล และในภาวะการณ์ที่ผ่านมา ปรากฏว่าพรรคการเมืองต่าง ๆ หลายพรรคมีความแตกแยกจนไม่สามารถจะดำเนินการในทางการเมืองได้อย่างมีเอกภาพ เป็นเหตุให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการบริหารราชการแผ่นดิน และการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าจะมีการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ขึ้นอีกก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวนี้ก็ไม่อาจสิ้นสุดลงได้ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สมควรยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปขึ้นใหม่” ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งทั่วไป ในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้แถลงเหตุผลการยุบสภา ว่าเนื่องจากรัฐบาลมีพรรคการเมืองร่วมกันหลายพรรคจึงอาจเกิดปัญหาขึ้นบ้าง ซึ่งบางช่วงมีความจำเป็นต้องปรับพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลบางพรรคเพื่อให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกัน และรัฐบาลถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจถึง ๕ ครั้ง

และผ่านพ้นไปด้วยดี ๔ ครั้ง แต่ครั้งหลังสุดเป็นการอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะซึ่งต่างจาก ๔ ครั้ง ก่อนที่เป็นการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเฉพาะบุคคล ซึ่งตนต้องการให้มีการลงมติในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ และไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไรก็ยอมรับได้ แต่เมื่อพรรคพลังธรรมได้ แสดงความจำนงขอลาออกจากการร่วมรัฐบาล ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลซึ่งประกอบด้วยพรรคการเมือง ๕ พรรคการเมืองจะขาดเสียงสนับสนุนไป ๔๖ เสียง ทำให้รัฐบาลกลายเป็นเสียงข้างน้อยทันที ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดที่เป็นแนวทางประชาธิปไตย จะมอบสิทธิอำนาจให้แก่ประชาชนคือการยุบสภาเพราะถึงแม้ว่ารัฐบาลจะ ได้รับการลงมติไม่ไว้วางใจจากฝ่ายค้านไม่ถึง ๑๘๑ เสียง แต่ก็ยากที่จะบริหารงานให้ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ประกอบกับรัฐบาลไม่ตั้งใจและไม่ประสงค์จะตั้งพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งให้เป็นเสียงข้างมากอีก จึงได้นำความกราบทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงปรมาภิไธยในพระราชกฤษฎีกายุบสภา

ความเคลื่อนไหวทางการเมืองหลังการยุบสภา นายชานี ศักดิ์เศรษฐ อธิบดีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย และอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลังธรรม) กลุ่ม ๒๓ เปิดเผยว่า ตนจะขอลาออกจากพรรคพลังธรรมในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ส่วนการจะเข้าสังกัดพรรคประชาธิปไตยนั้นจะแถลงภายหลังลาออกจากพรรคพลังธรรม

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ สำนักนายกรัฐมนตรีออกประกาศเรื่องรัฐมนตรีลาออก ความว่า พลตรีจำลอง ศรีเมือง รองนายกรัฐมนตรี นางพิมพ์ จันทร์ประสงค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พลเรือโทโรช วิภัติภูมิประเทศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายสมุทร มงคลกิตติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายวิชาติ สุรพงษ์ชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นางสุดารัตน์ เกยุราพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นายอุดร ตันติสุนทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข และนายถวิล ไพรสณฑ์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ได้ขอลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ความเป็นรัฐมนตรีของบุคคลดังกล่าวจึงสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๓ (๒)

นางสุดารัตน์ เกยุราพันธ์ เลขาธิการพรรคพลังธรรม แถลงผลการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคพลังธรรม ว่า ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ให้พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นหัวหน้าพรรคพลังธรรมคนใหม่ โดยจะนำมติดังกล่าวเสนอที่ประชุมใหญ่พรรคพลังธรรมในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๘ พลตรีจำลอง ศรีเมือง หัวหน้าพรรคพลังธรรม แถลงว่า ในการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคพลังธรรมในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๘ จะแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบว่าตนจะไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีขึ้นในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ เพื่อเตรียมลงสมัครผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รวมทั้งจะขอลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคพลังธรรมด้วยเนื่องจากตนต้องการทำงานในหน้าที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่า

๕.๒๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๕ รัฐบาล นายบรรหาร ศิลปอาชา

ญัตติเรื่องเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ นายชวน หลีกภัย กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๓๙ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๙ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๙ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ สมัยที่สอง วันที่ประชุม ๘ - ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ไม่มีการลงคะแนนเสียงให้รัฐมนตรีทั้ง ๓ คน (กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการคลัง) เพราะฝ่ายค้านทั้งหมดเดินออกจากห้องประชุม ในขณะที่มีการลงมติ ถือว่าฝ่ายค้านยังไม่ได้อภิปรายรัฐมนตรีทั้ง ๓ คน จึงไม่มีการลงคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจ

นายชวน หลีกภัย ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายนำเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดังนี้ ในนามของฝ่ายค้านทั้ง ๔ พรรค ร่วมกันเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ดังต่อไปนี้ ๑. นายมนตรี พงษ์พานิช รองนายกรัฐมนตรี ๒. นายบรรหาร ศิลปะอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๓. นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๔. นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕. นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๖. นายสุขวิช รังสิตพล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๗. นายไชยวัฒน์ สิ้นสูงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ๘. นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ๙. นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ๑๐. นายสุชาติ ตันเจริญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

เนื่องจากปรากฏเป็นที่ชัดเจนว่า รัฐมนตรีผู้มีรายนามข้างต้นได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ขาดความรู้ความสามารถ ขาดวิจรณ์ญาณ ขาดจริยธรรมและขาดความชอบธรรม ทั้งยังมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีความประพฤติฉ้อฉล ยึดผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องมากกว่าของประชาชน ไม่สมควรที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป พฤติกรรมดังกล่าวได้สร้างความเสียหายต่อประเทศชาติ และกระทบกระเทือนความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง

ทางด้านเศรษฐกิจ ได้สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนอย่างมาก เนื่องจากไม่สามารถรักษาระดับราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการอุปโภคและบริโภคให้เหมาะสมได้ และประสบความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาค่าขาดดุลบัญชีเดินสะพัด นอกจากนี้การดำเนินการโครงการต่างๆ โดยเฉพาะโครงการที่ต้องร่วมงานกับภาคเอกชน ไม่ได้ยึดหลักความถูกต้องเหมาะสม ความเป็นธรรม และผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง พฤติกรรมเหล่านี้ได้ทำลายความเชื่อมั่นศรัทธาในสถาบันหลัก ๆ ที่รับผิดชอบการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของระบบเศรษฐกิจโดยรวมอย่างรุนแรง

ทางด้านสังคม การเมืองและการบริหาร ได้ประสบความล้มเหลวในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชน ไม่ปกป้อง แต่กลับลดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชนที่พึงจะมี ในระบอบประชาธิปไตย ทั้งยังมีพฤติกรรมในลักษณะการเลือกปฏิบัติ ส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อถือในความศักดิ์สิทธิ์และความเสมอภาคในการบังคับใช้กฎหมาย การโยกย้ายแต่งตั้งข้าราชการ กรรมการใน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐมีเลศนัย เป็นผลให้กระทบกระเทือนขวัญและกำลังใจของข้าราชการและ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทำให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติราชการ

หากปล่อยให้การบริหารราชการและรัฐมนตรมีพฤติกรรมเช่นนี้ต่อไป นอกจากจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อความศรัทธาที่ประชาชนพึงมีต่อระบอบประชาธิปไตย พรรคร่วมฝ่ายค้านทั้ง ๔ พรรคจึงได้เข้าชื้อกันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเสนอญัตติ ดังกล่าวนี้

งานวันนี้คือภารกิจที่กฎหมายรัฐธรรมนูญให้อำนาจสภาผู้แทนราษฎรไว้ว่า สภาผู้แทนราษฎรมี อำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญให้สิทธิสมาชิกเข้าชื้อกันเพื่อเสนอ ญัตติเปิดอภิปรายไม่ว่างใจ ซึ่งถือเป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ภารกิจที่ฝ่าย ค้านปฏิบัติวันนี้จึงเป็นภารกิจที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ วันนี้คือภารกิจเป็นหน้าที่และบทบาทฝ่าย ค้านจะต้องทำ ไม่ใช่เป็นเรื่องอาชวาทคาดคั้น เพราะฉะนั้นไม่ว่าการเปิดอภิปรายวันนี้จะก่อให้เกิดปฏิกิริยา และรัฐบาลต้องดำเนินการด้วยวิธีการอื่นใดที่จะทำลายความเชื่อถือของฝ่ายค้านจะด้วยกลั่นแกล้งหรือจะด้วย วิธีการเร่งรัดเพื่อดำเนินการ ไม่ว่าจะที่กระปี่ ที่สุราษฎร์ธานี หรือที่ไหนก็ตาม ก็ไม่มีผลที่จะระงับการปฏิบัติหน้าที่ ของฝ่ายค้านได้ อยากให้เข้าใจในจุดนี้ ถ้าเราเข้าใจบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายแล้วประชาธิปไตยจะเข้าสู่ ครอบครอง และพวกเราที่ปฏิบัติหน้าที่แต่ละฝ่ายจะได้รับบทบาทหน้าที่ตัวเอง การเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะ ไปได้ เพราะฉะนั้นวันนี้ไม่ใช่เป็นวันที่ฝ่ายค้านมาสร้างความเคียดแค้นหรือมาแก้แค้นท่าน และไม่ใช่วันที่รัฐบาล จะมาเปิดอภิปรายไม่ว่างใจฝ่ายค้าน เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้เปิดช่องไว้ ความจริงแล้วพวกเราที่ เป็นนักการเมืองในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และพวกเราที่เล่นการเมืองโดยบริสุทธิ์ไม่ซื้อเสียงจะเข้าใจ บทบาทของแต่ละฝ่ายกันอย่างดี ไม่เคยเห็นการเปิดอภิปรายครั้งใดที่สร้างความหวั่นไหวและเกิดความ ตระหนก ฤกวิพากษ์วิจารณ์ และกลายเป็นเรื่องตอบโต้ก่อนเริ่มวันเปิดอภิปรายเหมือนขณะนี้ เข้าใจหลายคน มีแผล หลายคนมีร่องรอยแผลที่ยังไม่หายสนิท ความหวาดกลัวนั้นทำให้เกิดปัญหา

นับตั้งแต่รัฐบาลชุดนี้เข้าบริหารประเทศ เป็นสิทธิรัฐบาลที่บริหารงานได้ตามกฎหมายภายใน ระยะเวลาตามรัฐธรรมนูญคือ ๔ ปี แต่ในระบบนี้ต่างกับระบบอื่นที่ในช่วงบริหารประเทศอาจมีการเปิด อภิปรายไม่ว่างใจเพื่อขับไล่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐบาลได้เช่นเดียวกับในช่วงบริหารราชการ แม้จะอยู่ไม่ครบ วาระรัฐบาลมีสิทธิยุบสภาได้ ระบอบประชาธิปไตยที่มีระบบต่างกัน วิธีการควบคุมดูแลและการสร้างดุลอำนาจ ระหว่างแต่ละฝ่ายนั้นจึงแตกต่างกันไป การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินมีมาตรการหลายอย่าง มาตรการที่

รุนแรงที่สุดคือมาตรการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ จึงไม่ถือว่าการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นเป็นญัตติธรรมดา ๆ ที่ใช้กันทุกสมัยประชุม หรือสมัยละ ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่หนักและเป็นเรื่องที่สุด เป็นเรื่อง ที่รุนแรงที่สุดในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล จะใช้มาตรการดังกล่าวนี้ต่อเมื่อมีเหตุผล เพียงพอและมีน้ำหนักเพียงพอแล้วที่จะเปิดอภิปราย ฝ่ายค้านในสภานี้เคยเป็นฝ่ายบริหารมาก่อน จึงเข้าใจว่า รัฐบาลต้องมีเวลาในการทำงาน เมื่อรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินในช่วง ๒ – ๓ เดือนแรก มีปฏิกริยาที่ไม่ พอใจตั้งแต่ต้นของประชาชนไม่น้อย ถึงขณะที่ผลักดันให้ฝ่ายค้านริบเปิดอภิปรายขับไล่รัฐบาล แต่ฝ่ายค้าน ไม่ได้เดินตามกระแส เราถือว่า ๓ – ๔ เดือนแรกนั้นรัฐบาลไม่มีอะไร รัฐบาลต้องทำงานที่รัฐบาลก่อนทำค้างไว้ บางเรื่อง รัฐบาลทุกชุดต้องเป็นอย่างนี้ รัฐบาลต้องแสดงผลงานให้ประจักษ์ ให้โอกาสรัฐบาลเพราะเข้าใจถึง การทำงาน แต่โดยความไม่ชอบที่ประชาชนมีความรู้สึกต่อรัฐมนตรีบางคน ทำให้เสียงเรียกร้องที่จะขับไล่บุคคล ดังกล่าวหรือให้เปลี่ยนแปลงมีสูงถึงขนาดว่าเมื่อฝ่ายค้านไม่เปิดอภิปรายทันทีทันใดก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ บัดนี้ได้ให้เวลารัฐบาลมาก รัฐบาลได้ทำงานค้างค้ำที่ รัฐบาลก่อน ๆ ทำเอาไว้เสร็จไปหลายเรื่อง ปกติแล้วรัฐบาลมักจะยอมรับความจริงว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องรัฐบาล ก่อนทำไว้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลคิดขึ้นมาใหม่ รัฐบาลนี้แปลกตรงที่อะไรดีเป็นของรัฐบาล อะไรทำท่าจะมี ปัญหาโยนรัฐบาลก่อน พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลมากกว่าที่เป็นพฤติกรรมของนัก ประชาธิปไตย บัดนี้ระยะเวลาได้ล่วงเลยพอสมควรสามารถติดตามการทำงานตามนโยบายของรัฐบาลและมี เหตุผล มีน้ำหนัก มีข้อมูลเพียงพอ ที่ฝ่ายค้านจะร่วมกันเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับงานที่ควบคุมดูแล ในรัฐวิสาหกิจ การท่าเรือแห่งประเทศไทย ประเด็นการประมูลให้เอกชนบริหารการท่าเรือ ที่ดำเนินการ ต่อเนื่องจากรัฐมนตรีรัฐบาลที่แล้วซึ่งมีการประมูล มีบริษัทซื้อของประกวตราคา เสนอเงื่อนไข เสนอราคา ตามหนังสือ ที.โอ.อาร์ หรือหนังสือชี้ชวน ที่บริษัทใดเสนอให้ประโยชน์กับรัฐสูงสุด หรือเสนอการขนส่งตู้ สิ้นค้าออกได้มากที่สุดถือว่าจะได้รับการพิจารณาให้ชนะการประกวตราคา เพราะวัตถุประสงค์ในการให้เอกชน ทำนั้นคือการให้เอกชนพยายามส่งสินค้า ตู้สินค้าที่ระบายออกในท่าที่รับเรือ นั้นให้ได้มากที่สุด เมื่อมีการเปิด ของประกวตราคาปรากฏว่า ๓ บริษัทที่ยื่นซองรู้กันหมดว่าบริษัทที่เสนอข้อเสนอที่เป็นประโยชน์สูงสุดคือ บริษัท ที.พี.ที. หรือ Thai prosperity หลังเปิดซองแล้ว ดูเหมือนทุกฝ่ายจะยอมรับ แม้กระทั่งบริษัทคู่แข่งก็ ยอมรับว่าเสนอเงื่อนไขที่ดีกว่า แต่พอเปลี่ยนรัฐบาล ยังไม่ทันชี้ขาดว่าใครแพ้ชนะเพียงแคเปิดซอง เปลี่ยน รัฐมนตรี ปัญหาที่ตามมา มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการของการท่าเรือ กรรมการที่ถูกออกไปเป็นวิศวกร จากกรมโยธาธิการ และ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งเป็นผู้ชำนาญเรียนมาทางด้านท่าเรือพาณิชย์ โดยตรง เมื่อเปลี่ยนกรรมการบางคน การพิจารณาการประกวตราคาก็เปลี่ยนไป ผลออกมาว่าบริษัทซึ่งเสนอ ราคาหรือเสนอเงื่อนไขให้รัฐบาลได้สูงที่สุดนั้นตกคุณสมบัติไป ๒ บริษัท เหลือบริษัทเดียว ในที่สุดคณะทำงานก็ เสนอคณะกรรมการของบอร์ดการท่าเรือให้บริษัทนี้ได้ไป เรื่องนี้ดูเหมือนเป็นเรื่องของคณะกรรมการ รัฐมนตรี ไปเกี่ยวข้องอย่างไร รัฐมนตรีบริหารงานในหน่วยรัฐวิสาหกิจแปลกไปจากคนอื่น คือเข้าไปล้วงลึกถึงขนาดไปสั่ง

ให้ถอนวาระเรื่องนั้นออกในการประชุมบางครั้งที่เป็นเรื่องเป็นเงินเป็นทอง แม้เรื่องนั้นกรรมการจะเสนอเพียงเพื่อขออนุมัติได้ดำเนินการมาถูกต้องแล้ว แต่รัฐมนตรีก็ไปสั่งให้ถอนเรื่องนั้นออก การล้วงลึกมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องอยู่ด้วย กรณีของการประมูลในที่สุดบริษัทที่ได้ไปคือบริษัทซึ่งเสนอการประกวดราคาต่ำกว่าบริษัท ที.ที. เหตุผลที่คณะทำงานเสนอต่อคณะกรรมการการทำเรือ และคณะกรรมการฯ เห็นชอบ คือ ไม่เชื่อถือบริษัทที่เสนอให้สูงสุด ไม่เชื่อถือการเงิน ไม่เชื่อถือการแสดงรายได้ที่เสนอรายได้ต่ำกว่ารายได้ฝากเงินกินดอกเบี้ย และไม่เชื่อถือมาตรการข้อเสนอในเรื่องการซื้อเครน (Crane) สำหรับยกตู้สินค้า เมื่อพิจารณาถึงบริษัทที่เสนอราคาสูงสุดเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นโดยหุ้นส่วน ๒ ฝ่าย คือ บริษัทในเครือปูนซีเมนต์ไทยถือหุ้นอยู่เกือบครึ่ง และมีผู้ถือหุ้นคือผู้บริหารของบริษัทปูนซีเมนต์ไทยระดับสูง ๑ หุ้น อีกฝ่ายคือภาคเอกชนเป็นบริษัทโหวงฮกถือหุ้นอยู่ครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด ๒๕๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งเป็นบริษัทผู้เชี่ยวชาญการเดินเรือพาณิชย์มาเป็นเวลาร้อยปีแล้วและถือว่าเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย ใครพูดได้ใหม่ว่าบริษัทปูนซีเมนต์ไทยเชื่อถือไม่ได้ เป็นบริษัทซึ่งผู้ถือหุ้นมีทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์อยู่ด้วย ไปทำธุรกิจใดไม่มีใครที่บังอาจดูถูกได้ว่าเชื่อถือไม่ได้ บริษัทเหล่านี้มีมาตรฐานในการประกวดราคา มีมาตรฐานในการสู้ในการประกวดราคาแต่ละแห่ง เขาจะไม่จ่ายเงินพิเศษ ใครไปเรียกร้องเงินเขาจะไม่ให้เพราะเขาจะเสียชื่อ เขาถือว่ามาตรฐานบริษัทคือสูตามกติกากฎบริษัทประเภทนี้ที่ไม่หนีภาษี ยอมจ่ายภาษีให้กับรัฐทุกบาททุกสตางค์ ไม่ทำธุรกิจใต้โต๊ะ ไม่ยอมเอาชนะด้วยการจ่ายเงินพิเศษ เพราะไม่สามารถจะไปทำบัญชีแสดงรายจ่ายนอกเหนือจากที่ต้องจ่ายตามปกติได้ บริษัทดังกล่าวจึงแพ้ไป คำวินิจฉัยว่าไม่น่าเชื่อถือของบริษัทนี้จึงเป็นเรื่องที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาก ลงเอยด้วยมีผลประโยชน์เข้าไปเกี่ยวข้อง จากการสอบถามรัฐมนตรีเอนก รัฐมนตรีคนเก่าที่ดูแลเรื่องนี้เล่าว่ามีคนมาติดต่อขอให้ช่วยให้เป็นผู้ชนะ แต่ท่านบอกทำไม่ได้ให้ไปไปตามกติกาของ ที.โอ.อาร์. และตามกฎหมายเกณฑ์ของการประกวดราคา รัฐมนตรีชัยศักดิ์เป็นรัฐมนตรีใหม่มีโอกาสเป็นรัฐมนตรีอีกยาวนาน ไม่อยากให้พฤติกรรมนักการเมืองประเภทนักกินเมืองเกิดขึ้น ถ้าเรื่องนี้รัฐมนตรีไปเกี่ยวข้องในเรื่องผลประโยชน์ต้องรับผิดชอบ ถ้ารัฐมนตรีไม่เกี่ยวข้องต้องหาตัวผู้กระทำความผิด เพราะมีเรื่องหลายเรื่องที่ปรากฏว่ามีพฤติกรรมที่รัฐมนตรีรู้แต่ไม่ทำอะไร

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายสุชาติ ตันเจริญ รัฐมนตรีเป็นนักการเมืองและเป็นนักธุรกิจ ท่านแยกไม่ออกทำให้เป็นนักธุรกิจการเมืองชัดเจน เรื่องที่อื้อฉาวทุกวันนี้คือเรื่องการออกเอกสารสิทธิที่ดินที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดอื่น ๆ ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ส.ส. กลุ่ม ๑๖ เข้าไปเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นในฐานะผู้ก่อตั้งบริษัทเพื่อรับซื้อที่ดิน ท่านเป็นผู้ริเริ่มผู้ก่อการตั้งบริษัทรับซื้อที่ดิน และไปเกี่ยวข้องจากประจักษ์พยานผู้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการมาธิการ ให้ข้อความต่อสื่อว่าท่านเข้าไปรับรู้ในการออกเอกสารสิทธิในที่ดินและเป็นการออกเอกสารสิทธิที่ไม่ชอบมาพากลไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่เป็นไปตามระเบียบ มีลักษณะสมคบกันเพื่ออุบเอาที่ของเอกชนหรือที่สาธารณสมบัติแผ่นดิน หรือที่หลงมาเป็นประโยชน์ในทางธุรกิจของท่านที่ดินที่เกี่ยวข้องประมาณ ๓๐,๐๐๐ ไร่ เรื่องเกิดขึ้นปี ๒๕๓๗ นายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีสุชาติพยายามเบี่ยงเบนปัญหาว่าเรื่องเกิดในรัฐบาลก่อน ที่พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นรัฐมนตรีมหาดไทย แต่ไม่บอก

นายกรัฐมนตรีให้ทราบเรื่อง เป็นการเข้าไปหาผลประโยชน์โดยการไปออกเอกสารสิทธิในที่ดินซึ่งไม่ควรจะออก ไปออกทับที่ชาวบ้าน ชาวบ้านไม่เคยขอร้องออกเอกสารสิทธิก็ไปออกให้ ไปออกทับที่ซึ่งเป็นสภาพน้ำท่วมถึงซึ่งไม่ควรออกเอกสารสิทธิ มีผลกระทบไม่เพียงแต่สิทธิของคนอื่น สิทธิของแผ่นดิน แต่กระทบไปถึงสิ่งแวดล้อม บริษัทที่รัฐมนตรีเป็นผู้ร่วมก่อตั้งก็รับซื้อที่ดินดังกล่าวมาในราคาซึ่งสมคกับบริษัทประเมินแพงกว่าราคาเป็นจริงหลายสิบเท่า แล้วเอาที่ดินมาวางประกันกับธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการโดยการจำนอง ได้เงินจากการจำนองในราคาที่สูงกว่าราคาจริง แล้วนำเงินไปทำธุรกิจเรื่องหุ้น ไปซื้อหุ้นในบริษัทที่สถานะไม่ค่อยดีนักหรือที่เรียกว่าหุ้นเน่า ใช้เงินไปครอบงำกิจการของบริษัทที่มีลักษณะไม่น่าเชื่อถือแล้วไปตกแต่ง เอาหุ้นนั้นมาขาย เป็นการเอาเงินฝากของประชาชนไปทำธุรกิจเรื่องหุ้น แผลงเม้าซึ่งไม่มีส่วนรู้เห็นก็บินเข้ามาตายนกไฟที่ท่านก่อไว้ รัฐมนตรีและคณะกลุ่ม ๑๖ บางคนได้เงินไปก้อนใหญ่ ประชาชนหายหน้ากระทบต่อสภาพความมั่นคงของธนาคาร กระทบต่อสถานะเศรษฐกิจของประเทศ กระทบต่อสถาบันการเงิน และหน่วยงานของรัฐที่ดูแลการเงิน เงินเหล่านี้ไปสู่การเมือง คณะกลุ่ม ๑๖ ได้เป็นผู้แทนราษฎร ได้เป็นรัฐมนตรีดูแลงานกรมที่ดินแล้วไปออกโฉนดที่เกาะเสม็ด เรื่องการออกเอกสารสิทธิที่ไม่ชอบที่จังหวัดหนองคายเกิดในสมัยรัฐบาลที่แล้วและต่อเนื่องมาถึงรัฐบาลนี้ นายกรัฐมนตรีคงจะโยนไม่พ้นเพราะการออกเอกสารสิทธิเกิดเมื่อเดือนกันยายนนี้ นายกรัฐมนตรีมารับตำแหน่งเดือนกรกฎาคม และเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย การออก น.ส. ๓ ยังทำต่อเนื่องมาในที่ดินที่ไม่ชอบมาพากล เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ชอบทั้งกฎหมายและไม่ชอบธรรม ที่คนเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะพึ่งหาประโยชน์จากฐานะและตำแหน่งเป็นการนำเอาความเป็นนักการเมืองมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจกลายเป็นนักธุรกิจการเมืองทุกอย่างทำเพื่อประโยชน์ของตัวเองไม่ได้คิดถึงประโยชน์ของประเทศและประชาชน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ไม่สามารถรักษาระดับเงินเฟ้อได้ระยะเวลา ๑๐ เดือนของรัฐบาลเงินเฟ้อพุ่งไปถึง ๗.๔ บัญชีเดินสะพัดเข้าสู่อัตราร้อยละ ๘.๑ ถ้าเทียบตามมาตรฐานสากลของการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของกองทุนระหว่างประเทศเป็นอัตราที่สูงมากและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต รัฐบาลไม่ตระหนักว่าเรื่องนี้จะกลายเป็นปัญหา ไม่มีมาตรการจริงจังที่สกัดกั้นปัญหาที่จะเกิดขึ้น ปัญหาค่าครองชีพ ของแพง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องรับผิดชอบเรื่องราคาสินค้าแพง นำวิถิตต่อคำวิจารณ์ขององค์กรหรือสถาบันระหว่างประเทศ เช่นการวิพากษ์วิจารณ์สถานภาพเศรษฐกิจของไทย ความมั่นคงเศรษฐกิจของไทยเปรียบเทียบกับเม็กซิโกแสดงว่ามีอะไรไม่ปกติอยู่ในนโยบายและข้อเท็จจริง มาตรการที่รัฐบาลทำประโยชน์ตกกับบริษัทใหญ่ ๆ เช่นมาตรการดอกเบี้ย เงินกำลังออกนอกประเทศ บริษัทขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพกู้เงินต่างประเทศมาใช้ในประเทศมาให้กู้ต่อในอัตราดอกเบี้ยสูง และกินกำไรจากความต่างของอัตราดอกเบี้ย เป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อการลงทุน ความไม่น่าเชื่อถือในการลงทุนในอนาคต สิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทำไปไม่ช่วยอะไร เรื่องการอุทธรณ์คดีเก็บภาษีย้อนหลังของ นายมนตรี พงษ์พานิช เมื่อเกิดเหตุคณะรัฐมนตรีช่วยกันปกป้อง รองนายกรัฐมนตรีพูดว่าเรื่องนี้ทางปฏิบัติเป็นเรื่องธรรมดาเขาทำกันเป็นปกติ เรื่องเดิม นายมนตรี พงษ์พานิช ถูกคณะ รสช. ยึดทรัพย์ข้อหา

ร่ำรวยผิดปกติ ร่ำรวยจากการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ รสช.ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลัง ตรวจสอบการชำระภาษี กรมสรรพากรประเมินภาษีใหม่ พบว่ายื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้องมีเจตนาหลบเลี่ยงภาษี จึงเรียกเก็บภาษีใหม่พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มสำหรับเงินได้ปี ๒๕๓๑ ถึงปี ๒๕๓๓ เป็นเงิน ๗๘ ล้านบาท ๗ แสนกว่าบาท นายมนตรีฯ ไม่พอใจ จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กรมสรรพากร ผลคณะกรรมการอุทธรณ์ลดเบี้ยปรับหลายรายการเหลือ ๕๓ ล้านบาทเศษ นายมนตรีฯไม่พอใจ จึงฟ้องศาลภาษีกลางวินิจัย ศาลภาษีอากรกลางวินิจัยให้นายมนตรีฯ ชนะคดีเกือบทุกประเด็น กรมสรรพากรและสำนักงานอัยการสูงสุดอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลฎีกา เรื่องนี้เป็นกฎหมายพิเศษให้อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไม่ผ่านศาลอุทธรณ์ ต่อมาภายหลังกรมสรรพากรได้เปลี่ยนท่าทีโดยไม่ทราบสาเหตุ ได้ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์คดีต่อศาลฎีกา อธิบดีกรมสรรพากรออกมาให้สัมภาษณ์ด้วยท่าทีอีกอีกไม่เต็มคำว่ารัฐมนตรีคลังเป็นคนสั่ง เมื่อรัฐมนตรีคลังกลับจากต่างประเทศเรียกอธิบดีกรมสรรพากรเข้าพบ อธิบดีกรมสรรพากรเปลี่ยนใหม่ว่าเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเป็นผู้พิจารณาเองรัฐมนตรีคลังไม่ได้สั่ง การวินิจฉัยให้อุทธรณ์คดีนี้ต่อศาลฎีกา วินิจฉัยโดยผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายของกรมสรรพากร เพราะก่อนที่อัยการจะอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาได้ปรึกษากฎหมายว่าควรอุทธรณ์ไหม ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายฯศึกษาแล้วเห็นสมควรอุทธรณ์และไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นคือศาลภาษีอากรกลาง เรื่องนี้อัยการให้ไม่ได้ถ้ารัฐมนตรีไปรับคำสั่งแล้วมาทำตาม เพราะประโยชน์ของประเทศชาติกับประโยชน์ส่วนตัวของนักการเมืองบางคนบางกลุ่มแลกกันไม่ได้ ผลของคดีนี้เป็นการพิสูจน์ว่าเราได้ใช้การเมืองเข้าไปล้วงลูกถึงงานราชการประจำ ผลกระทบที่ทำให้งานประจำเสียหาย ทำให้ผลประโยชน์ของประเทศชาติเสียหาย ทำให้หลักการของบ้านเมืองเสียหาย ถ้าเป็นเรื่องชาวบ้านธรรมดาจะไม่มีการถอนอุทธรณ์ แต่เป็นเรื่องเกิดกับนักการเมือง รัฐบาลปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้นอีกต่อไปอีกสักเท่าไร เป็นประเด็นที่รัฐมนตรีต้องชี้แจง

เมื่อรัฐบาลทราบถึงฝ่ายค้านขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล และปรากฏชื่อ รองนายกรัฐมนตรี นายมนตรี พงษ์พานิช ร่วมกับ นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียนฝ่ายค้าน คือเมื่อตอนขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายมนตรีฯไม่พอใจ แต่ข้อที่ไม่พอใจต่างกับคนอื่น ปกติการเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจเป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องรับอยู่เสมอ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่าจะไว้วางใจอะไร เพราะยังไม่ทันพูดไว้วางใจกันแล้ว โกรธกันหมดแล้ว นี่คืออำนาจที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่าการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนั้นมาตรการเสนอกระทู้ มาตรการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ คือมาตรการที่ปฏิบัติในครุลงและระบบนี้ รัฐมนตรีบางคนโกรธแล้วออกมาแก้ตัว ผู้ที่เราไม่เปิดอภิปรายก็โกรธ ผู้แทนราษฎรพรรคความหวังใหม่โกรธที่ไม่เปิดอภิปรายหัวหน้าพรรค แล้วบอกว่าเจตนาสร้างความแตกแยกในพรรครัฐบาล สำหรับ นายมนตรีฯโกรธแล้วบอกว่าที่ถูกเปิดอภิปรายนั้นเพราะมีคนเกลียดชังมาตรฐานของพรรคฝ่ายค้านที่เปิดอภิปรายใครนั่นไม่ได้ถือความเกลียดความรักเป็นมาตรฐาน ถ้าเรารู้เห็นอะไร

แล้วปล่อยให้ลอยละลือไม่หวังดีไม่ว่าความเสียหายเกิดขึ้น พรรคฝ่ายค้านต้องรับผิดชอบร่วมด้วยว่าปล่อยให้ได้อย่างไร เรื่องของนายมนตรีฯ เกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นอดีตรัฐมนตรี การเปลี่ยนตำแหน่งจะโดยเจตนาอะไรก็ตามไม่ได้หลุดพ้นจากเรื่องที่ต้องเปิดอภิปราย เพราะสิ่งที่ทำไว้ยังมีอยู่ยังปรากฏอยู่ เมื่อตอนที่นายมนตรีฯ อยู่กระทรวงเกษตรฯ รับตำแหน่งใหม่ ๆ งานที่ปฏิบัติสวนทางกับนโยบายที่รัฐบาลแถลง โดยเฉพาะการโยกย้ายข้าราชการซึ่งนโยบายจะยึดหลักคุณธรรม เรื่องการซื้อปุ๋ย คือการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการ อ.ต.ก. เป็นสิทธิของรัฐมนตรี สามารถเปลี่ยนหัวหน้าหน่วยงานในรัฐวิสาหกิจเพื่อให้ตามนโยบาย จะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนแล้วแต่จะเห็นว่าคนนั้นดีหรือไม่ดี หรือเราเห็นว่าดีแต่เราไม่อยากจะ เราเปลี่ยนคนที่แย่กว่านั้นเข้ามาก็เป็นสิทธิ ไม่มีใครว่าอะไร แต่ผลของงานเป็นผลกระทบต่อประชาชน แต่นายมนตรีฯ รัฐมนตรีเกษตรฯ เปลี่ยนผู้อำนวยการ อ.ต.ก. นายนิพนธ์ วงศ์ตระหง่าน ที่เป็นอดีตนายกสมาคมโรงสี อดีตรัฐมนตรีเกษตรฯ นายนิพนธ์พร้อมพันธุ์ ไปทาบตามมาทำงานเชื่อในความสามารถความซื่อสัตย์สุจริต อ.ต.ก. เริ่มมีกำไร เมื่อเปลี่ยนรัฐบาล รัฐมนตรีแจ้งปลัดกระทรวงให้อ่านายนิพนธ์ฯออกไป นายนิพนธ์ยื่นใบลาว่าสุขภาพไม่ดี แต่จากการสอบถามทราบว่ารัฐมนตรีเร่งให้ออกโดยเร็วที่สุด คนที่รัฐมนตรีตั้งเป็น ผู้อำนวยการ อ.ต.ก. เคยสมัครผู้แทนราษฎรคู่กับรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๓๕ การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจจะชี้ชัดถึงนโยบายของรัฐบาล การโยกย้ายที่น่าวิตกคือ การเปลี่ยนแปลงข้าราชการในกรมต่าง ๆ เช่น กรมป่าไม้ รัฐมนตรีมอบให้รัฐมนตรีสุวิทย์ ระดับที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นระดับที่ปลัดกระทรวงและอธิบดีควรพิจารณา แต่ท่านล้วงลูกไปเล่นหมด การโยกย้ายทำโดยไม่มีกติกากฎเกณฑ์ ย้ายเพื่อล้างแค้น ย้ายคนที่ไม่ผิดแต่สนิทกับรัฐบาลก่อน ทำงานกับหน้าห้องรัฐมนตรีคนก่อน ซึ่งไม่ควรจะไปแกล้งเขา ข้าราชการผู้นั้นอยู่ถูกที่ถูกดีย้ายไปอยู่เชียงใหม่ทำให้เดือดร้อน รองนายกมนตรีฯ ครั้งเป็นรัฐมนตรีเกษตรฯ คุณกรมชลประทานที่มีผลประโยชน์สูง งบประมาณสูง งานก่อสร้าง งานจัดซื้อ งานบูรณะ งบประมาณมาก เป็นกรมที่มีผู้รับเหมาเข้าไปเกี่ยวข้องมาก รัฐมนตรีหลายคนเข้าไปเกี่ยวข้องในการประมูล มีเรื่องอื้อฉาว เช่นกรณีเขื่อนสิียด ถ้านักการเมืองไม่มีธุรกิจการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง เราจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศได้มาก แต่ถ้าไปมีส่วนร่วมมีผลประโยชน์นอกจากจะรักษาผลประโยชน์ไม่ได้แล้วยังเสียผลประโยชน์ของประเทศชาติด้วย นายสันติ ชัยวิรัตน์ เคยอภิปรายในสภาสมัยที่เป็นลูกพรรคของรองนายกฯ ว่า นายมนตรีฯ แนะนำว่าในเวลาต่อรองกับบุคคลอื่น อย่าเขียนเป็นหนังสือจะเป็นหลักฐาน อย่าพูดเดี่ยวจะอัดเทป ท่านแนะนำวิธีเขียนฝ่ามือ มีผู้หวังดีมองเห็นความหายนะของระบบราชการและลามไปถึงความหายนะของบ้านเมืองโดยส่วนรวม กระทบต่อประชาชนในวงกว้าง กล้าให้ข้อมูลโดยขอไม่ให้เปิดเผยชื่อ ปัญหา คือ นายมนตรีฯ ขณะเป็นรัฐมนตรีเกษตรฯ แต่งตั้งอธิบดีกรมชลประทาน วิธีการแต่งตั้งปรากฏว่าข้าราชการในกรมชลประทานต้องรวบรวมเงินส่งอธิบดีเพื่อให้กับนักการเมือง ข้าราชการในกรมชลประทานได้รับการขอร้องให้ช่วยอธิบดี อธิบดีกำลังเดือดร้อนและคนเหล่านั้นก็รวบรวมส่งให้อธิบดี เพื่อนำเงินไปใช้หนี้ที่ต้องจ่ายในการได้รับการแต่งตั้งเป็นอธิบดี ท่านปล่อยให้พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้น ทำให้โครงการจ่ายเงินเพื่อการแต่งตั้งในตำแหน่งระดับสูงในกระทรวงเกษตรฯเกิดขึ้น ถ้าไม่ป้องกัน ถ้าไม่ระงับวิธีการเหล่านี้จะระบาดทำลายระบบราชการทั้งระบบ ท่านต้องรับผิดชอบต้องเอาข้อเท็จจริงออกมาให้ได้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่อยากจะไปหาหลักฐานหรือ

ใบเสร็จ สิ่งที่เปิดเผยนี้จะสะกิดนักการเมืองประเภทกินเมืองไม่ให้ประพฤติ สิ่งนี้จะระงับความชั่วร้ายได้ระดับหนึ่ง แม้จะเปลี่ยนพฤติกรรมสันดานคนไม่ได้ทั้งหมด แต่สิ่งนี้จะป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้นักกินเมืองต้องชั่งใจความคิดที่จะรับรื้อนหาผลประโยชน์จะต้องชะลอลงแม้จะไม่หมดสิ้นไป

เรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีเรื่องวิทยานิพนธ์ ที่เชื่อได้ว่าการลอกกันจริง ไม่ต้องการให้บ้านเมืองเรามีมาตรฐานใหม่เกิดขึ้น ไม่ต้องการสร้างค่านิยมที่ว่าใครโกงเก่ง ใครเอาเปรียบสังคมได้ คนนั้นเก่ง ใครสามารถฉ้อฉลคดโกงมากกว่าคนอื่นเป็นคนเก่ง ถ้าค่านิยมสังคมเราเปลี่ยนไปสังคมเราอยู่ไม่ได้ อยู่ไม่รอด นอกจากนั้นมืเรื่องป่าทำชนะ การทำลายป่าที่ชั้ญภูมิ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) ทำหน้าที่สรุปยุติการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล โดยสรุปว่า ในการอภิปรายฝ่ายค้านไม่ได้มีโอกาสอภิปรายรัฐมนตรี ๓ คน เมื่อสมาชิกฝ่ายค้านไม่ได้อภิปรายรัฐมนตรีคนใด ก็จะไม่สรุปประเด็นของรัฐมนตรีคนนั้น การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นมาตรการที่รุนแรงที่สุดที่พรรคฝ่ายค้านพึงจะใช้ในการตรวจสอบการบริหารของรัฐบาล และรัฐมนตรี มาตรการรุนแรงที่สุดที่ใช้้นถ้ายึดตามมาตรฐานของอารยประเทศที่เป็นประชาธิปไตย เพียงแต่ความผิดที่ไม่ได้กระทำตามนโยบายที่แถลงต่อสภา ซึ่งในระบอบประชาธิปไตยถือว่าเป็นคำมั่นสัญญา สัญญาประชาคมที่นักการเมืองพึงจะมีต่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจก็เพียงพอแล้วที่จะไม่ไว้วางใจ หรือถ้ารัฐมนตรีให้คำมั่นสัญญาต่อสาธารณะหรือต่อสภาแห่งนี้แล้วไม่ประพฤติไม่เป็นไปตามสัญญา ไม่เป็นไปตามคำพูดนั้น หลายประเทศถือเป็นเรื่องใหญ่เพียงพอที่จะเรียกร้องความรับผิดชอบ แต่บ้านเราพิเศษเมื่ออภิปรายไม่ไว้วางใจมักจะมีการพูดเรียกหาใบเสร็จ เรียกหาหลักฐานข้อมูล และมักเบี่ยงเบนประเด็นไปว่าจะต้องอภิปรายให้เห็นว่ารัฐมนตรีทำผิดกฎหมาย สภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่ศาล สภาผู้แทนราษฎรไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่ารัฐมนตรีทำผิดกฎหมายแล้วจึงจะไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีได้ การอภิปราย ๓ วันครบถ้วนในประเด็นไม่ทำตามนโยบายที่แถลง ไม่ปฏิบัติตามนโยบาย ไม่ปฏิบัติตามคำพูด ตามคำสัมภาษณ์ มีทั้งพฤติกรรมที่ไม่ชอบธรรม หุจริตฉ้อฉล มีประเด็นที่ทำผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่น่าเสียใจเมื่อคุณนโยบายของรัฐบาลข้อ ๑.๑.๓ สนับสนุนองค์กรรัฐสภาให้สามารถทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติและตรวจสอบฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคืออะไร การที่ผู้นำรัฐบาลใช้สิทธิในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยที่ยังไม่มีใครอภิปรายเลย เกิดอะไรขึ้น เพียงเท่านั้นก็พิสูจน์ชัดแล้วว่าความแตกต่างระหว่างนักการเมืองกับคนที่เข้ามากินเมืองเป็นอย่างไร แค่ ๑๐ นาทีที่ผ่านมาแสดงอะไรหลายอย่างที่คนในรัฐบาลนี้ประพฤติปฏิบัติกันตั้งแต่หัวหน้าลงมา ไม่อยากเปิดโปงว่าที่ต้องทำเช่นนี้เพราะอะไร ท่านจะเก่งการสามารถอย่างไร ทุกคนไม่มีใครเปลี่ยนอดีตได้ ไม่มีใครหลีกเลี่ยงข้อเท็จจริงพฤติกรรมที่ทำเอาไว้ คาดไม่ถึงว่าการอภิปรายจะต้องจบลงอย่างนี้ ถ้าท่านประธานประสงคืให้ย้อนกลับไปถึงรัฐมนตรีทั้ง ๗ คน ให้ไล่ไปที่ละคน จะใช้สิทธิตรงนี้ จะพูดตามเนื้อหาสาระ ไม่อาจกำหนดได้ว่าจะเสร็จสิ้นเมื่อไร จะไม่อภิปรายวทวนซ้ำซากตามข้อ ๕๓ (ประธานสภาไม่อนุญาตจะใช้ข้อบังคับข้อ ๕๔) ถ้าเป็นเช่นนั้นก็คงไม่สามารถที่จะเสนอประเด็นของรัฐมนตรีทั้ง ๗ คน แต่ว่าข้อเท็จจริง

ต่าง ๆ ที่จะใช้หักล้างคำชี้แจงของรัฐมนตรีที่เป็นเท็จ มืออยู่ในมือทั้งหมด จะไปแถลงข่าว ไม่สามารถร่วมสังฆกรรมกับท่านได้อีกต่อไป

การลงมติญัตติอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ ลงมติในวันเสาร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา ก่อนลงมติ นายธานี ศักดิ์ เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่า ตามที่พรรคฝ่ายค้าน ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ตลอดจนสิ้นตามกระบวนการ อันเนื่องมาจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจถูกสมาชิก ฝ่ายรัฐบาลได้เสนอให้ปิดการอภิปรายก่อนที่จะได้มีการตรวจสอบรัฐมนตรีแต่ละท่านจบสิ้นตามกระบวนการ เพราะฉะนั้นพรรคฝ่ายค้านจึงไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้ได้ มีรัฐมนตรีอีก ๓ คนที่จะต้องถูกอภิปราย และพรรคฝ่ายค้านได้ดำเนินการเตรียมบุคคลไว้สำหรับอภิปรายแล้ว แต่เมื่อรัฐบาลได้ชิงปิดการอภิปรายเพื่อที่จะให้บุคคลทั้ง ๓ คนรอดพ้นจากการถูก อภิปรายไม่ไว้วางใจ เมื่อฝ่ายค้านอภิปรายไม่จบสิ้น เพราะฉะนั้นพรรคร่วมฝ่ายค้านขอสงวนสิทธิที่จะไม่ร่วม ลงมติในบุคคล ๓ คน คือ ๑. นายบรรหาร ศิลปอาชา ๒. นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ๓. นายเนวิน ชิดชอบ

ผลการลงมติ

- (๑) นายมนตรี พงษ์พานิช รองนายกรัฐมนตรี ไม่ไว้วางใจ ๑๕๕ คน ไว้วางใจ ๒๒๖ คน
- (๒) นายบรรหาร ศิลปะอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ไว้วางใจ -ไม่มีสมาชิกยกมือ- ไว้วางใจ ๒๓๐ คน
- (๓) นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ไม่ไว้วางใจ -ไม่มีสมาชิกยกมือ- ไว้วางใจ ๒๒๙ คน
- (๔) นายสุวิทย์ คุณกิตติ ไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ คน ไว้วางใจ ๒๒๙ คน
- (๕) นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ไว้วางใจ ๑๕๑ คน ไว้วางใจ ๒๒๖ คน
- (๖) นายสุวิชัย ริงสิตพล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ไว้วางใจ ๑๕๔ คน ไว้วางใจ ๒๒๘ คน
- (๗) นายไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่ไว้วางใจ ๑๕๓ คน ไว้วางใจ ๒๒๕ คน
- (๘) นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ไม่ไว้วางใจ ๑๕๓ คน ไว้วางใจ ๒๒๖ คน
- (๙) นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ไว้วางใจ -ไม่มีสมาชิกยกมือ- ไว้วางใจ ๒๒๕ คน

(๑๐) นายสุชาติ ตันเจริญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ไว้วางใจ ๑๕๔ คน
ไว้วางใจ ๒๐๔ คน

การลงมติไม่ไว้วางใจสมาชิกต้องมีคะแนนเสียงจำนวนถึง ๑๙๖ เสียง ถือว่ากึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้น
รัฐมนตรีทั้งหมดได้รับความไว้วางใจ

๕.๒๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๖ รัฐบาล นายบรรหาร ศิลปอาชา

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘
มาตรา ๑๕๖ ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๘ คน สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๓๘
ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๘ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๓๘ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง วันที่ประชุม ๑๘ - ๒๑
กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้ลงมติไว้วางใจ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะผู้นำ
ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเปิดญัตติว่า “ด้วยปรากฏเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า นายบรรหาร
ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ได้บริหารราชการโดยขาดความรู้ ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ประสิทธิผล
ขาดวิสัยทัศน์ ขาดวิจาดณญาณ ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ขาดภาวะแห่งความเป็นผู้นำ มีพฤติกรรมฉ้อฉล
เห็นแก่ตัว ปัดความรับผิดชอบ ไร้ศักดิ์ศรี สมคบกับรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลและพรรคพวก ใช้ตำแหน่งหน้าที่
อิทธิพล แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ปลอ่ยปละละเลยให้มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง คำนึงถึงความอยู่รอด
ส่วนตนมากกว่าความอยู่รอดของประเทศชาติโดยรวม ทั้งมีการกระทำผิดกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่
แถลงไว้ต่อรัฐสภา จงใจลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน บีบบังคับสื่อสารมวลชนให้เน้น
การเสนอข่าวด้านเดียว โดยเจตนาปกปิดความชั่วร้ายทั้งของส่วนตนและรัฐบาล ซึ่งพฤติกรรมการบริหาร
ราชการแผ่นดินดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่บ้านเมือง ทั้งทางด้านการบริหาร การ
ต่างประเทศ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และจริยธรรม จากเหตุผลข้างต้น พวกกระผมที่มีรายชื่อท้ายญัตตินี้
เห็นว่าบัดนี้ นายบรรหาร ศิลปะอาชา หมดความชอบธรรมในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีโดยสิ้นเชิง และ
หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติไม่มีที่สิ้นสุด
เฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบอบประชาธิปไตย”

การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ เป็นญัตติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เพราะไม่ได้
อภิปรายรัฐมนตรีท่านอื่นที่เหลือนอกจากนายกรัฐมนตรี มาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญ ให้สิทธิแก่
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อกันเพื่อเปิดอภิปรายได้ ๒ ลักษณะ คือทั้งคณะ หรือรายบุคคล กฎหมาย
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๗๓ บัญญัติไว้ชัดเจน คณะรัฐมนตรีทั้งคณะจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา

๑๗๒ ต่อเมื่อเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน ๔ ลักษณะ คือ สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๕๖ อายุสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง คณะรัฐมนตรีลาออก ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗๓ คือความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๕๖ ก็หมายความว่า ถ้าการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีแต่ผู้เดียว ปรากฏว่าที่ประชุมลงมติไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๕๖ ไม่ใช่ตัวนายกรัฐมนตรีที่พ้นตำแหน่งไป คณะรัฐมนตรีทั้งคณะจะพ้นตามไปด้วย แต่การพ้นไปของรัฐมนตรีคนอื่นนั้นไม่ใช่พ้นไปเพราะกระทำคามผิดแล้วสมาชิกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ พูดง่าย ๆ รัฐมนตรีอื่นพ้นไปเพราะนายกรัฐมนตรี(หัวหน้าทีม)พ้นไป รัฐมนตรี(ลูกทีม)ก็พ้นไปด้วย เพราะฉะนั้นผลจะแตกต่างกัน จึงไม่ถึงว่าเป็นการอภิปรายทั้งคณะ เพื่อทุกฝ่ายจะได้เข้าใจ และเวลาประธานควบคุมการอภิปรายจะได้รู้ว่าขอบเขตของแต่ละฝ่ายอยู่ที่ไหน

การอภิปรายทั่วไปครั้งนี้เป็นภารกิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระบบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อำนาจบริหารกับอำนาจนิติบัญญัติไม่ได้แยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ระบบการถ่วงดุลอำนาจได้กำหนดสิทธิของแต่ละฝ่ายไว้ในลักษณะให้เกิดความสมดุล แต่ละฝ่ายมีสิทธิจะใช้สิทธิและอำนาจภายใต้ขอบเขต ซึ่งจะสนองตอบเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม นั่นคือฝ่ายนิติบัญญัติมีสิทธิที่จะขับไล่รัฐบาลโดยเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ฝ่ายรัฐบาลมีสิทธิที่จะขับไล่ฝ่ายนิติบัญญัติโดยยุบสภาผู้แทนราษฎร แล้วให้อำนาจกลับไปให้ประชาชนเลือกตั้งใหม่ ระบบนี้อำนาจของประชาชนเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ การปฏิบัติภารกิจครั้งนี้คือการปฏิบัติภารกิจของคนที่มาจกประชาชน กระบวนการนี้คือการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลมีอำนาจในการบริหาร ฝ่ายค้านไม่มีสิทธิในการบริหาร แต่ฝ่ายค้านมีสิทธิในการควบคุมในการตรวจสอบการบริหารของรัฐบาล รัฐบาลที่ทำได้ประชาชนได้ประโยชน์ฝ่ายค้านยังไปขับไล่รัฐบาล ฝ่ายค้านก็เสียหาย ตรงกันข้ามฝ่ายค้านใดที่ละเลยในยามที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะวิกฤต เมื่อรู้ว่าผลวิกฤตนั้นมาจากการกระทำของรัฐบาล ฝ่ายค้านที่ไม่ดำเนินการอย่างใดตามกฎหมาย ฝ่ายค้านนั้นก็มารับผิดชอบเช่นเดียวกัน เมื่อทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้านก็เป็นโอกาสที่จะสร้างมาตรฐานของฝ่ายค้านในระบอบประชาธิปไตย

เมื่อรัฐบาลตั้งใหม่ ฝ่ายค้านถูกตำหนิตัวที่ไม่เล่นตามกระแส ไม่ขับไล่รัฐบาล ขับไล่นายกรัฐมนตรี ขับไล่รัฐมนตรีที่ประชาชนไม่พอใจ เราให้ออกาสรัฐบาล จนเมื่อเห็นว่ามีข้อเท็จจริงที่เป็นความเสียหายต่อบ้านเมือง เสียหายต่อสถาบัน เศรษฐกิจ และ การเมืองในระบอบประชาธิปไตย จึงมีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งแรกหลังรัฐบาลทำงานได้ ๑ ปี เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๙ สิ่งที่ฝ่ายค้านได้นำมาอภิปรายเป็นการชี้บอกกับรัฐบาลให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้น และสิ่งที่บอกนั้นเป็นความจริง แม้จะสายไปแต่ก็ทันพอที่จะไม่ทำให้บ้านเมืองเสียหายไปมากกว่านั้น เมื่อเวลาผ่านไป ๑ ปีเศษแล้ว มีข้อเท็จจริง มีเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อบ้านเมืองหลายประการ เราไม่ถือเหตุสุดวิสัย ภัยธรรมชาติ หรือสถานการณ์นอกเหนือความรับผิดชอบ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยอยู่นอกเหนือที่รัฐบาลควบคุมได้ มาเป็นเหตุผลในการที่จะถือเป็นการผิดของรัฐบาล

ภัยน้ำท่วมไม่ถือเป็นความผิดของรัฐบาล อุบัติภัยใด ๆ ก็ตามที่อยู่นอกเหนือจากวิสัยที่รัฐบาลจะเข้าไปควบคุมได้ หรือภัยธรรมชาติ ไม่ได้เป็นโทษที่จะมากกว่าหารัฐบาล

การเปิดอภิปรายนายกรัฐมนตรีนับเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในส่วนที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ปฏิบัติ เริ่มตั้งแต่การแต่งตั้งตัวบุคคลเข้ามารับผิดชอบ รัฐบาลเขียนนโยบายมุ่งเป้าหมายที่จะทำให้ดี ต้องประกอบด้วย คนที่มีความสามารถมีประสบการณ์เพียงพอที่จะทำงานด้านนั้น เราคำนึงข้อจำกัดของรัฐบาลผสมพรรคการเมือง ๗ พรรค จะบังคับให้นายกรัฐมนตรีเลือกคนที่เก่งที่ดีข้ามพรรค ทำไม่ได้ จะบอกให้พรรคร่วมรัฐบาลเลือกคนคนนั้นคนนี้ อาจขอกันได้ แต่ก็ยังเป็นสิทธิของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลที่จะเลือกใครตามความเหมาะสมของเขา ตรงนี้ก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะหยิบมาเป็นความผิดของนายกรัฐมนตรี แต่ในส่วนที่นายกรัฐมนตรีสามารถเลือกได้เองตามสัดส่วนของพรรคนายกรัฐมนตรี หรือเป็นส่วนที่พรรคชาติไทยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนด สมาชิกในพรรคชาติไทยยอมสละที่นั่งให้นายกรัฐมนตรีเลือกคนมาทำงานด้านเศรษฐกิจ หมายความว่าพรรคชาติไทยยอมให้เลือกคนนอกที่คิดว่าจะมาแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ เราวิจารณ์ตั้งแต่ต้นว่าเลือกคนไม่เหมาะกับตำแหน่ง แต่นายกรัฐมนตรีบอกว่าขอรับผิดชอบเองเพราะเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาแล้ว เอาจมาตรฐานนายกรัฐมนตรีนัดได้หรือว่ามาตรฐานอย่างนั้นจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ เพียงแค่เมื่อปี ๒๕๓๓ อยู่ในกระทรวงการคลังระยะสั้น ๆ

เราเป็นห่วงเรื่องตลาดหลักทรัพย์ เมื่อรัฐบาลเข้ามาตลาดหลักทรัพย์เริ่มมีปัญหา หุ่นตกมาก ช่วง ๑ ปีกว่าหุ่นตก ๒๐ กว่าจุด เสียหาย ๘ แสนกว่าล้านบาท ความเสียหายไม่ใช่เฉพาะตลาดหลักทรัพย์ แต่มีผลต่อความเชื่อถือือบานปลายลุกลามไปถึงความเชื่อถือือในระดับนานาชาติ การพิจารณางบประมาณปี ๒๕๓๙ และ ปี ๒๕๔๐ เราตั้งเรื่องปัญหาเงินเพื่อ เรื่องบัญชีเดินสะพัด งบประมาณปี ๒๕๓๙ รัฐบาลเพิ่มวงเงินอีก ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจการเงินการคลังพูดว่าเป็นการละเมิดระเบียวินัยการเงินการคลัง จะเร่งให้ปัญหาเงินเฟ้อมากขึ้น ปีงบประมาณ ๒๕๔๐ รัฐบาลเพิ่มเงินอีก ๕,๐๐๐ ล้านบาท เป็นการพิสูจน์ว่ารัฐบาลไม่ได้ยึดวินัยการคลัง แต่ยึดประโยชน์ทางการเมืองให้กับพรรค กับพวกใน ๕,๐๐๐ ล้านบาทที่จะเจียดจ่ายให้กับหน่วยงานที่ยังไม่จำเป็นต้องตั้งงบประมาณไปให้ เป็นการไปทับถมน้ำหนักเดิมให้หนักไปอีก เป็นน้ำหนักของความไม่เชื่อถือือที่มีต่อรัฐบาล เริ่มไม่เชื่อถือือตัวเลขที่รัฐบาลประเมินเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีก เริ่มไม่เชื่อถือือคำพูดของรัฐบาล แล้วลามมาเริ่มไม่เชื่อถือือนายกรัฐมนตรี เริ่มกระทบต่อประเทศเป็นส่วนรวม สะสมกลายเป็นข้อวิพากษ์วิจารณ์ในต่างประเทศทั้งสถาบันการเงิน สื่อมวลชน บริษัทสถาบันชี้วัดความน่าเชื่อถือือ ปัญหาที่ลุกลามต่อไปคือความวิตกว่าความตกต่ำจะกระทบไปอีกยาวนานเท่าไร

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ความบกพร่องของรัฐบาลนี้เริ่มต้นเพราะนายกรัฐมนตรีจัดขบวนรบไม่ดีตั้งแต่เริ่มแรก การจัดทีมรบของรัฐบาลและมุ่งหนักไปในเรื่องทางเศรษฐกิจ ต้องไม่จัดตามโควตา ไม่เลือกรัฐมนตรีที่คุณภาพ หลับหูหลับตามตามที่พรรคส่งมา เมื่อนอกลงเป็นเรื่องใจของประเทศไทย หากจัดทีมดี ๆ เราไปได้สบาย ประเทศไทยเคยนำหน้าตลอดเวลา

เวลานี้อยู่ที่โหล่ จัดทีมรัฐมนตรีเศรษฐกิจไม่ถูก ไม่เคยได้ยินนายกรัฐมนตรีคุมทีมเศรษฐกิจไปต่างประเทศ ไปเปิดตลาดใหม่ นายกรัฐมนตรีต้องไปเอาเงินต่างประเทศเข้ามาในประเทศ การจัดทีมของนายกรัฐมนตรีมาจากหลายพรรค แต่ละพรรคต้องการปกป้อง แต่ละพรรคพยายามปกป้องทำงานเพื่อพรรคของตัวเองเท่านั้น ไม่พยายามจะรวมกันเป็นทีม

เรื่องภาษีที่เราส่งสินค้าไปขาย เราโดนเรื่องโควตา กระทรวงการต่างประเทศต้องเดินทางไปเจรจาภาษีเลย ไม่ต้องมาปรึกษาหารือให้เสียเวลา ไม่ต้องมารับคำสั่ง ต้องขอลดภาษีในฐานะที่เป็นมิตรประเทศและกำลังพัฒนา อย่าไปอวดมั่งมีกับเขา ถ้าเราค้าขายกำไรมาก เขาตั้งโควตาไว้ เราต้องเจรจาทันทีขอโควตามากขึ้น นี่เป็นหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศต้องทำหน้าที่ เมื่อปี ๒๕๓๑ - ๒๕๓๔ เรามีเงินเต็มไปหมด แต่ไม่ใช่เงินคนไทย เงินต่างประเทศทั้งสิ้น เราเอาเงินต่างประเทศมาใช้ มาหมุนซื้อที่ดิน สร้างคอนโดฯ อพาร์ทเมนต์ บ้านจัดสรร สนามกอล์ฟ เตี้ยวันนี้จึงไปตาม ๆ กัน การที่ต่างชาติเอาเงินมาลงทุนในประเทศไทย เราเอาเงินมาปั่นหมุนเวียนในประเทศของเรา ตลาดของเราอยู่ข้างนอก เราต้องไปเอาเงินข้างนอกเข้ามา เราถึงจะร่ำรวย เรื่องการต่างประเทศ ต้องพูดกันในกระทรวงการต่างประเทศให้เข้าใจนโยบายของรัฐบาล การประชุม อาฟตา อาเซม ไม่สบายใจเรื่อง Protocol ไม่ดีในการที่จะให้ผู้นำประเทศต่าง ๆ มาเข้าแถวรับของขวัญ ไม่ได้ เขาสรรเสริญไม่ค่อยจะดีถามเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ ทราบว่านายกรัฐมนตรีเปลี่ยนวิธีการเอง อันนี้มีความสำคัญมาก

นายศุภชัย พานิชภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่า ตั้งแต่การจัดตั้งคณะรัฐมนตรี การที่นายกรัฐมนตรีออกมาแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเศรษฐกิจของประเทศตั้งแต่ต้น ๆ เป็นจุดกำเนิดของความสงสัยโดยนักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งไทยและต่างประเทศว่านายกรัฐมนตรีมีเจตนาอะไรแน่นอน เข้าใจปัญหาที่มีอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ สภาพใกล้เคียงของการล้มละลายของเศรษฐกิจไทยเป็นเรื่องแพร่กระจายไปทุกหย่อมหญ้า ปัญหาไม่เพียงแค่ตลาดเงินทุน ตลาดหลักทรัพย์ แต่ธุรกิจการส่งออก ธุรกิจที่เชื่อมโยงการเกษตร ธุรกิจการบริการ โรงแรม การท่องเที่ยว โรงงานถุงพลาสติก ทุกครั้งที่มีปัญหาเป็นภัยต่อเศรษฐกิจของประเทศ สาเหตุมาจากราคาน้ำมัน การฉ้อฉล สถาบันการเงินที่มีปัญหา การผูกอัตราแลกเปลี่ยนของไทยกับเงินบางสกุล แต่ครั้งนี้เป็นประวัติศาสตร์ครั้งแรกของเมืองไทยที่ปัญหารุนแรงที่เกิดขึ้นในเศรษฐกิจไทยนั้นเกิดจากการบริหารที่ผิดพลาดโดยรัฐบาลโดยเฉพาะการนำของนายกรัฐมนตรี การจัดตั้งคณะรัฐมนตรีไม่ได้คำนึงถึงปัญหาของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ไม่ได้เอาใจใส่ การจัดตั้งคณะรัฐมนตรีที่ต้องดูแลนโยบายเศรษฐกิจมีคำถามมากจากภายในและภายนอกประเทศ มีคำถามถึงภูมิหลังของรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีหลายท่าน มีคำถามว่าทำอย่างไรถึงจะให้ให้นักลงทุนจะทำอย่างไรถึงจะให้ผู้ที่ต้องการจะมาทำธุรกิจกับประเทศไทยเกิดความเชื่อมั่น

การแสดงออกของนายกรัฐมนตรีเป็นการแสดงออกที่เน้นถึงเศรษฐศาสตร์การเลือกตั้งมากกว่าเศรษฐศาสตร์มหภาค หรือจุลภาค นายกรัฐมนตรีพูดเองว่าในยุคของท่านเศรษฐกิจไทยต้องโตมากกว่าที่ผ่านมา

มา ราคาหุ้นต้องขึ้น ถ้าทำได้จริงเป็นเรื่องน่าสรรเสริญ นายกรัฐมนตรีคงไม่ทราบว่าคุณนั้นความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจไทยไม่ได้อยู่ที่จอร์เจียเปอร์เซ็นต์ คนที่เป็นห่วงเศรษฐกิจไทยช่วงที่นายกรัฐมนตรีเข้ามารับตำแหน่งคือ ทำอย่างไรเศรษฐกิจไทยจึงจะรักษาเสถียรภาพได้ ที่จะทำให้การเจริญเติบโตของประเทศไทยเป็นไปอย่างยั่งยืนถาวร ท่านพูดว่าเวลานี้มีปัญหาเรื่องข้อมูลตัวเลขและการจัดทำสถิติไม่เรียบร้อย ให้ไปทำสถิติมาดูใหม่ปรากฏว่าเมื่อทำสถิติมาดูใหม่กลับแยกแยะว่าเดิม ราคาสินค้าที่ขึ้นในต่างจังหวัดมากกว่าขึ้นในเมือง ท่านเองบ่นหลายครั้งว่าส่งเรื่องไปแล้ว เขาไม่ทำ จึงได้เปลี่ยนแปลงปลดแกนสำคัญของทีมงานเศรษฐกิจ เปลี่ยนแปลงการดูแลงานเศรษฐกิจ แต่งตั้งที่ปรึกษาจำนวนมาก นักเศรษฐศาสตร์ที่ไม่ได้เป็นฝ่ายรัฐบาลที่ไม่ได้เป็นที่ปรึกษาหายากแล้ว บางท่านไม่ได้มีความคิดเห็นตรงกัน ไม่มีความคิดเห็นในลักษณะที่จะช่วยบริหารงานรวมของประเทศ เพราะเรามีปัญหาของสถาบันที่เขทำงานที่มาจากสายธุรกิจมีผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกับเรื่องเศรษฐกิจโดยรวม ท่านตั้งคณะกรรมการเพื่อแก้ปัญหามากมายรกรุงรัง คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน แต่กลับไม่มีผลงานออกมา แต่มีคณะกรรมการอื่นประกาศผลงานตลอดเวลาทำให้สับสน ท่านเชิญเอกชนมาปรึกษาแล้วเขาก็ไปพูดกันว่าเพียงแต่ทำตามหนังสือปกขาวที่รัฐบาลชุดที่แล้ววางนโยบายไว้ก็จบแล้ว เรื่องที่สำคัญและเคยเตือนรัฐบาลแล้วหลายครั้ง คือพื้นฐานของความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจไทยเรื่องการบริหารนโยบายการเงินการคลัง ผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับการเงินเป็นห่วงว่าช่วงนี้อาจเห็นคนที่รู้จริง ๆ ตัดสินปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์ แล้วแสดงให้เห็นความเชื่อมั่นในการตัดสินปัญหาที่คงเส้นคงวา ไม่ใช่ตัดสินไปแล้วต้องถอยหลังกลับไปกลับมา หรือไม่ใช่ต้องฟังจากนายกรัฐมนตรีก่อนที่จะมีการตัดสินปัญหา

บุคคลที่ดูแลเรื่องการเงินการคลังของประเทศ ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ว่าประเทศใด เมื่อไรมีความสงสัยแม้แต่ชนิดเดียวในความเป็นตัวของตัวเองของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ต้องมีเอกภาพ มีความเป็นเอกเทศที่จะบริหารเอง ถ้ามีความสงสัยมันจะแพร่กระจายไป การแต่งตั้งของนายกรัฐมนตรีท่านคงเป็นห่วงนโยบายการเงินการคลังมากจนต้องแต่งตั้งคนที่นายกรัฐมนตรีสามารถจะดูแลไปได้อยู่เสมอ จุดนี้เป็นจุดที่ผิดพลาดมาก นำไปสู่นโยบายที่ต้องการสร้างเสถียรภาพ นายกรัฐมนตรีไม่ได้ดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามมาตรการให้ทันต่อเวลา นายกรัฐมนตรีดูแลกระทรวงการคลังผ่านรัฐมนตรีที่ได้แต่งตั้งด้วยตัวท่านเอง กระบวนการสร้างความเชื่อมั่นไม่ได้เกิดขึ้น เหตุการณ์ที่ทำลายความเชื่อมั่นตัวนายกรัฐมนตรีคือเรื่องที่เกิดกับอดีตเลขาธิการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เป็นจุดกำเนิดของปัญหาในตลาดหลักทรัพย์ที่นายกรัฐมนตรีใช้เวลาจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาไปดูแลนโยบายหลักอื่น ๆ ของประเทศ ท่านทำสิ่งที่ผิดพลาด วันที่อดีตเลขาธิการคณะกรรมการ ก.ล.ต. ไปขอลาออก นายกรัฐมนตรีเชิญไปที่บ้าน หวานล้อมให้อยู่ช่วยทำงาน ทั้ง ๆ ที่อดีตเลขาธิการ ก.ล.ต. เห็นชัดว่าไม่มีทางทำงานร่วมกับทีมงาน อดีตเลขาฯ ก.ล.ต. ทำถูกที่ไปขอลาออก แต่ที่ทำไม่ถูกคือยอมเชื่อนายกรัฐมนตรีแล้วอยู่ต่อ หลังจากนั้น ๒-๓ เดือนก็ถูกกระบวนการของนายกรัฐมนตรีให้ปลดทั้งตำแหน่งในตลาดหลักทรัพย์และตำแหน่งรองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องนี้มีผลลึกซึ้งเรื่องความเชื่อมั่นต่อตัวบุคคลในวงการเงิน และเป็นเรื่องสำคัญมากในระบบการเงินของโลก เพราะอดีตเลขาฯ ก.ล.ต. มีผู้ให้ความเชื่อมั่นสูง ทำงานด้วยความ

ข้อสัถยสุจจริต กลับถูกกล่าวหาซึ่งยังไม่มีความชัดเจน เพราะคนที่ไปกล่าวหาคือทั้งอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับอดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยก็ถูกปลดโดยนายกรัฐมนตรี สิ่งที่นายกรัฐมนตรีทำไปจากการแต่งตั้งบุคคลที่เป็นหุ่นมาทำในสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อบุคลากรที่สร้างมานานนับสิบปี ทำให้คนตั้งข้อสังเกตว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะเชื่อถือได้หรือไม่ เพราะพยักหน้าตามนายกรัฐมนตรืตลอดเวลา ให้ทำอะไรทำ บอกให้ลดดอกเบี้ยก็ต้องลดให้ เข้าไปแทรกแซงในตลาดหลักทรัพย์ใช้เงินมาก ทั้ง ๆ ที่ต้องระวังเรื่องเงิน แม้แต่การไปประชุมคณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของสถาบันทางการเงินของประเทศชาติ

นายกรัฐมนตรืพูดเรื่องการปรับปรุงกระบวนการในการบริหารงบประมาณแผ่นดิน แต่ไม่รู้จะปรับปรุงอย่างไร งบลงทุนของรัฐบาลส่วนใหญ่ไปสร้างถนนเพิ่ม ๒๘ เพอร์เซ็นต์ ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่แถลงว่าจะให้เอกชนมาดูแลเรื่องการจัดทำโครงสร้างพื้นฐาน นโยบายเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม รัฐบาลแถลงว่าจะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศด้วยการลดต้นทุนการผลิต พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร แก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร ไม่มีผลออกเป็นรูปธรรม การส่งออกสินค้าเกษตรโต ๑ ถึง ๓ เพอร์เซ็นต์ เทียบกับปีที่แล้ว ๒๓ เพอร์เซ็นต์ นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศแถลงไว้ว่ารัฐบาลจะดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนในทิศทางที่ลดปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ปีนี้ตัวเลขส่อไปในทางที่เร็วกว่าเดิม แถลงว่าจะเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันของไทยกับต่างประเทศ ที่ให้ต่างชาติลดสิทธิพิเศษทางด้านภาษี (G.S.P.) แต่กลับขึ้นมาตรการในการตอบโต้สินค้าไทยในเรื่องของสิ่งแวดล่อม มีการวิพากษ์วิจารณ์เศรษฐกิจไทยในต่างประเทศไปทางเสียหาย การแก้ปัญหาของรัฐบาลไม่ใช่ไปทำ Road show อย่างเดียว ต้องแก้ไขที่รากฐานของปัญหาด้วย การจัดตั้งบุคลากรในการบริหารนโยบายเศรษฐกิจ ความล้มเหลวที่ทำให้ลายพื้นฐานความเชื่อมั่นในสถาบันการเงินหลักของชาติซึ่งยากแก่การสร้างเชื่อมั่นกลับมาใหม่ นายกรัฐมนตรืแถลงว่าจะให้เศรษฐกิจขยายตัวยิ่งกว่าเดิม เมื่อฝ่ายค้าน ฝ่ายวิชาการ นักธุรกิจท้วงติงว่าเริ่มมีปัญหา ทางรัฐบาลก็ปกป้องป้องกันโดยอ้างตัวเลขว่าไม่มีปัญหา การที่รัฐบาลชุดนี้มีแรงกดดันต่อการทำงานของฝ่ายราชการ ไม่มียุคใดสมัยใดที่ฝ่ายราชการที่ดูแลตัวเลขจะทำนายตัวเลขทางด้านเศรษฐกิจผิด ๆ ถูก ๆ มากมายอย่างครั้งนี้ ตัวเลขที่ทำนายออกมาดีกว่าตัวเลขจริง ตัวเลขเงินเฟ้อต่ำกว่าปกติ ตัวเลขการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดต่ำกว่าปกติ ตัวเลขการขยายตัวของส่งออกสูงกว่าปกติ หลายครั้งมีความพยายามแก้ไขตัวเลข เป็นเรื่องที่ทำให้ต่างชาติสูญเสียความเชื่อมั่นมาก มีความพยายามปิดความผิดไปให้รัฐบาลชุดที่แล้ว โดยบอกว่านโยบายหลายอย่างเป็นนโยบายที่รัฐบาลชุดที่แล้วทำเอาไว้ ถ้านายกรัฐมนตรืเข้าใจเช่นนั้นจะทำให้นักลงทุน นักธุรกิจทั้งตลาดสูญเสียความเชื่อมั่นกับเศรษฐกิจไทย เพราะเขาอยากรู้ว่ามืรัฐบาลไหนบ้างที่เข้ามาบริหารเศรษฐกิจแล้วไม่ต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

อยากให้นายกรัฐมนตรืตระหนักใน ๓ เรื่อง คือ (๑) วารสาร The Economics ที่นักลงทุน นักธุรกิจทั่วโลกอ่าน มีบทความเขียนเปรียบเทียบเชิงวิเคราะห์เศรษฐกิจเอเชีย แล้วสรุปว่าประเทศไทยออกอาการเหมือนเม็กซิโกมากที่สุดเพราะ การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด สัດส่วนหนี้สินของประเทศต่อรายได้ประชาชาติสูง

ปริมาณการเงินขยายตัวสูงมาก และไทยพึ่งเงินระยะสั้นที่เรียกว่าเงินร้อน เพื่อมาชดเชยกับหนี้สินซึ่งเราก่อขึ้น (๒) สถาบันที่ทำธุรกิจด้านการพัฒนาฝึกอบรมวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องการบริหารธุรกิจ เรียกชื่อว่า Institute for management development เปรียบเทียบข้อมูล ๔๖ ประเทศ จัดอันดับประเทศไทยลดลงอย่างน่าเป็นห่วง เรื่องความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจตกจากที่ ๒๗ เป็น ๓๐ เรื่องการบริหารเศรษฐกิจรัฐบาลตกจากที่ ๒๔ เป็น ๒๙ เรื่องการมีประสิทธิภาพและความโปร่งใสตกจากที่ ๓๒ เป็น ๓๗ เรื่องความสามารถในการแข่งขัน (Trade performance) กับต่างประเทศตกจากที่ ๓๗ เป็น ๔๒ (๓) Moody's investor service เขียนถึงนายกรัฐมนตรีและคณะบริหารเศรษฐกิจ มีการปรับไทยตกจาก Prime ๑ เป็น Prime ๒ เหตุผล Factious government ปัญหาการเมืองมีการขัดแย้งภายในฝ่ายรัฐบาล ทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพและความสามารถที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจหลัก ๆ ได้ เขาเห็นว่าไทยพึ่งพาเงินกู้ระยะสั้นโดยไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการแก้ไขโครงสร้างว่าการขาดดุลครั้งนี้มีปัญหาเรื่องโครงสร้างของเศรษฐกิจ ไม่สามารถดำเนินนโยบายที่เป็นที่เชื่อถือได้ว่าจะมีการแก้ไขปัญหาที่โครงสร้าง และสิ่งที่ค่อนข้างฉกษัณการคือการตั้งงบประมาณรายจ่ายไม่สอดคล้องกับรายรับ ในอดีตความเชื่อมั่นที่ให้เครดิตกับประเทศไทยสูงเพราะไทยมีการตั้งงบประมาณรายจ่ายสูงกว่ารายรับมาตลอด ๗ - ๘ ปี เป็นจุดแข็งของประเทศไทยซึ่งกำลังจะเสื่อมสลายหายไปในรัฐบาลนี้ เป็นเรื่องที่น่าอันตรายมาก เป็นการลด Rating ของประเทศไทยในรอบ ๘ ปี (๔) ที่ผ่านมากลางความเสียหายที่นายกรัฐมนตรีต้องทราบ คือ (๔.๑) เศรษฐกิจไม่ชะลอตัวธรรมดา จะตกต่ำที่สุดในรอบ ๑๐ ปี ที่ไม่ใช่ Soft landing หรือ Hard landing แต่จะเป็น Crash landing เพราะเป็นการโหม่งโลก การส่งเสริมการลงทุนมูลค่าการลงทุนครึ่งปีแรกลดลงร้อยละ ๔๖ สภาอุตสาหกรรมแถลงว่าการลงทุนได้รับการกระทบกระเทือนอย่างหนัก เนื่องจากนักลงทุนต่างประเทศชะลอการลงทุน นักลงทุนเดิมไม่ขยายการลงทุน นักลงทุนใหญ่พับโครงการไว้ก่อน (๔.๒) เรื่องเสถียรภาพเศรษฐกิจไทย ปัญหาเงินเฟ้อเป็นการแก้ไขที่ใช้มาตรการที่รุนแรงเกินกว่าเหตุเพราะทำล่าช้า ให้เอกชนปรับตัว ฝ่ายรัฐบาลไม่ยอมปรับตัว รัฐบาลขยายเงินลงทุน ขยายงบประมาณ ปรับตัวแบบใช้นโยบายการเงินอย่างเดียว นโยบายการคลังไม่ได้มาช่วยเหลือเท่าที่ควร ปัญหาเงินเฟ้อเมื่อเทียบประเทศอื่น อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของโลกร้อยละ ๓ ของไทยร้อยละ ๖.๓ เกินกว่าเท่าตัว (๔.๓) ความเสียหายตลาดหลักทรัพย์ ตกต่ำมากกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๘ แสนกว่าล้านบาท เรื่องนี้ไม่ได้เสียหายเฉพาะผู้ที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น แต่กระจายส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินอย่างรุนแรง ขาดสภาพคล่องต้องหันไปใช้สภาพคล่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวนมาก สถาบันการเงินมีปัญหาเกี่ยวกับหุ้น ให้สินเชื่อกับลูกค้าแล้วเอาคืนไม่ได้ หุ้นที่ถืออยู่ใน Port ของตัวเองราคาตกลงไป ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารพาณิชย์ไม่ให้สินเชื่ต่อ สภาพของการขาดสภาพคล่องมีอากาการไม่เฉพาะสถาบันการเงินแต่ออกอาการต่อไปยังลูกค้าของสถาบันการเงิน เมื่อไรที่เศรษฐกิจของประเทศมีปัญหาสภาพคล่องโดยที่ไม่มีทางออก รัฐบาลกันเงินเข้าจากต่างประเทศโดยไม่มี ความเชื่อมั่นที่จะดึงเงินระยะยาวจากต่างประเทศเข้ามาได้ โดยที่ไม่มีเงินซึ่งก่อให้เกิดทรัพย์สินที่มาจาก การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มเข้ามาได้โดยที่มีการขาดทุนในธุรกิจหลัก ๆ เข้ามาได้ การล้มละลายอยู่ใกล้เอื้อม (๔.๔) การส่งออกมีการเปลี่ยนแปลงตัวเลขการส่งออก การส่งออกในตลาดหลัก ๆ น่าเป็นห่วงมาก ตลาด

สหรัฐอเมริกา ที่เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาเติบโตดีมาก แต่ส่วนแบ่งของตลาดสินค้าไทยในสหรัฐอเมริกาตกต่ำลงจากร้อยละ ๑.๔ ในปี ๒๕๓๗ เหลือร้อยละ ๑.๓ ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มสูงขึ้นปัญหาการส่งออกคือเรื่องการค้าสินค้ามูลค่าเพิ่ม ไม่มีรัฐบาลยุคใดที่จะมาชะลอเรื่องการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (๔.๕) ความเสื่อมคลายของความเชื่อมั่นจากต่างประเทศ ทูตที่ไหลออกจากต่างประเทศชัดเจนว่าเราไม่ต้องพึ่งประเทศไทย เรามีที่ไปมากมาย เราต้องดึงเงินพวกนี้มา การประเมินความเชื่อถือของประเทศไทยถูกโยงไปต่อเรื่องเงินที่ไม่ไหลเข้าประเทศ ถูกโยงไปเรื่องของการลดลงของเงินสำรองระหว่างประเทศ สถานการณ์ใกล้เคียงเม็กซิโก การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยออกไปประกันอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาท มาตรการที่ไม่เคยทำมาระยะเวลานานหรืออาจไม่เคยทำมาเลยคือการออกไปประกันอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ที่เรียกว่า Swop หรือไปขายล่วงหน้าเพื่อตรึงไม่ให้คนขายบาททิ้งถูก ๆ นั้นเป็นมาตรการซึ่งทำให้ต่างประเทศยิ่งเป็นห่วง เสียเงินเยอะกว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท หากต้องทำต่อไปเรื่อย ๆ เพราะคนยังถืออยู่ทุกวัน เรื่องนี้ธนาคารโลก หรือองค์การการเงินระหว่างประเทศ องค์การกองทุนระหว่างประเทศ International monetary fund ออกมาเตือนประเทศไทยแล้วว่าการแก้ปัญหาของรัฐบาลไทยที่พึ่งอัตราดอกเบี้ยสูง ๆ อย่างเดียว กดดันเรื่องสินเชื่ออย่างเดียว ให้มีวินัยเฉพาะในเอกชนอย่างเดียว เอกชนตายก่อนรัฐบาล คงไม่ได้ ทำไม่อัตราแลกเปลี่ยนไม่เคยคิดจะเอามาใช้บ้าง (๔.๖) เรื่องเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เรื่องยุทธศาสตร์ในการกำหนดทิศทางของไทยที่จะมีบทบาท จะพัฒนาร่วมไปกับอาเซียน พัฒนาร่วมไปกับกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง พัฒนาร่วมกับกลุ่มเอเปค และร่วมโครงการที่จับมือกับประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ มีความสนใจจากรัฐบาลหรือไม่ไม่มีความชัดเจนจากนายกรัฐมนตรี

การอธิบายของนายกรัฐมนตรี พฤติกรรมของนายกรัฐมนตรี ถ้าท่านพูดว่าเศรษฐกิจไม่ดีเพราะรัฐบาลชุดที่แล้วทำไว้ ซึ่งหมายความว่า ใครมาเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้ เหตุผลคือปัญหามาจากคนก่อน นายกรัฐมนตรีประเมินตัวเองต่ำไป เมื่อท่านพูดว่าท่านไม่สามารถจะทำลายเศรษฐกิจไทยได้ภายใน ๑ ปี ท่านทำได้ ความจริงแล้วการทำลายเศรษฐกิจแท้จริงใช้เวลาไม่กี่เดือน แต่จะสร้างฐานเศรษฐกิจให้แข็งแกร่งต้องใช้เวลาเป็นปีหรืออีกหลายปี ความเสียหายของเศรษฐกิจทั้งหมดไม่ได้มีการตกแต่ง เป็นใบเสร็จจอต ๆ เป็นใบเสร็จของประเทศชาติที่คนไทยต้องจ่าย ถ้าเป็นธุรกิจปกติ ผู้จัดการใหญ่ของธุรกิจนั้นพิจารณาตัวเองไปแล้ว หวังว่านายกรัฐมนตรี คงพิจารณาตัวเองก่อนให้ประชาชนคนไทยซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของประเทศต้องมาพิจารณาให้ท่านออก

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ว่า จะเสนอตัวอย่างความผิด ความชั่ว ความเลวที่นายบรรหารได้ประพฤติได้ปฏิบัติต่อแผ่นดินนี้ ให้สภาได้รับรู้และรับไว้พิจารณา ๓ เรื่อง ดังนี้

เรื่องแรก เรื่องโครงการทางด่วนสายดาวคะนอง - บางขุนเทียน - สมุทรสาคร การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๓๙ นายบรรหารเป็นคนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีว่า คณะรัฐมนตรีน่าจะได้พิจารณาอนุมัติเป็นหลักการให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยทำโครงการก่อสร้างทางด่วนสายดาวคะนอง -

บางขุนเทียน - สมุทรสาคร เริ่มต้นแสดงพิรุฑ การประชุมคณะรัฐมนตรีมีระบบ ระเบียบ คณะรัฐมนตรีทุกท่าน ถือว่ามีความรับผิดชอบร่วมกัน ฉะนั้นเรื่องที่จะนำเข้าไปหารือในคณะรัฐมนตรีจะต้องมีการแจกวาระให้ คณะรัฐมนตรีทุกท่านได้นำไปศึกษาก่อนที่จะมาระดมความคิดเห็นช่วยกันวิเคราะห์ตัดสินใจปัญหาสำคัญ ๆ ของชาติ นายบรรหารยกเรื่องขึ้นมาเอง ไม่มีใครรู้เรื่องมาก่อนในคณะรัฐมนตรี ด้วยความที่คณะรัฐมนตรี เกรงใจ อนุมัติเป็นหลักการให้การทางพิเศษฯ ทำโครงการทางด่วนสายดาวคะนอง - บางขุนเทียน - สมุทรสาคร โดยให้การทางพิเศษฯ รับผิดชอบโครงการให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในรายละเอียด หลังจากนั้น ๖ วัน นายบรรหาร ศิลปอาชา ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทำหนังสือถึง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่งรายละเอียดของโครงการก่อสร้างทางด่วนสายดาวคะนอง - บางขุนเทียน - สมุทรสาคร ให้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นายบรรหาร ศิลปอาชา ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ลงนามให้เสนอคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจพิจารณา งานการทางพิเศษฯ อยู่ภายใต้การรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คุณสุชาติ แต่ นายบรรหารไปปล้ำลูกสังการเอง เช่นชื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเอง เป็น Tactics ยุทธวิธีของนายบรรหาร ไม่ต้องการให้ไปเถียงกันในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีชุดใหญ่เพราะกลัวว่า รัฐมนตรีหลายคนจะคัดค้าน โครงการมูลค่า พันล้าน หมื่นล้านกว่าที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติมีขั้นตอนมีวิธี ปฏิบัติ มีวิธีการที่จะถ่วงง้ออย่างเป็นระบบ คือ สภาพพัฒนาต้องศึกษาโครงการอย่างละเอียด คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติต้องศึกษาผลกระทบของสิ่งแวดล้อม และ ต้องหารือไปทางกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ว่าวงเงินกู้พันล้านบาท หมื่นล้านบาท ช่วงเวลานั้นเหมาะสมกู้เงินได้ไหม เพดานเงินกู้เป็น อย่างไร กู้ได้ไม่เกินเท่าไร แต่โครงการนี้ไม่ผ่านกระบวนการดังกล่าวเลย กระทรวงวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมท้วงว่าโครงการนี้ยังไม่ได้ส่งผลการศึกษาผลกระทบของสิ่งแวดล้อม นายบรรหารเพ็งยกเลิก โครงการ Southern seaboard ที่จะทำถนนจากขอนแก่นไปกระบี่ โดยอ้างเหตุผลว่าสิ่งแวดล้อมยังไม่เห็นด้วย กระทรวงการคลังแย้งว่าเงินกู้ตามแนวทางของการทางพิเศษฯ เกรงว่าจะมีปัญหาเพดานเงินกู้ของประเทศ การ กู้เงินจำนวนมาก ๆ น่าจะให้กระทรวงการคลังเป็นผู้จัดการเพราะจะหาแหล่งเงินกู้ที่มีดอกเบี้ยผ่อนปรนกว่า และมีระยะเวลาในการกู้ยาวนานกว่า ความเห็นของกระทรวงการคลังเป็นเรื่องสำคัญโดยเฉพาะการบริหารเงิน นายบรรหาร ศิลปอาชา ไม่เข้าใจวินัยการเงินการคลัง วงเงินกู้ ๑๙,๕๘๘ ล้านบาท ดำเนินการไปโดยไม่ฟัง เสียงทัดทานจากกระทรวงการคลัง วันที่คุณบรรหารไปควักเรื่องนี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีนั้น รัฐมนตรีสุชาติ ร์ตัน ไม่อยู่ เมื่อกลับมาหลังจากผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแล้วมีการปรับลดตัดทอนต่อรองจนตัดลด งบประมาณเหลือ ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท โครงการนี้ใช้เวลาเพียง ๒๑ วัน สำหรับเงิน ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบประมาณคราวนี้เป็นภาระประมุขโดยวิธีการพิเศษ Turn - key วงการผู้รับเหมาบอกว่าเขียนชื่อใส่ กระเป๋าไว้แล้ว “สีเส่ง” รัฐบาลนี้แบ่งงานให้บริษัทต่าง ๆ ไว้แล้ว

นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรีที่ไม่มอบอำนาจให้ใครดูแลสำนักงบประมาณเลย แล้ว มีกฎเกณฑ์กติกาที่สำนักงบประมาณต้องประพฤติ คือถ้าโครงการไหนตั้งงบประมาณไว้ ๕๐๐ ล้าน ถ้าเปิดซอง งบประมาณแล้วเกิน ๕๐๐ ล้านบาท หน่วยงานเจ้าของโครงการจะอนุมัติเซ็นสัญญาไม่ได้ ต้องขอความเห็นชอบ

จากสำนักงบประมาณก่อน เมื่อเรื่องมาถึงสำนักงบประมาณ มีการล้วงลูกเอามาดองไว้ก่อน รอคนมาติดต่อถ้าพอใจก็บอกให้สำนักงบประมาณอนุมัติ วิธีการที่ปฏิบัติอย่างนี้เกิดขึ้นกับงานของกรมทางหลวงทุกงานในรัฐบาลนี้ ด้วยวิธีการอย่างนี้นายกรัฐมนตรีชื่อ บรรหาร ศิลปอาชา จึงคุมงานก่อสร้างใหญ่ ๆ ได้ เป็นคนจัดการบริหารได้ว่างงานขึ้นไหนจะให้บริษัทไหนทำ

เรื่องที่สอง เลวกว่าเรื่องแรก เพราะสมคบกันหากิน เรื่อง โครงการสนามบินนานาชาติมณฑลพะเยา สหภาพพม่า มีการสร้างรันเวย์ทางวิ่งขึ้นลงของเครื่องบินที่ทางพม่ามีเงินที่จะสร้าง แต่ อาคารสนามบินขนาดใหญ่งบประมาณก่อสร้าง ๑๕๐ ล้านบาท คิดเป็นเงินไทย ๓,๗๕๐ ล้านบาท พม่าไม่มีเงิน พม่าจึงให้บริษัทต่างชาติไปเสนอราคาก่อสร้างแข่งขันกัน โดยมีเงื่อนไขว่าบริษัทต่างชาติต้องหาสถาบันการเงินที่พร้อมจะให้สินเชื่อระยะยาวแก่รัฐบาลพม่าด้วย มีบริษัทรับเหมาก่อสร้างจากประเทศไทย คือ บริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวลอปเมนต์ จำกัด เสนอตัวแข่งขันกับบริษัทจากประเทศอื่นด้วย และได้รับงานชิ้นนี้จากรัฐบาลพม่า งบประมาณ ๑๕๐ ล้านบาท กรณีนี้พิสูจน์ให้เห็นพฤติกรรมที่ส่อนิสัยถาวรของนายบรรหาร นิสัยติดตัวมาตั้งแต่ครั้งเมื่อหากินเป็นผู้รับเหมา วันที่มานั่งเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย นิสัยนี้ก็ยังไม่เลิก การประมูลก่อสร้างสนามบินมณฑลพะเยานั้น บริษัทอิตาเลียนไทยไม่ได้ประมูลชนะการแข่งขันมาโดยปกติ แต่เป็นเรื่องที่ได้ใช้ความสามารถเจรจากับสิงคโปร์ให้ถอนตัวออกจากโครงการ หรือ ฮั้วสำเร็จ แล้วมาขอความช่วยเหลือจากรัฐบาล ไม่ตำหนิบริษัทอิตาเลียนไทย เขาเป็นนักธุรกิจ แต่ตำหนิ นายบรรหาร ศิลปอาชา คนที่ตัดสินใจเรื่องนี้ ที่ไปสมรู้ร่วมคิด รู้เห็น ยินยอม รับรู้ให้มีการฮั้วงานนี้ ที่เลวกว่านั้นคือหันกลับมาปล้นคนไทยตรงที่เอาเงินที่กำลังจะเอาไปใช้ประโยชน์เพื่อราษฎรคนไทย เอาเงินของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า หรือ Ex-Im Bank รัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา เอาเงินของ Ex-Im Bank ๓,๗๕๐ ล้านบาทให้พม่าไปสร้างสนามบินที่มณฑลพะเยา แทนที่จะเอามาให้พ่อค้าคนไทยที่จะส่งเสื้อผ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ กุ้ง ปลา มันสำปะหลัง ยางพารา ไปขายต่างประเทศ นักการเงิน นักการคลัง วิจารณ์ การนำเงิน Ex-Im Bank ให้พม่า กู้ถือเป็นเรื่องที่เสี่ยงและอันตรายมาก หากเงินก้อนนี้เสียหาย พม่ามีปัญหาเรื่องการจ่ายเงินคืน Ex-Im Bank จะล้มทันที เภณท์ที่ประเทศทั่วโลกถือปฏิบัติ คือ Bank of international settlement (BIS) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศ กำหนดไว้ว่า สถาบันการเงินจะให้สินเชื่อหรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของเงินกองทุน แต่ที่นายบรรหารอนุมัติครั้งนี้คิดเป็นร้อยละ ๑๓๙.๖๙ ของเงินกองทุนทั้งหมดที่มี

ลำดับของเรื่องคือ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า เสนอเรื่องผ่านกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย เป็นคนเสนอ ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีไม่พิจารณาอนุมัติ มีมติเพียงรับทราบ นายบรรหารออกอาการไม่พอใจ โกรธเคืองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตีเรื่องกลับ หาวว่าทำอะไรไม่ปรึกษา เรื่องอย่างนี้ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี ควรจะเอาไว้ให้ตัวเองปรึกษาก่อน ต่อมา นายบรรหารพาคณะไปพม่า วันที่ ๑๗ - ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๙ เดินทางกลับเย็นวันที่ ๑๘ มีนาคม สั่งกระทรวงการคลังเอาเรื่องมาพิจารณาใหม่ทันที ซึ่ง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่อยู่เดินทางไปราชการที่ญี่ปุ่น ให้รัฐมนตรีประภัตร โพธิสุชน ลงนามเสนอเรื่องในวันที่ ๑๘ วันที่ ๑๙ เข้า ครม. อนุมัติ ๓,๗๕๐ ล้านบาท ปลัดกระทรวงการคลัง หม่อมราชวงศ์จัตุมงคล โสณกุล ให้ความเห็นเรื่องนี้ คือ (๑) สนามบินนี้ไม่มีกระแสหมุนเวียนของเงินสด พอที่จะทำให้เกิดการเพียงพอกับวงเงินกู้ ๑๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพราะสนามบินที่กรุงย่างกุ้ง ปีหนึ่งมีรายได้ ๓๘ ล้านเหรียญสหรัฐฯ สนามบินมันทะเลย์จะมีรายได้ไม่เกินปีละ ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ จะไม่พอใช้หนี้ (๒) ก่อนข้างแน่นอนว่า สนามบินเองไม่มีพลังการชำระเงิน การให้กู้สำหรับโครงการที่ไม่สามารถชำระเงินได้นั้น เป็นการให้เงินกู้ซึ่งไม่เหมาะสมนัก (๓) เนื่องจากโครงการไม่ Make sense แปลว่า ไม่ได้สติ คนมันทะเลย์ซึ่งจะทำโครงการนี้คือ นายตาน ฉ่วย ประธานาธิบดีพม่า ซึ่งเป็นคนมันทะเลย์ (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ งดพูดเรื่องนี้ตามที่ประธานฯขอให้งด) (๔) หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร รายงานว่าคนไทยสามารถเจรจากับสิงคโปร์ให้ถอนตัวจากโครงการนี้ได้ (ฮั้ว) (๕) ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้มีแต่บริษัท อิตาลีไทย ผู้รับเหมาโครงการ สรุปความเห็นปลัดกระทรวงการคลังคือ ไม่ควรให้กู้ แต่ที่ให้กู้เพราะนายบรรหารไปพม่ามา พฤติกรรมอย่างนี้ไม่เคยเห็นนายกรัฐมนตรีท่านไหนในประเทศไทยประพฤติ รายชื่อผู้ที่เดินทางไปพม่าพร้อมนายกรัฐมนตรี มีชื่อของ นายชัยยุทธ กรรณสูตร และ นายเปรมชัย กรรณสูตร ที่เป็นเจ้าของบริษัทอิตาเลียนไทย ด้วย

พฤติกรรมกรรมการบริหารสื่อมวลชนจึงวิพากษ์วิจารณ์ว่าบริหารประเทศแบบหลงฐู ทำอะไรตามอำเภอใจ คิดว่าประเทศไทยเป็นบริษัทส่วนตัวของครอบครัว พฤติกรรมแบบนี้ถือว่าแล้ว เพราะสงสัยว่าจะผิดกฎหมายด้วยเนื่องจากกฎหมายจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า มาตรา ๗ เขียนไว้ว่า ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อการส่งออก การนำเข้า และการลงทุน ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาประเทศ การให้พม่ากู้เพื่อสร้างสนามบินมันทะเลย์หนุนาการส่งออก ช่วยการนำเข้า เพื่อพัฒนาประเทศตรงไหน

เรื่องที่สาม เรื่องของนายราเกช สักเสนา กับ ธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ ที่ขอกล่าวหาว่า พรรคชาติไทยของนายบรรหาร ศิลปอาชา รับเงินจากนายราเกช สักเสนา มาใช้ในกิจกรรมทางการเมือง เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายพรรคการเมือง มาตรา ๔๐ ที่ห้ามไม่ให้พรรคการเมืองใดหรือสมาชิกผู้ได้รับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อดำเนินกิจการพรรคการเมือง หรือเพื่อดำเนินกิจการทางการเมืองจากบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย นายราเกช สักเสนา เป็นคนอินเดีย อยากฝากเรียนถึง พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ว่า ท่านเป็นคนค้าชูเก๊าอี้ให้คนที่เราสงสัยว่าอาจจะเป็นคนต่างด้าว และเอาเงินต่างด้าวมาซื้อเสียงเป็นนายกรัฐมนตรีหรือเปล่า ผมทนเห็น นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปไม่ได้จริง ๆ ไปเสียเถอะครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์
อภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในประเด็นเป็นผู้ซึ่งขาดจริยธรรม ขาดศีลธรรม ขาดความรู้ ขาดความสำนึก

ในเรื่องการเขียนวิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนายบรรหาร ศิลปอาชา
ดังนี้

ปัญหาวิกฤตศรัทธา วิกฤตความเชื่อมั่น ปัญหาความเลวร้ายทางการเมือง การคอร์รัปชัน การใช้
อำนาจเพื่อประโยชน์จนนำมาสู่หม้ออบทางการเมือง ประชาชนขาดความเลื่อมใสศรัทธาในระบบการเมือง และ
นำไปสู่ความกังขาว่าระบบนี้จะยืนอยู่ต่อไปได้หรือไม่ ที่มาของปัญหาอยู่ที่ปัญหาของความเชื่อที่ว่าอะไรก็
ตามที่เป็นเป้าประสงค์ เป็นความต้องการ ไม่ว่าจะพื้นฐานตำแหน่ง เงินทอง เกียรติยศ ขอให้เอามาให้ได้ โดย
ไม่ต้องคำนึงถึงวิธีการจะโดยวิธีใดผิด ถูกศีลธรรม จริยธรรม หรือแม้แต่กฎหมาย ขอให้ได้มาก่อนแล้วทุกคนจะ
ยอมรับ เรียกว่า The end Justifies the means หรือ เป้าประสงค์ จะเป็นสิ่งที่สร้างความชอบธรรมให้กับ
ทุกอย่าง ผิด ถูก ไม่ต้องคำนึง โดยจะพบการซื้อเสียงในการเลือกตั้งเพราะอยากเป็น ส.ส. เข้าพรรคก็เพราะ
ต้องการชนะ การจ่ายเงินเข้าพรรคเพื่อหวังตำแหน่งรัฐมนตรี การแบ่งปันผลประโยชน์เพราะต้องการที่จะ
ประคองสถานภาพเอาไว้ การดักฟังโทรศัพท์ การข่มขู่ การคุกคามสื่อมวลชน ทุกฝ่ายที่ไม่เห็นตรงกับตน
เพราะเขาเชื่อว่าอำนาจคือธรรม (Might is right) คือ ใครมีอำนาจทำอะไรได้หมด ไม่ต้องคำนึงถึงข้อ แ่
กฎหมาย ระเบียบ จริยธรรม ประเพณีใด ๆ เรื่องการทำวิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต ของนายกรัฐมนตร
เป็นตัวอย่างของความเชื่อผิด ๆ นี้ คนทุกคนต้องการเกียรติยศ ศักดิ์ศรี การยอมรับ ความเคารพนับถือจาก
สาธารณะ แต่เขาต้องคำนึงถึงวิธีที่ได้มาด้วย ไม่ใช่จะได้โดยวิธีลัด เลี่ยงกฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ ละเมิดมาตรฐาน
ทุกอย่าง เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งความยอมรับและศักดิ์ศรี ซึ่งไม่พึงมี พึงได้

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทของนายกรัฐมนตร มีส่วนคล้ายคลึงกับงานที่คณะที่ปรึกษาของ
นายกรัฐมนตรเสนอต่อสถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จนมีการกล่าวหาว่าเป็น
การลอกเลียน เป็นการคัดย่อ เป็นการให้คนอื่นทำให้ ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติทางวิชาการ งานวิจัย
สถาบันดำรงราชานุภาพ เรื่อง “การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทและการ
สนับสนุนพรรคการเมือง” ทำเสร็จเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๗ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.โกคิน พลกุล ต่อมา
วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๗ นายบรรหาร ศิลปอาชา เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ปริญญาโท “การพัฒนาพรรค
การเมืองไทย ศึกษาเฉพาะกรณีเงินอุดหนุนพรรคการเมือง” สอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เดือนพฤศจิกายน
๒๕๓๗ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.โกคิน พลกุล ประเด็นที่เป็นปัญหาสงสัย คือ (๑)
นายกรัฐมนตร ทำผลงานวิชาการชิ้นนี้ทั้งฉบับด้วยตนเองหรือไม่ เพราะมีเรื่องโจษจันว่าคณะกรรมการที่ช่วยดู
สอบ ที่ปรึกษา ใครจะได้ตำแหน่ง ใครจะได้ดี (๒) ในหลาย ๆ ช่วงของเค้าโครงวิทยานิพนธ์ กับ เค้า
โครงงานวิจัยที่คณาจารย์ของนายกรัฐมนตรที่นำเสนอต่อสถาบันดำรงราชานุภาพนั้นมีส่วนคล้ายคลึงกันมาก
เกือบจะเรียงหน้าได้เลย การแจกแจงประเด็นลำดับปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน ไม่มีส่วนเพิ่มเติม ส่วนประกอบ
ใหม่ ๆ เพื่อการวิเคราะห์ อธิบายโดยกรอบทฤษฎีต่อข้อมูลเหล่านั้นใด ๆ ทั้งสิ้น (๓) มีข้อความบางตอนที่
เหมือนกันคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค โดยไม่มีการอ้างอิง ตามหลักปฏิบัติวิชาการนั้นการยกข้อความของ
ท่านอื่นเกิน ๓ บรรทัด จะต้องทำให้ชัดเจนให้ปรากฏว่าเป็นข้อความของคนอื่นเขา เป็นความบังเอิญที่นำ

มหัศจรรย์อย่างยิ่ง เป็นการผจญภัยธรรมทางวิชาการ เชื่อว่าบางส่วนของงานวิชาการนี้นายกรัฐมนตรีทำเอง เพราะท่านมีข้อมูลมีประสบการณ์จากชีวิตการเมืองอันยาวนาน ซึ่งท่านยืนยันในการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งที่ว่าท่านมีความรู้เรื่องการซื้อเสียง หากแต่การละเลยไม่อ้างอิงแหล่งที่มาทั้งหมดมีเหตุผลอย่างไร ความบกพร่องเกิดขึ้นได้อย่างไร การสอบเพื่อที่จะปกป้องป้องกันวิทยานิพนธ์เมื่อ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๘ คณะกรรมการทุกคนบันทึกให้แก้ไข ๖ ข้อ ปัญหาอยู่ที่ว่านักศึกษานิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เขาน้อยใจว่างานยังไม่เสร็จ แต่รับเอาเพื่อให้ทันการรับปริญญาบัตรต้นปี ๒๕๓๙ ของคนอื่นเขาไม่อนุญาตถ้าแก้งานไม่เสร็จ แต่นี้รับเอาไว้ก่อนแก้ไขเสร็จเอาไปให้ที่หลัง มหาบัณฑิตอื่นเขาน้อยใจเพราะนี่คือการเลือกปฏิบัติ คณะกรรมการที่ปรึกษา สอบวิทยานิพนธ์ได้ดีทุกคน คนหนึ่งเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งเป็นกรรมการการประปานครหลวง คนหนึ่งเป็นกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษาด้านกฎหมายของนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งได้เป็นวุฒิสมาชิก ความพยายามที่จะปกปิดแก้ไขปัญหานี้ เขาตอบได้ เขาไม่ตอบคำถาม เขาคุกคามสิทธิเสรีภาพ ดักฟังโทรศัพท์ ดักรับเอกสาร ติดตาม ให้ตำรวจสันติบาล Sketch profile ว่าเกิดที่ไหน เรียนที่ไหน ส่งคนไปสืบที่ปอเนาะ บ้านตาล นักข่าวกระซิบบอกเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านว่าให้ระวัง ทำกันขนาดนี้เพียงไปวิพากษ์วิจารณ์งานวิชาการของนายกรัฐมนตรี ขุดคุ้ยหาข้อผิดพลาดงานวิทยานิพนธ์ของผม ประเทศเรต่าต้อยถึงขนาดนี้เลยหรือ ไม่มีชื่อ ไม่มีแป ไม่มีจริยธรรม ไม่มีศีลธรรม ไม่มีวัฒนธรรม ต่าต้อยเพราะหัวหน้ารัฐบาลไม่มีความเคารพในแป ในวัฒนธรรม ในจริยธรรม ในศีลธรรม

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายประเด็นเกี่ยวกับสัญชาติของบิดาของนายบรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งได้กล่าวว่า ใครต่อใครได้ตั้งข้อสังเกตว่าญาติอภิปรายไม่ไว้วางใจของพรรคร่วมฝ่ายค้านจะรุนแรงเกินจริงไปหรือไม่ ซึ่งหลังอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ แล้วพอที่จะเข้าใจแล้วว่าไม่ได้รุนแรงเกินไปกว่าความเป็นจริงเลย และไม่ใช่ว่าเรื่องของความอาฆาตมาดร้าย นายบัญญัติได้กล่าวถึงการอภิปรายของฝ่ายค้านที่มีการนำเรื่องบุพการีของของนายกรัฐมนตรีมาพูดนั้นไม่ใช่เรื่องของบุพการี แต่เป็นเรื่องของทายาทคือตัวนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม เป็นเรื่องของการกระทำผิดกฎหมาย ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมทั้งฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม และ ประมวลกฎหมายอาญาในบทมาตราที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งนายกรัฐมนตรีนั่งควบตำแหน่งอยู่ด้วย

เรื่องนี้ คือเรื่องสัญชาติของบิดานายกรัฐมนตรี ที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่อมาภายหลัง หลังจากที่ท่านได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัญชาติของบิดานายกรัฐมนตรีในทะเบียนบ้านให้ผิดไปจากความเป็นจริงคือจากสัญชาติจีนเป็นสัญชาติไทย เมื่อมีการออกข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่าจะนำเรื่องมาพูดในสภาผู้แทนราษฎร มีความพยายามทำให้เกิดความสับสนว่าเป็นการตั้งข้อรังเกียจความเป็นคนไทยเชื้อสายจีนของนายกรัฐมนตรี ซึ่งไม่มีใครตั้งข้อรังเกียจความ

เป็นคนไทยเชื้อสายจีนของนายกรัฐมนตรี แต่มีความกังขาที่มีเฉพาะตัวในฐานะนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยเท่านั้น ความเป็นคนไทยที่มีเชื้อสายจีนหรือความเป็นคนจีนแท้ ๆ ไม่ใช่ปัญหาของสังคมไทย สังคมไทยเป็นสังคมที่ผสมผสานระหว่างคนไทย – จีน มาเป็นเวลานาน มีคนไทยเชื้อสายจีนเกือบทุกวงการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน คนเหล่านี้มีส่วนในการทำความเจริญรุ่งเรืองให้กับประเทศไทยโดยเฉพาะภาคเอกชน แต่ที่นำมาพูดนั้นเป็นเรื่องของการกระทำผิดกฎหมาย เกี่ยวข้องกับภาวะความเป็นผู้นำของนายกรัฐมนตรี เรื่องนี้มีปัญหาเมื่อนายกรัฐมนตรีได้นำทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านไปแจ้งย้ายที่อยู่ออกจากบ้านเลขที่ ๒๓ แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๑๕ ไป บ้านเลขที่ ๘๕๘ ข ถนนจมีนไวย ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งขณะนั้นรายการสัญชาติของบิดานายกรัฐมนตรียังเป็นสัญชาติจีน แล้วมีการย้ายไปอยู่บ้านเลขที่ ๑๒๒๐ ข ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๒ ต่อมาเปลี่ยนไปเป็นบ้านเลขที่ ๑๘๑ ถนนพระพันทวี ตำบล อำเภอและจังหวัดเดียวกัน เมื่อมาถึงตอนนี้สัญชาติบิดาของนายกรัฐมนตรีได้เปลี่ยนไปเป็นสัญชาติไทย ปัญหาที่มีอยู่ว่าใครเป็นคนแก้ไขเปลี่ยนแปลง ความเป็นความผิดพลาดธรรมดา ๆ หรือเจตนา หรือสมคบกันกระทำความผิด ซึ่งมีผลในทางกฎหมาย มีข้อพิจารณา ๓ ประการ คือ (๑) เหตุไฉนนายกรัฐมนตรีจึงต้องย้ายทะเบียนบ้านกันหลายครั้ง ย้ายจากกรุงเทพฯ ไปสุพรรณบุรี แล้วย้ายจากสุพรรณบุรีไปสุพรรณบุรีหลายครั้งจนเกิดการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ การโยกย้ายระยะนั้นเป็นระยะเวลาเดียวกับระยะเวลาของการตรากฎหมายเลือกตั้ง ฉบับปี ๒๕๒๒ ที่ต้องออกใช้บังคับให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ ที่เข้มงวดเรื่องคุณสมบัติด้านการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีบิดาเป็นคนต่างด้าว ความแน่นอนในการลงสมัครรับเลือกตั้งไม่มีอะไรแน่นอนไปกว่าการมีคุณสมบัติที่ว่ามีบิดาเป็นบุคคลสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน (๒) นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติบิดาของนายกรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๒ สมมุติว่านายกรัฐมนตรีมิได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วยในการแก้ไขนั้น โดยโยนความผิดให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการย้ายทะเบียนบ้านว่าเจ้าหน้าที่คัดลอกผิดไปเอง สงสัยว่าคนที่มีความละเอียดถี่ถ้วนอย่างนายกรัฐมนตรีคนนี้ก็แม้แต่ถนนสายสำคัญ ๆ ว่ามีความกว้าง ความยาวเท่าไร ราคาเป็นอย่างไร ท่านเป็นคนช่างสังเกตเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นเป็นไปได้หรือว่าตลอดช่วงเวลาที่ยาวนานในขณะที่นายกรัฐมนตรีได้นำสำเนาทะเบียนบ้านฉบับนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ทางราชการ และเพื่อประโยชน์อื่น ๆ อีกหลายครั้งหลายหน เป็นต้นว่า นำไปใช้เพื่อเป็นหลักฐานเพื่อประกอบการศึกษาต่อที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง นำไปยื่นหลักฐานเพื่อการซื้อขายที่ดิน และที่สำคัญที่สุดคือนำไปยื่นเพื่อการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายครั้ง ท่านจะไม่เคยสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในเรื่องสัญชาติของบิดาท่านเลยหรือ โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องว่าเป็นภาพถ่ายจากต้นฉบับจริงเป็นสำเนา ถูกต้อง นายกรัฐมนตรีจะปฏิเสธความจริงในข้อนี้ได้อย่างไร (๓) เรื่องนี้เป็นกรกระทำผิดกฎหมายหลายบท ความผิดตามพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พงศ. ๒๕๓๔ ในฐานะที่นายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าบ้าน และรายการสัญชาติบิดานายกรัฐมนตรีเป็นข้อมูลประวัติทะเบียนราษฎรที่เกี่ยวข้องกับนายกรัฐมนตรีโดยตรง เมื่อเกิดการบันทึกรายการสัญชาติไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง แม้จะกล่าวอ้างว่าเป็นความผิดพลาดของ

เจ้าหน้าที่ที่กรอกข้อความผิดพลาดเอง แต่ไว้ในฐานะเจ้าบ้าน นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องแจ้งนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ตามมาตรา ๑๔ และ มาตรา ๓๙ แห่งกฎหมายทะเบียนราษฎร หากไม่กระทำการฝ่าฝืนเป็นความผิดตามมาตรา ๔๗ ซึ่งมีโทษทางอาญา ที่ร้ายแรงกว่านั้นคือการที่นายกรัฐมนตรีนำเอกสารสำเนาทะเบียนฉบับเจ้าบ้านและสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านที่รับรองสำเนาถูกต้องมาใช้ประกอบเป็นหลักฐานยื่นต่อเจ้าพนักงานในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จังหวัดสุพรรณบุรีหลายครั้ง นับได้ว่าเป็นการกระทำที่มีความผิดฐานแจ้งความเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗ ซึ่งเคยมีคำพิพากษาศาลฎีกาเทียบเคียงได้ คือ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๕๒/๒๕๑๙ สาระสำคัญว่า ในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำเลยกรอกใบสมัครด้วยตนเองว่าจำเลยมีศรี้อยโทโดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จนั้นเป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานแล้ว จำเลยมีความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๑ เพราะฉะนั้นข้อหาแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานที่นายกรัฐมนตรีกระทำผิดอันเนื่องมาจากการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและยังอยู่ในอายุความที่อาจดำเนินคดีได้ อย่างนี้เราจะยังไว้ว่างใจให้ทำหน้าที่บริหารประเทศในฐานะผู้นำของประเทศอย่างนั้นหรือ ใครจะให้ความไว้วางใจอย่างไร กระผมไม่สามารถที่จะให้ความไว้วางใจให้ท่านเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการบริหารประเทศต่อไปอีกได้

นายขำนิ ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในประเด็นสัญชาติของบิดานายกรัฐมนตรี เช่นกัน โดยได้อภิปรายว่า หนังสือทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บอกว่า นายบรรหาร ศิลปอาชา เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๔๗๕ แต่เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาได้มีการฉลองวันเกิดนายกรัฐมนตรีที่บอกว่าเกิดวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๔๗๕ จึงสืบสนว่าเกิดวันใดแน่ ในหนังสือที่เขียนโดย พ.ต.ต.อนันต์ เสนาจันทร์ หนังสือ “สานความฝัน ๖๐ ปี” ที่จัดทำขึ้นในปี ๒๕๓๕ ข้อมูลระบุว่า นายบรรหาร ศิลปอาชา มีพี่น้อง ๖ คน พี่ชายคนที่ ๑ ชื่อ นายสมบุญ ศิลปอาชา บิดาชื่อ กิม สัญชาติจีน มารดาชื่อ เอ็ง สัญชาติไทย พี่ชายคนที่ ๒ ชื่อ นายอุดม เกิดศิลป์ ชัย เสียชีวิตแล้ว พี่คนที่ ๓ ชื่อ นางสาวใจ ศิลปอาชา เกิดเมื่อปี ๒๔๖๔ บิดาชื่อ แข่งกิม สัญชาติจีน มารดาชื่อ สายเอ็ง สัญชาติไทย นายบรรหาร ศิลปอาชา เกิด ๑๙ สิงหาคม ๒๔๗๕ บิดาชื่อ แข่งกิม สัญชาติไทย มารดาชื่อ สายเอ็ง สัญชาติไทย นางดรุณี วายากุล เกิดปี ๒๔๗๙ บิดาชื่อ แข่งกิม สัญชาติไทย มารดาชื่อ สายเอ็ง สัญชาติไทย นายชุมพล ศิลปอาชา เกิดปี ๒๔๘๓ บิดาชื่อ แข่งกิม สัญชาติไทย มารดาชื่อ สวยเอ็ง สัญชาติไทย ความสืบสนและซับซ้อนนี้ในทะเบียนบ้านของแต่ละคนชื่อบิดาจะไม่เหมือนกัน เป็นหลักฐานที่นำมาจากศูนย์ประมวลการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เอกสารและหลักฐานที่จะแสดงนี้เป็นการทำทนายทางจริยธรรมขั้นสูงสุดของหัวหน้าพรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาล เอกสารแผ่นเดียวที่ถูกบันทึกไว้เป็นเอกสารของทางราชการเป็นการบันทึกเมื่อปี

๒๔๘๐ ซึ่งวันนั้นไม่มีใครเชื่อว่า นายบรรหาร ศิลปอาชา จะมาเป็นนักการเมือง เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๓๙ ได้รับเอกสารจากประชาชนผู้หนึ่งขอสงวนนามไว้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับหนังสือที่เขียนโดย พ.ต.ต.อนันต์ เสนาพันธ์ ที่ระบุถึง พ.ศ.เกิด ของนายบรรหาร ศิลปอาชา ปี ๒๔๗๕ เอกสารราชการ สำเนา ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว เลขที่ ๓๒๔/๘๐ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๔๘๐ ออกให้ ณ อำเภอท่าพี่เลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี (อำเภอท่าพี่เลี้ยงอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรีระหว่างปี ๒๔๘๐ - ๒๔๘๓ ต่อมา มีพระราชกฤษฎีกายก อำเภอท่าพี่เลี้ยงเป็นอำเภอเมืองสุพรรณบุรี) นายเซ่งกิม นามสกุล แซ่เบ๊ สัญชาติจีน เชื้อชาติแต้จิ๋ว ตำบลที่เกิดแต่เอี้ย จังหวัดแต้จิ๋ว ประเทศจีน เกิดเมื่อปี ๒๔๓๘ นามบิดาชื่อ จงฮั่ว นามมารดา ตี๋ นามภรรยา ไชเอ่ง ภูมิลำเนาออกประเทศจีน เมื่อก่อนประเทศไทยมีคนต่างด้าวจะเข้ามาอยู่นานเท่าไรก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม ไม่จำเป็นต้องมีการแจ้งใด ๆ เรามี พ.ร.บ.ทะเบียนคนเข้าเมืองครั้งแรก ปี ๒๔๗๐ อีกครั้งปี ๒๔๘๐ และ ๒๔๘๒ ใครก็ตามที่เข้าเมืองมาอยู่ประเทศไทยก่อนหน้าปี ๒๔๗๐ ไม่ต้องแจ้ง แต่ใครเข้ามาหลังปี ๒๔๗๐ ต้องแจ้ง เมื่อแจ้งแล้วก็มาอยู่ประเทศไทยโดยไม่มีบัตรประจำตัว เพียงแต่แจ้งการเข้ามาเท่านั้น เราเพิ่งมี พ.ร.บ.ทะเบียนคนต่างด้าวครั้งแรกปี ๒๔๗๙ ประกาศใช้เดือนธันวาคม ๒๔๗๙ และเริ่มมีทะเบียนคนต่างด้าวเป็นครั้งแรก ใบทะเบียนต่างด้าวของ นายเซ่งกิม แซ่เบ๊ ระบุว่า เข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ อยู่ในสยาม บ้านเลขที่ ๖๒๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอท่าพี่เลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี อาชีพค้าขายเสื้อผ้า มีการต่อทะเบียนใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๔๘๕ แล้วก็ได้อายุขนิคนที่ ๑ คือทะเบียนต่างด้าวเป็นทะเบียนประเภทที่หนึ่ง แล้วก็ยังมีทะเบียนต่างด้าวที่อยู่ถาวร ก็ได้ทำเมื่อปี ๒๔๘๒ ความผิดปกติอยู่ตรงที่ เข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ในเมื่อ นายบรรหาร ศิลปอาชา เกิดที่สุพรรณบุรี ปี ๒๔๗๕ นางดรุณี เกิดปี ๒๔๗๙ นายชุมพล ศิลปอาชา เกิดปี ๒๔๘๓ บุคคลเหล่านี้เกิดหลังจากที่บิดาเข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี ๒๔๘๐ ได้อย่างไร เป็นความผิดทางเอกสารหรือตามข้อเท็จจริงแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๖๒ ถึงคุณดรุณี ปี ๒๔๗๙ พี่น้องทั้ง ๕ คนของนายบรรหาร ไม่ได้เกิดในประเทศไทย บิดา นายเซ่งกิม เกิดปี ๒๔๓๘ เข้าเมืองมาปี ๒๔๘๐ แล้วต่อมาย้ายไปอยู่จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อปี ๒๔๘๓ ถึงปี ๒๔๘๔ ย้ายกลับมาอยู่ที่สุพรรณบุรี ตามบันทึกหลังทะเบียนคนต่างด้าบบันทึกไว้ว่า ย้ายไปอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ เดือน ๓ ปี ๒๔๘๓ ของนายอำเภอเมืองสุพรรณบุรี แสดงว่า อำเภอท่าพี่เลี้ยงได้มาขึ้นต่ออำเภอเมืองแล้ว เป็นไปได้ไหมว่า พี่น้องนายกรัฐมนตรีน้องทั้ง ๕ คน(รวมคนที่เสียชีวิต) ไม่ได้เกิดในประเทศไทย มีข้อสังเกต ๒ กรณี คือ กรณีแรก บิดานายกรัฐมนตรีน้องและครอบครัวอพยพมาจากประเทศจีนเข้ามาประเทศไทยเมื่อปี ๒๔๘๐ แล้วมา มีลูกชายเพิ่มอีก ๑ คน คือ นายชุมพล ศิลปอาชา กรณีที่สอง บิดาของนายกรัฐมนตรีน้องได้อพยพมาประเทศไทยพร้อมกับลูกอีก ๕ คน และมาแต่งงานใหม่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี แล้วทำทะเบียนลูกทั้ง ๕ คน สวมกับคนที่แต่งงานในประเทศไทยว่าเป็นลูกแม่เดียวกันทั้งหมด

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ได้อภิปรายเกี่ยวกับการขอหลักฐานที่เป็นเอกสารจากผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง ๑ แต่ก็ไม่ได้รับเอกสารนั้น โดยได้รับคำตอบว่า เนื่องจากเอกสารการเข้ามาในราชอาณาจักรของบุคคลต่างด้าวตามที่ขอไปนั้นเป็นเอกสารปกปิดไม่พึงเปิดเผย การหาเอกสารเพื่อพิสูจน์การมีอยู่จริงของ

เอกสาร ที่เป็นเอกสารมาจากอำเภอท่าพี่เลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี เดือนธันวาคม ๒๕๘๐ มีการจดทะเบียนคนต่างด้าวที่นั่นตั้งแต่หมายเลข ๑ ถึง ๕๐๐ เป็นเอกสาร ๕๐๐ ชิ้น คือ ๕๐๐ คน เลขทะเบียนต่างด้าวของบิดานายกรัฐมนตรีอยู่ที่หมายเลข ๓๒๔/๘๐ เอกสารถูกดึงออกมาจากแฟ้มใส่ซองปิดผนึกแล้วมีผู้ลงนามพร้อมกัน ๕ คนเพื่อกันไม่ให้เอกสารสูญหายออกไป นายตำรวจสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองคือ พ.ต.อ. มนต์รี ศรีนพคุณ ผู้กำกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง ๑ เป็นคนเอาเอกสารที่อยู่ในซองตั้งแต่ลำดับที่ ๓๐๑ ถึง ๔๐๐ ไปให้นายกรัฐมนตรีที่บ้านจรัญสนิทวงศ์ เมื่อคืนวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๙ เอาเอกสารนี้ไปทำไม เอาเอกสารนี้ไปมีเจตนา ๒ อย่าง คือเอาเอกสารทั้งหมดไปทำลายไม่ให้ปรากฏหลักฐานได้อีกเลย หรือ เอาหลักฐานนี้ไปเพื่อการแก้ไขให้ตรงกับสิ่งที่นายกรัฐมนตรีเคยสัมภาษณ์ไว้ว่าเข้าเมืองมาปี ๒๕๘๕ ทำให้ผมไม่สามารถหาเอกสารยืนยันจาก ตม.ได้ เคยสอบถามพลเอก ขวลิขิต ยงใจยุทธ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ได้รับคำตอบว่าเคยได้ยินเรื่องเหล่านี้ รู้ เห็น แต่ไม่มีเอกสาร

ข้อเท็จจริงที่แสดงต่อสภาผู้แทนราษฎรวันนี้เป็นปัญหาความมั่นคง เป็นเรื่องใหญ่สำหรับบ้านเมือง เอกสารนี้เป็นความผิด เป็นความบกพร่อง เป็นการจذبบันทึกของเจ้าหน้าที่ผิด มั่นผิดได้อย่างไรตั้งแต่ปี ๒๕๘๐ ๒๕๘๕ ที่ต่อทะเบียน ๑ ครั้ง ปี ๒๕๘๐ ต่อทะเบียนอีกครั้งที่ ๒ ปี ๒๕๘๕ ต่อทะเบียนครั้งที่ ๓ ปี ๒๕๘๗ บิดานายกรัฐมนตรีถึงเสียชีวิต จะปล่อยให้เอกสารมีความผิดมีความบกพร่องได้อย่างไร สรุปว่านายบรรหาร ศิลปอาชา ไม่มีสิทธิที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีของคนในแผ่นดินประเทศไทย

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายชี้แจงภาพรวมของอุบัติเหตุและข้อกล่าวหาข้อสงสัยของฝ่ายค้านจากที่สมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ทั้งจากข้อมูลเพิ่มเติมและจากคำตอบของนายกรัฐมนตรี โดยลำดับให้เห็นถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนายบรรหาร ศิลปอาชา ดังนี้

๑. **เรื่องการทำลายระบบเศรษฐกิจ** ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันวิกฤต ปัญหาเงินเฟ้อ ปัญหาดุลบัญชีเดินสะพัด ที่เคยเป็นจุดแข็งของระบบเศรษฐกิจไทย วันนี้มีแต่เครื่องหมายคำถาม นักวิชาการมีแถลงการณ์ออกมา ๒ ครั้ง ต่อสถานการณ์และปัญหาเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน กับความเป็นห่วงประเทศไทย จะเหมือน เม็กซิโก องค์กรจัดลำดับโดยบริษัทมูดีส์ลด์ประเทศไทยจาก P ๑ เป็น P ๒ พรรคร่วมรัฐบาลก็ไม่ไว้วางใจในการบริหารเศรษฐกิจ รองนายกรัฐมนตรี นายอานวย วีรรรณ ลูกขึ้นมาชี้แจงเรื่องสภาวะเศรษฐกิจ และไม่ได้ปฏิเสธปัญหาเพียงแต่อยากจะทำให้ความมั่นใจว่าปัจจัยพื้นฐานเศรษฐกิจไทยยังดี ตัวเลขที่ยืนยันว่าเศรษฐกิจไทยน่าเป็นห่วง คือ (ก) ภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลตั้งเป้าไม่เกินร้อยละ ๕.๘ แต่ ๘ เดือนที่ผ่านมา เงินเฟ้ออยู่ที่ ๖.๔ (ข) ดุลบัญชีเดินสะพัดเดิมอยู่ที่ร้อยละ ๕ - ๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ขณะนี้อยู่ที่ร้อยละ ๘ ซึ่งผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทย เคยพูดว่าอยู่ในระดับอันตราย (ค) อัตราการขยายตัวของการส่งออก ประเทศอย่างสิงคโปร์ เกาหลีใต้ ฮองกง มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เศรษฐกิจชะลอตัว แต่เศรษฐกิจขยายตัวเกินร้อยละ ๑๐ ถึง ร้อยละ ๒๐ ของประเทศไทย ร้อยละ ๓.๘

ถ้าการบริหารงานเศรษฐกิจผิดพลาด ต้องดูบทบาทของผู้นำว่า ในระบบเศรษฐกิจผู้นำต้องทำอะไรบ้าง นายกรัฐมนตรีขาดโดยสิ้นเชิง หน้าที่ผู้นำในระบบเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ ในยุคที่ภาคเอกชนมีความสำคัญนั้นหน้าที่คือ (ก) ดูแลว่ามี การวางแผนในเรื่องของการบริหารระยะยาวและระยะปานกลางที่ดี (ข) ดูแลว่าสถาบันกลไกหลักที่ต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศนั้นเป็นสถาบันที่มีความแข็งแกร่งและใช้กลไกนั้นอย่างเต็มที่ (ค) ต้องดำเนินนโยบายในลักษณะที่มีความสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น ความเชื่อถือในการบริหารและระบบเศรษฐกิจโดยรวม (ง) มีหน้าที่จะต้องบริหารงานบุคคลแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้าไปทำงาน (จ) ในความเชื่อถือเชื่อมั่นนั้น ต้องมีความสามารถและความสุจริต ปรากฏว่าผู้นำเราไม่มีเลย ขาดทุกองค์ประกอบของการเป็นผู้นำที่ดีในการบริหารงานเศรษฐกิจ ลักษณะการบริหารของผู้นำรัฐบาลชุดนี้ปิดความรับผิดชอบ เห็นแก่ตัว เห็นแก่พวกพ้อง

พฤติกรรมการบริหารงานเศรษฐกิจ (ก) อะไรไม่ดีพยายามปิดให้พ้นตัว ปฏิเสธความจริง ที่เป็นจุดเริ่มต้นของความหายนะทางเศรษฐกิจ เพราะมาจากความพยายามปิดความรับผิดชอบปฏิเสธความจริง ตลอด (ข) ใจแคบ โอ้อวด คิดอย่างเดียวว่าจะชนะทางการเมืองอย่างไร ปัญหาทำไมนายกรัฐมนตรีดำเนินนโยบายอย่างมีแบบแผนปานกลางระยะยาว เพราะรัฐบาลชุดที่แล้ววางแผนพัฒนาระบบการเงินการคลัง แผนแม่บทระบบขนส่งมวลชน แผนแม่บทกิจการคมนาคม ถ้ายอมรับทำตามแผน ก็กลัวว่าจะไม่ใช่ผลงานของตนเอง นอกจากไม่ยอมรับแล้วยังทำอะไรที่แตกต่างเพื่อให้เป็นผลงานของตน รัฐบาลชุดที่แล้วทำสมุดปกขาวเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ แต่รัฐบาลนี้ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น แต่ไปตั้งกรรมการอื่น ๆ ขึ้นมา จนนักธุรกิจเอกชนที่ถูกตั้งเป็นกรรมการบอกว่าเลิกตั้งกรรมการได้แล้ว รัฐบาลชุดที่แล้วประชุมสัมมนา มาหมดแล้ว (ค) ก้าวถอย แทรกแซง โดยคำนึงเรื่องผลประโยชน์ทางการเมืองและผลประโยชน์อื่นเป็นตัวหลัก ที่ทำลายระบบทุกอย่าง ทำลายสถาบันและกลไกที่รับผิดชอบการบริหารเศรษฐกิจไทย บางครั้งความหิวโหยทางการเมืองเพราะขัดต่อหลักของการบริหารเศรษฐกิจที่ดี แต่ ๑ ปี ที่ผ่านมาทำลายหมดสิ้น คนหนุ่มไฟแรง ศิษย์อาจารย์ป่วยต้องมาประหารหลุดพ้นจากตำแหน่งความรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจทั้งหมดเพราะ รัฐบาลชุดนี้ เพราะรัฐบาลชุดนี้เล่นการเมืองแทรกแซงก้าวถอย ข้าราชการเก่ง ๆ ต้องลาออกจากสภาพัฒนา ลาออกจากหน่วยงานที่ต้องให้คำปรึกษาคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี เพราะพูดความจริงไม่ได้ พูดความจริงที่ไม่ตรงกับใจที่นายกรัฐมนตรีอยากให้เป็นไม่ได้ แนะนำไปแล้วไม่ทำเพราะขัดกับผลประโยชน์ของ นายกรัฐมนตรี คนสภาพัฒนา คนแบงก์ชาติ คนกระทรวงการคลังไม่ยอมทำอะไร เพราะกรรมการที่นายรัฐมนตรีตั้งและเป็นประธานเองรวบอำนาจเสียเอง การตั้งกรรมการ อนุกรรมการ แล้วไปจัดประชุมสัมมนา เพื่อหวังผลสร้างภาพทางการเมือง แต่ไร้ทิศทาง ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ประสิทธิผล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเจ็บปวดที่พยายามปกป้องนายกรัฐมนตรี พอปัญหาเริ่มร้ายต้องหาแพะรับบาป ถูกปลดขณะอยู่ต่างประเทศ (ง) เรื่องวิสัยทัศน์ มีการประชุมคณะกรรมการเสถียรภาพ มีนักวิชาการที่มีชื่อเสียงออกมา วิพากษ์วิจารณ์บอกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะผู้บริหารงานเศรษฐกิจกับฝ่ายการเมืองไม่ได้บริหารเศรษฐกิจในการคำนึงยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ การวางแผนให้เกิดความสอดคล้อง ให้เกิดประสิทธิภาพใน

การทำงาน แต่กรรมการทุกคนสนใจแต่โครงการขนาดใหญ่ รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงต้องดูแลโครงการ ผู้นำประเทศอื่น ๆ เขาต้องออกไปขายสินค้า แล้วทำไมผู้นำประเทศไทยยังคิดแต่เรื่องรับเหมาภายในประเทศ คนที่จะต้องทำงานในการกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดแผนงาน ไม่มี เพราะไม่สนใจ ไม่ใส่ใจ เพราะการทำงานเพื่อประโยชน์ระยะยาวไม่ได้คะแนนทางการเมือง ไม่ได้ผลประโยชน์อื่นตอบแทน (จ) ความเชื่อถือ ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจผูกพันใกล้ชิดกับเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต และความตรงไปตรงมา ใครอยากจะมาลงทุนในประเทศที่เขาประจานไปทั่วโลกว่า เฉพาะนักธุรกิจก่อสร้างรับเหมาที่ใกล้ชิดกับผู้อยู่ในอำนาจเท่านั้นถึงจะมีโอกาสชนะการประมูลโครงการต่าง ๆ บริษัทระดับโลก ดีแคไชน ทำอย่างไรก็แพ้หมด อย่างเรื่องธนาคารพาณิชย์ ๗๕๐ ล้านบาท เรื่องประกันภัย นั้นทำลายความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจโดยสิ้นเชิง (ฉ) ทำลายการบริหารงานในระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ภาพลักษณ์นักการเมืองไม่ดี ถึงกับต้องร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ ทุกอย่างไม่ใช่ความผิดของระบบ แต่คนที่เข้ามาสู่ระบบนั้นบริหารฉ้อฉลต่อเจตนาารมณ์ของระบบที่ดี ระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งที่ใช้อยู่ไม่สามารถทำให้คนดีเข้ามาได้ อำนาจการแต่งตั้งบุคคลอยู่ที่นายกรัฐมนตรี จะตั้งใครก็ได้ ข้อจำกัดทางการเมืองมีแต่นายกรัฐมนตรีต้องกล้าหาญเมื่อเป็นความจำเป็นของประเทศชาติ คนดี คนเก่ง ให้เขาทำงานอิสระ หลังตั้งรัฐบาล ๑ ปี ปรับคณะรัฐมนตรีหลายครั้ง ไม่มีใครเชื่อถือ ทุกอย่างถูกมองว่าเป็นเรื่องการต่อรอง เป็นเรื่องโศกนาฏ การทำลายประชาธิปไตยในเรื่องสิทธิเสรีภาพ คำสั่งต่าง ๆ ที่กระทำต่อฝ่ายค้านเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพ ที่ไม่มีลายลักษณ์อักษร

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายสรุปญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ว่า นายกรัฐมนตรีและบุคคลที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ตอบคำถาม คำตอบไม่ตรงประเด็น ไม่ครบทุกประเด็น เบี่ยงเบนประเด็นดูประหนึ่งจะจงใจนักการเมืองที่ต้องรับผิดชอบต่อข้อเท็จจริงนั้น จะใช้คำพูดอย่างไรจำเป็นต้องอยู่ในความเป็นจริง หลายกรณีคือ

กรณีวัดป่าเลไลยก์ กังงบน้ำท่วม นายกรัฐมนตรีตอบไม่ตรงประเด็น การจัดงบประมาณซ่อมวัดป่าเลไลยก์รัฐบาลทำไม่ถูกต้อง กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนวัดป่าเลไลยก์เป็นโบราณสถานที่จะต้องอนุรักษ์ และจัดงบประมาณซ่อมแซมให้ตลอดเวลา เพราะไม่ได้ซ่อมตามอำเภอใจ โบราณสถานต้องมีความรู้ในการศึกษาด้านสถาปัตยกรรม ต้องรู้ว่าโครงสร้างเป็นอย่างไร ปัญหาอยู่ที่ไปเอางบประมาณน้ำท่วมซึ่งไม่ควรเอางบประมาณนี้ ควรจัดสรรงบประมาณมากกว่านี้สักกี่เท่าก็ได้แต่ให้เป็นไปตามหลักการถูกต้อง เมื่อไม่ถูกต้องวัดอื่นเขาก็บ่น ทำไมวัดอื่นที่ไม่อยู่สุพรรณบุรีไม่ได้สิทธิอย่างนี้ พวกเราทุกคนคงไม่มีใครคัดค้านงบประมาณที่จัดให้วัดแต่ต้องไปตามครรลองที่ถูก งบประมาณที่จัดสรรไปให้เหมาะสมถูกต้องกับระเบียบในการจัดงบประมาณนั้น ๆ แต่นายกรัฐมนตรีไม่ค่อยยอมรับกลายเป็นตัวอย่างที่ทำให้เจ้าหน้าที่ลำบาก เดิมจะเอางบกลางแต่ถูกคัดค้านในที่สุดก็เลี้ยง เจ้าหน้าที่บางคนก็ยอมไปเลี้ยงให้ กะว่า ส.ต.ง.ตรวจไม่พบ เรื่องเล็กน้อยแบบนี้แต่เป็นเรื่องใหญ่สำหรับบ้านเมืองที่จำเป็นต้องรักษาหลักการ

กรณีการใช้เอกสารซึ่งผิดไปติดต่อกับราชการ การเปลี่ยนสัญชาติบิดาไม่ได้เกิดจากความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ ประมวลจากข้อเท็จจริงและเอกสารทั้งหลาย คิดว่าเป็นความจงใจที่จะทำให้เอกสารที่ติดต่อกับราชการนั้นผิดไปจากความเป็นจริง นายชวน หลีกภัยเห็นด้วยกับนายกรัฐมนตรีว่าเราเลือกที่เกิดไม่ได้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสามารถในการที่จะทำให้คนแต่ละชาติกลมกลืนมีความเป็นคนไทย เราจึงมีนักรบ มีขุนนาง มีมหาอำมาตย์ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาที่เป็นคนต่างชาติ และกล่าวว่าสมัยเป็นนายกรัฐมนตรีเดินทางไปประเทศญี่ปุ่น สมเด็จพระจักรพรรดิมีพระราชดำรัสถามถึงชาวญี่ปุ่นที่แต่งงานกับขุนนางโปรตุเกสในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เป็นความจริงว่าคนต่างด้าวที่มาอยู่ในบ้านเมืองได้สร้างประโยชน์ให้กับบ้านเมืองมากมาย สิทธิของคนต่างด้าวโดยเฉพาะลูกคนต่างด้าวในประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ไม่มีประเทศไหนได้สิทธิเท่ากับประเทศไทย ไม่มีใครรังเกียจความเป็นคนที่มีบิดาเป็นคนต่างชาติ เช่นเดียวกันสิทธิที่กฎหมายกำหนดนั้นก็เป็สิทธิที่ปรากฏตามกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งต้องเป็นไปตามนั้น ประเด็นของนายกรัฐมนตรีเพราะเอกสารที่เอาไปใช้ในการติดต่อกับราชการ เช่น กรณีซื้อที่ดิน นายกรัฐมนตรีตอบไม่ได้ ตอบเลี่ยง ตอบไม่ได้ว่าเมื่อมันผิดทำไมไม่แก้ ทำไมรับรองถูกต้อง ท่านอ้างในสิ่งที่ไม่ถูกต้องว่าแก้ไม่ได้ เพราะระเบียบถ้าแก้ ผู้ที่แก้ต้องยังมีชีวิตอยู่ นายกรัฐมนตรีเข้าใจผิด เพราะความหมายนั้นควรจะเป็นว่าเจ้าของทะเบียนซึ่งเป็นบุคคลใช้ทะเบียนนั้น ไม่ใช่บุคคลที่ปรากฏคือบิดา ถ้าเป็นอย่างนั้นในชีวิตนี้นายกรัฐมนตรีจะแก้อะไรไม่ได้เลย เพราะคนที่ตายไปแล้วเขาต้องผิดอย่างนี้ตลอดแก้ไม่ได้ ตรงนี้เป็นประเด็นที่นายกรัฐมนตรีน่าจะรู้ว่าเอกสารที่ใช้นั้นไม่จริง แต่ยังมีเอาไปใช้ ตรงนี้เป็นคำถามที่ยากจะตอบ เชื่อว่าเป็นความจงใจที่จะใช้ อย่าลืมนว่ามาตรการที่ปฏิบัติระหว่างผู้ซื้อผู้ชาย คู่สัญญาที่มีบิดาเป็นคนไทย กับบิดาเป็นคนต่างด้าว มาตราฐานระเบียบของราชการนั้นจะต่างกัน นายกรัฐมนตรีละเมิดกฎเกณฑ์อันนี้คือละเมิดกฎหมาย กรณีการขายที่ดินให้ธนาคารแห่งประเทศไทย แต่เรารู้ตลอดว่าเรื่องนี้ต้องมีจุดใดจุดหนึ่งผิด แต่ไม่มีใครยอมพูดความจริง ปกปิดอะไร ทุกอย่างมันถูกต้องทำไมต้องปกปิดว่าซื้อเท่าไร ขายเท่าไร ทางออกโดยการยอมรับผิดอันใดอันหนึ่ง ในที่สุดก็ยอมรับผิดว่า ๒๙ ล้าน ๔ แสน บาทนั้นราคาไม่จริง ข้อเท็จจริงคือการซื้อขายก่อนที่จะนำมาขายธนาคารแห่งประเทศไทย สัญญาเบื้องต้นที่กำหนดราคาและเสียภาษีแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ให้เท็จกับเจ้าหน้าที่ ข้อผิดเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ เกิดขึ้นโดยรู้ทั้งสิ้น นายกรัฐมนตรีซื้อชายที่ดิน ๒๐๐ กว่าล้านบาท ต้องรู้ว่าโอนเท่าไร จะไม่ตำหนิหากว่าเป็นธุรกิจ ถือว่าขาดคุณธรรมหากไม่เสียตามความเป็นจริง มันผิด มันไม่ถูก ใครจะรับผิดชอบเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่ต้องดำเนินการต่อไป

ประเด็นเรื่อง นายราเชช สักเสนา นายกรัฐมนตรีตอบไม่กระจ่าง สมมุติว่านายกรัฐมนตรีไม่ทราบแต่จะปฏิเสธว่าทั้งพรรคไม่เกี่ยวข้องเลย ด่วนตัดสินใจปฏิเสธไปก่อน ข้อมูลที่สมาชิกเดินทางไปและเอามาให้สมาชิกสภาดู เรื่องจะไม่จบแค่นี้ ในที่สุดวันหนึ่งนายราเชชน่าจะกลับมาประเทศไทยจะโดยหมายศาลหรือจะโดยศาลของประเทศแคนาดาให้ส่งตัวกลับมา เรื่องนี้ไม่มีผู้ใดเจตนาให้นายราเชชใช้สิทธิว่าเขาไปด้วยเหตุผลลี้ภัยการเมือง คดีนายราเชชถูกข้อหาว่าฉ้อโกง เราต้องแยกเรื่องราเชชให้ออกว่าเขาถูกข้อหาฉ้อโกงธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ แต่เขาให้การในข้อเท็จจริงเรื่องอื่น และจะมาพัวพันกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง

พัวพันกับเงินต่างประเทศที่ให้นักการเมือง จากหลักฐานที่แสดงต่อสภาเชื่อว่าการให้เงินจริง เพียงแต่ว่าเงินนั้นที่จะพิสูจน์ต่อไปคือเงินราเคชหรือไม่ นายกรัฐมนตรีอย่างอนใจว่าสิ่งนี้จะปฏิเสธไม่รู้ทั้งหมด เมื่อท่านปฏิเสธเราสันนิษฐานคนกันในแง่ดี สมมุติว่านายกรัฐมนตรีไม่รู้ แต่คนในพรรคต้องรับรู้ แล้วเงินก้อนนั้นเป็นเงินที่มีผลต่อการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา วันข้างหน้าจะเป็นสิ่งที่พิสูจน์ต่อไป

ประเด็นเรื่องถนน นายกรัฐมนตรีปฏิเสธความเกี่ยวข้อง เราได้ข้อมูลที่เชื่อว่าเพื่อสมาชิกฝ่ายค้าน แม้แต่พรรครัฐบาลบางคนที่มีความรู้สึกมีหัวใจที่เป็นธรรมจะมีความรู้สึกร่วมกันอย่างหนึ่งคือ นายกรัฐมนตรีเอาเปรียบในการจัดสรรงบประมาณ สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย แต่ผู้แทนราษฎรแต่ละจังหวัดมีความผูกพันต่อบ้านตนเอง ใครไม่มีก็ผิดปกติ แต่ว่างงบประมาณแผ่นดินนั้นเราไม่ได้เอามาจากที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ เก็บภาษีมาจากคนทั่วประเทศ ความเป็นธรรมที่รัฐบาลทุกยุคทำมาโดยลำดับ อีสานจะได้มากที่สุดเพราะการพัฒนาในอดีตล้าหลัง จากการอภิปรายของสมาชิก ถ้าเงินก้อนนั้นเป็นเงินของจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแล้วเรานำไปให้จังหวัดนั้นโดยเฉพาะเราจะรู้สึกเสียตาย รู้สึกน้อยใจ แต่ถ้าเป็นเงินของพวกเขาทุกจังหวัดแล้วไปกองอยู่ที่ใดที่หนึ่งมากเกินสภาพของสิ่งที่ควรจะเป็นอยู่ เราจะรู้สึกไม่ยุติธรรม ใครไม่รู้สึกอย่างนี้แสดงว่าจิตใจไม่มีความสำนึกถึงความเป็นธรรมในสังคมเลย เราต้องการให้สุพรรณบุรีพัฒนา เช่นเดียวกับต้องการให้แม่ฮ่องสอน ยะลา ปัตตานี และทุกจังหวัดพัฒนาโดยเท่าเทียมกัน ข้อสรุปที่เห็นได้ชัดว่ามีความไม่ปกติเกิดขึ้นในการดำเนินการจัดงบประมาณในหลายเรื่อง ตัวอย่างถนนที่สมาชิกได้อภิปราย รู้สึกถึงความพิเศษเรื่องเสาไฟ คำตอบของนายกรัฐมนตรีไม่สามารถทำให้ข้อกล่าวหาของสมาชิกเปลี่ยนแปลงได้เลย กรมทางหลวงมีระเบียบในการปักเสาไฟฟ้าว่าเสาเข็มตรโนถนนประเภทใด กรมทางหลวงจะปักเสาไฟฟ้าประเภทใดเขาควรใช้มาตรฐานด้วยเงื่อนไขอย่างเดียวกัน แต่เท่าที่คุยกับเจ้าหน้าที่งบประมาณและกรมทางหลวงเขาบอกว่า นายกรัฐมนตรีขอที่นี้เป็นพิเศษให้ต่างจากที่อื่น ความเหลื่อมล้ำถึงได้เกิดขึ้น ผู้แทนราษฎรทุกคนถึงได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ถูกตำหนิ คนสุพรรณบุรีกลายเป็นเป้าที่ถูกวิจารณ์ว่าเอาเปรียบที่อื่นจากงบประมาณทั่วประเทศ นายกรัฐมนตรีตอบคำถามนี้ไม่ได้ ความเป็นธรรมต้องอยู่ในหัวใจของผู้รับผิดชอบคนทั้งประเทศ มีการพูดถึงเรื่องผลประโยชน์ทางด้านการเมืองกับนักธุรกิจ นายกรัฐมนตรีปฏิเสธไม่ได้เลยว่าท่านเกี่ยวข้อง บางท่านมีประโยชน์ของตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องครั้งต่อครั้ง ประโยชน์ของประเทศชาติเป็นเป้าหมาย แต่ทุกโครงการที่คิดดีดลुकคิดอยู่ในใจในสมองว่าโครงการนี้บริษัทเราจะได้รับเหมาไหม หุ่นส่วนเราจะได้ทำไหม ถ้าใครควรจะเป็นเท่าไร ตรงนี้คือสภาพของนักธุรกิจการเมือง และตรงนี้คือความหายนะของการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เพราะในที่สุดกระบวนการธุรกิจการเมืองเข้ามาบังคับบัญชาดุลพินิจในการตัดสินใจทำโครงการ จึงเกิดโครงการซึ่งข้อมูลเหล่านี้ผู้รับเหมาจะบอกได้ดีที่สุด เกิดโครงการที่ขยายโครงการเล็กเป็นโครงการใหญ่ งบประมาณที่มีอยู่จำกัดของกรมทางหลวงควรกระจายไปทั่วถึงมากที่สุด กลับไปกองอยู่ที่หนึ่ง ด้วยเหตุผลก็คือขยายโครงการให้โตขึ้น แล้วผู้รับเหมาวนเวียนอยู่ที่เดิม ที่อภิปรายกันมากคือ บริษัทสีเสงการโยธา นายกรัฐมนตรีก็ปฏิเสธความผูกพัน เราต้องเข้าใจว่านายกรัฐมนตรีได้เกี่ยวข้องกับบริษัทสีเสงการโยธา บริษัทรับเหมาใหญ่ที่แข่งขันกันอยู่กับบริษัทต่าง ๆ บริษัทสีเสงการโยธา และห้างหุ้นส่วน จำกัด สีเสงการโยธา

ผู้จัดการมีหุ้นเป็นจำนวนมากอยู่ในบริษัทสหศรีชัยโซดาไฟของนายกรัฐมนตรื และบริษัท สยามอ็อกซิเจนทอลของนายกรัฐมนตรื ท่านเหล่านี้ไม่ได้ถือ ๑ หุ้นในฐานะผู้เริ่มก่อการ แต่ถือหุ้นเป็นหมื่น ๆ หุ้น เมื่อบริษัทเหล่านี้เข้าไปพัวพันในโครงการต่าง ๆ ของกรมทางหลวง กรมโยธาธิการ จึงมีข้อครหา และไม่ใช้สิ่งเลื่อนลอย เป็นความจริงคือได้ใช้ผลพวงจากการมีธุรกิจร่วมกับนายกรัฐมนตรื ได้ประโยชน์ในการเข้าไปประมูลงานในโครงการต่าง ๆ และโครงการเหล่านั้นก็ได้ขยายตัวมากมาย จนขณะนี้ที่น่าตกใจว่าธุรกิจก่อสร้างจะขาดความสมดุลในกลุ่มผู้รับเหมา เราพูดถึงนักธุรกิจที่เอาเปรียบ อิงนักการเมือง ทำธุรกิจการเมือง ประมูลงานให้เกิดความเป็นจริง วิ่งเต็นท์งานที่เล็กกลายเป็นงานใหญ่ เพื่อประโยชน์ในธุรกิจของเขา และเอากำไรเกินควรที่จะเป็น หรือไม่ทำให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคุณภาพงานที่ควรจะเป็น เราตำหนิคนเหล่านี้เหมือนอย่างที่เราบอกว่าเราอยากได้สมาชิกในสภานี้ที่มีความหลากหลาย เราเชิญชวนนักธุรกิจให้มาเล่นการเมือง เราไม่ใช่ต้องการนักกฎหมาย ครู ฝ่ายเดียว ไม่ใช่ต้องการคนอาชีพใดอาชีพหนึ่งเต็มสภา แล้วไม่มีความหลากหลายอะไรเลย เราต้องการนักธุรกิจ นักวิทยาศาสตร์ สถาปนิก เภสัชกร แพทย์ ครู อาจารย์ นักธุรกิจที่มีสะอาดเข้ามาอยู่ในวงการการเมือง เพราะคนเหล่านี้มีความหลากหลาย เราสามารถให้คนเหล่านี้มีตำแหน่งบริหารทำประโยชน์ให้กับบ้านเมือง แต่เราไม่ต้องการนักธุรกิจที่เข้ามาเพื่อธุรกิจการเมือง แล้วนำการเมืองเข้าไปสู่ความหายนะ นายกรัฐมนตรืบริหาร คือตัวแทนของนักธุรกิจการเมืองอย่างแท้จริง ความคิดธุรกิจการเมือง วัฏจักรนี้สร้างความเลวร้ายมาสู่บ้านเมือง สิ่งเหล่านี้เริ่มทับถมขึ้น กลายเป็นข้อไม่พอใจ ข้อรังเกียจ ข้อไม่ไว้ใจ ในที่สุดไม่เชื่อถือ ไม่ศรัทธา ซึ่งนำมาซึ่งปัญหาของบ้านเมืองในขณะนี้ ธุรกิจการเมืองเข้ามา ได้ ส.ส. มาเป็นรัฐมนตรี ใช้อำนาจตำแหน่งตั้งบุคคล เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจ ไม่ได้เลือกคนที่เก่งกว่าเดิม เลือกคนที่แย่กว่าเดิม เข้าไปเพื่อดูว่ามีธุรกิจอะไรทำได้บ้าง เข้าไปดูความลับในรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ มีอะไรที่รู้ก่อนคนอื่นเพื่อจะได้หาประโยชน์ก่อน รัฐวิสาหกิจบางแห่งเข้มแข็งต่อต้าน รัฐบาลต้องยอมเปลี่ยนแปลง รัฐวิสาหกิจบางแห่งอ่อนแอส่งใครมารับได้หมด คนเหล่านั้นเข้าไปดูตลาดแล้วรัฐวิสาหกิจทำอะไร บางแห่งกรรมการที่รัฐบาลตั้งเข้าไป เข้าไปดูว่าเขาจะซื้อที่ดินที่ไหน แล้วใช้ตำแหน่งดังกล่าวนั้นบีบให้รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ซื้อที่ดิน เมื่อเห็นว่าได้ผลแล้วเพื่อไม่ให้ขัดต่อกฎหมายรัฐวิสาหกิจลาออกก่อนทำสัญญาซื้อไปดูในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แม้ในหน่วยงานราชการ โยกย้ายจากกระทรวงหนึ่งมากระทรวงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งข้ามกระทรวงไม่ผิดกฎหมาย แต่ความเหมาะสมและความเป็นธรรมต่อข้าราชการในกระทรวงเดิมมีหรือไม่ นอกจากนั้นที่เห็นชัดเจนคือ การที่ล้วงลูกเข้าไปเปลี่ยนแปลงข้าราชการ การโยกย้ายข้าราชการโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและอาวุโส จนกล่าวกันว่าบางตำแหน่งในสำนักงบประมาณ ผู้รับเหมาสามารถมากำหนดบุคคลที่เขาต้องการให้ดำรงตำแหน่งอะไรก็ได้ กลายเป็นน้ำท่วมปากของข้าราชการ บางหน่วยงานสามารถต่อต้านได้ สมัยนี้จะหวังข้าราชการที่มีอุดมคติเหมือนกันทุกแห่งเป็นไปได้ยาก บางแห่งผู้ใหญ่เอาตัวรอด อะไรก็ทำให้ทุกอย่าง ความไม่เป็นธรรมก็เกิดขึ้นในหน่วยงาน คนดี ๆ หมดกำลังใจ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นมาก เป็นวัฏจักรของปัญหาในที่สุดคนเหล่านี้ก็พร้อมที่จะรับใช้ความไม่ถูกต้องที่เป็นผลต่อเนื่องให้เกิดการทุจริตที่มีผลต่องบประมาณแผ่นดินเสียหายต่อบ้านเมือง

ประเด็นสื่อมวลชนไทยและต่างประเทศ วิพากษ์วิจารณ์นายกรัฐมนตรีเริ่มมากขึ้นทั้งในประเทศ และขยายไปต่างประเทศ เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบต่อนายกรัฐมนตรี เกิดผลเสียหายต่อตัวนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล และ กระทบต่อประเทศไทย กระทบต่อความตั้งใจที่นักธุรกิจต่างประเทศจะมาลงทุนในประเทศไทย ข้อมูลที่มีสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์มีมูลความจริงอยู่มากโดยเฉพาะธุรกิจการเมือง ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นผู้หนึ่งที่นำกระบวนการนี้มา ข้อวิตกและน่าห่วงใยถ้าประชาชนไม่เชื่อถือนายกรัฐมนตรีเป็นการส่วนตัวเป็นความเสียหายระดับหนึ่ง แต่ถ้าความไม่เลื่อมใสศรัทธาและความไม่เชื่อถือศรัทธานั้นมีผลต่อความเชื่อว่าทั้งหมดเป็นความผิดของระบบการเมือง ความเชื่อมั่นไม่ได้อยู่ที่คำว่าการปฏิรูปการเมืองหรือพัฒนาการเมืองอย่างเดียว แต่จะต้องปรากฏเป็นรูปธรรมให้เห็นว่าระบบการเมืองนำสิ่งที่ดีมาสู่ประเทศ ระบบการเมืองมีกระบวนการเลือกตั้งที่ได้คนดี ระบบการเมืองที่เงินซื้อไม่ได้ทุกอย่างหากเงินซื้อได้จะไม่มีประโยชน์ที่เราจะอยู่ในระบบนี้ นายกรัฐมนตรีได้รับสมญานามอย่างที่ท่านพูดเองในเรื่องที่เกี่ยวกับเงินที่เกี่ยวกับการเมืองที่ใช้เงินเป็นการเมืองที่ไม่พึงประสงค์ เราต้องช่วยกันกอบกู้ความทรุดโทรมที่กระทบต่อระบบการเมืองของเรา เราไม่มีทางอื่นที่จะกู้บ้านกู้เมืองกลับมาอีกครั้งหนึ่งไม่ให้เสื่อมโทรมมากไปกว่านี้ ระยะเวลาปีเศษ ๆ ความเสียหายเกิดขึ้นมาก ระยะเวลาที่ผู้กลับมาใช้เวลายาวกว่า นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ แม้ท่านตั้งใจดีต่อประโยชน์บ้านเมือง นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ ยุติคืออภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ที่วิจารณ์กันว่า ถ้อยคำจะแรงไปหรือไม่ คำอภิปรายทั้งหมด ๓ วัน ไม่แรงเลย เขาไปด้วยซ้ำ ผมไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร นัดประชุมเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ วันเสาร์ ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๙
ผลการลงมติ ไว้วางใจ ๒๐๗ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๘๐ คน

การเมืองหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๙ (พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

“ด้วยนายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมทูลฯ ว่า สภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันประกอบด้วยพรรคการเมืองต่าง ๆ หลายพรรค แต่ไม่มีพรรคการเมืองใดที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากพอที่จะจัดตั้งรัฐบาลเพียงลำพังได้ จำเป็นต้องอาศัยพรรคการเมืองอีกหลายพรรคเข้ามาร่วมจัดตั้งรัฐบาล และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความแตกต่างในระหว่างพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลหลายครั้ง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้จะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีประการใด เพื่อให้มีการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่และจัดตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ แต่ก็ไม่สามารถทำได้โดยง่าย ทั้งเป็นที่เชื่อว่าปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกที่เคยปรากฏอยู่แต่เดิมจะปรากฏต่อไปและอาจทวีความรุนแรงจนเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

ยิ่งขึ้น หากปล่อยให้สภาวการณ์เป็นอยู่เช่นนี้ย่อมจะเกิดความระส่ำระสายในทางเศรษฐกิจและการเมืองอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมครัทธาต่อระบบรัฐสภาและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สมควรคินอำนาจการตัดสินใจทางการเมืองของรัฐสภากลับไปให้ประชาชนด้วยการยุบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปขึ้นใหม่ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙”

แถลงการณ์สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การยุบสภาผู้แทนราษฎร การกำหนดวันเลือกตั้ง และการดำเนินการเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

“เนื่องจากบัดนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว มีผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง รัฐบาลจึงขอชี้แจงเหตุผลและแนวทางที่จะดำเนินการต่อไปให้ประชาชนทราบ ดังนี้

๑. การยุบสภาผู้แทนราษฎรเป็นกระบวนการปกติของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาดังที่ปฏิบัติอยู่ในหลายประเทศ เมื่อใดที่มีความขัดแย้งหรือเกิดปัญหาทางการเมืองขึ้น อันอาจนำมาซึ่งวิกฤตการณ์ต่าง ๆ จนฝ่ายบริหารไม่สามารถบริหารราชการแผ่นดินหรือฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปให้เป็นปกติได้ และกระแสดความต้อการหรือมติมหาชนปรากฏเป็นประเด็นสำคัญในขณะนั้น ๆ วิธีการสุดท้ายที่มักนำมาใช้อยู่เสมอคือการยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นใหม่ ดังที่เรียกว่าเป็นการคินอำนาจอธิปไตยกลับไปให้ประชาชน ซึ่งระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ยอมรับวิธีการดังกล่าวดังที่ได้เคยดำเนินการเช่นนี้มาแล้วหลายครั้ง เช่น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๒๖ พ.ศ. ๒๕๒๙ พ.ศ. ๒๕๓๑ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ศ. ๒๕๓๘

๒. การยุบสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้เกิดจากการที่นายกรัฐมนตรีประสงค์จะลาออกจากตำแหน่งเพื่อเปิดทางให้มีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ซึ่งในการนี้จำเป็นต้องเริ่มจากการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำความกราบบังคมทูล ต่อจากนั้นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ก็จะดำเนินการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีอีกไม่เกิน ๔๘ คน เพื่อนำความกราบบังคมทูลเป็นลำดับไป แต่การดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวไม่อาจเป็นไปได้โดยเรียบร้อยทั้งเป็นที่เชื่อว่าการบริหารราชการแผ่นดินโดยรัฐบาลผสมหลายพรรคจะนำไปสู่ความขัดแย้งและเกิดปัญหาทางการเมืองได้ดังที่ประสบมาแล้วแม้จะไม่มี ความรุนแรงมากนัก เพราะต่างตระหนักในปัญหาและพยายามประคับประคองสถานการณ์มาเป็นลำดับ แต่มีแนวโน้มว่าจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาประกอบกับกระแสเรียกร้องของประชาชนแล้ว เห็นว่าหากปล่อยให้จะเป็นชนวนให้เกิดปัญหาความไม่เชื่อมั่นในระบบและกลไกต่าง ๆ ของรัฐ อันจะเป็นอันตรายต่อการปกครองแบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาได้ในที่สุด จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อคินอำนาจการตัดสินใจสำคัญ

ทางการเมืองในยามหัวเลี้ยวหัวต่อเช่นนี้กลับไปให้ประชาชนพิจารณา โดยการเลือกตั้งใหม่ในวันอาทิตย์ที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. โดยที่ขณะนี้มิจำนวนรัฐมนตรีว่างอยู่ ๗ คน นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อจะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ก็สมควรแสวงหาและดำเนินการแต่งตั้งบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่ประชาชนทั่วไป อย่างน้อยก็ในระดับหนึ่งมาเข้าร่วมรัฐบาล โดยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่ว่างอยู่ดังกล่าวเพื่อช่วยปฏิบัติการบริหารราชการแผ่นดินที่ยังจำเป็นต้องดำเนินต่อไปให้ลุล่วงโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ มิให้ขาดตกบกพร่องโดยเหตุที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือโดยเหตุว่ารัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไปเตรียมการเลือกตั้งในส่วนของตนหรือพรรคการเมืองของตน

๔. สำหรับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑๑ เพื่อเปิดทางให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยอ้อมนั้น รัฐบาลได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างทรงพิจารณาตามขั้นตอนในรัฐธรรมนูญ การยุบสภาครั้งนี้ไม่มีผลกระทบต่อร่างรัฐธรรมนูญตลอดจนร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่อยู่ระหว่างทรงพิจารณาแต่ประการใด เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงมาแล้วก็จะได้ประกาศใช้และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายเหล่านั้นต่อไป

รัฐบาลซึ่งประกอบด้วยพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลทั้ง ๖ พรรค และรัฐมนตรีซึ่งมิได้มาจากพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองฝ่ายใด ขอให้คำมั่นสัญญาแก่พี่น้องประชาชนทั้งหลายว่าจะปฏิบัติการกิจในช่วงเวลาต่อไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองแก่ประเทศชาติและประชาชน ทั้งจะกำกับดูแลการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ นี้ ให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม”

๕.๒๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๗ รัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

ญัตติด่วน เรื่องขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๑๕๖ ผู้เสนอ นายชวน หลีกภัย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๘๖ คน สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๐ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๐ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๐ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง วันที่ประชุม ๒๔ - ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้ลงมติไว้วางใจ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรคฝ่ายค้าน ขอเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม

โดย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๑๕๖ เป็นที่ปรากฏชัดเจนว่า การบริหารราชการแผ่นดินของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ถึงขั้นล้มละลาย เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนทุกระดับชั้น อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ของประเทศ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือ ความเชื่อมั่นเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของประเทศชาติโดยรวม จนเกิดภาวะวิกฤตศรัทธาต่อผู้นำของรัฐบาล รัฐบาล และระบบการเมือง ความเสียหายร้ายแรงดังกล่าวเกิดจากการบริหารราชการแผ่นดินของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลที่มีพฤติกรรมของการบริหารที่สับสน ขาดความรับผิดชอบ ทั้งคำพูด การแสดงออก และการตัดสินใจ สะท้อนให้เห็นถึง ความไร้ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพ ปราศจากภาวะความเป็นผู้นำ ด้อยวิจรรย์ญาณ ขาดวิสัยทัศน์ ปิด ความรับผิดชอบให้พ้นตัว ทั้งยังมีพฤติกรรมฉ้อฉล เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก เลือปฏิบัติ ปล่อย ปล่อยให้มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ท่ามกลางความเดือดร้อนของ ประชาชน ไม่ให้ความเป็นธรรมต่อข้าราชการประจำ จนส่งผลต่อขวัญกำลังใจ ประสิทธิภาพ และการยึดถือ คุณธรรมในระบบราชการ เจตนาหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จงใจปิดบังบิดเบือนข้อมูล ข้อเท็จจริง อัน สาธารณชนพึงรับรู้ ปล่อยให้มีการคุกคามการเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน ลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นของประชาชน โดยมีเจตนาปกปิดความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดินของตน ด้วยเหตุ ข้างต้นจึงไม่สามารถไว้วางใจให้ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปได้ เพราะจะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติและสร้างความเดือดร้อนต่อประชาชนอย่างร้ายแรงมากขึ้นไปอีก

การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะหรือเป็นรายบุคคล เป็นกระบวนการประชาธิปไตยที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นระบบการถ่วงดุลอำนาจหรือการขาดอำนาจ ระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ในระบบนี้ไม่เหมือนระบบอื่นหรือระบบประธานาธิบดีที่แยกอำนาจ และต่างไม่มีสิทธิไปก้าวล่วงซึ่งกันและกัน ระบบประธานาธิบดีนั้นแม้จะมาจากการเลือกตั้งไม่มีสิทธิยุบสภา สภาแม้มาจากการเลือกตั้งก็ไม่มีสิทธิจะขับไล่คณะผู้บริหาร ยกเว้นเข้าชื่อยกเว้นรัฐธรรมนูญ แต่ในระบบ รัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีระบบการถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารที่ไม่ แยกอำนาจออกจากกันโดยเด็ดขาดโดยสิ้นเชิง เพราะฝ่ายบริหารก็มาจากฝ่ายนิติบัญญัติเป็นส่วนใหญ่ รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๔๐ ยังบังคับให้นายกรัฐมนตรีต้องเป็นผู้แทนราษฎร ความพอดีในการรักษาดุลอำนาจ ของ ๒ ฝ่ายจึงมีความสำคัญในระบบของไทย นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารมีสิทธิที่จะยุบสภาซึ่ง เป็นอำนาจที่ให้นายกรัฐมนตรีมีสิทธิเป็นผู้เสนอ เพื่อให้มีการยุบสภานั้นก็หมายความว่าสมาชิกภาพเมื่อยุบสภา ก็หมดสิ้นไป ระบบนี้ฝ่ายนิติบัญญัติโดยเฉพาะผู้แทนราษฎรก็มีสิทธิอำนาจในการควบคุมฝ่ายบริหารด้วย มาตรการต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับเบาคือ กระทำถาม ถูตติ ไปจนถึงไม่รับกฎหมายของรัฐบาล และถึงที่สุดคือ การขับ ไล่รัฐบาลหรือฝ่ายบริหารด้วยการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ การถ่วงดุลอำนาจดังกล่าวนี้เป็นหัวใจของระบอบ ประชาธิปไตย ไม่ว่าจะรัฐธรรมนูญจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในช่วง ๑๕ ฉบับที่ผ่านมา บทบาทอำนาจ

ดังกล่าวนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าในระบบใด ๆ เพราะถือว่าฝ่ายบริหารมาจากประชาชนโดยการเลือกตั้ง ในระบอบรัฐสภาเพราะถือว่าฝ่ายนิติบัญญัติมาจากประชาชนโดยการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายที่รัฐบาลแถลง และนายกรัฐมนตรีก็ได้พูดถึงสิ่งนี้ไว้ตั้งแต่เริ่มรับตำแหน่ง ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นฝ่ายควบคุมฝ่ายบริหารด้วยการตรวจสอบ นายกรัฐมนตรีเมื่อรับตำแหน่งใหม่ ๆ ได้ยอมรับบทบาทอำนาจการตรวจสอบ นายกรัฐมนตรีบอกว่า “มาตรการที่จะขอความร่วมมือควบคุมเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งท่านถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นมาตรการที่ต้องมีการตรวจสอบมาได้หลายกระแส เป็นการตรวจสอบส่วนราชการด้วยตนเอง เป็นการตรวจสอบจากสื่อมวลชน และขอร้องพรรคฝ่ายค้านให้ทำงานให้เต็มกำลัง ให้นายกรัฐมนตรีได้รับทราบ เราต้องทำงานร่วมกัน ที่พูดไปทั้งหมดนี้ไม่ได้หมายความว่า คณะรัฐมนตรีของเราจะไม่บริสุทธิ์ หรือจะทำงานอะไรที่ไม่ถูกไม่ชอบ จะเป็นการวางมาตรการให้ทุกคนสบายใจว่าเรามุ่งไปสู่จุดนั้นด้วยความสะอาด ด้วยความบริสุทธิ์ อันนี้เป็นสิ่งที่เราหวังว่าจะเพียงพอในการตรวจสอบได้” นั้นหมายความว่านายกรัฐมนตรียืนยันนโยบายที่ท่านได้แถลงและยอมรับการตรวจสอบด้วยฝ่ายค้าน และท่านยังขอกร้องให้ทำหน้าที่ให้เต็มกำลัง คำพูดนี้ท่านได้พูดไว้เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๙ หลังเลือกตั้ง ยังไม่ทันแถลงนโยบาย แต่เมื่อวันแถลงนโยบายในเอกสารนโยบายก็ยืนยันทั้งในอารัมภบทและนโยบายว่า จะเกิดทุนยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นโยบายด้านการเมืองก็จะเกิดทุนรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ก็แสดงว่าไม่เปลี่ยนแปลงหลังเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม กับนโยบายเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม แต่เหตุไฉนเมื่อพรรคฝ่ายค้านเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจจึงได้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านอย่างแรงจากรัฐบาล ความจริงแล้วฝ่ายค้านถูกท้าทายให้เปิดอภิปรายตลอดเวลา แต่ไม่เข้าใจว่าเหตุใดเมื่อเสนอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามลัทธิตามอำนาจของสภาผู้แทนราษฎรจึงได้มีปฏิกิริยาว่า พรรคฝ่ายค้านต้องการล้มล้างรัฐบาลเพื่อมาเป็นรัฐบาลเอง ทำไมรัฐบาลมองการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านไปอย่างเดียวคือเพื่อล้มล้างรัฐบาลเพื่อตัวเองมาเป็นรัฐบาล พรรคฝ่ายค้านปฏิบัติภารกิจปฏิบัติหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นหน้าที่ที่จะต้องทำ ถ้ารัฐบาลทำงานอย่างดี ประสบความสำเร็จ ฝ่ายค้านจะเปิดอภิปรายเพื่ออะไร เช่นเดียวกันในสภาพการอย่างนี้บ้านเมืองอยู่ในสภาพอย่างนี้ วิกฤตทางด้านเศรษฐกิจเช่นนี้ ฝ่ายค้านละเลยเพิกเฉยไม่ทำอะไร จะได้ชื่อว่าปฏิบัติหน้าที่ของตนตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างไร ผลจากการเปิดอภิปรายจะเป็นอย่างไร นั่นเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร การลงมติเป็นอย่างไร นั่นเป็นดุลพินิจที่เราเคารพซึ่งกันและกัน พรรคฝ่ายค้านให้โอกาส ไม่เอาแต่ใจที่จะคิดว่ารัฐบาลเข้ามาทำงาน ๓ เดือน แล้วจะขับไล่เพราะไม่มีผลงาน รัฐบาลต้องมีเวลาทำงาน เราไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยจนเสียหายต่อบ้านเมือง แต่ไม่ใช่ว่าหมายความว่าถ้าเสียหายแล้วจะต้องไม่เปลี่ยนแปลง รัฐบาลทำงานตามนโยบายของรัฐบาล ไม่จำเป็นใด ๆ ที่รัฐบาลต้องมาทำเหมือนอย่างที่ฝ่ายค้านต้องการ รัฐบาลแต่ละชุดย่อมมีนโยบายที่แตกต่างกันไป เป็นสิทธิ รัฐบาลที่จะทำไปตามนโยบายของตัวเองถ้าไม่เสียหายต่อบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเวลาที่ต้องให้รัฐบาลก็ต้องมี เราจึงไม่ได้ไปตามกระแส ไม่ได้รับคำท้าของฝ่ายรัฐบาล นายกรัฐมนตรีไปดูข่าวในอดีตท่านจะเห็นว่าคนของ

ท่านเองที่ทำทหายว่า เมื่อเห็นว่าถอนทุนคืนทำไม่ไม่เปิดอภิปรายขับไล่ แต่พอเปิดอภิปรายก็มีปัญหา มีปฏิกริยาตอบโต้ จะเปิดโปงแฉเบื้องหลังพรรคฝ่ายค้านมีรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าดีตรัฐมนตรีของฝ่ายค้าน ๒ คนทุจริต ถ้าเป็นเรื่องจริงท่านรู้แล้วละเลยไม่ไปดำเนินคดีตามกฎหมาย ถือว่าท่านซึ่งเป็นรัฐบาลละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ถ้าผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านคนใดมีเรื่องผิดกฎหมายท่านต้องดำเนินการอย่ารอให้มีการเปิดอภิปรายแล้วหยิบเรื่องนี้มาปิดฝุ่น ทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็ญญาตีพี่น้องรัฐมนตรี ลูกหลานรัฐมนตรี พรรคพวกเพื่อนฝูง ต้องดำเนินการไปตามกฎหมายทั้งสิ้น ขอให้รัฐบาลรักษากฎหมายบ้านเมืองแต่อย่าเลือกปฏิบัติ ให้ทำเสมอหน้ากันนี่คือสิ่งที่จะเป็นหลักที่มั่นคงของประเทศชาติตลอดไป เราจำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนในฐานะหน้าที่ของฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นผลเมื่อดำเนินการอภิปรายไปแล้วถ้ามีความจำเป็นที่นายกรัฐมนตรีจะต้องทำอะไรลงไปขอได้โปรดเข้าใจว่านั่นเป็นดุลพินิจอันชอบธรรมของนายกรัฐมนตรี ไม่อยากให้เข้าใจว่าถ้าต้องมีการยุบสภา ลาออก จะทำให้บ้านเมืองถอยหลังไปอีก ๑๐ ปี ไม่อยากให้มีความคิดดั่งกล่าวนั้นถูกฝังเป็นทัศนคติที่ผิดต่อประชาชนในระบบนี้ ดุลพินิจอยู่ที่นายกรัฐมนตรีถ้าเห็นว่าเสียหายไม่ควรยุบสภาก็ไม่ควรยุบ ถ้าเห็นว่าเสียหายท่านจะอยู่จะดีกว่าก็ไม่ควรลาออก ไม่ใช่มีสูตรว่าถ้ายุบสภาเมื่อไรบ้านเมืองถอยหลังไปอีก ๑๐ ปี ถ้าทำถูกต้องดิงามก็สมควรที่อยู่ยาวนาน แต่ถ้าไม่ถูกต้องสิ้นเท่าไรก็จะเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองเท่านั้น จึงขอแสดงความเห็นเพื่อไม่ให้ประชาชนในระบบประชาธิปไตยเข้าใจและมีทัศนคติต่อระบอบประชาธิปไตยที่ผิดเพี้ยนไปจากที่ควรจะเป็น

ญาติที่เสนอ เรื่องแรกคือ เรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งถือเป็นนโยบายของรัฐบาล แต่ว่ามีปฏิกริยาตอบกลับในลักษณะที่ไม่ได้ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานตามกระบวนการของประชาธิปไตย ซึ่งแสดงให้เห็นความสับสน นายกรัฐมนตรี ตอนแถลงนโยบายประกาศชัดเจนที่จะให้ฝ่ายค้านตรวจสอบและขอร้องให้ฝ่ายค้านทำงานให้เต็มกำลัง แต่เมื่อเวลาผ่านไป ๖ เดือน มีผู้สื่อข่าวถามนายกรัฐมนตรีว่าฝ่ายค้านจะเปิดอภิปรายรัฐมนตรี ๔ ท่าน มีความเห็นอย่างไร นายกรัฐมนตรีตอบว่า ฝ่ายค้านคงเหงา วันนั้นครบ ๖ เดือนฝ่ายค้านไม่เปิดอภิปรายเพราะ ๑. ไม่ต้องการทำอะไรเพียงเพื่อสนองกระแสหรือเพื่อให้เป็นไปตามคำทำ แต่ยึดมาตรฐานว่าต้องให้เวลารัฐบาลทำงาน บกพร่องบ้างไม่ถึงขนาดผิดพลาด ให้อภัยและไม่ถือเป็นสาเหตุสำคัญที่จะใช้มาตรการที่รุนแรงที่สุดคือมาตรการขับไล่รัฐบาล นายกรัฐมนตรีพูดถึงการเปิดอภิปรายครั้งนี้ว่าหากมีการยื่นจริงจะพยายามเข้าสู่วาระให้เร็วเพราะเราไม่มีเวลาแล้ว มีเรื่องใหญ่บ้านเมืองอีกเยอะ นายกรัฐมนตรีรู้สึกว่าการเมืองยุ่งยากเหล่านี้หมด ๆ ไปเสียที จึงทำให้รู้สึกว่าการเปิดอภิปรายสร้างความรำคาญให้กับท่าน และที่นายกรัฐมนตรีบอกว่า ๙ เดือนมีเวลาทำงานเพียง ๓ เดือน ก็ยังบอกให้เห็นว่าในสภานี้ไม่ใช่เวลาทำงาน เสียเวลากับการต้องมาทำหน้าที่ในสภานี้ คำพูดของนายกรัฐมนตรีเวลาทำงาน ๙ เดือน มีเวลาเพียง ๓ เดือน ที่เหลือ ๖ เดือน ท่านมาสภาเกือบทุกครั้ง มาเป็นประจำ เป็นสิ่งน่าดีใจเพราะอยากให้ นายกรัฐมนตรีมาฟังสภาเขาพูดกัน เพราะรัฐบาลต้องทำงานรับผิดชอบต่อประชาชน และนี่คือตัวแทนประชาชน หลักเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการมาทำงานที่สภาไม่ใช่เป็นการเสียเวลา และการมาทำงานที่สภา ๖ เดือน ในระบบนี้ไม่มีทางหลีกเลี่ยงสภาได้ ปรัชญาของประชาธิปไตยระบบรัฐสภาคือ ผู้บริหารต้องรับผิดชอบ

ต่อประชาชนผ่านผู้แทนของประชาชนซึ่งอยู่ในที่ประชุมนี้ เพราะฉะนั้นการเปิดอภิปรายทั่วไปจึงไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่ารำคาญ และไม่ใช่เป็นเรื่องที่เสียเวลา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำให้นายกรัฐมนตรีไม่มีเวลาทำงาน เพราะภาระหน้าที่นี้คือภาระในการทำงาน ถ้าเราศรัทธาเลื่อมใสกระบวนการประชาธิปไตย เราจะต้องไม่อาศัยกระบวนการประชาธิปไตยเพื่ออ้างเป็นความชอบธรรม เพื่อมาสู่ตำแหน่งอำนาจ แต่เราต้องศรัทธาเลื่อมใสกระบวนการตรวจสอบของระบอบประชาธิปไตยด้วย หากเราจะเอาเฉพาะส่วนที่ได้แต่ส่วนที่เราต้องรับผิดชอบปฏิเสธร้อย่างนั้นไม่ใช่ นักประชาธิปไตย แต่เป็นนักฉวยโอกาส นักแสวงหาประโยชน์ เพราะฉะนั้นกระบวนการตรวจสอบจึงมีความสำคัญเท่ากับกระบวนการอันเป็นที่มาของผู้บริหารทุกคน

การอภิปรายครั้งนี้เป็นการอภิปรายนายกรัฐมนตรี และรัฐบาล ไม่อภิปรายฝ่ายผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นผู้แทนราษฎรที่มีปัญหาไม่ใช่เวลาที่ฝ่ายค้านจะอภิปรายพวกท่าน แต่ถ้าจะพาดพิงไปถึงผู้ใดเนื่องจากเกี่ยวข้องกับการบริหารเพราะไปมีส่วนร่วมหาผลประโยชน์เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่เรื่องนอกเหนือจากนั้นไม่ใช่เวลา และเวลานี้เป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านอภิปรายรัฐบาลมิใช่มาอภิปรายฝ่ายค้านต้องรอให้ฝ่ายค้านเป็นรัฐบาลจึงค่อยเปิดอภิปราย ต้องทำความเข้าใจมิฉะนั้นจะสับสนจะเป็นการทำลายกระบวนการประชาธิปไตย ผู้ที่จะมาอยู่ในกระบวนการนี้อย่างน้อยต้องมีความเลื่อมใสศรัทธาระบบนี้ แต่อาจไม่เข้าใจตรงกัน ไม่นั่นใจว่าบทบาทของแต่ละฝ่ายนั้นจะมีส่วนส่งเสริมหรือทำลายถ้าหากไม่เข้าใจกระบวนการดังกล่าว เมื่อมีการเสนอญัตติก็มีความไม่สบายใจต่อถ้อยคำในญัตติ ซึ่งผู้ร่างก็ร่างอย่างตรงไปตรงมา ถ้อยคำไม่เป็นการยกย่องสรรเสริญ ไม่เป็นการชื่นชมรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรี การอภิปรายต่อไปนี่คงไม่มีคำยกย่องสรรเสริญ ไม่มีการชื่นชม เพราะไม่ใช่รายการยอวาที่ วันนี้เป็นภารกิจของฝ่ายค้านไม่ใช่ทุกคนที่มาสนับสนุนนายกรัฐมนตรี วันนี้จะได้ประโยชน์กับนายกรัฐมนตรี อาจจะได้กำลังใจ โดยเฉพาะประเทศชาติและประชาชน ในฐานะคนที่เคยร่วมงานกับนายกรัฐมนตรีมาก่อนรู้สึกลำบากใจ รู้สึกไม่สบายใจ รู้สึกเป็นภาระที่ต้องมาอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี บุคคลซึ่งโดยส่วนตัวให้ความเคารพ แต่ว่าเหนือสิ่งอื่นใด เหนือกว่าความเคารพ ความรักส่วนตัวก็คือประโยชน์ของประเทศและประชาชน จำเป็นต้องทำหน้าที่นี้ จำเป็นต้องอภิปราย โดยตระหนักในภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากประชาชน

นายชวน หลีกภัย อภิปรายว่า กระผมเป็นคนที่มิเหตุผล กระผมเป็นคนที่อยู่ในโลกของความ เป็นจริง กระผมไม่เคยหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะเป็นมนุษย์วิเศษ กระผมไม่ได้เคยหวังว่าจะเป็นผู้ซึ่งผิดไปจากปุถุชนคนธรรมดา ผมถึงประเมินอย่างปุถุชนพึงประเมินปุถุชน อย่างคนที่เคยบริหารพึงประเมินผู้ที่บริหารอะไรคือสิ่งที่เป็นไปได้ อะไรคือสิ่งที่เป็นไปได้ อะไรคือสิ่งที่ทำได้ อะไรคือสิ่งที่ทำไม่ได้ นับแต่ต้นกระผมไม่เคยหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีคืออัครวิณม้ชาขาว กระผมไม่เคยหวังว่าท่านคือมนุษย์วิเศษ มนุษย์ทองคำ หรือมนุษย์ที่สามารถบันดาลอะไรให้เกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องทำอะไร หรือจะเปลี่ยนแปลงอะไรโดยไม่ต้องกระทบอะไร กระผมไม่เคยหวังอย่างนั้น กระผมให้ความเป็นธรรมกับการทำงานของรัฐบาลทุกรัฐบาล เพราะเราเข้าใจสิ่งเหล่านี้ อยู่กับความเป็นจริงว่าอะไรคือสิ่งที่เป็นไปได้ และสิ่งที่เป็นไปได้ แต่วันนี้กระผมเชื่อว่า พวกเราทุกคน

ถ้ามาจากประชาชนจริง เราจะได้ประสบการณ์ที่แท้จริง และเราจะต้องได้ยินเสียงคำปรารภ เสียงบ่น เสียงพูด เสียงอุทธรณ์ของพี่น้องประชาชน เพียงแต่ว่าครั้งนี้อาจจะต่างไปจากครั้งก่อน ๆ ที่ท่านประสบครั้งก่อน ๆ ท่านอาจจะได้ยินคนบางกลุ่มบางอาชีพ ครั้งนี้ต่างไป ผมเชื่อว่าใครที่เป็นผู้แทนฯ ไปงานวัด ไปงานศพ ไปงานแต่ง ไปงานบุญ ใครได้พบประชาชน ถ้าท่านคลุกคลีกับประชาชน ท่านคงได้ยินเสียงบ่นของประชาชน และผมรับรองว่าเสียงนั้นไม่ได้เสียงบอกว่าขอให้ท่านนายกา อยู่อีกนาน ๆ คำนั้นจะเป็นคำตรงกันข้าม อาจจะได้มีกระบวนการ อาจจะไม่บอกไล่ นายกา แต่บอกว่าไม่ไหวแล้ว คำเหล่านั้นเกิดขึ้นในกลุ่มคนทุกสาขาอาชีพ ไม่ใช่เฉพาะเกษตรกรชาวนา ไร่ชาวนา ชาวประมง ผู้ใช้แรงงาน แต่แม้ผู้ประกอบการ นักธุรกิจแต่ละระดับ รวมไปถึงข้าราชการซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่กระทบน้อยที่สุดเพราะมีเงินเดือนประจำ ใครเป็นผู้แทนราษฎรต้องมีประสบการณ์ได้รับคำร้องจากผู้ปกครอง จากพ่อแม่ ลูกถูกออกจากงาน ขอผู้แทนฯ ช่วยหน่อยเถอะ ช่วยฝากที่ไหนก็ได้ ลูกเพิ่งถูกออกมา ลูกเข้างานไม่ได้ ปรากฏการณ์เหล่านี้คงจะต่างกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีพบที่ทำเนียบ แต่แม้คนเหล่านั้นที่มาหาท่าน ไม่ว่าจะมาด้วยความตั้งใจ เป็นกำลังใจ หรือใครพามา เมื่อกลับไปบ้านคนเหล่านั้นก็นั่งอมทุกข์ แล้วปรารภถึงความยากลำบากที่เกิดขึ้นในขณะนี้ นั่นเป็นสิ่งที่ เป็นข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ได้เกิดขึ้นในหมู่คนทุกระดับ จึงไม่ใช่ของแปลกที่มีคนบางกลุ่มบางคนหรือบางพวก แสดงออกในลักษณะที่อาจจะไม่ถูกใจนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีของสมาชิกของหอการค้าที่เรียกร้องต่อนายกา ในสิ่งซึ่งเชื่อว่าคำเรียกร้องนั้นไม่ถูกใจรัฐบาลแน่ แต่นั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เขาประสบอยู่ สภาพดังกล่าวเกิดขึ้นกับคนทุกอาชีพ แนนอน เศรษฐีกำไรลดลง ผู้ประกอบการกระทบ ผู้ที่ทำอุตสาหกรรม ผู้ที่ทำการค้าก็กระทบ เพราะฉะนั้นไม่ใช่เรื่องแปลก บางเรื่องไม่ควร เช่น นักธุรกิจบางกลุ่มจะทำเรื่องถวายฎีกาต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระทบบอกว่าไม่ควร อย่าทำให้ระคายเคือง เบื้องพระยุคลบาท กระทบไม่สนับสนุนในสิ่งอะไรที่ไม่เหมาะสม แต่การที่นักธุรกิจกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะสมาชิกหอการค้าทำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีเรียกร้องให้ลาออก ให้อุปสภา ให้ทำกระบวนการอื่น กระทบเชื่อว่ามาจากความรู้สึกที่จริงใจว่าเขากระทบ และเขาคิดว่ารัฐบาลมีส่วนทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้น เหมือนที่ประชาชนทั่วไปคิด ความจริงคนเหล่านั้นคงไม่ใช่เป็นคนสิ้นไร้ไม้ตอก ไม่ใช่คนหาเช้ากินค่ำ ไม่ใช่คนที่ไร้ซึ่งการศึกษา คนเหล่านั้นมีวุฒิภาวะ ข้อเสนอของเขาจะเหมาะสมหรือไม่ ถูกใจหรือไม่เป็นเรื่องหนึ่ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่นายกรัฐมนตรีออกมาประณามคนเหล่านั้นว่าเป็น มันที่อาศัยแผ่นดินอยู่ เมืองไทยโชคดีส่วนหนึ่งเราไม่มีความขัดแย้งเรื่องสัญชาติ เชื้อชาติ เรามีข้อขัดแย้งน้อยมากในเรื่องชนกลุ่มน้อย หรือชนกลุ่มใหญ่ ในบ้านเมืองมีกลุ่มคนซึ่งมาอยู่เพียงชั่วของหนึ่งอายุคน ๒ หรือ ๓ อายุคน ต่างกับเกษตรกรชาวนา ไร่ชาวนาไม่ว่าภาคไหน ทุกภาคเกษตรกรคนไทยอยู่มาหลายชั่วอายุคน แต่ก็มีคนที่อพยพมาทำธุรกิจ มาเป็นคนสัญชาติไทยแล้ว แม้จะอยู่ไม่กี่ชั่วอายุคนแต่ก็เป็นคนไทย ไม่ใช่อาศัย แต่เขาเป็นเจ้าของแผ่นดินเหมือนกับพวกเรา ไม่อยากให้เราแยกตรงนี้ เพราะสิ่งนี้ต้องรักษา ความไม่พอใจส่วนตัวของนายกรัฐมนตรี เห็นใจที่นายกรัฐมนตรีเป็นปุถุชน แต่ว่าความไม่พอใจดังกล่าวจะต้องไม่ทำลายสิ่งที่เป็นเอกภาพในบ้านเมือง สิ่งที่เราเป็นพี่น้องกัน สิ่งที่เราต้องพึ่งพากัน คนเหล่านั้นบางคนอาจจะหาผลประโยชน์มากไปหน่อย แต่คนเหล่านั้นก็ทำประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจให้กับ

ประเทศชาติ อะไรที่ไม่ถูกต้องเราต้องบอกคนเหล่านั้น แต่อย่าทำให้เขารู้สึกว่าเขาไม่ใช่คนในแผ่นดิน เขาเป็นผู้อาศัย เขาไม่ใช่เจ้าของแผ่นดิน ไม่อยากให้เราที่มีความรู้สึกอย่างนั้น ประเด็นที่ต้องกล่าวในเรื่องนี้เพราะเห็นว่า นายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ว่า เราต้องทำงานร่วมกัน ไม่อยากให้เรียกคนเหล่านั้นว่า “มัน” ไม่ว่าจะป็นนักธุรกิจหรือเป็นอะไรก็ตาม ความจริงแล้วป็นสิ่งที่คนอาศัยจริง ๆ นั้น เรื่องที่ขอให้นายกรัฐมนตรีได้ตระหนักถึงความห่วงใยที่ไม่อยากให้ความป็นปีกแผ่นของประเทศสั่นคลอนหรือเสียหาย สภาพการณ์ความเดือดร้อนที่คนฝ่ายต่าง ๆ ได้ประสบและพบมาทั้งหมดนั้นป็นเรื่องต้องยอมรับความป็นจริงในช่วง ๙ เดือนนับจากวันแถลงนโยบาย บ้านเมืองเข้าสู่สภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ เกิดความเสียหายกระทบต่อบุคคลหลายระดับ เราให้ความป็นธรรมกับรัฐบาลว่าสภาพดังกล่าวเมื่อตอนที่นายกรัฐมนตรีเข้ามารับผิดชอบบ้านเมืองป็นอย่างไร นายกรัฐมนตรีเองก็รู้ว่าเศรษฐกิจป็นตัวปัญหาที่นายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญอยู่ในขณะนั้น แต่เมื่อมองย้อนไปเมื่อท่านมารับผิดชอบงานในฐานะนายกรัฐมนตรี เมื่อเดือนธันวาคมหรือหลังเลือกตั้งเสร็จเดือนพฤศจิกายน ขณะนั้นสภาพเศรษฐกิจของประเทศตัวเลขสามารถบอกได้ว่าเป็นอย่างไร นายกรัฐมนตรีกำหนดตัวเลขในช่วง ๙ เดือน เป้าหมายตัวเลขเศรษฐกิจขยายตัวประมาณร้อยละ ๗ เมื่อเดือนพฤษภาคมเหลือร้อยละ ๕.๔ พอเข้ากองทุนการเงินระหว่างประเทศเหลือร้อยละ ๒.๕ ที่คิดอัตราเงินบาทที่เปลี่ยนแปลงไปเหรียญละ ๓๒ บาท นายกรัฐมนตรีประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจถูกต้องผิดพลาดอย่างไรหรือไม่ เพราะมาถึงวันนี้สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจป็นความเสียหายถึงขั้นเกิดวิกฤต เงินทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ ณ ธันวาคม ๒๕๓๙ มี ๓๘,๗๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ มิถุนายน ๒๕๔๐ เหลือ ๓๒,๔๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เงินทุนสำรองเงินคลัง ณ ปี ๒๕๓๙ มีประมาณเกือบ ๔ แสนล้านบาท สิงหาคมปีนี้เหลือประมาณ ๒๖๖,๐๐๐ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศปี ๒๕๓๙ จำนวน ๘๙,๘๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ปี ๒๕๔๐ ป็น ๙๙,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ หนี้คนไทย ปี ๒๕๓๙ จำนวน ๓๗,๔๑๖ บาทต่อคน วันนี้ป็น ๖๑,๑๑๑ บาทต่อคน ช่วงเวลา ๙ เดือน คนไทยป็นหนี้เพิ่ม จาก ๓๗,๐๐๐ บาท ป็น ๖๐,๐๐๐ กว่าบาท เพิ่มขึ้น ๓๐,๐๐๐ บาท ดัชนีและมูลค่าตลาดหลักทรัพย์เดือนพฤศจิกายน ดัชนี ๑,๐๐๐.๗๓ มูลค่าการตลาด ๓,๐๕๐,๖๐๐ กว่าล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ดัชนี ๕๑๗.๔๐ มูลค่าตลาด ๑,๗๓๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดัชนีลดไป ร้อยละ ๔๘ มูลค่าตลาดลดลง ๑,๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท สถาบันการจัดความน่าเชื่อถือหรือจัดอันดับของความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินระหว่างประเทศได้ปรับลดความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินของไทยเรื่อยมา ป็นภาระที่จะทำให้สถาบันเหล่านั้นต้นทุนต้องสูงขึ้นในแง่ของดอกเบี้ยและการกู้เงินที่มากขึ้นที่น่าตกใจคือการลงทุนซึ่งสำคัญมากเพราะป็นสร้างงาน เด็กที่จบออกมาเข้าสู่ภาคแรงงานปีละไม่ต่ำกว่า ๔ แสนคน ถ้าไม่มีที่รองรับก็จะเป็นปัญหาสังคมติดตามมา นายกรัฐมนตรีพูดถึงการลงทุนเพิ่มขึ้น ๔๑๑ โครงการ แต่ตัวเลขการลงทุนจริงเปลี่ยนไปในทางลบ ป็นข้อวิตกว่าจะนำมาซึ่งการว่างงานอย่างมาก กระทรวงแรงงานคาดการณ์ว่าจะมีคนว่างงานจากไม่กี่แสนคนเพิ่มป็น ล้านสองแสนคน ลูกชาวบ้านไม่มีงานทำ ลูกชาวบ้านที่ทำงานถูกปลดออกจากงาน ป็นผลมาจากการทำงานของรัฐบาล จากความผิดพลาด ความล้มเหลว รู้ว่าไม่ใช่ความตั้งใจที่จะให้เสียหาย ไม่มีรัฐบาลไหนในโลกที่ตั้งใจให้เกิดความเสียหายกระทบต่อประชาชนของตัวเอง

ค่าเงินบาท ๑ เหรียญต่อ ๓๗ บาท เงินบาทควรจะตกต่ำอย่างนี้หรือ เราอยู่ในสภาพนี้ได้อย่างไร เมื่อรัฐบาลในอดีต นักธุรกิจ ข้าราชการ ร่วมกับประชาชนสะสมเสริมสร้างประเทศจนเติบโตมีความมั่นคง เมื่อ ๓ ปีที่แล้วโลกยกตัวอย่างประเทศไทยทุกครั้งที่มีการประชุมระดับโลก ธนาคารโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ สถาบันชี้วัดความน่าเชื่อถือยกย่องประเทศไทย และเอาไปเป็นตัวอย่าง ประธานาธิบดีประเทศหนึ่งในภูมิภาคนี้ประกาศเมื่อรับตำแหน่งว่าจะเอาตัวอย่างประเทศไทยเป็นแบบอย่างในการพัฒนาเศรษฐกิจ และเพิ่งประกาศยกเลิกว่าไม่เอาตัวอย่างประเทศไทยเมื่อเดือนกรกฎาคมนี้ เมืองไทยเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ อะไรเกิดขึ้นในช่วงที่นายกรัฐมนตรีเข้ามารับผิดชอบเพียงไม่ถึง ๑ ปี นายกรัฐมนตรีประเมินสถานการณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง นายกรัฐมนตรีบอกพวกเราว่าเศรษฐกิจประเทศไทยไม่มีปัญหา ไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิด บอกว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น ทุกอย่างตรงข้ามจากที่นายกรัฐมนตรีบอกและคาดการณ์ การประเมินสถานการณ์ผิดพลาดทำให้คำเตือนของผู้หวังดีที่จะต้องรับทำอะไรจึงไม่ได้ทำ การผิดพลาดในจังหวะเวลาที่เราควรจะทำ ในที่สุดนายกรัฐมนตรีไม่มีโอกาสได้ใช้นโยบายเลยแม้แต่ครั้งเดียว ทุกครั้งแก้ปัญหาเป็นการแก้ปัญหาเนื่องจากจนตรอกและจนมุมไม่มีทางเลือก จำเป็นต้องไปทางนั้น วันที่ ๒ กรกฎาคม กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนใช้ระบบเงินบาทลอยตัว ถึงแม้จะปฏิเสธตอนนั้นว่าไม่ไหลค่าเงินบาท แต่ผลก็คือเงินบาทได้ลดลง นายกรัฐมนตรีบอกว่า เป็นวิธีที่ดีที่สุดแล้ว พวกเราไม่มีใครเถียง แต่เราเถียงว่ามันสายไปแล้ว ช่วงเวลาที่ตัดสินใจนั้นเข้าไปแล้ว เราเปิดให้เขาเห็นเบื้องหน้าเบื้องหลังว่าเรามีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่เท่าไร เราเอาเงินทุนสำรองไปทำอะไร นายกรัฐมนตรีสนับสนุนการสู้รบเกือบหมดตัว คู่ต่อสู้รู้ว่าเราไม่มีอะไรแล้ว เราไม่มีทางไปอย่างอื่นนอกจากยอมปรับค่าเงินบาท แต่สายไปแล้วทำให้คนส่วนใหญ่กระทบอย่างรุนแรง อย่างที่ไม่ควรกระทบ เพราะไม่ได้เตรียมตัว เพราะเชื่อนายกรัฐมนตรี การเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยน จะบอกใครล่วงหน้าไม่ได้ เป็นเรื่องของเอกชนจะประเมินคาดหมายเอาเอง ถ้าบอกใครรู้ล่วงหน้าบ้านเมืองก็เสียหาย คนได้ประโยชน์กลุ่มเดียว แม้เชื่อว่าเรื่องนี้ร้ายโหลมีคนได้ประโยชน์ เชื่อว่าคน ๖๐ ล้านคนไม่มีใครรู้ล่วงหน้า รู้เฉพาะในกลุ่มไม่กี่คน

การเข้ากองทุนการเงินระหว่างประเทศ คือนโยบายที่จนมุม บ้านเมืองเราต้องชะลอทิ้งเศรษฐกิจและการพัฒนา เพราะเงื่อนไขที่เราไม่อาจลงทุนตามที่เรากำลังต้องการจะเป็น การประเมินสถานการณ์ผิดพลาดนำมาซึ่งความเสียหาย เป็นความเสียหายที่ไม่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ของประเทศ ไม่ยากให้เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง เพราะคนนอกก็จะตำหนิว่ารัฐบาลมาจากการเลือกตั้งไม่ประสบความสำเร็จในการบริหาร ความเสียหายครั้งนี้ไม่สามารถคิดเป็นตัวเลขได้มันมหาศาลจริง ๆ เป็นไปได้อย่างไรที่วันนี้ไทยคือตัวอย่างของความผิดพลาด ตัวอย่างของความล้มเหลว เป็นไปได้อย่างไรที่ฐานะของประเทศเราต้องเป็นลูกหนี้ของประเทศที่จนกว่า เราถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้ประเทศอื่นเขาเสียหายไปด้วย คำกล่าวหานี้ปรากฏในที่ประชุมธนาคารโลก การประชุมกองทุนระหว่างประเทศที่ฮ่องกง ความผิดพลาดทั้งหมดที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งคือความวิฤตศรัทธาต่อนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล

รัฐบาลของนายกรัฐมนตรีมีข้อจำกัดนับแต่การเลือกตั้งเสร็จ รัฐบาลถูกมองในทางร้ายว่ามาจาก ระบบการเมืองที่ไม่สุจริต มาจากระบบการเมืองที่ใช้เงิน มาจากธุรกิจการเมือง เวลาถูกสัมภาษณ์จาก ต่างประเทศนายกรัฐมนตรีก็ถูกตั้งคำถามแบบนี้ นายกรัฐมนตรีก็ไม่อาจปฏิเสธได้ เพียงแต่บอกว่าอเมริกา ญี่ปุ่น ก็ใช้ในการเลือกตั้ง ตรงนี้จึงกลายเป็นจุดอ่อนที่ทำให้ศรัทธาที่มีต่อภาพของรัฐบาลมีผลลบมาแต่เริ่มแรก นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลผสม ๖ พรรค ปกติพรรคที่มีปัญหา มักเป็นพรรคที่มาร่วม นายกรัฐมนตรี ควบคุมการทุจริตไม่ได้ และยังสนับสนุนให้ทำอะไรหลายเรื่องซึ่งไม่ถูกหลักทั้งระเบียบราชการและการใช้ จ่ายเงิน รัฐมนตรีทุจริตอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะกล้าทำในสภาพบ้านเมืองที่เดือดร้อนอย่างนี้ หนี้สินล้นพ้นตัว คน ไทยทุกคนมีหนี้สินเพิ่มขึ้นอีก ๑ เท่าตัวในช่วงระยะเวลา ๙ เดือน ถูกจำกัดไม่ให้เอาเงินไปพัฒนา จนหวังวิตก ว่าข้าราชการจะถูกลดเงินเดือน แต่คนกลุ่มหนึ่งที่ส่วยตำแหน่งอยู่กลับไม่ตระหนักถึงความหายนะของ บ้านเมือง ยังทำทุกอย่างเพื่อเปียดเบียนเงินภาษีประชาชนที่จัดเป็นงบประมาณ ยังทำทุกอย่างเพื่อแก้มติ คณะรัฐมนตรี เพื่อให้ออกมติดคณะรัฐมนตรีเพื่อประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจของรัฐมนตรี คนเหล่านั้นเห็นประโยชน์ ของชาติสำคัญน้อยกว่าประโยชน์ของตน นายกรัฐมนตรีปล่อยคนเหล่านี้ได้อย่างไร โดยระบบเสียงข้างมากฝ่าย ค้านไปวิจารณ์และทำอะไรไม่ได้ถ้าที่ประชุมสภาลงคะแนนให้เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปเพราะระบบเสียงข้าง มาก แต่สิ่งที่ฝ่ายค้านเสนอจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการแก้ปัญหาต่อไป บ้านเมืองไม่ได้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่คนที่ทำงานให้บ้านเมืองมีข้าราชการ ประชาชน รัฐวิสาหกิจ องค์กรเหล่านี้มีส่วนร่วม สำคัญอย่างยิ่ง ยุคใดนักการเมืองดี ข้าราชการชั่ว ยังพอประคับประคอง ยุคใดที่นักการเมืองชั่ว นักการเมืองเลว ข้าราชการดี ก็พอที่จะประคับประคองรักษาผลประโยชน์ประเทศชาติไว้ได้บ้าง ช่วงใดที่ นักการเมืองดี ข้าราชการดี บ้านเมืองก็รักษาประโยชน์ให้ประชาชนได้มาก แต่ถ้านักการเมืองเลว พบกับข้าราชการ เลว บ้านเมืองก็ถูกทะเลหลวงเหมือนหนองน้ำขุ่นประเทศไทยชาติก็จะกลวง ประเทศชาติจะมีโรคภัยไข้เจ็บ แล้วจะ เป็นปัญหาเสียหายต่อชาติบ้านเมืองและประชาชน การรักษาข้าราชการที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักการเมือง ที่มีอำนาจในการให้คุณให้โทษและแต่งตั้ง รัฐบาลไม่ได้รักษาสิ่งนี้เท่าที่ควร ความเสียหายจึงเกิดขึ้น และนำไปเป็น ห่วงต่อไปในอนาคตด้วย จึงไม่สามารถไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย อภิปราย เ้าความในอดีตแล้วถึงปัจจุบัน และไปอนาคต ว่านายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นั้นสมควรหรือไม่ใน การดำรงตำแหน่งต่อไป โดยกล่าวถึงเมื่อต้นปี ๒๕๓๙ หลังน้ำท่วมใหญ่ ๖๐ กว่าจังหวัด รัฐบาลใช้งบประมาณ เกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ในการฟื้นฟู เกิดผลกระทบภาวะเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อสูง มีการทุจริตเรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตัวเลขการส่งออกไม่ตรงข้อเท็จจริง ขาดดุลบัญชีเดินสะพัดสูง รัฐบาลขณะนั้นตั้ง คณะกรรมการนโยบายเพื่อเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจเมื่อเดือน มิถุนายน ๒๕๓๙ รัฐบาลชุดที่ แล้ววางแนวทางแก้ไขเศรษฐกิจไว้แล้ว แต่เปลี่ยนแปลงรัฐบาลก่อน รองนายกรัฐมนตรี วีรพงษ์ รามางกูร พูด เมื่อ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ ว่า ภาวะเศรษฐกิจยังพอแก้ไขได้ เงินเพื่อผิดปกติ ขาดดุลบัญชีเดินสะพัดสูง แต่ไม่ สดวิสัยที่จะร่วมมือกันแก้ไข รัฐบาลชุดที่แล้วมี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ที่

ทราบเรื่องภาวะเศรษฐกิจดี ก่อนการยุบสภาประมาณต้นเดือนมิถุนายนหลังจากรัฐบาลถูกยุติไม่ไว้วางใจครั้งแรกเป็นรายบุคคล พลเอก ชวลิต ในตำแหน่งรองนายกฯ ได้บอกนายกรัฐมนตรีนว่าเศรษฐกิจแย่มากต้องเร่งแก้ไขเร่งหาทีมเศรษฐกิจที่ดีมาช่วยแก้ไข ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายเพื่อเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ รองนายกฯ พลเอก ชวลิต ขอไปดูทุกครั้ง แสดงว่าท่านสนใจมีความเอาใจใส่ด้านเศรษฐกิจว่ามีปัญหา หลังยุบสภาเดือนกันยายน ๒๕๓๙ รองนายกฯ พลเอก ชวลิต จัดทีมเศรษฐกิจ Dream team ได้ประกาศให้ประชาชนได้รู้ว่าทีมนี้จะเข้ามาแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ ตอนจัดตั้งรัฐบาล ๑๗ พฤศจิกายน ประมาณ ๓ทุ่ม ที่บ้านรัฐมนตรีเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์ ได้บอกนายกรัฐมนตรีนว่า ไม่ต้องเป็นห่วงพรรคชาติไทย แต่ขอให้ท่านแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เราว่ามันกำลังไม่ดีแก้ไขให้ได้ โดยเฉพาะรัฐมนตรีร่วมคณะต้องพิจารณาให้ดีขึ้นด้วย ท่านรับปากว่าจะทำ

อดีตและก่อนจัดตั้งรัฐบาลเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจมีพอสมควร และรู้ว่าเศรษฐกิจกำลังจะไม่ดี กำลังจะมีปัญหา กำลังจะเกิดวิกฤต การลดค่าเงินบาทหรือลอยตัวเป็นการดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดอย่างร้ายแรงที่สุดสร้างความเสียหายมากมาย นายกรัฐมนตรีกระทำตัวไม่ให้นักเชื่อถือและศรัทธา วิธีการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในการทำงานในระบบผู้บริหารงานระดับสูงสุด ทำไม่ต้องมีคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ เพราะต้องการรวบรวมปัญหาเศรษฐกิจซึ่งส่วนใหญ่รัฐมนตรีว่าการมาประชุมมีเวลานั้นเวลาไปเข้าประชุมคณะรัฐมนตรีชุดใหญ่ที่ไม่สามารถจะพิจารณาเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ ได้ ทุกนายรัฐมนตรีจะเป็นประธานประชุมคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ แต่นายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ไม่นั่งเป็นประธาน ปล่อยให้รองนายกฯ เป็นประธาน แล้วนายรัฐมนตรีจะรู้ปัญหาอะไร การนั่งเป็นประธานมีความสำคัญอย่างยิ่ง เวลามีการโต้ตอบด้านเศรษฐกิจในทุกกระทรวง จะเชิญเจ้าหน้าที่มาให้รายละเอียดทั้งหมด จะได้มีวิจาร์ณญาณในการตัดสินใจ ในคณะรัฐมนตรีชุดใหญ่ นายกรัฐมนตรีก็ปราศจากความเด็ดขาด ท่านเกรงใจกลัวเขาโกรธ กลัวเขาไม่พอใจ เรื่องทุกเรื่องเวลาเข้าคณะรัฐมนตรีท่านไม่ได้กลั่นกรอง ท่านเซ็นเข้าที่ประชุมทำให้เกิดปัญหา ถ้าพลาดหลุดไป คณะรัฐมนตรีแล้วมีมติอนุมัติจะทำอย่างไร เช่น งบผูกพันของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเกือบแสนล้านบาท หลุดไปจะเกิดเสียหายอย่างยับเยิน หรือ การยื่นเสนอเรื่องทางด่วน บางนา-บางปะกง แบบ Turn - key แบบเงินสด นายกรัฐมนตรีให้เสนอเข้าที่ประชุมได้อย่างไรเพราะประเทศชาติเรากำลังขาดเงินอยู่ วิ่งหากู้เงินทั่วประเทศ ไปหาดอลลาร์ ถึงแม้จะได้ประโยชน์มากมายก็เอาเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไม่ได้

นายบรรหาร ศิลปะอาชา ได้อภิปรายปัญหาการบริหารของรัฐบาลด้านเศรษฐกิจ ในประเด็นความเสียหายจากการซื้อขายล่วงหน้า กับ Swop ของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องเงินกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน การนำเงินธนาคารออมสิน ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทมาแก้ปัญหา ผลกระทบเรื่องตลาดหุ้น เรื่องการฉ้อฉลทุจริต เรื่องการลดค่าเงินบาทมีคนได้คนเสียเป็นหมื่นล้านบาท ที่เป็นคนใกล้ชิด นายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีไม่มีความสามารถรักษาวินัยการเงินการคลัง เมื่อเดือนกันยายน ทั้งที่รู้ข้อกำหนดของ IMF นายกรัฐมนตรียังมีการโอนเปลี่ยนแปลงผูกพันเงินงบประมาณแบบพิสดาร

ทุกคนที่ก้าวขึ้นมาสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นปรารถนาที่จะบริหารงานประเทศชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองกันทุกคน น่าเสียดายที่นายกรัฐมนตรีไม่เข้มแข็ง เกรงใจบุคคลรอบข้าง เห็นแก่คนใกล้ชิดมากกว่าเห็นประโยชน์ของส่วนรวม สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ มลภาวะรอบข้างเป็นพิษ นายกรัฐมนตรีอยู่ในความมึนงงไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร สภาพการณ์เช่นนี้นายกรัฐมนตรีถูกแรงกดดันรอบด้าน หากนายกรัฐมนตรียังบริหารงานประเทศชาติอยู่ต่อไปเราจะไม่มีอะไรเหลือ นายกรัฐมนตรีถอยไปเถอะครับ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่า นายกรัฐมนตรีวิพากษ์วิจารณ์การอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านว่า ใฝ่ฝ่ายค้านไปสรรหาคำที่มนุษย์เขาไม่ใช้กันมาด่าเถาะ เพื่อพิสูจน์ความอดทนของท่านในฐานะไปเป็นผู้นำของประเทศ การพูดอย่างนี้แสดงว่าไม่เข้าใจระบอบการปกครองแบบรัฐสภา มันเป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านที่จะต้องทำหน้าที่ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจวัตถุประสงค์ของลัทธิประชาธิปไตยตามระบบรัฐสภา มี ๓ อย่างที่ให้อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล คือ (๑) เป็นกระจุกเงาสะท้อนให้รัฐบาลเห็นว่าที่ทำมาตลอดมันช่วยตรงไหน จะได้ปรับปรุงเพื่อผลประโยชน์ของประเทศ (๒) การเปิดให้ฝ่ายค้านอภิปรายไม่ไว้วางใจเพื่อให้รัฐบาลได้เกิดความหวาดกลัวจะได้ไม่สวาปาม จะได้กลัวเกรง ไม่กล้าทำชั่ว ไม่กล้าทำผิด ไม่กล้าโกงกิน ไม่กล้าคอร์รัปชัน เพราะว่าจะถูกแฉและจะเสียหายต่อชีวิตชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล (๓) เป็นวาล์ว(Valve) ในการให้ระบายอารมณ์ของประชาชน เมื่อประชาชนเขามีทุกข์ ประชาชนเขาเดือดร้อนจากการปฏิบัติงานของรัฐบาล เขาให้ฝ่ายค้านเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพื่อจะได้เอาอารมณ์ของประชาชนมาระบายออก ประเทศจะได้สงบ ถ้าไม่ให้ทำอย่างนี้ประชาชนจะทำอย่างไร เหมือนในปัจจุบันถ้าไม่ให้ฝ่ายค้านอภิปรายไม่ไว้วางใจในที่สุดประชาชนก็ต้องระเบิดเพราะความยากจนข้นแค้น ความลำบากต่าง ๆ เมื่อไม่มีทางออก ไม่มีระบาย ตัวแทนอารมณ์ของประชาชน ความรุนแรงก็ต้องเกิด การอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี ให้เป็นหัวหน้ารัฐบาลอีกต่อไปด้วยเหตุผล

(๑) พลเอก ขวลิต ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการเป็นผู้นำที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน อยากเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ไม่ได้เตรียมตัว ความเตรียมพร้อมไม่มีที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่มีนโยบายในการเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี ตอนหาเสียงประกาศว่าจะมี Dream team พอเป็นนายกรัฐมนตรี กลับไม่มี นายกรัฐมนตรีที่ดีต้องไม่ใช่อยากได้ตำแหน่งเฉย ๆ เพื่ออำนาจ เพื่อสนองสภาพจิตของตนเอง อยากใหญ่กว่าคนอื่น ที่เรียกว่า Need power for power only อยากได้อำนาจเพื่ออำนาจ แต่สิ่งที่ประเทศต้องการนายกรัฐมนตรี คือ Need power for achievement เตรียมพร้อมและอยากเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะอยากแก้ไขปัญหาย่างไรบ้าง ต้องบอก มาถึงพร้อมสั่งการได้ทันที ไม่ใช่ ๖-๗ เดือนกว่าจะแก้ปัญหาได้ถูกทิศทาง เจ๊งหมดเลยประเทศเพราะว่าไม่พร้อม อยากได้นายกรัฐมนตรีเหมือนประธานาธิบดีรูสเวลท์ ก่อนหน้ารูสเวลท์เข้ามา ประธานาธิบดีฮูเวอร์แก้ปัญหา Credit depression ไม่ได้ รูสเวลท์ประกาศว่ามีนโยบาย New Deal อยู่ในมือขอให้ประชาชนเลือกเขา และเขาจะแก้ความตกต่ำในเศรษฐกิจให้ได้ ประชาชนเลือกรูสเวลท์ก็ได้ จึงเป็นประธานาธิบดีที่ได้รับเลือกตั้งถึง ๔ ครั้ง หรือ ต้องการนายกรัฐมนตรีแบบ บ็อบโฮป ของ

ออสเตรเลีย ซึ่งก่อนเป็นนายกรัฐมนตรีก็เป็นฝ่ายค้านพรรคเลเบอร์ ส่วนนายกรัฐมนตรีคือเฟรเซอร์พรรคลีเบอร์ลีสภาเศรษฐกิจตกต่ำ เฟรเซอร์พนักเศรษฐศาสตร์ค่าย Conservative หรือพวก Classical เป็นพวกหัวเก่าจะเชื่อในการใช้อำนาจรัฐ เข้าแทรกแซงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ปรมาจารย์คือ จอห์น มินาร์ด เคน ที่ใช้ได้ผลในบางโอกาส นักเศรษฐศาสตร์กลุ่ม Neo – classical พวกใหม่ที่ปฏิวัติโลกที่ไม่เชื่อการใช้อำนาจรัฐแก้ปัญหา และมีความเห็นว่าการใช้อำนาจรัฐเข้าแทรกแซงระบบราคาแก้ปัญหาไม่ได้และสร้างปัญหามากขึ้นในประเทศ ปรมาจารย์คือ มิลตัน ฟิชแมนท์ ที่เชื่อว่าที่ประเทศต่าง ๆ แก้ไม่ได้เพราะรัฐบาลเข้าไปแทรกแซงในกลไกราคา มากเกินไป บ็อบโฮปเตรียมตัวเป็นนายกรัฐมนตรี ได้รับเลือกตั้งท่วมท้นเพราะเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีนโยบายชัดเจนในการแก้ปัญหาของออสเตรเลีย โดยตั้ง คัดตั้ง อายุ ๓๙ ปี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่แวดล้อมด้วยนักเศรษฐศาสตร์ Neo – classical เมื่อเข้ามาเดือนแรก นโยบายสั่งตัดงบประมาณแผ่นดิน ๑,๘๐๐ ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย สั่งลดราคาเงินดอลลาร์ออสเตรเลีย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จึงรักษาเศรษฐกิจได้จากนั้น ๖ เดือน ประกาศ Floating นั่นคือนายกออสเตรเลียที่เขาพร้อมเขาแก้ปัญหา นายกรัฐมนตรี พลเอกชวลิต ท่านรู้ปัญหา รู้ว่า IMF เตือน เคยพูดในสภานี้ก็เคยเตือนไม่เช่นนั้นจะเป็นแบบเม็กซิโก และเสนอแนะว่าให้ตัดรายจ่ายอย่างสุ่ยสุ่ย ลดเป้าหมายความเจริญเติบโตลง อย่าผูกเงินบาทกับดอลลาร์ ให้ Flexible ปลอ่ยให้ลอยตัวให้เป็นไปตามกลไกตลาดตามหลักของ Neo – classical เตือนให้ปรับปรุงทีมเศรษฐกิจให้มีเอกภาพ แบบเดียวกับที่ IMF เตือนมานายกรัฐมนตรีถึงเชื่อ แต่ก็หายนะแล้วเพราะตัดสินใจช้า

(๒) ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการที่จะเป็นผู้นำรัฐบาลเพื่อแก้ปัญหาการเมือง โดยเฉพาะการปฏิรูปประชาธิปไตย ไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาทางการเมืองและสังคม คนเป็นนายกรัฐมนตรีต้องมีความสามารถพิเศษในการเลือกบุคคลแต่งตั้งประจำกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แต่นายกรัฐมนตรีตั้งคนผิดหลายกระทรวง ความสามารถไม่เหมาะสมหลายกระทรวง กระทรวงกลาโหมให้พลเอก ชวลิตเป็นรัฐมนตรีได้อย่างไรเพราะตลอดระยะเวลาชีวิตราชการสร้างความเสียหายให้กับกองทัพเยอะ เป็นดุลพินิจที่ผิดพลาด กรณีซื้อรถถัง String Lay ๑๐๖ คัน จากสหรัฐอเมริกา ซื้อมาใช้ไม่ได้ ซื้อแบบไม่ผ่าน G to G ท่านซื้อรถถัง ซี. ๖๙ ของจีน ๕๓ คัน มีคนค้านเพราะเทคโนโลยีล้าหลัง ๓๐-๔๐ ปี ท่านซื้อรถสายพาน รุ่น ๘๕ จากจีนแดง ๑๐๐ คัน ทหารม้าเขาค้านตรึมเขาไม่ใช้ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ นำรถถังรุ่น ๘๕ ไปซ้อมยิงที่อำเภอพัฒนานิคม เกิดระเบิดทหารที่ยิงขาด ๒ ท่อน อีก ๒ คนขาขาด ๒ ข้าง ท่านซื้อ Fire catcher รุ่น ๓๖ เป็นที่จับว่าทหารปืนใหญ่ของศัตรูยิงตรงไหน จับระยะทางได้ ๑๕ กิโลเมตร ใช้ไม่ได้เพราะรถถังเวียดนามปืนใหญ่ยิงระยะ ๓๐ กิโลเมตร จรวดสปาด้า ของอิตาลีผ่านพ้อค่านกลาง ก็ใช้ไม่ได้ รวมทั้ง ปตอ. ที่ใช้เรดาร์จับเครื่องบินแล้วยิงโดยอัตโนมัติจากจีนแดงใช้ไม่ได้หมดแล้วซื้อมาไม่ถึง ๑๐ ปี เรื่องรบสงครามที่ช่องบกกับที่ร่มเกล้า ท่านพูดว่าท่านมีชัยชนะ ทหารที่รอดตายเล่าให้ฟังว่าไม่จริง ที่ช่องบกรบเดือนเมษายน รบกับเวียดนาม รบกับทหารเฮง สัม ริน ที่เข้ามายึดภูเขาในเขตเราลี๊กเข้ามา ๕ กิโลเมตร เป็นความรับผิดชอบของกองทัพภาคที่ ๒ ทหารเอง สัม ริน รบกับทหาร ๓ ฝ่าย ปรากฏว่าเฮง สัม ริน ชนะ ทหาร ๓ ฝ่ายหนีเข้ามาเมืองไทยช่องต่าง ๆ รวมทั้งช่องบกด้วย ทหารราบกองทัพภาคที่ ๒ สู้มีชัยชนะผลักดันออกมาตลอด จนกระทั่งทหารเวียดนามยึดเนิน ๑ เนินที่

ช่องบก ไม่เหลือปากว่าแรงของทหารราบกองทัพภาคที่ ๒ ที่จะเอาชนะข้าพยามไม่ไปยุ่งในสมัยเป็น ผบ.ทบ. เพราะท่านใช้กองทัพเพื่อจะก้าวขึ้นสู่การเล่นการเมืองตลอด ท่านพานักข่าวต่างประเทศเป็นร้อยไปเยี่ยมฐาน นักข่าวต่างประเทศคือแหล่งในการหาข่าวของฝ่ายตรงกันข้าม ไปชี้แผนที่ทำสงครามภูเขานี้เป็นของเรามันยึด อยู่และท่านก็ปราศรัยกับประชาชนบริเวณนั้น พูดเหมือนกับเป็นนายกรัฐมนตรี บอกว่าอีก ๓ วันจะบุกไปยึด ท่านประกาศ วัน ว. เวลา น. ให้ข้าศึกรู้ เวียดนามเอาปืนใหญ่มา ๑๐ กว่ากระบอกตั้งไว้บนหลังภูเขานั้น พอถึง เวลา ๓ วัน ถ้าเขาสั่งให้เคลื่อนทัพเข้าไปยึดมันยิงตายเกือบหมด Fire catcher จับไม่ได้เพราะจับได้แค่ ๑๕ กิโลเมตร มันตั้งหลังภูเขา แต่รู้ว่าว่าทหารปืนใหญ่เราอยู่ที่ไหน เพราะรู้จักแหล่งข่าวต่างประเทศ มันยิงลงบน ฐานเรา นี่คือนี่ที่เกิดที่ช่องบก ที่ร่มเกล้าก็เหมือนกัน เพราะท่านต้องการหาเสียง ต้องการความดีความชอบ ต้องการอยากดัง ที่ร่มเกล้ารบกับลาว ท่านเอานักข่าวต่างประเทศไปเขาก็รู้ฐาน ท่านใช้วิธีพอตายเท่าไรท่านก็ เอาเงินไปแจกคนที่ตายแล้วก็เอาทีวีไปด้วย ข้าศึกรู้ความลำบาก มันรู้มันประเมินผลสงครามได้เลยว่าเราตายกี่ คน ที่ร่มเกล้าทหารม้าเขาแค้นมากเพราะเกิดมาไม่เคยรบแพ้ใครทั้งทหารม้าทหารราบที่พรมแดน เพิ่งมาแพ้ ตอนท่านเป็น ผบ.ทบ. ถึงบอกว่าถ้าพลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ ยังเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ที่ให้ปลดออกจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จึงไม่ไว้วางใจท่านที่ไม่มีประสิทธิภาพจะปฏิรูปการเมือง เพราะเป็นคนไม่ จริงใจในระบอบประชาธิปไตย ท่านบอกว่าการซื้อเสียงเป็นเรื่องปกติของระบอบประชาธิปไตย เรื่องสั่ง กองทัพอากาศบอมลงบนทหารบกตาย ๔๐ คน บาดเจ็บอีก ๒๐๐ คน แล้วไปจ่ายปฏิกรณ์สงครามให้กับลาว ๑๐ ล้าน ที่เขาไปลาดคอนกรีตที่หน้าพระธาตุหลวงแล้วเขาฉลองชัยชนะกันที่นั่น เดินขบวนฉลองสีสวาดเป็น ประธานฉลองเอง เขาเรียกว่าฉลองชัยชนะกองทัพไทย ณ บ้านบ่อแตน ที่อยู่ตรงข้ามกับบ้านร่มเกล้า ไม่ ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีที่จะปฏิรูปการเมืองประชาธิปไตยเพราะมีหลักฐานการเลือกตั้งที่ประจวบคีรีขันธ์ ที่ซื้อ เสียงกลางตลาด โกงกันเป็นหน่วยเลือกตั้ง ซื้อกรรมการประจำหน่วย กรรมการกาบัตรแทนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นักศึกษาที่ไปเผ่าระวังประท้วงก็โดนนักเลงเอาด้ามปืนตีหัวแตก ตอนนักศึกษาขึ้นรถไปยังที่สวมของปั้มน้ำมัน ตอนนักศึกษาขึ้นรถไปปล่อยในป่าระหว่างพม่ากับไทย ตำรวจไม่จับเพราะมีทหารยศพลโท คือพี่หมีก ไปคุมอยู่ และบอกมาว่าจำเป็นต้องทำเพราะว่านายจิวสั่งให้ทำทุกอย่างเพื่อเอาชนะประชาธิปไตยให้ได้ ใครก็ตามที่นิยม ความรุนแรงคือคนที่บูชาอำนาจ ถืออำนาจเป็นธรรมชาติ ประชาธิปไตยธรรมชาติต้องเป็นอำนาจ จึงไม่เชื่อบุคคลที่ถือ อำนาจเป็นธรรมชาติ บุคคลนั้นไม่มีวันพัฒนาประชาธิปไตยได้

(๓) ไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะป้องกันพรรคพวกไม่ให้คอร์รัปชั่นโกงกิน ในกระทรวง พาณิชยของรัฐมนตรีณรงค์ชัย เด็กหน้าห้องท่านโกก กรรมการสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ฟ่องมา (มีการประท้วง การอภิปรายเรื่องนี้จากสมาชิกสภาหลายท่าน) ใน รพช. มีการโกงกันอย่างไร โกงเป็นระบบ ปลายปี ๒๕๓๙ รัฐมนตรีช่วยฯมหาดไทยคนหนึ่งเรียกประชุมผู้อำนวยการศูนย์ทั้ง ๑๐ ศูนย์ ที่โรงแรมรามามาการ์เด็น บอก ผู้อำนวยการศูนย์ว่าได้ใช้จ่ายเงินไปมากในการเลือกตั้ง และต้องดูแลเด็ก ๆ ในความรับผิดชอบเยอะ เพราะนั้น ขอ ๑๐ เปอร์เซนต์ ของงบประมาณในการก่อสร้างและบูรณะซ่อมแซมให้กับผู้รับเหมาซึ่งเป็นคนของเขา ๑๐ เปอร์เซนต์ของงบประมาณทั้งหมดของปี ๒๕๔๐ คิดเป็นเงินได้ ๑๓๖ ล้านบาท รัฐมนตรีจะทำ Turn key

project ๔ ปี วงเงิน ๙๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท โดยสั่งการเองงบประมาณที่เหลือของปี ๒๕๔๐ ที่เหลืออยู่ ๓,๐๐๐ ล้านบาท มารวมเข้าให้เป็นปีที่ ๑ และตั้ง ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ รวม ๔ ปี เสนอเข้า คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ขอบคุณ ดอกเตอร์อำนาจ วีรวรรณ ที่คัดค้านไม่เห็นด้วยตกไป เมื่อคุณอำนาจลาออก เอากลับเข้าไปอีก แต่ก็ขอบคุณพรรคชาติพัฒนาที่คัดค้าน ก็ตกอีก เลยส่งเงิน ๓,๐๐๐ ล้านกลับไปต่างจังหวัด แต่เป็นหน้าฝนสร้างไม่ได้ ประชาชนเดือดร้อนกันทั่ว เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ มีเด็กของรัฐมนตรีที่ชื่ออ้ายเกรียง ได้เรียกประชุมผู้อำนวยการศูนย์ทั้ง ๑๐ คนที่ห้องประชุมข้างห้องเลขาธิการ รพช. (นายเกรียง กลับปตินันท์ ยืนและยกมือขึ้น) ไม่บอกว่าอ้ายเกรียงคือใคร เขารู้กันทั้งสภา ต้องการแสดงพฤติกรรมให้นายกรัฐมนตรีรู้ เรียกประชุมผู้อำนวยการศูนย์ ๑๐ ศูนย์ บอกว่าเงิน ๓,๐๐๐ ล้าน ขอให้แต่ละศูนย์ (การอภิปรายหยุดเนื้อหา ตรงนี้เมื่อ นายเกรียง กลับปตินันท์ ประท้วงให้บอกชื่อ นามสกุลด้วย ตามข้อ ๙๘ วรรคสอง กล่าวว่าถ้าท่าน เป็นลูกผู้ชายตัวจริงพูดนามสกุลมา นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี กล่าวว่า รพช.ที่มาฟ้องทุกภาค เขาเรียกกันว่าอ้าย เกรียงทุกคน และเขาก็ไม่ได้บอกนามสกุล ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา ผู้แทนราษฎรคนที่สอง) ขอเลื่อนการประชุมไปวันพรุ่งนี้ เลิกประชุมเวลา ๒๓.๓๕ นาฬิกา รวมเวลาที่ นาย ไตรรงค์ สุวรรณคีรี อภิปราย และมีการประท้วง กัน มากกว่า ๒ ชั่วโมง)

การประท้วงนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ระหว่างการอภิปราย ผิดข้อบังคับ ๑. นายไพจิตร ศรีวร ขาน (นครพนม) ข้อ ๕๖ การอภิปรายต้องใช้กิริยาที่สุภาพ ๒. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) ข้อ ๕๖ ๓. นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) ข้อ ๕๖ วรรคสอง ๔. พันจ่าอากาศเอก เด็ดดวงตกรัก คุ่มชนะ ชัยนาท) ประท้วงผู้ประท้วง ๕. นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) ประท้วงการวินิจฉัยประธาน ๖. นาย อำนาจ คลังผา (ลพบุรี) ๗. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) ใช้คำฟุ่มเฟือย ๘. ร้อยโท กุ เทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) ๙. นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) ประท้วงประธาน ๑๐. ร้อยโท กุ เทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) ประท้วงมีการเสียดสี ๑๑. นายมานอญ รัชชกุล (นครศรีธรรมราช) ประท้วงผู้ ประท้วง ๑๒. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) ใช้สิทธิพาดพิง ๑๓. นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) ข้อ ๕๖ ๑๓. พันจ่าอากาศเอก เด็ดดวงตกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) ประท้วงผู้ประท้วง ผิดข้อ ๑๓๐ ๑๔. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) ประท้วงประธานผิดข้อ ๘ ๑๕. นายมานะ คูสกุล (นครพนม) ประท้วงผู้อภิปรายนำเรื่องเก่ามาพูด ๑๖. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) ประท้วงประธานและผู้อภิปราย ๑๗. นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล (อุดรธานี) ข้อ ๕๘ พาดพิง ๑๘. นายไพโร พัฒโน (สงขลา) ยืนยกมือขึ้น ๑๙. นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล ยืนยกมือขึ้น ๒๐. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) ยืนและยกมือขึ้น และให้ผู้ อภิปรายถอนการพาดพิง ๒๑. นายประกิต พลเดช (บุรีรัมย์) ประท้วงประธาน และ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) ใช้อำนาจตามข้อบังคับ ๑๓๔ เชิญท่านประ เกกิจ พลเดช ออกนอกห้องประชุม ๒๒. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) ให้ประธานตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ตรวจสอบตนเองเพื่อความบริสุทธิ์ หรือให้พรรคประชาธิปไตยตั้งกรรมการตรวจสอบเพื่อความบริสุทธิ์ของ ตนเอง กรณีผู้อภิปรายกล่าวพาดพิงว่าหน้าห้องรัฐมนตรีพาณิชย์ทุจริต ๒๓. นายปัญญา เกสรทอง ยืนและยก

มือขึ้น ๒๔ นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) ยืนและยกมือขึ้น ๒๕ นายเกรียง กัลป์ตินันท์ (อุบลราชธานี) ประท้วงข้อบังคับ ๕๖ พาดพิง ในฐานะเป็นเลขาธิการรัฐมนตรี และ ประท้วงว่า อ้ายเกรียงคือใคร

การอภิปรายไม่ไว้วางใจ การประชุมครั้งที่ ๒๔ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๐ ก่อนเข้าสู่วาระอภิปรายต่อ ได้มีการหารือ กรณีการประท้วงการอภิปราย ในการประชุม ครั้งที่ ๒๓ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๐

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ หารือข้อสงสัยของประชาชนว่า (๑) ทำไมเวลาสมาชิกพูดกับประธานนั้นจึงไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๒๐ คือเวลาจะพูดกับประธานยกมือขึ้น ประธานชี้ให้พูด อนุญาตให้พูดแล้วก็พูด แต่เขาใช้วิธีการว่าลุกขึ้นมากดไมโครโฟน แล้วก็ตะโกนประธาน ๆ ประธานครับ ทำไม่อย่างนั้น (๒) ทำไมเวลาสมาชิกประท้วงจึงไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๕๘ ที่ว่าเวลาประท้วงแล้วให้ยืนขึ้นแล้วยกมือ แต่เขาจะใช้วิธีการกดไมโครโฟนแล้วเขาก็เรียกประธานเหมือนกัน (๓) ทำไมผู้ประท้วงจึงไม่ใช่คนที่ถูกพาดพิงตามข้อ ๕๘ พรรคสอง แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเห็นว่าผู้ลุกขึ้นประท้วงจะเป็นบุคคลอื่นเสียเป็นส่วนใหญ่ ทำไมผู้ประท้วงจึงไม่ฟังผู้อภิปรายให้จบเสียก่อนว่าเขาว่าอะไรบ้าง ถ้าเขาพาดพิงถึงบุคคลนั้นเมื่อไรจึงยกมือประท้วง ซึ่งท่านประธานต้องอนุญาตให้เขาพูดอยู่แล้ว (๔) ทำไมท่านสมาชิกจึงกล้าต่อล้อต่อเถียงกับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่ประธานนั้นได้ปิดเครื่องขยายแล้ว แต่ยังใช้ตะโกนโหวกเหวกอยู่ ทำไมท่านประธานจึงไม่ใช่ข้อบังคับ ข้อ ๖๔ คืออาจจะใช้ค้อนเคาะหรือลุกขึ้นยืน หรือไม่ก็ท่านประธานอาจจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๔

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ อภิปรายว่า ในการทำหน้าที่ในสภานั้นสมาชิกทุกคนต่างก็มีหน้าที่ที่จะทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร การลุกขึ้นประท้วงก็ดี การลุกขึ้นอภิปรายก็ดี ท่านก็มีความตระหนักในการกระทำหน้าที่ เชื่อว่าสมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้เคารพท่านประธานด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครที่จะปฏิเสธในสิ่งนี้ การประท้วงของสมาชิกไม่ว่าจะเป็นชกใด เป็นเอกสิทธิ์ที่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ถ้าหากว่าไม่มีการอภิปรายผิดข้อบังคับหรือฝ่าฝืนข้อบังคับแล้วก็คงจะไม่มีประท้วงเกิดขึ้น เมื่อวานมีสมาชิกหลายท่านที่ลุกขึ้นมาอภิปรายด้วยเหตุด้วยผล มีข้อมูลมีหลักฐานเอกสารที่สามารถที่จะนำมาแสดงต่อสภาได้ สมาชิกทางชกนี้ก็อยากจะฟังว่าใครเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นการลุกขึ้นประท้วงนั้นไม่มีเจตนาที่จะก่อวุ่นหรือไม่มีเจตนาที่จะก่อความวุ่นวายในสภาแต่ประการใด แต่ในเมื่อเห็นว่าผิดข้อบังคับหรือฝ่าฝืนข้อบังคับก็ต้องทำ และขอความกรุณาประธาน เมื่อสมาชิกลุกขึ้นประท้วงกรุณาอนุญาตให้ผู้ประท้วงนั้นได้ชี้แจงประกอบการประท้วงตามข้อ ๕๘ ด้วย แล้วประธานก็วินิจฉัย ทุกอย่างจะจบลงด้วยดี

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท อภิปรายว่า ฝ่ายค้านทำหน้าที่ถูกต้องตามระบบรัฐสภาแล้ว ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายค้านยื่นญัตติตรวจสอบนายกรัฐมนตรีคนเดียว นายกรัฐมนตรีก็ควรจะต้องลุกขึ้นถ้าหากเขาพูดถึง ท่านอาจจะ

ไม่พอใจลุกขึ้นได้เลย แต่ฝ่ายค้านไม่ควรจะไปพูดถึงเรื่องส่วนตัวนายกรัฐมนตรีนมากเกินไป เรื่องลูกเรื่องเมียห้ามพูด พูดเรื่องงานอย่างเดียว อย่าได้ตั้งเป็นขบวนการขึ้นมาคัดค้าน หรือว่าขึ้นมาทำให้การประชุมเสียหาย

นายประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ อภิปรายว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคืนวานนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่ไม่อยากจะให้เกิด เรื่องใหญ่ที่สุดอยู่ที่การวินิจฉัยของประธานที่ประชุมต่อเรื่องทุกอย่าง ถ้าเรื่องทีคนหนึ่งคนใดเกิดลุกขึ้นมาแล้วบอกว่าผมขอประท้วง ก็ต้องเป็นหน้าที่ของประธานที่จะต้องถามต่อที่ประชุมว่าคุณประท้วงว่าอย่างไร ถามข้อเท็จจริงเสียก่อน จากนั้นเป็นหน้าที่ของประธานจะเป็นผู้วินิจฉัย ท่านวินิจฉัยเป็นอย่างไรต้องถือเป็นเสร็จเด็ดขาดตามข้อบังคับ ผู้ประท้วงก็จะได้นั่งลง เหตุการณ์เมื่อคืนไม่ใช่อย่างนั้น เป็นการกล่าวหา กับ ใส่ร้าย เรื่องประท้วง เมื่อคนใดประท้วงหลายคน ประธานต้องวินิจฉัยเป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่ใช่ปล่อยให้อำพวนำกันอยู่ หรือใช้คำว่าผมเตือนแล้ว คำว่าเตือนก็คือคำวินิจฉัย คนละเรื่องกัน

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่า (๑) ถ้าหากได้ฟังการอภิปรายของไตรรงค์ สุวรรณคีรี เรื่องหน้าห้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากคุณเกษม รุ่งธนเกียรติ ได้ชี้แจงต่อสภาชัดเจนว่าห้องของท่านเลขากับห้องรัฐมนตรีนั้นแยกกันอยู่ ก็ถือว่าชี้แจงทำให้ประชาชนเข้าใจว่าท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง (๒) ข้อบังคับ ข้อ ๕๘ สมาชิกใช้เอกสิทธิ์ในการประท้วงได้ และมีการอภิปรายวทวนหรือมีการอภิปรายซ้ำซาก เมื่อวานมีการประท้วงในบางครั้งนั้นไม่ควรประท้วง สมาชิกในสภาได้ประท้วงแล้วไม่ได้อ้างข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวต่อสมาชิกว่า สภามีกติกา มีข้อบังคับ มีประธานที่จะวินิจฉัยในการประชุม ไม่สามารถปล่อยให้สภานี้ได้รับการตำหนิจากประชาชนโดยไม่จำเป็น เพื่อให้การประชุมต่อไปชัดเจน ขออย่าเรื่องข้อบังคับ ข้อที่ ๕๖ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษา ไม่พุ่มเฟือย วนเวียน ซ้ำซาก หรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใด ๆ มาอ่านในที่ประชุมโดยไม่จำเป็น และห้ามมิให้นำวัตถุใด ๆ มาแสดงในที่ประชุม เว้นแต่ประธานสภาจะอนุญาต ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาวาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด และห้ามกล่าวถึงพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น ข้อบังคับ ข้อ ๕๘ จะดูประเด็นว่าซ้ำประเด็นหรือไม่ ซ้ำซากหรือไม่ เสียดสีหรือไม่ ข้อ ๕๘ สมาชิกผู้ใดต้องการประท้วงว่ามีการฝ่าฝืนข้อบังคับให้ยื่นและยกมือขึ้นพ้นศีรษะ ประธานต้องให้โอกาสผู้นั้นชี้แจง แล้วให้ประธานวินิจฉัยว่าได้มีการฝ่าฝืนข้อบังคับ คำวินิจฉัยของประธานถือเป็นเด็ดขาด หากมีการฝ่าฝืนไม่ยอมหน้าที่ของประธานในการรักษาความสงบเรียบร้อยของที่ประชุม ข้อ ๑๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ประธานมีอำนาจตักเตือน ห้ามปราม ให้ถอนคำพูด ห้ามพูดในเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ ให้กล่าวขอขมาในที่ประชุม หรือสั่งให้ออกไปจากที่ประชุมครั้งนั้นโดยมีหรือไม่มีกำหนดเวลาก็ได้ ในกรณีทีประธานสั่งให้ผู้นั้นออกจากที่ประชุม หากผู้นั้นขัดขืน ประธานมีอำนาจสั่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ให้นำตัวออกจากสถานที่ประชุม หรือออกไปให้พ้นบริเวณสภา คำสั่งของประธานตามข้อนี้ ผู้นั้นจะโต้แย้งมิได้

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายสรุปแทนพรรคฝ่ายค้านทั้ง ๔ พรรค โดยอภิปรายว่าข้อจำกัดเรื่องเวลา ทำให้
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคร่วมฝ่ายค้าน ๔ พรรค ไม่สามารถอภิปรายได้ครบ สมาชิกพรรคฝ่ายค้าน
ภาคภูมิใจที่ได้รับการกิจที่ประชาชนมอบให้ทั่วประเทศนำมาปฏิบัติหน้าที่ให้เต็มที่ พวกเราเชื่อว่ารัฐบาลต้อง
ยอมรับมาตรการเหล่านี้ มาตรการในระบอบประชาธิปไตยที่ไม่ต้องการให้มีทำอะไรข้างนอก ไม่อยากให้มี
ใบปลิวเถื่อน ไม่อยากให้มีเขียนตำคนโกหกแล้วก็แจกกันในสภา นั่นไม่ใช่วิถีทางนักประชาธิปไตย เราอาจเป็น
นักประชาธิปไตยรุ่นเก่าซึ่งไม่ทันกับความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ที่เอามารายทและนิสัยที่เลวทรามมา
ใช้ในที่นี่ การกิจที่ประชาชนมอบให้มาดูแลทุกข์สุขและผลประโยชน์ของเขานั้นเป็นภารกิจที่ศักดิ์สิทธิ์ การทำ
หน้าที่ ๓ วัน ไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่เหมือนกัน แต่สิ่งที่เราจะต้องตระหนักเหมือนกันคือประโยชน์ของ
ประเทศและประชาชน เราให้ความสำคัญกับรัฐบาลเสมอ เรายึดความเป็นธรรม ความถูกต้อง และความ
จริง เราไม่เคารพคนที่บิดเบือนความจริง เราไม่สนับสนุนการใช้กฎหมาย เราไม่สนับสนุนแนวทางใดก็ตามที่ไม่ใช่
วิถีทางประชาธิปไตย เราจึงสนับสนุนบทบาทในสภานี้ให้เต็มรูปแบบเต็มกำลังความสามารถ เราหวังว่าอนาคต
จะราบรื่นกว่านี้ และจะไม่ต้องมีคนขับไล่ นายกรัฐมนตรีข้างนอก ซึ่งเราไม่สนับสนุน เราจะได้ไม่มีคนที่ต้องแ่
กันมาเพื่อให้กำลังใจกับนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นภาระและสิ้นเปลือง และยุ่งยากกับบ้านเมือง แนวทางอย่างนี้คือ
การที่เราต้องเคารพกติกาในระบบนี้เท่านั้น และกติกานั้นคือการควบคุมรัฐบาล มาตรการที่เราเสนอมานี้ ๓ วัน
คือมาตรการของการควบคุมรัฐบาล ถือว่าเป็นมาตรการที่รุนแรง เราเข้าใจคนเป็นนายกรัฐมนตรีที่ต้องการความ
สนับสนุน แต่รัฐบาลต้องใจกว้างที่ให้ตัวแทนประชาชนมาดูแลผลประโยชน์ของเขา

ประเด็นการอภิปราย ๓ วัน ที่พูดกันนั้นหนักไปในเรื่องเศรษฐกิจ ประเด็นเรื่องทุจริตไม่ใช่เพียงแค่
รัฐมนตรี เกียรติชัย รัฐมนตรีศึกษาธิการ รัฐมนตรีเกษตรฯ รัฐมนตรีมหาดไทยเท่านั้น มีรัฐมนตรีอีกหลาย
ท่านแต่โอกาสไม่อำนวย ประเด็นเรื่องเศรษฐกิจที่รัฐบาลชี้แจงไม่ตรงกับประเด็นที่เราตั้งข้อกล่าวหา ความจริง
ที่ยอมรับกันคือเป็นช่วงเศรษฐกิจขาลง แต่ไม่ใช่ลงเหว ไม่ได้รับคำตอบจากนายกรัฐมนตรีว่าใครเป็นคนพาไป
อยู่ปากเหว นายกรัฐมนตรีไม่ยอมตอบ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีช่วยฯ ชี้แจง

ปัญหาของความเสื่อมศรัทธาซึ่งจะมีผลต่อการทำงานหากนายกรัฐมนตรีอยู่ในตำแหน่งต่อไป
หากพฤติกรรมยังเป็นอยู่อย่างนี้ต่อไป ไม่คิดว่านายกรัฐมนตรีจะพาประเทศไปสู่ความสำเร็จได้ เราอยากขจัด
ธุรกิจการเมืองออกไป นายกรัฐมนตรีต้องขจัดผลประโยชน์ออกไป แยกการเป็นพวก กับ ผลประโยชน์ของชาติ
แยกผลประโยชน์ของของราชการออกจากผลประโยชน์ของผู้รับเหมาบางราย

การปฏิบัติหน้าที่ครั้งนี้หากจะเป็นผล แม้เราจะขับไล่ นายกรัฐมนตรีหรือให้พ้นจากตำแหน่งไป
ไม่ได้ ก็หวังว่าความเปลี่ยนแปลงที่ดีกว่าควรจะเกิดขึ้น ความเปลี่ยนแปลงที่จะทำบ้านเมืองหลุดพ้นจากเหวลึก
สภาพออย่างนี้ประเทศกำลังจมลงไปในเหว ด้วยเป้าหมายเดิม ด้วยการประเมินสถานการณ์เดิม นโยบายเดิม
คนเดิม วิธีเดิม พุดเหมือนเดิม ทำเหมือนเดิม บ้านเมืองไปไม่รอด เราไม่สามารถไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๖ วันเสาร์ที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นการลงมติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ผลการลงมติเห็นควรไว้วางใจ ๒๑๒ คน เห็นควรไม่ไว้วางใจ ๑๗๐ คน เป็นอันว่ามติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีมีคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎร ถือว่าที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

นายกรัฐมนตรีลาออก สำนักนายกรัฐมนตรีออกแถลงการณ์ความว่าพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีได้ยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งแล้วซึ่งจะมีผลตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป ทำให้คณะรัฐมนตรีทั้งคณะต้องพ้นจากตำแหน่งด้วย แต่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยมีโอกาสตัดสินใจและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ

รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

หลังจากที่ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีได้ยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่ง มีผลตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ การสรรหานายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคการเมือง ๑๑ พรรค ได้เสนอรายชื่อผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ต่อนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผลปรากฏว่า นายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้าน ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ โดยได้เสียงสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๐๘ คน จากพรรคการเมือง ๘ พรรค ดังนี้ (๑) พรรคประชาธิปัตย์ ๑๒๓ เสียง (๒) พรรคชาติไทย ๓๙ เสียง (๓) พรรคกิจสังคม ๒๐ เสียง (๔) พรรคประชากรไทย ๑๒ เสียง (๕) พรรคเอกภาพ ๘ เสียง (๖) พรรคเสรีธรรม ๔ เสียง (๗) พรรคพลังธรรม ๑ เสียง และ (๘) พรรคไท ๑ เสียง อนึ่ง พรรคประชากรไทยมี ส.ส.ทั้งหมด ๑๘ คน และได้ให้เสียงสนับสนุนนายชวน ๑๒ คน ดังนี้ (๑) นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิ์พงศ์ ส.ส.จังหวัดพิษณุโลก (๒) นายฉลอง เรียวแรง ส.ส. จังหวัดนนทบุรี (๓) นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ ส.ส.จังหวัดอุดรดิตร (๔) นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย ส.ส.จังหวัดอุดรดิตร (๕) นายประกอบ สังข์โต ส.ส.จังหวัดนนทบุรี (๖) นายพูนผล อัครเวม ส.ส.จังหวัดสมุทรปราการ (๗) นายมัน พัทโนทัย ส.ส.จังหวัดสมุทรปราการ (๘) นายวัฒนา อัครเวม ส.ส.จังหวัดสมุทรปราการ (๙) พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ ส.ส.จังหวัดสมุทรปราการ (๑๐) นายสมพร อัครเวม ส.ส.จังหวัดสมุทรปราการ (๑๑) นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ ส.ส.จังหวัดนนทบุรี และ (๑๒) นายสุชาติ บรรดาศักดิ์ ส.ส.จังหวัดนนทบุรี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ ๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี (พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ แล้วนั้น บัดนี้ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดินแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ ประกอบกับมาตรา ๗ และมาตรา ๓๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

นายพิชัย รัตตกุล เป็นรองนายกรัฐมนตรี นายศุภชัย พานิชภักดิ์ เป็นรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายปัญญา เกสรทอง เป็นรองนายกรัฐมนตรี นายสุวิทย์ คุณกิตติ เป็นรองนายกรัฐมนตรี คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายสาวิตรี โพธิวิหค เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายไชยยศ สະสมทรัพย์ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอกวัณชัย วุฒิสิริ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายพิสิฐ ลี้อาธรรม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายปองพล อดิเรกสาร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายวิรัช รัตนเศรษฐ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายสมชาย สุนทรวัฒน์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายเนวิน ชิดชอบ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นายสนธยา คุณปลื้ม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นายเผด็จชัย สະสมทรัพย์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นายไพฑูรย์ แก้วทอง เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายโพธิพงษ์ ลำพูน เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายวัฒนา อัศวเหม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายประภัตร โพธสุธน เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายพินิจ จารุสมบัติ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม นายจองชัย เทียงธรรม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม นายประกอบ สังข์โต เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม นายชุมพล ศิลปอาชา เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายสมศักดิ์ ปรีศน่านนท์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายอาคม เองฉ้วน เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายรักเกียรติ สุขธนะ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายคำรณ ญ ลำพูน เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายสมศักดิ์ เทพสุทิน เป็น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายอนุรักษ จุริมาศ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นาวาโทเดชา สุขารมณ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๐

๕.๒๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๘ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติ เรื่อง ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๑ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๑ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๑ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๑๘ - ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้ลงมติไว้วางใจ

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๔ ท่าน เป็นผู้เสนอ

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเปิดญัตติ ดังนี้ เนื่องด้วยปรากฏว่าการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีที่มีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี แม้จะเป็นช่วงเวลาเพียง ๓ เดือนเศษ แต่ก็ได้มีการผิดกรรมและผิดการณ์ที่ส่อไปในทางทุจริตคิดมิชอบ การไร้ประสิทธิภาพ ปล่อยปละละเลยให้มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองและหรือพวกพ้อง การละเลยไม่เอาใจใส่ที่จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ไม่สามารถดูแลประชาชนให้มีความมั่นใจในความในชีวิตและทรัพย์สิน มีหน้าซำยังใช้ความรุนแรงและกระทำการอันโหดร้ายทารุณต่อประชาชน ช่มชู้คุกคามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้าน บิดเบือนและขาดซึ่งการยึดมั่นในหลักการ คุณธรรม จริยธรรม ที่ได้กล่าวอ้างมุ่งแต่สร้างภาพและขาดความรับผิดชอบ

นับตั้งแต่การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีซึ่งมี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๕๓๘ ซึ่งในครั้งนั้นได้กล่าวหานายกรัฐมนตรีว่าเป็นผู้ซึ่งทำลายหลักการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านได้กล่าวหาต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากวันนั้นมาจนถึงวันนี้ นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ยังไม่เคยละเว้นในเรื่องของการต่อว่า กล่าวโทษสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าประพฤติดีดี ไร้คุณธรรม ซื่อเสียดเข้ามา มีการโกงในระหว่างปฏิบัติภาระหน้าที่มาโดยตลอด ความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์อันแท้จริงในการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะครั้งนี้มีความมุ่งหวังที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่ายในสังคม เราต้องการที่จะให้ประชาชนตระหนักว่า การอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่ละครั้งนั้นเป็นประโยชน์ที่จะได้รับ ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาลและฝ่ายค้านที่จะต้องอาศัยเวทีนี้เป็นเวทีที่จะต้องมาเข่นฆ่าหรือทำลายล้างกันอย่างถึงที่สุด เราต้องการทำภาระหน้าที่ของฝ่ายค้าน ต้องการส่งเสริมเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิ เสรีภาพประชาชนในการรับรู้ข้อมูลและข่าวสารให้ถึงที่สุด นายกรัฐมนตรี

ได้กล่าวไว้เมื่อเดินทางไปเยือนสหรัฐอเมริกาว่า รัฐบาลรู้อะไรหรือมีอะไรเกิดขึ้น ประชาชนต้องรู้ด้วย ฝ่ายค้านคงจะไม่สามารถกำหนดได้หรือไม่สามารถที่จะนำมาพูดได้ว่า ๓ เดือน รัฐบาลยังไม่ทำอะไรเพราะฉะนั้นไม่น่าที่จะอภิปรายไม่ไว้วางใจจนจะเป็นอย่างนั้นไม่ได้ การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ฝ่ายค้านได้ประโยชน์ในการทำหน้าที่ ฝ่ายรัฐบาลก็ได้ประโยชน์ในการที่จะมองเห็นข้อบกพร่องจากอีกมุมมองหนึ่ง ประชาชนได้ประโยชน์

เรื่องแรก การเดินทางไปเยี่ยมสหรัฐอเมริกาของนายกรัฐมนตรี มีเรื่องที่ได้รับไม่ได้ ในวันแรกที่เดินทางไปถึงไปพบนายจอร์จ โซรอส และมีการกล่าวปราศรัยที่สมาคมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และแนวทางการแก้ไขปัญหา รวมทั้งความจำเป็นที่ไทยต้องกู้เงินจาก IMF เพื่อนำมาสมทบเงินสำรองระหว่างประเทศ และรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท เนื่องจากเงินสำรองที่มีอยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐที่ถูกใช้ไปเกือบหมดก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นั่นคือต้นเหตุที่ทำให้ประเทศไทยพังทลาย และมีการใช้เงินทุนฟื้นฟู เพื่อช่วยให้เกิดสภาพคล่องในสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ โดยมีการจ่ายเงินไปโดยไม่มีใครรู้เป็นจำนวนล้านล้านบาท คิดว่าคุณชนวนไม่ได้มีวัตถุประสงค์อื่น นอกจากอยากจะแสดงความจริงใจที่อยู่ในความรู้สึกที่ลึก ๆ ออกมาแค่นั้นเอง เป็นแต่เพียงว่า ในสาระหรือนัยที่แอบแฝงอยู่ในนั้น คุณชนวนต้องการอะไรกันแน่จากการที่ไปชี้แจงอย่างนั้น ต้องการจะเน้นให้เห็นว่าระบบเศรษฐกิจไทยนั้นไร้ประสิทธิภาพ เพื่อนข้าราชการคนไทยนั้นทำงานโดยไม่มีประสิทธิภาพ ข้อฉลี่ยังไม่เคยเห็นว่าผู้นำประเทศไหนที่นายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมเยียนที่ไหนแล้วก็กล่าวถึงความเสียหายของประเทศชาติบ้านเมือง แม้จะตรงไปตรงมา แต่ว่ามีลักษณะทำลายเกียรติภูมิของชาติของเรา ตลอดจนทำลายบางส่วนของความเชื่อมั่นของนักลงทุนว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในบ้านในเมือง เรากำลังไปเชื่อเชียวเขามาลงทุน แต่สิ่งที่นายกรัฐมนตรีพูดจากับเขาคอนข้างจะมีปัญหา อีกเรื่องที่นายกรัฐมนตรีบอกว่าต้นตอของปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เป็นเพราะไทยเปิดเสรีทางเศรษฐกิจโดยไม่มีมาตรการมารองรับ ไม่มีการแก้ไขความไร้ประสิทธิภาพในเรื่องระบบราชการและความไม่โปร่งใสที่เกิดขึ้น รวมทั้งการดำเนินนโยบายทางการเงินที่ผิดพลาด โดยนำเงินทุนสำรองระหว่างประเทศไปช่วยพยุงค่าเงินบาท คำถามนายกรัฐมนตรีคือ นโยบายเปิดเสรีทางการเงินเกิดขึ้นในสมัยใด การตัดสินใจของผู้ใด การนำเงินทุนสำรองทางการไปรักษาเสถียรภาพของนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน หรือใช้กองทุนฟื้นฟู เพื่อไปช่วยสภาพคล่องและเป็นหลักประกันของผู้ฝากเงิน ตลอดจนเจ้าหนี้หนี้ได้ทำกันมาตั้งแต่สมัยไหน นโยบายและแนวทางที่ชัดเจนมีไว้ว่าอย่างไร ไม่มีแม่ทัพนายกองคนไหนที่ยืนขึ้นแล้วก็ตำหนิกรบของตนเอง ตำหนิหลายครั้งในการเดินทางไปเยี่ยมมิตรประเทศ เรื่องนี้เกิดขึ้นตั้งแต่นายกรัฐมนตรีไปกล่าวที่ APEC ไปพูดที่ World Economics Forum ตลอดระยะเวลาฝ่ายค้านไม่เคยกล่าวว่าความผิดพลาดในระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้นเกิดจากผู้ใด หรือเกิดจากรัฐบาลไหน คนเป็นรัฐบาลต้องสำนึกว่ามีหน้าที่จะก้าวเข้ามาแล้วก็ให้การแก้ไขเท่านั้นเอง สมัยที่เป็นรัฐบาลไม่เคยพูดที่ไหนว่ารัฐบาลของบรรหาร ศิลปอาชา รัฐบาลของ ชวน หลีกภัย นั้นเกิดความเสียหายทำให้สมัยเป็นรัฐบาลต้องมาแบกรับภาระ สิ่งที่เจ็บปวดคือการไม่ให้เกียรติหรือ Discredit ในรัฐบาลเก่า ๆ นายกรัฐมนตรีเดินทางไปว่า

ครึ่งโลกเพื่อที่จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับมิตรประเทศ เพื่อบอกอินโดนีเซียสอบถามมาเขาค่อนข้างตระหนกตกใจมาก จึงสอบถามมาว่านายกรัฐมนตรีพูดอย่างนั้นหรือไม่ นายกรัฐมนตรีไปแสดงความเอื้ออาทรและเหมือนกับจะชี้ให้เห็นว่าอินโดนีเซีย มาเลเซีย นั้นควรจะต้องปฏิบัติเหมือนอย่างไทย รัฐมนตรีต่างประเทศช่วยดำเนินการให้เกิด Integrity หรือเอกภาพของอาเซียน อย่าให้เขาเข้าใจผิด ความเป็นวีรบุรุษคงจะมาสร้างกันบนความบอบช้ำของบ้านเมืองคงจะไม่เหมาะสมอย่างแน่นอน

อีกเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางไปสหรัฐอเมริกาของนายกรัฐมนตรี เป็นความเจ็บปวดมากคือการพบกับนายโฆรอส นายกรัฐมนตรีบอกว่าหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะว่าเขาอยู่ตรงนั้น มันฟ้องทางทีวีเห็นใบหน้า เห็นถึงความรู้สึก เห็นถึงท่าทีต่าง ๆ ของนายกรัฐมนตรี ซึ่งยอมรับไม่ได้ในแบบอเมริกันที่ว่าการโจมตีค่าเงินบาทหรือการทำลายประเทศอื่นด้วยวิถีทางการเงินเป็นวิถีทางการปกติเพราะว่าประเทศนั้น ๆ ไม่ดีเอง การที่เข้ามาลงทุนซื้อกว่า ๖๐๐ กว่าล้านเหรียญ การที่เขาจะมาลงทุนในบ้านเมืองเรา น่าเป็นห่วงว่าจะเป็นการบงการที่เราจะเจ็บปวดกับนายโฆรอส การเดินทางของนายกรัฐมนตรีไปกู้เงิน ได้ขอเพื่อค้ำประกัน ๑,๗๐๐ ล้านเหรียญ เป็นเรื่องน่าตกใจเป็นเงินแห้ง เป็นเงินที่เขาให้กู้เพื่อจะช่วยเหลือสินค้าที่เป็นวัตถุดิบจากสหรัฐอเมริกา อีก ๓๐๐ - ๔๐๐ ล้านเหรียญ จะไปสร้างโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าก็คงจะซื้อจากสหรัฐอเมริกา อีกก้อนหนึ่งเอาไปลงทุนด้านหุ้นในบริษัทไทย เป็นการอุดหนุนให้สหรัฐอเมริกาไปซื้อบริษัทต่าง ๆ ในประเทศไทย เรื่องเครื่องบินรบ เอฟ ๑๘ ว่ากระทำในสมัยรัฐบาลพลเอก ชวลิต ซึ่งไม่มีการซื้อ การที่นายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย และคณะ ไปพูดที่สหรัฐอเมริกาว่าความผิดพลาดหรือการดำเนินงานทางด้านเศรษฐกิจหรือเกิดปัญหาความยุ่งยากทางเศรษฐกิจในขณะนี้เพราะรัฐบาลที่แล้ว นายกรัฐมนตรีพูดตลอดเวลาในเรื่อง รัฐบาลที่แล้วผิด แบงก์ชาติผิด อินโดนีเซีย เกาหลีและภูมิภาคแถวนี้ผิด แต่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่บริหารประเทศมา ๔ เดือนก็ยังไม่ทำอะไรใหม่ นอกจากดำเนินตามรอยที่รัฐบาลที่แล้ว หรือว่าเจ้าหน้าที่เขาวางกันไว้เป็นส่วนใหญ่ ประเด็นอยู่ที่นายกรัฐมนตรีพูดว่าความผิดพลาดทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ทำให้นายกรัฐมนตรีเหนื่อยยากลำบากมาแก้ไขอย่างยากลำบากเพราะรัฐบาลที่แล้ว และบอกว่าเป็นเพราะนำเอากองทุนฟื้นฟูฯ และเงินสำรองไปใช้ ที่น่าเสียใจคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปพูดหลายแห่งว่าความผิดพลาดนั้นเกิดมาจากรัฐบาลที่แล้วและรัฐมนตรีคลังคนที่แล้ว ความเป็นจริงทุกคนตระหนักดีว่าเศรษฐกิจที่มีปัญหาอยู่ทุกวันนี้เพราะการสะสมของปัญหาต่าง ๆ ความผิดพลาดของรัฐบาลต่าง ๆ เกิดเพราะว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลมีแต่ต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจให้มีความเจริญเติบโตก้าวหน้า จนลืมนึกถึงเรื่องเสถียรภาพ การกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลต่าง ๆ สร้างเศรษฐกิจฟองสบู่ที่เกิดขึ้นในยุครัฐบาลชวน ๑ ปัญหาของนายโฆรอส เขาโจมตีค่าเงินบาทช่วง มกราคม ถึง มีนาคม ๒๕๓๘ สมัยรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา โฆรอสโจมตีค่าเงินบาทเพราะเขาเห็นว่าเรามีจุดอ่อน เศรษฐกิจไทยพินาศเพราะความผิดพลาดของรัฐบาลชวน ๑ เรื่องแผนแม่บททางการเงิน ที่มีการพูดถึง ปี.ไอ.บี.เอฟ. ที่มีเงินไหลผ่านปีหนึ่ง ๆ ชาติสูญเสียเงินไปเท่าไร เรื่องภาษีสรรพสามิตน้ำมันปีละเป็นหมื่นล้านไม่ควรทำให้คนเขาลำบาก เรื่องที่มีการพูดกันมากคือเรื่องนายกรัฐมนตรีขาดการยึดมั่นในหลักการ คำพูด คุณธรรม จริยธรรม การขาดความเคารพในหลักของกฎหมาย หลักนิติธรรม (Rule of Law) ในเรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องรัฐมนตรี

มีเหตุการณ์ส่อไปในทางทุจริตคดโกง ขอบ รัฐมนตรีไร้คุณธรรมความสามารถมีภาพลักษณ์ที่เสีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญในเรื่องของเทศบาล เหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้ไว้วางใจรัฐบาลชุดนี้มีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ได้

การลงคะแนนญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ ๑๗๗ คน ไว้วางใจรัฐบาล ๒๐๘ คน งดออกเสียง ๒ คน คะแนนเสียงไม่ไว้วางใจไม่ถึงครึ่งหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ ถือว่ารัฐบาลได้รับความไว้วางใจ

๕.๒๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๒๙ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๗ - ๒๙ มกราคม และ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

การพิจารณาญัตติด่วน เรื่องญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๒๗ ท่าน เป็นผู้เสนอ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเปิดญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๓ ท่าน คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการคลัง นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และ พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยที่รัฐมนตรีทั้ง ๓ นั้นได้บริหารราชการแผ่นดินมาช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ปรากฏว่าการบริหารราชการแผ่นดินไร้ประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่สามารถตอบสนองต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่ประชาชนในการที่จะนำประเทศให้พ้นจากภัยวิกฤติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิกฤติที่เผชิญอยู่ในภาวะปัจจุบันคือภัยวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจ การขาดความรู้ความสามารถ ขาดวิจรรย์ญาณ ขาดจริยธรรมและความชอบธรรม คือหลักพื้นฐานที่ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินไม่ประสบผลสำเร็จ มีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ถึงการรังแกข้าราชการประจำ หรือใช้วิธีการที่ไม่ชอบธรรมต่อข้าราชการประจำ ตลอดทั้งมีการกระทำผิดกฎหมาย มีการกระทำที่ส่อไปในทางที่ไม่สุจริตยึดผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องมากกว่าผลประโยชน์ของประชาชน สร้างความเสียหายต่อประเทศชาติและประชาชน รัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน ไม่สมควรที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไปเพราะยิ่งจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียจนถึงระดับที่ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ข้อกล่าวหาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในประเด็นเรื่องการบริหารราชการที่เกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF และเป็นบุคคลสำคัญที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายภาระหน้าที่ และกำลังอยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อ แต่ดูเหมือนรัฐมนตรีจะไม่มีความรู้ในการแก้ไขปัญหาของชาติได้ โดยเฉพาะการดำเนินการที่เกี่ยวกับ IMF และถูกมองว่า

ยกบ้านเมืองให้คนอื่น และกำลังถูกต่อต้านจากวุฒิสมาชิกโดยรัฐมนตรีมองว่าวุฒิสมาชิกที่ต่อต้านเพราะมีผลประโยชน์ รัฐมนตรีถูกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นสถาบันมีอำนาจถอดถอนรัฐมนตรี (Impeach) ได้ รัฐมนตรีไม่ดูแลเรื่อง ป.ร.ส. โดยบอกว่าท่านไม่มีอำนาจหน้าที่ ท่านถูกมองว่าต้องการให้ธนาคารเป็นของรัฐบาลมากขึ้น แล้วก็อยากจะขายให้เป็นรัฐบาลของต่างชาติ ถูกมองว่าเลือกปฏิบัติเพื่อเอื้อประโยชน์แก่พวกพ้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทหรือนักลงทุนจากต่างประเทศ และ ถูกมองว่ารัฐมนตรีต้องการสร้างฐานอำนาจของท่านเองบนความสลับซับซ้อนของประเทศไทย ส่วนข้อกล่าวหาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการบริหารที่ขาดความสุจริต คุณภาพ ความสัตย์ซื่อ มีคุณธรรม การดูแลข้าราชการด้วยความเป็นธรรม การโยกย้ายข้าราชการที่ไม่ทำตามระเบียบแบบแผน

การลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล(๑)พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ไว้วางใจ ๑๒๔ คะแนน ไว้วางใจ ๒๕๑ คะแนน งดออกเสียง ๒ คน (๒) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ไม่ไว้วางใจ ๑๒๕ คะแนน ไว้วางใจ ๒๕๑ คะแนน (๓) นายธานีรทร์ นิมนานเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ไว้วางใจ ๑๒๕ คะแนน ไว้วางใจ ๒๕๑ คะแนน ผลการลงมติ คะแนนไม่ไว้วางใจไม่ถึง ๑๙๓ คะแนน ถือว่ารัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่านได้รับคะแนนไว้วางใจ

๕.๓๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๐ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒๘ คน สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ ครั้งที่ ๙/๕๔๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๑๕ - ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ (รวม ๖ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเปิดญัตติว่า นับตั้งแต่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เข้าบริหารราชการแผ่นดินเป็นต้นมา รัฐบาลได้สร้างความผิดหวังให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ เพราะกระทำตนเสมือนเป็นเผด็จการโดยรัฐสภาที่ทรยศต่อพระบรมราชปณิธานในพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระผู้ทรงสละพระราชอำนาจของพระองค์เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขของประชาชนชาวไทย เนื่องจากรัฐบาลนี้บริหารประเทศชาติโดยไม่เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของอาณาประชาราษฎร์ โดยเฉพาะคือเกษตรกรคนยากจนซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ปลอ่ยให้ราคาพืชผลทางการเกษตรเกือบทุกชนิดตกต่ำอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีหน้าซำยังใช้อำนาจรัฐข่มเหงรังแกทำร้ายราษฎรที่มาร้องขอความเป็นธรรมอย่างโหดร้าย จงใจริดรอนสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน เจตนาใช้กำลังเข้าคุกคามสื่อมวลชนยิ่งกว่ารัฐบาลเผด็จการในอดีต ประพฤติตนเป็นช่องโจร เกื้อกูลต่ออำนาจเถื่อนทุกชนิดให้ดำรงอยู่และขยายตัวในบ้านเมือง ไม่ว่าจะ

การค้าขายเสรีติด การค้าของเถื่อนทุกชนิด และการทำผิดกฎหมายนานาประการ ยอมตนเป็นหุ่นให้แก่กลุ่มนายทุนต่างชาติ เอาเปรียบประเทศชาติและประชาชนไทย ทำให้นักธุรกิจไทยทั่วประเทศต้องล้มละลายและเสียหายมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ยินยอมให้กลุ่มทุนต่างชาติบางกลุ่มกอบโกยแสวงหาผลประโยชน์จากประเทศชาติและนักธุรกิจไทยโดยไม่เป็นธรรม

รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่ทุจริตและรู้เห็นปกป้องคุ้มครองให้มีการทุจริต การฉ้อราษฎร์บังหลวงในหน่วยงานราชการ และหน่วยงานของรัฐบาลมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ปกป้องผู้กระทำผิดไม่ได้รับโทษตามกฎหมายใช้อำนาจข่มเหงรังแกข้าราชการที่ไม่เห็นด้วยกับตน เล่นพวก แต่งตั้งสนับสนุนพวกพ้อง เจตนายึดครองกลไกของรัฐไม่ว่าจะเป็นกองทัพ ตำรวจ หรือส่วนราชการอื่น แม้แต่รัฐวิสาหกิจให้เป็นเครื่องมือของพรรคการเมือง แทนที่จะเป็นหน่วยงานของชาติที่รับใช้ประเทศชาติและประชาชน ไม่มีจิตวิญญาณประชาธิปไตยทำลายเจตนารมณ์ในการปฏิรูปการเมืองและทำลายกระบวนการประชาธิปไตยของประชาชน ทำลายพรรคการเมืองอื่นโดยวิธีการอันไม่ชอบธรรม สร้างพรรคที่เป็นสมุนบริวารขึ้นมาด้วยมุ้งหวังยึดครองอำนาจรัฐอย่างถาวร

รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่ไม่รับผิดชอบในทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง บริหารประเทศโดยไร้จริยธรรม เอาแต่ใส่ร้ายป้ายสี โกงหนอกหลอกลวง ปิดความรับผิดชอบ และแก้ตัวไปวัน ๆ ผู้นำรัฐบาลนอกจากจะขาดภูมิปัญญาในการบริหารประเทศแล้ว กลับชักนำพวกพ้องให้ใช้สำนวนโวหาร บิดเบือนหลักเหตุผล สร้างหลักการในการบริหารประเทศขึ้นมาใหม่ คือ “พูดให้สุภาพและให้ฟังดูดีไปวัน ๆ ก็พอ” โดยไม่แก้ปัญหาแต่อย่างใด ทำให้ประเทศชาติเสียหายอย่างยิ่งในการตั้งหลักเพื่อแก้ปัญหา

รัฐบาลนี้ เป็นรัฐบาลที่ล้มละลายในการดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยสูญเสียเกียรติภูมิและสถานะอันสำคัญที่เคยมีมาในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาค ผู้นำของประเทศกลายเป็นตัวตลกบนเวทีการเมืองนานาชาติ ชักน้ำเข้าลึก ชักศึกเข้าบ้าน ส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครองการก่อการร้ายสากล ก่อความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นที่เสื่อมเสียศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของชาติเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ผู้นำรัฐบาลยังไร้วิสัยทัศน์ และไร้ประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ ขาดความเป็นผู้นำที่ก่อให้เกิดความมีเอกภาพในการบริหารงานทางด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนการดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดล้มเหลวทำให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรง ประเทศชาติและประชาชนจึงประสบภาวะวิบัติอย่างทั่วถ้วน ประชาชนมีรายได้ลดลง โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ยากไร้และผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศต้องยากจนลง แม้แต่คนที่เคยมีงานทำก็ต้องว่างงานและล้มละลาย กิจกรรมหลายอย่างต้องถูกบังคับขายให้แก่ต่างชาติในราคาถูก รัฐบาลเองก็มีรายได้ลดลงไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ต้องกู้หนี้ยืมสินมาใช้จ่ายประจำปี จนทำให้มีภาระหนี้สินล้นพ้นตัวเป็นจำนวนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาติไทย สถานการณ์ของประเทศตกอยู่ภายใต้การครอบงำของกลุ่มธุรกิจต่างชาติ ประหนึ่งตกเป็นเมืองขึ้นแบบใหม่ และล่อแหลมต่อการก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมอย่างรุนแรงในอนาคตอันใกล้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคฝ่ายค้านได้รับฟังเสียงประชาชนทั่วประเทศแล้ว เห็นว่ารัฐบาลนี้บริหารประเทศในลักษณะที่เป็นภัยร้ายแรงต่อประเทศชาติและประชาชน เป็นตัวการที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลขึ้นภายในประเทศ ทำให้ประชาชนทั้งชาติติดอยู่ในชะตากรรมที่ทุกข์เข็ญ ซึ่งหากปล่อยให้บริหารประเทศต่อไป จะก่อให้เกิดความทุกข์ยากระส่ำระสายในหมู่ประชาชนมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่ความขัดแย้งที่รุนแรงทางสังคมอย่างไม่สิ้นสุด นับเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านจึงทำหน้าที่เป็นปากเสียงของประชาชนทั่วประเทศยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีที่มี ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีทั้งคณะ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขอตั้งข้อกล่าวหา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในการบริหารเศรษฐกิจชาติ ๔ ข้อ

ข้อที่ ๑ ขอตั้งข้อกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรี ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๑ นายกรัฐมนตรีพูดตลอดว่ารายได้ประชาชาติจะเพิ่ม ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ลดมากกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เม็ดเงินประชาชนที่เป็นรายได้หายไป ๔๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๔๑ ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินถูกปิดเป็นจำนวนมาก ธุรกิจเอกชนล้มละลายเป็นหมื่นราย คนว่างงานมากกว่า ๒ ล้านคน รัฐบาลปิดธนาคารพาณิชย์ ๖ แห่ง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ถูกปิดเพิ่ม ๑๒ แห่ง เพิ่มจากปี ๒๕๔๐ ที่ปิดไปแล้ว ๕๖ แห่ง ทำให้เศรษฐกิจของบ้านเมืองตกต่ำ ในปี ๒๕๔๒ เศรษฐกิจยังทรุดตัวต่อไปโดยเฉพาะเศรษฐกิจในภาคการผลิตบางภาคซึ่งใช้แรงงานต่ำ นโยบายหลักในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของนายกรัฐมนตรีไร้ผล นโยบายหลักของรัฐบาลที่จะสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนต่างประเทศ และหวังจะดึงดูดเงินทุนต่างประเทศยังประสบความสำเร็จ

ข้อที่ ๒ การบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นรัฐบาลที่ขายชาติ นายกรัฐมนตรีเลือกใช้นโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อต่างชาติ แล้วเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามายึดครองธุรกิจหลักของประเทศแล้วก็คือสถาบันการเงินเป็นการเฉพาะ เรียกนโยบายที่ขายสมบัติล้ำค่าของชาติ โดยใช้เงินภาษีอากรของประเทศไปถมให้ขายของทั้งหมดที่มีอยู่ ขายธุรกิจใหญ่ ๆ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เป็นของคนต่างชาตินั้น เขาเรียกนโยบายนี้ว่า นโยบายขายชาติ รัฐบาลในอดีตไม่มีรัฐบาลไหนที่ต้องการขายสถาบันการเงิน โดยเฉพาะเขาพยายามปกป้องเพราะสถาบันการเงินคือกลไกหลักที่สำคัญถ้าตกไปอยู่ในมือต่างชาติจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ รัฐบาลรู้ดีว่าการขายกิจกรรมต่าง ๆ ให้ต่างชาติเป็นเรื่องอ่อนไหว เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อประชาชน รัฐบาลน่าจะเปิดเผยสัญญาและเงื่อนไขต่าง ๆ อย่างละเอียด เพราะสงสัยว่ารัฐบาลขายโดยมีเงื่อนไข มีหน้าซำยังแถมในรูปแบบการชดเชยผลประโยชน์ให้อย่างเต็มที่ นี่คือข้อกล่าวหาว่ารัฐบาลดำเนินเศรษฐกิจแนวทางที่ขายชาติ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลเลือกปฏิบัติเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับพวกของตนและต่างชาติ นายกรัฐมนตรีช่วยตอบข้อสงสัยว่า ๑. ทำไมถึงกล่าวหาว่าเลือกปฏิบัติและเอื้อประโยชน์ให้แก่ต่างชาติ ๒. เหตุใดรัฐบาลจึงปิดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ๕๖ แห่งเมื่อปลายปี ๒๕๔๐ พอปี ๒๕๔๑ ปิดอีก ๑๒ แห่งทำไมต้องเอาไปรวมกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ ซึ่งประธานกรรมการของกรุงไทยธนกิจเป็นน้องชาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๓. การเลือกปฏิบัติทำไมรัฐบาลเลือกปิดธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ

เพียงธนาคารเดียว ทำไมไม่เปิดธนาคารมหาชน ธนาคารแหลมทอง สหธนาคาร ทำไมเอาธนาคารมหาชนซึ่งมีหนี้มากมายเหมือนธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ ไปรวมกับธนาคารกรุงไทย เป็นการกลบเกลื่อนใช่ไหม เพื่อให้ท่านเพิ่มทุนอีก ๑๘๘,๐๐๐ ล้านบาท ไขหรือไม่ ทำไมเอา สหธนาคารไปรวมกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ ทำไมถึงเอาแหลมทองไปรวมกับรัตนสินซึ่งไม่ได้ทำอะไรเลย ทำไมนครธนซึ่งมีฐานะเหมือนธนาคารที่ไปยึดมา แต่ยังให้โอกาสอีก ๑ ปี เพื่อหาผู้ร่วมทุน

ข้อที่ ๓ กรณีธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงไทย ทำไมรัฐบาลจึงปฏิบัติต่อธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ อย่างเข้มงวด ปิดกิจการยึดมาเป็นของรัฐ ลดทุน กล่าวโทษผู้บริหาร แต่ทำไมถึงไม่ปฏิบัติอย่างเดียวกันกับธนาคารไทยพาณิชย์และธนาคารกรุงไทย มีหน้าซำยังอุ้มชูจนออกหน้า ธนาคารไทยพาณิชย์เพิ่มทุนไม่ได้ รัฐบาลช่วย ๓๒,๕๐๐ ล้านบาท รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปเดินขายหุ้นเพิ่มทุนที่ต่างชาติ อยากทราบว่า มีสัญญาหรือผลในการปฏิบัติหรือมีแนวทางอย่างนั้นว่าอย่างไร ธนาคารกรุงไทยเป็นธนาคารของรัฐเป็นไปได้อย่างไรที่ธนาคารของรัฐใหญ่ที่สุดมีหนี้เสีย ๖๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่มีการบริหารที่ผิดพลาด ผู้บริหารอยากจะเอาความผิดก็ปลดเขาออก มีการตั้งผู้ไปตรวจสอบบัญชีเป็นบริษัทที่ยิ่งใหญ่ในโลก บอกว่าเขาทำไม่ตรงเลิกจ้างเขา อย่างนี้เป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่

ข้อที่ ๔ คนไทยไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการขายกิจการธนาคาร แต่ต้องเป็นผู้รับภาระ ภาระทั้งการค้ำประกันรายได้ให้แก่ผู้ซื้อ ภาระทั้งการแบ่งผลการขาดทุนกับผู้ซื้อถึงร้อยละ ๘๕ นี่คือการเลือกปฏิบัติ การบริหารราชการเศรษฐกิจท่านสร้างหนี้ให้แผ่นดินอย่างมหาศาล ทฤษฎีเศรษฐกิจของรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี เป็นทฤษฎีอาศัยการพึ่งพา เป็นทฤษฎีที่ยืนยันความเป็นทาสทางเศรษฐกิจ เป็นทฤษฎีที่เชื่อในความสามารถของคนต่างชาติ เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าทุนต่างชาติเท่านั้นจึงจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของบ้านเมืองได้

เป็นที่เสียใจที่ในอนาคตประเทศชาติของเราคงตกอยู่ในมือของคนไม่กี่คนและโดยเฉพาะเป็นมือของคนต่างชาติ และจะก่อให้เกิดความเสียหายแบบกลับมาแก้ไขอีกไม่ได้ การบริหารราชการแผ่นดินต้องมีการเสียสละ ฝากถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่เป็นผู้กุมกลไกทางด้านเศรษฐกิจว่า การเป็นนายธนาคารที่ดีนั้น คือการกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้กำไรที่สูงสุด แต่การเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและเป็นผู้กุมชะตาเศรษฐกิจของชาติจะต้องยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นที่ตั้ง การบริหารราชการแผ่นดิน หลีกไม่พ้นที่นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ ไม่อาจอ้างถึงการมอบอำนาจ กระจายอำนาจไปให้รัฐมนตรีอื่น ๆ รับผิดชอบได้

กรณีบ้าน ๓ หลังที่จังหวัดกาญจนบุรี นายกรัฐมนตรีจะปล่อยให้ข้าราชการผู้ทุจริตของกรมป่าไม้ ต้องถูกถล่มแก๊ง ถูกดำเนินคดีโดยไม่เป็นธรรม ขณะเดียวกันคนทำผิดกฎหมายกลับลอยตัวแล้วเหลิงอำนาจอย่างที่สุด ท่านตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนท่านก็เพิกเฉย ไม่รับผิดชอบกำกับจัดการให้เป็นไปตามผลสอบสวน ซึ่งมีเหตุผล ๒ ประการ คือ เรื่องนี้กระทบกับเลขาธิการพรรค ท่านเป็นห่วงว่าเลขาธิการพรรคจะมีปัญหาเรื่องการค้าจุนตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หรืออาจ

เพิกเฉยเพื่อปกป้องคุ้มครองเพื่อนฝูงของท่าน ตัวอย่างหนึ่งคือการสมคบกันช่วยเหลือพนักงานระดับสูงของธนาคารแห่งประเทศไทย ๒ คน ที่เกี่ยวกับการทุจริตด้วยการยกยอกเงินออกไปจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอกธนกิจ เกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท อัยการทำเรื่องมาแล้วแต่ไม่มีการดำเนินการอะไร เป็นลักษณะของการเพิกเฉย

นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สนับสนุนให้ใช้ทหารผิดรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องใหญ่เพราะการใช้กำลังทหารต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย และกรอบของวินัย ทหารมีไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราชของชาติและราชบัลลังก์ ท่านในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมไปประชุมสภากลาโหมไม่ถึง ๑๐ ครั้ง ไปเพียงแคร์แบก ท่านสั่งการให้ปรับโครงสร้างใหม่ แต่ ๒ ปีผ่านไปปรับได้อย่างเดียวคือ เพิ่มอัตรารองปลัดกระทรวงกลาโหม จาก ๓ คน เป็น ๔ คน ท่านไม่ได้ใช้สภากลาโหมเป็นหลักเลย ท่านตัดงบประมาณของสภากลาโหมหรือของทหารลงเหลือแค่ ๑.๔๓ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ทหารต้องนึกถึงอำนาจกำลังรบเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อบ้านงบทหารเพิ่ม ๘ - ๑๐ เปอร์เซ็นต์ กำลังพลเพิ่มจาก ๑๘๐,๐๐๐ คน เป็น ๒๕๘,๐๐๐ คนมีการวางกำลังเหนือจรดใต้ติดชายแดนไทย ๒๗๐ จุด ท่านตัดงบประมาณกองทัพ เช่น กองทัพบกมีกำลังกองร้อยทหารราบ ๓๐๐ กว่ากองร้อย ท่านให้ฝึกตรวจสอบแค่ ๔ กองร้อยในปีนี้ หน่วยกำลังรบที่มีขีดความสามารถที่สูงที่สุด ดีสุดของบ้านเมืองเรา กรมทหารราบที่ ๓๑ เป็นหน่วยส่งกำลังทางอากาศ เป็นหน่วยโดรนรวมทั้งกรม เราหวังไว้จะใช้แก้ปัญหา ท่านกลับส่งหน่วยนี้ไปที่ติมอร์ เป็นความเจ็บปวดของพวกเรา

นายกรัฐมนตรีชักน้ำเข้าลึก ชักศึกเข้าบ้าน สนับสนุนการก่อการร้ายสากล เหตุการณ์วันที่ ๑ - ๒ ตุลาคม ที่นักศึกษาพม่ายึดสถานทูตพม่าในประเทศไทย ขอถามว่า กลุ่มที่เข้ามาปฏิบัติการมี ๑๒ คน นายจอห์นนี่เขาบอก แต่เวลาแสดงตัวมีอยู่ ๕ คน ขึ้นเฮลิคอปเตอร์ ๑๒ คนนี้เป็นคนต่างชาติที่นัดหมายกันมา เมื่อยึดสถานทูตได้แล้วออกไปนอกสถานทูต ถูกตำรวจจับได้ ตำรวจปล่อย พวกนี้เป็นกองกำลัง ก๊อด อาร์มี (God army) ติดอาวุธสู้กับรัฐบาลพม่า ทำไมไปเรียกว่าเป็นนักศึกษา รักประชาธิปไตย

นายจาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา อภิปรายสรุปการอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า นายกรัฐมนตรีไม่สมควรได้รับความไว้วางใจด้วยเหตุผลสำคัญ ๒ ด้าน **ด้านที่หนึ่ง** คือ ผลงานจากภาระหน้าที่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมี ๔ ข้อ (๑) การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจล้มเหลวในทางนโยบาย และการปฏิบัติ (๒) การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพทำให้การแก้ปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนล้มเหลว (๓) การแก้ไขปัญหาการเมือง การปฏิรูปการเมือง นอกจากล้มเหลวแล้วยังทำให้การเมืองเลวร้ายลงไปอีก (๔) การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่นล้มเหลว เกิดการคอร์รัปชั่นตลอดเวลาโดยไม่สามารถนำคนผิดมาลงโทษ ทำให้ผู้คนสิ้นหวังต่อการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศและประชาชน **ด้านที่สอง** คุณสมบัติส่วนตัวไม่ใช่เรื่องส่วนตัว และพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีมี ๔ ข้อ (๑) ไม่มีวิสัยทัศน์ ทำให้ไม่เหมาะกับการบริหารประเทศในภาวะวิกฤติ (๒) ขาดภาวะผู้นำ บริหารงานแบบลอยตัวเหมือนไม่บริหารหรือบริหารไม่เป็น (๓) ไม่ใช่คนแก้ปัญหาแต่เป็นนักแก้ตัว นอกจากแก้ตัวให้ตนเองแล้วยัง

ไม่พอ ยังเป็นทนายแก่ต่างให้แก่พวกพ้องอีกด้วย (๔) ไม่ใช่ชนักการเมืองที่มุ่งแก้ปัญหาบ้านเมืองอย่างจริงจัง แต่เป็นผู้ที่มีกรรมคณาคนหนึ่งที่พร้อมจะใช้กรรมคณาคนนั้นเอาชนะคู่แข่งเพื่อปกป้องพวกพ้องของตน

การลงมติในญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ประธานสภาทำความเข้าใจกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการลงมติว่า การลงมติไม่ไว้วางใจเป็นการลงมติญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ถ้าสมาชิกเห็นด้วยกับญัตติคือเห็นด้วยกับฝ่ายค้านนั้นคือไม่ไว้วางใจรัฐบาล สมาชิกกดช่องเห็นด้วย ถ้าสมาชิกไม่เห็นด้วยกับฝ่ายค้านคือไว้วางใจรัฐบาล สมาชิกกดช่องไม่เห็นด้วย ผลการลงมติ เห็นด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๒๕ ท่าน ไม่เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๒๒๙ ท่าน งดออกเสียง ๑๓ ท่าน เป็นอันว่า ญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะมีเสียงไม่ไว้วางใจไม่ถึงกึ่งหนึ่งที่ต้องมีคะแนนเสียง ๑๘๙ เสียง เพราะฉะนั้นญัตติไม่ไว้วางใจไม่มีผลที่จะทำให้รัฐบาลไม่ได้รับความไว้วางใจ คือ รัฐบาลยังได้รับความไว้วางใจอยู่

๕.๓๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๑ รัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 132 คน, ชวน หลีกภัย กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๕ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๕ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๕ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๕ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๒ - ๒๔ และ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ผู้เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล รัฐบาลภายใต้การนำของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ สัญญาว่าจะบริหารประเทศด้วยความซื่อสัตย์สุจริต คิดใหม่ ทำใหม่ เพื่อไทยทุกคน แต่ตลอดระยะเวลา ๑ ปี ๒ เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลกลับมีพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ รัฐบาลไม่ได้ปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบโดยเสมอหน้าจริงจัง นโยบายประกาศสงครามกับการคอร์รัปชันเป็นเพียงการสร้างภาพและเครื่องมือจัดการทางการเมืองกับฝ่ายอื่นที่ไม่ยอมเข้าพวกหรือศิโรราบต่อรัฐบาล แต่หากเป็นพวกพ้องของรัฐบาลก็จะได้รับการปกป้องละเว้นเป็นการเลือกปฏิบัติ ทั้งรัฐบาลยังปล่อยให้รัฐมนตรีและพวกพ้องแสวงหาประโยชน์จากการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การใช้นโยบาย ใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการทั้งเพื่อประโยชน์ส่วนตนและเพื่อเป็นการตอบแทนผลประโยชน์ต่อตัวบุคคลในคณะรัฐบาล การบริหารราชการแผ่นดินยุคนี้จึงเป็นการสมคบกันเอาอำนาจบริหารมาใช้บริหารธุรกิจการเมืองที่มีชุมชนข่ายโยงใยกับตัวบุคคลที่มีตำแหน่งหลายระดับในฝ่ายรัฐบาล อันมีลักษณะเป็นเครือข่ายธุรกิจการเมือง ทั้งยังมีการใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีการอันแยบยล หากดูผิวเผินเสมือนสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกที่แท้จริงคือประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง จึงกล่าวได้ว่ายุคคิดใหม่ ทำใหม่ คือ

ยุคของการทุจริตรูปแบบใหม่ หรือการทุจริตเชิงนโยบาย โดยที่รัฐบาลไม่ได้เข้าไปป้องกันปิดกั้นขวางการหาประโยชน์ดังกล่าวใด ๆ ทั้งนี้เพราะต่างก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับผลประโยชน์จากการทุจริตเชิงนโยบายดังกล่าว นอกจากนี้รัฐบาลยังใช้อำนาจโดยมิชอบคุกคามสิทธิเสรีภาพ ปิดหู ปิดตา ปิดปาก เพื่อสกัดกั้นการแสดงความคิดเห็นและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน บีบบังคับแทรกแซงสื่อสารมวลชนด้วยวิธีการสกปรกเพื่อหวังผลในการเสนอข่าวสารด้านเดียวเฉพาะที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล ทั้งยังมีพฤติกรรมใช้อำนาจบาตรใหญ่ข่มเหงรังแกข้าราชการตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ผิดพลาดปราศจากความรับผิดชอบ ไร้ประสิทธิภาพในหลายกรณี ก่อให้เกิดความเสียหายใหญ่หลวงต่อผลประโยชน์ของประเทศและประชาชน มีพฤติกรรมส่อทุจริตกระทำผิดระเบียบ ผิดกฎหมาย ไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป แต่โดยเหตุที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๕ บัญญัติว่า การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อเสนอญัตติ ซึ่งฝ่ายค้านมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมกันไม่ถึงจำนวนดังกล่าว และโดยที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๖ บัญญัติให้การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลต้องใช้เสียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายค้านจึงขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๘๖ ของรัฐธรรมนูญ โดยมีรัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดังนี้ (๑) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (๒) ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (๓) ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (๔) นายสมบัติ อุทัยสง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (๕) นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (๖) นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (๗) พลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (๘) พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา (๙) นายพิทักษ์ อินทรวินันท์ รองนายกรัฐมนตรี (๑๐) นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๑๑) ศาสตราจารย์ เดช บุญ-หลง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (๑๒) นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (๑๓) นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๑๔) นายประชา มาลีนนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมไว้วางใจ (๑๕) นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญมาแล้วในกรณีรัฐมนตรีผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ (๑) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (๒) ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (๓) พลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (๔) พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา (๕) นายพิทักษ์ อินทรวินันท์ รองนายกรัฐมนตรี (๖) นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๗) นายประพัฒน์

ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๘) นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้เป็นครั้งแรกของรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ เป็นครั้งแรกของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ตามมาตรา ๑๘๖ แต่กระบวนการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นคู่กับระบบการปกครองในระบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา รัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ร่างขึ้นในยุคที่บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยมาก ๆ มาตราที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะมีอยู่ทุกครั้ง กระบวนการปฏิบัติหน้าที่แต่ละฝ่ายเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ไม่ได้นอกเหนือจากกฎหมายที่กำหนดไว้ในวิถีทางประชาธิปไตย แม้จะดีกับรัฐมนตรีหลายท่านเป็นการส่วนตัว แต่หน้าที่จะเอาความสัมพันธ์ส่วนตัวมาละเลยต่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนไม่ได้ ระบบนี้เป็นระบบการคานอำนาจซึ่งในประเทศประชาธิปไตยไม่ว่าระบบอะไรก็จะมีระบบการคานอำนาจทั้งสิ้น เพียงแต่ระบบนี้เป็นระบบรัฐสภา รัฐบาลมาจากเสียงข้างมากเป็นผู้ตั้งรัฐบาล รัฐบาลจึงต้องรับผิดชอบต่อสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ความจริงมาตรา ๑๘๖ ไม่ได้เขียนให้ฝ่ายค้านเข้าชื่อกัน ๑ ใน ๕ เพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐธรรมนูญเขียนว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็หมายถึงสมาชิกทุกคน หมายถึงทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน แต่เป็นไปได้ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลจะเข้าชื่อเพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ด้วยเหตุนี้ความจำเป็นที่จะต้องยอมรับสถานะของฝ่ายค้านจึงได้เกิดขึ้น เราจึงมีกฎหมายกำหนดให้มีผู้นำฝ่ายค้านโดยพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยทุกฉบับ สถานภาพดังกล่าวนี้เพื่อให้มีองค์กรหนึ่งในการคานอำนาจกับฝ่ายรัฐบาล แม้การคานอำนาจนั้นจะเป็นเสียงข้างน้อย แต่การคานอำนาจในระบบนี้จะช่วยในการตรวจสอบ แต่ว่าการตรวจสอบในระบบนี้นั้นถ่วงดุลกัน รัฐบาลมีสิทธิที่จะทำโทษสภาในฐานะฝ่ายบริหารด้วยการยุบสภาไม่ให้อยู่ครบวาระ และสภาก็มีสิทธิคานอำนาจฝ่ายรัฐบาลด้วยการเข้าชื่อเพื่อไม่ไว้วางใจ ถ้าเราเข้าใจองค์กรกระบวนการเหล่านี้ แล้วเราจะรู้ว่าหน้าที่ของแต่ละฝ่ายนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์เราต้องยอมรับการเสนอญัตติในครั้งนี้รัฐมนตรีหลายท่านที่ถูกเปิดอภิปรายก็รู้สึกเห็นใจและห่วงใย หลายท่านน้อยใจจะกลับไปเลี้ยงลูก หลายท่านรู้สึกว่าได้ทำอะไรผิด หลายท่านรู้สึกว่าฝ่ายค้านจะทำให้บ้านเมืองเสียหาย หลายท่านพูดว่าบ้านเมืองสงบทำไมทำให้วุ่นวาย หลายท่านบอกว่าเป็นเกมการเมือง ตั้งใจจะทำให้รัฐบาลแตกแยก ฝ่ายค้านเคยเป็นรัฐบาลมาแล้วก็ไม่อยากให้ฝ่ายค้านอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่ไม่คิดว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกติกา เรายอมรับกฎเกณฑ์ เมื่อตอนตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ เวลาฝ่ายค้านคิดจะทำอะไร นายกรัฐมนตรีมักว่าฝ่ายค้านสมองว่าง มีเวลาว่าง ทำเพื่อบ้านเมืองดีกว่า เหมือนหนึ่งว่าสิ่งที่ฝ่ายค้านคิดฝ่ายค้านทำนั้นไม่ได้ทำเพื่อบ้านเมือง ไม่กี่วันมานี้ความคิดนายรัฐมนตรีเปลี่ยนไปเริ่มเข้าใจว่านี่คือหน้าที่ฝ่ายค้าน ประชาชนเลือกมา ถ้าละเลยไม่ทำหน้าที่จะไปถือว่าฝ่ายค้านทำหน้าที่เพื่อประชาชนได้อย่างไร เรื่องประชาธิปไตยเรื่องความเข้าใจเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ ไม่ใช่ว่าเป็นตำราที่จะท่องว่าประชาธิปไตยหมายถึงอะไร เมื่อถึงเวลาที่ต้องปฏิบัติเราจะรู้ว่าผู้นั้นเข้าใจกระบวนการประชาธิปไตยหรือไม่ และควรให้ประชาชนรู้อันนี้คือกระบวนการประชาธิปไตย นี่คือระบบของการคานอำนาจ เราให้ความรู้ประชาชนว่าเขาตรวจสอบเพราะเขามีหน้าที่ ถ้าเรา

ไม่ผิดเราก้ชี้แจงได้ ถ้าเราทำผิดเราก้ต้องรับผิดชอบ รัฐมนตรีหลายท่านมีอาการไม่ค่อยยอมรับ หลายท่านไปสะเดาะเคราะห์ แต่เรื่องนี้ไม่ใช่เคราะห์กรรม เป็นเรื่องการบริหารงาน เมื่อเราไปเจอว่าการบริหารของรัฐมนตรีเริ่มมีปัญหาเราก้เปิดอภิปราย รัฐมนตรี ๑๕ ท่านที่ถูกอภิปรายอย่าเข้าใจว่าฝ่ายค้านอาฆาตมาดร้ายท่านเพียง ๑๕ คน และคนที่ไม่ถูกเปิดอภิปรายก็อย่าน้อยใจว่าไม่ได้รับเกียรติจากฝ่ายค้าน เราดูจากข้อเท็จจริง เวลาขอเปิดอภิปรายไม่ได้ดูหน้ารัฐมนตรี ไม่สนใจว่าท่านคือใคร ภาพดีหรือภาพร้าย ไม่ได้เป็นเหตุผลในการนำมาพิจารณา เอาเพียงข้อมูลที่คณะทำงานมีอยู่นั้นอยู่ในหน่วยงานไหน ข้อมูลมีน้ำหนักพอไหม ถ้ามีน้ำหนักไม่พอถึงหน้าตาจะไม่ดีก็ไม่เปิดอภิปราย หมายถึงภาพพจน์คนอาจจะไม่ชอบ แต่เมื่อหลักฐานไม่เพียงพอเราต้องให้ความเป็นธรรมกับเขา เช่นเดียวกันกรณีรัฐมนตรีหลายท่านภาพดี เราก้ดูข้อมูลนั้นเพียงพอไหม ถ้าเพียงพอฝ่ายค้านก็ละเลยไม่ได้ รัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายกรุณาเข้าใจว่าเราต่างทำหน้าที่ หน้าที่เป็นศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการว่างงานหรือสมองว่างอย่างที่ท่านรัฐมนตรีเคยคิด แต่แท้จริงแล้วทุกฝ่ายทำงานหนักเพื่อคานอำนาจ ถ้าปล่อยให้รัฐบาลทำแต่ผู้เดียวโดยไม่มีการตรวจสอบ ระบบนั้นจะเป็นระบบที่นำไปสู่หายนะ วันหนึ่งอาจจะดีแต่วันที่ ๒ วันที่ ๓ เริ่มคึกคะนองหลงอำนาจแล้วพาไปสู่ความยุ่งยากของบ้านเมือง พิสูจน์มาแล้ว ๒๐ กว่าปีทั้งประเทศไทยและทั่วโลก เพราะฉะนั้นความจำเป็นจะต้องมีกระบวนการคานอำนาจตรวจสอบจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปิดญัตติอภิปรายนี้ ขออภิปรายรัฐมนตรีบางท่านเป็นการปูพื้นฐาน ดังนี้

รัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน กล่าว่าที่ถูกอภิปรายมาก ๆ เป็นเพราะท่านเป็น ส.ส. มาหลายสมัย มีคนอิจฉาที่เป็นรัฐมนตรีหลายครั้ง ขอชี้แจงว่าการเป็นรัฐมนตรีหลายสมัยเป็นเรื่องดีและเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองถ้าซื้อสัตย์ สุจริต และไม่แสวงหาผลประโยชน์ ยึดความถูกต้องของบ้านเมือง การเป็นรัฐมนตรีหลายครั้งไม่ใช่เป็นการพิสูจน์ค่านิยมที่ถูกต้อง เพราะบางทีนักการเมืองพอพรรคไหนทำท่าว่าจะแพ้ ก็ออกไปอยู่พรรคอื่น เปลี่ยนทุกพรรคเวลาเลือกตั้งเพื่อเป็นรัฐมนตรีทุกครั้ง เราควรมีค่านิยมที่ดีสำหรับคนที่มีอุดมการณ์ และมีโอกาสทำงานให้กับชาติบ้านเมือง รัฐมนตรีสมศักดิ์กำกับดูแลกรมประชาสัมพันธ์ ควบคุมสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ควบคุมช่อง ๑๑ ควบคุมงานอื่นอีกหลายงาน บทบาทของรัฐมนตรีหลายเรื่องขัดแย้งต่อความเป็นอิสระของสื่อ ข้อเท็จจริงบางเรื่องรัฐมนตรีสมศักดิ์ให้นโยบายใช้สื่อของรัฐเกินขอบเขต สื่อของรัฐต้องใช้รัฐ สื่อของรัฐต้องเผยแพร่ผลงานของรัฐบาล แต่ไม่มีหน้าที่ใช้สื่อของรัฐเพื่อให้ร้ายต่อฝ่ายอื่นที่ไม่ใช่ฝ่ายเราในเรื่องที่ไม่เป็นจริง เรื่องนี้เคยร้องเรียนนายกรัฐมนตรีเรื่องการใช้สื่อของรัฐแต่ข้างเดิวนั้นไม่ยุติธรรม การกระทำของรัฐบาลไม่ถูกต้องที่จะใช้วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยตำหนิฝ่ายค้านแล้วขึ้นชมรัฐบาล กรณีรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทสินทรัพย์ไทยพรรคฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยจะพิจารณาร่างกฎหมายนี้โดยคณะกรรมการเต็มสภา คือ ๓ วาระรวด เพราะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของบุคคลและประชาชน เมื่อลงมติฝ่ายค้านแพ้ ฝ่ายค้านขอให้รับรองประชุม รู้ว่าเสียงน้อยกว่าไม่มีวิธีอื่นว่าทำอย่างไรเรื่องนี้จึงจะพิจารณาด้วยกรรมาธิการวิสามัญ จึงทำได้ขณะนั้นคือรับรองประชุม นับหลายครั้ง ไม่ครบองค์ประชุม ต้องเลิกประชุมประชุมต่อในสัปดาห์หน้า วันนั้นวิทยุประเทศไทยออกข่าวว่าวันนี้ฝ่ายค้านตีรวนเสียเวลาไป ๒ ชั่วโมง ได้บอก

รัฐมนตรีสมศักดิ์ว่าท่านใช้สื่ออย่างนี้ผิดแล้วเพราะการที่ฝ่ายค้านทำหน้าที่นั้นไม่ใช่การตีรวน หลังจากนั้นอีก ๒ สัปดาห์ วิทยุประเทศไทยรายงานเรื่องนี้อีกครั้ง ด้วยความหวังดีของคนในกรมประชาสัมพันธ์ที่ทนพฤติกรรมอย่างนี้ไม่ได้ เขาอัดเทปมาให้ฝ่ายค้าน วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ หลังเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยได้ออกบทความเรื่องนี้ พูดถึงฝ่ายรัฐบาลที่องค์กรประชุมไม่ครบว่า ส.ส.ไปเยี่ยมประชาชนที่เพชรบูรณ์ที่ประสบภัยน้ำท่วม บทความนี้ชื่นชมรัฐบาล แก้วตัวให้รัฐบาล บังอาจนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาอ้างเกี่ยวกับการทำความดีของ ส.ส.ที่ไปเยี่ยมประชาชน ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่เกี่ยวกับการทำความดีโดยห็นประชุมเลย เป็นการประจบสอพลอของข้าราชการที่ต้องการใช้สื่อเพื่อช่วยรัฐและตำหนิฝ่ายค้าน รัฐมนตรีสมศักดิ์ไม่ควรให้สื่อของรัฐเป็นเครื่องมือในทางที่ไม่ถูกต้อง ปัญหาการแทรกแซงสื่อ เมื่อรัฐมนตรีเข้ารับตำแหน่ง ได้เปลี่ยนอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ โดยให้เหตุผลว่าคุณปิยสวัสดิ์ดี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เหมาะที่จะไปดู สปช. แต่ไม่ถึงปี คุณปิยสวัสดิ์ไม่เหมาะที่จะดู สปช. การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องการเอาคนที่คิดว่าจะสั่งได้ รัฐมนตรีสมศักดิ์ใช้สื่อไปเบียดเบียนรายการธรรมะ มีคนจากต่างจังหวัดว่ารายการธรรมะถูกถอดออกแล้วเอารายการของนายกรัฐมนตรึใส่ลงไปแทน สื่อของรัฐควรจะส่งเสริมความรู้ไม่ใช่ถ่ายทอดข้อความบางเรื่องซ้ำแล้วซ้ำอีก สื่อเหล่านี้เป็นของภาษีประชาชนไม่ใช่ของรัฐมนตรีสมศักดิ์ ไม่ใช่ของนายกรัฐมนตรี เป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติ มีหน้าที่ให้ความรู้ให้ข้อมูลข่าวสารทุกด้านเพื่อประชาชนได้เรียนรู้เข้าใจสิ่งที่ถูกต้อง

รัฐมนตรีประจำ มาสินนท์ รับผิดชอบดูแลการบินไทย เศร้าสลดใจที่สมบัติของชาติคือบริษัทการบินไทยได้รับผลจากการบริหารของรัฐมนตรีประจำยับเยินไปหมดในช่วงไม่ถึงปี บริษัทการบินไทยมีชื่อเสียงมานานหลายสิบปี บริษัทนี้เป็นหุ้นของกระทรวงการคลัง เป็นภาษีประชาชน เป็นความผิดพลาดของรัฐบาลที่ไ้รัฐมนตรีไปดูแล เพียงช่วงระยะเวลาไม่กี่เดือน รัฐมนตรีประจำความเสียหายตกทอดมาจนบัดนี้แล้ว แก่ยาก การแตกความสามัคคี ภาพพจน์ชื่อเสียงที่ทำมานานหลายสิบปี เสียเงินโฆษณาสร้างภาพพจน์ของการบินไทยหลายหมื่นล้านบาท ยับเยินหมดด้วยการกระทำของรัฐบาลนี้ รัฐมนตรีประจำไม่ช่วยปกป้องเลยเมื่อมีคนมากล่าวหาว่าไม่ว่านายกรัฐมนตรีหรือใครก็ตามบังอาจกล่าวหาว่าบริษัทการบินไทยของเราแย่ ห่วย ไม่มีใครอยากนั่ง อย่างน้อยรัฐมนตรีก็ขยับตัวปกป้องอธิบายว่าถึงมันไม่เป็นหนึ่งของโลกแต่มันไม่เลวร้ายถึงขนาดที่ไปบอกว่าห่วย ท่านไม่ทำเลย ท่านเข้าไปปุ๊บก็เปลี่ยนใช้วิธีบังคับให้คณะกรรมการหรือบอร์ดลาออก เขียนใบลาออกแล้วก็นำคนของรัฐมนตรีเข้าไป เอากรรมการผู้จัดการใหญ่ออกไปแล้วเอาเพื่อนของท่านที่เถียงกันว่าเป็นชาวพม่า ไม่นั่นใจว่าเปลี่ยนสัญชาติหรือยัง เลยมีการประท้วงจากเจ้าพนักงานการบินไทยเกิดขึ้นแล้วรุนแรงขึ้น จนในที่สุดยอมรับจากรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีว่าบัดนี้เสียหายถึงที่สุดแล้ว จึงได้มีการเปลี่ยนแปลง สิ่งที่รัฐมนตรีต้องการเมื่อเข้ามาคือกรรมการผู้จัดการใหญ่ วิธีการบริหารของรัฐมนตรีประจำคือการเอาพวกเขาไปและวิธีเจรจากับคู่แข่งจากต่างประเทศก็ใช้วิธีทำให้เกิดความวิตกกังวลในหมู่ผู้หลักผู้ใหญ่ ภาพพจน์ของบริษัทเสียหายต่อการเดินทางไปต่างประเทศไปพบบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบินของโลก เช่น วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๔ คณะของรัฐมนตรีไปดูการแสดงการบินที่ปารีส วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ รัฐมนตรีทานข้าวกับ

ประธานบริษัทผลิตเครื่องบินโรลสรอยซ์ที่ปารีส การพูดวันนั้นทำให้ธุรกิจการบินของโลกเป็นห่วง คือพูดว่า ต่อไปนี้การจัดซื้อเครื่องบินขอให้โรลสรอยซ์ติดต่อโดยตรงกับท่าน ให้เลี่ยงการผ่านการบินไทย เพราะท่านดูแลการบินไทยเป็นคนตัดสินใจเอง แล้วบอกว่ากลางเดือนกันยายนจะไปเยือนโรลสรอยซ์ที่อังกฤษ แต่ว่าบริษัทโรลสรอยซ์ตอบท่านว่ามันเป็นธุรกิจนานาชาติระหว่างประเทศ ในทางปฏิบัติโรลสรอยซ์จะต้องติดต่อโดยตรงผ่านฝ่ายจัดการของแต่ละสายการบิน บทสนทนาดังกล่าวทำให้ธุรกิจเหล่านั้นเริ่มกังวลว่าจะทำให้รัฐมนตรีประจำโกรธหรือเปล่า เป็นการปฏิเสธความปรารถนาของรัฐมนตรีหรือเปล่า อันนี้ไม่ใช่เรื่องทุจริต แต่วิธีบริหารที่จะนำไปสู่ความไม่โปร่งใส มีความกังวลบริษัทการบินไทยใช้วิธีบริหารแบบนี้แล้วหรือ เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๔ รัฐมนตรีประจำเดินทางไปบริษัทโบอิงในสหรัฐอเมริกาและไปเยี่ยมโบอิงก็พูดในลักษณะอย่างนี้ เมื่อดูพฤติกรรมแล้วแม้ท่านจะย้ายหน่วยงานมาดูแลงานใหม่ในกระทรวงคมนาคม กรมใหม่ที่รัฐบาลจัดให้แล้ว แต่ผลพวงความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ไม่อาจที่จะลบล้างจากการเปลี่ยนหน้าที่ของงานของท่านได้ การบินไทยเสียหายไม่อาจประเมินเป็นค่าได้ เสียทั้งกำลังใจเสียทั้งภาพพจน์ รัฐมนตรีบอกว่าคนในการบินไทย ๒๐,๐๐๐ กว่าคนหาดียาก พนักงานประท้วงรัฐมนตรี ประเด็นที่ตามมาหลังจากออกจากการบินไทยมาคุมงานใหม่ ท่านก็ใช้วิธีบริหารคล้าย ๆ แบบเดิม เข้ามาก็จะเอาคนเก่าออก จึงไม่อาจจะไว้วางใจได้

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กับนายสมบัติ อุทัยสาंग รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักนิติธรรมที่บ้านเมืองต้องมีกฎหมายที่ดี ก้าต้องเคารพกฎหมาย ซึ่ง นายชวน หลีกภัย เองมักจะถูกตำหนิว่าจอมหลักการ เพราะเป็นนักกฎหมาย คนเราฐานะไม่เท่ากันแต่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายอย่างเท่าเทียม บ้านเมืองในระบอบประชาธิปไตยต้องมีกฎหมายเพราะเราเป็นนิติรัฐต้องมีหลักนิติธรรม ซึ่งขอชื่นชมรัฐมนตรีประชัยในเรื่องนี้ กรณีรัฐมนตรีประชัย กับ รัฐมนตรีสมบัติ มีปัญหาเรื่องที่ดินนางเนื่อม ที่ดินอัลไพน์ เป็นเรื่องยาวนานนับแต่วันที่เจ้ามรดกทำพินัยกรรม ๓๓ ปีแล้ว เป็นมหาภารตะ สถานภาพของที่ดินแปลงนี้คือ เจ้ามรดก นางเนื่อม ชำนาญชาติศักดิ์ดา ทำพินัยกรรมยกให้วัดธรรมิการามวรวิหาร บัดนี้ที่ดินตกเป็นของบริษัทยัลไพน์ เรียลเอสเตท จำกัด และ บริษัทยัลไพน์ คอร์ป แอนด์สปอร์ตคลับ จำกัด ผู้ถือหุ้นในบริษัท ๒ บริษัทนี้เป็นคนของพรรคไทยรักไทยเป็นส่วนใหญ่ หลังสุดครอบครัวนายกรัฐมนตรี ก่อนนี้เป็นคนใช้ เป็นคนรถ เป็นยาม แต่ได้โอนมาเป็นครอบครัวนายกรัฐมนตรีหมดแล้ว มีคนถือหุ้นอีกคนละ ๑๐ หุ้น ซึ่งเป็นคนในบ้าน กล่าวได้ว่าสถานภาพที่ดินดังกล่าว ๒ แปลง แปลงหนึ่งนำไปจัดสรรชาวบ้านเข้าไปอยู่ ชาวบ้านเหล่านี้ถือเป็นสุจริตชนที่เข้าไปซื้อโดยไม่รู้ข้อเท็จจริงว่าที่ดินมาอย่างไร แต่สนามกอล์ฟซึ่งเป็นที่ดินส่วนใหญ่ ผู้ทำสนามกอล์ฟรู้ว่าที่ดินมาอย่างไร สถานภาพของที่ดินจึงเป็นของบุคคลเหล่านี้ ที่ดินที่เป็นมรดกตกทอดแก่วัดอยู่ดี ๆ กลายมาเป็นของครอบครัวนายกรัฐมนตรีได้อย่างไร กลายมาเป็นที่จัดสรรสนามกอล์ฟได้อย่างไร มีวัดที่ไหนในประเทศนี้ที่ดินวัดไปทำสนามกอล์ฟ ทำได้ถ้าอยากทำเพื่อหาผลประโยชน์เข้าวัด วัดธรรมิการามวรวิหารสร้างโดยพี่เขยนางเนื่อม คือพระยาดำรงธรรมสาร พี่สาวคือคุณหญิงดำรงธรรมสารหรือคุณหญิงใหญ่ วิเศษศิริ พระยาดำรงธรรมสารเป็นคนหนึ่งของต้นตระกูลวิเศษศรินางเนื่อมเข้าไปดูแล้ววัดเพราะพี่เขยเป็นคนสร้างวัด พี่สาวเป็นคนอุปถัมภ์วัด และระหว่างสร้างวัด

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จไปตรวจทรงพอพระราชหฤทัยพระราชทานของถวายให้วัด นางเนื่องศรีธาดาเจ้าอาวาสท่านจึงได้บริจาคข้าวของให้วัด และวาระสุดท้ายก่อนจะถึงแก่กรรม ในปี ๒๕๑๒ ท่านได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินนี้ให้แก่วัดธรรมิการามวรวิหาร ที่ดิน ๒ แปลงซึ่งอยู่คลองหลวง รวมเนื้อที่ ๙๒๔ ไร่ ๒ งาน ๑๕ ตารางวา ที่ดินที่ยกให้วัดมีกฎหมายเกี่ยวข้อคือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายที่ดิน พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ กฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ มีคนพยายามตีความว่าขัดแย้งกันเพื่อประโยชน์ในการที่เอาที่ดินนี้ไป กฤษฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่ได้วินิจฉัยแล้ว ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็เคยตัดสิน ไม่เคยเปลี่ยนหลักการว่าที่ดินวัด ที่ธรณีสงฆ์ โอนไม่ได้เว้นแต่ทำเป็นพระราชบัญญัติ และวินิจฉัยตลอดมาว่าเมื่อผู้ตายทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้ใคร เมื่อผู้ตายตายวันไหนทรัพย์สินนั้นก็ตกเป็นมรดกแก่ผู้เป็นทายาท ไม่ว่าจะทายาทโดยธรรมหรือทายาทตามพินัยกรรม กรณีนี้วัดเป็นทายาทตามพินัยกรรม พินัยกรรมฉบับนี้เป็นเอกสารฝ่ายเมืองคือไปทำที่อำเภอ นายอำเภอ อดีตปลัด กทม. รับรอง เมื่อนางเนื่องถึงแก่กรรมเมื่อปี ๒๕๑๔ มีการจัดตั้งผู้จัดการมรดกตามพินัยกรรมกำหนดไว้ พินัยกรรมของนางเนื่องไม่ได้ยกที่ดินให้กับวัดธรรมิการามวรวิหาร เพียงผู้เดียว ได้ยกที่ดินให้กับวัดอื่น ให้กับบุคคล ให้เป็นเงิน ให้เป็นอาคารด้วย แต่เมื่อนางเนื่องถึงแก่กรรมแล้วผู้จัดการมรดกได้จัดการแบ่งทรัพย์สินนั้นตามหน้าที่ของผู้จัดการมรดก ยังค้างอยู่ก็คือที่ดิน ๒ แปลงนี้ที่ยังไม่สามารถโอนใส่ชื่อวัดตามพินัยกรรมได้ พินัยกรรมได้กำหนดผู้จัดการมรดกมาให้ตั้งเจ้าอาวาสวัดธรรมิการามวรวิหารเป็นผู้จัดการมรดก ๑ ท่านพร้อมด้วยผู้อำนวยการมูลนิธิโรงพยาบาลสงฆ์อีก ๑ ท่าน แต่เจ้าอาวาสในขณะนั้นเห็นว่าท่านเป็นสมณเพศไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้จัดการมรดก ขอให้ไวยาวัจจร กับ นายสุพจน์ สุนทรชุน เป็น ผู้จัดการมรดกจึงมี ๓ คนมีหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในฐานะผู้จัดการมรดกในการจัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ทำพินัยกรรม พินัยกรรม ข้อ ๔ ได้กำหนดว่า ขอให้เจ้าอาวาสวัดธรรมิการามวรวิหารจัดการมอบสังฆาริมทรัพย์และจำนวนเงินถ้ามี ซึ่งได้แก่วัดธรรมิการามวรวิหาร รวมทั้งสิ้นแก่มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยช่วยจัดทำผลประโยชน์เพื่อใช้ประโยชน์นั้นบำรุงจัดอุปถัมภ์ศึกษาสามเณร หรือจรรโลงพระพุทธศาสนาโดยประการอื่น ข้อนี้มีคนพยายามตีความเพื่อประโยชน์ของตัวเอง แต่กฤษฎีกาก็วินิจฉัยแล้วว่าพินัยกรรมข้อนี้หมายถึงว่าให้มีการมอบที่ดินให้มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยไปจัดผลประโยชน์ ไม่ใช่มอบเป็นมรดกให้กับมูลนิธิ กระทรวงมหาดไทยตีความผิดพลาด ผิดทั้งคำพิพากษาศาลฎีกา ผิดทั้งข้อวินิจฉัยของกฤษฎีกา ผู้จัดการมรดกพยายามจัดการให้เป็นผลไปตามพินัยกรรม แต่เมื่อมีการเปลี่ยนตัวเจ้าอาวาสหลายองค์นับแต่นางเนื่องมรณกรรมไป ถึงเจ้าอาวาสองค์ที่ ๔ ซึ่งเป็นองค์ที่มีปัญหามากที่สุดคือพระสุรนาถ ชยานันท์ ที่เป็นเจ้าอาวาส ปี ๒๕๒๒ - ๒๕๔๑ ซึ่งมรณกรรมไป เมื่อปี ๒๕๔๔ สมัยเจ้าอาวาสพระสุรนาถ ชยานันท์ แสดงออกชัดเจนว่าท่านอยากได้มรดกแต่ไม่ขอที่ดิน ขอเป็นเงิน ท่านยังรู้ว่าถ้าโอนที่ดินมรดกแปลงนี้ใส่ชื่อวัดจะขายลำบาก เพราะฉะนั้นท่านก็ทำทุกอย่างเพื่อให้โอนที่ดินแปลงนี้ใส่ชื่อมูลนิธิให้เอาไปขายแล้วขอเงินมาบำรุงวัด ความพยายามนี้ผิดกฎหมาย ผิดเจตนารมณ์ของพินัยกรรม พินัยกรรมต้องการยกที่ดินให้กับวัด และเมื่อผู้ทำพินัยกรรมตาย ที่ดินมรดกแปลงนี้ตกแก่วัดทันที เจ้าอาวาสไม่มีสิทธิผู้จัดการมรดกไม่มีสิทธิที่จะโอนที่ดินแปลงนี้ใส่ชื่อใครแล้ว ต้องใส่ผู้รับมรดกเท่านั้น ทุกคนรู้แต่พยายามเลี่ยงเพื่อไม่ต้องการให้ที่ดินเป็นชื่อวัด เพราะเมื่อเป็นชื่อวัดต้องใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์จะโอน

กันได้ก็โดยออกเป็นพระราชบัญญัติ เคยมีการเสนอพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ให้กับกรมชลประทาน กรมทางหลวง หน่วยราชการ ตารางวาเดียวก็ต้องเสียเวลามาผ่านสภา กฎหมายกำหนดไว้อย่างนั้นไม่มีทางเลี่ยงเป็นอย่างอื่น ปี ๒๕๓๕ มีการแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ เพื่อให้การโอนง่ายขึ้น คือถ้าเป็นการโอนให้ส่วนราชการไม่ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ แต่ให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ถ้าโอนให้เอกชน ประชาชน ต้องเข้าสภาพิจารณาอนุมัติ เจ้าอาวาสองค์นี้พยายามประสานมูลนิธิซึ่งพินัยกรรมกำหนดให้เป็นผู้ไปจัดการผลประโยชน์ ไม่ใช่มอบที่ดินให้ให้นำทรัพย์สินที่ดินเงินไปหาผลประโยชน์เพื่อเอามาบำรุงวัด ไม่ใช่ให้วัดในฐานะผู้รับมรดก จนพระผู้ใหญ่ที่อยู่มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย เห็นพฤติกรรมทนไม่ไหว ในที่สุดเจ้าคุณพระธรรมดิลกขณะเป็นผู้จัดการมูลนิธิของมูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยได้ทำหนังสือเล่าพฤติกรรมของเจ้าอาวาสเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ถึงเจ้าคุณสมเด็จพระอานวยการมูลนิธิ ขณะนั้นคือสมเด็จพระญาณสังวร (ขณะนั้นยังไม่ได้รับสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช) ประธานมูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย พระธรรมดิลก ทำหนังสือมีข้อความว่า เจ้าอาวาสและไวยาวัจกร วัดธรรมมิการามเห็นว่าการรับโอนที่ดินทั้ง ๒ โฉนดเป็นกรรมสิทธิ์ของวัดแล้วจะไม่สามารถจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินได้ตามกฎหมาย จึงยังไม่รับโอนที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของวัด และเห็นว่าการเช่าทำนาได้รับผลประโยชน์น้อยมาก อาจทำการขายที่ดินทั้ง ๒ แปลงจะได้ทุนประมาณ ๒๐ ล้านบาทมอบให้มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการให้ตามพินัยกรรมข้อ ๔ สมเด็จพระญาณสังวรท่านมีบันทึกเป็นลายพระหัตถ์ไปถึงเจ้าคุณสมเด็จพระมหาวิรรวงษ์ วัดราชผาติการาม และถึงสมเด็จพระวรมณรัตน์ วัดโสมนัสวรวิหาร ว่า ขอถวายเจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวิรรวงษ์ เจ้าพระคุณสมเด็จพระวรมณรัตน์พิจารณาถึงพระนาม สด. สมเด็จพระญาณสังวรณั สมเด็จพระมหาวิรรวงษ์ได้บันทึกกราบทูลตอบสมเด็จพระญาณสังวรณั ที่ถามว่า หากเจ้าอาวาสประพฤติอย่างนี้ การกระทำของเจ้าอาวาสวัดธรรมมิการามวรวิหาร และไวยาวัจกรพร้อมผู้จัดการมรดกจะเป็นการขัดและผิดพระวินัยหรือไม่ สมเด็จพระมหาวิรรวงษ์ได้บันทึกกราบทูลว่า เรื่องนี้เห็นว่ายังไม่ผิดทางพระวินัย แต่ผิดเจตนารมณ์ของผู้ถวาย การที่จะให้มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยรับโอนไว้ก่อนตามความเห็นของนายมูลนิธิ เพราะเป็นการรับโอนไว้เพื่อจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป เป็นการไม่ถูกต้อง ในทางที่ถูกนั้น วัดธรรมมิการามผู้ได้รับที่ดินตามพินัยกรรมรับโอนไว้แล้วจึงมอบให้มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยจัดผลประโยชน์จึงจะชอบและไม่ผิดเจตนารมณ์ของผู้ถวาย สมเด็จพระวรมณรัตน์ถวายความเห็นเช่นเดียวกับสมเด็จพระมหาวิรรวงษ์ คือ ควรรักษาเจตนาของผู้ถวาย ในที่สุดเจ้าอาวาสประชุมลูกวัด ๑๙ รูปเห็นว่าควรจะขายที่ดินแปลงนี้ใหม่ ลูกวัด ๑๙ รูปเห็นด้วย ๑๔ รูป ไม่เห็นด้วย ๕ รูป มติของลูกวัดไม่มีผลอะไรที่จะลบล้าง แต่เจ้าอาวาสต้องการความชอบธรรม เจ้าอาวาสไม่มีสิทธิใด ๆ ไปดำเนินการใด ๆ กับมรดก เพราะศาลมีคำสั่งตั้งผู้จัดการมรดกแล้ว หน้าที่ทั้งหมดเป็นหน้าที่ผู้จัดการมรดกจะต้องดำเนินการแบ่งทรัพย์สินให้เป็นไปตามพินัยกรรม แต่ผู้จัดการมรดกความเห็นไม่ตรงกัน นายพจน์ สุนทรชน ลาออกไปเหลืออีก ๒ คน คือ ไวยาวัจกร นายหงษ์ ซึ่งใกล้ชิดกับเจ้าอาวาส แม้นายหงษ์จะมีความคิดที่ต้องการปฏิบัติตามพินัยกรรม แต่เจ้าอาวาสหว่านล้อมให้นายหงษ์อยู่ข้างท่าน คือโอนที่ให้กับมูลนิธิเพื่อเอาเงิน ผู้จัดการมรดกอีกคนคือ นายแพทย์วิรัตน์ มรรคดวงแก้ว เป็นผู้ระงับยับยั้งไม่ให้เจ้าอาวาสทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย ผิดเจตนารมณ์ของผู้ทำพินัยกรรม นายแพทย์วิรัตน์เป็นผู้จัดการมูลนิธิโรงพยาบาลสงฆ์ เคยเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลสงฆ์

นายชวน หลีกภัย กล่าวว่าได้สอบถามนายแพทย์วิรัตน์ว่าการจัดการมรดกมีปัญหาอย่างไร ทำไมจึงลาออกจากผู้จัดการมรดก ท่านบอกว่าพยายามที่จะจัดการโอนที่ดินแปลงนี้ให้กับวัด แต่ท่านไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าอาวาส ท่านไปร้องกับสภาสงเคราะห์แห่งประเทศไทยช่วยให้คำแนะนำว่าจะทำอย่างไรเพราะมีนักกฎหมายที่เป็นอดีตข้าราชการของกระทรวงยุติธรรม เป็นอดีตผู้พิพากษาคอยแนะนำกับผู้มาร้องทุกข์ ปรากฏว่าอดีตผู้พิพากษาศาลฎีกา นายคล้าย ศิวายวิโรจน์ ให้คำแนะนำว่า พินัยกรรมฉบับนี้ในฐานะคุณหมอบริษัทผู้จัดการมรดก คุณหมอบริษัทไม่มีสิทธิที่จะโอนให้ผู้ใด ยกเว้นโอนให้กับวัดเท่านั้น นายแพทย์วิรัตน์ร้องไปที่กรมการศาสนาว่าจะทำอย่างไร อธิบดีกรมการศาสนา นายมงคล ศรีไปรวิน ให้ความเห็นว่าเป็นมรดกของวัดไม่สามารถโอนขายให้ใครได้ยกเว้นให้กับวัดเท่านั้น ทุกฝ่ายมีความเห็นตรงกันหมด ในที่สุดเจ้าอาวาสขอให้ นายแพทย์วิรัตน์โอนให้กับวัด นายแพทย์วิรัตน์ไม่ยอม ในที่สุดท่านลาออกเมื่อปี ๒๕๓๓ หลังจากเหลือท่านคนเดียวเพราะไวยาวัจกร นายหงส์ถึงแก่กรรมไปแล้ว เหตุผลลาออกเพราะกดดันมากไปคล้าย ๆ บังคับให้ยอมโอน ท่านบอกว่าทำไม่ได้เพราะผิดเจตนาธรรมของผู้ทำพินัยกรรม ท่านเป็นผู้จัดการมรดกตามคำพิพากษาของศาลท่านไม่สามารถทำอย่างอื่นได้ หลังจากนั้นวัดตั้งผู้จัดการมรดกใหม่ โดยตั้งมูลนิธิหมอกุฎราชวิทยาลัยเป็นผู้จัดการมรดก ผู้จัดการมรดกใหม่ได้ร่วมกับบุคคลหลายฝ่ายโอนที่ดินให้กับมูลนิธิเอง กลายเป็นมูลนิธิเป็นผู้รับมรดก ผู้จัดการมูลนิธิโอนที่ดินแปลงนั้นใส่ชื่อมูลนิธิตามโฉนดในฐานะผู้รับมรดก มูลนิธิกลายเป็นทายาทพินัยกรรมไม่ได้เขียนให้วัดเป็นทายาท ทายาทโดยธรรมก็ไม่ใช่ ทายาทตามพินัยกรรมก็ไม่ใช่ แต่มูลนิธิสมคบร่วมกับบุคคลหลายฝ่ายรวมทั้งเจ้าอาวาสทำเรื่องนี้ เรื่องลงเอยในปี ๒๕๓๓ เริ่มมีแววของ นักการเมือง หน่วยราชการเข้าไปเกี่ยวข้อง เริ่มปรากฏข้อมูลให้เห็นชัดว่ามีกลุ่มบุคคลทั้งนายทุนเข้ามาตรวจสอบดูแลเพื่อจะได้ประโยชน์จากที่ดินแปลงนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ โดยที่ดินที่ทำพินัยกรรมยกให้กับวัดตามประมวลกฎหมายที่ดิน วัดจะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ที่ดิน จะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและไม่เกิน ๕๐ ไร่ เป็นเงื่อนไขในประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อผู้ใดทำพินัยกรรมยกทรัพย์ให้กับวัด วัดก็ได้ทรัพย์สมบัตินั้นไป แต่ถ้าเป็นที่ดินวัดก็ได้ที่ดินไป แต่กรณีวัดนั้นประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๘๕ บัญญัติว่าต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและไม่เกิน ๕๐ ไร่ เจตนาตอนร่างประมวลกฎหมายที่ดินไม่ต้องการให้วัดควบคุมที่ดินมากมาย ทั้งข้อกฎหมาย คำวินิจฉัยของทฤษฎี และ คำพิพากษาศาลฎีกา วินิจฉัยเหมือนกันว่า เมื่อที่ดินตกเป็นของวัดก็ตกเป็นที่ธรณีสงฆ์วัดได้กรรมสิทธิ์ ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอนุมัติ ปกติรัฐมนตรีมหาดไทยอนุมัติทั้งนั้น ตั้งแต่ใช้ประมวลกฎหมายที่ดินมาตั้งแต่ปี ๒๔๙๗ ไม่เคยมีรายใดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่อนุมัติ รายนี้เป็นรายแรก ถ้ารัฐมนตรีไม่อนุมัติ กฎหมายมาตรา ๘๕ บัญญัติว่า ถ้าไม่ได้รับอนุมัติที่ดินส่วนที่เกินนั้นต้องจัดการจำหน่ายออกไปภายใน ๕ ปี กฎหมายยอมรับการได้มา แต่ถ้าได้มาเกินจากที่รัฐมนตรีอนุมัติต้องจำหน่ายออกไปโดยวัดขายเองหรือราชการเข้าไปช่วยขาย เมื่อรัฐมนตรีไม่อนุมัติที่ดินยังเป็นของวัดอยู่จนกว่าจะจำหน่ายออกไปภายใน ๕ ปี มีการตีความว่าถ้าที่ดินนี้หลุดไปก็ตกเป็นของทายาท นางเนียมไม่มีลูก มีหลานห่าง ๆ ทรัพย์นี้ก็ตกเป็นทรัพย์สินแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่กฎหมายไม่ได้ตีความอย่างนั้น ประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๘๖ เมื่อรัฐมนตรีไม่อนุมัติวัดต้องจำหน่ายที่ดินแปลงนี้ออกไปภายใน ๕ ปี ไม่มีสิทธิที่จะเอาที่ดินแปลงนี้ไปโอนให้กับมูลนิธิหรือผู้ใดก็ตาม

เพราะคนเหล่านั้นไม่ใช่ทายาท มีคนพยายามทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้วัดได้จดทะเบียนเจ้าของที่ดินแปลงนี้เพื่อวางแผนเอาที่ดินแปลงนี้ไปขาย วางแผนกันมาตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๓๑ มีเอกสารชิ้นหนึ่งเขียนเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๑ โดย นายวิเชียร รัตนพิระพงศ์ ถึงนายจรูญ ดวงชีโน เจ้าพนักงานที่ดินธัญบุรี ให้ช่วยดำเนินการสอบสวนให้กรมฯ รมช.มท. (นายเสนาะ เทียนทอง) ผ่ากมา ขอให้เร่งรัดให้ด้วย เอกสารนี้เริ่มมีการบีบคั้นเจ้าหน้าที่ให้ทำตามที่ประสงค์ เอกสาร ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๑ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย โดยคุณอำภพรณม เจ้าหน้าที่ของสภาสังคมสงเคราะห์ ไปติดต่อกับเจ้าพนักงานที่ดิน กรมที่ดิน คุณอำภพรณมบันทึกว่าได้พบกับใครแล้วบอกว่าขณะนี้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกำลังมีความลำบากใจในการทำงาน เพราะมีการวิ่งเต้นในระดับผู้ใหญ่ มีการฝากฝังให้อำนวยความสะดวกและรวดเร็วจากระงออธิบดีกรมที่ดิน(นายวิเชียร) และจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย(เสนาะ เทียนทอง) คุณอำภพรณมไปติดต่อเพื่อช่วยนายแพทย์วิรัตน์ให้สามารถโอนที่ดินได้ แต่ก็ไม่สามารถที่จะยับยั้งการดำเนินการของผู้ที่ต้องการที่ดินแปลงนี้ได้ ในที่สุดเมื่อการประสานงานหลายฝ่ายได้ผ่านพ้นไป ฝ่ายผู้ต้องการที่ดินร่วมกับวัดดำเนินการขอให้วัดขอรัฐมนตรีไม่อนุญาตให้วัดได้มาซึ่งที่ดินแปลงนี้ ในขณะที่ฝ่ายหนึ่งเตรียมการเพื่อให้วัดสามารถโอนที่ดินแปลงนี้ให้กับมูลนิธิ อีกฝ่ายหนึ่งก็เตรียมตั้งบริษัทเพื่อซื้อที่ดินแปลงนี้ได้ทำไปพร้อมกัน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของวัดฝ่ายเดียว มีมูลนิธิ นักการเมือง ข้าราชการ และนายทุนผู้ต้องการซื้อที่ดินเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้มีเจ้าหน้าที่สมคบกับผู้ที่ต้องการขายที่ดิน เมื่อฝ่ายตั้งบริษัทที่ดิน อัลไพน์ เร็ลเอสเตท สามารถตั้งบริษัท ๒ บริษัท คือ บริษัท กอล์ฟ แอนด์ สปอร์ต คลับ จำกัด และ บริษัทอัลไพน์ เร็ลเอสเตท จำกัด เอาไปจดทะเบียนเปลี่ยนผู้ถือหุ้น เป็นชื่อญาติของนักการเมือง เช่น ภรรยาเสนาะ เทียนทอง นายวิทยา เทียนทอง นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยดูแลกรมที่ดิน เป็นผู้ที่ส่งว่าวัดควรจะได้ที่ดินหรือไม่ ญาติพี่น้อง รัฐมนตรีมาตั้งบริษัทเตรียมซื้อที่ดินแปลงนี้ ในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๓ ความผิดทั้งหมดเกิดขึ้น คือ ผู้จัดการมรดกซึ่งศาลแต่งตั้งใหม่คือมูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย โอนที่ใส่ชื่อผู้จัดการมรดก วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๓ และในวันนั้นมูลนิธิในฐานะผู้รับมรดกโอนขายให้บริษัทอัลไพน์ เร็ลเอสเตท จำกัด และ บริษัทอัลไพน์ กอล์ฟ แอนด์ สปอร์ต คลับ จำกัด และวันนั้นเองก็นำที่ดินไปจำนองประกันเงินกู้ ๒๒๐ ล้านบาท (ที่ดินขายให้บริษัทอัลไพน์ ๑๔๒ ล้านบาท) ประสิทธิภาพการทำงานราชการดีมาก เรื่องหลายเรื่องเสร็จสิ้นในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นวันเริ่มต้นของความผิดพลาด เจ้าหน้าที่ถูกบีบบังคับ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คอยคุม

เรื่องนี้แดงขึ้นมาเมื่อนายกรัฐมนตรีถูกหาว่าไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินสนามกอล์ฟอัลไพน์ สื่อมวลชน ชุติชัย จนพบว่าสนามกอล์ฟเป็นของคนในบ้านนายกรัฐมนตรี คนใช้ คนรถ ยาม และชุติชัยที่มาของที่ดินว่ามาได้อย่างไร รัฐมนตรีทุกคนรู้ว่าสิ่งนี้ผิดกฎหมาย แต่ไม่กล้าทำสิ่งที่ถูกกฎหมายเพราะคนที่ถือกรรมสิทธิ์เป็นคนของรัฐบาล เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทย เป็นของนายกรัฐมนตรี ครอบครัวนายกรัฐมนตรี เป็นธุรกิจซึ่งเกี่ยวข้องกัน เป็นของญาติ ครอบครัวยุติธรรมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลไม่ใช่แนวทางที่ถูกด้วยหลักของบ้านเมือง รัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านต้องเกี่ยวข้องรับผิดชอบอย่างไร ท่านรับผิดชอบในฐานะรัฐมนตรีช่วยมหาดไทยดูแลกรมที่ดิน เมื่อประชาชน ๒๐๐ ครอบครัวยุติธรรม คำสั่งกรมที่ดินซึ่งสั่งตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษ โดยที่ประชุมใหญ่พิจารณา ตามที่

กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมการศาสนาขอความเห็นไป คือ ๑.คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยว่าที่ตรงนี้เป็นที่
ธรณีสงฆ์หรือไม่ ๒. ถ้าเป็นที่ธรณีสงฆ์โอนได้หรือไม่ ซึ่งในข้อ ๑. ที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกา ๖๐
คน มีความเห็นว่าเป็นที่ธรณีสงฆ์ ๕๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ๕ เสียง ในข้อ ๒. ทั้งหมดลงมติเป็นเอกฉันท์ว่าโอน
ไม่ได้ กรมที่ดินดำเนินการตามคำวินิจฉัยของกฤษฎีกา แต่รัฐมนตรีไม่สนับสนุนสิ่งที่ถูกต้อง กลับสนับสนุนให้
ความเห็นที่กรมที่ดินเสนอนั้นตกไป รัฐมนตรีสนับสนุนให้รับอุทธรณ์เพื่อเพิกถอนคำสั่งของกรมที่ดินที่สั่งตาม
ความเห็นของกฤษฎีกา กรมที่ดินให้ความเห็นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยว่าความเห็นกฤษฎีกาถูกต้องแล้ว
แต่รักษาการปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่เห็นด้วย กรณีรัฐมนตรีไม่สนับสนุนแนวทางที่ถูกต้องเป็นเหตุผลที่
ฝ่ายค้านไม่สามารถไว้วางใจได้ เรื่องเกี่ยวโยงกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งผู้รักษาการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย (แทน นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ลาออกจากราชการ) โดย
แต่งตั้งรองปลัดกระทรวงมหาดไทยอาวุโสลำดับ ๓ คือ นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ รักษาการแทนปลัดกระทรวง
มหาดไทย ข้ามหัวอาวุโสรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ลำดับที่ ๑ นายไพโรจน์ พรหมสาส์น และ ลำดับที่ ๒
นายมนุชญ์ วัฒนโกเมร ซึ่งไม่ผิดกฎหมาย แต่การบริหารในกระทรวงมหาดไทยเขาไม่เคยทำกัน เหตุที่เลือก
นายยงยุทธ เพราะนายยงยุทธมีความคิดเรื่องนี้มาตั้งแต่เป็นอธิบดีกรมที่ดินว่าการโอนที่ดินแปลงนี้เป็นไปโดย
ชอบ เจตนาที่จะให้มีการเพิกถอนคำสั่งของกรมที่ดิน โดยให้รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายยงยุทธ
วิชัยดิษฐ) รักษาการปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณารับอุทธรณ์ แล้วก็เพิกถอนคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่
๒๓๐๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๔ ฝ่ายผู้ที่มีอำนาจเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ทำให้คำสั่งที่ออกมาไม่
ตั้งอยู่บนความถูกต้องความเป็นธรรม เมื่อรองปลัดกระทรวงมหาดไทยได้สั่งเพิกถอนคำสั่งกรมที่ดินโดยอ้าง
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยอ้างเหตุผลถึงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
ของประชาชน ที่ไม่เพียงแค่ ๒๐๐ ครอบครัวที่เป็นผู้ซื้อที่ดินรายละ ๑๘๐ ตารางวา แต่รวมถึงสนามกอล์ฟของ
นายกรัฐมนตรี ๔๒๘ ไร่ คำสั่งรองปลัดกระทรวงรักษาประโยชน์สาธารณะหรือไม่ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของ
บุคคลบางกลุ่ม รัฐมนตรี ๒ ท่าน บังคับใช้กฎหมายโดยมีหลายมาตรฐาน หรือโดยเบี่ยงเบนเพื่อรักษา
ประโยชน์ของพรรคพวกตัวเอง

นอกจาก นายชวน หลีกภัย ได้อภิปรายแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคฝ่ายค้าน
ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีท่านอื่นอีกหลายท่าน วันสุดท้ายของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายอภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้อภิปราย สรุป

การลงมติในญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

(๑) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ไว้วางใจ ๓๕๘ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๑ คน งดออกเสียง ๑ คน ไม่ลงคะแนน ๑ คน

(๒) ร้อยเอกสุชาติ เชาววิเศษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่
ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๑ คน

การศึกษาอนาคตและฉกาทศน์การเมืองไทยเพื่อสร้างประชาธิปไตยที่ยั่งยืน : ในมิติของสถาบันการเมือง
(รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา)

(๓) ร้อยตำรวจเอกประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๓ คน

(๔) นายสมบัติ อุทัยสาบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๓ คน

(๕) นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๓ คน งดออกเสียง ๓ คน

(๖) นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๓ คน

(๗) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ไว้วางใจ ๓๕๘ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๒๘ คน งดออกเสียง ๕ คน

(๘) พลเอกยุทธศักดิ์ ศศิประภา ไว้วางใจ ๓๕๕ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๔ คน

(๙) นายพิทักษ์ อินทรวินัยนันท์ รองนายกรัฐมนตรี ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๓ คน

(๑๐) นายสมศักดิ์ เทพสุทินรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ไว้วางใจ ๓๕๕ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๓ คน งดออกเสียง ๔ คน ไม่ลงคะแนน ๒ คน

(๑๑) ศาสตราจารย์ เดช บุญ-หลง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ไว้วางใจ ๓๕๘ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๑ คน งดออกเสียง ๓๔ คน

(๑๒) นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ไว้วางใจ ๓๕๗ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๕ คน

(๑๓) นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไว้วางใจ ๓๕๗ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๔ คน

(๑๔) นายประชา มาลีนนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมไว้วางใจ ๓๕๗ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๒ คน งดออกเสียง ๓ คน

(๑๕) นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไว้วางใจ ๓๕๗ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๓๑ คน งดออกเสียง ๔ คน ไม่ลงคะแนน ๑ คน

สรุปการลงมติสภาลงมติเกินกว่ากึ่งหนึ่งไว้วางใจรัฐมนตรีทั้ง ๑๕ คน เป็นอันว่ายังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป

๕.๓๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๒ รัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๓๐ คน สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๖ ๒๙/๒๕๔๖ ๓๐/๒๕๔๖ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กล่าวทำความเข้าใจต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนี้เป็นการเสนอตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ ซึ่งในมาตรา ๑๘๖ นั้นให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลมสำหรับการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกตีส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะเสนอโดยไม่มีกรยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๓๐๔ คือการยื่นคำร้องขอถอดถอนก่อนไม่ได้ ญัตติขอเปิดอภิปรายครั้งนี้มีรัฐมนตรีถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจจำนวน ๕ ท่าน ดังนี้ ๑. รัฐมนตรีที่ถูกยื่นคำร้องให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งและถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจมีจำนวน ๑ ท่าน ได้แก่ นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๒. รัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเพียงอย่างเดียวมีจำนวน ๔ ท่าน ได้แก่ นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในการอภิปรายรัฐมนตรีที่ถูกยื่นคำร้องให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง และถูกขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจด้วยและถูกถอดถอน สมาชิกมีสิทธิขอเปิดอภิปรายในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมูลเหตุที่ได้ยื่นถอดถอนไว้แล้ว ส่วนรัฐมนตรีที่ถูกขออภิปรายไม่ไว้วางใจเพียงอย่างเดียวนั้น สมาชิกไม่มีสิทธิอภิปรายในพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกตีส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยมีรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดังนี้ ๑. นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๒. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๓. นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๔. นายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๕. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ ในกรณี นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เนื่องจากรัฐมนตรีทั้ง ๕ ท่าน ได้บริหารราชการ

แผ่นดินผิตพลาดบกพร่องดังต่อไปนี้ คือ บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชน นโยบายประกาศสงครามกับคอร์รัปชันเป็นแต่เครื่องมือสร้างภาพ บ้องพวก มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน ทั้งยังมีการสมคบใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีแยบยล หากดูผิวเผินเสมือนหนึ่งสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกคือผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ซึ่งเป็นการทุจริตรูปแบบใหม่หรือการทุจริตเชิงนโยบาย ทั้งรัฐมนตรียังมีพฤติการณ์ส่อทุจริต ประพฤติมิชอบ ล้มเหลวในการจัดการกับการทุจริต ละเลยการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์พวกพ้อง โดยไม่คำนึงถึงความเสียหายและประโยชน์ของประชาชน หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินจะเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติไม่มีที่สิ้นสุด รัฐมนตรีทั้งห้าท่านจึงไม่ควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป

การอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๖ เป็นการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านในการควบคุมและตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร เป็นการทำหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ซึ่งต้องถือเป็นกลไกที่มีความสำคัญยิ่งในการตรวจสอบและในการถ่วงดุลในระบบรัฐสภา ทั้งนี้ก็เพื่อระงับยับยั้งความเสียหายในความผิตพลาด บกพร่องของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นการยื่นญัตตินี้ก็เพราะรัฐบาลมีความผิตพลาด บกพร่อง มีความเสียหายในการบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าฝ่ายค้านไม่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ต้องถือว่าฝ่ายค้านบกพร่องในหน้าที่ การเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ไม่ใช่เป็นการทำตามฤดูกาลหรือทำตามเทศกาล หรือไม่ใช่เป็นการทำเพื่อแสดงศักยภาพของหัวหน้าพรรคคนใหม่ แต่เพราะมีความผิตพลาดและบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดินเกิดขึ้นแล้ว ส่วนความผิตพลาดบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดินเป็นเรื่องเสียหายร้ายแรงอยู่ ๔ ระดับ คือ ๑. บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชน ๒. ละเลยปฏิบัติหน้าที่สร้างภาพ บ้องพวก มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน ๓. มีการสมคบใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีแยบยล ซึ่งเรียกว่าทุจริตเชิงนโยบาย ซึ่งหากดูผิวเผินเสมือนหนึ่งสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกคือผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ๔. มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งก็ได้มีการยื่นคำร้องขอถอดถอนต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้มีการถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ

การทุจริตเชิงนโยบายหรือคอร์รัปชันเชิงนโยบายนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ ย้อนไปในอดีตเวลาที่ราชการจัดสรรงบประมาณไปทำบ่อน้ำเพื่อให้คนในหมู่บ้านได้ใช้อุปโภค บริโภค แทนที่บ่อจะอยู่ตรงกลางหมู่บ้านซึ่งเป็นความสะดวกแก่ประชาชนโดยทั่วไปในหมู่บ้าน แต่บ่อน้ำกลับไปอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกับบ้านคนสำคัญในหมู่บ้านหรือผู้นำหมู่บ้านซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการทุจริตเชิงนโยบาย แม้แต่การทำถนนที่สภาแห่งนี้เคยเรียกขานถนนนั้นว่าเป็นถนนควายเดิน ถนนคนเดิน แม้แต่การทำถนนผ่านที่ดินหรืออ้อมที่ดินของเจ้าของที่ดินบางรายเพื่อประโยชน์เป็นเงินเป็นทองหรือประโยชน์อย่างอื่น นั่นก็คือการทุจริตเชิงนโยบาย ปัจจุบันเรื่องได้ใหญ่โตมากขึ้นเพราะผลประโยชน์มากขึ้น โครงการใหญ่ขึ้น เป็นเงินมากขึ้น เป็นมหาโครงการ อภิมหาโครงการ เป็น

สัมปทานระยะยาว มีเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน หรือผลประโยชน์แอบแฝงที่ขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ของคนที่อำนาจกับผลประโยชน์ของรัฐ จนมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อหาทางป้องกันการทุจริตเชิงนโยบาย จากข้อเท็จจริง ทำให้ ไม่ผิดกฎหมาย เป็นการทุจริตที่ชอบด้วยกฎหมายเพราะเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เพียงแต่มีความไม่สุจริตเป็นอย่างยิ่งซ่อนเร้นอยู่ข้างใน การทุจริตเชิงนโยบายนี้หมายรวมไปถึงการใช้ขั้นตอน ใช้ช่องว่างของกฎหมายและมาตรการในการบริหารจัดการในอำนาจหน้าที่เพื่ออำนวยผลประโยชน์กัน เป็นการทุจริตที่นับวันจะใหญ่โตมากขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านที่จะต้องตรวจสอบและหาทางระงับยับยั้ง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ เป็นรัฐมนตรีที่มีภาพค่อนข้างดีในความรู้สึกของสื่อมวลชน นั่นคือภาพของนักปราบทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานที่กำลังดูแล มีเรื่องฉาวโฉ่ของ ความไม่ชอบมาพากลอยู่ที่หน่วยงานใดจะพบเห็นรัฐมนตรีสุริยะอยู่ที่นั่นทุกครั้ง เช่น การไล่จับคนโกงที่เก็บค่าผ่านทางมอเตอร์เวย์ (Motorway) เป็นภาพการเกณฑ์ทหารจำนวนนับร้อยไปนัรบรถยนต์ที่นั่น ในความรู้สึกของรัฐมนตรีสุริยะคงรู้สึกเป็นความสำเร็จที่สามารถสร้างสถิติของการปลดข้าราชการและพนักงานชั้นผู้น้อยออกจากงานเป็นจำนวนมาก มีการทุจริตกรณีจัดซื้อหมอนรถไฟ รัฐมนตรีสุริยะไปถึงขนาดลงมือจับ ลงมือชี้ด้วยตัวเอง มีกลุ่มธุรกิจผู้เข้าที่การรถไฟเอารถไปเปรียบการรถไฟแห่งประเทศไทย รัฐมนตรีสุริยะก็สั่งรื้อสัญญาเพียงแต่ว่าจะรื้อจนตลอดรอดฝั่ง หรือจะรื้อเพียงครึ่งเดียว การรื้อเพียงครึ่งเดียวของรัฐมนตรีสุริยะกลายเป็นมูลเหตุหนึ่งของการถอดถอนและการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือการตัดตอนเอาผิดเฉพาะชั้นผู้น้อยโดยไม่ยอมเอาผิดกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ทั้ง ๆ ที่รัฐมนตรีก็คือกรณีทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างระบบคอมพิวเตอร์มอเตอร์เวย์ เมื่อรัฐมนตรีท่านรู้ ท่านทราบ แล้วยังไม่ดำเนินการในทางที่ถูกต้องในทางราชการ รัฐมนตรีต้องรับผิดชอบในฐานะปฏิบัติหน้าที่ผิดต่อตำแหน่งในทางหน้าที่ราชการ นอกจากนี้รัฐมนตรีสุริยะยังมีพฤติกรรมเลือกปฏิบัติ กลั่นแกล้ง แทรกแซงการ แต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารและพนักงานในหน่วยงานที่ท่านกำกับดูแล ซ้ำร้ายที่สุดได้มีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างสำคัญที่ทำให้บริษัทท่าอากาศยานไทยจำกัด (มหาชน) ในกำกับดูแลต้องได้รับความเสียหาย โดยต้องจ่ายเงินเพิ่มเติมในการออกแบบการก่อสร้างสนามบินแห่งใหม่ที่ไม่ควรต้องจ่ายเป็นจำนวนถึง ๒๒๘ ล้านบาท และด้วยพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจสมาชิกพรรคฝ่ายค้านจึงไม่ไว้วางใจท่าน พร้อมทั้งได้ยื่นถอดถอนด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายสรอรรถ กลิ่นประทุม ตลอดระยะเวลา ๑ ปีเศษ ๆ มีเรื่องฉาวโฉ่เกิดขึ้นทุกเดือน เรื่อง โกงวัว โกงควาย คือ การจัดซื้อโค กระบือ เพื่อมอบแก่เกษตรกรผู้ยากไร้ที่ส่อไปในทางทุจริต เรื่องการโกงชวานาด้วยการจัดซื้อปุ๋ยปลอมไปแจกอันเป็นการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ เรื่องทุจริตการจัดซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวเพื่อแจกชวานาผู้ประสบภัยธรรมชาติ ชวานาไทยต้องโดนภัยซ้ำสอง ชวานานก็โดนด้วยเช่นเดียวกัน รัฐมนตรีสรอรรถอาจแก้ตัวว่าหลายเรื่องเป็นเรื่องเก่าที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่จะเข้ามาทำหน้าที่รัฐมนตรี ก็ต้องบอกว่าในฐานะรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ในฐานะ

ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในกระทรวง เมื่อเกิดเรื่องราวฉาวโฉ่ขึ้นรัฐมนตรีก็ต้องดูแลแก้ไข ต้องชำระสะสาง แล้วต้องกระทำอย่างจริงจัง ไม่ใช่กระทำแต่เพียงเป็นพิธีเท่านั้น รัฐมนตรีสรรพรรคก่อนข้างจะปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร ที่สำคัญคือก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นมาอีกหลายครั้งหลายหน การดำเนินการของรัฐมนตรีเรียกว่าต่อไม่ป็นหมัด ไม่ทราบว่าเป็นเพราะท่านหมดแรงเสียดหรือเป็นเพราะท่านกลัวว่าคู่กรณีหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องเจ็บตัวมาก ท่านเพียงจะมาเร่งรัดดำเนินการจริง ๆ เมื่อมีข่าวว่าจะมีการเข้าชื่อกันขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนี้เอง กลายเป็นว่าเป็นรัฐมนตรีที่มีการละเว้น มีหลายมาตรฐานที่สร้างภาพ ป้องพวก แสดงถึงความล้มเหลวในการจัดการกับการทุจริตคอร์รัปชันโดยสิ้นเชิง จึงไม่สามารถไว้วางใจรัฐมนตรีสรรพรรคได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายอดิศักดิ์ โพธารามิก กรณีที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๘๗ บัญญัติว่า รัฐต้องสนับสนุนเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกการตลาด กำกับ ดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ่มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดทอนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ รัฐบาลก่อนหน้านั้นได้จัดทำพระราชบัญญัติที่สำคัญโดยการนำเอากฎหมายในการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดที่บังคับใช้ในขณะนี้มาปรับปรุงใหม่เกือบจะทั้งหมด เพื่อจะได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นระบบอันจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจให้เป็นไปอย่างเสรีและป้องกันไม่ให้เกิดเอาเปรียบในทางประกอบธุรกิจได้ และก็ด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งของรัฐสภาในเวลานั้น กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้คือพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ สารระสำคัญที่เด่นชัดก็คือความพยายามที่จะป้องกันมิให้ผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ที่ประกอบธุรกิจอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นสัญชาติใดก็แล้วแต่ ไม่ให้เอาเปรียบผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นคนไทยแท้ ๆ ตลอดจนเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยส่วนใหญ่ ซึ่งเรียกกันว่าผู้บริโภค กฎหมายฉบับนี้เรียกผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ที่น่าหวั่นเกรงเหล่านั้นว่าผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งก็หมายถึงผู้ประกอบการรายหนึ่งหรือหลายรายที่ค้าขายสินค้าใดสินค้าหนึ่ง หรือประกอบธุรกิจบริการใดบริการหนึ่งซึ่งมีส่วนแบ่งในตลาดและมี ยอดเงินขายเป็นจำนวนมาก ๆ แต่จะมากขนาดไหน อย่างไร จนน่าหวั่นเกรงจนกระทั่งจะมีอิทธิพลหรือมีอำนาจเหนือตลาดได้ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานเป็นผู้กำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีบทบัญญัติหลายมาตราที่กำหนดขึ้นมาเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ที่ว่านี้ ที่สำคัญบทบัญญัติมาตรา ๒๕ กำหนดเรื่องสำคัญ ๆ ไว้ ๔ เรื่องที่ห้ามกระทำคือ ๑. ห้ามกำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม ข้อนี้เป็นเรื่องคุ้มครองผู้บริโภค เพราะของจะถูกหรือแพงน่าจะอยู่ตรงนี้ ๒. ห้ามกำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นการบังคับ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการซึ่งเป็นลูกค้าของตน ให้จำต้องจำกัดการบริการ จำกัดการผลิต การซื้อ หรือการจำหน่าย หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อ เลือกขาย เลือกได้รับบริการ หรือให้บริการ หรือแม้แต่ว่าจะไปหาสินค้าจากผู้ประกอบการอื่น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดสาระสำคัญว่าถ้าผู้ประกอบการรายใหญ่เอาเปรียบคนอื่นมาก ๆ ไป

กำหนดเงื่อนไขให้มีความยุ่งยากในทุกเรื่อง คนที่จะได้รับผลกระทบคือผู้บริโภคน ๓. ห้ามระงับ กัก หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ รวมทั้งการนำเข้าจากภายนอกโดยไม่มีเหตุผล ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าเพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด ซึ่งอันนี้ก็เพื่อจะโง่งราคาให้สูงขึ้นในที่สุด ๔. ห้ามแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานต้องกำหนดว่าทุนใหญ่รายใด ผู้ประกอบการรายใดที่อยู่ในวิสัยที่จะทำทั้ง ๔ เรื่องได้ แล้วหาทางป้องกันเสียโดยกำหนดว่าเป็นผู้ประกอบการที่จะมีอำนาจเหนือตลาดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะตราบไต่ที่รัฐมนตรียังไม่กำหนด ไม่ดำเนินการ ก็ไม่สามารถที่จะห้ามไม่ให้เขากระทำได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเพราะในทันทีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คณะกรรมการการแข่งขันในทางการค้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สมัยนั้น(นายศุภชัย พานิชภักดิ์ เป็นประธาน) ได้ให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ในเรื่องผู้มีอำนาจเหนือตลาด โดยพิจารณาจากผู้ประกอบการที่มีส่วนแบ่งในตลาดเป็นจำนวน ๑ ใน ๓ คือร้อยละ ๓๓ ขึ้นไป และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาในสินค้าหรือบริการประเภทเดียวกันเป็นจำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป การใช้ส่วนแบ่งการตลาดในร้อยละ ๓๓ ขึ้นไปประกอบกับการใช้ยอดเงินขายตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไปประกอบกันก็โดยจุดประสงค์ที่จะให้ครอบคลุมเฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่จริง ๆ ซึ่งเมื่อรวม ๒ เกณฑ์เข้าด้วยกันแล้วจะมีผู้ประกอบการจำนวนเพียง ๓๔ รายในจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมดซึ่งได้แจ้งงบการเงินต่อกรมทะเบียนการค้าในปีก่อนนั้นเป็นจำนวนถึง ๑๓๕,๖๐๗ ราย ด้วยเหตุผลนี้และการใช้เกณฑ์เดียวกันในทุกภาคธุรกิจซึ่งจะก่อให้เกิดความเสมอภาคแก่ผู้ประกอบการธุรกิจในทุกสาขาไม่เป็นการเลือกปฏิบัติน่าจะเป็นเหตุผลที่เหมาะสมควรจะประกาศให้ผู้ประกอบการที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาด เพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่จะได้เดินไปตามระบบกฎหมาย ซึ่งกระทรวงพาณิชย์สมัยรัฐมนตรีศุภชัยฯ มีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ และ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๓ แต่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงส่งเรื่องคืนกระทรวงพาณิชย์ให้ยืนยันให้ ขณะที่สำนักงานส่งเสริมการค้า การการค้าภายในเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีอดีตรัฐฯ ว่าควรจะยืนยันหลักเกณฑ์เดิมปรากฏว่ารัฐมนตรีไม่เอาด้วย สั่งให้พิจารณาทบทวนใหม่ จนบัดนี้ก็ยังไม่เสร็จ รัฐมนตรีอดีตรัฐฯ ไม่เร่งรัดให้มีการดำเนินการตามกฎหมายที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๔ ทั้งปี รัฐมนตรีอดีตรัฐฯ ไม่มีการประชุมคณะกรรมการ ปี ๒๕๔๕ มีประชุม ๒ ครั้งแต่ไม่มีการพิจารณาเรื่องหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด เมื่อ เดือนมกราคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการแข่งขันทางการค้าประชุมแล้วมีมติกำหนดหลักเกณฑ์การมีอำนาจเหนือตลาดของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง และธุรกิจยานยนต์ เพียง ๒ ธุรกิจเท่านั้น ซึ่งเท่ากับปฏิเสธหลักการเดิมของรัฐมนตรีศุภชัยฯ ที่ใช้หลักการเดียวทุกภาคธุรกิจเพื่อไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ แต่เมื่อเลือกประกาศกำหนดที่ละรายสองรายก็เกิดข้อครหาว่าเมื่อไรจะประกาศครบ รายที่ยังไม่ประกาศก็สบายไปเพราะไม่อาจใช้ข้อห้ามตามมาตรา ๒๕ เพื่อคุ้มครองผู้ค้าและประชาชนผู้บริโภคได้ การประกาศของรัฐมนตรีอดีตรัฐฯ เป็นประกาศกำหนดเพื่อประโยชน์ของใครหรือไม่ กรณีประกาศผู้มีอำนาจเหนือตลาดของ

ธุรกิจจักรยานยนต์พูดกันว่าเป็นการประกาศกำหนดเพื่อรองรับยักษ์ใหญ่ที่จะนำเข้าจักรยานยนต์มาจากประเทศอื่น เรื่องนี้รัฐมนตรีอดีตียฯ ต้องชี้แจง เรื่องกำหนดเกณฑ์การมีอำนาจเหนือตลาดของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง ทั้ง ๒ เกณฑ์ คือ ๑. ต้องมีส่วนแบ่งตลาด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และยอดขายต้องเกินปีละ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท และ ๒. ธุรกิจ ๓ ราย ร่วมกันมีส่วนแบ่งตลาด ๑ ใน ๓ และมียอดขายเกิน ๔๕,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป จึงจะถือเป็นธุรกิจที่มีอิทธิพลหรือมีอำนาจเหนือตลาด ยอดที่กำหนดนั้นสูงเกินไปจนไม่สามารถบังคับกับผู้ประกอบการค้าปลีก ค้าส่งได้ ถ้าดูสาระสำคัญของกฎหมายในส่วนที่ให้หมายถึงผู้ประกอบการธุรกิจในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น หรือบริการใดบริการหนึ่งเพียงบริการเดียวเท่านั้น ชัดเจนว่ายอดที่กำหนดไว้สูงดังกล่าวจะเป็นประกาศไปในลักษณะที่ไม่สามารถนำมาบังคับได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศกำหนดสำหรับธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งเป็นเพียงสักแต่ทำให้มีประกาศเท่านั้น เพราะไม่มีผลในทางบังคับใช้บุคคลที่เป็นเจ้าของร้านโชห่วยหรือหอการค้าในหัวเมืองต่างจังหวัดผู้นำท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นต่างทราบกฎหมายว่าด้วยการค้าปลีก ค้าส่ง ที่กระทรวงพาณิชย์เคยให้ความหวังในการทำเพื่อความเป็นธรรม เพื่อรักษาชีวิต วิถีค้าขายของคนไทยโดยทั่วไปนั้นไม่มีแล้ว สิ้นหวัง เช่นเดียวกับผู้ผลิตสินค้าซึ่งเป็นคู่ค้ากับผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดจะได้รับผลกระทบจากสัญญาอันไม่เป็นธรรมมาตลอดก็จะต้องได้รับต่อไป รัฐมนตรีอดีตียฯ ปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ที่จะเร่งรัดดำเนินการประกาศกำหนดผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาดเพื่อให้สามารถใช้บังคับกฎหมายเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และต่อผู้บริโภค ยังมี การเลือกปฏิบัติในการประกาศกำหนดเสมือนหนึ่งใช้อำนาจในทางบริหารเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการบางกลุ่มบางธุรกิจเท่านั้น นี่เป็นการคอร์รัปชั่นเชิงบริหารจัดการหรือเชิงนโยบาย จึงไม่สามารถไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้

การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(บางท่าน) สรุปประเด็นข้อกล่าวหาเป็นรัฐมนตรีรายบุคคลได้ ดังนี้

๑. นายสุริยะ จรุงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายไม่ไว้วางใจเรื่องการปราบปรามคอร์รัปชั่น ประเด็นการทุจริตค่าทางด่วนมอเตอร์เวย์ เรื่องของหมอนรถไฟ เรื่องการรื้อสัญญาห้างเซ็นทรัล เรื่องการเช่าที่รถไฟหรือสวนจัดจักรที่ผู้ค้าผู้ขายในตลาดนัดสวนจตุจักรหรือตลาดนัดศูนย์ร้องกับคณะกรรมการว่ามีความฉ้อฉลไม่ชอบมาพากลของการเช่าที่ตลาดนัดศูนย์มีพฤติกรรมความร่วมมือของเจ้าหน้าที่รถไฟกับผู้ประมูลหรือบริษัทเอกชนที่ทำให้รัฐต้องสูญเสียประโยชน์ ผู้ค้าผู้ขายตลาดเดิมต้องเช่าที่แพงขึ้นอย่างมาก การเช่าที่ ๓ แปลงทางการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่เอามาตรฐานของแปลงราคาสูงเป็นหลัก แต่เอาแปลงที่ราคาต่ำเป็นหลักในการคิดถือเป็นความไม่ชอบมาพากล

นายอรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายนโยบายประกาศสงครามคอร์รัปชั่น เป็นเครื่องมือการสร้างภาพ ป้องกัน มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้น

หลายมาตรฐาน เรื่องการทำเรือแห่งประเทศไทยกรณีการสร้างท่าเรือแหลมฉบังขั้นที่ ๒ ในเรื่องการประกวดราคาหาเอกชนมาดำเนินการ โดยชี้ประเด็นความผิดพลาดที่ สตง. แจ้งมาคือ (๑) การจัดทำประกาศประกวดราคาไม่เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พุทธศักราช ๒๕๓๕ คือ ประกาศประกวดราคาไม่ได้กำหนดวัน เวลา และสถานที่เปิดซองเอกสารประกวดราคา สตง.ชี้ว่าตรงนี้ผิดชัดเจน (๒) ชี้ว่าคณะกรรมการคัดเลือกเอกชนพิจารณาผลการประกวดราคาไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา (๓) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่ากระบวนการดังกล่าวไม่โปร่งใส มีพฤติการณ์ไปในทางไม่สุจริต และไม่เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ หากดำเนินการต่อไปอาจเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พุทธศักราช ๒๕๔๒ หรือ พ.ร.บ.ฮั้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่า การประมูลโครงการท่าเรือแหลมฉบังมีความไม่ชอบมาพากลแต่รัฐมนตรีไล่เลยตั้งแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีอนุมัติ กระบวนการตัดสินใจของรัฐมนตรีนั้นรัฐเสียหายเพราะถ้ารัฐมนตรียกเลิกการประกวดราคา และให้มีการประกวดราคาใหม่ ที่รัฐมนตรีรู้อยู่แล้วว่า มี ๑ บริษัทที่ไม่ผ่านของแรก แต่เขาขอชี้แจง คณะกรรมการพยายามไม่ให้ ให้ผลตอบแทนมากกว่าบริษัทที่ชนะประมูล ๗,๐๐๐ ล้านบาท ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท กับ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เลือก ไปเลือกบริษัทที่แพ้แล้วขอต่อรองให้สูงกว่ามติที่มีไปครั้งแรกนิดเดียว รัฐเสีย ๗,๐๐๐ ล้านบาท ขอกล่าวหาว่ามีการไปเจรจากันหรือไม่ เมื่อเหลือคนเดียวการเจรจาไม่ยาก การเปิดประมูลใหม่อาจจะทำให้การเจรจานั้นยาก ขอให้นายกรัฐมนตรีไปตรวจสอบทุจริตทำซี ๓ มีประธานสหภาพได้ยื่นหนังสือให้นายกรัฐมนตรีมาตรวจสอบ นายกรัฐมนตรีตอบว่าเรื่องนี้กรรมการตั้งมาหลายรอบแล้ว พิจารณาหลายรอบ เข้า ครม.ชัดเจนดี ยังไม่เห็นมีอะไร หากใครเห็นว่ามีอะไรเป็นหลักฐานก็บอกมา เพราะเท่าที่ดูแค่เพียงสงสัย

ในกรณีเรื่องเซ็นทรัล รัฐมนตรีพยายามไปรื้อการเช่าที่ดินบริเวณถนนรัชดาภิเษกหลายสัญญา รัฐมนตรีกล่าวหาว่ามีการทุจริตแล้วเรียกสัญญาเช่าบริเวณถนนรัชดาภิเษกมาดู รัฐมนตรีกล่าวหาว่ามีการทุจริตมีการทำผิดสัญญาบริเวณถนนรัชดาภิเษกมากมาย ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ ตั้งคณะกรรมการรถไฟ นายสัญญา สติรบุตร เป็นประธานคณะกรรมการตรวจสอบ แล้วเรียกสัญญามาดู และประกาศว่ามีการวิ่งเต้น แต่เพื่อไม่ให้มีข้อครหาจะใช้มาตรฐานเดียวกับคู่สัญญาทุกกรณี จะมีการตรวจสอบลงลึกไม่กลัวแม้มีนักการเมืองส่วนหนึ่งเข้าไปเป็นผู้บริหารที่ดินหรือโรงแรมบริเวณถนนรัชดา สิ่งที่รัฐมนตรีทำไปเป็นเรื่องไม่จริง เป็นเพียงการสร้างภาพ เรื่องการเช่าที่ดินของการรถไฟที่ตลาดโรงเกลือ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ที่มีคนอยากเช่าที่ดินของการรถไฟเพื่อสร้างอาคารพาณิชย์ควบคู่กับตลาดโรงเกลือที่เป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว(เท่ากับเป็นของรัฐ) บริษัทที่เช่าคือ บริษัท ส. เทียนทองธุรกิจ จำกัด (เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท โกลเด้นท์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด) ผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ของบประมาณจาก

คณะกรรมการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคเพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของตลาดโรงเกลือ งบประมาณ ๒๗ ล้านบาท มีงบประมาณส่วนหนึ่ง ๙,๐๔๕,๐๐๐ บาท ไปสร้างถนนคอนกรีตเข้าไปในที่ของการรถไฟ ที่บริษัท ส. เทียนทองเช่าอยู่ การรถไฟแห่งประเทศไทยอนุญาต บริษัทนำที่ดินที่เข้าไปพัฒนาสร้างอาคารพาณิชย์ มีพ่อค้า ทั้งไทยและกัมพูชาเช่าเช่าอาคารเต็มหมด แต่มีความต้องการของพ่อค้าที่อยากได้เช่าอาคารอีก บริษัท ส. เทียนทองขุดถนนที่สร้างโดยงบประมาณแผ่นดิน ๙ ล้านบาท ขุดเป็นบางส่วนเพื่อสร้างอาคารพาณิชย์ ๒๗ คูหา ค่าเช่าอาคารละ ๘ แสนบาท รถที่ขุดถนนเป็นของ บริษัท ส.เทียนทอง การขุดถนนเพื่อสร้างอาคารเพิ่งเกิดขึ้น ประมาณ ๒ เดือนที่แล้ว คนที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีคมนาคม อยู่พรรคเดียวกันมีส่วนเกี่ยวข้องในการขุดทำลายถนนของทางราชการ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายข้อหาปกป้องพวก เลือกปฏิบัติ หลอกลวงหลายมาตรฐาน ส่อผิดกฎหมาย ส่อทุจริต และยื่นถอดถอนด้วย ใน ๓ ประเด็น คือ (๑) กรณีจัดซื้อจัดจ้างระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้กับถนนมอเตอร์เวย์ กรณีนี้รัฐมนตรีถูกถอดถอนในฐานะที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ไม่เอาผิดกับอธิบดีผู้อนุมัติ (๒) การปลด พลอากาศเอก เทิดศักดิ์ สัจจะรักษ์ ออกจากกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เป็นการเลือกปฏิบัติ ไม่มีมาตรฐาน และส่งผลถึงการบริหารจัดการบริษัทดังกล่าว ซึ่งเป็นบริษัทมหาชน ไม่นำเอาระบบบรรษัทภิบาลมาใช้ เสียหายต่อประเทศชาติ (๓) เป็นกรณีว่าจ้างกลุ่มบริษัทเอ็มเจทีเอ (MJTA) ทำหน้าที่เป็นดีไซน์คอนซัลแทนท์ (Design consultant) ส่อทุจริต กรณีนี้ถอดถอนด้วยและเป็นการส่อทุจริต

๒. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายกล่าวหาว่ารัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ละเลยละเว้นนโยบายรัฐบาลที่ประกาศทำสงครามกับคอร์รัปชั่น ละเลย ละเว้น ปกป้องตัดตอนไม่ให้ถึงพวกพ้อง การทุจริตในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในรัฐบาลนี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐมนตรีที่ดูแลกระทรวงไม่ว่าคนไหนไม่สามารถแก้ไขได้ เรื่องการทุจริตปุ๋ยหมัก ปุ๋ยอินทรีย์ ทุจริตนมนักเรียน ทุจริตโค กระบือ ทุจริตพันธุ์ข้าว ที่อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นเรื่องความหย่อนยานในการหาผู้กระทำผิดมาลงโทษตามนโยบายรัฐบาล ๒ เรื่อง คือ (๑) การส่อเค้าทุจริตในโครงการธนาคารโค กระบือเพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ เหตุเกิดที่อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี (๒) การจัดซื้อโค กระบือที่ เกษตรกร ประชาชนในจังหวัดนราธิวาสและปัตตานีประสบภัยธรรมชาติ ประสบภัยจากโรคระบาด โรคคอบวม เป็นเงิน ๘ ล้านบาท เหตุทั้ง ๒ เรื่องเป็นการสมคบกัน ๓ กลุ่ม คือนักการเมือง พ่อค้า ข้าราชการประจำ จากการสอบถามข้อเท็จจริงนักการเมืองพ้นผิดทุกครั้ง พ่อค้าไม่แน่เพราะเรื่องอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้าราชการประจำตัวใหญ่พ้นเหลือแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยรับเคราะห์กรรม

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ อภิปราย ประเด็นรัฐมนตรีบริหารราชการล้มเหลว มีความบกพร่อง ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ไม่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อสภา ไม่สนองนโยบายในเรื่องการประกาศสงครามกับการทุจริตคอร์รัปชัน ในโครงการธนาคารโค กระบือเพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ ที่มีนักการเมืองเกี่ยวข้องอยู่เบื้องหลัง คือ ส.ส.ชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ หรือ กุ่ย รัฐมนตรีสรรจรด ไม่กล้าทำอะไรเพราะเลือกปฏิบัติ ทำให้ไม่สะสางปัญหาให้กับเกษตรกรยากจน คุณสมบัติคนที่ได้รับแจกโค เป็นคนใกล้ชิด ส.ส. ดังกล่าว เรื่องการจัดซื้อไผ่ตงเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจชาติ งบประมาณราคากลาง ๑,๕๖๔,๕๐๐ บาทปรากฏว่า หจก.อุบลรัตนฯ ข้าวปูนการก่อสร้างประกวดราคาได้ในวงเงิน ๑,๕๖๔,๕๐๐ บาท ตรงกับราคากลาง บริษัทนี้เกี่ยวข้องกับ ส.ส.คนดังกล่าวที่เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บ่งบอกพฤติการณ์ที่ไม่ชอบมาพากล มีกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างในกระทรวงเกษตรที่ไขว่หวัดไขว่หางกัน ใน ๓ บริษัท ที่เป็นเครือญาติกัน คือ หจก.อุบลรัตนฯ ข้าวปูนการก่อสร้าง หจก.ชูวิทย์ฟาร์มก่อสร้าง หจก.สุวรรณตระการก่อสร้าง มีพฤติการณ์หมิ่นเหม่ต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ปี ๒๕๔๒ การทุจริตโครงการรับจำนำลำไยอบแห้ง ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นเรื่องเกิดก่อนรัฐมนตรีสรรจรดมาเป็นรัฐมนตรี แต่รัฐมนตรีละเลย เพิกเฉย ไม่ทำอะไร โครงการนี้ใช้งบประมาณ ๔,๔๕๐ ล้านบาท แต่เป็นงบประมาณในส่วนขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกร หรือ อ.ต.ก. ๑,๘๘๐ ล้านบาท การปฏิบัติตามนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้อง ผลสรุปการทำงานของ อ.ต.ก. เผยขบวนการทุจริตจำนำลำไย เมื่อ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๖ พบว่า ๕ โกดัง เป็นกลุ่มธุรกิจเดียวกัน รัฐมนตรีไม่มีการสะสางการทุจริตให้ลึกลงไปถึงสภาพของปัญหา ที่ ผอ.ของพรรคไทยรักไทยเข้าไปเกี่ยวข้อง จึงไม่อาจไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายกรณีทุจริตโครงการจัดซื้อพันธุ์ข้าวเพื่อแจกจ่ายช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย รัฐมนตรีไม่ดำเนินการปราบปรามสะสางปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน บกพร่องต่อหน้าที่ ไม่ดำเนินการเอาผิดลงโทษผู้ที่กระทำผิด การทุจริตมีลักษณะของการจัดซื้อพันธุ์ข้าวล่าช้าไม่ทันกับฤดูกาลเพาะปลูก แต่ยั้งเร่งรีบจัดซื้อและนำไปแจก ชาวนาเหมือนงใจไม่ให้ชาวนาเอาไปปลูก เกษตรกรร้องเรียนว่าได้รับการแจกจ่ายพันธุ์ข้าวจากรัฐบาลซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวปลอม ด้อยคุณภาพ ปลูกไม่ขึ้น ทำให้เสียเวลา เสียแรง เสียเงินในการปลูกใหม่อีกรอบ การจัดซื้อพันธุ์ข้าวมีการล็อกสเปกกัดกันพ่อค้าเมล็ดพันธุ์ข้าวรายอื่นไม่ให้เข้ามาเสนอราคา การเสนอราคามีพฤติการณ์ส่อการฮั้วราคา มีนักการเมืองโยงโยงอยู่เบื้องหลัง เป็นพวกพ้อง มีการรวบอำนาจจัดซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ที่ส่วนกลางกระทรวงเกษตรและตั้งให้วงเงินสูง ๆ เกิน ๑๐๐ ล้านบาทเพื่อให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะอนุมัติ จะได้สามารถเรียกรับผลประโยชน์ได้โดยตรง เมื่อมีพฤติการณ์แบบนี้ รัฐมนตรีปล่อยให้ละเลยไม่ได้ดำเนินการลงโทษเอาผิด

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายอีกหลายท่านเพื่อไม่ให้วางใจ รัฐมนตรีสรรพรรค คือ นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) นายไพโร พัฒโน (สงขลา) นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี)

๓. นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ คุณสมบัติที่ไม่สามารถไว้วางใจได้ คือ (๑) บริหารราชการบกพร่อง ล้มเหลว ในนโยบายรัฐบาลลดความยากจน สร้างงาน สร้างรายได้ คือการทำให้ราคาสินค้าเกษตรดีขึ้น พัฒนาการตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตร แต่ทำไม่ได้ รัฐบาลบอกว่าอาหารราคาต้อง ๔๒ บาท แต่ราคาเหลือ ๓๓ - ๓๕ บาท ปาล์มน้ำมันราคาตกลง (๒) ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ กำหนดนโยบายลำไยในโครงการรับจำนำวิธีการผิดพลาด มีการทุจริต โคนคดี ถึง ๔๒ ล้านกิโลกรัมจากลำไยที่จำนำ ๘๐ ล้านกิโลกรัม (๓) ไม่สามารถจะปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อ รัฐสภาและกับประชาชน จากโครงการจำนำลำไยที่รับจำนำ ๘๐ กิโลกรัม ชาวสวนได้ถอน ๑๘ ล้านกิโลกรัม กว่า หลุดจำนำ ๘๑ กิโลกรัมกว่า ซึ่งต้องเอาไปขาย มีการบริหารการขายที่ซ้าล้มเหลวด้านการตลาด ลำไยเก็บ ไว้ ๖ - ๗ เดือน ในโกดังและทะเล เกิดเชื้อรา เพราะการละเลยของรัฐมนตรี (๔) ที่บางโครงการ บางนโยบายที่ ช่วยเหลือพรรคพวกหรือพวกพ้องจนก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศชาติ (๕) ละเลยไม่กำกับ ไม่ควบคุม ทำให้ประเทศชาติเสียหาย

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ อภิปราย ว่า รัฐมนตรีไม่เอาใจใส่ไม่ยอมใช้อำนาจตามกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันเพื่อประโยชน์แก่ ผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ในกรณีเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพด ๔ แสนราย ทั่วประเทศ ราคาขายได้ราคาต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง และสูงเกินความเป็นจริง โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์ ราคาจำหน่ายเมล็ดพันธุ์กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท ต้นทุนการผลิตที่ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติให้ ข้อมูลว่า ต้นทุนเมล็ดพันธุ์ไม่น่าเกิน ๔๐ บาทต่อกิโลกรัม แต่ราคาขาย ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัม การศึกษาของ คณะกรรมการพิจารณาผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดจำหน่ายให้เกษตรกร มี ๗ บริษัท บริษัทเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด (CP) มีส่วนแบ่งการตลาด ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ บริษัทมอนซันโต เมล็ดพันธุ์ จำกัด ส่วนแบ่งการตลาด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นก็ยังมี บริษัท แปซิฟิกเมล็ดพันธุ์ บริษัทเซนเจนทา ซีด จำกัด บริษัท ยูนิซีด จำกัด บริษัท ไพรโอเนียร์ ไฮเบรต ไทยแลนด์ จำกัด บริษัท รอยลด์ ซีด จำกัด รัฐมนตรีที่เป็นผู้รักษากฎหมายไม่ยอมออก ประกาศกำหนดส่วนแบ่งการตลาดตามมาตรา ๘ ที่รัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจ เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติ และ ประกาศกำหนดส่วนแบ่งตลาดและ ยอดเงินขายของธุรกิจใดที่ถือว่าเป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจ เหนือตลาด ปล่อยให้บริษัทยักษ์ใหญ่ที่ครองส่วนแบ่งการตลาดจำนวนมาก กำหนดราคาเอง ผลิต ๔๐ บาท ขาย ๑๐๐ - ๑๒๐ บาท กำไรมหาศาล ถ้ารัฐมนตรีใส่ใจมีการประกาศกำหนดเกณฑ์ของผู้ที่มีอำนาจเหนือ

ตลาด ผลประโยชน์ที่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดจะลดต้นทุนการผลิตปีละไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท การ
ละเลยไม่ใส่ใจ ไม่ให้ความสำคัญธรรมาภิบาลเกษตรกร เอื้อประโยชน์แต่พวกพ้องที่เป็นรัฐบาลอยู่ด้วยกัน จึงไม่
สามารถไว้วางใจให้บริหารราชการแผ่นดินได้

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
อภิปรายเรื่องการส่งออกข้าวไปต่างประเทศ เรื่อง การส่งออกข้าวโคเวตาไปสหภาพยุโรป(EU) ปี ๒๕๕๕ รัฐมนตรี
อดีตัยๆ ออกระเบียบกระทรวงว่าด้วยการจัดสรรปริมาณข้าวส่งออกภายใต้โคเวตาไป EU ในเรื่องข้าวขาวหอม
มะลิ ๒๑,๕๕๕ ตัน จัดสรรใหม่เป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก ๗๐ เปอร์เซนต์ เหมือนเดิมจัดสรรให้เอกชนที่ส่งข้าวตาม
ประวัติ อีก ๓๐ เปอร์เซนต์ จะนำมาขายเอง เป็นการปันส่วนมาจากเอกชนที่จะนำไปห้องค้การคลังสินค้า
(ออส.) มีเอกชนคัดค้านแต่รัฐมนตรียืนยันจะให้ ออส.เพราะต้องการให้ ออส.ทำธุรกิจ ปลัดกระทรวงพาณิชย์มี
หนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๕ ถามเชิงนโยบายต่อรัฐมนตรีว่าจะดำเนินการอย่างไรกับโคเวตาข้าว ๓๐
เปอร์เซนต์ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ รัฐมนตรีมีคำสั่งว่า โคเวตา ๓๐ เปอร์เซนต์จัดสรรให้กรมการค้า
ต่างประเทศ เป็นผู้ขาย วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีพาณิชย์สั่งการให้จัดหาผู้ซื้อโดยเร็ว วันที่ ๑๐
กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีการเซ็นสัญญาระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับบริษัทแลมบริดจ์ เป็นบริษัทต่างชาติ ที่มีการ
แจ้งว่าอยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์ ใช้เวลา ๒ วันเซ็นสัญญา มีการจัดซื้อจัดจ้างกันอย่างไร ราคาที่ตกลงซื้อขายกัน
๕๐๐ เหรียญ ต่อตัน ในขณะที่บริษัทเอกชนผู้ส่งออกไทยที่ได้โคเวตา ๗๐ เปอร์เซนต์ ค่าขายกับ EU ใน
ระยะเวลาเดียวกันราคากลางข้าวที่ขายอยู่ประมาณ ๖๗๐ - ๗๐๐ เหรียญต่อตัน ประเทศขาดทุนไป ๑๗๐ -
๒๐๐ เหรียญต่อตัน มีข้อสงสัยเรื่องที่อยู่ของบริษัทแลมบริดจ์ จากการตรวจสอบพบว่าไม่มีบริษัทนี้ที่
สวิตเซอร์แลนด์ เป็นการแจ้งเท็จต่อหน่วยงานราชการ เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ได้ตรวจสอบ เมื่อวันที่ ๑๙
กรกฎาคม ๒๕๕๕ แล้วก็พบว่าไม่มีบริษัทที่สวิตเซอร์แลนด์จริงตามที่เซ็นสัญญา รัฐมนตรีทราบแล้วก็ไม่มี
อะไรเปลี่ยนแปลง จากการตรวจสอบพบว่าบริษัทแลมบริดจ์ อยู่ที่ประเทศปานามา ทุนจดทะเบียน ๑๐,๐๐๐
เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท จดทะเบียน วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ระยะเวลา ๑ ปี ๓ เดือน ก็
มาเซ็นสัญญาซื้อข้าวจากกระทรวงพาณิชย์ เป็นสิ่งที่น่าแปลกมาก ที่น่าสงสัยอีกคือ บริษัทเอกชนส่งออกข้าว
โคเวตา ๗๐ เปอร์เซนต์ ทุกบริษัทต้องจ่ายเงินค่าธรรมเนียมพิเศษให้กับรัฐบาลไทยในราคาตันละ ๕,๐๐๐ บาท
ซึ่งทุกบริษัทต้องจ่าย ถ้าไม่จ่ายจะไม่ได้ใบอนุญาตส่งออกข้าวไป EU ได้ แต่บริษัทแลมบริดจ์ที่ได้โคเวตาข้าว ๓๐
เปอร์เซนต์ จะต้องจ่ายเงินให้กับรัฐรวมเป็นเงิน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท กลับมีเรื่องสลับซับซ้อนเมื่อมีจดหมาย
หาหรือจากอธิบดีจนถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ เมื่อ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ว่าจะนำเงินสำรองจำนวน
๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาทมาจากไหนเพื่อเป็นเงินสำรองจ่ายค่าธรรมเนียมพิเศษ เกิดข้อสงสัยว่าบริษัทแลมบริดจ์ไม่
ยอมจ่ายเงินค่าธรรมเนียมพิเศษนี้หรือ มีอภิสิทธิ์ มีอิทธิพลเหนือผู้ส่งออกรายอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่คนไทยหรือ มี
การเสนอแนะให้ยืมเงินสำรองจ่ายจาก องค์การคลังสินค้า หรือ ยืมจาก บัญชีกรมการค้าต่างประเทศ หน่วย
บัญชีข้าว (น.บ.ช.) มีข้าราชการบางส่วนไม่เห็นชอบด้วยเพราะจะมีปัญหาและมีความเสี่ยงต่อประเทศหาก
บริษัทไม่จ่ายเมื่อเราจ่ายไปก่อน สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่าให้ไม่ได้ ถ้าจะให้ต้องผ่านการพิจารณาจาก

คณะรัฐมนตรีก่อน มีเรื่องไม่ชอบเกิดขึ้นคือมีการทำหนังสือขออนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ ใจความว่า ค่าธรรมเนียมที่ต้องเรียกเก็บเป็นจำนวน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท ได้ตรวจสอบแหล่งเงินที่สามารถนำมาชำระแทน ทำได้ ๒ วิธี ตามที่กล่าวข้างต้น และ ขอให้กรรมการค้าต่างประเทศพิจารณา การจำหน่ายข้าวครั้งนี้เป็นกระบวนการระบายข้าวหอมมะลิจากสต็อก (Stock) ของรัฐบาล ผ่าน อคส. นำขายให้เอกชน จึงต้องเห็นสมควรขออนุมัติจากคณะกรรมการนโยบายข้าว หรือ กนข. ก่อน รวมถึงการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษตันละ ๕,๐๐๐ บาท หรือประมาณ ๑๒๐ เหรียญต่อตันจากการขาย เอ็กซ์ แวร์เฮาส์ (X-Warehouse) ตามสัญญาที่ทำไว้ตันละ ๕๐๐ เหรียญ คงเหลือราคาข้าวตามสัญญา ประมาณ ๓๘๐ เหรียญสหรัฐ ที่เหลือให้ส่งคืน คชก. โดยกรรมการค้าต่างประเทศนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ กนข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีพาณิชย์ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ให้นำเข้าพิจารณาในที่ประชุม กนข. เพื่อให้หักเงิน ๓๒ ล้านบาทหลังจากที่บริษัทแลมบริดจ์เอามาจ่ายทั้งก้อนใหญ่แล้ว เป็นการเลือกปฏิบัติ ขณะที่บริษัทเอกชนอื่น ๆ ต้องจ่ายก่อนถึงได้ใบอนุญาตส่งออก แต่ทว่าวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๕ ก่อนวันประชุม กนข. ๒ วัน เลขานุการ กนข. แจ้งว่ารัฐมนตรีพาณิชย์ให้ถอนเรื่องออกจากการพิจารณาของ กนข. ทำให้ข้าราชการเดือดร้อนเพราะไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนเป็นค่าธรรมเนียม ก่อนที่จะออกไปส่งออกไปให้กับบริษัท แลมบริดจ์ ซึ่งบริษัทก็ติดตามทวงไป เอ็กซ์พอร์ต เซอร์ติฟิเคต หรือ อีซี หรือ ใบอนุญาตส่งออก ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ มีบันทึกข้อความถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ว่าถ้ามีการยืมเงินเกิดขึ้น เกิดผลได้ผลเสียใครจะรับผิดชอบ ถ้าสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาตรวจสอบเงินนี้มีความเสี่ยงสูง หากคืนไม่ได้ใครรับผิดชอบ ต่อมาหนังสืออีกฉบับหนึ่งไม่ทราบว่าจะเรียกใบเสร็จหรือไม่ แต่เป็นเอกสารที่ชี้ชัดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ใช้อำนาจในทางที่ผิดออกคำสั่งช่วยบริษัท แลมบริดจ์ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเข้าหลวง เป็นการใช้อำนาจเกื้อหนุนสนับสนุนบริษัทต่างชาติได้ผลประโยชน์และทำให้รัฐเสียหายเป็นเงิน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท เอกสารลงนามวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เห็นชอบให้หักค่าธรรมเนียม ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท ที่หลัง คือ หลังจากได้โควตา เมื่อมาจ่ายเงินหลังจากส่งออกไปประเทศต่าง ๆ แล้ว นำเงินทั้งหมดมาจ่ายกระทรวงพาณิชย์แล้วให้หัก ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าธรรมเนียม เป็นการใช้อำนาจรัฐมนตรีในทางที่เอื้อพวกพ้อง นอกจากนั้นการส่งออกของบริษัท แลมบริดจ์ไปยังประเทศต่าง ๆ ๓๐ ประเทศราคาที่ขายไปยังบริษัทที่ส่งไปถึงยุโรปในราคาเท่าไร กระทรวงพาณิชย์ขายเหมาทั้งหมดให้บริษัท แลมบริดจ์ ๕๐๐ เหรียญต่อตัน บริษัท แลมบริดจ์เป็นผู้ส่งออก อาจขายตามราคากลาง ๖๐๐ - ๗๐๐ เหรียญต่อตัน และอียูยกประโยชน์ให้ไม่ต้องเสียภาษี ๔๐๐ เหรียญต่อตัน ต้นทุนลดไป ๔๐๐ เหรียญ กำไรจากส่วนต่าง ๒๐๐ - ๓๐๐ เหรียญต่อตัน คำถามคือทำไมกระทรวงพาณิชย์ถึงไม่ขายตรงให้กับอียู ความเสียหายเกิดแก่บ้านเมือง จากข้อมูลนี้ชี้ว่ากระบวนการบริหารบ้านเมืองของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีความไม่โปร่งใส มีการบริหารราชการแผ่นดินที่บกพร่องล้มเหลว เลือกปฏิบัติให้กับกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและทำให้รัฐเสียผลประโยชน์

๔. นายปองพล อติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรค ประชาธิปัตย์ อภิปรายไม่ไว้วางใจใน ๔ ประเด็น คือ (๑) ปฏิรูปการศึกษาล่าช้า ล้มเหลว (๒) ผลกระทบที่เกิด จากการปฏิรูปล่าช้า ล้มเหลว ทำให้เกิดผลเสียหายกับประชาชน ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา (๓) รัฐมนตรีละเลยการปฏิบัติหน้าที่ ปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริต (๔) รัฐมนตรีขาดจริยธรรมในการบริหารใน ฐานะที่เป็นเจ้ากระทรวงในยุคที่จะต้องเป็นผู้นำของการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้นำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภาว่าจะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ และเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ รัฐบาลนี้เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๔ คน รัฐมนตรีตั้งคำถามว่าปฏิรูปการศึกษาแล้วนักเรียนจะได้อะไรซึ่งไม่น่าจะเป็นคำถามของบุคคลที่จะเป็นผู้นำการ เปลี่ยนแปลง ขณะที่รัฐมนตรีศึกษาต้องถูกยื่นถอดถอนต่อ ป.ป.ช. ว่าถ่วงการปฏิรูป ไม่ทำให้การปฏิรูปเป็นไป ตามกฎหมาย ผลกระทบไม่สามารถจัดเงินอุดหนุนรายหัวให้กับนักเรียนได้อย่างเพียงพอในความจำเป็น เบื้องต้นนำไปสู่การเปิดช่องทางให้โรงเรียนเรียกเงินกินเปล่าที่รุนแรงที่สุด ล้มเหลวการจัดการศึกษาชั้น พื้นฐาน ล้มเหลวการจัดการศึกษาภาคบังคับ ล้มเหลวปฏิรูปครู การดำเนินการเรื่องโรงเรียนในฝันเพื่อนำร่อง เป็นโรงเรียน ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียน ชัดรัฐธรรมนูญ รัฐมนตรีกำลังจัดการศึกษาแบบระบบทุนนิยมเอื้อประโยชน์ ให้กับคนมีเงิน เป็นโรงเรียนในฝันที่ส่งเสริมให้เกิดโรงเรียนหลัก โรงเรียนเก่ง โรงเรียนที่ผู้ปกครองอยากจะนำ นักเรียนเข้าเป็นที่มาของเงินกินเปล่า นั่นคือที่มาของปัญหาในการปฏิรูปการศึกษา มีเรื่องส่งไปที่ คณะกรรมการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎร กล่าวหาว่าการจัดงบประมาณปี ๒๕๕๖ ของกรมอาชีว ศึกษที่จัดซื้อครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ให้แก่วิทยาลัยการอาชีพ ๑๔๙ แห่ง วิทยาลัยเทคนิค ๓๘ แห่ง งบประมาณ ๒๖๐ ล้านบาท กล่าวหาที่มีการล็อกสเปกมีการยึดใ้เอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทใหญ่เข้าร่วม ประมูล จนมีการยกเลิกสัญญาและพิจารณาผลการประกวดราคาใหม่ รัฐมนตรีใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมย้าย ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่สนองผู้มีอำนาจ และย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นพวกพ้องข้ามหัวผู้อื่น กรณี กล่าวหาผู้อำนวยการโรงเรียนสระบุรีวิทยาคมที่ไม่ตอบสนองต่อหนังสือของครอบครัวรัฐมนตรีที่ต้องการ เปลี่ยนแปลงชื่อโรงเรียนจากโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม ให้มีวงเล็บว่า อติเรกสารอุปถัมภ์ และ โรงเรียนอนุบาล สระบุรี อติเรกสารอุปถัมภ์ รัฐมนตรีย้ายไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนปราจีนกัลยาณี แล้วแต่งตั้งนายวัฒนพงษ์ เสมมา ผู้อำนวยการโรงเรียนมวกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม โดยที่ บุคคลนี้เพิ่งเป็นอาจารย์ใหญ่มา ๓ ปี ด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่สามารถไว้วางใจได้

นายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคความหวังใหม่ อภิปรายว่าไม่เชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถของรัฐมนตรี ความคาดหวังของครูในเรื่องตำแหน่ง เงินเดือน และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไปสู่การปฏิรูป เขาไม่เชื่อมั่นต่อผู้นำกระทรวงที่เป็นผู้นำทางบริหาร

เมื่อสังคมขาดความเชื่อมั่นต่อครุที่มีปัญหาเรื่องหนี้สิน เรื่องความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ ไม่เชื่อมั่นใน
ขบวนการปฏิรูปทั้งในเรื่องของกฎหมาย ตัวบุคคล วิธีปฏิบัติ จึงไม่อาจให้ความไว้วางใจได้

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
อภิปรายรัฐมนตรีป้องกัน อดิเรกสาร ในเนื้อหาสาระยุติประเด็น นโยบายประกาศสงครามกับคอร์ปชั่นนั้น
การเลือกปฏิบัติ ละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน ประเด็นการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีป้องกัน เพราะ
กระทรวงศึกษาธิการมีภารกิจสำคัญในการปฏิรูประบบการศึกษาซึ่งเป็นการปฏิรูประบบราชการ สิ่งที่รัฐมนตรี
ป้องกันดำเนินการมาเป็นแนวทางในการบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นไปไม่ได้ที่การปฏิรูปการศึกษาและการ
ปฏิรูประบบราชการจะประสบความสำเร็จและปราบปรามการทุจริตคอร์ปชั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี
ประสิทธิผล เป็นเหตุการณ์ตั้งแต่เมษายน ๒๕๔๔ กรณีรัฐบาลตั้ง นายวีรพล ดวงสูงเนิน ดำรงตำแหน่งอธิบดี
กรมประชาสัมพันธ์แทน อธิบดีปิยสวัสดิ์ อมรนนต์ ที่โยกกลับไปดำรงตำแหน่งในสำนักงานนโยบายพลังงาน
แห่งชาติ หลังจากอธิบดีวีรพลได้รับแต่งตั้ง ๒ สัปดาห์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด นายวีรพล
ดวงสูงเนิน เนื่องจากข้อกล่าวหาแก้ไขเอกสารที่เป็นการรายงานการพิจารณาผลการประกวดราคาการเช่า
คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ ป.ป.ช.เห็นว่าการกระทำครั้งนั้นเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และให้ดำเนินการทั้งทาง
วินัย และทางอาญา เป็นมติ ป.ป.ช.เอกฉันท์ที่เป็นความผิดร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐาน
ประพฤติกู้ร้ายแรง เมื่อ อ.ก.พ.สำนักนายกได้นำมติไปพิจารณาในที่สุดมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๗๓/
๒๕๔๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นไปตามกฎหมาย ป.ป.ช. แต่มีการอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกไปยัง อ.ก.พ.
อุทธรณ์ ที่สามารถพิจารณาข้อเท็จจริงใหม่และเปลี่ยนฐานความผิดตามที่ ป.ป.ช.วินิจฉัยแล้ว ซึ่งไม่เป็นไปตาม
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับอำนาจของ ป.ป.ช. อ.ก.พ.อุทธรณ์ ตัดสินเมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ว่ากรณี
นายวีรพลนั้นแม้จะมีการแก้ไขเอกสารจริง แต่เห็นว่ามีเจตนาที่จะเร่งรัดรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ก็
เปลี่ยนแปลงยกเลิกคำสั่งลงโทษฐานผิดวินัยร้ายแรงเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแล้วให้ทำทัณฑ์บน แล้วส่งเรื่อง
ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการเมื่อ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี นายปองพล อดิเรกสาร เป็นผู้
พิจารณาสั่งการ

การอภิปรายของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถูกท้วงติงจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล
ว่าอภิปรายท้าวความในอดีตยาวเกินไป ยังไม่เข้าประเด็นต่อผู้ตัดสินไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการ และประธานสภา ให้อภิปรายในประเด็นขณะที่นายปองพล อดิเรกสาร มาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พยายามอภิปรายชี้ประเด็นว่า รัฐมนตรีครั้งที่เป็นรอง
นายกรัฐมนตรีบริหารราชการสองมาตรฐานในกรณีข้าราชการถูกลงโทษจากการชี้มูลความผิดของ ป.ป.ช. ของ
นายนิพัทธ์ เมื่อ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด กระทรวงการคลังมีมติไล่ออกจากราชการ นายนิพัทธ์ก็อุทธรณ์ แต่
อ.ก.พ.อุทธรณ์ยืนยันความเห็นเดิมที่ให้ไล่ออกแล้วส่งให้นายกรัฐมนตรีโดยรองนายกปองพล อดิเรกสาร
เช่นเดียวกัน และสั่งการให้ทบทวน นายอภิสิทธิ์ก็กล่าวสรุปไม่ไว้วางใจว่ารัฐมนตรี มีปัญหาเกิด ๒ มาตรฐาน ที่
เกี่ยวข้องกับการบริหารกระทรวงศึกษาธิการซึ่งคือการปฏิรูประบบราชการ ระบบธรรมาภิบาลที่ถูกต้อง การ

ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ ปัญหาการตัดสินใจรัฐมนตรีทำทนายหลักการสำคัญการแก้ปัญหาคอร์รัปชันคือ ๑. ทำทนายอำนาจองค์กรอิสระเฉพาะกรณี ป.ป.ช. ที่กล้าวินิจฉัยนอกรอบของกฎหมาย ป.ป.ช. ๒. เกิดความสับสนเวลาเกิดการทุจริตคอร์รัปชันแล้วมีการตรวจสอบ มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยทางราชการต้องเหมือนกับมาตรฐานของการดำเนินคดีอาญา ผิดหลักมติคณะรัฐมนตรีปี ๒๕๐๙ ว่าด้วยแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย

๕. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายไม่ไว้วางใจประเด็นบริหารราชการแผ่นดินอันมีลักษณะเป็นการสนับสนุนการดำเนินการในเรื่องที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ทางธุรกิจของนักธุรกิจผู้มั่งคั่งกับผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ส่งผลที่เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มทุนธุรกิจ ไม่สนใจปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน รัฐมนตรีไม่สมควรได้รับความไว้วางใจให้เป็นรัฐมนตรีต่อไปเพราะการกระทำมีนัยเข้าข่ายเป็นการทุจริตเชิงนโยบาย รัฐมนตรีดำเนินการสนับสนุนให้มีการแก้ไขสัญญาสัมปทานในเรื่องของธุรกิจคมนาคม ทำให้รัฐ ประชาชน เสียหาย และบริษัทธุรกิจเอกชนได้ผลประโยชน์มหาศาล นอกจากนี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายในประเด็นเดียวกัน คือ นายอภิรักษ์ศักดิ์ สภาวสุ นายจตุติ ไกรฤกษ์ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

การลงมติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ๑. นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีผู้เข้าประชุม ๔๘๗ คน ไว้วางใจ ๓๕๗ ไม่ไว้วางใจ ๑๒๕ งดออกเสียง ๕ ๒. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีผู้เข้าประชุม ๔๙๐ คน ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๒๖ งดออกเสียง ๕ คน ๓. นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีผู้เข้าประชุม ๔๘๘ คน ไว้วางใจ ๓๕๘ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๒๕ งดออกเสียง ๕ คน ไม่ลงคะแนน ๑ คน ๔. นายบงพล อติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีผู้เข้าประชุม ๔๙๑ คน ไว้วางใจ ๓๕๙ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๒๖ งดออกเสียง ๕ คน ไม่ลงคะแนน ๑ คน ๕. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีผู้เข้าประชุม ๔๘๙ คน ไว้วางใจ ๓๕๘ คน ไม่ไว้วางใจ ๑๒๖ งดออกเสียง ๕ คน ไม่ลงคะแนน ๑ คน ตามรัฐธรรมนูญเมื่อมีเสียงไว้วางใจเกินกึ่งหนึ่ง คือ ๒๕๑ ของจำนวนสมาชิก เป็นอันว่าสภามีมติไว้วางใจรัฐมนตรี ทั้ง ๕ คน

๕.๓๓ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๓ รัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๘ คน สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๗ ๒๙/๒๕๔๗ ๓๐/๒๕๔๗ ๓๑/๒๕๔๗ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๑๙ - ๒๑ และ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เปิดอภิปรายตามญัตติว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติพัฒนา พรรคความหวังใหม่ และ พรรคมวลชน รวม ๑๕๘ คน เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ด้วยรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่องผิดพลาดในเรื่อง บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ขาดหลักนิติธรรม มุ่งประโยชน์ส่วนตัว และพวกพ้องมากกว่าการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ ทั้งนี้มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ จงใจกระทำผิดรัฐธรรมนูญและตัวบทกฎหมายหลายประการ หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปจะเกิดความเสียหายแก่ราชการและบ้านเมืองไม่มีที่สิ้นสุด จึงสมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป โดยรัฐมนตรีที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดังต่อไปนี้ ๑. นายอดิศักดิ์ โปธารามิก ๒. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ๓. พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ๔. ร้อยเอกสุชาติ เขาวัววิเศษ ๕. นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ๖. นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ๗. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ๘. นายวัฒนา เมืองสุข ทั้งนี้ได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ ในกรณี นายอดิศักดิ์ โปธารามิก และ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ความผิดพลาดบกพร่องของรัฐมนตรีแบ่งเป็น ๕ ประเภท (๑) บกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ (๒) ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ขาดหลักนิติธรรม (๓) มุ่งประโยชน์ตนและพวกพ้องมากกว่าการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ (๔) มีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ (๕) จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

นายอดิศักดิ์ โปธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นจุดอ่อนด้อยที่สุดของรัฐบาล รัฐมนตรีท่านนี้ทั้งบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ขาดคุณธรรม จริยธรรม ขาดหลักนิติธรรม จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เป็นความบกพร่องอย่างฉกาจฉกรรจ์ เป็นการคิดผิดที่นายกรัฐมนตรีส่งรัฐมนตรีท่านนี้มาเพื่อออบกู่ภาพพจน์ กอบกู้งานในกระทรวงศึกษาธิการ บุคลิกลักษณะนิสัยรัฐมนตรีไม่เหมาะสมกับกระทรวงศึกษาธิการ เพราะนอกจากที่รู้ตามที่สื่อมวลชนขนานนามว่าครูพันธุ์ดีอยู่แล้ว ยังเป็นคนขาดมนุษยสัมพันธ์ ขาดสัมมาวาจา มีวาจาเชือดเฉือนผู้ใต้บังคับบัญชาตลอด การพูดจาตรงไปตรงมากับการพูดจาในเชิงดูหมิ่นดูแคลนผู้อื่นนั้นมีความแตกต่างกัน ย่อมไม่ใช่สิ่งที่ดีของคนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ การไม่ให้เกียรติหรือการให้เครดิตต่อผลงานของคนอื่นที่กระทำอยู่ก่อนแม้แต่ผลงานของรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้ที่กระทำอย่างต่อเนื่องตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา รัฐมนตรีไป

รื้อหมดสิ้น เป็นวัฒนธรรมแห่งความรู้สึกว่าตัวเองเก่งกว่าคนอื่น ทุกอย่างต้องเป็นนวัตกรรมใหม่ที่มาพร้อมกับ รัฐมนตรีที่เข้ามาใหม่ ถ้าเช่นนั้นเป็นการลำบากที่จะอยู่ในกระทรวงที่มีการสะสมวัฒนธรรมขององค์กรที่ตั้งมา ไว้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้การจัดระเบียบบริหารราชการใน กระทรวงศึกษาธิการเป็นการบริหารราชการแบบคณะบุคคล รูปแบบสภา หรือ รูปแบบคณะกรรมการ จึงทำให้การบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการแตกต่างจากกระทรวงอื่น หมายถึงรัฐมนตรีไม่สามารถจะหยิบฉวย อำนาจตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกำหนดให้บุคคลเดียวคือรัฐมนตรีสามารถ สั่งการอะไรหลายอย่างได้มากนัก รัฐบาลนี้ออกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้นใช้บังคับ กฎหมายนี้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคล ๔ องค์กร คือ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษาของชาติ พร้อมกับมี กฎกระทรวงที่กำหนดการสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการของสภาและคณะกรรมการทั้ง ๔ องค์กร ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่ารัฐมนตรีอดีตนายกรัฐมนตรี โทษารามิก ไม่ดำเนินการเสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานและกรรมการการอุดมศึกษา และยังดำเนินการยกเลิกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อ งาน การปฏิรูปการศึกษา งานพัฒนาบุคลากรของการศึกษา เกิดความสับสนวุ่นวาย ความขัดแย้ง แยกแยะ จนครู อาจารย์ต้องรวมตัวกันเดินขบวนคัดค้านรัฐมนตรี เกิดความขัดแย้งในกระทรวงแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม มีทั้งกลุ่มเสื้อดำ กลุ่มเสื้อสีแดง รัฐมนตรีถึงกับคาดโทษว่าต้องขจัดกลุ่มเสื้อดำให้หมดสิ้น สะท้อนถึงการขาดคุณธรรมและ จริยธรรมในทางปกครอง โดยกล่าวหาว่าครูอาจารย์ได้รับการยุบและการสนับสนุนจากกลุ่มพรรคฝ่ายค้าน พฤติกรรมอย่างนี้จะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาได้อย่างไร เรื่องอีกทีคือคริกโครมในวงการศึกษาไทยซึ่งไม่เคย เกิดขึ้นมาก่อนคือกรณีข้อสอบเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยรัฐ รัฐมนตรีไม่รู้ร้อนรู้หนาว ไม่ทำเรื่องให้กระจ่าง มี ผลกระทบต่อความเชื่อมั่น ความเชื่อถือในระบบการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย

นายวัฒนา เมืองสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ การออกรายการโทรทัศน์ที่มีการโต้แย้ง กันเรื่องนโยบายนำเข้าจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศ กับนายกสมาคมชาวนาไทย และ นายกสมาคมโรงสี รัฐมนตรีมีความเชื่อมั่น บอกว่าต้องดำเนินการต่อไป เป็นภาพที่รัฐมนตรีวัฒนาคือร้อน การข่มขู่ คุกคามที่ออกมา จากกิริยาวาจา หลายคนคิดว่าเป็นไปได้หรือที่ประเทศไทยต้องนำเข้าข้าวมาจากต่างประเทศ เป็นเรื่อง ผลประโยชน์ของใคร รัฐมนตรีที่บริหารราชการกระทรวงพาณิชย์ไม่ยอมนำเข้าอำนาจที่มีอยู่ตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมการกำหนดราคา สินค้าหรือควบคุมการผูกขาด กระทรวงพาณิชย์ภายใต้รัฐบาลนี้ไม่เคยนำเอากฎหมายมาใช้ให้เกิดผลอย่าง จริงจัง ในระบบทุนนิยมเสรีมีข้อหาห่วงที่ทุนใหญ่อาจทำลายทุนเล็กและทำลายผู้บริโภคได้ เมื่อทุนใหญ่ยึด ครองตลาดส่วนใหญ่ภายในประเทศได้ก็จะสามารถกำหนดราคาสินค้าด้วยตัวเองได้ไม่มีใครขัดขวาง กฎหมาย ฉบับนี้กระทรวงพาณิชย์สามารถเข้าไประงับยับยั้งสิ่งที่เป็นอันตรายในการทำลายผู้ค้ารายย่อยและผู้บริโภค แต่ ก็ไม่ดำเนินการ สิ่งที่เกิดขึ้นพ่อค้าเหล็กเส้นจำนวนหนึ่งได้ควรวรรณกิจการเข้าด้วยกันมีส่วนแบ่งการตลาด

ค่อนข้างมาก ถ้ากระทรวงพาณิชย์ปล่อยให้ปล่อยให้การควบรวมไม่ใช่อำนาจตามกฎหมายในการระงับยับยั้งราคาเหล็กต้องแพง และเป็นจริงที่ราคาเหล็กได้แพงขึ้น ผู้ประกอบการรายย่อยเดือดร้อน กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการเพียงควบคุมราคาที่ร้านค้าปลีกและร้านค้าย่อยเท่านั้น และราคาที่กำหนดก็ยังสูงเกินไปกว่าที่ควร จะอนุญาต บริษัทที่ควบความนั้นมีกำไรเฉพาะต้นไตรมาสของปี ๒๕๒๗ เพิ่มขึ้นกว่า ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไตรมาสแรกปีที่แล้วกำไรเพิ่ม ๑,๐๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เป็นความร่ำรวยบนพื้นฐานความเดือดร้อนของคนอื่น และมีการเชื่อมโยงกับเครือข่ายในรัฐบาล พฤติกรรมรัฐมนตรีวัฒนา เมืองสุขบ่งบอกถึงอุปนิสัยที่ไร้หัวใจคือ ขู่หาการมุ่งประโยชน์ตนและพวกพ้อง

รองนายกรัฐมนตรี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ และรองนายกรัฐมนตรี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ขู่หาไม่ไว้ใจคือความบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ในงานบริหารราชการแผ่นดินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัย โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เลวร้ายมากยิ่งขึ้นในปี ๒๕๔๔ ความรู้สึกคนจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ตั้งความหวังไว้กับรองนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ การปรับเปลี่ยนนโยบายของรัฐบาลที่ไปกระทบความเชื่อถือกับชนบธรรมเนียมประเพณี กับหลักศาสนาและวัฒนธรรม รองนายกรัฐมนตรี วันมูหะมัดนอร์ มะทา อยู่ได้อย่างไรถึงไม่ยอมบอกให้คนกำหนดนโยบายได้รับรู้ว่า การปรับเปลี่ยนนโยบายจะนำไปสู่ความมีปัญหาอย่างไร และ คนในจังหวัดชายแดนภาคใต้รู้ดีว่ารองนายกรัฐมนตรี วันมูหะมัดนอร์ มะทา น่าจะรู้ต้นลึกหนาบางเกี่ยวกับเครือข่าย เกี่ยวกับองค์กร เกี่ยวกับผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ซึ่งน่าจะอยู่ในวิสัยจะช่วยกันแก้ไขหรือช่วยกันป้องกันให้สถานการณ์คลี่คลายไปในทางที่ดีได้ รองนายกรัฐมนตรี ทั้ง ๒ ท่าน มุ่งประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องมากกว่าการปกป้องผลประโยชน์ประเทศชาติ

รัฐมนตรี นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี อภิปรายไม่ไว้ใจครั้งที่แล้วก็โดนหนักพอสมควร เพราะกระทรวงที่ดูแลเป็นกระทรวงแห่งผลประโยชน์จำนวนมหาศาล รัฐมนตรีสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ตกที่นั่ง ความว้าวัยไม่ทันหาย ก็มีความควายเข้ามาแทรก นั่นคือในขณะที่เรื่องเก่าที่ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งที่แล้วยังแก้กันไม่เสร็จ คราวนี้มีเรื่องใหม่เพิ่มเติม ขู่หาในการอภิปรายครั้งนี้ก็คือมุ่งประโยชน์ตนและพวกพ้องมากกว่าการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ

รัฐมนตรี สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ เรื่องท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ หรือท่าอากาศยานหนองงูเห่า ท่านเป็นผู้กำกับดูแลรับผิดชอบ เรื่องการการประกวดราคาอาคารผู้โดยสารและอาคารเทียบเครื่องบินท่าอากาศยาน รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ออกแบบอาคารทั้ง ๒ ที่ กำหนดราคากลางรวม ๔๒,๖๓๘ ล้านบาท แต่ผลการประกวดราคาของผู้เสนอราคากลับสูงกว่าราคากลาง คือสูงถึง ๕๔,๕๗๓ ล้านบาท จึงไม่มีใครกล้าว่าจ้าง เพราะราคาสูงกว่าราคากลาง อีก ๔ เดือนต่อมาเปลี่ยนรัฐบาลใหม่คือคณะนี้เข้ามาเป็นรัฐบาล มีการประกวดราคากันใหม่ โดยตัดเนื้องานลง มีการลดรายการ เปลี่ยนแบบ และมีการลดขนาดของอาคารให้เล็กกว่าเดิม ในที่สุดก็ประกวดราคาได้ในวงเงิน ๓๖,๖๖๕ ล้านบาท คุยกันว่าสามารถประหยัดเงินของชาติได้กว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยไปเอาตัวเลขของการประกวดราคาซึ่งรัฐบาลก่อนหน้านี้ไม่น่ากล้าว่าจ้าง มาเป็นตัวเปรียบเทียบ

งบประมาณที่ตัวเองประกวดราคาได้ คุยว่านี่คือการรักษาประโยชน์ชาติ แสดงท่าทีเสมือนหนึ่งว่าป้องกันการ
โกงของรัฐบาลเก่า ขณะนี้เริ่มมีปัญหาที่จะมีการเพิ่มรายการ เพิ่มเนื้องานใหม่ ๆ ขึ้นมาเสมอ หลายรายการ
ไม่ได้มีการประกวดราคา อ้างเหตุผลประการเดียวคือเร่งรีบ ต้องทำให้เสร็จภายในเวลาเท่านั้นเท่านี้ซึ่งเป็นการ
กำหนดเวลาที่จะต้องเปิดใช้ท่าอากาศยาน เป็นการดำเนินการที่แยบยล โดยการตั้งราคาให้ถูกไว้ก่อน แล้วเพิ่ม
เอาทีหลัง ความแยบยลในการจัดสรรผลประโยชน์อย่างลงตัว คือมีโครงการก่อสร้างเป็นจำนวนมาก
นอกจากนี้มีเรื่องของโครงการเอื้ออาทรอืหลายโครงการที่อยู่ในความดูแลของรัฐมนตรี หุ่นเอื้ออาทรมักจะ
เคลื่อนย้ายไปในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงใหม่ที่รัฐมนตรีย้ายไปดำรงตำแหน่ง

การลงมติยุติของเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในการ
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ดังนี้

๑. นายอดิศัย โภธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๕
คน ไม่เห็นด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๕๒ คน งดออกเสียง ๖ คน

๒. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองนายกรัฐมนตรี เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๓ คน ไม่เห็นด้วย
คือไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ คน งดออกเสียง ๕ คน

๓. พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๔ คน ไม่เห็นด้วย
คือไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ คน งดออกเสียง ๕ คน

๔. ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ รองนายกรัฐมนตรี เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๑ คน ไม่เห็น
ด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๕๗ คน งดออกเสียง ๖ คน

๕. นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๓
คน ไม่เห็นด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ คน งดออกเสียง ๕ คน

๖. นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๓
คน ไม่เห็นด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๕๗ คน งดออกเสียง ๕ คน

๗. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๑ คน ไม่เห็นด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๕๘ คน งดออกเสียง ๖ คน

๘. นายวัฒนา เมืองสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เห็นด้วยคือไว้วางใจ ๓๓๓ คน
ไม่เห็นด้วยคือไม่ไว้วางใจ ๑๕๖ คน งดออกเสียง ๕ คน

๕.๓๔ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๔ รัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

ญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒๑ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๘ และ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๘ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๗ และ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณาเรื่องด่วน ก็คือ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒๑ ท่าน เป็นผู้เสนอ) ประธานสภาฯ แจ้งว่ามี ๒ เรื่องที่จะแจ้งสมาชิกคือ (๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้ รัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายคือท่านรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในญัตติที่ขอเปิดอภิปรายนั้นก็เน้นในเรื่องการบริหารที่บกพร่อง นั่นก็คือการบกพร่องต่อหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตามที่ระบุไว้ในญัตติ ขอให้เคร่งครัดอยู่ในกรอบของญัตติที่เสนอ (๒) ในการอภิปรายนั้นตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๗ ข้อ ๑๕๘ ท่านที่จะมีสิทธิอภิปรายชี้แจงได้นั้นก็คือ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแน่นอนผู้ที่เกี่ยวข้องหลักก็คือรัฐมนตรีสุริยะ ดังนั้นสมาชิกที่ไม่ได้เกี่ยวข้องก็คงไปอภิปรายชี้แจงไม่ได้เลย คงไม่นำข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๘ นั่นก็คือการอภิปรายสลับระหว่างผู้สนับสนุนกับฝ่ายค้านนั้นเอามาใช้ไม่ได้ ดังนั้นท่านสมาชิกที่ยื่นญัตติก็อภิปรายแสดงเหตุผลว่ารัฐมนตรีนั้นบกพร่องในการบริหารราชการอย่างไร รัฐมนตรีก็มีหน้าที่ชี้แจงอภิปรายว่าได้บริหารหน้าที่ได้เป็นอย่างไร ถ้าหากมีการไปพาดพิงถึงรัฐมนตรีท่านอื่น รัฐมนตรีท่านนั้น ๆ ก็จะได้ชี้แจงต่อไปตามข้อบังคับ ก็ขอให้อยู่ในกรอบ เชื่อว่าการประชุมก็จะเป็นไปโดยเรียบร้อย ขอเชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้อภิปรายแสดงเหตุผลในการยื่นญัตติครั้งนี้

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กระผมและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ด้วย นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้บริหารราชการแผ่นดินจนเกิดความผิดพลาดอย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศชาติส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของประเทศไทยในสายตาชาวโลก และกระทบต่อความเชื่อมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศโดยรวม กล่าวคือนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ในฐานะผู้บริหารสูงสุดของกระทรวงคมนาคมและรับผิดชอบโครงการสนามบินสุวรรณภูมิ ได้ประพฤติปฏิบัติบกพร่องต่อหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ (๑)บริหารโครงการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิบกพร่อง ผิดพลาด จนเกิดการทุจริตในโครงการระบบสายพานและระบบตรวจวัตถุระเบิด (๒) เมื่อมีการเปิดเผยข่าวการทุจริตดังกล่าว นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกลับละเลยไม่ใส่ใจดำเนินการให้เกิดการตรวจสอบเพื่อให้ได้ผู้กระทำความผิด และยังล้มเหลวในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา (๓) นอกจากความผิดพลาดใน ๒ ข้อข้างต้นแล้ว นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมยังมีพฤติกรรมปกป้องการ

กระทำที่ผิดพลาดของตนเองและพวกพ้อง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการตรวจสอบตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

โดยเหตุจากการบริหารราชการแผ่นดินของนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ในกรณีดังกล่าว หากปล่อยให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติและประชาชน อย่างร้ายแรง และกระทบต่อนโยบายการปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลอย่างยิ่ง การอภิปรายไม่ไว้วางใจซึ่งเกิดขึ้นวันนี้ถือเป็นการทำหน้าที่ของตัวแทนของประชาชนซึ่งจะต้องติดตามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล แต่เรียนท่านประธานในเบื้องต้นว่าการอภิปรายครั้งนี้ค่อนข้างจะพิเศษ ครั้งนี้ไม่มีเสียงคัดค้านขอต่อแม้จากท่านนายกว่าเป็นการเปิดอภิปรายตามฤดูกาล เพราะครั้งนี้ค่อนข้างที่จะผิดปกติจริง ๆ เมื่อใดที่ พรรคประชาธิปัตย์ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้านส่วนใหญ่แล้วเราจะไม่เปิดอภิปรายในสมัยประชุมแรกเพราะเราถือว่ารัฐบาลเพิ่งเข้ามาทำหน้าที่ และเราก็เชื่อว่าความผิดพลาดในการบริหารราชการคงไม่เกิดขึ้นรุนแรงถึงขั้นที่จะต้องใช้มาตรการที่แรงที่สุดในรัฐธรรมนูญคือการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่ครั้งนี้เป็นข้อยกเว้น ที่ต้องเป็นข้อยกเว้นเพราะว่าเหตุปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการสนามบินสุวรรณภูมิที่โด่งดังไปทั่วโลกนั้นกระทบต่อชื่อเสียงของประเทศเป็นอย่างมาก และเรื่องนี้เมื่อได้ติดตามตรวจสอบเอกสารหลักฐานข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้ว บ่งบอกชัดเจนถึงปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้น ซึ่งถ้าฝ่ายค้านไม่ดำเนินการ และถ้าจากนี้รัฐบาลไม่ดำเนินการต่อไป เราคงหวังอะไรไม่ได้จากนโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การอภิปรายครั้งนี้จึงเป็นการอภิปรายรัฐมนตรีเพียงท่านเดียว และเป็นกรอภิปรายเรื่องเดียว เราพูดเฉพาะเรื่องนี้จริง ๆ เรื่องอื่น ๆ จะมีอะไรอีกมากมายก็ตาม แต่วันนี้เราจะชี้ให้เห็นชัดว่าเกิดปัญหาขึ้นในโครงการนี้ในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวข้องกับเครื่องตรวจวัตถุระเบิด พรรคฝ่ายค้านได้ฟังเสียงตอบโต้สับสนประมาทมากมายว่าจะเป็นเรื่องของสำนวนโวหาร จะเป็นเรื่องของการเอาข้อมูลเก่า ๆ มา อีกไม่กี่ชั่วโมงจากนี้ไป จะเป็นข้อพิสูจน์ว่าเป็นอย่างนั้นหรือไม่ แต่กราบเรียนก่อนว่าขณะนี้พวกกระผมทำงานกันบนพื้นฐานของข้อมูล และท่านไม่ต้องห่วงเลยครับ ท่านลุกขึ้นมาชี้แจง ท่านพูดไม่เก่งท่านว่าอย่างนั้น กระผมกราบเรียนว่าพวกกระผมไม่ถือสาหรอกครับถ้าท่านจะพูดจาตะกุกตะกักหรือไม่ชัด แต่กระผมขอให้ท่านพูดความจริง และกระผมขอให้ท่านตอบตรงประเด็นครับ และสำคัญที่สุด ข้อมูลการชี้แจงทั้งหลายนี้ขอให้ท่านได้นำเสนออย่างมีทริโอต์ปะ มีความรู้สึกละเอียดต่อสิ่งที่เป็นความผิดทั้งหลายที่เกิดขึ้น กระผมให้ความมั่นใจว่าการอภิปรายของพวกกระผมนั้นจะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข้อเท็จจริงที่เราได้ไปเสาะแสวงหามา และเราจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัดทุกประการ กระผมอยากให้กระบวนการทำหน้าที่ของทั้ง ๒ ฝ่ายในวันนี้เป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์ที่ทำให้ประชาชนเห็นคุณค่าของวิถีทางในระบบรัฐสภา กระผมหวังว่าจะไม่มีการใช้ระบบการเมืองเก่า ๆ ระบบน้ำเน่า หรือการทำอะไรที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของพวกเราวันนี้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในการอภิปรายของกระผมในเบื้องต้นนั้นจำเป็นต้องใช้อเอกสาร ในบางช่วงบางขณะก็จำเป็นต้องอ่านเอกสารและขณะเดียวกันก็จะขออนุญาตที่จะใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการให้ท่านสมาชิกทั้งหลายและประชาชนทางบ้านได้มองเห็นเอกสารชัดเจนยิ่งขึ้น เรื่องที่

เกี่ยวข้องกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ตรวจวัดโลหะเบต ซีทีเอ็กซ์ (CTX) เป็นเรื่องอื้อฉาวขึ้นมาหรือถูกเปิดโปงออกมาครั้งแรกไม่ใช่ในประเทศไทย เกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกา เหตุผลที่เรื่องนี้ไปโด่งดังในสหรัฐอเมริกาก็เพราะว่าบริษัทที่ผลิตและขายอุปกรณ์ชิ้นนี้คือบริษัท อินวิชั่น (InVision) เป็นบริษัทที่ตั้งอยู่ในสหรัฐ บังเอิญในช่วงปีที่ผ่านมามีบริษัทนี้จะมีการดำเนินการควบรวมกิจการกับบริษัท จีอี (GE) ในช่วงของการควบรวมกิจการนั้น ในช่วงที่ต้องมีการตรวจสอบทางบัญชีทั้งหมดก็ได้ปรากฏการร้องเรียนเป็นข้อเท็จจริงขึ้นมาว่า บริษัท อินวิชั่น นั้นได้กระทำการละเมิดหรือฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทุจริตในต่างประเทศ ที่สหรัฐเรียกย่อ ๆ ว่า เอฟซีพีเอ (FCPA) จากการร้องเรียนว่ามีการกระทำผิดกฎหมายฉบับนั้นก็นำไปสู่ทั้งการตรวจสอบภายในที่เกิดขึ้นในบริษัท และนำไปสู่การสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานของสหรัฐ ๒ หน่วยงาน คือกระทรวงยุติธรรมและ ก.ล.ต. จนกระทั่งเมื่อปลายปีที่แล้วทางกระทรวงยุติธรรมก็จึงมีข้อยุติกับบริษัทเกี่ยวกับเรื่องของคุณคดีนี้ และเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมาก็มีข้อยุติที่เกิดขึ้นกับ ก.ล.ต. เช่นเดียวกันข้อยุติในทางคดีที่ว่านี้ นำไปสู่การปรับหรือการลงโทษ ซึ่งหมายถึงว่าได้เกิดการกระทำความผิดตามกฎหมายของสหรัฐ และจึงเป็นเหตุให้เราต้องมาติดตามว่าความผิดที่เกิดขึ้นนั้นมันมาเกี่ยวข้องกับคนของเราหรือไม่ กฎหมายว่าด้วยการทุจริตในต่างประเทศของสหรัฐนั้น เขาบัญญัติขึ้นมา ก็เพราะเขาต้องการให้ระบบธุรกิจของเขาเป็นระบบที่โปร่งใสมีธรรมาภิบาล และเขารู้ว่าบริษัทของเขานั้นต้องทำธุรกิจไปทั่วโลก สิ่งใด ๆ ที่เขาไม่ยอมรับให้เกิดขึ้นในประเทศของเขาในแง่ของการทุจริต เช่น การติดสินบน การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในลักษณะของการไปเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เขาก็ไม่ต้องการให้บริษัทของเขาทำสิ่งนั้นในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นความผิดที่เกิดขึ้นครั้งนี้มันจึงเป็นเรื่องของความผิดที่เกิดขึ้นในเรื่องของการทุจริตจริง ๆ และเชื่อว่าตั้งแต่เรื่องนี้เป็นข่าวคราวมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน ในปีนี้ พี่น้องประชาชนคนไทยคงได้เห็นเอกสารหลายฉบับ ทั้งที่เป็นเอกสารการแถลงข่าว แม้กระทั่งเอกสารที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีที่ ก.ล.ต. ดำเนินการ แต่มันมีเอกสารอยู่ฉบับหนึ่งครับ ซึ่งกระผมถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องนี้ เป็นเอกสารซึ่งจนถึงวันนี้ยังไม่ได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในประเทศไทย แม้ว่าจริง ๆ ไม่ใช่เป็นเอกสารลับ เอกสารฉบับนี้ถือว่าเป็นเอกสารสำคัญที่สุดที่เราจะใช้ในการตรวจสอบว่าเรื่องนี้มีการทุจริตหรือไม่ เอกสารที่ว่าคือข้อตกลงระหว่างกระทรวงยุติธรรมกับบริษัท อินวิชั่น และกับบริษัท จีอี ซึ่งได้ทำการตกลงกันเมื่อเดือนธันวาคมปีที่แล้วครับช่วงปลายปี เป็นเอกสารที่กระทรวงยุติธรรมของสหรัฐทำข้อตกลงกับบริษัทโดยมีเงื่อนไขจากทั้ง ๒ ฝ่าย ในฝ่ายของกระทรวงยุติธรรมก็คือภายใต้ข้อตกลงนี้จะไม่ดำเนินคดีกับบริษัท อินวิชั่น หรือบริษัท จีอี แต่อาจจะมีการดำเนินคดีเมื่อใดก็ได้ในช่วง ๑ ปี หรือ ๒ ปี หลังจากข้อตกลงนี้ใช้บังคับ ถ้าหากว่าฝ่ายบริษัทละเมิดข้อตกลง ขณะเดียวกันแม้กระทรวงยุติธรรมสหรัฐจะไม่ดำเนินคดีกับบริษัทก็ยังมีสิทธิที่จะดำเนินคดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะเป็นเจ้าหน้าที่ของบริษัทจะเป็นใครก็ตามที่มีส่วนในการละเมิดกฎหมาย เอกสารฉบับนี้แบ่งเป็น ๓ ส่วน มีจดหมายนำมีเป็น ข้อตกลง และที่สำคัญคือมีภาคผนวก ขอนำข้อความบางตอนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเอกสารฉบับนี้นั้นมีความสำคัญอย่างไร ในส่วนของจดหมายนำนั้นเขาเขียนไว้ชัดเจนว่า ข้อตกลงนี้มีผลทำให้กระทรวงยุติธรรมนั้นตกลงที่จะไม่ดำเนินคดีกับบริษัท อินวิชั่น ภายใต้กฎหมายการทุจริตในต่างประเทศ ทั้งที่มีพฤติกรรมซึ่งถือได้ว่า

เป็นการละเมิดกฎหมายดังกล่าว โดยพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นในประเทศไทยในประเทศจีนและในฟิลิปปินส์ ซึ่งจะมีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ในข้อตกลงนี้ยังมีการระบุต่อไปด้วยว่า บริษัท จีอี ยอมรับข้อเท็จจริงทั้งหลายที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก นั่นคือบรรดาข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกนั้น จะไม่มีการโต้แย้งจากบริษัท และตกลงด้วยว่าจีอีจะไม่เสนอข้อมูลอะไรต่อสาธารณะที่เป็นการขัดกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกที่ได้แนบมา ข้อตกลงนี้เมื่อเราไปดูตัวเอกสารข้อตกลงจริงนี้จะลงไปรายละเอียดมากขึ้น ได้บอกว่าการบรรยายถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในทั้ง ๓ ประเทศแยกจากกัน ฉะนั้นใครที่เคยเข้าใจว่าเอกสารสำหรับบอกมีการทุจริต พุดรวม ๆ ๓ ประเทศไม่ใช่ เขาแยกเป็นแต่ละประเทศว่าในแต่ละประเทศมีพฤติกรรมอย่างไร แล้วเขาก็บอกว่าโดยสรุปกระทรวงยุติธรรมเชื่อว่า บริษัท อินวิชั่น นั้น โดยการดำเนินงานของพนักงานของตัวแทนของตัวแทนหรือผู้จัดการจำหน่ายได้ใช้วิธีการอันเป็นการทุจริตในการเสนอในการสัญญาที่จะจ่ายเงินหรือสิ่งอื่นใดที่มีมูลค่าแก่เจ้าหน้าที่ในต่างประเทศเพื่อที่จะประกอบธุรกิจหรือได้ธุรกิจในประเทศไทย ประเทศจีนและประเทศฟิลิปปินส์ และภายใต้ข้อตกลงนี้ก็ไปผูกมัดว่า สำหรับกรณีของประเทศไทยนั้น ถ้าบริษัทยังจะขายอุปกรณ์หรือสินค้าตัวนี้กับประเทศไทยนั้นจะต้องขายตรงเท่านั้น ไม่ให้มีการขายผ่านตัวแทนเหตุผลก็จะปรากฏชัดเจนว่าอะไร เมื่อเราได้เข้าไปดูภาคผนวก ข้อตกลงนี้ไม่ใช่เรื่องทำเล่น ๆ กว่าจะมาสรุปเป็นข้อตกลงนี้ เขาก็มีการสืบสวนสอบสวน หาข้อเท็จจริง พฤติกรรมต่าง ๆ แล้วสถานะของเอกสารฉบับนี้ไม่ใช่แค่ว่าตกลงแล้วก็แล้วกันไป ในเอกสารฉบับนี้ยังเขียนว่า ถ้าเมื่อใดก็ตามบริษัทละเมิดข้อตกลงนี้ ให้ถือว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกนั้นเป็นคำสารภาพที่ผูกมัดบริษัทในการดำเนินคดีต่อไป นั้นหมายความว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในข้อตกลงนี้ ภาคผนวกนี้ ผ่านกระบวนการการกลั่นกรองสืบสวนสอบสวนมาตีพิมพ์พอที่บริษัทต้องไม่โต้แย้ง และถ้าหากในช่วงที่มีการทำข้อตกลงนี้บริษัทละเมิดข้อตกลงเขาจะถือว่าเป็นคำสารภาพที่ผูกมัดในการดำเนินคดีต่อไปได้เลย ไม่เรียกว่าเป็นข้อตกลงที่มาจาก การสอบสวนเบื้องต้น ข้อตกลงนี้เหมือนกับว่าบริษัทสารภาพและขอลดหย่อนผ่อนโทษจึงนำไปสู่การปรับ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงต้องไปดูว่าในภาคผนวกเขาบรรยายว่าอะไรเกิดขึ้นในประเทศไทย ในการที่จะอ่านหรือแปลเอกสารที่เป็นภาคผนวก เอ (A) และบรรยายจะแปลอย่างเคร่งครัด และเมื่อพูดถึงบริษัทหรือตัวบุคคลแล้วปรากฏเป็นอักษรย่อ ภาคผนวกอันนี้เขาใช้อักษรย่อ เพราะมันเป็นเอกสารที่ส่งไปถึงตัวบุคคล และเป็นเอกสารสาธารณะ ไม่ต้องการให้เกิดปัญหาการฟ้องร้อง เขาบรรยายไว้อย่างนี้ กรณีของประเทศไทยในปี ๒๕๓๙ รัฐบาลไทยได้เริ่มต้นในการวางแผนเพื่อก่อสร้างสนามบินแห่งใหม่ในกรุงเทพฯ เพื่อการนี้รัฐบาลไทยได้ตั้งบริษัทขึ้นมาบริษัทหนึ่งเรียกว่า บริษัท เอ ซึ่งมีหน้าที่ในการที่จะทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างสนามบินนี้ บริษัท เอ รัฐบาลไทยเป็นผู้ควบคุมและเป็นเจ้าของ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือ ๒๕๔๖ บริษัท เอ ได้ว่าจ้างผู้รับเหมาใหญ่ เอ เพื่อก่อสร้างอาคารที่พักอากาศยาน และอาคารที่พักผู้โดยสาร ผู้รับเหมาใหญ่ เอ ได้ทำการว่าจ้างช่วงในเรื่องของการออกแบบ ผลิต จัดหาติดตั้ง ทดสอบ และการทำงานของระบบการตรวจสอบกระเปาะสำหรับอาคาร ระบบนี้จะรวมถึงการตรวจวัดถูกระเบิดในระบบของการตรวจกระเปาะทั้งหมดผู้รับเหมาช่วงเอ โดยการคาดคะเนว่าจะได้รับการว่าจ้างครั้งนี้ได้ทำสัญญาในช่วงประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ แล้วต่อมามีการแก้ไขสัญญาในปี ๒๕๔๗ กับบริษัท

อินวิชั่น โดยผู้รับเหมาช่วงเอ จะได้รับการแต่งตั้งจากอินวิชั่นให้เป็นผู้จัดจำหน่ายอุปกรณ์สำหรับระบบการตรวจสอบกระเป่า ประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๔๗ ผู้รับเหมาใหญ่เอ ก็ได้ทำสัญญากับผู้รับเหมาช่วงเอ สำหรับการดำเนินงานระบบตรวจสอบกระเป่านี้ และเดือนเมษายน ๒๕๔๗ ผู้รับเหมาช่วงเอก็จึงทำสัญญากับบริษัทอินวิชั่น ในการซื้อ จัดส่ง ติดตั้ง ทดสอบ และการทำงานของอุปกรณ์ตรวจสอบกระเป่า ๒๖ เครื่อง รวมทั้งบริการที่เกี่ยวข้อง โดยมีราคาที่ตั้งประมาณ ๓๕.๘ ล้านเหรียญสหรัฐ ผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเจรจาในสัญญานี้สำหรับอินวิชั่น คือผู้บริหารเอ และผู้จัดการเอ ส่วนผู้รับเหมาช่วง เอ มีผู้เจรจาชื่อประธานและเจ้าของบริษัทคือตัวแทนเอ ตรงนี้สำคัญ ต่อจากนี้ไปมีหลักฐานที่เพียงพอและเชื่อถือได้ว่าอินวิชั่น โดยผู้บริหารเอและผู้จัดการเอได้รู้ว่ามีโอกาสสูงมากกว่าจะมีการใช้เงินเพื่อเสนอหรือสัญญาว่าจะให้ ซึ่งกระทำโดยตัวแทนเอ ไปยังเจ้าหน้าที่ โดยอาศัยส่วนต่างของราคาซื้อจากอินวิชั่น และที่ไปขายต่อตามสัญญาที่เกิดขึ้นเป็นช่วง ๆ ผู้บริหารเอ มิได้ดำเนินการใด ๆ เมื่อได้ล่วงรู้ถึงข้อมูลนี้จึงเสมือนกับเห็นชอบที่จะให้ตัวแทนเอ ซึ่งตั้งใจที่จะใช้ส่วนต่างของราคานั้นไปจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ ดังนั้นจึงมีหลักฐานที่เพียงพอและเชื่อถือได้เริ่มต้นประมาณเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงประมาณเดือนมกราคม ๒๕๔๗ ว่าอินวิชั่นโดยการกระทำของผู้บริหารเอ และผู้จัดการเอ ได้ใช้จดหมาย และเครื่องมือการสื่อสารทางการค้าข้ามอาณาเขตอื่น ๆ เช่น อีเมล (e-Mail) และโทรศัพท์โดยทุจริต เพื่อที่จะให้เกิดการนำเสนอหรือสัญญาว่าจะเสนอโดยตัวแทนเอในการจ่ายเงิน หรือสิ่งของที่มีมูลค่าให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทย และ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า แอนด์ (And) พรรคการเมืองพรรคหนึ่งในประเทศไทย (หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองนั้น) ข้อเท็จจริงทั้งหมดไม่ได้เหมารวม ๒ - ๓ ประเทศอย่างที่พูดกัน ไม่ได้บอก หรือ บอกว่าจ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยและพรรคการเมืองไทย เพื่อที่จะก่อให้เกิดอิทธิพลต่อการกระทำ หรือการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ เพื่อที่จะทำหรือละเว้นการกระทำซึ่งเป็นการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ได้รับความได้เปรียบโดยมิชอบ และเพื่อจูงใจเจ้าหน้าที่ที่มีอิทธิพลต่อรัฐบาลไทยในการที่จะช่วยให้อินวิชั่นได้รับหรือคงไว้ซึ่งธุรกิจในประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพครับ เอกสารฉบับนี้ รัฐบาลทราบดีว่ามีอยู่ แต่รัฐบาลไม่เคยเอาเอกสารนี้ออกมาเผยแพร่หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบต่อไปว่า มันเกิดอะไรขึ้นเพื่อที่จะเอาคนที่กระทำความผิดมาลงโทษ และกระผมกราบเรียนว่า เอกสารฉบับนี้มันไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ เลยครับ และเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงของประเทศของเรา และได้บ่งชี้ถึงความไม่ปกติในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศเราอย่างมาก กระผมได้เอกสารนี้มาจากเว็บไซต์ (Web site) เนติบัณฑิตยสภาของสหรัฐอเมริกา เอกสารนี้คือเอกสารประกอบหลักสูตรการอบรมเกี่ยวกับกฎหมายการทุจริตในต่างประเทศ ภาษาอังกฤษคือ คอร์ส แมทีเรียล (Course material) ครับ ใครเข้าอบรมวันนี้เขาแจกจ่ายเอกสารนี้ให้เป็นกรณีศึกษา และในการอบรมนี้มีการอภิปรายผ่านทางเว็บไซต์ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคมที่ผ่านมา โดยผู้เชี่ยวชาญกฎหมายเอพีพีเอในการบรรยายเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้หทัยภรณ์ของอินวิชั่นและประเทศไทยขึ้นมาพูดเป็นการเฉพาะว่า กรณีนี้เป็นกรณีตัวอย่างที่ซับซ้อนกว่าปัญหาการทุจริตหรือการละเมิดกฎหมายการทุจริตของสหรัฐในอดีต ซับซ้อนกว่าเพราะเขาบอกว่า บริษัทนี้กว่า การมาใช้ผู้จัดจำหน่ายมาดำเนินธุรกิจหรือมาทำอะไรผิดนี้สามารถที่จะตัดตอนให้บริษัทของตัวเองพ้นจากความผิดได้ แต่

บัดนี้จากข้อตกลงกับกระทรวงยุติธรรม จากคดีที่ยุติในศาลแขวงแคลิฟอร์เนีย กรณีของ ก.ล.ต. นั้นได้ชี้ชัดแล้วว่า วิธีเลียงกฎหมายของบริษัทสหรัฐอเมริกาอย่างนี้ใช้ไม่ได้ ทางการสหรัฐอเมริกาไม่ยอม เวลานี้ท่านถึงเปิดเว็บไซต์ของบริษัทกฎหมายทั้งหลายในสหรัฐอเมริกา และกรณีนี้มันจะเป็นกรณีที่น่าโด่งดังมาก เขาบอกเลยว่า กรณีประเทศไทยนี้การทุจริตมันซับซ้อนกว่าที่อื่น ไม่เหมือนจีน ไม่เหมือนฟิลิปปินส์ครับ จึงมีบริษัทกฎหมายที่เขาไปอธิบายเลยบอกว่า ในอดีตที่ผ่านมา การติดสินบนทำให้เกิดปัญหากับบริษัทของสหรัฐอเมริกา ติดสินบนโดยตรงผิดอยู่แล้ว ต่อมาเลียงไปใช้บริษัทที่ปรึกษา ต่อมาเลียงไปใช้สิ่งที่เรียกว่า เอเยนต์หรือตัวแทนก็ถูกอีก ถูกเล่นงาน แต่ครั้งนี้ผู้จัดจำหน่ายซึ่งแตกต่างจากตัวแทนคือมาซื้ออุปกรณ์ไปแล้วจากบริษัทแล้วไปขายต่อ ที่เคยนึกว่าตัดตอนกันได้ไม่ผิดตามกฎหมายบัดนี้สหรัฐอเมริกาถือว่าเป็นการทุจริต เรื่องนี้กระทบกระเทือนชื่อเสียงของประเทศเมื่อเอกสารเหล่านี้ปรากฏออกไป และเป็นหลักฐานที่ผ่านกระบวนการของการสืบสวนสอบสวนกลั่นกรอง ถูกนำไปใช้ได้ในการบวนการยุติธรรมในสหรัฐนี้ พวกกระผมก็ต้องมาดูต่อว่า มันมีการทุจริตเกิดขึ้นในโครงการนี้จริงหรือไม่และเมื่อปรากฏข่าวขึ้นมาท่านรัฐมนตรีหรือผู้เกี่ยวข้องทำอะไร กระผมก็ขอตั้งประเด็นเลยครับเพื่อจะพิสูจน์ต่อไปว่า ที่เขากล่าวหาว่ามันมีการทุจริตนี้มันทุจริตจริง ๆ คือ

๑. กระบวนการของการอนุมัติโครงการนี้ ถูกต้องไหม เปิดช่องให้เกิดการทุจริตอย่างที่เขา กล่าวหาหรือไม่ เมื่อ บทม. คือบริษัทที่รับผิดชอบเรื่องท่าอากาศยานทั้งหมดไปว่าจ้างผู้รับเหมาใหญ่คือ ไอทีโอ (ITO) ไปว่าจ้างผู้รับเหมาช่วง คือบริษัท แพทริออต (Patriot) ไปซื้ออุปกรณ์มาจากบริษัท อินวิชั่น โดยผู้รับเหมา ช่วงคือบริษัท แพทริออต นั้น ผู้ดำเนินการก็คือคุณวรพจน์ที่ประชาชนรู้จักกันว่า คุณเซ และบริษัท อินวิชั่น ก็มีผู้บริหารที่ชื่อ เดวิด ฟินเลอร์ และผู้จัดการที่ชื่อ นายวี และเขาบอกว่า เอาส่วนต่างราคานี้ อินวิชั่นขายให้แพทริออต แพทริออตขายให้ ไอทีโอ ไอทีโอขายให้เรา คือสนามบินมีส่วนต่างราคา เอาเงินไปจ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ และพรรคการเมืองไทย ก็เชื่อว่ากระบวนการอนุมัติโครงการนี้ทำไมต้องทำอย่างนี้ ทำไมต้องซื้อกัน ๒ ทอด ๓ ทอด นั้นเป็นประเด็นแรกที่กระผมจะชี้ให้เห็นถึงความผิดปกติที่เป็นความไม่ชอบมาพากลที่เกิดขึ้น

๒. ก็คือเมื่อเขากล่าวหาว่าสินบนมันออกมาจากส่วนต่างของราคา ก็พิสูจน์ให้เห็นว่ามันมีการสร้างส่วนต่างของราคาโดยปราศจากเหตุผลจริง ๆ จึงมีจำนวนเงินอยู่ ๒ ก้อนที่อาจจะถูกนำไปใช้เป็นการให้สินบนตามแนวทางที่เขาสรุปไว้ในเอกสาร

๓. การที่รัฐเขายอมตกลงกับบริษัท อินวิชั่น และบริษัท จีอี เหตุผลหนึ่งที่เขาไม่ดำเนินการคดี เพราะเขานึกว่าเมื่อเขาทำมาถึงขั้นนี้แล้ว เขาจะหยุดยั้งการดำเนินการตามโครงการนี้ได้ ก็จะได้ไม่มีเงินไปจ่ายสินบน แต่ตรวจสอบแล้วจะเห็นว่า แม้มีเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นแล้วรัฐบาลเดินหน้าตั้งตัวว่าต้องจ่ายเงินก้อนนี้ออกมาได้

๔. แนวทางการดำเนินงานของรัฐมนตรีและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดตรงกันข้ามกับความพยายามที่จะหาค้นผิดมาลงโทษ หรือค้นหาความจริง แต่มีการบิดเบือนมีการเบี่ยงเบนด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา

ทั้ง ๔ ประเด็นนี้จะเป็นการสมคบกันเพื่อให้เกิดการว่าจ้าง จะเป็นการบวกราคาส่วนต่าง จะเป็นการจ่ายเงินโดยไม่ชอบหรือจะเป็นการบิดเบือนเบี่ยงเบนประเด็นนั้น กระผมยืนยันว่าไม่มีทางเลยที่พวกกระผมจะสามารถไว้วางใจให้ท่านรัฐมนตรีทำงานต่อได้

มาดูประเด็นแรก โครงการนี้ก็ต้องเริ่มจาก บทม. คือบริษัทที่รับผิดชอบเรื่องของสนามบิน ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งขึ้นมา หัวใจของเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ที่ว่าสนามบินจะรองรับคน ๓๐ ล้านคน หรือ ๔๕ ล้านคน หัวใจของเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ที่ว่าท่านจะซื้อหือ แอล (L) ๓ หรือจะซื้อหือซีทีเอ็กซ์ หรือว่าหือไหนดีกว่ากัน รัฐมนตรีไม่ต้องเสียเวลาชี้แจงสภาเลย เรื่อง ๓๐ ล้านคน เป็น ๔๕ ล้านคน คุณสมบัติ แอล ๓ คุณสมบัติซีทีเอ็กซ์ ค่าชี้แจงของท่านจะได้ไม่ต้องวุ่นเหมือนกับสายพานกระเป่าที่กำลังจะสร้างที่สนามบินสุวรรณภูมิ แต่ที่สนใจก็คือทำไมโครงการนี้ต้องมีการอนุมัติว่าจ้างแบบนี้ พวกกระผมก็ต้องการสนามบินใหญ่รองรับผู้โดยสารได้มาก ต้องการสนามบินที่ทันสมัย มีระบบรักษาความปลอดภัยที่เป็นที่มั่นใจของชาวโลกมาตรฐานสูงสุดถ้าเรามีเงิน ก็ยินดีที่จะสนับสนุนให้เราใช้ สนับสนุนให้การก่อสร้างสนามบินนี้เป็นไปโดยเร็วที่สุดตามนโยบายของรัฐบาลว่า จะต้องพยายามเปิดสนามบินนี้ให้ได้ในปลายปีนี้ แต่ไม่ยอมให้สนามบินใหม่เป็นแหล่งหากินของนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่รัฐ เมื่อจะต้องมีการขยายขนาดของสนามบินให้รองรับผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคนต่อปี เมื่อเกิดเหตุการณ์ ๑๑ กันยายน อันนำมาสู่มาตรฐานที่เข้มงวดขึ้นของการตรวจสอบกระเป่าก็ถูกต้องแล้วครับที่บริษัทคือ บทม. คือรัฐบาลนี้แหละจะต้องมีการมาปรับปรุงโครงสร้างแล้วก็โครงการนี้ทั้งหมด ฉะนั้นมติที่จะทำเรื่องนี้ในเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ไม่มีใครโต้แย้ง แต่ว่าเมื่อจะต้องปรับปรุงกันใหม่นี้ควรจะทำอย่างไร ควรจะทำอย่างไรที่จะให้โครงการโปร่งใสและดีที่สุด เราก็ควรจะยึดถือปฏิบัติตามแนวทางที่เป็นระเบียบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างหรืออย่างน้อยเจตนาธรรมของมัน นั่นก็คือว่าในฐานะผู้ซื้อต้องศึกษาออกแบบ ต้องสืบราคา ถ้าแข่งขันประมูลได้ก็ประมูล ถ้าประมูลไม่ได้ด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม ก็มีข้อมูลในเชิงราคาคุณภาพของสินค้ามาอ้างอิงเพื่อใช้ต่อรองได้ ตั้งต้นรัฐบาลก็ทำอย่างนั้น ๒๓ มกราคม ๒๕๔๖ บทม. ก็มีมติให้ทำอย่างที่กล่าว ซึ่งเป็นเรื่องที่ฟังจะกระทำถ้ารักษาผลประโยชน์ของผู้ซื้อ ในกรณีนี้ก็คือประชาชน บทม. ก็มีมติให้ เอ็มเจทีเอ (MJTA) ไปออกแบบระบบมาทั้งหมด แต่พอถัดมาหนึ่งเดือนความผิดปกติเริ่มเกิดครั้งแรกก็คือ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ นายกรัฐมนตรีได้ลงนามในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ฉบับที่ ๒ เพื่อมารองรับการดำเนินงานในโครงการของสนามบินสุวรรณภูมิ โดยระเบียบนี้ก็จะมึคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเรียกว่า กทภ. นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ท่านรัฐมนตรีเป็นกรรมการ ที่น่าสนใจคือระเบียบที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘/๑ คือให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจให้ความเห็นและวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการที่บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ จำกัด แห่งใหม่ จะต้องดำเนินการใด ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ แล้วมาถึงมติคณะรัฐมนตรีล่าสุดขณะนั้นคือ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ชี้ขาดเรื่องในส่วนที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำคำสั่งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีมาใช้บังคับแก่บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ จำกัด แห่งใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำแผนงานและโครงการการก่อสร้างการบริหารแผนงานและโครงการ การพัสดุดการเงิน การค้าต่างตอบแทน การทำสัญญาการควบคุมแผนงานและโครงการ หรือการดำเนินการอื่นใด

เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว ตามระเบียบนี้ ต่อไปนี้คณะกรรมการชุดนี้ กทท. นี้มีอำนาจเบ็ดเสร็จ อยากจะทำตามระเบียบไหน คำสั่งไหน มติไหน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างการเงินการพัสดุอะไรนี้จะปฏิบัติก็ได้ไม่ปฏิบัติก็ได้ อยู่ที่คณะกรรมการชุดนี้จะชี้ระเบียบก็คงมีความตั้งใจว่าต้องให้อำนาจเบ็ดเสร็จ เพราะว่าต้องเร่งแล้ว แต่ระเบียบตัวนี้แหละครับคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้การดำเนินงานในโครงการหลังจากนี้ไปเปิดช่องโหว่ช่องว่างให้เกิดการทุจริตได้ เพราะว่าหลังจากนั้นแค่ ๒ สัปดาห์ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ บทท. ก็มีมติยกเลิกมติเดือนมกราคมที่บอกให้เอ็มเจทีเอไปออกแบบระบบสายพาน ออกแบบระบบการตรวจสอบวัตถุระเบิด ตรวจสอบกระเป๋า อ้างว่าถ้าให้เอ็มเจทีเอไปออกแบบ ไปทำเป็นราคามา แล้วต่อมาอาจจะต้องมีการประมูลแข่งขันหรืออะไรก็ตามจะเกิดความล่าช้า เสียเวลา ประเมินกันไว้ว่า ๖ เดือน รัฐบาลต้องการเร่งรัด เพราะฉะนั้นไม่เอาไม่ให้อเอ็มเจทีเอไปทำงานนี้และมีมติว่า งานเฉพาะในส่วนนี้ให้ไอทีโอทำ ไอทีโอก็คือผู้รับเหมาที่ดำเนินโครงการต่าง ๆ ในสนามบินอยู่แล้ว เป็นเรื่องแปลกใหม่ ผู้ซื้อจะอนุมัติให้ผู้ขายเป็นคนไปประเมินทุกสิ่งทุกอย่างมา และก็มาขายให้ไอทีโอ เขาบอกเขาไม่ยอมทำ ที่เขาไม่ยอมทำเพราะเขาบอกเลยว่าเขาไม่มีความเชี่ยวชาญที่จะมาประเมินทำงานเรื่องนี้ ในเรื่องระบบรักษาความปลอดภัยในการตรวจวัตถุระเบิด เรื่องของการออกแบบ เรื่องของสายพานลำเลียงกระเป๋าต่าง ๆ หลังจากที่มีมติให้ไอทีโอไปทำแล้วเขาไม่ยอมทำนี้ ต้องเจรจากันไปกันมากกว่าจะตกลงได้ใช้เวลาประมาณ ๔ - ๕ เดือน ซึ่งผมดูแล้วก็เป็นเรื่องแปลกเพราะว่าเดิมบอกเอ็มเจทีเอเขาจะทำงานซ้ำเขาใช้เวลา ๖ เดือน แต่พอมาให้ไอทีโอทำ ๔ - ๕ เดือนยังไม่ถึงไหนเลย ครับ มาตกลงให้เขาทำจริง ๆ คือวันที่ ๒ กรกฎาคม แล้วไอทีโอก็ไปจ้างบริษัทที่จะไปทำการศึกษารองอุปกรณ์ตรวจวัตถุระเบิด เรื่องระบบสายพานนี้ครับ ชื่อบริษัท เคจ (CAGE) แต่เป็นไอทีโอจ้างนะครับ แล้วเขาก็บอกว่าถ้าจะให้เขาทำอยู่ฝ่ายเดียว เดี่ยวรัฐก็จะมีหลักประกัน เขาก็บอกเงื่อนไขที่เขารับมาทำคือ ตัวฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายสนามบินต้องไปจ้างบริษัทที่ปรึกษาอีกบริษัทหนึ่งมาช่วยตรวจหรือรับรองสิ่งที่บริษัท เคจ และไอทีโอจะนำเสนอ เพราะฉะนั้นจากกุมภาพันธ์ถึงกรกฎาคมมันเหมือนไม่มีอะไรคืบหน้า เพราะว่ากำลังสาละวนว่าทำอย่างไรไปหาคนที่มาออกแบบมาทำเรื่องนี้ สิ่งที่น่าสนใจ ในระหว่าง ๔ - ๕ เดือนนี้เกิดอะไรขึ้น เอกสารที่อ่านเมื่อสักครู่ บอกว่าเดือนพฤษภาคม ช่วงระหว่าง ๔ - ๕ เดือนนี้ที่บริษัทแพทริออตไปทำสัญญากับบริษัท อินวิชั่น และในข้อความเอกสารที่กระผมอ่านไปเขาสรุปเอาไว้ว่าที่มาทำสัญญานี้เพราะคาดคะเนว่าจะได้มีโอกาสมาทำงานนี้ นี้ฝ่ายสนามบินยังไม่รู้เลยนะครับจะไปจ้างใครออกแบบ แต่ว่าแพทริออตกล้าหาญชาญชัยที่จะทำสัญญาแล้วกับบริษัท อินวิชั่น โดยคาดคะเนว่าที่สุดต้องมาซื้อของจากเขา ผ่านเขา และในช่วงนี้เช่นเดียวกันครับ คือในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ก็มีบริษัทที่ไปจดทะเบียนที่สหรัฐอเมริกาชื่อบริษัท ซิสเต็ม ดีไซน์ แอนด์ ดีเวลลอปเมนต์ อินคอร์ปอเรชัน (System design and development incorporation) เป็นบริษัทของเนวาดา ไปจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ภายหลังเปลี่ยนชื่อมาเป็นบริษัท ควอโตรเทค (Quatrotec) เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ หลังจากเดือนกรกฎาคมทาง บทท. ไปให้ไอทีโอไปจ้างบริษัท เคจ ออกแบบ แล้วไอทีโอ บอกว่าช่วยไปหาบริษัทที่ปรึกษามารับรองตรวจการออกแบบนี้ต่อมา บทท. เลือกที่จะจ้างบริษัท ควอโตรเทค ซึ่งเพิ่งตั้งขึ้นได้ ๒ เดือน ที่อ้างว่าบริษัทนี้มีประสบการณ์ ๒๐ กว่าปี ซึ่งไม่ใช่ ใบจด

ทะเบียนเขาตั้งเดือนมิถุนายน ประสบการณ์ที่เขาจะอ้าง เขาจะอ้างว่าเป็นตัวบุคคลในบริษัท ไม่ทราบว่ามีมาตรฐานอะไร คนทำงานอยู่ในบริษัทซึ่งมีประสบการณ์ก็หยิบมาเป็นประสบการณ์ของตัวเองได้อย่างนั้นหรือไม่ บริษัท คิวโอโทรเทค เคยได้งานที่อื่นบ้างไหม เขาก็ไปได้งานที่ซานฟรานซิสโกจริง ๆ ครับ แต่ได้หลังจากที่มาได้ที่ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ เพราะมีบันทึกการรายงานการประชุมของกรรมการที่รับผิดชอบสนามบินซานฟรานซิสโก เขาไปจ้างคิวโอโทรเทคครับแล้วในบันทึกการประชุมทำไมเขาจ้างคิวโอโทรเทค เขาบอกว่าเขาได้ชื่อบริษัท คิวโอโทรเทค มาจากบริษัท อินวิชั่น แล้วเป็นบริษัทเดียวด้วยที่ทำข้อเสนอเข้าไปจึงได้งานไป ในช่วง ๔ - ๕ เดือน ที่ท่านอ้างเปลี่ยนวิธีทั้งหมดนี้ละครับ มันเกิดการสมคบขึ้นทั้งในประเทศ ทั้งต่างประเทศ ตั้งแท่นตั้งท่าไว้แล้วว่าที่สุดก็ต้องไปซื้ออุปกรณ์ซีทีเอ็กซ์จากบริษัท อินวิชั่น ผ่านบริษัท แพทริออต หลังจากนั้นเมื่อตั้งบริษัทตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เริ่มต้นกันไปทำงานสักระยะนี้ครับ ก็ถึงขงเข้ามาเพื่อที่จะให้อนุมัติ เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ ปลายเดือนประชุม กทท. ท่านรัฐมนตรีรายงานต่อที่ประชุมว่า มันมีปัญหาเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการปรับปรุงเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในอาคารผู้โดยสาร และอาคารเทียบเครื่องบินให้สามารถรองรับผู้โดยสารเพิ่มขึ้นจาก ๓๐ ล้านคน เป็น ๔๕ ล้านคนต่อปี ทำให้ต้องมีการจัดซื้อจัดจ้างเพิ่มขึ้น ปัญหาคือที่ท่านรัฐมนตรีรายงาน ผู้ปฏิบัติงานต่างระวางตัวในการจัดซื้อจัดจ้างจนก่อให้เกิดความล่าช้า เนื่องจากเกรงปัญหาการตรวจสอบความไม่โปร่งใสและระเบียบขั้นตอนต่าง ๆ เช่น จากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น ที่ทำทั้งหมดเพื่อจะปูทางว่าจัดซื้อ จัดจ้าง จัดหาด้วยวิธีนี้ ไม่เรียกวิธีพิเศษ เรียกวิธีพิเศษ และในที่สุดในเดือนตุลาคมวันที่ ๑๕ ก็มีกรนำเรื่องนี้เข้าเสนอที่ประชุม กทท. คณะกรรมการที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ การประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ บ่าย ๓ โมง ที่ตึกสันติไมตรีทำเนียบรัฐบาล การประชุมวันนั้นน่าจะเป็นเรื่องการอนุมัติในหลักการ ว่าจะต้องทำโครงการนี้แล้วเบื้องต้นมีข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างไร วันนั้นท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน แล้วก็ท่านรัฐมนตรีสุริยะก็อยู่ในที่ประชุม

การพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔.๔ การเพิ่มระบบตรวจสอบอุปกรณ์ และงานสาธารณูปโภค สำหรับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพื่อรองรับผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคนต่อปี ประธานคณะกรรมการ กทท. (นายกรัฐมนตรี)อนุญาตให้ปลัดกระทรวงคมนาคม และนายธีระวัฒน์ ศรีฉัตรวิฑูรย์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ชี้แจงรายละเอียดโครงการการเพิ่มระบบตรวจสอบอุปกรณ์และงานสาธารณูปโภค เพื่อรองรับผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคนต่อปี ที่เสนอโดย บทม. ต่อที่ประชุม ปลัดนะไม่แปลกหรือครับเป็นหน้าที่ แต่ที่ปรึกษารัฐมนตรีมีหน้าที่อะไรที่ต้องเสนอเรื่องนี้ด้วยตัวเอง รายงานการประชุมกล่าวว่า ท่านปลัดและนายธีระวัฒน์นี้ได้ชี้แจงรายละเอียดโครงการที่ บทม. เสนอพร้อมทั้งฉายภาพแบบจำลองที่เข้าใจว่า ล็อก (Lock) ยี่ห้อเรียบบรียอ บรรยายฉายภาพจำลองสรุปได้ว่า จะต้องมีการขยายสนามบินจาก ๓๐ ล้านคน เป็น ๔๕ ล้านคน แล้วก็จะต้องมีการเพิ่มโครงสร้างต่าง ๆ และก็เสนอว่า ต้องมีการปรับปรุงระบบขนส่งกระเป๋าสัมภาระให้เป็น ซิงเกิล ซิสเต็ม (Single system) พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนระบบตรวจสอบความปลอดภัยเป็นแบบ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ โฮลด์ แบ็กเกจ อินไลน์ สกรีนนิ่ง ซิสเต็ม (Hold Baggage Inline Screening System) วงเงิน ๔,๕๐๐ ล้านบาท ลอยมาเลยครับ ๔,๕๐๐ ล้านบาท นี่ไอทีไอไปจ้างเคจออกแบบ ผู้ขายทั้งนั้น ฝ่ายซื้อไม่ทันดู

อะไรเลย ควอโตรเทคก็ยังไม่ได้จ้าง แม้จะรู้จักอยู่บ้าง แต่ว่าสรุปตัวเลขมา ๔,๕๐๐ ล้านบาท บริษัทที่ปรึกษาของโครงการทั้งหมดคือ บริษัท พีเอ็มซี (PMC) บันทึกลงเข้าสู่ที่ประชุมด้วยว่า ตัวเลขนี้ยังไม่มี การตรวจสอบรับรอง แต่ลอยมาเลย ๔,๕๐๐ ล้านบาท พอเสนอเสร็จว่าเป็น ๔,๕๐๐ ล้านบาท ท่านนายกท่านก็ดีศรีรับขอแจม (Jam) ด้วยคน ประธาน กทท. ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับระบบ เอกซเรย์กระเป๋าและสัมภาระของผู้โดยสารที่จะนำมาใช้ตามโครงการว่าสามารถจะให้ข้อมูลรายละเอียดได้เท่ากับเครื่องเอกซเรย์ที่ใช้อยู่ในโรงพยาบาล ซึ่งจะสามารถประมวลข้อมูลให้เห็นภาพได้ ๓ มิติถือได้ว่าเป็นระบบที่ทันสมัยมาก เพราะสามารถบอกวัตถุต้องสงสัยได้โดยอาศัยการวัดความเข้มของแสงเอกซเรย์ที่ผ่านวัตถุและรูปร่างลักษณะอย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด หรือวัตถุระเบิด สิ่งที่ต้องดำเนินการในการจัดหาระบบ ได้แก่ การซื้อหรือจัดหาระบบที่ทันสมัยล่าสุดมาใช้ เพราะเทคโนโลยีเรื่องนี้มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากอย่างจัดหาระบบที่กำลังจะล้าสมัยมาใช้ นอกจากนี้จะต้องมีข้อตกลงเรื่องการช่วยปรับปรุงระบบ ซอฟต์แวร์ (Software) ของเครื่องมือให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และการดูแลบำรุงรักษาเครื่องให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ บทท. ไปดำเนินการปรับปรุง นี้ละระบบตรวจสอบกระเป๋าสัมภาระผู้โดยสาร ๔,๕๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ ให้ดำเนินการจัดหาระบบผู้ตรวจสอบกระเป๋าและสัมภาระผู้โดยสารที่เป็นเทคโนโลยีล่าสุด พร้อมทั้งมีเงื่อนไขให้ปรับปรุงซอฟต์แวร์ของระบบให้ทันสมัยอยู่เสมอรวมทั้งการบำรุงรักษาตามปกติไว้ด้วย หลังจากวันนั้นจบแล้ว เพราะว่างประมาณที่เขาเสนอ ๔,๕๐๐ ล้านบาท ตัวเครื่องตรวจวัตถุระเบิดเสนอเอาไว้ว่า ต้องซื้อ ๓๐ เครื่อง เครื่องละ ๗๒ ล้านบาท ถ้าซื้อ ๓๐ เครื่อง มียี่ห้อเดียว เพราะอีกยี่ห้อหนึ่งจะต้องใช้จำนวนเครื่องมากกว่านี้ ราคาต่อเครื่องที่บอก ๗๒ ล้านบาท นี่ก็ใกล้เคียงยี่ห้อนี้ที่สุด เพราะฉะนั้นที่เหมือนกับจะอนุมัติหลักการไม่ใช่ครับ ไม่ได้อนุมัติในหลักการเลย และต่อมาก็ไม่เป็นที่น่าแปลกใจอะไรครับ รายงานที่เสนอว่าระบบต้องเป็นอย่างนั้น ทันสมัยอย่างนี้ควอโตรเทคก็รายงานเลยครับ รายงานรัฐบาลเลยว่า ที่จะตรวจกระเป๋าได้ ๑๑๐ ใบต่อนาที เขาเขียนว่า ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ของอินวิชั่นเป็นยี่ห้อเดียวที่จะสามารถทำตามข้อกำหนดนี้ได้ ในรายงานของควอโตรเทค ต่อมาตอบอีกครั้งว่า ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ เป็นอุปกรณ์ตรวจวัตถุระเบิดยี่ห้อเดียวที่ได้รับการรับรองจาก ทีเอสเอ (TSA) ที่สามารถตรวจสอบยาเสพติดได้ เพราะฉะนั้นกรรมการที่เบ็ดเสร็จของท่านที่บอกอนุมัติหลักการไม่ใช่ละครับ วันนั้นอนุมัติไปชัดเจน ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ราคา ๔,๕๐๐ ล้านบาท ต่อไปก็ไปมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน จากนั้น บทท. ก็ลงไปเจรจาทำสัญญากับไอทีโอ คือตอนจะไปทำสัญญาสุดท้ายไปต่อรองลดราคาเขา ๕๐ ล้านบาท เขาลดให้ ๒๙ ล้านบาท แล้วก็ทำสัญญากันในเดือนมีนาคม ๒๕๔๗ การอนุมัติโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ตรงนี้ไม่ปกติ รัฐบาลที่เป็นคนซื้อของไม่มีแบบกลางของตัวเอง ให้คนขายไปออกให้ ไม่มีคณะกรรมการที่จะมาประเมินอะไรทั้งสิ้นว่ามันสมเหตุผลผลไหม ไม่มีราคากลาง ทั้งหมดทำตาม แนวทางที่เหมือนกับให้ฝ่ายขายเขาไปทำตามใจชอบแล้วในระหว่างที่ซูลมุนกันอยู่ ในช่วงกลางปี ๒๕๔๖ ก็ไปล็อกกันเรียบร้อยทั้งในสหรัฐอเมริกา ทั้งในประเทศไทย มีสัญญาเกิดขึ้นระหว่างอินวิชั่นกับแพทริออตและก็มี การไปก่อตั้งบริษัทที่ปรึกษาขึ้นเพื่อมารับงานนี้เป็นการเฉพาะด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมกราบเรียนว่า ในประเด็น

ที่กระผมตั้งไว้ว่าการอนุมัติโครงการไม่ชอบมาพากลใหม่ มีการสมคบใหม่ กระผมคิดว่ามันชัดเจนว่ามีการสมคบกัน และต้องนำมาสู่การซื้ออุปกรณ์แบบนี้

ประเด็นที่ ๒ เมื่ออนุมัติโครงการ ตั้งวงเงินมาแล้วมันมีการไปทำส่วนต่างราคาเป็นทอด ๆ เพื่อให้เกิดกำไรที่เอาไปใช้จ่ายเงินในที่ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ ราคาต่าง ๆ เป็นอย่างไร ซีทีเอ็กซ์ ๒๖ เครื่อง บริการอุปกรณ์ต่าง ๆ จะมีทั้งหมด ๑๗ รายการตามสัญญาที่ปรากฏอยู่ระหว่างไอทีโอกับ บทม. ไอทีโอขายให้ บทม. ในราคา ๒,๖๐๘ ล้านบาท ไอทีโอไปซื้อมาจากแพทริออตในราคา ๒,๐๐๓ ล้านบาท และแพทริออตไปซื้อจากอินวิชั่นในราคา ๑,๔๓๒ ล้านบาท ราคาที่ บทม. ซื้อจากไอทีโอ ไอทีโอซื้อจากแพทริออตนั้นปรากฏอยู่ในสัญญาชัดเจน และราคาที่แพทริออตไปซื้อจากอินวิชั่นนั้นก็ตามคำให้การที่ปรากฏอยู่แล้วในเอกสารของสหรัฐอเมริกาว่าเท่าไร เพราะฉะนั้นจากต้นทุน ๑,๔๐๐ ล้านบาท โดยประมาณนี้เพิ่มขึ้นมาเป็น ๒,๖๐๐ ล้านบาท ต่างกัน ๑,๒๐๐ ล้านบาท ต้องถามว่าจากอุปกรณ์ทั้งหลายที่ออกมาจาก อินวิชั่นมาติดตั้งที่สนามบินนี้ทำอะไรกันมากมายถึง ๑,๒๐๐ ล้านบาท มีการบวกราคาเข้าไปทั้งสองทอด คือ ไอทีโอ ก็บวก บวกจากที่ซื้อมาจากแพทริออต แล้วมาขายพวกเรา แพทริออตก็ บวกจากที่ซื้อจาก อินวิชั่น แล้วมาขายให้ไอทีโอ ส่วนของไอทีโอซึ่งต่างกัน ๖๐๐ ล้านบาท ท่านรัฐมนตรีเคยชี้แจงว่าไอทีโอเขาจะต้องมีค่าใช้จ่าย อัลโลเคชัน โอเวอร์เฮด (Allocation overhead) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย โปรเจกต์ แอดมิน (Project admin) ซุปเปอร์วิชั่น (Supervision) อีดีเอส (EDS) อินทิเกรชัน (Integration) ค่าจ้างวิศวกรอิสระค่าบริการ การค้าประกัน ๒ ปี โอเวอร์เฮด (Overhead) กำไร กระผมดูว่า บทม. ที่ตีมูลค่าลงนามในสัญญาไป ๒,๖๐๐ ล้านบาท ได้อะไรบ้างจากไอทีโอ มีทั้งหมด ๑๗ รายการครบ เริ่มต้นจากตัวเครื่องตรวจวัดถูระเบิดไปจนถึงติดตามวัดถูระเบิดทำลายวัดถูระเบิด ยานพาหนะขบวนวัสดุอันตราย แล้วก็มีการทั้งหมด ๑๗ รายการมูลค่า ๒,๖๐๘ ล้านบาท แล้วกระผมไปดูว่า ไอทีโอเขาทำสัญญากับแพทริออตในราคา ๒,๐๐๓ ล้านบาท ซึ่งต่างกัน ๖๐๐ ล้านบาท เขาซื้ออะไรมาอสังหาริมทรัพย์ก็คือว่า เขาซื้อ ๑๗ รายการถ้อยคำเหมือนกันหมด สิ่งที่ไอทีโอได้มาจากแพทริออตก็คือส่งที่ไอทีโอ มาส่งมอบให้ บทม. ไม่ได้เพิ่มไม่ได้ลด แต่มีส่วนต่างราคา ๖๐๐ ล้านบาท เราจะบอกว่าเขาอาจจะต้องมีค่าบริหารจัดการยอมให้กำไรเขาบ้าง ท่านรัฐมนตรีบอกว่าให้เขาไม่เกิน ๘.๖ เปอร์เซ็นต์ บวกค่าบริหาร ค่า ไลน์ บิด (Line bid) สัก ๒ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ได้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐๐ ล้านบาท อีก ๔๐๐ ล้านบาททำอะไร แต่ว่าเขาเข้าใจทำนะครับ ในการทำราคาให้มันโป่งขึ้นมานี้ คือรายการแรกนี่คือเครื่อง ซีทีเอ็กซ์ ๒๖ เครื่อง กระผมทำตารางเปรียบเทียบเลยครีว่าเขากลับเข้าไปเท่าไร เขากลับ ๘.๘ เปอร์เซ็นต์ กระผมถือว่าไม่ผิดปกติ รายการ ที่ ๒ อุปกรณ์ติดตามวัดถูระเบิดเขากลับไป ๙ เปอร์เซ็นต์ เอาละ ยอมกันได้ รายการที่ ๓ อุปกรณ์ทำลายวัดถูระเบิด เขากลับไป ๘.๘ เปอร์เซ็นต์ ไม่ต่างกัน รายการที่ ๔ ยานพาหนะขบวนวัสดุอันตราย ๗.๔ เปอร์เซ็นต์ครับที่บวกเข้าไป ก็คงไม่ได้ผิดปกติ ที่เขาไม่บวกรายการพวกนี้เพราะมันบวกยาก ของพวกนี้มันไปตรวจสอบได้มันราคาเท่าไร แต่วิธีที่เขาทำก็คือว่า รายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๗ พอ ไอทีโอ ไปซื้อจากแพทริออต เขาไม่จำแนกว่าแต่ละรายการราคาเท่าไร เขารวมไปเป็นยอดเดียวเลย รายการที่ ๕ ถึง รายการที่ ๑๗ ไอทีโอเขาซื้อจากแพทริออต ราคา ๒๔๒ ล้านบาท แต่เขามาขายให้ บทม. ราคา ๖๙๒ ล้านบาท บวกราคาเข้าไป

๔๕๐ ล้านบาท กำไร ๑๘๖ เปอร์เซ็นต์ ตอบให้ได้ว่าทำไมที่เขียนเหมือนกันทุกรายการ ๆ น้ำมันเพิ่มอะไร นักหนาขึ้นมา ๑๘๖ เปอร์เซ็นต์ นี่คืส่วนที่เกี่ยวข้งกับการเพิ่มราคาในตอนทีไอทีโอเอามาขายให้ บทม. คราวนี้ลองย้อนกลับไปดูว่าแล้วทีไอทีโอซื้อจากแพทริออต แพทริออตซื้อจากอินวิชั่นละ บวกด้วยหรือเปล่า อันนี้ก็ต่างกันอยู่ประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท เหมือนกันนะครั้บ เพราะว่าจาก ๑,๔๐๐ ล้านบาท ขึ้นมาเป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท ก่อนทีจะไปขายให้เป็น ๒,๖๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ท่านรัฐมนตรีก็พยายามชี้แจงอีกครั้บว่ามันมีอุปกรณ์เครื่องตรวจละองระเบิดอะไรต่าง ๆ ซอฟต์แวร์ วิธืบวกตรงนี้ไม่เหมือนกับทีบวกในช่วงเมื่อกี้ วิธืบวกช่วงนี้คืว่าเอารายการมานับซ้ำ ทำไมถึงนับซ้ำ คืรายการทีเขาบอกว่มาขายให้กับทางไอทีโอ เขาจะเขียนในรายการทีไม่ใช้ตัวเครื่อง มัลติเพลคซิง เนทเวิร์ค (Multiplexing network) เอชบีเอส ซิสเต็ม ซอฟต์แวร์ (HBS System software) เอชบีเอส ซิสเต็ม โปรแกรม แอนด์ แอปพลิเคชัน (HBS System program and application) อะไรต่าง ๆ นี้นะครั้บ อยากรู้ว่ของพวกนี้มันเพิ่มจากอุปกรณ์ตัวแรกคืตัวเครื่อง ๒๖ เครื่องหรือเปล่า เพราะตัวเครื่องนั้นมันมีราคาทีบงบอกชัดเจน ถ้ามว่จะไปรู้ได้ย่่างไรว่เขาตีราคาตัวเครื่องตรงนั้นมันรวมอะไรบ้าง กระผมไปเอาใบอนุญาตการส่งออกทีสหรัฐอเมริกามาครั้บใบอนุญาตการส่งออกของทีสหรัฐอเมริกาซึ่งตีมูลค่าของทีส่งออก ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาทนี้ครั้บ เขาเขียนชัดเจนว่ไม่ได้มีเฉพาะ ๒๖ เครื่องครั้บ มี เอ็มยูเอ็กซ์ โปรดักต์ ซิสเต็ม ซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ (MUX product system software hardware) ที คอนเนคท์ มัลติเพลค ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ซิสเต็ม (Connect multiple CTX 9000 system) มี มัลติเพลค เวิร์ค สเตชัน (Multiple work station) มี เวิร์ค สเตชัน (Work station) แล้วก็รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ คืโดยสรุปทีบอก ๑,๔๐๐ ล้านบาท มาเพิ่มอีกเล็กน้อยเป็น ๑,๖๐๐ ล้านบาท มันไม่ใช่เฉพาะตัวเครื่องครั้บ มันรวมของพวกนี้อยู่แล้ว แต่มาทำรายการพวกนี้แตกออกมาอีกเพื่อมาคิดเงินเพิ่ม ไม่ได้มีเฉพาะตัวนี้ละครั้บ จดหมายจือีทีตอรัฐบาล ไปถามเขาว่าราคาทีขายซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ นี้เท่าไร เขาก็ตอบมาเลย ๓๕,๘๐๐,๐๐๐ เหรียญ มีเครื่องซีทีเอ็กซ์ ๒๖ เครื่อง บวกผลิตภัณฑ์และบริการอื่น ๆ รวมทั้ง ซอฟต์แวร์ มัลติเพลคซิง อินทิเกรชัน เซอร์วิส แอนด์ เมนเทนแนนซ์ เซอร์วิส (Software multiplexing integration service and maintenance service) แต่รายการย่อย ๆ พวกนี้มาแตกออกคิดเพิ่มอีกรอบ หนายความของบริษัท แพทริออต มาให้การบอกว่แพทริออตซื้อระบบเครื่องตรวจวัตุระเบิด ๒๖ เครื่อง รวมอุปกรณ์ประกอบและ ออพชั่น (Option) ต่าง ๆ และอะไหล่สำรอง ๒ ปี ในมูลค่า ๓๓ กว่าล้านเหรียญ แต่ว่าเวลาท่านมาแจกแจงอุปกรณ์ต่าง ๆ แม้กระทั่งอะไหล่สำรอง ๒ ปี มาคิดแยกเป็นอีกรายการ เหมือนบอกขายมือถือแล้ว แถมหูฟังครั้บแต่เวลาวางบิลเก็บค่าหูฟังอีก เพราะฉะนั้น ๒ ส่วนนี้ครั้บ รวมกันแล้วมีเงินทีอธิบายไม่ได้นี้ประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้น ประเด็นที ๒ นอกจากสมคบกกันขายของเรียบร้อยแล้วนี้ ก็ขายกันเป็นทอด ๆ แล้วก็บวกราคา ๆ กันเข้าไป เพื่อมีช่องว่างทีจะไปจ่ายเงินสินบนทีเป็นการทุจริต ประเด็นที ๓ เมื่อกำกันมาอย่างนี้แล้วนี้สรุปแล้วมีการจ่ายเงินใหม่ รัฐบาลชอบมากเลยครั้บเวลาที่ไปถามเขาแล้วก็ให้บริษัทเขาตอบมา ให้รัฐบาลเขาตอบมาบอกว่เขาไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินของบริษัท จือี มาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เจ้าหน้าที่สินบน แต่ทีลำดับเรื่องมาให้มันไม่มีเงินออกมาจากจือี มันไม่เหมือนทีฟิลิปปินส์ ทีจิ้น เวลาติดสินบนนี้เขาไปขอ

ตัดเอาจากกำไรที่บริษัทได้แล้วบริษัทก็เลยต้องไปตกแต่งบัญชีว่าค่าใช้จ่ายมันเพิ่มขึ้น นั่นคือเงินออกจากบริษัทไปเป็นสินบนแต่กรณีของประเทศไทยที่เขารายยาว่าเงินไม่ทันถึงมือ จีอี อินวิชั่น ครับ เพราะเงินออกจากประเทศไทย นำเจ็บใจว่างานนี้ไม่ได้ไปแบ่งกำไรฝรั่งเศสครับ เอาเงินประชาชนไปให้ถามว่าจ่ายเงินกันหรือยังในโครงการ ๔,๕๐๐ ล้านบาทนี้ โดยสรุปคือจ่ายเงินไปแล้วประมาณ ๒,๙๐๐ ล้านบาท เฉพาะ ๑๗ รายการที่คณะกรรมการว่ามั่นโป่งขึ้นมาเป็น ๒,๖๐๐ ล้านบาทที่จ่ายไปแล้ว ๑,๕๐๐ ล้านบาท ท่านรัฐมนตรีเคยชี้แจงว่าไม่ใช่ที่จ่ายไปมันมีเรื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ไม่ใช่ครับ มีสรุปการจ่ายเงินของ ซีทีเอส (CTS) ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบติดตามเรื่องนี้ จ่ายค่าเครื่องซีทีเอ็กซ์ ๒๖ เครื่อง ๑,๐๙๙ ล้านบาท จ่ายรายการที่ ๒ ถึง ๑๗ อีก ๔๐๓ ล้านบาท รวมกันประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท บทม. จ่ายให้ไอทีโอ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ไอทีโอจ่ายให้แพทริออตแล้วมีบันทึกสรุปการจ่ายเงินจากไอทีโอถึงแพทริออตเป็นรายเดือน โดยสรุปแล้วไอทีโอจ่ายเงินไปให้แพทริออตแล้ว ๖๔๔ ล้านบาท แปลว่าเงินอยู่ที่ไอทีโอ หรือที่ไอทีโอไปให้คนอื่นอยู่ ๙๐๐ ล้านบาท แพทริออตจ่ายให้อินวิชั่นหรือยัง บริษัทฝรั่งเศสไม่ได้แม้แต่บาทเดียว เพราะว่ากระทรวงยุติธรรมห้ามไม่ให้เขาจ่ายเงิน เพราะมาขายให้แพทริออตไม่ได้ สรุปก็คือเอาเงินของรัฐจ่ายออกไป ๑,๕๐๐ ล้านบาท ไม่นับส่วนสายพาน ที่จ่ายออกไปอีก ๑,๕๐๐ ล้านบาท อยู่ในมือไอทีโอประมาณ ๙๐๐ ล้านบาท อยู่ในมือคุณเซ ๖๐๐ ล้านบาท ฝรั่งเศสไม่ได้แม้แต่บาทเดียวของอยู่ที่ไหน ระบบตรวจสอบวัตถุระเบิดอยู่ที่สุวรรณภูมิหรือเปล่า ไม่มีแม้แต่เงา เครื่อง ๒๖ เครื่องอยู่ในประเทศไทยไหม ไม่อยู่ ยังอยู่ที่สหรัฐอเมริกา นี่เรียกค่าโง่หรือค่าแกล้งโง่เอาเงินออกไปแล้ว ๑,๕๐๐ ล้านบาทของไม่เห็น เขามาก็ไม่ได้ ท่านรัฐมนตรีก็คงจะต้องมาบอกว่าทำอะไรได้ต้องจ่ายตามสัญญา เอาตามสัญญาไปดูภาคผนวก ๕ ตามสัญญาจะมีสิ่งที่เรียกว่า อินเทอร์ม เพเมนต์ สเคดดวล (Interim payment schedule) คือตารางการจ่ายเงิน เขากำหนดการจ่ายเงินเป็นรายเดือน เดือนที่เท่าไร จ่ายเงินเท่าไร เงินบาทเท่าไร เงินเยน (Yen) เท่าไร และคอลัมน์ (Column) สุดท้ายเขาจะเขียนว่ากิจกรรมที่ต้องทำให้เสร็จสิ้นภายในเดือนนั้น จากหลักฐานการจ่ายเงินทั้งหมดนี้ถือว่าได้มีการจ่ายเงินไปแล้วในเดือนของสัญญานี้ นะครับ คือเดือนที่ ๓๖ ถ้านับเป็นงวดเข้าใจว่าเป็นงวดที่ ๑๕ กระทบสนใจงวดที่ ๑๔, ๑๕ นี้ครับ เดือนที่ ๓๕, ๓๖ เพราะอะไร เพราะว่าในตารางนี้เขาเขียนว่าจะจ่ายเงินเดือนที่ ๓๕ นี้ครับ กิจกรรมที่ต้องทำภาษาอังกฤษใช้คำว่า เฟิร์ส ชิพเมนต์ ออฟ เท็น เซ็ทส์ ออฟ เทสเต็ด อีดีเอส แมชชีน (First shipment of 10 sets of tested EDS machine) แปลเป็นไทยว่า มีการส่งของ ๑๐ เครื่องที่ได้ตรวจสอบทดสอบแล้ว ส่งเมื่อไรครับถึงได้จ่ายเงินไป งวดถัดมา เซคเอนด์ ชิพเมนต์ ออฟ เท็น เซ็ทส์ ออฟ เทสเต็ด อีดีเอส แมชชีน (Second shipment of 10 sets of tested EDS machine) ให้มาอีก ๑๐ เครื่องนะครับ อีกงวดหนึ่งส่งมาเมื่อไรครับ แล้วจ่ายไปได้อย่างไรครับ ท่านก็อุตสาหไปอ้างว่าตารางนี้เขาไม่ดูกันทั้ง ๆ ที่อยู่ในสัญญา ให้ดูเฉพาะสิ่งที่เรียกว่า ไมล์สโตน (Milestone) หรือความสำเร็จของงาน ซึ่งบังเอิญนะมีแค่ ๔ ช่อง ไม่ใช่ละครับ กระทบไปสอบถามมาหมดแล้ว นักกฎหมาย คนทำธุรกิจ ถ้าสัญญาเขียนอย่างนี้ต้องจ่ายอย่างนี้ครับเป็นเดือน ๆ เดือนนี้เสร็จถึงจ่าย เดือนนี้เสร็จถึงจ่าย ส่วนที่เรียกว่าไมล์สโตน นี้เขาเขียนไว้เพื่อเป็นจุดคอยเซ้งงานเท่านั้นว่าถ้าเกิดทำไม่ได้จริง ๆ อย่าเพิ่งถึงกับขั้นยกเลิกสัญญากัน มาทบทวนตารางการจ่ายเงินได้ มาเจรจากันได้มาปรับมาเปลี่ยนหรือเสียค่าปรับกันได้ แต่ที่จ่ายเงิน

ต้องจ่ายตามนี้ เพราะทุกงวดที่เบิกจ่ายเขาต้องมีขั้นตอน เอาบริษัท ทีซีเอส มารับรองว่ากิจกรรม ทำรายงานประจำเดือนว่าทำอะไรไปบ้าง เสนอคณะกรรมการตรวจรับงานก่อนจะเซ็นอนุมัติ ถ้าบอกว่าถึงไมล์สโตนแล้วต่อไปทุกเดือนจ่ายอัตโนมัติก็ไม่ต้องทำสิ่งนี้สิครับ วันที่ ๑ ก็จ่ายกันไปเลย แต่ไม่ใช่ นี่ทุกเดือนเขาต้องรายงานความคืบหน้ามาแล้วมีการตรวจสอบโดยกรรมการจัดซื้อจัดจ้างเสนอมาให้เพื่ออนุมัติการจ่ายเงิน กระผมขออนุญาตนัดเดียวนะครับชี้แจงประเด็นนี้ ขอความกรุณาที่ท่านรัฐมนตรีอย่าเอาหนังสือของ บริษัท ทีซีเอสที่พยายามแก้ตัวเรื่องนี้มาใช้ นะครับ เพราะว่าหลังจากเกิดเรื่อง คนไวเรื่องนี้ขึ้นมา บริษัท ทีซีเอส นี้ครับต้องทำหนังสือแก้ตัวครับ เพราะเขาเป็นคนส่งใบรับรองว่าจ่ายเงินได้แล้ว เขาต้องแก้ตัวครับว่าเขาทำไปนั้นถูกต้อง แต่ว่าเขาพิสดารจริง ๆ ครับท่านครับ เขาอุตส่าห์ไปตีความคำว่า ชิพเมนต์ (Shipment) ครับ ว่าไม่ได้แปลว่าต้องส่ง เขาบอกว่าให้แปลว่าของที่จะส่ง กระผมไม่ทราบพจนานุกรมฉบับไหนนะครับ แต่ว่าถ้าท่านรัฐมนตรีเชื่อตามนี้ กระผมไม่แน่ใจว่าท่านจบจากต่างประเทศจริงหรือเปล่า และที่สำคัญก็คือว่าไม่ใช่หрокครับ ถ้าคำว่า ชิพเมนต์ แปลว่าของซึ่งเขาเทียบให้เห็นคำว่า ล็อต (Lot) เพราะว่าในสัญญาฉบับเดียวกันนี้ ตารางถัดมาไม่กี่อันนี้เขาใช้คำว่าล็อต ทำไมเขาไม่ใช่คำว่า ชิพเมนต์ และถ้าคำว่า ชิพเมนต์ แปลว่า ล็อต นี่ประโยคนี้ผิดไวยากรณ์ครับ อย่ามาอ้างนะครับฉบับนี้ขอรับรอง แถมยังบอกต่ออย่างที่กระผมบอกนี่นะครับว่า ไม่ต้องดูอะไร ดูไมล์สโตน แล้วก็ทุกเดือนก็หลับหูหลับตาจ่ายกันไปโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ครับ อย่าไปตีความอย่างนั้น กระผมก็มาสงสัยว่าอะไรกันนักกันหนาของก็ยังไม่มาทำไมต้องรีบจ่ายเงิน ๒ งวดที่กระผมพูดถึงนี่จ่ายเมื่อไร งวดที่ ๑๔ ที่บอกว่าต้องของส่งมา ๑๐ ชิ้นแรกนี้ครับ ของยังไม่มา อนุมัติจ่าย ๔ มกราคม ๒๕๔๘ งวดต่อมาของ ๑๐ ชิ้นที่ ๒ ต้องมา ก็ยังไม่มา จริง ๆ งวดแรกก็ยังไม่มาเลย จ่ายวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ อนุมัติ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ขอโทษครับ วันที่ ๘ นะครับเสนอมาให้อนุมัติวันที่ ๔ อนุมัติวันที่ ๘ อันนี้ไม่ได้จ่ายตามสัญญาครับ จ่ายตามฤดูกาล ฤดูฝนทำใหญ่ ไม่มีเหตุผลเลยครับที่จะต้องจ่ายเงิน ๒ ก่อนนี้ รวมกันแล้วเป็นเงินประมาณ ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาทในช่วงนั้น แล้วถามว่าตอนที่อนุมัติให้จ่ายเงินกันออกไปนี้รู้ไหมว่าของไม่มา และรู้ด้วยซ้ำไหมว่าอย่างไรของก็ไม่มีทางมา มีหลักฐานเยอะแยะครับที่บอกว่ารู้ เพราะว่าเมื่อเดือนพฤศจิกายนเขาเชิญคณะของ บหม. ไปที่โรงงาน เพื่อไปดูเครื่องที่กำลังทดสอบ เขาไปดูกันเรียบร้อยแล้ว เมื่อเดินทางกลับมาหนึ่งในคนที่เดินทางไป นายอดิเทพ นาคะวิสุทธิ มาให้การกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบของสภา ให้การว่า เมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ผมกับท่านกรรมการผู้จัดการพลเอก สมชัย สมประสงค์ และมีบริษัท คอนซัลท์ (Consult) ที่คุณงานก่อสร้าง และมีตัวแทนของไอทีไอได้ไปตรวจสอบ เพราะทางอินวิชั่นแจ้งมาว่าของผลิตเสร็จแล้ว ๒๖ เครื่อง พร้อมทั้งจะส่งก็ไปตรวจ ในขณะนั้นยังไม่ทราบปัญหาได้แค่ทราบข่าวลือว่ามีปัญหาจะส่งของไม่ได้ แต่ปัญหาจริง ๆ คือไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้น พอไปถึงที่โรงงานเขาก็พาไปดูโรงงาน ดูของซึ่งผลิตแล้ว คนที่มีหน้าที่ทางเทคนิคก็ไปดูเครื่อง คนที่มีหน้าที่เรื่องการเงินคือเป็นตัวแทนของอินวิชั่นก็ไปคุยเรื่องการเงิน กระผมกับท่าน พลเอก สมชัย ถูกเรียกตัวเข้าไปนั่งคุยกับ ซีอีโอ (CEO) ของบริษัทกับ รีเจินัล แมนเนเจอร์ (Regional manager) ซึ่งคุณด้านนี้อยู่เป็นฝรั่ง ๒ คน เข้าไปนั่งในห้องประชุมด้วยกันทั้งหมด ๔ คน เขาก็แจ้งให้ทราบว่า เขานี้เนื่องจากมีปัญหาในการรวมบริษัทกับจีอี ซึ่งจีอีเข้ามา

ชื่อแล้ว จีอี อินเวสทิเกท (Investigate) ตรวจสอบบัญชีบริษัท ตรวจสอบสถานะของบริษัทของเขาว่าเป็นอย่างไร ก็ไปพบว่าอาจจะมีแนวโน้มว่า อาจจะมี อิน พรอพเพอร์ เพเมนต์ (In proper payment) คือการจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามที่ เป็นข่าว เขาก็แจ้งให้ทราบว่าเป็นปัญหาของเขา ที่เขาไม่สามารถส่งเครื่องให้เราได้ เขาได้มาติดต่อกับเมืองไทยตั้งนานแล้วโดยเข้ามาทางสถานทูตเข้ามาทางรัฐบาลไทยก่อนล่วงหน้าแล้วว่ามีปัญหานี้เกิดขึ้น และรัฐบาล เราก็ดำเนินการตรงนี้อยู่ช่วงนั้นนะครับ เราก็บอกตัวเองว่ามีปัญหาก็คงตามที่เป็นข่าวแล้วก็ส่งของให้ไม่ได้ กลับมาก็เรียนให้ทางผู้บังคับบัญชาทราบว่าปัญหาเป็นอย่างนี้ พุทธศักราช ๒๕๔๗ บพม. ทราบแล้วว่าของไม่มีทางเดินทางออกมา ท่านนายกให้สัมภาษณ์ว่ารู้เรื่องนี้มาตั้งแต่เดือน พุทธศักราช ๒๕๔๗ บพม. ก็รู้ ผู้บังคับบัญชาของคนที่รู้ ท่านรัฐมนตรีสุริยะทราบไหมครับ พยักหน้าว่าทราบนะครับ เพราะกระผมเห็นว่าถ้าไม่ทราบนี่มีได้ ๒ เหตุผล ๑. คือท่านบกพร่อง ๒. แม้แต่ท่านนายกและผู้ใต้บังคับบัญชายังไม่ไว้วางใจท่าน แสดงว่าท่านทราบ ทราบตั้งแต่เดือน พุทธศักราช ๒๕๔๗ แล้วท่านยังมายืมปล่อยเงินของประชาชนออกไป ๑,๕๐๐ ล้านบาท ทำได้อย่างไรครับ เดือนธันวาคม สหรัฐเขาก็แถลงข่าวเรื่องทำข้อตกลงกับกระทรวงยุติธรรมแล้วระบุชัดในข้อตกลงนั้นว่าไม่ให้อินวิชั่นขายของให้แพทริออต แล้วท่านไปทำอะไรอยู่ครับ อนุมัติเงินออกไปเดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ได้ แปลกไหม คนอื่นใครรู้บ้าง กระผมเห็นมีจดหมายจากจีอีมาถึงคุณเชนีเดือนธันวาคม นะครับวันที่ ๒๘ เขาก็บอกชัดเจนครับว่าจีอีไปทำข้อตกลงกับกระทรวงยุติธรรมแล้ว และเขาบอกว่าถ้าเขายังขายของให้แพทริออต นี้เขาจะละเมิดข้อตกลงกับกระทรวงยุติธรรมและอาจจะถูกดำเนินคดี เพราะฉะนั้นอินวิชั่นไม่สามารถส่งของมาได้เพราะจะเป็นการละเมิดกฎหมาย เขาบอกด้วยว่ากระทรวงยุติธรรมก็พยายามสอบสวนข้อเท็จจริงเหล่านี้เพิ่มเติม เชิญคุณเซไปเพื่อไปให้การกับกระทรวงยุติธรรมสหรัฐ ซึ่งทางอินวิชั่น ก็พยายามที่จะขอให้คุณเซให้ความร่วมมือครับ แต่ปรากฏว่าเชิญไปทุก ครั้งและเขาติดตามเรื่องกันยายน วันที่ ๑๓ วันที่ ๒๔ วันที่ ๒๗ วันที่ ๒๘ ตุลาคม วันที่ ๗ วันที่ ๘ วันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ กระผมนับไม่ถ้วนเลยครับอีกก็ครั้งนี้ แต่คุณเซไม่ยอมไปในเรื่องของการให้การที่เกี่ยวข้องกับสหรัฐ กระผมทราบว่าภายหลังตัวบริษัทก็ต้องมาพยายามสอบถามซักถามจากคุณเซที่นี่ แต่ว่าไม่ได้เข้าไปสู่กระบวนการตรงนั้น เพราะฉะนั้นประเด็นที่กระผมทราบเรียนก็คือว่าท่านก็ทราบกันอยู่แล้วว่าของมันส่งมาไม่ได้ แต่ก็ยังจ่ายเงินไปให้ไอทีโอ ๒ งวดนี้ แล้วท่านทราบไหมครับ ไอทีโอซึ่งมีสัญญาเกี่ยวกับแพทริออตระบุเงื่อนไขการจ่ายเงินเป็นงวดที่ล๊อกกันนี้ ๒ งวดนี้เขาไม่จ่ายแพทริออต เขาไปให้ใคร ท่านตอบก็ได้ นะครับประเด็นนี้ ของก็ไม่เห็น ฝรั่งไม่ได้เงินสักบาท เงินอยู่ที่แพทริออต ๖๐๐ กว่าล้านบาท อยู่ที่ไอทีโอ ๙๐๐ กว่าล้านบาท นี่คือน่าจะชัดแล้วละครับว่าโครงการนี้มีการทุจริตหรือไม่ หลังจากเรื่องนี้เป็นข่าว ท่านรัฐมนตรีอยู่ในสถานะดีกว่าพวกกระผมเยอะเลยนะครับ ที่จะทราบข้อเท็จจริงเหล่านี้ทั้งหมด ท่านทำอะไร ทำไม่ชี้แจงด้วยการเบี่ยงเบนทำไม่ปิดบังข้อเท็จจริงเหล่านี้ ทำไม่ไม่ดำเนินการ มีแต่อะไรครับ เริ่มต้นครั้งแรก ส่งที่ปรึกษาไปคุยกับทูตพาณิชย์ ก็ที่ปรึกษาเป็นคนเสนอเรื่องนี้เข้าที่ประชุมเอง และทูตพาณิชย์เขามาเกี่ยวข้องกับอะไรมีการทำรูปแบบการทูตรูปแบบใหม่ เรียกว่า ทูตนิรนาม หรือ ทูตนิรจา อยู่ดี ๆ มีการแถลงข่าวในสถานทูตขอร้องไม่บอกว่าเป็นตัวเองเป็นใคร แล้วบอกว่าไม่มีสินบน มีการไปขอบริษัทที่เขาอยากขายของให้เขายืนยันมาว่าเขาไม่เคยจ่าย

สินบน ก็มันจะจ่ายได้อย่างไรเงินยังไม่ถึงมือเขา ที่ถูกท่านต้องทำอะไร พฤติกรรมที่ระบุไว้ในเอกสารของ สหรัฐมิตกกฎหมายอาญาไทยอยู่แล้ว ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิก สภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาลด้วยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมาย หรือโดยอิทธิพลของตนให้กระทำการ หรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี ปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๑๔๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่า จะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือ สมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ พฤติกรรมที่ถูกระบุอยู่ใน ภาควณกมีความผิดเกิดขึ้นแล้ว และเมื่อมีความผิดเกิดขึ้นอย่างนี้รัฐบาลไทยกับสหรัฐมีสนธิสัญญาด้วยว่าด้วย การช่วยเหลือกันทางอาญา และมีกฎหมายไทยที่รองรับเรื่องนี้ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐบาลเพียงแต่เริ่มต้น กระบวนการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกระบวนการทางอาญา หรือกระบวนการยุติธรรมก็สามารถใช้สนธิสัญญา และกฎหมายนั้นขอความร่วมมือจากสหรัฐส่งข้อมูลมา เพียงแต่ช่องทางที่ต้องทำคือว่า กฎหมายและ สนธิสัญญากำหนดไว้ว่าต้องมีผู้ประสานงานที่ทำซึ่งประเทศไทยเป็นอัยการสูงสุด ไม่ได้ทำครับ สิ่งแรกที่ต้องรีบ ขอเขาคือเอกสารภาคผนวก เอ หรือ อะเพนดิคซ์ เอ (Appendix A) อะเพนดิคซ์ บี (Appendix B) คือ เอกสาร ที่จะบอกว่า อักษรย่อทั้งหมดคือใคร แต่เปิดเผยต่อสาธารณะไม่ได้เพราะเขาจะมีปัญหาเรื่องการฟ้องร้อง แต่ รัฐบาลไทยขอได้ถ้าใช้สนธิสัญญาผ่านอัยการไป ไม่ได้ทำครับรัฐบาลทำอะไรครับ รัฐบาลให้กระทรวงยุติธรรม โดยท่านปลัดกระทรวงยุติธรรมร่างจดหมายถามสหรัฐอเมริกา ให้กระทรวงการต่างประเทศส่งไป มีเอกสาร เหมือนที่กระผมมีทั้งหมดอยู่ในมือ ถามอะไรเขาครับ ขถามแค่ ๑ คำถามคือ ในกระทรวงยุติธรรมซึ่งได้ทำการ สอบสวน อินวิชั่น เทคโนโลยี (InVision Technology) เกี่ยวข้องกับการขายของในประเทศไทยนั้น มีเจ้าหน้าที่ ของรัฐบาลไทย ใช้คำว่า ออฟฟิศเซียล ออฟ เดอะ รอยัล ไทย กัฟเวรินเมนต์ (Official of The Royal Thai Government) ที่ถูกพบว่าได้รับเงิน หรือได้ยอมรับข้อเสนอที่เป็นการจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ กระผมก็ตอบ ได้ครับถ้าถามแค่นี้เขาก็ต้องตอบว่าไม่มี มันจะมีได้อย่างไรครับ แล้วตั้งใจถามเหลือเกินนะครับ ออฟฟิศเซียล ออฟ เดอะ รอยัล ไทย กัฟเวรินเมนต์ แล้วพรรคการเมือง โพลิติคอล पार्टी(Political party) หายไปไหนครับ ออฟฟิศเซียล ออฟ เดอะ รอยัล ไทย กัฟเวรินเมนต์ นี่ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการ อาจะรวม ข้าราชการการเมืองด้วย อย่างท่านปลัดท่านเป็น ออฟฟิศเซียล ออฟ เดอะ รอยัล ไทย กัฟเวรินเมนต์ แต่ ภรรยาท่านที่เป็น ส.ส. ไม่ใช่อย่างท่านนายก ท่านเป็น ออฟฟิศเซียล ออฟ เดอะ รอยัล ไทย กัฟเวรินเมนต์ แต่ ภรรยาท่านไม่ใช่ ท่านถามไปอย่างนี้เขาก็ต้องตอบมาครับ เขาก็ตอบมาว่า จนถึงวันนี้กระทรวงยุติธรรมสหรัฐยังไม่พบหลักฐานว่ามีการจ่ายเงินโดยอินวิชั่นหรือตัวแทน เขาใช้คำว่า ตัวแทน นะครับ ซึ่งต่างจากผู้จัดจำหน่าย ที่จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ของไทย หรือมีข้อเสนอที่ได้รับการตอบรับ แน่แน่นอนครับที่กระผมลำดับเหตุการณ์มา ทั้งหมดเขาต้องตอบมาอย่างนี้ แต่เขาไม่ธรรมดา นะครับกระทรวงยุติธรรมร่างหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ

ส่งหนังสือไปถามเขา เขาตอบอัยการสูงสุด แล้วเวลาเขาตอบหนังสือ เขาอ้างถึงสนธิสัญญาความร่วมมือในทางคดีอาญา กระผมถือว่าเขาตอบหน้าอย่างแรงนะครับ แล้วความจริงสถานการณ์ไทยในสหรัฐก็เชิญเจ้าหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรม เขาก็บอกหมดแล้วว่าอยากได้ข้อมูลให้อัยการในฐานะผู้ประสานงานกลางขอไป เขาก็อัศจรรย์ใจว่าอยู่ที่ ๆ ส่งหนังสือกระทรวงการต่างประเทศไป เขาก็อุตส่าห์ตอบมาที่อัยการ แล้วยังส่ายตบตบด้วยว่าเขาพร้อมที่จะให้ความร่วมมือถ้ามีการสอบสวนใด ๆ ในเรื่องนี้ และพร้อมที่จะให้หลักฐานทั้งหมดที่เขาถืออยู่ และนอกจากฉบับนี้แล้วซึ่งเมื่อตอบมาท่านอัยการก็เพิ่งมาให้การกับกรมการยุติธรรมสภานะครับว่าตอบมาถึงเขา แต่ว่าเขายังไม่ทันได้รับหนังสือเลย เขารู้จากรัฐบาลเอาไปแถลงข่าวก่อน ที่จริงเขาตามมาถึงฉบับนะครับ เต็มๆก็จะมีคนพูดด้วยซึ่งเขาบอกเลยว่า เรื่องนี้เขาพร้อมให้ความร่วมมือแม้กระทั่งในเรื่องของการติดตามปราบปรามการฟอกเงิน แล้วคงกลัวว่าที่นี้ไม่เอาจริงนะครับ บอกด้วยการยึดทรัพย์จากเรื่องนี้สหรัฐจะถือเป็นเรื่องอาญาอยู่ภายใต้สนธิสัญญาไม่ถือเป็นเรื่องแพ่ง ทำไมข้อมูลข้อเท็จจริงที่ปรากฏชัดเจนอย่างนี้ ช่องทางทางกฎหมายก็มีอยู่แล้ว แต่รัฐบาลไม่คิดจะเอาจริงเอาจังและปราบปรามการทุจริต ท่านรัฐมนตรีบริหารงานโครงการนี้มาปล่อยให้มีการสมคบกันจนเกิดการทุจริต ปล่อยให้ประเทศต้องซื้อของด้วยเงินของประชาชนที่ต้องเสียส่วนต่างไปให้ บริหารโครงการทั้ง ๆ ที่รู้ว่าของมาไม่ได้แล้วจ่ายเงินออกไปอีกและเมื่อเรื่องปรากฏมีแต่บิดเบือนเบี่ยงเบนตลอด ไม่ใช่ทางที่ควรจะใช้ แต่พยายามทำทุกวิถีทางหาทางกลบกระแสให้เรื่องมันจบ ท่านประธานครับ ถ้าเราปล่อยอย่างนี้เป็นไปได้หรือครับที่เราจะประสบความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตที่รัฐบาลบอกเป็นนโยบายสำคัญ เรามาไกลนะครับ ปี ๒๕๔๔ ท่านนายกพูดว่า สำหรับท่านไม่ต้องมีใบเสร็จ แค่สงสัยก็ปลดแล้ว กระผมถามว่าเอกสารทั้งหมดนี้ครับไม่ทำให้ท่านสงสัยแม้แต่คนเดียวเลยหรือครับ หรือวันนี้ นโยบายการปราบปรามการทุจริตก็เป็นว่าถ้าใครโกงเงินวัดก็เอาเงินไปคืนวัด ถ้าใครโกงเงินโคกก็ไปคืนว่าเป็นเปรต จะเป็นไปได้อย่างไรครับ เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่พวกเราจำเป็นต้องเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีเพื่อที่จะบอกว่ากระบวนการทางการเมืองของเราไม่สามารถยอมรับความบกพร่องที่นำไปสู่การทุจริตอย่างนี้เสียหายต่อชื่อเสียงของประเทศได้ พวกกระผมไม่มีก็เสียละครับ กระผมทำได้คือฟ้องประชาชน กระผมทำได้คือถามสำนึกของรัฐมนตรี ถามสำนึกของท่านนายก ถามสำนึกของ ส.ส. ที่อยู่ในฟากรัฐบาลทั้งหมด แต่พวกกระผมไม่มีความลังเลใจใด ๆ ที่จะบอกว่าไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทยได้ยื่นญัตติร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน โดยยื่นญัตติไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเนื่องจากการบริหารงานงบประมาณ การปฏิบัติหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อน้องประชาชนนั้น มีความบกพร่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมด้วยกัน นำไปสู่ความไม่โปร่งใส เป็นช่องทางนำไปสู่การทุจริตในการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ เรื่องดังกล่าวมันเกิดขึ้นในตัวของมันเอง และไม่มีเรื่องใดที่จะอื้อฉาวในรอบปีที่ผ่านมา สื่อมวลชนทุกฉบับได้ลงข่าวติดต่อกันมาเป็นเวลาเกือบ ๓ เดือนเต็ม ๆ เกี่ยวกับความไม่โปร่งใสของการจัดซื้อเครื่องมือตรวจวัดถูระเบิด ที่มีชื่อว่าซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อว่ามีมูลของความจริง การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมีย่อนไปเมื่อปลายปี ๒๕๓๙ ก่อนที่

กระผมจะออกจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มีการร้องเรียนผ่านเลขาธิการนายก เรื่อง การถมทรายในสนามบินสุวรรณภูมิหรือหนองงูเห่า ว่ามีการล็อกสเปก (Lock spec) ขอให้พิจารณยกเลิกการประมูล จึงได้สอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏมีมูล จึงส่งผ่านทางเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปยังกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น ให้ยกเลิกการประกวดราคา ให้ดำเนินการประกวดราคาใหม่ โดยแก้ไขสเปกให้ได้รับความเป็นธรรมกันทุกฝ่าย พอติกระผมหมดวาระลง ต่อมาได้ทราบว่ามีการดำเนินการใหม่ ราคาถมทรายกลายเป็น ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันเริ่มไม่โปร่งใสตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ต่อมา บทม. ได้มีการประมูลการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๓ ในวงเงิน ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่ยังไม่มีการอนุมัติ ยังไม่มีการทำสัญญา ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลขึ้นและได้มีการจัดการประมูลใหม่ โดยแก้ไขรูปแบบและรายการก่อสร้าง เช่น กระจกรอบตัวอาคารสนามบิน เดิมสั่งจากต่างประเทศได้เปลี่ยนมาใช้ของในประเทศ แก้อื้อผู้โดยสารก็ให้ใช้ในประเทศ ซึ่งการประมูลเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ อยู่ในวงเงิน ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท เรื่องเครื่องตรวจวัตถุระเบิดยี่ห้อซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ นั้น อักษรย่อ บทม. ก็คือบริษัทการทำอากาศยานสากลแห่งใหม่หรือสนามบินสุวรรณภูมินั้นเอง ไอทีโอ คือบริษัทร่วมทุนระหว่างบริษัท อิตาลีเลียน-ไทยดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (Italian-Thai development) กับบริษัท ทาเคนากะ (TAKENAKA) และบริษัท โอบายาชิ (OBAYASHI) อินวิชั่นเป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องตรวจวัตถุระเบิดยี่ห้อซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ แพทริออต คือเป็นบริษัทตัวแทนหรือจำหน่ายของบริษัท อินวิชั่น จำกัด ในสัญญาหลักที่ บทม. เช่นกับไอทีโอ ในงานก่อสร้างสนามบินทั้งหมดวงเงิน ๓๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้น จะมีเครื่องตรวจวัตถุระเบิดอยู่แล้ว แต่เป็นชนิดธรรมดาเรียกว่า สแตนดาร์ด อะโลน (Stand alone) คือเมื่อกระเป๋าผ่านช่องออกมาแล้วผู้โดยสารหยิบขึ้นไปได้ทันทีเลย แต่เมื่อเกิดเหตุระเบิดตึก เวิลด์เทรด (World Trade) ที่สหรัฐอเมริกา ๑๑ กันยายน หลายปีที่ผ่านมา ทาง บทม. ได้พิจารณาดูร่วมกับคณะกรรมการว่าควรที่จะเปลี่ยนเครื่องตรวจวัตถุระเบิดให้มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิมหรือไม่ คือ แบบ อินไลน์ สกรีนนิ่ง แล้วทำไม บทม. จึงได้กำหนดให้ใช้เครื่องตรวจสอบวัตถุระเบิดยี่ห้อ ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ก็เพราะเหตุว่าเนื่องจากบริษัท เคจเทคโนโลยี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ออกแบบอิสระที่ไอทีโอ เป็นผู้จ้างมา ส่วนของ บทม. นั้นก็มีบริษัทที่ชื่อควอโตรเทค ซึ่งอ้างว่าเป็นบริษัทที่มีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบวัตถุระเบิดมาตรวจสอบร่วมกัน ทั้ง ๒ บริษัทมีความเห็นตรงกันว่า เครื่องตรวจวัตถุระเบิดที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ มียี่ห้อ ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ เพียงบริษัทเดียวในสหรัฐอเมริกา ส่วนยี่ห้ออื่นนั้นคุณภาพไม่ทัดเทียมไม่เท่าถึง บริษัท แพทริออต ซึ่งเป็นเอเยนต์หรือเป็นนายหน้าหรือเป็นผู้แทนจำหน่ายขายเครื่องตรวจสอบวัตถุระเบิดซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ของบริษัท อินวิชั่นแต่ผู้เดียวในประเทศไทย เป็นที่น่าสังเกตบริษัทนี้จดทะเบียนบริษัทก่อนเกิดเหตุไม่นาน ขอล่าวรายละเอียดของบริษัท อินวิชั่น เมื่อประมาณต้นปี ๒๕๔๘ บริษัท อินวิชั่น จำกัด ได้ร่วมควบกิจการกับบริษัท จีอี ได้เจรจาเพื่อรวมเข้าเป็นบริษัทเดียวกัน แต่การเจรจาย่อมรวมเข้าเป็นบริษัทเดียวกันนั้นจะต้องมีการตรวจสอบบัญชี ความถูกต้องจึงให้สำนักงานกฎหมายแห่งหนึ่งสหรัฐเข้าตรวจสอบบัญชีและการทำธุรกรรมของบริษัท อินวิชั่น อดีตที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง ผลมีสิ่งที่น่าเชื่อถือได้ว่า การกระทำสิ่งที่ผิดกฎหมายเกี่ยวกับการให้สินบนระหว่างประเทศมีแน่นอน กระทรวงยุติธรรม ดีโอเจ (DOJ) และคณะกรรมการกำกับตลาด

หลักทรัพย์ของสหรัฐ เอสอีซี (SEC) ได้สืบเรื่องนี้มาเป็นเวลาพิเศษ ก็ได้พบความผิดของบริษัท อินวิชั่น จำกัด ว่ามีการให้ผลประโยชน์ มีการให้สินบน จึงนำเรื่องดังกล่าวนี้ฟ้องศาล ฟ้องบริษัท อินวิชั่น จำกัด ว่ามีการให้สินบนในการขายสินค้าเครื่องตรวจวัดถูกระเบิดอยู่หลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย บริษัท อินวิชั่น จำกัด ไม่คัดค้าน ยอมรับว่าเป็นเรื่องจริง ซึ่งข้ออ้างก็บอกว่า ถ้าคัดค้านต่อไปเรื่องจะยาวการจะรวมตัวกับจีอีจะมีปัญหาเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต จึงยอมเสียค่าปรับในคดีอาญา ๘๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ คดีแพ่ง ๕๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ เรื่องก็ยุติ แต่ก็ยังไม่ยุติ ยังมีเรื่องในการที่จะสอบสวนต่อไป การขายการเป็นตัวแทนหรือการเป็นเอเจนต์ เป็นผู้แทนจำหน่ายของผู้ผลิตในวงการธุรกิจ ท่านรัฐมนตรีว่าการคงจะทราบยอมรับความจริงกันว่าบริษัทตัวแทนหรือเอเจนต์หรือผู้จัดจำหน่ายนั้น บริษัทแม่เขาจะต้องให้ค่าคอมมิชชัน (Commission) แล้วแต่ว่าเงินซื้อขายถ้าวงเงินมากก็ให้น้อย ถ้าวงเงินน้อยก็ให้มาก เป็นลักษณะของการซื้อการขายในวงการธุรกิจด้วยกัน บริษัท แพทริออต ขอเรียกว่า เป็นบริษัทนายหน้าหรือตัวแทนจำหน่ายของบริษัท อินวิชั่น จำกัด ได้ซื้อเครื่องตรวจวัดถูกระเบิดยี่ห้อ ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ จากบริษัทอินวิชั่น มาเป็นเงิน ๑,๔๓๐ กว่าล้านบาท โดยทั่วไปแล้วการซื้อขายสินค้ามันจะต้องรวมอุปกรณ์ทั้งหมดไม่ใช่ซื้อแต่ตัวเครื่องอย่างเดียว ซื้อจนกระทั่งเครื่องมาติดตั้งดำเนินการใช้งานได้ อาทิเช่นค่าภาษี ค่านายหน้า ค่าติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ การทดลอง และการดูแลรับผิดชอบต่อไปอีกระยะหนึ่งดังนั้นเมื่อบริษัท แพทริออต ขายเครื่องวัดถูกระเบิดซีทีเอ็กซ์ให้แก่ไอทีโอในวงเงิน ๒,๐๐๓ ล้านบาท ซึ่งมีส่วนต่างประมาณ ๖๐๐ กว่าล้านบาท ฉะนั้นการขายของบริษัท แพทริออต ให้แก่ไอทีโอต้องรวมอุปกรณ์เบ็ดเสร็จทั้งหมดรายการช่วงแรกกับช่วงสอง จะเป็นรายการที่เหมือนกันอย่างไร ๑๗ รายการ ประเด็นที่สำคัญการซื้อขายในช่วงแรกจาก ๑,๔๐๐ ไป ๒,๐๐๐ มีตัวเลขสูงมาก ๖๐๐ เข้าไปแล้ว ทั้ง ๆ ที่แพทริออต ซื้อจากบริษัท อินวิชั่น ไปนั้น มีรายละเอียดส่วนควบ ๑๗ รายการเหมือนกันหมดทุกอัน แต่ว่าแพทริออตไปบวกเพิ่มขายให้ไอทีโอไปดังกล่าวนั้น บวกไปอีกบางประการเท่านั้นเอง แต่ตัวเลขไม่น่าจะถึง ๖๐๐ ล้านบาท เมื่อเป็นเช่นนี้ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีการส่งของ สิ่งที่ผู้บริหารบริษัท แพทริออต ได้พูดว่าเงินส่วนต่าง ๑,๔๒๓ ล้านบาท ขายให้ไอทีโอไป ๒,๐๐๘ กว่าล้านบาท เงินเป็นร้อยล้าน เขาออกไปซื้อบ้าน ซื้อที่ดิน ซื้อต้นไม้รถยนต์จักรยานะ แล้วยังมีเงินอีกจำนวนหนึ่งเอาไปเก็บไว้ นี่แสดงว่าแพทริออตขายสินค้าดังกล่าวให้ไอทีโอไป ๒,๐๐๘ ล้านบาท มีส่วนต่างถึง ๖๐๐ ล้านบาทแสดงว่าธุรกิจในช่วงแรกนี้มีกำไรมากมาย เงินที่เหลือที่เอาไปเก็บหรือจ่ายให้กับใคร กระผมจะขอกล่าวเป็นช่วงที่ ๒ นี้ อีก ๖๐๐ ล้านบาทเช่นเดียวกัน ขายต่อให้ บทม. ไปเกี่ยวกับเรื่องเครื่องตรวจวัดถูกระเบิด ซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ เป็นเงิน ๒,๖๐๘ ล้านบาท แยก สองช่วงนี้ตัวเลขคล้าย ๆ กัน ๖๐๐ ล้านบาท ๖๐๐ ล้านบาทเช่นเดียวกัน โดยบอกว่านอกจากตัวเครื่องแล้ว ยังมีอีกหลายอย่างที่เป็นการเพิ่มเติม ค่าติดตั้งมันซ้ำกัน ยังมีเครื่องทำสารเคมี อุปกรณ์พิเศษ ตั้งแต่รายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๗ ตรงนี้เงินตั้งเกือบ ๘๐๐ ล้านบาท ก็มันมีอยู่แล้วในช่วงแรกแล้วมาบวกอะไรเพิ่มเป็นอีกตั้งหลายร้อยล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า อุปกรณ์พิเศษ เช่น ซอฟต์แวร์ เป็นรายการซ้ำซ้อนกันการซื้อเขาไม่ทำกันอย่างนี้หรอก รายการทั้งหมดต้องเป็นรายการอยู่ที่ช่วงแรกที่แพทริออตขายให้กับไอทีโอไป อย่างมากถ้าไอทีโอจะไปบวก ก็บวกแค่นิดหน่อย บวกแค่ภาษีเพิ่มขึ้น กำไรบ้างอีกสัก ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐๐ ล้านบาท เงิน

ก็จะเกินไปอีก ๔๐๐ ล้านบาทด้วยกัน ขอพี่น้องไปเลยครั้บว่า ช่วงแรกแพทหรือตชายอินวิชั่น และขายให้ไอทีโอไปต้อง อินคลูด (Include) ทั้งหมด อินคลูดจนกระทั่งตัวเครื่อง การติดตั้ง อุปกรณ์ส่วนควบรวมทั้งต้องทดลองให้ได้ผล และต้องรับผิดชอบต่อไปอีกอย่างน้อย ๒ ปี กระทบทำธุรกิจมานานพอสมควร การซื้อการขายกัน เขาจะทำแบบนี้ทั้งสิ้นยกตัวอย่างเอาเรื่องเล็ก ๆ เราจะซื้อเครื่องปรับอากาศเครื่องหนึ่ง เราจะไปซื้อตัวเครื่องปรับอากาศตัวเดียวก็ไม่ได้ ต้องซื้อตัว คอนเนคติง (Connecting) สวิตซ์ พร้อมเสร็จหมด จนกระทั่งเอาแอร์มาติดตั้งในห้องความเย็นได้ อย่างนี้แหละถึงจะเรียก อินคลูด ทั้งหมด ทุกสิ่ง ไม่มีใครเขาซื้อเฉพาะไปเจาะจงทีละเรื่อง ๆ มา คงจะไม่ทำอย่างนั้น ฉะนั้นตัวเลขในช่วงที่ ๒ นะครั้บ ระหว่างไอทีโอไป บทม. ที่เพิ่มอีก ๖๐๐ ล้านบาท ตรงนี้กระทบสงสัยเช่นเดียวกัน แล้วที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพูดว่า ไอทีโอ ตอบแทนไอทีโอด้วยว่าต้องจ้างคนไปเขียนโปรแกรม ไม่ใช่ ก็เครื่องเป็นของอินวิชั่น อินวิชั่นก็ต้องรับผิดชอบเขียนโปรแกรมเสร็จหมด เรียบร้อยหมดไม่มีการจ้างเพิ่มอีกแล้ว และอีกประการหนึ่งตามที่ บทม. อ้างว่าสัญญาหลักจะต้องให้ไอทีโอทำ ถ้าให้คนอื่นทำไปแล้วเกิดความยุ่งยาก เช่น การมอบสถานที่การประสานงาน การเชื่อมต่อ จึงต้องให้ไอทีโอรับผิดชอบ ไม่จริงครั้บ บทม. ซื้อตรงนี้ได้ที่จริงแล้ว บทม. ซื้อตรงไปยังบริษัท แพทหรือตก็ได้ยอมทำได้ เว้นแต่จะไม่ทำเท่านั้นเองจะประหยัดเงินอีกหลายร้อยล้านบาท จะอ้างว่าถ้าให้บริษัทอื่นทำไปแล้วจะไม่สะดวกก็ บทม. เป็นเจ้าของพื้นที่ เป็นเจ้าของสถานที่ ก็ถ้าทำโดยตรงไปแล้วมันไม่น่ามีปัญหาตัดไอทีโอออกไปเสีย ซึ่งเขาไม่ยอมทำในตอนต้นอยู่แล้ว สั่งโดยตรงไปแพทหรือต ตัดไปช่วงหนึ่ง ทำได้ บทม. ไม่ทำกระทบได้คุยกับหลายฝ่ายด้วยกัน แล้วก็มีการทนายของแพทหรือตเคยพูดว่า บริษัท แพทหรือต บอกว่าเขาเป็นผู้รับเหมาช่วงจากไอทีโอ มีหน้าที่ส่งสินค้า คือ เครื่องตรวจวัดถูระเบิด มีหน้าที่ในการติดตั้ง มีหน้าที่ในการตรวจสอบระบบต่าง ๆ รวมทั้งต้องรับผิดชอบภายหลังที่ส่งให้ บทม. ถึง ๒ ปี และต้องเชื่อมโยงกับการตรวจสอบกระแส ระบบตรวจสอบอื่น ๆ เช่น สายพานลำเลียง ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด โทรศัพท์ รวมทั้งการออกแบบ รวมทั้งให้ค่าใช้จ่ายในการให้พนักงานไปฝึกอบรมด้วยกัน นี้คำสัมภาษณ์ยืนยันกันหมดแล้ว ฉะนั้นคำสัมภาษณ์ของทนายบริษัท แพทหรือต นี้พูดมาทั้งหมดมันรวมอยู่ในช่วงของแพทหรือตซื้อจากอินวิชั่นไปอยู่แล้ว แล้วรวมทั้งแพทหรือตขายไอทีโอ นี้ก็รวมกันไปเช่นเดียวกัน แล้วไอทีโอขายให้ บทม. ไป ๒,๖๐๓ ล้านบาท ไปบวกอะไรมากมายถึง ๒,๖๐๐ ล้านบาท บทม. ไม่ควรมอบไปให้ไอทีโอ สามารถทำได้ บังเอิญช่วงนี้เกิดเมื่อสมัยรัฐบาลชุดที่แล้ว กระทบเป็นพรรคร่วมรัฐบาล ท่านนายกไหว่วานกระทบนะครั้บ โครงการนี้ เซฟ (Save) เป็นพันล้านบาทครั้บ

เรื่องที่ ๒ คือการจ่ายเงิน บทม. จ่ายเงินให้ไอทีโอไปแล้ว ๒,๙๙๐ ล้านบาท คงรวมไปถึงเรื่องสายพานด้วยซึ่งเป็นเงิน ๔,๕๐๐ ล้านบาท เครื่องซีทีเอ็กซ์ คือเครื่องตรวจวัดถูระเบิดนั้นได้จ่ายไปแล้วเป็น ๖๐๐ กว่าล้านบาท ผ่านไอทีโอไปสู่บริษัท แพทหรือต ซึ่งสัญญาระบุว่าค่าเครื่องตรวจวัดถูระเบิด บทม. ต้องจ่ายให้ไอทีโอเป็นเงินงวดสุดท้ายของแผนการจ่ายเงิน ดังนั้นเป็นหน้าที่ไอทีโอต้องจ่ายให้แก่แพทหรือต โดยระบุว่าให้จัดหาเครื่องซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ จนครบจำนวนและเตรียมส่งมอบ เมื่อ บทม. ได้รับรายงานอย่างนี้ก็จ่ายเงินไป โดยไม่เห็นสินค้าเลย จ่ายเงินไปแล้ว ๖๐๐ กว่าล้านบาท สัญญานี้เขียนได้อย่างไร กระทบทำธุรกิจ

มาหลายสิบปี กระผมไม่เคยเห็นสัญญาอย่างนี้ เขียนได้อย่างไรเอื้อประโยชน์มากแก่คู่สัญญา ที่จริงแล้วสัญญา
นี้จะร่างอย่างไรก็ได้โดยไม่ถูกข้อครหาทางราชการอนุมัติอยู่แล้ว อย่างเช่น สัญญาเรื่องใดเรื่องหนึ่งไป อย่าง
เรื่องซีทีเอ็กซ์นี่ สัญญาทุ่มไปจ่ายล่วงหน้า ๒๐ เปอร์เซนต์ ไม่มีใครเขาว่าเลย ราชการอนุญาต ๒๐ เปอร์เซนต์
๒,๖๐๐ ล้านบาท ก็ ๕๒๐ ล้านบาท จ่ายเขาไปเลย อีก ๔๐ เปอร์เซนต์ เมื่อของซีพ (Ship) ลงเรือแล้วมีใบอิน
วอยซ์ (Invoice) มาแสดง ซีพลงเรือแล้วจ่ายไปอีก ๔๐ เปอร์เซนต์ อีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อของเดินทางมาถึง
กรุงเทพฯ ติดตั้งที่สนามบินสุวรรณภูมิ ทดลองเรียบร้อย จ่ายไปอีก ๔๐ เปอร์เซนต์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ อย่างนี้ไม่
มีใครเขาว่า เห็นเครื่องด้วย ทำไมสัญญาท่านรัฐมนตรีว่าการไม่ลงไปดู ปล่อยให้บทม. ทำสัญญาอย่างนี้ได้
อย่างไร ของไม่เห็น เงินจ่ายไปแล้ว จุดบกพร่องของการจ่ายเงินอยู่ตรงนี้เป็นข้อบกพร่อง

ประการต่อไป การเพิ่มตัวเลขผู้โดยสาร การคำนวณตัวเลขผู้โดยสารที่คำนวณจาก ๓๐ ล้านคน
เป็น ๔๕ ล้านคนต่อปี เป็นการเพิ่มตัวเลขที่สูงเกินไป ธรรมดาแล้วเครื่องตรวจวัตถุระเบิดจะใช้สำหรับผู้โดยสาร
ขาออกส่วนใหญ่ ปัจจุบันผู้โดยสารขาออกถึง ณ วันนี้ ปีนี้ ๑๕ ล้านคนเศษ ซึ่งเดิมกำหนดไว้ ๓๐ ล้านคน ถ้า
ตัวเลขแบบนี้ใช้จริง ๆ ตอนนีใช้ไม่เกิน ๑๕ ชุด รัฐมนตรีไม่คิดเลยหรือว่า ในอนาคตอีก ๕ ปี เครื่องแบบนี้มันไม่
มีการพัฒนาให้ก้าวหน้ามีคุณภาพ มีประสิทธิภาพสูงขึ้นให้ทันกับผู้ก่อการร้ายที่เขาอาจจะพัฒนาวิธีการก่อการ
ร้ายไปได้อย่างนี้ และเครื่องที่เราตั้งไว้เดิมนั้นมันไม่ล้าสมัยไม่รุ่นเก่าไปหรือ นี่คือข้อบกพร่อง ไม่น่าจะไปเพิ่ม
เพิ่มแล้วต้องไปเพิ่มอย่างอื่น เพิ่มวงเงินงบประมาณ อาคารก็ต้องขยาย รันเวย์ (Runway) ต้องขยาย การ
กำหนดอย่างนี้เป็นช่องทางที่นำไปอาจจะไปสู่การทุจริตได้ เพราะขั้นตอนแต่ละขั้นตอนนั้นเสนอรวดเร็วมาก
นายกรัฐมนตรีบอกกันยายนปีนี้ต้องเปิดสนามบินให้ได้ ก็จะถูกเหมือนกันว่าเปิดได้หรือเปล่า เพราะเครื่องซีที
เอ็กซ์มันยังไม่มา อีกประการหนึ่ง อันนี้ไม่ต้องมีใบเสร็จ ไม่ต้องใช้ใบเสร็จเรื่องสายพานลำเลียง สายพาน
ลำเลียงความยาวเดิมมันมี ๑๖ กิโลเมตร กิโลเมตรหนึ่งประมาณ ๒๖๐ ล้านบาท ตกราคากิโลเมตรละ ๑๖๒
ล้านบาท แต่ต่อมาก็ต้องมาคิดอีกว่าถ้ามี ๒ ชุดแล้วนี้ เครื่องตรวจสอบวัตถุระเบิดนี้มันต้องมีความยาวเพิ่มอีก
๖ กิโลเมตร มันเพิ่มเงินอีก ๑,๓๙๕ ล้านบาท ตกกิโลเมตรอีก ๒๓๒ ล้านบาท แพงจากเดิมไป ๗๐ ล้านบาท
ช่วงระยะไม่นานเท่าไรแพงอีก ๗๐ ล้านบาทนะครับ ๖ กิโลเมตรแพงไปอีก ๔๒๐ ล้านบาท โดยอ้างเหตุผล
อุปกรณ์มากขึ้นต้องเชื่อมโยงกับสายพานเดิม พื้นที่คับแคบ ไม่มีเหตุผล และ ๑๖ กิโลเมตร ที่สั่งมาเดินสายพาน
อุปกรณ์มีไม่พอหรืออย่างไร เดินไม่ได้หรืออย่างไรถึงต้องมีเพิ่มขึ้นมาสิ่งเหล่านี้มันไม่น่าที่กิโลเมตรจะถึง ๗๐
ล้านบาท ถนน ๔ ช่องจราจรทำในขณะนี้กิโลเมตรประมาณ ๔๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง และสายพานอะไรมัน
แพงกิโลเมตรตั้ง ๗๐ ล้านบาท ณ ขณะนี้กระผมว่ามันแพงแน่ ๆ ตรงนี้มีส่วนต่าง ผลประโยชน์ใครได้รับ ทำไม
ไม่ตรวจสอบท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตรงนี้แพงไปชัด ๆ อีก ๔๐๐ กว่าล้านบาท ทั้งหมดนี้ขอ
เรียนว่า

ข้อที่ ๑ วิธีการจัดซื้อซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ รวดเร็วเกินไป ถ้าจะให้โปร่งใส ต้องทำ พีคิว (PQ)
ตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้น ถ้าเราต้องการเอาของบริษัท อินวิชั่น ต้องการเอาซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ก็เขียนสเปก
ไปเลยเมื่อยื่นซองตรวจสอบคุณสมบัติ ใครตรงสเปกก็ขึ้นทะเบียนไว้ อาจ ๔ - ๕ บริษัท ของใครมีคุณภาพดีกว่า

มีประสิทธิภาพดีกว่าให้เขาไป อาจจะให้อินวิชั่นก็ได้ไม่น่าเกลียด อย่ามาใช้วิธีการตกลงราคากันโดยที่ไม่มี การตรวจสอบผลของราคากลางมันไม่ถูกต้อง แล้วการซื้อเป็นช่วง ๆ ไป น่าเกลียดมันตัวนี้โดยตรงเปิด เลตเตอร์ ออฟ เครดิต (Letter of Credit) ได้ อย่างเช่นให้บม. เปิด แอลซี (L/C) ไปยังอินวิชั่น เมื่อเปิดแอลซีไปแล้วก็ สามารถที่จะส่วนต่างค่านายหน้าแก่บริษัท แพทหรืออตได้อย่างนี้โดยตรงเลย แล้วอินวิชั่นต้องบังคับว่าต้องติดตั้ง ให้เสร็จเรียบร้อย ต้องอินคลูดทั้งหมด ต้องมาติดตั้ง ต้องทดสอบ รับรองภายใน ๒ ปี เสร็จหมด ประหยัดไป เกือบ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าทำอย่างนี้นะครับ เสียความมันหายไปเสียแล้วไม่รู้จะทำอะไร วิธีจ่ายเงินก็ เช่นเดียวกัน จ่ายไปได้อย่างไรของยังไม่เห็น เป็นกรรมผม ๆ ไม่จ่ายแน่ จ่ายไม่ได้หรอก นี่มันเป็นเงินภาษีของ ประชาชนด้วยกัน เจ้าหน้าที่รับผิดชอบท่านก็คงจะทำไปตามที่ความเห็นของท่านจะมีอย่างนั้นแต่ว่ามันจะมี นอกเหนืออย่างไรตอบไม่ได้ มันต้องเห็นของก่อน วางมัดจำไปส่วนหนึ่ง ของที่มีส่วนหนึ่ง ติดตั้งส่วนหนึ่ง วิธีการ จ่ายเงินต้องอย่างนี้ ฉะนั้นส่วนต่างมันไปอยู่ที่ไหนไม่ทราบ

อีกประการหนึ่ง คือการปรับตัวเลขผู้โดยสาร อันนี้ก็เหมาะสมตัวเลข ๓๐ ล้านคนพอแล้ว ไม่ ควรจะ สปีด (Speed) ขึ้นไปถึง ๔๕ ล้านคน เอาไว้ถ้าหากว่ามันถึงเมื่อไร แล้วบอกได้นี้ บม. เครื่องตรวจสอบ วัตถุประสงค์ตรงนั้นนะ ๑๕ ชุด ตั้งตรงนี้ชุดหนึ่ง ๆ อีก ๑๕ ชุดถ้าเตรียม รีเซิร์ฟ (Reserve) ที่เอาไว้ เตรียม สายพานต่อให้เสร็จหมด ทำได้ ไม่ยาก เรื่องเล็ก ๆ เขาก็ทำกันอย่างนี้ทั้งหมดนะครับ ตรงนี้ที่ทำให้เกิดการ เร่งรัด เพื่อให้เสร็จทัน และมีการเร่งรัดทุกชั้นตอน

นอกจากเรื่องซีทีเอ็กซ์แล้ว ยังมีข่าวคราวมาเยอะ ทั้งร้านสินค้าปลอดภาษี รับ - ส่งผู้โดยสาร รถยนต์ รถไฟด่วนจากมักกะสันไปสุวรรณภูมิ มีอีกหลายโครงการที่เขามีกการพูดกัน ทั้งหมดนี้มองเห็นการ ทำงานของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมบกร่องต่อหน้าที่ โดยเฉพาะเงินงบประมาณของแผ่นดิน ธรรมดาแล้วท่านเป็นคนละเอียดคนะครับ ท่านรู้หมดนะครับ เรื่องทุกเรื่องท่านรู้หมด แต่เรื่องนี้ทำไมท่านไม่รู้ไม่ ทราบ ไม่ลงมาดูด้วยกัน แต่ไปบอกว่าเป็นเรื่องนโยบาย สัญญามอบให้แก่ทาง บม. ไปดำเนินการแล้วก็ต้อง เข้าไปดู สัญญาเสียเปรียบหรือเปล่าเราได้เปรียบเสียเปรียบ เหมือนอย่างสแตนด อะโหลน ที่มีอยู่แล้วนี้ ไม่ทราบว่าหักเงินเขาหรือเปล่า หักแล้วหักเท่าไร หักน้อยหักมาก หักช่วยกันหรือเปล่า ท่านรัฐมนตรีต้องตอบด้วยนะ ครับ หักไปเท่าไร แล้วราคาจริงมันเท่าไร แล้วหักไปเท่าไร ทั้งหมดทางพรรคชาติไทยจึงมีมติว่า ไม่สามารถที่จะ ไว้วางใจต่อท่านได้

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะรัฐมนตรีที่ถูกสมาชิกพรรค ฝ่ายค้านยื่นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ด้วยข้อกล่าวหาบริหารราชการแผ่นดินจนเกิดความ ผิดพลาดร้ายแรง เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศชาติ ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ ของประเทศไทยในสายตาชาวโลก แล้วก็กระทบต่อความเชื่อมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะ โครงการสนามบินสุวรรณภูมิ การสร้างสนามบินสุวรรณภูมิให้ดีที่สุด ราคาถูกที่สุด และให้ทันสมัยที่สุดคือ เป้าหมายหนึ่งในชีวิตการทำงานที่ตั้งใจจะฝากไว้เป็นผลงานบนแผ่นดินนี้ เป็นงานที่ตั้งใจอย่างยิ่งที่จะตอบแทน

แผ่นดินเกิด เชื่อว่าถ้ามีโอกาสฝ่ายค้านก็ตั้งใจอย่างเดียวกัน เสียหายที่เสียโอกาสเท่านั้น โครงการก่อสร้าง สนามบินสุวรรณภูมิกำเนิดขึ้นเมื่อ ๔๕ ปีที่แล้ว เป็นวิสัยทัศน์ที่ยอดเยี่ยมของผู้บริหารประเทศในขณะนั้น แต่ด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขบางประการทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมการเมือง และปัจจัยนอกประเทศ โดยเฉพาะเพื่อนบ้านของเราที่กลัวว่าประเทศไทยของเรานั้นจะแย่งชิงความเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาค เป็นเหตุให้การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิไม่สามารถเดินหน้าได้เสียที่ ๔๑ ปี ๑๙ รัฐบาล ๑๔ นายกรัฐมนตรีผ่านไป สนามบินสุวรรณภูมิไม่มีความคืบหน้า จนกระทั่งปลายรัฐบาลนายชวน หลีกภัย นั้นแหละครับ จึงได้มีการประกวดราคาก่อสร้างในราคา ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่ยังไม่ทันที่จะได้ลงนามก่อสร้างก็ปรากฏว่าสิ้นสุดวาระของรัฐบาล เมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ ประชาชนลงคะแนนให้พรรคไทยรักไทยเข้ามาเป็นรัฐบาลแทนพรรคประชาธิปัตย์ เราก็ดำเนินโครงการสนามบินสุวรรณภูมิต่อทันที แต่เราก็เห็นว่าราคาที่ได้ในการประกวดราคาครั้งก่อนนั้นน่าจะสูงเกินความจริง จึงจัดให้มีการประกวดราคาใหม่ตามแนวทางการศึกษาที่รัฐบาลก่อนเสนอไว้ และปรับปรุงงานบางส่วนให้เหมาะสมขึ้นปรากฏว่าราคาลดลงเหลือเพียง ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท แปลว่าถูกลง ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ารัฐบาลของเราจะต้องการมาทำมาหากินอย่างที่ท่านกล่าวหา เราคงไม่ต้องไปทำกระบวนการไปอื้อกันทั่วโลก จากนั้นการก่อสร้างก็เดินหน้ามาโดยตลอดจนถึงวันนี้เพื่อให้แล้วเสร็จตามกำหนดทำไมต้องเร่งรัดการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิให้เสร็จโดยเร็ว เพราะเราเสียโอกาสที่จะเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาคมาแล้วกว่า ๔๐ ปี คิดเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจมหาศาล มีการคำนวณกันว่า ๑ ปีที่ล่าช้า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจตกปีละมากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เราเสียโอกาสไปแล้วเท่าไร โอกาสที่เราเสียไปอยู่กับใคร ก็ประเทศเพื่อนบ้านเราที่ได้รับโอกาสนี้ไปแทน เพราะคนในชาติของเขามีความสามัคคีกันมองเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว วันนี้การเดินทางการคมนาคมขนส่งทางอากาศเป็นการเดินทางที่มีความสำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยที่พึ่งพารายได้จาก การส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นหลัก เพราะสนามบินหรือท่าอากาศยานคือประตูเข้าบ้านสำหรับนักท่องเที่ยว และประตูออกไปทำการค้าของผู้ประกอบการส่งออกและเป็นประตูส่งสินค้าออก ทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม ในแต่ละปีเรามีรายได้จากการท่องเที่ยวหลายแสนล้านบาท และการท่องเที่ยว ยังเป็นช่องทางรายได้เพียงทางเดียวที่มีแนวโน้มจะทำเงินเข้าประเทศเพิ่มขึ้น ในขณะที่ต้นทุนการลงทุนนั้นทางภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน จนทำให้ความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมลดลงอย่างมาก ประกอบกับกฎเกณฑ์การค้าเสรีของโลกทำให้สินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมของเรามีคู่แข่งเกิดขึ้นมากมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะฉะนั้นแหล่งรายได้ที่มีความมั่นคงที่สุด มีเสถียรภาพสม่ำเสมอที่สุด และมีโอกาสเติบโตที่สุดก็คือรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ การจะบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและบริการของประเทศนั้น สิ่งหนึ่งที่จะต้องผลักดันให้เกิดขึ้นก็คือการเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาค การทำให้นานาชาติมีความเชื่อมั่นในการคมนาคมและขนส่งของเราเสียก่อน โดยเฉพาะท่าอากาศยานหรือสนามบินต้องมีความสมบูรณ์ที่สุดโดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัย ประเทศของเรานั้น ๓ จังหวัดภาคใต้มีปัญหาตลอด ๒ - ๓ ปี มีระเบิดตูมอยู่เกือบวันเว้น

วัน แต่ปรากฏว่าประชาชนก็ยังสามารถดำเนินการใน ๓ จังหวัดนั้นยังประกอบการค้าไปได้ แต่เมื่อต้นเดือนเมษายนที่ผ่านมา ระเบิดที่สนามบินหาดใหญ่ ประชาชนแม้กระทั่งที่อยู่ในหาดใหญ่เองหรือนักท่องเที่ยว วันนั้นขอล้อบอกมาจากหาดใหญ่ ผมต้องให้การบินไทยส่งเครื่องบินไปรับ ความสำคัญของระบบความปลอดภัยที่ต้องการความปลอดภัยสูงสุด โดยเฉพาะเครื่องบินลำหนึ่ง ๆ หลายพันล้านบาท โดยเฉพาะรุ่นใหม่ที่กำลังจะมาถึง เพราะฉะนั้นเมื่อสนามบินไม่ปลอดภัยไม่มา เพราะฉะนั้นทำอย่างไรในเมื่อระบบความปลอดภัยที่สนามบินสุวรรณภูมิที่ได้มีการออกแบบมาในลักษณะเดิมยังเป็นระบบลำหลังแบบที่ ๒๐ - ๓๐ ปีก่อนใช้ ก็คือระบบ สแตนดาร์ด อะโหลน แล้วสนามบินที่เราสร้างใหม่ควรจะลงทุนระบบระดับเทคโนโลยีที่ทันสมัย อันนี้เป็นยุทธศาสตร์ เป็นจุดขายที่สำคัญที่สุดของเรา วันนี้ผมไม่เห็นทางสมาชิกพรรคฝ่ายค้านที่จะอภิปรายว่า ซีทีเอ็กซ์มีคุณสมบัติดีกว่าแอล ๓ หรืออย่างไร การผลักดันเร่งรัดให้สนามบินสุวรรณภูมิเกิดขึ้นได้เร็วที่สุดคือเป้าหมาย เพราะสนามบินสุวรรณภูมิคือยุทธศาสตร์ของชาติ คือปัจจัยหลักที่จะมาเสริมความสามารถในการแข่งขันในประเทศ และจะเป็นโอกาสที่ทำให้เกิดธุรกิจใหม่ ๆ ขึ้นในประเทศไทยอีกมากมาย โอกาสทางเศรษฐกิจจะกลับมาเป็นของประเทศไทยอีกครั้ง พรรคประชาธิปัตย์เคยยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจผม และกล่าวหาว่าผมมีพฤติกรรมทุจริตว่าด้วยเรื่องของการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิมาแล้ว และเคยเข้าชื่อให้ป.ป.ช. ยื่นถอดถอนผมแล้ว แต่ทุกกระบวนการที่พรรคประชาธิปัตย์ดำเนินการทั้งแนวทางการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร และแนวทาง ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ผมได้ผ่านการตรวจสอบและได้รับการรับรองแล้วว่าไม่มีพฤติกรรมทุจริตตามที่ท่านกล่าวหาหมติ ป.ป.ช. ลงมติว่าผมไม่ผิด ๙ ต่อ ๐ นะครับ สมัยท่านวันนอร์ผมจำไม่ได้ แต่มติประมาณ ๖ ต่อ ๓ ท่านบอกว่าเป็นมติเท่า ๆ กระผม ๙ ต่อ ๐ ครับ ครั้งนี้ก็เป็นอย่างอื่นหนึ่งนะครับที่ท่านตั้งใจจะกล่าวหาว่าผมทุจริต ไม่ว่าจะใครมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มาทำงานโครงการสนามบินสุวรรณภูมิ และมีพรรคประชาธิปัตย์เป็นฝ่ายค้านก็จะโดนอย่างที่ผมโดนอย่างนี้แหละครับ เว้นแต่พรรคประชาธิปัตย์จะไปทำโครงการที่ผมไม่ได้มีเจตนาที่จะมาตรวจสอบเรื่องที่ทำไว้ ผมตั้งใจที่จะทำงานให้เสร็จโดยเร็วที่สุด และเมื่อเจอตรงไหนไม่ถูกต้องก็ต้องปรับแก้กันไป เพื่อให้ประเทศได้ประโยชน์ สูงสุด คุ่มค่าที่สุด ยุติคดีของท่านกล่าวหาว่าผมเป็นเหตุเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศชาติ กระทบต่อภาพพจน์ของประเทศในสายตาชาวโลก แล้วก็กระทบต่อความเชื่อมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม ถ้าจะใช้ข้อกล่าวหานี้มาเป็นกรณีนี้ มาเป็นตัวชี้วัดว่ามีความเสื่อมเสียหรือมี ผลกระทบต่อภาพพจน์ของประเทศ ก็ขึ้นอยู่กับว่าทางพรรคประชาธิปัตย์จะวาดภาพให้ประเทศเสียหายแค่ไหนมากกว่า เพราะภาพที่เกิดขึ้นเป็นภาพตามจินตนาการของท่าน ไม่ใช่ภาพที่ผมทำให้เกิดขึ้น ตั้งแต่วันที่มิชชั่นเรื่องซีทีเอ็กซ์ในหน้าหนังสือพิมพ์จนถึงวันนี้ เห็นการไปมาหาสู่ การทำธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว การพัฒนาเศรษฐกิจของไทยก็ยังดำเนินการเป็นไปตามปกติ ถ้าไม่นับ เรื่องของน้ำมันแพง เศรษฐกิจทุกวันนี้กลับจะดีขึ้นกว่าด้วยซ้ำ วัน ๆ มีแต่ คนเข้ามาขอร่วมทุนหรือลงทุนในไทย นี้พอมิชชั่นเรื่อง เมกะโปรเจกต์(Megaproject) ๑.๗ ล้านล้านบาทออกไปเท่านั้น หัวบันไดไม่แห้ง อยากเข้ามาทำรถไฟใต้ดิน อยากเข้ามาทำถนนลอยฟ้า อยากเข้ามาทำแผนที่ทางอากาศ อยากเข้ามาตั้งโรงงาน แปรรูปสินค้าเกษตร ไม่เห็นการพัฒนาเศรษฐกิจจะงักอะไร แลผมแม้กระทั่ง

คนที่จะให้กู๊วิ่งมาหาว่าต้องการเงินไหม ตอนที่ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณเข้ามาบริหารประเทศในครั้งแรกจะไปเยี่ยมต่างประเทศ เขายังไม่ยอมให้ไปเยี่ยมเลยครับเพราะกลัวจะไปกู้เงิน เป็นผลที่ทางรัฐบาลของท่านทำให้ ถ้าเศรษฐกิจจะชะงักก็เพราะบางคนที่เกี่ยวข้องไปเปิดประเด็นย้า ตอกย้ำไปเที่ยวฟ้อง ไปเที่ยวรายงาน เอ็นจีโอ (NGO) ไปเที่ยวโฆษณาว่าไทยมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ไทยมีการทำวิสามัญฆาตกรรม ไทยปราบยาบ้า ไทยมีเรื่องตากใบหรือเซะ อย่าเข้ามาลงทุนในไทย นี่ละครับที่กระทบต่อการพัฒนาประเทศ ที่ท่านกล่าวหาว่ากรณีนี้ทำให้เกิดความเสียหายจนไม่มีใครอยากเข้ามาทำการค้าขายกับประเทศไทยอีก ไม่จริงครับ ถ้าเป็นจริงอย่างที่ท่านกล่าวอ้าง แล้วกรณีนี้ทางเจ้าหน้าที่พาณิชย์ของประเทศหนึ่งไปพบท่านเมื่อเร็ว ๆ นี้ เพื่อขอให้ท่านช่วยผลักดันให้ บทม.ซื้ออุปกรณ์อย่างหนึ่งจากผู้ผลิตของประเทศเขา ถ้าเขาไม่ยอมมาค้าขายกับ บทม.ถ้าเขาเห็นภาพพจน์ของเราไม่ดี แล้วเขาจะมาหาท่านทำไม เพิ่งรู้ว่าหัวหน้าพรรคการเมืองก็มีหน้าที่รับเรื่องเจรจการค้ากับต่างประเทศด้วย แค่นี้ก็ยืนยันได้แล้วว่าที่ท่านพูดนั้นไม่จริง เรื่องซีทีเอ็กซ์นั้นเป็นข่าวมาตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๗ เมื่อบริษัท จีอี ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ทางธุรกิจของสหรัฐจะเข้าควบรวมกิจการกับบริษัท อินวิชั่น เขาก็ต้องตรวจสอบและตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ เป็นธรรมดา ก็พบว่าเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของบริษัท อินวิชั่น ไปแจ้งต่อบริษัทว่าจะขอเงินส่วนลดราคาจำนวนหนึ่งเอาไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศที่จะซื้อเครื่องตรวจวัตถุระเบิดซีทีเอ็กซ์รวม ๓ ประเทศ คือ จีน ฟิลิปปินส์ และไทย พอทางการสหรัฐเข้าไปตรวจซ้าก็พบอย่างเดียวกันโดยไม่มีหลักฐานพยานอื่นใดเพิ่มเติม บริษัท อินวิชั่น เกรงว่าชินชักซ้าโต้แย้งคัดค้านไป การควบรวมจะยาวออกไป หุ่นจะตก เรื่องเล็กก็จะกลายเป็นเรื่องใหญ่ ก่อนหน้าที่จะมีการควบรวมกิจการหลังจากเหตุการณ์ ๙ ๑๑ ก่อนเหตุการณ์ตึกเวิลด์เทรดถล่ม ราคาหุ้นของอินวิชั่น ถ้าคิดเป็นเงินไทยพันกว่าล้านบาท เขาขายไปได้เกือบ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ประเด็นนี้สำคัญมาก เพราะผู้เกี่ยวข้องในการควบรวมกิจการต้องพิสูจน์ให้คนเห็นว่าบริษัท อินวิชั่น โปร่งใส ไม่มีคดี ไม่มีกรณีที่ไม่โปร่งใส และเขารู้ว่าเขาซ่อนไม่ได้ ใช้เวลาพิสูจน์นานไม่ได้ มั่วแต่โต้เถียงกันไปก็จะกระทบราคาหุ้นที่เป็นเป้าหมายกฎหมายอเมริกาถือว่าเรื่องอย่างนี้ แคร์มามีคนมาบอก แคร์แต่คนรู้ทำเป็นเฉยเสียไม่ว่าอะไรก็ผิดแล้วนะครับ แต่ผิดน้อยถ้ายอมรับผิด เสียค่าปรับเรื่องก็จบ อินวิชั่นจึงยอมเสียค่าปรับ กระทรวงยุติธรรมและ ก.ล.ต. สหรัฐจึงปรับอินวิชั่น ไม่ใช่ปรับในข้อหาว่าจ่ายสินบนนะครับ แต่ปรับตามกฎหมายชื่อ ฟอเรน คอร์รัปท์ แพรคทิซีส แอคท์ (Foreign Corrupt Practices Act) ค.ศ. ๑๙๙๗ ซึ่งใช้คำว่า โนอิง (Knowing) คำนี้มีนิยามว่าอินคลู๊ด คอนเซียส ดิสรีการ์ด แอนด์ ดิลิเบอร์เรท อิกนอร์แรนซ์ (Include conscious disregard and deliberate ignorance) แปลเป็นไทยก็คือ รู้อยู่แก่ใจ หรือไม่สนใจเมื่อมีคนมาบอกอย่างนั้น เรื่องนี้สหรัฐตั้งข้อหาอินวิชั่นว่าโนอิงไม่ใช่ เพย์อิง (Paying) พออินวิชั่นจ่ายค่าปรับไปแล้วเรื่องทางสหรัฐก็จบ กระทรวงยุติธรรมและ ก.ล.ต. สหรัฐไม่เคยตรวจสอบพบเลยว่าเอาเข้าจริงแล้ว อินวิชั่นได้เพย์อิง คือจ่ายเงินให้กับคนกลางที่เขามาบอก และคนกลางได้จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ในประเทศเหล่านั้น เจ้าหน้าที่ในประเทศเหล่านั้นคนใดและใครได้รับผลประโยชน์ไปจริงหรือไม่ พอจบเรื่องทางเขาอินวิชั่นก็มาแจ้งกับทางเราตั้งแต่ต้นปี เราก็ตรวจสอบกันในทางลับว่าใครไปแอบอ้าง ใครไปสคบกับเจ้าหน้าที่อินวิชั่นหรือเปล่า แต่ก็ไม่พบแต่ก็ไม่พบ ตอนนั้นผมได้มีการดูส่วนต่างราคา ทางแพทหรืออดไม่ได้เป็น

คู่สัญญา กับ บทม. เราไม่มีสิทธิที่จะไปดู แต่ผมต้องพยายามเพื่อจะได้มาถึงเอกสารที่ได้เห็นว่า ๓๕.๘ ล้านบาท เมื่อได้เอกสารนั้นมาก็ลองมาคำนวณคร่าว ๆ ผมไม่รู้เลยนะครับว่าราคานั้นจะไปบวกอะไรตรงไหนคือ ๓๕.๘ ล้านบาท แล้วก็ไปคูณตัวเลขอัตราแลกเปลี่ยน แล้วก็ลองคำนวณคร่าว ๆ ว่าในการทำธุรกิจนั้น มันมีราคาที่แตกต่างกันหรือไม่ ได้ดำเนินการนะครับ ไม่ใช่ไม่ได้ดำเนินการความเป็นไปได้ของการซื้อถูกมาขายแพง ได้มีการดำเนินการในส่วนหนึ่งก็คือ ส่วนเรื่องของราคา เมื่อเห็นว่าราคาก็ได้มีส่วนต่างที่มันผิดปกติ แล้วก็ยังแปลกใจว่าทำไมมันต่ำอย่างนี้ด้วย ถ้าท่านเอา ๓๕.๘ ไปดูว่าทำไมถึงค้าขายได้ต่ำขนาดนี้ หลังจากที่พอมีเรื่องทาง จีอี อินวิชั่น ก็เข้ามา ในขณะที่เดียวกันผมก็ให้ที่ปรึกษาของผมคือ ดอกเตอร์ธีระวัฒน์ ท่านเป็น ๑ ในคณะกรรมการเร่งรัดโครงการในสนามบินสุวรรณภูมิ เพราะฉะนั้นในทุกครั้งจะเข้าร่วมประชุมในฐานะคณะกรรมการเร่งรัด ส่วนเรื่องของการจัดซื้อเครื่องตรวจวัดถูระเบิดนั้น เป็น ๑ ในหัวข้อประชุมเพียงไม่กี่เรื่อง ไม่กี่ครั้ง เมื่อมีเรื่องอย่างนี้ทางบริษัทเขาทำหนังสือมาบอกว่า ไม่มีเรื่องจ่ายเงิน ไม่มีเรื่องสินบน อาจารย์ธีระวัฒน์ก็ไม่เชื่อก็ให้ลองไปถามทางสถานทูตสหรัฐ ที่ท่านกำลังถามว่าทำไมทูตพาณิชย์เข้ามาเกี่ยวข้องอะไร เวลาบริษัทต่างประเทศอินวิชั่นกับจีอีควรวรรกัน จีอีนี้เป็นบริษัทระดับโลก เขาสามารถไปหารัฐมนตรีคนไหนก็ได้ เขาก็ไปหาที่ทูตพาณิชย์ คือ ที่ปรึกษาผมก็ได้ถามถึงทูตพาณิชย์ว่าอินวิชั่นรายงานมาว่าไม่เจอเรื่องสินบนนี่ เชื่อได้หรือไม่ ทางท่านทูตพาณิชย์เขาตรวจสอบแล้วว่าเชื่อได้ เมื่อผมรู้อย่างนั้นวันที่ผมถูกอภิปรายกระทู้สุด ที่ท่านอภิปรายไปผมก็บอกว่าผมขอย้อนกลับไปเล่าอย่างนี้ นี่ครับที่ผมบอกว่าผมพูดไม่เก่งนี่นะครับ พอมิหนังสือมายืนยัน ทางจีอีออกหนังสือนะครับว่าไม่พบ ทางเราก็เจอทูตพาณิชย์สหรัฐ ก็เลยบอกอย่างนั้นจะขอทำบันทึกประชุมได้ไหมครับระหว่างที่ปรึกษาผมกับทางท่านทูตพาณิชย์ ท่านทูตพาณิชย์บอกว่า เรื่องนี้โดย โพรโตคอล (Protocol) เขาไม่ทำให้ที่ปรึกษาผมนี้เขียนหนังสือ นี่ได้มีการคุยกันนะครับ ส่งไปให้ที่สถานทูตสหรัฐ ซึ่งเรื่องนี้ดำเนินการก่อนที่จะเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ พอมิข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ผมก็ต้องมาตอบกระทู้สุด ผมก็ได้ให้ที่ปรึกษาผมโทรไปถามท่านทูตว่าผมจะเอาจดหมายนั้นมาเปิดได้หรือไม่ทางท่านทูตก็บอกว่า ยินดีเลยเพราะเป็นเรื่องจริง ผมถึงได้เอาเรื่องนั้นมาพูดในสภา แต่ในสภาเองก็บอกว่า เป็นจดหมายที่เราเขียนฝ่ายเดียว การที่ผมมาพูดในสภาอันศักดิ์สิทธิ์นี้ แล้วไปอ้างถึงจดหมายที่ว่าได้มีการติดต่อระหว่างท่านทูตสหรัฐ ซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจ แล้วถ้าเกิดเนื้อความในจดหมายมีการบิดเบือน หรือว่าทางท่านทูตออกมาปฏิเสธ ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงไล่ผมออกวันนั้นแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมถึงว่าผมได้มีการตรวจสอบพอสมควรไม่ใช่ผมนั่งนอนใจความเป็นไปได้ของการซื้อถูกมาขายแพง โดยเฉพาะตรวจสอบไอทีไอซึ่งเป็นคู่สัญญากับเราก็คือ แพทริออตเรื่องซีทีเอ็กซ์เพิ่งมาเกิดตอติกเวสต์เทรคในอเมริกาถล่ม และทางสหรัฐก็เข้มงวดตรวจ ระเบิดสายการบินที่เข้าออก ชาวก็มาครึกโครมในเมืองไทย ทางจีอี มีสเตอร์ อาร์ ไมเคิล แก็ตเตา รองประธานและหัวหน้าฝ่ายกฎหมายของจีอีเพิ่งเข้ามาพบเอกอัครราชทูตของไทยที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อปลายเดือนพฤษภาคม และแสดงความเสียใจ เขาบอกว่าเรื่องนี้เป็นโพลิตีไซส์ (Politicize) แปลว่า มีผู้ทำให้กลายเป็นเรื่องทางการเมือง เขายืนยันต่อหน้าเอกอัครราชทูตไทยในวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อเดือนที่แล้วว่ามีเจ้าหน้าที่ของเขาไปแนะนำอินวิชั่นจริงๆว่าให้เตรียมจ่ายเงิน ในขณะที่อินวิชั่นไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ตามคำแนะนำ จึงถือว่าการจ่ายสินบนยังไม่เกิด

และไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีเจ้าหน้าที่ไทยผู้ใดได้รับสินบน ทางสหรัฐอเมริกาเองเขาก็ไม่เคยพบว่ามีกรณีเรียก มีการให้ และมีการรับจากทางฝ่ายไทยแต่อย่างใด ในขณะที่ฝ่ายค้านระบุในญัตติว่าการบริหารงานผิดพลาดจนเกิดการทุจริตขึ้น อินวิชั่นเขามาบอกว่า เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับไทยเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ของเขาไปอ้างอิง ทางจีโอซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบเรื่องนี้ก็มาบอกว่าไม่พบเจ้าหน้าที่ของไทยผู้ใดเข้าไปเกี่ยวข้อง ทางกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องมีหนังสือตอบมาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ผมขอแสดงภาพถ่ายของกระทรวงยุติธรรม เป็นภาษาอังกฤษนะครับผมขออนุญาตอ่านเป็นภาษาไทยนะครับ กระทรวงยุติธรรมของสหรัฐไม่พบพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าอินวิชั่นหรือตัวแทนได้จ่ายเงินใด ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ของไทยหรือว่าหากมีการเสนอว่าจะจ่ายเงิน ก็ไม่พบว่าได้มีการสนองตอบรับข้อเสนอ นั้น ถ้อยคำที่กระทรวงยุติธรรมใช้ก็ตรงไปตรงมาที่สุดแล้ว เขาไม่พบ เขาก็บอกว่าไม่พบ เวลานี้ฝ่ายค้านพยายามคาดคั้นที่จะให้พบให้ได้ ส่วนที่หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์บอกว่าเราถามในคำถามที่กระทรวงยุติธรรมถามนี่นะครับ ถามแต่ว่ามี ออฟฟิศเซียล ออฟ เดอะคิงดอม ออฟ ไทยแลนด์ (Official of The Kingdom of Thailand) รับเงินหรือไม่ และบอกว่า ทำไมทางรัฐบาลไทยไม่ถามถึงลูกเมียและคนนอก ห่วงทางพรรคการเมือง ผมต้องขอกล่าวหาท่านหัวหน้าอภิสิทธิ์ว่า กำลังจะใช้วัฒนธรรมของพรรคประชาธิปัตย์ คือ พูดความจริงเพียงครึ่งเดียว เพราะเพียงหวังจะทำลายกันทางการเมืองอย่างนี้ละครับที่ผมบอกว่าผมพูดไม่เก่ง ผมพูดไม่ทัน แต่ผมพูดความจริงครับ คุณอภิสิทธิ์ ก็เป็นนักเรียนนอกมีเอกสาร อะกรีเมนต์ (Agreement) อยู่ในมือ ทำไมไม่ดูละครับเอกสารที่กระทรวงยุติธรรมทำถึงอินวิชั่น หน้า ๓ ข้อ ๒ ออฟฟิศเซียลหมายถึงทุกคน รวมทั้งพรรคเขาใช้คำว่า คอลเล็กทีฟลี เดอะ ออฟฟิศเซียล (Collectively The Official) เพราะผมเองผมไม่เชี่ยวชาญทางกฎหมาย นี่โชคตินะครับที่รองวิษณุท่านเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย คือถ้าผมขึ้นมาตอบคนเดียวผมเสร็จไปแล้วละครับ เสร็จแน่นอนครับ เพราะว่าทางพรรคประชาธิปัตย์เก่งในเรื่องการพูดครึ่งเดียว แล้ววันนี้ผมจะต้องมาเจอคนขึ้นมาอภิปราย ผมคนเดียวแต่ต้องตอบข้ออภิปรายของผู้ที่เขากล่าวหาผมถึง ๘ - ๙ คน แล้วถ้าการลำดับความไม่เก่ง คนฟังก็จะสับสน ผมก็จะเสียหาย ก็เหมือนกับที่คณะกรรมการ ๖ คนที่รัฐบาลตั้งมาตรวจสอบว่าไม่พบ ก็รายงานว่าไม่พบ มีบางคนสงสัยว่าจู่ ๆ กระทรวงยุติธรรมสหรัฐตอบมาที่อัยการสูงสุดของไทยได้อย่างไร ในเมื่ออัยการสูงสุดบอกว่าไม่ได้ถามไป เรื่องนี้ผมไม่ทราบเพราะผมไม่ได้ถาม ถ้าอยากทราบก็คงต้องถามท่านรองนายกวิษณุ คุณคนเดียวกัน สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือราชการลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มาเป็นทางการว่า ไม่เคยพบ และไม่เคยแม้แต่ได้รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เป็นหนังสือเป็นทางการมาเลย เอกสารที่คุณอภิสิทธิ์ผู้นำฝ่ายค้านได้อ้างถึง และดูท่าเหมือนจะเป็นเอกสารขึ้นโบว์แดงหามาด้วยความยากลำบาก และทำให้สมาชิกในสภาแห่งนี้แล้วก็พี่น้องประชาชนว่าเหมือนกับเอกสารนี้ต้องจับให้มันคั้นให้ตายแน่ ผมได้ยินที่แรกก็ตกใจเหมือนกัน นี่กว่าผลงานชิ้นเอกของฝ่ายค้านที่ทางเจ้าหน้าที่ของผมไม่ได้รายงานมาให้ผมทราบ พุทโธ่ ที่แท้ก็เอกสารธรรมดา เขามีกันทั้งเมือง ผู้สื่อข่าวก็มีขอประทานโทษครับไม่ได้เป็นของใหม่เลยครับ เป็นเรื่องที่คณะกรรมการตรวจสอบของรัฐบาลมีอยู่ในมือ แล้วก็ลงในเว็บไซต์สำนักนายก เว็บไซต์ www.Opm.go.th ตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วครับเป็นเล่มที่อยู่ในปกเขียว เล่มที่ ๒ เอกสารแนบ ๒.๑ รัฐบาลไม่ได้ปกปิดอะไรเลยครับ นี่ก็อีกเหมือนกัน

เพราะผมเองไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการสอบสวน แล้วก็ไม่ได้ลงในรายละเอียด ถ้าเกิดในรายละเอียด เอกสารนี้เป็นความตกลงยุติคดีระหว่างกระทรวงยุติธรรมสหรัฐกับอินวิชั่นเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๗ ซึ่งจำเป็นต้องลำดับความเป็นมาของเรื่องให้ปรากฏว่าเขาได้ตรวจสอบพบอะไรมาบ้าง และการตรวจสอบพบที่ว่ามีไม่ได้มาจากการสืบพยาน หรือหลักฐานอื่นใดทั้งสิ้น นอกจากจะมีเอกสารอีเมล ขึ้นเดิวที่ผู้บริหารอินวิชั่น ซึ่งเอกสารแนบหรือ อะเพนดิคซ์ เอ บอกว่าแมนเนเจอร์ เอ เมด ยูช ออฟ เดอะ เมลส์ แอนด์ อัจเจอร์ มีนช ออร์ อินสทรุเมนต์แทล ลิตีส์ ออฟ อินเตอร์สเตท คอมเมอร์ซ (แนมลิ, อี-เมล แอนด์/ออร์ เทเลโฟน) (Manager A, made use of the mails and other means or instrumentalities of interstate commerce (namely, e-mail and/or telephone)) ประโยคสำคัญที่ท่านหัวหน้าพรรคจงใจข้ามไปไม่กล่าวถึง ความจริงครั้งเดียว อันนี้ ๑ ส่วน ๔ ด้วย คือเอกสารเดียวกัน หน้า ๒ ย่อหน้าสุดท้ายที่บอกว่า เอ็กซีคิวทีฟ เอ คอนดัคเท็ด โน แอดดิชันนอล อินไควรี (Executive A conducted no additional inquiry) ไม่มีครับ ไม่มีการสืบสวนต่อไปเพิ่มเติม แอนด์ แด บาย ดิลิเบอเรเทิลี่ อะวอยเด็ด เลิร์นนิง เดอะ ทูธ ออฟ เวธเดอะ เอเยนต์ เอ อินเท็นเด็ด ทู ยูช เดอะ ดิฟเฟอเรนซ์ บีทวิน เดอะ โพรซ เพด ทู อินวิชั่น บาย ซับคอนแทรคเตอร์ เอ พอร์ เดอะ คอมเพนี เอ (And there by deliberately avoided learning the truth of whether Agent A intended to use the difference between the price paid to InVision by subcontractor A for the company A) แปลเป็นไทยว่า ผู้บริหาร เอ เมื่อทราบเรื่องนี้แล้วไม่ได้ทำการไต่สวน สอบพยานใด ๆ เพิ่มเติมเลย และหลังจากนั้นก็งใจหลีกเลี่ยงการตรวจสอบให้ความจริงว่า ตัวแทน เอ ตั้งใจจะใช้ส่วนต่างระหว่างราคาที่ได้รับเหมาช่วง เอ จ่ายให้อินวิชั่นไปให้แก่บริษัท เอ จริงหรือไม่ ส่วนต่างที่เขากล่าวหา ที่ถูกกล่าวหาอยู่นี้คือส่วนต่างระหว่าง อินวิชั่น กับแพทริออต เขาไม่เคยมากล่าวหาว่าไปเกี่ยวกับไอทีโอหรือว่าเกี่ยวกับ บทม. เพราะตอนที่ผมทราบเรื่องผมให้ที่ปรึกษาของผมไปวิเคราะห์เรื่องส่วนต่าง ก็ไม่เห็นว่าราคามันจะกำไรได้อย่างไร ราคามันต่ำเหลือเกิน ทำไมขายได้เพราะตอนนั้นผมไปเอา ๓๕.๘ ไปรวมอีก ๒ รายการเข้าไป ที่ตอนวิเคราะห์หว่าเป็นตัวเครื่อง วิเคราะห์ไปทำไมราคามันถึงต่ำนัก ในที่สุดเมื่อทางจีอี อินวิชั่นเขาส่งตัวแทนทางกฎหมาย ซึ่งอยู่ในกระบวนการตรวจสอบนั้นแหละครับ เขาบอกว่าวิเคราะห์อีกสัก ๕ ปี ๑๐ ปี ถ้าเฉพาะวิเคราะห์ส่วนต่างที่อินวิชั่นขายมาให้ทางแพทริออต และแพทริออตขายให้ไอทีโออย่างไรก็ไม่เจอ เพราะว่าส่วนต่างที่กำลังจะพูดถึงเป็นเรื่องที่ไม่ทราบว่าเป็นตัวแทนของแพทริออตหรือตัวแทนจำหน่าย ทางผู้จัดการจำหน่ายของอินวิชั่นบอกจะไปขอส่วนลดพิเศษจากอินวิชั่น อันนี้สำคัญมากนะครับ แสดงว่าอะไรครับแสดงว่างบประมาณที่เราตั้งไว้ที่ บทม. ตั้งไว้เป็นงบประมาณที่ค่อนข้างต่ำมาก การที่จะมาขายให้ ขายลำบาก ถึงจะต้องไปขอส่วนลด ในอดีตที่มีการทำฮั้วกันนี้แหละครับที่สนามบินสุวรรณภูมิประมูลกันมา ๕๔,๐๐๐ นี้แหละครับก็คือมีการฮั้วกับผู้รับเหมาทำราคากลางสูง ๆ แล้วก็จ่ายเงินให้กับผู้รับเหมา แล้วก็เอาเงินผู้รับเหมากลับมา ส่วนแบ่งของเหล่านี้ก็กลับกันเลยครับ แต่งบบของเรานี้เป็นงบที่ต่ำตั้งไว้เหมาะสมถึงจะเห็นว่าพอเราไปตรวจกันมาตรวจกันไป ตอนนี้นำพรรคฝ่ายค้านไม่กล้ามาพูดเลยครับว่า ราคาแอล ๓ เป็นอย่างไร ซีทีเอ็กซ์เป็นอย่างไร ตอนนี้นำเปลี่ยนประเด็นไปแล้วว่าการได้มาเกิดจากการไปล็อก ที่คุณอภิสิทธิ์สรุปย่อหน้าสุดท้ายบอกว่า ดังนั้นมีหลักฐานอันควรเชื่อว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี

๒๐๐๓ ถึงมกราคม ปี ๒๐๐๔ นั้นเป็นการกระโดดข้ามหน้า ๒ ไปหน้า ๓ และการกล่าวถึงการจ่ายเงินให้กับนักการเมืองไทยหรือพรรคการเมืองไทย ก็เป็นการกล่าวไปตามที่ผู้บริหารเอ และผู้จัดการเอให้การกับผู้ตรวจสอบของกระทรวงยุติธรรมนั่นเอง แต่กระทรวงยุติธรรมก็ไม่ได้ตรวจสอบต่อไปว่าเรื่องนี้มีความจริงหรือไม่เพียงใด ตรงกันข้ามกระทรวงยุติธรรมกลับมีหนังสือตอบมาที่ไทยว่าไม่พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่ายไทยเข้าไปเกี่ยวข้อง ทำไมตรงนี้คุณอภิสิทธิ์จึงไม่ยอมเชื่อครับแล้วก็มี ความพยายามที่เป็นฝ่ายค้านพูดว่า เจ้าหน้าที่ทูตสหรัฐอเมริกา มีการแถลงข่าวในสถานทูต เขาแถลงในนามเจ้าหน้าที่ทูตสหรัฐอเมริกา ซึ่งต้องถือว่าเป็นแผ่นดินของสหรัฐอเมริกา ดิกว่าว่าแถลงในนามมิสเตอร์ เอ มิสเตอร์ เพราะผูกพัน ที่เขาใช้อย่างนี้เพราะเป็นเรื่อง โพรโตคอลของเขา ท่านอย่าพยายามไปบิดเบือนว่า เป็นเรื่องของลับ ๆ ล่อ ๆ ไม่ใช่ครับ กรณีที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ บอกว่าอินวิชั่นตกลงกับกระทรวงยุติธรรมของสหรัฐว่าจะไม่พูดอะไรผิดไปจากที่ได้ให้การไว้กับกระทรวง ท่านกล่าว คอมมิทเมนต์ (commitment) ตรงนี้ครับ ถ้าผิดจากนี้ถือว่ายกเลิกข้อตกลงนี้แล้วก็สามารถไปดำเนินคดีอาญาได้ อันนี้ท่านพูดจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ และขอให้ท่านจำประโยคนี้ไว้ด้วยนะครับ และกรุณาทราบว่าต่อมาจี้ซึ่งรวบรวมกิจการกับอินวิชั่นให้ลงหนังสือวันที่ ๒๒ พฤษภาคม มาถึงท่าน นายกรัฐมนตรีว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยเกี่ยวข้อง แถมนำฉบับนี้ให้กระทรวงยุติธรรม มีข้อตกลงกับกระทรวงยุติธรรมว่า การที่จะติดต่อมาขายประเทศไทยทุกอย่าง เคยตกลงกันไว้ว่าอย่างไร ไม่ใช่เคย ตกลงว่าผิด และอยู่ดี ๆ อย่างจะขายของก็ไปเขียนว่าไม่มีสินบนอันนี้ติดคุกนะครับ ข้อตกลงนี้ติดคุกนะครับ ท่านอภิสิทธิ์เป็นคนพูดเองครับว่ามีข้อตกลงอันนี้อยู่ แล้วก็อยู่ในเอกสารจริง ๆ ถ้าไม่จริงอย่างนั้นนะครับ ท่านอภิสิทธิ์ครับคิดว่าจี้จะกล้าทำหนังสือนี้ให้ผิดไปจากข้อตกลงหรือ ถ้าจี้ อินวิชั่น ทำ ติดคุกแน่นอน ข้อตกลงบี ข้อ ๕ หน้า ๓ ยังบอกอีกนะครับว่า วิธ อะกรีเมนต์ ดัส นอท พรึเวนท์ เดอะ ดีพาร์ทเมนต์ ฟอรัม อินเวสติเกท ดิง ออร์ พรอสซิคิวทิง เอนนี่ อັธเทอร์ อินดิวิดูอัล (with agreement does not prevent the department from investigating or prosecuting any other individuals) คือบอกข้อตกลงนี้ นะครับ ไม่ได้ที่จะห้ามให้กระทรวงยุติธรรมนั้นจะไปดำเนินการสอบสวนต่อ แต่จนบัดนี้ มีฟ้องใครไหม ผ่านมาหลาย ๆ เดือนแล้วครับ ยังไม่มี เป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้ยืนยันว่าเขาจับใคร กล่าวหาใคร ฟ้องใครบ้าง และขอให้ส่งใครเป็นผู้ร้ายข้ามแดน มีไหมครับ กระทรวงยุติธรรมของสหรัฐอเมริกาไม่ได้อยู่ภายใต้รัฐบาลไทย ตรงนี้เจ้าหน้าที่ของสหรัฐอเมริกาไม่ได้กินเงินเดือนรัฐบาลไทย แล้วก็ไม่มีคนไทยคนไหนครับจะไปชี้หน้าได้ ท่านนายกเรากี่ชี้หน้าไม่ได้ เพราะอะไรครับ แม้แต่กระทรวงยุติธรรมของเราระบบศาลของเรา เรายังไปชี้หน้าไม่ได้เลย แล้วจะไปแทรกแซงคนอื่นได้อย่างไรครับ รัฐบาลนี้ไม่มีอำนาจไปบีบบังคับหรือจะไปเจรจาว่าล้มให้เขาตอบแบบใดแบบหนึ่ง แล้วกระทรวงยุติธรรมสหรัฐก็ไม่มีเหตุอะไรที่จะต้องมาเกรงอกเกรงใจผมด้วย และที่สำคัญคือรัฐบาลสหรัฐอเมริกาคงไม่เอาเครดิตของกระทรวงยุติธรรมทั้งกระทรวงมาแลกกับการปกป้องผมหรือเจ้าหน้าที่ไทยคนใดคนหนึ่งหากว่ามีการทุจริตรับสินบนจริง แต่ก็อย่างนั้นครับคนมันจะหาเรื่องเสียอย่าง ที่บอกว่าหนังสือกระทรวงยุติธรรมสหรัฐไม่มีความชัดเจน คลุมเครือ กำกวม ยังปฏิเสธไม่เด็ดขาด อดสงสัยตะแบงไปว่าเท่าที่ตรวจสอบจนถึงขณะนี้ยังไม่พบ ไม่ได้บอกว่าไม่มี ในอนาคตจะพบก็เป็นไปได้เขาบอกว่าไม่พบ ก็ยังบอกว่าใน

อนาคตจะพบก็เป็นไปได้ เมื่อมันไม่มีมันถึงไม่พบ ถ้ามีก็ต้องพบ เมื่อเขาบอกว่าตรวจสอบจนถึงขณะนี้ไม่พบ ก็ยังมีคนแย้งว่าในอนาคตอาจจะพบก็ได้ ก็ถ้าหาเรื่องกันแบบนี้ก็ไม่รู้จะพูดกันอย่างไร มันก็เหมือนหมาป่ากับลูกแกะ จะเอาผิดผมให้ได้ ไม่ผิดวันนี้วันหน้าก็ต้องผิด วันหน้าไม่ผิด วันโน้นก็ต้องผิด ทำไม่ถึงต้องหาเรื่องกันแบบนี้ อาจจะเป็นเพราะผมเป็นเลขาธิการพรรคไทยรักไทยหรือเปล่าครับ เลือกตั้งคราวที่แล้วได้มาถึง ๓๗๗ เสียง พรรคฝ่ายค้านที่ตั้งใจว่าจะได้ถึง ๑๐๐ ก็ยังไม่ถึง ผมไม่ทราบเหมือนกัน ผมว่าสหรัฐตอบมา เขาตอบมาไม่ตรงกับใจ ไม่ตรงกับจินตนาการของท่าน ก็เลยต้องพยายามจะทำให้มันตรงกับจินตนาการของท่าน แล้วผมก็เห็นครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่เชื่อถือรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เพราะในอดีตท่านมักจะอ้างอิงรัฐบาลสหรัฐเสมอมา บางครั้งในช่วงสมัยนั้นถึงได้บอกว่าคุณพ่อสหรัฐ ครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้พรรคประชาธิปัตย์ท่านได้กล่าวหาท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ศิลปอาชา และพรรคชาติไทยรับสินบนจากนายหน้าค้าอาวุธที่เสนอขายเรือดำน้ำค็อกคัมให้กับกองทัพเรือ โดยอ้างว่าได้ข้อมูลมาจากบทความที่ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งของสวีเดน ในวันนั้นท่านนายกรัฐมนตรี พรรคชาติไทย เสียหายมาก ในขณะนั้นปฏิเสธอย่างไรก็ไม่มีใครเชื่อเหมือนกับผมในขณะนั้นละครับ ผมเห็นใจท่านจริง ๆ ครับ แล้วจะตอบให้เขาเห็นใจตัวเองด้วย แล้ววันนี้เป็นอย่างไรรครับ พรรคประชาธิปัตย์กล้าพิสูจน์ต่อไปไหมครับว่ามีการจ่ายสินบนเรือดำน้ำค็อกคัมให้กับนายกรัฐมนตร และพรรคชาติไทย เพื่อใช้ในการเลือกตั้ง ปี ๒๕๓๘ การเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์แพ้ให้กับพรรคชาติไทย จนราบเรียบนั่นแหละครับ วันนี้สินบนก็ไม่มี เรือดำน้ำค็อกคัมก็ไม่มี จะมีก็แต่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์หน้าเดิม ๆ ที่ยังคงเล่นบทเดิม ๆ ด้วยกรอบวิธีคิดแบบเดิม ๆ พูดแบบเดิม ๆ ท่องคาถาเดิม ๆ ทุกคนเลวหมด นอกจากพรรคเก่าแก่อายุ ๕๐ ปีนี้ แล้วเปลี่ยนจากท่านนายกรัฐมนตรีมาเป็นผม เปลี่ยนจากเรือดำน้ำมาเป็นซีทีเอ็กซ์ ผมกล้าทำพิสูจน์ว่าผมไม่เคยเรียกรับสินบนจากอินวิชั่นหรือจากแพทริออต ในส่วนของเจ้าหน้าที่ ตอนนี้อะไรก็ดำเนินการครับ ถ้าไปสอบสวนตรวจสอบต่อไป ตามที่ทางพรรคฝ่ายค้านต้องการ จะดำเนินการอย่างเด็ดขาดหากพบว่ามี การทุจริตจริง แต่ต้องให้ความเป็นธรรมกับผมและเจ้าหน้าที่ทุกคนด้วย หากผลการตรวจสอบไม่พบว่ามี การกระทำความผิด ไม่มีการทุจริตก็ต้องรับฟังกันบ้าง การไปเค้นเอาคนบริสุทธิ์ให้ยอมรับความผิด ให้รับสารภาพว่าทำผิด ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ทำ ผมว่ามันเป็นทารุณกรรมที่โหดร้ายมาก ผมขอเรียกร้องให้ท่านรับผิดชอบต่อข้อกล่าวหาของท่านในวันนี้ด้วย ผมขอชี้แจงประเด็นเรื่องของการว่าจ้างบริษัท ควอโทรเทค ให้มาเป็นที่ปรึกษาควบคุมงานระบบสายพานลำเลียง และระบบตรวจวัตถุระเบิดโดยไม่โปร่งใสและมีพฤติกรรมฮั้วกับบริษัท เคจ ที่ปรึกษาด้านการออกแบบของไอทีโอเพื่อล็อกสเปกซื้อเครื่องที่ซีเอ็กซ์ ผมได้ฟังท่านผู้อภิปรายตั้งประเด็นคำถามถึงความน่าเชื่อถือในตัวที่ปรึกษาแบบรักษาความปลอดภัยว่ามีความสามารถเก่งกาจขนาดไหน ฮั้วกันมาหรือเปล่า ทำงานแบบรู้กันแล้วมาหลอกต้มคนไทยหรือเปล่า พูดไปแล้วทางผมมีความสามารถมากเลยนะครับ สามารถฮั้วข้ามโลกได้ด้วย ทางบริษัท ควอโทรเทค เพิ่งจดทะเบียนแต่ไม่ใช่งานจดทะเบียนเพื่อมาทำงานในประเทศไทย ทางมิสเตอร์ สก็อต ยูเร เป็นผู้มี ความเชี่ยวชาญอย่างมากในระบบสายพานเดิม สายพานที่เราเห็นกันอยู่ในสนามบิน แต่เขามีความรู้เพิ่มเติมอีกในเรื่องของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในเรื่องของระบบตรวจวัตถุระเบิด เวลาเราพูดออนไลน์ สกรีนนิ่ง ผมเจอท่านรัฐมนตรีเนวิน

ท่านบอกอินไลน์นี้มันในเส้นหรือเปล่า แปลว่าในเส้นหรือเปล่า คือมันเป็นระบบใหม่มากนะครับ ที่ในโลกนี้เพิ่งนำมาใช้ไม่นาน เพราะฉะนั้นคนที่รู้ครับ โดยที่เราจะเอาระบบความปลอดภัยที่ดีที่สุดในโลก คนที่กำหนดก็คือทีเอสเอ ก็คือสำนักงานหรือองค์กรเพื่อความปลอดภัยและขนส่ง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดของสหรัฐอเมริกา แต่เดิมเขาสังกัดอยู่ที่กระทรวงคมนาคม แต่เรื่องความปลอดภัยหลังจากเกิดเหตุการณ์ตึกถล่มที่เวสต์เทรด แล้วเขาเอาไปสังกัดไว้กับกระทรวง โทมแลนด์ ซีเคียวริตี้ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งหน่วยงานนี้ให้การรับรองว่า มีสเตอร์ ยูเร องค์กรความปลอดภัยในการขนส่งเพื่อเป็นเกียรติประวัติถึงการสนับสนุนของท่านที่ได้ทำหน้าที่อย่างดีเลิศให้บรรลุถึงความปลอดภัยในการขนส่งทางอากาศตามพระราชบัญญัติ สำนักงานผู้อำนวยการความปลอดภัยของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกาจึงมอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้แก่ มีสเตอร์ สก็อต ยูเร ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๗ นายเอ็ดเวิร์ด โกเมซ (Edward Gomaz) ผู้อำนวยการความปลอดภัยในรัฐบาลสหรัฐ ทำอากาศยานนานาชาติซานฟรานซิสโก คนซึ่งมีความชำนาญทางด้านนี้มันมีอยู่ไม่กี่คน สนามบินในสหรัฐอเมริกา ยิ่งถ้าย้อนหลังกลับไปปีที่แล้วเพิ่งจะมีคนรู้เรื่องระบบนี้ไม่เท่าไร ดังนั้นจึงไม่แปลกใจเมื่อทางบทม. เห็นประวัติของบุคคลนี้ จึงได้มีการจัดจ้าง แล้วท่านหัวหน้าอภิสิทธิ์ได้ถามว่าใช้กฎเกณฑ์อะไรในการจัดจ้าง เพราะบริษัทนั้นเป็นบริษัทใหม่ กฎเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดจ้างใช้กฎเกณฑ์อะไร ก็ใช้กฎเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง การจ้างที่ปรึกษาเขาให้เน้นหนักกับตัวบุคคล บุคลากรที่จะมาทำให้บริษัทเก่งแค่ไหน แต่ถ้าเอาบุคลากรที่เขาจะมาทำ ปรากฏว่าคนเก่ง ๆ ส่งไปที่อื่นเอาคนซึ่งไม่มีความชำนาญมาให้เรา ผมไม่เอาหรอกครับ ผมเองนั้นไม่รู้จัก มีสเตอร์ ยูเร มาเลยนะครับ จนมาเมื่ออาทิตย์ที่แล้วถึงได้มาเจอ แล้วให้เขาเล่าให้ฟังถึงระบบรักษาความปลอดภัย ในเรื่องของระบบอินไลน์ สกรีนนิ่ง ทั้งหลาย ระบบในเรื่องของสายพานในระบบคอมพิวเตอร์ ที่ผมเรียกมานี้ นะครับ เพราะมาสอบถามในเรื่องที่มีข้อกล่าวหาจากหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ว่า รายการ ๒๔๒ ล้านบาท ที่แพทริออตขายให้กับไอทีโอแล้วไอทีโอมาขายไป ๕๐๐ ล้านบาท ๖๐๐ ล้านบาท มีส่วนต่างอยู่ตรงนั้น ว่ามันเป็นอย่างไร ทำไมโปรแกรมอันนี้ทางแพทริออต ก็บอกแล้วว่าอยู่ในเครื่องที่ขายให้กับทางไอทีโอ แล้วไอทีโอก็มาขายให้กับ บทม. แล้วทำไมทางไอทีโอถึงมีการคิดเงินเพิ่มเติมในส่วนโปรแกรม ตรงนี้มีการแยกรายการออกมา ทำไมมีการแยกรายการในเรื่องของอะไหล่ มีการแยกในเรื่องของค่าติดตั้ง ผมเลยรู้นะครับว่าถ้าให้จ้างใหม่ และถ้าค่าจ้างเพิ่มอีก ๕ เท่า ผมก็จะให้ บทม. จ้าง มีสเตอร์ ยูเร หายากครับคนที่มีความสามารถอย่างนี้ เราอย่าเพิ่งไปคิดว่าทุกคนจะโง่งเหมือนกันหมด เขาเป็น โพรเฟสชันนอล เขาคงไม่สิ้นไร้ไม้ตอกนะครับ ที่จะต้องวิ่งเข้ามาเมืองไทยเพื่อจะมาทำมาหากินในเมืองไทย มารับสินบนจากไอทีโอ มารับสินบนจากเคจ บริษัท เคจ ไปอย่างไร มาอย่างไร ทางเจ้าหน้าที่ของ บทม. คุณอดีเทพให้เลขาส่งอีเมลไปถามเรื่องระบบตรวจสอบอินไลน์ สกรีนนิ่ง ระบบตรวจสอบวัตถุระเบิดนี้เป็นเรื่องใหม่มาก แล้วโดยเฉพาะเราอยากจะใช้มาตรฐานเหมือนสหรัฐนี้ไม่รู้เลยว่าเป็นอย่างไรราย บทม. คุณอดีเทพมีการสอบถามไปที่ทีเอสเอโดยตรง ระบบสนามบินของเราอยากได้ระบบที่เป็นมาตรฐานโลก จะเป็นจุดแข็งของเรา ว่าช่วยแนะนำหน่อยได้ไหมครับว่าเป็นอย่างไรระบบนี้ เขามีหนังสือตอบมาว่าไปถามบริษัท เคจ เป็นบริษัทที่ดี ท่านก็ไปกล่าวหาว่าสงสัย ทีเอสเอ องค์กรเพื่อความปลอดภัยและการขนส่งไม่รู้ไปรับเงินของเคจมาหรือเปล่า หรือเป็นนายหน้า

ให้เคจหรือเปล่าถึงตอบมาที่ บทม.ผมเชื่อว่าในการดำเนินการที่เพื่อจะให้ได้มาที่ปรึกษาทั้งเคจ ทั้งมิสเตอร์ ยูเร ของควอโตรเทคโนโลยีนี้ครับ เป็นการที่เราได้บุคลากรที่มีความสำคัญและมีความรอบรู้ บริษัท เคจ เป็นบริษัท ออกแบบที่ดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อินไลน์ อีทีเอส ผมได้ฟังท่านผู้อภิปรายตั้งประเด็นถึงความน่าเชื่อถือในตัวที่ปรึกษาแล้ว ผมอายุแทนคนไทยจริง ๆ แล้วต้องรู้ว่า จริง ๆ ต้องไปขอโทษรัฐบาลสหรัฐด้วยที่เขาอุตสาหุแนะนำคนมา แต่ว่าคนของเขาก็ถูกกล่าวหาหนะครับ ผมคิดว่าประเด็นนี้น่าจะให้ความกระจ่างว่า ทำไมเราถึงเลือกทางด้านของมิสเตอร์ ยูเร เข้ามาทำงานเขาเองเคยทำอยู่กับบริษัท บีเออี (BAE) ประวัติที่เขาให้มา เขาไม่ใช่บอกว่าประวัติของเคจ เขาบอกเขาเคยมีประสบการณ์อยู่ในบีเออีหลายสิบปี เสร็จแล้วเขาก็แยกตัวออกมา แล้วก็มาจดทะเบียนบริษัทเข้าไปทำในสนามบินซานฟรานซิสโก เขาเห็นความก้าวหน้าของทางธุรกิจ เขาไม่ต้องมาเมืองไทยหรอกครับ จริง ๆ ถ้ามหา เขาอยู่ที่อเมริกาเนี่ยครับ ตอนนี้นสนามบินอเมริกายังมีอีกเป็นร้อยสนามบินที่จะสามารถให้งานเขาได้ แต่สิ่งที่เขาอยากจะทำ เพราะว่าเขาเองเนี่ยครับอยากจะมีผลงานนอกประเทศสหรัฐ เรื่องของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่มีการไปออกซ้อออกเร็ว นี้ละครับคือระบบราชการแบบไทย ๆ กลัวกันมาก จะทำอะไรแต่ละอย่างกลัวถูกตรวจสอบไปหมด ผมเชื่อว่าระเบียบบางอย่าง ถ้ามันออกมาไม่ตรง บางครั้งอาจจะทำอะไรที่ตรงไปตรงมา แต่ผิดระเบียบบ้าง ผมคิดว่าน่าจะรับได้ ถ้าเราขึ้นบริหารประเทศ คอยเอาระเบียบเป็นที่ตั้ง ผมคิดว่าอีก ๑๐ ปี สนามบินสุวรรณภูมิก็ไม่เสร็จครับผมก็จะมาพูดถึงเรื่องของการทำไม่ บทม. ถึงต้องไปทำวิธีจัดซื้อจัดจ้างในกรณีขยายนสนามบินสุวรรณภูมิในส่วนเรื่องของการระบบสายพาน แล้วก็เครื่องซีทีเอ็กซ์ที่มีงบประมาณ ๔,๓๐๐ ล้านบาท แล้วก็รวมกับของเก่าอีก ๒,๖๐๐ ล้านบาท ว่าทำไมถึงไม่มีราคากลาง ทำไมเสียเงินค่าจ้างแพง คือผมคิดว่าระบบจัดซื้อของเรา ระบบของเรานี้ครับถูกที่สุดในโลก ผมยืนยันครับว่าระบบสายพาน ระบบเครื่องตรวจสอบระเบิดที่มาใช้กับสนามบินสุวรรณภูมิ ถ้าไปเทียบเป็นระบบกับสนามบินทั่วโลกแล้วของเราถูกที่สุด ประเด็นนี้ครับเป็นหัวใจของเรื่องที่มีการกล่าวหาผมว่าปล่อยปละละเลยให้ บทม. จ้างไอทีโอทำงานด้วยวิธีพิเศษ ไม่มีราคากลางเป็นเหตุให้รัฐเสียผลประโยชน์เพราะต้องจ้างราคาแพง กล่าวหาว่า บทม. จ้างไอทีโอสร้างระบบสายพานลำเลียงกระเป๋าและตรวจจับวัตถุระเบิดราคาสูงถึง ๔,๕๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ราคาต้นทุนที่แพริออด ซึ่งเป็นตัวกลางเอามาขายให้ไอทีโอ ราคาแค่ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้อภิปรายให้ดูเสมือนหนึ่งว่า คณะกรรมการ กทภ. ที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานได้ยกระเบียบจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเหตุให้รัฐเสียผลประโยชน์ เพื่อจะมาจัดจ้างโครงการนี้พยายามชี้ไปให้เห็นว่านี่เข้ามาถึงเปลี่ยนออกระเบียบมา เรื่องนี้ได้มีการของดิใช้ระเบียบมาตั้งแต่สมัยพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล โดยมีการระบุดูในสัญญาไว้ชัดเจน ไม่ใช่เพิ่งมาทำในรัฐบาลนี้ ส่วนที่รัฐบาลนี้มาของดิใช้ระเบียบบางข้อเพิ่มเติมนั้น ได้ขอไว้เป็นหลักการทำงานนั้น ยังไม่เคยนำมาใช้กับกรณีนี้แม้แต่ครั้งเดียว การจัดจ้างซีทีเอ็กซ์ก็ไม่ได้ใช้ระเบียบนี้ ไม่เคยใช้ตรงนี้มาอย่าเอาความจริงมาพูดครั้งเดียว เพราะฉะนั้นการที่ บทม. ดำเนินการตามที่ท่านกล่าวอ้างนั้นก็เป็นการดำเนินการตามที่ท่านได้ตั้งเรื่องไว้ ท่านบอกว่าผมไปกำหนดให้การก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิต้องให้เสร็จให้เร็ว เพราะจะต้องมีการจัดเพื่อจะได้จัดจ้างวิธีพิเศษ เป็นจินตนาการทั้งนั้นแหละครับไม่ใช่ความจริง ถ้ามหาทำไมสนามบินสุวรรณภูมิต้องแล้วเสร็จใน

เดือนกันยายน ๒๕๔๘ คำตอบชัดเจนและเข้าใจง่ายที่สุดทุกวันนี้สนามบินดอนเมืองอยู่ในสภาพที่โป่งพอง คับคั่ง อัดแน่นจนเกินกว่าจะรับไหวแล้ว สนามบินดอนเมืองถูกออกแบบให้รองรับผู้โดยสารปีละ ๓๐ ล้านคน แต่ขณะนี้ผู้โดยสารปีละ ๓๘ ล้านคน ซึ่งการจราจรแออัดทั้งทางอากาศ ทางถนน นี่คือความจำเป็นที่ต้องเร่งเปิดให้บริการสนามบินสุวรรณภูมิก่อนที่สายการบินต่าง ๆ จะเบื่อหน่าย และจะไม่มาใช้บริการ ซึ่งคงจะกระทบต่อภาพลักษณ์และการลงทุนการท่องเที่ยวของเราเป็นอย่างมาก เหตุผลมีเท่านี้อย่าไปจินตนาการมากเกินไป อย่าไปคิดว่าคนอื่นชั่วร้ายไปหมด เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มในเนื้องานเดิมและติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติมเนื่องจากว่าเราจะทำเป็นสนามบินเดียวที่แต่เดิมนั้นเรามีกำหนดไว้ว่าเราจะคงที่ดอนเมืองแล้วก็จะมีที่สนามบินสุวรรณภูมิทั้ง ๒ สนามบิน ทางไอเอต้า (IATA) มาประชุมกันที่เมืองไทยเขามีคณะกรรมการชุดหนึ่งมาประชุมที่เมืองไทย คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการที่มีความสำคัญมากซึ่งเขาจัดไว้สำหรับเวลาประเทศไหนมีสนามบินใหม่ ๆ เขาจะไปให้คำแนะนำ เขามาให้คำแนะนำตั้งแต่ก่อนผมมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า สนามบินของประเทศไทยในกรุงเทพฯ นั้นต้องยุบรวมเป็นสนามบินเดียวเป็น ๒ สนามบินไม่มีในโลกที่ไหนทำกัน ถ้ากรณีที่ว่าสนามบินนั้นอยู่ใกล้ตัวเมือง ประเทศอื่น ๆ ที่มีสนามบินใกล้กันก็เพราะว่ามี ๒ สนามบินอยู่ในเมืองเดียวกัน ก็เพราะว่าเขาไม่เคยมีเวินคืนที่ไว้ก่อนเขาก็เลยต้องไป พอสร้างอันใหม่ก็เลยต้องไปสร้างไกลไอเอต้าแนะนำ ไอซีเอโอ (ICAO) คือองค์การการบินพลเรือนโลกก็มีกฎว่าตั้งแต่ ๑ มกราคม ปีหน้า ถ้าสนามบินไหนไม่ใช้ อินไลน์ สกรีนนิ่ง คือระบบตรวจสอบวัตถุระเบิดที่ไปติดตั้งในระบบสายพานเขาจะไม่รับรองความปลอดภัยให้ เราถึงต้องได้รับเร่งทำต้องเปลี่ยนแปลง สแตนด อะโหลน ที่สนามบินดอนเมืองนั้นแหละครับ แบบที่เวลาเราไปในขณะที่เสียเวลาจริง ๆ ไปถึงก็ต้องเข้าคิวรอทำเอกซเรย์ เอกซเรย์เสร็จคืนกระเป๋ากลับมาต้องไปเข้าคิวที่ เคาน์เตอร์สายการบินอีก แล้วในระหว่างที่เรากระเป๋าคืนมาจากเครื่องตรวจเอกซเรย์ ช่วงนั้นแหละครับ จะมีใครแอบเอาวัตถุระเบิดใส่เข้าไปก็ได้ ทางไอเอต้าถึงบอกว่าต้องเป็นอินไลน์ คือตรวจกระเป๋าเสร็จแล้วห้ามคืนให้กับผู้โดยสาร เมื่อมีความจำเป็นเราก็เลยต้องทำเรื่องเข้า กทท. เพื่อจะขยายสนามบินสุวรรณภูมิ แต่ในส่วนเนื้องานที่จะทำระบบความปลอดภัยในเรื่องของวัตถุระเบิดกับสายพาน เป็นเนื้องานเดิมที่อยู่ไปโอทีโอแล้ว ไม่ใช่ของใหม่คือในเนื้องานเดิมก็คือ มีสายพานอยู่ ๒,๖๐๐ ล้านบาท แล้วก็เอ็กซ์เรย์รุ่นไดโนเสาร์ นั้นแหละครับ ๔๗ ล้านบาท เมื่อไอซีเอโอ ไอเอต้ามาเราก็เลยต้องมีการทำเพิ่มสายพานใหม่ แล้วก็เอาระบบตรวจวัตถุระเบิดไปไว้บนสายพาน ในเมื่อโอทีโอเป็นผู้รับเหมารายเดิม แล้วอยู่ในสัญญาหลักว่าในกรณีที่เรต้องการเปลี่ยนแปลงรายการใดก็ตามในเนื้องานนี้เราสามารถให้ยึดถือตามสัญญาหลัก คือในสัญญาหลักบอกว่าถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงให้แจ้งไปเลย สัญญานี้ตรวจสอบสัญญามาเป็นสัญญาสมัยพรรคประชาธิปัตย์ส่งให้อัยการตรวจ แล้วเราเอาสัญญานั้นมาใช้ในการประมูลในสัญญานั้นมีระบุชัดเจน เขาเรียกว่า แวริเอชั่น ออร์เดอร์ ให้ส่งไปได้ก่อนเลยในข้อสัญญานั้นบอก ส่งไปก่อนแล้วคิดเงินกันทีหลัง ยังทำได้เลยครับ แต่เราไม่ทำนี้แหละครับ คือสัญญาที่ชี้ให้เห็น เป็นสัญญาแวริเอชั่น ออร์เดอร์ทำได้ เอกสารทั้งหมดไม่มีเอกสารเท็จ ไม่ต้องห่วงเมื่อในสัญญาบอกอย่างนี้ราคากลางก็ไม่ต้องทำ ถ้าเราจะเอาดี ๆ แต่ระบบนี้เป็นระบบใหม่เราจะทำอย่างไร แล้วนี่ที่ บทม. จะรู้ไหมนี่ อินไลน์ สกรีนนิ่ง ไม่มีใครรู้หรือครับในเมืองไทย ซึ่งเลยได้มีการให้หาผู้มี

ความชำนาญเข้ามาช่วยดู ในที่สุดครั้งแรกก็มาจะให้ เอ็มเจทีเอ (MJTA) ทำ แต่เอ็มเจทีเอเขาเองต้องใช้เงื่อนไข บอกว่าต้อง ๖ เดือน กว่าจะจ้างไอทีโออีกเกิน ๖ เดือนแล้ว อย่างนั้นเราก็น่าจะให้ไปเอ็มเจทีเอไปทำได้ ถ้าเรามีการให้เอ็มเจทีเอออกแบบเสร็จ แล้วเมื่อออกแบบเสร็จเราไปใช้ช่องทางการประมูลจะต้องมีการทำ พีคิว (PQ) อย่างน้อย ๓ เดือน แล้วไปให้ทางเจบิก(JBIC) เจบิกนี่คือเงินกู้นะ ผู้ให้กู้ของประเทศญี่ปุ่น หลักเกณฑ์ของเจบิกกำหนดไว้อย่างน้อย ๙ เดือน เพราะฉะนั้น ๖ บวก ๙ คือ ๑๕ เดือน ถ้าท่านจะดำเนินการโดยมีการเปิดประมูล ๑๕ เดือน เท่ากับว่าผู้รับเหมาไอทีโอบอกว่าคุณไม่ต้องทำอะไรตรงนี้เลย รออีก ๑๕ เดือนแล้วเราก็อยมาริมทำกัน จบรัฐบาลนี้แล้วยังไม่ได้สร้างเลยครบสนามบินสุวรรณภูมิยังเปิดใช้ไม่ได้เลยครบถ้าทำอย่างนั้นเราเข้าไปดูเมื่อมีความจำเป็นก็บอกว่าอย่างนั้นไอทีโอช่วยรับไปทำ ไอทีโอก็คือบริษัทร่วมทุนอิตัลไทย อิตาเลียนไทย ทาเกนากะ แล้วก็โอบายาชิเป็นบริษัทรับเหมาใหญ่อันดับ ๕ ของโลกโอบายาชิเป็นผู้รับเหมาใหญ่อันดับที่ ๔ ของโลก จดทะเบียนอยู่ในญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นที่จะมาซื้อขั้วคิดว่าจะไปฮั้วกันง่าย ๆ ไปจ่ายเงินใต้โต๊ะง่าย ๆ ไม่ใช่ซะครับ ท่านอย่าไปคิดว่าไอทีโอไปถึงแต่อิตาเลียนไทย คิดว่าบริษัทไทยอาจจะทำอะไรได้ เป็นบริษัทร่วมทุน แล้วที่เขาไม่ค่อยอยากจะทำ เพราะเงื่อนไขของสัญญาที่บอกว่าท่านจะต้องทำให้เสร็จทันเวลา ซึ่งเขาดูแล้วว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องใหม่ ที่เขาบอกว่าเขาไม่มีความรู้ความสามารถ เราถึงต้องบอกว่าไปหาคนออกแบบมา แล้วเขาก็ไปหาคนออกแบบ คือเคจซึ่งกับที่ทางทีเอสเอหน่วยงานของสหรัฐแนะนำคุณอติเทพมาว่าใช้บริษัทนี้ แล้วก็ควอโทรเทคก็เป็นผู้มีมาตรฐาน มีความชำนาญ เราก็บอกถ้าอย่างนั้นก็ไปทำราคามา ซึ่งเป็นปกติ เราก้ให้เขาไปช่วยประเมินราคามาก่อน ประเมินราคามาก่อน เพื่อเราจะได้ว่าดูว่าจะตั้งงบประมาณได้ถูก ซึ่งพอประเมินราคามา เราก้ให้ทางพีเอ็มซีซึ่งเป็นทีปรึกษาทางการเงิน เขาบอกการประเมินราคานี้เป็นการประเมินค่อนข้างยังไม่มีรายละเอียด แต่ในเรื่องของเชิงงบประมาณ เราจำเป็นจะต้องมีเรื่องเชิงงบประมาณ ก็เลยมีการเสนอเข้าเป็นกรอบงบประมาณเท่านั้น ตรงไปตรงมา ไม่มีอะไรซ่อนเร้น เมื่อเป็นอย่างนี้ทางไอทีโอก็ดำเนินการไป เลยไม่มีราคากลาง ที่สำคัญนะครับ ถ้าท่านไปหารายอื่นอีก ในชั้นหนึ่งที่จะเป็นที่วางห้องตรวจสอบระเบิดเราจะต้องสร้างแพลตฟอร์ม (Platform) ขึ้นมา ซึ่งน้ำหนักถึงเกือบ ๔๐๐ ตัน ตรงแพลตฟอร์มนั้นนะครับ จะต้องไปยึดติดกับเสาของตัวอาคารที่ไอทีโอเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ ตอนที่ขยับติด ตอนเจาะเสา ต้องใช้เครื่องเอกซเรย์ทำที่ละเอียด เพราะถ้าเจาะเข้าไปเจอโครงเหล็กข้างใน อาคารพัง แล้วถ้าเกิดเราให้ผู้รับเหมารายใหม่เข้าไปอาคารพังใครจะรับผิดชอบ ต่างคนต่างเกี่ยงกันมา เสาเดิมมันอาจจะไม่ได้อยู่แล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นผมเชื่อนะครับ ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผมเชื่อว่าถ้าท่านมาอยู่ที่ผม ท่านก็ต้องตัดสินใจแบบผมครับ ไม่มีทางเลือก ในช่องสัญญาก็ให้ทำอย่างนี้ แต่เราทำรอบคอบกว่านั้นอีก เรามีการจ้างทีปรึกษามาคำนวณราคา เอาทีปรึกษาระดับโลกมา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอเถอะครับ ตรงไปตรงมาดีกว่าครับ ผมคิดว่าการมีราคากลางนี้แหละครับ มันไม่ใช่ว่าจะดีเสมอไป ถ้าราคากลางดีมันคงไม่ประมูล ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท เรามาประมูลกันที่ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ถ้าราคากลางดีนะครับ อีกหลาย ๆ เรื่อง เรื่องรถไฟรางคู่คงไม่ไปไปถึงขนาดนั้นหรอกครับเพราะฉะนั้นไม่ใช่เรื่องของราคากลางแล้วจะทำให้ทำอย่างตรงไปตรงมาได้ ฮั้วกันได้ ถ้ามีเจตนาไม่บริสุทธิ์นะครับ ทำได้สบาย ไม่ต้องไปฮั้วข้ามชาติ ฮั้วกันในประเทศ ไม่ต้องมีตัวละครมาเป็นร้อย ๆ

คน ตกลงที่เราทำเรื่องราคากลาง ในเรื่องของการไม่ต้องมีวิธีพิเศษก็เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน ไม่เคยเอาเรื่องนี้มาเป็นตัวตั้งก่อน อันนี้เป็นประเด็นสำคัญมากที่สุด เป็นประเด็นเรื่องไอทีที่ซื้อจากแพทริออตมาในราคา ๒,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ไอทีโอมาขายให้กับ บทม. ๒,๖๐๐ ล้านบาท ส่วนต่างตรงนี้หายไปไหน มีการพูดกันมากเรื่องส่วนต่าง ๖๐๐ ล้านบาท ที่บอกกันว่า ไอทีโอเอางานของแพทริออตมาเสนอ บทม. แล้วก็เอากำไรไป ๖๐๐ ล้านบาท โดยไม่ต้องทำอะไรเลย ก็เป็นความจริงครั้งเดียวนะครับที่มาเสนอ ในส่วนของ ๒,๖๐๐ ล้านบาท แบ่งเป็น ๒ ส่วนดังนี้ ส่วนแรก ๒,๓๐๐ ล้านบาท ก็เป็นส่วนของแพทริออต เป็นต้นทุนที่แพทริออตขายให้กับไอทีโอ แล้วก็ได้มีการยืนยันกันไปว่า มีการขายให้กับไอทีโอ จริงในราคา ๒,๓๐๐ ล้านบาท ส่วนอีก ๖๐๕ ล้านบาทที่เพิ่มขึ้นนั้น มีการกล่าวหาว่าไอทีโอได้กินส่วนต่างไปฟรี ๆ แล้วก็มีการกล่าวหาเลยไปอีกว่าเงินส่วนนี้จะเอามาจ่ายให้กับนักการเมืองจนพี่น้องประชาชนและสื่อมวลชนเข้าใจผิดกันไปทั่วประเทศพูดความจริงครั้งเดียว ไม่ดูรายละเอียด หรืออาจไม่รู้รายละเอียดก็ได้ อดสำห้ไปดูถึงที่สนามบินสุวรรณภูมิก็ตั้งหลายครั้ง หลายคณะ จนขณะนี้เจ้าหน้าที่ บทม. แต่ก็ได้ข้อมูลมาเพียงครั้งเดียว ที่ปรึกษาเจ้าหน้าที่ไปชี้แจงก็ไม่ยอมฟัง บอกว่าไปหาข้อมูลแต่ไม่ฟังเขา กลับไปพูดต่อว่าเขา คนไปหาข้อมูลมีความรู้ขนาดไหนไม่ถาม แถมยังจะไปสอนอีก

ราคาซื้อมา ๒,๓๐๐ ล้านบาท ทางไอทีโอจ่ายให้กับแพทริออตไปในส่วนที่ไอทีโอต้องเป็นค่าใช้จ่ายของไอทีโอ ส่วนแรกจำนวน ๒๘๐ ล้านบาท ก็เป็นของภาชี อากรแสดมภ์ แล้วก็เรื่องของค่าใช้จ่ายในสำนักงานซึ่งทางท่านอภิสิทธิ์ก็ได้บอกไปแล้วว่าให้คิดได้นะครับแล้วก็มีการอยู่ ๓ เพอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ทำกำไรไป ๓ เพอร์เซ็นต์แล้ว เสร็จแล้วได้กำไร ๓ เพอร์เซ็นต์ แล้วก็กลับไปบ้านนอนนะครับ แต่ยังต้องนอนสะดุ้งไปอีก ๒ ปี เพราะอะไรครับ เพราะจะต้องรับผิดชอบทุกวันทุกคืนที่สนามบินเปิด วันละ ๒๔ ชั่วโมง ทุกวันต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นนี่ก็คือส่วน ๒๘๐ ล้านบาท ที่ทางไอทีโอได้คิดกับทาง บทม. ก็เหลืออีก ๓๒๕ ล้านบาท ผมจะอธิบายให้ฟังว่าผู้รับจ้างเขาทำอะไรกับ บทม. บ้าง ส่วนที่ ๒ จำนวน ๖๙ ล้านบาท ก็เป็นค่าใช้จ่ายในการทำงานในช่วงเวลาครบประกัน ๒ ปี ซึ่งจะต้องไปจ้างผู้เชี่ยวชาญมาดูแลการทำงานของเครื่องทั้งระบบ ทั้งผู้เชี่ยวชาญที่จะมาดูแลระบบสายพาน ผู้เชี่ยวชาญที่จะมาดูแลระบบเชื่อมโยงสายพานกับเครื่องตรวจวัตถุระเบิด ผู้เชี่ยวชาญที่จะต้องดูระบบไฟฟ้า ดับเพลิง ผู้เชี่ยวชาญที่จะต้องดูแลรับผิดชอบระบบซอฟต์แวร์ เชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมดของระบบสายพานลำเลียงกระเป๋าตั้งแต่เคาน์เตอร์ เซ็ค จนถึงกระเป๋าขึ้นเครื่องเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมงต่อวัน ๒ ปีไม่มีวันหยุด ทำไม่ต้องถึง ๒๔ ชั่วโมง ก็เพราะเครื่องบินขึ้นลงตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๓๖๕ วันต่อปี ไม่มีวันหยุดแม้แต่วันเดียว ต้องมาทำงานให้ บทม. ถ้าระบบมีปัญหา ดีเลย์ (Delay) กระเป๋าหาย กระเป๋าตกไฟล์ท์ (Flight) มันเกิดขึ้นไม่ได้ครับ สนามบินที่ลงทุนเป็นแสนล้านบาท นี่เป็นส่วนของ ๖๙ ล้านบาท ที่จะต้องทำงานให้กับ บทม. เป็นเวลา ๗๓๐ วัน คิดแล้วตกวันละ ๙๐,๐๐๐ กว่าบาทต่อวันเท่านั้น สำหรับการจ่ายให้ผู้มาทำงานดูแลระบบสายพานที่ต้องลำเลียงและตรวจกระเป๋าชั่วโมงละ ๑๐,๐๐๐ ไร่ วันละประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งในส่วนนี้เองก็ยังมีส่วนที่จะต้องไปเตรียมค่าน้ำค่าไฟสำนักงานเพื่อจะให้ทางบริษัท แพทริออต เวลาเข้ามาทำงาน ในสัญญาาระหว่างแพทริออตกับไอทีโอ ทางไอทีโอจะต้องมีเตรียมอีก

หลายเรื่องให้กับแพทริออต ก็จะอยู่ในส่วน ๖๙ ล้านบาท ตกลง ๖๐๕ ลบไป ๒๘๐ ลบไป ๖๙ ก็เหลือ ๒๕๕ ล้านบาท บทม. จะใช้ประโยชน์อะไรกับการจ่ายเงิน ๒๕๕ ล้านบาท แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ เป็นค่าจ้างในการออกแบบซอฟต์แวร์เชื่อมระบบสายพานลำเลียงกระเป๋ากับระบบตรวจระเบิดซีทีเอ็กซ์ที่แพทริออตทำ ระบบสารสนเทศของสนามบิน เอไอเอ็มเอส (AIMS) และระบบอื่น ๆ ในอาคารผู้โดยสารและอาคารเทียบเครื่องบิน เราซื้อระบบตรวจสอบระเบิด เราไม่ได้ซื้อเครื่องตรวจสอบระเบิดส่วนของแพทริออตนะครับ เขาทำเฉพาะเครื่องตรวจสอบระเบิด ซื้อเครื่องตรวจ เราซื้อระบบ ซึ่งระบบต้องประกอบด้วยสายพาน เงินที่จ่ายไป ๑๐๐ ล้านบาทนี้จะทำให้ บทม. ได้ซอฟต์แวร์ เชื่อมโยงระบบการทำงานของระบบสายพานลำเลียงและเครื่องตรวจวัตถุระเบิดให้เข้ากับทุกระบบในสนามบิน และซอฟต์แวร์เหล่านี้จะเป็นทรัพย์สินของ บทม. ที่สามารถนำไปปรับกับสนามบินอื่นได้ ตรงนี้แหละครับที่มีคนพยายามกล่าวหาซ้ำซ้อน ระบบซอฟต์แวร์ของซีทีเอ็กซ์ มีแล้ว อยู่ในส่วนของแพทริออตแล้ว ทำไมจะต้องมาตั้งในส่วนของไอทีโอ อีก ตั้งไว้เอาเงินไปจ่ายให้ใคร ท่านก็คิดได้เท่านี้แหละครับ ข้อเท็จจริงเป็นดังนี้ครับ

ผมต้องการที่จะนำเสนอเรื่องราวที่เป็นข้อวิพากษ์วิจารณ์และกล่าวหาผมถึงเรื่องการเพิ่มเนื้องานที่ทำให้เป็นปัญหาได้นำมาสู่การอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้ ในระบบสายพานลำเลียงกระเป๋าทั้งหมด ที่เห็นในรูปแบบ เส้นสีเหลือง นี่คือนำสายพานลำเลียงกระเป๋าตามสัญญาเดิมที่ได้มีการประกวดราคาไว้สำหรับรองรับผู้โดยสาร ๓๐ ล้านคนต่อปี เดิมมีความยาว ๑๖ กิโลเมตร ตรงสีเหลืองนี้แหละครับ ยังไม่มีสีเขียวยังไม่มีการซื้อซีทีเอ็กซ์อย่างที่เห็น แค่นี้เหลืองเท่านั้น ความยาว ๑๖ กิโลเมตร เพื่อลำเลียงกระเป๋าจากที่เราโหลดกระเป๋าที่เคาน์เตอร์ เช็คไปขึ้นเครื่องบินเท่านั้นเองนะครับส่วนระบบคอมพิวเตอร์ควบคุมก็เป็นระบบสแตนดาร์ด อะโบลอน อย่างที่เราเห็นในสนามบินดอนเมือง คือก่อนเช็คอินก็นำกระเป๋าเข้าไปตรวจที่เครื่องเอกซเรย์ก่อนแล้วจึงตามไป ติดสติ๊กเกอร์ (Sticker) แล้วจึงลากกระเป๋าเข้าไปที่เช็คอิน เคาน์เตอร์ ต่อมาที่มีการปรับปรุงระบบสายพานลำเลียงกระเป๋าเพิ่มเติม หลังจากที่มีการประชุม ไอเอต้าในประเทศไทย ประมาณช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ ซึ่งในการประชุมครั้งนั้นมี สายการบินจากทั่วโลกมาประชุมกัน เพื่อให้คำแนะนำในการก่อสร้างและปรับปรุงสนามบินสุวรรณภูมิให้เป็นสนามบินที่ตรงกับความต้องการของสายการบินซึ่งเป็นลูกค้าของสนามบิน จะมีเรื่องอยู่ ๒ ส่วนที่ต้องทำครับ

ส่วนที่ ๑ เขาแนะนำ ว่าควรจะมีสนามบินเดียวไม่ใช่ ๒ สนามบินเพราะการมี ๒ สนามบินนั้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายแต่ละฝ่ายเพิ่มเติมขึ้นมาก ส่วนทางผู้โดยสารก็จะต้องมีการขนย้ายถ่ายกันระหว่าง ๒ สนามบินรวมทั้ง ณ วันเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิในวันข้างหน้า ประมาณการเพิ่มของจำนวนผู้โดยสารจะเพิ่มขึ้นอีกมากอย่างนี้เองก็เลยมาพิจารณาตรวจสอบตัวเลขกัน จากทั้งของไอเอต้า ไจกา (JICA) และการท่าอากาศยาน ก็สอดคล้องตรงกันว่าต้องขยายให้รองรับผู้โดยสารเป็น ๔๕ ล้านคนเท่ากับว่าที่ขยายนะขยายเพราะไอเอต้า ไม่ได้ขยายเพราะผม

ส่วนที่ ๒ เมื่อมีการขยายให้เป็น ๔๕ ล้านคน สายพานลำเลียงก็ต้องยาวขึ้น เพราะว่ากระเป๋ามาจากผู้โดยสารที่มากถึง ๔๕ ล้านคนและจากประมาณการว่าจะต้องมีเที่ยวบินขึ้นลงรวมกันทั้งปีประมาณ ๓๔๐,๐๐๐ เที่ยวบินต่อปี เฉลี่ยแล้วประมาณ ๑,๐๐๐ เที่ยวบินขึ้นลงต่อวัน เพราะฉะนั้น จำนวนกระเป๋าของผู้โดยสารที่จะเดินทางก็จะมีจำนวนมหาศาล มีจำนวนกระเป๋าต่อชั่วโมงเป็นหมื่นใบ สายพานลำเลียงมันก็ต้องยาวขึ้นสำหรับกระเป๋าจากผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคน ในส่วนนี้เองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการประชุมของไอเอต้า มีการเพิ่มอยู่ ๒ เรื่อง คือ ๑. การเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับผู้โดยสารเป็น ๔๕ ล้านคน และเพิ่มความยาวสายพานอีก ๖ กิโลเมตร ในส่วนแรกเพิ่มความยาวของระบบสายพานลำเลียงกระเป๋าเดิมอีก ๒.๘๒ กิโลเมตร กับอีก ๓.๑๘ กิโลเมตรหลังเป็นการเพิ่มในระบบสายพานที่เป็นระบบพิเศษที่ใช้ในการลำเลียงกระเป๋าเข้าสู่ระบบเครื่องซีทีเอ็กซ์เพื่อตรวจหาวัตถุระเบิดและยาเสพติดในกระเป๋า

คราวนี้มาคิดว่าทำอะไรกันบ้างนะครับ แพงหรือไม่แพงมีการกล่าวหาว่ามาเพิ่มงานส่วนต่าง เรื่องที่มีการกล่าวหาทั้งหมดมาโดยตลอด หลักสำคัญที่ต้องอธิบายและชี้แจงมีอยู่ว่านะครับ เรื่องของซอฟต์แวร์ วันนี้มีการกล่าวหาบอกว่าซอฟต์แวร์นี้มีอยู่แล้ว เป็นของแพทริออต อยู่ในส่วนรายการที่บริษัท แพทริออต เสนอควบคู่มา กับเครื่องซีทีเอ็กซ์อยู่แล้ว แล้วมาตั้งค่าใช้จ่ายซอฟต์แวร์ซ้ำซ้อนในส่วนของไอทีโอ

อันที่ ๑ ซอฟต์แวร์ในระบบของที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสายพานและระบบสนามบินทั้งหมดมีซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ๕ เรื่อง ซอฟต์แวร์ที่ ๑ เป็นซอฟต์แวร์ของระบบ เอ็มส์ (Aims) ซึ่งเป็นระบบสารสนเทศหลักการปฏิบัติการของสนามบินอยู่ในความรับผิดชอบของผู้รับเหมารายอื่น ซอฟต์แวร์ ที่ ๒ เป็นซอฟต์แวร์ของระบบสายพานลำเลียงกระเป๋า ซึ่งเป็นระบบเดิมของไอทีโอที่มีอยู่ใน ๒,๖๐๐ ล้านบาทของการประมูลในสัญญาแรกซอฟต์แวร์ที่ ๓ คือ ซอฟต์แวร์ระบบตรวจสอบระเบิดที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ไอทีโอ ซอฟต์แวร์ที่ ๔ คือ ซอฟต์แวร์ของเครื่องซีทีเอ็กซ์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของบริษัท แพทริออต ซอฟต์แวร์ที่ ๕ คือ ซอฟต์แวร์ระบบอื่น ๆ ในอาคารผู้โดยสาร เรื่องซอฟต์แวร์ที่เถียงกันว่าซ้ำซ้อนกันมันไม่ซ้ำ เพราะว่าซอฟต์แวร์ที่เราพูดถึงคือ ซอฟต์แวร์ของระบบตรวจสอบระเบิดของไอทีโอ ซึ่งจะเป็นซอฟต์แวร์ที่เขียนมาเพื่อควบคุมระบบตรวจสอบวัตถุระเบิดของตนเองแล้ว ยังต้องเชื่อมต่อประสานกันกับระบบทุกระบบตั้งแต่ระบบสายพานลำเลียงกระเป๋า ระบบเอไอเอ็มเอส ที่เริ่มตั้งแต่เคาน์เตอร์ เช็คอิน ไล่มาจนถึงผ่านระบบตรวจวัตถุระเบิด แล้วก็ส่งกระเป๋าที่ตรวจสอบว่าปลอดภัยจากวัตถุระเบิดขึ้นไปถึงเครื่องบิน การทำหน้าที่ของมันว่ามันมีหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนหรือไม่ซ้ำซ้อน

ระบบของการสั่งงาน โดยระบบซอฟต์แวร์ในโครงการนี้ เริ่มต้นที่ผู้โดยสารจะต้องนำกระเป๋า มาเช็คอิน แล้วก็เข้าสู่ระบบ พอเริ่มตั้งซอฟต์แวร์ตัวแรก คือ ซอฟต์แวร์ของระบบสายพานลำเลียงกระเป๋า ก็จะมีหน้าที่ ๑. รับข้อมูลรหัสกระเป๋า คือ บาร์ โค้ด (Bar code) จาก เคาน์เตอร์ เช็คอิน ๒. ซอฟต์แวร์ตัวนี้ก็จะไปควบคุมการทำงานของระบบสายพานลำเลียงกระเป๋า ๓,๔๐๐ ชุด สั่งงานด้วยมอเตอร์ ๓,๔๐๐ ตัวของสายพานลำเลียงกระเป๋า เมื่อกระเป๋าเข้าสู่ระบบของการตรวจวัตถุระเบิด ซึ่งตอนนี้จะมาถึงซอฟต์แวร์ที่ไอทีโอจะต้อง

ทำเชื่อมโยงทั้งหมด คือซอฟต์แวร์ระบบสายพานลำเลียงสื่อสารกับซอฟต์แวร์ระบบตรวจวัดฐานะเปิด ซึ่งซอฟต์แวร์ตรวจฐานะเปิดตัวนี้จะต้องทำหน้าที่ต่อไปนี้ ๑. กำหนดกระแสเข้าสู่อสายพาน ๒. จะต้องจัดคิวกระแสเข้าบนสายพานเพื่อป้อนเข้าสู่เครื่องซีทีเอ็กซ์ ๓. ควบคุมการทำงานของมอเตอร์สายพาน ๔๓๘ ชุดในสายพาน ๓ กิโลเมตร กว่า ๆ จะมีสายพานที่ประกอบด้วยมอเตอร์อยู่ ๔๓๘ ตัวเพื่อที่จะส่งกระแสเข้าไปในเครื่องซีทีเอ็กซ์ ซึ่งมีอยู่ ๒๖ ตัว

ทำไมจะต้องกำหนดกระแสเข้าสู่อสายพานตรงนี้ถ้าไม่เขียนซอฟต์แวร์ เคาน์เตอร์เซ็คคินจะต้องมีเต็มสนามบินแน่นอน เครื่องบินขึ้นลง ๑,๐๐๐ เที่ยวบินใน ๑ วัน นับเป็น ๑๐ ไฟลท์ต่อชั่วโมง ผู้โดยสารเข้าไปเช็คกระเป๋านี้ต่างคนเอากระเป๋าเข้ามาใส่ ถ้าไม่มีการกำหนดกระแสเข้าให้เข้าสู่อสายพาน ไม่มีการจัดคิวกระแสเข้าสู่อสายพาน เพื่อเข้าซีทีเอ็กซ์กระแสเข้าไปไหนจะเข้าก่อนเข้าหลังไฟลท์บินไหนจะออกก่อนออกทีหลัง ถ้าตัวนี้จัดระบบไม่ดีมันจะทำให้กระแสเข้าตกเครื่องบินหรือเครื่องบินดีเลย์ นี่เป็นความจำเป็นที่ต้องมีและหัวข้อสำคัญเลย เพราะกระแสเข้าเวลาขึ้นเครื่องบินเราต้องไปก่อนเวลาเป็นชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ต่างคนต่างไปไฟลท์ออกไม่พร้อมกัน เพราะฉะนั้นเมื่อระบบที่จะต้องจัดคิวกระแสเข้าเครื่องเพื่อตรวจก่อนและขึ้นก่อนไฟลท์ไหนจะออกก่อนตรวจก่อนนี้ ซอฟต์แวร์ที่ไอทีโอจะต้องเป็นคนเขียนและเป็นคนจัด

ต่อไปเมื่อเสร็จแล้วก็เข้าสู่อระบบสายพานจัดลำดับ ก็เข้าสู่อเครื่องอ่านรหัสกระแสเข้าเพื่อรับทราบและติดตามการเคลื่อนไหวของกระแสเข้าทุกใบ เมื่อเข้าไปสู่อระบบการตรวจสอบระเบิดและยาเสพติดเพื่อจะรู้ว่าใบไหนมีปัญหาใบไหนไม่มีปัญหา นี่คือนหน้าที่ของซอฟต์แวร์

ต่อไป เมื่อกระแสเข้าสู่อสายพานกระแสเข้าซอฟต์แวร์นี้จะทำการเฉลี่ยกระแสเข้า บนความเร็ววินาทีละ ๑ ใบ เพื่อให้เข้าสู่อเครื่องซีทีเอ็กซ์ซึ่งมีอยู่ ๒๐ กว่าเครื่องได้อย่างแม่นยำ ไม่เช่นนั้นจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องซีทีเอ็กซ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมายในช่วงเวลาเร่งด่วนต้อง ๑๐,๐๐๐ ใบต่อชั่วโมง อันนี้เป็นสาระสำคัญ ซอฟต์แวร์ก็ต้องสั่งงานอย่างแม่นยำในการจัดเตรียมกระแสเข้าและส่งให้เครื่องแต่ละเครื่องว่างเลย เพราะเครื่อง ๒๖ เครื่องมันจะต้องทำงานอยู่ตลอดเวลา มันจะต้องมีกระแสเข้าวิ่งผ่านนะครับ ทั้ง ๒๖ เครื่อง

ต่อไป เมื่อกระแสเข้าจากวงสายพาน ซอฟต์แวร์ในระบบตรวจฐานะเปิดก็จะจัดกระแสเข้าสู่อเครื่องซีทีเอ็กซ์ แล้วก็เชื่อมซอฟต์แวร์ทั้งหมดส่งต่อไปให้คอมพิวเตอร์ของซีทีเอ็กซ์ ซึ่งตรงนี้จะเห็นได้ว่าเป็นหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นข้อมูลจะถูกส่งเข้ากับซอฟต์แวร์ของซีทีเอ็กซ์

ถัดไป หน้าที่ของซอฟต์แวร์ของซีทีเอ็กซ์ ก็เป็นเพียงว่า สแกน (Scan) กระเป๋าเพื่อค้นหาระเบิดและยาเสพติดในกระเป๋าเท่านั้น ซอฟต์แวร์ตัวนี้จะทำหน้าที่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับซีทีเอ็กซ์ ซึ่งระบบซอฟต์แวร์ที่แพทริออตรับไปทำจะมีเพียงแค่การทำหน้าที่ในส่วนของการค้นหาระเบิดและยาเสพติดเท่านั้น ซึ่งจะมีระบบที่เกี่ยวข้องอยู่ ๔ ส่วน ซอฟต์แวร์ที่แพทริออตเป็นคนจ่ายอยู่ในค่าจ้างของแพทริออตก็คือซอฟต์แวร์ระบบมัลติเพลคซิง เชื่อมข้อมูลของการทำงานซีทีเอ็กซ์เข้าไปสู่อห้องคอนโทรลรูม (Control room) ที่มีซีซีทีวีเข้าสู่อห้องโอเอสโอ ตรวจสอบหาสารละอองเคมีที่เกี่ยวข้องกับระเบิดและยาเสพติด และก็เข้าไปสู่อ

ห้องปีโออา ดูภาพในกระเป่าผ่านเครื่องซีทีเอ็กซ์ เท่านั้น นี่ก็คือระบบที่ท่านบอกว่ามันมีอยู่แล้วไปตั้งซ้ำซ้อน มันมีอยู่แค่นี้ มันไม่ได้มีมากกว่านี้ ฉะนั้นส่วนที่มันเกินมาที่อธิบายตั้งแต่ต้นเป็นเรื่องที่มันต้องมีการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์เข้ามาคุม

ต่อไป นอกจากนั้นหลังจากกระเป่าออกจากเครื่องซีทีเอ็กซ์แล้ว ซอฟต์แวร์ซีทีเอ็กซ์จะคืนซอฟต์แวร์ให้กับสายพานตรวจระเบิดก็จะมาที่ซอฟต์แวร์ที่เป็นของไอทีโอ ส่งข้อมูลกลับมาที่นี้อีก ถ้าตรวจแล้ว ร้อยเปอร์เซ็นต์เคลียร์ก็ไม่มีปัญหาอะไรถ้าเคลียร์แล้วก็ให้ขึ้นเครื่อง ก็จะส่งข้อมูลไปให้ระบบสายพานลำเลียงเพื่อจะเอาไปขึ้นเครื่องครับ แต่ถ้าไม่เคลียร์ต้องส่งข้อมูลไปสู่ห้องตรวจวัตถุระเบิดและยาเสพติดมันจะต้องถูกสั่งงาน ซึ่งซอฟต์แวร์ซีทีเอ็กซ์จะเป็นคนตัดสินใจในเบื้องต้นโดยอัตโนมัติว่ากระเป่าใดต้องสงสัยหรือไม่ นั่นคือส่วนที่แพทริออตรับทำครับ ถ้าส่วนที่ไม่มีก็ต้องรับต่อแล้วก็ส่งมาทางนี้ก็ต่อรับต่อ แล้วส่งไปยังระบบสายพานลำเลียงเพื่อจะไปเอาขึ้นเครื่องบิน

แม้ว่าซอฟต์แวร์ของซีทีเอ็กซ์ จะได้ตรวจแล้วซอฟต์แวร์ระบบนี้ก็ยังคงต้องทำหน้าที่ประสานงาน ข้อมูลผลการสแกนซอฟต์แวร์ของซีทีเอ็กซ์ด้วยว่า ไบไหนมีปัญหาไบไหนไม่มีปัญหา เพราะว่าเมื่อมีปัญหาที่จะได้แจ้งไปที่เคาน์เตอร์ เช็ก แจ้งไปที่ไฟลท์บินเพื่อให้เอาผู้โดยสารลงมาแล้วเอากระเป่าของผู้โดยสารส่วนที่เหลือออกเพื่อไม่ให้มีปัญหาในเรื่องของไฟลท์บินที่จะต้องดีเลย์

ต่อไป เมื่อหาอะไรไม่พบแล้วเมื่อไปห้องตรวจละอองสารเคมี วัตถุระเบิด ซอฟต์แวร์ของซีทีเอ็กซ์ นี้ก็จะส่งกลับคืนมายังซอฟต์แวร์ ของระบบตรวจสอบระเบิดและก็ส่งไปยังระบบสายพานลำเลียงแล้วกระเป่านี้ ก็จะขึ้นเครื่องบินไป นี่คือน้ำที่ทั้งหมดของซอฟต์แวร์ที่เรากำลังเถียงกันอยู่ ผมบอกว่ามีซอฟต์แวร์ในส่วนของแพทริออตที่คิดค่าใช้จ่ายจริงก็มี และก็มึระบบที่ใช้ส่วนตรงนั้นของซอฟต์แวร์อื่นมาคุมเพื่อเชื่อมโยงระบบทั้งระบบอย่างที่ผมชี้แจงไม่มีความซ้ำซ้อน ก็เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบระบบสารสนเทศ ไปแล้วครับ ๑๐๑ ล้านบาท ส่วนสุดท้ายนะครับ ๑๗ ล้านบาท ก็เป็นค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญอิสระ เรียกกันว่า อิน เฮาท์ สเปกเซียลิสต์ (In - house specialist) มาทำงาน ๒ ปี มีหน้าที่พิจารณาหาข้อยุติในกรณีที่มีผู้ออกแบบ ผู้ควบคุม ผู้รับเหมามีปัญหา ไม่สามารถตกลงการทำงานร่วมกันได้ เช่น แพทริออตติดตั้งเครื่องซีทีเอ็กซ์เสร็จแล้ว ผู้ควบคุมงานไม่ยอมรับ มีข้อโต้แย้งกันทางการส่งมอบงาน รับมอบงาน การจ่ายเงินค่าจ้าง ก็ต้องมีคนกลางตัดสิน ซึ่งก็คือผู้เชี่ยวชาญอิสระขณะนี้ การจ้างผู้เชี่ยวชาญอิสระของไอทีโอเป็นเรื่องปกติของการทำงานโครงการขนาดใหญ่ ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่เพิ่งมีในโครงการนี้ โครงการก่อสร้างขนาดใหญ่อื่น ๆ ก็มีอยู่ หากพิจารณาวงเงินที่จัดจ้างทำงาน ๒ ปีแล้ว เฉลี่ยก็ตกเดือนละประมาณ๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผมเชื่อว่าไอทีโอจ้างได้ในราคาที่มีเหตุผล สำหรับผู้ที่จะมาทำหน้าที่ชี้ขาดโต้แย้งของงานที่มีมูลค่าสูงถึง ๖,๙๐๐ ล้านบาท จากที่ผมนำเสนอให้ได้รับทราบทั้งหมดนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าเงินส่วนต่าง ๖๐๕ ล้านบาทที่มีการพูดกันมาก ใส่ร้าย ใส่ความกันทุกวันว่ามีนักการเมืองหากินกับส่วนต่าง ๖๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นเรื่องโกหกทั้งสิ้น การจ้างไอทีโอทำงานนี้เป็นการจ้างแบบลัมพ์ซัฒ ในสัญญาตั้งแต่สัญญาหลักเดิม คือเหมาจ่าย ไม่ได้แยกจ้างเป็นงาน ๆ แบบที่ท่านนำมาแยก ๑๒

รายการ แต่การแยกของไอทีโอที่เสนอให้ บทม. เพื่อเป็นการแยกไว้ในกรณีที่ว่าอยู่ในช่วงระยะเวลาประกัน ๒ ปี ถ้าเกิดปัญหาที่สามารถ เคลม (Claim) กันได้ เรียกร้องชดเชยค่าเสียหายกันได้ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ถ้าหากว่าผมเข้ามาบริหารงานแล้วปล่อยให้ผู้รับจ้าง ปล่อยให้เอกชนหรือใครคนใดคนหนึ่งเข้ามาหา กินหาประโยชน์เอาเงินหลวงเข้ากระเป๋าได้ง่าย ๆ ๖๐๐ ล้านบาทอย่างที่ท่านกล่าวหาผมอย่างที่ท่าน จินตนาการ ถ้าท่านมีหลักฐานแต่เพียงขึ้นเดียวนะครับที่บ่งได้ว่าผมรู้เห็นเป็นใจกับพวกที่เข้ามาหาเงินกับเงิน หลวง หรือผมมีส่วนไปเกี่ยวข้องบ้างกับขบวนการนั้นแค่ลงมติไม่ไว้วางใจผมยังไม่พอ ต้องไปแจ้งความดำเนินคดีจับ ผมเข้าคุกด้วย เพราะถ้าทำกันแบบที่ท่านคิดท่านจินตนาการมันเป็นพฤติกรรมที่เลวร้ายมากครับ ไม่ใช่แต่ท่าน ที่จะรับไม่ได้ ผมเองก็รับไม่ได้ครับ จากหลักฐานที่ผมนำมาแสดงในที่ประชุมสภาวันนี้ก็พิสูจน์ให้เห็นว่าสมาชิกผู้ อภิปรายผมในเรื่องนี้ได้นำเอาความจริงครั้งเดียวมากล่าวหาผม และเป็นกรกล่าวอภิปรายโดยไม่สนใจศึกษา หารายละเอียดจนครบ

ส่วนต่อไปเป็นส่วนของ ๑๓๗ ล้านบาท เป็นวงเงินที่ไอทีโอจ้างคณะผู้เชี่ยวชาญด้านระบบรักษา ความปลอดภัย คือ บริษัท เคจ มาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและควบคุมงานคล้ายกับที่ บทม. จ้างพีเอ็มซี (PMC) แต่ต่างกันตรงที่พีเอ็มซี ที่ บทม. จ้างในสมัยของท่านทำหน้าที่เป็นผู้บริหารอย่างเดียว อัตราค่าจ้างที่ท่านเซ็น สัญญาไว้ประมาณ ๒ เพอร์เซ็นต์ ไอทีโอก็จ้างบริษัท เคจ เป็นทั้งผู้บริหารควบคุมงาน อัตราที่ประมาณ ๒ เพอร์เซ็นต์ งานที่บริษัท เคจ ต้องทำในช่วงเวลา ๒ ปีที่รับเป็นผู้บริหารและควบคุมงานก็คือ การควบคุมการ ติดตั้งระบบสายพานตลอดระยะ ๒๒ กิโลเมตร ซึ่งเป็นสายพานที่มีลักษณะเฉพาะออกแบบ และผลิตมาสำหรับ สนามบินสุวรรณภูมิ ควบคุมการติดตั้งและป้อนซอฟต์แวร์ ทำงานของมอเตอร์ประมาณ ๖,๐๐๐ ชุด ควบคุม การติดตั้งและป้อนซอฟต์แวร์การทำงานของกล้องที่วิวจระปิด ๒๔๒ ชุด ควบคุมการติดตั้งและการทำงานของ อุปกรณ์เครื่องรับส่งสัญญาณควบคุมความเร็วของสายพาน และอุปกรณ์อื่นอีกรวมแล้วกว่า ๑๐,๐๐๐ ชุด ควบคุมการก่อสร้างงานโยธาของระบบสายพานทั้งระบบ นอกจากนี้ยังมีระบบไฟฟ้า งานระบบคอมพิวเตอร์ งานติดตั้งเครื่องซีทีเอ็กซ์ งานเชื่อมโยงระบบส่งการของระบบสายพานกับระบบเครื่องซีทีเอ็กซ์ ซึ่งมาจากคน ละระบบให้ทำงานเป็นเนื้อเดียวกัน ไม่ใช่การควบคุมงานเพียงอย่างเดียว บริษัท เคจ ยังต้องเป็นผู้บริหารงาน ติดตั้งระบบสายพานและเครื่องซีทีเอ็กซ์ทั้งระบบ แล้วก็ต้องรับผิดชอบทดสอบความพร้อมในการใช้งานของ ระบบสายพานและเครื่องซีทีเอ็กซ์เป็นเวลาถึง ๖ เดือน ในส่วนของแพทริออต เขาต้องมาทดสอบติดตั้ง แต่ว่า มันต้องทำงานร่วมกับระบบสายพาน ซึ่งไอทีโอรับผิดชอบทั้งโครงการตั้งนั้นทางเคจ ก็จะมาดูแลทั้งหมดนะครับ เพื่อให้เป็นไปตามระบบตรวจสอบความปลอดภัย ไม่ใช่เฉพาะเครื่อง ซึ่งการทดสอบจะต้องทดลองระบบ ๒๔ ชั่วโมงไม่มีวันหยุดเป็นเวลา ๖ เดือน โดยทดลองโหลดกระเป๋าจริง และระบบทำงานลำเลียงกระเป๋าและ ตรวจสอบวัตถุระเบิดเหมือนจริงทุกประการ ซึ่งตรงนี้ตอนนี้ก็ต้องพยายามเร่ง เพราะมันมีปัญหามานานแล้ว ใน เรื่องทดลองนี้จะต้องรีบเร่ง ในส่วนของการทดสอบระบบสายพานของไอทีโอ นั้น จะต้องทดสอบทั้งระบบ อุปกรณ์ทุกชิ้น ไม่ว่าจะเป็นสายพานมอเตอร์ กล้องที่วิวจระปิด อุปกรณ์ควบคุมความเร็ว จัดลำดับอ่านรหัส ป้ายกระเป๋า สรุปลงแล้วก็ทดสอบทั้งระบบครับ ไม่ใช่ทดสอบเฉพาะอุปกรณ์ในส่วนของการแพทริออตเท่านั้นซึ่ง

การทดสอบทั้งระบบนี้อยู่นอกเหนือจากงานและความรับผิดชอบของแพทริออต ซึ่งจะทดสอบเฉพาะเครื่องซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ เพียงอย่างเดียว ฉะนั้นค่าใช้จ่ายในส่วนของไอทีโอ จึงไม่ได้ไปซ้ำซ้อนกับส่วนของแพทริออตอย่างทีสมาชิกอภิปราย ทีบอกว่าทดสอบระบบไม่มืงานเป็นขึ้นเป็นอัน คิดค่าใช้จ่ายไม่ได้ ไอทีโอไม่ควรมีค่าใช้จ่ายส่วนนี้ เพราะมีอยู่ในส่วนของแพทริออตแล้ว จึงไม่เป็นความจริง ก็ลองคิดดูว่าแค่หากกระเป่าหมั้นใบมาทดลอง ก็เป็นภาระที่ย่งยากอยู่แล้ว ซึ่งต้องทดสอบทดลองกันอย่งนี้ ๓ ถึง ๖ เดือน แต่เหตุที่ท่านผู้อภิปรายคิดว่าไม่มีเนื่องาน ไม่มีอะไรก็เพราะท่านไม่ได้ใส่ใจที่จะค้นหารายละเอียด ผมขอจบคำชี้แจงในส่วนต่างของ ๖๐๐ ล้านบาท จากทางด้านของแพทริออตมาทีไอทีโอ แล้วก็ไอทีโอมาที บทม. ได้อย่างไร

ประเด็นต่อไป เป็นเรื่องของการจ่ายเงินงวดงานทีบอกว่ามีการจ่ายกันล่วงหน้า จ่ายโดยยังไม่เห็นของ ยังไม่เห็นเงาเลย จ่ายไปเป็นพัน ๆ ล้านบาท ซึ่งผมคิดว่าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ทราบดี แต่ก็พยายามจะพูดให้คนสับสน ทาง บทม. ได้ไปจ้างทางไอทีโอในวงเงิน ๔,๓๓๕ ล้านบาท ซึ่งในส่วนนี้จะประกอบด้วยระบบสายพาน แล้วก็ระบบตรวจสอบวัตถุระเบิด ซึ่งในสัญญาจะมีการจ่ายเงินงวดงาน งวดที ๑ ถึงงวดที ๒๘ งวดที ๑ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๖ กำหนดจ่ายไว้ ๑ เพอร์เซ็นต์ ๔๓ ล้านบาท ไอทีโอก็ทำงานกันเสร็จเรียบร้อย ทาง บทม. ไปจ่ายอีก ๑ ปีให้หลัง วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ งวดที ๒ อีก ๔๓ ล้านบาทจะต้องจ่ายตุลาคม ๒๕๔๖ ไปจ่ายหลังจากนั้นอีก ๑๑ เดือน วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ งวดที ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ อีก ๔๓ ล้านบาท ก็ไปจ่ายหลังจากนั้นอีก ๑๐ เดือน คือ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ เดือนธันวาคม ๒๕๔๖ อีกงวดหนึ่ง ก็มาจ่ายเอากันยายนอีกเหมือนกันครับ อีก ๙ เดือน งวดของมกราคม ๘ เดือนให้หลังงวดของกุมภาพันธ์อีก ๗ เดือนให้หลัง แล้วงวดของมีนาคม ๒๕๔๗ เป็นเงินถึง ๘๒๓ ล้านบาท จ่ายให้เมื่อไรครับ เดือนมีนาคม ๒๕๔๗ ไปจ่ายให้ตุลาคม ๒๕๔๗ อีกก็เดือนให้หลังครับ ๗ เดือน งวดเดือนเมษายน ๘๖ ล้านบาท ก็คือจ่ายให้อีก ๖ เดือนให้หลัง งวดพฤษภาคม ๒๕๔๗ งวดที ๙ อีก ๑๓๐ ล้านบาท ก็มาจ่ายเอาอีก ๖ เดือน ให้หลัง ในงวดของมิถุนายน ๒๕๔๗ จำนวน ๒๑๖ ล้านบาทนะครับ ก็มาจ่ายเอา เดือนพฤศจิกายน อันนี้งวดของกรกฎาคม งวดที ๑๑ นะครับอีก ๑๓๐ ล้านบาทก็มาจ่ายให้หลังอีก ในเดือนสิงหาคมก็มาจ่ายเอาพฤศจิกายนอีก เพราะฉะนั้นในเดือนกันยายนก็ไปจ่ายเอาเดือนธันวาคม เราจ่ายเงินลักษณะนี้ผมไม่คิดว่าเราไปเอื้อนะ ผมคิดว่าไปทำโทษผู้รับเหมา สำหรับการจ่ายเงินงวด ๓๕ งวด ๓๖ ทีท่านพยายามจะบอกว่าเรามีการไปจ่ายนะ ครับ โดยว่่าทั้ง ๆ ทีรู้อยู่แล้วว่าเราไม่ได้ถอนนะครับ กรณีซีทีเอ็กซ์นั้นกับกรณีเรือชุดแอลลิตอนั้น แตกต่างกันถึงว่า วันนีซีทีเอ็กซ์ทั้ง ๒๖ ตัว พร้อมด้วยอุปกรณ์ติดตั้งเสร็จสมบูรณ์ แพค (pack) ลงกล่อง พร้อมทั้งจะส่งมายังประเทศไทยแล้ว ก่อนจะจ่ายเงินให้ทางไอทีโอ เจ้าหน้าที่ บทม. ได้ไปตรวจดูว่า มีการทำของเสร็จหรือยัง ท่านกำลังบอกว่าเราจ่ายเงินโดยไม่เห็นของ ท่านลองคิดดูนะครับ ท่านซื้อเครื่องบิน สมัยท่านก็มีซื้อเครื่องบิน ท่านก็ต้องจ่ายไปก่อนหรือเปล่าครับ ถ้าไม่จ่ายเงินเขาจะทำให้ไหมครับ เพราะฉะนั้นเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์ต่างประเทศ มันเป็นกระบวนการทีจะต้องมีการจ่ายเงินเป็นงวด ๆ แต่ในเรื่องปัญหาทีเกิด ความจริงถ้าไม่เกิดปัญหาชิพเมนต์ (Shipment) ทีว่ากันมานี้มาถึงเมืองไทยแล้ว แต่ประเด็นหลักในขณะนี้ทีจะทำให้ชาวบ้านสับสนคือว่า เราจ่ายเงินล่วงหน้าไปของไม่มา แล้วเราจะมีอะไรทำเป็นกรณีทีว่าผู้รับเหมาไม่สามารถ

จ่ายเงินคืนได้จะทำอย่างไร ทางไอทีโอมีมวาทแบงก์ค้ำประกันไว้ที่เรา เป็นเงินทั้งหมด เป็น แอดวานซ์ เพย์เม้นท์ บอนด์ (Advance payment bond) อยู่ ๔๓๓ ล้านบาท เป็นเงิน เพอร์ฟอร์แมนซ์ บอนด์ (Performance bond) อีก ๔๓๓ ล้านบาท แล้วออฟชอร์ (Offshore) อีก ๗๘๒ ล้านบาท รวมทั้งหมด ๕,๖๐๐ ล้านบาท แล้วถามไอทีโอเป็นบริษัทร่วมทุน ผมบอกแล้ว ๓ บริษัท อิตาลีเลียนไทย ทาเคนากะ โอบายาชิ ไม่ใช่ ถ้ามีปัญหาแล้วเราจะยึดเฉพาะบอนด์ได้ ในส่วนก่อสร้างที่ทำอยู่ในบทม. เราไม่จ่ายได้หรือครับ เพราะฉะนั้นประเด็นในเรื่องของการจ่ายไปแล้วเงินสูญขอให้รับว่าไม่มี อย่างไรก็ตาม ก็ไม่สูญแน่นอน ปัญหาว่าทำไมเราถึงจ่ายในงวดที่เราทราบปัญหาอยู่แล้ว ในกรณีของไอทีโอนั้น เราจ้างให้บริษัทไอทีโอเป็นคนทำทั้งระบบ ส่วนไอทีโอจะไปจัดซื้อจัดจ้างกับใครนั้น เราไม่มีส่วนรับผิดชอบ เราจะไล่เบี้ยกับไอทีโอ เรามีสัญญาผูกพันกับไอทีโอว่า เราต้องมีกำหนดวงงานที่ต้องจ่ายเมื่อไรในกรณีที่ไอทีโอยังไม่ได้มาบอกว่ามีปัญหากับเรา ถ้าเราไปยุติการจ่ายเงิน ความรับผิดชอบของไอทีโอจะหมดไปเลย โดยเฉพาะผมขอเรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ทราบว่า โครงการติดตั้งระบบสายพานที่เรากำลังพูดว่ามันแพงอะไรต่าง ๆ ถ้าผมพูดไปแล้วอาจจะหาว่าทางผมไปเห็นใจผู้รับเหมา แต่ในข้อเท็จจริงทางบริษัทผู้ก่อสร้างนั้นในรายการนี้ได้บอกว่าแทบไม่มีกำไร เพราะว่าเราไปจ้างระบบสายพานนี้ต่อให้กับบริษัท คาวาซากิ ซึ่งเป็นผู้ผลิตให้เขา เมื่อจ้างไปที่คาวาซากิเอง ปรากฏว่าตอนคำนวณราคาก็คิดว่าเป็นสายพานที่คงไม่ได้ยุ่งยากมาก นี้ประเมินมาเบื้องต้น แต่พอไปสั่งทำ แล้วพอลดเงินกันจริง ๆ ทางบริษัท คาวาซากินั้นเขาขึ้นราคามาเกือบ ๔๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้ตั้งแต่ตอนติดตั้งสายพานนั้นมีความล่าช้าเกิดขึ้นตลอด เพราะฉะนั้นส่วนของไอทีโอเองนั้น เป็นส่วนซึ่งจริง ๆ นี้การเกิดปัญหา ทางไอทีโอถ้าพูดกันตรง ๆ อาจจะค่อนข้างดีใจ เพราะจะได้มีโอกาสใช้ข้ออ้างตรงนี้ ทำให้เวลาที่มีการคิดค่าปรับเวลาไม่เสร็จงานในส่วนนี้ทางไอทีโอได้ดีเลยไปพอสมควร เกิดจากการตกลงราคากับทางด้านของคาวาซากิไม่ได้ ท่านลองไปสอบถาม ท่านสมาชิกฝ่ายค้านหลาย ๆ ท่านรู้จักเจ้าหน้าที่ บทม. เป็นอย่างดี บางท่านก็ได้โทรศัพท์ไปขู่เชิญไปขู่เจ้าหน้าที่ตลอด ๒ เดือนที่ผ่านมา ท่านไปถามได้ว่าจริงหรือไม่จริง เพราะฉะนั้นการที่ของเรา เรายังรับผิดชอบจ่ายเงินตรงเวลา เป็นการรักษาสถิติประโยชน์ของเรา ถ้าไอทีโอทำไม่ได้ตามกำหนด เรื่องนี้ไม่ใช่ความผิดของเรา นะครับ ท่านดูให้ดี ๆ นะครับ ทาง บทม. ไม่เคยมีส่วนรับรู้กับแพทริออตไม่ได้เป็นคู่สัญญา แพทริออตไม่ได้เป็นคู่สัญญากับอินวิชั่น คนที่เสียหายจากรายการนี้จะต้องเป็นไอทีโอ ในกรณีที่บริษัท แพทริออต ได้เอาเงิน ๖๐๐ กว่าล้านไปใช้จ่าย ผมก็ได้สอบถามไอทีโอว่ามีการจ่ายแล้วมีการวางค้ำประกันอย่างไร ทางแพทริออตได้เอาแบงก์ค้ำประกันมาไว้อยู่ ๒๐๐ ล้านบาท นะครับ เงินที่จ่ายให้ทาง ไอทีโอจ่ายให้ทางแพทริออตไป ทางแพทริออตเอาแบงก์ค้ำประกันมาวางไว้ ๒ ล้านบาท ยังไม่พอครับ ทางไอทีโอเขาได้แจ้งให้ทางแพทริออตกับทางอินวิชั่นว่า อินวิชั่นในเมื่อคุณยืนยันว่าคุณต้องการให้บริษัท แพทริออต เป็นตัวแทนจำหน่ายของคุณ ทางไอทีโอก็ไม่ค่อยเชื่อใจทางแพทริออตครับ แต่เนื่องจากเป็นสัญญาระหว่างแพทริออตกับอินวิชั่นว่าจะเป็นตัวแทนจำหน่ายกัน ทางไอทีโอก็บอกถ้าอย่างนั้นทางอินวิชั่นกรุณาเอาแบงก์ค้ำประกันมาวางไว้อีก ๒๐๐ ล้านบาท ก็เป็น ๔๐๐ ล้านบาทแล้ว คือไอทีโอถ้าเกิดมีปัญหาในเรื่องของการจ่ายเงินให้แพทริออตไปแล้วเสียหาย ทางไอทีโออย่างน้อยได้ ๔๐๐ ล้านบาทเก็บไว้ แล้วก็ยังมีงานส่วนหนึ่งที่ทางแพทริออตได้ทำไว้ที่หน้า

งานในทีสุวรรณภูมิแล้วนะครับ ก็มีส่วนหนึ่งได้มีการทำ ซอฟ ทรออิง (Shop drawing) อยู่ส่งไปเยอะพอสมควร ตอนนี้พี่น้องประชาชนสับสนแล้วก็เข้าใจ อาจจะเข้าใจผิดคิดว่า เงินส่วนที่ทางบริษัท แพทริออตเอาไปใช้จ่ายเอาไปซื้อลิลาวตีอะไรของเขาก็แล้วแต่หน้าครับ คิดว่าเป็นเงินส่วนของการราชการ อันนี้ไม่ใช่หน้าครับ ถ้ามีปัญหาขึ้นมาทุกบาททุกสตางค์ บริษัท อิตาลีไทย ทาเกนากะ และโอบายาชิ จะต้องรับผิดชอบ จึงขอชี้แจงหน้าครับว่า ไม่มีความสับสนแน่นอนหน้าครับในส่วนนี้ ท่านไม่ต้องห่วงหน้าครับ ท่านหวังดีแล้วครับ เพราะผมก็จะได้ทำงานให้หนักขึ้นครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องขอจับโกหกกัน สารพรรคประชาธิปัตย์ นายถาวร เสนเนียม รองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการการคมนาคม ได้เปรียบเทียบเครื่องตรวจจับวัตถุระเบิดซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ กับเครื่องยี่ห้อแอล ๓ เอ็กซ์ไอแมเนอร์ ๖๕๐๐ ซึ่งองค์กรเพื่อรักษาความปลอดภัยทางคมนาคมของสหรัฐรับรองทั้ง ๒ ยี่ห้อ พบว่าคุณภาพเครื่องแอล ๓ กับเครื่องซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ พบว่ามีประสิทธิภาพที่ใกล้เคียงกัน แต่ราคาถูกกว่ากันเท่าตัว โดยเครื่องแอล ๓ ซื้อได้ในราคาเครื่องละ ๘๘๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ขณะที่เครื่องซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ราคาสูงถึงเครื่องละ ๑.๖ ล้านดอลลาร์ หากเปรียบเทียบรายละเอียดด้านเทคนิค เช่น น้ำหนักเครื่องซีทีเอ็กซ์ หนัก ๗.๗ ตัน ขณะที่เครื่องแอล ๓ หนัก ๔.๔๐ ตัน ทำให้บวม. ต้องจ้างไอทีโอเสริมคานด้วยวิธีพิเศษอีก ๙๐๐ ล้านบาท ส่วนสายพานใช้ขนาด ๑ เมตรเท่ากัน เครื่องซีทีเอ็กซ์ ตรวจสอบกระเป๋ได้ ๔๕๐ ชิ้นต่อชั่วโมง ส่วนเครื่องแอล ๓ ตรวจสอบได้ ๖๐๐ ชิ้นต่อชั่วโมง เครื่องซีทีเอ็กซ์สแกนกระเป๋ามีความยาวเพียง ๑.๓๙๗ เมตร ขณะที่เครื่องแอล ๓ รับผิดชอบถึง ๒.๕ เมตร นอกจากนี้เครื่องซีทีเอ็กซ์ รองรับน้ำหนักได้ ๕๐ กิโลกรัม เครื่องแอล ๓ รองรับได้ถึง ๑๓๐ กิโลกรัม ซึ่งขัดกับสิ่งที่นายกรัฐมนตรีพูดว่าคุณสมบัติซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ ดีที่สุด หากใช้เครื่องแอล ๓ จะประหยัดค่าใช้จ่ายถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ เมื่อการอภิปรายคราวที่แล้วตอนผมชี้แจง ตอนถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจผมได้กล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์ว่าจับแพะชนแกะ อันนี้ชัดเจน ออกไปเมื่อมิถุนายน นี้แหละครับ จับแพะมาชนแกะอีกแล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แก่ใจนะครับว่า ตอนที่ บวม. ดำเนินการพิจารณาจัดซื้อเครื่องซีทีเอ็กซ์ ๙๐๐๐ นั้น รุ่นแอล ๓ เอ็กซ์ไอแมเนอร์ ๖๕๐๐ ยังไม่มีในโลกนี้เลยครับ เพิ่งกำลังจะออกมา แล้วท่านก็มาเปรียบเทียบว่ารุ่นนี้ดีกว่าซีทีเอ็กซ์ทำไมถึงไม่ซื้อ แล้วเวลาเปรียบเทียบท่านก็ยังใช้ข้อมูลบิดเบือนอีกนะครับ ท่านบอกว่าแอล ๓ เครื่องใหม่ซื้อได้ในราคา ๘.๘ แสนเหรียญสหรัฐ ขณะที่เครื่องซีทีเอ็กซ์สูงถึง ๑.๖ ล้านดอลลาร์ซึ่งความจริงซีทีเอ็กซ์ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าเราซื้อได้ในราคาเพียง ๑.๓ ล้านดอลลาร์ แต่ก็กังวลใจบิดเบือนหน้าครับ แล้วท่านทราบไหมครับเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ท่านเห็นไหมครับ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๐๐๕ เดือนที่แล้วเอง กับ ๑๙ พฤษภาคม ๒๐๐๕ ทางทีเอสเอยังไปซื้อเครื่องแอล ๓ รุ่นเก่าอยู่เลยครับ พฤษภาคมหน้าครับ ยังซื้อเครื่องเก่าอยู่เลย ซื้อไปในจำนวน ๓๒ เครื่องแล้วเห็นไหมครับว่า ทางทีเอสเอวันใกล้เคียงกันไหมครับ ก่อนหน้า ๑ วัน พฤษภาคม วันที่ ๑๙ เดือนที่แล้วหน้าครับ ก็ซื้อซีทีเอ็กซ์ไปจำนวน ๔๓ เครื่อง ราคา ๑.๒ ล้านดอลลาร์ ท่านเห็นไหมครับ ราคาดองแล้วแพงกว่า แต่ซื้อมากกว่า อย่างนี้ถ้าอยู่เมืองไทยจะต้องถูกพรรคประชาธิปัตย์เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ แล้วก็ยื่นตรวจสอบให้ป.ป.ช. ทุจริตแน่นอน แพงกว่าซื้อทำไม สิ่งเหล่านี้ละครับที่ทำให้ประชาชนสับสน แล้วก็บอกว่าถ้านักธุรกิจ

ลงทุนจะขาดความเชื่อมั่น ก็เพราะระบบใส่ร้ายป้ายสี จับแพะชนแกะ ซึ่งผมหวังว่าท่านหัวหน้าพรรคซึ่งเป็นคน
น้ำดีนี่นะครับได้โปรดกรุณาช่วย ๆ กันล้างวัฒนธรรมอันนี้ออกไปด้วยครับ เพราะว่าสารอันนี้เป็นสารผมคิดว่า
ถ้าจะพูดแล้วถ้าท่านคิดว่าพรรคซึ่งเก่าแก่มา ๕๐ ปี ข้อมูลที่จะมาลงในนี้ควรจะเป็นข้อมูลซึ่งไม่สร้างความ
สับสน ควรจะพูดความจริงผมขอจับโกหกอันต่อไปอีกนะครับ ที่ท่านบอกว่าทาง บทม. นี่นะครับ เพราะเครื่อง
ซีทีเอ็กซ์ หนักมาก จะต้องไปทำเสริมคานด้วยวิธีพิเศษอีก ๘๐๐ ล้านบาท ของเราไปทำแทนรองนี่นะครับ แค่
๑๒๐ หรือ ๑๓๐ ล้านบาทเท่านั้น ท่านก็โกหกไปอีก ๗ เท่า อย่างนี้ประชาชนจะสับสนไหมครับ เพราะฉะนั้น
สิ่งที่ท่านตั้งแต่ตอนเข้าอภิปรายมาหลาย ๆ ประเด็นผมเองฟังดูแล้วข้อมูลไร้น้ำหนักเลยครับ แล้วไร้น้ำหนักจริง
ๆ แต่เดี๋ยวมะขอเวลาดำเนินการไปรวบรวมให้ข้อมูลที่ละเอียดแล้วสามารถอธิบายให้กับพี่น้องประชาชน
ฟังเพื่อความไม่สับสน ผมจะขอเวลานิดหนึ่ง เดียวนะครับ

ในช่วงแรกนี้ผมขอกราบเรียนชี้แจงข้อมูลที่เป็จริงให้ท่านทราบเพียงเท่านี้ก่อน ซึ่งเพียงแค่นี้ก็
สามารถจับโกหกและจับการใช้ข้อมูลเท็จของท่านสมาชิกพรรคฝ่ายค้านได้หลายประเด็นแล้ว ท่านประธาน
ครับ เพียงแค่ประเด็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้อยคำไม่กี่ถ้อยคำ ท่านก็บิดเบือนเสียแล้ว แล้วเรื่องใหญ่ ๆ ที่ท่านจะพูด
ต่อไปผมจะมั่นใจได้อย่างไรครับว่าท่านจะไม่บิดเบือนอีก ท่านประธานครับ วันนี้เราจะต้องเสียเวลากันทั้งวัน
ผมอยากจะชี้แจงข้อกล่าวหา อยากจะตอบคำถาม ตอบข้อสงสัยที่ไม่เข้าใจ ที่ประชาชนไม่เข้าใจ ซึ่งผมมั่นใจผม
ตอบได้ทุกคำถาม อาจมีบางคำถามที่ผมตอบไม่ได้ ถ้าท่านไปเอาข้อมูลเท็จมากล่าวหาผม เพราะผมไม่รู้จะตอบ
อย่างไร นอกจากจะตอบว่าท่านพูดเท็จเท่านั้น ไหน ๆ เราก็จะต้องเสียเวลากันทั้งวันแล้ว ประชาชนก็ต้อง
เสียเวลาฟังท่านถาม ผมตอบ ผมอยากจะให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุดไม่อยากให้ประชาชนผิดหวัง
แทนที่จะได้ฟังเนื้อหาสาระกลับต้องมาดูท่านอภิปรายด้วยเอกสารเท็จ แล้วผมก็ต้องมานั่งจับโกหก
เพราะฉะนั้นประเด็นที่ท่านจะนำเสนอต่อจากนี้ไปผมขอให้ท่านเอาพยานหลักฐานที่เป็นของจริงยืนยันได้
อ้างอิงได้ ถึงแหล่งที่มาไปอภิปรายครับ ที่ผมต้องพูดเช่นนี้เพราะก่อนจะเปิดอภิปรายวันนี้ ผมได้ยินได้เห็นท่าน
สมาชิกพรรคฝ่ายค้านบางท่านใช้เอกสารเท็จไปสัมภาษณ์กับสื่อมวลชน ไปบอกกับประชาชน ก็อยากจะขอร้อง
ไว้ อย่าเอาเรื่องเท็จมาพูดซ้ำในสภาเสียเวลาครับ เอาเรื่องจริงมาพูดกันดีกว่า เพื่อที่การอภิปรายในวันนี้จะเกิด
ประโยชน์กับประชาชนสูงสุด

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สรุปลัญติการขอเปิดอภิปรายไม่
ไว้วางใจรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีไม่ต้องกังวลว่ากระผมจะไปบิดเบือนคำพูดของท่านและไม่ต้องไป
กังวลว่าเอกสารหลักฐานอะไรต่าง ๆ จะมีเพิ่มเข้ามา เพราะว่าเท่าที่ได้เสนอไปมากกว่าเพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์
ข้อกล่าวหาของพรรคฝ่ายค้าน กระผมเสียตายเป็นรัฐมนตรีชี้แจงในหลายบุคลิกเหลือเกิน บางครั้งก็ดูเป็นตัวของ
ตัวเอง บางครั้งก็ไม่ทราบอะไรเข้าสิง แล้วก็เลยทำให้คำชี้แจงของท่านนี่มันสับสนโดยไม่จำเป็น หลายคำพูดที่
เป็นคำชี้แจง ไม่สู้จะส่งเสริมการตรวจสอบในวิถีทางประชาธิปไตย ที่บอกว่าสนามบินจะล่าช้าเพราะพวก
กระผมที่ ที่จริงพวกกระผมก็มีหลักฐานอยู่หน้าครับเป็นเอกสาร ที่บอกว่าสนามบินมันล่าช้าอยู่แล้วก่อนจะเกิด

เรื่องนี้ และสิ่งที่พวกกระผมทำในวันนี้ก็ไม่ได้ไปมีผลกระทบอย่างหนึ่งประการใดต่อการดำเนินการในโครงการนี้ ซึ่งปมปัญหาขณะนี้อยู่ที่ว่าบริษัทเขาไม่สามารถส่งของมาได้ เนื่องจากขัดตกลงกับกระทรวงยุติธรรมของสหรัฐอเมริกา ต้องไปคลายปมตรงนั้น ไม่ได้เกี่ยวกับว่าพวกกระผมอภิปรายในวันนี้หรือไม่ กระผมเรียนตั้งแต่เบื้องต้นว่าต้องการเห็นสนามบินเสร็จเร็ว ต้องการสนามบินสมัยใหม่ที่รองรับผู้โดยสารได้จำนวนมาก เมื่อมองการณ์ไกลไปข้างหน้าแต่ทั้งหลายทั้งปวงไม่พึงเป็นข้ออ้างในการทุจริตคอร์รัปชัน นี่ต่างหากคือประเด็นที่เสนอและทัศนคติที่ท่านมี แล้วบอกว่าพวกกระผมเมื่อเสนอข้อมูลอย่างนี้หรือย้าปัญหาความไม่ชอบมาพากลแล้วเป็นเหตุให้เสียชื่อเสียงของประเทศ ตรงนี้คือความต่างระหว่างพวกเรา ท่านพูดว่าฝ่ายค้านทำลายชื่อเสียงประเทศ เพราะว่าไปพูดว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนบ้าง มีการทุจริตบ้าง พวกกระผมเห็นว่าคนที่ทำลายชื่อเสียงประเทศคือคนทุจริตและคนละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่ใช่คนที่พูดความจริง และอารยประเทศเขาก็ยึดถือว่า ความไม่ถูกต้องมันเกิดขึ้นได้ในทุกบ้านเมือง แต่ว่าวุฒิภาวะ ถ้าจะใช้คำนี้กับประเทศก็ระบบกับสังคมก็คือว่า เวลามันเกิดความไม่ถูกต้องไม่ต้องแล้วเราจัดการกับมันอย่างไรหรือไม่ เมื่อเรามีข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสหรัฐอเมริกา บริษัทของเขาไปสารภาพเพื่อลดโทษเพื่อยุติคดีแล้วพาดพิงในทางเสียหายมาถึงประเทศไทยเรา ต้องจริงจังกในการแสดงออกว่า เรายอมรับจะให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นไม่ได้ สิ่งทีพึงกระทำก็คือว่า ถ้าสิ่งที่เขาพาดพิงมาถึงเรา ท่านยืนยันว่าเป็นเท็จ เรียกร้องค่าขอโทษจากเขา จะบริษัท จะสหรัฐอเมริกาโดยกระทรวงยุติธรรม โดย ก.ล.ต. หรือใครก็แล้วแต่ให้เขาขอโทษมา อย่าปล่อยผ่านไปแล้วบอกว่า เขาคงตกลงกันเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจของเขา เพราะมันกระทบชื่อเสียงของประเทศ แต่ว่าถ้าสิ่งที่เขาพูด สิ่งทีปรากฏอยู่ในสำนวนของเขามันมีมูลความจริง นั่นเป็นหน้าที่เราต้องจัดการ ประเด็นของกระผมมีเท่านี้ และวันนี้ที่ท่านพยายามมาชี้แจงบอกว่า ตกลงพวกกระผมเชื่อถือหรือไม่เชื่อถือสหรัฐอเมริกา ผมสรุปง่าย ๆ อย่างนี้ บังเอิญท่านอ้างขึ้นมาเองว่า ประเด็นนี้กลายเป็นประเด็นที่ถูกภาษาอังกฤษใช้คำว่า โพลิติไซซ์ (Politicize) กลายเป็นประเด็นการเมืองจนถึงให้น้ำหนักกับบรรดาข้อเท็จจริงเอกสารทั้งหลายทีปรากฏอยู่ก่อนที่มันเป็นประเด็นทางการเมือง ขัดตกลงกับกระทรวงยุติธรรมซึ่งผูกมัดทางบริษัท จีอี และอินวิชั่น ทีเขาไม่สามารถที่จะมาปฏิเสธข้อเท็จจริงทีปรากฏอยู่ในภาคผนวกทีกระผมได้นำเสนอ เป็นคำสารภาพทีจะผูกมัดเขาถ้าหากว่าเขาละเมิดข้อตกลง นั่นแหละครับเอกสารทีไม่ได้มีปัจจัยทางการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ทุกข้อความทีท่านอ้างฝรั่งเพื่อเป็นคุณในการทีจะบอกว่า มันคงไม่มีอะไรนี้ นั่นเป็นการตอบภายใต้แรงกดดันทางการเมืองจากรัฐบาลทั้งสิ้น เพราะท่านเลือกถามคำถามทีจะให้เขาตอบว่ามันไม่มี สรุปสั้น ๆ ว่า กรณีของประเทศไทยทีปรากฏอยู่ในสำนวนของสหรัฐอเมริกานั้นแตกต่างจากอีก ๒ ประเทศ ทีคนของบริษัท อินวิชั่น เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องของการตัดสินใจแล้วไปตกแต่งบัญชีของบริษัท แต่เฉพาะกรณีของประเทศไทยเขาบอกว่าไม่ได้เอาเงินจากตรงนั้นออกมา แต่เป็นเงินทีเกิดขึ้นจากส่วนต่างของราคาเพราะโครงการนี้บริษัททีดูแลสนามบินของไทยนั้นซื้อผ่านผู้รับเหมาช่วง ซึ่งไปซื้อมาจากอินวิชั่นอีกครั้งหนึ่ง โดยกำหนดส่วนต่างของราคาให้เกิดขึ้นเพื่อมีเงินทีสามารถไปตัดสินใจบนทั้งเจ้าหน้าที่รัฐและพรรคการเมืองไทย ทีท่านจะยืนยันว่าจดหมาย ๓ ฉบับ ๔ ฉบับ เขาบอกว่าไม่พบนะ เขาไม่พบอะไรครับ ท่านอ่านคำตอบเขาสีครับ แล้วท่านดูคำถามทีถามไปสีครับ เขาบอกไม่

พบกรณีการจ่ายเงินโดยจีอี อินวิชั่น ซึ่งเรื่องมันก็บอกมาตั้งแต่ต้นแล้วว่ามันไม่ได้ออกมาจากตรงนั้น ก็ช่วยการที่จะไปให้น้ำหนักกับตรงนั้นแต่กระผมกราบเรียนถามว่า แล้วท่านไม่เคยสังเกตหรือครับว่า ทุกครั้งที่เขาตอบท่านมานี้เขาบอกเสมอเลยว่าเขายินดีที่จะส่งมอบข้อมูลหลักฐานนี้ แต่เข้าตามช่องทางที่ท่านควรจะเข้าเสียทีสิครับ สถานทูตไทยในสหรัฐอเมริกาเชิญเจ้าหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมสหรัฐอเมริกา ก็มีบันทึกบอก เขาบอกชัดเจนเลยว่า กรุณาให้อัยการซึ่งเป็นผู้ประสานงานกลางตามกฎหมาย ตามสนธิสัญญาที่ขอข้อมูลไป แล้วเขายินดีจะให้ ท่านก็ไม่ทำ จดหมายถามไป ท่านก็ใช้กระทรวงการต่างประเทศ เขาก็อุตส่าห์ตอบอัยการสูงสุดมาให้ รู้ว่าคนนั้นน่าจะควรจะถาม แล้วเขาไม่ตอบท่านอย่างเดียวนะครับว่าไม่พบหลักฐานตาม คำถามที่ท่านถามไป เขาเขียนตอบย้ำทุกครั้งว่าขอให้สอบสวนจริงเถอะเขาจะส่งข้อมูล ส่งหลักฐานมาให้ แม้กระทั่งฉบับสุดท้าย พูดถึงเรื่องการให้ความร่วมมือกับ ปปง. ด้วย นี่คือจุดที่มันบ่งบอกนะครับว่ามันเกิดความบกพร่องในหน้าที่ในการที่จะจัดการกับการทุจริตตรงนี้น่าซ้ำใหม่ละครับ ท่านมาเรียกร้องว่าเมื่อไรพวกกระผมจะไปร้องทุกขักล่าวโทษ ทำไมท่านไม่คิดละครับว่าท่านกำกับดูแล บทม. นั้นแหละผู้เสียหาย ที่ผ่านมาก็ไม่เคยจะทำเลย และข้อมูลหลักฐานทั้งหลายในเรื่องของโครงการนี้ทั้งหมดจะมีใครมีมากเท่ากับหน่วยงานละครับ แต่ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงไม่ได้มีความคิด ไม่ได้มีจิตใจ ไม่ได้มีจิตวิญญาณเลยว่านั่นคือสิ่งที่จะต้องทำ ตั้งธงไว้อย่างเดียวว่าอะไรก็ได้ ขอให้เขาตอบมาว่าไม่พบว่ามี การจ่ายสินบน ท่านประธานที่เคารพครับ จากหลักฐานเอกสารที่เกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกาที่กระผมถึงได้มาตั้งประเด็นครับว่า เรามาดูสิว่าข้อเท็จจริงของโครงการนี้มันสอดคล้องกับสิ่งที่เขาพูดบรรยายไว้ในสำนวนหรือไม่ ผมก็ไล่ดูทีละประเด็น

๑. ที่มาของโครงการนี้การบริหารจัดการ การอนุมัตินี้มันมีความผิดปกติหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจงครับ ที่จริงชี้แจงแต่ละครั้งก็ไม่ตรงกันนะครับ แต่ว่าเอาว่ากระผมจะพยายามให้ความเป็นธรรมกับท่านที่สุด ท่านชี้แจงนักชี้แจงหนว่าเรื่องนี้ทำแบบปกติไม่ได้ คือไปจ้างเอ็มเจทีเอเขามาออกแบบไม่ได้ ถ้าจ้างจะเสียหาย เพราะว่าใช้เวลาถึง ๑๕ เดือน สนามบินจะเปิดช้า ความเสียหายจะเกิดขึ้น ย้ำแล้วย้ำอีกครับ แล้วก็ย้ำว่าท่านนี่นักบริหาร กระผมก็ถามท่านว่าถ้าการจ้างเอ็มเจทีเอมันแย่มาก มันเลวร้าย มันมีปัญหาอย่างที่ท่านคิดทำไมเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๖ ท่านมีมติให้ทำอย่างนั้นละครับ เป็นผู้บริหารที่เก่งมากใช้ไหมครับ ที่วันนั้นอนุมัติ แล้วพอเปลี่ยนใจก็มาอ้างว่าที่อนุมัติไปก่อนหน้านี้โง่มาก มาเล่นโวหารอยู่ว่าความล่าช้าจะทำให้เกิดความเสียหายกับประเทศชาติ แล้ววันที่ท่านอนุมัติไปตอนแรกทำไมไม่คิดครับ แต่พอมันไม่สมประโยชน์ต่างหากจึงมาเปลี่ยนวิธี แล้วก็มาชี้ว่าสัญญาที่เรียกว่า แวริเอชัน ออเดอร์ เขาเปิดช่องให้ทำได้ พวกกระผมก็ไม่ได้โต้แย้งว่ามันเปิดช่องให้ทำได้หรือไม่ได้ แต่พวกกระผมถามว่ามันเหมาะสมไหม มันรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติไหม ที่จริงแวริเอชัน ออเดอร์มัน เป็นเรื่องของการทำงานที่จะต้องปรับงาน ซึ่งอาจจะเกิดจากความเปลี่ยนแปลงอะไรก็แล้วแต่เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร แต่โครงการนี้สายพานผมเห็นด้วยนะครับ มันคือการปรับ เพราะสายพานเดิมมันต้องทำอยู่แล้ว แต่เมื่อจะเปลี่ยนระบบมันก็ต้องมีการมาปรับเปลี่ยนงานในเรื่องของสายพาน แต่ว่าในส่วนที่เป็นอุปกรณ์ตรวจวัดระบุเปิดและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งท่านพูดเองนะครับว่าระบบเดิม ไดโนเสาร์ มาเป็นระบบใหม่ล่าสุด อย่างนี้มันไม่ค่อยเหมือนกับปรับเนื้องาน มันเหมือนโครงการ

ใหม่ ถามว่าท่านจะใช้ช่องสัญญาณนี้ได้ไหม ตามสัญญาท่านก็ใช้ได้ แต่ถามว่าท่านควรไหม ไม่เคยตอบตรงนี้ได้ เพราะในที่สุดเราก็ได้เห็นหลังจากที่บอกว่าเอ็มเจทีเอ เขาออกแบบไม่ได้จะล่าช้า วันนั้นท่านไม่ได้บอก ๑๕ เดือน ท่านบอก ๖ เดือน ท่านก็ไปใช้เวลา ๔ - ๕ เดือน พยายามที่จะให้ไอทีโอเขาทำ แล้วระหว่างนั้นพวก กระผมก็มีหลักฐานชัดเจนว่าในช่วงที่จะไปตกลงจะให้ไอทีโอทำก็ไปเกิดการก่อตั้งบริษัทที่ปรึกษาที่ดีเกิดการ ไปล็อกกันไว้เพราะว่าอินวิชั่นไปทำสัญญากับแพทริออตที่ดี ท่านก็ชี้แจงบอกว่าบริษัทเพิ่งตั้ง แต่คนมี ประสบการณ์ยาวนาน เอาเกียรติบัตรมาแสดง เกียรติบัตรที่ท่านแสดงนะลงวันที่ ปี ๒๕๔๗ แปลว่าปี ๒๕๔๖ ท่านรู้ล่วงหน้าหรือครับว่าเขาจะได้เกียรติบัตรใน ๑ ปีข้างหน้า มันไม่ใช่ครับ คิดอะไรอยากจะมีมารองรับ คิดที หลังก็เอามาแสดงที่นั่น นั่นไม่ใช่เรื่องของข้อมูลหลักฐานแต่ประเด็นก็คือว่าเมื่อล็อกกันเสร็จสรรพเรียบร้อย ก็เอา คณะกรรมการซึ่งท่านมอบอำนาจเบ็ดเสร็จไปนั้นแหละ โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่แกเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ก่อนที่ท่านจะไปยกเลิกเอ็มเจทีเอเขาให้มาตัดสินวันที่ ๑๕ ตุลาคม ตัดสินบนพื้นฐานงบประมาณ ๔,๕๐๐ ล้านบาท ที่กระผมกราบเรียนแล้วว่าไม่ได้มีการสอบทานจากฝ่ายผู้ซื้อเลย เพราะเป็นเครื่องของไอทีโอ กับบริษัท เคจเท่านั้น เนื่องจากควอเตอร์เทคโนโลยีได้รับอนุญาตให้ดำเนินงานได้วันที่ ๑๖ ตุลาคม แล้วหน่วยงานที่ ท่านบอกว่าเป็นที่ปรึกษาพีเอ็มซี (PMC) ครับ ท่านบอกเขาอุดหนุนรับรองราคามาแล้ว ไม่ใช่ครับ เอกสารที่ เสนอเข้าที่ประชุมของพีเอ็มซีนี้มีประโยชน์ชัดเจนเลยบอกว่า ตัวเลขทั้งหมดยังไม่ได้มีการสอบทานรับรอง แต่ หลังจากวันนั้นมันล็อกหมดแล้วครับ พบว่า ๔,๕๐๐ ล้านบาท ครม. ก็ไปมีมติ ๑๑ พฤศจิกายน ๔,๕๐๐ ล้าน บาท แล้วท่านก็มาอวดอ้างว่าอุดหนุนไปลดราคาเหลือ ๔,๓๓๕ ล้านบาท แต่ที่พวกกระผมแสดงให้เห็นนี่มันไปง ราคามากไปกว่าที่จะมาบอกว่่าน่าดีใจไปต่อรองลงมาได้หลักร้อยหรือหลักสิบล้าน นี่คือข้อเท็จจริงซึ่งท่านไม่ได้ หักล้างเลยว่าปัญหาของการล็อกสเปก ปัญหาของการที่จะมุ่งซื้อเครื่องตรงนี้ให้ได้ในราคาที่ฝ่ายขายกำหนดนี้ มันไม่ได้รับการดูแล มันไม่ได้รับการคลี่คลายเลย ตรงนี้ท่านก็ตอบไม่ได้ ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้สอดคล้องว่าถ้ามีการ ทุจริตในกรณีนี้ขึ้น นั่นหมายถึงว่ามันต้องไปทำให้การตัดสินใจในการอนุมัติโครงการนี้มันมีความไม่ชอบมาพาท ากเพื่อเปิดช่องทางให้เกิดการทุจริต

ประเด็นที่ ๒ ถึงจะอนุมัติด้วยวิธีใดก็ตาม แต่ถ้าส่วนต่างราคามันไม่มีการทุจริตตามที่เขาบรรยายก็ เกิดขึ้นไม่ได้ ตรงนี้ที่กระผมแปลกใจ กระผมอยู่ในสภามานาน ๑๓ ปี กระผมเห็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจหลาย ครั้ง สลับเป็นรัฐบาลบ้าง เป็นฝ่ายค้านบ้าง ที่จริงกระผมจำวันที่แม่นนะครับ อย่างที่ท่านมาอ้างว่าคุณเคยรับ งานปี ๒๕๓๙ รัฐบาลใคร กระผมไม่ได้เป็นรัฐมนตรีตอนนั้น แต่คุณทักษิณเป็น ประเด็นของกระผมก็คือว่าทุก ครั้งที่มีการอภิปรายนี้ฝ่ายรัฐบาลจะใช้ข้อมูลราชการมาก ครั้งนี้แปลก ฝ่ายค้านใช้ข้อมูลราชการเกือบทั้งหมด แพนผังราคาที่ท่านมาชี้แจงมาอธิบายแล้วบอกว่ามีงานต้องไปจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๒๔ ชั่วโมง วิศวอะไรต่าง ๆ ไม่มีเอกสารราชการรับรองแม้แต่ชิ้นเดียว ตรงนี้ครับที่เขาเรียกจินตนาการครับ ตรงนี้ละครับถึงต้องมาตีสำนวน โหวต แต่ข้อกล่าวหาของกระผมมาจากเอกสารราชการทั้งสิ้น พวกกระผมชี้ให้เห็นว่าการขายอุปกรณ์ ๑๗ รายการ จากอินวิชั่นไปแพทริออต แพทริออตไปไอทีโอ มีส่วนต่าง ๖๐๐ ล้านบาท จากแพทริออต ไปไอทีโอ ไอทีโอไป บทม. อีก ๖๐๐ ล้านบาท แล้วกระผมก็ชี้ให้เห็นว่าในทอดที่ ๒ นี้ครับจากแพทริออตมาไอทีโอ ไอทีโอ

มาที่ตัวสนามบินนี้ ที่ต่างกัน ๖๐๐ ล้านบาทนี้กระผมไปดูเทียบเคียงสัญญา ๒ สัญญา เอกสารแนบท้ายที่เขา
แจกทุกรายการ ๒,๖๐๐ ล้านบาท กับ ๒,๓๐๐ ล้านบาท กระผมไม่ได้ใช้จินตนาการ แล้วที่พวกกระผมตกใจก็
คือว่า ๑๗ รายการ ที่ว่านี่มันลอกกันคำต่อคำครับ แล้วรายการที่ท่านพูดมันไม่ได้อยู่ในนี้ครับ ท่านไปเอามา
จากไหนครับ จ้างกันอย่างไร ถ้ามีงานต้องทำตั้งเยอะเยอะ แล้วถ้าเขาไม่ทำงานจะทำอย่างไรกับเขาละครับ
เพราะมันไม่ได้ถูกระบุในสัญญา แต่ที่ระบุในสัญญา ๑๗ รายการนี้ ๒ สัญญา คือ แพทริออตมาไอทีโอ ไอทีโอ
มา บทม. มันเหมือนกันทุกคำ แล้วมันไม่ซอฟต์แวร์ตัวเดียวละครับ ท่านอ่านไปสิครับ ๑๗ รายการนี้ ผมดูง่าย
เอชบีเอส ซิสเต็ม ซอฟต์แวร์ (HBS System Software) เอชบีเอส ซิสเต็ม โปรแกรม แอนด์ แอปพลิเคชัน
(HBS System Program and Application) นาร์โคติคส์ ดีเทคชั่น ซอฟต์แวร์ (Narcotics Detection
Software) บีเอสเอส แอนด์ เอชบีเอส ซิสเต็ม อินทิเกรชั่น (BHS and HBS System Integration) ซิสเต็ม
อินทิเกรชั่น ทู เอ็มส์ (System Integration to AIMS) แค่นี้ก็มากกว่า ๔ - ๕ อัน สีเหลือง สีเขียว สีแดง ของ
ท่านแล้ว แต่มันตรงกันครับ คือทอดที่แพทริออตทำไอทีโอมาที่ บทม. ไอทีโอเขาเขียน เหมือนกันสัญญา ๒
ฉบับ เราอย่าจินตนาการสิครับ เราเอาเอกสารที่ราชการรับรู้รับรองมาพูด กระผมบอกมันไม่ใช่ทั้ง ๖๐๐ ล้าน
บาทหรอกที่จะไปบอกว่ามันเป็นเงินที่ไม่มีเหตุผล เราก็คงยอมเรื่องการบริหารจัดการ เรื่องของการมีกำไรบ้าง
แต่กระผมตีให้เต็มที่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มันก็ยังมีส่วนต่างอีกตั้ง ๔๐๐ ล้านบาท นั่นก็ส่วนหนึ่ง ส่วนที่มาจากเมือง
นอก อินวิชั่นมา แพทริออต แพทริออตมาไอทีโอ ท่านก็พูดสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่า มันถูกแล้วนะ ทั้ง ๆ ที่เจ้าตัวเอง
บอกว่าเขาได้กำไรไปตั้ง ๕๐ กว่าล้านบาท และสิ่งที่กระผมเอามายืนยันหักล้างว่า มันมีการไปโป่งส่วนต่างของ
ราคา กระผมก็เอาเอกสารทางการใบอนุญาตการส่งออก ว่าราคาที่เขาขายแพทริออตมาในรายการเฉพาะ
รายการแรกนี้เขารวมอะไรบ้าง ทางกรมศรฐอเมริกาตอนที่เขาออกใบอนุญาตการส่งออกเขาระบุไว้หมด ไม่ใช่
แค่ตัวเครื่อง ๒๖ เครื่อง มีเอ็มยูเอ็กซ์ มีเวิร์ค สเตชัน การเชื่อมโยงต่าง ๆ แต่เวลามาขายต่อ ไอ ทีโอนี้ราคาส่วน
แรกที่เขาคิดรวมมาก็บวก แล้วมาแตกรายการพวกนี้เพื่อคิดสตางค์เพิ่มอีก ตรงนี้กระผมก็คำนวณดูแล้วก็มีส่วน
ต่างอยู่ประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท มันก็รวมออกมาเป็นประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท ท่านรัฐมนตรีจะมาวาดกล่อ
งสีเหลี่ยมมีลูกศร ซึ่งเป็นรายสัปดาห์แล้วก็เปลี่ยนตัวเลขไปเรื่อยไม่ได้ครับ เพราะพวกกระผมดูจากเอกสาร
ราชการ เอกสารที่เป็นทางการและสอดคล้องกับคำให้การของจีโอสอดคล้องกับจดหมายของจีโอที่ส่งมายัง
ประเทศไทย ท่านก็ไม่เอาอะไรมาหักล้างตรงนี้ พวกกระผมก็ต้องสรุปอีกนั่นแหละว่าส่วนต่างราคาที่ไม่ควรจะมี
มันมีจริง และส่วนต่างราคาตรงนี้คือเงินที่เขาระบุว่าถูกนำไปจ่ายเป็นสินบนออกจากประเทศไทยนี้ ไม่ต้องตีตัว
ออกไปต่างประเทศ นี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นครับ

ประเด็นที่ ๓ เมื่อสัญญา เมื่อราคามันเปิดช่องให้มีการทุจริตแล้ว สหรัฐอเมริกานี้เขาเข้าใจว่าเขา
หยุดยั้งมันได้ เพราะเขาห้ามขายของมา เขาก็นึกว่าทุกอย่างจะจบ กระผมก็ไปพบอีกว่าทั้ง ๆ ที่ท่านรู้ว่าของไม่
สามารถส่งมาได้แล้วนี่ ก็ยังปล่อยให้มีการจ่ายเงิน จ่ายเงินทั้ง ๆ ที่รู้ว่าของเหล่านี้ไม่สามารถส่งมาได้ตามสัญญา
ท่านรัฐมนตรียอมรับเองว่ารู้ตั้งแต่ปลายปี พวกกระผมก็ชี้ให้เห็นว่า บทม. ก็รู้ตั้งแต่ปลายปี ท่านนายกท่านก็
ยอมรับว่ารู้ตั้งแต่ปลายปี แต่เงื่อนไขของการจ่ายเงินงวดที่เขาบอกว่าต้องมีซิพเมนต์ หรือการส่งของน้ำมัน

เกิดขึ้นเดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ รู้แต่จ่ายออกไป รู้ว่าเงินนี้ไปแล้วของก็มาไม่ได้ ก็ยังจ่ายออกไป มันไม่มีเหตุผลครับ ท่านรัฐมนตรีเสียอีกเป็นนักธุรกิจ กระทบถามว่าถ้าเป็นบริษัทท่าน ท่านจ่ายเงินบริษัทท่านไหมครับ ท่านพูดอย่างไรก็ได้ละครับ แต่กระทบมาไปดูความเป็นจริง เพราะว่ากระทบกราบเรียนครับว่า มันไม่มีเหตุผลที่จะจ่าย และวันนี้ท่านจะมากบอกว่าไม่เป็นไรไปเรียกคืนเขาทีหลังนี่ อย่าคิดว่าง่ายนะครับ กระทบกลับบริษัทมาบอกว่าจะไปเรียกเงินคืนเขาได้อย่างไร ในเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ยืนยันต่อสาธารณะว่าจ่ายไปถูกต้องตามสัญญา นั่นคือยอมรับว่าเขาได้ทำงานไปแล้ว ใครที่มีสามัญสำนึกไม่จ่าย ใครที่ดูสัญญาที่เขาระบุชัดเจนว่าแต่ละเดือนจะจ่ายไปได้ต้องมีความสำเร็จของงาน สำเร็จของกิจกรรม ไม่จ่ายครับ เพราะมันต้องมีซิฟเมนต์ และสิ่งที่กระทบไม่คาดคิดว่าท่านจะกลับก็คือว่าจากเดิมซึ่งเคยพยายามชี้แจงว่าซิฟเมนต์ไม่ได้แปลว่าต้องส่ง ต่อมาก็มาชี้แจงว่าไม่เป็นไรจ่ายไปก่อน ไปเอาเงินคืนเขาได้ เหมือนกับโกงเงินวัดก็เอาเงินไปคืนวัดนี้ท่านมาชี้แจงรอบสุดท้ายสนุกเข้าไปใหญ่เลยครับ นี่กระทบให้เขาแกะเทปมานะครับเดี๋ยวจะหาว่ากระทบบิดเบือนยืนยันว่าจะส่งสินค้าซีทีเอ็กซ์ทั้ง ๒๖ เครื่อง พร้อมอุปกรณ์เสร็จสมบูรณ์แพคเกจแล้วพร้อมส่งมายังประเทศไทย โดยมีการออกไปกำกับสินค้า ปี/แอล ทั้ง ๒๖ เครื่อง ตั้งแต่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมี ปี/แอล เรียบร้อยที่จริง จะมีหรือไม่มี ปี/แอล ครับ และนี่พูดถึงเรื่องกันยายนะครับ ธันวาคมท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าเขาส่งมาไม่ได้ แต่ที่กระทบไม่คิดว่าท่านกลับก็คือว่า ปี/แอล ของท่านมันคืออะไรที่พวกกระทบต้องยืนยันขึ้นขอให้ท่านประธานบอกขอขุดหน่อย เพราะสงสัยครับสงสัยว่าตกลงของนี้มันจะมาเมืองไทยอย่างไรกันแน่ เพราะกระทบฟัง ปี/แอล กระทบเข้าใจว่าจะส่งทางเรือ แต่ก่อนหน้านี้ท่านบอกส่งทางเครื่องบิน พอกระทบได้เอกสาร ปี/แอล มา โชคดีนะครับ ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนาน เมื่อกี้เข้าแล้วที่สหรัฐอเมริกา กระทบให้คนโทรไปครับ ปี/แอล ที่ออกขนส่งซีทีเอ็กซ์ขึ้นรถบรรทุกส่งไปที่โกดังไม่ได้ส่งมาประเทศไทยส่งไปที่อาร์บี ไอเทค ซานคาลอส แคลิฟอร์เนีย แล้วคำพูดท่านละครับ พร้อมส่งมายังประเทศไทย โดยมีการออกไปกำกับสินค้า ปี/แอล กะลักไก่ใช้ไหมครับ แต่ว่าโทรไปแล้วยืนยันชัดเจนว่าไม่มาเมืองไทย พวกกระทบก็พยายามถามว่าทำไมไม่มาเมืองไทย ละจะใช้ที่นี้ เขาบอกไม่รู้ให้ไปถามอินวิชัน เพราะว่าเขาบอกให้ส่งที่โกดังนี้ ไม่ได้ให้ส่งที่เมืองไทยกระทบถึงบอกว่ามันแปลกนะครับ นี่ก็ไม่ใช้เอกสารราชการอีก คว่าอะไรได้ก็มาชี้แจงไปก่อนให้มันพ้นไปเอาตัวรอดไป มันไม่ใช่ ยุคนี้เป็นยุคที่พวกกระทบทำงานกันหนักเพื่อให้ได้ข้อมูลแต่ละชิ้นมา เพื่อให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วอะไรเกิดขึ้น สุดท้ายการจ่ายเงินจึงเกิดขึ้นโดยไม่ชอบด้วยสัญญา โดยไม่มีเหตุผลตามข้อเท็จจริง และจะเป็นปมปัญหาสำหรับอนาคตในการฟ้องร้องกัน ที่เขาเรียกค่าโง่หรือค่าแกล้งโง่ นี่คือแบบนี้แหละครับแล้วที่กระทบกราบเรียนก็คือว่าจะต้องรีบร้อนจ่ายกันเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ ทั้ง ๆ ที่รัฐมนตรีชี้แจงเองว่าพองวดอื่นจ่ายเข้าไป ๗ เดือน ๘ เดือนก็เคยทำมาแล้ว แต่ทำไมต้องรีบ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ชี้แจงมานั้นไม่ค่อยตรงประเด็นมันขัดแย้งกันเอง มันหักล้างได้ง่าย แล้วสุดท้ายมันจึงนำมาสู่ข้อสรุปว่างานนี้มันมีการทุจริตจริง ๆ ที่กระทบแปลกใจก็คือ ท่านลุกขึ้นมาพูดย้ำหลายครั้งว่าท่านไม่ได้ทุจริต พวกกระทบเปิดอภิปรายเพียงแค่ว่าท่านบกพร่องในหน้าที่ในการไม่จัดการกับการทุจริต กระทบก็เพิ่งรู้ว่าซีทีเอ็กซ์มันร้อนกว่าปูน การจะดำเนินการต่อไปนี่ถามว่ามันจะต้องทำอย่างไร กระทบก็กราบเรียนแล้วนะครับว่า ช่องทางมันมีอยู่ ขอเพียงแต่

ว่าเอาจริงครับ บทม. ก็ได้ ฝ่ายการเมืองก็ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้ครับเริ่มกระบวนการ เพราะเอกสารสหรัฐอเมริกาบ่งบอกว่ามีการกระทำผิดประมวลกฎหมายอาญาไทยแล้ว สามารถเริ่มต้นกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาได้ แล้วก็ใช้สนธิสัญญาขอข้อมูล อย่างมาพูดจาดูหมิ่นดูแคลนว่าสิ่งที่สหรัฐอเมริกาเขาทำไปไม่มีอะไรมาจากบัตรสนเท่ห์ อีเมล ฉบับเดียวของนายวิ ไม่ใช่ละครับ ท่านกลับไปอ่านที่กระผมชี้ให้ท่านกลับไปอ่านเถอะว่ามันมี เอส (S) หลายตัวท่านก็ออกเสียงถูกต้องมันไม่ใช่ เขาบรรยายการกระทำไว้มากกว่านั้น จดหมายที่จีอี ส่งถึงคุณเซเมื่อปลายเดือนธันวาคมปีที่แล้วก็บ่งบอกว่าเขามีความพยายามที่จะสอบสวนอะไรเยอะ แล้วจดหมายที่เขาตอบท่านมาเนี่ยเวลาถามเขาไปให้เขาตอบ โน (No) อย่างเดียวเนี่ย เขาก็อุตส่าห์เขียนว่าเขามีหลักฐานทั้งหลายทั้งปวงที่พร้อมจะส่งมอบให้ รวมทั้งภาคผนวก บี ที่จะเป็นการให้รายชื่อตัวบุคคลตัวละครที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ถ้าท่านทำเพียงแค่นี้ครับ มันก็ยังพิสูจน์ว่าท่านยังอยากจะค้นหาความจริง แต่ไม่ได้ทำและไม่คิดจะทำ ซึ่งกระผมก็ต้องดูต่อไปว่าถ้าไปร้องทุกข์กล่าวโทษแล้วท่านจะทำไหมแต่เราเห็นชัดเลยว่าหลายกระบวนการ หลายองค์กรไม่กล้า วันนี้พอดีเพื่อนสมาชิกพูดถึงว่ามีบุคคลท่านหนึ่งบังเอิญไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ ปปง. ด้วย ก็ไม่รู้เป็นคำตอบหรือเปล่าว่าทำไม ปปง. ต้องรีบออกมาแถลงว่ามันไม่มีอะไร ทั้งที่สิ่งที่ ปปง. ใช้ในการพิจารณานี้ไปเอาเอกสารแถลงข่าวรวม ๆ ๓ ประเทศ ไม่เอาเอกสารที่รัฐบาลมีอยู่แล้วที่เขาบ่งบอกว่าพฤติกรรมในประเทศไทยมันเป็นอย่างไร นี่ละครับคือความบกพร่องนี่ละครับคือความล้มเหลว นี่ละครับคือความไม่เอาจริงเอาจริงที่กระผมต้องเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่าน วันนี้ท่านประธานครับ ความเสียหายที่เกิดขึ้นเฉพาะในโครงการนี้ ที่จริงก็ยังไม่มีการบอกคำตอบทางออกได้ชัดเจนว่าจะเดินหน้าต่อในโครงการนี้อย่างไร ถ้าจะให้ทางสหรัฐอเมริกาเขาร่วมมือก็ต้องไปซื้อตรง ซื้อตรงก็คงอยากจะไปซื้อชื่อเขาแพง ๆ เพราะถ้าซื้อถูกก็จะฟ้องว่าที่ผ่านมานี้ชื่อแพงเกินจริง แล้วจะไปหักส่วนลด จะไปเรียกเงินคืนจากไอทีโอจากแพทริออตที่จ่ายออกไปแล้ว ๑,๕๐๐ กว่าล้านบาทได้หรือไม่อย่างไรจะไปอ้างว่าเขาขาดทุนโครงการอื่นจะไปยึดบรรดาตราสารอะไรก็ตามที่เขาวางเอาไว้เนี่ยมันก็ต้องไปฟ้องร้องกันนะครับ เป็นเรื่องยาวพอสมควรว่าใครกันแน่เป็นฝ่ายผิดสัญญาแล้วเป็นความผิดของเขาหรือไม่ที่เรื่องนี้เกิดขึ้น ที่ซ่านี่มันซ้ำเพราะไปทำวิธีพิสดาร มันซ้ำเพราะไปสมคบจนเกิดการทุจริต ไม่นึกหรอกว่างานใหญ่อย่างนี้ซึ่งทำโดยมืออาชีพมันจะอื้อฉาวขึ้นมา สิ่งศักดิ์สิทธิ์คงมีจริงนะครับ ปัจจัยที่ท่านควบคุมไม่ได้ นี่ก็มาถึงว่าบริษัทในสหรัฐอเมริกาจะแหกโผไปรวมกิจการกันแล้วไปทำผิดกฎหมายเขา มันจึงทำให้เรื่องนี้ปรากฏต่อสายตาของชาวไทยและชาวโลก ชาวโลกเขาถึงจับตาดูคนไทยว่าจะจริงจั่งทำเรื่องนี้หรือไม่ กระผมกราบเรียนว่าความเสียหายทั้งหลายทั้งปวงนี่คือสิ่งที่พวกกระผมยอมรับไม่ได้ ไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องขยายสนามบิน ไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องเร่งรัดการก่อสร้างสนามบิน ไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องใช้ระบบทันสมัยที่สุด แต่สิ่งที่ไม่ยอมรับอยู่ตรงนี้ และเราบอกว่าเรื่องนี้มันใกล้เคียงใบเสร็จที่สุดเท่าที่จะมีได้ในทางการเมือง เพราะเป็นหลักฐานที่มาจากกระบวนการยุติธรรมของประเทศที่เชื่อถือได้ แต่วันนี้ท่านพยายามจะบอกว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีประโยชน์ในการดำเนินนโยบายการปราบปรามการทุจริต กระผมก็เห็นใจท่านนะครับ ที่จริงเรื่องนี้ถามว่าถ้าพวกกระผมมี ๑๒๕ เสียงนี้จะถอดถอนท่านไหมไม่แน่ใจ เพราะว่าเขาพูดกันว่างานนี้ไม่ใช่ท่าน หรือไม่ใช่ท่านเป็นหลัก แต่ว่ากระผมก็ไม่รู้ว่าคนที่ทำนี้เป็นประเภทไหน กระผมเห็น

แต่ว่าวันนี้มันมีข่าวว่านักการเมืองไปหากินกับโคท่านนายกก็เรียกพวกนั้นว่า เป็นเปรต ท่านรัฐมนตรีคงไม่กลัวเปรตหรอกครับ ระดับท่านต้องเจอระดับหัวหน้าเปรตถึงจะกลัว แล้วเปรตนี้ไม่ใช่งานอย่างนี้ครับ เปรตมันขอแบ่งส่วนบุญกิน ปากมันเท่ารูเข็มเท่านั้นละครับ นี่ตามพจนานุกรมนะครับ ผมไปเปิดมาแล้วงานนี้ปอบครับ ไม่ใช่เปรต คือที่ผมพูดคำว่า ปอบ นี่เพื่อจะบอกว่าบางประเภทมันกินจนหมดสิ้น ไปสิ่งที่ไหนแล้วกินจนหมดสิ้น วันนี้บ้านเมืองเรามีวิกฤตเรื่องการทุจริต มันจะหมดสิ้นเพราะการกินอย่างนี้ คนที่นั่งเป็นรัฐมนตรีจึงมีหน้าที่ในการที่จะต้องเอาจริงเอาจังปราบปราม กลัวใครไม่ได้ครับ ใครก็ตามที่คิดว่าใหญ่กว่าท่าน แต่เมื่อท่านมานั่งตรงนี้ท่านต้องกล้าเผชิญ จะเป็นนายใหญ่ นายหญิง จะเป็นเจ้ ไม่ได้เด็ดขาดครับ ต้องปราบให้หมด และเมื่อท่านแสดงท่าทีชัดเจนว่าท่านไม่ดำเนินการ นั่นคือเหตุผลว่าพวกกระผมไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจครับ ขอบพระคุณครับ

ลมคิดว่า จะไว้วางใจ หรือ ไม่ไว้วางใจ ท่านรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีคือ ๔๙๙ ท่าน กึ่งหนึ่งก็คือ ๒๕๐ ดังนั้นคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจนั้นจะต้องมากกว่ากึ่งหนึ่งคือ ๒๕๑ ไม่ไว้วางใจ ๑๑๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ก็คือไว้วางใจ ๓๖๗ ท่าน และกึ่งดออกเสียง ๗ ท่าน สรุปลก็คือสมาชิกให้ความไว้วางใจกับ นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

๕.๓๕ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๕ รัฐบาล นายสมักร สุนทรเวช

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒๑ คน สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ ๖/๒๕๕๑ ๗/๒๕๕๑ สมัยวิสามัญ วันที่ประชุม ๒๔ - ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ (รวม ๔ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร พิจารณา ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๖๑ ท่าน เป็นผู้เสนอ และ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล จำนวน ๗ ท่าน ที่ประชุมเห็นชอบนำญัตติทั้ง ๒ ฉบับ รวมเป็นญัตติเดียวกันในการอภิปราย และได้ทำความเข้าใจต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า (๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจครั้งนี้ ในการอภิปรายท่านสมาชิกจะอภิปรายได้เฉพาะข้อบกพร่องต่อหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตามที่ได้ระบุไว้ในญัตติเท่านั้น โดยท่านสมาชิกไม่มีสิทธิอภิปรายเรื่องเกี่ยวกับพฤติการณ์ร้ายผิดปกตีส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (๒) ขอแจ้งให้ทราบว่าในการอภิปรายจะให้ผู้เสนอได้อภิปรายก่อนและการอภิปรายในลำดับต่อไปไม่จำเป็นต้องเป็นการอภิปรายสลับกันระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุนตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๒ วรรคสอง และในการชี้แจงนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีท่านนั้นที่มีสิทธิอภิปรายชี้แจงตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๑

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กระผมและคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ดังมีสาระดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี “ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ นายสมัคร สุนทรเวช ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี จัดตั้งรัฐบาลเข้าบริหารประเทศท่ามกลางความคาดหวังของประชาชนทั่วทั้งแผ่นดิน ที่อยากเห็นรัฐบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้งสามารถยุติวิกฤติการณ์ทางการเมืองการปกครองขจัดปัดเป่าความทุกข์เข็ญเดือดร้อนที่กำลังแผ่กระจายไปทั่วทุกหย่อมหญ้า พร้อมทั้งทุ่มเททำงานเพื่อพลิกวิกฤติของชาติให้เป็นโอกาสในการฟื้นฟูบูรณะประเทศ แก้ปัญหาปากท้องของแพง เศรษฐกิจเสื่อมโทรม ราคาพืชผลทางการเกษตรผันผวน เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีสวัสดิการพอเพียง คลี่คลายความรุนแรงในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เสริมสร้างระบบการเมืองที่สะอาด โปร่งใส ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างของการใช้ระบบคุณธรรมจริยธรรม ใช้หลักนิติธรรม นิติรัฐ ในการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนสร้างความสมานฉันท์ ลดความแตกแยกของประชาชนภายในชาติ แต่นายสมัคร สุนทรเวช กลับนำพาคณะรัฐบาลทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความคาดหวังของประชาชนโดยสิ้นเชิง ดังนี้

(๑.๑) เมื่อได้รับโอกาสในการจัดตั้งรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช กลับใช้โอกาสนั้นไปสนองตอบและรับใช้อีตัตนักรการเมืองผู้สูญเสียผลประโยชน์อย่างโจ่งแจ้ง ไม่ลืมหูลืมตา และไม่ใส่ใจต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้คนในบ้านเมือง เริ่มจากการคัดเลือกบุคคลมาร่วมในคณะรัฐมนตรีโดยไม่แยแสต่อความเหมาะสมและประสิทธิภาพของการดำรงตำแหน่งยอมตกอยู่ภายใต้การครอบงำของผู้มีอิทธิพลเหนือพรรคการเมืองที่สังกัด แต่งตั้งรัฐมนตรีและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามโควตาและความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์ภายในพรรคการเมืองของตนเท่านั้น

(๑.๒) นายสมัคร สุนทรเวช ยอมรับให้นำบุคคลที่ไม่มีวุฒิภาวะ ขาดความรู้ ความสามารถ มีปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน มีพฤติกรรมเป็นอันธพาลการเมือง นักเลงโต เป็นสมุนรับใช้อีตัตนักรการเมืองที่สูญเสียผลประโยชน์ ตลอดจนบริวารของนักการเมืองผู้กว้างขวางเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี

(๑.๓) นายสมัคร สุนทรเวช มีความบกพร่องอย่างร้ายแรงที่ปล่อยปละละเลยให้รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินตามอำเภอใจ ต่างคนต่างอยู่ ไม่มีความเป็นเอกภาพ ไร้ทิศทาง ขาดความรู้ มุ่งแต่สร้างภาพของตน จนทำให้บริหารนโยบายล้มเหลวเกิดความเสียหายต่อน้องประชาชนทั้งเกษตรกร คนยากจน และประชาชนทั่วไปเอาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกแทนผลประโยชน์ของชาติ จนหมิ่นเหม่ที่จะกระทบต่ออธิปไตยของชาติ มีวาระซ่อนเร้นเตรียมหาผลประโยชน์บนความทุกข์ของประชาชน โดยการมุ่งแต่ง

ข้อมูลเท็จ หวังแสวงประโยชน์ ใช้อำนาจแทรกแซงโยกย้ายกลั่นแกล้งข้าราชการและองค์กรที่ทำงานปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ

(๑.๔) นายสมัคร สุนทรเวช ยังปล่อยให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยใช้ข้าราชการที่ยอมเป็นพวกกระทำการใช้อำนาจหน้าที่ล้าแก่คนบุคคลและองค์กรที่ตนไม่พอใจ ขณะเดียวกันก็ปกป้องพวกพ้องจนทำลายระบบคุณธรรมจริยธรรม ลุแก่อำนาจโดยการท้าทายกฎหมายบ้านเมืองเพื่อกันปกป้องการกระทำผิดของพวกเขาของตนและอดีตนักการเมืองผู้สูญเสียอำนาจ แต่นายสมัคร สุนทรเวช กลับเอาหูไปนา เอาตาไปไร่กับพฤติกรรมดังกล่าว

(๑.๕) นายสมัคร สุนทรเวช แสดงท่าทีปกป้องให้ท้ายกับผู้ใต้บังคับบัญชา ที่กระทำความผิดอย่างออกหน้า แม้รัฐธรรมนูญที่มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อันเป็นความผิดร้ายแรง นายสมัคร สุนทรเวช ก็ยังปกป้อง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสถาบันอันเป็นที่เคารพยิ่งของประเทศชาติและประชาชน

(๑.๖) ท่ามกลางความรุนแรงของปัญหาบ้านเมือง นายสมัคร สุนทรเวช กลับบริหารประเทศไปเพียงวัน ๆ โดยไม่ใส่ใจการแก้ปัญหาวิกฤติปากท้องของประชาชนปล่อยให้ปัญหาลุกลามจนเกิดผลกระทบในวงกว้างถึงประชาชนทุกชนชั้นทุกอาชีพที่ต้องเผชิญกับภาวะข้าวยากหมากแพง รายได้ลดลง แต่รายจ่ายเพิ่มขึ้นเกิดความเครียดวิตกกังวลจนถึงขั้นฆ่าตัวตาย กลุ่มเกษตรกร คนยากจนหมดสิ้นหนทางต้องออกมาชุมนุมประท้วงปิดถนนเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีใส่ใจแก้ไขปัญหาของตนกลุ่มแล้วกลุ่มเล่า

(๑.๗) นายสมัคร สุนทรเวช ในฐานะนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมทอดทิ้งและไม่ใส่ใจกับความเดือดร้อนของพี่น้องในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงก็ยังคงตกอยู่ในสภาพไร้ความหวังและมีแนวโน้มจะเลวร้ายอยู่เรื่อย ๆ แม้จะมีเสียงเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในพื้นที่ดังกล่าวแต่นายสมัคร สุนทรเวช กลับทำเป็นหูทวนลม ปิดความรับผิดชอบ อ้างว่าไม่ใช่ภาระหน้าที่ ปล่อยให้วิกฤติความมั่นคงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้รุนแรงบานปลายจนยากแก้ไข

(๑.๘) แม้ปัญหาของประเทศจะลุกลามบานปลายกลายเป็นวิกฤติรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกด้าน แต่นายสมัคร สุนทรเวช กลับเฉยเมยมองข้าม และมุ่งแต่จะสนองความปรารถนาของผู้บงการเบื้องหลัง โดยการพยายามรวบรัดสนองต่อความพยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อช่วยเหลือผู้มีบุญคุณ และปล้นล้างบทลงโทษในคดีที่พรรคการเมืองของตนเองกระทำความผิดไว้ในกาเลือกตั้ง

(๑.๙) ตลอดเวลานายสมัคร สุนทรเวช ใช้ฐานะและตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แสดงออกต่อสาธารณะอย่างไร้วุฒิภาวะ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำบกพร่องทั้งทางวาจาและทัศนคติ ใช้โมหะคติ เอาอารมณ์เป็นเจ้าเรือน พุดท้าทายข่มขู่ต่อสื่อมวลชนและประชาชนตลอดเวลา จนเป็นชนวนให้วิกฤติความขัดแย้งในบ้านเมืองขยายตัวไม่มีที่สิ้นสุด ระยะเวลาของการบริหารประเทศแม้จะผ่านไปเพียง ๔ เดือนเศษ แต่นายสมัคร

สุนทรเวช ก็ได้ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง อันเนื่องมาจากการบริหารประเทศที่ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ทิศทางและไร้เอกภาพ ไม่มีความตระหนักถึงปัญหาสำคัญของบ้านเมืองและของประชาชน มุ่งแต่จะนำอำนาจรัฐที่ตนครอบครองไปตอบแทนบุญคุณของอดีตนักรการเมืองผู้สูญเสียผลประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น แม้อาเภอฝ่ายต่าง ๆ ทั้งสื่อมวลชน นักวิชาการ องค์กรภาคประชาชน วุฒิสมาชิก ตลอดจนนักการเมืองฝ่ายค้านจะให้โอกาส รัฐบาลและเสนอข้อเสนอนั้นที่เป็นประโยชน์มากมาย แต่นายสมัคร สุนทรเวช กลับไม่สนใจยังคงยืนกรานความบกพร่องทางภาวะผู้นำจนเป็นที่เอือมระอาของผู้คนทั่วไป

พฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีทั้งหมดนี้หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงทั้งต่อราชการแผ่นดิน ระบบคุณธรรมจริยธรรม ความสามัคคีของคนในชาติ การทุจริตคอร์รัปชันจะรุนแรงมากขึ้น วิกฤติปากท้อง วิกฤติ ความมั่นคงจะยิ่งลุกลามจนยากแก้ไข สถาบันสำคัญของชาติถูกสั่นคลอน อันจะกระทบ ต่อเสถียรภาพของชาติโดยรวมในที่สุด พวกข้าพเจ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งมีรายชื่อข้างท้ายหนังสือนี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล “ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล โดยรัฐมนตรีผู้มีรายนามตามท้ายญัตตินี้ได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ จนประชาชนเกิดความเดือดร้อนอย่างรุนแรง ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ขัดหลักนิติธรรม ใช้อำนาจหน้าที่บีบบังคับให้ข้าราชการยอมตนเป็นพวกเพื่อกลั่นแกล้งบุคคลอื่นที่กระทำการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติจนได้รับความเสียหาย มุ่งตอบสนองผู้มีบุญคุณในทางการเมืองส่วนตนโดยละเลยผลประโยชน์ของประชาชน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องมากกว่าการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ ใช้ข้อมูลอันเป็นเท็จปั้นแต่งโครงการเพื่อเตรียมการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปจะเกิดความเสียหายแก่ราชการและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง ไม่สมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป พวกข้าพเจ้าซึ่งมีรายนามตามท้ายญัตตินี้จึงใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๘ เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้ (๑) นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (๒) นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (๓) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (๔) นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (๕) นายสันติ พร้อมพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (๖) นายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (๗) นายนพดล ปัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขและกระบวนการแห่งรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๕๘ จึงขอเสนอชื่อนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป

กระผมได้นำเสนอญัตติทั้ง ๒ ญัตติ ตามเงื่อนไขและกระบวนการของรัฐธรรมนูญ กระผมทราบดีว่าก่อนหน้านี้ทางรัฐบาลได้ประกาศชัดเจนไม่ประสงค์ให้สิ่งที่เรากำลังจะดำเนินการในวันนี้เกิดขึ้นในสมัยประชุมนี้ แต่ว่าในที่สุดจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่ก็ต้องขอขอบคุณว่าพวกกระผมได้ทำหน้าที่ของเราในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทยในวิถีทางของรัฐสภา ที่กระผมเสียใจอยู่นิดหนึ่งก็คือว่าเมื่อท่านได้ตกลงปลงใจจะให้เราอภิปรายแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายรัฐบาลก็ดียังอดไม่ได้รับที่จะใช้สื่อสารของรัฐกล่าวหาจะเป็นกระผมหรือพรรคฝ่ายค้านต่าง ๆ นานา ที่จริงทำตั้งแต่การยื่นญัตติ ทั้ง ๆ ที่การยื่นญัตตินี้เป็นการใช้สิทธิและกระบวนการตามรัฐธรรมนูญทุกประการ ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลเองก็มักจะเรียกร้องให้เราทำได้ทำกล่าวหาว่าประเพณีการอภิปรายสมัยวิสามัญไม่มี การจะเสนอญัตติโดยไม่พูดถึงเรื่องการทุจริตไม่มี การจะอภิปรายล่วงหน้าโดยความเสียหายยังไม่ทันเกิดขึ้น หรือโครงการยังไม่ได้อนุมัติ สัญญา ยังไม่ได้เซ็นไม่มี กระผมก็กราบเรียนว่าตรวจสอบประวัติศาสตร์หมดแล้ว เคยทำมาหมดแล้ว ที่สำคัญคนที่เคยทำมาหมดแล้วเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ในปัจจุบัน วันที่ท่านเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายค้านทำมาหมดแล้วครับสมัยวิสามัญก็เคยเสนอ จะอภิปรายโดยโครงการยังไม่เซ็นสัญญาท่านก็อธิบายเสร็จเรียบร้อยว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจฝ่ายค้านมีหน้าที่ตรวจสอบ ถ้ายับยั้งความเสียหายได้ก็เป็นเรื่องที่ดีที่เป็นประโยชน์ กระผมจึงเพียงกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจว่าทำไมพอถึงเวลาที่ท่านเป็นรัฐบาลไม่ยืนยันความคิด ไม่ยืนยันอุดมการณ์ ไม่ยืนยันหลักของความเป็นประชาธิปไตย เหมือนกับวันที่ท่านเป็นฝ่ายค้าน แล้วก็ใช้ถ้อยคำกล่าวหาพวกกระผมแค้นที่จะเขียนญัตติกระหึ้นกระหือหรือที่จะอภิปราย กระผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ไม่หรอกครับ วันนี้และวันพรุ่งนี้เป็นอย่างน้อยพวกกระผมจะแสดงให้เห็นว่าเรามีเหตุผล มีความชอบธรรมมีความจำเป็นที่จะต้องเดินหน้า ผมเสียอีกที่มีสิทธิจะถามท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่าที่เปลี่ยนใจให้มาอภิปรายในวันนี้แค้นหรือกระหึ้นกระหือหรือ ไม่เคยมีมาก่อนนะครับตัดสินใจเปลี่ยนกันวันศุกร์บอกไม่มีอภิปราย วันเสาร์เปลี่ยนระเบียบวาระ แล้วก็บอกให้เริ่มกันวันอังคาร ผมกราบเรียนว่าไม่เป็นไรหรอกครับ เราถือว่าเมื่อเป็นความตั้งใจของเราที่จะใช้เวทีของสภา ใช้สถานะความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยเอาความเดือดร้อนเอาความเสียหายที่ท่านทำไว้มานำมาพูดให้ประชาชนรับรู้อย่างชัดแจ้ง ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา เป็นหน้าที่ที่ศักดิ์สิทธิ์และเราจะทำอย่างตรงไปตรงมา ท่านนายกรัฐมนตรีบ่นเสมอครับ บ่นเสมอว่าเพิ่งเข้ามาทำงานได้ ๔ เดือนยังไม่ทันทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน อันนี้ท่านก็พูดถูก ไม่เป็นชิ้นเป็นอันจริง ๆ ครับ ๔ เดือนของรัฐบาลมันจึงนานมากสำหรับประชาชน นานมากสำหรับประชาชนที่เขาคาดหวังว่าเลือกตั้งมาแล้วการเมืองจะสงบ เศรษฐกิจจะฟื้นตัว พี่น้อง ๓ จังหวัดจะเห็นความหวัง แล้วบ้านเมืองของเราเดินไปข้างหน้า กระผมกราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อวานก็ยกอีกครับ ๔ เดือนทำงานทุกวัน เดินทางไปต่างประเทศแนะนำตัวเองกับกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) รับแขกเมืองอธิบาย ซึ่งเป็นงานที่ไม่ว่าใครจะเข้ามาเป็น

นายกรัฐมนตรีก็ต้องกระทำอยู่แล้ว แต่วันนี้สิ่งที่ผมจะพิสูจน์ให้ท่านประธานและพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้เห็นก็คือว่า ๔ เดือนที่ผ่านมาเป็น ๔ เดือนที่ประเทศไทยและประชาชนคนไทยสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ด้วยความไร้ประสิทธิภาพของท่านในการแก้ไขปัญหาหลัก ๆ ของชาติที่เป็นความท้าทายสำหรับประเทศไทย และพี่น้องประชาชนคนไทยในยุคนี้ ขณะเดียวกันก็เป็นเรื่องแปลกกว่า ๔ เดือนที่ไร้ประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อประชาชนกลับเป็น ๔ เดือนที่มีประสิทธิภาพสูงมากในการทำงานให้กับพวกพ้องและผู้มีบุญคุณของท่าน ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงทำให้ประชาชนประสิทธิภาพเป็นอย่างหนึ่ง ทำให้พวกพ้องผู้มีบุญคุณของท่านเป็นอย่างหนึ่งนี่คือประเด็นที่พวกกระผมทั้งหมดจะแสดงให้เห็นเพื่อที่จะบอกครับว่า ๔ เดือนเป็นอย่างนี้ ถ้าปล่อย ๔ ปีมันจะเป็นอย่างไร ที่ท่านพยายามกระแหนะกระแหนะว่าต้องการเสนอเพื่อจะสลับขั้ว เปลี่ยนขั้ว กระผมจะมีความทะเยอทะยานหรือไม่อย่างไร ไม่ใช่หรือครับแต่มันเป็นกระบวนการที่กำหนดเอาไว้ตามรัฐธรรมนูญ สถานการณ์บ้านเมืองที่ท่านบริหารมาจนถึงวันนี้ถ้าถามนักการเมืองคนไหนไม่มีใครอยากเข้าไปเป็นแทนท่านหรือครับเพราะปัญหาที่ท่านทิ้งไว้มันหนักหนาสาหัสมาก แต่ในฐานะคนไทยครับ เรากำลังจะบอกว่าคนไทย ประเทศไทยควรจะได้รัฐบาลที่ดีกว่านี้ ที่เอาจริงเอาจังกับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าสำหรับการอภิปรายในครั้งนี้ผมจะดำเนินการลำดับไปอย่างนี้ครับผมคงจะเพียงเกริ่นนำว่า ความเสียหายและความล้มเหลวในเชิงประสิทธิภาพของการแก้ไขปัญหาของท่านนายกรัฐมนตรีในแต่ละด้านเป็นอย่างไร โดยอาจจะพาดพิงคาบเกี่ยวไปถึงรัฐมนตรีบางท่านในอดีตไม่ว่าไว้วางใจเป็นรายบุคคล วันที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อสภา ผมอภิปรายชัดเจนครับ ผมบอกว่าสถานการณ์ในวันนั้นไม่ว่าประชาชนจะเลือกพรรคประชาธิปไตยฝ่ายค้านเข้ามาหรือจะเลือกท่านเข้ามาในฐานะรัฐบาล ผมเชื่ออย่างหนึ่งที่ทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องการประคับประคองบ้านเมืองและประชาธิปไตยให้เดินไปข้างหน้า แล้วก็ย้ำว่าการจะเดินไปข้างหน้าได้หรือไม่อย่างไรอยู่ที่ท่าทีของฝ่ายการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่าทีที่สำคัญที่สุดก็คือของรัฐบาลและผู้นำรัฐบาล และกระผมก็ได้บรรยายครับว่าจะประคับประคองบ้านเมืองรักษาประชาธิปไตยให้เดินไปข้างหน้าได้ ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องยอมรับกระบวนการของสภาอย่างไร ยอมรับกระบวนการของการเมืองภาคประชาชนอย่างไร เข้าใจบทบาทของข้าราชการ สื่อสารมวลชน กระบวนการยุติธรรมอย่างไร แล้วตั้งเข็มให้ชัดเจนผมบอกว่าท่านจะเดินไปตามเป้าหมายที่ท่านแถลงนโยบายไว้หรือไม่อยู่ที่หลักการการทำงานของท่าน ผมได้พูดไว้ว่าผมเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีเพราะท่านพูดก่อนหน้านั้นว่าท่านมาตัวคนเดียว และพูดท่านเองว่ามีปัญหาว่าจะถูกมองว่าเป็นหุ่นเชิดหรือไม่ ผมก็เลยกราบเรียนในวันนั้นแนะนำท่านบอกว่า เมื่อท่านมาดำรงตำแหน่งตรงนี้แล้วบางเรื่องท่านละเว้นได้ไหม เพราะสิ่งที่จะไปตอกย้ำว่าท่านจะเป็นนายกรัฐมนตรีตัวจริงหรือไม่ หรือมีแรงกดดันหรือใครมาเชิดอยู่มีมันอยู่ที่ว่าท่านยังทำตัวหรือทำหน้าที่ในการปกป้องอดีตผู้นำหรือไม่อย่างไร ผมบอกมันไม่ใช่หน้าที่ของท่านอีกต่อไปแล้วที่จะไปทำตรงนั้นแล้วปล่อยให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการไปในตัวของมัน หน้าที่ท่านวันนั้นไม่ต้องไปทำเรื่องการต่อสู้ การกล่าวหาเมื่อที่มองไม่เห็นหรืออะไรสารพัดที่ท่านมักชอบพูดครับ แต่ว่ามุ่งทำงานเพื่อพี่น้องประชาชนและประเทศของเรา ๔ เดือนผ่านไปครับ ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาหลักของประเทศ ผมสรุปง่าย ๆ ว่า ๑. ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งมีทั้งวิกฤติการณ์พลัง

งาน วิกฤติการณ์เกี่ยวกับราคาอาหาร ปากท้อง ของแพง การดูแลคนยากคนจนและสภาวะเศรษฐกิจ โดยเฉพาะความเสี่ยงในเรื่องของภาวะเงินเฟ้อเป็นหัวใจสำคัญที่พี่น้องประชาชนผู้คนคาดหวังที่จะให้ท่านทำ ๒. ต้องการเห็นการแก้ปัญหาภาคใต้ที่เป็นระบบที่ให้ความหวังที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องใน ๓ จังหวัดได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน และ ๓. ต้องการจะเห็นความสมานฉันท์ในชาติ ไม่มีปัญหา ความขัดแย้งรุนแรงบานปลายเพื่อที่พี่น้องประชาชนคนไทยอยู่ในประเทศนี้ด้วยความสุขใจไม่วิตกกังวล ไม่เครียด ไม่มีความรู้สึกว่ามีภาระหนี้หนักกัน ทั้ง ๓ เรื่องนี้ครับล้มเหลวโดยสิ้นเชิง กระผมกราบเรียนว่า ผมให้ความเป็นธรรมกับท่าน ผมให้ความเป็นธรรมกับคณะบุคคลของท่านครับ เรื่องไหนที่ผมรู้ว่ามันมีปัญหาเป็นอุปสรรค เป็นข้อจำกัด ผมยกประโยชน์ให้ท่าน เวลาคนเตรียมข้อมูลมาที่จะให้ผมตำหนิติติงรัฐบาล ผมจะไปดูเสมอให้ความเป็นธรรมกับท่านเสมอครับว่าท่านได้มีความพยายามทำอะไรมากน้อยแค่ไหนหรือไม่ แต่ว่าในทั้ง ๓ เรื่องนี้ครับล้มเหลว

เรื่องแรก เรื่องเศรษฐกิจเอาเรื่องพลังงาน เรื่องน้ำมัน ท่านนายกรัฐมนตรีตอบวุฒิสภาว่า ใครมาเป็นราคาน้ำมันในตลาดโลกก็คงไม่ลดลง ถูกต้อง พวกเราไม่ถึงขั้นกับว่าไม่ให้ความเป็นธรรมไปคาดคั้นว่า ท่านจะต้องไปลดราคาน้ำมันตลาดโลกได้ ไม่ใช่ ท่านโชคดีเพราะว่าวันที่ท่านเข้ามาบริหารประเทศครั้งนี้หนี้กองทุนน้ำมันซึ่งรัฐบาลชุดก่อนโน้นเคยสร้างเอาไว้ รัฐบาลชุดที่แล้วเขาก็บริหารจัดการให้เรียบร้อยจนไม่มีหนี้เหลืออยู่ก็ถือว่าโชคดีมากกว่าอีกหลาย ๆ ประเทศ ไม่มีปัญหาที่จะทำให้เกิดการลุกลามบานปลาย เพราะว่า จะต้องไปปรับแก้นโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงเหมือนกับที่เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศมาเลเซีย ซึ่งในที่สุดพอทำแล้วรัฐบาลเขาอายุสั้น ฝ่ายค้านก็ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจไปแล้ว สิ่งที่ต้องจำจะต้องพูดคือความล้มเหลว ๑. เรื่องวิสัยทัศน์เกี่ยวกับบทบาทของรัฐวิสาหกิจทางด้านพลังงาน คนรับผิดชอบตรงนี้คือกระทรวงการคลัง อยากจะชี้ให้เห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีนั่งดูพี่น้องประชาชนทุกคนมีความวิตกกังวลและเดือดร้อนจากราคาน้ำมันซึ่งขึ้นแทบจะเรียกว่ารายวันในบางช่วงแล้วนั่งดูรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานของประเทศคือ ปตท. มีกำไรปีละแสนล้านบาท แล้วไม่มีความคิดความอ่านที่จะมีการเข้าไปตรวจสอบว่าอะไรจะเป็นประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชนหรือคนของประเทศได้อย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรีถือคติง่าย ๆ ตามที่ท่านอธิบายในรายการสนทนาประสาสมัคร เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ว่าเขาทำธุรกิจการค้าก็ต้องให้โอกาสเขาจะร้องทุกข์ว่าให้เอากำไรมาแบ่งกันหน่อย ลดราคาหน่อยก็พอได้ แต่ลองดูสิว่าในทางสากลเขาจะอย่างไรกันไหม แม้ ปตท. จะเอื้อเฟื้อมา ต่อไปอีกทุนหายกำไรหด คือไปทำอย่างนั้นเข้าปีคนทีลื้อหู้เขาบอกว่าอย่างนี้ได้ได้อย่างไร แล้วท่านก็บอกว่าธุรกิจการค้าเขาคำมากก็กำไรมากเท่านั้นเองแหละ พวกกระผมไม่เคยไปเสนออะไรสุดโต่งแปรรูปรัฐวิสาหกิจทำได้ถ้าทำอย่างถูกต้อง แต่วันนี้ท่านเห็นหรือเปล่าว่ากำไรที่เกิดขึ้นปีละแสนล้าน ไตรมาสแรกของปีนี้ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปัจจุบันนี้เป็นกำไรที่เกิดขึ้นจากโครงสร้างของการผูกขาด การผูกขาดตรงนี้นั้นต้องแก้ไข แต่ที่ผ่านมาก็แก้ไขไม่ได้เพราะว่ากฎหมายที่เราจะใช้กับการแข่งขันทางการค้าจัดการกับการผูกขาดคือ พ.ร.บ. แข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปยกเว้นรัฐวิสาหกิจเอาไว้ แต่ผมไม่เคยเห็นกระทรวงการคลังในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่กับกระทรวงพาณิชย์ผู้รักษากฎหมายนี้เคยมาวางแนวทางให้กับ

คนไทยทั้งประเทศเลยว่่า ก่าไรเป็นแสนล้านจะคืนกลับมาให้ประชาชนได้อย่างไร เพราะวันนี้ก่าไรแสนล้านบาทเขาปันผลประมาณปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แถมใน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ปัจจุบันตามหุ้นของรัฐบาลเหลือเพียงครึ่งเดียว เพราะฉะนั้นแสนล้านตกกลับมาอยู่ที่รัฐบาลเพื่อจะช่วยเหลือประชาชนอย่างมากก็ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ปล่อยสภาพนี้อยู่เฉย ๆ ได้อย่างไร นี่เป็นตัวอย่งของการบริหารไปวัน ๆ แล้วก็ปล่อยให้ตัวเลขก่าไรของรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานมันบาดใจผู้ใช้น้ำมันทั่วประเทศ มาตรการช่วยเหลือที่ท่ามาช่าไม่ทันการณ์ ไม่ว่าจะเป็่นสำหรับชาวประมง ในเรื่องของการขนส่ง ครั้นมาดูแนวทางว่าในอนาคตน้ำมันเป็นอย่งนี้ ประเทศไทยเตรียมตัวเตรียมการอย่งไร แทบมองไม่เห็นเลยว่่ายุทธศาสตร์ที่เป็นระบบมันคืออะไร ท่านนายกรัฐมนตรีโฆษณาว่าก็มีเรื่อง อี ๘๕ (E๘๕) เดิมเอาแอลกอฮอล์ เอทานอล (Ethanol) ผสมกันอยู่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะเป็น ๘๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่ามาตรการในเรื่องนี้ มติกรม. เมื่อ ๑๗ มิถุนายน มันก็ฟ้องเองครับ ผมไม่ได้อภิปรายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เพราะว่่ากระทรวงพลังงานเขาเสนอเรื่องของ อี ๘๕ ไปค่อนข้างที่จะเป็นระบบ มีตัวเลขรองรับว่่าภาษีสรรพสามิตควรจะเป็นเท่าไรอย่งไร มาตรการเป็นอย่งไร แต่ปรากฏว่่าคนที่ทำให้สับสน ไม่ยอม คือกระทรวงการคลัง ผมถึงต้องรับอภิปรายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และความไม่เป็นระบบตรงนี้ที่ผมบอกมติ กรม. วันที่ ๑๗ มิถุนายนก็ฟ้องอยู่ในตัวก็คือว่่าพอท่านมิมติไปแล้วกระทรวงอุตสาหกรรมเขาก็อุตสาหะไปจัดประชุมกับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้วรายงานให้ กรม. ทราบ เขาบอกว่าจากการประชุมหารือกับบริษัทยนต์ ๑๑ บริษัท ทุกรายมีความเห็นว่่ารัฐบาลจะต้องมีความชัดเจนในการก่าหนดทิศทางด้านพลังงานของประเทศ ทั้งในส่วนของนโยบายเอ็นจีวี (NGV) แอลพีจี (LPG) อี ๑๐ (E๑๐) อี ๒๐ (E๒๐) อี ๘๕ และไบโอดีเซล (Biodiesel) นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดควรมีการประสานงานและประชุมหารือร่วมกันจนได้ข้อยุติก่อนจึงก่าหนดเป็นนโยบายไม่ใช่ต่างคนต่างทำในปัจจุบัน บริษัทยนต์ที่บอกว่่ามาตรการ อี ๘๕ ยังไม่จูงใจเพียงพอแล้วแต่เป็นบริษัทที่เขามีความพร้อมที่จะผลิตรถทางด้านนี้ ส่วนบริษัทที่บอกว่่าพอใจแล้ว ดีแล้ว เพราะเขาไม่พร้อม เขาจึงไม่ยอมให้มันเกิดเพื่อที่จะระอแข่งขันได้กับบริษัทที่พร้อมแต่ยังไม่สามารถทำได้ เพราะแรงจูงใจไม่พอ หลักง่าย ๆ ก็คือว่่ากระทรวงพลังงานเขาก็พยายามเสนอมาว่่าจะจูงใจก็ต้องเก็บภาษีตามสัดส่วนของเบนซินหรือน้ำมันที่จะไปผสม ไม่ใช่เอามาเทียบดูแล้วปรากฏว่่าผู้ที่จะเลือกใช้อี ๘๕ อี ๑๐ อี ๒๐ หรือน้ำมันแทบไม่มีแรงจูงใจที่แตกต่างกันเลย ตรงนี้เป็นตัวอย่งให้เห็นว่่า เรามองเห็นถึงความล้มเหลวในเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่ที่สุด ที่เป็นต้นตอของปัญหาทุกปัญหาในทางเศรษฐกิจก็คือเรื่องพลังงาน เรื่องราคาน้ำมัน

ครั้นมาดูเรื่องของการอาหารนั้นที่จริงสำหรับประเทศไทยมันไม่ควรเป็นวิกฤติเลย มันควรจะเป็นโอกาส ไม่ควรจะเรียกเป็นวิกฤติ เพราะว่่าประเทศไทยเป็นเพียง ๑ ใน ๖ ประเทศเท่านั้นที่ผลิตอาหารได้เกินความต้องการของคนในประเทศและสามารถไปขายในต่างประเทศได้ แต่ใครจะคิด วันที่ราคาข้าวขึ้นสูงไปมากเป็นประวัติการณ์ ไปบอกใครเมื่อ ๕ ปี ๑๐ ปีที่แล้วว่่าราคาข้าวในต่างประเทศจะสูง ขนาดนี้ไม่มีใครเชื่อ ต้องบอกว่่าเพื่อฝัน มันจะเป็นไปได้อย่งไร แต่พอฝันเป็นจริงเรากลับเห็นเกษตรกรรขวานามาชุมนุมประท้วงล้มเหลวนขนาดปล่อยโอกาสทองหลุดมือไปกลับกลายเป็นวิกฤติ เรื่องนี้กระทรวงพาณิชย์มีส่วนมาก

โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมาตอบกระทู้ถามแทบจะเรียกว่ารายสัปดาห์ แล้วก็ฟ้องความสับสนของตัวเองและความล้มเหลวจากการที่จะทำให้ตลาดมั่นคง เกษตรกรขายได้ดี แล้วมีเงินมาช่วยเหลือพี่น้องประชาชนไปซื้อข้าวในราคาถูกได้กลับกลายเป็นผู้ทำให้ตลาดปั่นป่วนราคาตกในช่วงที่ข้าวเปลือกอยู่กับมือเกษตรกร เสร็จแล้วสุดท้ายพอหลุดมือไปแล้วก็มารับทำโครงการต่าง ๆ บนความไม่พร้อมแต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องรับผิดชอบด้วย เพราะว่าท่านปล่อยสภาพการบริหารในกระทรวงพาณิชย์ และระหว่างกระทรวงให้เป็นอย่างนี้ได้อย่างไร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สัมภาษณ์เสร็จ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกมาบอกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่รู้เรื่อง ทำผิดหมดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์บอกจะเอาข้าวในสต็อก (Stock) มาบรรจุงุ่น ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าไม่เห็นด้วย สุดท้ายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็เอาข้าวไปบรรจุงุ่นแล้วก็ยกเลิก แต่ร้ายกว่านั้น แค่ความไม่พึงพอใจกันเองในกระทรวงพาณิชย์ทำให้ไทยซึ่งมีโอกาสจะขายข้าวให้กับฟิลิปปินส์ แข่งขันกันนี้ครับ เรื่องจะต้องเสนอ กรมทะเลาะกันเอง ปล่อยโอกาสหลุดลอยไป สุดท้ายเวียดนามขายและขายได้ราคาดีด้วยครับ มันจึงไม่ใช่ที่ท่านอยู่มากี่เดือน แต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ แต่ละเดือนที่ผ่านมาไปมันแพงเหลือเกินสำหรับพี่น้องประชาชนคนไทยและประเทศไทย แล้วเรื่องราคาข้าวก็น่ากลัวเพราะว่าพอขึ้นเป็นอย่างนี้แล้วก็มีคนคิดจะแสวงประโยชน์ ถึงมีชาวเอ็กเกริกอย่างไรครับว่ามีคนจะเอาชาวต่างประเทศมาทำนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถึงขึ้นรายงานเรื่องนี้เข้าสู่ ครม. ว่า คนที่คิดทำอย่างนั้นทำผิดกฎหมายอย่างน้อย ๒ ฉบับ กฎหมายการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว อาชีพสงวน แล้วคนรักษากฎหมาย กระทรวงพาณิชย์ทำอะไรครับ ไปสืบสวนสอบสวนหรือยังครับว่าใครคิดจะเอาต่างชาติมาทำนาแทนคนไทยเวลาข้าวราคาดี ผมก็ต้องอภิปรายกระทรวงพาณิชย์ต้องอภิปราย ท่านนายกรัฐมนตรีครับ นี่เป็นเรื่องของอาหาร

เรื่องปากท้อง ของแพง รวมทั้งลดภาระให้กับพี่น้องประชาชนก็เห็นได้ชัดว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้นำของรัฐบาลไม่สามารถกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ได้เลยว่าจะจัดการกับเรื่องนี้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้อย่างไร หมูแพงบอกให้ไปกินไก่ เปิดเทอมไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายเรียนฟรีได้ ออกโทรทัศน์บอกให้ผู้ปกครองช่วยประจานหน่อย อย่างนี้ใครก็เป็นนายกรัฐมนตรีได้ มันจะต้องมีการวางแผน มันจะต้องมีการนำเสนออย่างเป็นระบบว่าในยามที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนอย่างนี้รายจ่ายเขาจะลดได้อย่างไร รายได้เขาจะเพิ่มอย่างไร ผมอุทิศสัปดาห์ให้รัฐมนตรีเงาไปยื่นข้อเสนอถึงมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จัดงบประมาณปีพวักผมจะยกมือให้แต่ทำอย่างไรก็ได้ให้เปิดเทอมที่ผ่านมาผู้ปกครองทั่วประเทศลูกหลานได้เรียนฟรี ให้ผู้สูงอายุซึ่งเป็นคนยากลำบากอยู่แล้วได้รับเบี้ยยังชีพกันครบถ้วนทุกคน ให้มีกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง คำนวณตัวเลขเสร็จสรรพให้หมดว่าใช้งบประมาณเท่าไรดูแล้วว่าอยู่ใน ฐานะที่ทำได้ แล้วยังบอกเลยครับว่าให้เริ่มคิดถึงระบบสวัสดิการ คิดถึงระบบคุ้มครองครับ แต่ว่าความไร้ประสิทธิภาพ การไม่มองเหตุการณ์ล่วงหน้า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเลยคือความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับพี่น้องคนไทยวันนี้พอมาคิดเรื่องคูปอง (Coupon) ดูจะเฉไฉไปเรื่องอื่น

สุดท้ายเรื่องเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจที่น่าเป็นห่วงที่อยู่ข้างหน้าตอนนี้คือเรื่องเงินเพื่อ เราเห็นบางประเทศ อย่างเช่น เวียดนามเป็นตัวอย่างว่าพอเงินเพื่อควบคุมไม่ได้ มันลุลกลามไปเป็นวิกฤติได้ น่าเสียใจที่สุดก็คือว่าในยามที่เรากำลังจะต้องต่อสู้กับเรื่องของภาวะเงินเพื่อสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดคือการทำงานระหว่างกระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทยที่มีความเป็นเอกภาพ ตรงกันข้ามเวลานี้มีแต่ข่าวคราวของความขัดแย้งระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยกับกระทรวงการคลัง ที่น่าเสียใจก็คือว่าที่ขัดแย้งกันไม่ใช่เรื่องความคิดทฤษฎี ขัดแย้งมาจากการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีวาระเกี่ยวกับการที่จะเอาคนนั้นคนนี้ไปดำรงตำแหน่งที่ต่าง ๆ ไม่คำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล ต้องการเอาพรรคพวก โดยเฉพาะใครซึ่งอยู่ในหน้าที่แล้วก็เคยมีส่วนร่วมเกี่ยวกับปัญหาของการทุจริตในอดีตที่ผ่านมาที่ยังให้มีบทบาทอยู่ พยายามจะหาตำแหน่งให้คนซึ่งเมื่อได้รับแจ้งข้อมูลจาก คตส. จะต้องดำเนินการในบางคดี เช่น เอสซี แอสเซท (SC Asset) ก็เพิกเฉยตั้งคณะกรรมการสรรหาของ ก.ล.ต. (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์) ตั้งคณะกรรมการสรรหาของธนาคารแห่งประเทศไทยตรงกันข้ามกับหลักธรรมาภิบาล คนหนึ่งถูกขอกว่าหาร่ำรวยผิดปกติด้วยเหตุรับสินบนเป็นเช็คคดีที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน อีกคนหนึ่ง คตส. มีมติส่งสำนวนการไต่สวนคดีที่ธนาคารกรุงไทยปล่อยเงินกู้ให้กับบริษัทในเครือหนึ่ง ๙,๙๐๐ ล้านบาท อีกคนหนึ่งถูก คตส. กล่าวหาในคดีอนุมัติห้วยบนดิน อีกคนหนึ่งเคยได้ไปเป็นประธานกรรมการบริษัท เอสซี แอสเซท อีกคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ เอสเอ็มอี แบงก์ (SME Bank : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย) ที่ถูกสอบสวนอยู่ ว่างใจได้หรือ ในยามหน้าส่วหน้าขวานจะต้องแก้ปัญหาเงินเพื่อนี้คิดแต่จะเล่นพรรคเล่นพวก เอาเรื่องนี้มาอยู่เหนือความสำคัญของความสัมพันธ์ที่ดีที่ควรจะมีระหว่างธนาคารกลางกับกระทรวงการคลังในยามที่เศรษฐกิจเป็นอย่างนี้ กระผมจึงว่างใจให้ท่านทำงานต่อไปไม่ได้

ภาคใต้ เรื่องนี้ได้พูดกันมานานมาก รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ก็พูดตรงกันทุกพรรค กระผมไม่เถียงท่านนายกรัฐมนตรี ผมก็ติดตามตัวเลขเรื่องผู้เสียชีวิต เรื่องผู้บาดเจ็บ ปีนี้เทียบกับปีที่แล้วลดลง ผมก็ติดตามอยู่ แต่ผมลงไปพื้นที่จังหวัดปัตตานีครั้งหนึ่ง จังหวัดยะลาครั้งหนึ่ง ให้ทีมคณะรัฐมนตรีเขาไปเยี่ยมทั้ง ๓ จังหวัด ๓ ครั้ง สอบถามผู้คนในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเวลาเราไปเยี่ยมเจ้าหน้าที่ตามโรงพยาบาล ไม่มีใครบอกดีขึ้น มันจะวัดแค่ตัวเลขความถี่ของเหตุความรุนแรงนี้มันไม่ได้ มันต้องรูปแบบความรุนแรงด้วย บางแห่งไม่เคยเกิดเหตุเลย คิดว่าปลอดภัยที่สุดแล้วใน ๓ จังหวัด ใครไปต้องไปโรงแรม ซีเอส ปัตตานี ก็เกิดปัญหา ที่มันเกิดขึ้นขณะนี้มันเป็นเพราะหลักคิดของนายกรัฐมนตรีว่าเรื่องนี้ปล่อยให้ตำรวจทหารทำแล้วเรื่องมันจะจบ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารเขาก็พยายามทำตามหน้าที่ของเขา โครงสร้างเขาตอนนี้ก็ต้องใช้โครงสร้างของ กอ.รมน. ตามกฎหมายความมั่นคงที่พรรครัฐบาลประณามมาตลอดว่าเป็นกฎหมายที่ใช้ไม่ได้ แต่ท่านก็มีความสุขเมื่อเข้ามาแล้วเป็น ผอ.กอ.รมน. เอง ก็จะเลือกใช้กฎหมายนี้ ไม่คิดแก้ไข ทั้ง ๆ ที่กฎหมายฉบับนี้เขามีไว้ใช้สำหรับสถานการณ์ที่ไม่รุนแรงพอที่จะใช้ พ.ร.ก. เพราะฉะนั้นแนวการแก้ปัญหาทั้งหมดทหาร ตำรวจ ทำไปนี่มันขาดการสนับสนุนในเรื่องนโยบายเชิงเศรษฐกิจ ในเชิงการเมือง ในเชิงการบริหาร ที่จะทำให้การแก้ปัญหาที่มันยั่งยืนได้ มันให้ความหวังกับประชาชนได้ท่านปฏิเสธหมด ผมเสนอ

กฎหมายจัดตั้งสำนักงานบริหารราชการชายแดนภาคใต้ให้มันมีองค์กรเป็นรูปธรรมไม่ใช่มีแต่ ศอ.บต. ซึ่งขณะนี้ อยู่ภายใต้ กอ.รมน. ไม่มีกฎหมายที่รองรับชัดเจนเป็นเอกเทศมีการจัดงบประมาณอย่างเป็นระบบ ท่านปฏิเสธที่จะไปดูจริง ๆ ครั้นว่า แผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษมันควรจะต่อเชื่อมโยงไปสู่พี่น้องประชาชนที่เป็นชาวบ้านจริง ๆ อย่างไรเพียงแต่ไปหยิบเอาโครงการนั้นโครงการนี้ตามกระทรวงต่าง ๆ เอามารวมกันแล้วบอกนี่เขตพัฒนาพิเศษ ไปตั้งโรงสกัดปาล์มก็ไม่มีปาล์มป้อนเข้าไป ไปทำโรงงานอาหารฮาลาล ก็ไม่มีวัตถุดิบที่จะป้อนเข้าไปที่มาจากคนในพื้นที่แล้วมันจะฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร จะสร้างโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนได้อย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็แทนที่จะคำนึงถึงความละเอียดอ่อนในเรื่องนี้เวลาไปสัมภาษณ์กับสื่อสารมวลชนต่างประเทศโดยเฉพาะสื่อสารหลักของโลกมุสลิมอัล-จาซีราห์ (Al Jazeera) ก็กลับไปทำให้โลกมุสลิมมีความไม่พึงพอใจไม่เข้าใจประเทศไทยหรือรัฐบาลไทยมากยิ่งขึ้นไปดูคำสัมภาษณ์ที่มาสัมภาษณ์ท่านเรื่องตากใบบอกไม่เห็นมีอะไรเลยคนล้มทับตายกันเอง นี่แหละครับคือการขาดวุฒิภาวะในฐานะผู้นำที่พึงจะรู้ว่าความละเอียดอ่อนของเรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างไร

สำหรับความล้มเหลวในด้านสุดท้ายในเรื่องของความสมานฉันท์ ผมพูดมาตลอดเรื่องสมานฉันท์ว่า ไม่มีอะไรดีไปกว่าธรรมาภิบาลทำกฎหมายให้ศักดิ์สิทธิ์ ทำกฎหมายให้บังคับใช้เท่าเทียมเสมอภาคกัน นั่นแหละครับคือหนทางของความสมานฉันท์ที่ยั่งยืนถูกต้องที่สุด แต่ประสิทธิภาพในการล้างแค้น ประสิทธิภาพในการที่จะปกป้องประโยชน์ของตัว ๔ เดือน มันสูงลิบลิ้น ต่างจากประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาประชาชน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ย้ายคุณสุนัย มโนมัยอุดม อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเพราะเขาคือหลักในการทำให้การสอบสวนเกิดความชัดเจนเกี่ยวกับการทุจริตของอดีตผู้นำหลายคน ตามมาด้วยอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ นายตำรวจซึ่งทำคดีซื้อเสียงของอดีตประธานสภา แล้วก็มุ่งหน้าในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีพยายามสร้างความเข้าใจผิดว่าอยากแก้เรื่องระบบเลือกตั้งเขตละคนมันสากล อยากจะแก้หลาย ๆ เรื่องให้มันเข้ารูปเข้ารอย เรื่องเหล่านั้นพวกกระผมก็บอกว่าควรแก้ แล้วก็ควรเอาภาคีศึกษาร่วมกัน พูดตั้งแต่วันแถลงนโยบาย แต่ไม่ใช่ เสนอแก้ มาตรา ๒๓๗ เรื่องยุบพรรค มาตรา ๓๐๙ เรื่อง คตส. มาตรา ๑๙๐ เรื่องทำสนธิสัญญา แล้วก็พอถูกคัดค้านเข้ามา มาก ๆ ก็เปลี่ยนกลับลำไปว่า เพียงแต่ต้องการเอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ยกเว้น ๒ หมวดแรกมาแทนปี ๒๕๕๐ ท่านนี้ก็ย้อนกลับไปสืกรับก่อนหน้าที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบ้านเมืองกำลังเข้ารูปเข้ารอยใหม่สงบเรียบร้อยดีทุกอย่าง ท่านนายกรัฐมนตรีก็ทำงานไปถูกใจคนบ้าง ไม่ถูกใจคนบ้าง แต่ไม่มีใครคิดจะลุกฮือขึ้นมาชุมนุมต่อต้าน แต่เพราะเรื่องนี้แท้ ๆ จึงเป็นชนวนให้เกิดการชุมนุมขึ้นมาครับคนที่ล้มเหลวในการสร้างความสมานฉันท์ก็คือตัวท่านเองแล้วพอการประชุมจะทำจะลุกลามไป ล้ำหน้าไปจนคนเริ่มบอกว่า เอ๊ะ เขาสมควรจะชุมนุมหรือไม่ คนที่เดิมเชื่อไฟเข้าไปอย่างรุนแรงก็คือท่านนายกรัฐมนตรีอีก ออกโทรทัศน์เป็นกรณีพิเศษประกาศเลยว่าต้องแตกหักวันนี้ คำพูดท่านเองนะครับ นั่นแหละครับจากวันนั้นมาถึงวันนี้กระบวนการสมานฉันท์มันจึงไม่เกิดขึ้น แล้วท่านนายกรัฐมนตรีไม่ปลดชนวนความขัดแย้งทางการเมืองเลย มีปัญหาคุณสมบัตินิติรัฐมนตรีนี่ว่าการกระทรวงสาธารณสุขกระทรวงพัฒนาสังคม กระทรวงพาณิชย์ก็ไม่ปลด เพื่อให้ท่านบริหารงานได้อย่างสะดวก ปล่อยให้มันเป็นเงื่อนไขของ

ความขัดแย้ง ทุกข้อเสนอมองผลกระทบเสนอหลายเรื่องเพื่อที่จะให้บ้านเมืองมันสงบ แต่เพราะที่ท่านยืนยันว่าต้องเป็นตัวของท่านเอง ผมก็เป็นของผมนะอย่างนี้ มันก็เลยเหมือนกับท่านยืนอยู่บนขานชาลารถไฟขบวนสมานฉันท์มาแล้วมาเล่า พวกผมบอกท่านขึ้นเถอะขบวนนี้ท่านบอกผมเป็นตัวของผมเองทำไมผมต้องขึ้นแล้วรถไฟก็ไป สุดท้ายท่านก็ต้องวิ่งตามรถไฟทุกครั้งจะรัฐธรรมนูญ จะรัฐมนตรีจักรภพ จะเปิดอภิปรายทั่วไปหรือเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทำไมละครับ แล้วถ้าท่านยังเป็นอย่างนี้อยู่ตลอดอย่าว่าแต่ ๔ เดือนเลยครับ ๔ ปีมันก็จะเป็นอย่างนี้แล้วบ้านเมืองจะเดินไปข้างหน้าได้อย่างไร ผมถึงบอกว่าวันนี้มันไม่ใช่เรื่องของผม มันเป็นเรื่องที่ว่าคนเขามองดูประเทศไทย คนเขามองดูสถานการณ์แล้วเขาบอกว่าเราต้องมีรัฐบาลที่ดีกว่านี้ ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผมก็เลยกราบเรียนว่านี่คือความล้มเหลว

บังเอิญมีเรื่องของปัญหาว่ายังไม่เคยเซ็นสัญญา ยังไม่ได้ทำอะไร โยนหินถามทางก็มาอภิปรายไม่ไว้วางใจกันแล้วรถเมล์ครับ ผมมีเอกสารในมือผมวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นหนังสือที่ทางกระทรวงคมนาคมได้ทำเรื่องเสนอมาที่คณะรัฐมนตรี แล้วเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็นำเสนอเพื่อที่จะให้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โยนหินถามทางของท่านนี้ ๑๑ หน้าครับมีงบประมาณเรียบบร้อย ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท นี่เฉพาะเรื่องรถเมล์ไม่นับโครงการเรื่องเกษียณอายุก่อนกำหนดหรืออะไรต่อมิอะไรอีก อย่างนี้ไม่เรียกโยนหินถามทางหรือครับ แล้วที่สำคัญลายเซ็นนี้ละครับ สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี เสนอ ครม. เพื่อพิจารณา ก็ถ้าคิดว่าโยนหินถามทางหรือทำถูกต้องแล้วทำไมคนเซ็นให้เสนอ ครม. เพื่อพิจารณาถอนเรื่องออกเสียเองละครับพอรู้ว่าจะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ แล้ว ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาทก็ไม่ใช่ตัวเลขที่คิดกันขึ้นมาลอยๆ ผมก็ไปเอามาหมดเลยครับว่าประมาณการงบประมาณที่บอกว่า ๖,๐๐๐ คัน ทำไม่มันถึงออกมาเป็นแสนกว่าล้านบาท ผมบอกเสียเลยนะครับว่ายากกล่าวหาฝ่ายค้านว่าจะไปขัดขวางการทำให้ ขสมก. ดีขึ้น พวกผมสนับสนุนครับอยากให้ ขสมก. มีกำไร อยากให้มีรถดี ๆ ที่ประชาชนนั่งในราคาที่ถูกลง ใช้พลังงานทดแทนสนับสนุนครับ แต่ไม่สนับสนุนให้คนมาหากรินกับเรื่องนี้ ๑๑๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่เขาทำมาจากประมาณการหมดละครับว่า รถ ๖,๐๐๐ คันนี้ ค่าใช้จ่ายแต่ละเรื่องเป็นอย่างไร ค่าซ่อมก็แพงกว่าราคาารถใหม่ ค่าที่บอกว่าจะไปทำระบบอีทีเค็ต (e-Ticket) จีพีเอส (GPS) ผมว่าแพงกว่าความเป็นจริงไม่รู้ก็เท่าตัว ค่าเช่าอู่แพงกว่าค่าจอดเรือยอชต์ (Yacht) ผลตอบแทนที่ให้กับคนที่จะมาเสนอให้เขานี้ดีกว่าลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ผมเพียงแต่บอกว่ามากกล่าวหาพวกผมว่าแค่โยนหินถามทางก็โวยวายแล้ว ไม่ใช่ครับ คิดทำกันมาเป็นระบบ นายกรัฐมนตรีเองเซ็นให้เข้า ครม. แล้วแต่เปลี่ยนใจเพื่อที่จะเอาออกมา

ประเด็นสุดท้าย การทำงานโดยคำนึงถึงพวกพ้อง คำนึงถึงผู้มีบุญคุณมากกว่าการทำงานให้กับประชาชนและแผ่นดินที่ผมคิดว่าเลวร้ายมากที่สุด ๒ เรื่อง

เรื่องหนึ่งก็คือ กรณีของอดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมไม่พูดอะไรเสียหายถึงท่านเพราะว่าจะไม่เป็นธรรมกับท่าน แต่ว่าต้องทำความเข้าใจว่าเรื่องนี้มันเกิดเรื่องเพราะว่ามีตำรวจไปแจ้งความข้อหาร้ายแรงมาก ผมและพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้ทำตัวเป็นศาล แต่เห็นว่าเรื่องนี้ถ้าปล่อยให้ลูกหลานบานปลาย

ออกไปไม่เป็นผลดีกับประเทศ ไม่เป็นผลดีกับสถาบันหลักของชาติ ผมทำหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมไม่เคยเอามาพูดข้างนอกให้มันเป็นปัญหาทางการเมืองผมทำหนังสือถึงท่านบอกท่านช่วยดูหน่อย ผมเคยเห็นท่านปฏิบัติกับเรื่องนี้มาในช่วงที่ท่านเป็นฝ่ายค้าน ตอนนั้นก็มีปัญหาของคุณวีระ มุสิกพงศ์ ผมอุตส่าห์ไปเอาเหตุการณ์อีกหลายอย่างที่เกี่ยวข้อกับอดีตรัฐมนตรีที่ผมเห็นว่าส่อให้เห็นถึงทัศนคติที่เป็นอันตรายแล้วก็ขอว่าท่านนายกรัฐมนตรีจัดการทางการเมืองเสียไม่ต้องไปเกี่ยวกับเรื่องคดีความหรอกครับเพราะว่าเรื่องแบบนี้ละเอียดอ่อน ท่านก็ไม่ทำครับ ปล่อยให้เอาเอกสารต่าง ๆ ออกมาทำทนายกันลูกหลานบานปลายไปหมดครับ แล้วก็เลยมีขบวนการมาสอดรับในเรื่องนี้ ในเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย เว็บไซต์ (Web site) ที่กระทำการจบบ้างล่องลະเม็ดสถาบันที่เป็นเคารพสูงสุดนี้ยังมีอยู่เยอะแยะไปหมด ถ้าท่านตัดไฟเสียตั้งแต่ต้นลม มีความจริงจังกับเรื่องนี้ ผมเชื่อครับว่ามันจะไม่เป็นอย่างนี้ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าบ่งบอกถึงความบกพร่องอย่างร้ายแรงของท่านในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

เรื่องที่ผมคิดว่าร้ายแรงที่สุดก็คือกรณีของเจ้าพระวิหาร ผมพูดเรื่องเจ้าพระวิหารนี้ผมรู้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องถามผมก่อนแน่เลยที่ผมเกิดทันหรือเปล่า ผมเกิดปี ๒๕๐๗ คดีเจ้าพระวิหาร ปี ๒๕๐๕ ผมเกิดไม่ทันจริง ๆ แต่เกิดไม่ทันไม่ได้แปลว่าไม่รู้ เพราะผมเห็นท่านนายกรัฐมนตรีก็อธิบายได้ว่าสะพานที่เขาชุมนุมกันอยู่ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ท่านก็อธิบายได้หมด ผมก็ไม่ได้คิดว่าท่านต้องอายุ ๑๐๐ ปี ที่ผมไม่เชื่อก็คือว่าความพยายามที่จะเบี่ยงเบนและกลบเกลื่อนความเสียหายในวันนี้ทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีถึงขั้นกับกล่าวหาอดีตหัวหน้าพรรคของท่าน คนที่รับท่านเข้าสู่การเมืองระดับชาติให้เป็นลูกทีมในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ครั้งแรก ท่านพูดเลยครับบอกว่าขณะที่มาต่อว่าท่านอยู่ ไปถามคนแก่คนแก่ในพรรคเสียบ้างว่าเสียหายเพราะอะไร แพ้คดีตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ นายความเป็นใครไปปรับแผนที่ จึงเป็นเรื่องที่ทำให้แพ้คดีสูญเสียเจ้าพระวิหาร ผมก็ทำงานการเมืองมาจะเรียกว่าครึ่งชีวิตของผมก็ได้เพียงแต่ผมอายุไม่มากเท่าท่าน แต่ผมเล่นการเมืองทำงานการเมืองแบบมีหลักมีแหล่งมีรากฐานคือพรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่ใช่คนจรจัดเร่ร่อนทางการเมือง ในพรรคประชาธิปัตย์เราอยู่กับผู้อาวุโส น้อง ๆ ที่เข้ามาใหม่เราจะพูดคุยกันตลอดครับให้รู้ความเป็นมาของบ้านเมือง ให้รู้ความเป็นมาของประวัติของพรรค เจ้าพระวิหารผมก็มีหนังสือของท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ที่เขียนเรื่องนี้อยู่ในมือ มอดอาจจะกินไปบ้างแต่สาระครบถ้วนอยู่ทุกอย่างครับ ศึกษาได้และเขาถ่ายทอดกันมาหมดว่าการทำงานในทางการเมืองของคนของพรรคประชาธิปัตย์ทำกันมาอย่างไร เรื่องตัวท่านนายกรัฐมนตรีเองผู้หลักผู้ใหญ่ในพรรคเขาก็เล่าให้ผมฟังหลายเรื่องแต่ผมไม่พูดที่มันเสียหายกับท่านว่าท่านเป็นอย่างไร แต่ผมไม่นึกจริง ๆ ว่าเรื่องนี้จะมีการบิดเบือนประวัติศาสตร์กันได้มากถึงขนาดนี้ จากวินาทีนี้ไปจนเสร็จสิ้นการอภิปรายของผมจะมีสมาชิกอีก ๔-๕ ท่าน ขึ้นมาเอาเอกสารหลักฐานในประวัติศาสตร์ทั้งหมดมาแสดงให้ท่านประธานและพี่น้องประชาชนคนไทยให้เห็นครับว่า ถ้าจะมีการสูญเสียไม่ว่าจะเป็นปราสาทพระวิหารหรือพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง จะในอดีตในวันนี้หรือวันข้างหน้าเป็นเพราะใครและถ้าเอกสารผมไม่ถูก ท่านได้แย้งเอาเอกสารมาหักล้าง ผมขอเริ่มต้นแล้วก็ขออนุญาตท่านประธานใช้อุปกรณ์ในการนำเสนอเพื่อประกอบเรื่องนี้ให้เกิดความชัดเจนครับ

รูปแรกจะเป็นรูปที่ถ่ายทางอากาศลงไปแต่ไม่ใช่ทางตรง ด้านบนของรูปนี้จะเป็นทิศเหนือ ด้านล่างเป็นทิศใต้ เองง่าย ๆ ด้านบนฝั่งไทย ด้านล่างฝ่ายกัมพูชา ปัญหาที่มันเกิดขึ้นก็คือว่าประเทศไทยมีสนธิสัญญายึดถือว่าเขตแดนระหว่างไทยกับกัมพูชาเราใช้สิ่งที่เรียกว่า สันปันน้ำ ตามรูปนี้ก็คือเส้นสีเหลืองหรือสีเขียว แล้วแต่จอโทรทัศน์หรือว่าภาพที่จะใช้เส้นข้างล่างนี้ครับ แต่เกิดปัญหาขึ้นเพราะว่าหลังจากมีสนธิสัญญามีการไปจัดทำแผนที่ซึ่งไปบอกว่าเส้นแบ่งเขตแดนเป็นเส้นสีแดงข้างบน เพราะฉะนั้นเราก็ยึดถือตามสนธิสัญญาก็บอกว่าบริเวณตามเส้นสีเหลืองนี้ครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วในทางปฏิบัติในภาพความเป็นจริงก็คือหน้าผา ตัวปราสาทพระวิหารอยู่บนหน้าผานี้ครับเราก็ยึดถือเข้าใจยืนยันมาตลอดว่าสิ่งที่อยู่บนหน้าผาทั้งหมดและดินแดนที่อยู่ทางเหนือตรงนั้นเป็นของเรา แต่กัมพูชาไปอ้างแผนที่ แผนที่ซึ่งสืบเนื่องมาจากมีการตั้งคณะกรรมการผสมแล้วต่อมาก็มีคนในคณะกรรมการบางคนเขาพยายามไปจัดทำแผนที่อ้างว่าไปดูสันปันน้ำบังเอิญช่วงนั้นคนไทยไม่มีความเชี่ยวชาญ ทางฝรั่งเศสไปทำก็ไปทำออกมาเป็นเส้นสีแดง สิ่งที่อยู่บนหน้าผาทั้งหมดถ้าตามแผนที่อันนั้นก็เลยกลายเป็นของกัมพูชา แผนที่นี้ที่จริงแล้วมันเป็นแผนที่ภายในของเรา บังเอิญไปให้คนอื่นทำ ทำมาอย่างนี้แต่ว่าพอดกไปถึงมือของฝ่ายกัมพูชาเขาก็เลยไปร้องต่อศาลโลกว่าปราสาทพระวิหารเป็นของเขา ผมอยากจะกราบเรียนครับว่าผมเกิดไม่ทันจริง ๆ ครับ แต่ว่าที่คนไทยเชื่อว่ามันไม่น่าจะมีปัญหาเพราะว่าท่านดูสภาพภูมิประเทศสิครับ อย่างในรูปนี้สันปันน้ำตรงนี้ใช้เส้นสีแดงโดยสภาพโดยธรรมชาติเขตแดนมันต้องเป็นอย่างนี้เข้าใจกันอย่างไรหรือจะดูอีกสักภาพหนึ่งก็ได้ครับ จะดูจากมุมไหนเหมือนกันหมดละครับ สภาพทางธรรมชาติทำให้คนไทยมีความมั่นใจว่าตรงนี้ต้องเป็นของเรา เพราะปราสาทอยู่ตามแนวทิศเหนือ ทิศใต้ทางเข้าที่ง่ายที่สุดและน่าจะเป็นทางเข้าที่ใช้ปราสาทนี้ก็คือทางทิศเหนือ ที่เรียก บันไดนาค เพราะถ้าท่านจะขึ้นไปขึ้นจากทางอื่นท่านต้องปีนหน้าผาขึ้นไป แล้วหน้าผานี้ก็ไม่ใช้เตี้ย ๆ สมัยนั้นเขาเปรียบเทียบให้ฝรั่งเห็นเขาบอกว่าหน้าผาสูงกว่าตึกเอ็มไพร์สเตท นี่คือความมั่นใจจริงครับ แต่ว่าเมื่อไปขึ้นศาลมันไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีบิดเบือน ที่บอกที่มทนายไทยไปยอมรับแผนที่เส้นสีแดงก็เลยทำให้เราแพ้คดีไป ไม่ใช่ครับ ท่านไปอ่านมาหรือยังครับคำพิพากษาศาลโลกและคำให้การทั้งหมด ทีมทนายความฝ่ายไทยทั้งหมดซึ่งมีทั้งชาวต่างประเทศและหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ข้อต่อสู้หลักของเราก็คือเราไม่ยอมรับแผนที่ เราบอกแผนที่ไปจัดทำกันมาเป็นเรื่องใช้ภายในไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องที่เราจะไปใช้เป็นเขตแดนอ้างอิง แล้วเราไม่เคยยอมรับความถูกต้องว่าแผนที่ที่ให้ไปทำตามสันปันน้ำมันตรงกับข้อเท็จจริงหรือเปล่า ต่อสู้อย่างนี้ครับ แต่ที่แพ้คดีนี้มันไม่ใช่เพราะเรื่องทนายครับ ศาลโลกตัดสินให้แพ้คดีเพราะบอกว่าจะดูว่าประเทศไทยรับแผนที่หรือไม่ ไม่ใช่ว่าไปปฏิเสธกันตอนนั้นหรือไม่ครับ แต่ดูจากการกระทำในอดีตของรัฐบาลนับเนื่องมาผมเข้าใจว่ารวม ๕๐ ปี นั่นก็คือว่าพอคนเขาทำแผนที่ให้ส่งมาที่รัฐบาลไทยรัฐบาลไทยก็รับเอาไว้ขอบคุณเขาและไม่ทักท้วง อยากให้ท่านประธานบอกให้ท่านรัฐมนตรีฟังให้ตึน๊ะครับ คนอื่นทำแผนที่ไปรับของเขาแล้วไม่ทักท้วงครับ แม้ว่าแผนที่นั้นจะไม่ได้บอกว่าจะใช้อ้างอิงในการเป็นเขตแดนสากล แต่ต่อมาถูกนำไปอ้างเวลามีข้อพิพาท แล้วศาลก็ตัดสินว่าการกระทำแบบนี้ถือว่ามีปรีชาญาณทางกฎหมาย แต่ว่าโชคคืออยู่อย่างหนึ่งก็คือว่าศาลโลกไม่เคยตัดสินในเรื่องของเขตแดน แม้จะบอกว่าประเทศไทยยอมรับแผนที่แล้วเป็นเหตุให้แพ้คดี แต่การตัดสินของศาลโลกมีอยู่

๓ ข้อ ข้อที่ ๑ ศาลโลกได้ตัดสินว่าปราสาทพระวิหาร ภาษาอังกฤษใช้คำว่าเทมเพิล (Temple) อยู่บนพื้นที่ภายใต้อธิปไตยของกัมพูชา ข้อที่ ๒ ให้ประเทศไทยถอนกำลังจะเป็นทหาร ตำรวจที่อยู่ในที่ตรงนั้นแหละครับ ออกมา และ ข้อที่ ๓ ที่ศาลตัดสินก็คือว่า อะไรที่คนไทยได้เอาไปจากตัวปราสาทหรือบริเวณปราสาท ตรงนี้สำคัญนะครับ ปราสาทคือ เทมเพิล หรือบริเวณปราสาท ภาษาอังกฤษคือ เทมเพิล แอเรีย (Temple area) ให้ประเทศไทยคืนให้เขา สังเกตนะครับคำว่า บริเวณปราสาท ปรากฏอยู่เฉพาะในคำตัดสินข้อที่ ๓ ซึ่งเป็นเรื่องการคืนของ แต่คำตัดสินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอธิปไตยศาลโลกใช้คำว่า เทมเพิล คือ ปราสาท เมื่อเป็นอย่างนี้รัฐบาลไทยทำอะไร นี่คือหัวใจนะครับ ผมฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงหลายเวทีแล้วครับ ไปบอกว่าพอสถาตัดสินอย่างนั้นเราก็เลยไปกำหนดเขตแดนตามมติคณะรัฐมนตรีปี ๒๕๐๕ ไม่มีที่ไหนเขาขีดเขตแดนโดยมติดคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรีสัปดาห์นี้เป็นอย่างหนึ่ง สัปดาห์หน้าก็เปลี่ยนได้ครับ รัฐบาลนี้ยังทำมาแล้วเลย ครับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพข้าราชการจาก ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๑,๕๐๐ บาท ไม่มีหลักสากลที่ไหนเลยครับเขาไปปล่อยให้คณะรัฐมนตรีหรือมติของฝ่ายบริหารกำหนดเขตแดนระหว่างประเทศ พอสถาตัดสินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในขณะนั้นจึงได้ออกหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นว่าการปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโลกไทยอาจปฏิบัติได้เองในบางส่วน แต่การปักหลักเขตแดนเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาเกี่ยวกับบริเวณพระวิหารนั้นน่าจะทำได้กระทำเมื่อกัมพูชาขอมาและด้วยความยินยอมของทั้ง ๒ ฝ่าย บันทึกลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๕ แล้วก็มีกรณารนำเรื่องนี้เข้าไปประชุม จนกระทั่งมีมติออกมาคือวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๕ เรื่องที่เสนอเข้าไป จุดยืนของประเทศไทยชัดคือเราไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลโลก ประท้วงและสงวนสิทธิ แต่ในฐานะสมาชิกของสหประชาชาติเราจะปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโลก คณะรัฐมนตรีก็เลยบอกว่าเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกำหนดแนวปฏิบัติไว้เถอะว่าจะต้องถอยออกมาอย่างนี้ครับมติคณะรัฐมนตรีปี ๒๕๐๕ ดึงจะเห็นได้ว่าเวลาเรื่องเสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรี ปี ๒๕๐๕ แล้วมีการแจ้งมติเขาจะบอกว่าเป็นการกำหนดบริเวณปราสาท คือเทมเพิล แอเรียไม่ใช่เทมเพิล ศาลตัดสินให้เฉพาะเทมเพิล แต่มติ ครม. ปี ๒๕๐๕ เป็นเรื่องของเทมเพิล แอเรีย เพื่อจะปฏิบัติเพราะแน่นอนครับ การดำเนินการของรัฐบาลไทยในขณะนั้นต้องกังวลแน่นอนว่าถ้าไปขีดเส้นแล้วเกิดการเผชิญหน้าเกิดการปะทะกันก็ไม่ใช่ผลดีกับฝ่ายใดก็ต้องกำหนดแนวปฏิบัติไว้อย่างนี้ครับที่ท่านรัฐมนตรีมักจะมาขีดเส้นอยู่เนี่ยแล้วก็บอกว่าเป็นเขตแดน ๑ ไม่ใช่ครับ เป็นเขตแนวปฏิบัติกำหนดโดยคณะรัฐมนตรีเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้เห็นว่าเราไม่ได้ฝ่าฝืนสิ่งที่ศาลโลกสั่ง แต่ไม่ได้มีสถานะของการเป็นเขตแดน กัมพูชาก็ไม่ได้ยอมรับ นี่คือข้อเท็จจริงครับแล้วเพื่อให้เกิดความมั่นใจด้วยว่าเวลาเรากำหนดแนวปฏิบัติอะไรแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในขณะนั้นจึงได้ทำบันทึกไปถึงเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อประท้วงคำพิพากษาของศาลโลก ผมขออนุญาตอ่านนะครับ รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ประกาศต่อประชาชนแสดงความไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลโดยมีเหตุผลว่าตามความเห็นของรัฐบาลคำพิพากษาดังกล่าวขัดต่อข้อกำหนดอันชัดแจ้งของบทที่เกี่ยวข้องของสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๐๔ และ ค.ศ. ๑๙๐๗ และขัดต่อหลักกฎหมายและความยุติธรรม แต่อย่างไรก็ดีรัฐบาลก็ยังแถลงว่าในฐานะที่เป็นสมาชิกสหประชาชาติ รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะ

ปฏิบัติตามพันธกรณีที่ตนมีอยู่ตามคำพิพากษาดังกล่าวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ตามข้อ ๙๔ ของกฎบัตร ย่อหน้าต่อไปสำคัญคือสิ่งที่รัฐบาลไทยแจ้งไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ ข้าพเจ้าใคร่จะแจ้งให้ท่านทราบว่าในการตัดสินใจที่จะปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในคดีที่เกี่ยวกับปราสาทพระวิหารนั้น รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปรารถนาที่จะตั้งข้อสงวนอันชัดแจ้งเกี่ยวกับสิทธิใด ๆ ที่ประเทศไทยมีหรืออาจมีในอนาคตเพื่อเอาปราสาทพระวิหารกลับคืนมา โดยอาศัยกระบวนการกฎหมายที่มีอยู่หรือที่จะพินิจนำมาใช้ได้ภายหลัง และตั้งข้อประท้วงต่อคำพิพากษาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศที่ตัดสินให้ปราสาทพระวิหารเป็นของกัมพูชา ชัดไหมครับ ที่บอกว่าเสียดินแดนไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ฝีมือนายอะไร ไม่ใช่รัฐบาลยุคนั้นเขาเผชิญกับปัญหาเรื่องของศาลโลก ผมไม่ไปวิจารณ์หรือบอกว่าการเมืองระหว่างประเทศเป็นอย่างไร เขาหาทางออกเอาไว้ ตัดสินว่าปราสาทเป็นของกัมพูชา ไม่ฝ่าฝืน ยอมปฏิบัติ แต่ไม่มีการพูดเรื่องเขตแดนและสงวนสิทธิเอาไว้ แล้วก็ไม่ใช่เรื่องอย่างที่ท่านรัฐมนตรีไปเที่ยวพูดทำทนายบอกถ้าอย่างนั้นพรรคประชาธิปัตย์ประกาศนโยบายสัปดาห์จะไปเอาคืนมา ไม่ใช่เรื่องครับ เรื่องก็คือว่าการจะเอาคืนมาต้องมีเหตุ มีหลักกฎหมายรองรับแต่เราสงวนสิทธิไว้ ไม่มีรัฐบาลชุดไหนเคยสละสิทธิอันนี้

ที่ต้องย้อนกลับมาทั้งหมดนี้เนื่องจากรัฐบาลบิดเบือนประวัติศาสตร์ แล้วรัฐบาลไม่ศึกษาประวัติศาสตร์ถึงได้สูญเสียครั้งนี้ ผมต้องเอามาเล่าให้ฟังว่าถ้ารู้เรื่องนี้จะได้ไม่ไปทำอย่างที่ท่านทำแล้วมันเกิดความสูญเสีย ผมเล่าให้ฟังว่าศาลตัดสินอย่างนี้ รัฐบาลไทยทุกคณะรวมทั้งคณะที่ท่านนายกรัฐมนตรียุคและอีกหลาย ๆ ท่านเคยร่วมมาก็ยึดถือแนวทางของรัฐบาลที่ได้มีการดำเนินการหลังคำพิพากษาของศาลโลกมาโดยตลอด แล้วเรื่องนี้เมื่อท่านแสดงความไม่รู้อีกนะครับ รัฐบาลขณะนั้นไม่ได้เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์เลยครับ ท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ได้รับการขอร้องจากรัฐบาลให้ไปว่าความให้ในฐานะทนายความ ท่านไม่แม้แต่เบิกค่าใช้จ่ายในการไปว่าความเวลาเดินทางไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้นไม่ได้เกี่ยวอะไรกับรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์เลย ผมเล่าประวัติศาสตร์ให้ฟังว่า ปี ๒๕๐๕ ซึ่งท่านรัฐมนตรีอังก่ออังก่อมาขีดเส้นอยู่ที่ที่มาที่ไปที่แท้จริงของมันคืออะไร ที่นี้ท่านรัฐมนตรีท่านก็พูดต่อบอกว่าเอาละก็เคยสงวนสิทธิเคยประท้วงอะไรกันเอาไว้ แต่ว่าไปดูข้อกำหนดของศาลโลกหรือยัง โดยเฉพาะข้อที่ ๖๑ ที่พูดถึงเรื่องของการทบทวนคำพิพากษา ท่านต้องเข้าใจที่ท่านพูดว่าหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นทนายความ ท่านไม่ได้เป็นทนายความคนเดียว ไม่ได้เป็นแม้แต่หัวหน้าทนายความด้วย ไปอ่านประวัติศาสตร์หน่อย มีหม่อมเจ้าวงษ์มทิป ชยางกูร หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช นายอังรี โลแรงค์ เซอร์แฟรงค์ ซอสคีส นายเจมส์ เนวินส์ ไฮด์ นายมาแชล รุสนี นายเจจี เลอเคม รูปของทนายความตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ผมยังมีเลยครับ เพราะฉะนั้นท่านจะเสียกันอีกหลาย ๆ บาทนี้ครับ หลายคนที่นี่ก็เสียครับ แต่ไม่ได้เป็นสิ่งที่ไปพิสูจน์เลยว่าท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ท่านรับ ท่านไม่ได้รับ ผมไม่ได้พูดเท็จ แต่ผมเห็นสติปัญญาท่านท่านคิดแค่นี้ไม่ออกผมก็เลยไม่ได้ว่าอะไร

อยากทราบว่าเงินไปไหนผมก็ออกสำหรัหนังสือ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๐๕ โดยหัวหน้าทีมทนายว่า ดอกเตอร์ สแก เมอร์ฮอน ส่งใบสำคัญมาขอเก็บเงิน ๗,๓๙๓.๑๘ กิลเดอร์ นี้รับตัวอย่าง ค่าใช้จ่ายอื่นมี

เยอะเยอะเพราะทนายหลายคนทั้งชาวต่างประเทศ ชาวไทย ผมไม่ได้พูดเท็จแน่นอน ประเด็นที่ผมกำลังจะเรียนต่อไปก็คือว่าเมื่อรัฐบาลไทยตั้งข้อสงวนคำพิพากษาและประท้วงไปชัดเจน ท่านรัฐมนตรีก็มาอ้างในเรื่องของธรรมเนียมของศาลโลกครับ บอกว่าจะสงวนไว้อย่างไรก็ตาม ข้อ ๖๑ ใช่ไหมครับ ข้อ ๕ เขียนเอาไว้ว่าการขอทบทวนคำพิพากษาจะต้องทำภายในสิบปีนับจากวันที่มีคำพิพากษา ถูกต้องครับไม่มีใครปฏิเสธครับ แต่ข้อ ๖๐ ที่พูดถึงการสงสัยเกี่ยวกับความหมาย เกี่ยวกับขอบเขตของคำพิพากษา อันนี้ไม่มีอายุความ นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ จนถึงวันนี้ปัญหาเรื่องเขตแดนยังไม่จบ ท่านรัฐมนตรียืนยันได้อย่างไรว่าวันข้างหน้าจะไม่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์หรือข้อมูลใหม่ที่เกิดขึ้นมาที่ทำให้เราสามารถไปใช้สิทธิของเราเกี่ยวเนื่องกับพื้นที่นี้ทั้งหมด ไม่มีใครรู้หรือครับ และตราบเท่าที่เรายังไม่สละสิทธิตรงนี้ สิทธิของการทักท้วงยังอยู่ครับ แต่ที่ท่านทำไปเมื่อไม่กี่วันนี้นั้นนั่นแหละเป็นการสละสิทธิครั้งแรก ผมนึกไม่ถึงว่าคนที่จะหยิบยกเรื่องอายุความ ๑๐ ปี จะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทย ถ้ามาจากทนายของรัฐบาล กัมพูชาผมจะเชื่อ เพราะคนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทยต้องรักษาผลประโยชน์ของคนไทยหยิบยกเฉพาะข้อกฎหมายที่เป็นประโยชน์กับไทยขึ้นมา ผมเคยเตือนท่านว่ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนี้ยุติบทบาททนายของอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านเลยไปเป็นทนายให้กัมพูชา ไม่ใช่เรื่องเลยครับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะหยิบยกขึ้นมาในเรื่องของอายุความตรงนี้ ประเด็นก็คือว่า ตราบเท่าที่ไม่มีการกระทำอะไรไปปลบล้างข้อสงวนในปี ๒๕๐๕ สิทธิของประเทศไทยก็ยังคงดำรงอยู่ แต่แน่นอนการจะได้คืนมาหรือไม่ย่อมต้องขึ้นกับข้อเท็จจริงที่จะปรากฏขึ้นในอนาคตและการใช้สิทธิตามกฎหมายและกฎหมายระหว่างประเทศ ที่นี้ก็มาถึงเหตุการณ์สำคัญว่า เมื่อเราสงวนสิทธิมาอย่างนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องของการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกมันมาเกี่ยวข้องอย่างไร กระทบเรื่องความคิดของกัมพูชาที่จะขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกมีมานาน เขาจะใช้คำว่าไปขอเสนอเป็น เทนทาทีฟลิสต์ (Tentative list) ก็นานแล้วนะครับ การขึ้นทะเบียนมรดกโลกความสำคัญก็คือว่า ๑. มันเป็นการประกาศคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ จะเป็นโบราณสถานหรือจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ว่ามีความงดงาม มีความสำคัญในเชิงวัฒนธรรม สมควรที่จะได้มีการอนุรักษ์ไว้ให้เป็นมรดกของชาวโลก เมื่อขึ้นทะเบียนแล้วมันก็จะมั่งมีทั้งสิทธิและหน้าที่ สิทธิก็คือว่าถ้ามีแผนการบริหารจัดการในการอนุรักษ์มรดกโลกนี้ชัดเจนก็สามารถที่จะไปขอเงินทุนเพื่อมาช่วยในการอนุรักษ์มรดกโลกนั้น แต่หน้าที่ก็คือว่าเมื่อไปจดทะเบียนเป็นมรดกโลกแล้วต้องมีข้อกำหนดครับว่า สิ่งนั้นก็ดี เขตพื้นที่รอบ ๆ เขตพื้นที่อนุรักษ์ก็ตีอาจจะมีข้อห้าม อย่างเช่น จะเป็นที่หลวงพระบาง จะเป็นทีสุโขทัย หรือพระนครศรีอยุธยา พอขึ้นทะเบียนไปแล้วพื้นที่รอบ ๆ เขาอาจจะกำหนดมาว่า ห้ามก่อสร้างไม่อย่างนั้นมันจะทำให้คุณค่าของมรดกโลกเสียไป ประเด็นก็มีอยู่ว่าปราสาทในลักษณะของปราสาทพระวิหาร ความสมบูรณ์ของการเป็นโบราณสถานนอกเหนือจากตัวปราสาท จะมีองค์ประกอบอื่นของโบราณสถานอยู่ในพื้นที่รอบ ๆ ท่านรัฐมนตรีปฏิเสธผมไม่ได้หรือครับว่า สิ่งที่เป็นองค์ประกอบของโบราณสถานรอบ ๆ นี้ครับ มีอยู่ในเขตแดนไทยแน่นอน ผมยังไม่เคยได้ยินใครปฏิเสธเรื่องนี้ เช่น ที่เขาพูดถึงว่าบารายของปราสาทนี้ก็อยู่ในเขตไทย แล้วท่านรัฐมนตรีก็เพิ่งมาแก้เกี่ยวกับว่าจะมีการไปขอบ้างที่จะเอาองค์ประกอบของโบราณสถานไปขึ้น

ทะเลเป็นมรดกโลก ซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนต่อไปนะครับว่าท่านพูดแบบไม่ดูข้อเท็จจริง ไม่รับผิดชอบ การขึ้นทะเลเป็นมรดกโลกนี้ครับ มันก็จะไปตามกฎกติกาและข้อบังคับของมรดกโลกซึ่งเขาเขียนเอาไว้ชัดเจนครับ ท่านประธานครับว่าการขึ้นเป็นมรดกโลกมันขึ้นได้ทั้งในลักษณะที่มีรัฐใดรัฐหนึ่งรัฐเดียวเสนอขึ้นไป หรือจะมีการเสนอร่วมกันได้ระหว่างประเทศที่มีเขตแดนติดกันถือเป็นสิ่งที่ภาษาอังกฤษเรียกว่าทรานส์ เบาน์ ดารี พรอพเพอร์ตี้ (Trans boundary property) พุดง่าย ๆ ก็คือว่าเป็นทรัพย์สินสมบัติของ ๒ ประเทศข้ามเขตแดน ความพยายามของรัฐบาลในอดีตก็คือว่า เราจะต้องรองรับว่าความสมบูรณ์แบบของโบราณสถานแห่งนี้ที่จะเป็นมรดกโลกมันคาบเกี่ยวทั้งพื้นที่ของประเทศไทย ทั้งพื้นที่ของกัมพูชาที่สุดคือไปจดทะเลเบียมร่วมกัน เพราะในหลายประเทศทำมาแล้วครับ จดทะเลเบียมร่วมกันแต่ถ้าไปขึ้นทะเลเบียมฝ่ายเดียวคนที่จะเป็นพุดง่าย ๆ ก็คือว่าคู่เจรจาโดยตรงกับมรดกโลก ก็คือคนที่จดทะเลเบียมโบราณสถานหรือมรดกโลกขึ้นนั้น ซึ่งหมายความว่า การกำหนดเขตของตัวโบราณสถาน การกำหนดเขตอนุรักษ์ การบริหารจัดการทั้งหลายความรับผิดชอบเบื้องต้นคือประเทศที่ไปจดครับ ตรงนี้แหละครับคือปัญหา แล้วการรับจดทะเลเบียมท่านรัฐมนตรีหรือรัฐบาลบอกว่าถ้าขึ้นเรายังจะตั้งต้นขอไปจดร่วมเขาไม่ยอมเสียอย่างมันก็เสนอร่วมไม่ได้ก็เลยเป็นตรรกว่าต้องไปยอมเขา ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วการไปขึ้นไม่ใช่ง่ายนะครับเขมรขอขึ้น กัมพูชาขอขึ้นทะเลเบียมมรดกโลกไว้ ๑๐ ขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เวลาผ่านมาจนถึงขณะนี้ก็มีครวัตทีเดียว แล้วที่สำคัญก็คือว่ามติในการรับต้องเป็นมติของคณะกรรมการที่ใช้เสียง ๒ ใน ๓ กรรมการมี ๒๑ ประเทศ พุดง่าย ๆ ถ้า ๘ ประเทศไม่เห็นด้วยขึ้นทะเลเบียมไม่ได้ปีที่แล้วก่อนรัฐบาลนี้จะเข้ามา กัมพูชาเขาก็เดินหน้าขอจดทะเลเบียมฝ่ายเดียว ข้อเสนอเดิมน่ากลัวจริง ๆ เพราะว่าเวลาทำเอกสารอะไรไปข้ามมาอยู่เขตแดนไทยอย่างชัดเจนแล้วก็มีเอกสารซึ่งเราดูได้จากเว็บไซต์ของรัฐบาลกัมพูชาก็จะมีเรื่องนี้อย่างละเอียด แต่ว่าความพยายามของเขาเมื่อปีที่แล้วมันไม่สำเร็จ ไปประชุมกันที่ประเทศนิวซีแลนด์ที่เมืองไครสต์เชิร์ชไม่สำเร็จ แล้วผมก็ไปดูครับว่าเขาทำกันมาอย่างไร ก็ขอเรียนให้ทราบว่าคุณผมไม่พุดลอย ๆ หรือครับผมไปเอาบันทึกของสภาความมั่นคงแห่งชาติมาดู ผมไปเอาบันทึกของกองกำลังสุรนารีมาดูว่าปัญหาเรื่องปราสาทพระวิหารทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันเขาเขียนไว้อย่างไรบ้างที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่ามีปัญหาทั้งกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ไม่ใช่ครับ บริเวณนี้จะเล่าให้ท่านฟังก็ได้ครับว่า โดยที่สภาพตามธรรมชาติพอสกาลโลกตัดสินแล้วทุกคนมองว่ามันปฏิบัติยากมากเพราะเขตแดนอยู่สันปันน้ำ ปราสาทอยู่บนหน้าผาใครจะเข้าต้องมาเข้าจากฝั่งไทยจะปฏิบัติกันอย่างไร แล้วที่อื่นในโลกท่านรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีไปดูได้ครับเวลาเขาปฏิบัติตามศาลโลกมันไม่มีใครไปกำหนดเขตแดนอะไรเลยครับ ล่าสุดศาลโลกตัดสินอิสราเอล ปาเลสไตน์ อิสราเอล สหรัฐอเมริกาอะไรก็ได้มีการดำเนินการอะไรกันอย่างเคร่งครัดถ้าไปบอกว่าเป็นเขตแดนเป็นอะไร ท่านประธานครับ ท่านประธานจะทราบจากข่าวใช้ไหมครับ วันนี้บอกว่าทางกัมพูชาเขาปิด แล้ววันนี้ผมก็ฟังข่าวเขาก็บอกชัดเจน ปกติทางเข้าต้องใช้ใช้กุญแจ ๒ ตัว ฝ่ายไทย ๑ ตัว ฝ่ายกัมพูชา ๑ ตัว ที่ปิดเมื่อวานคือฝ่ายไทยไปไขแต่เขาไม่ยอมไข ประเด็นก็คือว่ามันต้องบริหารจัดการร่วมกันยังไม่ต้องมาพุดในเรื่องของเขตแดน เรื่องของอะไร แล้วที่มีชุมชนมีตลาดขึ้นไป ใช่ครับ เพราะว่าก่อนหน้านี้สู้รบกันถึงปี ๒๕๔๑ ก็มีปัญหา แต่ว่าพอนาทีสุดสงครามภายในเขาจบลงมันก็มีการไปก่อตั้งตลาดก่อตั้งชุมชน จริงครับ

อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ปี ๒๕๔๓ หรือครบตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ แต่กองกำลังสุรนารีและรัฐบาลในขณะนี้ก็ไปทำความเข้าใจที่อยู่กับคนไทย อยู่ทั้งชาวกัมพูชานั้นแหละครับ แล้วเวลามีปัญหาจริง ๆ ก็รัฐบาลประชาธิปไตยนี้แหละครับไปทำบันทึกความเข้าใจ ผมไม่แน่ใจตอนนั้นท่านรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยเหลืออนุการอยู่หรือเปล่าเราไปบันทึกไว้เองบอกว่า ที่กัมพูชาจะทำอะไรบนพื้นที่ตรงนั้นมาก่อสร้างขอให้ระงับไว้ทั้งหมด ไม่ใช่มากล่าวร้ายพรรคประชาธิปไตยอย่างนี้ครับ แต่วันนี้มันใหญ่กว่าเรื่องพรรคประชาธิปไตย วันนี้ประเด็นมันอยู่ที่ว่า กองกำลังของทหารกระทรวงการต่างประเทศเขาก็เดินทางทำทุกวิถีทางว่าอย่าให้ไปขึ้นทะเบียนฝ่ายเดียว เพราะถ้าขึ้นทะเบียนฝ่ายเดียวพื้นที่ที่จะถูกระงับในการบริหารจัดการในวันข้างหน้ามันกินเข้ามาในเขตแดนไทยแน่นอนกินคำพิพากษาของศาลโลกแน่นอนในที่ประชุมของกรรมการมรดกโลกเมื่อปีที่แล้วก็เลยมีมติว่าเรื่องนี้ยังจบไม่ได้ เพราะฝ่ายไทยคัดค้านอย่างรุนแรง ที่จริงบันทึกของกองกำลังสุรนารีเขาบอกว่าเราสามารถใช้ถ้อยคำรุนแรงมากประท้วงจนกระทั่งประเทศต่าง ๆ เขาก็เลยบอกว่ายังไม่ให้ขึ้น สรุปร่าง ๆ ก็คือว่ามาเสนอใหม่ปีหน้าไปตกลงกันได้เสียก่อน ตรงนี้สำคัญ เพราะข้อตกลงในวันนั้นก็ถือว่าหากกัมพูชาจะมาขึ้นทะเบียนใหม่นี้ครับ มันต้องมีแอคทีฟ ซัพพอร์ต ออฟ ไทยแลนด์(Active support of Thailand) คือประเทศไทยต้องแสดงความสนับสนุนอย่างชัดเจนวิธีการเขาทำอย่างไรครับ เขาก็บอกว่าการที่นักวิชาการไทย คนไทยนี้ละครับไปร่วมกับฝ่ายกัมพูชาเสียว่าเวลาจะเสนอเอกสารต่าง ๆ บันทึกรายงานความก้าวหน้าไปตกลงกันให้เรียบร้อยว่าจะบริหารจัดการพื้นที่ตรงนี้อย่างไร ก็คนที่เขาไปทำนี่ละครับเขาก็ฟ้องกลับมาเขาฟ้องกลับมาว่ากัมพูชาเวลาทำเรื่องนี้ไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของพวกเรา เช่น พยายามเขียนในทำนองที่ว่าปราสาทนี้แกนไม่ใช่ตามแนวเหนือ ใต้ แต่ว่าเป็นตะวันออกตะวันตก เนื่องจากว่าทิศตะวันออกมีสิ่งที่เรียกว่า ช่องบันไดหัก คือเป็นทางขึ้นหน้าผามาจากทางฝ่ายของกัมพูชาได้ ความรู้สึกตรงนี้ของนักวิชาการของฝ่ายไทยที่ไปร่วมรุนแรงถึงขั้นเมื่อต้นปีนี้ในเดือนมกราคมได้แสดงจุดยืนภาษาอังกฤษใช้คำว่า ดิสโซซิเอท (Dissociate) แปลว่าขอแยกตัวมาโดยสิ้นเชิงจากการทำรายงานของกัมพูชา เขาทำอย่างนั้นเพื่อให้เห็นว่าถ้ายังเดินทางกันต่ออย่างนี้กัมพูชาไม่ได้มีการสนับสนุนอย่างชัดเจนจากประเทศไทยหรือแอคทีฟ ซัพพอร์ต ถึงเดือนมีนาคมยูเนสโก (UNESCO : องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมทางสหประชาชาติ) เชิญนักวิชาการของไทยให้ไปร่วมท่านรัฐมนตรีทราบดีครับ เขาไม่ไปครับ แล้วท่านก็เรียกเขามาชี้แจงว่าทำไมยูเนสโกเชิญแล้วไม่ไป เขาก็ตอบว่าเพราะเขาไม่ต้องการไปแล้วถูกเอาไปอ้างว่าได้ดำเนินการร่วมมือเห็นชอบเห็นพ้องกับสิ่งที่กัมพูชาได้ดำเนินการไปแล้ว ท่านเห็นแนวใหม่ข้าราชการที่ปฏิบัติในเรื่องนี้จะเป็นกระทรวงการต่างประเทศ จะเป็นจากกรมศิลปากรจะเป็นจากฝ่ายทหารนี้เขาเรียนรู้เลยว่าแนวของเราคือว่าถ้ายังไม่ฟังเสียงเราก็แยกตัวออกมาเพื่อที่ ๑. โอกาสที่กรรมการมรดกโลกที่จะเริ่มประชุมวันที่ ๒ กรกฎาคม วันดีของ พันตำรวจโท ทักษิณ ขอบประทานโทษ จะได้มีโอกาสไม่เห็นชอบให้ขึ้นทะเบียน หรือเลวร้ายที่สุด ถ้ายอมให้ขึ้นทะเบียนไปฝ่ายไทยสามารถที่จะประท้วงทักท้วงได้ตลอดไปว่าอะไรก็ตามที่เสนอไปในนามของกัมพูชาไทยไม่เห็นด้วย รวมทั้งแผนที่ นี่คือนโยบายที่เราทำเราก็ทำเพิ่มเติมขนาดที่ว่าในเดือนมีนาคมมีการเชิญเจ้าหน้าที่ของสถานทูตที่เป็นกรรมการของมรดกโลกทั้ง ๒๑ ประเทศให้ไปเยี่ยมชมบริเวณปราสาทพระวิหารจากในฝั่งของไทย กัมพูชาทำหนังสือประท้วงไปถึงสถาน

เอกอัครราชทูตต่าง ๆ ว่าอย่าไป ถ้าไปถือว่าละเมิดอธิปไตยเขา แต่ขนาดประท้วงอย่างนั้นนะครับไป ๖ ประเทศครับ ผมจึงบอกว่า จริง ๆ แนวที่เจ้าหน้าที่เขาเดินมานี้มันชัดมากครับว่าเขาเดินในแนวไหน แต่เสร็จแล้วเกิดอะไรขึ้น ผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เลขาธิการ สมช. ถูกเปลี่ยน อธิบดีกรมสนธิสัญญาถูกเปลี่ยน นี่ถ้าวันนี้ไม่ไว้วางใจ ประธานกรรมการมรดกโลกถูกเปลี่ยน เพราะอะไรครับ เพราะเรื่องนี้มันล่อแหลมคาบเกี่ยวมากถึงขั้นที่ว่าเมื่อวันที่ ๑๐ เดือนเมษายน เอกสารของกระทรวงการต่างประเทศทำหนังสือประท้วงไปถึงราชอาณาจักรกัมพูชา ผมมีคำแปลนะครับ ประท้วงว่า อ้างถึงบันทึกช่วยจำของกระทรวงการต่างประเทศ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แสดงการคัดค้านของไทยต่อเอกสารเสนอขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารในบัญชีมรดกโลกของราชอาณาจักรกัมพูชาและต่อข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๖ ของพระราชกฤษฎีการาชอาณาจักรกัมพูชากำหนดเขตอนุรักษปราสาทพระวิหาร เรานอกจากจะคัดค้านการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ณ วันที่ ๑๐ เมษายน เรายังได้คัดค้านเพราะไปพบว่ากัมพูชาออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอนุรักษของปราสาท ซึ่งมีเนื้อที่รอบปราสาทประมาณ ๓๐ เมตร กินเข้ามาในเขตแดนไทย คนทำเรื่องนี้เขาทำหนังสือและอ้างถึงตรงนี้ไป แล้วก็บอกว่า กระทรวงการต่างประเทศขอถือเป็นเกียรติที่จะบันทึกว่าจนถึงปัจจุบันเท่าที่ไทยทราบ กัมพูชาไม่ได้ดำเนินการใด ๆ เลยเพื่อให้ความสนใจแก่การคัดค้านความกังวลการประท้วงและคำขอของไทยที่ได้กล่าวในบันทึกช่วยจำ และหนังสือกระทรวงการต่างประเทศที่อ้างถึงข้างต้น ดังนั้นกระทรวงการต่างประเทศจึงขอเรียกร้องการคัดค้านความกังวลการประท้วงและคำขอดังกล่าวและขอประท้วง ณ ที่นี้ต่อมาตรการกิจกรรมของกัมพูชาที่กล่าวถึงข้างต้นทั้งหมด ซึ่งเป็นการละเมิด ข้อ ๕ ของบันทึกความเข้าใจฉบับปี ๒๕๔๓ และละเมิดอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของไทย จุดยืนกระทรวงการต่างประเทศ วันที่ ๑๑ เมษายน ๑ วัน ถัดมาครับ กัมพูชาตอบกลับมาในข้อที่ ๑ ว่าอ้างถึงการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกของปราสาทพระวิหารที่ไทยประท้วงไปวันที่ ๑๐ กัมพูชาใช้คำนี้ครับว่า แด แฮส ปีน อะ เคลียร์ ซัพพอร์ต ออฟ ไทยแลนด์ แอส แอนนาวซ์ บาย ฮีส เอ็กเซลเลนซี สมัคร สุนทรเวช ไพร์ม มินิสเตอร์ ออฟ ไทยแลนด์ (There has been a clear support of Thailand as announce by his excellency Smark Suntarawetch Prime minister of Thailand) กระทรวงการต่างประเทศประท้วงไปกัมพูชาตอบมาบอกว่าที่คุณประท้วงว่าคุณไม่สนับสนุนคนที่สนับสนุนอย่างโจ่งแจ้งคือ นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ในวันที่ไปพบกับนายกรัฐมนตรีของกัมพูชา นอกจากนั้นในทรรศนะของกัมพูชาถือว่าไม่มีพื้นที่ทับซ้อนในส่วนของบริเวณทั้งหลายของปราสาทพระวิหาร ซึ่งเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลโลกและแผนที่ซึ่งกัมพูชาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของคำพิพากษาของศาลโลกที่ผมต้องกราบเรียนย้อนกลับไปถึงปี ๒๕๐๕ เพื่อจะบอกว่าที่จริงศาลโลกไม่ได้ตัดสินด้วยแผนที่ แต่กัมพูชาแจ้งท่านมา ๑๑ เมษายน ว่าเขาถือว่าเป็นอย่างนั้นแล้วที่กระทรวงการต่างประเทศเจ้าหน้าที่เขาทำมาทั้งหมดเดินเกมมาพูดง่าย ๆ เพื่อที่ว่า ๑. ทำอย่างไรไม่ให้กรรมการมรดกโลกยอมรับการจดทะเบียนฝ่ายเดียว หรือถ้ายอมรับไปไม่มีบันทึกที่ไหนว่าประเทศไทยเคยเห็นฟ้องด้วยเพื่อรักษาสีทธิของเรา พังลงเพราะอะไรครับแนวนี้ เสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีกลับมาบอกว่าท่านเป็นพระเอก คือหลงเดินตามไปแล้วนะครับเดินไปผิดทางแล้ว ก็เลยมานั่งกังวลว่าถ้าอย่างนั้นขอให้เขาไปปรับแผนที่หรือแผนผังแล้วก็พยายามมาบอกว่าให้เขาจดทะเบียนตัวปราสาท ท่านไม่รู้หรือครับว่าการ

บริหารมรดกโลกเป็นไปไม่ได้หรือครับที่มันจะเกี่ยวข้อเฉพาะตัวปราสาท แล้วก็ให้เขาทำแผนที่แผนผังมา อย่างพยายามรีบร้อนมากนะครับ แล้วก็อ้างว่าจะเอาแผนที่ตัวนี้มาตรวจว่าตรงตามความเป็นจริงหรือไม่ รีบขนาดไหนครับ รีบขนาดที่ว่าพอเขาบอกว่าเอาละพื้นที่อื่นไม่พูดเขาจะตีเส้นรอบตัวปราสาทมาให้ ส่งพิคตมาให้ ท่านก็ส่งให้ทางทหารถูกต้องครับ เขาต้องตรวจสอบ แต่แผนที่ให้ไปตรวจสอบนี่คืออะไรครับว่าทั้งหมดนี้อยู่ใน แนวเขตที่กำหนดในมติ ครม. ปี ๒๕๐๕ ใช่หรือไม่ ซึ่งกระผมบอกแล้วว่าไม่มีใครยึดถือเป็นเขตแดนครับ เรา ยึดถือสนับน้ากับให้ตัวปราสาทเท่านั้น ที่นี้เมื่อเขาทำมาก็ปรากฏว่าท่านก็เลยเอาไปเทียบกับมติปี ๒๕๐๕ แล้วก็พบว่าพื้นที่ซ้อนอยู่ประมาณ ๓๘ ตารางวา คือที่เขาขีดรอบ ผมเข้าใจว่าตรงช่องเขาบันไดหกหน้าครับ ท่านก็เลยบอกว่าตรงนี้ให้ตัดออก เขาก็ตัดครับ ผมไม่เถียงหรือครับ แต่ว่าท่านคิดว่าท่านแก้ปัญหาได้ ๓๘ ตารางวา แต่ผมไม่รู้ว่าคุณสูญเสียไปกี่ตารางกิโลเมตร แล้วที่นำแปลกก็คือว่าวันที่ท่านเอาพิคตไปให้ทางทหารเขา ไปตรวจสอบดูเขาก็ทำแผนผังกลับมาให้ท่าน ท่านไม่สนใจแม้แต่รายละเอียดเลยครับว่าเวลาเขาไปตรวจพิคต จะเรียกว่าหมดก็ได้ครับ หรือจุดที่ ๑๐ กับ ๑๑ เขาบอกว่าตรงนั้นอยู่ตรงตีนบันได แต่เวลาก็มพูवादให้ท่าน มันเลยจากบันไดออกมาฉายภาพนี้ให้สมช. ด้วยนะครับ ผมไม่ทราบท่านนายกรัฐมนตรีหรือเปล่า ก็ไม่สนใจ นะครับ รีบร้อนกันเหลือเกิน จะคลาดเคลื่อนอย่างไรก็ไม่ตั้งคำถาม ผมก็บอกว่าที่จริงถ้าเขามาถึงแค่บันไดการ แก้ไขปัญหาชุมชนที่อยู่หน้าบันไดมันจะง่ายนะครับ แต่เวลานี้จะแผนที่หรือแผนผังรูปที่ท่านไปยอมรับแล้ว คน ดูก็เข้าใจว่าพื้นที่ข้างหน้าตรงนั้นก็เป็นของเขาไปอีกแล้ว จะให้ไว้วางใจกันต่อไปอย่างไรครับ ผมก็ทราบเรียนว่า ท้ายที่สุดท่านก็ไปลงนามในแถลงการณ์ร่วม แถลงการณ์นี้ก็มีความน่าฟังในตัวของมันเอง คือลงเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน เช่นโดยท่านรองนายกรัฐมนตรีของกัมพูชา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็ ผู้แทนของยูเนสโก คนหนึ่งเช่นที่พนมเปญ คนหนึ่งเช่นที่กรุงเทพฯ อีกคนเช่นที่ปารีสผมทราบไปถึงขั้นว่ารีบกัน มากขอให้ส่งเป็นไฟล์ (File) ทางคอมพิวเตอร์เพื่อไปให้เช่นกันแล้วก็ใช้ชื่อว่าแถลงการณ์ร่วม ไม่ใช่เจตนาอะไร หรือครับ เจตนาเพื่อที่จะไม่ต้องเอาเข้าสภาท่านบอกว่าเป็นแถลงการณ์ร่วม ไม่ใช่สัญญา ผมบอกถ้าไม่ใช่ สัญญาก็แปลว่าเขาไม่ต้องปฏิบัติตามนี้สิครับ ถ้าอยากรู้ว่าอะไรเป็นสัญญาท่านก็ต้องไปดูอนุสัญญากรุง เวียนนาว่าด้วยกฎหมายและสนธิสัญญา องค์ประกอบของสัญญามีง่าย ๆ ข้อตกลงระหว่างประเทศของคนที่มี อำนาจแทนรัฐที่เป็นลายลักษณ์อักษรไม่ว่าจะเรียกว่าอะไร แล้วท่านไปตกลงอะไรกับเขาครับ

ข้อแรก ท่านไปสนับสนุนการขึ้นทะเบียนของมรดกโลกโดยกัมพูชาเพียงฝ่ายเดียวในเรื่องของ ปราสาทพระวิหาร โดยขอบของปราสาทเป็นไปตามแผนที่ในส่วนที่เรียกว่า เอ็น ๑ (N ๑) ขณะเดียวกันก็จะมี เขตที่เรียกว่า บัฟเฟอร์ โซน (Buffer zone) เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเขตอนุรักษ์อะไรต่อไปในทางทิศ ตะวันออกและทิศใต้ของตัวปราสาท ถ้ายึดถือตามคำพิพากษาของศาลโลก เฉพาะซากปราสาท ตัวปราสาท หรือเรียกว่าซากปราสาทเป็นของกัมพูชา ท่านตีขอบออกมาอีกก็คือสละสิทธิตรงนั้นไปอีกแล้ว แล้วก็เป็นการ สละสิทธิตามที่รัฐบาลไทยเคยทักท้วง ประท้วงไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕

ข้อที่สอง เขาก็เขียนว่า ในสปีริต (Spirit) ของความปรารถนาดีและการประนีประนอมกัมพูชา จะยังไม่นำเสนอเขตที่เรียกว่า บัฟเฟอร์ โซน ซึ่งจะไปใช้เรื่องเขตอนุรักษ์อะไรต่าง ๆ ทางทิศเหนือกับทิศตะวันตก

ของตัวปราสาท ผมถามว่าทิศเหนือกับทิศตะวันตกของตัวปราสาทท่านรัฐมนตรีว่าเป็นเขตไทยไหม ถ้าเป็นเขตไทย การที่เขายังไม่กำหนดเขตตรงนี้ทำไมต้องเป็นสปิริตของการประนีประนอม ก็ของเรานี้ครับ แต่จำได้ใช่ไหมครับเวลาเขาบันทึกมาถึงเรา เขาไม่ได้แม้แต่เรียกว่าทับซ้อน เขาบอกของเขาครับ แล้วท่านก็ไปเขียนแถลงการณ์ร่วมอย่างนี้ เพราะฉะนั้นไม่ใช่แค่ตัวขอบปราสาทแล้ว ปัญหาก็คือว่าการบริหารจัดการพื้นที่ซึ่งไทยถือว่าเป็นของไทยในปัจจุบันตามสันปันน้ำต่อไปนี้มีสิทธิเข้ามาบริหารจัดการ และบริหารจัดการอย่างไร ยูเนสโกคุยกับกัมพูชา ไม่ต้องคุยกับไทย กระทบอธิปไตยใหม่ หนังสือสัญญาใหม่ แล้วไหนล่ะกระบวนการตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ๑ ในมาตราที่ท่านอยากแก้ไข

ข้อที่สาม บอกว่าให้ใช้แผนที่ที่แนบท้ายแทนแผนที่แผนผังอื่น ๆ กระผมก็มีข้อสังเกต แผนที่ฉบับนี้เวลาท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงกับคนไทยท่านก็เอาไปดูตรงขอบปราสาทแล้วก็ดีเส้นปี ๒๕๐๕ เพื่อจะบอกว่ามันไม่ได้เกินเลย แต่บนแผนที่แผนที่นี้ท่านรัฐมนตรีก็ย้ายใหม่ แล้วบอกว่าตรงนี้ทั้งหมดไม่ใช่ของไทยทิศตะวันตกทั้งหมดไม่ใช่ของไทย ทิศเหนือทั้งหมดไม่ใช่ของไทย ทิศตะวันออกบางส่วนไม่ใช่ของไทย กล้ายืนยันใหม่ ท่านสังเกตไหมครับเวลาเขาเสนอไปเขาไม่ได้ดีเส้นปี ๒๕๐๕ ส่งไปด้วยครับ แต่แผนที่นี้ ยังเป็นแผนที่ซึ่งสอดคล้องกับแผนที่ที่เป็นเส้นสีแดงในภาพแรกของผมคือแผนที่ที่เขาใช้เพื่อต่อสู้คดีตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ท่านไปปรับทำไมครับแผนที่นี้ ผมพูดว่าปี ๒๕๐๕ ที่แพ้คดี ไทยไปต่อสู้ว่าแผนที่ที่ทำขึ้นไม่ได้เป็นการปักปันเขตแดน เป็นเรื่องของการใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ศาลบอกว่าคุณรับแผนที่แล้วคุณต่อสู้ไม่ได้ วันนี้ท่านก็ไปรับแผนที่อีกท่านก็บอกว่าไม่เป็นไรหรอกเรื่องมรดกโลกไม่เกี่ยวกับเรื่องเขตแดน แต่ท่านก็รับแผนที่ไปแล้ว ก็ซ้ารอยกับเหตุของการแพ้คดีเมื่อปี ๒๕๐๕ แล้วพอมาข้อ ๔ พื้นที่ด้านตะวันตก ด้านทิศเหนือทั้งหมดที่เป็นของไทย ท่านก็บอกว่าระหว่างนี้กรรมการปักปันเขตแดนยังทำงานไม่เสร็จ ท่านรู้ไหมกว่าเขาจะมาทำตรงนี้ใช้เวลาอีกเท่าไรผู้เชี่ยวชาญบอกประมาณ ๑๐ ปี แต่ที่ท่านไปตกลงกับเขาก็คือว่าภายในปี ๒๕๕๓ เรากับกัมพูชาต้องเสนอแผนบริหารจัดการพื้นที่ตรงนี้ร่วมกัน ผมถือว่าแถลงการณ์ร่วมของท่านเป็นการไปยอมรับทั้งแผนที่ เป็นการไปยอมรับทั้งสิทธิของกัมพูชาในการมาบริหารจัดการในเขตแดนไทยแล้วซ้าร้ายข้อสุดท้ายก็ยิ่งเอายูเนสโกมาเป็นพยานให้ด้วยที่ท่านไปขอขอบคุณเขานี้ครับกระผมจึงกราบเรียนว่าทุกคนถึงตกใจ ตกใจว่าถ้ากันจนถึงขนาดนี้ตกใจว่าใครก็ตามซึ่งพยายามรักษาผลประโยชน์ไทยท่านก็ย้ายไปอยู่ที่อื่นบ้าง ไม่รู้เรื่องนี้หรือเรื่องที่ว่าท่านขอเอกสารซีทีเอ็กซ์ (CTX) แล้วก็ไม่ได้ แล้วขณะนี้ก็ไปกล่าวหาคนที่เขามีความเห็นที่ท่านทำผิด ทำเสียหายไปว่าเขาไปสร้างความขัดแย้งระหว่างประเทศ ไม่ใช่นโยบายของท่าน การกระทำของท่านนั้นแหละคือที่มาของความขัดแย้งระหว่างประเทศเพราะทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายกัมพูชาจะไม่พอใจครับ แต่ถ้าท่านเดินตามแนวที่เคยทำกันมาก่อนว่าถ้าจะทำเรื่องมรดกโลกทำร่วมกันไม่ต้องสนใจเรื่องเขตแดนหรือขึ้นกันไปฝ่ายเดียวเรื่องเขตแดนก็มีการไปหาข้อยุติอย่างอื่น มันก็จะไม่เป็นปัญหา ผมกราบเรียนว่าด้วยเหตุนี้ครับผมถือว่า ๑. ท่านหลีกเลี่ยงรัฐธรรมนูญ ไม่เอาหนังสือสัญญาที่เกี่ยวข้องกระทบกับอธิปไตยของไทยมาเข้าสู่สภา มาผ่านกระบวนการทำให้ข้อมูลกับความเห็นชอบของประชาชนข้ออ้างท่านข้อเดียวเรื่องไม่เปิดเผยอะไร เพราะว่าทุกเรื่องลับหมด เสนอกี่ครั้งก็วาระจร ลับ วาระจร ลับ เก็บแผนที่เก็บกลับหมดเลยครับ แล้วให้เหตุผลว่าอย่างไร

ครับ ๑. กลัวคนกัมพูชา โกรธ ๒. การปล่อยให้เขาตีบริเวณรอบตัวปราสาทคือการละเมิดสิทธิของไทยสงวนมาโดยตลอด และให้พื้นที่เกินเลยไปกว่าคำพิพากษาของศาลโลก ๓. ในเขตบัพเพอร์ โซนทั้งหมดไม่ว่าจะจะเป็นพื้นที่ที่เราเห็นว่าเป็นของเขาหรือของเรา หรือจะเรียกว่าทับซ้อน หรือที่เขาคิดว่าเป็นของเขาทั้งหมด ต่อไปนี้เรามีอำนาจในการบริหารจัดการและเขาพูดง่าย ๆ คือตัวหลักในการทำงานเรื่องนี้กับยูเนสโก ไทยมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยร่วมมือกับเขาเท่านั้น และการยอมรับแผนที่จะเป็นการย่อนรอยที่อาจจะถูกนำมาอ้างปิดปากเราในอนาคตอีกเมื่อมีการพิพาทกันในเรื่องเขตแดน ผู้เชี่ยวชาญที่เขาติดตามเรื่องนี้เขามองไม่เห็นทางออกนอกจากการที่ประชาชนคนไทยทั่วประเทศจะต้องหาทางยับยั้งเรื่องนี้ ผมก็อยากจะเรียนไปถึงเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนเพราะท่านคือผู้แทนปวงชนชาวไทยเป็นคนไทย สิ่งหนึ่งซึ่งท่านทำได้เลยเพื่อช่วยเราบอกกับยูเนสโกว่าเราไม่เห็นด้วยกับการกระทำ ไม่ยอมรับเรื่องนี้คือไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและท่านนายกรัฐมนตรี แล้วพวกเราทุกคนที่เป็นคนไทยจะเดินหน้าณรงค์ต่อ ใครจะฟ้องศาลปกครอง ใครจะทำหนังสือไปถึงยูเนสโกก็จะต้องไปในทางเดียวกันว่าเราจะไม่ยอมรับการที่ท่านไปทำข้อผูกพันเกินอำนาจของท่าน กระทบอธิปไตยกระทบดินแดนของไทย เพราะฉะนั้นรวมทั้งเพื่อนสมาชิกซึ่งได้บอกว่าเคยเสียไป ๑ บาทนี้ครับ วันนี้ขอ ๑ เสียงครับ ๑ เสียงที่จะบอกว่าเรายังสงวนสิทธิอยู่ไม่ได้ไปรุกรานไม่ได้ไปทะเลาะกับเพื่อนบ้าน แต่สงวนสิทธิที่พึงมีไว้ตามกฎหมายที่รัฐบาลทุกชุดเขาปฏิบัติมาผมถึงบอกว่า ถ้าเป็น ๔ เดือนที่ท่านทดแทนบุญคุณของประเทศ พวกผมไม่มายืนตรงนี้ แต่ว่าถ้าไปทดแทนบุญคุณของใครไม่ทราบแล้วกระทบกระเทือนต่อประเทศนี้พวกผมยอมไม่ได้หรอกครับ คนเขาก็สงสัยเหลือเกินว่าที่ไปทำทั้งหมดนี้มันเป็นเพราะอะไรมีแรงจูงใจ มันมีปัญหาความไม่เข้าใจหรือมีผลประโยชน์แอบแฝงอยู่ ผมก็บอกว่าโฆษกของทางกัมพูชาเคยให้สัมภาษณ์เร็ว ๆ ผ่านสำนักข่าวเอเอฟพี (AFP) ว่าอดีตนายกรัฐมนตรีไทยกำลังจะไปทำธุรกิจใหญ่ในเกาะกง ไม่ใช่เรื่องโรงไฟฟ้าที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด จะเนรมิตให้เป็นศูนย์บันเทิงมีกาสิโน ผมอยากเรียนว่าเรื่องของประเทศเรื่องแบบนี้มือสมัครเล่นไม่ได้หรอกครับ ต้องศึกษาผลกระทบในทางกฎหมายระหว่างประเทศ ต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติให้ถึงที่สุด พลาดพลั้งง่าย ๆ ในวันข้างหน้าแก้ยาก วันที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปพบทางกัมพูชา กระทรวงบอกว่าเรื่องพื้นที่ทับซ้อนในทะเลจะพูดอะไรก็พูดนะครับ แต่อย่าเอา ปตท. สผ. ไปขอสัมปทานจากเขา เพราะเท่ากับเป็นการยอมรับว่ามันเป็นของเขา ท่านก็อุตส่าห์ผลอพุดไปด้วย เหตุผลทั้งหลายเหล่านี้ผมถึงบอกครับว่าผมไว้วางใจท่านไม่ได้ และที่ผมไม่อยากเชื่อก็คือว่าความเสียหายร้ายแรงอย่างนี้สิ่งที่ท่านทำได้กลับเบี่ยงเบนประเด็นมากล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์มากล่าวหาอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผมเรียนว่าถ้าพรรคประชาธิปัตย์ทำอะไรผิดในเรื่องนี้มีเรื่องเดียวครับคือทำให้ ๒ ท่านนี้เกิดทางการเมือง และบุญคุณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือแผ่นดินครับ ท่านจะเนรมิตหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมชที่จริงถ้าท่านจะเนรมิตพันตำรวจโท ทักษิณ สักครั้งหนึ่งที่เนรมิตหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ผมว่าบ้านเมืองจะไปได้ดีกว่านี้

ผมเคยเรียนท่านนายกรัฐมนตรีในการอภิปรายนโยบายมาแล้วว่าถ้าท่านเดินหน้าตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินทำงานเพื่อพี่น้องประชาชนปัญหาบ้านเมืองจะค่อย ๆ หดไปครับ ท่านจะทำได้มากได้น้อย

บ้านเมืองก็คงจะสงบประชาชนก็จะให้โอกาส แต่ว่าถ้าการทำงานของท่านยังสร้างปัญหาความขัดแย้งความ
กลางแกลงใจว่าท่านทำงานเพื่อใคร บ้านเมืองไม่มีทางสงบ ด้วยเหตุผลทั้งหลายที่กระผมได้กราบเรียนมาเรา
เห็นว่า ๔ เดือนที่ผ่านมาเพียงพอแล้วที่จะพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่าพวกกระผมไม่ไว้วางใจท่าน
นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีอีก ๖ ท่าน

นายสมักร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผมต้องขอประกาศ
ในสภานี้ วันนี้ ผมไม่เคยเนรคุณหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ถ้าอย่างนั้นสมควรแล้วครับที่พูดผิดแล้วถอนเสีย
เมื่อคืน ผมไม่เคยเนรคุณหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช และสำคัญที่สุดก็คือผมเป็นคนที่มีบุญคุณต่อท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ คนที่มีบุญคุณคือคนนี้ครับเพราะฉะนั้นผมไม่ต้องไปตอบแทนบุญคุณนายกรัฐมนตรีทักษิณ อดีตท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณจะต้องตอบแทนบุญคุณผม โปรดเข้าใจด้วย ผมนี้ละครับเป็นคนทำให้เกิดบุญคุณกับนายกรัฐมนตรีทักษิณ เพราะฉะนั้นที่พูดมาบอก ๔ เดือน ผมจะต้องไปตอบแทนบุญคุณพูดไปพูดมา ไม่หอรอกครับผมไม่ต้องตอบแทนบุญคุณ ผมเป็นคนทำบุญคุณให้นายกรัฐมนตรีทักษิณ ต้องรู้เรื่องนี้ด้วยครับ ผมก็นั่งทนฟังมาตั้งแต่ต้น แหม ตื่นเต้นนักหนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนจบ โอ้โฮ เอกสารอะไรนักหนา พูดไปอย่างไรยกกันมึนหมาก็เรื่องพรรคอย่างนี้ครับ แน่นนอนครับ คนเกิดปี ๒๕๐๗ กับคนที่เกิดปี ๒๕๓๘ อายุมันแตกต่างกัน ๒๙ ปีครับ ตอนเกิดเหตุผมอายุ ๒๙ ปี แล้วบัดนี้อายุ ๗๓ ปี สติปัญญายังมีครบถ้วน เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาหอรอกครับผมฟังได้เพราะในสภานี้มันคนละเสียงเท่ากัน จะอบรมบ่มนิสัยอย่างไรก็ได้ครับ จะดูถูกดูแคลนอย่างไรใครก็ได้ แต่ว่าคุณพ่อคุณแม่ผมอบรมสั่งสอนมาไม่ให้เป็นดูถูกดูแคลนใครโดยไม่มีเหตุผล วันนี้ละครับ ผมถูกคนอายุ ๔๐ กว่าปีดูแคลนโดยไม่มีเหตุผล แต่ผมทนได้ครับผมจะบอกให้ฟังที่จบไปเมื่อสักครู่ผมไม่อยากจะให้ข้ามกระโดดไป ทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดมาที่อธิบายความทั้งหมดนั้นนี่หรือครับว่าคนที่อายุ ๗๓ ปีจะไม่รู้เรื่องที่ยกมาพูดมันน่าตื่นเต้นอะไรแค่นั้นครับ ข้อเท็จจริงก็คือว่าเราแพ้คดีความ ที่มาประกาศยืนยันก็เพราะว่าจะประพุดิตัวเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การสหประชาชาติจึงยอมให้เขาอย่างนั้นแล้วยอมมาก็ปีแล้วครับ ยอมมา ๔๕ ปี สงวนสิทธิใหม่ครับ สงวน เดี่ยวนี้รัฐบาลนี้ก็สงวนสิทธิครับ ทุกอย่างที่ทำไปสงวนสิทธิทั้งนั้น แล้วที่ทำมาทั้งหมดนี้กระทรวงการต่างประเทศเขาไม่ได้เป็นพวกรัฐบาลประชารไทยหรือครับ เขาตรวจสอบทุกระยะ เขาอยู่ทั้งหมดจะทำอะไรอย่างไร ๆ นั้น เราทำตามแนวทางที่เขาตั้งเอาไว้ให้ เพราะฉะนั้นจะบอกให้ฟังว่าที่ตัดสินใจดำเนินการไปทั้งหมดนั้นกระทรวงการต่างประเทศเขาอยู่ข้างหลัง ไม่ได้คิดทำเองเองอะไรต่าง ๆ ผมไม่เข้าใจเลยครับ ทำไมมันถึงเรื่องราวมันเป็นไปได้ว่าเรื่องนี้มันกลายเป็นเรื่องจะเอาประเทศชาติไปขาย แต่ท่านรู้ไหมครับว่าสิ่งที่ท่านจุดชนวนมาถึงวันนี้ไม่ตรีของ ๒ ประเทศมันเกิดอะไรขึ้น คนไทยที่อยู่กัมพูชาแจ่งเข้ามาแล้วครับนอนตาไม่หลับแล้ว ถามว่ากองทัพอากาศนั้นเครื่องบิน ซี ๑๓๐ ยังพร้อมอยู่หรือเปล่าจุดชนวนกันเล่นกันจนกระทั่งไม่ดูหัวดูหาง ปลุกระดมกันแบบชนิดไม่ดูอะไรอย่างไรเลยครับท่านเป็นฝ่ายค้านจะเล่นอย่างไรก็ลองเล่นดู แต่ว่าผมเป็นรัฐบาล เป็นหัวหน้ารัฐบาลด้วย ผมต้องรักษาไม่ตรีของบ้านเมือง ๒ บ้านนี้ไว้ครับ ใครจะมาดูตำว่ากล่าวจะทำมาหากินอะไรอย่างไร พูดเถอะครับ แต่ท่านต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าเป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า มีผลประโยชน์อย่างไรหรือเปล่า บอกว่ามีสมักรเล่น นี้ละครับสมักรจริง

ครับ ผมจะบอกให้ฟังนะครับพูดมาทั้งหมด อภิปรายมาทั้งหมด ผมไม่อยากไปต่อแยะแต่ละข้อ แต่ที่แค่นเขียนมาผมยืนยันครับ ผมตำหนิว่าแค่นไม่มีอะไรเสียหายหรือครับ เพราะแค่นจริงเขียนมา ๙ ข้อ คนฟังทั้งบ้านทั้งเมืองเขาคิดหรือครับว่าผมมันเป็นคนแย่นขนาดนั้น มันน่าทุเรศขนาดนั้น ๔ เดือน มาบอกจะทนนไม่ได้ ข้อเท็จจริงคือว่าทนนให้พรรครัฐบาลชุดนี้มันบริหารไปไม่ได้เพราะมันยาวเหลือเกิน ๔ เดือน เมื่อไรมันจะไปเสียที เมื่อไรถึงจะเป็นโอกาสของเราทำไมพรรคการเมืองพรรคอย่างนี้เสียงเครื่องเป็นอย่างนี้ถึงมีโอกาสดัดสนิโครงการใหญ่มาให้มาในบ้านเมืองอย่างนี้ น่าตื่นเต้นรถเมล์จะแก๊ก็แสนล้านบาท คนก็บอกขนส่งมวลชนนั่นหลายแสนล้านบาทครับ โครงการผันน้ำก็เป็นแสนล้านบาท โครงการรถไฟรางคู่ก็แสนล้านบาทจะทำอะไรบ้างเอิญใหญ่มาให้มาทำไมรัฐบาลหน้าโง่พรรคนี้มันถึงมีโอกาครับ อันนี้ละครับมันแสดงออกมาตรงที่เขียนมาให้ ๙ ข้อนั้นละครับ ปีที่แล้วเวลาคนเราจะดูความอยากนี้แหม มันอยากเหลือเกินอยากเป็นนายกรัฐมนตรี ก็แสดงความอยากให้คนเขาเห็นทั้งบ้านทั้งเมืองที่แล้วมาก่อนจะตั้งรัฐบาลไม่ได้แสดงความอยากอะไรเลยหรือครับนั้น ๑๖๔ คนกับ ๓๑๖ คนนี้ยังดิ้นรนกระวนกระวายจะเอาให้ได้ แล้วอย่างไรครับ มันก็เป็นไปไม่ได้ แล้วก็ ๔ เดือนเท่านั้นมีใหม่ละครับ ผมจะบอกให้ฟังนะครับว่าอ้ายที่ไม่ให้อภิปรายเพราะมันอภิปรายในเวลาที่เขาตั้งไว้สำหรับจะท่างบประมาณธรรมดาเขาเปิด ๓ วันเขาปิดนี้เปิด ๒ อาทิตย์ล่วงหน้าเพราะมีกฎหมายจะต้องทำเท่านั้นละครับ แล้วก็จะสอดแทรกมาให้ได้ ผมก็บอกว่า เออ เขาอยากจะทำอะไรก็ได้ ข้อเท็จจริงให้คนทั้งบ้านเมืองนี้เขารู้สิครับว่าถ้ามันเอาตรงนี้ไม่ได้แล้วรอไปถึงเปิดสภาเดือนสิงหาคมมันก็ยื่นไม่ได้ ให้ชาวบ้านเขารู้สิครับว่าอีก ๔ เดือนข้างหน้าก็ยื่นไม่ได้ครับ เพราะวาระเขาไม่ให้อื่น ปิดสภาอีก ๒ เดือนก็ยังยื่นไม่ได้ครับ ต้องวันที่ ๒๑ มกราคม ปี ๒๕๕๒ จึงจะยื่นไม่ไว้วางใจได้ ต้องรอเกือบปีครับถ้าเพื่อจริง ๆ ตั้งแต่เข้ามา เพราะฉะนั้น ๔ เดือนมันทุกข์ทรมานเหลือเกิน เพราะฉะนั้นเปิดสภาเพื่อจะงบประมาณจึงจะสอดแทรกเอาให้ได้ ก็เมื่อผมจัดการแก้ไขได้วันนี้ประชุมกรรมก็เอาให้เลิกเร็วเพื่อจะมาที่นี้ ตอนบ่ายนี้ก็ยกเลิกหมด เมื่อยกเลิกเขาได้วันพุธยกเลิกได้หมดก็เอาเลยสิครับเมื่อวันจันทร์ยังต้องมาประชุมที่นี้เลยครับ ขอเขาประชุมที่นี้ก็ยกเลิกไปแต่ว่ามาทำให้วุฒิสภา ให้ฝ่ายค้านแล้วไม่ให้วุฒิสภา ก็ต้องให้ด้วยกัน นี่คิดตึนะครับนี่คิดตีครับแต่ถูกเยาะเย้ยถากถาง โอ้อโฮ ถูกอะไรบิบบังคับ ช่างนอกที่มันนั้นไม่บิบบังคับอะไรหรือครับ ไม่หรือครับ ผมทนได้ ถ้าท่านทางฝ่ายค้านเห็นว่าช่างนอกที่เขาทำมีเหตุผลก็เป็นสิทธิของท่าน จะยกย่องสรรเสริญก็มีสิทธิของท่านแต่ผมไม่เอ๋ยโยงโยให้มันเสียให้มาประท้วงผมหรือครับ ไม่มีหรือครับเรื่องพูดจาเฉียดไปเฉียดมาผมไม่พูดหรือครับแต่ถ้าเห็นดีเห็นงามก็เป็นสิทธิของท่านแต่ที่ว่าที่เข้ามาพูดในนี้ไม่ได้กลัวพวกช่างนอกหรือครับแต่ว่าเพราะเป็นหน้าที่ของผม อ้ายคนหน้าตาอย่างนี้อยู่ในการเมืองมาก่อนชีวิตนี้อะไรมันไร้สมรรถภาพขนาดทำให้เด็กอายุ ๔๐ กว่าปีพูดจากระแทกกระทั้นมันถึงขนาดนั้นเขี้ยวหรือครับ แหมหน้ามันโง่ขนาดนี้หรือครับนี่ สติปัญญามันไม่มีเลยเขี้ยวหรือครับโอ้อโฮ ผมบอกจริง ๆ ผมก็เสียใจจริง อาจารย์เสนีย์ค่าน้อยผมไม่เคย คนอย่างผมนะรู้จักบุญคุณคนครับ เพราะว่าพรรคประชาธิปไตยสร้างผมมา ผมนี่ละครับเป็นนักการเมืองที่เดินออกมาแล้วไม่เคยดูหมิ่นดูแคลนพรรคประชาธิปไตยผมยกย่องพรรคการเมืองพรรคนี้แล้วพูดจาให้คะแนนพรรคนี้เสมอ แต่ว่าเมื่อเวลาที่มีการเมืองมันมา มีกระทบกระทั่งกันบ้างก็เล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ไม่เนรคุณครับ ใครจะคิดเนรคุณใครสุดแท้แต่ แต่ไม่มีสำหรับผม

เพราะฉะนั้นกรุณาอย่าเก่งกาจเกินขนาดเลยครับ โอ้โฮ ใช้ถ้อยคำสุดท้ายคงคิดไว้ดีแล้วละครับเนรคุณอาจารย์ เสนีย์ โอ๊ย สักร้อยหนึ่ง สักครึ่งหนึ่งที่ทำบุญคุณครับ โอ๊ย มากเกินไปครับเวลาที่ไม่วู้อะไรแล้วนี่แล้วมาแสดง เหมือนกับที่เรื่องใน ครม. นี้ ผมถอนออกมาทำไมครับเรื่องนั้น เพราะว่าเขาคิดมา วันที่ ๑๖ มันวันจะเข้า ครม. แต่ว่าก่อนหน้านั้นด่ากันมา ๑๐ วัน เอกสารผมก็ยังไม่ได้เห็น แต่ท่านก็เก่งละครับ เขาคิดมาท่านก็รู้แล้ว ตอบโต้กันมา ๑๐ กว่าวันครับเอามาถึงผมก็บอกอ้ายนี่ละครับคือเหยื่อที่เขาจะเอามาปล่อยให้ทั้งนั้น ผมบอกคุณช่วยไปทำมาที่เถอะ เอากลับไปทำใหม่ คนที่ทำนี่ไม่ใช่การเมืองนะครับ งบประมาณกับสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คุณไปช่วยประชุมกับทางซีทีเขาตั้งฐานมาไปแสดงให้ดูสิจะทำให้ดูก่อนว่าเพราะถูกด่าว่าเลือกบริษัทไว้แล้ว ผมบอกให้ไปทำเลยครับว่าจะประมวลอย่างไร จะเชิญชวนอย่างไร เมื่อวานวุฒิสมาชิกบอกเลยครับของท่านทำได้เรียบร้อย ผมยินดีเลย ผมยังบอกผมได้ลูกค้าแล้ววันนี้ มีคนที่เอามาแข่งขัน เขาติดตามงานนี้ครับก็ลองดูสิครับ แต่ละอัน ๆ ที่ยกมาถ้าผมจะไม่ดูหัวข้อที่จัดไว้เสียบ้างก็จะกระไรอยู่นะครับขอคุณนิดหนึ่งนะครับปกติเป็นคนไม่ค่อยดูบทหรือครับ โอ้โฮ ด้านเศรษฐกิจประสบปัญหาเกี่ยวกับพลังงาน เรื่องปากท้อง ความไม่สงบปัญหาชายแดนภาคใต้ ต้องการความสมานฉันท์ในชาติ โอ้โฮ เรื่องพลังงานผมถูกต้องครับ ผมพูดชัดเจนเลย คือความคิดของคนมันก็ไม่เหมือนกันครับ มันก็เป็นไปได้ ท่านมาเป็นรัฐบาลเอาเลยครับเข้ามาล่อ ปตท. ให้มันแจ้งไปต่อหน้าต่อตาเลยเพราะต้องการเอาเงินมาให้ น้ำมันมันถูกก็คิดสิครับ มาเลเซียเขาโดนเรื่องน้ำมันแพง ถูกต้องครับ เพราะมาเลเซียอุดหนุน น้ำตาลก็ถูกกว่า น้ำมันก็ถูกกว่าเขาอุดหนุนหมด แล้วเพราะเหตุว่านายกรัฐมนตรีมาเลเซียประทานโทษนะครับไปพูดถึงเขาชนิดหนึ่ง เพราะเหตุว่าเขาไม่ได้ ๒ ใน ๓ ซึ่งไม่ใช่ระบบเลยผมนี้ประชุมโฟร์ อายส์ (Four eyes) กันมา นั่งกัน ๔ ตา มานี้ ผมบอกว่ามีไหมครับ มีข้อกำหนดไหมบอกไม่มี เหลือ ๕๐ ปีครึ่งศตวรรษมันจะชนะ ๒ ใน ๓ ตลอด มาท่านนี้ช่วยไปหน่อย ๆ ฝ่ายค้านแข็งขึ้นแท้ไป ๘ แต้ม โดนเดินขบวน ชนะเกินครึ่งแต่ไม่ถึง ๒ ใน ๓ ก็โดนเข้าไปแล้วก็ล่อกันใหญ่เลยครับ ล่อกันเองครับ บังเอิญเจอ ถามว่าตกลงมาเลเซียเกิดเหตุไหมเกิดเหตุ เรื่องอะไรครับ อุดหนุนน้ำมัน อุดหนุนข้าวสาร อุดหนุนน้ำตาล อุดหนุนหมดครับก็โดนไหมครับ แล้วประเทศไทยโดนไหม ก็โดนครับ มันโดนกันทั้งโลกนะครับ บางประเทศเขาผลักรัฐบาลออกไปเลย แต่ว่าที่นี้เคราะห์ดีนะครับมันตั้งตัวเอาไว้ทัน รัฐบาลก่อนเขาทำเอาไว้ครับ เขาจัดการเอาไว้ ก็ในยามที่ราคามันไม่บ้าเลียดอย่างนั้นเขาก็ใช้ระบบกองทุน เขาก็อุดหนุนกันไปอุดหนุนกันมา วันดีคืนดีเขาก็คงจะรู้ประมาณการไว้ได้เขาก็จัดการให้เสร็จ เวลานี้ น้ำมันวิ่งขึ้นวิ่งลงก็ไม่มีปัญหานั้นครับ เพราะคนไทยรู้แล้ว เข้าใจแล้ว เข้าใจว่าไม่ใช่เป็นความผิดของรัฐบาล ไม่ใช่ความโง่ของรัฐบาล เพราะเหตุว่ามันราคาต่างชาติแล้วน้ำมันมันแพงก็กระทบราคาสินค้า ราคาสินค้าแพงก็เพราะราคาน้ำมันมันแพงมันอะไรละครับ ราคาข้าว โอ้โฮ มีวิกฤติการณ์ อายเขาบอกร้อยไร ข้าวราคาแพงทั้งโลกแต่เมืองไทยขาวนาเดินขบวนแห่งละสิครับ มันต้องมีเหตุครับ ต้องมีเหตุครับราคาทั่วโลกมันแพงครับ แต่ว่าพ่อค้ามาเล่นกับโรงสี โรงสีไปกดขาวนา แล้วรัฐบาลทนไหมรัฐบาลก็ทนไม่ได้ครับ รัฐบาลบอกจะซื้อ ๑๔,๐๐๐ บาท เอาสิจะซื้อ ๑๔,๐๐๐ บาท ใครจะเอามา ก็ซื้ออย่างไรครับ ซื้อนาปรังนี้ ๒ ล้าน ๕ แสนบาท จะออกเดือนกรกฎาคมพอเดือนมิถุนายนก็ดำเนินการ ไม่ช้าหรอกครับ เพราะข้าวมันยังไม่ออก ก็เตรียมไว้สำหรับตรงนี้คือทุกอย่างก็ทำ นี่แหละครับคือ

งานที่ทำครับ น้ำตาลก็แก้ไขครับ มีปัญหาอะไรก็ต้องทำงานไม่ใช่ นั่งหลับทำหูหลับตาอยู่ แต่أيความอยากได้ใครดี บอก โอ้โฮ แล้วก็เขียนญัตติดูแคลนกันมา ผมดูแล้ว ผมฟังแล้วก็ต้องพยายามอดกลั้น ให้เรียงแถวตามนั้น มันจะยาวเกินไป ผมใช้วิธีรวบรัด ผมใช้วิธีแสดงให้เห็นชัดเจนเลยเขียนไว้เลยว่าเวลาที่ดำเนินการกันมานั้นปัญหาเรื่องสมานฉันท์ ดำเนินคดีเยี่ยมผมพูดจาอย่างโน้นอย่างนี้ ถ้าหากว่าผมเป็นคนเลวทรามต่ำช้าอย่างนั้นละก็ไม่ใช่หรือครับกล่าวหาข้อที่ ๑ ว่าตั้งรัฐบาลเอาคนไม่มีความรู้ความสามารถ เอานักเลงเข้ามาต่าง ๆ แล้วตกลงเขาวัดกันด้วยอะไรครับนี่ เขาไม่ได้บอกว่าเป็นรัฐมนตรีต้องมีปริญญาตรีหรือครับนี่แล้วทุกคนที่เข้ามาไม่ได้ปริญญาตรีหรือ เขาก็ได้ปริญญาตรีก็มีขอบเขตอย่างนั้นแล้วพรรคการเมืองของท่านตอนเป็นรัฐบาลนี้สมาชิกในพรรคที่รับเลือกตั้งมาไม่มีใครเป็นรัฐมนตรีเลยหรือครับ เขียวคนนอกมาหมดเลยครับ เคยทำไหมครับ ผมก็ไม่เคย ผมเคยอยู่แต่ผมไม่เคยเห็นตอนท่านเป็นรัฐบาลบริหารผมก็เคยเห็นเอาคนนอกมาขนาดนั้น คนเก่งท่านมีเยอะครับ คนเก่งมีเยอะก็ชื่นชมว่าเก่ง แต่ว่าพรรคนี้คนเก่งมันมีไม่เยอะแล้วทำอย่างไรครับแต่ระบบพรรคมันยังมีอยู่ เขาเลือกตั้งมาเขามีอย่างโน้นอย่างนี้ อย่างนั้น สักส่วนอย่างนี้มันมีทุกพรรคละครับ แต่ทำไมถึงดูแคลนทางนี้ละครับ ก็จำนวน ส.ส. เขาเป็นฐาน เขาได้ฐานมานี่ครับ ได้ฐาน ๒๓๓ คน ทำไม่ตั้งรัฐบาลไม่ได้ครับ ให้ ๑๖๔ คน ตั้งหรือครับ ๒๓๓ คน ไม่ตั้งแล้วคนสังกัดพรรคอื่นอีก ๕ พรรค เขาก็นั่งดูกันว่าอยู่ข้างไหนดี อยู่ข้างโน้นปรีม อยู่ข้างนี้ไม่ปรีม ๓๑๖ คน ต่อ ๒๖๔ คน เขาก็อยู่ข้างนี้แล้วอย่างไรครับ ก็เพราะแสดงให้เห็นคนทั้งบ้านทั้งเมืองเขาเห็นว่าอยากเป็นอยากอะไรแล้วไม่ได้ อย่างนั้นเลย ๔ เดือนแล้วถึงจะต้องมาแค่นกันอย่างนี้ พูดกันชัดเจนเลยครับ พูดกันไม่ต้องเกรงใจเลย ต้องอธิบายให้ฟังคนทั้งบ้านเมืองจะได้เข้าใจเสียครับว่าพูดจาอะไรต่าง ๆ ประโยชน์กัน ๆ ขอยืนยันครับทุกหนทุกแห่งที่ท่านนั้นมันมีเหตุผลในการดำเนินการ ท่านไม่ได้นั่งอยู่ใน ครม. คนที่คาบเอามาบอกนั้นทีหลังก็ให้เขาเล่าให้มันครบถ้วนหน่อยสิครับ ถามสิครับใน ครม. คนนั่งหัวโต๊ะลงไปถามสิว่ามี นายกรัฐมนตรีคนไหนที่ประชุมกันมา ๔ เดือนจะสามารถผูกพันคน ๓๕ คนให้นั่งทำงานร่วมกันอยู่เหมือนคนในครอบครัวกันยืนอยู่ตรงนี้ละครับที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลที่มีคน ๖ พรรคแล้วอยู่กันเหมือนพรรคเดียวคนนี้ละครับ ใครจะคิดอะไรอย่างไรรู้ที่สุดแต่ คิดเล็ก คิดน้อยหนังสือพิมพ์ไปทำให้คิดมากที่สุดแต่จะเอาไปทำข่าวไม่มีปัญหาหรือครับ บางครั้งบางครั้งวาทะไปกินข้าวกัน อู้หู นักข่าว ไปบ้าเลือด ผมบอกผมต้องแสดงความประหลาดใจได้หาว่าทำหน้าที่ทำตากับผู้สื่อข่าวทำไมละครับก็ผมนัดกันเงียบ ๆ คุณตะบันมากันเป็นร้อย คนมา กินข้าว ๘ คน แน่นอนครับผมกินข้าวกันกับ ๖ ท่าน อาวุโสกว่าผมก็มี ๒ ท่าน นั่งกินข้าวด้วยกันเสร็จแล้วตกลงผมจัดการอย่างไรผมไม่บอกหรือครับ แต่ออกมาเขาจะคุยเรื่องไหนท่านก็บอกเรื่องนั้น ถามนำถามไปถามมาถึงขั้นมันยังจะต้องคิดแล้วจะถอนตัวไหมท่านอาวุโสท่านบอกขอคิดดูก่อนเท่านั้นละครับเป็นเรื่องใหญ่เลย แต่ลองตามข่าวดูไหมละครับ ป้ายท่านประชุมพรรคท่านรีบแถลงเลยเปล่าไม่ใช่ออย่างนั้น นักการเมืองอย่างผมก็ต้องหัวเราะในใจ เพราะเรตกลงกันข้างในว่าไม่แถลงสิ่งที่พูดกัน แล้วมาเสร็จเรียบร้อยแล้วพอทางพรรคท่านบอกว่าอย่างไรเราก็ได้แต่หัวเราะหึ ๆ ในใจ นั่นละครับ ของจริงมันเป็นอย่างไรกับข่าวเอ็กเกริกมันเป็นอย่างไรรื่องพรรคอย่างนี้ที่ทำงานกับเรื่องนี้ ผมทำงานทุกอย่าง ผมทำงานไม่ใช่ว่าไม่รู้เรื่องต่าง ๆ จริงของผมไม่เก่งหรือครับ ไม่เก่งอย่างหลายคนในพรรคประชาธิปไตย แต่ผมก็รู้จักที่จะฟังความข้าราชการประจำว่าจริง ๆ

มันต้องเป็นอย่างไร ผมไม่ใช่ตัวเลขหรือกราฟ จีดีพี (GDP : ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ) เท่าไร ๆ ผมให้คนที่เขาถนัดเขาใช้ เพราะหน้าตาอย่างผมใช้อย่างนั้นไม่ได้ แต่ผมเข้าใจนะครับ เหมือนกับผมไม่ตีกอล์ฟไม่เล่นกอล์ฟเลยครับ แต่นั่งดูกอล์ฟได้รู้สึกตื่นเต้นเลยเวลาเท่าไรเขาเล่นกัน ๔ วันวันสุดท้ายทางโน้นวันอาทิตย์ทางเราตรงกับวันจันทร์ นั่งดูกับเขานี้รอบสุดท้ายก็ตื่นเต้นกับเขาครับ ที่มันสุดท้ายเหมือนกันนิดเดียว ดูเป็นครับ เรียกถูกด้วยอะไรเป็นอะไรอย่างไรแต่ตีกอล์ฟไม่เป็นครับ แต่ว่าของพรรคอย่างนี้ถ้าไปอยู่ใน ครม. มันเข้าใจแล้วมันก็บริหารได้นะครับ มันไม่ได้ถือไม้กอล์ฟ ไม่ต้องมีวงสวิง (Swing) แต่สติปัญญามันอยู่ในหัวนี้ครับมันคิดเป็นครับ รู้ว่าอะไรควรทำ รู้ว่าอะไรควรเว้น ก็เดินทางต้องปรากฏตัว คุณลองสิครับ คุณยังไม่เคยเป็น ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านยังไม่เคยเป็นนายกรัฐมนตรี ผมก็ไม่เคยเป็น ผมเพิ่งเคยเป็นหยก ๆ ๔ เดือนนี้ ถ้าท่านเป็นเขาก็ต้องให้ท่านไปเดินทาง ๙ ประเทศ ต้องไปครับแล้วไปนั่นละครับ บทเรียนกระทรวงการต่างประเทศเขาให้ เราก็จะรู้จักขึ้นว่าตรวจแถวสวนสนามมันเป็นอย่างไร เวลาเจออย่างนี้ไปเรียนเลยครับ บทที่ ๑ เรียนกับประเทศลาวพูดภาษาเดียวกัน บทที่ ๒ เรียนกับพม่า บทที่ ๓ เรียนพม่า เรียนมาแล้ว ๘ บทครับยังเหลืออีกบทหนึ่งยังไม่จบแล้วต่อไปก็ต้องประเทศใหญ่ ๆ แต่ปรากฏว่าเมื่อเวลาได้พบกันแล้วได้คุยกันแล้วมีความผูกพันกัน มีความเข้าใจกัน ทำไม่ละครับ บางคนตั้งชื่ออย่างประเทศพม่า แต่ผมไม่ตั้งชื่อหรือ ผมคุยได้ทั้ง ๓-๔ คน ผมไปเจอกันคนที่ ๒ ที่เวียงจันทน์เสร็จแล้วท่านรับปากเลยกลับมาเยี่ยมผม เยี่ยมผมเสร็จแล้วรีบร้อยแล้วทำไมคนอย่างผมถึงเป็นคนที่ว่าสหประชาชาติ นายบัน คิมุนโทรศัพท์มาหาขอช่วยขอแรงหน่อยครับ รู้จักคุ้นเคยกับทางพม่า เขาเข้าไม่ได้ ผมนี่ละครับเป็นคนเปิดประตูผมเป็นคนพูดกับทางนั้นส่งนำไปก่อนแล้วผมไปเจรจาเอง ถูกตำหนอยบอกว่า โอ๊ยเขาเอามาให้ ไม่ใช่ไปดู ไปฟัง ถูกต้องไม่มีปัญหา แต่ผมเปิดประตูครับ แม่ทัพอเมริกันมาได้นั่งเครื่องบินซี ๑๓๐ (C ๑๓๐) ลงไปนั่น อเมริกันส่งไปอีก ๓-๔ ลำ เขาเกลียดยั้งกับขี้ ประเด็นอยู่ว่า นายกรัฐมนตรีถูกหัวหน้าฝ่ายค้านดูแคลนอย่างแรง พูดจาว่าไม่มีความสามารถจัด ครม. ไม่เป็นสับปะรด แล้วก็บริหารไม่เป็น คิดไม่เป็นแก้ไขปัญหาไม่ได้ การพูดให้ฟังนี้แหละครับ ฟังไป ๆ จะได้ว่า อ้อ คนนี้มันเป็นอย่างนี้เองมันไม่ได้เป็นอย่างที่หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านกล่าวหา ขณะนี้ผมเพิ่งพูดไปได้ ๑๕ นาทีเท่านั้นผมทนฟังหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านพูด ๒ ชั่วโมง ๔๕ นาที ผมยังทนได้เลยครับ อะไรนี่ ๑๕ นาทีที่ฟังแล้ว ประเด็นที่พูดนี้มันน่าฟังหรือครับ การที่ผมพูดผมแสดงความคิดเห็นว่าผมมีความสามารถในการพูดจากับต่างชาตินะครับ ผมเป็นนายกรัฐมนตรีได้ ๔ เดือน ผมสามารถจะเปิดประตูพม่าที่ปิดประตู ผมกำลังจะดึงพม่าออกมาจากเงามืด ผมกำลังทำหน้าที่ของผมอยู่ทำไมผมทำได้ละครับถ้าไม่มีความสามารถ ผมบอกเลยครับว่ากระทรวงการต่างประเทศเขาเป็นพี่เลี้ยง เพราะฉะนั้นถ้าพี่เลี้ยงผมเขาไม่มาทำให้ผมเสียหายผมก็ต้องยกย่องเขาแล้วผมก็ดำเนินการ ผมทำ ผมกำลังคุยให้ฟังว่าผมมีความสามารถในการพูดจากับประเทศต่างประเทอย่างน้อย ๘ ประเทศที่ได้พบกันมาแล้ว เวลาที่พบปะพูดจากันแม้แต่วันเดียว ๒ วัน แต่ก็มีความรู้จักคุ้นเคยกัน มีการโทรศัพท์หากัน มีปัญหาเขาหารือกันลองถามสิครับว่า ๘ ประเทศ ยกเว้นบรูไนที่ยังไม่เจอแต่ท่านก็รู้จักผมว่า เขาได้คบหาสมาคมกับนายกรัฐมนตรีไทย แล้วเขาเป็นอย่างไร แต่คำอภิปรายของท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเมื่อกี้แปลกกันภาษาต่างชาติให้เขาฟังได้จะได้อธิบายทำไมไม่เหมือนที่เจอกับสมัคร คุยกับสมัครไม่ใช่เป็นอย่างนั้น

เลยผมจะบอกให้ฟังนะครับว่าการอภิปรายวันนี้เป็นการอภิปรายดูแคลนหัวหน้ารัฐบาลถ้าผมไม่แสดงให้เห็นว่าผมรู้ ผมมีความสามารถแล้วผมจะไปพูดอะไรตรงไหนอย่างไรผมจะอภิปรายตอบเป็นคำ ๆ มันมากเกินไปผมก็เปลี่ยนแนวทางของผมใหม่ ผมเล่าให้ฟังเท่านั้นละครับว่าผมไม่ได้เป็นอย่างที่กล่าวหาผม แน่نونครับบ้านเมืองนี้มีปัญหา ผมถึงได้เทียบเคียงว่าบ้านเมืองกำลังมีปัญหาอยู่แล้วผมก็เข้ามา ปัญหาขนาดไหนครับ ปัญหาที่เป็นรัฐบาลที่มารับช่วงหลังจากการปฏิวัติ หลังจากการเปลี่ยนแปลง ปฏิวัติแล้วเป็นอย่างไรปฏิวัติแล้วต่างชาติเขาไม่คบหาสมาคม ๑๖-๑๗ เดือนเขาไม่ติดต่อด้วย สถานะทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร เสียหาย เสียหายแน่นอนครับต้องกอบกู้ใหม่ ต้องกอบกู้ครับ คนที่มาก็บอกแล้วว่าไม่เก่งครับ เพราะโชคไม่ดีครับ นักการเมืองเก่ง ๆ ที่ควรจะมาสมัครรับเลือกตั้งก็ถูกไปจำจองอยู่เสียมากมายหลายคน แล้วที่นี้ทำอะไรครับ ผมก็เอาเท่าที่ผมทำได้แล้วผมก็ดำเนินการแล้วทำไมครับ เมื่อเขามีปฏิวัติเขาฉีกรัฐธรรมนูญทิ้งแล้วเขาก็เขียนรัฐธรรมนูญใหม่แล้วตอนเขียนเขาก็บอกว่าไม่ค่อยดีเท่าไร เพราะต้องการจะให้รัฐบาลที่เกิดขึ้นมันอ่อนแอมีหลักฐานชัดเจนเลยครับคนร่างไปเขาก็คุยไปต้องการทำให้อ่อนแอต้องการทำอย่างนั้นต้องการทำให้มันยุ่งมาก เลือกตั้งอย่างนี้ต้องแก้ อย่างนี้ ก็เห็นพ้องต้องกันนะครับว่าต้องแก้เรื่องนั้นเรื่องนี้ แต่ผมนี่นะครับผมพูดชัดเจนว่าผมไม่เห็นด้วยกับการแก้มาตรา ๓๐๘ ผมก็พูด มาตรา ๒๓๗ ก็บอกครึ่งหลังต้องแก้ นี่แหละครับผมพูดตรงไปตรงมา แล้วผมจะลองถามดูสิครับว่ารัฐธรรมนูญมันคนเขียน ถ้ารัฐธรรมนูญแก้ไม่ได้แล้วเขียนไว้ทำไมครับวิธีแก้ทำอย่างไร ทุกฉบับเลยครับเขียนไว้เลยวิธีแก้ทำอย่างไร เมื่อวานนี้อภิปราย โอ้โฮกล่าวหาว่าผมจะตั้งสาธารณรัฐทำอย่างไรนัยอย่างนี้มีสูตรเลย จะเอาองคมนตรีออก เเคราะห์ดีรัฐมนตรีเขาอธิบายความให้เห็นเลยมันอยู่หมวดนี้ เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เอากันฟังเมื่อวานนี้ วันนี้ก็เอากันฟัง แต่ว่ารายละเอียดเจ้าของเรื่องเขาจะเป็นคนอภิปรายตัวเอง แต่ผมมีหน้าที่ต้องอธิบายว่าทำไมถ้ารัฐธรรมนูญไม่ดีแล้วแก้ไม่ได้หรือครับ แล้วทำไมการแก้รัฐธรรมนูญต้องเป็นขบวนการให้คนลุกฮือขึ้นมาละครับทำไมละครับ ทำไมครับหรือว่าทางพรรคการเมืองฝ่ายค้านเห็นดีเห็นงามกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็อย่าแก้เลยครับ ไม่ต้องแก้ ให้คนที่สะตวงแก้ ๓๑๖ คนบวกกับสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนแก้ได้ครับ ท่านไม่ต้องลงคะแนนแก้ละครับ แต่พวกท่านได้ประโยชน์ก็มาใช้สิครับ เลือกตั้งเขตละคน คนละเขตมันดีแล้ว ย้อนไป ๑๕๗ เขต ควรแก้ใหม่ละครับ วุฒิสมาชิกกระโดดกระเดกเลือก ๗๖ คน แต่งตั้ง ๗๔ คนควรแก้ใหม่ละครับ มีมากมายหลายประเด็น ฉะนั้นแก้เพื่อใครเพราะการแก้เขาจะต้องบอกไว้เลยว่าจะใช้เมื่อไร ใช้เมื่อเลือกตั้งทั่วไป อย่างนั้นไม่ใช่ตัวเราเองครับ วันข้างหน้าสมัครใหม่ก็มาใช้ประโยชน์ ผมพูดชัดเจนเลยครับว่าไม่ได้ทำเพื่อไปช่วยใคร ช่วยไม่ได้หรอกครับ แก่รัฐธรรมนูญได้วันพรุ่งนี้สวิตซ์ปิด ต่อไปเขาต้องขึ้นศาลอยู่ดี ต้องอยู่ในศาลอยู่แล้วครับ คตส. เขาจบเขาก็ส่งมาให้ ป.ป.ช. ส่งไป ป.ป.ง. เขาส่งหมด เขามีหมด ต้องอยู่ในศาลอยู่ในมือคนดำเนินการต่อ ไม่หลุดรอดไปหรอกครับถ้าทำความผิดพลาดกันชัดเจนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อจะแก้รัฐธรรมนูญทำไมถึงจะต้องไปเห็นใจว่ามีคนเขาไม่พอใจกระโดดลงมา ยื่นแก้รัฐธรรมนูญนั้นต้องปลุกกระดมเลย ครับผมก็ประหลาดใจว่าพรรคการเมืองบางพรรคเห็นชอบกับการปลุกกระดมแล้วเห็นก็เข้าใจว่าถูกต้อง คือหมายความว่าใครแก้รัฐธรรมนูญก็เลยต้องกระโดดลงมาแล้วทำไม่อย่างนั้นละครับแล้วการแก้รัฐธรรมนูญนั้นผมก็บอกชัดเจนเลยว่าสมาชิกถูกต้องมันพรรคเดียวกันนะครับแต่ที่ว่าตกลงพรรคเดียวกันไม่ได้แบ่งเป็น ๒ ซีก

หรือครั้งนี้ ทางท่านไม่มีโอกาสแบ่งหรือครบท่านต้องอยู่ในสภามืด แต่คนเป็นรัฐบาลแบ่ง ๒ ชีก ส่วนหนึ่งไปเป็นอยู่ฝ่ายบริหารเป็นอำนาจหนึ่งของประเทศ แล้วอีกพวกหนึ่งก็อยู่ในสภาเป็นอำนาจหนึ่งเป็นนิติบัญญัติแล้วศาลท่านก็มาตามระบบของท่าน ๓ อำนาจคานกันอยู่ ทำไมทางสมาชิกในพรรคของพรรคพลังประชาชนจะทำอะไรอย่างไรมันก็ต้องให้เกียรติ สมาชิกเขาอยู่นิติบัญญัติผมอยู่ฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นแม้จะเป็นพวกเดียวพรรคเดียวแต่ว่ามันต้องแบ่งงานกันเขาก็ทำของเขา มันเสียหายอะไรครับแก่รัฐธรรมนูญ แต่ว่าไปถึงก็ไปปลุกระดมบอกไม่ได้เป็นเหตุ แล้วเป็นเหตุเลยไปถึงไหน พอได้เหยื่อมา รัฐธรรมนูญเอาไปไม่ได้ ถอน ๆ ถอน ๆ พอไปได้เหยื่ออีกตัวหนึ่งแล้วการปลุกระดมว่าอย่างไร เรื่องที่บอกว่าเตือนผม เขียนจดหมายไปเตือน ผมต้องมีเหตุผลของผม คนอย่างผมสิครับผมเฝ้าดูคนบางคนที่คุณหมื่นคุณแคลนพระราชวงศ์ เขียนพุดจาแตกดันตำรวจยังไม่ค่อยกล้าดำเนินคดีเท่าไร ไม่มีใครจัดการเลยอ้ายที่ขึ้นต้น สนั่นนะไปดูสิครับ เพราะฉะนั้นอย่างที่เกิดเหตุ ผมจะบอกให้ฟังว่า ว่ากล่าวมีพฤติกรรมเป็นอันตรายต่อสถาบันแล้วนายสมัครไม่จัดการ นี่หรือคนจงรักภักดีไม่ดำเนินการ ท่านก็คงทราบเหมือนที่ผมทราบ การพุดของนายจักรภพพุดที่ไหน เขาพุดที่สมาคมผู้สื่อข่าวระหว่างประเทศ พุดเมื่อไรครับ พุดเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๐ ทุกคนรู้ทุกคนเข้าใจ ทุกคนถอดเทป (Tape) เก็บไว้หมด เก็บไว้ทำไมละครับ ความจงรักภักดีทำไมเก็บไว้ละครับ จนกระทั่งจักรภพอยู่ข้างนอกก็ไม่ใช่ไร ก็เป็นคนดีไปตลอดชีวิตแต่ดันมาเป็นรัฐมนตรี รัฐมนตรีพอไปสั่งงานเกี่ยวข้องกับทางสื่อสารมวลชนเขาก็เริ่มถูกเกลียดชัง ไปเหยียบทางใครเข้าปั๊บทันทีตำรวจคนหนึ่งมาเลยครับ เอาที่เก็บไว้เรียบร้อยแจ้งความเลยครับ นี่อย่างไรครับสามารถจะเอาความจงรักภักดีใส่แฟ้มไว้ก่อนครับ อ้ายคนนี่ถ้าเมื่อไม่เป็นอะไรไปมันก็รอดตัวไป แต่ว่าไปเหยียบทางเขาเข้าปั๊บบวมมาทันทีเลยครับจัดการ ผมรู้อย่างนี้ผมถึงบอกตำรวจช่วยจัดการที่ ผิดหรือครับหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านยื่นกล่าวหาบอกว่าคนนี้เป็นอันตราย ผมบอกขอให้ตำรวจจัดการ มันกลายเป็นว่าหัวหน้ารัฐบาลไม่เอาใจใส่เรื่องนี้เป็นอันตรายอย่างยิ่งกับสถาบัน ตำรวจก็จัดการสิครับ คนที่เป็นอันตรายมีมากมาย กายกอง กำลังนี้อันตรายก็มีอยู่เรามีระบบของเรา กระบวนการยุติธรรมมีก็ให้เขาจัดการเห็นไหมครับ แก่รัฐธรรมนูญ ก็มีเหตุผลว่าการแก้ต้องไม่ผิดกฎหมายต้องทำได้แต่ทำไม่ต้องปลุกระดม การที่ไม่ดำเนินการกับคนที่หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านยื่นมา ผมให้ตำรวจดำเนินการ แปลว่าผมไม่จงรักภักดีหรือครับ การวินิจฉัยผมก็บอกท่านองบอกว่านี่ถ้าหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านยื่นมาวันละคนแล้วผมต้องเอาออกหมด แล้วผมก็เหลือตัวคนเดียวแล้วทำอย่างไร วันดีคืนดียื่นมาบอกนายสมัครก็ไม่จงรักภักดี ผมก็ต้องออกด้วยอย่างนั้นหรือครับ มันเป็นไปได้ครับ เพราะฉะนั้นมันต้องฟังเหตุผลกันบ้างว่าอะไรเป็นอะไรอย่างไร ทั้งหมดนี้จะบอกที่ละเอียดที่ละคำอะไรต่าง ๆ นั้นมันจะยาวเกินเหตุ แต่พุดเสียให้เข้าใจเถอะครับว่าทั้งหมดนี้คือผมก็ไม่อยากพุดจาให้กระทบกระทั่ง คือการแสดงออกมาเขียนมา ๙ ข้อนั้นก็ขอบคุณละครับไม่ได้กล่าวหาว่าทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง แต่การกล่าวหาว่าไม่มีคุณธรรม ไม่มีความสามารถไม่มีอะไรต่าง ๆ ที่เขียนมานั้นลองอ่านดูสิครับ ผมเองผมไม่กล้าไปเขียนกล่าวหาใครอย่างนั้นหรือครับ มันดูแคลนกันเกินไป แล้วถ้าผมได้โอกาสลุดไปบ้างผมก็ต้องลุกขึ้นมาพุดแล้วพุดแล้วคนทั้งบ้านทั้งเมืองก็จะเห็นว่าแล้วตกลงเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า ผมโง่ขนาดนั้นหรือเปล่า ผมประพุดตัวอย่างนั้นหรือเปล่า ผมโง่ขนาดนั้นหรือเปล่า ผมไม่มีความสามารถอย่างนั้นหรือเปล่า ที่พุด

ต้องการให้ฟังนั้นเพราะว่าญาติที่ขึ้นนั้นมันกระจัดกระจายครบมันตูปัดทุเป มันกล่าวหาเหมือนกับว่าไม่รู้จะทำอะไรแล้ว ขอสอดแทรกมาจะเอาให้ได้ตรงนี้ ผมอธิบายความให้ฟังที่ละท่อนที่ละตอนแล้วไม่ต้องยืดเยื้อเยิ่นเย้อ ผมอยากบอกว่าบางครั้งนั้นคนที่ทำอยู่นั้นมีความรับผิดชอบ คนที่เฝ้าดูอยู่นั้นไม่ต้องรับผิดชอบ นักมวยอยู่บนเวทีแน่นอนครบถ้าไม่มีความสามารถก็คงไม่ขึ้นไปต่อเลยแต่ไปต่อแล้วอายพี่เลี้ยงอยู่ข้างนอกมันเห็นชัดกว่านักฟุตบอลถ้าไม่ได้เล่นเก่งก็ไม่ได้เล่นในสนามแต่คนที่เก่งกว่ามันนั่งอยู่ข้างนอกมันตะโกนบอกได้ครบ แต่บางครั้งโค้ช (Coach) ก็ไม่เข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตรงนั้น บางครั้งพี่เลี้ยงก็ไม่รู้ว่าข้างบนมันเกิดอะไรขึ้นอย่างไร เหมือนกันละครับนักการเมืองฝ่ายค้านเฝ้าดูรัฐบาลไม่รู้หรือครบในการประชุม ครม. คนคาบเอามาเล่ามันคาบไม่หมดหรือครบ คนที่ไม่มีความสามารถมีอยู่ครบ มันมีข้อขัดข้องมีครบรัฐมนตรีไม่ลงตัวมีบ้างครบ แต่ว่าอย่างไรก็ตามแต่มันต้องอยู่ที่หัวหน้ารัฐบาลที่จะเป็นคนดูแล สถานการณ์บ้านเมืองจะแก้ไขนั้นบางครั้งเราต้องเห็นใจเขา ไม่ใช่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเขา เขาต้องการจัดการ ถ้าท่านเป็นฝ่ายค้านท่านต้องอยู่ในสถานะนี้ก็มีคนที่เขาได้รับความชอกช้ำ มีคนที่ดำเนินการ ทำไมละครบว่าเวลาที่มิฉะนั้นเข้ามาแล้วมาจัดการเปลี่ยนแปลง มาย้อยุดจุดกระชาก ตรวจนัน ปลดนี่ เปลี่ยนเป็นดับ ปลดเป็นออกไม่มีใครท้อเลย ไม่มีใครพุดจา ไม่มีใครว่ากล่าวอะไรเลยครบ ปล่อยให้หมด แล้วทำไมมันเปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่เข้ามา มันจัดใหม่ไม่ได้หรือครบ ธรรมเนียมของโลกในอเมริกาเขาให้เวลาตอนไหน เขาเลือกตั้งเสร็จวันอังคารแรกของเดือนพฤศจิกายน แล้วเขาทิ้งไว้จนเท่าไร เขาทิ้งไว้ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม คัดสิครบต้นเดือนอาทิตย์แรกถัดไปเดือนพฤศจิกายน เกือบทั้งเดือน เดือนธันวาคมอีกทั้งเดือน วันที่ ๒๐ มกราคม ๒ เดือนครึ่ง เขาให้เวลาทำอะไรครบ เขาปรับ เขาเปลี่ยนหมด ใครจะถอดจะถอนเขาทำหมด แล้วเข้าไปเขาก็ไม่ต้องไปโยกย้าย เพราะเขาโยกย้ายหมดแล้ว แล้วหลายอย่างหลายตำแหน่งเขาไม่ต้องเพราะมันเลือกตั้ง ผู้พิพากษาก็เลือกตั้ง ตำรวจก็เลือกตั้ง ตรงนั้นเลือกตั้ง แต่ตำแหน่งในทำเนียบขาวถูกโยกย้ายหมดในเวลา ๒ เดือนครึ่ง แต่ของเราละครบ คณะปฏิวัติเปลี่ยนแปลงเอาผู้พิพากษาซึ่งเคยอยู่ตรงกลางต้องวินิจฉัยความขัดแย้งระหว่างสภากับรัฐบาล นิติบัญญัติกับฝ่ายค้าน หรืออะไรต่าง ๆ ผู้พิพากษาเคยวินิจฉัยปรากฏว่าไปอัญเชิญท่านเอามาอยู่ในตำแหน่งราชการยังไม่เกษียณก็เอามา เอาไปเป็นรัฐมนตรีก็เอาไปเป็น เอาไปเป็นอธิบดีก็เอาไปเป็น เอาไปเป็นปลัดกระทรวงก็เอาไปเป็น เอาไปเป็น กกต. ๕ ท่าน เป็นเลขานุการกกต. ก็ผู้พิพากษา เอาระบบผู้พิพากษาไปทำตรงนั้นแล้วเป็นอย่างไรครบ กระทบกระเทือนใหม่ครบ กระทบกระเทือนมันเสียหาย เพราะฉะนั้นเมื่อเราเข้ามาใหม่ ที่ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีสมพงษ์แล้วทำไมละครบก็ท่านมาอยู่ตรงนั้น ท่านกำลังอยากจะขอกลับ ถ้าเราต้องการจะปรับเปลี่ยนใหม่เราก็บอกท่านช่วยไปอยู่ตรงนี้ งานใหม่ท่านไปอยู่ตรงนี้แล้วคนมันก็เปลี่ยน อะไรเปลี่ยนแปลงกันไม่ได้หรือครบผมเปลี่ยนครบ คนสำคัญ ๆ ใครไม่กล้าเปลี่ยนผมยังเปลี่ยนเลยครบ เพราะผมถือว่าผมต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ผมเปลี่ยน ก็คนจะบริหารต้องอย่างนี้ ไปนั่งก้มหน้า โอ๊ย ไม่ได้ครบเข้ามาต้องเป็นคนดีครบ เปลี่ยนอะไรไม่ได้ครบ เป็นคนดีครบ เดี่ยวเขาว่า เดี่ยวฝ่ายค้านเล่นงานเอาครบ เดี่ยวถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ไม่เปลี่ยนปล่อยไว้อย่างนั้น แล้วงานการเป็นอย่างไร เสียหายใหม่ครบ เขาเปลี่ยนเพื่อไม่ให้เสียหาย แล้วเปลี่ยนมากใหม่ครบเปลี่ยนเท่าที่จำเป็นต้องเปลี่ยน เพราะฉะนั้นที่กล่าวหามาแต่ละอัน ๆ นั้นผมอยากจะเรียนให้

ทราบว่าคุณบางสิ่งบางอย่างนั้นผมคุยกับประธานาธิบดีอาร์โรโย ท่านประธานาธิบดีบอกว่าอยากจะได้อ่าว ผมบอกท่านเลยว่าถ้าท่านใช้วิธีแบบการประมูลแล้วให้ใครมาสถักหลังท่านทำของท่านไป แต่ถ้าท่านต้องการอ่าว เรามีอ่าวอยู่ในสต็อก ถ้าขาดแล้วนั้นฟิลิปปินส์ไม่ขาดครับ แต่เขาต้องการทำสัญญา ๓ ปี ตั้งราคาไว้อย่างนั้นเราบอกไม่เป็นไรผมกระซิบบอกท่านเลย เพราะฉะนั้นไม่ต้องเสียโอกาส ผมต้องการรักษาราคาอ่าว ผมคุยกับนายกรัฐมนตรีเวียดนาม ผมคุ้นเคยกับเขาขนาดว่าเขาเกิดวิกฤติการณ์ผมก็โทรศัพท์ไปหาท่าน แล้วเขาบอกเลยครับว่าเราต้องช่วยกันประคองรักษาอ่าว ท่านเริ่มผลิตได้ ผมก็ผลิตได้ ต้องทำราคาให้สูงไว้ ก็นี่เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องที่ว่าคิดกันแล้วก็บอกกัน แล้วก็เข้าระบบ ก็ทำงานนี้ครับ การรักษาราคาอ่าวให้สูง ชาวนามิรายได้ดีไม่ดีหรือครับ อ่าวมันสูงเพราะว่ามันไปแพงที่ซิดาโก มันแพงอ่าวสาลีแล้วมันก็มาแพงอ่าวสาร แล้วมันก็เกิดการแพงแล้วมันก็เกิดการกล่าวหาว่าไปปลุกพืชพลังงาน แล้วก็มากล่าวหาไทย ผมก็ต้องตอบโต้ไปว่า เอ๊ะอะไรกัน แล้วผมก็ว่ากล่าวไปเป็นทำนองว่าน้ำมันขึ้นราคาไม่ว่า พออ่าวขึ้นราคามาว่า เราวิเคราะห์พิสูจน์ให้ฟังทั้งนั้นละครับ แล้วคนที่ถูกผมตำหนิ วันดีคืนดีเขาก็โทรศัพท์มาหาผมขอแรงหน่อยอ่าวประเทศนี้ไม่ได้ ขอช่วยหน่อย มันก็มีความสัมพันธ์กันอย่างนี้ก็ได้รู้จักได้พูดจากัน บางสิ่งบางอย่างรัฐบาลอื่นอาจจะไม่กล้าทำ แต่ผมกล้าทำครับคนโน้นเขาเขม่น ใครไปยุ่งกับพม่า สหรัฐอเมริกาก็เขม่น ใครไปยุ่งพม่า อียู (EU) ก็เขม่นแต่ผมปาฐกถาให้พวกนี้ฟังหมด ผมปาฐกถาให้ฟังตั้งแต่ผมยังไม่ไปพม่า แล้วผมไปพม่ามาแล้วใครก็อยากฟังปาฐกถาของผม แต่ผมบอกผมพูดไม่ได้หรอกครับ เพราะกระทรวงการต่างประเทศเขาไม่ให้ นายกรัฐมนตรีต้องพูดเรื่องนี้ ผมก็ไม่พูด แต่ใครอยากจะทำเรื่องเมืองพม่าก็คุยกับนายสมักร สุนทรเวช ที่ไม่ใช่ นายกรัฐมนตรี ให้ข้อมูลไปผมทำอย่างนี้เพื่ออะไร เพื่อว่าเพื่อนบ้านที่มันมีคะแนนในสหประชาชาติเหมือนกัน มันมีทรัพยากรมันเป็นเพื่อนบ้านอาศัยได้ เขาจะได้ไม่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจะเป็นจะตาย กำลังช่วยเขาอยู่ ไปประชุมกัน ๖ ประเทศประชุมเสร็จเรียบร้อยเขาจะไม่ให้เป็นเจ้าภาพต่อไปผมบอกไม่ได้ ผมออกกลางวง ผมบอกไม่ได้ ยู (You) เป็นเอทีบี (ADB : ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย) ยูเชิญเขาทำไม ๓ ปีก่อน เชิญมานั้น ๓ ปีนี้เชิญมานี้ ๓ ปีนี้เชิญมานี้แล้วปีต่อไปเขาจะเป็นเจ้าภาพไม่ให้เขาเป็น ไม่ได้ผมขอโทษเลยครับ ๖ ประเทศ ๖ นายกรัฐมนตรี โหวตให้เลยบอกให้พม่าเป็น เพราะว่าผมมีเหตุผล ผมกำลังจะช่วยเหลือเขาอยู่ เขากำลังจะเลือกตั้ง อีก ๒ ปีเขาจะเลือกตั้ง แล้วอีก ๓ ปีถึงจะเป็นเจ้าภาพ ถ้าเขาประพฤติไม่ดีเราก็ไม่ให้เขาเป็น มีเหตุผลใหม่ เรื่องอย่างนี้ผมทำนี้ละครับนายกรัฐมนตรีไทยคนที่ถูกกล่าวหาไม่ว่างใจวันนี้ว่าไม่มีอายโน่น ไม่มีอายนี้ ไม่มีความคิด แต่ที่เล่าสิ่งละอันพันละน้อยแล้วตอบคำถามเป็นขั้นเป็นตอนนั้นเพื่อจะให้รู้ว่าผมรับผิดชอบในสถานะของผม ผมรับผิดชอบในสถานะว่าผมจะต้องทำผมก็ทำให้ ผมทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ก็ได้ครับ แต่ผมทำให้ จะกลางแกลงใจว่าทำไมรีบร้อน ไม่มีใครบังคับผม ผมทำให้ แล้วก็อธิบายความให้ฟังนั้นก็อยากจะย้อนกลับมาตรงสุดท้ายตรงนี้เท่านั้นเองครับว่า สิ่งที่เราอ่านกันเมื่อกี้ตอนจบนั้นคุณเป็นเรื่องดูเดือดเลือดพล่าน ขอยืนยันว่าที่เราอ่านมาแสดงต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่คนไทยที่สนใจก็รู้กันอยู่ ข้อเท็จจริงก็คือที่อ่านนั้นคือการบอกให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองรู้ว่า มีคดีความจริง เขาเรียกว่า คดีถูกปิดปาก เพราะไปทำแผนที่มีรัฐบาลไหนละครับ รัฐบาลก่อนหน้านั้น ชื่อใครบ้าง ก็ไปทำมาละครับ ไม่ใช่รัฐบาลแฉนั้นทั้งนั้น ไม่ใช่รัฐบาลประชาธิปไตยด้วย แล้วเวลาที่อยู่นั้นไม่ใช่ ท่านเป็น

รัฐบาลที่ถูกได้รับเชิญมา ปี ๒๕๐๕ ผมละครับการเมืองขึ้นสมองเลยตอนนั้นสมัย จอมพล สฤษดิ์ศรีรับแล้วก็จัดการดำเนินการ แล้วก็สงวนสิทธิ สงวนทุกวันนี้ก็ยังสงวนอยู่ที่เขาไปดำเนินการตกลงเจรจาเรารู้หมดเพราะกระทรวงการต่างประเทศเขาเป็นคนทำจดหมายทั่วทั้งก็รัฐมนตรีเขาเป็นคนให้ทั่วทั้งไปอย่างนั้น รุ่งขึ้นเขาตอบมา การที่เขาบอกนายกรัฐมนตรีสมัครเห็นชอบก็พูดกันในขณะประชุมกันในห้องเต็มไปหมด ก็เขาเขียนให้ผมบอกว่า ถ้าพูดกันเรื่องเขาพระวิหารถ้าไม่ยกประเด็นไม่พูด เขาพูดเรื่องเขาพระวิหารเราบอกว่าเขาพระวิหารนั้นถ้าหากว่าทางโน้นเขายอมรับว่าถ้าพื้นที่ทับซ้อนเราต้องยื่นด้วยพื้นที่ทับซ้อน ๔๖ ตารางกิโลเมตรต้องยื่นด้วย ถ้าเผื่อจะสามารถจะพิสูจน์ได้ว่าเอาเฉพาะแต่ข้างบนก็ต้องลองดูก็เท่านั้นเองครับ แล้วเขาก็ไปทำอย่างที่ว่าวันที่ ๒ จะขึ้นได้หรือไม่ได้ยังไม่รู้เลยครับ ที่ไปท่ามาก็ไม่มีอะไรผิด ทุกคนรับรองหมด ไม่มีอะไรอย่างไรเลยครับ เขาสงวนสิทธิไว้หมดทุกอย่าง ไม่มีอะไรจะนำขึ้นต้นต้นอย่างไรเลย แต่ทำกันต้นต้นทำเหมือนเสีย ไม่มีอะไรเสียเลยครับ เขาจะขึ้นหรือไม่ขึ้นก็ยังไม่รู้เลยครับวันที่ ๒ นั้นแต่ที่เราไม่ตกลงกับเขาเขาก็ไปคนเดียวแล้วเขาจะเอาพื้นที่ทับซ้อนไปขึ้นด้วยคนเดียวเขาจะไปยื่นครับ เราบอกไม่ได้ พื้นที่ทับซ้อนยื่นไม่ได้ ในที่สุดก็ตกลงกันว่าต้องพูดกันว่าพื้นที่ทับซ้อนไม่ยื่น ใครเป็นคนกลางก็ยูเนสโกบอกไปประชุมถามว่าขีดเอาเฉพาะปราสาทได้ไหมก็นายกรัฐมนตรีเขาบอกเอาแต่ปราสาทไปขึ้น บอกถ้าขึ้นได้ก็เอา เขาก็ไปเจรจาความเขาก็ขีดเฉพาะปราสาท ก็ตกลงว่าเอาละตกลงเขาก็ออกแถลงการณ์ ถ้าจะตีความว่าแถลงการณ์เป็นกฎหมายก็ดำเนินการกันไปเถอะครับ มันเกินเหตุไปหน่อยเท่านั้นเองไม่มีใครคิดว่าจะเป็นสนธิสัญญาเป็นอะไร แล้วที่ดำเนินการไปก็ไม่เสียสิทธิครับ จะรักษาสีไว้เท่าใด อีกสัก ๒๐๐ ปีข้างหน้าอยากจะทำรักษาก็รักษาอยู่ครับ ไม่มีอะไรเสียหายแต่ทำกันต้นต้นเหมือนประเทศไทยกำลังจะเสียดินแดน โอ๊ย ทำไม่ถึงขนาดนั้นละครับปลุกระดมกันตั้งแต่คนเกิดข้างหลัง ก็เคราะห์ดีนะครับคนเกิดทีหลังคนเกิด พ.ศ. ๒๕๐๗ ไปอ่าน แล้วก็เอาข้อมูลนี้มาทำให้คนไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องต้นต้น ผมฟังแล้วผมเฉย ๆ ครับเพราะทำมากับมีรัฐมากับมีรัฐมนตรีเขาเป็นคนทำ ผมเป็นคนนั่งดูอยู่ด้วย ถ้าเป็นอย่างนี้ละครับอธิบดีก็ใช้ไม่ได้ เจ้ากรมแผนที่ก็ใช้ไม่ได้ แม่ทัพนายกองที่มารองรับ อาจารย์ศรีศักดิ์ วลลิโกดม ก็เป็นนักวิชาการใหญ่โต ใคร ๆ ถ้าพูดทางดีไม่เอ่ยถึงเลยครับ แต่ถ้าใครพูดทางร้ายก็บีบ ๆ บีบ ๆ ไปถึงนั้นเลยเป็นข่าวหมดเลย ก็เอาเถอะครับเรื่องนี้ไม่มีปัญหาจะเอาขึ้นศาลกันอีกครั้งก็ได้ จะเอารัฐมนตรีไปขึ้นศาลก็ได้ เอาเลยสิครับ ไปดูกันเลยว่ามันเป็นอย่างไร มันเรื่องธรรมดา ๆ มีหน้าที่รับผิดชอบต้องทำ เราไม่ขึ้น เขาขึ้นเดี่ยวเขาจะขึ้นเอาแผนที่ทับซ้อนไปขึ้นด้วย เราบอกไม่ได้ทับซ้อนต้องเจรจาความ ถ้าเผื่อคุณขีดเอาปราสาทไปขึ้นได้คุณก็เอาไปคนเดียว ก็ตกลงเอาปราสาทไปขึ้น แล้วถ้าเขาไม่รับ เขาไม่รับก็อาจจะขึ้นไม่ได้ จะเจรจากันอย่างไรก็สุดแท้แต่ แต่ว่าจะมาบอกว่ารวมองค์การสหประชาชาติ ยูเนสโกบอกว่าถ้าขึ้นตรงนี้แล้วสระ เจตีย์จะต้องนับรวมด้วยอยู่ในแผ่นดินไทย อ้าว ลองมาล่อกันอย่างนี้สิ มันเป็นไปได้หรือครับ นั้นเขตไทย แต่ว่าจะมาพูดจากันพิสูจน์กัน ในนี้พูดจากันยกมานั้น แต่ผมต้องการให้คนในบ้านเมืองนี้รู้ว่าบ้านเมืองนี้มันยกหนีไปไหนไม่ได้ การที่เขาเล่นงานกันเผาสถานทูตไปแล้วเพิ่งจะสร้างซ่อมใหม่กันนั้น อยู่ดี ๆ ให้มันเกิดเหตุอีกทำไมครับ ปลุกระดมกันจนกระทั่งคนทั้งบ้านทั้งเมืองผมพูดในสภานี้เมื่อวานตรงนี้ที่นี้ครับ ผู้หญิงคนหนึ่งรับจ้างตัดเสื้อตั้งแต่ชุดละพันเดี๋ยวนี้เป็นชุดละหมื่น เสร็จแล้วบอกว่าวันนี้ไม่รับใครทั้งนั้นต้องไปเขา

จะพูดกันเรื่องเขาพระวิหารไปปลุกระดม ฉันจะยอมตายเรื่องเขาพระวิหาร ผมก็ยืนยันว่าการปลุกระดมมันสำเร็จแน่นอนผู้หญิงคนตัดเสื้อนี้แหละครับรายได้ดีด้วยจะยอมตายเพราะเรื่องเขาพระวิหารแล้วทำกันไปทำกันมาจนกระทั่งบัดนี้มันร้อนผ่านกันไปหมดแล้วครับ ต้องไปห้ามทัพกันไว้เพราะขบวนการประท้วงจะขึ้นไปข้างบนศรีสะเกษจะทำ แล้วไม่คิดหรือครับว่าคนไทยที่อยู่ใต้นอนตาไม่หลับกันอีกแล้วครับ ข้างบ้านต้องรักษาไมตรีไมตรีรอบบ้านดีหมดก็นอนตาหลับ มันอะไรกันหนักหนาละครับอายตรงนั้นเท่านั้นเองนี้ ไม่มีอะไรสูญเสีย ไม่มีการเสียอิสรภาพแต่ที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านออกมาประกาศเองว่ารัฐบาลไทยในยุคนี้ไม่ใช่รัฐบาลท่านหรอกครับ รัฐบาลจอมพล สฤษดิ์ ยอมรับเพราะต้องการจะเป็นคนดีขององค์การสหประชาชาติก็ตกลงกับเขา ยอมเข้ามา ๔๕ ปีแล้ว สงวนสิทธิก็สงวนครับ วันนี้ก็ยังสงวนสิทธิอยู่ จะมาพิสูจน์กันกลางสภาหรืออย่างนั้นเอาเลยครับเอาไปขึ้นศาลเลย ศาลวินิจฉัยจะได้เอารัฐมนตรีออกเสียคนหนึ่งรู้แล้วรู้รอดไปถ้าเป็นอย่างนั้น จะได้เอาพยานไปเลยว่าทำกันอย่างไรต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าอดีตนายกรัฐมนตรีนั้นไปทำมาหากินอะไร จะทำอะไร เรื่องจะบังเอิญอะไรอย่างไรอย่าเอามาพัวพันกันครับ ไม่มีหรอกครับ แต่ข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าไมตรีที่ข้างบ้านเขามีอยู่นั้นจะไปเช่าที่เขาปลุกข้าวโพดล้านเฮกตาร์เขาให้ปลูก ไปปลูกปาล์มก ไปปลูกอ้อยเขาให้ปลูก ไปช่วยงานต่าง ๆ ทำไมเราไปช่วยงานเขาครับเพราะศูนย์ท่องเที่ยวมันอยู่ที่นครวัด ไครมานนครวัดก็ต้องมาเที่ยวประเทศไทย เราอนุเคราะห์เขาขออนุญาตเล่าให้ฟังเพื่อจะได้แสดงให้เห็นว่าไม่ได้นอกประเด็น แต่แสดงให้เห็นว่านายกรัฐมนตรีคนนี้เข้าใจเรื่องนะครับ เขามีการประชุม เขาเรียกว่า จีเอ็มเอส (GMS) เกรตเตอร์ แม็กโขง ซับรีเจิน (Greater Mekhong Subregion : โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง) ไม่ได้เป็นอาเซียน ไม่ได้เป็นอะไรทั้งสิ้นองค์กรที่เรียกว่าธนาคารพัฒนาเอเชีย ญี่ปุ่นเป็นประธาน จัดการทำ เขาก่อนผมมาอีกครับ เขาประชุมกันน่าสนใจมาก ประเทศจีนใหญ่มาเขาเอาแค่ ๒ มณฑลยูนานมี ๕๐ ล้านคน กวางสีมี ๔๐ ล้านคน แม่น้ำโขงไหลผ่าน เขาเอาที่ประเทศแม่น้ำโขงไหลผ่านครับ แล้วเขาก็เอาเวียดนาม ๘๓ ล้านคน ลาว ๗ ล้านคน กัมพูชา ๑๔ ล้านคนไทย ๖๓ ล้านคน พม่า ๕๓ ล้านคน ทั้งหมด ๓๑๒ ล้านคน รวมกันแล้วช่วยกันพัฒนาประชุมกันมาแล้วที่พนมเปญ ประชุมกันแล้วที่คุนหมิงเมื่อเดือนมีนาคมผมไปร่วมประชุมประชุมกันแล้วที่เวียงจันทน์อีก ๓ ปี จะประชุมกันที่เนปีดอ และอีก ๓ ปีถัดไปก็จะประชุมกันที่กรุงเทพฯ แล้วต่อไปก็จะประชุมกันที่เวียดนาม ทั้งหมดนี้ละครับงานอันนี้เราถึงจะรู้ว่าเพื่อนบ้านของเรานั้นเขาได้ช่วยเราอย่างไร เขาช่วยลาว ช่วยเรื่องน้ำ ช่วยเรื่องไฟฟ้ากับเราอย่างไร เมื่อเวลาปราศรัยที่ลาวต้องบอกเลยความมั่นคงของลาวคือความมั่นคงของไทย บอกว่ากัมพูชาระบบการท่องเที่ยวทางโน้นเจริญเท่าไรไทยได้เท่านั้น เราช่วยเขาครับ ที่อ้างให้ฟังอย่างนี้เพราะช่วยหมด ช่วยในภูมิภาค เวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมาแล้วประเทศไทยได้ใส่เงินเป็นประเทศโดเนอร์ (Donor : ผู้บริจาค) คือไม่ให้เงินช่วยใคร เราตั้งตัวได้ เราช่วยไปแล้ว ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลไทยหลายรัฐบาลเรียงแถวมาช่วยไปแล้ว ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท เราอยู่ในประเทศได้ช่วยสงเคราะห์ทำให้ภูมิภาคเจริญขึ้น ถนนทางโน้นตัดถนนทางนี้ตัด เครื่องไมโครเวฟอะไรต่าง ๆ ตัดอ้ายนี้อย่างไรครับ ที่อธิบายตรงนี้เพื่อจะบอกว่าเราผูกไมตรีหมดครับ เงินหมื่นหมื่นก็ผูกครับ ลาวเล็ก ๆ เราก็ผูกครับ กัมพูชา ๑๔ ล้านคนก็ผูกครับ การผูกไมตรีกันไว้นั้นผมไม่ได้เอามาอ้างนะครับ ผลประโยชน์ที่ได้นั้นเป็นเรื่อง

ของประเทศชาติ ถนนหนทางที่เราทำไปเพื่อนักท่องเที่ยวจะได้ไหลกลับเข้ามาประเทศไทยเพราะเขาไปกัมพูชา เขาไปคุนครวัด นครธม เขาขุดมาแล้ว ๕๐ ปี ๖๐ ปี ๘๐ ปี คนในโลกไม่เห็นเพราะรบกัณมา บัดนี้เข้ามาเที่ยวได้แล้วเพราะการอนุเคราะห์อย่างนี้ แล้วการจุดชนวนให้ร้อนฉ่า เมื่อเข้านี้ก็กัมพูชาปิดประตูไขกุญแจข้างเดียวก็แน่นอนครับ ผลประโยชน์ได้เข้าไปทางโน้นเสียสตางค์ ๔๕ ปีครับ อยู่กันมาเรียบริ้อยดี ๒ ปีต่อไปจะต้องเอาคนที่รูกัณมาออก ตรงนั้นต้องเป็น โน แมน'ส แลนด์ (No man's land) ทุกอย่างที่เราไปคนที่ทำคิดว่าได้ทำถูกต้อง ได้ทำให้เรื่องราวมันจบ เพราะถ้าเราไม่ตัดสินใจเขาไปขึ้นของเขาเอง พื้นที่ทับซ้อนก็ไปขึ้นยิ่งยุ่งยากต่อไปอีก ตกลงกันไว้คือไม่เอาพื้นที่ทับซ้อน ยูเนสโกตกลงใจว่าเอาเฉพาะตัวปราสาทที่อยู่ในเขตของเขา แล้วได้สงวนสิทธิทั้งหลายทั้งปวง การขึ้นทะเบียนมรดกโลกนั้นไม่มาตัดสินสิทธิในการที่จะมีการตรวจวัดพื้นที่แผนที่ เขามีข้อแม้ไว้เสร็จเรียบริ้อย กระทรวงการต่างประเทศพยักหน้าแล้วถึงดำเนินการได้จะว่ากล่าวกันอย่างไรก็สุดแท้แต่แต่ไม่มีการสูญเสีย ไม่มีการเสียสิทธิ รักษามา ๕๐ ปีจะรักษาอีก ๕๐๐ ปีก็ไม่เสียสิทธิ เพราะข้อแม้มันมีทั้งทางเราสงวนและมีทั้งยูเนสโกสงวนทั้งหมดพูดเสียให้เข้าใจเรื่องครับ มันจะได้หายร้อนกันเสียที มันจะได้อยู่กันอย่างเพื่อนบ้านเสียที แล้วถ้าจะคิดว่าเขาเอาเปรียบ แล้วทำอะไรครับอยู่กันมาดี ๆ เราไม่ได้คิดจะขึ้นแต่เขาขึ้น เมื่อเขาจะขึ้นมีปัญหาเราต้องช่วยแก้ไข เขาขึ้นข้างเดียวได้ครับ แต่เขาเอาพื้นที่ทับซ้อนไปขึ้นแล้วเกิดเรื่องใหม่ก็ต้องตามไปแก้ แก้เสียก่อนไม่ดีกว่าหรือครับ เรื่องพรรคอย่างนี้ต้องพูดกันให้เข้าใจครับ จะเอากันให้ตายอย่างไรก็ได้ลากไปขึ้นศาล ผมต้องแน่ใจว่าเราทำสิ่งที่ถูกต้องและไม่มีข้อแลกเปลี่ยน ไม่มีบุญคุณใครที่จะต้องทดแทน ผมเริ่มต้นด้วยคำพูดว่าคนที่บุญคุณคือผมมีบุญคุณ ผมไม่ต้องทดแทนใครครับ แล้วทำงานมา ๔ เดือนไม่เคยคิดเลยว่าทำอะไรทดแทนใคร แต่ว่าคอยจับจ้องโน่นนิดนี่หน่อยมาปะติดปะต่อแล้วทำเป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมา คิดให้ดีเถอะครับ ปลุกกระตุ้นให้คนที่บ้านเมืองสงบใกล้ชิดกันจนกระทั่งดีช่วยเหลือเจือจานกัน ไปปลุกไปทำอะไรไปทำงานกันแล้ว ไม่ได้เกี่ยวกับผมเลยครับ นักธุรกิจทั้งนั้นเขาไปลงทุนในลาว ไปลงทุนในพม่า ไปลงทุนในอินโดนีเซีย โอ๊ย เราไปกว้างขวางทั้งนั้นก็ไปเยี่ยมมาแล้ว ๘ ประเทศถึงได้รู้ชะครึว่าเขามีไมตรี เขาคเารพนับถือบ้านเรา เขาถือว่าเราเป็นพี่เอื้อย มูฮัมมัดมาทีถอยลงไปบีบ เขาก็มองหว่าใครจะเป็นคนยืนแถวหน้า ที่โน่นเวลานี้สิงคโปร์เขาเป็นประธานอาเซียน เดือนกรกฎาคมที่จะถึงนี้ไทยจะเป็นประธานอาเซียน ประธานอาเซียนคือนายกรัฐมนตรีไทย ผมจะเป็นประธานอาเซียน ต่อไปนี้ตามกฎบัตรจะต้องอยู่ปีครึ่งรับปากกับเขามาทุกหนทุกแห่งบอกเสร็จแน่ ๆ อย่งไรก็ตามแต่ก่อน ๓๐ มิถุนายน เราจะยื่นกฎบัตร กฎหมายยังแก้ในสภายังเข้าไม่ได้เลยครับ ติด ๆ ชัด ๆ อย่งไรยังเข้าไม่ได้เลยครับรับปากกับเขาไว้ว่า ๓๐ มิถุนายนจะต้องยื่นเรื่องกฎบัตร ไม่ได้ นี่แหละครับถูกต้องเลยมาตรา ๑๙๐ จะต้องเอามาเข้า ทั้งหมดที่ทำ ทั้งหมดที่เล่านี้เพื่อจะบอกให้รู้ว่าคนที่ทำหน้าที่นั้นมีความรับผิดชอบอยู่ด้วย แล้วรับผิดชอบนี้คือรับผิดชอบบ้านเมือง รับผิดชอบงบประมาณที่จะทำ ที่อภิปรายกันวันมะรืนนี้ รับผิดชอบในเรื่องทั้งหลายทั้งปวงรับผิดชอบในความสงบ รับผิดชอบในเรื่องยุ่งยากต่าง ๆ การตรวจสอบถูกต้องครับอยู่ที่ท่านทั้งหลาย การยื่นนั้นยื่นได้ครับ แต่ว่าจะทำเอาเป็นเอาตาย โอ๊ย ทำข่าวประโคมข่าวกันผมว่ามันเกินไป ผมขออัยนะครับว่าการกล่าวหาหัวหน้ารัฐบาลโดยหัวหน้าฝ่ายค้านวันนี้ตามญัตตินั้นเกินเหตุ รุนแรงมากเกินเหตุ ระยะเวลา ๔ เดือน ผมแน่ใจว่าไม่ได้ทำให้

บ้านเมืองนี้เสียหาย แล้วผมยังมีความสามารถที่จะรักษาสถานะในการเป็นผู้นำประเทศในการเป็น นายกรัฐมนตรีผมยังจะเดินหน้าต่อไป ผมยังต้องไปพบผู้นำต่าง ๆ ผมยังต้องทำอยู่ครับ ไม่มีปัญหา ผมต้องทำหน้าที่ของผม การไปปรากฏตัวนั้นเป็นหน้าที่ ผมจะต้องไปจีน ผมจะต้องไปยุโรป ผมจะต้องไปญี่ปุ่น ต้องไปจีน ผมต้องไปสหประชาชาติ สุดท้ายผมจะต้องไปรัสเซียยังต้องทำหน้าที่ครับ เพราะฉะนั้น อยากรู้ก็ตามแต่ผมไม่ได้มาร้องวิงวอน แต่ว่าถ้าหากหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านดูแลคนนายกรัฐมนตรีประเทศตัวเอง ขนาดนี้ช่วยกรุณาลองคิดดูให้ดีหน่อยว่ามันสมควรไหมครับว่าความอยากได้ใคร่ดีจนกระทั่งต้องมาเล่นงาน หัวหน้ารัฐบาลให้มันชอกช้ำอย่างนั้น นึกถึงหัวอกคนที่จะต้องไปพูดจากับเขาบ้าง ถ้าเขาแปลคำอภิปรายของ หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านให้คนทั้งโลกฟังแล้วเขาไม่รู้ว่่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ถ้าไม่แปลคำที่ผมอธิบายอย่างนี้ละ ก็มันเสียหายข่าวที่ออกไปฟุ้งนี่จะเป็นอย่างไรไม่ทราบ แต่เคราะห์ดีการถ่ายทอดมีตลอดครับที่พูดนี้หัวหน้า พรรคฝ่ายค้านพูด ๒ ชั่วโมง ๔๕ นาที หักตอนทะเลาะกันหน่อยก็ ๒ ชั่วโมงครึ่งก็โอเค (OK) ครับ อย่างผมพูด มานี้ผมพูด ๕๐ นาที พอสมควรแก่เหตุไม่ใช่เวลามากกว่านี้จะอภิปรายสับซอกกันอย่างไรต่อไปอีก ๗ คน ก็เอา หรือผมอีกก็ยังไม่ได้รับ แต่ผมต้องสงวนสิทธิว่าต้องตอบบ้าง แต่ที่ผมพูดไว้ผมบอกไว้ว่าขออนุญาตให้ผมได้ตอบ น้อยเพราะมันยาวไป ความจริงผมจะให้พูดก่อนแต่พูด ๒ ชั่วโมง ๔๕ นาที แล้วนั่งหน้าเฉย ๆ อยู่ละก็ไม่ ถูกต้อง แต่ตอนนี้จะสับซอกอย่างไรก็ได้ จะเอากันตลอดหมดก็ได้แล้วเหลือสัก ๒ ชั่วโมงจะให้เขาชี้แจงทั้ง ๗ คนก็จะได้จบสิ้นกันไป การเมืองเป็นอย่างนี้ทั้งนั้นละครับไม่มีใครเลวมากจนกระทั่งมันถูกดูแลจนอย่างเมื่อ ตอนต้นที่เปิดรายการ ผมยืนยันเลยนะครับว่าผมเป็นคนมีสกุลรฐชาติและไม่เนรคุณใคร คำที่พูดว่า เนรคุณ นั้น คนเขียนหนังสือบางคนอาจจะไปเขียน คนคิดบางคนอาจจะไปเขียน คนคิดเอาเองอาจจะคิดได้แต่ท่านอาจารย์ เสนีย์เป็นครูบาอาจารย์ผม ผมเรียนกฎหมายกับท่าน น้องชายท่านก็เป็นครูบาอาจารย์ผม ตระกูลนี้ผมรู้จัก คุณ ทวดผมก็รู้จัก พี่สาวอาจารย์เสนีย์ผมก็รู้จักเพราะฉะนั้นโปรดกรุณาอย่ากล่าวหาอย่าไปเปรียบเทียบจะครึ่งจะ ก่อน และผมย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าผมไม่ต้องตอบแทนบุญคุณใคร ถ้าจะมีใครต้องตอบแทนบุญคุณผมนั้นบางทีผมก็ บอกว่าไม่รับ แต่ผมไม่ได้ทำงาน ๔ ปี ประทานโทษ ๔ เดือนเพื่อจะสนองบุญคุณใคร แล้วที่ปรารภบอก ๔ เดือน บ้านเมืองจะแย่อยู่อแล้ว ถ้า ๔ ปีจะเป็นอย่างไร ผมฟังแล้วผมก็คิดว่าอ้อ แค ๔ เดือนยังทนรอไม่ได้แล้วถ้าทนรอ ๔ ปี จะทนไหวไหม ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร การประชุมการลงมติยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ได้ชี้แจง ๒ เรื่องให้ที่ประชุมทราบ คือ เรื่องที่ ๑ เรื่องการลงมติ จะดำเนินการลงมติยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก่อน แล้วจึงดำเนินการลงมติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เรื่องที่ ๒ เรื่องการออกเสียงลงคะแนนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการประชุมสภา ผู้แทนราษฎร ถ้ารัฐมนตรีผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะเดียวกันด้วย ห้ามมิให้รัฐมนตรีผู้นั้นออก เสียงลงคะแนนในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่หรือการมีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น ดังนั้นใน การลงมติยุติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านจะใช้สิทธิออกเสียง

ลงคะแนนไม่ได้ เพราะการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีทุกคน โดยตรงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐ (๑) มาตรา ๑๘๒ (๔) และมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง และในการลงมติยุติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล รัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีผู้นั้นจะใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนไม่ได้ เพราะเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับเรื่องที่ลงมติ โดยตรงตามมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง แต่มีประเด็นที่ที่ประชุมควรพิจารณาคือในกรณีที่รัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีผู้นั้นจะใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้หรือไม่ จึงขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะดำเนินการอย่างไร

นายชูศักดิ์ ศิรินิล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี อภิปรายว่า ปัญหาของการลงมติของรัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง ท่านนายกรัฐมนตรี และกระผมได้พิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่าเพื่อตัดปัญหาในเรื่องของการลงมติ เนื่องจากมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง โดยเฉพาะความที่ว่าการมีส่วนได้เสียในเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่สามารถจะตีความไปได้หลายทาง เพื่อตัดปัญหาความยุ่งยากทั้งหลายเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตราอื่น เช่น คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบร่วมกันในนโยบายที่แถลงต่อสภาการอภิปรายของท่านฝ่ายค้านหลายเรื่องก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่ดำเนินไป เพราะฉะนั้นโดยเหตุนี้กระผมได้หารือกับท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็เห็นพ้องต้องกันว่าปัจจุบันนี้รัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๒ ท่านเพราะฉะนั้นในจำนวน ๒๒ ท่านนั้นจะขอไม่ใช้สิทธิในการลงมติทั้ง ๒ ยุติ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายว่าใน(๑) การลงมติในส่วนของท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็น ๑ ในรัฐมนตรีที่ถูกยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในประเด็นดังกล่าวนี้ ถ้าหากว่าการพ้นจากตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีโดยการลงมติดี้อย่างจะมีผลส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงต่อคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ประเด็นดังกล่าวจะมีผลแตกต่างไปจากข้อหาหรือที่ทางรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ความเห็น (๒) ในส่วนจำนวนการนับกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาจะนับอย่างไร นั้นหมายความว่ายังคงนับจากจำนวนเต็มเต็มของสมาชิกที่มีอยู่ในสภาหรือว่าจะนับจากกรณีของการหักการลงมติที่ไม่ได้ใช้สิทธิเป็น ๒ ประเด็น จึงขอหารือกับท่านประธาน เป็นปัญหาที่จะต้องสร้างความชัดเจนก่อนการลงมติ

นายสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคพลังประชาชน ต่อกรณีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการลงมติไม่ไว้วางใจ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติชัดเจนในมาตรา ๑๕๘ ว่า มติไม่ไว้วางใจต้องได้คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร วันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเราทั้งหมดจริง ๆ แล้วเรามีอยู่ ๔๘๐ ท่าน แต่ต้องห้ามปฏิบัติหน้าที่ ๑๐ ท่าน ฉะนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คงอยู่และปฏิบัติหน้าที่อยู่ ๔๗๐ ท่าน ฉะนั้นญัตติไม่ไว้วางใจถ้าจะไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรีต้องได้เสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งคือจะต้องได้ ๒๓๖ เสียง

นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร สรุปประเด็นการมติว่า จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคิดจำนวนที่ปฏิบัติหน้าที่ จำนวน ๔๗๐ ท่าน ครึ่งหนึ่งคือ ๒๓๕ เสียง เกินกึ่งหนึ่งคือ ๒๓๖ เสียง

(๑) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นายสมักร สุนทรเวช เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๘๐ ท่าน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี สมักร สุนทรเวช ยังดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไป

(๒) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี เห็นด้วย ๑๖๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๙ ท่าน สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ยังดำรงตำแหน่งเป็นรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อไป

(๓) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ คุณมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เห็นด้วย ๑๖๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๙ ท่าน ถือว่าท่านมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ ยังเป็นรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต่อไป

(๔) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๙ ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คงดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป

(๕) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ คุณสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๘๐ ท่าน ท่าน สมพงษ์ อมรวิวัฒน์ ก็คงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมต่อไป

(๖) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ คุณสันติ พร้อมพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๙ ท่าน ท่านสันติ พร้อมพัฒน์ ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมต่อไป

(๗) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ คุณทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๙ ท่าน คุณทรงศักดิ์ ทองศรี ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมต่อไป

(๘) ผลการลงมติไม่ไว้วางใจ คุณนพดล ปัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๘ ท่าน ท่านนพดล ปัทมะ คงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศต่อไป

๕.๓๖ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๖ รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๒ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๑๙ - ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาเรื่องด่วน ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๗๒ คน เป็นผู้เสนอ) และ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๗๒ คน เป็นผู้เสนอ) จำนวน ๕ ท่าน ที่ประชุมเห็นชอบให้นำญัตติทั้งสองญัตติพิจารณาารวมกัน

ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสัดส่วน พรรคเพื่อไทย เขตที่ ๖ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรปราการ ได้รับมอบหมายจากสมาชิกพรรคไทยรักไทยเดิม พรรคพลังประชาชน พรรคเพื่อไทย และ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ตลอดจนหัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค มอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้นำฝ่ายค้านชั่วคราว อภิปรายเสนอญัตติทั้ง ๒ ญัตติ ดังนี้

(๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี “ด้วยท่านนายกรัฐมนตรี มีพฤติกรรมส่อว่าจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คำว่า กฎหมาย แปลว่า ครอบคลุม ท่านนายกรัฐมนตรีก็จบปริญญาตรีกฎหมาย ท่านก็ได้ดูขงฎบัตรกติกาคัดค้านคดี ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง รับก่อนผมวันเดียว แต่ผมเรียน ๕ ปี ท่านก็รู้กฎหมายว่านายกรัฐมนตรีทำผิดกฎหมายคืออะไร ก็ผิดกฎหมายอะไรที่เป็นบทบัญญัติของกฎหมาย ตั้งแต่รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ นั้นเรียกว่ากฏสตรีม ลอว์ ออฟ เดอะ แลนด์ (Stream law of the land) กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ออร์แกนิก ลอว์ (Organic law) ทำผิดกฎหมายก็คือผิดหมด ผมก็ใส่ชดนะครับ แล้วผมบอกว่าหากให้ท่านอยู่ต่อไปมันจะสร้างความบกพร่องร้ายแรงของความเสียหายก็ไม่อยากให้ท่านบริหาร จึงยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ ข้อที่ ๓ หากพิจารณามาตรฐานทางจริยธรรมของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ก็ยังมีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจที่จะให้บริหารประเทศ เนื่องจาก นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มีพฤติกรรมและการกระทำที่จงใจฝ่าฝืนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง โดยเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ปกปิดซ่อนเร้น ไม่เปิดเผยการรับเงินสนับสนุนพรรคการเมืองจากบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผมบอกว่า อีกทั้งไม่จ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการการเลือกตั้งให้เป็นไปตามที่กำหนด และรับรองงบดุล งบการเงินของพรรคประชาธิปไตยอันเป็นเท็จ ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดกฎหมายพรรคการเมืองท่าน ถ้าอ่านตรงนี้ใคร ๆ ก็แสดงใจ เพราะผมไม่ได้ใส่ในรายละเอียด เป็นสิทธิของผม การยื่นญัตติไม่ไว้วางใจเหมือนเป็นการยื่นคำฟ้อง ฟ้องคุณไปก่อนส่วน

รายละเอียดก็ต้องมาอภิปรายประกอบในสภา พวกผมมีรายชื่อท้ายญัตตินี้จึงไม่สามารถไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรี ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ บริหารราชการบ้านเมืองได้ต่อไป

(๒) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายกรณ์ จาติกวณิช ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายกษิต ภิรมย์ ๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์

นายกรัฐมนตรีมีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจที่จะให้บริหารประเทศ เพราะมีพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ปกปิด ซ่อนเร้น ไม่เปิดเผยการรับเงินสนับสนุนพรรคการเมืองจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งจะต้องกล่าวหาท่านโดยตรงเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสนับสนุนที่ กกต. (คณะกรรมการการเลือกตั้ง) ให้อุดหนุนกับพรรคประชาธิปัตย์ โดยท่านในฐานะหัวหน้าพรรคในขณะที่รับรองบุคคล รับรองบุคคลเป็นการจ่ายเงินผิดประเภท อีกทั้งท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งงบบุคลากรและการเงินเป็นเท็จ ผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ เมื่อปี ๒๕๔๗ และ ปี ๒๕๔๘ งบบุคลากรจะแจ้ง กกต. เขานับ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ ไปจบที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ แล้วตามบทบัญญัติกฎหมายพรรคการเมืองอนุมัติอนุญาตให้ไปแจ้งภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๘ พอหลังการเลือกตั้งทศวรรษใหม่ถัดไป ปรากฏว่างบประมาณปี ๒๕๔๗ ท่านอภิสิทธิ์ได้เป็นผู้รับรองบุคคล รองนายกรัฐมนตรี กอรัปศักดิ์ สภาวสุ เป็นเหรียญพรรคช่วงนั้นหรือไม่ผมไม่ทราบ พอท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขึ้นมาเป็นหัวหน้าพรรคก็ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบรายงานงบประมาณรายจ่าย งบบุคลากรประจำปีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ไปจบ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ และคนที่ลงชื่อรับรองบุคคลอีกท่านหนึ่งคือ นายกอรัปศักดิ์ สภาวสุ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ ๒ ครั้ง อันเป็นความผิดที่ร้ายแรงในระบอบประชาธิปไตย ขอกล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ว่าท่านกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ท่านนายกรัฐมนตรีได้รายงานงบปี ๒๕๔๗ เมื่อต้นปี ๒๕๔๘ พรรคประชาธิปัตย์ มีขบวนการเอาเงินจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ผ่านมายังบริษัทที่ประกอบโฆษณาสิ่งพิมพ์ พรรคประชาธิปัตย์ต้องรู้ เพราะขบวนการครั้งนี้มีการจ่ายเช็ค ๒๗ ฉบับเข้าธนาคาร ๗๕ ครั้ง ใช้ระยะเวลาทั้งหมด ๘๔ วัน ได้กระทำการในพรรคประชาธิปัตย์ โดยมีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ เป็นคนกำกับดูแลอยู่เบื้องหลัง ให้น้องชายชื่อนายธงชัย คลศรีชัย ซึ่งเป็นลูกผู้น้อง คุณแม่ของนายธงชัยเป็นน้องสาวคุณพ่อท่านประดิษฐ์ เป็นคนกำกับการแสดงดูแล และนายธงชัยก็เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์และ นายประจวบ สังก์ขาว ก็เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจโฆษณาประชาสัมพันธ์ แต่บริษัทนี้พิเศษ ๑. ไม่ได้จัดบริษัทใหญ่โต ๒. ไม่มีโรงพิมพ์ ๓. ไม่มีโรงงาน ๔. ไม่มีบริษัทในเครือ แต่รับทำธุรกิจงบประมาณเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท ทีมบริษัท ทีพีไอ (TPI) ที่ผมขู่ผมไว้ว่าจะฟ้องผม บริษัท ทีพีไอ ไม่ได้เอาเงินของ นายประชัย เป็นเงินของประชาชนคนทั่วประเทศที่เล่นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

ถ้าเป็นประมวลกฎหมายอาญา ผู้ใดได้เงินมาจากการลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ใครรับไว้ เรียกว่า รับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ แต่การกระทำความผิดในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวกับกฎหมายอาญา ขอกล่าวหานายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ข้อที่ ๑ ว่าท่านเองนี้แจงบัญชีทรัพย์สิน ไม่ชัด รู้ หรือไม่รู้ บุคคลใดจะอ้างไม่รู้กฎหมาย เพื่อตนเองพ้นผิดไม่ได้ เงินที่บริจาคเงินที่เอาเข้าไป ไม่ใช่เงินบริจาค เป็นเงินยักย้ายถ่ายเทเงินของพี่น้องประชาชน ทั้งประเทศผ่านบริษัทลูกน้องพรรคประชาธิปัตย์ ผ่านน้องชายเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ เอาไปใช้ในการเลือกตั้งเมื่อ ๖ กุมภาพันธ์ หรือ ๘ กุมภาพันธ์ ผมจำ ไม่ได้ ปี ๒๕๔๘ ผมกล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งยอดงบดุลไม่ชัดเจน เลยกบอที่มา รู้ ไม่รู้ ต้องรู้ เพราะคนเป็นหัวหน้าพรรค ผมขอขอบคุณท่านประธานผ่านไปยังเลขาธิการ กกต. ที่บอกว่าตรวจสอบแล้วไม่มีเงินบริจาค ถูกต้อง ถูกต้องครับ เลขาธิการ กกต. พูดถูกต้อง เพราะถ้ามียอดบริจาค ไม่ผิด ถ้าพรรคประชาธิปัตย์รายงานไปตัวเลข ๒๕๘ ล้านบาท ไม่ใช่ตัวเลข ๒๐๐ กว่า ๆ ล้านบาท ไข่มุข ไกล่เคียง ชับซ้อนซ้อนเงื่อน ยักย้ายถ่ายเท เอาไปเข้าคน ๔ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือบริษัทที่เขาใช้ใช้ กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ แม้กระทั่งน้องสาวตัวเองยังรับไป ๑๓ ล้านบาทเศษ กลุ่มที่สาม กลุ่มท่าน ส.ส. นิพนธ์ บุญญามณี ขณะนั้นเป็นรองเลขาธิการพรรค กลุ่มที่สี่ ส.ส. ประพร เอกอรรถ ด้วยข้อแรก จึงกล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรี ทำความผิดตามมาตรา ๕๑ พระราชบัญญัติพรรคการเมือง แจงบัญชีทรัพย์สินไม่ตรงกับยอดบริจาค ถ้าทำความผิดตามมาตรา ๕๑ มีบทลงโทษตามมาตรา ๘๖ จำคุก ๓ ปี ปรับ ๓ เท่าของทรัพย์สินที่เขาบริจาคมา และที่สำคัญที่สุดหรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด ๕ ปี ตรงนี้ไม่ถึงพรรค อีกข้อกล่าวหาหนึ่งเพื่อจะได้ไม่ต้องประท้วง ไว้รอดตอ รอดต รอดค่าน รอดชี้แจง รอดอภิปรายเชิญเลย อย่าประท้วง เพราะผมกล่าวหาแล้วข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ งบดุลวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ พรรคประชาธิปัตย์ได้เงินพัฒนาพรรคการเมือง บิลบอร์ด (Billboard : กระดานป้าย) ฟิวเจอร์บอร์ด (Future board) ปี ๒๕๔๘ บิลบอร์ด ได้มาทั้งหมด ๑๐ ล้านบาท ฟิวเจอร์บอร์ดได้ ๑๙ ล้านบาท งบประมาณปี ๒๕๔๘ พรรคประชาธิปัตย์ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรค ได้งบประมาณส่วนอื่นจากบริจาคจาก กกต. รับมาทั้งหมด ๒๙ ล้านบาท เป็นเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทิน ปรากฏว่านายกรัฐมนตรีไปชี้แจงงบดุลเท็จเงินจำนวนนี้ ๒๓ ล้าน ๓ แสนบาทเศษ เอาไปไซฟอน (Syphon : กาลักน้ำ) ทางบริษัทเมซโซอะ ที่มี นายประจวบ สังขาว เป็นกรรมการผู้จัดการ และมีน้องชาย นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ซึ่งเคยไปวางแผนเรื่องนี้กับที่โรงแรมเพรสซิเดนทรี ราชประสงค์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ กลาง ๆ ปลาย ๆ นายประดิษฐ์ นายนิพนธ์ นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ ไม่บอกนามสกุล เดี่ยวฟ้องผิดตัว และนายประจวบ สังขาว ขบวนการเริ่มต้นตรงนั้น ผมจึงกล่าวหานายกรัฐมนตรีว่านายกรัฐมนตรีกระทำความผิดฐานไม่แจ้งทรัพย์สินต่อ กกต. นายกรัฐมนตรีจะมีความผิดตามมาตรา ๖๒ ของพระราชบัญญัติพรรคการเมือง เมื่อมีความผิดตามมาตรา ๕๑ มีบทลงโทษตามมาตรา ๘๖ นายกรัฐมนตรี ๑ ข้อ ข้อที่ ๒ ความผิดมาตรา ๖๒ มีบทลงโทษตามมาตรา ๖๓ คือยุบพรรค ถ้าพรรคถูกยุบ นายกรัฐมนตรีถูกดำเนินคดี นายกรัฐมนตรีก็ลงสมัครรับเลือกตั้งไม่ได้ ถ้าพรรคถูกยุบก็ไม่มีประชาธิปัตย์ พรรคถูกยุบก็ไม่มีท่านอภิสิทธิ์ลง

สมัคร ส.ส. ในนามพรรคประชาธิปัตย์ เพราะไม่มีพรรค เมื่อท่านเป็น ส.ส. ไม่ได้ ท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้ ใครจะว่าเก่าเก็บไม่ใช่ ถ้านายกรัฐมนตรีแก้ตัวได้ คดีศาล เมื่อวานอ่านข่าวเอ็กเกริกเขาไปร้อง กกต. กกต. บอกไม่ผิด อัยการสูงสุดไม่ผิด ศาลรัฐธรรมนูญไม่ผิด นายกรัฐมนตรีจะได้รับการชำระล้าง ท่านเป็น นายกรัฐมนตรีไปสิ ผมจะอธิบายท่านทำไม เพราะชีวิตผมไม่เคยคิดเป็นนายกรัฐมนตรี สิ่งที่ผมคาดหวังที่สุดใน ชีวิตผมได้แล้วครับ คือคาดหวังเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านประธานครับ ผมบอกท่านประธาน ว่า เหตุที่ผมพูดตรงนี้ ผมมีเหตุผลสนับสนุน ปี ๒๕๔๗ ประชัย เลี้ยวไพรัตน์ เอกยุทธ อัญชันบุตร อัมรินทร์ คอ มันตร์ เข้าพรรคประชาธิปัตย์ ดำเนินนโยบายทักษิณ ชินวัตร เศรษฐกิจพังพาบ บอกแม้กระทั่งว่า จะหากินพ็อดาร์ (PR : Public Relation) ประชาสัมพันธ์ จ้างอังกฤษที่ทำพ็อดาร์ให้โทนี่ แบลร์ (Anthony Charles Lynton “Tony” Blair : อดีตนายกรัฐมนตรีประเทศอังกฤษ) มาทำกับท่านนายกรัฐมนตรี ข่าวดูออกมาว่าในการพบกัน นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ได้เข้าปรึกษาหารือ เพราะในคนกลุ่มนั้นมันคับแค้นข้องใจ เรื่องบริษัทตัวเองที่ศาลฎีกา ตัดสิน ศาลล้มละลายตัดสิน เขาต้องหาที่พึ่ง แล้วออกข่าวจะเอาเงินในพรรคประชาธิปัตย์ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านบาท ให้กันจริงหรือเปล่าผมไม่ทราบ นี่ผมอ่านตามข่าว ผมไม่ได้กล่าวหาท่านแบบง่าย ๆ และผม ไม่อยากพูด เดียวก็ลูกกันเป็นตอร์ปิโดอีก แต่อยากจะบอกผู้แทนราษฎรใหม่ ๆ รัฐมนตรีใหม่ ๆ ว่าเมื่อปี พุทธศักราช ๒๕๓๙ ท่านบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คุณ อาชัย ชิดชอบ ท่านประธานชัยก็อยู่ด้วยกัน พรรคประชาธิปัตย์เอาเลย ยืนหยัดดีไม่ไว้วางใจ ท่านบรรหาร ศิลป อาชา ที่เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ไม่ใช่ชื่อนายกรัฐมนตรี ใส่ชื่อไม่ไว้วางใจท่านบรรหาร ในฐานะรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย แล้วก็ไม่ใช่วางใจรัฐมนตรี กลุ่ม ๑๖ ตอนนั้นเป็นแขกรับเชิญ สุชาติ ตันเจริญ และเนวิน ชิดชอบ จะเป็นอะไรกับประธานบ้างผมไม่ทราบ แต่นามสกุลเหมือนกัน พรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวหากว่า ร้ายตัวแทนกลุ่ม ๑๖ กับรัฐมนตรีว่า ทูจริต กรุงเทพฯ พาณิชยกรรม ทูจริตที่ บีบีซี (BBC : British Broadcasting Corporation สำนักข่าว) แล้วทั้งสองเรื่องนี้มันเป็นเรื่องบริหารราชการไหม ไม่ใช่ท่านบรรหารเป็นเรื่อง ๖๐ ปี เศษ ๆ ๖๐ ปีมาแล้ว บอกว่า ท่านบรรหารเกิดเมืองจีนผ่านเซินเจิ้น มาฮ่องกง นั่งเรือมาไทย ขึ้นเรือที่เอ็กมิงเก็ก เอ็กมิงเก็ก คือ ตรวจคนเข้าเมืองค่า ๘ ชั่วโมงครับ ผมนั่งข้างหลัง ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการยุติธรรม ต้องทำสงบเสงี่ยม เพราะตอนนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอยู่กับศาลพูดไม่ได้ครับ เพราะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในอดีตเขานั่งสะเหรียงมาทำงานผมมันตำรวจเก่า ความซื่อก็มี ความดีก็ ปรากฏ ก็ต้องเสียบหมดครับ พูดอะไรไม่ได้เลยครับ ก็ปรากฏว่าท่านบรรหารเดินออกไปข้างหลัง เฮ้ย เหลิม ช่วย ที่บังสิวะ บอกพี่ ผมนี้ไม่กล้าเลยพี่ เกรงใจ กลับกระทรวงเจอศาล พี่บรรหารว่าอย่างไร นี่มันค่าพี่มา ๘ ชั่วโมง นะเอกสารก็ปลี่ยนอยู่อย่างนี้ ปลี่ยนอย่างนี้ไม่ออกสักที สรุปแล้วพี่บรรหารถามผม เหลิม แล้วพี่เกิดที่ไหนวะนี้ บอกพี่ตายแล้ว ถ้าพี่ไม่รู้ที่เกิดที่ไหนแล้วพี่มาถามผม

เพราะการกระทำ ครั้งนี้ของบริษัท เมซโซ และบุคลากรของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งตัวชูโรง คือ นายธงชัย คลศรีชัย น้องชายนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ การบริหารราชการบ้านเมือง ถ้าขาดนิติธรรม นิติ รัฐไม่มีความเป็นธรรม ดราม่า (Drama) สร้างฉากแสดงละคร แล้วประชาชนเชื่อ บ้านเมืองอันตราย ความ

เป็นธรรมดาไม่มี ความสามัคคีไม่เกิด เมื่อเช้าก่อนมาผมตื่นเข้ามีโทรศัพท์เข้าบ้าน คุณเฉลิมช่วยบอก นายกรัฐมนตรีหน่อยวันที่ไปจังหวัดลพบุรี ถามว่าบอกอย่างไร ที่มีคนขวางปาทำน ผมถามใครพา เขาบอกมี รองเท้ากับขวด เขาบอกคุณเฉลิมบอกในสภา ผมบอกได้ เขาให้มาบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรี รองเท้ามันเป็น ของเมียตำรวจ เมียตำรวจถอดรองเท้าขวางทำนเพราะท่านไปร้องทุกข์ตำรวจต่อกรรมการสิทธิมนุษยชน เมื่อ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีอย่าความจำสั้น รองเท้าเป็นของเมียตำรวจ ผมบอกแล้วขวดละ เขา บอกขวดเป็นของเมียทหาร ผมบอกกล่องจองดี ท่านประธานครับ สิ่งที่ต้องนำมาอภิปรายเพราะเมื่อปลายปี ๒๕๕๑ น้องชายนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ไปให้นายประจวบ สังขว เช่นกระดาษเปล่า ๔๐ แผ่น แล้วเอา ปากกาไปเซ็นชื่อ ๒๐ ด้าม เพราะต้องการจะทำเอกสารให้มีการก๊วนั้นแหละจะหาเรื่องให้น้องสาวติดคุกมากขึ้น เดี่ยวผมจะบอกตอนท้าย ท่านประธานครับมันยุ่ง เพราะเขาเอาเงินมาให้ ให้แล้วให้อีก ให้อีกให้แล้วแจกออก จากบัญชี ล้านแปด ล้านเก้า ล้านแปด ล้านเก้า ใอันนี้มันปล้นบ้านกินเมือง พร้อมกับ ๒ ล้านบาท ถูกตรวจสอบ ล้านแปด ล้านเก้า ได้มาปีบขับรถไปพรรคประชาธิปัตย์ไปทำงานนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ผ่านนาย ธงชัย คลศรีชัย เขายืนยันกับผมว่าท่านอภิสิทธิ์อยู่ด้วยบางครั้ง รู้หรือไม่ผมไม่ทราบ นี่ผมพูดตรง ๆ ผมไม่ไว้ใจท่าน เรื่องทำผิดกฎหมาย แต่ผมไม่คิดว่าคนอย่างท่านจะชั่วขนาดนั้นได้ ผมคิดนะ ไม่คิด นี่บอกจากใจ

บริษัท เมชโซอะ นายประจวบ สังขว ได้จดทะเบียนเอาไว้ ครั้งแรกเลยก็มี นายประจวบ สัง ขว แล้ว ส.ส. สุพีชรี ธรรมเพชร นายไทกร พลสุวรรณ จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ เหตุที่จด ทะเบียนแล้วมีชื่อคุณหนูไปอยู่ด้วย เพราะคุณหนูนี้พ่อเขาเพื่อนกับผม สุพีชณ์ ธรรมเพชร นายประจวบสนิทกับ นายสุพีชณ์ ธรรมเพชร พอจะทำธุรกิจก็ชวน สุพีชณ์ ธรรมเพชร ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง สุพีชณ์ ธรรมเพชร บอกไม่ได้ เพราะกฎหมายมันเคร่งครัด หลังปี ๒๕๔๑ สุพีชณ์ก็ส่งลูกสาว มาเป็นกรรมการด้วย นี่ ลูกสาว สุพีชณ์ ธรรมเพชร เป็นกรรมการตั้งแต่อายุไม่ถึง ๒๕ ปี ปัจจุบันหล่อนลาออกไปแล้ว ไม่ผิดครับ ไม่ผิด อะไรเลย เพราะเป็นและออกแล้ว นายไทกร พลสุวรรณ กับพรรคประชาธิปัตย์แนบแน่นขนาดไหน ผมไม่พูด แต่ผมจะบอกท่านประธานว่า บริษัทเมชโซอะ มีเงินทุนจดทะเบียน ๑ ล้านบาท นี่คือนั่งสำรองของบริษัท เมชโซอะ บีซิเนส แอนด์ ครีเอชั่น จำกัด แต่ผมจะเรียกว่า เมชโซอะ ผมวิเคราะห์ว่าทำไมต้องเป็นเมชโซอะ วัน นั้นที่มาดูหมิ่นดูแคลน ไปตัดแปะ บรรดาคอลัมน์นิสทั้งหลาย เฉลิมใส่ชื่อเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าเฉลิมเป็น ประเทศไทยจะเป็นอย่างไร ผมบอกแน่นอน เหลือ ๗๖ จังหวัดเท่าเดิม แล้วจะไปเป็นอย่างไร จะไป ๗๗ จังหวัด ๗๕ จังหวัดไม่ได้ละครับ ก็ดูแคลนเกินไป ผมไม่อยากจะประจานคุณประจวบ แต่ผมต้องเล่าให้ฟังครับ เมชโซอะ ๑. ไม่มีโรงพิมพ์ ไม่มีโรงงาน ไม่มีบริษัทอะไรต่าง ๆ มีพนักงานในบริษัท ๔ คน ภาษีเงินเขาบอก สี่นี้ โงงวนั่ง ถึงตัวเจ้าของ มี ๕ คน เขาไปตั้งบริษัทที่บ้านเลขที่ ๑๐๘/๑๒ หมู่ที่ ๑๑ กิโลเมตรที่ ๗ (แขวงชั้น ๓) ถนน พหลโยธิน ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี บริษัทนี้ทำธุรกิจหลายร้อยล้านบาท ๒๐๐-๓๐๐ ล้าน บาท พรรคประชาธิปัตย์เชื่อใจ เอาเงิน ๒๓ ล้านบาท ๒๖ ล้านบาทไปว่าจ้าง ใอันนี้มันต้องมีเครดิต ก็ปรากฏว่า ทาวน์เฮ้าส์หลังนี้ เล็ก ใหญ่ ไม่สำคัญ ใจมันเหนือกว่า ฝรั่งเศสบอก ฮาร์ท อีส เบทเทอร์ (Heart is Better) นี่มัน

ห้องเล็ก ๆ ก็ปรากฏว่าบ้านหลังนี้ไม่ใช่ของนายประจวบอีก แล้วไปอาศัยเขาอยู่ ๑. บ้านเล็ก จดทะเบียน ๑ ล้านบาท มีพนักงาน ๔ คน บ้านก็ไม่ใช่ของตัวเอง ไปอาศัยพรรคพวกอยู่

บริษัททีพีโอ โพลีน (TPI Polene) เดิมเป็นบริษัทธรรมดา ต่อมาจดทะเบียนในบริษัทตลาดหลักทรัพย์ เขามีบริคณห์สนธิ์ว่าเอาไว้ว่า มีกรรมการ ๙ คน คนมีอำนาจทำการแทนบริษัท ต้องมี ๒ คนใน ๙ คน และประทับตราสำคัญของบริษัทถึงจะนำไปทำนิติกรรมสัญญาได้ พวกที่อยากให้เข้าข้อเท็จจริงมาถึงแล้วปรากฏว่า บริษัททีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน) กรรมการ ๙ คนถึงจะลงนามได้ หลังจากพบกันที่โรงแรมเพชรซีเดนท์ ขบวนการเกิดอย่างไรครับ มีการตกลงน้องชายนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รับคำสั่งจากพี่ชายให้ติดต่อกับนายประจวบ สังขาว พบกับนายสมควรไม่ทราบนามสกุล เป็นเลขานายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ เผลอไปที่เดียวตัวเลขเส้นทางเงินผมได้มาแล้ว บริษัท ทีพีโอ เอาเงินเข้าบริษัทเมชโซอะ ทั้งหมด ๓๖ ล้านบาท โดยยังไม่ทำอะไร จากนั้นระยะเวลาใกล้ ๆ กัน ก็มีการทำสัญญาว่าจ้างทั้งหมด ๘ โครงการ จำนวนเงิน ๒๒๗ ล้านบาท รวมเงิน ๒๖๓ ล้านบาท ก็ผมถึงบอกนักข่าวถามเรื่อย ถามทำไม ๒๕๐ ล้านบาท ๒๕๘ ล้านบาท เมื่อคืนมีฝ่ายรัฐบาลไปบังคับข้าราชการหน่วยหนึ่งจะขอคำให้การพยาน ไปทำไมเมื่อคืนไปขอร้องเขาไม่ให้ เมื่อเข้าไปอีก เขาไม่ให้อีก ผมก็บอกข้าราชการนะ คุณต้องทำตัวเป็นกลาง แล้วให้มาอยู่ข้างเฉลิมนี้ เพราะผมจะทำงานสำคัญของบ้านเมือง ผมจะทดสอบให้สังคมไทยเห็นว่าคนในพรรคประชาธิปัตย์ทำอะไรไว้บ้าง ๓๖ ล้านบาท มาจ้าง ๘ โครงการ ๒๒๗ ล้านบาท รวมเงิน ๒๖๓ ล้านบาท สัญญาไม่สมบูรณ์ เพราะนายประชัย เลี้ยวไพรัตน์เซ็นชื่อเพียงคนเดียวแล้วไม่มีประทับตราบริษัท ถ้าจะไปทำย้อนหลังคุณก็ปลอมเอกสารราชการ ๓๖ ล้านบาท เอาเงินมาจากไหน ล็อต (Lot) แรกเอามาจากตลาดหลักทรัพย์ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ ทีพีโอ ไม่เคยแจ้งงบดุลบัญชีเรื่องโฆษณาแจ้งเป็นงบลัมพ์ซัม (Lump sum : เงินก้อน) ไม่ลงรายละเอียด ๒๖๓ ล้านบาท รออยู่ ทีพีโอ จ่ายเงินให้ เมชโซอะ นายประจวบ สังขาว รับเมื่อไรกระจายทันที ในสายนายประจวบรับแล้วต้องขับรถไปให้ นายทีซี พรรคประชาธิปัตย์เขาเรียก นายทีซี คือนายธงชัย น้องชายท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ล้านแปดเอาไป ล้านเก้า เอาไป ล้านแปดเอาไป ล้านเก้าเอาไป ผมดูแต่แรก ทำไมจะไม่เขียน ๓ ล้านบาท อ้อ ถ้า ๓ ล้านบาท ปง. (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) ตรวจ แบงก์ชาติตรวจก็เลยล้านแปด ล้านเก้า แล้วก็เอาไปให้ที่พรรคประชาธิปัตย์ เขาจ่ายผ่าน ๔ ธนาคาร จำนวน ๗๕ ครั้ง ระยะเวลา ๘๔ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เพราะมันใกล้วันเลือกตั้ง เอาเงินมาจากไหนครับ เช็ค ๒๗ ฉบับ มีของธนาคารฮ่องกง เซี่ยงไฮ้ ๑๕ ฉบับ ของจริงมีพร้อมไม่มีความจำเป็นที่มาใส่ร้ายท่าน และเป็นเช็คของธนาคารกสิกรไทย ๑ ฉบับ รวมแล้ว ๑๖ ฉบับ อีก ๑๑ ฉบับเห็นเส้นทางเงินแต่กำลังหาเช็ค เพราะอะไรท่านประธาน รัฐบาลนี้รัฐมนตรีคนหนึ่งนี่ลงไปเบรกว่าแต่ไว้ก่อน อย่าเพิ่งตรวจ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด เพราะน้องสาวรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังรับเงินไป ๑๓ ล้าน ๗ แสนบาท โอนไปเข้าธนาคารแห่งหนึ่ง หลักฐานมี นายประจวบเป็นคนโอนเงินให้ คุณศิริลักษณ์ ไม่ไทย เดิม ศิริลักษณ์ ภัทรประสิทธิ์ พอ เมชโซอะ ได้เงินเข้า มาเอาเงินออกไปกลุ่มที่ ๑

กลุ่มที่ ๑ นายประจวบ สังขวา เออาญาติพี่น้อง ๑๒ คน พ่อตา แม่ยาย เออาหมด เมียเออาหมด พี่เมียก็เอา น้องเมียก็เอา ไปเปิดบัญชีแต่ยืนยันว่าต้องเป็นบัญชีธนาคารกสิกรไทย เพราะเขาแนะนำให้นายประจวบ สังขวา ไปเปิดบัญชีธนาคารกสิกรไทย สาขารังสิต ใครแนะนำ นายธงชัย คลศรีวิชัย นอกจากนายธงชัย คลศรีวิชัย แล้วยังมีบุคคลใกล้ชิดอีกคนหนึ่ง คือนายโชคชัย คลศรีวิชัย เป็นพี่ชาย นายธงชัย คลศรีวิชัย เป็นลูกผู้น้อง นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ พวกนี้พอได้เงินมาท่านประธานครับ ประจวบเอามาให้สายเอาไปในพรรคประชาธิปัตย์ เงินสด ล้านแปด คนไปเบิกได้เสร็จ ไปพรรคประชาธิปัตย์ได้เสร็จ แต่สายนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ต้องถือว่าใจกล้า นายประจวบโอนเงินกลุ่มหนึ่ง กลุ่มตัวเองแล้วให้นายธงชัย คลศรีวิชัย ในพรรค

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ขณะนั้นดำรงตำแหน่ง เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ นายประจวบ สังขวา ได้โอนเงินไปเข้า ๑. นางศิริลักษณ์ ไม้ไทย ๒. นายโชคชัย คลศรีวิชัย ๓. นายธงชัย คลศรีวิชัย ลูกผู้น้องนายประดิษฐ์ทั้งคู่ แล้วนายธงชัย คลศรีวิชัย นี่ยังมีถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่เดียวกับนายวิรัช ภัทรประสิทธิ์ ผมตามลึกลงก็ตำรวจเก่าเคยอยู่บ้านเดียวกัน

กลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มของนายนิพนธ์ บุญญามณี ขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ เป็น ส.ส. สงขลา คุณปราณี ปัญญารักษ์ เป็นน้องสาวท่านรับเงิน ๑๐ ล้านบาท โดยการโอนเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ นี้ใกล้วันเลือกตั้งจากบริษัทเมซโซอะ แล้วไปให้การกับตำรวจว่ารับเงินนี้มาไอ้โฮ ให้ข่าวเอิกเกริก เขาทำโฆษณา เขาทำประชาสัมพันธ์ เอารถกระบะ ๔ ล้อ มาติดป้าย ที่พีไอ โพลิน ไปโฆษณาที่จังหวัดสงขลา และหาดสมิหลา เพราะ ที่พีไอ โพลิน ธุรกิจมันเป็นแสนล้านบาท มันโก อินเตอร์ (Go Inter : ไปต่างประเทศ) เขานั่งเครื่องบินเจ็ท (Jet) เขาจะไปโฆษณาแบบแผ่เรือบดอ้างเหตุ แล้วเป็นอย่างไรรครับ ๑. ไม่มีสัญญาว่าจ้างกับบริษัทเมซโซอะ ผิดกฎหมาย ๒. ได้เงินแล้วไม่เคยมีธุรกรรม ๓. ไม่เสียภาษีอากรจากรายได้ แล้วที่ซ้ำร้ายกว่านั้น นายมนูญ สายอ่อง ท่าน ส.ส. นิพนธ์รู้ไหมว่า มนูญ สายอ่องเป็นใคร เป็นเพื่อนและเป็นลูกน้องท่าน ไม่ว่าง ไม่มีคนขับรถ มนูญก็ช่วย รับไปทั้งหมด ๓,๖๐๔,๓๐๐ บาท

กลุ่มที่ ๔ ส.ส. ประพร เอกอูร์ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ คนที่รับไปคนที่ ๑ คุณอาภาภรณ์ เอกอูร์ เป็นน้องสาว ส.ส. ประพร มีอาชีพทำปลา แผลปลา ปลาป่น ซีฟู้ด (Seafood : อาหารทะเล) รับไปทั้งหมด ๕,๔๐๓,๐๒๐ บาท อีกคนหนึ่ง คุณสมศักดิ์ เอกอูร์ เป็นลูกพี่ลูกน้องกับ นายประพร รับเงิน ๑ ล้าน ๘ แสนบาท อาชีพทำแผลปลา เมื่อมาถึงตรงนี้ผมจะบอกว่านี้พรรคประชาธิปัตย์เอาเงินในตลาดหลักทรัพย์มาใช้โดยผ่านบริษัทเมซโซอะ บริษัท ที่พีไอ ให้ตรง ไม่ได้ ผ่านบริษัทเมซโซอะ ทำนิติกรรมอำพราง ทำนิติกรรมไม่ก่อให้เกิดสัญญาใส่คนพรรคประชาธิปัตย์โดยตรง อีกคนหนึ่ง นายอนุรักษ สังข์กุล เป็นน้องเขยของ นายสมศักดิ์ นายสมศักดิ์ ก็คือลูกผู้น้อง ส.ส. ประพร เอกอูร์ มีภรรยาชื่อพรพิมล สังข์กุล รับ ๓,๖๑๐,๑๐๐ บาท ๒ กับ ๓ มารู้อักกับประจวบตอนไหน รู้อักตอนนายธงชัยน้องชายนายประดิษฐ์ เป็นคนบอกให้โอนไป ต่อมาก็ นายอรรถกร พระธาตุ เป็นหลานนายสมศักดิ์ เอกอูร์ นายสมศักดิ์ เป็นลูกผู้น้องนายประพร นายอรรถกรก็คือหลานนายประพร ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสงขลา เช่นเดียวกัน เพราะคุณแม่เป็นน้องนายสมศักดิ์ คุณ

แม่เป็นลูกผู้น้อง ส.ส. ประพร รัปไป ๓,๖๐๑,๕๒๐ บาท ต่อไป นางสาวสุนทรี ถาวร เป็นแม่บ้านและคนทำบัญชีให้ นางอาภาภรณ์ เอกอรุ น้องสาวนายสมศักดิ์ อยู่บ้านเดียวกับนางอาภาภรณ์ แม่บ้านรับ ๑,๘๐๒,๖๐๐ บาท ๓ ต่อมา ๔ ๕ นายวุฒิชัย วัฏธรรม กรรมการบริษัทสยาม อินเตอร์ ฟู้ดส์ เป็นญาติกับภรรยา ท่าน ส.ส. นิพนธ์ และเป็นกรรมการบริษัท สยามซีฟู้ดส์ ด้วยกัน รับเงินไป ๕,๐๐๑,๐๒๐ บาท นายพิทย์ วัฏธรรม คู่ตองเขาเรียกเป็น คู่ตอง เพราะนายพิทย์ เป็นพี่ชายนายวุฒิชัย รัปไป ๕,๐๐๑,๐๒๐ บาท นางสร้อยญา ภูริศไพศาล เป็นภรรยา นายวุฒิชัย และเป็นลูกน้องนางอาภาภรณ์ เอกอรุ น้องสาวนายประพร เอกอรุ รัปอีก ๕,๐๐๑,๐๒๐ บาท พรรคประชาธิปัตย์รู้หรือยังว่าพรรคประชาธิปัตย์มีส่วนร่วม เส้นทางทางการเงินเอาเงินจากตลาดหลักทรัพย์มาให้พรรคประชาธิปัตย์ใช้โดยผ่านบริษัทโฆษณาเมซโซอะ ๑. ตลาดหลักทรัพย์พี่น้องประชาชนคนเล่นหุ้นไม่รู้เรื่องด้วย ๒. บริษัท ทีพีไอ โพลีน คณะบุคคลในบริษัทใครก็ตามที่เอาเงินในบริษัทตลาดหลักทรัพย์มาให้เมซโซอะแล้วมาให้พรรคประชาธิปัตย์ใช้ ผมถือว่าไม่ใช่คนดีของแผ่นดิน ผมถือว่าบุคคลกลุ่มนี้ไม่ใช่คนดีของประเทศไทยและไม่ใช่พลเมืองดี คนพวกนี้ถ้าเป็นนายกรัฐมนตรีก็ถูกปลด หรือเป็นรัฐมนตรีกับท่านอภิสิทธิ์ก็ถูกปลด เพราะกฎ ๙ ข้อที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กำหนดไว้จะออกฤทธิ์วันนี้ เมซโซอะเข้า ๔ กลุ่มจริง ๆ ตรวจสอบเส้นทางทั้งหมด ๑๒ เส้นทางออกเมซโซอะ ไปกลุ่มประดิษฐ์ กลุ่มประจวบ กลุ่มนิพนธ์ กลุ่มประพร อ่านแทบตายไม่มีเข้าท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน เช็ค (Cheque) ๑๖ ฉบับ ธนาकारฮ่องกงและเชียงใหม่ สาขาสำนักงานใหญ่ที่บริษัททีพีไอ พีแอล สร้างวีรกรรม สร้างอาชญากรรมทางเศรษฐกิจมอบให้กับเมซโซอะไปเข้าบัญชี แล้วเมซโซอะเอาไปให้คนของพรรคประชาธิปัตย์ ๑๖ ฉบับ ๑๕ ธนาकारฮ่องกงและเชียงใหม่ ๑ ฉบับ ธนาकारกสิกรไทย ส่วนที่เหลือมีคนในรัฐบาลชุดนี้ไปบังคับเจ้าหน้าที่ ไปบังคับธนาकारห้ามปล่อยข้อมูล แต่ผมจะเอามาให้ได้ จากเส้นทางทางการเงินมาเช็คใบเสร็จนี้เชื่อถือได้ไหม ใช้ได้หรือยัง สัญญาที่ทีพีไอ พีแอล ทำไม่สมบูรณ์ ไม่มีนิติกรรมสัญญาแล้วให้สตาฟค์ทำไมให้ประจวบ ประจวบใช้ไม่ได้เลย ธงชัยน้องนายประดิษฐ์กำกับการแสดงเป็น อะแมน ปีไฮด์ (A man behind : ผู้อยู่เบื้องหลัง) ตรึงเงินสด ลูกพรรคประชาธิปัตย์นั่งสลอนแล้ว นี่คือเช็คธนาकारฮ่องกงและเชียงใหม่ รายละเอียดเช็ค ที่บริษัท ทีพีไอ เอาเงินออกมาจากตลาดหลักทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของมหาชน ฉบับที่ ๑ จ่ายให้บริษัท เมซโซอะ ๑๐ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม จ่าย ๕,๓๕๕,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ กันยายน ๑๒,๔๙๕,๐๐๐ บาท วันที่ ๑ ตุลาคม ๑,๔๗๖,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๔,๙๗๔,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๗,๑๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๕,๑๔๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๗,๔๓๖,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๗,๑๕๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๑๐ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ธนาकारฮ่องกงและเชียงใหม่ สำนักงานใหญ่กรุงเทพฯ เลขที่เช็ค ๐๒๕๐๓๘๐ จำนวนเงิน ๕,๑๔๘,๐๐๐ บาท บริษัท เมซโซอะ เข้าเย็นเข้าออกหมด ไปไหนก็ ๔ กลุ่ม เอาหมด วันที่ ๗ ธันวาคม จ่าย ๕,๑๔๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ ธันวาคม ๗,๑๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ ธันวาคม ๗,๔๓๖,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๕,๑๔๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ๗,๑๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ จำนวน ๗,๖๙๖,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ ธันวาคม ปี ๒๕๔๗ จ่าย ๑๓,๗๒๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ มกราคม จ่าย ๑๑,๘๕๖,๐๐๐ บาท ธนาकारฮ่องกง และเชียงใหม่ เลขที่ ๐๒๘๙๒๙๔ ต่อมาวันที่ ๑๔ มกราคม

ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ เลขที่ ๐๒๘๙๗๐๒ จำนวนเงิน ๑๐,๒๙๖,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มกราคม เช็คเลขที่ ๒๘๙๗๐๓ ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ ๕,๗๗๒,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มกราคม ธนาคารเดิมเลขที่เช็ค ๐๒๘๙๗๐๔ จำนวนเงิน ๘,๘๙๒,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ มกราคม ธนาคารเดิม เลขที่ ๐๒๘๙๙๙๒ ๕,๗๗๒,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ มกราคม ธนาคารเดิม เลขที่เช็คเปลี่ยน ๐๒๘๙๙๙๑ ๑๐,๒๙๖,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ มกราคม ธนาคารเดิม เลขที่เช็คเปลี่ยน ๐๒๘๙๙๙๕ เป็นเงิน ๘,๘๙๒,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ ตัวเลขน่ากลัว อ้ายนี้มันชดกรรมคือการกระทำ กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา อาชญากรรมที่สมบูรณ์ย่อมทั้งร่องรอยและพยานหลักฐาน พอมาวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถ้าผมจำไม่ผิดเลือกตั้งวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พอมาวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ เช็คเดิม เลขที่ ๐๒๕๑๒๑๘ จำนวนเงิน ๓๓ ล้าน ๘ แสนบาท โอนมาให้บริษัท เมชไซอะ บริษัท เมชไซอะ เอาไปให้พรรคประชาธิปัตย์โดยผ่านนายธงชัย น้องชาย นายประดิษฐ์เลขาพรรคในขณะนั้น พอมาวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๓๑ ล้านบาท อีกแล้วครับ พอใกล้เลือกตั้ง เช็ค เลขที่ ๐๓๓๐๓๖๐ จำนวนเงิน ๓๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อไปก็หมายเลขการ เปย์อิน (Pay in : ที่รับเงินเข้า) กำเรียบเสิบสาน บังอาจ เป่าบูนเงินบอกบังอาจ ไปโอนเงินที่ธนาคารกสิกรไทย สาขาเทพารักษ์ ไปบอกเบอร์แฟกซ์(Fax) ไปบอกเบอร์โทรสาร เลขที่ ๐๒-๒๗๐๒๕๒๑ ท่านอภิสิทธิ์คูนใหม่เบอร์นี้ คูนใหม่บอกว่าถ้าโอนแล้วแฟกซ์มาเบอร์นี้ นายประจวบ สังขาร ตัวแทนเมชไซอะ รออยู่คือเบอร์แฟกซ์พรรคประชาธิปัตย์ เว้นแต่ไปเปลี่ยน เขียนชัด แฟกซ์เบอร์นี้แล้วบอกเลย ไปทำอะไรกันทั้งหมด เพราะนายประจวบชอบหยิบปลาสด ดิดนีสัยนายประดิษฐ์ ดิดนีสัยน้องชายนายประดิษฐ์ ชอบหยิบปลาสด ก็เลยเขียนเบอร์แฟกซ์ไว้ให้

เรื่องอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องที่เขาเอาไปเปย์อินไปส่ง บริษัท ทีพีไอ โพลีน หลักฐานการจ่ายเงินที่ผมเก็บได้จาก ๓๖ ล้านบาท จาก ๒๒๗ ล้านบาท มารวบรวม นายประจวบ กลุ่มนิพนธ์ กลุ่มประพร กลุ่มประดิษฐ์ จะมีทั้งหมดน่าจะรับ เป็นเงินที่เห็นตัวเลขกลม ๆ ๒๐๒,๐๐๒,๘๗๐ บาท แต่ถ้าเอาไปถึงเดือน กุมภาพันธ์ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึง ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ๒๗ ครั้ง ตัวเลขยังเป็นอยู่ที่ ๒๖๑ ล้าน ๔ แสนบาท ได้แล้วมาทำอะไรครับ นิพนธ์ บุญญามณี กลุ่มนิพนธ์ได้ไปทั้งหมด ๑๓ ล้าน ๖ แสนบาท นี่เฉพาะที่มีหลักฐานอยู่ในมือผม กลุ่มคุณประพร เอกอรุ ได้ไปทั้งหมด ๔๓,๔๐๙,๗๔๐ บาท กลุ่มนายประจวบที่เป็นคนรับใช้ เอาเช็คไปเข้า จับเงินเอามาให้คนสี่กลุ่มนี้เป็นเงินทั้งหมด ๑๒๑,๒๖๕,๑๓๐ บาท กลุ่มนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ น้องสาวรับไป ๑๓,๗๒๘,๐๐๐ บาทนางพัชราภรณ์ ธีระเลิศพานิชย์ นี่เป็นญาติพี่น้องนะครับ นี่แค่ญาติพี่น้องท่านประธานรับไป ๒๐ ล้านบาท อย่านไปทำเอกสารเท็จ อย่านไปคิดทำ ๒๐ ล้านบาท คุณพัชราภรณ์ เขาบอกกับตำรวจแล้ว เขาบอกกับเจ้าหน้าที่แล้วว่านายธงชัยน้องชายนายประดิษฐ์ เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ไปขอเขาใช้บัญชีนายประจวบเลยโอนไปให้ ๒๐ ล้านบาท ตอนนี้รู้กลุ่ม รู้จำนวนเงินว่าใครเอาไปทำอะไร ที่ไหน ๒๐ ล้านบาท กระดาษ ๔๐ แผ่น ดินสอ ๒๐ เล่ม ผมเตือนนายประดิษฐ์ในฐานะคนไม่เคยโกรธเคืองกัน ถ้าไปทำหลักฐานเท็จคุณติดคุกสถานเดียว ๑. น้ำหมึกเขาตรวจสอบได้ว่าเซ็นไว้ระยะเวลากี่เดือน ๒. วันนี้พยานเขาหมดความอดทนท่านแล้ว หลอกแล้วหลอกอีก นี่มันคนทุกซ์ มันคนเอาเงินมาใส่บริษัทแล้วเอามาให้พวกท่านไปใช้เลือกตั้งการเมือง แล้วมันก็หวังว่าสักวันหนึ่งมันจะมีโอกาสรับใช้พรรคการเมืองที่เป็น

รัฐบาล ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งนายประชัย นายประจวบ นายประดิษฐ์ นายนิพนธ์ พบกันครั้งแรกที่โรงแรมเพชรศิรินทร์หลังจากนั้นไม่นาน ๓๖ ล้านบาทมาก่อน นายธงชัยน้องประดิษฐ์เอาไปหมด ต่อมา ๘ สัญญา สัญญาเป็นโมฆะ ๒๒๗ บวก ๓๖ เป็น ๒๖๓ บริษัท เมชโซอะ ๑. ไม่มีโรงงานไม่มีโรงพิมพ์ ไม่มีบริษัท มีที่ทำงานในพรรคประชาธิปัตย์ ทาวน์เฮาส์เล็ก ๆ ขอยืมเพื่อน เงินลงทุน ๑ ล้านบาท บริษัท ทีพีไอ เป็นตลาดหลักทรัพย์จะเอาเงินเกือบ ๓๐๐ ล้านบาทมาจ้างเมชโซอะ ทำประชาสัมพันธ์ นายธงชัยเป็นญาติผม ไม่เกี่ยวข้อง เขาโตแล้ว เขาเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ก็เป็นสิทธิ เขาไปหาในพรรคประชาธิปัตย์ก็ไม่มีไร เดี่ยวจะตอบ เปลี่ยนโฉมเสียใหม่ นายประจวบเขาถูกข่มขู่ เขาถูกข่มเหง เขาถูกรังแก เขาเคยติดต่อมาหาผมว่าอยากจะพบกับท่านได้ไหม ผมบอกไม่ได้เลยไม่ได้โดยเด็ดขาด แล้วผมก็บอกฝากไปว่าคุณประจวบถ้าคิดว่าที่ผ่านมามันทำไม่ได้ ครั้งนี้ทำดีสักครั้งหนึ่งเถอะ เขาถามทำไม ก็มันเอากระดาษ ๔๐ แผ่นไป เซ็นชื่อปากกา ๒ ด้าม มันวางแผนเล่นงานแล้ว เพราะฉะนั้นทำความดีสักครั้งเถอะ เขาถามทำอย่างไร ไปพบเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ไปเล่าให้เขาฟัง ไปบอกให้เขารู้ว่าคนของพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนั้น และคนพรรคประชาธิปัตย์ขณะนี้กำลังจะเอาฝ่ามือปิดแผ่นฟ้า ใครจะหลงใหลใครจะเชื่อถือ เรื่องของพวกเขาท่าน แต่พวกผมพรรคเพื่อไทยต้องทำความจริงให้ปรากฏ หลังจากได้เงินกันมาแล้ว นายธงชัย คลศรีชัย น้องนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ นั่งทำงานในพรรคประชาธิปัตย์ตลอด เขาเรียกว่า กรรมนาวัดติโลโก สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม กำลังจะตัดตอน เฮ้ยธงชัยไม่เกี่ยว ไม่เกี่ยวกับพรรค พรรคไม่รับรู้ ก็ปรากฏว่าในระหว่างทำป้าย จ่ายเงินจริงบ้างเอาเงินของเมชโซอะ ที่รับมาจากประชัยมาใช้บ้าง นายธงชัย คลศรีชัย ได้จ้างคุณวาศินี ทองเจือ ทำป้าย เป็นเงิน ๔ ล้านบาทบาทให้พรรคประชาธิปัตย์ คุณวาศินีก็ทำ เขามีซัพพลายเออร์ (Supplier) เขาก็ไปให้บริษัท เกิดเมฆ แอดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด และบริษัท แมกเน็ตไซ ทำ นายธงชัยทำให้พรรคประชาธิปัตย์ สุดท้ายพรรคประชาธิปัตย์ก็ไปเอาบิลนี้แหละที่นางสาววาศินีทำ ไปให้พรรคประชาธิปัตย์โดยผ่านนายธงชัย พรรคประชาธิปัตย์ เอาหลักฐานนี้ไปรายงานในแบบฟอร์ม ก.ง.ด. ๕๓ (แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย) เพราะฉะนั้นที่บอกว่า นายธงชัยไม่เกี่ยว อย่าพูด เพราะหลักฐานมีชัดเจนปชป. (พรรคประชาธิปัตย์) นำบิลที่นายธงชัยสั่งทำป้ายจากคุณวาศินี คุณวาศินีให้บริษัทเกิดเมฆ แอดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด เป็นผู้ผลิต ให้ บริษัท แมกเน็ตไซ เป็นผู้ผลิต เอาใบค่าใช้จ่ายมาให้ นายธงชัย นายธงชัยเอาไปให้พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์เอาไปรายงานใน ก.ง.ด. ๕๓ ต่อกรมสรรพากรเมื่อปี ๒๕๔๘ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์

พรรคประชาธิปัตย์ โดยนายธงชัย คลศรีชัย น้องชายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ เลขาธิการพรรค ได้ว่าจ้างคุณวาศินี ทองเจือ ทำสื่อผลิตโดยบริษัท เกิดเมฆ แอดเวอร์ไทซิ่ง กรู๊ป จำกัด รับค่าจ้าง ๒,๐๑๓,๑๘๕.๖๑ บาท บริษัท แมกเน็ตไซ รับค่าจ้าง ๘๓,๙๙๖ บาทถ้วน อย่าไปตदनายธงชัยออกไปประชาธิปัตย์มานายประดิษฐ์ นายประดิษฐ์มานายธงชัย นายธงชัยมานายประจวบ นายธงชัยมาบริษัทเกิดเมฆ นายธงชัยมาบริษัทแมกเน็ตไซ แล้วที่สำคัญที่สุด พรรคประชาธิปัตย์เอาหลักฐานการว่าจ้าง ไปแสดง ก.ง.ด. ๕๓ ต่อกรมสรรพากร ถ้าเขาไม่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์จะรู้หรือว่าเอกสารชิ้นนี้ของใครอยู่ที่ไหน อย่างไร มีหลักฐานสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นบริษัท เอเซียพลัสแลนด์อุตสาหกรรม นายประสงค์

ภัทรประสิทธิ์ นายวิรัตน์ ภัทรประสิทธิ์ อยู่บ้านเลขที่ ๑๑๙/๑๒ หมู่ ๓ ตำบลหัวดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร บ้านเดียวกับที่นายธงชัย คลศรีชัย ลูกผู้น้องนายประดิษฐ์ ที่ผมบอกว่าพรรคประชาธิปัตย์ บริษัท เมชโซอะ พรรคประชาธิปัตย์ นายประดิษฐ์ นายธงชัย ทำเรื่องอื่นแล้ว วันหนึ่งนายธงชัยจ้างคุณวาคินี จ้างบริษัท เกิดเมฆ แอดเวอร์ไทซิง บริษัท แมกเน็ตโซ ให้ทำป้ายให้พรรคประชาธิปัตย์ แล้วพรรคประชาธิปัตย์ก็เอาเอกสารไป รายงานสรรพากร ภ.ง.ด. ๕๓ พรรคประชาธิปัตย์ไปแจ้งว่า ชื่อผู้มีเงินได้ลำดับที่ ๒ คือบริษัทเกิดเมฆ แอดเวอร์ไทซิง กรู๊ป จำกัด อยู่ที่ ๑๓๕/๓๗๙-๓๘๐ หมู่ ๖ ถนนพุทธมณฑลตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม ใกล้บ้านผม กรอกปิลมา ๒,๐๑๓,๑๘๕.๖๑ บาท พรรคประชาธิปัตย์เอามาแจ้งว่าเป็นรายจ่าย ใครเป็นคนสั่งทำ นายธงชัย นายธงชัยเป็นใครละ ก็น้องนายประดิษฐ์ นายประดิษฐ์เป็นใคร ก็เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นรองหัวหน้าพรรคเป็นกรรมการบริหารพรรคด้วย เกิดเมฆแอดเวอร์ไทซิง ต่อมาบริษัท แมกเน็ตโซ นี่ก็นายธงชัย น้องนายประดิษฐ์ ไปว่าจ้างเขาทำมาเป็นเงินไม่มาก แต่พรรคประชาธิปัตย์เอาไปรายงานภาษี หัก ณ ที่จ่าย ก็แสดงว่าทำจริง นายธงชัยคนของพรรคประชาธิปัตย์จริง น้องนายประดิษฐ์จริง ทำธุรกิจธุรกรรม หาเงินเข้าพรรคโดยการปล้นเงินจากตลาดหลักทรัพย์ ผมมีเอกสารสนับสนุน ก็คือ บริษัท แมกเน็ตโซ จำกัด จ้างทำของ ๘๓,๙๙๖ บาท ตอบมาสิว่านายธงชัยไม่เกี่ยว

ผมสรุปครึ่งทาง พรรคประชาธิปัตย์ โดยมีนายประดิษฐ์ และนายธงชัย น้องชาย ใช้บริษัท เมชโซอะ เป็นเครื่องมือ สมคบกันกับบริษัท ทีพีไอ โพลีน เอาเงินจากตลาดหลักทรัพย์มาใช้ ผมกล่าวหาท่าน นายกรัฐมนตรี รู้หรือไม่รู้ ต้องรู้ ว่าพวกท่านที่ผมเอ่ยมานี้ได้กระทำความผิดฐานฉ้อราษฎร์ท่านประธาน ฉ้อราษฎร์แล้วไม่เท่าไร จากนี้ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์มีพฤติกรรมบังหลวง นั่นเงินชาวบ้าน ผมไม่คิดว่าท่านต้องอาย แต่เป็นผมละก็ ถ้ามีส่วนเกี่ยวข้องไปเอาเงินชาวบ้านเขามาใช้ เอาไปบคลุมหัว ต้องไปบวชล้างชวย เพราะไปเอาเงินของคนที่เขาไม่รู้ ฉ้อราษฎร์ครั้งนี้ไม่ได้เอาเงินคนบริจาคนไม่ได้เอาเงิน บริษัท ทีพีไอ โพลีน แต่เป็นการไปเอาเงินของพี่น้องประชาชนซึ่งส่วนใหญ่เขาไม่เต็มใจ เหตุที่เขาไม่ร้องทุกข์ ไม่ทำอะไร เพราะเขาไม่รู้ ผมจึงขอถือโอกาสนี้คนในตลาดหลักทรัพย์ใครมีส่วนเสียหายไปแจ้งจับบริษัท ทีพีไอ โพลีน ทันที อย่าไปกลัว ความกลัวทำให้เสื่อม คณะกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อปี ๒๕๔๘ พรรคประชาธิปัตย์เก่ง ของบสนับสนุนกิจกรรม พรรคการเมืองบิลบอร์ด ๑๐ ล้านบาท พีวเจอร์ บอร์ด ๑๙ ล้านบาท รวมแล้ว ๒๙ ล้านบาท พรรคประชาธิปัตย์ เป็นพรรคการเมืองเทคโนโลยีก้าวหน้า วิชาการ นักปราชญ์ ราชบัณฑิตเต็มพรรค แต่ทำความรู้จักกับบริษัท เมชโซอะ บริษัทเดียว ให้ไปหาเงินมานะ คราวนี้พรรคประชาธิปัตย์ได้เงินมา ๒๙ ล้านบาท ไปว่าจ้าง บริษัท เมชโซอะ ให้ทำป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ในวงเงิน ๒๓,๓๑๔,๒๐๐ บาท จ่ายเช็ค ธนาคารกรุงไทย สาขาซอย กระทรวงการคลัง เป็นเช็คเลขที่ ๒๘๙๙๑๐๒ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ พรรคประชาธิปัตย์มีบิล ๓ ใบ จากบริษัท เมชโซอะ ท่านนายกรัฐมนตรีอย่าไปอ่าน อยู่นี้หมดแล้ว เดียวผมจะเรียน ท่าน ๑. วางบิล ๒. ใบขอรับเงิน ๓. ใบกำกับภาษี วันที่ ๗ มกราคมวางผลิฉะ ประชาธิปัตย์เชื่อบีบ ท่านไปเชื่อบริษัท เมชโซอะ ได้อย่างไร เขามีสัญญาที่โมฆะ บริษัท ทีพีไอ ไม่ก่อให้เกิดแล้วสรุปบริษัท เมชโซอะ เอาเงินมาให้พรรคประชาธิปัตย์ทั้งหมดจาก บริษัท ทีพีไอ ผ่าน นายธงชัยน้องนายประดิษฐ์ นายประดิษฐ์เอาไปให้พรรค

พวกในพรรคประชาธิปัตย์มากน้อยแค่ไหนผมไม่รู้ ถ้าดูตัวเลขแล้ว ถ้านายประดิษฐ์อมเงินก็ไปจัดการกันเอาเอง ไม่ใช่เรื่องของผมพรรคประชาธิปัตย์จ้างบริษัท เมชโซอะทำป้าย โดยเอาเงินมาจาก กกต. บริษัท เมชโซอะ มีทุนทะเบียน ๑ ล้านบาท ที่ทำการก็ไม่มี ต้องไปอาศัย ชายคาพรรคประชาธิปัตย์ ตรวจสอบเอกสารครบถ้วนไม่มีพลาด ปรากฏว่าเงินจำนวน ๒๓,๓๑๔,๒๐๐ บาท ที่พรรคประชาธิปัตย์จ่ายให้บริษัท เมชโซอะ จ้างทำป้ายไม่มีการว่าจ้างใด ๆ ทั้งนั้น บริษัทเล็ก ๆ รายได้ไม่มี โรงงานไม่มี โรงพิมพ์ไม่มี บริษัทรวย เขาทำ ๓ แสบบาท เขาเบิกแล้วนะครับ ไม่มีใครทำ ๗ แสบบาทเบิก กล้าหน่อยก็ ๑ ล้านบาท

๑. ผมตั้งข้อสังเกต เงินทางราชการ กกต. ทำไมพรรคประชาธิปัตย์ไม่ทำสัญญาว่าจ้างให้ถูกต้องเพราะเป็นเงินของทางราชการ เรียกว่า เงินหลวง ผิดพลาดอย่างไร ติดคุก ของชาวบ้านยังใช้คืนได้ของทางราชการติดคุก พรรคประชาธิปัตย์ ไม่ได้ทำสัญญา หันมาดูบริษัท เมชโซอะ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทคนจนประจวบอยู่บ้านหนองไฮ ตำบลหนองไฮ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ฐานะจนไม่มีสตางค์ วันนี้บริษัทล้มละลาย วันนี้ช่วยพรรคประชาธิปัตย์จนตัวตายเป็นหนี้ภาษีสรรพากร ๑๔ ล้านบาท เพราะเอาไปกำกับภาษีปลอม ๓ ฉบับ ทำไมต้องปลอม เพราะเงินที่ได้มาจาก บริษัท ทีพีไอ เอาไปให้พรรคประชาธิปัตย์ ทุกบาท ทุกเม็ด ทุกซื้อต ทุกสตางค์ นี่คือพรรคประชาธิปัตย์ พอมาตอนนี้ ๑. ต้องทำสัญญา ไม่ทำ ๒. โดยหลักการเขาทำ ๑ ล้านบาท เขาต้องขอเบิก เขาทำ ๓ ล้านบาทก็ขอเบิก งานเสร็จ วางบิลใบกำกับภาษี เอาเช็คมา อีก ๓ วันเสร็จเอามา นี่ไปเบิกวันที่ ๗ เพราะอะไร มกราคม ก็มันใกล้เลือกตั้งครับ ความอุบาทว์ของคนในพรรค คิดเอาเงิน กกต. มาไซฟอน มาฟอกผ่านบริษัทเมชโซอะ ผมตามไปดูแล้วผมก็จะเอามาบอกประธานพรรคประชาธิปัตย์เอาเงินที่ กกต. ให้ ๒๙ ล้านบาท จ่ายมา ๒๓ ล้านบาทเศษ ให้บริษัทเมชโซอะ โดยอ้างว่า จ้างทำแผ่นป้าย ๑. เงินหลวง ๒. พรรคใหญ่ มันต้องมีสัญญา ๓. บริษัทนี้ล้านเดียว ที่ทำงานไม่มี อยู่ใต้ถุนพรรคประชาธิปัตย์ ตรนี้ตอนผมตรวจสอบ ผมเชื่อเพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ มันเป็นข้อสงสัย ข้อสังเกต แล้วสิ่งที่คนเคยเป็นพนักงานสอบสวนต้องคิด ผมตามต่อครับท่านประธานครับบริษัทเขาไปที่พรรค ๗ มกราคม ๑. ความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจ บริษัทเล็ก ๆ ไม่มีเงิน รอคปร ๒๓ ล้านบาทแล้วจึงไปเบิก ไม่มีละครับ ไม่มีละครับ แล้วเรื่องนี้ผมไม่ต้องกลับไปถามไอ้ตูบล่ะ เพราะไอ้ตูบลันรู้แล้ว

บริษัทเมชโซอะ วางบิลวันที่ ๗ ใบเสร็จรับเงินวันที่ ๗ รับเช็ควันที่ ๑๐ ถึงตรงนี้ผมฟ้อง กกต. กลางสภาผู้แทนราษฎร เอา ๓ ใบไปตรวจเถอะ จะไม่มีธุรกิจ ธุรกิจที่แท้จริง ภาษานักเลงเขาเรียกมันเต้าเรื่อง มันสร้างเรื่อง จะเอาเงิน กกต. ออกมาใช้แต่ไม่รู้จะเอาออกอย่างไร ก็เอา เมชโซอะ มาเป็นตัวตั้งเหมือนกับ เมชโซอะ รับเงิน ทีพีไอแล้วเอาให้คนของพรรคประชาธิปัตย์ นี่เหมือนกัน ๒๓ ล้านบาทเศษ ๆ ๑. ไม่มีสัญญา ๒. บริษัทยากจน ต้องทำไปเบิกไป ๓. วางวันที่ ๗ ให้วันที่ ๑๐ ท่าน นี้ละที่มันเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ใครไม่เห็นหันหลังมา พรรคประชาธิปัตย์จ่ายเช็คทั้งหมด ๒๓,๓๑๔,๒๐๐ บาท ให้กับบริษัท เมชโซอะ เป็นบัญชีเงินฝากพรรคประชาธิปัตย์ แล้วไม่ให้พูดถึงพรรคประชาธิปัตย์ พูดถึงพรรคภูมิใจไทยได้ไหม อากี้ไม่ยอมอีก เพราะเขาไม่เกี่ยวข้อง พรรคประชาธิปัตย์จ่ายเงินค่าป้ายให้บริษัท เมชโซอะ ๒๓,๓๑๔,๒๐๐ บาท

นี่เป็นการเอาเงินของ กกต. มา ไซฟอน แล้วอาศัยบริษัท เมชไซอะ ที่เก่าเวลาเดิม เจ้าเก่า พอเปิดลึกลงไป ทำไม่มันกล้ากันขนาดนี้ ไม่น่าเชื่อ พอได้เช็ควันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ วันที่ ๑๑ มกราคม ได้มาสด ๆ พรรคประชาธิปไตย จ่ายเลยค่าทำป้ายไม่ตรวจเอกสารความถูกต้อง วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ ให้ประจวบ บริษัท เมชไซอะ พอวันที่ ๑๑ มกราคม ผมว่ามันแบ่งกันในพรรคนั่นแหละ ก็นายประจวบ นั่งทำงานในพรรค วันที่ ๑๑ มกราคม ทำงานให้ท่านประธาน เงินทั้งหมดพรรคประชาธิปไตยให้บริษัทเมชไซอะ ๒๓,๓๑๔,๒๐๐ บาทนะ ครับ มันเอาเช็ค จ่ายหมดเลย วันที่ ๑๐ พรรคประชาธิปไตยจ่ายเช็คบริษัทเมชไซอะ พอวันที่ ๑๑ บริษัทเมชไซอะ จ่ายให้กับบุคคลตามรายชื่อในแผ่นชาร์ทนี้ คนที่ ๑. น.ส. จันทร์จิรา ศรีบุตร จ่าย ๑ ล้าน ๘ แสนบาท เป็นใครครับลูกน้องนายประจวบที่รับเงินบริษัทเมชไซอะ บริษัท ทีพีไอ ให้ บริษัท เมชไซอะบริษัท เมชไซอะให้ นายประจวบ ให้กลุ่มนายนิพนธ์ กลุ่มนายประดิษฐ์ กลุ่มนายประพร จันทร์จิรา ศรีบุตร รับ ๑,๘ ๘ ๐,๐ ๐ ๐ บาท ไม่เข้าบัญชี ทำไม่ละ ก็ล้านแปด ล้านเก้า ไปเบิกผลัวะเอาไปให้น้องชายนายประดิษฐ์ที่ทำการพรรค ประชาธิปัตย์ คนที่ ๒ นายณัฐพล จิรวิสุทธิกุล ล้านแปดเหมือนกัน เป็นใคร ก็เอาเงินจากบริษัท ทีพีไอ ผ่าน บริษัทเมชไซอะ มาที่นายณัฐพล จิรวิสุทธิกุล เอาไปให้นายธงชัยนายธงชัย เขาบอกให้นายประดิษฐ์ ภัทร ประสิทธิ์คนที่ ๓ ตัวนายประจวบ สังขาร ขอเบิกเลย ๒ ใบ นายปัญญา ประสงค์ ๑,๘๐๐,๐๕๐ บาท นายมานพ น้ำสุวรรณ ๑,๘๐๑,๐๕๐บาท ๔-๕ ชื่อนี้มันยังไม่ใกล้พรรคประชาธิปไตย พอมาชื่อที่ ๗ นายโชคชัย คลศรีชัย น้องชายนายประดิษฐ์ ล้านแปด คุณณัฐพล สุนทรอมรรัตน์เป็นใครครับ เป็นพนักงานบริษัท อูสาโท จำกัด ที่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ รับเงินจาก บริษัท เมชไซอะ เมื่อ บริษัท ทีพีไอ ให้มาเช่นเดียวกัน นางสาววิรัชพัชร ชีวะวรนนท์นางสิรินารถ นารถเสวี แล้วเปลี่ยนชื่อแล้วท่านประธานครับ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มพรรคพวกนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ทั้งนี้ พรรคประชาธิปไตยไปเป็นหนี้บุคคลเหล่านี้อยู่ที่ไหนไม่มี ทำซื้อบื้อ ดื้อ ตาใส แก้งัง แก้งังเชอ เขาว่างบิล ๓ ใบ จ่ายเช็ค ๒๓,๓๐๐,๐๐๐ กว่าบาทวันที่ ๑๐ วันที่ ๑๑ ออกมาเงินเข้า กระเป๋า น้องชายนายประดิษฐ์ ชื่อ นาย ธงชัยทั้งนั้น นี่ละเขาเรียกบังหลวง ทูจริตแม้กระทั่งเงินภาษีอากรของพี่น้องประชาชน และเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม หลังจากเขาถูกหลอก หลังจากให้เขาเซ็นชื่อในกระดาษ ๔๐ แผ่น หลังจากบอกว่าจะช่วยเขาสุดท้ายไม่ช่วย นายประจวบ สังขาร ได้ไปดักคอพรรคประชาธิปไตยหลายคน ช่วยหน่อย ๆ บ้านไม่มีอยู่ สรรพากรจะจับ สรรพากรจังหวัดปทุมธานี เขต ๒ จะจับ ๆ ไม่ช่วยเขาและท่าน นายกรัฐมนตรีรู้ไหม เขาหวังว่าพรรคประชาธิปไตยจะช่วยอะไรเขาบ้าง ผมไม่รู้จะไปตกลงอะไรกันไว้ เขาหวังว่าเงิน ๒๐๐ กว่าล้านบาทที่เขาไปร่วมกับบริษัทหนึ่งไปล้นมาจากตลาดหลักทรัพย์ เขาเป็นสุนัขผู้ซื่อสัตย์ เอาเงินมาให้คนกลุ่มหนึ่งในพรรคประชาธิปไตยได้ใช้สอย เขาอมแม้กระทั่งนายธงชัยน้องนายประดิษฐ์ไปขอร้องว่า ประจวบ ช่วยออกบิลวางบิลเงิน ๒๓ ล้านบาท ให้สมอ้างว่านายประจวบเป็นคนผลิตบิลบอร์ด พิวเจอร์บอร์ดให้พรรค แล้วไปวางบิล จะเอาเงินส่วนนี้มาเลือกตั้ง นายประจวบเขาบอกว่าขอยืนยันว่าไม่มีการว่าจ้างใด ๆ ทั้งสิ้น นายธงชัยมาขอร้องให้วางบิล วันที่ ๗ มกราคม วันที่ ๑๐ ได้เงิน วันที่ ๑๑ หมด เข้าใคร ก็เข้าให้พวกเขาด้วยกัน

ผมยังมีสิ่งสำคัญและสมควร ผมได้มา ๗ ใบ เป็นเช็คที่พรรคประชาธิปัตย์ เบอร์ ๑ จ่าย บริษัทเมชโซอะ เอาไป โฉphon จ่ายวันที่ ๑๐ มกราคม วันที่ ๑๑ เอาไปแบ่งกันใช้ได้ถูก พรรคประชาธิปัตย์ ใบ ที่ ๒ ใบที่ ๓ ยังไม่ได้เซ็น ใบที่ ๔ นี่ท่านนายกรัฐมนตรีเริ่มเซ็น ถูกต้อง เพราะหลังเลือกตั้ง ไม่ผิด หัวหน้าพรรค เบอร์ ๕ นายกรัฐมนตรีเซ็น ไม่ผิด ใบที่ ๖ ไม่ผิด ใบที่ ๗ ไม่ผิด ในพรรคประชาธิปัตย์ นี้ผมก็มีความเคารพ นักการเมืองอาวุโสหลายท่าน แต่ ๒ ท่าน ก็คือพีบัญญัติ บรรทัดฐานกับพีชวน หลีกภัยเมื่อคืนพีบัญญัติไปออก รายการ บอกว่าพีบัญญัติเป็นคนทำงาน ผมไม่ทราบใครทำแต่ท่านนายกรัฐมนตรีหรืออภิสิทธิ์เป็นคนเซ็นรับรอง ผมจะรู้ได้อย่างไรที่บัญญัติทำ ผมไม่ทราบแต่ท่านนายกรัฐมนตรีหรืออภิสิทธิ์เป็นคนเซ็นรับรอง ผมเป็นนักกฎหมาย ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ แต่ผมก็เรียนการทำบัญชี ผมก็อ่านหนังสือ งบ กกต. งบวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ ไปจบ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ ให้เวลาอีก ๓ เดือน ในช่วงเดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์เดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๘ ที่บัญญัติแสดงสปิริตลาออกจากหัวหน้าพรรค ท่านอภิสิทธิ์ต้องเป็นคนเซ็น แล้วเซ็นงบทันปี ๒๕๔๘ ผม กล่าวหาท่านเมื่อสักครู่ที่ว่าไม่ชี้แจงงบที่ได้บริจาคกับพรรค หมายถึงไม่เปิดเผย จำคุก ๓ ปี ปรับ ๓ เท่าของ ทรัพย์สิน นี่เกิดต่อไปแพ็คเกจ ๓ เท่า ๗๐๐ ล้านบาทนะ แล้วจะเอาที่ไหนไปให้เขา พอมาบชี้แจงคลาดเคลื่อน ไม่ตรงกับ กกต. ผมก็บอกว่ามาตรฐานมันตรงมาตรา ๖๒ และมีบทลงโทษตามมาตรา ๖๓ (๕) มันนำไปสู่การยุบ พรรค ผมฟันธง ผมเสนอข้อเท็จจริง ผมเสนอข้อกฎหมาย แล้วผมสรุปความผิดตามกฎหมาย ถ้าพูดแล้ว กกต. บอกไม่ผิดก็อยู่ไป หลักฐานครบ ยื่นศาลรัฐธรรมนูญบอกยุบได้อย่างไรพรรคประชาธิปัตย์ พรรคอื่นมายุบหมด แต่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ยุบ ก็เรื่องของท่าน แต่พวกผมเห็นพฤติกรรมอย่างนี้ เห็นข้อเท็จจริงข้อกฎหมายอย่าง นี้ ท่านอยู่อีกวันหนึ่งผมยังไม่อยากให้อยู่เลย อยู่ได้อย่างไร เอาเงินสกปรก เอาเงินได้มาจากการกระทำผิด กฎหมายให้บริษัทลูกน้องตัวเองรับมา โฉphon เข้าพรรค กกต. ก็ให้ เพราะขอเอามา โฉphon เอาเงินไปใช้ ไม่ ว่าจ้างเช็ถืออ้อ อ้ายนี้ก็จนแทบตาย อดคดี ๓ แสนบาท ๕ แสนบาท เขาให้เบิก ไม่ละ รอทีเดียว ๒๓ ล้าน ๓ แสน บาทเพราะ เพราะ น้องชายนายประดิษฐ์ไปสอนเขา ไปแนะนำเขา เขาทนไม่ไหว ณ วันนี้เขาบอกกับหน่วย ราชการ นับตั้งแต่ บริษัท ทีพีไอ จ้างทำสัญญาโฆษณา ซึ่งมันโมฆะตามกฎหมายอยู่แล้ว กรรมการ ๒ ใน ๙ เช่น ๑ ได้ประทับตราผิด เงินที่เข้าบริษัท เมชโซอะท่านบอกเขาเอาไปให้พรรคประชาธิปัตย์ทั้งนั้น เงินที่พรรค ประชาธิปัตย์จ้างทำป้ายเขายืนยันไม่มีการจ้างจริงแต่อย่างใด เขาบอกไว้แล้ว เมื่อคืนคนในรัฐบาลท่านจะไป เอาเอกสาร ก็ไหนไม่มี ไหนพร้อม ไหนไม่กลัว และขณะนี้ยังต่อรองขอเอกสารจากเขา แต่มันมีหลายหน่วย ที่ ผมอยากชี้แจงให้พีบัญญัติที่ผมรักเคารพทราบ ๑. พีบัญญัติออกไปแล้ว ๒. พีบัญญัติจะทำหรือไม่ ผมไม่รู้ เพราะผมออกจากพรรคประชาธิปัตย์ตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ ผมไม่รู้ว่าพีบัญญัติทำหรือเปล่า แต่ผมมีพรรค ประชาธิปัตย์ งบดุล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้รับรองงบดุล ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรค แล้ว ผมไม่กล่าวหาท่านจะให้ผมกล่าวหาใคร ถ้าสอบสวนต่อไปผิด ท่านมีความผิด ท่านยุบพรรค ท่านก็ต้องพัก ท่าน นายกรัฐมนตรีอายุยังน้อยจะไปเอาแต่ของใหม่อย่างเดียว ของเก่าต้องอนุรักษ์ไว้เหมือนกัน นี้รับเหรียญก นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ก็มีคนไปบินทาเฉลิมไมใส่ชื่อกอร์ปศักดิ์เพราะกอร์ปศักดิ์ขอร้อง ไม่จริง ไม่เคยติดต่อ ไม่ เคยข้องเกี่ยว แต่ผมกับพ่อเขานี้ชอบกันที่ประมวลตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ตั้งแต่ผมเป็น ร้อยตำรวจโท ไม่เกี่ยว รอง

นายกรัฐมนตรีก็รู้สึกดีไม่เคยขอร้องผม ไม่เคยโทรศัพท์คุยกัน ๑๐ ปี ๑๕ ปี ๒๐ ปี ไม่เคย แต่ที่ประมวลพอ เขากับผมมามีมิตรรักกัน เป็นรัฐมนตรีต้องกินข้าวกันทุกเที่ยง เย็น ๆ ต้องไปกินข้าวเอร่าวันรุ่งเภา เพราะฉะนั้นโปรดทราบ แล้วคนอย่างผมล๊อบบี้ (Lobby) ไม่ได้ ไม่มีเหตุผล เห็นไหมครับท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเซ็นไว้เนะครับ ท่านเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์นะ ท่านมาคู่อีก

พรรคประชาธิปัตย์รายละเอียดประกอบงบการเงินเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ที่บัญญัติ ไปออกทีวีเมื่อคืน ที่บัญญัติไปแล้ว ไม่รู้ละว่าพรรคประชาธิปัตย์ขอเงินสนับสนุนจาก กกต. เป็นจำนวนเงิน บิลบอร์ด ๑๐ ล้านบาทฟิวเจอร์ บอร์ด ๑๙ ล้านบาท กกต. ให้ท่าน ๒๙ ล้านบาท บิลบอร์ด ฟิวเจอร์บอร์ด ผู้ รับรองบุคคลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เทรัญญิกนายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ แสดงว่าได้งบประมาณจาก กกต. มาจริง มาตอนรับรองบุคคลรายจ่ายในการเลือกตั้ง พรรคประชาธิปัตย์รณรงค์ พรรคประชาธิปัตย์มีสมาชิกเยอะ พรรค ประชาธิปัตย์ได้เงินส่วนหนึ่ง บางส่วน บางกลุ่ม ได้เงินจากบริษัท ทีพีไอ ผ่านบริษัท เมชโซอะ ผ่านนาย ประจวบไปถึงนายธงชัยน้องชายนายประดิษฐ์ ส่วนหนึ่งบอกว่าโครงการจัดทำแผ่นป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ บิลบอร์ดใช้ไป ๒ ล้านบาทหย่อนนิดเดียว โครงการจัดทำแผ่นป้ายฟิวเจอร์บอร์ดใช้ไป ๔๐ ล้านบาทรวมแล้ว ๕๐ ล้านบาท ถ้าพี่น้องประชาชนคนฟังทางบ้าน คนไม่ได้ตามการเมือง คนไม่ได้ตามรายละเอียด อะไรวะ ก็เขา ได้มา ๒๙ ล้าน ๖ แสนบาท เขาใช้ไปตั้ง ๕๐ ล้านบาทแล้วเฉลิมไปติดใจอะไร ติดใจสิครับ เพราะเงินส่วนนี้ ไม่ใช่เงินที่ใช้จ่ายของ กกต. ๒๙ ล้าน ๖ แสนบาท เพราะเรื่องเงินส่วนนั้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท พรรค ประชาธิปัตย์เอาไปไซฟอนผ่านบริษัท เมชโซอะ เอาไปใช้กัน ๒๓ ล้าน ๓ แสนบาทนี้ครับท่านนายกรัฐมนตรี ตรงนี้ละที่บอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีรับรองบุคคลอันเป็นเท็จ เมื่อมาถึงตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่าน นายกรัฐมนตรีว่า ผมต้องกล่าวหาว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีความผิด ๓ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ไม่แจ้งรายได้ที่ได้รับ ปกปิดรายรับ กรณีบริษัท เมชโซอะเอาเงินจากบริษัททีพีไอ ประเด็นที่ ๒ กล่าวหาว่าท่านชี้แจงบุคคล เท็จในส่วนเงินสนับสนุนจาก กกต. ประเด็นที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๓๗ มีความผิดแจ้ง ความเท็จ

จากข้อเท็จจริงพยานหลักฐาน แสดงให้เห็นว่ามีบุคคลร่วมกันกระทำความผิดกฎหมาย ทำลายระบอบประชาธิปไตยฉ้อราษฎ์โดยเอาเงินจากบริษัททีพีไอมาใช้ บังหลวงเอาเงินจาก กกต. พวกผมถือว่าทำความผิดในระบอบประชาธิปไตยอย่างร้ายแรง ทำลายระบบคุณธรรม จริยธรรม ไม่มีหิริไม่มีโอตปปะ ด้วยเหตุผลสนับสนุนดังต่อไปนี้

เรื่องที่ ๑ มีบุคคลคณะหนึ่งซึ่งมีอำนาจในบริษัท ทีพีไอ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต กระทำการทุจริต เบียดบังเอาทรัพย์สินของบริษัทซึ่งจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ ถือว่าเป็นบริษัทมหาชน ใช้โอกาสทางทุจริตแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น ทำให้บริษัท ได้รับความเสียหาย มีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๘/ ๑๐ มาตรา ๘๘/๑๑ มาตรา ๘๘/๒๑ มาตรา ๓๐๖ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๘ และมาตรา ๓๐๑ ขอเรียกร้อง

ให้ผู้มีหน้าที่ในตลาดหลักทรัพย์ ใครที่ถือหุ้นบริษัท ทีพีไอ ไปร้องทุกข์ดำเนินคดีกับบุคคลกลุ่มดังกล่าว และนับแต่ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ บริษัท ทีพีไอ ไม่เคยแสดงยอดบัญชีทรัพย์สินในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เคยชี้แจง งบที่ให้บริษัท เมชโซอะ เพราะมันชี้แจงไม่ได้ มันโกง มันทุจริต มันบีบบังคับจิตใจพี่น้องประชาชนที่รู้เท่าไม่ทันการเอาเงินมาบำรุงบำเรอกลุ่มการเมือง พรรคการเมืองอาจจะไม่ใช่ทั้งหมด อาจจะไม่ใช่ทั้งหมด แต่ส่วนใหญ่เอาเงินได้มาจากการกระทำความผิด

เรื่องที่ ๒ เหตุผล บริษัท เมชโซอะ นายประจวบ สังขาว กรรมการอาจจะมีความผิดฐานสนับสนุน เพราะกฎหมายตลาดหลักทรัพย์มันไม่มีตัวการร่วมกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ เพราะเป็นกฎหมายพิเศษ

เรื่องที่ ๓ พรรคประชาธิปัตย์ ผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์บางส่วน เช่น ท่านนายกรัฐมนตรีกระทำความผิดฐานรับเงินสนับสนุนพรรคการเมืองโดยไม่เปิดเผย บุคคลใดจะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้ตนพ้นผิดนั้นไม่ได้ ไม่จ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนจาก กต. ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ เพราะเอาเงินส่วนหนึ่งมาพอกในบริษัท เมชโซอะ ไม่ยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๕ ลงโทษถึงยุบพรรคการเมือง ถ้าผิด ส่วนแจ้งยอดรับบริจาคไม่ตรงจำคุก ๓ ปี ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและยังมีบทบัญญัติและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งผมคิดว่ากฎหมายไม่ต้องย้อนหลังในทางเป็นโทษ เท่าที่มีอยู่ผมอยากพิสูจน์นิติธรรม ผมอยากพิสูจน์นิติรัฐ ซึ่งนายกรัฐมนตรีพร่ำพูด นายกรัฐมนตรีพร่ำบอก ต้องมีนิติธรรม ต้องมีนิติรัฐ เหตุเกิดกับคนกลุ่มหนึ่งผิดทุกเรื่อง แต่มาเกิดกับอีกคนหนึ่งไม่ผิด ผมจะคอยดู ผมจะคอยตามว่าบ้านนี้เมืองนี้ยังมีความยุติธรรมกันหรือไม่ ผมบอกคุณประดิษฐ์ ผมบอกคุณนิพนธ์ ผมบอกคุณประพร ตั้งหลักให้ดี ไม่ได้ขอร้อง ก่อนตอบกลับไปนั่งคิด ไม่รู้ตัวเองหรือว่าทำอะไรไปบ้าง แล้วผมแข่งไว้แล้ว ถ้าผมพูดเท็จให้วิบัติ ใครพูดเท็จให้วิบัติ เรื่องจริง ๆ คนที่มารับเงินกลุ่มนายประดิษฐ์ กลุ่มนายนิพนธ์ กลุ่มนายประพร ไม่ใช่มีธุรกิจ บ้าน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ มีอาชีพทำแอปปลา แล้วเป็นกรรมการบริษัทสยามซีฟู้ด ที่จังหวัดสงขลา ๑. ผมจะเตือน ถ้าบอกว่ามารับงาน คุณมีสัญญาว่าจ้างไหมไม่มี ๒. ไม่มีสัญญาว่าจ้าง คุณมีรายได้ คุณเสียภาษีไหม ๓. บริษัท ทีพีไอ มันอยู่ในตลาด แต่ให้การว่ามารับสัญญาว่าจ้างโดยใช้รถกระบะติดป้าย บริษัท ทีพีไอ พีแอล ไปโฆษณาที่หาดสมิหรา ที่จังหวัดสงขลา มันไปไม่ได้ เดี่ยวผมก็ต้องตามบี้เพื่อจับการโกหกป้ออย่างไรท่านประธาน ให้สรรพากรไปตรวจที่อ้างว่ารับงาน เสียภาษีไหม มีสัญญาว่าจ้างไหม เสียไหมก็ได้ เพราะมันเลยมาแล้ว นี่ผมเตือนเพื่อความหวังดีและอีกอย่างหนึ่ง คุณมาลี ปัญญาลักษณ์ ตำรวจให้โอกาสไปชี้แจง ปรากฏว่าทำธุรกิจเป็นสิบล้านใส่รูปเรียง คุณมาลีชี้ผิด ชี้ผิดก็แสดงว่าไม่รู้จกกับนายประจวบ อีกคนหนึ่งนอกจากเป็นน้องสาวแล้ว นายบุญ สายอ่องเป็นเพื่อนนักเรียนกับคุณนิพนธ์ไม่รู้เรื่องโฆษณา พอมาถึงนายวุฒิชัย วัตตธรรม ก็เป็นญาติทางเมียของคุณนิพนธ์ นางศรัณญา ภูริศักดิ์ไพศาล ก็เป็นเมียนายวุฒิชัย น้องสะใภ้ หลานสะใภ้ นายพิศ วัตตธรรม เป็นพ่อนายวุฒิชัย และเกี่ยวข้องเป็นญาติทางภรรยาคุณนิพนธ์ นางอาภาพร เอกอูร์ สายนายประพร ก็เป็นน้องสาวนาย

ประพร ทำมาค้าขายอยู่กับน้องสาวคุณนิพนธ์ ภรรยาคุณนิพนธ์ และคุณสมศักดิ์ เอกอรุ ผู้รับเงินคนหนึ่งก็เป็นญาติกับคุณประพร นายอนุรักษ์ สังข์กุล เป็นน้องเขยนายสมศักดิ์ เอกอรุ ลูกผู้น้องนายประพร ก็มีญาติกันทั้งนั้น แล้วไปทำประชาสัมพันธ์ตรงไหน สำหรับคุณประดิษฐ์ น้องสาวคุณประดิษฐ์ คุณศิริลักษณ์ ไม่ไทย รับเช็คบริษัทเมซโซะ ๔ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๑๓ ล้าน ๗ แสนบาท เอาไปเข้าธนาคารรวม ๔ ฉบับ อีกคนหนึ่งนางพัชราภรณ์ ณะเลิศพานิชย์ ญาติผู้น้องของเขาสนิทกับนายธงชัยเอาไป ๒๐ ล้านบาทแล้วเขารีบกับตำรวจแล้วว่าเขาไม่รู้เรื่อง ขอเข้าบัญชี ถ้าไปเผด็จการว่านายประจวบก็ถูก นี่เดือนครั้งสุดท้ายเพื่อความหวังดี นางสาวสิรินารถ นารถเสวี นางสาวเบญจวรรณ สุนทรอมรรัตน์ และนางสาววิมลพัชร ชีวะวรรณันท์ ส่วนมากมีธุรกิจบริษัท อูสาโท ร้านอาหาร โรงแรม บริษัทภัทราเชรามิค ประเทศไทยก็รู้ว่าเป็นของใคร เป็นกรรมการ บริษัท เป็นคนหมู่เหล่าเดียวกันกับนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ผมเตือนเอาไว้ว่าถ้าไปบอกนายประจวบไปก็เงิน พวกท่านไม่ให้หรอก เพราะนายประจวบไม่มีฐานะ ก็บริษัทยังขอเขาอยู่ บ้านอยู่หนองฮี อำเภอเมืองจังหวัดศรีสะเกษ ท่านไม่ให้หรอก แล้วเวลาไปทำสัญญาปลอมนะน้องสาวท่านต้องตอบนะครับ เอาเงิน ๑๓ ล้านบาทมาจากไหน เป็นเช็คหรือเงินสด นายประจวบเอาเงินมาใส่บัญชีหรือรับเงินสด ผมตรวจสอบ บริษัทเมซโซะทั้งหมดไม่เคยเป็นหนี้ใคร หลังจากน้องชายท่านบังคับให้เขาเซ็นกระดาษเปล่า ๔๐ แผ่น ใช้ปากกา ๒ ด้าม เขาไปให้การกับเจ้าหน้าที่ว่าเขาไม่เคยเป็นหนี้ใคร เว้นแต่ว่าเขาเป็นหนี้ธนาคาร ๕ ล้านกว่าบาท ขณะนี้ธนาคารฟ้องล้มละลายแล้ว เหตุมันเกิดนายประจวบมาหาคนที่ใช้ไปทำงาน หนีหมด หายหมด ให้ทีหนึ่ง ๕,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท สุดท้ายบ้านถูกยึด บริษัทล้มละลาย เขาหนีไม่ได้ เขาจึงไปเล่าให้อดีตตำรวจคนหนึ่งซึ่งเคยรับใช้คุณพ่อนายประดิษฐ์ ไปพบกันที่ตลาดไทย เดอะมอลล์งามวงศ์วาน ตำรวจคนนี้จึงได้ไปร้องทุกข์ต่อหน่วยงาน ดีเอสไอ (DSI : Department of Special Investigation กรมสอบสวนคดีพิเศษ) และดีเอสไออนุมัติให้เป็นคดีพิเศษ เขาบอกนายธงชัยให้นายประจวบเซ็นชื่อในกระดาษเปล่า ๔๐ แผ่น โดยใช้ปากกาด้ามละสี ประมาณ ๒๐ ด้าม และขอตราประทับของเมซโซะไปด้วย ตรงนี้ท่านคงไม่ได้ลงไปเองละ แต่ผมเตือนนะ ลายน้้าหมึกนี้มันหนักเบา ลายน้้าหมึกเขาพิสูจน์ได้โดยกองพิสูจน์หลักฐานว่าเซ็นปี ๒๕๕๗ หรือเพิ่งเซ็นเมื่อปลายปี ๒๕๕๑ ก็อยากเรียนไว้ตรงนี้

แล้วสุดท้ายเลยผมอยากจะบอกว่า ไปบอกนายประชัย คุณแน่หรือเปล่าคุณแน่คุณต้องบอกเงินทั้งหมดคุณบริจาค บอกสิ ถ้านายประชัยบอกบริจาคท่านอภิสิทธิ์เข้าคุก เพราะไม่ได้แจ้งงบดุลไป ถ้านายประจวบยืนยันแบบที่ยืนยันกับตำรวจท่านอภิสิทธิ์แจ้งงบดุลเท็จ พรรคประชาธิปัตย์ปลดป้ายเปลี่ยนชื่อใหม่ ก็ไทยรักไทยนิดเดียว พลังประชาชนนิดเดียว ลุงหมักชิมไปบ่นไปบ่นะ ลาออกจากนายกรัฐมนตรื ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งท่านบัญญัติไม่เกี่ยว ไม่ได้รับรองงบดุล ท่านอภิสิทธิ์รับรองทั้ง ๒ ปี เบื้องต้นนี้ ปลดกอร์ปศักดิ์ก่อนเหรียญอะไรไม่ค่อยละเอียด ไปรับให้เจ้านายเซ็นนี้มันต้องสกรีน(Screen : ร่อน) แล้วสกรีนอีก มันต้องดับเบิลเช็ก(Double check) มันต้องดับเบิลเซฟ(Double Safe) ท่านอภิสิทธิ์ท่านเรียนเมืองนอก เชื้อทีมเวิร์กเสนอมากับก็คงพบจึงเป็นที่มาไง ที่ผมต้องอภิปรายท่าน ข้อเท็จจริงทั้งหมดก็คนโง่อย่างผมนี้แหละครับมันไปหามาคนถูกดูแลอย่างผมนี้ สื่อดำทั้งประเทศ บ้าหรือเปล่า เพ้อหรือเปล่านั้นจะเป็นนายกรัฐมนตรื ลงไปเถอะคะแนน ไม่

เป็นไรหรอก แต่ผมอยากจะบอกให้สังคมไทยได้รับรู้ผมอยากฝากไปยังท่านบรรหาร ศิลปอาชา ฟังอยู่หรือเปล่า ถ้าฟังนี้ไม่ต้องมายกมือให้ผมนั่งร้องไห้ไป นั่งร้องไห้ที่บ้านจรัญสนิทวงศ์ แค่เรื่องเกิดที่ไหนเขายังดำ ๘ ชั่วโมง นี่ เนื้อ ๆ เน้น ๆ ของจริงสัมผัสได้พิสูจน์ได้วันนี้พูดอย่างนี้ อีก ๑๐ ปีพูดอย่างนี้ ผมขอความเป็นธรรมไม่ต้องให้ผมให้พรรคเพื่อไทยกับสื่อมวลชน โอ้ พอใส่ชื่อผม ตายแล้ว ๆ ไม่เซ็นให้ส่วนสูงผมไม่ถึงหรือ ไม่ใช่ เขาวัดส่วนสูงเท่าไรนายกรัฐมนตรี ผม ๑๖๙ เซนติเมตร ไม่มีปัญหาสาขานี้ไม่เป็นไร ถ้ามีเมื่อไรประเทศไทยก็ยังเหลือ ๗๖ จังหวัด เท่านั้นแหละครับเขาฟังไปทางสื่อมวลชนแล้วก็บอกว่า พรรคเพื่อไทยเป็นฝ่ายค้าน เงอะงะครับ ก็ประชาชนเขาเลือกผมมาเป็นรัฐบาล เขาไม่ได้เลือกท่าน แล้วทีหลังอย่าไปพูด ผมมาตามระบอบ ผมมาตามระบบ อย่านไปเอ่ยว่ารัฐบาลปี ๒๕๔๐ นี้เป็นแต่เพียงพรรคร่วม เขาไม่เอากับพี่จิว เขาก็ไปตั้งกับพรรคประชาธิปัตย์ แต่นั่นมันไม่ใช่มนุโณ้นก็ลงเลือกตั้ง พรรคพลังประชาชน ผมก็ไปปราศรัยแทบล้มแทบตาย พลังประชาชน พอพรรคยุบ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ภิรมย์ พลพิเศษ ภูมิใจไทย นครราชสีมา ผมนึกในใจนะ ถ้าเตะแล้วไม่มีเรื่อง ผมจะแอบตบภิรมย์สักที ปัทโธ่ ภิรมย์มันกวนผมกวนแล้วกวนอีก ตั้งแต่อยู่พรรคความหวังใหม่ ท่านเอาพวกผมใหม่ละแล้ววันนั้นท่านเยาะเย้ยผมนะ ท่านเข้าใจเจตนาผมผิด ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ที่ผมบอกว่าถ้าท่านได้เป็นนายกรัฐมนตรีหิมะตกเมืองไทย ผมนั่งเสียใจนะ

ผมกำลังจะบอกว่า ๑. ผมไม่กล้าดูถูกเหยียดยามท่านหรอก เหตุที่ท่านพูดกลางผมนี้ท่านเข้าใจเจตนาผมผิด เพราะผมไม่เคยคิดว่าคนอย่างนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่สังคมให้โอกาส สังคมให้เกียรติ สื่อเชียร์ตะบั้งตะบัน ต้นตระกูลดี ความรู้ดี เรียนจากเมืองประชาธิปไตย จะกล้าจัดตั้งรัฐบาลแบบนี้ ผมให้เกียรติท่านมากไป ไม่คิด เพราะ ๑. อายุท่านน้อย ๒. วิธีการอย่างนี้ใครเขาทำกัน ท่านกลับกลายเป็นว่า โอ๊ย ดูถูกดูแคลนว่าคนอย่างคุณอภิสิทธิ์เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้ ท่านเป็นไม่ได้แล้วใครเป็นได้ แต่ผมไม่คิดว่าคนอย่างนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เพราต์ ลักขุลี (Proud Luxury) เวลาไปไหนทำอย่างไรนี้แล้วท่านไม่รู้หรือว่าที่ ท่านแถลงนโยบายมันไม่ใช่ที่รัฐสภา ก็ไปแถลงกระทรวงพวกท่านนี้ไม่รู้จริง ๆ หรือแกล้งไม่รู้ แล้วนี่ท่านยังไม่รู้หรือนี้ ทะนองอาจตั้งรัฐบาลเองมาตามระบอบประชาธิปไตย ผมก็ไม่อยากให้บ้านเมืองมันยุ่งกว่านี้ ถ้าผมเดินแรงอีกคนนะ ท่านไปหลับตาคิด เราผู้แทนราษฎรกรุงเทพฯ ด้วยกัน ผมจะบอกให้ ในประเทศไทยปราศรัยสนามหลวงที่คนฟังมากที่สุด ๑. สมัคร ๒. พี่ชวน ๓. อาจารย์คึกฤทธิ์ ๔. ผม บางคนพูดกรุงเทพฯ ไม่ได้ พูดได้ บางคนพูดได้ได้ พูดกรุงเทพฯ ไม่ได้ ผมยังไม่เคยคิดเลยว่านายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ถ้าปราศรัยสนามหลวง คนมากกว่าผมยกเว้น ส.ก. ส.ข. เอามา อันนั้นผมไม่ทราบ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมบอกท่านสิ่งสุดท้าย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศพอร์เร็น มินิสเตอร์ (Foreign Minister) แหม ท่านรัฐมนตรี ตอนท่านอยู่บนเวทีพันธมิตรสมาร์ท (Smart) เต็ดขาด เต็ดเดียว ต้องเอานิสัยนั้นมาใช้ กลัวทำไม โอ๊ย ต่าฮุน เซน เขาเป็นก๊วย แต่พอเจอฮุน เซน ครับท่านครับ ครับผมครับ ครับท่านครับ ครับผมครับ เก่ง ผมบอกท่านอภิสิทธิ์ ท่านตอบกระทู้ถามผมว่าท่านไม่รู้ ท่านกษัตริย์อะไร ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพท่านนายกรัฐมนตรีวันที่ ๒๓ นะ นี้ผมไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีนะครับ ไม่ใช่ท่านนะวันที่ ๒๓ ธันวาคม เขาไปแจ้งความร้องทุกข์โรงพักราชเทวะ พอวันที่ ๒๔ ธันวาคม ผู้กำกับราชเทวะเขารายงานเหตุด่วนเหตุร้าย เขาเรียก

ฐานรายงาน สร.๑ รู้หรือยัง สร.๑ (รหัสวิทยุเรียกขานนายกรัฐมนตรี) หมายถึงใคร คือท่าน ท่านนะ เขา รายงาน สร.๑ ผ่าน ศปก.มท. (ศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงมหาดไทย)รายงานนายกรัฐมนตรีผ่านศูนย์ปฏิบัติการ กระทรวงมหาดไทย เขาบอกว่ามีคนร้องทุกข์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศทำความผิด ยึด สนามบิน เป็นผู้ก่อการร้ายสากลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕ (๒) มีโทษประหาร โอ๊ย ผมยังคิด อย่างนี้เก็บไว้ นี้มหาดไทยไม่บอกท่านหรือ ผมบอกแล้วว่านายกรัฐมนตรีผิด ๓ เรื่อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผมจึงไม่สามารถไว้วางใจให้ท่านนายกรัฐมนตรีบริหารประเทศได้ เรื่อง เล็ก ๆ นายกรัฐมนตรีหนีทหาร ผมบอกจตุพรคุณไปจัดการ ผมไม่พูด คุณไปจัดการ แต่ผมข้องใจเรื่องหนึ่ง ท่าน ได้รับพระราชทานยศนายทหารชั้นสัญญาบัตรทำไมไม่ใช้นำหน้าแล้วท่านต้องไปหุบปาก พวกลูกน้องพรรคพวก ท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่จงรักภักดีไม่จงรักภักดี ไม่จงรักภักดี เอาอะไรมาเป็นสมมุติฐานในการวัด ผม เชื่อครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีจงรักภักดี แต่คนอย่างพวกผมซึ่งเป็นนายทหาร นายตำรวจที่ได้รับพระราชทาน โปรดเกล้าฯ ตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวที่ไม่ใช่ศนำหน้าผมไม่ได้หมายถึงท่านนะ ต้นทุนสูง เหลือเกิน ต้นทุนเยอะ พวกที่ติดลบ ผมบอกท่านให้แต่ถ้ากลุ่มพวกผม นายทหาร นายตำรวจที่ได้รับพระราชทาน ยศ แล้วไม่ถูกถอดยศ ไม่มีใครไม่ใช่ศนำหน้า ถ้าใครไปใช้มันจะถูกชี้หน้าว่าไม่จงรักภักดีนี้ผมไม่ได้ว่าท่าน พวก ผมคิดไม่จงรักภักดี พรรคพวกเอาตาย ตำรวจไม่ได้ ทหารไม่มา ถ้าไม่ใส่ชื่อยศ ผมร้อยตำรวจเอกตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ วันนี้มีความภาคภูมิใจในความเป็นร้อยตำรวจเอก เป็นนักเรียนนายสิบอายุ ๑๕ ปี ๘ เดือน ไปไหนต้อง บอก จบนักเรียนนายสิบ ผมไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขออนุญาตต้องโฉบมาหาท่าน นิดเดียว นายกรัฐมนตรี ชื่อ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับรายงานเรื่องสะเทือนขวัญแล้ว ทำเป็นรู้ หรือไม่รู้ หรือ แกล้งไม่รู้ แล้วก็ท่านกษัตริย์เป็นผู้ต้องหาอยู่ สภ. ราชาทะเว (สถานีตำรวจภูธรราชาทะเว) ถ้าท่านไม่รู้ท่าน ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ นายกรัฐมนตรีที่ชื่อ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชุมกับผู้ต้องหาก่อการร้ายสากลทุกวันอังคาร เดินทางไปต่างประเทศกับผู้ก่อการร้ายสากลสม่ำเสมอ ถ้า ท่านว่าเขาไม่ผิดต้องให้ตำรวจ อัยการ ส่งไม่ฟ้องอย่ามาเก็บไว้อย่างนั้นไม่สง่างาม ไม่มีใครเขาทำกัน ผม ไว้วางใจท่านไม่ได้ ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกที่กรุณาผม ผมขอมาตลอด ผมจะใช้เวลาเยอะ แล้วผมบอกว่า เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา สื่อมวลชนตัดสิน พรรคตัดสิน ถ้าที่อภิปรายมามันโหลยโท่ย ผมจะลาออกให้ แล้วถ้า สื่อมวลชนเห็นว่าผมอภิปรายมีเนื้อหาสาระไม่ต้องชม ไม่ต้องด่าหน่อยหน่อย ด่าหน่อยหน่อย ผมรู้ตัวผม ผมมี สถานะ ผมเรียนท่านประธาน ผมปรับทุกขุมมิตรไว้เท่านั้นละครับ ไม่ได้มีอะไรน้อยเนื้อต่ำใจ คนอย่างผมไม่มี ละครับ ชีวิตพบมาเยอะ ชีวิตเห็นมาเยอะ แล้วผมพูดเสมอ ทองแท้ไม่แพ้ไฟ เห็นประกายแวววับ ไม่ใช่ทอง เสมอไป บางครั้งทองมันลอกยาก เพราะมันชุบบ้านหม้อ หมกเม็ดสมัยก่อนทองชุบลอกง่ายเพราะอะไรครับ เพราะชุบสนามหลวง ไปทางไกลรู้กำลังมานานเวลารู้น้ำใจคน ผมรู้ ผมถูกฟ้อง ๕ คดี ๑. บริษัท ซีพีไอ ๒. นาย นิพนธ์ ๓. นายประดิษฐ์ ๔. นายประพร ๕. พรรคประชาธิปไตย ผมยินดียอมรับเป็นจำเลย แล้วจะต่อสู้ตาม กระบวนการยุติธรรม ถ้าผมอภิปรายครั้งนี้มีเหตุมีผลยกความดีให้กับพรรคเพื่อไทยเลือกตั้งรอบหน้าแลนด์ สไลด์ (Landslide : การได้รับคะแนนเสียงอย่างท่วมท้น) ชนะหมด ถ้าพูดไม่ดีผมจะลงโทษตัวเอง ด้วยเหตุผล

ดังกล่าวข้างต้น ผมจึงไม่สามารถไว้วางใจให้ท่านนายกรัฐมนตรีบริหารราชการบ้านเมืองได้ ผมยังมีเอกสารลึกลับ ๆ แต่ผมไม่อยากฆ่าคน เอาแต่เพียงเท่านั้น เอาแต่เพียงทางการเมือง และไอ้พวกมวยไม่มีราคา ม้าไม่มีขึ้นในพรรคท่าน กรุณาอย่าทำเลยเพราะผมคนซี้กั้ว ซี้กั้วจริง ๆ อย่าทำเลยขออนุญาตเถอะ เอากันนี้สบาย ๆ หรือนายกรัฐมนตรีหรือเบอร์ไหน ๆ ก็ได้ในพรรคประชาธิปไตยจัดรายการทางโทรทัศน์สิ ผมอยากไปนะ เพราะไม่ค่อยได้ออกรายการมานานแล้ว วันนี้ออกนานหน่อย ได้กำไรเยอะถ้าคิดเป็นนาทิต แต่เอ็นบีที (NBT) ทีวีเดี่ยวดัดข่าว เดี่ยวตัดข่าว ผมรู้ เดี่ยวผมจะขึ้นข้างบนนะ ผมจะยำพวกท่านต่อ ยำต่อสี่ยังไม่เห็นนี่ เซ็ชธนาคารฮ่องกง และเซ็ชงไฮ้เป็นอย่างไรสี่ยังไม่เห็น นายกรัฐมนตรีจับไม่ไว้วางใจ ต่อไปนี้รัฐมนตรี กษิต ภิรมย์ ขอโทษนะครับ ท่านไม่ได้รับเกียรติจากผมครับเพราะผมไม่อยากวิจารณ์ผู้ต้องหามากนัก ผู้ต้องหาก่อการร้ายสากล ชีวิตนี้ของท่านทุกวัน นอทธิง ทู รูด (Nothing to Rude) พูดภาษาอังกฤษหน่อยรัฐมนตรีท่านไม่มีอะไรเสียอีกแล้ว แต่ท่านจะเป็นดารารับเชิญจากพวกผม คือไม่ไว้วางใจท่านกษิต ต่อมาก็เป็นกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังนี้ แอคอาร์ท (Act Art) ใช้ได้นะ เวลาให้สัมภาษณ์ไปนั้นพูดเสียงเหนือ ๆ ผสมผสานภาษาอังกฤษนิดหน่อย เก่งที่สุด ออกข่าวที่สุด เอาเงิน ๒,๐๐๐ บาทไปแจกคน ๙ ล้าน ๒ แสนคน แต่ไปเก็บขึ้นภาษีสรรพสามิต เก็บจากคน ๖๓ ล้านคน ผมห้ามลูกห้ามหลานนะ มหาวิทยาลัยนี้ที่ประเทศอังกฤษ อย่าไปเรียนนะ อย่าไปเรียนนะ ถ้าบริหารการเงินการคลังอย่างนี้ เอาเงิน ๒,๐๐๐ บาท แจกคน ๙ ล้าน ๒ แสนคน ขึ้นภาษีสรรพสามิตคน ๖๓ ล้านคนเดือดร้อน นี่เอาส่วนไหนของสมองมาคิด ท่านประธานครับ โอโฮ นายกรัฐมนตรีก็ไปกับเขาด้วย สนุกกันใหญ่ที่ท่านทักษิณเขาเรียกไม่ผิดละ ไอ้เด็ก ๒ คนนี้ เข้ามาใหม่ ๆ ไอ้ย จะเก็บภาษีมรดกจะเก็บภาษีที่ดิน อยู่ไหนละเรื่อง จะเซ็นชื่อให้ หาเสียง ต้องเก็บภาษีมรดกพรรคประชาธิปัตย์ สวมวิญญาณ จอร์จ ซีสกอป ตรวจสอบ แหก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มาใหญ่แล้ว จะเก็บภาษีมรดก จะเก็บภาษีที่ดิน กล้าไหมละ ผมจะเซ็นชื่อให้คนหนึ่งกล้าไหม เลิกคิด จะไปขึ้นภาษีเครื่องดื่มอย่างอื่น แน่จริง รัฐบาลประชาธิปัตย์แน่จริงต้องขึ้นภาษีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Alcohol) กล้าจริงไหม กล้าไหม พูดอย่างนี้รู้แล้วนะนี่กว่าผมไม่รู้ ใครมันจะมีเงินมาจ่าย คืนวันเสาร์กับคืนวันอาทิตย์ เบิกจากธนาคารที่ไหนถ้าคนนั้นไม่มีเงินอยู่ในบ้าน ทำนายกรณ์ แน่จริงขึ้นภาษีมรดก ภาษีที่ดิน แน่จริงอย่าไปขึ้นชา กาแฟ เอาไว้ทีหลัง ภาษีสรรพสามิตที่มีแอลกอฮอล์ แน่จริงตรวจจำนวนปริมาณการผลิตที่ออกจากโรงงานเสียภาษีตรงไหม ผมไม่รู้ก่อนตั้งรัฐบาลใครต่อใครไปนั่ง โพรซีชั่น ไม่ใช่คุยกับแม่ทัพ นายกอง คุยกับลูกคนรวย มันจึงเป็นที่มาพรรคเพื่อไทยแท้ใจพวกนี้ แน่จริงเอาสิ แหมกลับจากประเทศญี่ปุ่น ผมก็นึกเพื่อว่ารัฐมนตรีการเมืองเก่ง ไอ้ย ไปประชุมอันนี้มันเรียบริ้อยทุกอย่าง ทุกอย่างเรียบริ้อย ผมก็ภาษาไม่ค่อยเป็น หนอยนะ พอลกลับมานายกรัฐมนตรีแถลงมีข่าวดีมาบอก ณ บัดนี้ประเทศญี่ปุ่นยอมให้รัฐบาลไทยกู้เงินได้แล้ว นี่เอาอะไรมาพูด ถ้าอย่างนี้ท่านออกไปวันนี้ผมเป็นนายกรัฐมนตรีสบาย হাসตางค์ไม่ได้ขึ้นภาษี হাসตางค์ไม่ได้ขึ้นภาษี ขึ้นภาษี ขึ้นภาษี เป็นหนี้ข้างมันเอาหนี้ในอนาคตมาใช้ ไอ้ย ที พันตำรวจโททักษิณ ร้องให้ร้องห่มลูกหลานตายเลย ลูกหลานเป็นหนี้ ลูกหลานเป็นหนี้ ลูกหลานเป็นหนี้ นั่นเขาก็มาลงทุน เมื่อลงทุนมันมีผลผลิต มีภาคการผลิต มีการขายของ มีคนทำงาน มีรายได้มีการใช้จ่ายใช้สอย รัฐบาลเก็บภาษีได้เพราะคนไม่ตกงาน ตำราประเทศไหนมันเหมือนกันหมดครับ ผมก็เรียนมินิ เอ็มบีเอ มาไปยกย่องท่านหน่อย

ยกย่องท่านหน่อย พอลองเข้าไปไม่เข้าท่า ถามสิว่า รูปรธรรม ดาวอส สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น โอโฮ ปฏิทิน โอโฮ ปฏิญญาสากลที่หัวหินได้อะไรบ้างเป็นรูปธรรม แกรมเสียหน้า ไปเดินฝรั่งไม่รู้จัก เจอนายกรัฐมนตรี ฮู อาร์ ยู (Who are you) ถ้าเป็นผมนะ ฮู แอม ไอ (Who am I) เขาบอกมีแม่ค้าแถวนั้นบอกพอนายกรัฐมนตรีเดินไป ฝรั่งมาจากไหน ฮู อาร์ ยู ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยิ้ม ถ้าผมนะผมบอก ฮู แอม ไอ ด้วยพฤติกรรมพฤติการณ์การบริหารราชการ การให้สัมภาษณ์ซักเข้าซักออกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขึ้นภาษีมรดก ขึ้นภาษีที่ดินดีแต่เก็บภาษีน้ำชา กาแฟ อย่าเพิ่ง เอาสุรา เอากระทิงแดงก่อน ไปกินทำไมละเอาน้ำผสมน้ำตาลใส่ คาเฟอีน (Caffeine) เข้าขวด บ่ายขวด เย็นขวด เออ อร่อยจริงอร่อยจริง อร่อยจริง อะไรก็ตามได้ แต่ที่ดื่มแล้วมีพฤติกรรมร่างกายฟิต (Fit) ช่วงขณะผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ถ้านายกรณ์ จาติกวณิช ตั้งใจทำงานให้บ้านเมืองจริง ๑. ขึ้นภาษีที่ดิน ๒. ขึ้นภาษีมรดก ๓. เก็บภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระทิงแดงก็เก็บ กลัวใครหรือกลัวขาดไฟแนนซ์ (Finance) แล้วแต่ท่านเก็บไปคิดนี้พฤติกรรมสั้น ๆ บ้านนี้เมืองนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและนายกรัฐมนตรีอยู่ไปจบ ใครจะรู้ไหม ประเทศจบ

ต่อไปก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็ไปมีข่าวว่าผมนี้แค้น พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร สั่งมาให้ใส่ชื่อ นายชวรัตน์ ท่านประธานที่เคารพพระในคอผมนี้เคารพพี่ภัย เสียเป็นเสี่ยงตายจับโจรผู้ร้ายทั้งชีวิต ผมนี้ไม่เคยได้รับคำสั่ง พันตำรวจโท ทักษิณ เรื่องชวรัตน์ และผมนี้เป็นคนเสนอ ไม่ใช่ชื่อทั้งชวรัตน์และบุญจง ผมเสนอแถลงรอบแรกไม่มีชวรัตน์ รอบก่อนรอบแรกไม่มีชวรัตน์และบุญจงด้วยความสัตย์จริง ถามว่ากลัวชวรัตน์ไหม ไม่มี ไม่ใช่ แล้วพมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็แอค โอโฮ ทำตัวเป็นเจ้าของพระยาทั้ง ๆ เป็นพ่อค้า เขามีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุข เสือกไปบำบัดสุขบำรุงทุกข์ ผมเลยไม่กล้าอภิปราย แล้วก็ไปให้สัมภาษณ์เรื่อยว่าแต่งตั้งลูกผมไปเป็นเลขาธิการเพราะผมขอ ไม่ใช่ พรรคเขาจัด

ต่อมาก็รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ผมพูดไปแล้ว ต่อมาก็คนจริง คนจั่ง คนดังราชสีมา บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ นี่ส่วนตัวผมก็ชอบกันจริง ๆ ในมุมมองของผมในข้อมูลที่มี รัฐมนตรีบุญจงน่าหมั่นไส้ บริหารราชการ ไฮเปอร์ (Hyper : มากเกินไป)ไปบอกกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเขา จะทำอะไรบอกมานะ จะทำอะไรมาบอกนะผมเห็นเอกสาร ไปบอกกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเขาว่างที่จัดแล้วจัดไป แต่ถ้าเหลือเอามากองใหม่ แล้วให้ช่วยมีส่วนรับรู้แต่เพื่อน ๆ เขามีส่วนอื่น บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ วงศ์ไตรรัตน์ เป็นนามสกุล บุญจง เป็นชื่อ ผมในฐานะผู้นำอภิปรายครั้งนี้ ผมไม่มีบัญชีกับคุณ หรือคุณนี้กว่าผมไม่ให้เกียรตินี้กว่าผมไม่ให้เกียรติหรือเปล่า ผมจะได้เอาเสียหน่อยถ้าคุณคิดว่าผมตรงไปตรงมา สำหรับคุณเขาไม่ไว้วางใจ เรื่องการทำงานเรื่องผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๒๗๒ มาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๗๕ แล้วแต่และที่สำคัญที่สุดเขาบอกว่าคุณนี้มันทำไม่สอดคล้องกับกฎ ๙ ข้อที่ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วางไว้ผมไม่พูด ไม่มีข้อมูลส่วนนี้ อีกคนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ก็ได้พูดถึงท่านแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอีก ๕ ท่าน ที่จะให้บริหารราชการบ้านเมืองต่อไป ขอประทานโทษท่านประธานผมนี้ดนักข่าว นายกรัฐมนตรีตอบไปเถอะ ท่านตอบของท่านสบาย ๆ ว่าไปเถอะ เอกสารมันหนักกันไม่พ้น แต่ผมจะต้องไปคุยกับนักข่าว จะต้องเอาเช็คให้เขาคุณจะต้องเอาเอกสารให้เขา

ขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านได้อุตส่าห์นั่งฟังด้วยระยะเวลา ๒ ชั่วโมงเศษ แล้วท่านไม่ต้องว่าผมหลบท่าน ไม่ฟังท่าน ผมมีทีมงาน เขาก็จัดให้ผมรู้ผมวาง วอร์รูม (war room : ห้องปฏิบัติการ) ทั้งที่บ้านริมคลอง ผมวาง วอร์รูม ที่นี่ และวอร์รูม ที่สำคัญที่สุดคือผม เมมโมรี (Memory : ความจำ) อยู่ในนี้ อยู่ในนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่กรุณาฟังนะครับ และเวลาผมสรุปนายกรัฐมนตรีไม่ต้องฟังก็ได้ เพราะเมื่อท่านชี้แจงแล้วท่านหมดหน้าที่ เหลือผม

๑. วันนี้ที่ผมสร้างมาตรฐานการไม่ไว้ว่างใจนายกรัฐมนตรี ผมไม่อ่านญัตติที่ท่านอย่างไร มีไหม นิดเดียว สมัยพวกท่านดาญัตติยาวเหยียด ๒. ผมเอาเรื่องส่วนตัวใครมาพูด ไม่มี ๓. พาดพิง เพราะเป็นตัวละครสำคัญที่ผมมีหลักฐานอยู่ ๔. ผมไม่ใช่คำหยาบ ๕. ที่ภูมิใจที่สุดท่านประธาน ประท้วงนิดเดียว นิดเดียวจริง ๆ ปกติ ๒๐ นี้ไม่คาดคิดนะว่าพรรคประชาธิปัตย์จะได้มีไม่ตรี ท่านประธานกรุณาให้ออกสम्मรอบหน้าขอโอกาสอย่างนี้ เวลาอย่างนี้ สำหรับวันนี้ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี อภิปรายว่า เรื่องแรก บังเอิญท่านบอกว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ นะครับ แต่บอกว่ามันสะกิดใจท่าน คลางแคลงใจอยู่ แล้วบังเอิญพูดมาก็ทำให้หลายคนอาจจะมีความข้องใจในตัวผมในลักษณะที่เสียหายมาก ที่จริงแล้วถ้าท่านอยู่ฟังก็จะได้มีความรู้ นะครับ ก็คือมีการตั้งคำถามว่าทำไมผมถึงไม่ได้ใช้ศทหรนำหน้าชื่อผม นะครับ มีการตั้งข้อสงสัยไปก็อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในขณะนั้น คือ พลเอก ธรรมรักษ์ สุทธอนันท์ ได้ออกคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหม เรื่องการใช้ศทหรประกอบชื่อบุคคล เหตุผลที่ต้องมีคำชี้แจงนี้ก็คือ เพราะว่าปรากฏว่านายทหารสัญญาบัตร และนายทหารประทวนทั้งประจำการและนอกประจำการบางนาย ใช้ศทหรประกอบชื่อในกิจการและโอกาสที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ กล่าวคือในบางกิจการหรือโอกาสที่ไม่สมควรจะเปิดเผยให้บุคคลภายนอกทราบว่าเป็นทหาร ก็กลับเปิดเผยให้ทราบ ทั้งนี้ย่อมเป็นเหตุนำมาซึ่งความเสื่อมถึงวงการทหารโดยทั่วไปด้วย ฉะนั้นจึงชี้แจงทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ “ข้อ ๔ ในการปฏิบัติราชการหรือทำงานในส่วนราชการฝ่ายพลเรือนองค์การหรือรัฐวิสาหกิจฝ่ายพลเรือน ผู้มียศทหารจะใช้ศทหรประกอบชื่อเท่าที่จำเป็นหรือจะไม่ใช้ศทหรประกอบชื่อก็ได้” ผมทราบเรื่องนี้มาโดยตลอดครับ แล้วที่จริงก็เคยมีอดีต ส.ส. ท่านหนึ่ง ก็เคยกล่าวหาผมรุนแรงในเรื่องนี้ จนกระทั่งเรื่องไปถึงศาล ก็ต้องมีการยอมความและขอขมา ก็กราบเรียนง่าย ๆ ครับว่าที่ผมไม่ได้ใช้ศทหรเพราะผมทราบครับว่าในอาชีพทางการเมือง เข้ามาแล้วในระบอบประชาธิปไตย มีทั้งคนชอบและคนไม่ชอบ มีเรื่องที่จะต้องถูกโจมตี ซึ่งอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียได้ ผมก็คิดว่าผมมาทำงานการเมือง ความเป็นทหารต้องไม่ได้ติดมาในลักษณะที่ทำให้ต้องมาถูกโจมตีเสื่อมเสียด้วยครับ มิฉะนั้นท่านประธานคงนึกออกนะครับ พอใครทำอะไรชั่ว สมมุติเมียศตารวจ มันก็ทำความเสื่อมเสียให้กับศตารวจได้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลนี้ครับผมเข้าใจว่าการทำหน้าที่ตรงนี้เป็นเรื่องที่ต้องมีการโต้แย้ง มีเรื่องที่ต้องขัดแย้ง ผมก็จึงตัดสินใจว่าเมื่อผมเข้ามาสู่การเมือง ผมก็จะไม่ใช้ศทหรประกอบชื่อบุคคล ซึ่งก็เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นแนวทางที่ออกมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๗ นั้นเรื่องเล็ก

ๆ นะครับ ซึ่งผมถือเป็นสาระ เพราะว่าท่านกล่าวหาอาจจะมีการพาดพิงไปถึงเรื่องของสถาบันก็จำเป็นต้องชี้แจงเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

ที่นี้ประเด็นที่ผมอยากจะชี้แจงในช่วงนี้นะครับ เอาช่วงท้าย ๆ ก่อนเพราะว่าท่านมีการอภิปรายพาดพิงมาถึงการทำงานของผม ก็มีเรื่องของเศรษฐกิจนิดเดียวครับ ที่พูดว่าผมเดินทางไปประเทศญี่ปุ่น กลับมาแล้วก็พูดทำนองดีใจว่าไปกู้เงินมาได้ ที่จริงไม่ใช่ละครับ ผมไม่เคยได้แสดงความคิดเห็นอะไรในเรื่องของการที่จะกู้ยืมเงินนะครับ แต่ว่าเงินกู้ประเทศญี่ปุ่น ที่ทางฝ่ายประเทศญี่ปุ่นแจ้งผมมาเองว่าเขาพร้อมที่จะให้การสนับสนุน ก็เป็นโครงการรถไฟสายสีแดง ซึ่งผมก็เห็นว่าเป็นโครงการที่ดี แล้วก็สมควรสนับสนุนต่อไป แล้วก็ที่ผ่านมาก็ที่รัฐบาลดำเนินการในโครงการนี้ก็พบความเป็นจริงว่ายังไม่เรียบร้อยในเรื่องของแหล่งเงินทุน เขาแจ้งมาผมก็มาแจ้งให้กับประชาชนทราบ แต่ว่าก็จะดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนของการเจรจาต่อไป ไม่ใช่ว่าดีใจว่าไปกู้เงินได้ อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ตั้งแต่รัฐบาลเข้ามาเนี่ยครับ เรื่องของการจัดงบประมาณขาดดุลก็เป็นแนวทางต่อเนื่อง เรื่องของความคิดที่จะต้องกู้เงินจากต่างประเทศมาประคับประคองสถานการณ์เศรษฐกิจในเรื่องของสถานการณ์ในช่วงปีหน้าก็เป็นเรื่องที่มีความต่อเนื่องมาจากรัฐบาลที่แล้วด้วยซ้ำ ฉะนั้นกราบเรียนว่าจริง ๆ ในความรู้สึกของผมมันไม่ใช่เรื่องที่จะต้องดีใจหรือภาคภูมิใจอะไร เป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจไปตามความจำเป็น เพราะว่าพูดตามความเป็นจริงแล้ว วันนี้เราต้องการเงินมาช่วยประคับประคองไม่ให้คนของเราตกงานครับ แต่เมื่อเศรษฐกิจโดยเฉพาะการค้าโลกมันหายไปถึงร้อยละ ๓๐ ร้อยละ ๔๐ รายได้ของรัฐบาลจากภาษีอากรก็ลดลงไปด้วย ทางเลือกมันก็มีครับ ขึ้นภาษี กู้เงิน หรือขายทรัพย์สินสมบัติของชาติผมก็ตัดสินใจว่าในบรรดา ๓ แนวทางนี้ แนวทางที่ดีที่สุดก็คือ กู้เงินมาใช้ลงทุนในโครงการที่จะเป็นประโยชน์ และภาษีอากรนะครับ อย่างที่ท่านทำทนายเมื่อสักครู่ผมให้นโยบายกระทรวงการคลังไปแล้วครับ ถ้ามีความจำเป็นจะต้องจัดเก็บเพิ่มขึ้น ตัวแรกที่จะดูก็คือเรื่องของเบียร์ เหล้าครับ เพราะว่าอันนี้เป็นแนวทางซึ่งผมก็ได้ใช้หาเสียงเอาไว้แล้วครับ อันนี้จะได้ทำความเข้าใจกับท่านในเรื่องของการกู้เงิน ที่จริงถ้าถ้ามถึงการดีใจใจในการกู้เงิน ผมเคยนั่งข้างล่างตรงนั้นนะครับแล้วเคยฟังรัฐบาลชุดก่อนพรรคประชาธิปัตย์เมื่อปี ๒๕๔๐ ตอนนั้นรัฐมนตรีทนงครับ เป็นคนมาเล่าให้สภาฟังด้วยความภูมิใจภูมิใจว่าสามารถให้ญี่ปุ่นเอาเงินไปให้ไอเอ็มเอฟ (IMF : International Monetary Fund กองทุนการเงินระหว่างประเทศ) มาให้เรากู้เงินได้ครับ สมทบกับไอเอ็มเอฟมาให้เรากู้เงินได้ แล้วก็ท่านรองนายกรัฐมนตรีทักษิณก็นั่งอยู่ตรงนั้นครับ นั่นละครับเป็นครั้งเดียวที่สภาเคยได้รับแจ้งว่ารัฐบาลมีความดีใจว่าสามารถกู้เงินได้ ที่ผมจำได้ในตลอดระยะเวลาการเมืองที่ผมมาอยู่นะครับท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของการเข้าสู่ตำแหน่งแล้วก็ประเด็นของท่านรัฐมนตรีกษิตความจริงไม่อยากจะเสียเวลามากนะครับ แต่กรณีท่านรัฐมนตรีกษิตผมตั้งข้อสังเกตอย่างเดียวนั่นเองครับ เหตุการณ์เรื่องของสนามบินเกิดขึ้นตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายนต่อเนื่องต้นเดือนธันวาคม มีคนไปแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษคดีที่เกี่ยวข้องกับสนามบิน ผมว่า ๒-๓ คดีเป็นอย่างน้อย ไม่มีการเอ่ยชื่อท่านรัฐมนตรีกษิตเลยครับ แล้วท่านประธานสังเกตไหมละครับว่าคนที่ไปแจ้งความวันที่ ๒๓ ธันวาคม ไปแจ้งก็ต่อเมื่อท่านรัฐมนตรีกษิตได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีแล้วผมจึงว่าอันนี้มันก็เป็นเรื่องการเมืองนะครับ ไม่ได้มี

อะไรมากไปกว่านั้น เพราะถ้าหากว่าคนมองว่าท่านรัฐมนตรีเกษิตมีบทบาทสำคัญในการไปทำผิดก่อการร้ายจริง ผมไม่คิดว่าเขาจะรอให้มีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งละครับ ต้องไปแจ้งความร่วมมือกับคดีอื่น ๆ ที่มีการแจ้งความก่อนหน้านั้นแล้ว อันนี้ก็เป็นตัวที่ผมคิดว่าบ่งบอกนะครับว่าอะไรเป็นอะไรสำหรับประเด็นในเรื่องของการที่ผมมาตามระบบ ท่านประธานที่เคารพครับตามระบบที่ว่า นี่ก็คือตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งทุกพรรคการเมืองก็ยอมรับด้วยการลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่จริงท่านจะมาพูดถึงคะแนนเสียงหรืออะไรก็ตาม ถ้าพูดถึงคะแนนเสียงที่ให้กับพรรคการเมืองนะครับ พรรคประชาธิปัตย์ก็ได้น้อยกว่าพรรคพลังประชาชนเพียงแค่แสนคะแนนนะครับ แต่พรรคร่วมรัฐบาลพรรคอื่นที่ได้รับเสียงจากการเลือกตั้งทั่วประเทศมารวมกับพรรคประชาธิปัตย์ก็ถือว่าประชาชนจำนวนมากว่าที่ลงคะแนนให้อยู่แล้วส่วนจำนวน ส.ส. นี้ครับท่านประธานครับ เมื่อการเลือกตั้งถูกวินิจฉัยว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง ก็เท่ากับว่ามีการเลือกตั้งที่ไม่สุจริตเที่ยงธรรม ก็มีการลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งโทษตามกฎหมายก็ไปถึงเรื่องการยุบพรรค เมื่อยุบพรรครัฐธรรมนูญก็เปิดโอกาสให้สมาชิกที่พรรคถูกยุบนั้นเข้าไปหาสังกัดใหม่ได้ แล้วก็ยังมีสิทธิ มีอิสระในการตัดสินใจในทางการเมืองว่าจะสนับสนุนใครขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งผมก็เชื่อครับว่าสิ่งที่เพื่อนสมาชิกเสียงส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนผมมาอยู่ตรงนี้ก็เพราะต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงจากสภาพบ้านเมืองเมื่อปีที่แล้ว แล้วผมก็พยายามทำหน้าที่อย่างเต็มที่ที่จะทำให้บ้านเมืองเดินต่อไปได้ แล้วผมเชื่อว่าประชาชนส่วนใหญ่ก็คิดอย่างนั้นดังจะเห็นได้จากผลการเลือกตั้งซ่อมเมื่อต้นเดือนมกราคมที่รัฐบาลชนะถึง ๒๑ เขตเลือกตั้งจาก ๒๗ เขตเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะกราบเรียนครับว่า ผมจึงมีความชอบธรรมทุกประการที่จะบอกว่าการเข้าสู่ตำแหน่งเป็นไปตามระบบครับ ถ้ามว่าผมอยากมาแถลงนโยบายในอาคารแห่งนี้ใหม่ อยากรับ ต้องถามว่าใครละครับที่ขัดขวางผมพยายามยึดตามระบบ แต่ผมไม่ต้องการให้เสียเลือดเนื้อ ผมก็ตัดสินใจว่าดีที่สุดในที่สุดก็คือการแถลงต่อรัฐสภา รัฐสภาก็ประกอบไปด้วยสมาชิกของ ๒ สภา ซึ่งท่านประธานก็เป็นผู้ที่นัดให้เราไปประชุมกันที่กระทรวงการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ขอเป็นประเด็นที่จะขอกราบเรียนนะครับ

ที่นี้มาถึงเรื่องที่ท่านสมาชิกได้ใช้เวลายาวพอสมควรที่อภิปรายไม่ไว้วางใจผม โดยพูดถึงเรื่องของการสมรู้ร่วมคิดทำ ผิดกฎหมายเลือกตั้งหรือกฎหมายพรรคการเมือง กราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า เหตุการณ์ทั้งหมดที่ท่านกล่าวถึงนี้ ตามคำอภิปรายของท่านเองนะครับบอกว่า ๘๔ วันเป็นช่วงประมาณปลายปี ๒๕๔๗ ต่อเนื่องมาจนถึงการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผมมีความรับผิดชอบในฐานะรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ คนที่เป็นหัวหน้าพรรคในขณะนั้นขอประทานโทษเอ่ยนามท่านก็คือ ท่านอดีตหัวหน้าบัญญัติ บรรทัดฐาน โดยมีท่านรัฐมนตรีประติษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ เป็นเลขาธิการพรรค ซึ่งทั้ง ๒ ท่านก็พร้อมที่จะชี้แจงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น แล้วก็ไต่ยืนยันนะครับ ผมก็ทราบเมื่อวานนี้ท่านอดีตหัวหน้าบัญญัติก็ไต่ยืนยันว่าผมเองในฐานะรองหัวหน้าพรรค นั้น ไม่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในเรื่องของการจัดทำโครงการและในเรื่องเงินแต่ว่าการดำเนินการที่จะกล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์ก็สามารถที่จะทำแล้วก็ดำเนินการไปตามกฎหมาย สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนก่อนก็คือว่าที่ท่านสมาชิกอภิปรายบางทีให้คนเข้าใจว่า

ประการที่ ๑ ผมไปสมรู้ร่วมคิดพูดคุยเฉียดไปเฉียดมาว่ามีการพบปะที่โรงแรมนั้น พบปะกับบุคคลนี้ รู้จักกับคนนั้นคนนี้ เช่น บริษัทที่พีไออะไรต่าง ๆ ต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าผมไม่ได้เกี่ยวข้องเลย ไม่ได้เกี่ยวข้องเลยนะครับ แล้วก็ถ้าท่านคิดว่าผมเกี่ยวข้องก็จะต้องมาแสดงเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลที่บอกว่าผมได้เข้าไปพบปะอย่างที่ท่านได้กล่าวหา

ประการที่ ๒ เมื่อผมมาเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ผมไม่เคยเข้าไปแทรกแซงเกี่ยวกับกระบวนการสืบสวนสอบสวนขององค์กรใด ๆ ทั้งสิ้นครับ เรื่องนี้ที่ท่านอภิปรายมาแล้วก็อาจจะพูดถึงเรื่องของการสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งผมเข้าใจว่าเป็นคดีที่เริ่มต้นจากการสอบสวนเรื่องของบริษัทก็ตามดำเนินต่อไป ท่านอภิปรายผมฟังดูบางครั้งคนเข้าใจผิดได้ว่าแม้กระทั่งเมื่อคืนนี้หรืออะไรผมไปทำอะไรเพราะว่าเกรงกลัว ไม่มีครับเมื่อคืนนอนหลับสบายอยู่ที่บ้านนะครับ แล้ววันนี้ก็พร้อมที่จะมาชี้แจง ที่นี้เหตุการณ์ในช่วงที่ผมเป็นรองหัวหน้าพรรคนี้ครับก็เป็นช่วงที่เกิดขึ้นประมาณปลายปี ๒๕๔๗ ต่อเนื่องถึงปี ๒๕๔๘ หลังจากการเลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์ปี ๒๕๔๘ นี่นะครับท่านอดีตหัวหน้าบัญญัติท่านได้ตัดสินใจลาออก เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกพรรคประชาธิปไตย เลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่และผู้บริหารชุดใหม่ ผมก็เข้ามาทำ หน้าที่ตั้งแต่เดือนเมษายนครับ คือได้รับเลือกตั้งในเดือนมีนาคม ๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๕ แล้วก็ได้รับการรับรองจาก กกต. เดือนเมษายนนะครับ เข้าใจว่าประมาณกลางเดือนเมษายน ที่นี้หน้าที่ของผมก็จะมี ๒ ส่วนครับ

ส่วนแรกก็คือ ถ้าท่านบอกว่ามันมีเงินบริจาคเข้ามาสู่พรรคการเมืองก็ต้องแจ้งให้ กกต. ทราบ อันนี้ไม่ได้แจ้งเป็นรายปีนะครับ เงินบริจาคเข้ามาเขาจะมีการกำหนดให้มีการแจ้งเป็นระยะ ๆ ไป เพราะฉะนั้นเข้ามาแทบจะเรียกได้ว่าเกือบจะทุกเดือนหรือทุกสัปดาห์ต้องมีการเซ็นแจ้งเงินบริจาคไปยัง กกต. ซึ่งผมก็ได้ทำสมบูรณ์ตั้งแต่มาเป็นหัวหน้าพรรค มีเงินเข้ามา มีการบริจาคเข้ามา ผมก็จะมีการรายงาน

ส่วนที่ ๒ ก็คือเมื่อผมเข้ามาเมื่อปี ๒๕๔๘ บังเอิญเป็นช่วงที่จะต้องมีการรับรองบุคคลของปี ๒๕๔๗ เมื่อสักครู่ที่ผมเข้าใจว่าการรับรองเรื่องของกรรมการบริหารพรรคอาจจะเป็นช่วงเดือนมีนาคม ได้รับเลือกเดือนมีนาคมเช่นเดียวกัน ก็คือผมมีหน้าที่ที่จะต้องมารับรองบุคคลปี ๒๕๔๗ ซึ่งต้องเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคด้วย กระบวนการจะเป็นอย่างนี้ เมื่อผมเข้ามาผมก็ต้องให้ทางเจ้าหน้าที่ของพรรครวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเงินของพรรค แล้วก็จะมีการให้ผู้สอบบัญชีเข้ามาตรวจสอบ ซึ่งผู้สอบบัญชีก็เข้ามาดูว่างบดุลที่จัดทำขึ้นเป็นไปตามเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ที่พรรคเขาก็จะรับรอง จากนั้นเขาก็เสนอมาให้ท่านเหรียญกษาปณ์ ก็คือท่านรองนายกรัฐมนตรีก็รับผิดชอบในขณะนั้น ท่านก็ได้ตรวจสอบว่าถูกต้องตามเอกสารต่าง ๆ ที่พรรคมีอยู่ ท่านก็ได้ลงนามแล้วก็เสนอมาที่ผม ผมก็เห็นว่าผ่านกระบวนการการตรวจสอบมาแล้ว ผมก็ได้ลงนามรับรองบุคคล ส่วนปัญหาในเรื่องของปี ๒๕๔๘ ซึ่งผมก็ไปรับรองในปี ๒๕๔๙ ตามคำอภิปรายของท่านสมาชิกก็จะมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายในการเลือกตั้งในช่วงต้นปี ตรงนี้ครับสิ่งที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า นอกจากงบดุลแล้วเรื่องค่าใช้จ่ายการเลือกตั้งก็ต้องมีการแสดงในส่วนของพรรคซึ่งก็ได้มีการแสดงไปแล้ว ในการตรวจสอบของ กกต. ก็จะมีการซักถามในประเด็นที่มีความสงสัยว่าถูกต้องหรือไม่

กกด. ก็มีหนังสือมาถึงพรรคประชาธิปัตย์ในช่วงกลางปี ๒๕๔๘ ตั้งข้อสังเกตในบางประเด็น แต่ไม่มีประเด็นอะไรเลยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ท่านสมาชิกอภิปราย เพราะฉะนั้น ผมได้ทำหน้าที่ของผมในฐานะหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ในการรายงานเงินบริจาคต่าง ๆ และในการรับรองงบดุลได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ก็จึงไม่มีประเด็นอะไรเลยที่จะต้องมาตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับผมในการทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง แบบสัดส่วนตัว พรรคเพื่อไทย รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกเป็นคนเปิดประเด็นอภิปราย แล้วก็ให้สรุปประเด็นการอภิปราย เบื้องต้นผมขออนุญาตชี้แจงในเรื่องสำคัญก่อน เรื่องสำคัญที่ผมว่าเพราะเมื่อเข้านี้คุณประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ได้ชี้แจงว่า ที่ผมบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีเซ็นงบดุลเป็นเท็จ เหรียญิก รองนายกรัฐมนตรี เซ็นงบดุลเป็นเท็จ คุณประดิษฐ์บอกว่า คุณบัญญัติเสริมต่อว่ามีผู้รับรองงบดุล ผมอยากจะเรียนว่า คำว่า รับรองงบดุลผมมีอยู่แต่ผมอยากรู้ว่าพรรคประชาธิปัตย์จะตอบอย่างไร เขาบอกชัด รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เสนอสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบงบดุล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ และงบรายจ่ายสำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งผู้บริหารของกิจการเป็นผู้รับผิดชอบ ความถูกต้อง เขาบอกว่าผู้บริหารกิจการก็คือกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ ตามบทบัญญัติกฎหมายพรรคการเมือง ไม่ใช่เขามารับรองว่าทุกอย่างถูกต้อง เขารับรองแล้วเขาบอกว่า ซึ่งผู้บริหารของกิจการเป็นผู้รับผิดชอบความถูกต้อง งบดุลต้องผ่านคณะกรรมการบริหารพรรค เพราะฉะนั้นท่านนายกรัฐมนตรีตอนนั้นเป็นรองหัวหน้าพรรคเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องผ่านการรับรองแล้วเมื่อมาเป็นหัวหน้าพรรคก็ต้องผ่านคณะกรรมการบริหารชุดใหม่แล้วท่านรับรองจะมาบอกว่า เขาเป็นผู้รับรอง ไม่ได้ เมื่อเข้าคุณประดิษฐ์ชี้แจงอ้างรายงานผู้ตรวจสอบบัญชี นั้นท่านไปอ้างกับคนอื่นได้ แต่อ้างกับพรรคเพื่อไทย ไม่ได้ เพราะเขาไม่ได้บอกว่า ถูก หรือ ผิด เขาบอกว่าซึ่งผู้บริหารกิจการเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้อง ถ้าผิดท่านรับผิดชอบไม่ใช่ผู้รับรองรับผิดชอบสุดท้าย ข้าพเจ้าเห็นว่างบการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงินเมื่อ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ และผลการดำเนินการสำหรับสิ้นสุดวันเดียวกันพรรคประชาธิปัตย์โดยถูกต้องตามที่ควร ตามที่ควรนี้คุณบุญชู โรจนเสถียรอภิปรายที่คณะบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ “โดยถูกต้องตามควร” ก็คือตามที่คุณต้องรับผิดชอบผู้ตรวจสอบบัญชีไม่ได้รับผิดชอบความถูกต้องทั้งหมด เพราะฉะนั้นที่คุณชี้แจงว่างบดุลของท่านไม่เท็จไม่เกี่ยว เพราะผู้ตรวจสอบบัญชีเขามีหน้าที่เท่านี้ งบดุลวันที่ ๓๑ ธันวาคม ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้รับรองงบดุล นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ รับรองงบดุล ก่อนจะมาถึงการรับรองงบดุล คณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ต้องตรวจสอบก่อน พรรคประชาธิปัตย์รายละเอียดประกอบการเงินวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ท่านนายกรัฐมนตรีถึงแม้ไม่เป็นหัวหน้าพรรคท่านต้องรู้ เพราะเวลาของบ กกด. ต้องเข้าคณะกรรมการบริหารพรรคแล้วตั้งของบไปยังกกด. ปรากฏว่าท่านขอบิลบอร์ด ไป ๑๐ ล้านบาท ขอ ฟิวเจอร์ บอร์ด ๑๙ ล้านบาทท่านก็รับรองมาว่าขอมาจริง แต่ก่อนขอท่านเป็นคนหนึ่งที่ต้องพิจารณาของบประมาณส่วนนี้ ผมมาดูรายจ่ายในการเลือกตั้งที่นายกรัฐมนตรีรายงานเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ รายจ่ายในการเลือกตั้ง รายละเอียดที่ ๕ โครงการจัดทำแผ่นป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ บิลบอร์ด โครงการจัดทำแผ่นป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ ฟิวเจอร์ บอร์ด รวมแล้วประมาณ ๔๒ ล้านบาท เงินตรงนี้มันเป็นเงิน

ส่วนหนึ่งที่ ทีพีโอ พีแอลปล้นมาจากตลาดหลักทรัพย์ ผ่าน เมชโซอะ ผ่านนายประจวบ เข้าน้องชาย นาย ประดิษฐ์ชื่อธงชัย หรือ ทีซี ใช้เวลาทำงานทั้งหมด ๘๔ วัน ในพรรคประชาธิปัตย์ คุณประดิษฐ์บอกแล้ว ธงชัย เป็นน้อง แล้วเมื่อตอนคุณประดิษฐ์เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคมนาคม คุณธงชัย หรือ ทีซี เป็นรอง โฆษกกระทรวงการคมนาคม และเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะฉะนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีรายงานไป ว่าเองบส่วนนี้เป็นงบบส่วนหนึ่งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง คุณประจวบ สังขาว ได้ยืนยันกับเจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจบอกว่า ไม่ว่าจะเอาเงินมาจาก ทีพีโอ พีแอล ไม่ว่าจะเอาเงินจากพรรคประชาธิปัตย์ที่อ้างว่าเอามาจาก กกต. นายประจวบ ไม่เคยทำป้ายประชาสัมพันธ์ในส่วนของคุณเงินที่มาจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง คุณ ประดิษฐ์พูดต่อว่ากรณีอย่างนี้ที่รับเงินไปเข้าบัญชีน้องสาว เพราะนายธงชัยเป็นหนี้น้องสาว นายธงชัยเป็น เจ้าหนี้นายประจวบ นายประจวบเอาเงินมาใช้หนี้นายธงชัย นายธงชัยก็เอาเงินมาให้น้องสาวนายประดิษฐ์ ถ้า มีจริงต้องเอาหนังสือกู้เงินและหรืออะไร ส่วนสุภาพสตรีอีกคนหนึ่งกลุ่มนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ และสนิท กับนายธงชัย เอาเงินไปอีก ๒๐ ล้านบาท ๔ กลุ่มที่ได้เงิน ทีพีโอ พีแอล ได้เงินมาจากตลาดหลักทรัพย์ เบื้องต้น ประชุมกันที่โรงแรมเพชรศิรินทร์ นายประจวบไปพบ มี ส.ส. นิพนธ์ มีท่านเลขาธิการประดิษฐ์ และมีนายประ ชัย เลี้ยวไพรัตน์ พอประชุมกันเสร็จหลังจากนั้นก็ยังมีเงิน ๓๖ ล้านบาท แล้วมี ๘ สัญญา ๒๒๗ ล้านบาท รวมแล้ว ทั้งหมดเป็น ๒๖๓ ล้านบาทที่ ทีพีโอ พีแอล ให้เมชโซอะ แล้วเข้าไปอยู่บุคคล ๔ กลุ่ม นายประจวบเป็นคนยาก คนจน ผมไม่ได้ดูถูกเขา เขาทุนจดทะเบียน ๑ ล้านบาท แผ่นป้ายใบปลิว ทีพีโอ พีแอล เป็นหุ้นในตลาด หลักทรัพย์มีมูลค่าแสนกว่าล้านบาท จะมาจ้างบริษัทอย่างนี้ได้อย่างไรครับ ท่านบัญญัติ เมื่อเข้าท่านพูดว่าผม ไปพูดถึงสุพัซรี ธรรมเพชร ทำไม ผมพูดครับ ผมบอกว่าเธอเคยเป็นกรรมการแล้วตอนหลังก็ไม่ได้เป็นแล้ว ออกมาก่อน บริษัทนั้นตั้งวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ แล้วก็ออกมาก่อนไม่ผิดครับ คนคิดทำมาหากิน แต่ผม ต้องการให้ประธานและผู้ชมทางบ้านเห็นว่า นายประจวบ สังขาว มีความสนิทผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์ ด้วยระยะเวลายาวนาน บ้านหลังนี้ก็ไม่ใช่ของเขา ทีพีโอ พีแอล กินยาผิดครับ มาจ้างคนที่ไม่มีฐานะที่จะรับจ้าง ได้ เมชโซอะ ไม่มีบริษัทใหญ่โต ไม่มีโรงพิมพ์ ไม่มีบริษัทในเครือ ไม่มีบริษัทเป็นคู่ขนาน เป็นเพียง ๑ ล้านบาท คุณสุพัซรี ธรรมเพชร คุณไม่ได้เกี่ยวข้อง คุณไทรกร เป็นแค่กรรมการ แล้วคุณไม่ได้เกี่ยวข้องอย่าไปตกใจ ต่อมา ท่านคูสิศรีรับพวกครูบาอาจารย์เอาผมไปด่ากันใหญ่ บริษัท ทีพีโอ พีแอล เขาจดทะเบียนนิติกรรมสัญญา ๙ คน ต้องลงชื่อ ๒ คน แล้วก็ต้องประทับตราบริษัท นิติกรรมถึงสมบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีคน ไปบอกก็เงินเขาจะให้ใครก็ได้ เขาจะจ้าง เมชโซอะ ได้ไหมได้ แต่ปรากฏว่าสัญญาที่เซ็น มีนายประชัย เลี้ยวไพ รัตน์ คนเดียว ที่ขู่ว่าจะฟ้องผมตั้งทีมกฎหมายดี ๆ นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ นายประจวบ สัญญาจะสมบูรณ์ได้ ต้อง ๒ คนของทีพีโอ แล้วประทับตราบริษัท นายประจวบผู้รับจ้างต้องเซ็น ๑ คน ประทับตรา แล้วมีพยาน ๒ คน ปรากฏว่าสัญญาที่ทำ นายประชัย เซ็นคนเดียวนายประจวบ เซ็นคนเดียว ไม่มีประทับตราทั้ง ๒ บริษัท สัญญานี้เป็นโมฆะ

ต่อมาอีกสัญญาหนึ่ง ท่านประธานครับ อีกสัญญาหนึ่ง นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ เซ็นชื่อผู้ว่าจ้าง ไม่มีอีกคนหนึ่งเซ็น ไม่มีประทับตรา ประจวบ เมชโซอะ เซ็นประทับตรา แต่นายประชัย ผู้ว่าจ้าง ผู้รับจ้าง ผู้ว่า

จ้าง ไม่เห็นตามกฎเกณฑ์บริคณห์สนธิท่านประธานอีกครั้งเถอะครับ ทีพีไอ พีแอล จดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์
บริคณห์สนธิบอกว่าจะทำอะไรกับใคร ต้อง ๒ คนประทับตราถึงจะมีผลนิติสัมพันธ์ผูกพันตามประมวล
กฎหมายแพ่ง นิติกรรมสมบูรณ์ ปรากฏไม่มี ไม่มีแล้วเป็นอย่างไรท่านประธานครับหลังจากที่พบกันที่โรงแรม
เพรสซิเดนท์ ถนนราชประสงค์ ไม่นานต่อมาเส้นทางการเงินเข้ามา ๓๖ ล้านบาท แล้วมาจ้างทำงาน ๘ สัญญา
๘ โครงการ ๒๒๗ ล้านบาท รวมเงิน๒๖๓ ล้านบาท สัญญาไม่สมบูรณ์ เช่นกัน ๒ สัญญาก็ไม่พร้อม อีก ๖
สัญญาไม่ได้เซ็นเอาเงินจ่ายผ่าน ๔ ธนาคาร จำนวน ๗๕ ครั้ง ระยะเวลา ๘๔ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ รวมแล้วเป็นเงิน ๒๖๓ ล้านบาท ผ่านบริษัท เมชโซอะ นายประจวบ ส้ง
ขาว นายประจวบ เปิดบัญชีกลุ่มพวกตน เบิกเงินสดแต่ละครั้ง ๆ ได้อาไปให้ที่พรรคประชาธิปัตย์ เอาไปให้ใน
ห้องนายประดิษฐ์ เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ผ่านนายธงชัยกลุ่มที่ ๑ นายประจวบ เบิกออกมาได้เท่าไร ๆ
เอาไปหมด กลุ่มที่ ๒ ผู้ที่รับเงิน นางศิริลักษณ์ ภัทรประสิทธิ์ ที่นายประดิษฐ์ อ้างว่าเป็นเจ้านั้นนายธงชัย
น้องชายของลูกอาสา เพราะแม่ธงชัยเป็นน้องสาวพ่อประดิษฐ์สรุปแล้วก็อ้างอย่างนี้ ใครจะเชื่อ ก็เชื่อครับ แต่
นักการเมืองอย่างผม ไม่เชื่อ นี่มันไซโฟนเงินนอกจากนางศิริลักษณ์ ภัทรประสิทธิ์ ท่านประธาน ผมเล่น
การเมืองยังมีไมตรี เงินส่วนนี้ เมื่อคุณศิริลักษณ์รับแล้วเป็นเช็ค ๓-๔ ใบ ก็ไปเข้าธนาคารแถวถนนวิฑู แล้ว
โอนไปเข้าบริษัทแห่งหนึ่ง นอกจากธงชัยแล้ว นายโชคชัย ดลศรีชัย เป็นพี่ชายนายธงชัยก็รับเงินรับทองหลาย
ครั้งหลายหนเอาไปเข้าบัญชีพรรคพวก เมื่อเข้าผมนั่งดูท่านชี้แจง ท่านชี้แจงในสิ่งที่ผมไม่ได้ถาม ท่านไปบอก
ท่านมีอาชีพ มีปูนผง ท่านบอกน้องสาวอยู่จังหวัดเพชรบุรีก็มีไปสิครับ ทำอะไรก็ทำไป แต่ผมถามว่า แล้ว
น้องสาวรับเงิน ๑๐ ล้านบาท ท่านบอกว่ามีสัญญาว่าจ้าง ท่าน ส.ส. นิพนธ์ ต้องยื่นสัญญาให้กับท่านประธาน
เหมือนเอกสารผมให้ประธานทุกชุด นางมาลีไปให้การกับเจ้าหน้าที่ซึ่งรูปผิด ถ้ามีสัญญาจริงต้องมีธุรกรรม ต้อง
มีเอกสารเป็นใบกำกับภาษีส่งให้นายประจวบ เมชโซอะ นี่ไม่มีเลยแม้แต่ใบเดียว นายมนูญ สายอ่อง โอัย เขามี
ธุรกิจ ก็มีไปสิครับ ผมถามว่าเพราะอะไร นายประจวบ เมชโซอะ วันนี้ล้มละลายบ้านถูกยึดไม่มีที่อยู่ ต้องเสีย
ภาษี ๑๔ ล้านบาท มันบ้าหรือครับที่มีเงินเอาไปเทียวแจกจ่ายเขาหมดก็เพราะนายประดิษฐ์สั่งธงชัย ธงชัยสั่ง
ประจวบ ประจวบก็โอนตามคำสั่ง ก็ไปอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ นายมนูญ สายอ่อง คุณนิพนธ์ก็บอกเขารวย
เขารวยกว่าผมด้วย ผมรู้ เขาทำธุรกิจแพปลาทั้งนั้น วันดีคืนดีอุตุริมาทำสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ผมไม่เชื่อ
รวยผมเชื่อ นี่นะครับ มนูญ สายอ่อง ต่อมากลุ่มที่ ๔ กลุ่ม ประพรมีน้องสาว มีลูกผู้น้อง มีหลานเขย ลูกเขย
พ่อตา แม่ยาย สายสัมพันธ์ทั้งหมด แล้วก็มาชี้แจงว่า พวกนี้เขามีอาชีพ ก็แล้วทำไมต้องมารับเงินจากเมชโซอะ
แล้วบอกว่ามีโฆษณาการว่าจ้างระวังจะติดคุก เพราะไม่มีการทำสัญญา เงินโอนไป เพราะนายประดิษฐ์สั่งธงชัย
ธงชัยสั่งประจวบ เส้นทางการเงินตลาดหลักทรัพย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านอบรมสั่งสอนสมาชิก
พรรคท่านบ้ำว่าเงินในตลาดหลักทรัพย์มันเอามาต้องรายงานปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ ทีพีไอ พีแอล
ไม่ได้รายงานงบจำนวน ๒๖๓ ล้านบาทต่อตลาดหลักทรัพย์แต่อย่างใด ถ้าเป็นเงินนายประชัยผมไม่พูดหรอก
ครับ ถ้ารับไว้โดยถูกต้องก็ไม่ผิดครับ แต่นี่มันเรียกว่าปล้นกลางแดด วิ่งราวกลางวัน เอาเงินมาจากตลาด แล้ว
มาผ่านเมชโซอะ ถามว่าทำไมต้องเมชโซอะ ก็เมชโซอะมันสั่งได้ ถามว่าทีพีไอให้ประชาธิปัตย์โดยตรงได้ไหม ได้

แต่หุ้นส่วนเขาจะไม่ยอม หรือให้มันต้องเปิดเผยไอ้เงินมันไปไหนมันทำอะไรทำทุกจริต พี่น้องประชาชนที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เขาไม่รู้เมื่อรายงานไปเป็นตัวเลขกลม ๆ ไม่บอกดีเทล (Detail) เสร็จเรียบร้อยทีพีไอ โพลิน ก็อ้างสัญญาเฮงชวยครบ สัญญาที่เซ็นไม่ครบชื่อ แล้วมันจะเอาไปแจ้งบริษัทได้ บริษัทจะรายงานตลาดได้อย่างไร สมคบกันผมไม่ได้บอกประชาธิปไตยทุกคน คนมีอำนาจประชาธิปไตยขณะนั้น ได้สร้างวีรกรรมได้ทำเวรให้กับพรรคประชาธิปัตย์ โดยตกลงกับบริษัท ทีพีไอ โพลิน ทำสัญญาปลอม ทำสัญญาเทียม เมชโซอะ ๓๖ ล้านบาทแรก ๒๒๗ ล้านบาทหลัง เป็น ๒๖๓ ล้านบาท เมชโซอะได้เงินเข้า ๔ กลุ่มประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ประจวบ สังขาร ผู้จัดการบริษัทซึ่งถูกขอร้องให้เปิดบัญชีไปเปิดเงินล้านแปด ล้านเก้า ล้านแปดล้านเก้า ล้านแปดล้านเก้า เพราะกลัว ปปง. สอบ กลัวธนาคารแห่งประเทศไทยสอบ พฤติกรรมพฤติการณ์มันเป็นอาชญากรรมที่ก่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจทำลายเศรษฐกิจไทย ทำลายความน่าเชื่อถือของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เขาขู่ว่า ฟอด ฟอด ฟอด จะฟ้องผม ผมมีเช็คธนาคารฮ่องกงไต้หวันทั้งหมด ๒๗ ฉบับ มีส่วนอื่นด้วยบางส่วนรู้เส้นทางมี ส.ส. ประชาธิปัตย์พูดว่าผมไปได้ข้อมูลจากดีเอสไอ ไม่ใช่ ผมได้ข้อมูลมาก่อน ผมถามว่าผมรู้ช่องทางอย่างไรจะร่วมมือกับผมใหม่ ให้ประเทศไทย ให้คนในประเทศไทยให้คนในโลกนี้ให้คนบ้านนี้เมืองนี้ ให้เสื้อแดง ให้เสื้อเหลืองมันมาสมกันได้ใหม่ ให้เป็นสีส้ม แล้วจัดการเรื่องนี้เขาให้มาหมดนี้ไงครับเช็คฮ่องกงไต้หวัน บริษัท ทีพีไอ พีแอล แล้วจะฟ้องผมเรื่องอะไร ก็มันมีหลักฐานชัด ผมไม่มาใส่ร้ายหรือเช็คฮ่องกงไต้หวันนี้รวมแล้ว ๒๗ ครั้ง ที่เขาได้ดำเนินการใส่เข้าไปในบัญชี เมื่อวานผมแสดงไม่ได้เออะนี่คือใบสลิบ ใบเข้าธนาคารจากบริษัท เมชโซอะเข้าไปตามวัน ๆ เวลา น เข้าไปตามที่นายประดิษฐ์สั่งนายธงชัย นายธงชัยสั่งนายประจวบเป็นระบบ เป็นระบบของคนชั่ว เป็นระบบของคนโกหก ไม่ใช่เป็นระบบของคนดีด้วยความกำเริบเลิบบาน นี้กว่าจะทำอะไรก็ได้ เพราะทำงานในพรรคประชาธิปัตย์ ปรากฏว่าในใบสลิบแจ้งคนที่นำเช็คไปเข้าบัญชีถ้าเข้าเสร็จแล้วให้แฟกซ์รายละเอียดมาหา นายประจวบ สังขาร ด้วย เบอร์แฟกซ์พรรคประชาธิปัตย์ เขาให้เบอร์ในพรรค ทีพีไอ โพลิน จ่ายตั้งแต่วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จำนวน ๒๗ ครั้ง ตัวเลขรวมแล้วมันกลม ๆ จาก ๒๖๓ ล้านบาท มาเหลือ ๒๖๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท เมชโซอะหลักฐานการจ่ายเงินตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ รวมเป็นเงิน ๒๐๒ ล้านบาท ผাগเข้า บัญชีรายชื่อใครครับ กลุ่มนายนิพนธ์ บุญญามณี รับไป ๑๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท กลุ่มประพร เอกอรรถ รับไป ๔๓,๔๐๙,๗๔๐ บาท กลุ่มนิพนธ์ รับ ๒ ราย กลุ่มประพร เอกอรรถ รับ ๙ ราย บุคคลเหล่านี้มีอาชีพทำแพปลาและอาหารทะเล ประจวบ สังขาร อาสาสมัครมี ๑๐ รายการ รวบรวมได้ทั้งหมดที่ผ่านประจวบ ที่ประจวบเบิกมาเงินสด ที่ประจวบไปเข้า บัญชีธนาคาร รวมแล้วประจวบ ทั้งหมด ๑๒๑,๒๖๕,๐๐๐ บาท นี้ไม่รวมหยิบสด ๆ ล้านแปด ล้านเก้า ล้านแปด ล้านเก้า บางคน คน ๆ เดียวได้ล้านแปดล้านเก้า ๔ ใบ เบิกสด มันใช้หนี้ภาษาอะไร ไม่มีหรือครับ ใครฟังก็หัวเราะกลิ้ง เมื่อเช้า ท่านประดิษฐ์ ท่านบัญญัติ ท่านนิพนธ์ชี้แจงผมขึ้นศาล คุณสถานเดียวถ้าชี้แจงอย่างนี้ นี่แหละครับเป็นเส้นทาง อีกสายหนึ่งสายประดิษฐ์รับ ๑ ๒ ๓ นี้ยังไม่รวมคนใกล้ชิดซึ่งเป็นพนักงานบริษัท อุชาโตะ เป็นพนักงานบริษัท ภัทรราเชรามิค บริษัท อุตสาหกรรม นายโชคชัย คลศรีชัย พี่ชาย นายธงชัย คลศรีชัย ศักดิ์เป็นลูกพี่น้องนายประดิษฐ์

เป็นคน รับเงินแล้วก็เอาไปแจกจ่ายพรรคพวกสายใคร ๆ ผมไม่ทราบ แต่พรรคประชาธิปัตย์ต้อง ถูกกล่าวหาได้ว่าเอาเงินจากบริษัท เมชโซอะ บริษัท เมชโซอะรับมาจากบริษัท ทีพีไอ พีแอลแล้วเอามาฟอกกันตรงนี้ พบกันครั้งแรก เพรสซิเดนท์ ได้มา ๓๖ ล้านบาท แต่สัญญาของโครงการ ๒๒๗ ล้านบาท สัญญาโมฆะ บริษัท ทีพีไอ มาบริษัท เมชโซอะ บริษัท เมชโซอะมีตัวละคร ๓ ตัว ประจวบ ประดิษฐ์ ธงชัย พวกนั้นเป็นผู้ช่วยคอยรับสตางค์ นิพนธ์ อรรถพร คอยรับสตางค์ แต่พระเอกคือ นายประดิษฐ์ พระเอกตัวไม่จริงนายประจวบ คนสั่งการ นายธงชัยน้องนายประดิษฐ์ เมื่อได้เรียบริ้อยสามเกลอหัวแข็งก็ให้นายประจวบและคนใกล้ชิดเบิกเงินสดเอาไปให้ที่พรรคประชาธิปัตย์ นายธงชัยน้องนายประดิษฐ์เป็นคนรับ กลุ่มประดิษฐ์โอนเข้าบัญชีถ้าต้องการเงินเยอะ กลุ่มโชคชัยและคนใกล้ชิด โชคชัยก็เป็นน้องประดิษฐ์เป็นพี่ชายนายธงชัย กลุ่มคุณประพร ท่านรับสารภาพมาแล้วว่าธงชัยเป็นคนของพรรคประชาธิปัตย์แต่เดิมที่ผมพูดว่าเขาไปจ้างวาสิณี บริษัท เกิดเนตร แอดเวอร์ไทซิงบริษัท แมสเสสไซด์ เพราะพรรคประชาธิปัตย์ปฏิเสธไม่ได้เนื่องจากเอาบิลของ ๒ บริษัทไปรายงานใน งบด. ๕๓ อย่างนี้เขาเรียกว่า รับตามคำฟ้อง ท่านบัญญัติบอกว่า ผมเป็นพนักงานสอบสวน อาจจะจินตนาการ ผมเคารพที่บัญญัติ ผมเคารพที่ชวน ไม่เคยกล่าวหาว่าทุจริต แต่งานนี้ประดิษฐ์มันเป็นพระเอก มันเอาอัยจวบไปรู้จักกับประชัยเพื่อเป็นทอตสะพาน เอาเงินมาให้พรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้ง วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๘ เขารับแล้วว่าธงชัยคือคนของพรรคประชาธิปัตย์ คือน้องเขาและมาช่วยงาน เคยเป็นรองโฆษกกระทรวงคมนาคม ตรงนี้ผมไม่ต้องพูด เพราะผมกลัวเขาปฏิเสธจะตัดตอนให้ธงชัยออกไป ตรงนี้เขารับแล้ว ต่อไปท่านประธานครับ กกด. ให้เงินพรรคประชาธิปัตย์ ๒๙ ล้านบาท เพราะพรรคประชาธิปัตย์ขอในระหว่างขอ ท่านนายกรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นกรรมการบริหารด้วยต้องเป็นมติพรรค ต้องเป็นโครงการของพรรคถึงจะขอเงิน กกด. ได้ กกด. ให้มา ๒๙ ล้านบาท ปชป. จ้าง เมชโซอะ ทำงาน ท่านประธานประจวบเป็นคนบ้านหนองไฮ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มาเรียนหนังสือที่วัด พรรคประชาธิปัตย์เชื่อถือประจวบขนาดให้ทำงาน ๒๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธาน ครับ เงินราชการเขาเรียก ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ ถ้าเงินของพรรค เงินบริจาคคนไม่จำเป็นต้องทำสัญญาไม่เรียบริ้อยควักใส่ ควักใส่ แต่เงินทางราชการมันไม่ได้การทำธุรกิจบริษัทที่ยากจน ก็ยากจนไปเถอะครับ ผมให้ดูบ้าน ทำไป ๓ แสนบาทก็เบิกแล้วพรรคประชาธิปัตย์จ่าย ๓ แสนบาท ทำไป ๕ แสนบาทก็เบิกแล้ว ๕ แสนบาททำต่อเสร็จส่งเขา เบิกใหม่ส่งเขา นี้ไม่มีเลยครับ ไม่มี นุ่มนวล เนียบเนียน เรียบริ้อยอยู่ไหนไม่รู้ไหลพรวดแล้วนะครับ ไปวางบิล ๓ ใบ ๑. เอกสารวางบิล ๒. เอกสารเบิกเงิน ๓. ใบกำกับภาษี ผมจะบอก กกด. อาทิตย์หน้าเป็นภารกิจของผม ดีเอสไอส่งไปไม่มีหลักฐาน ผมมี เช็ททุกฉบับมี เส้นทางทางการเงินมีกกด. ยังไม่มีอะไร เป็นคดีอะไรส่งไปว่ามีข้อเท็จจริงอย่างนี้ เอาของผมสิครับ ผมจะเอาไปให้ กกด. ให้เงินมา ๒๙ ล้านบาท พรรคประชาธิปัตย์จ้าง เมชโซอะ ประจวบจะกินก็ไม่มี อยู่ ๆ ไปขอเบิกเงินเลย เขาหักไปแล้ว ๖ แสนบาท ภาษี ณ ที่จ่าย พรรคประชาธิปัตย์จ่ายเงินมา ๒๓,๓๐๔,๒๐๐ บาท เช็ทธนาคารกรุงไทย สาขาซอย เช็ทหมายเลข ๒๘๙๙๑๐๒ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ อ้างว่า จ้างทำป้ายโฆษณา วันที่ ๑๐ รับมา วันที่ ๑๑ ล้านแปด ล้านเก้า ล้านแปด ล้านเก้า ล้านแปด ล้านเก้า ล้านแปด ล้านเก้า หมดประมาณ ๑๙ ล้านบาท เหลือหน่อยหนึ่ง ก็อาจจะมึทำแต่โกงเงินหลวงไปประมาณ ๒๐

ล้านบาทขาดเกินไม่มาก ประจวบยืนยันกับเจ้าหน้าที่ นายธงชัยไปขอร้องเขาให้รับสมอ้างหน่อยว่า เดี่ยวพรรค
ประชาธิปไตยจะเอาเงิน กกต. ออกมาไซฟอนผ่านบริษัท เมชโซอะ ประจวบบอกเอาอีกแล้ว ทีพีไอ พีแอล ยังไม่
จบ เอาอีกแล้วหรือ เสร็จเรียบร้อยรับเช็คเข้าบัญชีวันที่ ๑๐ ประชาธิปัตย์จ่าย วันที่ ๑๑ ทมดเลยครบ วันที่ ๑๑
ออกหมดเลย เอาไปให้ใครครับ เอาไปเข้ากลุ่มประจวบ แล้วเอาเข้ามาในกลุ่มประดิษฐ์คือ นายโชคชัย พนักงาน
บริษัท อูสาโทและบริษัท ภัทราเซรามิก ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับเงินจากบริษัท ทีพีไอ พีแอล ทั้งนี้รับ
จาก ทีพีไอ กลุ่มนี้รับจากประชาธิปไตยกลุ่มนี้ ท่านประธานที่เคารพ กรณีที่เขารับแล้วท่านนายธงชัยเป็นพวกเขา
ผมไม่ต้องวิเคราะห์พิสูจน์กันที่อยู่ ใบแจ้งหนี้วางบิลที่นายประจวบเอาไปให้พรรคประชาธิปไตย ใบเสร็จรับเงิน
เอาไปให้พรรคประชาธิปไตยเซ็นต้นฉบับใบกำกับภาษี ประชาธิปัตย์เขาบอกว่าเขาเชื่อเป็นเอกสารจริงผมไม่
เชื่อ เหตุที่ไม่เชื่อเพราะอะไร ถ้ามีการทำธุรกิจจริงต้องมีใบกำกับภาษีถูกต้องต้องมีซื้อสินค้า เขาเรียกว่าต้องมี
รายจ่ายเพื่อมาหักลดภาษี ปรากฏว่านายประจวบจะต้องรายงานเรื่องค่าใช้จ่าย ๑๗๔ ล้านบาท ทำบิล ๓ ใบ
เป็นใบกำกับภาษีแจ้งสรรพากร พื้นที่ ๒ จังหวัดปทุมธานี ก็ปรากฏว่าทางจังหวัดสรรพากรบอกว่าเอกสารของ
นายประจวบปลอม แล้วทำไมประชาธิปไตยเชื่อเหลือเกินถึงได้เชื่อ เพราะอะไรครับ เพราะจะเอาเงินออกมา
วันที่ ๑๐ มกราคม จ่ายเช็ค ๒๓,๓๑๔,๒๐๐ บาท พอวันที่ ๑๐ ออกมาวันที่ ๑๑ เงินออกจากบัญชีหมดเลยโดย
การเบิกสัดนี้เขาเรียกแผนประทุษกรรมคนร้าย ชัดเจน แก้วตัวมาเมื่อเข้านี้ผมไม่ว่าเป็นสิทธิ แต่ที่ผมพูดถ้าสังคม
ไม่เชื่อ ประชาธิปัตย์ก็โศกดีไป แต่ผมก็มีภาระที่จะต้องไปคุยกับ กกต. หน่อยถ้า กกต. ตรวจสอบไม่ผิด จบกัน
ท่านอภิสิทธิ์อยู่ไป นี่เอาอีกแล้วใบเข้าเช็ค กกต. ให้ประชาธิปไตย ประชาธิปัตย์จ้าง บริษัท เมชโซอะ นี้แหละ
ครับ กลุ่มประดิษฐ์ โชคชัยได้ศิรินาถ พนักงาน อูสาโท คนสนิทนายธงชัย ล้านเก้า ล้านเก้า ล้านเก้า วิจารณ์พัคตร์
ล้านเก้าพวกนายประดิษฐ์ทั้งนั้น พวกนายประจวบท่านประธานเห็นไหม ๑,๘๐๑,๐๐๐ บาท นี่ ๓ แสนบาท
น้อยหน่อย ล้านแปด ล้านแปด ล้านแปดแปดร้อย ๑,๘๐๑,๐๕๐ บาทไปเบิกเงินสดก็เอาไปเลือกตั้งครับ อ้าง
ว่าจ้างประจวบ ประจวบเอาบิลไปให้ เชื่อเลยจ่ายเลย รุ่งขึ้นเงินออกหมดเลย การทำธุรกิจเป็นไปได้อย่างไรถ้า
ตรงไปตรงมา คู่อีกอันหนึ่ง นำเกลียด รับเงินเมชโซอะบริจาคพรรคประชาธิปไตยเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม วันที่
๑๑ เมชโซอะจ่ายให้กับบุคคลตามรายชื่อตามชาร์ทพวกนี้ประจวบ พวกนี้ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์
นอกจากนี้ประชาธิปไตยยังจ่ายเช็คมา ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ตรงนี้ผมเชื่อว่าทำจริง เพราะหลังเลือกตั้งเอาไปใช้นั้น
ใช้นี่ตรงนี้ผมเชื่อ

ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นรองหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรค ต้องประชุม ต้องตรวจสอบ
งบดุล ถ้าการกระทำครั้งนี้รับเงินมานี้ โดยการที่ไม่เปิดเผย ตรงนี้ที่ผมแฉมาเยี่ยมท่านนายกรัฐมนตรีรับเงิน
โดยไม่เปิดเผย มีบทลงโทษตามมาตรา ๘๖ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๘๖ บอกว่า ผู้ใดไม่
ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ คือไม่เปิดเผยจำคุกสามปีปรับสามเท่าของเงิน หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลเพิกถอน
สิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี ผิดเฉพาะตัว กรณีท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ท่านเป็นหัวหน้าพรรคก่อนเป็น
หัวหน้าพรรคท่านเป็นกรรมการบริหารพรรคและรองหัวหน้าพรรคท่านต้องนั่งประชุมเวลาขอเงินจาก กกต.
พรรคประชาธิปไตยขอไป ๒๙ กกต. ให้ ๒๙ นายธงชัยมาแย่งแปรธาตุบอก เอาเลยจ้างประจวบนี้ละทำป้าย

นายประจวบยี่นย่น เขาไม่เคยทำพรรคประชาธิปัตย์เอาเงินส่วนนี้ออกมาไปใช้เรื่องอื่นไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ กฎ กติกา ที่ขอ กกต. และ กกต. ให้มา และก่อนจะรับรองงบดุล ท่านนายกรัฐมนตรีปี ๒๕๔๗ ท่านรับรองงบเดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๘ พอปี ๒๕๔๘ ท่านรับรองงบเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ ปี ๒๕๔๘ ท่านเป็นรองหัวหน้าพรรค ท่านต้องร่วมประชุมในการรับรองงบดุล เพราะฉะนั้นท่านปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้เลย เพราะท่านเป็นกรรมการบริหารพรรค ผมเรียนท่านนายกรัฐมนตรีนั้นครั้นว่าฉันมีกฎหมายบอกไว้ชัดเจน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองบัญญัติว่า คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองประกอบด้วยหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค เหรัญญิกพรรค ท่านอยู่ในหมวดนี้ด้วย มาตรา ๒๐ เขาบัญญัติ เรื่อง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรคให้อำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง มาตรา ๓๗ วรรคท้าย การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน มาตรา ๔๐ วรรคสอง การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบ มาตรา ๔๐ วรรคสอง งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้ว หัวหน้าพรรคการเมืองต้องรับรองความถูกต้อง เมื่อคืนนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรี กอรัปต์ก็ตอบและท่านนายกรัฐมนตรีตอบ นายกรัฐมนตรีบอกว่า ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะรองหัวหน้าพรรคก็ไม่ได้ตรวจสอบ อาจจะดูว่าไม่ได้ ท่านเป็นกรรมการบริหารท่านตรวจสอบ เฟิร์ส สเต็ป (First Step : ขั้นที่ ๑) กรรมการบริหาร สุดท้ายท่านเซ็นชื่อในฐานะหัวหน้าพรรค

ผมก็กล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรี ๓ เรื่อง เรื่องแรก เป็นรองหัวหน้าพรรคเป็นกรรมการบริหารพรรค พรรคประชาธิปัตย์ฟอกเงินผ่านบริษัท เมชโซอะ โดยการสนับสนุน ทีพีไอ พีแอล เข้าพรรคทั้งหมด ๒๖๐ กว่าล้านบาท พรรคประชาธิปัตย์ก็ทำผิด มันก็โยงมาถึงนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีก็ขาดคุณสมบัติ ก็ต้องไป ท่านสมัครผิดอะไร ท่านสมชายผิดอะไร ยู บี โซไซตี้ ไอ บี จูจ (You be society I be judge) มีรัฐที่ไหนต้องมีกฎหมายที่นั่น ทีคนอื่นทำผิดท่านลากใส่เขา นี่แหละไม่ต้องเอาปีบคลุมหัวหรอก ต้องเอาสู่มู่ไก่คลุมหัว สรุป ท่านนายกรัฐมนตรีผิดบทบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง มาตรา ๕๑ ลงโทษตาม มาตรา ๘๖ แจงบัญชีไม่เป็นไปตามความเป็นจริงยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีบทลงโทษตาม มาตรา ๖๓ (๕) ท่านนายกรัฐมนตรีผิดจริง ยุบพรรค อีกเรื่องหนึ่งรับรองงบดุลอันเป็นเท็จ เงินได้จาก กกต. ให้ประจวบไป ซอฟต์แวร์ จ่ายวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ วันที่ ๑๑ เงินหมด ไม่มีใครเขาเชื่อหรือครับ ร้านค้าจาง ๆ ที่จะประกอบการถึง ๒๓ ล้านบาท แล้วถึงมาเบิกเงิน ผมถึงไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรี คุณสุเทพไม่รู้ตัว ขึ้นมาพูดทำไม พวกผมไม่อยากจะพูดกับคุณ ถึงไม่ใส่ชื่อไป เหมเกริมมากรอรอบหน้า สุดท้าย เจ้าพนักงานเขาถามนายประจวบ แล้วนายประจวบไปเล่าให้พรรคพวกเขา พรรคพวกเขาเล่าให้ผมฟัง เขาถามว่าเหตุใดพรรคประชาธิปัตย์จึงต้องจ่ายเงิน ๒๓ ล้านบาท ให้บริษัท เมชโซอะ ประจวบ ตอบพรรคประชาธิปัตย์ต้องการหลักฐานประกอบการรายงานใช้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวจึงให้บริษัท เมชโซอะ ออกใบเสร็จให้บริษัท เพื่อเป็นหลักฐานแสดงการใช้จ่ายเงินและการดำเนินการ เขาไม่ได้ทำอะไร ก็นายธงชัยไปขอร้อง ผมมีเอกสาร อีก

คำถามเขากล่าวว่าตามที่นายประจวบให้การไว้ว่า รับเงินจากบริษัท ทีพีไอ โพลีน และพรรคประชาธิปัตย์ในการทำสื่อต่าง ๆ นั้น สรุปแล้วมีความเกี่ยวข้องกับนายประจวบอย่างไร ประจวบบอก ข้าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับใคร ๆ ทั้งสิ้นเป็นเรื่องที่บริษัท ทีพีไอ และพรรคประชาธิปัตย์ตกลงกันไว้ โดยมีนายทีซี เป็นผู้ดำเนินการ อยู่กันไปเถอะพรรคประชาธิปัตย์ท่านอยู่ไป ถ้าเรื่องอย่างนี้ไม่ผิด

กระทรวงการต่างประเทศ เขาแจ้งจับท่านกษิต เป็นผู้ต้องหา เขาให้ดำเนินคดี ป.อาญามาตรา ๑๓๕/๑ (๒) ในฐานะผู้ก่อการร้ายสากลเขาได้ลงประจำวันเอาไว้เป็นที่เรียบร้อย ที่สำคัญที่สุดเขาระบุเลยว่าท่านกษิตเป็นผู้ก่อการร้ายสากล แล้วก็ทำหนังสือที่จังหวัดสมุทรปราการ ๐๓๒๙.๑ (ส) ๑๓๒๘๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ เขาแจ้งนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผ่านศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงมหาดไทย โดยระบุชัดผู้กำกับ สภ. ราชานเทวะ พันตำรวจเอก ธีรเดช ภาณุรักษ์ เขาบอกว่ามีคนไปแจ้งความว่านายกษิต บุกรุกสนามบินขณะนี้ คดีก็ยังค้างอยู่ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เวลา ๒๒.๕๐ นาฬิกา ปจว. ข้อ ๑๑ นายคารม พลทะกลาง อายุ ๔๕ ปีกล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับนายกษิต ภิรมย์ ในฐานะผู้ก่อการร้ายสากล กษิตผิดถูกผมไม่รู้ แต่ต้องจับต้องไปมอบตัวประกันตัวออกมาแล้วสู้คดี เขารายงานนายกรัฐมนตรึทราบ นายกรัฐมนตรีก็อาศัยภาพนักเรียนนอก ไอ้ผมมันนักเรียนวัดพอดามกระทุ้ง คิดแล้ว ๆ ไม่ตอบ ผมกล่าวหาว่าท่านกษิตทำผิด อีกข้อหนึ่งข้อสุดท้าย กล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรึเป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติงานหน้าที่โดยไม่ชอบโดยทุจริต เพราะนั่งประชุมกับผู้ต้องหาทุกวันอังคาร ไปนอกไปด้วยกันแล้วผมฝากสุดท้ายครั้งนาที่ ที่คุยไม่อ้วดเป็นใหญ่ขึ้นมาจะเอาที่ดินใต้เขาพระวิหารมา ใครบุกรุกไม่ได้ ใครก็ไม่กลัว ฮุน เซนไม่กลัว จีนไม่กลัว เดียวนี้เป็นอย่างไรครับ เดอะ กู๊ด บอย (The good boy) เรียบร้อย มาแើคอยู่แถวนี้ถ้า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี จะอ้างว่าไม่รู้ ผู้กำกับเขารายงานไม่ได้ ท่านต้องให้คุณกษิต ไปมอบตัวคืนนี้แล้วประกันออกมา เพราะมอบตัวไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ นั่นแหละท่านจะไม่ถูกด่า ไม่อย่างนั้นท่านถูกด่าตลอดไม่สง่างาม เพราะมาดท่านนี้นักเรียนนอก แอ็คคอร์ท เอกอัครราชทูต โปรตุเกสหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงมติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรึ เห็นด้วย ๑๗๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๖ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ ท่าน ก็ถือว่า ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีอยู่ดำรงตำแหน่งต่อไป

(๑) ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ เห็นด้วย ๑๗๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๖ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ ท่าน ผลปรากฏว่าคุณประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง คงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังต่อไป

(๒) ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เห็นด้วย ๑๗๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๖ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ ท่าน ก็ปรากฏว่า นายกรณ์ จาติกวณิช คงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อไป

(๓) ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เห็นด้วย ๑๘๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๓๗ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๓ ท่าน ก็ปรากฏว่าเสียงไม่เห็นด้วยที่ให้ดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปนั้น ๒๓๗ เสียง เกินกึ่งหนึ่งนะครับ ก็ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๔) ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นด้วย ๑๖๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๖ ท่าน งดออกเสียง ๒๐ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๔ ท่าน ท่านชวรัตน์ได้คะแนน ๒๔๖ เสียง เกินกึ่งหนึ่งมีสิทธิดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป

(๕) ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นด้วย ๑๖๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๖ ท่าน งดออกเสียง ๑๘ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๕ ท่าน ผลปรากฏว่าคุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คงดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป

๕.๓๗ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๗ รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี เรื่องที่ประชุม ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๘๔ คน (ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี) สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ สมัยวิสามัญ วันที่ประชุม ๓๑ พฤษภาคม และ ๑ - ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ (รวม ๓ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร แจ้งการพิจารณาเรื่องด่วน ๒ ญัตติ คือ (๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๘๔ คน เป็นผู้เสนอ) (๒) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๕๘ คน เป็นผู้เสนอ) โดยที่ประชุมให้นำญัตติทั้ง ๒ ญัตติพิจารณาในคราวเดียวกัน พร้อมทั้งคำร้องขอถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

(๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๘๔ คน เป็นผู้เสนอ) มีข้อกล่าวหาในญัตติดังนี้

“ด้วย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ขาดความรู้ความสามารถ มีพฤติกรรมส่อว่าจงใจที่ไม่ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบาย ที่ได้แถลงไว้ กำกับ ควบคุม ดูแล การบริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ ประสิทธิภาพ มีส่วนรู้เห็นและปล่อยให้ปล่อยให้รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลมีการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) แสวงหาประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดิน

อย่างกว้างขวาง เป็นไปในลักษณะละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มีการกำหนดนโยบายเพื่อการทุจริตและแสวงหาประโยชน์ในลักษณะของการทุจริตเชิงนโยบาย ตลอดจนไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนการตรากฎหมายที่ได้จัดทำไว้ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด การบริหารราชการแผ่นดิน ไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรม มีการเลือกปฏิบัติไม่มีความเสมอภาคใช้อำนาจรัฐโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถือเป็นการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ กระทำการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยเกินความจำเป็น จนกระทั่งกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง โดยการสั่งให้ทหารใช้อาวุธสงครามทุกชนิดเข้าทำการปราบปรามประชาชนหลายครั้งหลายครา เป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ร่างกาย ของพี่น้องประชาชนจำนวนมาก ถือเป็นการไม่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น ในทางตรงกันข้ามกลับใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเสียเองกระทำการสร้างความแตกแยกในสังคมให้ขยายวงกว้างขึ้น โดยกระทำการกลั่นแกล้ง ใส่ร้ายป้ายสี ให้ประชาชนที่ชุมนุมโดยสงบตก เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาฐานผู้ก่อการร้ายและอื่น ๆ โดยไม่เป็นธรรม นอกจากนั้น ยังกลั่นแกล้งประชาชนผู้สุจริตไม่ให้ทำธุรกรรมในสถาบันการเงิน โดยกล่าวหาเป็นผู้สนับสนุนผู้ก่อการร้ายแต่ละเลยและละเว้นการปฏิบัติที่จะดำเนินคดีกับประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่กระทำผิดกฎหมาย โดยการยึดสนามบินนานาชาติและยึดทำเนียบรัฐบาล เป็นต้น ถือว่าเป็นการไม่อำนวยความสะดวกธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่สามารถดูแลความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ไม่ปฏิบัติต่อบุคคลที่มีรัฐธรรมนูญคุ้มครองในเรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน และสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน กระทำการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ โดยการออกกฎหมายจำกัดสิทธิในการชุมนุมของประชาชน กระทำการจงใจฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม โดยไม่ปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ขาดหลักธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีปัญหามาตรฐานทางจริยธรรมและคุณธรรมต่ำ บกพร่องและร้ายแรงแนวนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินด้านการต่างประเทศและด้านเศรษฐกิจล้มเหลวไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนตรากฎหมาย ขาดไว้วินัยการเงิน การคลัง มีการก่อกวนของรัฐโดยไม่ชอบ อีกทั้ง ไม่ดำเนินการในเรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจนเป็นภัยพิบัติของประเทศ และขัดขวางต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ดังนั้นหากจะให้บริหารราชการแผ่นดินอีกต่อไป จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติในทุกด้าน และจะทำให้ประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤติ ซึ่งจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ประเทศชาติอย่างร้ายแรงจนยากที่จะเยียวยาแก้ไขได้ โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำดังนี้

(๑.๑) กำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดินเพื่่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ส่งผลให้เกิดการทุจริตเชิงนโยบายอย่างเป็นรูปธรรมและปล่อยปละละเลยรู้เห็นเป็นใจให้รัฐมนตรีใน

คณะรัฐมนตรีทุจริตคอร์รัปชัน แสวงหาประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดินผ่านนโยบายจากโครงการต่าง ๆ ส่งผลให้มีการทุจริตของรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกว้างขวาง เช่น ทุจริตในโครงการไทยเข้มแข็ง ทุจริตในโครงการชุมชนพอเพียง ทุจริตจัดซื้ออาวุธในกองทัพ และทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างในหลายกระทรวง ทบวง กรม เช่นกระทรวงคมนาคมมีการทุจริตโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง

(๑.๒) ละเมิดสิทธิมนุษยชนและกฎหมายอย่างร้ายแรง ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับ โดยสุจริต เลือกรูปปฏิบัติเกินความจำเป็นและความเหมาะสมแก่สถานการณ์ต่อประชาชน ผู้ชุมนุม ด้วยการสั่งการให้เจ้าหน้าที่ทหารใช้อาวุธสงครามเข้าปราบปรามประชาชนที่ชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยโดยไม่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก นับแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๓ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ทั้ง ๆ ที่ประชาชนดังกล่าวมาชุมนุมเรียกร้องตามกลไกในระบบอบประชาธิปไตย โดยมีเป้าหมายทางการเมืองที่ชัดเจนคือการยุบสภาเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทยเนื่องจากเห็นว่าที่มาของรัฐบาลไม่ชอบธรรม เห็นควรคืนอำนาจให้แก่ประชาชน แต่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลกลับให้ “หีบศพ” กับประชาชนร่วมร้อยศพ และบาดเจ็บทุพพลภาพจำนวนมากอย่างที่รัฐบาลพลเรือนของประเทศไทยและในต่างประเทศไม่เคยทำเช่นนี้กับประชาชนมาก่อน

(๑.๓) ลุแก่อำนาจด้วยการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือทางการเมืองของตนเองโดยไม่สุจริตและเลือกรูปปฏิบัติ เช่น การประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยไม่มีเหตุและเงื่อนไขทางกฎหมาย ถือเป็นการออกคำสั่งและประกาศที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอย่างร้ายแรง

(๑.๔) ปกปิดความผิดของตนเองและพวกพ้อง โดยหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายเพื่อช่วยให้ตนเองและพวกพ้องพ้นจากความผิด จากกรณีการนำเหตุการณ์สลายการชุมนุมเข้าเป็นคดีพิเศษ โดยโยนความรับผิดชอบไปให้บุคคลอื่น และไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐

(๑.๕) บังคับใช้กฎหมายโดยเลือกรูปปฏิบัติเป็น ๒ มาตรฐาน เพื่อมุ่งช่วยเหลือพวกพ้องตนเอง และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

(๑.๖) ครอบงำ แทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน ใช้สื่อของรัฐเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายฝ่ายที่มีความคิดเห็นแตกต่างและตรงกันข้ามกับรัฐบาล และปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยสั่งการปิดสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน เว็บไซต์(Web site) ที่เห็นแตกต่างจากรัฐบาล ขณะที่ปล่อยให้สื่อมวลชนอีกฝ่ายออกมาโจมตีฝ่ายตรงข้ามอย่างรุนแรงส่งผลให้ความขัดแย้งของประชาชนขยายวงกว้าง

(๑.๗) ใช้อำนาจหน้าที่แทรกแซงการแต่งตั้งข้าราชการ ปลดปล่อยให้นักการเมืองและข้าราชการระดับสูงแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งข้าราชการในหลายกระทรวง ทบวง กรม อีกทั้งแทรกแซงและกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีแต่งตั้งผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๗

(๑.๘) ไร้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ การบริหารงานด้านเศรษฐกิจไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔ และการกู้เงินเพื่อนำมาแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นการละเว้น หลีกเลียง ละเลย ไม่ปฏิบัติตามแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ เป็นการบริหารโดยไร้ทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ได้แถลงไว้ในแผนดังกล่าว จะฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนประสบ แต่รัฐบาลกลับปฏิบัติตรงกันข้าม โดยกระทำการก่อกวน สาราณะให้ กับประเทศชาติอย่างมากมาย โดยหนี้สาธารณะสูงเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจมีความล้มเหลวเพราะนำเงินกู้ส่วนใหญ่ไปเป็นงบก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เม็ดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้้อย่างแท้จริง และซ้ำร้ายกลับมีการนำเงินกู้มาทุจริตในหลายโครงการในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม เป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินโดยไม่ก่อให้เกิดผลในทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนของต่างประเทศ ปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้เกิดการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรม เช่น กรณีปัญหานิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เป็นต้น ทำให้รัฐเกิดความเสียหายในด้านเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ปลดปล่อยให้เกษตรกรซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีปัญหาเรื่องราคาพืชผล อาทิ เช่น ปัญหาราคาข้าวตกต่ำ เป็นต้น

(๑.๙) มีปัญหาทางสังคม โดยปล่อยให้มีการระบาดในเรื่องยาเสพติดและอาชญากรรมอย่างรุนแรง โดยไม่สามารถรักษาความสงบและเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับสังคมโดยรวมของประเทศได้

(๑.๑๐) ขาดภาวะความเป็นผู้นำ มุ่งบริหารราชการแผ่นดินโดยการสร้างภาพให้ตนเองและพวกพ้อง ปลดปล่อยให้บุคคลภายนอกที่อยู่เบื้องหลังพรรคการเมืองเข้าบงการสั่งการ แทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรี และแสวงหาประโยชน์จากโครงการของรัฐ

(๑.๑๑) นโยบายด้านการต่างประเทศล้มเหลวโดยสิ้นเชิง การทูตแบบนักเลงสร้างภาพลักษณ์ที่เสียหายของประเทศต่อสายตาประชาคมโลก ด้วยการแต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่กระทำการผิดกฎหมายอาญฐานก่อการร้ายสากลโดยยึดสนามบินนานาชาติ และดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศในลักษณะก้าวร้าวรุนแรง ส่งผลให้ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านต้องเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ในเรื่องการต่างประเทศ

(๑.๑๒) ขาดความจริงใจในการสร้างความปรองดองและความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน เพื่อลดความขัดแย้งในสังคม ในทางตรงข้ามกลับมีพฤติกรรมที่สร้างความขัดแย้งให้เพิ่มขึ้นอยู่

ตลอดเวลา โดยการปล่อยให้โฆษกส่วนตัวและคนใกล้ชิดถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ที่รัฐบาลได้แสดงวิสัยทัศน์ไว้ในแผนดังกล่าว

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยา

ข้าพเจ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกที่ร่วมลงชื่อในญัตตินี้จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๘ เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีตามขั้นตอนและกระบวนการแห่งรัฐธรรมนูญต่อไป พร้อมนี้ข้าพเจ้าผู้เสนอญัตติขอเสนอชื่อ ร้อยตำรวจเอก ดร.เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป

อนึ่ง ก่อนเสนอญัตตินี้ ข้าพเจ้าได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อประธานวุฒิสภามาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว”

(๒) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ จำนวน ๑๘๔ คน เป็นผู้เสนอ) มีข้อกล่าวหาในญัตติดังนี้

“ข้าพเจ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งลงนามในท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๙ โดยมีรัฐมนตรีที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรายนามดังต่อไปนี้ ๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๓. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ ๕. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และนายโสภณ ชาร์มย์ มาด้วยแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากรัฐมนตรีทั้ง ๕ ท่านได้กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดภาวะความเป็นผู้นำ และวิสัยทัศน์ ในการบริหารราชการแผ่นดิน ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้ประเทศ ชาติได้รับความเสียหาย โดยมีพฤติการณ์ดังนี้

(๒.๑) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีและในตำแหน่งหน้าที่ของตนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย

ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ถือเป็นกรณีมีพฤติการณ์สื่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการนับแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ต่อเนื่องจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ในกรณีสลายการชุมนุมของประชาชนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากการสลายการชุมนุมจำนวนมาก อันเป็นเหตุจากการสลายการชุมนุมไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังทำความผิดหน้าที่ตามกฎหมาย กล่าวคือ กระทำผิดต่อกฎหมายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ มาตรา ๑๑ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พุทธศักราช ๒๕๔๗ โดยใช้กำลังทหารเข้าไปข่มขู่ คุกคาม ในสถานีไทยคม และทำลายสัญญาณการสื่อสารโทรทัศน์ ถือเป็นกรละเมิดเสรีภาพในการสื่อสารที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครอง และกระทำละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลโดยการออกคำสั่งห้ามสถาบันการเงินทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคลรวมจำนวน ๑๐๖ ราย นอกจากนี้ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ยังได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กระทำการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติของประเทศโดยการบุกรุกภูเขา กระทำการออกโฉนดอันเป็นเอกสิทธิ์ และเตรียมการจัดสรรที่ดินขายโดยไม่ชอบ การกระทำดังกล่าวได้ใช้บุคคลเป็นตัวแทนในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนมาก ถือเป็นกรกระทำผิดรัฐธรรมนูญในเรื่องสิ่งแวดล้อมและประมวลกฎหมายที่ดิน และมีส่วนร่วมกับนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในการบริหารราชการแผ่นดินตามข้อ ๕ ด้วย

(๒.๒) นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ดำเนินนโยบายด้านการเงิน การคลัง และการงบประมาณ ของประเทศผิดพลาด บกพร่อง ไม่ดำเนินการตามแผนงานการบริหารราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และ แผนนิติบัญญัติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ที่ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ว่า จะฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ ในทางตรงกันข้ามมุ่งแสวงการก่อกวนนี้สาธารณะจนขณะนี้นี้สาธารณะสูงกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ โดยทำการก่อกวนนี้เพื่อให้ เป็นภาระผูกพันต่อประเทศชาติ โดยมีได้คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจและความจำเป็นในการใช้จ่ายภายในประเทศและภาระหนี้สาธารณะที่มีอยู่ นำเงินที่ได้จากการกู้ไปดำเนินนโยบายเพื่อเอื้อประโยชน์กับรัฐมนตรีในกระทรวงต่าง ๆ ทั้งที่โครงการแต่ละโครงการไม่ได้สร้างประโยชน์กับเศรษฐกิจโดยรวมกับประเทศชาติ ส่งผลให้มีการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไปโดยสูญเปล่าในหลายโครงการที่เรียกว่ากัมาโกง ซึ่งงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากการกู้ส่วนใหญ่นำไปเป็นงบก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เม็ดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้อย่างแท้จริง ทำให้การกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม มีทัศนคติในการบริหารราชการแผ่นดินที่ขาดธรรมาภิบาลและหลักความเป็นประชาธิปไตย ส่งเสริมวิธีการอื่นที่มีชีวิตทิทางในระบอบประชาธิปไตยโดยการขึ้นขอการปฏิวัติ รัฐประหาร ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องการจัดเก็บภาษีของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กรณีได้ประโยชน์จากเอสเอ็มเอส (SMS) คือการส่งข้อความแบบซอร์ต เมสเสจ (Short message) สมัยที่นายอภิสิทธิ์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งกรณีดังกล่าวมีคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานแล้วว่าการได้รับประโยชน์อันค่า นวณมูลค่าได้เป็นเงินจะต้องนำมารวมเสียภาษีแต่จกขณะนี้ นายกรณ์ก็ละเว้นที่จะให้หน่วยงานกรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีเอา กับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการขอออกพระราชกำหนดกู้เงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยไม่เป็นไปตามแผนนิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

(๒.๓) นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับประเทศชาติในสายตาประชาคมโลกมีพฤติกรรมข่มขู่ ก้าวร้าว ต่อมิตรประเทศ สร้างความขัดแย้งระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อฝ่ายที่เห็นต่างกับตนเอง มุ่งทำลายล้างนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทาง โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรมและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่ได้แถลงไว้ รวมทั้งการบริหารราชการไม่เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น ในเรื่องความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่กำหนดไว้ในแผนหน้า ๑๑๐ จะสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ รวมทั้งจะทำการสำรวจหลักเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและเจรจาเรื่องการพัฒนาพื้นที่ที่ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านอ้างสิทธิทับซ้อนและขยายความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาค โดยเฉพาะความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านสู่การปฏิบัติ รวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ แต่นายกษิตได้กระทำการบริหารงานในหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามแผนล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินได้ในทุกข้อจนกระทั่งเกิดความล้มเหลวในการเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN) และการประชุมที่เกี่ยวข้องตามแผนงานการเป็นประธานอาเซียนของประเทศไทย ทำให้ความร่วมมือในกรอบอาเซียนล้มเหลวและทำให้ประเทศขาดความน่าเชื่อถือต่อกลุ่มอาเซียนและต่อนานาชาติประเทศทั่วโลก

(๒.๔) นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่และส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากกรณีทำให้บริษัทเครือญาติของตนเองเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ โดยตนเองมีส่วนร่วมเข้าไปลงมติเห็นชอบกับโครงการดังกล่าวในฐานะรัฐมนตรี ส่งผลให้รัฐต้องจ่ายเงินมากกว่าที่ควรจ่ายหลายพันล้านบาท รัฐเห็นหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ แทรกแซงและแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ปลอมแปลงลายเซ็นหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริตจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมการปกครอง อนุมัติให้มีการอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน เพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว

(๒.๕) นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารราชการแผ่นดินโดยการกำหนดนโยบายเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในทางทรัพย์สินและประโยชน์ในทางการเมืองโดยไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินรู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้พวกพ้องหรือผู้สนับสนุนทาง

การเมืองของตนเองเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากโครงการที่ได้กำหนดขึ้น มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงจากการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทเอกชนที่เป็นพวกพ้องของตนเองและญาติของรัฐมนตรีในพรรคการเมืองตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากการประมุขงานและเป็นผู้สัญญาแก่รัฐ ส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณเกินกว่าความเป็นจริงหลายพันล้านบาท

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีทั้ง ๕ คนดังที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และทรัพยากรธรรมชาติซึ่งถูกทำลายไม่มีความเสมอภาคในการได้รับการจัดสรรทรัพยากรจากภาครัฐของประชาชนเกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้ข้าราชการประจำเสียขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ กระทบต่อระบบการแต่งตั้งราชการอย่างร้ายแรง ภาพลักษณ์การทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของประชาชนชาวไทยและประชาคมโลก ส่งผลให้การจัดอันดับเครดิตของประเทศตกต่ำลง และการทุจริตในโครงการของรัฐนับวันจะยิ่งขยายวงกว้างออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หากปล่อยให้รัฐมนตรีทั้ง ๕ คนบริหารราชการแผ่นดินต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้”

ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ธาราน ส.ส. พรรคเพื่อไทย สรุปรายชื่ออภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรี ๔ ท่าน ดังนี้

(๑) นายกรัฐมนตรี อภิปรายเรื่องรถไฟฟ้าสีม่วง พุดแบบคนขาดสติปัญญา กระทรวงคมนาคม ขออนุมัติ ครม. เขาไม่ได้รายงานผลงานให้ท่านทราบ เขาเองบางส่วนอื่น ไม่ว่าจะเงินงบประมาณ ๓,๙๐๐ ล้านบาท ไม่ว่าจะเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๐๐ ล้านบาท ลดราคาตั๋วรถ ๔๓๙ ล้านบาท เอามาใช้ไว้ในงบก่อสร้าง ครม. มีมติ ๑๗ มิถุนายน งบก่อสร้างให้ ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท งบเงินสำรอง ๓,๙๐๐ ล้านบาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๐๐ ล้านบาท ที่มีภาษีมูลค่าเพิ่มเพราะคิดว่าจะต้องกู้เงินภายในประเทศต้องเสียภาษีร้อยละ ๗ เมื่อไม่ได้กู้เงินในประเทศ เงินเหล่านี้ไม่ใช่เอาไปให้บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ไม่ใช่เอาไปให้บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) นายกรัฐมนตรีพูดว่าให้ตรวจสอบให้อยู่ในวงเงิน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท แต่ทำ ๔ โครงการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเอาเงินส่วนอื่นมาใช้ไว้ในงบก่อสร้างซึ่งตั้งไว้ ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท จนเป็น ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท นายกรัฐมนตรีพูดอย่างนี้ครั้งหนึ่งแล้วเมื่อคนวิจารณ์นายรัฐมนตรีบอกว่าเห็นวงเงิน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ถูกต้อง แต่นั่นเป็นงบก่อสร้างอย่างเดียว เสร็จจากราคาถูก บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) ได้ฟรี ๆ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ฟรี ๆ ๒,๖๐๐ ล้านบาท ถ้าคิดอย่างนายรัฐมนตรีคิดก็แปลว่า

โครงการมันเสร็จ เงินไม่กิน แต่มันเอาส่วนอื่นไปใช้ ถามว่าถ้าไม่กู้เงินในประเทศ ภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ต้องเสีย ทำไม่ไม่คืนทางราชการ งบฉุกเฉิน ๒๐ สถานีที่ซ่อมที่จอดรถทั้งหมด ๓,๙๐๐ ล้านบาท ถ้าเอาไปใส่เฉพาะงบบ่อสร้าง สัญญาที่ ๑ สัญญาที่ ๒ สัญญาที่ ๓ ต่อไปเอาเงินจากไหน ค่าแรงไป ๒๐ กิโลเมตร กลับ ๒๓ กิโลเมตร ระยะทาง ๔๖ กิโลเมตร ตั้งไว้ ๔,๐๗๗ ล้านบาท ยังไม่ได้ประมูล กระทรวงคมนาคมไปขอลดวงเงิน ๔๓๙ ล้านบาท โดยบอกว่า ๒ บริษัทค่าก่อสร้างแพงต้องลดตรงนี้ ถ้ารัฐมนตรีคิดแค่นี้ว่าเขาแพง แล้วเวลาของเราก่อสร้างก็แพงเหมือนกัน แล้วทำอย่างไร เมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติวงเงินเมื่อ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงวงเงินต้องเป็นมติคณะรัฐมนตรี ทักษิณออกสลาก ๒ ตัว ๓ ตัว ศาลฎีกาตัดสินบอกไม่ผิด แต่ที่ผิดเพราะไม่ได้เลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ออกสมัยชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีมีมติคณะรัฐมนตรีว่าไม่ให้ออกห่วยพิเศษซึ่งยกเลิกก็ได้ ก็นี่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ไม่ได้ยกเลิกแล้วท่านเห็นชอบโดยการรับทราบ ๆ ผลาญเงิน ๖,๐๐๑ ล้านบาท ยังรับทราบ ๆ ผมจะไว้วางใจท่านอย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตอบไม่ตรงข้อเท็จจริง (๑) เรื่องนี้ไม่ได้ขออนุมัติสภาในการกู้เงินจากใจก้า (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมต้องดูว่าสำนักกฎหมายกระทรวงคมนาคมมีความเห็นเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จริง ๆ แล้วต้องเสนอเรื่องให้ ครม. พิจารณาอนุมัติ ไม่ใช่เพียงเพื่อรับทราบเปลี่ยนแปลงวงเงินหลังบริษัทพวกคุณประมูลได้ ถ้าราคาแพงอย่างนี้แล้วคุณบอกตอนขายของ แล้วบอกตอนเปิดประมูลว่าจาก ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท จะให้ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท คนอื่นเขาก็มีสิทธิประมูลเหมือนกัน นายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีมีหน้าที่กำกับดูแล อะไรแพงไปถูกไปยกเลิกได้ ครม. ยกเลิกได้ เงินเป็นเงินภาษีอากรของประชาชน ไม่ใช่เงินนายอภิสิทธิ์ไม่ใช่เงินนายโสภณ ไม่ใช่เงินนายชวรัตน์ (๓) เจื่อนใจก้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมชี้แจงด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ใจก้า เจบิก พวกเดียวกัน อ่างเจื่อนใจ ใจก้าไม่ให้ต่อรองนั้นจริง ๆ แล้วเมื่อ รฟม. รายงานพร้อมอ้างเหตุผลไปใจก้า ใจก้าก็ยินยอมให้ต่อรองได้มาตลอด ไม่เช่นนั้นทำไมจึงไม่เอาราคาแรกเลย เมื่อบริษัทผู้รับเหมาตั้งราคา ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ราคาจริง ๆ อนุมัติ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ราคาจริง ๆ อนุมัติไม่ถึง เขาจึงเสนอเอาเงินส่วนอื่นไปใช้ ครม. ที่นั่งประชุมถ้าไม่รู้ก็แปลว่าปัญหาที่บให้เขาไปได้อย่างไร ๖,๐๐๑ ล้านบาท ใจก้าเขาให้เจรจาได้ เอาเงินค่าแหวไปให้บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) ไปให้บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้อย่างไร ถ้าจะให้ต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี (๔) ใจก้าเคยเตือนให้ยกเลิกการประกวดราคา ใจก้าเคยเตือน รฟม. รู้ไว้ว่าหากตัวเลขค่างานก่อสร้างแตกต่างจากเดิมมากก็ควรให้ รฟม. ยกเลิกประกวดราคาได้ แต่ บอร์ด รฟม. ดันทุรังต่อรองเพิ่มราคาให้ ผู้รับเหมาสัญญาที่ ๑ สัญญาที่ ๒ สัญญาที่ ๓ ได้ ไปน้อยนิด ๑๑๐ ล้านบาท ประธานพิจารณาคือรองผู้ว่าการ รฟม. ขณะนั้นกำลังจะแคนดิเดต (Candidate) ขึ้นเป็นผู้ว่าการ แต่คุณสมบัติยังไม่ครบ ๑ ปี ก็ทำได้ทุกอย่าง การประชุมคณะกรรมการประกวดราคาที่ประชุมหลายครั้งเพราะหาช่องทางโกงไม่ได้ เสร็จเรียบร้อยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสภาพัฒน์ เขาไม่ยอม จึงเปลี่ยนตัวผู้แทนทั้ง ๒ หน่วยงานออกไป ต่อมาเปลี่ยนผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดประมาณ ๓-๔ คน เพราะเขาไม่ร่วมขบวนการทุจริตคดโกงกินกับโครงการนี้ สภาพัฒน์และกระทรวงการคลังไม่ส่งตัวแทนเข้าประชุมในคณะกรรมการ

ประภวตราคาอีกเลย เขาไม่รู้หรือครับว่าบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นใคร เขาไม่รู้หรือครับ นายชวรัตน์ เป็นหัวหน้าพรรคไหน นายโสภณเป็นลูกพรรคของใคร เรื่องปรับลดราคาสัญญาค่าจ้าง สัญญาที่ ๖ ยังไม่ได้ประมูล อยู่ ๆ กระทรวงคมนาคมไปขอเอามา ๔๓๙ ล้านบาท อ้างจะเอาเงินไปให้บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) บอกงบก่อสร้างไม่พอ ที่นายกรัฐมนตรีพูดท่านไม่ได้ศึกษา ท่านบอกว่าโครงการมันอยู่ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ใช่ แต่ถ้าโครงการนี้จะทำให้เสร็จวันหน้าต้องหามาอีก ๖,๐๐๐ ล้านบาท โดยประมาณ มันก็จะกลายเป็น ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท มติ ครม. ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ สุเทพ เพื่ออภิปราย เช่นเรื่องเข้า ครม. มติ ครม. บอกว่ารับทราบเรื่องเปลี่ยนราคาสัญญาจ้าง รับทราบได้อย่างไร เขาลดเงิน ถัดแล้วคืนคลังไม่เป็นไร ลดแล้วไปให้พวกบริษัทพรรคพวกกับบริษัทซึ่งเป็นญาติมิตรกับหัวหน้าพรรคการเมืองที่ร่วมรัฐบาล ครม.อนุมัติคุณจะทำกันอะไรที่ไหน อย่างไรก็ทราบ บ้านเมืองก็หายนะ

เรื่องนี้ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน มีบันทึกอนุมัติเอาไว้ให้สร้างรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน อนุมัติให้ รฟม. ดำเนินการกู้เงินจากสถาบันการเงินภายใน จึงเป็นที่มาของการตั้งงบประมาณภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๐๐ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ รัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็อนุมัติหลักการระยะทาง ๔ โครงการ ๑๑๘ กิโลเมตรรวมถึงรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางซื่อ-บางใหญ่) ด้วย พอมาวันที่ ๒ ตุลาคม ครม. สุรยุทธ์อนุมัติกรอบวงเงินไว้ ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท นายกรัฐมนตรีเป็นประธานที่ประชุม โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง มี ๔ โปรเจกต์ ๑) งานก่อสร้าง ซิวิล คอสท์ ๒) งบประมาณมูลค่าเพิ่ม ๓) งบเงินสำรอง ๔) งบก่อสร้าง รวมแล้ว ๔ ส่วน เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เอาของทุกส่วนไปให้งบก่อสร้าง สันติ พร้อมพัฒน์ เป็นรัฐมนตรีดูแลว่า ๓๑,๐๐๐ ล้านบาทไม่พอ น้ำมันแพง เหล็กแพง อุปกรณ์แพง จึงบันทึกขออนุมัติ ครม. สมัยนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ขอเพิ่มวงเงิน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ๔ โครงการ เป็น ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ครม. อนุมัติ ขอเพิ่มได้ แต่ต้องขอให้อนุมัติ

นายกรัฐมนตรี ถูกต้มแล้วยังไม่รู้ เขาเอาไป ๖,๐๐๑ ล้านบาท ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ประกอบไปด้วยค่าจ้างตรง ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท โพรวิชั่นแนล ซัม ๓,๙๐๐ ล้านบาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๕ ล้านบาท ไม่รวมค่าจ้าง ๔,๐๗๗ ล้านบาท กระทรวงคมนาคมตัดไป ๔๓๙ ล้านบาท เอาไปให้ ๒ บริษัท ครม. อนุมัติเมื่อ ๑๗ มิถุนายน ครม. เขาอนุมัติเลยสัญญาที่ ๑ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท สัญญาที่ ๒ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท สัญญาที่ ๓ สถานีจอดรถ ๔,๘๙๐ ล้านบาท วันที่ ๑๑ สิงหาคม ครม. นายกรัฐมนตรีหรืออภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รับทราบการปรับกรอบวงเงินค่าจ้างโยธาสัญญาที่ ๖ ระบบรางเอาเข้าไป ๔๙๓ ล้านบาท ดำเนินการก่อสร้าง ภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ต้องเสีย ก็เอาเงินคืนหลวงเอาไปใส่ค่าก่อสร้างได้อย่างไร วงเงินสำรองจะต้องมีการสร้างสถานี ๒๐ สถานี เขาตั้งไว้ ๓,๙๐๐ ล้านบาท ค่าปรับราคารวมค่าเค ๓,๙๐๐ ล้านบาท นายโสภณ ชาร์มย์ โดยมติคณะรัฐมนตรีที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นประธานที่ประชุมได้อนุมัติโดยใช้วิธีการรับทราบให้กระทำการเอาทรัพย์สินของชาติไปเป็นประโยชน์ของ ๒ บริษัทคือ บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) และบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม โสภณ ชาร์มย์ ทำหนังสือถึงเลขาธิการ

คณะรัฐมนตรี อ้างมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ มีค่างานต่ำกว่าความเป็นจริงและราคาวัสดุก่อสร้างมีการปรับตัวสูงขึ้น ๓๑,๐๐๐ ล้านบาทไม่พอ ขอ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ครม. ก็ให้ อันนี้ให้ส่วนอื่นเข้ามาใส่ค่าก่อสร้าง ไม่โกงวันนี้แล้วจะเรียกว่าโกงวันไหน

ครม. อนุมัติวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๑. รับทราบความคืบหน้า โครงการรถไฟ ๒. รับทราบปรับกรอบวงเงิน รับทราบไม่ได้ ต้องอนุมัติเท่านั้น เพราะคุณเอาเงินตรงอื่นเอาไปใช้อีกที่หนึ่ง ต่อมาคณะกรรมการต่อรองราคาบอก บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) เสนอต่ำสุด ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ครม. วันที่ ๑๗ มิถุนายน ตั้งไว้ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เสนอ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท คณะกรรมการไปเจรจาบอกเหลือ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ทำไมไปเจรจาทันทีต่ำกว่าราคาที่มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๗ มิถุนายนเขากำหนดไว้ คุณมีอำนาจอะไร คุณไม่มีอำนาจ ถ้าเจรจาตกลงไม่ได้ รายงานรัฐมนตรี รัฐมนตรีมีอำนาจยกเลิก ถ้าไม่ยกเลิกต้องขอราคาใหม่ แล้วประกาศประมูลใหม่ ไม่ให้หรือให้บริษัทพวกพ้องเอาเงินไปใช้ ไม่ใช่เงินคุณโสภณ ไม่ใช่เงินชวรัตน์ ไม่ใช่เงินนายกรัฐมนตรีหรือภริยา เป็นภาษีอากรของพี่น้องประชาชนคนทั่วประเทศ สัญญาที่ ๒ บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เสนอ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท เขาอนุมัติไว้หมื่นเดียว ไปเจรจาอย่างไร ไปเจรจาให้ เหลือ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท กลุ่มที่ ๓ วงเงินก่อสร้าง ๖,๓๙๙ ล้านบาท เจรจาท่อรองเหลือ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ได้น้อย ได้ ๑๑๐ ล้านบาท ปรากฏว่าบริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) ได้ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท เองบส่วนอื่น ๆ ซึ่งเป็นทรัพย์สิน ของประเทศชาติ แนชชั่นแนล แอสเซทเอาไปให้ ๒ บริษัทนี้

รัฐบาลชุดนี้ทุจริตแบบคลาสสิก (Classic) มีวิธีการโกงกิน มีวิธีการยกย้ายถ่ายด้วยเล่ห์กล เล่ห์เพทุบาย ครม. อนุมัติวันที่ ๑๗ มิถุนายน สัญญาที่ ๑ สิ้นสุดท้ายเลยไปตกลงกับคณะกรรมการ เหลือ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท กรอบวงเงินเดิมอนุมัติเอาไว้แค่ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ต้องเอาเงินไปใส่ให้เขา ๓,๒๓๓ ล้านบาท สัญญาที่ ๒ เจรจาท่อครั้งแรกเขาตั้ง ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท ครม. อนุมัติไว้ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปให้เขา ๒,๖๕๘ ล้านบาท สัญญาที่ ๓ บอกรมา ๕,๐๐๐ ล้านบาท กรอบวงเงิน ๔,๘๘๐ ล้านบาท ครม. อนุมัติ ต้องเอาอีก ๑๑๐ ล้านบาทไปให้เขา ถามว่ามีความจำเป็นอะไร ที่ต้องเอาภาษีอากรของพี่น้องประชาชนไปให้บริษัทพวกนี้มีเหตุผลอะไร นี่มันวังรากลางวัน โกงบ้านกินเมือง

นายโสภณ ชาร์มย์ ทำไมไม่เลิกสัญญา ใจกว้างก็ให้เลิกได้ อำนาจมีเลิกได้ หรือถ้าไม่เลิกต้องขออนุมัติ ครม. ให้เพิ่มวงเงิน แต่ขออนุมัติไม่ได้เพราะบริษัทอื่นเขาเสียเปรียบ เขารู้ว่าสัญญาที่ ๑ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท เขารู้คุณให้ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท หรือ สัญญาที่ ๒ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เขารู้คุณให้ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาทหรือ สัญญาที่ ๓ คุณไปเพิ่มให้อีก ๑๑๐ ล้านบาท คุณไปลดราคาค่างาน ผมก็พร้อมจะติดคุกถ้าไม่สามารถกำจัดทราซแผ่นดิน คดโกงแผ่นดิน เอาภาษีอากรหยาดเหงื่อของพี่น้องประชาชนไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก อัยการเขาโกรธ สภาพัฒนาเขาไม่กล้าประชุม เพราะกลัวติดคุก กระทรวงคมนาคมอย่ามาอ้างว่า รฟม. เสนอ ท่านต้องทำตามเพราะกฎหมายที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้ท่านดำเนินการได้ รฟม. เป็นหน่วยงานของ

รัฐในสังกัดกระทรวงคมนาคม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม รพม. เป็นหน่วยงานของรัฐ โดยมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ปี ๒๕๔๒ ให้อำนาจหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รพม. และมีอำนาจยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรี ครม. ท่านร่วมกันโกง ร่วมกันทุจริต เมื่อนายโสภณไม่ดำ เนินการทำให้รัฐและ รพม. ต้องสูญเสียเงินไป ๖,๐๐๑ ล้านบาท ด้วยเหตุนี้ ผมถึงไม่สามารถไว้ วางใจท่านนายกรัฐมนตรี นายโสภณ ชาร์มย์ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย บอกที่ต้องเปิดร้านปิ่นขึ้นเทียบเคียงเปิดแท็กซี่เสรี เอาสมองส่วนไหนมาคิด ๑ ร้านนี้มันได้ประโยชน์ ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีใครเห็นรับเงิน แต่ทอล์ค ออฟ เดอะทาวน์ (Talk of the town) ทอล์ค ออฟ เดอะ ฮาร์ท ออนทาวน์ (Talk of the heart on town) หลังวังรู้หมด แล้วฉลาดมีบันทึกเรียบร้อย ข้าพเจ้า นายดำ นามสกุลขาว ได้รับอนุญาตให้เปิดร้านค้าอาวุธปืน ข้าพเจ้าไม่เสียเงิน เอานิสัยตำรวจมาใช้ บันทึกเรียบร้อยไม่เอาสตางค์แล้วบันทึกกันทำไม บอกว่าเปิดร้านปิ่นเหมือนการค้าเสรี ผมบอกว่าเปิด ๙๓ ร้าน กลับบอกว่าเปิด ๑๑๓ ร้าน ก็แปลว่าคนได้เงินได้มากขึ้นสิ แล้วบอกว่าที่เอาปืนลูกซองไปนี่เพราะเอามาดูแล เอามาตรวจสอบ ๓,๐๐๐ กระบอก เอาไปให้เจ้าหน้าที่รัฐ ผมไม่บอกว่าให้ใครเซ็นชื่อรับเรียบร้อย กระสุน ๒,๐๐๐ นัดแถมยังเอาปืนลูกซองตามร้านค้าอีก ๕๐๐ บอกว่าการเปิดร้าน ปิ่นทำให้คนซื้อของราคาถูกลง ไม่ใช่ ถ้าอนุมัติสวัสดิการถึงซื้อราคาถูกลง เปิดร้านปิ่นเขาถือว่าเป็นพาณิชย์ เขาซื้อของราคาแพงที่เขาอนุมัติกันไว้ตำรวจภาค ๑ ภาค ๒ ภาค ๓ ภาค ๔ ภาค ๘ กรมการปกครอง อส. เขามีชื่อซื้อซื้อราคาถูกลง ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ผมเป็นรัฐมนตรีผมไม่เซ็นเลยแม้แต่กระบอกหนึ่ง นี่พอเขาเซ็นไว้ยกเลิก มีบัตรสนเท่ห์ แล้วไปเปิดผมบอก ๙๓ ร้าน เขาบอก ๑๑๓ ร้าน บอกแหงที่เปิดร้านปิ่นเสรี ให้ปืนราคาถูกลงไม่มี แพงขึ้น พอเปิดเสรีปืนสั้นได้ปลัะ ๓๐ กระบอก ปืนยาว ๕๐ กระบอก กระสุนต่างหาก นี่คือความเสียหาย สอบเข้านายอำเภอเสียสตางค์ ตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ๘ ล้านบาท ๑๕ ล้านบาท และที่สำคัญที่สุดไม่ถึงตัวรัฐมนตรีแล้วไปบอกรู้จักกับผม สมัย พลเอกชาติชาย จริงครับ แต่รู้จักตอนผมเป็นรัฐมนตรี คุณชวรัตน์เป็นเชิงลี้้นี้ คือพ่อค้า ผมเป็นรัฐมนตรี ปี ๒๕๓๑ รู้จักคุณชวรัตน์ต้องพบพลเอก ชาติชาย ยื่นหน้าห้องในขณะที่ผมนั่งคุยกับท่านชาติชาย รู้จักกันสมัยไหนไม่สำคัญ สำคัญว่ารู้จักอย่างไร

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายกษิต ภิรมย์ ไปบรรยายที่จอห์นส ฮอปกินส์ ยูนิเวอร์ซิตี นานาชาติที่ ๓๓.๕๗ จะปฏิรูประบบสถาบันพระมหากษัตริย์ วิดีโอบอกว่าจะปฏิรูประบบสถาบันพระมหากษัตริย์ในนาชาติที่ ๓๓.๕๗ นายกษิต ภิรมย์ รัฐบาลท่านที่อ้างว่าจงรักภักดี อย่างนี้ต้องประหารชีวิตคุณเป็นใคร คุณไปคิดจะปฏิรูประบบสถาบันพระมหากษัตริย์ พูดว่าจะปฏิรูประบบกฎหมายเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ คุณเป็นใคร คุณพูดได้อย่างไร คุณนึกว่าพวกผมไม่รู้หรือ ด้วยเหตุนี้ผมไว้วางใจคุณไม่ได้ แล้วพวกผมทั้งหมดจะตามเช็กบิลคุณเรื่องนี้จนถึงที่สุด คุณต้องรับผิดชอบในสิ่งที่คุณไปพูด

(๔) รองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เรื่องการสลายม็อบ ถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าทำไมท่านสลายการชุมนุม รองนายกรัฐมนตรีบอกว่าสั่งกลางวันแต่มันต่อกลางคืน ท่านต้องสั่งหยุด มีที่ไหนในโลกให้ทำงานในเวลากลางคืน ทำไมท่านต้องใช้กำลังทหาร ทำไมไม่ใช้ตำรวจ เหตุการณ์ ๗ ตุลาคม ด้วยความเคารพ ตาย ๒ คน สารวัตรจับตายในรถ นื่องโบตายหน้า บข.น. ใครตายผมก็เสียใจ แต่มันไม่ได้ตายด้วยแก๊สน้ำตา ก็อยู่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์เขาตรวจแล้ว นายกรัฐมนตรีจะเป็นจะตาย กินไม่ได้นอนไม่หลับ ทำเรื่องร้องสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร้อง ป.ป.ช. จนกระทั่ง ป.ป.ช. ชี้มูล นี่ตายเกือบร้อยศพท่านบอกเจ้าหน้าที่ยิงหัวเขา มันไม่ถูกหัวเขา มันถูกหัวกบาล ก็ศพ ๆ หัวกบาลทั้งนั้น ผมถามท่านนายกรัฐมนตรี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ท่านไม่ประสงค์ให้คนตาย แต่ท่านก็เล็งเห็นผลว่าถ้าเข้าไปแล้วทหารเขาไม่ชำนาญเรื่องปราบจลาจล เป็นหน้าที่ของตำรวจ โลกคอมมิวนิสต์เท่านั้นที่เขาใช้ทหาร ท่านใช้ทำไม ซีเอ็นเอ็น (CNN) รายงาน ท่านบอกว่าผู้ก่อการร้าย ท่านนายกรัฐมนตรี เคยเจอสไนเปอร์ ไรเฟิลไหม เคยเจอเอ็ม ๑๖ ไหม เคยเจอเอชเคไหม เคยเจออาแก๊ไหม ที่อยู่ในครอบครองของผู้ตาย ไม่มี ใครผิดถูกผมไม่รู้ ผมถามท่านนายกรัฐมนตรี ๑๘ พฤษภาคม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช กับคณะส.ว. ประมาณ ๗-๘ คน ให้สัมภาษณ์ว่าได้รับมอบหมายจากประธานวุฒิสภาไปเจรจากับ นปช. บอกว่านายกรัฐมนตรีรับว่าจะคุยด้วยปรากฏว่าตอนเย็นแถลงข่าว นปช. บอกพร้อมเจรจา ส.ว. บอกกลับก่อนรุ่งขึ้นเจรจา เข้ามีดวันนั้น นายกรัฐมนตรีสั่งกำลังทำไม อย่าพูดนะที่กำลังอยู่บริเวณนั้น ก็ ว. ๒ ว. ๘ ให้เลิก ว. ๑๐ ให้ ว. ๑๕ ที่ ร. ๑๑ ว. ๑๕ หน่วยเขาก็กลับแล้ว ทหารไม่อยากทำงานตรงนี้เพราะไม่ใช่หน้าที่ของเขา เรื่องเกิดระหว่างนายกรัฐมนตรีกับประชาชน นี่ท่านเอาทุกภาคส่วน ท่านเอาทุกองคาพยพ ก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงเมื่อ นปช. มอบตัวเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ ผมไม่รู้หรือครับใครเผา

หลังจาก นปช. มอบตัว เขาไปหัวหิน เขาอยู่ในความดูแลของตำรวจ ทำไมมีการเผาเซ็นทรัล เวิลด์ ความเคียดแค้นมีแน่ ถ้าเคียดแค้นฝั่งตรงข้ามต้องเผาโรงแรมคอนติเนนตัล ไม่ใช่เผาเซ็นทรัล เวิลด์ เพราะโรงแรมคอนติเนนตัลใคร ๆ ก็รู้ เหมือนแบงก์กรุงเทพถูกยิงตลอดเพราะเขาไม่ชอบแบงก์กรุงเทพ ถ้าเขาเกลียดถ้าเขาโกรธ เขาต้องเผาโรงแรมคอนติเนนตัล ทำไมนายกรัฐมนตรีไม่มีวิสัยทัศน์ ทำไมไม่มองไปข้างหน้า ก็พี่น้องประชาชนที่มาชุมนุมก็พวกเราทั้งนั้น ถ้าจะบอกว่าผู้ชุมนุมเผาต้องจับให้ได้ว่าเขาเผา ถ้าจะกล่าวหาว่าเขาเผาแล้วเราจับไม่ได้ แล้วไปกล่าวหา สมานฉันท์เกิดได้อย่างไร โมทีฟ (Motive) แรงจูงใจ ผมไม่เชื่อว่าผู้ชุมนุมเผา ผมเชื่อว่ามีคนเผา ถ้าผู้ชุมนุมเผาด้วยความโกรธเคืองรัฐบาลต้องเผาโรงแรมคอนติเนนตัล เพราะลูกสาวเป็นรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ลูกเขยเป็นผู้แทนราษฎรเขตบ้านผม พรรคประชาธิปัตย์ ผู้อำนวยการพรรค ผมไม่เชื่อ นายกรัฐมนตรีต้องตอบสังคมให้ได้ว่าคนตายแต่ละคน ไม่มีอาวุธ ผู้ก่อการร้ายใส่รองเท้าแตะ ขายลอตเตอรี่ ผมเจ็บปวด ผมไม่รู้ใครทำผิด ผมรู้แต่ว่ายิงเอ็ม ๗๙ จำนวน ๗ นัด ถ้าคนร้ายยิงเอ็ม ๗๙ เป็น ยิงมา ๒ นัด วิถีกระสุนพลาดมันปรับการยิงแล้วครับ ไม่ใช่ ๗ นัด ๘ นัดลงที่เดิมนั้นภาษาวงการตำรวจ เขาบอกว่ายังสร้างสถานการณ์เพื่อปราบปรามผู้บริสุทธิ์ ใครยิงผมไม่ทราบ เมื่อท่านว่าเขาเป็นผู้ก่อการร้าย ท่านอย่าเฉยสรีครับ ตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือ ตรวจสอบชั้นสุตรศพที่วัดปทุมวนาราม หมอเขา

พูดได้แต่เพียงว่าตายอย่างไรตายทันทีด้วยวิธีการสุ่มอย่างไร แค่นั้น แต่รัศมีการยิงเป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนท่านเอาอะไรมาตอบ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เป็นผู้อำนวยการ คอณ. เป็นประธาน คดีพิเศษให้สัมภาษณ์ทุกวัน ดีเอสไอเดี๋ยวมี่ ๑๐ เดี๋ยวมี่ ๒๐ พระราชกำหนดไม่เลิก แล้วมันจะสมานฉันท์อย่างไร ใครจะสอบให้รัฐบาลผิดเป็นไปไม่ได้ครับ ที่ท่านบอกว่าจะยังไม่เลือกตั้ง ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีได้ เพราะพรรคไหนล่ะ คนเขาขายข้าวผัดอยู่ร้านบึงกุ่ม เอาข้าวมา ๖๐๐ ห่อ เขาสั่งซื้อ ถูกจับ กล่าวหาชุมนุมผิด พระราชกำหนด แล้วพวกเขาของราชประสงค์ไม่ผิดหรือ ทำไมไม่ดูเจตนา เขาเอาข้าวมาขาย เขาขายใครก็ได้ เขามาขายผู้ชุมนุมจับเขา เรื่องอย่างนี้อ่ามาบอกกับผมว่าแล้วจะไปตรวจสอบ อย่ามาตรวจสอบ เอ็ม ๑๖ สไนเปอร์ ไรเฟิล เอชเค อาก้า ๒๑๖ ด่าน ตั้งด่านตรวจก่อนชุมนุม สมรรถภาพเจ้าหน้าที่มี ทำไมไม่พบอาวุธเลย กระชับพื้นที่ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ล้อมรอบ เจ้าหน้าที่ ๗๐,๐๐๐ คน คนร้ายเอาอาวุธสงครามเข้าไปได้อย่างไร เอาอาวุธสงครามไปก่อเหตุหนีออกมาได้อย่างไร เลิกเสียทีเถอะครับเรื่องเก่า ๆ วันนี้ไปค้นพวก นปช. เดียวเจอเอ็ม ๑๖ เดียวเจอลูกระเบิด เดียวเจอนั่น เจอนี้ ทั้งหลายทั้งปวงอะไรเกิดขึ้น ท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาล ท่านต้องรับผิดชอบ ท่านปฏิเสธไม่ได้ ผมไม่รู้ผมไม่เห็น ท่านนายกรัฐมนตรีเก่งมาก ท่านเด็ดมาก ท่านเยี่ยมมากในฐานะผู้นำ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คนไปล้อมจังหวัดกระบี่ผมหนีแล้วครับ ผมไม่เอา เพราะเป็นเรื่องของผมกับผู้ไปล้อม มันไม่ใช่เรื่องเจ้าหน้าที่ที่จะต้องทะเลาะกับผู้มาล้อมและไล่ผม ผมเข้าใจ เวลาท่านไปต่างจังหวัด ผมเคยโดนมาแล้ว มันไม่ยุติธรรม แต่เราจะทำอย่างไร เราเป็นนักการเมือง ถ้า นายกรัฐมนตรีไม่ทูลู มองว่าพวกนี้ไม่ใช่ศัตรู เขามาขอให้ยุบสภาแต่กลับได้กระสุนกลับบ้านเยอะมาก หายต่างหาก บาดเจ็บ ๒,๐๐๐ คน ใครจะสั่งใคร จะทำผมไม่ทราบ ผมถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าเอาอาวุธสงครามเข้ามาได้อย่างไร สิ่งหนึ่งที่ท่านทำงานกันอยู่ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ท่านจำคำพูดผมไว้ ยังมีตำนานวันหน้าว่า กรณีผู้ชุมนุมทั้งหมดถ้าท่านว่าเขาผิดท่านต้องจับทั้งหมด ทำไมส่วนหนึ่งที่ตามใจรัฐบาลท่านให้กลับบ้าน มีรถมารับ แจกสตางค์ ๒๐๐ บาท ส่วนที่ไม่กลับบ้านเขาผิดพระราชกำหนด จับก่อการร้าย ผมไม่ได้พิจารณาที่ไม่ถูกจับ แต่ผมกำลังจะบอกว่าพวกท่านไม่มีมาตรฐาน ทำไมจับต้องจับหมด เพราะผิดเหมือนกัน ไม่จับต้องไม่จับหมดทำไมท่านแยก ท่านไม่ได้หวังเรื่องบังคับใช้กฎหมาย(Law enforcement) ท่านหวังเสถียรภาพตัวท่านเท่านั้นที่จะอยู่ในตำแหน่งนานที่สุดท่านคิดเท่านั้น เป็นความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติ ผมถามนายกรัฐมนตรีว่าการณีความผิดซึ่งหน้า ชุมนุมก็ผิดความผิดซึ่งหน้า ตาม ป. วิ. อาญามาตรา ๗๘ คือความผิดซึ่งเห็นกำลังกระทำ ทำไมต้องไปขอหมายศาล ท่านโยนภาระไปศาล ด้วยเหตุผลดังกล่าวผมไม่สามารถไว้วางใจท่านและผู้ที่มีชื่อในบัญชีได้

รัฐบาลท่านกล่าวหาว่าคนอื่นทำลายสถาบัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะรีฟอร์ม (Reform) สถาบันว่าอย่างไร ท่านปิดสื่อ บังคับสื่อฝ่ายตรงข้ามแล้วสื่อพวกท่านว่าอย่างไร ท่านไม่สนใจสื่อต่างประเทศเรื่องของท่าน ท่านอยู่แล้วมีคอร์รัปชันอย่างนี้จะอยู่ต่อผมบังคับไม่ได้ ผมไม่สามารถไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีได้ รองนายกรัฐมนตรีสุเทพ กรณ์ จาติกวณิช ไม่ได้พูดถึงท่านไม่เป็นไร เก็บเป็นการบ้านไว้

ก่อน ไม่ไว้วางใจคุณกษิต นอกจากนี้ไม่ไว้วางใจแล้วยังต้องมีมาตรการต่อไป เรื่องที่ท่านไปบรรยายจะปฏิรูปสถาบัน พวกผมยอมไม่ได้

การลงมติขอตีตกเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

(๑) ที่ประชุมให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ดำรงตำแหน่งต่อไปด้วยคะแนน ๒๔๖ คะแนน ต่อ ๑๘๖ คะแนน

(๒) ขัดติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายกรณ์ จาติกวณิช เห็นด้วย ๑๘๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๔ ท่าน

(๓) ขัดติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายกษิต ภิรมย์ เห็นด้วย ๑๙๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๓๙ ท่าน

(๔) ขัดติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เห็นด้วย ๑๙๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๓๖ ท่าน

(๕) ขัดติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายโสภณ ชาร์มย์ เห็นด้วย ๑๙๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๓๔ ท่าน

๕.๓๘ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๘ รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ขอตีตกเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ นายมีชัย ฤกษ์สุวธรรม กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๔ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๑๕ - ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ (รวม ๕ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคเพื่อไทย ผู้ได้รับมอบหมายให้กล่าวถึงขอตีตกเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อไม่ไว้วางใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีก จำนวน ๙ ท่าน ได้กล่าวถึงเหตุผลและความจำเป็นในการยื่นขอตีตก ดังนี้

(๑) ขอตีตกเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อไม่ไว้วางใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี โดยที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นางพรทิวา นาคาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายจตุติ ไกรฤกษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และนายศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีพฤติกรรมที่สื่อ

ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ กระผมและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เข้าชื่อตาม มาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาได้มีมติตาม มาตรา ๒๗๔ ถอดถอน บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๘ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔ โดยได้แนบสำเนาคำร้อง ถอดถอนดังกล่าวมาพร้อมกับญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจด้วยแล้ว ในลำดับต่อไปนี้กระผมจะขออนุญาต นำเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีก่อน หลังจากนั้นจะได้นำเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในลำดับต่อไป ญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

ด้วย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้บริหารราชการแผ่นดิน ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้รัฐมนตรีในรัฐบาล และบุคคลแวดล้อมกระทำการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) แสวงหาประโยชน์จากการบริหารราชการ แผ่นดินอย่างกว้างขวาง บริหารราชการแผ่นดินไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมและขาดหลักธรรมาภิบาล ดำเนิน นโยบายด้านเศรษฐกิจล้มเหลว ขาดวินัยการเงินการคลัง ละเว้นและปล่อยปละละเลย ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ใช้กฎหมายให้เป็นไปอย่างถูกต้องรวดเร็วเป็นธรรมและทั่วถึง ในทางตรงข้ามกับบังคับใช้กฎหมาย โดยขาด ความเสมอภาค เลือกปฏิบัติเป็น ๒ มาตรฐาน จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่เคารพ หลักประชาธิปไตย ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง ทำลายระบบ ราชการ ขยายความขัดแย้ง แยกแยะในสังคมให้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ล้มเหลวในการแก้ปัญหาความมั่นคง ทั้งภายในประเทศและหาความสัมพันธ์และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กระผมได้ยื่นญัตติกราบเรียน ถึงพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี โดยส่งขปเพื่อประกอบ ญัตตินี้

ข้อ ๑ ไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนการตรากฎหมายและนโยบายที่ ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา กำหนดนโยบายการบริหารประเทศโดยขาดองค์ความรู้เบื้องต้นด้วยประสบการณ์เป็นผล ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินไม่ถูกต้อง ไร้ทิศทาง มิได้คำนึงถึงความจำเป็น และมีได้มุ่งแก้ปัญหาความ เดือดร้อนอันแท้จริงของพี่น้องประชาชนไร้หลักธรรมาภิบาล ประพฤติผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติโดยมีเจตนาพิเศษและเจตนาฉ้อฉลเพื่อเปิดช่องให้มีการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและรุนแรง ส่อไปในทางทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ด้วยการมีมติคณะรัฐมนตรีที่เอื้อ ประโยชน์ให้แก่การทุจริตในหลายโครงการ ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณอันมาจากภาษีของพี่น้องประชาชน ไปจากการทุจริตคอร์รัปชันดังกล่าวอย่างมหาศาล ทั้งทุจริตเชิงนโยบายและทุจริตแบบขายตรงจนเป็นที่กล่าว ขานกันโดยทั่วไปว่ารัฐบาลภายใต้การนำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีมีการทุจริตคอร์รัปชันมาก ที่สุดกว่ารัฐบาลที่ผ่านมา ไม่รักษาผลประโยชน์ของรัฐที่ควรจะได้รับตามกฎหมาย ทำให้รัฐสูญเสียรายได้ โดยมี พฤติการณ์เข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการใน หลายหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีและองค์กรในกระบวนการยุติธรรม มีเจตนาพิเศษไม่สุจริตเพื่อ

ประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น หรือของพรรคการเมืองอันมิใช่เป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการตามนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา หรือตามกฎหมายบัญญัติ กรณีการจัดเก็บภาษีอากรทำให้รัฐสูญเสียรายได้หลายหมื่นล้านบาทและทำให้ผู้ต้องหาหลุดพ้นความผิดจากนั้นยังไร้ซึ่งความรู้ความสามารถและสติปัญญาในการกำหนดนโยบายบริหารประเทศโดยต้องอาศัยงบประมาณแผ่นดินจำนวนมากเพื่อจ้างวานบุคคลภายนอกมาจัดทำนโยบายขายฝันให้กับรัฐบาล ทั้งที่โครงการเหล่านั้นมิเกิดประโยชน์ใด ๆ ต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเลยแม้แต่น้อย การเข้าสู่ตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีไม่เป็นไปตามทำนองคลองธรรม ยังคงความเป็นบุคคล ๒ สัญชาติ ดำรงสถานะความเป็นนายกรัฐมนตรีโดยไร้วุฒิภาวะความเป็นผู้นำพุดจาไม่มีสัจจะพุดในลักษณะเอาดีใส่ตัวเอาชั่วให้คนอื่นอยู่ตลอดเวลา ให้คนใกล้ชิดใช้ชื่อของรัฐเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล ส่งผลให้ความขัดแย้งในสังคมที่มีอยู่แล้วขยายวงกว้างออกไปอีก โดยไม่อยู่ในภาวะที่จะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดแก่สังคมได้

ข้อ ๒ จงใจใช้อำนาจหน้าที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่เคารพหลักประชาธิปไตยและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ใช้อำนาจละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง โดยสั่งการให้ทหารนำอาวุธสงครามเช่นฆ่าประชาชนจนเสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก บิดเบือนการใช้อำนาจโดยมิให้มีการชั้นสุตรพลิกศพตามกฎหมาย ใช้ชื่อของรัฐโฆษณาชวนเชื่อเพื่อใส่ร้ายป้ายสีประชาชนว่าเป็นผู้ก่อการร้ายและบิดเบือนการใช้อำนาจเพื่อปกปิดความผิดของตนเองและพวกพ้อง โดยการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นไปโดยถูกต้องและเป็นธรรม เสมอภาคมีการเลือกปฏิบัติที่เป็น ๒ มาตรฐาน ส่งผลให้เกิดวิกฤติศรัทธาในกระบวนการยุติธรรมอย่างรุนแรงแบบไม่เคยมีมาก่อน ไม่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลอื่น

ข้อ ๓ ทำลายระบบราชการโดยการแทรกแซงแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการโดยมิได้คำนึงถึงระบบคุณธรรมและความรู้ความสามารถ ปล่อยให้มีการแสวงหาประโยชน์จากการซื้อขายตำแหน่งของข้าราชการ ทำให้ข้าราชการที่ดีไม่มีเงินหมดโอกาสเจริญเติบโตในชีวิตราชการ

ข้อ ๔ ไม่ควบคุมให้มีการรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง เพื่อสนับสนุนเสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยดำเนินนโยบายบริหารประเทศด้วยการก่อหนี้้อย่างจำนวนมหาศาลโดยไม่ฟังเสียงทักท้วงของผู้เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดภาระหนี้สาธารณะสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ทำให้ประชาชนต้องแบกรับภาระหนี้จำนวนมาก ข้าราชการยังใช้เงินกู้ในโครงการต่าง ๆ อย่างสุรุ่ยสุร่ายและเกิดการทุจริตขึ้นอีกทั้งยังขาดความสามารถในการจัดหารายได้

ข้อ ๕ ไร้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน ดำเนินนโยบายแปลกประหลาดเพื่อหวังแทรกแซงกลไกตลาด ปล่อยให้ราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่จำเป็นสูงขึ้นและขาดแคลนจนกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ

ข้อ ๖ ดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ผิดพลาด ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง แทรกแซงกิจการภายในประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มิตรกลายเป็นศัตรู กระทบต่อความสัมพันธ์และการค้าระหว่างประเทศอย่างรุนแรง นำมาซึ่งความไม่เข้าใจ ความไม่ไว้วางใจของมิตรประเทศ ส่งเสริมสนับสนุนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดำเนินนโยบายต่างประเทศในลักษณะก้าวร้าว รุนแรง บ่มเพาะศัตรู และซัดศึกเข้าบ้านอยู่ตลอดเวลา

ข้อ ๗ ล้มเหลวในการปัญหาความรุนแรงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่สามารถปกป้องคุ้มครองชีวิตของพี่น้องประชาชน และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ ทั้ง ๆ ที่ทุ่มเททรัพยากรจำนวนมากแต่กลับเกิดเหตุรุนแรงมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดมาพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีที่เต็มไปด้วยปัญหาการทุจริตและประพฤติผิดหน้าที่ ส่อไปถึงทางทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อีกทั้งล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพ ไร้ทิศทาง ผิดพลาด บกพร่อง ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายจนประชาชนได้รับความเดือดร้อนอย่างกว้างขวาง หากจำทนหรือทนปล่อยให้ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินต่อไป ย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติและพี่น้องประชาชน ยากที่จะแก้ไขและเยียวยา กระผมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้มีรายชื่อท้ายญัตตินี้จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๘ เสนอญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ตามขั้นตอนและกระบวนการแห่งรัฐธรรมนูญ พร้อมกันนี้กระผมผู้เสนอญัตติ ขอเสนอชื่อ นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป ส่วนข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ จะนำเสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป อนึ่งก่อนเสนอญัตตินี้ กระผมได้ยื่นคำร้องขอถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อประธานวุฒิสภามาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว ปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาแนบท้ายญัตตินี้

(๒) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ด้วยรัฐมนตรีผู้มีรายนามในญัตตินี้ ได้บริหารราชการแผ่นดินล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา และไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนการตรากฎหมายที่จัดทำไว้ กำหนดนโยบายในการบริหารราชการในกระทรวง ทบวง กรมไม่ถูกต้อง ไร้ทิศทาง ไม่ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ลุแก่อำนาจ มุ่งใช้อำนาจตามกฎหมายพิเศษเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็นเพื่อลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนในทุกด้าน และซ้ำร้ายยังมุ่งหาประโยชน์โดยทุจริตจากการบริหารราชการแผ่นดินที่อ้างว่าเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายพิเศษในการปราบปรามประชาชนที่ชุมนุม ไม่ควบคุมให้มีการรักษาวินัยการเงิน การคลังเพื่อสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการทุจริตและความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดิน นอกจากนั้นยังไม่กำกับให้มีการประกอบกิจการให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม แต่จงใจจะเลยให้มีการจัดซื้อจัดจ้างใน

ลักษณะผูกขาดตัดตอนกักตุนสินค้า ทำให้ประชาชนผู้บริโภคเสียหาย และเกิดผลกระทบต่อโครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภค อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของพี่น้องประชาชนทำให้มีการผูกขาดโดยเอกชนอันอาจก่อความเสียหายแก่รัฐในหลายโครงการ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่คุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดล้มเหลวในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เข้าแทรกแซงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของพี่น้องประชาชน ทั้งยังหาประโยชน์จากองค์กรของรัฐ รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับสื่อของรัฐ และเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ไม่ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไม่สามารถแก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน โดยปล่อยให้ประชาชนต้องจำทนกับความยากลำบากในการดำรงชีวิตสินค้า อุปโภค บริโภคที่จำเป็นมีราคาสูงขึ้น และขาดแคลนไม่ใส่ใจความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชน มุ่งเน้นการเล่นการเมืองเพียงแบ่งประโยชน์ระหว่างกัน ซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างยิ่งต่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน การบริหารราชการแผ่นดินเกี่ยวกับนโยบายด้านการต่างประเทศล้มเหลว ไม่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ ทำให้กระทบต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว และกระทบต่อประโยชน์ของคนไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ หากปล่อยหรือยอมจำทน ให้บริหารราชการแผ่นดินที่มีทั้งกรณีทุจริตและประพฤติดัดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการบริหารงานที่ล้มเหลวและไร้ประสิทธิภาพต่อไป จะทำให้เกิดผลกระทบต่อประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน และประชาชนที่จะได้รับความเดือดร้อนเสียหายอย่างที่จะทำให้ความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนและประโยชน์สำคัญของแผ่นดินกลับคืนมาดังเดิมมิได้

ข้าพเจ้ากระผมผู้มีรายชื่อท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๖ ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๑๕๙ เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไว้วงใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลดังรายนามต่อไปนี้ ๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๓. นางพรทิชา นาคาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๔. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ๕. นายจตุติ ไกรฤกษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๖. นายชวรัตน์ ชาญวีระกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๗. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๘. นายศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ โดยที่รัฐมนตรี ตามรายชื่อลำดับชื่อ ๑ ถึง ๘ มีพฤติการณ์ที่ถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดบกพร่องต่อหน้าที่ราชการ จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง กระผมจึงได้แนบสำเนาคำร้องขอถอดถอนบุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่ง ได้ยื่นไว้ต่อประธานวุฒิสภามาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาด้วยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดบรรจุญัตติทั้ง ๒ นี้ให้สภา

ผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยด่วน และขอให้พิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนี้ ร่วมกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นญัตติที่ได้ยื่นไว้ในคราวเดียวกัน

นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย อภิปรายปิด
ญัตติการอภิปราย ดังนี้ อันดับแรก ผมใคร่กล่าวขอบพระคุณสมาชิก ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะ
ท่านประธานชัย ชิดชอบ ที่เราได้ช่วยกันสร้างมิติใหม่ให้การอภิปรายสภาในครั้งนี้ ข้อมูลเท่าที่ผมได้สดับ
ตรับฟังมา เท่าที่ได้รับฟังมา การประท้วงครั้งนี้โดยเฉลี่ยแล้วดูเหมือนจะน้อยกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา และด้วย
ความกรุณาของท่านประธานชัยที่เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางและแพร่หลายถึง ๔ วัน
สำหรับประเด็นเนื้อหาสาระของทั้ง ๒ ฝ่าย ผมนั่งเฝ้ามอนิเตอร์ (Monitor) ตลอด ตั้งแต่ชั่วโมงแรกจนถึงชั่วโมง
นี้ ผมภูมิใจที่การกล่าวหาการตอบโต้ข้อกล่าวหา เหตุผลในการหักล้างเป็นไปอย่างมีระบบและชัดเจนเป็น
ประเด็น ๆ ไป เพราะฉะนั้นจึงถือได้ว่าการอภิปรายนั้นตรงประเด็น ผู้ถูกอภิปรายก็ลุกขึ้นมาตอบส่วน
วิจารณ์ญัตติขึ้นอยู่กับผู้ฟังทางบ้านและประชาชนทั่วไป สิ่งสุดท้ายผมอยากจะทำว่านอกเหนือจากการเปิด
อภิปราย การดำเนินอภิปรายด้วยมิติใหม่แล้ว การปิดอภิปรายจะเป็นมิติใหม่อีกเช่นกัน เพราะนอกเหนือจาก
ข้อกล่าวหา ข้อโต้แย้ง ความคิดเห็นของท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ผมในฐานะของผู้เสนอญัตติอภิปราย
ก็จะต้องออกความเห็น และถ้าเป็นไปได้ในช่วงคำอภิปรายช่วงสุดท้ายของท่านนายกรัฐมนตรีท่านอภิสิทธิ์ เวช
ชาชีวะ ผมจะพยายามเสนอแนะในสิ่งที่คิดว่าเป็นประโยชน์ แล้วก็นำไปสร้างสรรค์ ไม่ว่าหลังจากนั้นท่าน
นายกรัฐมนตรีจะยังเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปอีกนานเท่าไรหรือผมจะขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีด้วยตัวเอง

หัวข้อแรกที่ผมต้องพูดก็คือเรื่องหนี้ ท่านนายกรัฐมนตรี ตกแต่งตัวเลข ตัดตอนตัวเลข ใครกันแน่
ที่พูดความจริง ผมยกตัวอย่างเพียง ๔-๕ ประเด็น ท่านพูดถึงหนี้สาธารณะ ๔.๓ ล้านล้านบาท เมื่อ
นายกรัฐมนตรีคนใหม่ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีสิ่งหนึ่งที่จะต้องรับโอนมาแน่นอนก็คือภาระหนี้สิน หนี้เหล่านั้น
เขาเรียกกันว่าหนี้สะสม วันที่ฟองสบู่แตก ต้มยำกุ้งทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยหายนะ นายกรัฐมนตรีที่เข้า
มาดำรงตำแหน่งในปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ คือท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ปฏิเสธไม่ได้ครับ วันนั้นคน
ไทยทุกคนรู้จักอักษรภาษาอังกฤษ ๓-๔ คำ ซึ่งไม่ยากได้ยินอีกเลยตลอดชั่วชีวิต คำแรกครับ ไอเอ็มเอฟ หนี้
มียาซาว่า หนี้เอิตีบี หนี้เวลด์แบงก์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นความโชคร้ายหรือเป็นภาระต้องทำงานหนักท่าน
นายกรัฐมนตรีทักษิณต้องรับภาระหนี้หนี้มา ถามว่าท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่าหนี้สะสมในสมัยยุคนายกรัฐมนตรี
ทักษิณเมื่อเทียบกับรายได้ประชาชาติ หนี้สาธารณะสูง ๕๔ เปอร์เซ็นต์ ผมอยากจะขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้
คิดว่าทำไมไม่มองมุมกลับบ้าง ถ้าผมจะมองสังคมในเชิงบวกและสร้างสรรค์ อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณใช้หนี้
สาธารณะต่อรายได้ประชาชาติได้รวดเร็วและสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ อัตราหนี้สาธารณะต่อรายได้มวลรวม
ประชาชาติลดลงจาก ๕๔ เปอร์เซ็นต์ลงไปถึง ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์จะบอกว่า ๒ ปีครึ่ง
ท่านนั่งคร่อมปีงบประมาณอยู่ ๓ ปี ท่านก่อให้เกิดหนี้สูงที่สุด ๑.๔๙ ล้านล้านบาท บัดนี้มันได้กลายเป็นโลโก้
(Logo) ประจำของท่านแล้ว เพราะท่านคือนายกรัฐมนตรีที่ก่อหนี้สูงในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ประการ
ต่อไป จะด้วยความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ แต่ไม่ตัดทอน ไม่ตกแต่ง งบประมาณการเงินปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๓ แล้วก็เป็น

๒๕๕๔ ท่านได้ก่อหนี้ด้วยตัวท่านเองและรัฐบาลของท่านสูงที่สุดในประวัติศาสตร์เท่าที่เคยมีมาตั้งแต่มีประเทศไทย เป็นอัตราหนี้ต่อปี ที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ยังไม่นับเงินกู้ไทยเข้มแข็งรวมเข้าไปอีก ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ประการต่อมา เมื่อมีหนี้ต้องจ่ายดอกเบี้ย ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นคนไทยจะชอบหรือไม่ชอบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ซึ่งจะเริ่มนับ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เราจะต้องเริ่มจ่ายดอกเบี้ยไม่นับรวมเงินต้น ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

เรื่องที่ ๒ เรื่องน้ำมันปาล์ม ใครกันแน่ที่พูดความจริงเพียงครั้งเดียว เป็นความจริงที่พูดเอาเพียงบางส่วนเป็นความจริงที่พูดแล้วได้ประโยชน์ ราคาน้ำมันปาล์ม ปาล์มหายไปจากตลาดปรากฏว่าอยู่ ๆ ทางกระทรวงพาณิชย์ ทางรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายน้ำมันปาล์มและท่านนายกรัฐมนตรีออกมากำหนดราคาเพดานสูงสุดให้จำหน่ายไม่เกิน ๔๗ บาท ท่านได้เอาเงินภาษีอากรของประชาชนอีกงวดละ ๙.๕๐ บาท บวกลงไปเพื่อชดเชยให้มันได้ ๔๗ บาท ผมเรียนประชาชน วันนี้ที่ท่านไปแย่งกันซื้อน้ำมันปาล์มอยู่ขวดละ ๔๗ บาท เงินภาษีอากรของประชาชนส่วนหนึ่งได้บวกลงไปเพื่อชดเชยส่วนต่างน้ำมันปาล์มขวดละ ๙.๕๐ บาท เพราะฉะนั้น น้ำมันปาล์มราคาที่แท้จริงวันนี้คือขวดละ ๕๖.๕๐ บาท ไม่ใช่ ๔๗ บาท ทุกขวดที่ประชาชนเข้าคิวรอซื้อด้วยความยากลำบาก ท่านได้ใบเสร็จออกมา ไม่ว่าจะจากห้างสรรพสินค้าหรือซื้อจากร้านค้าโชห่วยที่ปากซอยใบเสร็จ ๔๗ บาทนั้นมีเงิน ๙.๕๐ บาทของประชาชนโดยรวมเข้าไปชดเชยอยู่แล้ว ข้อที่ ๒ ท่านบอกว่าตอนนี้ปาล์มหลายราคาดีมาก กิโลกรัมละ ๗ บาท หรือเกินกว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ราคากลางของกรมการค้าภายในที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ราคาปาล์มหลายอยู่ที่เพียงกิโลกรัมละ ๔.๕๐ บาท สหพันธ์ผู้ปลูกปาล์มกำลังออกมาประท้วง และจะให้ท่านประกันราคาเช่นเดียวกับราคาข้าว ถ้าเขาได้เยอะเขามีความสุขเขาจะมาประท้วงกับท่านทำไม คำถามที่ค้างคาใจคนทั้งประเทศไทยก็คือว่าปาล์มน้ำมันราคาแพงแล้ว แต่ปาล์มหลายทำไมถูก ท่านบริหารจัดการอย่างกับประเทศนี้ ระบบการบริหารท่านอ่อนด้อย ท่านขาดประสบการณ์ วันนั้นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์พยายามจะอธิบายเรื่องปาล์มโอสลินและน้ำมันปาล์ม ปาล์มโอสลินชั้น ๆ เหนียว ๆ ขาว ๆ เขาเอาไปทำสบู่ เขาเอาไปทำแชมพู เขาไปทำน้ำมันทาผิว แต่น้ำมันปาล์มใส ๆ ที่เอามาทำนี่คือปาล์มที่เอามากินกัน คำตอบที่ชัดเจนที่นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ ถาม ยังไม่เคยได้ยินคำตอบที่ชัดเจนเลย และเรื่องนี้ได้รับคำยืนยันจากท่านอนุดิษฐ์แล้วว่านี่คือวิทยาศาสตร์ นี่ไม่ใช่มายากล และนี่ไม่ใช่การเมือง เพราะฉะนั้นท่านอนุดิษฐ์จะเชิญท่านรัฐมนตรีไปพิสูจน์เรื่องนี้ที่หน่วยงานทางวิทยาศาสตร์ของชาติในอนาคตอีกไม่กี่วันนี้ แล้วความจริงจะปรากฏ เรื่องสุดท้ายเกี่ยวกับน้ำมันปาล์ม มีข่าวดูเหมือนประหนึ่งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะลดราคาปาล์มลงมา ๕ บาท ตามข่าวเดิมบอกว่าช่วงอาทิตย์หน้าจะเปลี่ยนแปลง แต่ท่านอาจจะเปลี่ยนความคิดก็ได้สิ่งสุดท้ายประชาชนที่รักทุกท่าน มีการพูดถึงเรื่องกองทุนน้ำมันและการอุดหนุนน้ำมันดีเซลลิตรละ ๕ บาท ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ๕ บาทนี่เป็นการอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือคนจน รัฐได้เอาเงินบางส่วนของภาษีอากรราษฎรเข้าไปอุดหนุนน้ำมันปาล์มเนื่องจากบริหารงานผิดพลาดและล้มเหลว ถึงขวดละ ๙.๕๐ บาท แพงยิ่งกว่าน้ำมันดีเซล วันนี้ประเทศไทยไม่หายนะแล้วจะรอเมื่อไร

เรื่องต่อไป กองทุนน้ำมัน ท่านนายกรัฐมนตรีนี่เป็นประธาน บอกว่ากองทุนเหลือ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ข้อ ๑ ท่านมีหนี้อยู่ ๒ ก่อนที่ท่านไม่ได้ชำระ ก่อนที่ ๑ เป็นหนี้ที่เบ็ดเสร็จสมบูรณ์แล้ว และท่านยังไม่จ่าย ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท บวกด้วยหนี้ก่อนที่ ๒ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท เป็นหนี้ภาระกองทุนต่าง ๆ เจ้าหนี้รายใหญ่ที่สุดคือบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ๒ จำนวนรวมกัน ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท หนี้จะไม่มีวันสูญหายไปจากบัญชีงบดุลของกองทุนน้ำมันแน่นอน ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ต่อให้ท่านไม่ได้เป็นนายกรัฐมนตรีใน ๑-๒ เดือนข้างหน้า สิ่งที่สำคัญท่านปฏิเสธหนี้ที่จะตามหลอกหลอนท่านไปเรื่องกองทุนน้ำมัน ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ได้เด็ดขาด

ข้อต่อไป ในประเทศไทยปัจจุบันมีรถยนต์ที่จดทะเบียนเป็นรถ ๔ ล้อขึ้นไปรวมกันทั้งสิ้น ๑๑.๓ ล้านคัน เป็นรถเก๋ง ๔,๕๐๐,๐๐๐ กว่าคัน เป็นรถปิกอัพ (Pick Up) และรถแวน (Van) ประเภทอื่น ๆ ๖.๘ ล้านคัน คนมีรถเก๋งกับรถปิกอัพใครรวกว่ากัน หลายคน แนนอนคำตอบสามัญ รถเก๋งรวกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าตัดสินใจขึ้นน้ำมันเบนซิน ตัดสินใจปล่อยให้ น้ำมันเบนซินลอยตัวไปถึง ๔๘ บาทกว่าเพราะน้ำมันโลกมันแพง รถอีกประเภทหนึ่ง นั่นคือรถมอเตอร์ไซค์ ทั้งประเทศมีอยู่ทั้งหมด ๑๗,๒๐๐,๐๐๐ กว่าคัน รถมอเตอร์ไซค์ทั้งหมดใช้น้ำมันเบนซิน ซึ่งนายกรัฐมนตรีบอกว่าปล่อยให้ลอยตัวเพราะจะช่วยคนจน มอเตอร์ไซค์ ๑๗.๒ ล้านคัน รถเก๋ง ๔,๕๐๐,๐๐๐ คัน ปิกอัพและรถอื่น ๆ ๖,๘๐๐,๐๐๐ คัน รวม ๔ ล้อขึ้นไป ๑๑,๓๐๐,๐๐๐ คัน เพราะฉะนั้นนโยบายของท่านผิดพลาดล้มเหลวโดยสิ้นเชิงในเชิงพลังงาน ข้อต่อไป เงินกองทุนน้ำมันจะหมดอาทิตย์หน้า เหลืออยู่ไม่ถึง ๔,๘๐๐ ล้านบาท เดือนหนึ่งต้องใช้ ๙,๐๐๐ ล้านบาท เงินกองทุนน้ำมันท่านมีทางออกอยู่ทางเดียว กู้ โยงเงินเอาเงินจากที่ไหนก็ได้โปะเข้าไปจนกว่าการเลือกตั้งจะสิ้นสุด มิฉะนั้นท่านแพ้เลือกตั้งแน่นอน ข้อต่อไป เกษตรกร ชาวไร่ชาวนา ชาวนาที่ปลูกข้าว ปลูกมันสำปะหลังปลูกยางพารา ปลูกปาล์ม เกษตรกรต้องใช้เครื่องไถนา รถไถ เครื่องหว่านเมล็ดพืช ชาวนาต้องใช้เครื่องเกี่ยวข้าว เครื่องพ่นยาฆ่าแมลง เครื่องฉีดปุ๋ยเครื่องสูบน้ำ รถอีแต่นี่ ซึ่งมีเครื่องยนต์หลายประเภท รถพวกนี้ส่วนใหญ่ใช้น้ำมันอะไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านกำหนดยุทธศาสตร์พลังงาน ท่านไม่ได้ไปดูแลเขาเลย แถมยังไปทำทุกซ์แสนสาหัสให้เขาอีก ข้อต่อไป เรื่องข้าว สตีจอกข้าว ตอนผมเข้ามาเป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มี สตีจอกข้าวอยู่ ๒,๑๐๐,๐๐๐ ตัน สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีถามผมคือทำไมไม่ขาย หวงเอาไว้ทำไม บริหารผิดพลาดใช้ใหม่ และคำถามที่สำคัญราคาข้าวที่ผมบอกว่าสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ท่านบอกว่าท่านมีขวัญโชค ดี โชคช่วย ตลาดโลกมันดี ท่านเกาะกระแสโลก ท่านยังปรามาสผมอีกว่าก็เพราะบริหารห่วยแตกอย่างไร ท่านบอกว่าผมบริหารไม่สำเร็จอย่างไร ล้มเหลว ผมจึงถูกย้ายไปนั่งกระทรวงอุตสาหกรรม วันนี้อาจจริงจะปรากฏอยู่ในสภาแห่งนี้ เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์โลก ประเทศไหนมีน้ำมันดิบประเทศนั้นคือเจ้าโลก และเป็นเศรษฐกิจ ตะวันออกกลางจากทะเลทรายกลายเป็นประเทศมหาเศรษฐีน้ำมัน มีน้ำมันดิบเยอะ นับตั้งแต่ปี ๒๐๐๐ ตลอด ๑ ทศวรรษ ๑๐ ปี และตอนนี้ต่อไปมันเป็นเรื่องที่ภูมิภาคเอเชียของประเทศไทย เพราะนั่นคือวงจรแห่งอาหารและห่วงโซ่อาหาร ไทยที่เป็นแหล่งผลิตอาหารจะต้องมีคั้งและเป็นมหาเศรษฐี แต่ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่ได้เข้าใจเรื่องเหล่านี้ ท่านกับผมอาจจะเรียนหรืออ่านตำราหรือเรียนตำราเศรษฐศาสตร์กันคนละสำนัก คนละเล่ม ฟู้ด ไซเคิล(Food Cycle) ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกข้าว ปลูกข้าวสูงสุดเป็น

อันดับ ๑ ของโลกมาตลอดช่วงกัปปัซัซกัลปั ปีหนึ่งเราส่งข้าวออกปีละ ๑๐ ล้านตันหรือเกินกว่า ๓ อันดับต้นของโลกครับ ๑. ประเทศไทย ๒. ประเทศเวียดนาม ๓. ประเทศอินเดีย แนนอนที่สุดครับตามหลักเศรษฐศาสตร์ ความต้องการ ดีมาน (Demand) ซัฟฟลาย (Supply) อุปสงค์หรืออุปทานคนเกิดขึ้นเพิ่มปริมาณทุกวัน ๆ วันนี้ ๖,๐๐๐ ล้านคน ๗,๐๐๐ ล้านคน สิ่งที่เขาต้องการ คืออาหาร แต่ปรากฏสิ่งที่เกิดขึ้นคือ เราสามารถกำหนดราคาข้าวได้เช่นเดียวกับประเทศผู้ผลิตน้ำมันดิบ ทำไมเราไม่ถามตัวเองเราดี ๆ ประเทศค้าน้ำมันดิบกลุ่มโอเปค (OPEC) มีเป็นสิบ ๆ ประเทศถึง ๒๐ ประเทศเขายังสมานสามัคคีและทำได้ แล้วโดยเฉพาะในปี ๒๕๕๑ มีอยู่ ๓ ประเทศเท่านั้นที่ส่งออกข้าวเป็นหลัก และประเทศไทยส่งออกถึง ๑๐ ล้านตัน ข้อ ๑ ในสมัยท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ราคาข้าวเปลือกข้าวเจ้าอยู่ที่ ๔,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาทต่อเกวียน หรือพุดง่าย ๆ ราคารับจ่านำรับซื้อโดยรัฐ ๖,๐๐๐ บาทต่อเกวียน มาสมัยผม ผมคาดการณ์ตลาดล่วงหน้าได้ผมจึงกล้าออกมาฟันธงล่วงหน้าเลยว่าราคาส่งออกจากสมัยท่านสุรยุทธ์ ๘,๐๐๐-๙,๐๐๐ บาท ไม่เกินจะกลายเป็นทะเล ๓๐,๐๐๐ บาทต่อเกวียน ผมกำลังเอาเครดิตทั้งชีวิตผมขึ้นมาเดิมพัน ถ้าผมบอกว่า ๘,๐๐๐-๙,๐๐๐ บาท แล้วมันไปไม่ถึง ๓๐,๐๐๐ บาท ที่ผมแกลงข้าวออกไปที่ตึกนารีสโมสรรชีวิตผมจะเหลือไหมครับ เกียรติภูมิทั้งชีวิตผมจะไม่เหลือเลยจนถึงวันนี้ เรื่องนี้ทำไมท่านไม่ให้เครดิตกับผมทำไมท่านถึงไม่ให้ยกย่องถึงความกล้าหาญของผม ผมกล้าออกมาบอกล่วงหน้าครับ ข้าวสาร ๘,๐๐๐-๙,๐๐๐ บาท พ่อแม่พี่น้องชาวนา ข้าวเปลือก ๔,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาท อย่าขายอย่าไปตกเขี้ยว อย่าขายล่วงหน้า ไม่มี ปีนี้เดี่ยวจาก ๘,๐๐๐ บาท ๙,๐๐๐ บาท จะเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท จะเป็น ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท ผมกล้าพูด ทำไมไม่ให้เกียรติผมแม้แต่น้อย ข้าว ๓ ตัวเลข ๑. สมัยท่านสุรยุทธ์รับจ่านำ รับซื้อ ๖,๐๐๐ บาท สมัยผม ผมบอกว่าอย่าขายต่ำกว่า ๑๔,๐๐๐ บาท แล้วมันเป็นเช่นนั้นจริง ๆ ครับท่านประธาน ชาวบ้านเขาบอกว่าผมขายข้าวเปลือกเจ้าได้ ๑๔ บาท ๑๕ บาท ๑๖ บาทต่อกิโลกรัม นั่นแปลว่าเกวียนละ ๑๔,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท ๑๖,๐๐๐ บาท แล้วที่สำคัญ คนอีสาน ๒.๑ กว่าล้านไร่ ฟุงกุลาร้องไห้มีความสุขที่สุดในชีวิตเพราะเขาขายข้าวหอมมะลิได้ ๑๙,๐๐๐-๒๓,๐๐๐ บาทต่อเกวียน กิโลกรัมละ ๑๙ บาทถึง ๒๓ บาท นั่นคือปีทองของชาวนา

อีกประเด็นหนึ่ง ท่านบอกว่าผมบริหารข้าวไม่เป็น เอาข้าวไปเก็บสต็อกไว้ตั้ง ๒,๑๐๐,๐๐๐ ตัน ท่านอยากรู้เบื้องหลังไหมครับอะไรเกิดขึ้นกับสังคมนี้ ประเทศนี้ และสำหรับนักการเมืองบางกลุ่ม พ่อค้าบางกลุ่ม ประการแรก ถ้าผมอยากได้เงิน รับซื้อมาจากชาวนา ๖,๐๐๐ บาท ผมประกาศขายสัก ๑๐,๐๐๐ บาท หลิวตาสักข้างหนึ่ง เปิดประมูลไป คนแย่งกันซื้ออตุลุดผมทำถูกต้องไหม ตามระเบียบถูก แต่สิ่งที่จะเกิดขึ้นคืออะไร ซื้อไป ๑๐,๐๐๐ บาท วันนี้เซ็นสัญญา ไม่ต้องทำอะไรครับ แค่อินวอยซ์ (Invoice) อย่างเดียวไปที่ท่าเรือคลองเตย ราคาเอฟโอบี ไพร์ซ (FOB Price) สูงถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท จะไปค้าขายอะไรร้ายที่สุดเท่านี้ ลงทุนวันนี้ ๑๐,๐๐๐ บาทยังไม่ต้องจ่ายเงินเลย เซ็นสัญญาอย่างเดียวตะกระทรวงพาณิชย์ ออกส. ออกก. ไว้ก่อน กำไรทันที ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท ถ้าผมเป็นคนเห็นแก่เงิน ผลประโยชน์เข้ากระเป๋าผมเป็นพันเป็นหมื่น ล้านบาทแต่ที่ผมไม่ทำ ผมมีเหตุผล ข้อ ๑ ข้าว ๒.๑ ล้านตัน ข้าวถือเป็นยุทธปัจจัย คือชีวิตของคนไทยทั้งประเทศ ผมถามนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าผมตัดสินใจเอาข้าว ๒.๑ ล้านตันมา

ประมาณขายเหมือนที่ท่านทำกันอยู่ ท่านสต็อกข้าวเท่าไรท่านก็เก็บระเบิดเวลาไว้ให้ชานาเท่านั้น ท่านสต็อกไว้ถึง ๖,๐๐๐,๐๐๐ กว่าตัน ข้าวชานาปลูก ๔ เดือนกำลังจะสุกที่ไร่กระทรวงพาณิชย์ประกาศเอาข้าวออกมาประมาณทันที ทำไม่หรือครับ ข้าวชานากำลังจะสุก ถ้าท่านเป็นชานาท่านจะมีแรงไปต่อกรกับอำนาจรัฐหรือครับ ซิโล (Silo) ก็ไม่มีเก็บ ฝนตกมาก็ข้าวขึ้น ความชื้นเกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์พอค้าคนกลางก็กดหัวจากราคาลงไป ทำไม่มันเกิดเป็นชานาไทยชีวิตมันต้องบดขบอย่างนี้ ผมยืนยัน ๒,๑๐๐,๐๐๐ ตันที่ไม่ขายค่านึงถึงเหตุผลชัด ตรงประเด็น คือ ๑. เก็บไว้เป็นสต็อกของรัฐถ้าเผื่อแห้งแล้งขาดแคลนอาหาร นายบัน คีมูล เลขาธิการสหประชาชาติบอกว่าข้าวจะหมด วันที่ผมเป็นรองนายกรัฐมนตรีผมเยือนประเทศอินโดนีเซีย ประเทศอินโดนีเซียวางออร์เดอร์ (Order) ทันที ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัน ทุกประเทศมาหมด เอานี้ไว้เสียบึ่งเดียว ๒,๑๐๐,๐๐๐ ตัน ไม่ครณามือ แต่ผมไม่ต้องการผลประโยชน์อย่างนี้ ข้าวนี้ต้องเก็บให้คนไทยได้กิน เราจะอับอายขายหน้าเขาไปทั่วโลกถ้าประเทศที่ปลูกข้าวแล้วส่งออกข้าวได้เป็นอันดับหนึ่งแล้วคนไทยอดข้าวตายเหมือนเช่นต้องมาแย่งกันซื้อน้ำมันปาล์ม ๒. ข้าวถุง ข้าวขึ้นราคาจากเกวียนละ ๘,๐๐๐ บาท ๙,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๓,๕๐๐ บาท คือข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ข้าวหอมมะลิทะเล ๔๐,๐๐๐ บาท เกิดอะไรขึ้น พอค้าข้าวถุงบางคนสมคบกับข้าราชการบางคน สมคบกัน ตรงนี้ก็คือความบดขบของสังคมไทย เอาข้าวถุงหายไปจากตลาด ราคา ๑๒๐ บาท ชิดราคาใหม่ครับหน้าด้านๆ ดื้อ ๆ ออกมานี่เอาสีเมจิก (Megic) เขียน จาก ๑๒๐ เป็น ๑๕๐ บาท ๑๕๐ บาท ชิดใหม่อีก ยังกำไรไม่หน้าใจเป็น ๒๐๐ บาท ๒๐๐ บาทยังไม่หน้าใจเป็น ๒๕๐ บาท ต้นทุนอยู่ที่เท่าไร ๑๒๐ บาทก็กำไรจนไม่รู้จะกำไรเท่าไรแล้ว แล้วเอาไปชิดสีเมจิกดื้อ ๆ ออกมาขาย ๒๕๐ ผมไม่ยอมแน่นอน จะขเงินมาให้เท่าไร ผมไม่มีกั้มหัวให้ครับสิ่งที่เกิดขึ้น ท่านเป็นหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ท่านถามว่าท่านมีขวัญคิดอะไรอยู่ ทำไมทำข้าวถุงออกมาละ ๑๐๐,๐๐๐ ถุง ๒๐๐,๐๐๐ ถุง ๓๐๐,๐๐๐ ถุง ผมจำเป็นต้องทำครับ ต้นทุนรับจ่านามา ๖,๐๐๐ บาท ต้นทุนอยู่ที่ถุงหนึ่ง ๘๓-๘๕ บาท อคส. บรรจุถุงแล้วต้นทุน ๘๕ บาท ผมขออนุมัติจำหน่ายให้ประชาชนในราคา ๑๒๐ บาท เหตุผล ข้อ ๑ เพื่อจะตัดหลังพอค้าบางคนเอาเปรียบประชาชน แต่ข้อ ๒ ถามว่าผมจะมาเอาเปรียบประชาชนหรือครับ ๘๕ บาทและเป็น ๑๒๐ บาท กำไร ๓๕ บาท ไม่มีครับ ผมขอให้เก็บเงินนี้เป็นกองทุนพิเศษเพื่อจะทำให้ข้าวชานาอีกปีหนึ่ง ๑๔,๐๐๐ บาทเท่าเดิม ไม่ว่าตลาดโลกจะเป็นเช่นไร วันที่ผมกล่าวลาข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ผมบอกว่าผมภูมิใจในชีวิต ผมอาจจะป็นรัฐมนตรี ๑ ในจำนวนที่ไม่มากนักที่ก้าวออกจากกระทรวงพาณิชย์อย่างสะอาด โปร่งใส สิ่งสำคัญที่สุดเมื่อวันอภิปรายครั้งก่อนผมอ้างถึงดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี เรื่องจีดีพี (GDP) และผมว่าอาจารย์เป็นกูรู (Guru) ทางเศรษฐศาสตร์ จีดีพีมีค่าเท่ากับเอ็กซ์บวกเอฟเอ็กซ์ลบเอ็มอะไรแล้วแต่ วันนี้ผมขออนุญาตอ้างคำพูดของท่านอีกทีหนึ่ง ถ้าไม่จริงให้ท่านลุกขึ้นประท้วงแล้วก็บอกว่าพาดพิง ผมไม่เคยพูดอย่างนั้นะครับ ตรงนี้ครับ ห้องกาแฟครับผมเป็นมิตรไมตรีกับทุกคน ประนีประนอมครับ ผมเดินเข้าไป ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ก็อยู่ท่านสัมพันธ์ ทองสมัคร ก็อยู่ ผมขออนุญาตนะครับที่ผมเอ่ยชื่อท่าน ผมยืนยันเป็นทางที่ดีแน่นอน อยู่ ๆ ท่านไตรรงค์ สุวรรณคีรี เป็นรองนายกรัฐมนตรีและท่านก็เดินเข้ามา บุคลิกจำเพาะของท่านคือเสียงดังครับ พูดที่ได้ยินไป ๓ บ้าน ๘ บ้าน ท่านตะโกนโหวกเหวกเลยอ้อ ท่านรอง

นายกรัฐมนตรีมีขวัญผมพูดอะไรให้ท่านฟังอย่างท่านจะได้มีความสุข ผมเป็นรองนายกรัฐมนตรีนี่เขาใช้ให้ผมไปตรวจสอบท่านทุกละเอียดนี้ ทุกกระเปียดนี้ ท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ท่านเป็นรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมผมยอมรับว่าท่านมีขวัญสะอาดจริง ๆ จริงไหมครับท่าน ไตรรงค์ สุวรรณคีรี นั่นคือความสุขครับ ความสุขที่ผมภูมิใจ

ประการสุดท้ายเรื่องข้าว ท่านนายกรัฐมนตรี ผมคิดไม่เหมือนท่าน แล้วท่านก็คิดไม่เหมือนผมแน่นอน สิ่งหนึ่งที่ผมจะต้องคิดทบทวนละเอียด ท่านบอกว่าท่านเปลี่ยนจากจำนำไปเป็นประกันท่านภูมิใจ ท่านบอกว่าผมจะป้องกันการคอร์รัปชัน ผมขอพูดในวิถีทางของผมนะครับ จำนำ ประกัน หรือจะอีกสักกี่ร้อยระบบ ถ้าคนมันจะโกง คนมันจะชั่ว มันก็จะเกิดการรั่วไหล ถ้าท่านโชคดีได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมเตือนท่านเลยว่าสิ่งที่ท่านกำลังผิดพลาดอย่างมหาศาลตอนนี้ก็คือถ้าระบบเดิมรับจำนำ ก็คือชาวนาเอาข้าวมาขายให้รัฐ สิ่งของรัฐจะได้ก็คือข้าวเอาไว้ในสต็อก ท่านแก้ปัญหาเรื่องภัยแล้งความยากจน ท่านช่วยประชาชนและท่านแก้ปัญหาทุกขภัยพิบัติ เช่น ที่เราส่งข้าวไปช่วยประเทศญี่ปุ่นวันนี้ แต่ถ้าท่านบอกท่านประกัน แล้วท่านไม่มีอะไรเลย อยู่ ๆ ท่านเอาเงินไปแจกชาวบ้าน ท่านจะจับแต่อากาศ ผมถามคำถามด้วย ๒ คำถามง่าย ๆ แล้วสต็อกของรัฐและเพื่อความมั่นคงละครับ คนไทยจะเอาข้าวที่ไหนกิน ถ้าเกิดปีนี้น้ำท่วม น้ำแล้ง แมลงลงแล้วไม่มีข้าวเลย ท่านคิดว่าท่านทำถูกหรือเปล่า นี่คำถามที่ ๑

ข้อ ๒ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตกลงที่เราไปเปลี่ยนระบบเชาหนี ที่เราว่าแน่นักแน่นหนา เราประกันราคาข้าวนี้เราเอาเงินภาษีอากรราษฎรก็ همینหรือก็แสนล้านบาทเข้าไปเสียตรงนี้ แล้วประเทศนี้ได้อะไรกลับคืนมาไหม เราคิดผิดหรือเปล่า ไปฆ่าตัวตายกันเถอะ ผมยืนยันท่านอีกครั้งหนึ่งนะครับท่านคิดเรื่องนี้ผิด ถ้าท่านคิดว่าท่านทำถูก แล้วท่านมาอ้างชาวนาบางคน พ่อค้าบางคนที่สมคบแล้วได้ประโยชน์จากการประกันราคาข้าว ท่านคิดผิดแน่นอน สิ่งที่สำคัญที่สุดถ้าชาวนามีความสุขจริงตามทฤษฎีและแนวคิดของท่าน วันนี้จะไม่มีข้าวชานาออกมาประท้วงท่านอีก วันนั้นผมก็เตือนท่านแล้วท่านแถลงนโยบายความสำเร็จอันรุ่งโรจน์ของประเทศไทยด้วยตัวเลขจีดีพี โกรท (Growth)เท่าไร ท่านบอกผมว่าอย่าพูดตัวเลข แต่ท่านพูดตัวเลข ขณะที่ท่านกำลังพูดว่าสำเร็จ ๆ แล้วก็สำเร็จ ชาวนา ๒๒ จังหวัดออกมาประท้วงเทข้าว เขาขายข้าวได้ราคาจริง ๕,๗๐๐ บาทต่อเกวียน ข้าวเปลือก ข้าวเจ้า ลองเอาเครื่องคิดเลขขึ้นมากด ๑๐,๐๐๐ บาท ลบด้วย ๕,๗๐๐ บาท เงินอีกเกวียนละ ๓,๐๐๐ กว่าบาท แล้วท่านรับประกันที่ล้านเกวียน ท่านจะใช้เงินประชาชนอีกกี่หมื่นก็แสนล้านบาท แล้วเงินอื่นล่ะ ตรงนี้มันถึงย้อนกลับไปภาพใหญ่ ผมจะบอกท่านว่า ๑.๔๙ ล้านล้านบาทคือหนี้สูงที่สุดในประวัติศาสตร์ที่ท่านก่อเอาไว้

ข้อต่อไป เรื่องโทรศัพท์ ๓ จี ถ้าผมจำไม่ผิดดอกเตอร์สุรพงษ์ออกมาถามเรื่อง ๓ จี อธิบาย ๆ เป็นเรื่องที่ผมฟังแล้วอภิมหาแล้วผมกล้าทำเลย ส.ส. ในห้องนี้เกือบทั้งหมด ถ้าท่านรู้เรื่อง ๓ จี เท่ากับท่านรัฐมนตรี ผมชมว่าเก่ง แต่เป็นไปไม่ได้แต่ผมจะถามด้วยคำถามพื้นฐานแล้วรัฐมนตรีก็ไม่ต้องลุกมาตอบ ท่านไม่มีสิทธิตอบแล้ว ข้อ ๑ มันแปลกใหม่หลังอภิปราย กสทช. มติอะไรแปลก ๆ ตอนนี่ เพราะถูกอภิปรายใช้ใหม่

เพราะฉะนั้นผมยืนยันกับท่านประธานครับการอภิปรายวันนี้ไม่ได้สูญเปล่าใด ๆ ทั้งสิ้น ข้อ ๒ กสทช. ออกมติ มาว่า การทำสัญญา กสท. กับบริษัท ทูร์ เรื่องโทรศัพท์ระบบ ๓ จี ชัดต่อกฎหมาย มาตรา ๔๖ วรรคสอง ข้อ ๓ ผลกระทบต้องเกิดกับผู้ใช้โทรศัพท์ระบบซีดีเอ็มเอ ฮัทช์ (CDMA Hutch) และลูกค้าบริษัท ทูร์ ไม่มากนักน้อย อันนี้คือเรื่องจริง นี่คือการสารครับ ไม่มีเล่นสำหรับสำนวน ข้อ ๔ ระบบโทรศัพท์ ๓ จี คนไทยได้ใช้ช้านอน ช้า ขนาดไหน คนสาธารณรัฐประชาชนลาวหรือ สปป. ลาว ได้ใช้โทรศัพท์ระบบ ๓ จี ก่อนคนไทย ด้วยการ บริหารงานของนายกรัฐมนตรือภิสิตธิ์ เราจะได้ใช้โทรศัพท์ ๓ จี ซ้ำกว่าประเทศกัมพูชาหรือเขมร เราเป็นอะไร ไป เราเคยเป็นที่เอื้อยักษ์ใหญ่ของเอเชียอาคเนย์ไม่ใช่หรือ ไหนเรอบอกว่าเทคโนโลยีเราทันสมัยที่สุด ใครจะ รับผิดชอบผลของตัดสินใจในครั้งนี้ คำถาม ทำไมไม่ศึกษาข้อกฎหมายให้ชัดเจนเสียก่อน ก่อนที่จะออกที่โออาร์ ก่อนจะเซ็นสัญญา คำถาม ทำไมปล่อยให้ดำเนินการไปแล้วค่อยมาเก็บมาแก้ที่หลังมตินี้ท่านไม่เอาเขาหรือ ครับ ผมพูดได้ประโยชน์ง่าย ๆ เสีย เสีย แล้วก็เสียครับ ข้อต่อไป ท่านจะโทษใคร ใครจะรับผิดชอบ คน ๖๐ กว่า ล้าน ได้ใช้เทคโนโลยีที่ช้ากว่าเขา ทุกวันนี้ค้าขายเราก็แข่งกับเขาไม่ได้ เทคโนโลยีการสื่อสารก็สู้เขาไม่ได้ อีก ความผิดอยู่ที่ใคร นี่คือการบริหารที่ล้มเหลวโดยแท้ ท่านนายกรัฐมนตรือภิสิตธิ์ เวชชาชีวะ ท่านคือผู้บริหาร นโยบายที่ล้มเหลว

ข้อต่อไป จากการอภิปรายของผู้อภิปรายและเพื่อนร่วมพรรคของผม เขาถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์บอกว่า ตกลงใบจอง น.ส. ๒ ท่านไปเอามาก็ร้อยไร่ คำตอบที่ได้รับกลางสถานี คือท่านตอบบอกว่า ท่านไปซื้อใบจอง น.ส. ๒ มาจากประชาชน อันนี้คือคำตอบที่ถูกต้องใช่ไหม ข้อ ๒ ใบจอง น.ส. ๒ ที่ทางราชการนำมาแจกจ่ายประชาชนภายใต้พื้นที่ของป่าดงพระพาย อำเภอกาญจน จังหวัดนครพนม นั้นเป็นการจัดสรรที่ดินให้ราษฎรผู้ยากไร้เข้าไปทำมาหากิน ไม่มีข้อกฎหมายใด ๆ ยกเว้นให้จำหน่ายจ่ายโอน ทั้งสิ้นแม้แต่ข้อเดียว ดังนั้น ส.ส. คนที่อยู่ใกล้ ๆ เขาบอกเอ่ยชื่อรัฐมนตรี ประเด็นความผิดออกไปให้ชัดเจน ผม จะถามที่ท่านต้องการนะครับ รัฐมนตรีท่านนั้นคือ นายศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ข้อ ๓ ดังนั้นจากข้อ ๑ จากข้อ ๒ ท่านรัฐมนตรีไม่ได้เป็นญาติโกโหติกาใด ๆ ทั้งสิ้นกับผู้ที่ท่านไปซื้อ น.ส. ๒ เขามา ท่านจึงสมควรจะมีความผิดในอนาคตอันใกล้แน่แน่นอน ถ้ากระบวนการของกฎหมายโปร่งใส และธรรมาภิบาลที่แท้จริงและกฎเหล็ก ๙ ข้อของท่านนายกรัฐมนตรือภิสิตธิ์ เวชชาชีวะได้ทำงานอย่างเป็น กลไก ท่านต้องจัดการเรื่องนี้ให้ประชาชนทั่วประเทศได้เห็นเป็นแบบอย่างมิเช่นนั้น ที่ดินของประชาชนที่ถูก จัดสรรไปเพื่อผู้ยากไร้จะเกิดปัญหาดังเช่นกรณีศึกษานี้เป็นต้นครับ

กรณีต่อไป กรณีการจัดซื้อหั่วรถจักรดีเซลไฟฟ้า ๗ หัว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านโสภณ ชาร์มย์ ข้อ ๑ การออกสเปคที่โออาร์เพื่อการเปิดซองประมูล มันเป็นการออกสเปคที่ไปได้ประโยชน์ กับบริษัทเอกชนรายหนึ่ง และมีปัญหาแน่นอน ที่สำคัญที่สุดคือการประมูลได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ลงแล้วโดย เงื่อนไขของกฎหมาย แต่ข้อ ๒ หลังจากที่ฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติอภิปรายถอดถอนและไม่ไว้วางใจเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ก็มีเหตุการณ์ที่ ๓ ซึ่งกลายเป็นเหตุการณ์ประหลาดและผิดปกติ คณะกรรมการมีการ ยกเลิกการประกวดราคาแบบกะทันหัน เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ทำให้ผู้ได้การประมูลเสร็จสมบูรณ์แล้วไม่สามารถ

เซ็นสัญญาการซื้อขายได้ เรื่องนี้ไม่ต้องมีใบเสร็จ ตระกะ เหตุและผลง่าย ๆ จะตอบท่านเองว่าท่านได้ตัดสินใจอะไรลงไป อย่าว่าแต่รัฐมนตรีเลยครับ รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี ท่านต้องตอบคำถามได้ ไม่ว่าจะเวลานั้นจะผ่านไปกี่วัน ก็เดือน ก็ปีว่า ณ ชั่วโมงนั้นท่านตัดสินใจเช่นนั้นทำไม แล้วท่านลุกขึ้นมายกเลิกการประกวดราคานี้ทำไมโดยไม่มีเหตุผล ท่านต้องไปให้การที่ ป.ป.ช. แน่แน่นอน และเรื่องนี้ได้มีการยื่นถอดถอนและยื่นเอกสารเพื่อสำรวจความผิด เป็นความสามารถ ท่านต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวและพยานหลักฐานทั้งหมดในการตอบ

ข้อต่อไป เรื่องเช็คช่วยชาติ เกี่ยวกับบรายได้ประชาชน ข้อ ๑ ท่านจ่ายเช็คช่วยชาติไม่ถูกกลุ่มถูกคน นิยามความยากจนของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดรายได้ของบุคคลที่ยากจนที่สุดของประชาชน ๖๗ ล้านคนไว้ว่า ๕๓ บาทต่อวัน ไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาทต่อเดือน ประเทศไทยมีคนยากจน ๕,๓๐๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นเช็คช่วยชาติท่านเอาไปแจก ๒,๐๐๐ บาทให้กับคนงานที่อยู่แรงงานในระบบ และมีเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาทลงไป ท่านล้มคน ๕,๓๐๐,๐๐๐ คน คนเหล่านั้นไม่มีบ้านอยู่ ไม่มีทรัพย์สินที่ดินทำกิน ไม่มียานพาหนะ อยู่ในชนบท อยู่ในพื้นที่ภาคอีสานถึง ๕๘ เปอร์เซ็นต์ อยู่ในภาคเหนือ ๒๖ เปอร์เซ็นต์ และมีอาชีพเป็นเกษตรกรถึง ๕๓ เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขที่เจ็บปวดรวดร้าวที่สุด เป็นหนี้ยู่ถึง ๕๕ เปอร์เซ็นต์ของประชากรเหล่านั้น ชีวิตเลือกเกิดไม่ได้ถ้าเลือกเกิดได้ไม่มีใครอยากเป็นคนจนและไม่อยากเป็นคนกลุ่มที่จนที่สุดของประเทศผมฝากท่านรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ดูแลเอาใจใส่เขา ถ้าครั้งหน้าท่านมีโอกาสแจกเช็คช่วยชาติอีก คน ๕,๓๐๐,๐๐๐ คนต้องได้รับเบี้ยยังชีพคนชรา ขอชื่นชมครับขอชื่นชมจริง ๆ ที่ท่านตัดสินใจทำ แต่ผมก็ต้องพูดความจริงกับประชาชนครับ รัฐบาลซึ่งผมได้นั่งอยู่เพียง ๗-๘ เดือน ถึง ๙ เดือน คิดเรื่องนี้ครับผมไม่ได้อยู่ต่อจนสำเร็จลุล่วง แต่ผมก็มีสปิริต (Spirit) ที่จะชื่นชมท่านว่าท่านทำดี ผมฝากนะครับ คุณปู่คุณย่า คุณตา คุณยาย วัฒนธรรมประเพณีของคนไทยและคนตะวันออกเราดูแลเกื้อกูลผู้สูงอายุ ถ้าจำเป็น ถ้าทำได้ ท่านไปทอนเงินส่วนอื่นอีก โปะให้ เพราะฉะนั้นผมเตือนท่านนะครับฐานข้อมูลที่สำคัญ ข้อ ๑ คนไทย ๖๗ ล้านคนที่อายุเกิน ๖๐ ปีมีอยู่ถึง ๘,๐๐๐,๐๐๐ กว่าคน คนไทยที่อายุเกิน ๗๐ ปี ๓.๔ ล้านคน และประชากรสุดท้าย คนไทยที่อายุเกิน ๗๕ ปีมีอยู่ถึง ๑.๘ ล้านคน ใครบอกว่ายี่งแกยี่งใช้เงินน้อย ไม่จริง ผมฝากท่านนายกรัฐมนตรี นะครับ คนแก่ที่อายุเกิน ๗๕ ปี ๑.๘ ล้านคนตรงนี้ต้องการการเยียวยาดูแลเป็นพิเศษ จะ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค จะบัตรทองรักษาฟรีตรงนี้ต้องลงไปดูแล คนพิการด้วย

ข้อต่อไป ท่านต้องรู้จักคำว่าความยากจน สิ่งเหล่านี้เป็นความจริงที่เจ็บปวด ประเทศไทยมี ๗๖ จังหวัด ประชาชนไทยทั้งประเทศเราสงสารคนอื่นเขา แต่ท่านลองดูนะครับ จังหวัดที่มีรายได้ไม่ว่าเศรษฐกิจหรือรายได้จนถึงจนที่สุดไม่มีจะกิน ไม่มีเสื้อผ้าจะใส่ ไม่มีบ้านจะอยู่ จังหวัดศีรสะเกษครับ มีรายได้ต่อหัวต่อคน ๒,๘๒๖ บาท จนที่สุดของประเทศไทย จังหวัดที่จนรองลงมาคือจังหวัดหนองบัวลำภู ๒,๘๗๔ บาท จังหวัดที่จนรองมาอีกคือจังหวัดอำนาจเจริญ ๒,๙๒๖ บาท จังหวัดนครพนมแตะ ๓,๐๐๐ บาทเป็นจังหวัดแรก คือ ๓,๐๐๒ บาท นอกนั้นอาการหนักพอกันจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานีเมื่อเทียบกับ

๑๒ จังหวัด รายที่สุดมีรายได้ต่อหัวต่อคนต่อเดือน ๓,๔๘๔ บาท ๑๒ จังหวัดในภาคอีสานท่านต้องลงไปช่วย
ด่วน

สิ่งที่ผมต้องการพูด ๒ ประเด็น ข้อ ๑ ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าผมสรุปอดีตและผมต้องการให้การ
อภิปรายเป็นการสร้างสรรค์เหมือนที่ท่านนายกรัฐมนตรีและผมได้พูดกันเมื่อคืนนี้ ผมจึงเสนอความคิดสร้างสรรค์
ในการแก้ปัญหาประเทศ ส่วนถ้าท่านจะไม่ฟังนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมย้ำว่านี่คือความคิดสร้างสรรค์ และนี่คือ
การเข้าหาในเชิงบวกของผมแน่นอน ข้อ ๒ ผมอยากจะเรียนว่าผมจะพยายามพูดทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะในห้อง
นี่คือสภาผู้แทนราษฎร เรารวมบุคคลที่คิดว่าเป็นหัวกระติงของประเทศ สมองมาอยู่ตรงนี้หมด ทุกปัญหาที่
เกิดขึ้นถ้าใครมีสมองเท่าไรเทก้นออกมา ปัญหาที่สำคัญที่ผมเป็นห่วงมาก คือปัญหาที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด
ถึงเรื่องปัญหาค่าจ้างแรงงานตรงนี้เป็นความคิดที่ต่างกับผมสุดขีด ผมกำลังจะบอกท่านว่าผมไม่คิดเหมือน
ท่าน ท่านเสนอนโยบายเรื่องค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ท่านเสนอว่าอีก ๒ ปีจะได้รับอันนั้นเป็นวิธิตัดของ ท่าน ผม
เสนอความคิดท่านอย่างนี้ คนไทย ๖๐ กว่าล้านคนเป็นแรงงานไทยทั้งหมดประมาณ ๓๙.๒ หรือ ๔๐ ล้านคน
เป็นแรงงานในระบบ ๑๔.๓ ล้านคน เป็นแรงงานนอกระบบ ๒๔,๓๐๐,๐๐๐ กว่าคน ในแรงงานนอกระบบมี
แรงงานที่ไม่มีนายจ้างชัดเจนหรือกึ่งชัดเจน เช่น เป็นเกษตรกร ชายของในตลาด หาบเร่มอเตอร์ไซด์ แท็กซี่
ประเภทแรงงานนี้สวัสดิการไม่แน่นอน ข้าวแพง ของแพง น้ำมันแพง ต้นทุนแพง ก๊าซแพง ปัญหาหิวคิว แต่
แรงงานที่มีนายจ้างเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ประเภทลูกจ้างตามร้านอาหาร ก่อสร้าง โรงงาน แรงงานมีฝีมือ นวดตัว
ทำงานบ้าน เป็นคนใช้ เสมียนตรงนี้เป็นแรงงานที่ต่างออกไป แรงงานที่อยู่ในระบบ ๑๔.๓ ล้านคนเป็นแรงงาน
เอกชน องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรเอกชน รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ประเด็นของเรื่อง อีก ๒๘.๕ ล้านคนเป็น
พวกที่อยู่นอกแรงงานหรือไม่มีงานทำ เช่น อายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเป็นนักเรียน ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ เป็นคนแก่
ทำงานไม่ไหว อื่น ๆ ข้อมูลนี้มาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติและสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผมขอ
เสนอให้ขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ ๓๐๐ บาทต่อคนทันที ผมพูดอย่างนี้ผู้ใช้แรงงานฟังแล้ว เอ๊ะ เป็นไปได้หรือ ถ้าค่าแรง
ขั้นต่ำขึ้นอย่างนั้นแล้วจะอยู่กันอย่างไร นี่คือนักถามแรก คำถามต่อมาจะครับ ผู้ประกอบการและเจ้าของ
โรงงานอุตสาหกรรมก็ทุกขใจสิครับ ค่าจ้างแรงงานก็จะแพง จ่ายค่าแรงขึ้น ๓๐๐ บาทต่อวัน โดยผมเห็นว่าทั้งผู้
จ่ายนายจ้าง เจ้าของโรงงาน อย่าเพิ่งตกใจ ทุกคนต้องมีความสุข และเป็นความสุขทั้งระบบผมมีวิธีครับ และ
นั่นคือรูปแบบของระบบเศรษฐกิจใหม่ ประการสุดท้ายตรงนี้ เรื่องค่าจ้างปริญญาตรี ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน
ครับ สิ่งที่ไม่สบายใจ ผมย้ำอีกครั้งนะครับ กู้ครับ เป็นหนี้ครับ ทหารรายได้เข้าประเทศครับ การสร้างรายได้
การสร้างโอกาส การลดค่าใช้จ่าย การเพิ่มคุณภาพชีวิต ตรงนี้เป็นปัญหาหมดทั้งระบบผมคิดว่าต้องแก้ครับ

ข้อต่อไปความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาแน่นอน และความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศมีเครื่องหมายเท่ากับความสัมพันธ์ทางการค้า วันนี้เราต้องใช้ก๊าซจากประเทศพม่าใช้พลังงานจาก
ประเทศพม่า ทรัพยากรร่วมกับประเทศพม่า ความสัมพันธ์เราดีจริงหรือเปล่า ต้องถามผ่านไปยังรัฐมนตรี
ต่างประเทศซึ่งถูกอภิปรายแล้ว ข้อ ๒ ความสัมพันธ์กับประเทศกัมพูชา ข้อ ๓ ความสัมพันธ์กับประเทศ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ข้อ ๔ ความสัมพันธ์กับประเทศเวียดนาม เมื่อรวมกับจีนยาวนานตอนใต้

๓๐๐ กว่าล้านคนคือตลาดของเรา ตรงนี้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีปัญหาทางการค้าแน่นอน ข้อต่อไป วันนั้นเราคุยกันถึงเรื่องค่าเงิน ปัจจุบันประเทศไทยใช้ระบบแมนเนจ โฟลท (Manage Float) แมนเนจ แปลว่าบริหารจัดการ โฟลท แปลว่าลอยตัว สิ่งที่ทำนายกรัฐมนตรีพูดก็คือว่าปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ ปล่อยให้เสรี คนไทยทำใจเรามีปัญหาบาทอ่อน บาทแข็ง ตรงนี้ผมจะบอกว่าถ้าเป็นผม ไม่อย่างนั้นท่านเปลี่ยนระบบเป็นฟรี โฟลท (Free Float) เป็นระบบเสรีเสีย ท่านอย่าใช้แมนเนจ โฟลท เรื่องนี้ท่านใช้ไม่ได้ครับ อีกข้อหนึ่งที่สำคัญความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การดำเนินการรุกคืบนโยบายทางการทูตเราต้องทบทวน ที่ถูกคือประเทศจีนเราต้องกอดเขาด้วยแขนขวา ประเทศญี่ปุ่นต้องกอดเขาด้วยแขนซ้าย วันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและนายกรัฐมนตรีโดย ครม. กำลังคุยกันเรื่องรถไฟความเร็วสูง วิธีคิดต่างครับ ประเทศจีนต้องการระบายเงิน ประเทศจีนมีปัญหาคือค่าเงินหยวนถูกบังคับให้ลอยตัวประเทศจีนไปเข้าดับเบิลยูทีโอ และที่สำคัญที่สุดประเทศจีนมีเงินสำรองระหว่างประเทศและสำรองคลังมากจนเป็นปัญหาจุกอก เพราะฉะนั้นประเทศจีนจะระบายเงินออกลงทุนและประเทศที่ประเทศจีนต้องตัดสินใจและเลือกที่จะลงทุนโดยความสัมพันธ์ทางสายเลือดและความสัมพันธ์ทางความเป็นเพื่อนคือประเทศไทย เพราะฉะนั้นถ้าท่านเปิดใจกว้าง ท่านรับเอะครับ เอาเงินเข้ามา ประเทศไทยต้องเปลี่ยนสภาพเป็นถังเงินของเอเชีย และนี่คือยุทธศาสตร์ที่ผมต้องการสื่อสาร

เรื่องกฎเหล็ก ๙ ข้อ กฎเหล็ก ๙ ข้อของท่านนายกรัฐมนตรี ประกาศเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ท่ามกลางการประชุมของคณะรัฐมนตรีนัดแรก ผมตะขิดตะขวงใจใน ข้อ ๖ คือ ให้รัฐมนตรีทุกคนปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความรู้สึกของประชาชน พลุดิกรรรมใด ๆ ซึ่งนำมาสู่ความไม่เชื่อมั่นขอให้ระวังเป็นพิเศษ ข้อ ๗ ในรัฐบาลที่เชื่อมั่นในวิถีทางของประชาธิปไตยต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ข้อ ๘ รัฐบาลชุดนี้ต้องพร้อมกับการตรวจสอบทั้งเชิงนโยบายและเรื่องอื่น ๆ ๓ ข้อนี้ผมเรียนเลยนะครับ ผมทั้งประดี้นไว้เฉย ๆ

สรุปสั้น ๆ ว่าวันนี้ไม่ต้องมาพูดกันถึงจีดีพี ไม่ต้องมานั่งทะเลาะกันเรื่องตัวเลข ๐.๗ ๐.๕ ๐.๓ ผมฝากให้คนไทยทั้งประเทศถามตัวเองดูนะครับ ท่านมีความสุขจริงหรือเปล่า นับตั้งแต่มีการตั้งรัฐบาลมา ๔ นายกรัฐมนตรี ท่านสุรยุทธ์ ท่านสมัครท่านสมชาย มาจนท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ท่านมีความสุขจริงหรือเปล่า ถ้าท่านบอกว่าไม่มีความสุขก็เรื่องหนึ่ง แต่ถ้าท่านไม่มีความสุขละ นั่นคือคำถามที่ ๑ อันที่ ๒ ที่ผมรู้สึกมากเต็มอก ผมไม่มีภรรยา ไม่มีลูก แต่เพื่อนผมที่มีลูก มีภรรยา เขาพูดกับผมว่าทุกวันนี้เงินหล้าบาท เอามือตบเงินในกระเป๋าไม่มีเงิน ๑๐๐ บาทที่เขาจะควักออกมาให้ลูกเขาไปโรงเรียนเขาคิดแล้วคิดอีก สอนลูกเขาแล้วสอนลูกเขาอีก ๑๐๐ บาท ซื้ออิมโหมลูก ข้าวแกงจานละ ๔๐ บาท ไข่ดาวฟองละ ๑๐ บาท ลูกจะได้กินไอศกรีมหรือเปล่า คำถามครับท่าน ค่าครองชีพ นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา ค่าที่เกิดขึ้นและคนไทยไม่เคยพบเคยเห็นคือคำว่า ข้าวยากมากแพง คนรุ่นปัจจุบันไม่ได้กินมากแต่คำนี้ก็กลับมาเป็นคำที่หลอกหลอนจิตวิญญาณของคนไทยทั้งชาติ ยุคนี้เป็นยุคของข้าวยากมากแพงโดยแท้ ใครเลยจะไปนึกกว่าประเทศเกษตรกรรมที่ เป็นผู้ส่งออกหลายอย่างเป็นอันดับหนึ่งของโลกจะเกิดการจลาจลแย่งชิงแม้กระทั่งน้ำมันปาล์ม

ผมเรียนท่านเลยครับเราได้เข้าสู่ยุคเชษฐของข้าวยากหมากแพงโดยแท้ ผมเรียนอีกครั้งหนึ่งนะครับ วันนี้ผมเข้าใจ ผมได้พูดหลายสิ่งหลายอย่างด้วยน้ำเสียง ด้วยถ้อยคำที่อาจจะต้องทำให้หลายคนไม่สบายใจ แต่ท่านต้องถามตัวเองอีกครั้ง ท่านมีความสุขจริงหรือเปล่า สิ่งเหล่านั้นถูกสรรสร้างขึ้นมาด้วยตัวเลขหรือเปล่า ที่แย่ที่สุด ๒ ปีกว่า ๘๐๐ กว่าวันท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ได้ดูแลงบประมาณคร่อมขึ้นมาปีนี้เป็นปีที่ ๓ เงินไม่ใช่พระเจ้า เงินไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะซื้อหามาได้ของความสุข แต่เราก็กฎีเสื่อไม่ได้ว่าเงินคือปัจจัยที่มนุษย์จำเป็นต้องซื้ออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และอาจจะหมายรวมถึงที่อยู่อาศัย คนไทยที่รักทุกท่านวันนี้คนไทยที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทต่อเดือนมีถึง ๔๐ กว่าล้านคนเราจะจัดการกันอย่างไร การบริหารงานที่ล้มเหลว ปัญหาการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงจะมีหลักฐานมีใบเสร็จจะเป็นตราบทหรือจะเป็นเพียงการกล่าวอ้าง ระบบมือยาวสาวได้สาวเอาคนแข็งแรงกดขี่คนอ่อนแอ คนบางคนมีที่ดินเป็นหมื่นเป็นแสนไร่ ขณะที่คนบางคนไม่มีแม้แต่กระทั่งจะซุกหัวนอน สิ่งเหล่านี้จึงเกิดปัญหาสังคมอย่างช่วยไม่ได้ และผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง ถ้าปากท้องเขามืด ถ้าเมียของเขาไม่มีกิน ถ้าลูกของเขาไม่อดอยาก ไม่เจ็บป่วยไม่มีใครอยากเกิดมาเป็นคนเลว ขาวจี๋ ซิง ปล้น ใส่หน้ากาก ใส่หมวกกันน็อคในจอโทรทัศน์เคลื่อนไปหมด ถามว่ารัฐบาลจะแก้อย่างไร ที่สำคัญที่สุด ท่านจ้างฝรั่งเข้ามาทำรีเสิร์ช (Research) และวิจัยเพื่อเขียนยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติ คนจำได้เรื่องไข่ชั่งกิโลกรัม ถ้าท่านคิดว่านี่คือการแก้ที่ถูกต้อง ผมอยากทำท่านครับ เราจะก้าวเข้าสู่ระบบการเลือกตั้ง สัญญาประชามติที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ได้กล่าวกับประชาชนไทยบอกว่าสัปดาห์แรกของเดือนพฤษภาคมไม่เกินท่านจะยุบสภาแห่งนี้ ผมรอเวลานั้นอยู่ ผมรอเวลาที่จะให้คนไทยทั่วประเทศได้พิสูจน์

ผมกำลังจะบอกว่าหลักการงานที่ดี ข้อ ๑ ความสะอาด ข้อที่ ๒ ท่านต้องเข้าใจปัญหาเศรษฐกิจและแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ และข้อ ๓ การประสานสามัคคีและความประนีประนอม วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ อาจจะเป็นวันธรรมดาของใครหลาย ๆ คน แต่สำหรับผม นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ จะเป็นวันที่ผมจะจดจำไปชั่วชีวิตจนวันตาย เหตุผล เพราะเป็นวันที่ผมได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ผมมีโอกาสเข้ารับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณดังต่อไปนี้ครับท่าน ประธาน ข้อ ๑ จะจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ ข้อ ๒ จะซื่อสัตย์สุจริตและอุทิศตนให้กับการทำงาน ข้อ ๓ จะเอาประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ในแผ่นดินเป็นที่ตั้ง สิ่งเหล่านี้ผมน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมและยึดถือมาตลอดที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้แทนราษฎร จวบจนอีก ๔-๕ อาทิตย์ข้างหน้า สิ่งสุดท้าย เมื่อเกิดการยุบสภาขึ้นผมขออาสาครับ ผมจะสมัครเป็นนายกรัฐมนตรีแข่งกับท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แล้ววันนั้นประชาชนจะเป็นผู้ตัดสิน

การลงมติยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

(๑) ยุติมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี เห็นด้วย ๑๘๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๙ ท่าน

(๒) ยุติมติไม่ไว้วางใจรองนายกรัฐมนตรีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เห็นด้วย ๑๘๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๙ ท่าน

- (๓) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายกรณ์ จาติกวณิช เห็นด้วย ๑๘๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๕ ท่าน
- (๔) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นางทิวาพร นาคาศัย เห็นด้วย ๑๘๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๕๑ ท่าน
- (๕) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ เห็นด้วย ๑๘๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๖ ท่าน
- (๖) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นายจตุติ ไกรฤกษ์ เห็นด้วย ๑๘๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๗ ท่าน
- (๗) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เห็นด้วย ๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๕๐ ท่าน
- (๘) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายโสภณ ชาร์มย์ เห็นด้วย ๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๘ ท่าน
- (๙) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายศุภชัย โพธิ์สุ เห็นด้วย ๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๓ ท่าน
- (๑๐) ผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายกษิต ภิรมย์ เห็นด้วย ๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๔๗ ท่าน

การเมืองหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ : การยุบสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ได้มีพระราชกฤษฎีกา ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ “โดยที่นายกรัฐมนตรีได้นำความกราบบังคมทูล ฯ ว่า ตามที่รัฐบาลได้เข้ารับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้เกิดวิกฤติการณ์ภายในประเทศหลายประการ ทั้งในด้านผลกระทบจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกตกต่ำ เป็นผลทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจถดถอยลง มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น และการลงทุนของประเทศชะงักงัน ประกอบกับได้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกของชนในชาติ มีการใช้กำลังและความรุนแรงในการชุมนุมประท้วง นั้น บัดนี้ รัฐบาลได้คลี่คลายปัญหาดังกล่าว จนสามารถฟื้นฟูสภาวะเศรษฐกิจของประเทศให้พ้นจากภาวะวิกฤติและกลับคืนสู่ภาวะปกติ โดยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกในสังคมก็ได้รับการแก้ไขโดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจนผ่อนคลายความรุนแรงลงแล้ว ประกอบกับรัฐสภาได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเห็นควรยุบสภาผู้แทนราษฎรและจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อ

คินอำนาจการตัดสินใจทางการเมืองให้แก่ประชาชน และให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง” ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

สำนักนายกรัฐมนตรี มีแถลงการณ์ เรื่องการยุบสภาผู้แทนราษฎร และการกำหนดวันเลือกตั้งรัฐบาลขอชี้แจงเกี่ยวกับการยุบสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

๑. การยุบสภาผู้แทนราษฎรเป็นกระบวนการปกติของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ดังที่ปรากฏอยู่ในหลายประเทศที่ใช้ระบอบนี้ ซึ่งประเทศไทยได้ยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติดังกล่าวมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากกรณีที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับ บัญญัติรองรับการยุบสภาผู้แทนราษฎรไว้ และได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วหลายครั้ง เช่น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๓ และ พ.ศ. ๒๕๔๙

๒. ตามที่รัฐบาลได้เข้ารับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้เกิดวิกฤตการณ์ภายในประเทศหลายประการ ทั้งในด้านผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกตกต่ำ เป็นผลทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจถดถอยลง มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น และการลงทุนของประเทศชะงักงัน ประกอบกับได้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกของชนในชาติ มีการใช้กำลังและความรุนแรงในการชุมนุมประท้วง นั้น บัดนี้ รัฐบาลได้คลี่คลายปัญหาดังกล่าว จนสามารถฟื้นฟูสภาวะเศรษฐกิจของประเทศให้พ้นจากภาวะวิกฤตและกลับคืนสู่ภาวะปกติ โดยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกในสังคมก็ได้รับการแก้ไขโดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจนผ่อนคลายความรุนแรงลงแล้ว ประกอบกับรัฐสภาได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเห็นสมควรยุบสภาผู้แทนราษฎรและจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อคืนอำนาจการตัดสินใจทางการเมืองให้แก่ประชาชน และให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง

๓. รัฐบาลได้หารือกับคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว และมีความเห็นร่วมกันว่าสมควรกำหนดวันเลือกตั้งเป็นการทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๔. เมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรแล้ว รัฐมนตรีทั้งคณะย่อมพ้นจากตำแหน่งไปด้วย แต่จำเป็นต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๑ กำหนดไว้ เพื่อดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศและบริหารราชการแผ่นดินในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีจะได้สั่งการให้ทุกฝ่ายปฏิบัติ

หน้าที่ตามปกติและให้ระมัดระวังที่จะไม่กระทำการใดอันจะทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นไป โดยไม่สุจริตหรือไม่เที่ยงธรรม

๕. ขอให้ประชาชนทั้งหลายให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ด้วยการทำหน้าที่และใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยความตื่นตัวและรอบคอบ เพื่อให้การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมที่สุด ซึ่งจะเป็นการแสดงเจตจำนงทางการเมืองอันเป็นการตัดสินใจความขัดแย้งอย่างชัดเจน ที่จะส่งผลให้ปัญหาและความขัดแย้งทางการเมืองทั้งปวงยุติลงได้โดยสันติตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย”

๕.๓๙ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๓๙ รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ผู้เสนอ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๔^{๑๕๕} ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๔^{๑๕๖} สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๗-๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในครั้งนี้ เป็นการเสนอตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๕๙ ซึ่งให้นำมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งในมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง กำหนดให้การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะเสนอโดยไม่มีคำร้องขอตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๗๑ ซึ่งถอดถอนก่อนมิได้ โดยการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในครั้งนี้ผู้เสนอได้ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งแล้ว ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในครั้งนี้ รัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจและถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งคือ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในการอภิปรายให้ผู้เสนอญัตติได้อภิปรายก่อน และการอภิปรายลำดับต่อไปไม่จำเป็นต้องอภิปรายลำดับ สลับกันระหว่างฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล ตาม

^{๑๕๕} รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

^{๑๕๖} รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

ข้อบังคับ ข้อ ๑๗๒ วรรคท้าย และการชี้แจงนั้นรัฐมนตรีเท่านั้นที่มีสิทธิที่จะอภิปรายตอบข้อซักถามและข้อ
ชี้แจงตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๑

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ได้รับ
มอบหมายจากผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
จำนวน ๑๕๓ คน ให้ทำหน้าที่ในการเปิดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พลตำรวจ
เอกประชา พรหมนอก

ก่อนการอภิปราย ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏตามสื่อว่ามีพรรครัฐบาลพรรคหนึ่งได้ออกมาวิพากษ์
วิจารณ์ว่าการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านคือพรรคประชาธิปัตย์ในครั้งนี้ เป็นแค่เกมในการลด
ความน่าเชื่อถือรัฐบาลเพื่อนำไปสู่การล้มล้างรัฐบาล ทั้งนี้ ก็เพื่อทำลายความชอบธรรมในการเปิดการอภิปราย
ไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านคือพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งข้อกล่าวหาดังกล่าวปราศจากมูลความจริง การอภิปรายไม่
ไว้วางใจครั้งนี้ไม่ได้เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะมีผลให้รัฐบาลต้องพ้นทั้งคณะ แต่เป็นการ
อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล หากสภานี้ลงมติไม่ไว้วางใจก็จะมีผลแต่เพียงให้ พลตำรวจเอก
ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมพ้นจากตำแหน่งเป็นการเฉพาะตัว ไม่มีผลเป็นการ
เปลี่ยนแปลงรัฐบาลทั้งคณะ เพราะฉะนั้นข้อกล่าวหาที่ว่าฝ่ายค้านยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจเพื่อหวังผลใน
การล้มรัฐบาลนั้นจึงไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด การอภิปรายครั้งนี้จึงถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายค้าน
โดยเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์ในการตรวจสอบรัฐบาลตามที่ประชาชนได้มอบหมาย พรรคประชาธิปัตย์เต็มใจ
และภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินแทนประชาชน โดยเฉพาะเมื่อตรวจ
พบการทุจริตและการกระทำผิดกฎหมาย ก็เลี่ยงไม่ได้ที่จะไม่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ มิได้มีเจตนาที่จะให้ร้าย
หรือกลั่นแกล้งใครคนใดคนหนึ่งในการเมือง

เหตุผลที่จำเป็นต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม ก็เนื่องจาก พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก มีพฤติกรรมดังที่ปรากฏในญัตติ นั่นก็คือได้
กระทำการทุจริตจงใจกระทำผิดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมาย บริหารราชการแผ่นดิน
บกพร่องล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริต ทั้งยังบริหารราชการแผ่นดินโดยขาด
คุณธรรมจริยธรรมและขัดหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์บุคคลบางกลุ่ม บางเหล่า ทำให้ประเทศชาติและ
ประชาชนทุกภาคส่วนได้รับความเดือดร้อนแสนสาหัส นำประเทศไปสู่ความแตกแยกรุนแรงหากปล่อยให้
บริหารราชการแผ่นดินต่อไปก็จะเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติและประชาชนไม่มีที่สิ้นสุด เนื้อหาของการ
อภิปรายจะแยกออกเป็น ๒ ส่วน

ส่วนที่ ๑ อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้รับผิดชอบเป็น
ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) กับ การอภิปรายไม่ไว้วางใจการบริหารราชการ
แผ่นดิน ในกระทรวงยุติธรรม สำหรับในฐานะผู้อำนวยการ ศปภ. นั้น พฤติกรรมที่นำไปสู่ความไม่ไว้วางใจก็

คือ บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพในทุกมิติ ทั้งการบริหารจัดการน้ำ เงิน คน และ สิ่งของที่มีผู้บริจาคล่อยปละละเลย รู้เห็นเป็นใจให้นักการเมืองพรรคเดียวกันเข้ามาก้าวก่ายแทรกแซงและหา ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินทั้งโดยนิตินัยและโดยพฤตินัย นอกจากนี้ ยังจงใจกระทำผิดกฎหมาย และรัฐธรรมนูญ ปล่อยปละละเลย รู้เห็นเป็นใจให้เกิดการทุจริตทั้งจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินบริจาค ของประชาชนที่เขาครัทธาตั้งใจที่จะส่งไปให้ถึงมือผู้ประสบกัยทั่วประเทศ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม มีพฤติกรรมไม่โปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดินในงานของกระทรวงยุติธรรม สมคบกับนายก รัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเล่นละครตบตาประชาชนกรณีพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษละเมิดหลัก นิติธรรม ทำลายระบบนิติรัฐเอื้อประโยชน์ให้กับคนคนเดียว มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ความล้มเหลวในการบริหารจัดการน้ำ ผลการปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ผู้อำนวยการ ศปภ. ผลที่ ปรากฏออกมาให้เห็นชัดเจนก็คือ ยิ่งแก้ยิ่งท่วม ท่วมจนทนไม่ไหว น้ำต้องไหลลงทะเลไปเอง นี้คือภาพที่ ปรากฏออกมาในโลกของความเป็นจริง ปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นก็เพราะว่า

สาเหตุประการที่ ๑ รัฐบาลประเมินสถานการณ์น้ำผิดพลาด เหมือนตอนประเมินสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ในอดีตว่าเกิดจากโจรกระจอกและในการแก้ปัญหาครั้งนี้ก็ประเมินไม่แตกต่างกัน นั่น ก็คือว่าประเมินว่าเป็นน้ำกระจอกเพราะฉะนั้นถามผู้รับผิดชอบตั้งแต่เบอร์ ๑ ลงมาที่ใครจะได้รับคำตอบด้วย ความมั่นใจว่าเอาอยู่ทุกครั้งไป การบริหารน้ำในเขื่อน ตั้งแต่การจัดการในเรื่องของการจัดเก็บ การระบายน้ำ ในช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมจึงไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เพราะรัฐบาลเชื่อว่าเอาอยู่รัฐบาลจึงไปมุ่งเน้น ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นหนึ่งในนั้นไปให้ความสำคัญกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์และ การตลาด เพราะเชื่อว่าการตลาดทำให้ชนะน้ำได้เหมือนกับทำให้ชนะการเลือกตั้งได้ สารพัดโมเดล (Model) ไม่ว่าจะ เป็น บางระกำโมเดล นครสวรรค์โมเดล แต่ถ้าได้ติดตามผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจะเห็นว่าล้มเหลวทุก โมเดล บางระกำจนเดี๋ยวนี้ยังตรึงอยู่กับปัญหาน้ำ น้ำยังแห้งไม่หมด ประชาชนที่นั่นได้รับความเดือดร้อน แสนสาหัส ๓-๔ เดือนต่อเนื่องเต็ม ๆ เพราะรัฐบาลมุ่งเน้นการตลาดมากกว่าผลสัมฤทธิ์ในการที่จะลงไป แก้ปัญหาอย่างจริงจัง ซ้ำร้ายยังปล่อยให้มีการหักเงินค่าหัวคิวชดเชยผู้ประสบกัยโดยไม่ได้เข้าไปจัดการอย่าง จริงจัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเข้ามารับหน้าที่เป็นผู้อำนวยการ ศปภ. วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ตาม คำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๑๙๓/๒๕๕๔ ท่ามกลางความมึนงงและเครื่องหมายคำถามว่าทำไมไปเอารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมมาแก้ปัญหาทั่วม ที่สุดก็ค้นพบว่ามียู่เหตุผลเดียวเท่านั้น นั่นก็คือต้องการกระจายน้ำไป ทั่วมทุกพื้นที่อย่างยุติธรรม

หลังจากการจัดตั้ง ศปภ. ผู้อำนวยการ ศปภ. ความผิดพลาด ล้มเหลว บกพร่องก็เกิดขึ้น ที่เห็นได้ ชัดเจนเป็นรูปธรรมก็คือ น้ำไหลบ่าลงมาจากภาคเหนือสู่ภาคกลาง แล้วก็เข้าสู่ปริมณฑลจนกระทั่งถึง กรุงเทพมหานครปัญหาทั้งหมดจะเห็นได้ชัดเจนว่าไม่ได้เป็นเพราะธรรมชาติอย่างที่รัฐบาลได้เคยกล่าวอ้างแต่ เพียงปัจจัยเดียว หากปัญหาทั้งหมดเกิดจากพายุภัยธรรมชาติอย่างเดียวยังจริง ๆ ทำไมประเทศเพื่อนบ้านทั้ง

ประเทศฟิลิปปินส์เวียดนาม ลาว เป็นต้น ก็โดนพายุ ๔-๕ ลูกเหมือนประเทศไทย แต่ทำไมเขาไม่เสียหายยับเยินเดือดร้อนแสนสาหัสไปทั่วประเทศอย่างเรา นั่นคือเหตุผลง่าย ๆ ที่สะท้อนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นเพราะธรรมชาติแต่เพียงอย่างเดียว แต่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการภายใต้ความรับผิดชอบของ ศปภ. ล้มเหลว ถ้ามีการบริหารจัดการดีมีประสิทธิภาพ เชื่อว่าน้ำก็ยังไม่ท่วม แต่จะไม่ท่วมทั่ว ท่วมมาก แล้วก็ท่วมนานสร้างความเสียหายเดือดร้อนแสนสาหัสให้กับประชาชนเกือบจะเรียกว่าทุกภาคส่วนอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้พฤติกรรมกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของผู้อำนวยการ ศปภ. ที่เป็นเหตุแห่งความล้มเหลวมีให้เห็นหลายประการ โดยเฉพาะที่เป็นรูปธรรม ตัวอย่างดังนี้

เรื่องที่ ๑ การระบายน้ำ การระบายน้ำลงทะเลตามแผนที่ประเทศไทย มีด้วยกัน ๓ ทาง ตรงกลางเจ้าพระยา ทางซ้ายแม่น้ำท่าจีน ทางขวาแม่น้ำบางปะกง แต่การระบายน้ำจริง ๆ ไปล้นอยู่ทางเดียวคือตรงกลางทางเจ้าพระยา เพราะฉะนั้นที่ล้นน้ำมันจึงเอ่อท่วมพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรีไปจนกระทั่งถึงฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าการระบายน้ำที่ล้มเหลว สร้างความเดือดร้อนแสนสาหัสทำให้เกิดน้ำท่วมขังกับประชาชนก็เพราะว่า ผู้อำนวยการ ศปภ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมปล่อยให้การเมืองเข้ามาแทรกแซง ผู้เชี่ยวชาญข้าราชการประจำที่เขามีภาระหน้าที่และมีความรู้ในการแก้ปัญหาต้องไปนั่งอยู่แถวหลัง นักการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องเอาแต่ปกป้องพื้นที่ตัวเอง ที่ล้นน้ำมันจึงไหลบ่าไปอยู่เฉพาะการระบายน้ำตรงกลางทางเจ้าพระยาเป็นหลัก แต่ทั้งหมดนี้คือคำบอกเล่า ไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมกรรมการระบายน้ำของ ศปภ. ที่มีเอกสารปรากฏชัดเจน แต่ปรากฏว่าผมไปค้นพบเอกสาร อย่างน้อยเป็นเอกสารเล็ก ๆ ที่สะท้อนว่า นี่เป็นอีกเหตุหนึ่งทำไมจึงล้มเหลว นักการเมืองเข้าไปยุ่งเกี่ยวในทุกมิติอย่างไร คำสั่งศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ที่ ๑๒/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการผันน้ำลงทะเล ตั้งคณะกรรมการผันน้ำลงทะเลด้านตะวันออก กรรมการ นายวัลลภ ยังตรง อดีตผู้แทนราษฎรพรรคเดียวกับท่านอยู่ทางซีกตะวันออก แล้วจะระบายน้ำอย่างไร ทุกคนปกป้องพื้นที่ตัวเอง ไม่จบเท่านี้ คณะกรรมการผันน้ำซีกฝั่งตะวันตก คำสั่ง ที่ ๕๐/๒๕๕๔ เพื่อให้การระบายน้ำในฝั่งตะวันตกเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ มอบหมายให้นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบกำกับดูแลระบายน้ำด้านตะวันตก ตั้งแต่จังหวัดปทุมธานี นนทบุรี กรุงเทพมหานคร ฝั่งธนบุรี และสมุทรสาคร ลงสู่แม่น้ำท่าจีนและทะเล โดยให้มีอำนาจสั่งการส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องดังกล่าว ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พฤติกรรมในการบริหารจัดการของ ศปภ. เป็นหลักฐานชิ้นเล็ก ๆ ที่จะนำมาสู่คำตอบว่าทำไมจึงล้มเหลว

เรื่องที่ ๒ ตัวอย่างสาเหตุแห่งความล้มเหลว การบริหารจัดการภายในของ ศปภ. เพราะนั่นหมายถึงการจัดการทัพ ถ้าจัดทัพสะเปะสะปะมั่วไปมั่วมา แล้วที่สุดทัพที่ว่าจะไปรบกับน้ำได้อย่างไร มีหลักฐานที่จะสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการภายในยิ่งรู้ยิ่งละ ตัวอย่างชัดเจน คำสั่งเรื่องแต่งตั้งฝ่ายอำนวยการ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ทำไปยังไม่ถึงกี่วันครบ วันที่ ๙ วันที่ ๑๐ วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๒ วันที่ ๑๓ วันที่ ๑๔ ออกคำสั่งใหม่ ยกเลิกเปลี่ยนแปลงคำสั่งเก่า ที่สุดคนทำงานซ้ายหันขวาหันกลับลำไม่ทัน ไม่รู้เอาอย่างไรกันแน่ แล้วอย่าง

นี้จะไปรบกับน้ำได้อย่างไร นอกจากคำสั่ง ที่ ๔๘/๒๕๕๔ ตัวอย่างเล็ก ๆ อีกอันหนึ่งที่เห็นชัดว่าการบริหารจัดการภายในไร้ประสิทธิภาพ มีปัญหาสับสนอลหม่าน คำสั่ง ที่ ๒๗/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการถูงยังชีพและเครื่องอุปโภคบริโภค องค์ประกอบ ๑. นายธีระชัย วุฒิธรรม เลขานุการ ศปภ. เป็นประธานกรรมการ ๒. นายบัณฑิต สุภักดิ์ เลขานุการนายกรัฐมนตรี รองประธาน เลขานุการ ศปภ. เป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ระหว่างเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกับเลขานุการนายกรัฐมนตรี ใครใหญ่กว่ากันมันไม่ต่างกับการตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการถูงยังชีพและเครื่องอุปโภคบริโภคให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ ศปภ. เป็นประธานกรรมการแล้วให้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีเป็นรองประธานกรรมการ นี่คืตัวอย่างเล็ก ๆ อีกตัวอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นชัดเจนว่าการบริหารจัดการภายในมีปัญหาสับสนอลหม่าน จึงเป็นที่มาของคำตอบว่าแล้วจะไปรบกับน้ำขณะได้อย่างไร ยังมีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๕๔ เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ อีกคำสั่งลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ วันถัดมา แต่เป็นคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๕๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย คำสั่งเหมือนกันที่เดียวกัน แต่ลงนามคนละวัน เนื้อหาไม่เหมือนกัน ต่างกันตรงที่คำสั่ง ที่ ๕ วันที่ ๑๑ แต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์มอบให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ เป็นรองประธานกรรมการ แต่พอมาออกคำสั่งใหม่เลขเดียวกันตัดรองผู้ว่า กทม. พรเทพ เตชะไพบูลย์ ออก เหตุผลคืออะไร ผมไม่อธิบายละครับแต่ผมขงงว่าทำไมจึงมีคำสั่งเลขเดียวกัน ๒ คำสั่ง เรื่องเดียวกันลงนามคนละวัน เนื้อหาต่างกัน ตัดรองผู้ว่า กทม. ด้วยเหตุผลอะไร ผมไม่วินิจฉัย ผมคิดว่าวิญญูชนอ่านออกข้อกล่าวหาอีกประการหนึ่งสำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็คือท่านปล่อยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเดียวกับท่านเข้าไปก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประจำ มีเอกสารชิ้นหนึ่งจะยื่นเอกสารต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะทำหน้าที่ในการตรวจสอบเรื่องการถอดถอนต่อไป เอกสารชิ้นนี้ก็คือเอกสารที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานครท่านหนึ่งทำหนังสือไปถึงปลัดกระทรวงกระทรวงหนึ่ง สั่งการให้ส่งเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติการที่ ศปภ.ทั้งที่ ส.ส. ท่านนี้ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องใด ๆ กับการปฏิบัติงานของ ศปภ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้อำนวยการ ศปภ. ปล่อยให้พลละเลยให้นักการเมืองพรรคเดียวกันเข้าไปก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประจำ เอกสารอีกชิ้นหนึ่งเป็นเอกสารการจัดซื้อจำนวน ๗๐๐ หลัง มีใบส่งของให้มาจัดส่งที่ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยดอนเมือง อาคาร ๒ ก็คือที่ ศปภ. แปลว่าการจัดซื้อนี้เป็นเรื่องในความรับผิดชอบของ ศปภ. แต่ตัวเอกสารที่ปรากฏในรหัสลูกค้ำเป็นใคร เอกสารชื่อที่ได้รับระบุว่าเป็นผู้รับสินค้าเป็นใคร เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบลายเซ็นเห็นว่าเอกสารรับสินค้ามีลายมือชื่อคล้าย ส.ส. คนหนึ่งของพรรคการเมืองเดียวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็น ส.ส. ในบัญชีรายชื่อ และนอกจากลายเซ็นแล้วยังมีการระบุชื่อรหัสลูกค้ำว่าชื่อใคร นี่คืเอกสารที่ได้มาจากคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณรายจ่ายของสภาผู้แทนราษฎรและเจ้าหน้าที่เป็นคนส่งมาให้ นอกจากนั้นท่านผู้อำนวยการ ศปภ. ยังปล่อยให้พลละเลยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเดียวกับท่านมีพฤติกรรมเข้าไปก้าว

กายแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประจำในเรื่องอื่น เช่น นำประชาชนไปพังกันดินกันน้ำ ไปเปิดปิดประตูระบายน้ำ รวมทั้งเข้าไปอนุมัติของบริจาค ทั้งที่ทั้งหมดนี้เป็นงานของเจ้าหน้าที่ประจำ นี่เฉพาะที่ตรวจพบและผมเชื่อว่าที่ยังตรวจไม่พบและพวกกระผมยังตรวจอยู่ ยังไม่รู้จะมีอีกเท่าไร

ข้อกล่าวหาถัดมา การที่พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระทำผิดกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เรื่องนี้ปรากฏเป็นข่าวแล้ว ไม่ทราบว่าคุณไปกระทำผิดด้วยความจงใจไม่รู้หรือเมาหมัดกันแน่ แต่อย่างน้อยที่สุดต้องยอมรับความจริงว่าเมื่อมีการตรวจสอบพบว่าท่านได้กระทำความผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๖ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ บัญญัติไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใดในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจหรือตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น กล่าวโดยสรุปก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใดในหน่วยงานของรัฐ ศปภ. ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ (๘) โดยคำสั่งนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ เพราะฉะนั้น ศปภ. จึงเป็นหน่วยงานของรัฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งหรือกี่คนก็ตาม ถ้าไปดำรงตำแหน่งใน ศปภ. ไม่ว่าจะตำแหน่งใด ถือว่ากระทำความผิดรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ระบุว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องการปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่หรือราชการส่วนท้องถิ่น แปลงง่าย ๆ ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น หรือพรรคการเมือง ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ แต่ปรากฏว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ลงนามในคำสั่ง เป็นการกระทำความผิดรัฐธรรมนูญ ทั้งมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๖ นั่นก็คือ คำสั่ง แต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปดำรงตำแหน่งตามคำสั่ง ศปภ. ที่ ๒๗/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการถูงยังชีพและเครื่องอุปโภคบริโภค โดยแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๔ คน เข้าไปเป็นกรรมการ ขอภัยที่จำเป็นต้องเอ่ยนาม คือ ๑. นายการุณ โหสกุล ๒. นายสุรชาติ เทียนทอง ๓. นายวรชัย เหมะ และ ๔. นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย ซึ่งเท่ากับเป็นการลงนาม ในคำสั่งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าไปเป็นคณะกรรมการในหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ และผู้ลงนามในคำสั่งก็มีความผิดเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นในวันเดียวกันคือวันที่ ๒๒ ตุลาคม ยังมีคำสั่งเรื่องการมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ ที่ ๒๖/๒๕๕๔ แต่งตั้งนายการุณ โหสกุล ไปทำหน้าที่ประสาน สั่งการ ติดตามการปฏิบัติงานในการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ซึ่งถือเป็นการกระทำความผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๖ เช่นเดียวกัน แม้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะได้กล่าวอ้างว่าท่านได้ทำการยกเลิกคำสั่งทั้ง ๒ คำสั่งไปแล้วหลังจากทราบว่าเป็นการกระทำความผิดรัฐธรรมนูญ โดยมีคำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๔ ใน ๒ วันต่อมา คือวันที่ ๒๔ ตุลาคม ยกเลิกทั้ง ๒ คำสั่งไป แต่นั่นก็ไม่ได้

หมายความว่า จะทำให้ท่านพ้นจากการกระทำผิดรัฐธรรมนูญ เพราะถือว่าความผิดสำเร็จแล้ว และท่านได้ยอมรับอย่างชัดเจนแล้วว่าท่านได้กระทำผิดมิเช่นนั้นจะออกคำสั่งยกเลิกทำไม ที่สำคัญแม้แต่พี่น้องประชาชนคนไทยตาตา ๆ ทุกคนยังไม่มีสิทธิอ้างว่าไม่รู้กฎหมาย นี่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านยังยอมเป็นตัวอย่างในการประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญ ซึ่งฝ่ายค้านโดยพรรคประชาธิปัตย์ได้ยื่นถอดถอนพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดกฎหมายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไปแล้วต่อประธานวุฒิสภาตามที่บังคับไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ว่าถ้าจะอภิปรายรัฐมนตรีเรื่องการกระทำผิดกฎหมาย จะต้องมีการยื่นถอดถอนต่อประธานวุฒิสภาก่อน เพื่อให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. และถ้าเห็นว่ามีมูลก็จะส่งวุฒิสภามีมติถอดถอนต่อไปด้วยเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้า ผมเห็นใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านเข้าไปอาจจะเมาหมัดจริง ๆ ใครขงมาก็เช่นเหมือนที่ท่านบอก และเรื่องนี้จะด้วยเหตุผลกลใดก็แล้วแต่ ท่านหนีความรับผิดชอบไม่ได้ ท่านว่าอาจจะผิดกฎหมายโดยสุจริต แต่พอไปตรวจดูคำสั่งถัดมา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้อำนวยการ ศปก. ลงนามในคำสั่งวันที่ ๓๑ ตุลาคม ถัดมาอีก ๑ สัปดาห์ คำสั่ง ที่ ๓๙/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย คำสั่งนี้แต่งตั้งที่ปรึกษาผู้อำนวยการ ศปก. คนเดียว คือนายจรรพพงศ์ เรืองสุวรรณ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อพรรคเดียวกับท่าน แปลว่ามีการกระทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญซ้ำซากอีกครั้งหนึ่ง ตรงนี้ที่นำมาสู่การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจในเรื่องของการกระทำผิดกฎหมายซ้ำซ้อนซ้ำซาก และเป็นที่มาของเหตุผลที่ทำไม่ต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่สมควรดำรงตำแหน่งนี้ต่อไป และเรื่องนี้ฝ่ายค้านก็ต้องขอภัยที่จะหลีกเลี่ยงในการที่จะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญในการยื่นถอดถอนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ต่อไป เช่นเดียวกับการลงนามในคำสั่งแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อนหน้านี้ พฤติกรรมอันสมควรไม่ไว้วางใจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอีกอันหนึ่งก็คือการมีพฤติกรรมปล่อยปละละเลยให้เกิดการทุจริตหาประโยชน์ทั้งจากเงินงบประมาณแผ่นดินและกองทุนบริจาคภายใต้ความรับผิดชอบของ ศปก. ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเคยปฏิเสธเรื่องลุงยังชีพว่าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อ เพราะใช้งบประมาณของกองทุนบริจาคสำนักนายกรัฐมนตรีที่อยู่ในความรับผิดชอบของบุคคลอื่น ท่านผู้อำนวยการ ศปก. ไม่มีสิทธิปฏิเสธ เหตุผลมี ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ที่ผมกราบเรียนว่าท่านไม่มีสิทธิปฏิเสธก็คือ คำสั่งแต่งตั้ง ศปก. โดยนายกรัฐมนตรีระบุไว้ชัดเจนถึงอำนาจหน้าที่ของ ศปก. ข้อ ๑ ศปก. ถือเป็นหน่วยบัญชาการที่บูรณาการหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการอำนวยความสะดวกและปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยแบบเบ็ดเสร็จและให้ได้ข้อยุติ วันสตอป เซอร์วิส (One stop service) ซึ่งนั่นหมายความว่า ศปก. จะต้องเป็นหน่วยบัญชาการบูรณาการหน่วยงานภาครัฐซึ่งรวมทั้งกองทุนผู้ประสบภัยสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย และมีอำนาจรับผิดชอบครบจักรวาล เพราะฉะนั้นท่านจะปฏิเสธความรับผิดชอบในประเด็นที่ ๑ ไม่ได้ ข้อ ๒ มีตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่าท่านมีอำนาจในการอนุมัติเงินงบประมาณเช่น วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ท่านลงนามอนุมัติการจัดซื้อเรือของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ท่านอนุมัติจัดซื้อเรือของสำนักงานตำรวจ

แห่งชาติวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ท่านอนุมัติแม้แต่การจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง เพราะฉะนั้นถือว่าท่านมีอำนาจเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงิน และสุดท้าย ถ้าลุงยังชีพไม่อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ท่านออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบลุงยังชีพได้อย่างไร โดยออกคำสั่ง ที่ ๔๕/๒๕๕๔ ตั้งปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานในการตรวจสอบ และหัวหน้าผู้ตรวจการยุทธวิธีธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ วันที่ ๖ พฤศจิกายน

ประเด็นที่สำคัญ อำนาจการจัดซื้อเป็นความรับผิดชอบของท่านครบจกรวาลในเรื่องของที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาอุทกภัยแล้วที่ผมเป็นห่วงที่สุดก็คือพฤติกรรมในการตรวจสอบ ท่านสั่งการให้ตรวจสอบให้เสร็จภายใน ๓ วันแต่ผลการตรวจสอบเพิ่งออกมาแถลงปรากฏเป็นข่าวในสื่อ บอกว่าไม่พบการทุจริต และการจัดซื้อราคาสมเหตุสมผล ขณะที่คนไทยทั้งประเทศเขาเห็นว่าลุงยังชีพถูกละ ๘๐๐ บาท แพงทุกรายการ ฝ่ายค้านก็เคยอภิปรายในสภา ข่าวสาร ๕ เปอร์เซนต์ ถูกละ ๕ กิโลกรัม ซื้อไปได้อย่างไร ๑๙๒ บาท ไปถามในตลาดซื้ออย่างไรก็ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ท่านยังสรุปว่าไม่แพง กรรมการ ตาลั่วหรือเปล่า ถ้าไม่ตาลั่ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ใจถั่วปล่อยปละละเลยยอมรับผลการสอบในลักษณะนี้ได้อย่างไรครับ นี่คือการหาकिनบนความทุกข์ยากเดือดร้อนของเงินกองทุนบริจาคและเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งจะต้องส่งทุกบาททุกสตางค์ให้ถึงมือผู้ประสบภัย ท่านทราบไหมครับจนถึงวันนี้เท่าที่ตรวจสอบใช้เงินอีลุ่ยฉุยแฉกไปในหลายรายการไปแล้ว ๒,๕๐๐ ล้านบาท โกงตั้งแต่ลุงยังชีพ ข่าวสาร ข่าวล่อง เรือ และอีกสารพัดที่ยังตรวจไม่พบ แม้กระทั่งส้วมก็กินส้วม ผมไม่สนใจหรือไม่ติดใจว่าวิธีจัดซื้อเป็นอย่างไร เพราะพวกกระผมเคยเป็นรัฐบาล ผมเข้าใจครับในช่วงเวลาเร่งรัดอาจจะต้องซื้อด้วยวิธีพิเศษ ผมไม่ติดใจว่าท่านซื้อกับใคร แต่ที่ต้องติดใจและต้องตรวจสอบเป็นพิเศษ ราคาครับ ถ้าท่านซื้อแพง แน่นนอน เงินต้องหายหกตกหล่นและท่านต้องรับผิดชอบ ผมคิดว่าบัดนี้น้ำเริ่มลด ตอกำลังเริ่มผุด ถึงเวลาที่จะต้องมีการถอนรากถอนโคน ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายประจำ พวกเราในฐานะฝ่ายค้านจะทำหน้าที่ตรวจสอบเรื่องนี้ด้วยความเข้มแข็ง เพื่อรักษาผลประโยชน์ของเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินของผู้บริจาคให้ใช้ประโยชน์ให้สมกับที่เขาเสียสละให้ได้ทุกบาททุกสตางค์ นี่คือนสิ่งทีพวกเราจะทำพฤติกรรมอย่างนี้ละครับคือพฤติกรรมหนึ่งที่สมควรแก่ความไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

สุดท้าย ข้อกล่าวหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไว้ในเบื้องต้น เป็นเรื่องของการบริหารงานในกระทรวงยุติธรรม เรื่องการออกพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พวกกระผมพิจารณากันอยู่นานว่าจะพูดเรื่องนี้ดีหรือไม่ มีความเห็นแตกเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่จำเป็นต้องพูดเรื่องนี้ก็เพราะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ออกมาแถลงแล้วว่าไม่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาเอื้อประโยชน์ให้คนคนเดียวแต่อย่างใด แต่อีกฝ่ายเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็น ที่เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นก็เพราะว่า ประการที่ ๑ เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ประการที่ ๒ เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสงบสุขของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต ประการที่ ๓ เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องนำเรื่องนี้มาเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบ ประการที่ ๔ เห็นว่าการพูดของฝ่ายค้านวันนี้จะเป็นประโยชน์ในการเตือนภัยให้ประชาชนได้เตรียมการล่วงหน้าว่าภัยที่

เกิดจากสิ่งนี้จะมีผลกระทบหลวงมหาศาลอาจจะยิ่งกว่าน้ำที่กำลังท่วมอยู่ในปัจจุบัน สุดท้าย หากเราไม่
อภิปรายก็เท่ากับเราละเลยการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานเพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน
ที่สุดเราก็ตัดสินใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่จะต้องนำมาพูดในการอภิปรายไม่ว่างใจ เพื่อชี้ให้เห็นว่า
พฤติกรรมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่สมควรไว้วางใจให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปอีกอย่างไรพฤติกรรม
แห่งความไม่น่าไว้วางใจเริ่มตั้งแต่ตรงไหน เริ่มตั้งแต่การเปลี่ยนตัวอธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์คน
ปัจจุบันที่เพิ่งเปลี่ยนตัวไปคืออดีตรองอธิบดี ดีเอสไอ (DSI) เป็นผู้รับผิดชอบคดียุบพรรคประชาธิปัตย์ และเป็น
ผู้ไปเป็นพยานศาลให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์สำคัญก็เพราะเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยงาน
เจ้าของเรื่องการออกพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษของกระทรวงยุติธรรมข้อเท็จจริงในเรื่องของการ
พิจารณาพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษเนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบขององค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ในฐานะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเห็นชอบในหลักการของการออกพระราชกฤษฎีกาตามข้อดีรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมคือ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค เคยให้ความเห็นชอบหลักการ ๒ ข้อ ๑. ผู้ที่จะได้รับ
พระราชทานอภัยโทษต้องอยู่ระหว่างถูกกักขัง ๒. ต้องไม่ใช่คดีทุจริต

หลังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเห็นชอบหลักการเช่นเดียวกับที่รัฐบาลที่แล้วเห็นชอบไว้
เกิดพระราชกฤษฎีกาฉบับภาคพิสดาร ก่อนการประชุมคณะรัฐมนตรีวันอังคารที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เกิดมี
พระราชกฤษฎีกาฉบับ ลับ ลวง เล่ห์ ขึ้นมาอีก ๑ ฉบับ มีหลักการแตกต่างจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมเคยลงนามเห็นชอบ ความแตกต่าง ๒ ประการ ประการที่ ๑ แก้ออกจาก ต้องอยู่ระหว่างถูกจำคุกจึงขอ
พระราชทานอภัยโทษได้กลายเป็น ไม่ต้องอยู่ระหว่างจำคุกก็ได้ หรือถูกคุมขังก็ได้ ประการที่ ๒ แก้ออกจาก ขอ
พระราชทานอภัยโทษได้ต้องไม่ใช่คดีทุจริต แก้อีกเป็นคดีทุจริตก็ขอพระราชทานอภัยโทษได้ เพื่อให้คนคนเดียวได้
เข้าข่ายอาศัยใบบุญได้รับประโยชน์จากพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษฉบับนี้ด้วย

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน คณะรัฐมนตรีจะเห็นชอบหรือถูกขึ้นใจให้เห็นชอบพระราชกฤษฎีกาฉบับ
ลักลอบฉบับนี้ท่ามกลางสถานการณ์น้ำท่วมหรือไม่ โดยหลักการหากมีการพิจารณาเรื่องพระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษเข้าคณะรัฐมนตรี คนที่จะต้องเป็นเจ้าของเรื่อง คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แม้
ในเวลาต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะออกมาแถลงว่าร่างที่พิจารณาในคณะรัฐมนตรีมีหลักการ
เช่นเดียวกับที่รัฐมนตรีพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค เคยนำเสนอ ต่างกันก็แค่ กับ แก่ แต่ ต่อ ก็ตาม แต่หากคนเชื่อ
ยากเพราะเรื่องนี้มี พิรุณ ๕ ข้อ ข้อ ๑ หากเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ตั้งใจถวายโดยสุจริต เป็นเรื่องของการก่อการดีจริง
ทำไมต้องประชุมลับ ไล่เจ้าหน้าที่ออกจากห้องประชุมหมด ปกติการพิจารณาพระราชกฤษฎีกาพระราชทาน
อภัยโทษอย่างดีก็เป็นวาระจร ไม่มีการไล่เจ้าหน้าที่ออกและไม่ได้เป็นการประชุมลับ เพียงแต่จะมีการขอเก็บ
เอกสารในห้องประชุม เช่นเดียวกับที่เราปฏิบัติมาเป็นปกติ เรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงหลายเรื่องไม่ได้ประชุม
ลับ แต่ประชุมเสร็จพ้นวาระ ขอเก็บเอกสารคืน ข้อ ๒ หากร่างที่ว่าเหมือนของพรรคประชาธิปัตย์ ทำไมต้องไป

กำชับให้รัฐมนตรีทุกคนห้ามแพร่พราย จนทุกคนเท่าที่ทราบตัวสั้นนั่งงกไปตาม ๆ กัน แต่ที่สุดก็หลุดรอดออกมาจนได้ สื่อมวลชนก็เชื่อ ไม่เช่นนั้นไม่พาดหัวกันใหญ่โตทุกฉบับ คนจำนวนไม่น้อยในประเทศก็เชื่อ ข้อ ๓ ทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมต้องร่วมกันวางแผนเล่นละครตบตาประชาชนกับนายกรัฐมนตรีให้ไปค้างคืนจังหวัดสิงห์บุรีในวันจันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน อ่างกลับไม่ได้ เพราะเฮลิคอปเตอร์ไม่มีเรดาร์ (Radar) ทั้งที่กองทัพบอกเขาออกพร้อมจะส่งเฮลิคอปเตอร์ลำใหม่ไปรับ แต่ก็ไม่กลับ เข้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันประชุมคณะรัฐมนตรีมาถึงไม่ได้เข้าประชุมคณะรัฐมนตรีแต่กลับไปอัดรายการจนในที่สุดก็ไม่ได้เข้าประชุม คณะรัฐมนตรีเพราะหนีข้อหาเอื้อญาติใช่หรือไม่ ข้อ ๔ ถ้าเรื่องที่ปรากฏเป็นข่าวแพร่สะพัดไปทั่วประเทศไม่จริง ทำไมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงไม่ออกมาปฏิเสธตั้งแต่วันแรก เรื่องจะได้จบ ภาคส่วนต่าง ๆ ภาคประชาชนจะได้ไม่ต้องออกมาประท้วงต่อต้าน สุ่มเสี่ยงต่อการนำประเทศไปสู่การเกิดวิกฤติรอบใหม่ ข้อ ๕ ถ้าเรื่องนี้ไม่จริง ทำไมต้องรอดหมายจากต่างประเทศ รอปฏิเสธว่าไม่ขอรับพระราชทานอภัยโทษออกมาเสียก่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงกล้าออกมาแถลงปฏิเสธ แสดงว่าเรื่องนี้มีใบสั่งใช่หรือไม่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะปฏิเสธหรือไม่ และท่านจะชี้แจงว่าอย่างไร ผมก็จะไม่ตอบโต้ ผมจะทำหน้าที่รับฟัง เพราะกระผมไม่มีเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่จะมายืนยัน เนื่องจากท่านเก็บเอกสารหมด จะเปลี่ยนแปลงตกแต่งอย่างไรในเวลาต่อมาก็สามารถกระทำได้ แต่ที่สำคัญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรู้อยู่แก่ใจว่าทำอะไรลงไป เรื่องสับขาหลอก เชื่อว่ากำลังเลี้ยงเดี่ยว กำลังจะเข้าไปยิงประตู แต่พอตีมีคนมาขวางก็เลยกลับลำ ๓๖๐ องศา สับขาหลอก เหมือนหีบของไปแล้วจับได้ก็เลยเอาของมาคืน

จุดยืนของพรรคฝ่ายค้าน ประการที่ ๑ สนับสนุนให้มีพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษเนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ เพื่อให้ผู้ต้องโทษอย่างน้อย ๒๖,๐๐๐ คน ที่ต้องโทษและสำนึกในความผิดที่ได้กระทำไปได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ไม่เห็นด้วยกับพระราชกฤษฎีกาฉบับลับ ลวง เล่ห์ ที่ แก๊วหลักเกณฑ์ไปจากจารีตประเพณีที่เคยปฏิบัติ ขนาดไม่ต้องถูกคุมขังและทุจริตก็ขอพระราชทานอภัยโทษได้ เพราะนี่คือการละเมิดหลักนิติธรรม และระบบนิติรัฐ หากทำได้เช่นนี้ต่อไปก็จะมีใครเกรงกลัวกฎหมายเพราะทำผิดถูกลงโทษ มีเงิน มีอำนาจเมื่อไรก็ออกกฎหมายล้างผิดที่สุดคุกก็มีไว้แค่ขังคนจนกับคนไม่มีอำนาจ ที่สำคัญ ความปรองดองและความสงบสุขของคนในชาติไม่มีทางเกิดขึ้นได้หากทุกคนไม่เคารพกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายมีหลายมาตรฐาน การออกกฎหมายล้างผิดไม่ว่าจะโดยรูปแบบใด มีแต่จะนำประเทศไปสู่ความขัดแย้งแตกแยกไม่มีที่สิ้นสุด พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก นอกจากบริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ในฐานะผู้อำนวยการ ศปก.ปล่อยปละละเลยให้นักการเมืองร่วมพรรคเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากเงินงบประมาณแผ่นดิน สิ่งของบริจาคของประชาชน เกิดการทุจริตมโหฬาร กระทำผิดกฎหมายซ้ำซาก ยังมีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจในงานยุติธรรม จนหลายคนมีคำถามระหว่างประชาชนกับคนคนเดียว ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมของใครกันแน่ พวกกระผมจึงไม่อาจไว้วางใจให้ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมดำรงตำแหน่งต่อไปได้

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายสรุปอดีต ดังนี้ บ้านเมืองอยู่ในภาวะที่มีความวิกฤติพอสมควรจากปัญหาน้ำท่วมใหญ่ครั้งนี้ ซึ่งทางรัฐบาลเองโดยท่านรัฐมนตรีก็ยอมรับถึงความเสียหายที่ขยายวงกว้าง ผู้เสียชีวิตมากกว่า ๖๐๐ คน พี่น้องประชาชนที่เดือดร้อนหลายล้านครัวเรือนความสูญเสียในเรื่องของทรัพย์สินเศรษฐกิจยังเพิ่มขึ้นทุกวัน และที่สำคัญที่สุดความทุกข์ยากความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในการใช้ชีวิตซึ่งจะดำรงต่อไปอีกเป็นระยะเวลาหลายเดือน ในภาวะเช่นนี้ พวกกระผมก็ได้พูดชัดเจนว่าแม้เราเป็นฝ่ายค้านเราก็ไม่ละเลยต่อความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน วันนี้ท่านรัฐมนตรีพยายามพาดพิงหลายครั้งว่าพวกกระผมไม่สนใจในความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนอย่างนั้นหรือ ไม่จริงหรือครับ เราก็กองพื้นที่ด้วยกันทั้งนั้นละครับ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ท่านย้อนกลับไปดูดีกว่าว่าในวันที่พวกกระผมเป็นรัฐบาลนั้น บทบาทของท่านเป็นอย่างไร ศูนย์พักพิงพวกกระผมก็ไปจัดตั้ง ครัวก็ทำครับ ทำก่อนรัฐบาลด้วย โครงการจัดหาน้ำดื่ม โครงการในเรื่องของการดูแลเรื่องรถสัญจรไปมา ทำทั้งนั้นครับและแต่ละวันนี้ครับที่เราพอจะได้รับของบริจาคจากพี่น้องประชาชนก็มีคนมาขอ รวมทั้งหน่วยงานของราชการเองก็มาขอครับ เราก็กองว่าเรามีหน้าที่ในการที่จะทำ แล้วกระผมก็ประกาศชัดเจนเลยครับ ในภาวะเช่นนี้พวกกระผมไม่ฉกษัณโอกาสในทางการเมืองผมประกาศเลยครับว่าทั้ง ๆ ที่มีเหตุผลที่จะพิจารณาได้ กระผมคิดว่าไม่ใช่เวลาที่จะอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรี เพราะกระผมคิดว่าการอภิปรายนายกรัฐมนตรีหมายถึงการบอกว่าจะต้องเปลี่ยนรัฐบาล วันนี้สถานการณ์ยังจำเป็นจะต้องประคับประคองกันไปทั้งความแตกแยกในสังคม ทั้งปัญหาน้ำท่วม พวกกระผมก็บอกว่าเราไม่เปิดอภิปรายทั่วไปไปนายกรัฐมนตรี แต่เราก็เห็นแล้วครับว่าการบริหารงานที่ผิดพลาด การกระทำที่ผิดกฎหมายการปล่อยปละละเลยจนเกิดการทุจริต และการทำให้สังคมมีความแตกแยกมากขึ้น ซึ่งล้วนแต่เป็นผลพวงของการบริหารจัดการในเรื่องน้ำท่วมครั้งนี้ อยู่ในความรับผิดชอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ชื่อ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก อย่างปฏิเสธไม่ได้

มองในอีกแง่มุมหนึ่งมีพี่น้องประชาชนต่อว่าพวกกระผมด้วยซ้ำว่าทำไมอภิปรายเฉพาะท่านประชา บ้านเมืองไม่เคยเดือดร้อนมากขนาดนี้ พวกกระผมก็เคยทำงาน ท่านรัฐมนตรีเอง ท่านก็ยอมรับครับว่าท่านก็เคยทำงานกับผม ผมเชื่อครับ ไม่มีใครอยากให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนกับพี่น้องประชาชน ไม่มีใครไม่ตั้งใจทำงานหรือครับอยู่ในความรับผิดชอบถ้ารู้ว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชน แต่ความตั้งใจเพียงอย่างเดียว ความพยายามที่จะไม่ให้เกิดความเดือดร้อนเพียงอย่างเดียวมันไม่พอกับสถานการณ์ที่มันเป็นความวิกฤติของคนทั้งชาติ

ผมตั้งมาตรฐานที่คาดหวังจากคนที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและนายกรัฐมนตรี ผมถือว่ามอบอำนาจให้เกือบจะเรียกว่าเบ็ดเสร็จในการตั้ง ศปภ. ขึ้นมา เพื่อบริหารจัดการสถานการณ์ตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคมเป็นต้นมา สำหรับมาตรฐานที่ผมคาดหวังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ประการที่ ๑ ท่านปฏิบัติตามกฎหมาย ในเมื่อพี่น้องประชาชนทุกคนระบบความยุติธรรม ระบบนิติ

รัฐ ระบบนิติธรรมจะอยู่ได้ ประชาชนคนธรรมดาายังต้องปฏิบัติตามกฎหมายไม่มีสิทธิแม้แต่ที่จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมาย คนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มาตรฐานต่ำกว่าประชาชนไม่ได้ ประการที่ ๒ คนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะต้องเป็นหลักในการจะนำประเทศเข้าสู่ความปรองดอง เพราะเราพูดกันตลอดเวลาว่าความปรองดองเกิดขึ้นจาก ๒ อย่าง คือความจริงกับความยุติธรรม นั่นคือมาตรฐานที่ผมจะใช้ในการตรวจสอบท่าน ส่วนมาตรฐานในการที่ท่านจะเป็นผู้บริหารสูงสุดก็ว่าได้ในเรื่องของการจัดการเกี่ยวกับปัญหาน้ำท่วม เพราะคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรีที่ตั้ง ศปภ. ขึ้นมาตั้งขึ้นตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน คำสั่งที่ ๑๙๓ เป็นความพยายามที่จะบูรณาการ มีการใช้คำว่าเบ็ดเสร็จจุดเดียว หน้าที่และอำนาจของท่านครอบคลุมหมด ตั้งแต่การดูแลแก้ไขปัญหการระบายน้ำ ดูแลแก้ไขปัญหาในเรื่องของความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของพี่น้องประชาชนไปจนถึงการฟื้นฟูการเยียวยา ผมก็ไม่ตั้งมาตรฐานอะไรสูงมาจากคนที่มาทำหน้าที่แค่ ๔ ข้อ ๑. มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ๒. สามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นด้วยการสื่อสารกับพี่น้องประชาชนให้ตระหนัก เข้าใจ และสามารถที่จะปรับตัวอยู่ได้กับภาวะวิกฤติ ๓. ให้ความซื่อสัตย์สุจริตยึดผลประโยชน์ของส่วนรวมของประเทศชาติเหนือสิ่งอื่นใด ๔. คนที่จะมาอยู่ตรงนี้ท่ามกลางความทุกข์ร้อนหนักหนาสาหัสของพี่น้องประชาชน อย่างน้อยที่สุดควรต้องมีใจให้กับพี่น้องประชาชนเป็นลำดับแรก ไม่ว่าจะ เป็น ๒ เรื่องที่ผมคาดหวังจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือ ๔ เรื่องที่ผมคาดหวังจาก ผอ. ศปภ. ท่านรัฐมนตรี พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก สอบตกทุกข้อ

ดูเรื่องประสิทธิภาพ เมื่อสักครูโดยที่ไม่มีท่านไดอภิปราย ท่านหยิบยกเรื่องน้ำในเขื่อนขึ้นมา ก็เป็นโชคดีของผมครับ เพราะว่าถูกใส่ร้ายอยู่เป็นเวลานานที่จะได้ชี้ให้เห็นว่าความจริงแล้วการบริหารจัดการน้ำในเขื่อนผิดพลาดคือเดือนสิงหาคมและเดือนกันยายน ท่านโอตครวญครับว่าวันที่ท่านได้รับการแต่งตั้ง นั่นคือน้ำเต็มเขื่อนหลังจากที่รัฐบาลตัดสินใจชะลอการระบายน้ำในเดือนกันยายน แล้วถึงเวลาเดือนตุลาคมพายุเข้ามาใหม่ต้องปล่อยน้ำลงมาอย่างไม่มีทางเลือก นั่นหมายความว่าท่านต้องทราบตั้งแต่แรกว่าวิกฤติจะต้องเกิดขึ้นถามว่า ๕๐ วันที่ผ่านมา กับสภาวะวิกฤติกับมวลน้ำที่มีอยู่ท่านจัดการอย่างไร จากวันนั้นถึงวันนี้ไม่เคยมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนว่าเรื่องของการระบายน้ำลงสู่ทะเลให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด ให้เกิดความขัดแย้งน้อยที่สุด ให้สามารถที่จะให้พี่น้องประชาชนนั้นอยู่ได้กับปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ไม่มีเลยครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในฐานะที่ท่านเป็นผู้รับผิดชอบแบบเบ็ดเสร็จในเรื่องนี้ สิ่งแรกที่ท่านต้องทำให้พี่น้องประชาชนตระหนักคือปัญหาน้ำท่วมเป็นปัญหาของชาติ ปัญหาน้ำท่วมเป็นปัญหาของคนไทยทุกคน ดังนั้นท่านได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีท่านจะแก้สถานการณ์นี้โดยยึดประเทศชาติส่วนรวมและประชาชนทุกคนเป็นที่ตั้ง แต่ท่านไม่ทำครับท่านยังแบ่งประเทศตามเขตเลือกตั้ง ท่านยังแบ่งประเทศตามจังหวัด แล้วก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกันตลอดทางจนถึงทุกวันนี้ วันนี้ก็ยังมีประชุมอยู่เลยครับ จะเอาน้ำไว้เมื่อนนทบุรี จะเอาน้ำไว้กรุงเทพฯ จะเอาน้ำไว้จังหวัดปทุมธานี ไม่ได้ครับ ท่านไม่เคยทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนวันที่ท่านเข้ามาณะครับที่น้ำยังอยู่ทางเหนือและก็ค่อย ๆ ลงมา ท่านต้องอธิบายให้เข้าใจครับว่าพี่น้องประชาชนคนไทยทุกคนสำคัญเท่าเทียมกันแต่การระบายน้ำให้มีประสิทธิภาพคือต้องระบายไปตามทางน้ำธรรมชาติและระบบชลประทานที่เรา

อยู่ให้มากที่สุดครับ พวกกระผมไม่เคยพูดว่า กทม. สำคัญกว่าที่อื่น พวกกระผมไม่เคยพูดว่าฝั่งตะวันออกหรือฝั่งตะวันตก หรือพี่น้องปริมณฑลมีความสำคัญน้อยกว่าหรือมากกว่าใครครับ พวกกระผมต้องการได้ยินท่านบอกกับประชาชนว่าทางที่จะทำให้น้ำลงทะเลเร็วที่สุดที่เราทำกันมาทุกปี แบ่งไปทางตะวันตก ทำเงินตะวันออก บางปะกง ส่วนหนึ่งลงมาที่เจ้าพระยาตามแม่น้ำบ้าง เข้าสู่ระบบการระบายน้ำของ กทม. บ้าง อะไรจะเกิดขึ้น ต้องอธิบายตั้งแต่แรกว่ามันมีคนที่จะต้องเดือดร้อนอย่างนี้ แล้วตัดสินใจตั้งแต่แรกว่าจะดูแลเยียวยากันอย่างไรความผิดพลาดก็คือท่านปล่อยคนที่ให้ความสำคัญของแต่ละพื้นที่มาต่อรอง มาบริหารมาจัดการสถานการณ์น้ำถึงเป็นอย่างนี้ ประธานให้สัมภาษณ์ยอมรับว่าเขาอยู่สมุทรปราการ เขาจึงพยายามที่จะไม่ให้น้ำเข้าสู่สมุทรปราการ กระผมไม่ได้บอกว่าต้องให้พี่น้องสมุทรปราการรับน้ำทั้งหมด แต่ทางระบายโดยทางธรรมชาติจะต้องทำอย่างไรต้องทำอยู่ในระดับที่บริหารจัดการได้ แต่ท่านก็ไปตั้งในลักษณะนี้ ทำจนกระทั่งในที่สุดแรงกดดันที่เกิดขึ้นกับน้ำที่มาตามแนวของเจ้าพระยากับทางตะวันตกรับไม่ไหว ที่มีประตุน้ำหรือเขื่อนแตกไปถึง ๑๔ แห่ง แล้ววันที่คนเข้าไปติดตามเรื่องนี้เขาตกใจจนคร่ำว่าที่แตกไป ๑๔ แห่ง ศปภ. ไม่ทราบนะครับ ท่านไม่เคยให้กรมชลประทานมาบอกเลยว่าจะต้องซ่อม เพิ่งมาซ่อมกันเสร็จไม่กี่วันที่ผ่านมา ๕๐ วันที่สูญเปล่าแล้วเอาน้ำมากองอยู่ในที่ที่มันไม่ควรจะอยู่ เพราะมันระบายยาก มันไม่ใช่การระบายน้ำโดยเส้นทางธรรมชาติหรือระบบปกติ ที่ท่านบอกว่าทำไมมาพูดอะไรกัน น้ำท่วมถึงเอวท่วมถึงอก น้ำเน่า อยู่เมืองนนท์ อยู่ปทุมธานี อยู่ฝั่งธนบุรี อยู่ภาคตะวันออกบางส่วนของกรุงเทพมหานคร ก็เพราะท่านบริหารอย่างนี้ น้ำมันถึงกองอยู่ตรงนี้แล้วท่านก็ใช้วิธีการพยายามปิดความรับผิดชอบโดยตลอด ผู้ว่าราชการจังหวัดนนท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุม ผู้ว่าราชการ กทม. ท่านเปลี่ยนสถานะเขาจากผู้ว่า เป็นผู้ถูกว่าตลอดเพราะมีอะไรก็โยนให้ไปตกลงกันเอง ท่านบริหารจัดการแบบบูรณาการอย่างไรครับ วันที่ท่านตัดสินใจว่าต้องเอาบิ๊กแบ็กมาวาง เพราะแนวที่เขาเคยทำกันมาทุกปี ๆ มันแตกกระผมก็บอกว่าท่านกำลังจะทำให้พี่น้องในปริมณฑลและฝั่งธนบุรีจมนานกว่าที่ควรจะเป็นลึกกว่าที่ควรจะเป็น และจะมีปัญหาน้ำเน่า ศปภ. ออกมาตอบโต้บอกเอาอะไรมาพูดกันบิ๊กแบ็กไม่กระทบใครน้ำอยู่ในคลอง แล้ววันนี้จะเปิดทำไมครับ ถ้าไม่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของพี่น้องข้างบน ท่านไม่เคยให้ความจริงกับพี่น้องประชาชน ไม่มีแผนเลขาท่านก็ยอมรับเองว่า ศปภ. ทำงานไม่มีแผน นี่คือการสอบตกเรื่องประสิทธิภาพในเรื่องของการระบายน้ำ บุคคลที่มีอิทธิพลทางการเมืองเข้ามาทำให้การระบายน้ำที่มันควรจะทำ ทำไม่ได้ ผมไปมาหลายครั้งครับ ประตุน้ำที่จะต้องออกไปทางตะวันออก ผู้ปฏิบัติเขาก็บอกผมชัดเจนครับว่าไม่เปิดเต็มที ไม่มีคำสั่ง สั่งไปแล้วเดี๋ยวก็ต้องปิดเพราะถูกต่อว่ามา การระดมเครื่องสูบน้ำตอนหลังท่านให้ แต่ไปทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ให้ชาวบ้านเขาเห็นมันเป็นเรื่องที่น่าอับอายในเชิงการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพของเรื่องของการระบายน้ำไม่มีครับ ตัวอย่างเล็ก ๆ อีกสักตัวอย่างให้เห็นว่าบริหารจัดการกันไม่ได้มีแผนอย่างชัดเจนเลย การกักถนนเส้น ๓๔๐ กลัวพระราม ๒ ท่วมเตรียมไว้ ถึงเวลาทำจริงทำไม่ได้ กว่าจะทำได้ก็บอกว่ามีปัญหาารถไปจอด ทำเสร็จก็บอกว่ากลับไปใช้พระราม ๒ แต่วันนี้พี่น้องในเมืองนนทบุรี ในจังหวัดปทุมธานีหลายอำเภอเดือดร้อน เพราะท่านไปกู้ ๓๔๐ พวกกระผมจึงต้องตรวจสอบ จึงต้องบอก

ประชาชนครับ เพราะพวกกระผมบอกว่างานนี้มันไม่ใช่ธรรมดาอย่างเดียว ไม่มีใครปฏิเสธหรือครับน้ำมากขนาดนี้ต้องมีท่วม แต่ไม่เสียหายอย่างนี้ครับ

พอมาดูเรื่องของ การสร้างความเชื่อมั่น เรื่องของการสื่อสารความจริง แต่ตอนหลังแทบไม่ต้องตอกย้ำแล้วคำว่าเอาอยู่ของท่านนี้จะเป็นวลีประจำปีนี้ แล้วมันไม่เคยเป็นจริง การสื่อสารที่บอกเรื่องของการแนะนำจัดการเรื่องการอพยพ ตัวอย่างวันที่ผมไปเยี่ยม ศปภ. กระผมบอกเองว่าเรื่องอพยพเป็นเรื่องใหญ่ เพราะถ้าท่านไม่จัดระบบตรงนี้พี่น้องประชาชนติดเกาะ จะต้องมีปัญหาว่าจะเอาข้าวก็แสนกล่งไปส่ง ถ้าไปส่งกันจริงนะครับแสนกล่ง กระผมก็เตือน แต่ระบบการประกาศท่านก็ทราบ วันดีคืนดีแถลงข่าวรัฐมนตรีแสดงอาการตื่นตระหนกกลางจอ ต่อมาก็บอกว่าไม่มีอะไร และชัดเจนที่สุดก็คือกรณีของนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ผมอยู่นานนิคมอุตสาหกรรม นวนคร เดินทางไปหลังจากท่านรัฐมนตรีออกมา ผมเข้าไปไม่ได้เพราะน้ำเข้าพอดี แล้วก็คนกำลังแห่อพยพออกมา ผมก็ต้องเดินทางกลับนี่คือความล้มเหลวโดยสิ้นเชิงในเรื่องของการสร้างความเข้าใจ สร้างความเชื่อมั่น และมันทำให้ความเสียหายลุกลามบานปลายกว่าที่ควรจะเป็น เพราะถ้าเขาทราบว่าเขาจะต้องเผชิญกับอะไร ภาคเอกชนเองเขาก็จะมีแนวทางการวางแผน อาจจะไม่ป้องกันน้ำท่วมไม่ได้แต่ลดความเสียหายได้ เครื่องจักร ทรัพย์สิน นั้นเรื่องหนึ่ง แต่สำคัญที่สุดคือชีวิตของคนที่จะต้องไม่มีงานทำในช่วงหลายเดือนจากนี้ไป เพราะความล้มเหลวในเรื่องของการสร้างความเข้าใจการสื่อสารที่ควรจะได้ทำ นอกจากความล้มเหลวในเรื่องประสิทธิภาพการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับน้ำ การสื่อสาร สร้างความเชื่อมั่นแล้วเมื่อเกิดปัญหาขึ้น พี่น้องประชาชนคนไทยและชาวโลกมีจิตอาสาระดมความช่วยเหลือกันเข้ามามากมาย มหาศาล จากมิตรประเทศก็มี ท่านรัฐมนตรีหรือรัฐบาลจะไม่สนใจที่จะรับความช่วยเหลือ แต่เขาก็ให้มาครับ ซึ่งผมก็แปลกใจประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา ยังรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ บริหารจัดการกันอย่างไร วันนี้มีความพยายามที่จะเอาประชาชนและความเดือดร้อนของประชาชนมาบังหน้า ประหนึ่งว่าสิ่งที่ท่านทำผิดกฎหมาย จัดสรรผลประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นทางการเมืองหรือทางอื่นทั้งหลายนั้น ถ้าท่านไม่ทำอย่างนี้แล้วความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนจะไม่ได้รับการแก้ไข ไม่ใช่แล้วครับ ท่านทำผิดกฎหมายและเป็นการส่งสัญญาณและทำลายระบบโดยสิ้นเชิงในการปล่อยให้หนักการเมืองไม่แยกแยะบทบาทของตัวเอง คำสั่งที่ ๒๖ คำสั่งที่ ๒๗ ของ ศปภ. จะไปตีความว่าไม่ใช่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ปฏิเสธได้ไหมงานที่ทำทั้งหลายคือการปฏิบัติราชการ ถ้าไม่อย่างนั้นต่อไปนี้เดี๋ยวันพรุ่งนี้ท่านนายกรัฐมนตรีตั้งศูนย์บริหารประเทศขึ้นมาว่าอย่างไรครับ เป็นศูนย์เฉพาะกิจใครจะทำอะไรก็ได้ ไม่ต้องรับผิดชอบ ไม่ต้องมีระเบียบ ขัดรัฐธรรมนูญก็ได้ไม่ต้องเฉพาะแสนล้านบาท เองงบประมาณทั้งประเทศไปเลย บอกเป็นศูนย์เฉพาะกิจ พวกกระผมไม่ต่อว่าผู้แทนราษฎรคนใดเลยที่ทำหน้าที่ในการประสานงานดูแลความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนใน พวกผมพรรคเพื่อไทยก็มี ให้ความเป็นธรรม แต่เป็นเรื่องหนึ่งที่จะให้ผู้แทนเขาปฏิบัติหน้าที่ตามปกติกลับเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้เขามีอำนาจในการบริหารจัดการแทรกแซงก้าวก่ายจัดสรรทรัพยากร

คำชี้แจงของเพื่อนสมาชิกหลายท่านผมขอถือเป็นส่วนหนึ่งของการอภิปรายไม่ว้าวางใจท่าน พลตำรวจเอก ประชา ซื่อสัตย์สุธรรมก็ไม่มีคนไปรับต้องให้ ส.ส. ไปเซ็น จะเอาเรือไปไหนไม่มีปัญหาป้องกัน เอา

เรียกคืนมาต้องเอาชื่อ ส.ส.ไปประทับไว้ แล้วนี่เรียกกลับมาคราวหน้าเอาไปใช้เขตอื่นต้องลบชื่อ ส.ส. คนนั้น แล้วใส่ชื่อส.ส. คนใหม่หรือเปล่าครับ กลัวส้วมหาย ข้างนอกเขียนชื่อไม่พอข้างในต้องเขียนด้วยเผื่อคนทำธุระเสร็จจะยกไปจากข้างในหรืออย่างไร มันไม่มีเหตุผล เหตุผลที่จะใช้วิธีการนี้มีอย่างเดียวนะครับ คือการเมืองและการแบ่งแยก เราถึงได้อภิปรายชัดเจนว่าหลายคนที่นี่บางเรื่องเขาทำ เพราะมันเป็นหน้าที่ที่เขาพึงทำตามรัฐธรรมนูญ ตามหน้าที่ แต่ถามว่าการให้ ส.ส. ๒ คน เช่นชื่ออนุมัติของ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การดูแลพื้นที่ของตัวเอง ทำไมครับ แล้วผลคืออะไรแล้วความจริงไม่ใช่เท่านี้หรือครับ ถ้าท่านดูไปในรายละเอียดที่วันนี้มีการสะท้อนออกมาจะเห็นชัดเจนครับ ถ้าท่านบอกว่าผู้แทนราษฎรทุกเขตควรจะต้องทำอย่างนี้ ทำไมไม่เรียกทุกเขตเข้าไปจริง ๆ ไม่จำกัดพรรค แล้วถ้าไม่ผิดยกเลิกคำสั่งทำไม แต่เลือกเฉพาะผู้แทนราษฎรและผู้เกี่ยวข้องในทางการเมืองของท่าน แล้วไม่ใช่ไม่มีความเสียหาย ของที่มันกองพะเนินเทินทึกที่กลุ่มอาสา คนนอกอย่างคุณบิณฑ์ บันลือฤทธิ์ ไปขอแล้วไม่ได้นี่ครับ ก็เพราะมันไม่ใช่พวกใช้ใหม่ล่ะครับ แล้วพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อนรอคอยการช่วยเหลือนี้หลายพื้นที่ ก็พื้นที่ครับที่ของเหล่านี้ไปไม่ถึง เพราะคนของท่านยังไม่วางเซ็นอนุมัติหรือไปทำการตลาดในพื้นที่ หิวก็คน ขาดเรือกักคน แล้วเราก็เห็นชัดเจนครับว่าของส่งมาจากญี่ปุ่นเช่าอยู่ที่ สปภ. ๒ อาทิตย์ เต็มที่ค้างอยู่แท้ ๆ ยังอุตส่าห์ไปจัดซื้อในอัตราจางทองที่คุณประเสริฐพูดนี่คือการทำผิดกฎหมาย นี่คือการเลือกปฏิบัติ และนี่คือการของความพยายามที่จะหาประโยชน์ทางการเมือง และหาประโยชน์อื่นท่ามกลางความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ท่านจะยืนยันจริง ๆ หรือครับว่าระบบที่วันนี้เราได้ฟังกันนี่คือระบบที่ดีที่สุดแล้วสำหรับประเทศ ที่ต้องปั่นป่วนวุ่นวายกันไม่รู้ว่ามีหน้าที่อะไร แล้วก็ทำให้เกิดการแบ่งแยกการเลือกปฏิบัติ ที่คนนอกเขาฟ้องจะเข้าไปช่วยงานต้องใส่เสื้อแดง ที่มีการแบ่งแยกกันว่าใคร จะได้รับการช่วยเหลือ ไม่ได้รับการช่วยเหลือ เงินเยียวยา ปัญหาต่าง ๆ เหมือนกันหมดเลยครับท่านครับ ๕,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ กว่าบาท มีข้อมูลที่เรียกว่าเป็นส่วยบางระกำโมเดล และการเลือกปฏิบัติกับคนที่ เป็นพวก กับคนที่ไม่เป็นพวกบ้านเมืองแตกแยกจากการเมืองที่ผ่านมายังไม่พอใช้ไหม วันนี้บริหารน้ำให้เป็นเงื่อนไข ความแตกแยกใหม่ ความขมขื่นของคนที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ เพียงเพราะเขาไม่ใช่พวกความเหิมเกริมของคน ที่บอกว่า เป็นพวกท่านแล้วทำอะไรก็ได้ ผิดกฎหมายก็ได้อ้างประชาชนบังหน้า ความแตกแยกที่กำลังเกิดขึ้น ระหว่างชาวปริมณฑลกับชาวกรุงเทพฯ ความแตกแยกที่เกิดขึ้นระหว่างคนที่เหนือคั้นกับใต้คั้นทุกแห่ง นี่คือการ ผลงานของท่าน ผลงานที่กำลังสร้างความเสียหายเพิ่มเติม และจากความที่ท่านไปส่งสัญญาณไปเอื้อให้ทำสิ่งเหล่านี้ ท่านจึงสอบตกในเรื่องของการดูแลเรื่องนี้ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปล่อยปละละเลยให้เกิดการทุจริตขึ้น

กรณีการทำข่าวกล่องเป็นแสลงถ้าทำได้จัดส่งได้ด้วยมหัสจรรย์มนุษย์จริง ๆ แล้วกระผมก็เชื่อว่าแปลว่าในเขตเหล่านั้นคงไม่มีคนหิวแล้ว ทำกันได้ทั่วถึงขนาดนั้น มันไม่จริงครับตรงนี้จึงเป็นความล้มเหลว และการสอบตกของท่านในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริตด้วย แต่ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดการมีใจให้กับพี่น้องประชาชนผมไม่นึกเลยครับว่าท่ามกลางความเดือดร้อนอย่างนี้ การเล่นเกมการเมืองไม่เคยจบ สร้างนิทานใส่ร้ายรัฐบาลที่แล้ว สร้างเงื่อนไขที่จะทำให้ กทม. จะต้องถูกดิสเครดิต (Discredit) โดยไม่ใช่ใจว่าจริง ๆ แล้วทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการเข้าไปช่วยเหลือพี่น้องประชาชนแล้วในวันที่ท่านต้องเลือก ระหว่างท่านหรือพวกท่าน

กับพี่น้องประชาชนท่านเลือกชื่อนะครับใครจะนึกครับ กำลังคนจำกัด งบประมาณจำกัด อุปกรณ์จำกัด คิดได้
อย่างไรครับว่าต้องสร้างถนนเข้า ศปภ. ๒ ก่อนที่จะเอากำลังพล ทรัพยากรเหล่านี้ไปดูแลพี่น้องประชาชนคิดได้
อย่างไรครับ ทำพี่น้องที่อยู่บริเวณรอบ ๆ ศปภ. ๒ เตือดร้อนมากขึ้น ท่านย้ายตัวเองก็ได้ครับ อย่างมากก็เสีย
หน้าหนที่ ๒ ครับ คนเขาชินแล้ว แต่ท่านเลือกทำให้พี่น้องประชาชนเตือดร้อนไป วันนี้นถนนก็รื้อแล้ว การ
เยียวยาแต่ละเรื่องอะไรที่พวกกระผมเริ่มไว้ตอนแรกก็จะล้งเลจะให้ ไม่ให้ ๕,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท เงินส่วน
ต่างก็ตอนหลังให้แต่ขอเปลี่ยนชื่อ ไม่ว่าจะกันแต่พอพวกกระผมเรียกร้องว่าวันนี้สถานการณ์มันไม่เหมือนปีที่แล้ว
ไม่เห็นคิดเปลี่ยนเลยครับ ที่ให้ ๕,๐๐๐ บาท พวกกระผมทำในยุคที่เราถือว่าเจอน้ำเข้าไป ๗ วันก็หนักหนา
สาหัสก็ให้ ๕,๐๐๐ บาท แต่วันนี้มันไม่ใช่ ๗ วันนะครับ วันนี้มัน ๑ เดือน ๒ เดือน น้ำเท่าเอว เท่าอก น้ำเนา
พวกกระผมก็บอกว่าให้เถอะครับ ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาทเป็นขั้นบันไดไป ประเด็นอย่างนี้ครับไม่เห็น
รวดเร็วเลย ไม่เห็นพิจารณาเลย แต่ถ้าเป็นนโยบายรถคันแรก บ้านหลังแรก แทนที่จะเอาเงินเหล่านั้นมาให้คน
ที่เขาสูญเสียรถหรือรถเสีย ซ่อมรถ เอาคนที่เขาไม่ต้องการบ้านหลังใหม่ แต่เขาเก็บเงินมาตลอดชีวิตได้บ้าน ๑
หลังแล้วน้ำท่วมไป ไม่เคยคิดเปลี่ยน โครงการอย่างโครงการพักหนี้ หาเสียงไว้อย่างไรก็ไปอย่างนั้น ไม่สนใจละ
ครับว่าคนที่ไม่เข้าข่ายในการที่จะได้รับการพักหนี้คือคนที่เป็หนี้เสียจากน้ำท่วม ใจท่านอยู่กับอะไร ตรงนี้จึง
เป็นเหตุผลที่กระผมบอกว่าใจที่ไม่อยู่กับประชาชนนี้ครับทำให้ท่านไม่มีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งตรงนี้

เรื่องสุดท้ายที่พวกกระผมจะต้องอภิปราย แต่ว่าท่านรัฐมนตรีมาขอว่าอย่าไปพูดอะไรที่มันก้าว
ล่วงการทูลเกล้าฯ พระราชกฤษฎีกา ใครทำผิดกฎหมาย ป.ป.ช. ไม่ยอมรับผิด หนีคดี จะเป็นใคร อยู่ที่ไหน ชื่อ
อะไรก็ตามพวกกระผมไม่สนับสนุนให้ท่านถวายคำแนะนำเพื่อพระราชทานอภัยโทษให้ บังเอิญผมก็ไม่ทราบว่
ในประเทศไทยวันนี้มีกี่คนที่เข้าข่ายนี้ ที่หนีคดีผิดกฎหมาย ป.ป.ช. แต่ผมย้อนถามกลับท่านได้นะครับว่าคนที่
ท่านบอกว่าพวกผมอคติด้วย ถ้าเขาไม่เข้าข่ายนี้ท่านจะคิดเรื่องนี้ไหม แล้วปฏิเสธไม่ได้ครับว่าไม่คิด เพราะ
เลขานุการท่านให้สัมภาษณ์ไว้เมื่อเดือนกันยายนว่ามีแนวคิดนี้ วันนี้คณะรัฐมนตรีหลายคนก็ยังให้สัมภาษณ์ว่ามี
แนวคิดจะต้องพากลับบ้าน กระบวนการที่ท่านอธิบายมันไม่ตรงกับที่เขาทำมาทุกปี ๆ เลยครับท่านต้องกล้า
บอกความจริง ที่เขามาเสนอท่านวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๑๓ พฤศจิกายน เขาไม่ได้เสนอท่านเฉพาะร่างพระ
ราชกฤษฎีกาที่ทำตามปกติที่ผ่านคณะกรรมการมา มีคนที่ขงเรื่องนี้มาให้ท่านด้วยว่าให้เปลี่ยนให้ปรับ แล้วท่าน
ก็ไม่มีการแหงเรื่องนี้กลับไปให้คณะกรรมการ มีความพยายามบอกส่งไปกฤษฎีกาก่อนเอาเข้า ครม. ซึ่งปกติไม่
ทำกันครับ และความผิดปกติในการประชุม ครม. วันนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรียกกลับจากจังหวัดสิงห์บุรีไม่ได้
ที่มีการประชุมให้เจ้าหน้าที่ออกไปซึ่งก็ไม่ได้เคยปฏิบัติ แม้จะเคยมีการเรียกเก็บเอกสารคืน และวันนั้นท่านต้อง
กล้ารับความจริง นักข่าวเขามาท่านว่ามีพิจารณาเรื่องนี้ไหม ท่านบอกไม่มีครับแต่พอถูกจับได้ไล่ทัน ก็
บอกว่าคิดไปเอง และรัฐมนตรีร่วมคณะท่านคิดไปเองไหมครับวันที่ไปบอกกับสื่อว่าอะไรที่เป็นเงื่อนไขที่พรรค
ประชาธิปไตยเคยมีไว้รัฐบาลนี้ก็ตัดได้หรือที่ท่านนั่งข้าง ๆ รองนายกรัฐมนตรีมาตอบกระทู้ถามในสภาท่านอยู่ไม่
เคยปฏิเสธสักคำ รองนายกรัฐมนตรีก็บอกด้วยว่าผมไม่ต้องทำตามใครท่านก็นั่งเฉย รองจนคนแทบจะตีกันแล้ว
เพราะเริ่มมีการชุมนุม ๒ ฝ่าย ท่านมีหน้าที่ทำให้เกิดความสามัคคี ความปรองดองในฐานะรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงยุติธรรมไม่พูดอะไร ประชาชนจะตีกันก็แล้ว พวกกระผมเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านก็แล้วไม่ละครับ บอกต้องรักษาความลับราชการ แต่จดหมายมาจากต่างประเทศฉบับเดียวความลับราชการไม่มีความสำคัญอีกต่อไป พวกกระผมไม่เชื่อหรือครับ พี่น้องประชาชนก็ไม่เชื่อหรือครับ ท่านอย่าลอกใจตัวเองเลยครับ จับได้ไล่ทันก็ยกเลิกไป ไม่ต่างอะไรกับคำสั่งที่ตั้ง ส.ส. เข้าไปผิดรัฐธรรมนูญ ไม่ต่างอะไรกับการคืนงบประมาณ การมาธิการติดตามงบประมาณตรวจสอบว่ามีความผิดปกติ เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนว่าในทุกเรื่องที่ได้นำเสนอท่านนั้น ตามมาตรฐานท่านสอบตกแล้ว ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งต่อไป พี่น้องประชาชนจะต้องทุกข์ยากมากกว่านี้หลายเท่า ลองไปถามพี่น้องชาวใต้ไหมครับที่กำลังเผชิญกับภัยน้ำท่วมว่าจะให้บริหารจัดการแบบที่ สปภ. ทำมาในภาคเหนือ ภาคกลาง กทม.หรือภาคอีสานเอาไหมครับ เรามีงานต้องทำอีกมาก ผมต้องการเห็นคนที่ได้มาตรฐานอย่างที่กระผมกราบเรียนมาดูแล วันนี้เรามีคนที่สูญเสียบ้าน ไม่เข้าเกณฑ์ราชการ ไม่ถึงกับพัง แต่อยู่ไม่ได้ อายุเกิน ๖๐ ปีก็ไม่ได้ จะดูแลเขาอย่างไร วันนี้ท่านอาจจะมีคนมาพูดคุยกับธุรกิจที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม ธุรกิจใหญ่ ๆ ธุรกิจที่เชื่อมโยงกับต่างชาติ แต่ท่านทราบไหมครับว่าธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ในข่ายนี้รายเล็กรายน้อยทั่วประเทศความเสียหายไม่น้อยกว่ากัน เขาไม่มีบริษัทแม่มาช่วย แต่เขาอาจจะมีแม่ที่เขาต้องดูแลอีก ๑ คนตัวเองก็จะเอาไม่รอด เขาไม่มีบริษัทประกันมาจ่ายเงินให้ แต่อาจจะมีเจ้าหน้าที่ตามทวง ผมไม่เคยได้ยิน ผอ. สปภ. ซึ่งมีหน้าที่ในการเสนอเกี่ยวกับการเยียวยาฟื้นฟูคิดถึงคนเหล่านี้ ผมถึงบอกว่าท่านดำรงตำแหน่งนี้ต่อไปไม่ได้ และถ้าท่านทำอย่างที่ท่านทำมาความแตกแยกก็จะมีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นรายวันทั้งเรื่องน้ำ ทั้งเรื่องการเมือง นี่ไม่ใช่สิ่งที่พี่น้องประชาชนคนไทย สังคมไทยและประเทศไทยต้องการ

รัฐบาลนี้ได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งมาพี่น้องประชาชนคาดหวังว่าจะมาแก้ปัญหาให้เขา วันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้รับความไว้วางใจจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาดูแลปัญหาใหญ่ที่สุดของประเทศ พิสูจน์แล้วว่าท่านล้มเหลว พวกกระผมในเวลาที่มีจำกัดมีเวลานำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงเพียงเท่านี้ แต่พรุ่งนี้เป็นหน้าที่ของพวกท่านด้วย ใครที่ยกมือให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในวันพรุ่งนี้ยืนยันกับพี่น้องประชาชนว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านทำมาดีแล้ว และจะทำอย่างนี้ต่อไป จะมีทุจริต จะแตกแยก จะแบ่งพวกไม่เป็นไร แต่พวกกระผมยกมือให้ไม่ได้ แล้วถ้าท่าน ส.ส. ยกมือให้กับท่านรัฐมนตรี ผมก็บอกว่าภาระก็กลับไปตกอยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ที่จริงท่านนายกรัฐมนตรีเคยชี้แจงในสภาแห่งนี้บอกท่านไม่ค่อยมานั่งหรือเพราะท่านบอกว่ามันไม่สำคัญ เท่ากับว่าอยู่แล้วฟัง แล้วนำข้อมูลนั้นไปใช้ในการตัดสินใจ วันนี้พวกกระผมไม่มีใครเรียกร้องให้ท่านมานั่งเลยครับแต่เรียกร้องให้ท่านนำข้อมูลทั้งหมดไปตัดสินใจว่าบุคคลที่ท่านมอบหมายให้มาดูแลแก้ไขปัญหาที่ทำให้ประเทศไทยและประชาชนคนไทยเดือดร้อนที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ท่านยังใช้มาตรฐานว่าบุคคลคนนี้สมควรได้รับความไว้วางใจให้ทำงานต่อไปหรือไม่เป็นอำนาจของท่านครับ พวกกระผมก้าวล่วงไม่ได้ แต่กระผมกราบเรียนว่าพวกกระผมไม่ไว้วางใจ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ที่จะทำความเสียหายให้กับประเทศต่อไปและถ้าท่านนายกรัฐมนตรีตัดสินใจว่าท่านจะไว้วางใจต่อไป บุคคลที่จะต้องรับผิดชอบต่อไปก็คือตัวท่านนายกรัฐมนตรีครับ

ลงมติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พลตำรวจเอก
ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ไม่ไว้วางใจ ๑๘๘ ท่าน ไว้วางใจ ๒๗๓ ท่าน คะแนน
ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

๕.๔๐ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔๐ รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
ผู้เสนอ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๕ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๕
สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๕ และ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ (รวม ๒ วัน)

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการประชุมพิจารณาเรื่องด่วน คือ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป
เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ จำนวน ๑๕๗ คน เป็นผู้เสนอ และ
ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ
จำนวน ๑๕๗ คน เป็นผู้เสนอ โดยนำทั้ง ๒ ญัตติมาพิจารณารวมกัน

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ได้รับ
มอบหมายจากผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน จำนวน ๑๕๗ ท่าน
อันประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคประชาธิปัตย์และพรรครักประเทศไทยได้ร่วมกันเสนอ
ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลและญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลง
มติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๑๕๘ ตามลำดับ

“สำหรับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๕๙ นั้น ผู้มีรายชื่อนามทำญัตติขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็น
รายบุคคล ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ โดยมีรัฐมนตรีที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดังนี้ ๑. ร้อย
ตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรี ๒. พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม ๓. พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ ได้แนบหลักฐานการยื่น
คำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา
๒๗๑ มาด้วยแล้ว ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐมนตรีผู้มีรายชื่อนามข้างต้นได้มีพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง
ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ขาดความรู้ความสามารถ ลุแก่อำนาจ ขาดคุณธรรม จริยธรรม เล่นพรรคเล่น
พวก เลือกปฏิบัติ มุ่งสนองผลประโยชน์ผู้มีบุญคุณทางการเมืองมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวมที่แท้จริงของ
ประชาชนและความสงบสุขของบ้านเมือง ปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริตโดยไม่คำนึงถึงหลักนิติธรรมและระบบ
นิติรัฐ ทั้งรัฐมนตรีบางคนยังมีพฤติกรรมทุจริต จงใจกระทำผิดกฎหมายและรัฐธรรมนูญ หากปล่อยให้บริหาร
ราชการแผ่นดินต่อไปก็จะเกิดความเสียหายต่อประเทศและประชาชนไม่มีที่สิ้นสุด จึงไม่สมควรดำรงตำแหน่ง

รัฐมนตรีต่อไป สำหรับผู้ตัดใจเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีนั้น ได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ มาด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เนื่องจาก นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี มีพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ผิดพลาด ไร้ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพ ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชน มีพฤติการณ์พุดอย่างทำอย่าง นโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นแค่เครื่องมือสร้างภาพเอื้อพวก มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้น เป็นหลายมาตรฐาน ทั้งมีพฤติกรรมปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริต การใช้จ่ายเงินแผ่นดินกระจายไปในกลุ่มบุคคลและหน่วย งานต่าง ๆ ท่ามกลางความเดือดร้อนแสนสาหัสของคนไทยทั้งประเทศ จนมีคำกล่าวที่ว่า รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี นอกจากน้ำท่วม หนี้ท่วม แพงทั้งแผ่นดินแล้ว ยังเกิดการทุจริตเป็นทำนองโง่งมทั้งแผ่นดินด้วย

นายกรัฐมนตรีบริหารราชการโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม รังแกข้าราชการประจำ ทำลายระบบนิติรัฐ เห็นประเทศเป็นบริษัท ชัดหลักนิติธรรม มีพฤติกรรมลอยตัว เลี่ยงความรับผิดชอบ เอื้อพวก เอื้อญาติ เอื้อตัว ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอำนาจเหนือตัว เหนือรัฐธรรมนูญ ลักลอบควบคุมกำกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยมิชอบ

ทั้งมีพฤติกรรมการบริหารโดยจงใจไม่รับผิดชอบต่อรัฐสภา ขาดวุฒิภาวะ นายกรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตย ปิดหูปิดตาประชาชน ปิดบังข้อมูล หลีกเลี่ยงการตรวจสอบเพื่อประโยชน์พวกพ้องและวงศ์วานวานเครือ อีกทั้งนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรียังมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายตลอดจนมีพฤติกรรมกระทำการอันไม่บังควร หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปก็จะเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติไม่มีที่สิ้นสุด จึงสมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป และเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ พวกกระผม ขอเสนอชื่อ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไป”

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายกล่าวหานายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี กรณีการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของกระทรวงกลาโหมมีข้อบังคับ มีกฎหมาย มีระเบียบบังคับไว้อย่างชัดเจน เพราะว่าการที่กองทัพดำรงความเข้มแข็งอยู่ได้ก็เพราะกองทัพปราศจากนักการเมืองที่เข้าไปล้วงลูก ที่เข้าไปต้องการแทรกแซง ที่ต้องการเอาคนที่สั่งได้ช่วยหัน ขวาทันเข้ามาทำหน้าที่ ข้อบังคับการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๕๑ ซึ่งในข้อบังคับนี้ การแต่งตั้งนายพลบัญญัติไว้ในข้อ ๕ ว่าการแต่งตั้งนายพลให้แต่งตั้งในตำแหน่งที่มียศชั้นเดียวกันหรือสูงกว่า ซึ่งคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณานั้น ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการและเลขานุการ เจ้ากรมเสนาธิการเป็นผู้ช่วย คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กลั่นกรองผู้ที่คณะกรรมการเสนอเพื่อพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและชั้นยศของส่วนราชการ คือให้แต่ละส่วนราชการ

แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของส่วนราชการ คือ สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ หัวหน้าส่วนราชการคือ ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ คณะกรรมการชุดใหญ่ที่มี พลอากาศเอก สุกำพล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานนั้น มีอำนาจแค่พิจารณากลับกรองผู้ที่คณะกรรมการหัวหน้าส่วนราชการซึ่งปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นประธานพิจารณาก่อน

กรณีการพิจารณาแต่งตั้งปลัดกระทรวงกลาโหม ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีการเปิดคลิปเสียงการสนทนาระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กับนายทหารที่เป็นคณะกรรมการฯ คลิปเสียงเปิดเผยถึงการแทรกแซงการแต่งตั้งปลัดกระทรวงกลาโหมคนใหม่ โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมระบุถึงนายทหารที่ตนต้องการที่จะให้ขึ้นดำรงตำแหน่งที่แตกต่างจาก นายทหารที่ ผู้ช่วย ผบ.ทบ.เสนอ ถ้ามีการเสนอชื่อขึ้นมาถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นคนอื่นก็จะแก้ไขชื่อ ซึ่ง พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ปลัดกระทรวงกลาโหม พิจารณาเสนอชื่อ พลเอก ชาตรี ทัดติ ที่มีคุณสมบัติตามข้อบังคับฯ ส่วนนายทหารที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมต้องการแต่งตั้งคือ พลเอก ทนงศักดิ์ อภิรัชชโยธิน ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก มาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม ถึงกับมีการออกคำสั่งย้าย พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ปลัดกระทรวงกลาโหม ไปปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการจัดการเพื่อแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีเฉพาะ ที่ ๑๘๘/๕๕ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการพิจารณาแต่งตั้งนายทหาร พลเอก เสถียร ก็ทำหนังสือยืนยันว่าท่านขอเข้าร่วมประชุมในฐานะที่ยังเป็น ปลัดกระทรวงกลาโหม ยังเป็นเลขานุการคณะทำงานอยู่ เป็นหนังสือลงวันที่ ๔ ในหนังสือบอกว่าทราบจากข่าวไทยรัฐออนไลน์ บอกว่าจะมีการประชุมเรื่องนี้ในวันที่ ๕ วันรุ่งขึ้น ท่านไม่อนุญาตให้เข้าประชุมและท่านก็แต่งตั้งคนที่ท่านต้องการเรียบร้อยแล้ว ที่สำคัญไปกว่านั้น ที่น่ากังวลก็คือ ในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ก่อนที่ท่านจะดำเนินการประชุม พลเอก สุกำพล ได้นำ พลเอก ทนงศักดิ์ อภิรัชชโยธิน และ พลอากาศเอก ประจัน จันตอง เข้าพบนายกรัฐมนตรีที่ทำเนียบรัฐบาล หลังจากที่กระบวนกรของท่านเรียบร้อยแล้ว ท่านกับคณะได้เดินทางไปประเทศอังกฤษ ไปพบกับบุคคลสำคัญเพื่อขอขอบคุณการพิจารณาแต่งตั้งทหารชั้นนายพลโดยวิธีแยกกันเช็คอิน (Check in) เพื่อไม่ให้เป็นที่เตอะตาของนักข่าวหรือผู้รู้เห็น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องบริหารทุกกระทรวงต้องรับรู้รับทราบทุกเรื่อง และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖ ยังมีผลบังคับใช้อยู่ทุกวันนี้มีอยู่ ๒ มาตรา ที่นายกรัฐมนตรีจะต้องรับรู้รับทราบ ในฐานะที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของทุกหน่วย รวมทั้งกระทรวงกลาโหม ในมาตรา ๒๐ บัญญัติไว้ว่า ในการที่จะรักษาวินัยทหารให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอเป็นการจำเป็นที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีอำนาจในการบังคับบัญชาหรือลงทัณฑ์อยู่เองเป็นธรรมดา แต่ผู้บังคับบัญชาบางคน เห็นหรือยัง เขาอาจจะรู้เขียนไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ปี ๒๔๗๖ แล้วครับ แต่ผู้บังคับบัญชาบางคนอาจใช้อำนาจในทางที่ผิดยุติธรรม ซึ่งเป็นการ

สมควรที่จะให้ผู้บังคับบัญชามีโอกาสร้องทุกข์ได้ มาตรา ๒๙ ผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องทุกข์เมื่อใด ต้องรีบไต่สวนและจัดการแก้ไขความเดือดร้อน หรือชี้แจงให้ผู้ยื่นใบร้องทุกข์เข้าใจ จะเพิกเฉยเสียไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ใดเพิกเฉยนั้นว่ากระทำผิดต่อวินัยทหาร นายกรัฐมนตรีปฏิเสธไม่ได้ว่าท่านเป็นผู้บังคับบัญชา เพราะคนทั่วไปแก่งเขาคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คนที่ใหญ่กว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีคนเดียว นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเมื่อนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องทุกข์จาก พลเอก เสถียร ต้องรีบไต่สวนและจัดการแก้ไขความเดือดร้อนจะเพิกเฉยไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ใดเพิกเฉยนั้นว่ากระทำผิดต่อวินัยทหาร พลเอก เสถียรฯ ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ๒ ครั้ง ครั้งแรกเป็นหนังสือที่ กท ๐๒๐๑/๑๓๕๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเรื่องที่ปลัดกระทรวงกลาโหม ขอพบโดยอ้างว่ามีการเสนอชื่อ พลเอก ทนงศักดิ์ อภิรักษ์โยธิน ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก อัตรพลเอก มาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม อัตรจอมพล กระผมพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ พลเอก เสถียรฯ ก็เจตนาดี เพราะเวลานั้นถือคนที่ยอยู่นอกประเทศ เขาอึดอัดกับรัฐมนตรีสุภาพล บอกว่าเพื่อไม่ให้เป็นการแทรกแซงในการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลจึงใคร่ขอพบฯ พลเอก เสถียรฯ ชี้แจงด้วยตนเองเกี่ยวกับการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล ท่านแนบ พ.ร.บ. จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ว่าจะต้องดำเนินการตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มาตรา ๒๕ แนบข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระทรวงกลาโหมเพิกเฉย เพราะฉะนั้นเมื่อเพิกเฉย มาตรา ๒๙ บอกว่าจะเพิกเฉยเสียไม่ได้เป็นอันขาด แปลว่านายกรัฐมนตรีละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ พลเอก เสถียรฯ ได้ขออนุญาตเข้าพบอีกครั้งหนึ่งตามหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๑/๓๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งในหนังสือนี้ก็บอกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้สั่งการด้วยวาจาในที่ประชุมเมื่อให้เสนอรายชื่อ พลเอก ทนงศักดิ์ อภิรักษ์โยธิน ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก มาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม คุณเสถียรก็บอกว่ากระผมได้เรียนด้วยวาจาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมทราบว่าการแต่งตั้งนายทหารทุกตำแหน่งต้องดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมหาได้มีอำนาจตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแต่ประการใดในการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล ระเบียบ และข้อบังคับกำหนดให้ปลัดกระทรวงกลาโหมต้องมาจากนายทหารชั้นนายพลที่ครองยศจอมพลหรือพลเอกอาวุโส ซึ่งปัจจุบันนายทหารที่มีอาวุโสสูงสุดของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมคือ พลเอก ชาตรี ทัดติ รองปลัดกระทรวงกลาโหม และมีอาวุโสสูงกว่า พลเอก ทนงศักดิ์ อภิรักษ์โยธิน ผู้ช่วยผบ.ทบ. จากข้อเท็จจริงข้างต้นจะเห็นได้ว่าพฤติการณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมนั้นเป็นการก้าวก่ายแทรกแซงและใช้อำนาจที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และสรุปว่าในฐานะที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของราชการทุกส่วนราชการ จึงเรียนมาอย่างท่านเพื่อทราบและขอเข้าพบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมด้วยเจ้ากรม

เสมือนตราตามกำหนดเวลาสุดท้ายแต่ท่านจะนัดหมายโดยเร่งด่วนต่อไป ได้แนบหนังสือลับมาก ด่วนมาก บันทึกข้อความ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งก็มาจากรายละเอียดที่ชัดเจนแล้วว่า จะต้องแต่งตั้งจากจอมพล จะต้องแต่งตั้งจากในหน่วยงาน จะต้องแต่งตั้งจากผู้อาวุโส และจะต้องผ่านจากหน่วยงานนั้น ๆ รัฐมนตรีคิดเองไม่ได้ สำคัญที่สุด พลเอก ชชาติฯ ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของปลัดกระทรวงกลาโหมกับคณะกรรมการในหน่วยงานแล้ว หนังสือที่ว่านี้ นายกรัฐมนตรีจะบอกว่าไม่ทราบไม่ได้ มีใบตอบรับในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

นายกรัฐมนตรีรับทราบแล้วและเป็นอย่างไร ท่านได้ทำอะไรบ้าง ไม่เลย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นกรณีละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นการสมรู้ร่วมคิดกับการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่ไปก้าวก่ายแทรกแซงการทำหน้าที่ของข้าราชการ ซึ่งในหนังสือก็ได้เรียนชัดเจนว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายไม่เป็นกฎหมาย ท่านไม่พอใจใคร ใครสั่งไม่ได้ ซ้ำยังห้ามไม่ได้ ขวาหันไม่ได้ ท่านก็ให้เปลี่ยนเป็นการเปลี่ยนโดยอำเภอก็เหมือนกับอาจจะมัวดีคืนดีตั้งข้อหาว่าไม่ชอบชู้หน้าก็สามารถจับได้ ถ่ายรูปบางรูปก็สามารถจับได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่มีธรรมาภิบาลที่ดีเราไม่มีนิติรัฐ เราไม่มีนิติธรรม บ้านเมืองอยู่ไม่ได้ กองทัพก็จะกลายเป็นกองโจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะภูมิใจไม่ได้ เพราะว่าถ้ากองทัพเป็นกองทัพ ท่านก็เป็นหัวหน้ากองทัพ แต่ถ้าเป็นกองโจรท่านก็คือหัวหน้ากองโจรซึ่งบ้านเมืองอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้น พวกกระผมจึงไม่สามารถไว้วางใจให้ พลอากาศเอก สุกำพล ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ไม่สามารถไว้วางใจให้นางสาวยิ่งลักษณ์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะว่าละเลยเพิกเฉยสมรู้ร่วมคิดในการแต่งตั้งบุคคล ก้าวก่าย แล้วก็ทำให้กิจการบ้านเมืองที่ดีได้รับความเสียหาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่สามารถให้ความไว้วางใจกับท่าน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

พลอากาศเอกสุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อภิปรายชี้แจงข้อกล่าวหาว่า ในเรื่องการแต่งตั้งทหารชั้นนายพลที่ผ่านมาเป็นเรื่องที่ลงในเรื่องราวหนังสือพิมพ์ ก็เป็นเรื่องที่คนสนใจก็ขอบคุณที่ไม่ไว้วางใจผมในเรื่องนี้ และจะถอดถอนผมเรื่องนี้ก็ไม่ว่ากันก็ฟังเหตุผลกันทั้ง ๒ ฝ่ายให้ทางท่านที่อยู่ในที่นี้และท่านผู้ชมทางบ้านได้ฟังด้วยว่าเป็นอะไร แนวทางดำเนินการในเรื่องนี้ทำอะไรบ้าง ตาม พ.ร.บ. จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๕๑ และข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล พ.ศ. ๒๕๕๑ มีขั้นตอนที่ปฏิบัติง่าย ๆ ๒ ท่าน ท่านแรก คือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหมก็คือผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพ และปลัดกระทรวงกลาโหม จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการของตัวเองมาชุดหนึ่งที่จะมาพิจารณาทำบัญชีโยกย้ายในส่วนตัวเอง ซึ่งขั้นตอนนี้ผมไม่มีสิทธิไปเกี่ยวข้องอะไร อันที่ ๒ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วเขาก็ต้องส่งมาให้คณะกรรมการอีกชุดหนึ่งซึ่งเป็นชุดใหญ่สุดซึ่งมีผมเป็นประธานคือคณะกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งโยกย้ายในระดับกระทรวงกลาโหมซึ่งมีผมเป็นประธานและมีหัวหน้าหน่วยขึ้นตรงทั้งหลายเป็นกรรมการ อยู่ด้วยรวมทั้งมีเจ้ากรมเสนาบดีซึ่งเป็นเหมือนคนที่ดูแลกฎระเบียบต่าง ๆ ของกองทัพทำหน้าที่เป็นเลขานุการไม่มีสิทธิออกเสียงใด ๆ ทั้งสิ้น ทุกท่านใน ๗ ท่านนั้น

แต่เวลานี้มี ๖ ท่านเพราะไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ มีเสียงคนละ ๑ เสียงเท่านั้น และผมไม่สามารถที่จะไปบังคับเขาได้ว่าต้องออกเสียงตามนี้ อย่างนี้ ๆ นี่คือกติกาสำคัญ กรรมการชุดนี้จะเห็นด้วยหรือเรื่องการเปลี่ยนแปลงอะไรนั้นเป็นสิทธิของกรรมการชุดนี้ ไม่ใช่อย่างที่ผมเรียนให้ทราบหรือท่านกล่าวหาผมว่าส่งมาแล้วก็ทบทวนแล้วสแตมป์ (Stamp) ไป อย่างนั้นทำไมครับไม่ต้องมีก็ส่งไปเลยสิ้นเรื่องสิ้นราว ชุดนี้ถ้าเห็นต่างกรรมการทั้ง ๗ ท่าน ตอนนี้มี ๖ ท่านสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เป็นสิทธิของกรรมการชุดนี้ ชัดเจนที่จะได้ตรงและพิจารณาคือข้อเท็จจริงโดยใช้วิธีการโหวต ที่นี้เรื่องก็มีอยู่ว่าเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา นั้น ผมได้เชิญคณะกรรมการเพื่อประชุมในเรื่องนี้ ถูกต้องที่ท่านว่าไว้ ผมเรียนให้ท่านทราบว่าในการอัดเสียงที่อยู่ในการประชุมนั้นไม่ถูกต้อง ผมทราบดีว่าใครอัด ท่านก็รู้ว่าใครอัด เป็นการกระทำที่ผิดวินัยทหารอย่างร้ายแรงและผมได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว สิ่งที่เลวร้ายที่สุดที่กระทรวงกลาโหมเคยมีมาคนระดับนี้ทำอย่างนี้ ผมตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปเรียบร้อยแล้ว เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเลย แต่เอาละท่านว่ามา ผมจะบอกให้ว่าอย่างไร ในการประชุมครั้งนั้นมีเหลือแค่ ๕ ท่าน ซึ่งครบองค์ประชุมเพราะว่าต้อง ๒ ใน ๓ คือ ๔ ท่านใน ๖ ท่าน มี ๕ ท่านที่ขาดไปคือท่านผู้บัญชาการทหารอากาศเนื่องจากไปราชการที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อไม่อยู่ผมก็เลยมาพิจารณาว่าหัวหน้าส่วนราชการที่ต้องเกษียณอายุราชการในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา มีอยู่ ๒ ท่าน คือ ปลัดกระทรวงกลาโหมและผู้บัญชาการทหารอากาศ เรามาคุยกันสิว่าจะเอาใครดี อย่างไรก็ตาม ในคณะกรรมการชุดนี้ทำไมผมถึงไม่ต้องรอจากคณะกรรมการชุดเล็กมา ก็ให้ทราบว่าเป็นอย่างนี้ เพราะว่ากติกาไม่ได้บอกไว้ว่าจะต้องประชุมชุดเล็กก่อนแล้วมาชุดใหญ่อะไรอย่างนี้ จะประชุมก่อนก็ได้ไม่ได้บอกไว้ว่าต้องอย่างนี้ ๆ แต่ชื่อมาจากประชุมชุดเล็ก มาชุดใหญ่ มาพิจารณาถูกต้อง ในการนี้ก็เลยประชุมแค่ตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหมอย่างที่ท่านได้ทราบแล้ว ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศไม่พูดถึง เพราะว่าผู้บัญชาการท่านที่เกี่ยวข้องโดยตรงไม่อยู่ในที่ประชุมอย่างที่ท่านกล่าวไว้ถูกต้องครับท่าน พลเอก เสถียรได้เสนอรองชาติขึ้นมาเป็นปลัดกระทรวงกลาโหม แต่กรรมการในที่นั้นมีเห็นต่าง ท่านเปิดเทปไม่หมด ท่านเปิดสิครับว่าเขาออกเสียงกันอย่างไร กรรมการเห็นอย่างไร ที่เหลือท่านเสถียรเสนออย่างนี้ เมื่อการเสนอตรงนี้ท่านชาติรีบไปแล้ว ผมก็เสนอพลเอก ทนงศักดิ์ขึ้นมา กรรมการในนั้นส่วนมากก็เห็นด้วยตามที่ผมว่านั่นแทน ที่นี้ประเด็นที่ท่านว่าผมตรงนี้ กล่าวหาว่าอาวุโสกว่าเป็นจอมพล มองง่าย ๆ ครับปีที่แล้ว พลเอก วิทวัส ซึ่งครองอัตราจอมพล เป็นรองปลัดกระทรวงกลาโหมคนหนึ่ง ท่านเสถียรอยู่ไหนครับประธานที่ปรึกษาพิเศษอยู่กองทัพไทย ท่านวิทวัสเป็นลูกผู้ชายไม่โววายเลย เมื่อมติที่ประชุมทั้ง ๖-๗ คนเมื่อคราวที่แล้วโน้นเห็นว่าเสถียร เหมาะสมเขาก็ยอม นี่คือความเป็นลูกผู้ชาย ความเป็นทหาร เพราะฉะนั้นเมื่อออกมาอย่างนี้แล้ว เมื่อเป็นมติที่ประชุมชัดเจนแล้ว ผมจะเสนอคนอื่นได้อย่างไรครับ ในเมื่อที่ประชุมบอกว่าให้เอา พลเอก ทนงศักดิ์ แล้วผมจะไปเสนอคนอื่นได้อย่างไร จะเอาคนอื่นได้อย่างไร เสถียรบอกว่าอย่างไรก็แล้วแต่ถ้าผมประชุมชุดเล็กแล้ว ซึ่งข้อเท็จจริงพอลกลับในช่วงบ่ายเข้าประชุมชุดเล็กแล้วเสนอ พลเอก ชาตรีมา ผมบอกถ้าเสนอมาผมก็ต้องเปลี่ยนนะ เพราะมติที่ประชุมเป็นอย่างนี้ มันบิบบมอยู่ว่ามติที่ประชุมเป็นอย่างนี้ แล้วผมจะเสนอคนอื่นได้อย่างไรละเสนอมาไม่ว่ากัน ผมไม่ว่าก็เป็นสิทธิของเขาย่างที่ที่ท่านว่า นี่คือข้อเท็จจริงว่าเป็นอย่างนี้ต่อมาเมื่อที่ประชุมเป็นอย่างนี้แล้ว วันที่ ๒๔

สิงหาคมคือเป็นวันศุกร์ พลเอก เสถียร ได้มีหนังสือถึงผม กล่าวหาอย่างที่ท่านว่า ว่าไม่ถูกต้องอย่างนี้นะครับ และยังมีหนังสือ กราบเรียนประธานองคมนตรีเพื่อขอเข้าพบในลักษณะเดียวกันนี้ด้วยว่าผมไม่ถูกต้องใน ขณะเดียวกันก็มีหนังสือกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีอย่างที่ท่านว่าไว้ พร้อมกับแนบบัญชีที่เขาเสนอขึ้นมา สิ่ง เหล่านี้ยังไม่เสร็จสิ้น การประชุมยังไม่เสร็จสิ้นเพิ่งผ่านไปครึ่งเดียวหน่วยต่าง ๆ ยังไม่เสนอขึ้นมา แล้วต้อง ประชุมอีก จริง ๆ ผมเรียนให้ท่านทราบว่าการประชุมเรื่องนี้ ที่ผ่าน ๆ มาหลายปีไม่เคยมีบันทึกการประชุม ก็คุยกันแบบพี่น้องแล้วก็จบกัน วันนี้มีปัญหาที่ต้องทำให้ถูกต้อง นี่คือนี่ที่เกิดขึ้น ถ้าท่านไม่เป็นทหารท่าน ไม่ทราบหรอกครับว่าเป็นอย่างไร พูดกันรู้เรื่อง ผมบังคับเขาไม่ได้หรอกครับ เขาเป็นผู้บัญชาการเหล่าทัพ เขามี อำนาจ ๑ เสียงเท่าผม ผมบังคับเขาไม่ได้เด็ดขาดเขารู้กฎกติกาดีเหมือนกัน ต่อมาเมื่อวันเสาร์ก็มีการไปพบท่าน องคมนตรีท่านหนึ่ง ผมไม่เอ่ยนามไปยืนยัน ไปทั้ง ๓ คน ผมทราบได้อย่างไรว่าไปทั้ง ๓ คน มีรูปครับ ก็ชัดเจน ทั้ง ๓ คน นี่คือนี่สาเหตุหลักเหมือนกันทำไมผมถึงต้องดำเนินการโยกย้ายออกทั้ง ๓ คน ซึ่งจะเรียนทีหลังให้ทราบ และให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนด้วยว่าผมไม่ถูกต้องอย่างโน้นอย่างนี้ ผมเป็นผู้ร้ายอยู่ ๒ วัน คือวันเสาร์ วันอาทิตย์ ว่าผมไม่ถูกต้องอย่างนั้นเลย เพราะวันเสาร์ วันอาทิตย์พอดีพอวันจันทร์ทางสำนักงานเลขาธิการของผมก็ได้ทำ หนังสือขึ้นมาฉบับหนึ่งถึงผมว่านายทหารทั้ง ๓ นายที่ท่านทราบคืออยู่แล้วนี่กระทำผิดวินัยทหารอย่างร้ายแรง ชัดเจนคือเอาความลับของราชการ ท่านไม่ได้อภิปรายไว้เมื่อกี้ไปให้บุคคลภายนอกซึ่งยังไม่เสร็จสิ้นนายทหาร ระดับอย่างนี้ ระดับจอมพลถึง ๒ คน พลเอกอีกคนหนึ่ง ผมจะนั่งดูตายได้อย่างไรครับ อันนี้ผมก็ต้องดำเนินการ ให้เด็ดขาด วันจันทร์ผมก็ส่งย้ายอย่างที่ว่าโดยถูกต้อง ถามผมว่าผมมีอำนาจสั่งย้ายไหม มีครับ มีแน่นอน อำนาจ สั่งย้ายผมมีอำนาจแน่นอน ผมใช้อำนาจโดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. จัตระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๕๑ มาตรา ๕ มาตรา ๙ และมาตรา ๒๔ มีชัดเจน มาช่วยราชการที่สำนักงานรัฐมนตรีของผม และให้ส่ง มอบหน้าที่โดยเด็ดขาด แล้วผมแต่งตั้งท่าน พลเอก วิทวัสเป็นแทน ท่านผิดหวังอยู่เป็นปีก็เรียกว่าเหลืออีก ประมาณ ๓๕ วันท่านก็ได้มาวิชาการเป็นปลัดกระทรวงกลาโหม ด้วยเหตุที่เรียกว่าฟลูค (Fluke) หรืออะไรก็ แล้วแต่ อันนี้คือสิ่งที่ผู้บังคับบัญชาอย่างผมต้องทำผมเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่ ดูแลทั้งหมด ไม่ใช่หัวหน้ากองโจรอย่างท่านว่าครับ ผมทำถูกต้อง ความที่ผมทำอย่างนี้แล้วมีผู้บังคับบัญชา ระดับสูงที่ผ่าน ๆ มา โทรมมาแสดงความดีใจกับผม แม้กระทั่งผู้บังคับบัญชาเก่า ๆ ที่อยู่ในกองทัพก็ผมไม่รู้จึก ว่าทำถูกแล้ว นอกจากนั้นประเด็นสำคัญคือว่า ๑ ใน ๓ ที่ผมส่งลงโทษนั้นคือพลเอกซึ่งเป็นผอ. เสมียนตรา ผมไม่ เอ่ยชื่อแล้วกัน เจ้ากรมเสมียนตรานั้นเป็นผู้ที่ดูแลระเบียบข้อบังคับทั้งหมด มาหาผมวันรุ่งขึ้น มาขอโทษผมเอา พวงมาลัยมาให้ผม ขอโทษผม แล้วบอกว่าที่ครับที่ทำถูกต้องแล้ว ท่านต้องคิดตรงนี้ครับ ๓ คนที่ผมลงโทษไป คนหนึ่งมาหาผม แล้วไม่เคยไปฟ้องผมอะไรทั้งสิ้น นี่คือนี่ทหารที่แท้จริง เขารู้ระเบียบวินัยว่าอย่างไร ๑ ใน ๓ นั้น มาขอโทษผม ผมให้อภัยครับ แต่ว่าการดำเนินการตามระเบียบก็ต้องมี แทนที่ผมจะให้เขาอยู่ตำแหน่งเดิมในที่ ประชุมก็คุยกันแล้วว่าต้องเอาออกไปก่อน อันนี้คือสิ่งที่ผมจะเรียนให้ทราบในประเด็นนี้

ส่วนที่ท่านบอกว่า พลเอก เสถียรขอเข้าประชุมในวันที่ ๕ กันยายน ที่ผมประชุมอีกครั้งหนึ่งครั้ง สุดท้ายนั้น ท่านส่งหนังสือมาที่ผมทราบทีหลังเมื่อวันที่ ๔ กว่าจะถึงผมช้าแล้ว แล้วผมก็ไม่ให้ พลเอก วิทวัส

ซึ่งรักษาการปลัดกระทรวงมีอำนาจเต็มเหมือนปลัดกระทรวง ถ้าท่านดูระเบียบจะบอกเลยว่าผู้ที่รักษาการแทนตำแหน่งนายนั้นสามารถทำได้เหมือนตัวเองที่อยู่ตำแหน่งนั้นทุกประการ ผมก็ไม่ให้เข้า ก็ประชุมกัน มีบันทึกการประชุมชัดเจนซึ่งบันทึกการประชุมออกมาว่าอย่างไรชัดเจนในเรื่องการประชุมในครั้งที่ ๑๗ และวันที่ ๕ กันยายน อันนี้คือสิ่งที่ผมจะต้องเรียนให้ท่านทราบว่าผมไม่ใช่คนที่ทำอะไรไม่มีกติกานะครับ

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านบอกว่ากลายเป็นปลัดกระทรวงนั้นจะต้องเอาที่มียศจอมพลก่อน แล้วพันเอกที่หลัง แล้วคนที่อาวุโสสูงสุด เขาจะเขียนว่าอย่างไรครับในข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ข้อ ๑๘ กำหนดให้การพิจารณาคำนึงถึงอาวุโสทางทหารท่านพูดถูก ประวัติรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ จริยธรรมและความรู้ความสามารถประกอบกัน ไม่ใช่อย่างใดอย่างหนึ่งครับ คนที่ทำอย่างนี้ท่านว่าจะให้เป็นหรือครับ ผมคิดอย่างนี้ คนที่ทำอย่างนี้ ความประพฤติอย่างนี้ ผลการปฏิบัติงานอย่างนี้แล้ว ผมทำไม่ได้หรอกครับ เพราะฉะนั้นแล้วนี่คือสิ่งที่ผมได้เรียนให้ท่านทราบคร่าว ๆ เป็นอันแรกก่อน และคลิปเสียงก็มีบอกที่ท่านมานั้นเป็นคลิปเสียงของการตัดต่อนอกจากไม่ถูกต้องตามระเบียบแล้วยังตัดต่อไม่สมบูรณ์ ผมประชุมอย่างลูกผู้ชาย ทุกคนเขาเคารพ (Respect) ผม เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาอะไรแบบนี้

อีกเรื่องหนึ่งในการพิจารณานั้น เรื่องรุ่นก็สำคัญครับ พลเอก ทนงศักดิ์ นั้นเป็นรุ่นเดียวกับท่านเสถียร หลังผมรุ่นเดียว ผมเจอรุ่นพี่ ขออนุญาตเอ่ยนามครับพี่เพี้ย พี่เพี้ยที่ว่านี้ ผมเจอท่านเป็นพันเอก ผมต้องไหว้ท่านก่อน เพราะท่านรุ่นก่อนผมผมมีซีเนียร์ริตี้ (Seniority) ครับ ตรงนี้ก็เรียนให้ท่านทราบว่าในการดำเนินการของผมนั้นถูกต้องตามระเบียบทุกประการ มีการพิจารณาที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นท่านผู้ฟังทั้งหลายที่ฟังอยู่ก็ได้เรียนให้ท่านทราบว่าผมพิจารณาอย่างไรถูกต้องไหม

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี จากข้อที่ทางผู้อภิปรายที่ได้กล่าวหาว่าท่านปลัดกระทรวงกลาโหม พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ได้ส่งหนังสือราชการมาร้องเรียนที่สำนักนายกรัฐมนตรี ก็ทราบเรียนว่าข้อเท็จจริงในการบริหารราชการแผ่นดินนั้นก็ระเบียบแล้วก็ขั้นตอนการปฏิบัติอยู่แล้ว ซึ่งในขั้นตอนนั้นก็ให้มาก้าวข้ามในขั้นตอนแต่ละขั้น รวมถึงการแต่งตั้ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะเป็นผู้ที่ควบคุมดูแล ตาม พ.ร.บ. ในการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ และรวมถึงข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการที่จะพิจารณาแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของกระทรวงกลาโหม ซึ่งถือว่ามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นประธาน สำหรับหนังสือที่ส่งมายังสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือแจ้งไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเพื่อให้ตรวจสอบและดำเนินการแต่งตั้งให้ถูกต้องเป็นไปตามการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ และรวมถึงข้อระเบียบต่าง ๆ ด้วย ซึ่งถือว่าดิฉันเองก็ไม่ได้นั่งนอนใจหลังจากที่ได้รับก็ถือว่าได้ส่งไปและหนังสือฉบับนั้นก็แจ้งให้กับ พลเอก เสถียรได้ทราบด้วยสำหรับการพิจารณาเรื่องของการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล ถือว่าในขั้นตอนการปฏิบัติอย่างที่ได้อธิบายว่านายกรัฐมนตรีไม่สามารถเข้าไปดำเนินการแทรกแซงได้

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร พวกกระผมซึ่งอยู่ในสภากันมาเป็นเวลายาวนานพอสมควร พบว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ดูมันมีอุปสรรค มีความยากลำบากเหลือเกิน เป็นครั้งแรกนะครับที่สื่อมวลชน ประชาชนต้องมาถามอยู่ตลอดเวลาว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะมาฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจหรือไม่ ผมไม่อยากจะเห็นกระบวนการทางการเมืองของเรายังจะต้องตั้งคำถามในเรื่องเหล่านี้และผมอยากเห็นกระบวนการทางการเมืองนั้นเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้ทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ในการรักษาระบอบประชาธิปไตย และเพื่อให้สังคมของเราสามารถเดินไปได้อย่างสงบสุข เพราะถ้าเราปิดกั้นพื้นที่ทางการเมืองมากเท่าไรความอึดอัดในสังคมก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น แล้วสุดท้ายก็จะทำให้เกิดปัญหาทั้งระบบการเมืองของเรา ผมทราบดีครับว่าการอภิปรายครั้งนี้พวกเราก็ถูกปรามาสถูกสบประมาทเยอะ บอกว่าเป็นเรื่องของการเอาข้อมูลจากสื่อมาตัดแปะอะไรทำนองนั้น แต่ผมคิดว่า ท่านนายกรัฐมนตรีถ้าท่านได้ติดตามการอภิปรายเมื่อวานผมคิดว่าเราได้พิสูจน์ให้เห็นนะครับว่าการทำงานของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านได้ทำงานอย่างละเอียด ศึกษาทั้งเอกสาร ไม่ว่าจะเป็นเอกสารของราชการ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รวมไปถึงจนถึงการลงไปในพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจริงมาเสนอต่อท่านประธานต่อรัฐบาลและต่อพี่น้องประชาชน ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีฟังอยู่เมื่อวาน ผมเชื่อว่าท่านต้องคิดแล้วละครับว่ารัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการทุจริต กรณีของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านต้องคิดจริง ๆ ครับว่าคำตอบของท่านรัฐมนตรีเมื่อคืนมันเป็นคำชี้แจงที่ตอบสาธารณชนได้จริงหรือไม่ เมื่อพรรคฝ่ายค้านสมาชิกคุณวิฑูรย์ นามบุตร ได้ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการความไม่ชอบมาพากลที่กำลังเกิดขึ้นและเป็นเรื่องที่จะทำลายภาวะความเป็นผู้นำของนายกรัฐมนตรีต่อไป เช่นเดียวกันกับกรณีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งเมื่อวานถ้าท่านนายกรัฐมนตรีติดตามฟังอยู่จะทราบคำตอบมาว่าที่ไปเปลี่ยนระบบเป้าแสงในกองทัพเรือเอาของเก่าหรือรุ่นเก่ามาแทนรุ่นใหม่ ซึ่งราคาถูกกว่ากันท่านพูดเองนะครับเป็นร้อยล้านบาท แต่ลดราคาจริง ๑,๐๐๐ บาท มันเป็นคำตอบให้กับพี่น้องประชาชนได้หรือยัง สิ่งเหล่านี้ที่ผมอยากจะยืนยันกับท่านประธานและกับท่านนายกรัฐมนตรีก็คือกระบวนการการอภิปรายไม่ไว้วางใจมันเป็นการทำหน้าที่ในการตรวจสอบ และการทำหน้าที่ในการตรวจสอบของฝ่ายค้านมันมีประโยชน์กับสังคมวันที่พวกผมเป็นรัฐบาลพวกผมไม่เคยตั้งแง่ตั้งเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้นครับ ผมถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ๓ ครั้ง ไม่มีครั้งไหนเลยครับที่จะต้องมาตั้งคำถามว่าผมจะมาฟังการอภิปรายจะมาตอบการอภิปรายในสภาหรือไม่เพราะผมถือนั่นคือหน้าที่สำคัญ และผมกราบเรียนครับว่าไม่ใช่เฉพาะการอภิปรายไม่ไว้วางใจละครับ การที่รัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบต่อผู้แทนปวงชนชาวไทยคือหัวใจของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา กระทั่งถามสดเราแทบไม่เห็นนายกรัฐมนตรีมาตอบกระทั่งถามสดเลย ครับ แล้วระยะหลังคนที่ท่านมอบหมายก็ไม่มาตอบ และตอนหลังยิ่งกว่านั้นอีกครับ กฎหมายของกระทรวงหนึ่งให้รัฐมนตรีอีกกระทรวงหนึ่งซึ่งไม่ได้รักษาการแทนมาตอบ เพราะเป็นคนเดียวที่อยู่ในสภา ผมกราบเรียนว่า ผมได้ยื่นท่านนายกรัฐมนตรีเวลาไปกล่าวปาฐกถาบรรยายในต่างประเทศ เวลาพยายามชี้แจงกับพี่น้อง

ประชาชน โดยเฉพาะในวันนี้จะมีมวลชนมาชุมนุมว่าขอให้ทุกอย่างนั้นดำเนินการอยู่ในระบบรัฐสภา ผมเห็นด้วยครับ แต่ท่านต้องทำตัวเป็นตัวอย่างก่อนในการใช้ระบบรัฐสภา และผมหวังว่าปิดสมัยประชุมนี้ไปอย่างน้อยที่สุดท่านนายกรัฐมนตรีก็จะได้มีโอกาสทบทวนท่าทีแนวทางการทำงานของรัฐบาลที่มีต่อกระบวนการของรัฐสภาเมื่อเปิดสมัยประชุมต่อไปถ้าท่านยังให้ความไว้วางใจท่านอยู่ ผมกราบเรียนว่าที่จริงแล้วแม้กระทั่งการเปิดอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรียังมีข้อหาซึ่งบางทีมีคนไปพูดกันอีกว่าเสมือนกับว่าพรรคฝ่ายค้านรังแกท่าน ผมกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่า ที่จริงผมถือว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนที่โชคดีคนหนึ่ง คือเมื่อขณะการเลือกตั้งมา มีเสียงในสภามีความมั่นคง ยังมีโชคดีอีกหลายด้าน ด้านแรกครับสถานะของประเทศในวันที่มีการส่งมอบงานกัน เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ หลายประเทศยอมรับเลยครับว่าเราอยู่ในสถานะที่ดี ประการที่ ๑ เราผ่านพ้นวิกฤติเศรษฐกิจมาได้ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเริ่มขยายตัวเร็วขึ้น เราไม่มีปัญหาการว่างงานเหมือนอีกหลายภูมิภาคในโลก สำคัญที่สุดก็คือเราผ่านพ้นมาได้โดยมีสถานะทางการเงินและการคลังที่ถือว่าแข็งแกร่งพอสมควรทำให้รัฐบาลมีช่องทาง มีเครื่องมือ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเงินการคลังในการรับมือกับความผันผวนทางเศรษฐกิจหรือการที่จะตั้งหน้าตั้งตาในการพัฒนาประเทศ ประการที่ ๒ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีโชคดีที่ผมคือท่านมีฝ่ายค้านที่ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติและไม่ขัดขวางการทำงานของท่าน

ท่านนายกรัฐมนตรีไปให้สัมภาษณ์นะครับว่าท่านเดินทางไปได้ทั่วทุกภูมิภาค ก็ถูกต้องครับในพื้นที่ซึ่งท่านไม่มีผู้แทนราษฎร มีผู้สนับสนุนไม่มาก มีผู้ที่สนับสนุนฝ่ายค้านมากฝ่ายค้านนี้แหละครับเป็นคนยืนยันกับพี่น้องประชาชนมาโดยตลอดว่าจะชอบใครไม่ชอบใครแต่ทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้ และพวกผมก็ยืนยันครับว่าพวกเราทำงานกันตามวิถีทางของประชาธิปไตย เคารพกฎหมาย และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำงานในสิ่งที่เป็วิกฤติของประเทศ ผมไม่เคยเถียงเลยครับ วันที่สภาหอการค้า เครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชัน บอกอยากเห็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อยากเห็นนายกรัฐมนตรีไปร่วมกันเดินรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันผมก็ไป วันที่รัฐบาลบอกว่าอยากจะเชิญฝ่ายค้าน ส.ส. ในพื้นที่ไปให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พวกผมก็ไป แต่วันนี้สิ่งที่ผมจำเป็นต้องมาอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านก็เพราะการบริหารราชการแผ่นดินของท่านกำลังสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงให้กับประเทศชาติและอนาคตของลูกหลานคนไทยแล้วผมกราบเรียนว่าที่เจาะจงอภิปรายนายกรัฐมนตรีในหลายเรื่อง ก็เพราะมันเป็นความรับผิดชอบของท่านจริง ๆ ไม่สามารถปฏิเสธได้ และวันนี้หลังจากที่เราไม่ได้มีโอกาสฟังผู้นำประเทศนายกรัฐมนตรีอธิบายกับประชาชนถึงแนวคิดที่แท้จริงของนายกรัฐมนตรีในเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่ ๆ จะเป็นเรื่องข้าว จะเป็นเรื่องการปราบปรามการทุจริตหรือเรื่องอื่น ๆ วันนี้แหละครับฝ่ายค้านให้อีกท่านในการที่จะมาชี้แจงถึงแนวคิดของท่านต่อเรื่องเหล่านี้ เราอภิปรายท่านเพราะท่านคือประธานในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เราอภิปรายท่านในเรื่องที่ท่านมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย นี่คือนี่ที่ผมยืนยันว่าเราไม่ได้มีการเฉพาะเจาะจงว่าจะต้องอภิปรายนายกรัฐมนตรี แต่เป็นไปตามสภาพของเนื้องานของการบริหารราชการแผ่นดินที่สร้างความเสียหายที่เกิดขึ้น ผมขอเริ่มต้นว่าในขณะที่กระผมบอกว่าท่านรับมอบงานในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ประเทศอยู่ในสถานะที่ดีพอสมควร ถ้ามว่าวันนี้สถานะของประเทศเป็นอย่างไร ภาวะความ

เป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างไร เมื่อตอนครบรอบ ๑ ปี และในญาติที่ไม่ไว้ใจที่กระผมเขียนมาเราก็เขียนชดศรับ เราเจอปัญหาน้ำท่วม หนี้ท่วม แพงทั้งแผ่นดิน ถ้าเป็นพืชผลการเกษตรก็ถูกทั้งแผ่นดินหรือมีปัญหาทั้งแผ่นดิน ไฟได้ ความขัดแย้งในสังคมยังดำรงอยู่ และที่สำคัญที่สุดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเลวร้ายลง การสำรวจและจัดทำดัชนีความเจริญหรือภาษาอังกฤษใช้คำว่าพรอสเพอริตี้ อินเดกซ์ (Prosperity Index) ของหน่วยงานซึ่งอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ได้มีการประเมินสำหรับปี ๒๕๕๕ ใน ๑๔๒ ประเทศ ปรากฏว่าประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๕๖ ในการประเมินเขาจะแยกออกเป็นด้าน ๆ ครับ ด้านที่ประเทศไทยยังไปได้ก็คือภาพรวมของเศรษฐกิจ และการที่คนไทยนั้นมีทุนทางสังคม ความหมายก็คือเรามีความเข้มแข็งและคนไทยมีน้ำใจไมตรีเกื้อกูลกันซึ่งเป็นทุนทางสังคม ซึ่งจะเอื้อต่อการทำให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้าในหมวดเหล่านี้เราจะอยู่อันดับ ๑๘ อันดับ ๑๙ ซึ่งถือว่าสูงทีเดียว แต่พอมาดูประเด็นที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาล เราจะอยู่อันดับ ๖๔ พอเรามาดูปัญหาระยะยาวซึ่งต้องได้รับการแก้ไข เช่น การศึกษา สาธารณสุข เราจะอยู่อันดับที่ ๗๐ อันดับที่ ๗๑ แต่ว่าสิ่งที่น่าตกใจก็คือว่าในส่วนของความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเราอยู่อันดับที่ ๙๙ และน่าตกใจที่สุดพอเขาประเมินเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเราอยู่อันดับ ๑๒๙ จาก ๑๔๒ ประเทศ เราไม่จำเป็นต้องเชื่อเขาหรอกครับ แต่มันก็เป็นตัวสะท้อนตัวหนึ่ง บังเอิญเป็นดัชนีที่มันจัดทำกันล่าสุดที่ผมหยิบมาได้อันดับที่ ๕๖ นี่มันมีความเป็นมาเทียบไปแล้วมันเป็นอย่างไรผมก็เทียบย้อนหลังให้ดู เพราะว่าเขาจัดทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ในปี ๒๕๕๒ เราอยู่อันดับที่ ๕๔ ปี ๒๕๕๓ เราขยับขึ้นมาที่ ๕๒ ปี ๒๕๕๔ เราก็อันดับที่อันดับ ๔๕ แต่ปีนี้เราตกมาแค่ ๑๑ อันดับไปอยู่อันดับที่ ๕๖ เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าต้องการที่จะตั้งประเด็นไว้เท่านั้นเองครับว่าที่พวกกระผมพูดว่า การบริหารราชการแผ่นดินบ้านเมืองขณะนี้สถานะของประเทศขณะนี้ยังมีความน่าเป็นห่วงนี้พวกกระผมไม่ได้คิดเองฝ่ายเดียว แต่คนที่เขาประเมินจากข้างนอกเขามองเห็นหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งกำลังเกิดขึ้นในประเทศไทย ทีนี้ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าเวลาที่เราจะเปิดอภิปรายไม่ไว้ใจท่านนายกรัฐมนตรีเราเจอคำถามแปลกอยู่เหมือนกัน เขาถามว่าท่านนายกรัฐมนตรีทำผิดอะไรแต่มีแปลกกว่านั้นก็คือว่าท่านนายกรัฐมนตรีทำอะไร ความหมายก็คือว่าบทบาทของนายกรัฐมนตรีที่เราเห็นในขณะนี้กระผมทราบดีครับว่าฝ่ายยุทธศาสตร์ทางการเมือง คนรอบ ๆ ตัวท่านกันบทบาทของท่านนอกจากการที่มาแสดงความคิดเห็น หรือถ้าเป็นเรื่องการเมืองพูดง่าย ๆ ก็คือมาปะทะตอบโต้แต่ความจริงมันคือการชี้แจงเกี่ยวกับปัญหาสำคัญ ๆ ของประเทศ เป็นยุทธศาสตร์ซึ่งผมทราบดีครับว่าเขาก็ใช้กันหลายที่เพื่อให้ให้นายกรัฐมนตรีลอยตัว ที่จริงคนที่เปี่ยมพยานที่ดีที่สุดก็ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าเคยมีคลิปเสียงท่านที่ออกมาบรรยายว่านั่นนะเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องแล้ว ผมไม่ติดใจละครับว่าทำแล้วท่านได้เปรียบหรือเสียเปรียบทางการเมือง เพราะถือว่าถ้าเป็นเรื่องที่ไม่ผิดกฎหมายท่านก็มีสิทธิที่จะทำท่านได้เปรียบทางการเมืองก็เป็นประโยชน์กับท่านเป็นการแข่งขันกันผมไม่ติดใจแต่ถ้าการลอยตัวและบทบาทของนายกรัฐมนตรีเป็นเช่นนี้แล้วมันเกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดิน มันก็จำเป็นที่จะต้องอภิปรายว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่ทำอะไรไม่ได้เพราะบ้านเมืองกำลังเสียหายจากการบริหารงานของท่าน

เพราะท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาลตรงนี้แหละครับมีตัวอย่างที่สืบเนื่องมาจากการอภิปรายเมื่อวาน กรณีของท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ที่ท่านได้กระทำการที่ผิดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการโยกย้ายแต่งตั้งไม่เป็นไปตามขั้นตอน

สรุปสั้น ๆ ง่าย ๆ นะครับ ประการแรก ตามกฎหมายขั้นตอนการแต่งตั้งกรรมการของแต่ละหน่วย เขาจะเป็นผู้เสนอเข้ามา กรรมการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นประธานร่วมกับผู้นำเหล่าทัพแล้ว ก็มีท่านปลัดกระทรวงเป็นเลขานุการ กฎหมายและระเบียบเขียนชัดเจนชัดครึบว่ามีหน้าที่ในการกลั่นกรอง คำว่า กลั่นกรองก็หมายความว่าท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ กระผมไม่ได้บอกว่าท่านต้องเห็นชอบนะครับคือท่านพยายามจะชี้แจงเหมือนในคลิปบอกว่าถ้าต้องเห็นชอบก็ไม่ต้องมีรัฐมนตรีก็ได้ไม่ต้องมีกรรมการก็ได้ ความหมายมันไม่ใช่อย่างนั้นละครับ ความหมายคือเขาไม่ต้องการให้การเมืองไปลัวงลูกในองค์กรซึ่งมีความจำเป็นอย่างยั้งที่ ต้องดำรงความเป็นกลางทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของชาติ เพราะฉะนั้นการพิจารณา กลั่นกรองถ้าท่านไม่เห็นด้วยท่านก็อาจจะทักท้วงตั้งข้อสังเกตแล้วก็ย้อนกลับไปให้คนที่เขามีอำนาจในการเสนอ ชื่อคือจากข้างล่างขึ้นมาเสนอครับ ไม่ใช่บอกว่าถ้าคุณเสนอคนนี้ผมก็จะเปลี่ยนเป็นคนนี้ นั่นไม่ใช่กลั่นกรองครับ ชัดเจนครับ ประการที่ ๒ ระเบียบเขาก็เขียนชัดในข้อ ๑๓ ว่าตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหมนั้นจะได้ทรงพระ กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากราชการทหารชั้นยศพลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก ที่ครองอัตราจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศหรือพลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก มีการเรียงลำดับต่าง ๆ ชัดเจน แต่ก็ได้ ปฏิบัติตามนี้สิ่งที่สำคัญ เมื่อเห็นได้ชัดว่าคนที่เขาพยายามจะยึดตามกฎระเบียบนี้เขาทักท้วงก็ยังมีกระบวนการ คือจะโยกย้ายเขาก็ยังทำไม่ได้ก็สั่งให้ไปปฏิบัติราชการเพื่อเปลี่ยนองค์ประกอบของคณะกรรมการ ทำให้การ ประชุมครั้งถัดมาปลัดกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นตำแหน่งที่โปรดเกล้าฯ ไม่ได้เข้าประชุม แต่เอาบุคคลซึ่งท่านสั่งให้ ปฏิบัติหน้าที่แทนปลัดกระทรวงมาเป็นกรรมการแทน ถ้าเราอนุญาตอย่างนี้ ต่อไปนี้กรรมการทุกกรรมการ ถ้า กรรมการคนไหนดำรงตำแหน่งมีตำแหน่งทางราชการอยู่ไม่ถูกใจผู้มีอำนาจก็สั่งให้ไปทำอย่างอื่น แล้วก็เอาคนที่ เห็นด้วยกับตัวเองบอกว่าขอให้ปฏิบัติหน้าที่นั้นเฉพาะวันนั้นมาประชุมก็ได้ เราจะวางระบบอย่างนี้หรือ ที่นี้ของ ท่านรัฐมนตรีท่านก็ชี้แจงไปแล้ว แต่ว่าทุกอย่างก็ยื่นถอดถอนไปแล้วก็คลิปลีงผมเข้าใจว่าท่านไม่ได้ปฏิเสธนะ ครับว่าเป็นคลิปจริง แล้วก็ที่ยื่นให้ท่านประธานก็คือครบทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะที่มาเปิดในนี้ก็ไปพิสูจน์กัน แต่ผม ตัดใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีตอบเมื่อวาน เพราะว่าท่านตอบก็ตามสูตรว่าเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับท่าน ท่าน ปลัดกระทรวงไปร้องเรียนต่อท่านมีหลักฐานเรียบร้อยว่าไปขอพบท่านเมื่อไร อย่างไร มีการรับเอกสารเรียบ ร้อย ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงเพียงแค่ว่าเมื่อรับเรื่องแล้วก็ส่งกลับไปแจ้งให้ทางกระทรวงกลาโหมทราบเพื่อไปทบทวน พิจารณาสุดแล้วแต่ แต่ท่านไม่ได้บอกต่อว่าการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล ขั้นตอนสุดท้ายไปที่ไหน เมื่อทาง กระทรวงพิจารณาเสร็จ ส่งให้นายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการในการทูลเกล้าฯ ผมยืนยันว่าหน้าที่ตรงนั้นไม่ใช่ หน้าที่ของการเป็นไปรษณีย์ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนายกรัฐมนตรีเคยได้รับเรื่องร้องเรียนและสามารถ

ตรวจสอบได้ง่าย ๆ ว่าการดำเนินการนี้เป็นไปตามข้อบังคับหรือไม่ อย่างไร ความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลแก้ไขเรื่องนี้มันมีมากกว่านี้ผมไม่มาเถียงละครับว่าระหว่างบุคคล ๒ ท่านที่จะมีการเสนอชื่อหรือไม่เสนอชื่อ ใครเหมาะสมกว่ากัน ผมไม่ก้าวล่วง เพราะกระผมไม่ทราบจริง ๆ แต่อย่างน้อยที่สุดสิ่งที่พวกเรารบอกรู้ก็คือว่าต้องดูแลว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย ตามระเบียบมันเกิดขึ้นและรัฐมนตรีทุกท่านก็เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน นายกรัฐมนตรี นี้อย่างไรครับตัวอย่างที่ผมบอกว่าถ้ายุทธศาสตร์บอกว่าจะต้องลอยตัวจะได้ไม่เป็นปัญหา ถ้าในทางการเมืองมันจะส่งผลอย่างไรผมไม่ติดใจ แต่ในทางการบริหารราชการแผ่นดินการไม่ดำเนินการเข้ามาแก้ไขตรงนี้มันส่งผลต่อความเป็นธรรม ส่งผลต่อการเคารพกฎหมาย กฎระเบียบ และมันก็จะกลายเป็นเยี่ยงอย่างบรรทัดฐานให้เกิดปัญหาที่กฎระเบียบอื่น ๆ ต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นตัวอย่างนะครับที่กระผมทราบเรียนว่าท่านจะลอยตัวอยู่เหนือปัญหาไม่ได้ เช่นเดียวกันกับอีกปัญหาหนึ่งก็คือปัญหาของชายแดนภาคใต้ นายกรัฐมนตรีโดยโครงสร้างจะต้องดูแลงานที่เป็นงานสำคัญ ๒ ข้อคือความมั่นคงกับการพัฒนากฎหมาย ความมั่นคงก็ตีกฎหมาย ศอ.บต. ก็ดี จึงเป็นกฎหมายที่ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดตรงนี้ แต่ผมให้ความเป็นธรรมกับท่าน นายกรัฐมนตรีคงจำได้ว่าวันที่ผมไปทำเนียบรัฐบาลผมก็บอกว่าผมเข้าใจดีครับ นายกรัฐมนตรีจะมาทำทุกเรื่อง รู้ทุกเรื่องเป็นไปไม่ได้ แต่ผมทราบเรียนในขณะนั้นว่าสิ่งเดียวที่พวกเราชาวประชาธิปไตยอยากเห็นก็คือ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นจะต้องมอบหมายบุคคลใดก็ขอให้มีความชัดเจน เราแนะนำเอาคนหนึ่งระดับรอง นายกรัฐมนตรีถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่ดูแลเอง รองนายกรัฐมนตรี ๑ คนดูแล แล้วก็รัฐมนตรีอีกสัก ๑ ท่านครับที่ไปอยู่ในพื้นที่ เพราะพื้นที่มีเงื่อนไขเยอะจะเกิดปัญหาบ่อย ต้องมีรัฐมนตรีสักคนเกาะติดพื้นที่คอยรายงาน คอยแก้ปัญหาในฝ่ายนโยบายแต่ ๑ ปีกว่า ๆ ที่ผ่านมามีการมอบหมายรองนายกรัฐมนตรี ๓ คน ๔ คนจนสับสนกันไปหมดว่าใครเป็นผู้ดูแล วันนั้นไปทำเนียบรัฐบาลที่สุดท่านให้คำตอบผมว่าคนที่เป็นหลักจริง ๆ ถือว่ามีสถานะเหนือกว่ารองนายกรัฐมนตรีคนอื่นก็คือรองนายกรัฐมนตรียุทธศักดิ์ครับ ผมก็ดีใจ หลังจากนั้นผมคุยกับรองนายกรัฐมนตรียุทธศักดิ์หลายครั้งนะครับเช่นเกิดปัญหาว่าชาวบ้านค้าขายวันศุกร์ไม่ได้ ผมก็ยังไม่คุยกับท่าน เจอท่านที่ไรก็คุยเพื่อช่วยกัน สุดท้ายท่านนายกรัฐมนตรีปรับเขาออกนะครับ และปรับออกเสร็จก็เกิดปรากฏการณ์ที่แปลกมากก็คือว่าไม่มีรองนายกรัฐมนตรีคนไหนอยากจะรับงานนี้ไปทำ เกียงกันครับ ก็เป็นเรื่องที่ดีที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะมาดูแลเองครับ นี่ก็เป็นอีกตัวอย่างของการที่นโยบายที่มีปัญหามันมาจากการที่ผู้นำรัฐบาลขาดความชัดเจน แต่เรื่องหลัก ๆ ที่ผมจะต้องอภิปรายมี ๒ เรื่องครับที่ในฐานะที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีและกำลังบริหารบ้านเมืองในขณะนี้กำลังนำพาประเทศไปสู่ความเสียหาย เรื่องแรก ก็คือเรื่องข้าว เป็นเรื่องที่อยู่ในใจพี่น้องคนไทยทุกคน คนส่วนใหญ่ที่เป็นเกษตรกรเติบโตมากับการปลูกข้าว พวกเราทุกคนเติบโตมาก็กินข้าว มีประเทศไทยประเทศเดียวนี้แหละครับที่ตกทายกันคือกินข้าวหรือยัง มันอยู่ในวิถีชีวิตของพวกเราจริง ๆ แต่วันนี้ข้าวโดยเฉพาะข้าวไทยกำลังถูกทำลายอนาคตจากนโยบายที่ผิดพลาด และที่ผมต้องอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีเพราะท่านนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๓/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ โดยแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการและสิ่งที่จะชี้ให้เห็นก็คือว่าวันนี้เราต้องไม่หลงประเด็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับนโยบายรับจำนำข้าวนี้เป็นเรื่องของปัญหาในทางปฏิบัติ ความหมายคือนโยบายดี

เดินหน้าไป ไปปรับปรุงการปฏิบัติแล้วจะแก้ไขได้ สิ่งที่เราจะหาคะมจะชี้และพิสูจน์ให้เห็นก็คือนโยบายนี้คือที่มาของปัญหา และคนที่เปลี่ยนนโยบายนี้ได้ก็คือนายกรัฐมนตรี ผมฟังรัฐมนตรีท่านอื่นชี้แจงมาเยอะแล้วครับ รู้ว่าท่านไม่เปลี่ยนความคิดท่าน แต่วันนี้พวกเราผมจะอภิปรายเพื่อบอกกับนายกรัฐมนตรีว่าท่านนำพาประเทศโดยการใช้นโยบายอย่างนี้ต่อไปไม่ได้ ปัญหาของมันเป็นคืออะไรการรับจำนำข้าว และคำว่า การรับจำนำข้าว ที่จริงมันไม่ใช่เรื่องใหม่ มันเคยทำกันมาแล้วในอดีตและการรับจำนำข้าวที่แท้จริงต้องเป็นการรับจำนำ วันที่เขาเริ่มต้นนโยบายนี้ประมาณเกือบ ๒๐ ปี รับจำนำก็คือว่ารับของของคนเข้าไปและให้เงินต่ำกว่าราคาตลาด และผู้ที่เอาของมาฝากไว้จะมาไถ่คืนเมื่อไรก็เป็นสิทธิ นั่นรับจำนำ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีไม่เชื่อ ลองหาอะไรไปจำนำที่โรงรับจำนำ และดูสิว่าเขาให้เงินท่านมากกว่าราคาของขึ้นนั้นที่ขายกันอยู่ในตลาดไหม ถ้ามารับจำนำในราคาต่ำกว่าตลาดทำไม ทำเพื่อตั้งผลผลิตออกจากตลาด ไม่ให้ผลผลิตมันล้นตลาด ให้เกษตรกรมีโอกาสในการรอจ้งหะลิมตาอ้าปาก ราคาดีขึ้นค่อยมาเอาคืน แล้วไปขายเข้าสู่ตลาด นั่นคือโครงการรับจำนำ แต่โครงการนี้ตอนหลังถูกบิดมาเป็นโครงการรับซื้อข้าวโดยรัฐบาลแต่ใช้ชื่อรับจำนำ ซึ่งเริ่มต้นมาสมัยปี ๒๕๕๑ และพวกเราผมตอนเข้าไปเป็นรัฐบาลปลายปี ๒๕๕๑ จึงต้องทำโครงการนั้นต่อจนเสร็จสิ้นฤดูกาล แล้วเราเห็นมาแล้วครับว่ามันเสียหายอย่างไร การประกาศรับซื้อของที่แพงกว่าราคาที่เขาซื้อขายกันโดยปกติทั่วไปก็หมายความว่าในที่สุดคนรับซื้อนั้นจะต้องซื้อของเข้ามาทั้งหมด เพราะคนขายต้องการขายที่ที่ขายได้แพงที่สุด เมื่อคนอื่นเขาซื้อขายกันในราคาหนึ่งแต่รัฐบาลบอกให้เขาไปอีก ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เขาก็ต้องมาขายรัฐบาลเพราะฉะนั้นโดยการออกแบบของนโยบายนี้ คือนโยบายที่จูงใจให้รัฐบาลเป็นผู้ซื้อและขายข้าว ในช่วงที่ทำกันปี ๒๕๕๑ ต่อเนื่องมา ยังเป็นโครงการซึ่งทำจำกัดคือมีโควตา แล้วสุดท้ายก็เกิดจุดอ่อนอย่างไรครับว่าคนเข้าร่วมโครงการมีโควตาเข้าได้ก็ได้ประโยชน์ แต่มีเกษตรกรจำนวนมากเข้าไม่ได้ พวกผมถึงได้เปลี่ยนโครงการรับจำนำข้าวไปเป็นโครงการประกันรายได้เพื่อให้เกษตรกรทุกรายได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลด้วยการได้รับเงินส่วนต่าง พอโครงการนี้ดำเนินการไปท่านจึงไปคิดนโยบายว่าอยากกลับไปรับจำนำ แต่คราวนี้เพื่อแก้จุดอ่อนว่าเดิมรับจำนำแล้วมีโควตา ท่านก็เลยบอกว่ารับจำนำทุกเมล็ด เพราะฉะนั้นนโยบายนี้เป็นนโยบายรับซื้อข้าว และเป็นนโยบายที่นำไปสู่การผูกขาดการค้าข้าวของรัฐบาลครับ มันจึงเป็นโครงการซึ่งทำลายกลไกของการซื้อขายตามปกติโดยสิ้นเชิง การอภิปรายของพวกเราผมจึงมุ่งมาสู่ตรงนี้ เรื่องการทุจริตที่เกิดขึ้นตลอดทางมันเป็นปลายเหตุ ต้นเหตุอยู่ที่นโยบาย เป็นนโยบายที่ออกแบบมาแล้วเอื้อให้เกิดการทุจริตขึ้น แล้วก็ไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งที่พวกผมคิดแล้วไม่มีคนอื่นคิดหรือเตือนรัฐบาล วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ป.ป.ช. ทำหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรีเตือนไว้แล้วว่านโยบายรับจำนำข้าวมีความสุ่มเสี่ยงอย่างยิ่งต่อการทำให้เกิดการทุจริตอย่างกว้างขวาง แต่ผลที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปกับข้าวของประเทศไทย และการบริหารราชการแผ่นดินคืออะไร ข้อแรก เมื่อรัฐบาลจะเป็นผู้ผูกขาดซื้อขายข้าวทั้งประเทศ ด้วยนโยบายซื้อแพงแล้วต้องขายถูก การขาดทุนเกิดขึ้นแน่นอน การขาดทุนเกิดขึ้นเท่าไร เกือบกันเยอะมาก แล้วก็มักจะมีการมาตอบโต้ว่าใช้เงินมากกว่าน้อยกว่าโครงการนั้นโครงการนี้ผมไม่อยากจะให้สับสน เราใช้ตัวเลขเดียวกันก็แล้วกัน ผมใช้ตัวเลขของรัฐบาลบอกว่าการบริหารจัดการในเรื่องข้าวตามหนังสือของสภาพัฒนาที่ส่งถึง ครม. ที่ผ่านมามีต้องใช้งบเงินไปแล้ว ๕๐๗,๙๕๘ ล้านบาท อันนี้คือวงเงินที่ใช้

แน่นอนในส่วนนี้เมื่อท่านขายข้าวก็ได้กลับมาส่วนหนึ่ง ผมก็ไปดูต่อว่าขายกลับมาจะสักเท่าไร อย่างไร ผมก็ถือเอาตามหนังสือของกระทรวงการคลังถึง กรม. เช่นเดียวกัน ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เขียนไว้ชัดตามสมมติฐานของท่าน เขียนว่าหากกรณีระบายผลผลิตที่รับจํานำได้ใน ๓ ปี จะมีภาระการบริหารการปรับโครงสร้างหนี้เฉลี่ยปีละ ๒๒๔,๕๕๓ ล้านบาท เยอะแค่ไหน เรากําลังพูดถึงการขาดทุนในโครงการเดียวประมาณร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณทุกปี ๆ จึงได้มีการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญว่าถ้าทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ อีก ๗ ปี หนี้สาธารณะก็จะไปแตะอยู่ที่ร้อยละ ๖๐ ของรายได้ประชาชาติ ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่เข้าสู่ภาวะที่มีความสุ่มเสี่ยง มีความเป็นอันตรายนอกจาก ๑. ท่านไปเก็บภาษีเพิ่มจากประชาชน หรือ ๒. ท่านก็ต้องไปลดการใช้จ่ายอื่น ๆ ในโครงการต่าง ๆ ซึ่งความจริงนักวิชาการเขาก็ชี้ให้เห็นแล้วว่าหลายโครงการที่จะต้องได้รับผลกระทบในเรื่องของการเงินการคลังต่อไป เพราะเราไม่เคยมีโครงการไหนที่รัฐบาลดำเนินการแล้วขาดทุนปีละ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในประวัติศาสตร์ความเสียหาย

ประการที่ ๒ ที่เกิดขึ้นคือฐานะของประเทศ เพราะเมื่อรัฐบาลเป็นผู้ผูกขาดการค้าข้าว ซื้อขายข้าวแล้วซื้อมาในราคาที่สูงกว่าตลาดหลายสิบลเปอร์เซ็นต์ท่านจะขายไปอย่างไร ถ้าท่านขายถูกกว่าที่ท่านซื้อมาเขาไปร้องดับเบิ้ลยูทีโอ (WTO) ปีที่แล้วเลี้ยงไปชี้แจงเขาว่ายังไม่ปัญหาเพราะว่าน้ำท่วมไม่มีข้าว เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลกว่ามาถึงวันนี้ที่เราเคยพยากรณ์ทำนายทายทักกันไว้ตั้งแต่ต้น ว่าประเทศไทยจะสูญเสียแชมป์ (Champ) การส่งออกข้าวจึงเกิดขึ้นแล้ว ปีนี้ขณะนี้เราคงเป็นอันดับ ๓ แล้วก็คนที่เขาแข่งเราไปรัฐมนตรีเขาออกมาขอบคุณเรียบบร้อยว่าที่เขาแข่งเราได้เพราะนโยบายของเรา การส่งออกตัวเลขที่พวกผมใช้อยู่จะใช้ตามปีปฏิทิน ปีนี้ปริมาณน่าจะลดลงประมาณร้อยละ ๓๕ แต่ถ้าท่านเอนับตั้งแต่เริ่มต้นโครงการรับจํานำข้าวปีที่แล้วบวกไปอีก ๒-๓ เดือนมาเทียบการส่งออก ๑ ปีก่อนหน้านั้นจะลดไปประมาณครึ่งหนึ่ง ท่านไม่ต้องมาชี้แจงผมบอกว่าไม่เป็นไรปริมาณข้าวที่ออกไปน้อยลงแต่เราได้เงินมากขึ้นเพราะข้าวไทยแพงขึ้น เพราะมูลค่าคาร์บ คือเอาราคาไปคูณกับปริมาณที่ส่งออกก็ลดลงไปประมาณร้อยละ ๒๕ ถ้าเอาตามปีปฏิทิน ถ้าเอาตามตั้งแต่เริ่มต้นโครงการรับจํานำข้าวขึ้นมาทีประมาณร้อยละ ๔๐ พุดง่าย ๆ ก็คือว่าเงินที่เข้าสู่ประเทศจากการขายข้าวของประเทศไทยวันนี้ลดลงไปเกือบครึ่ง ที่สำคัญก็คือว่าการสูญเสียตลาดไปแบบนี้ท่านนายกรัฐมนตรีน่าจะทราบดีกว่าผมเพราะเคยอยู่ภาคเอกชนนะครับ เสียตลาดไปแล้วไม่ใช่เอาคืนมาง่าย ๆ สมมุติท่านทำโครงการนี้ไปอีกก็ปีก็แล้วแต่แล้วไปยกเลิกอย่าไปคิดว่ามันจะหวนกลับมาคืนมาว่าข้าวไทยจะสามารถกลับไปแข่งขันได้เหมือนก่อนมีนโยบายนี้ และนี่ผมพูดถึงเฉพาะเรื่องปริมาณ เวลาที่ปัญหาเกิดขึ้นกับเรื่องคุณภาพด้วยเพราะนโยบายนี้เป็นนโยบายที่จูงใจให้เกษตรกรต้องปลูกข้าวให้ได้มากที่สุด เร็วที่สุดเพราะฉะนั้นเราจะมีข้าวคุณภาพ ข้าวไทยที่ได้รับผลกระทบในเชิงลบต่อเนื่อง ต่อเนื่องต่อเนื่องมาและจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น นี่คือการเสียหายประการที่ ๒ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายนี้

ประการที่ ๓ นอกจากฐานะการเงินการคลังถูกรบกวน การส่งออกขีดความสามารถ การแข่งขันของข้าวไทยถูกรบกวน การทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นกับวงการข้าวทั้งหมดขณะนี้รุนแรงมาก โกงทุกขั้นตอนจริง ๆ ในอดีตเขียนโกงทั้งแผ่นดิน แต่เมื่อวานผมดูแล้วไม่ครอบคลุมเพราะว่าเดี๋ยวนี้มันไปร่อนน้ำกับทะเลด้วย

การโง่งที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของข่าว เริ่มตั้งแต่ท่านสามารถไปถามเกษตรกรได้เกือบทุกพื้นที่ว่าขั้นตอนความยุ่งยากของการรับจำนำข้าวทำให้เกษตรกรที่เอาข้าวไปจำนำถูกโง่งหรือถูกกดสารพัด ผมตระเวนไปพบเกษตรกรนี้ครึ่งไปจังหวัดไหนพบกับเกษตรกรจะถามครึบว่าจำนำข้าวนี้หลายคนเข้าโครงการไม่ได้ เข้าไปแล้วเงินยังไม่ได้ คนที่เข้าได้แล้วผมยังไม่เจอสักรายเดียวที่บอกว่าได้ ๑๕,๐๐๐ บาท ที่มีได้ ๑๕,๐๐๐ บาท คือ ๑๐,๕๐๐ บาท ไม่ใช่ ๑๕,๐๐๐ บาท นี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วปัญหาการทุจริตตรงนี้มีใบประทวน มีเอกสารต่าง ๆ ซึ่งบ่งบอกถึงการทุจริตที่เกิดขึ้นประการที่ ๒ โดยที่รัฐบาลกลายเป็นผู้ค้าข้าวแล้วกำกับการเคลื่อนย้ายของข้าวทั้งประเทศ ขณะนี้ธุรกิจเกี่ยวกับข้าวเช่นธุรกิจโรงสี ใครที่มีเส้นสายกับรัฐบาลชอบมากครับ แต่ใครที่เคยประกอบธุรกิจโดยสุจริตไม่มีเส้นสายสู้ไม่ได้แล้วครับมันจึงเป็นการทำลายกลไกการแข่งขันกลไกของการส่งเสริมผู้ประกอบการที่ดีถูกทำลายหมด แล้วก็นำมาสู่ความเสียหายที่จะสะสมในระบบการค้าข้าวของทั้งประเทศ ผู้ส่งออกเขาคงไม่ร้องแล้ว คงไม่เหลือเสียงไม่เหลือกำลังที่จะร้อง เพราะเขารู้แล้วครับว่าเขาจะค้าข้าวไทยไปต่างประเทศได้นี้เขาต้องวิ่งหารัฐบาลอย่างเดียว แต่ใครไม่อยากจะต้องวิ่งเต้นวันนี้เขาทำอะไร เขาไปทำการค้าข้าวของเขมร ของประเทศปากีสถานของประเทศอินเดีย นี่คือความสูญเสียยิ่งใหญ่ที่กำลังเกิดขึ้นกับข้าวของประเทศไทยและสุดท้ายละครับ การทุจริตที่รุนแรงที่สุดซึ่งยังไม่มีมีการตรวจสอบเลยก็คือเวลาท่านระบายข้าวจะขายข้าว เพราะท่านขายอย่างไรท่านก็ขาดทุน ไม่มีทางขายได้กับราคาที่ซื้อเข้ามาแล้วก็เลยทำให้การขายข้าวตรงนี้เป็นปริศนามาตลอดตัวเลขการส่งออกข้าวที่เป็นทางการของรัฐแทบไม่มีเลยแต่ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ยืนยันว่ามีจีทูจี (G to G) เท่านั้นเท่านั้นล้านตัน แต่จากเดิมบอกว่าปลายปีนั้นเห็นข้าวออกไปตอนนี้เปลี่ยนไปแล้วครับเป็นปลายปีหน้า แต่จีทูจีของท่านคืออะไร มันจีเจียะ จีเจ็ง จีเจ้ จีจิ้น จีจ๊ิก หรือจีอะไร หรือถ้าพวกที่ฝรั่งหนอยบอกว่าจี วิล โกสท์หรือเปล่า บริษัทผิ่คินซีพเดียวท่านดูมันจะบ่งบอกให้เห็นถึงกระบวนการการทุจริตที่เป็นระบบทั้งหมด การทุจริตไม่ควรจะมี ถ้าไม่มีการทุจริตแล้วท่านบอกกับผมว่าต้องยอมขาดทุนเพื่อให้ขานาสิ่มาตาอ้าปากขึ้น อย่างนี้ฟังได้ครับ แล้วพวกผมที่อภิปรายไม่มีใครคัดค้านเลยว่าอย่างไรรัฐบาลจะทำโครงการไหนก็ต้องขาดทุนเพราะต้องเอาเงินไปให้ขานาตรงนี้พวกกระผมเห็นด้วยเพียงแต่ว่าท่านไปคำนวณตัวเลขดู ผมเอาหนังสือของท่านรู้สึก รู้จริง จำนำข้าวเป็นตัวเลขที่ใช้จะได้ไม่ต้องโต้เถียงกันแล้วท่านลองไปคำนวณว่าที่ท่านบอกต้องขาดทุน ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทเพื่อขานา มันจริงหรือเปล่าขานาได้ประโยชน์คำนวณจากคนที่เข้าโครงการรับจำนำได้ ปรากฏว่ามีข้าวที่เข้าสู่โครงการรับจำนำตามตัวเลขของท่าน ๑๘ ล้านตันโดยประมาณ คนกลุ่มนี้ผมตีให้ด้วยว่าได้ตามราคาที่โฆษณาเลย ๑๕,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท เขาจะได้ตันละประมาณ ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาท แล้วผมก็ยังบอกให้อีกตามที่ท่านโฆษณาไว้ว่าแม้แต่คนที่เข้าโครงการไม่ได้ซึ่งมีข้าวอีกจำนวน ๑๙ ล้านตัน ท่านบอกว่าพวกนี้ก็ได้ประโยชน์เพราะโครงการรับจำนำข้าวทำให้ราคาข้าวขึ้นมาประมาณ ๘ เพอร์เซ็นต์ก็เอาง่าย ๆ ว่าได้ไปตันละ ๑,๐๐๐ บาท ท่านบอกออกมาสิครับว่าสรุปแล้วขานาที่ท่านบอกว่าได้ประโยชน์จากตัวเลขของท่านเองได้เงินไปเท่าไร ประมาณครึ่งเดียวครับของเงินที่ขาดทุนเงินภาษีอากร ๒๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วผมจะบอกว่าจริง ๆ ตัวเลขท่านก็ไม่จริงอยู่แล้วละครับเพราะคนได้ ๑๕,๐๐๐ บาทก็น้อยมาก และเป็นปีแรกที่ข้าวในประเทศไทยมีสูงถึง ๓๗ ล้านตัน ใน

อดีตเข้าใจว่าสถิติคือ ๓๔ ล้านต้น แล้วผมเชื่อด้วยว่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ ต้นที่โป่งขึ้นมามาจากประเทศเพื่อนบ้าน ถ้าท่านบอกท่านอยากทำให้ชวนา แล้วท่านพร้อมจะใช้เงินมากมายมหาศาลขณะนี้ขนาดนี้คือ ๒๒๔,๐๐๐ ล้านบาท ผมคำนวณง่าย ๆ เอาข้าว ๓๔ ล้านต้นไปหารเงิน ๒๒๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ต้องใช้ ปรากฏว่าท่านสามารถแจกเงินให้กับชวนาได้ต้นละ ๖,๐๐๐ บาททุกคนทั่วประเทศ แปลว่าทุกคนได้ ๑๕,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาททุกคนครับ ไม่ใช่เฉพาะที่มาเข้าโครงการรับจำนำ ผมกำลังจะฟ้องประชาชนว่ารัฐบาลนี้เอาเงินประชาชนไป ๒๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อ้างว่าช่วยชวนา แต่ช่วยจริงอย่างเก่งคือครั้งเดียว อีกครั้งหนึ่งอยู่กับพ่อค้าโรงสี นักการเมืองทุจริต ตรงนี้ครับที่พวกผมไม่ยอมไม่ใช้ไม่ยอมเอาเงินไปให้ชวนา แต่ไม่ยอมให้ ให้ชวนาแค่ครั้งเดียวนี่คือสิ่งที่ผมกราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติและมีคนทั่ว มีคนดิงสารพัดมาโดยตลอดในทุกชั้นตอน การเพิกเฉยของท่านทำให้ผมไว้วางใจท่านไม่ได้ทำ

เรื่องที่ ๒ ที่จะต้องอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะคือเรื่องที่ยื่นถอดถอน เรื่องที่ถอดถอนท่านนายกรัฐมนตรีเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นการเฉพาะ หลังจากวันที่ท่านไปเดินรณรงค์เรื่องการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน มาตรการของรัฐบาลที่เป็นระบบจริง ๆ ที่จะแก้ปัญหาหรือป้องกันการทุจริตนี้ไม่มี และคนที่เขาพยายามที่จะร่วมมือกับรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตนี้เขาไม่เคยได้รับการตอบสนอง ผมยังตกใจว่าหลังน้ำท่วมนี้ผมก็เดินสายพบกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อไปสอบถามว่าความเสียหายเขาคืออะไร มีอะไรที่พวกผมจะมาช่วยบอกรัฐบาลให้ดำเนินการได้ ผมตกใจแล้วก็ดีใจครับว่าองค์กรหลักทางธุรกิจนี้สิ่งแรกที่เขาพูดกับพวกผมก็คือว่าสิ่งหนึ่งที่ยากให้พวกผมทำคือช่วยตรวจสอบงบเบียดบังน้ำท่วมและงบประมาณฟื้นฟูทั้งหลาย เพราะเขากังวลว่าจะเกิดการทุจริตอย่างมหาศาล อย่างมหาศาล พอท่านนายกรัฐมนตรีมาของงบประมาณในเรื่องนี้ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท บวกกับเงินกู้อีก ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านไม่ได้ให้รายละเอียดกับสภา ผมจำได้ว่าผมก็ได้อภิปรายว่าความจริงแล้วมันไม่ได้เกินเลยวิสัยเลยครับที่จะให้รายละเอียดกันหรือไปทำกันในชั้นของคณะกรรมการ เพราะสมัยรัฐบาลผมในช่วงน้ำท่วมแม้จะไม่ใช่น้ำท่วมใหญ่เขาก็เสนออย่างนี้ครับว่านายกรัฐมนตรีจัดเป็นงบกลางก้อนเดียว ผมบอกไม่เอา คุณไปถ่ายรูปรูปมาเลยที่ไหนเสียหาย ทำขอมาเป็นรายโครงการและผมเอารูปให้สภาดูทั้งสถานะครับ ตรวจสอบกันไปเลยตรงไหนเสียหายจริงไม่จริงมีซ้ำซ้อนไหม แต่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าขอเป็นเงินก้อน เอาละเร่งด่วน เราก็ท้วงกันว่าแล้วจะตรวจสอบอย่างไร ท่านรับปากนะครับบอกว่าสุดท้ายจะมีรายละเอียดสำหรับที่ตรวจสอบได้ สมัยงบไทยเข้มแข็งนี้ขึ้นเว็บไซต์ โครงการตั้งที่ไหน มีรูปถ่าย มีพิกัดมีราคากลาง มีรายละเอียดว่าใครประมูลได้ ราคาเท่าไร ต้องทำงานเสร็จเมื่อไร เชิญชวนให้ประชาชนตรวจสอบอีกทางหนึ่งร้องเรียนเข้ามาได้ แต่เว็บไซต์ของรัฐบาลเกี่ยวกับเงินน้ำท่วมไม่มีใครเข้าได้เลยครับ คณะกรรมการงบประมาณพยายามเข้าอยู่ ๗ อาทิตย์ เข้าไม่ได้แล้วสุดท้ายผลที่เกิดขึ้นก็อย่างที่เรเห็นเมื่อวาน ชุดลอก ชุดลอก อ้อยเข้าปากข้างข้างติดคออะไรนี้ครับ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีฟังอยู่เห็นภาพชัดว่าเกิดอะไรขึ้น นั่นก็คือสิ่งที่บ่งบอกถึงความจริงใจในการที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนี้มันมีปัญหาตั้งแต่ต้น แต่จุดที่เป็นปัญหาหลักมันเป็นเรื่องที่เราในอดีตพยายามทำงานกันมา ผมเป็นคนพูดเสมอครับทุกรัฐบาลมีการทุจริต ไม่มี

ข้อยกเว้นละครับแล้วก็ไม่มียายกรัฐมนตรีคนไหนละครับจะเก่งกาจสามารถไปป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตได้ แม้แต่นิดเดียว เป็นไปไม่ได้แต่เราต้องพยายามมาศึกษาวิเคราะห์ปัญหาว่าการทุจริตที่มึนรุนแรงในระยะหลังจะ แก่กันอย่างไร ๑. เรื่องที่เราเคยสรุปกันไป สัมมนา กับ ป.ป.ช. ก็คือบอกจะทำนโยบายอะไรให้ดูผลกระทบด้วย ว่านโยบายนั้นออกมาแล้วโอกาสการทุจริตมีมากหรือไม่ นั่นคือที่มาของการเสนอว่านโยบายอย่างรับจำนำ ข้าวอย่าทำรูปแบบนี้ นั่นรัฐบาลก็เพิกเฉย แต่ประเด็นที่ ๒ ที่พูดกันมากก็คือว่าการทุจริตคอร์รัปชันระยะหลังมี ๒ เรื่องหลักที่เป็นปัญหา ๑. คือราคากลางเพราะการทุจริตมักเกิดจากการฮั้วและการฮั้วก็ฮั้วอยู่โดยอาศัย ราคากลางเป็นจุดที่ทำให้ฮั้วกันติด แต่ถ้าราคากลางมันเป็นไปตามต้นทุนที่แท้จริงมันก็หากำไรกันยาก เราจึง ต่อสู้ว่ากระบวนการการจัดทำราคากลางใหม่ เปิดเผยแพร่ราคากลางต้องเกิดขึ้น ครม. ชุดนี้ก็ยังมีดี สานต่อเรื่องการ คำนวณราคากลางใหม่ต่อจากรัฐบาลที่แล้วมอบหมายไว้มีมติไปเมื่อเดือนมีนาคม แต่การเปิดเผยราคากลาง และการคำนวณราคากลางให้ตรวจสอบนี้สิครับนั่นคือปัญหา นั่นคือที่มาว่าทำไมก่อนยุบสภานี้ครับ สภาแห่งนี้ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วก็มีการเพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๑๐๓/๗ กับมาตรา ๑๐๓/๘ เข้าไป กฎหมายนี้ ป.ป.ช. เป็นผู้รักษาการ ประธาน ป.ป.ช. เป็นผู้รักษาการ มาตราที่เพิ่มเข้าไป มาตรา ๑๐๓/๗ คือบอกว่าให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ จัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้ แล้วก็มาตรา ๑๐๓/๘ ป.ป.ช. เขาก็จะมีหน้าที่ในการรายงานต่อ ครม. ที่จะให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓/๗ วรรคหนึ่ง โดยจะต้องดำเนินการให้แล้ว เสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ แล้วเขาก็บอกต่อคณะครับ หน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่ ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีความผิดทางวินัยหรือเป็นเหตุที่จะถูกถอดถอนจาก ตำแหน่งหรือต้องพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี นี่คือการสำคัญว่าจะต้องมีการทำเรื่องนี้กฎหมายออกเดือน เมษายน ตามกฎหมาย ป.ป.ช. เขามีเวลา ๑๒๐ วันทำเรื่องนี้ให้รัฐบาลได้ดำเนินการ เขาก็ทำเสร็จต้นเดือน สิงหาคม ครั้งแรกก็คือทำเรื่องเสนอ ครม. ไปวันที่ ๑ สิงหาคมปีที่แล้ว แต่ว่าวันที่ ๑ สิงหาคมปีที่แล้วเพิ่งเลือกตั้ง เสร็จ ยังไม่ได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งท่านนายกรัฐมนตรี ผมเองก็ไม่สามารถทำอะไรได้หลังวันที่ท่านถวายสัตย์ ปฏิญาณก็เกิดช่องว่างขึ้น ป.ป.ช. เขาก็ทำเรื่องเสนอ ครม. มาใหม่ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เสนอ ครม. ให้ ดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ในเรื่องของการเปิดเผยราคากลางและการคำนวณราคากลางเข้าสู่การพิจารณา ของคณะรัฐมนตรี เอาละครับเกิดปัญหาน้ำท่วมไม่ว่ากันช่วงเดือนสิงหาคม เดือนกันยายน เดือนตุลาคม เดือน พฤศจิกายน วนเวียนกันอยู่เรื่องน้ำท่วม สุดท้ายเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๓ ธันวาคม การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีก็ขอความเห็นของฝ่ายต่าง ๆ มาประกอบ แต่ว่าหน่วยงานอย่างสำนัก งบประมาณเขาเห็นด้วยนะครับ แต่สุดท้ายท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งรับเรื่องจาก ป.ป.ช. เสนอเรื่องนี้เข้าสู่ ครม. เป็นประธานในที่ประชุม ครม. มีมติว่าไม่เห็นชอบหรือไม่อนุมัติ แต่กลับบอกว่าให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูล เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้สอดคล้องกับกฎระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันโดยเคร่งครัด คือถ้าเจตนาจะต่อสู้ กับการทุจริตคอร์รัปชันแล้วเขาทำงานกันมาเป็นเวลาหลายปีบอกว่ามันถึงเวลาที่ต้องปรับปรุงกฎระเบียบการ

เปิดเผยแพร่แล้วพอ ป.ป.ช. เสนอมาท่านกลับมีมติบอกว่าไม่ต้อง ใช้กฎระเบียบเดิม แต่ทำให้มันเคร่งครัดขึ้น รัศมีขึ้น นี่แหละที่เป็นการเอาจริงเอาจังกับการทุจริตคอร์รัปชัน แล้วก็ยังเป็นการฝ่าฝืนเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐๓/๗ มาตรา ๑๐๓/๘ ของกฎหมาย ป.ป.ช. อย่างชัดเจน ท่านเพียงรับทราบรายงานของ ป.ป.ช. แล้วก็ส่งให้หน่วยงานต่าง ๆ ไปพิจารณาดู จากมติวันนั้นทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องกลับมาที่นายกรัฐมนตรีอีกครั้ง หนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้ท่านนายกรัฐมนตรีนำเรื่องเสนอเข้าสู่ ครม. เพื่อให้ ครม. มีมติ ทบทวนมติ ครม. ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพราะเขาบอกชัดเจนว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายที่เป็นมาตรการใหม่ที่ควรจะมีที่จะป้องกันการโกงมันเป็นเรื่องที่เป็นคนละเรื่องกับมาตรการที่มีอยู่แล้วในฝ่ายบริหาร แล้วมติของ ครม. ที่บอกให้ไปยึดกฎระเบียบของฝ่ายบริหารเขาเขียนชัดเจนว่าไม่ครอบคลุมตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญที่กระผมอ้างถึง แต่อะไรที่ท่านทั้งตั้งไปมีเหตุมีผล เช่นควรที่จะกำหนดวงเงินขั้นต่ำว่าที่ ต้องเปิดเผยราคากลางต้องวงเงินตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป เขาก็บอกว่าตรงนั้นเขาก็เห็นด้วย แต่สาระสำคัญก็คือว่าต้องทบทวนมติ ครม. เพื่อที่จะให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ถามว่าท่านนายกรัฐมนตรีทำอะไร ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเลยส่งเรื่องไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่าต้องทำตามที ป.ป.ช. เสนอหรือไม่ตรงนี้ที่ผมไม่ไว้วางใจท่าน เพราะถ้าท่านอยากจะต่อสู้กับการทุจริต แล้วคนเสนอมาตรการมา แทนที่ท่านจะพยายามทำ ท่านกลับพยายามจะไปถามคนว่าไม่ทำได้ไหมสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ ส่งกลับมาบอกว่าไม่จำเป็นต้องทำตามที ป.ป.ช. เสนอเขาไม่ได้บอกไม่ให้ท่านะครับ เขาบอกไม่จำเป็นต้องทำตามที ป.ป.ช. เสนอ แล้วเรื่องนี้ก็เลยวนเวียนอยู่กับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา วนเวียนอยู่กับ กระทรวงการคลัง วนเวียนอยู่กับสำนักงานงบประมาณซึ่งยังทำหนังสือยืนยันความเห็นเดิมว่าเขาเห็นด้วยที่จะให้ ปฏิบัติตามข้อเสนอของ ป.ป.ช. สุดท้ายส่งไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความอีกเพื่อจะให้ยืนยันว่าป.ป.ช. ไม่มีอำนาจมาบังคับ ครม. พุดง่าย ๆ จากนั้นเมื่อมีความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วท่านจึงเสนอเรื่องกลับไป ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในเดือนกรกฎาคม ถ้า ครม. อนุมัติตั้งแต่เดือนธันวาคม งบประมาณทั้งหมดที่ทะเลงกัน มันคงไม่เป็นแบบนี้ แต่นั่นนอกจากไม่รับมาตรการ ป.ป.ช. ยังไปเล่นขั้นตอนออออกชัน รัศมีขึ้นตอนออออกชันยังไม่สะใจท่านรัฐมนตรีจึงจัดตั้งวิธีพิเศษแล้วอีก ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านปลอดประสพก็ บอกว่าคงจะต้องใช้วิธีพิเศษ ๆ หรือพิสดารผมไม่ทราบ เจตนารมณ์นี้มันก็ชัด พอส่งเรื่องมาถึง ครม. ในเดือน กรกฎาคม ครม. ประชุมในวันที่ ๑๐ กรกฎาคมเห็นว่าโดยที่เรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็น ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยเห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธี ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๓/๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนั้นคณะรัฐมนตรีย่อมมีดุลยพินิจที่จะรับข้อเสนอแนะของ ป.ป.ช. ไปดำเนินการ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตามที่เห็นสมควร จึงได้ลงมติเห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา และตามมติของคณะรัฐมนตรีเดิมคือ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปิดประชุมเลยครับ แต่ว่า หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องแปลกครับพอปิดประตูไปอย่างนี้ ป.ป.ช. เขาเริ่มส่งเสียงว่าเขาจะไม่ยอม ปรากฏว่า อาทิตย์ถัดมา ครม. ประชุมใหม่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ก็คงจะกลัวว่าจะเป็นปัญหา ก็เลยบอกว่าคณะรัฐมนตรี

พิจารณาแล้วเห็นว่าตามที่มีมติไปเมื่อวันที่ ๑๐ ๗ วันก่อนหน้าโดยแจ้งความเห็นทางกฎหมายของ คณะกรรมการกฤษฎีกาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบแล้วนั้นโดยที่รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นเรื่องเร่งด่วนโดยได้ประกาศยุทธศาสตร์และ แผนงานเชิงรุกของรัฐบาลในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและมอบนโยบายแก่ส่วนราชการในการพัฒนา องค์การเพื่อสร้างโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินจึงมีมติ ให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ก.พ.ร. ไปหารือร่วมกับ ป.ป.ช. เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหาวิธีการและแนวทางในการปฏิบัติเพื่อตอบสนองมาตรการในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผม ไม่ถือว่านี่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย พยายามหาทางออก แล้วผมก็ทราบครับว่า ป.ป.ช. เขาก็ไม่มาร่วมกับ ท่าน เขายังยืนยันว่าท่านต้องทำตามกฎหมายปราบโกง แม้อ้อมมาเดือนสิงหาคม กระทรวงการคลังจะเริ่มมีการ ออกหนังสือไปบอกว่าให้มีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้นในงานก่อสร้างแต่ก็ไม่เหมือนของ ป.ป.ช. นะครับ ป.ป.ช. นี้เขาไม่ได้มีงานเฉพาะก่อสร้างงานที่ไม่ใช่ก่อสร้างก็ต้องเปิดเผย การควบคุมงานก็ต้องเปิดเผย ที่สำคัญการจ้าง ที่ปรึกษาก็ต้องเปิดเผย รวมไปถึงงานอื่น ๆ เช่น การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ ที่พูดตรงนี้เพราะเมื่อวานนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจงครับ แล้วพวกผมก็อภิปรายไปแล้วว่ากำลังจะมีการปรับรูปแบบ โครงการอีกใช้วิธีเอาที่ปรึกษามาคุมงานก็หนีออกไปอีก นี่แหละครับคือสิ่งที่ได้ยื่นถอดถอนและอภิปรายท่าน นายกรัฐมนตรีว่าท่านต้องรับผิดชอบกับเรื่องนี้ถึงจะทำให้การต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชันนั้นมันเป็นเรื่องจริงมีอีก หลายประเด็น คนที่เขาไปทำงานตรวจสอบในเรื่องของการทุจริตเขาก็ถูกย้ายไปเรื่อยเรื่อย คณะรัฐมนตรีท่าน นายกรัฐมนตรีก็ทราบดีครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประเด็นที่กระผมยืนยันครับว่าไม่สามารถไว้วางใจท่าน นายกรัฐมนตรีได้

สุดท้ายครับ ก่อนที่จะจบการอภิปราย ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ ๒ มาตรฐาน และความห่วงใยที่พวกกระผมมีต่อแนวโน้มความขัดแย้งในสังคมและทางการเมือง การเอื้อประโยชน์ให้กับ พวกพ้องให้กับญาติ การบั่นทอนความน่าเชื่อถือหรือการไม่ยอมรับองค์กรอิสระ องค์กรศาล เรื่องเหล่านี้ นายกรัฐมนตรีจะปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ เมื่อวานรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมหัวเราะชอบใจคำพูดตัวเองนะ ครับที่ไปบอกให้ตำรวจเลือกข้าง จริง ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนมอบให้รองนายกรัฐมนตรีเฉลิมไปดูแล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ท่านช่วยตอบพวกผมได้ไหมครับว่าตำรวจต้องเลือกข้างหรือเปล่า แล้วก็ไหน ๆ พูด เรื่องนี้แล้วเมื่อวานท่านก็ชี้แจงคลาดเคลื่อนไปแล้วเรื่องแก๊สน้ำตา ตำรวจเขาออกมายอมรับแล้วนะครับว่าที่ ท่านไปกล่าวหาว่าผู้ชุมนุมใช้รูนนั้นมีอยู่ในรถตำรวจ และคำชี้แจงท่านเรื่องการถอดยศ พันตำรวจโท ทักษิณ ปกติท่านอ่านเสียงดังฟังชัดนะครับ แต่เอกสารวันที่ ๑๕ กรกฎาคม อ่านเร็วเลย เพราะผมฟังที่ท่านอ่านเร็ว เขายังยืนยันว่าเข้าหลักเกณฑ์เพียงแต่เขาอ้าง ซึ่งน่ากลัวนะครับ ต่อไปนี้ศาลตัดสินแล้วจะมีองค์กรอย่างตำรวจไป วินิจฉัยอีกว่าความผิดที่ศาลตัดสินแล้วมันเป็นเรื่องที่ร้ายแรงหรือเปล่า ศาลตัดสินลงโทษก็จะไปเถียงศาล ต่ออีกนะครับว่าลงโทษไปทั้ง ๆ ที่เขาไม่น่าจะผิดอะไรทำนองนั้น เราจะใช้ระบบนี้หรือครับ ไม่นับหลายสิ่ง

หลายอย่างที่เกิดขึ้นกับพวกผมนะครับ ทุกอาทิตย์สมัยประชุมแท้ ๆ ดีเอสไอส่งหนังสือขู่ผมทุกอาทิตย์ในคดีเรื่องน้ำท่วม เป็นพยานด้วยนะครับไม่ใช่ผู้ถูกกล่าวหาจะบังคับให้เซ็นเอกสารเป็นลังเป็นคอนเทนเนอร์ (Container) ส่งให้ได้ก่อนปิดสมัยประชุมผมไม่อยากจะให้การเมืองของเราวนเวียนอยู่กับความขัดแย้ง แต่ว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีไม่พร้อมที่จะมาทำงานโดยการเปิดพื้นที่ทางการเมืองให้กับทุกฝ่าย ปัญหานี้จะดำรงต่อไป ผมเคยพูดในช่วงหาเสียงครับ ผมบอกว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีได้รับเลือกตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรีก็จะ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร สงสารข้อ ๑ ก็คือมีคนที่ยังคิดว่าใหญ่กว่าท่าน และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปีที่ผ่านมา นักการทูตบางคนเวลาเขาพบผมเขาก็บอกว่าเขาไม่เคยเห็นในประเทศอื่นว่าตกลงอำนาจอยู่ที่ไหน อย่างไร อยู่ในประเทศหรือเปล่า และผมบอกสงสารประการที่ ๒ ก็คือว่าท่านจะอยู่ในภาวะที่ลำบากใจมากในหลาย ๆ เรื่อง เพราะถ้าท่านทำตรงไปตรงมา กระแทกกระเทือนพี่ชายท่าน ญาติท่านและวันนี้ที่บ้านเมืองยัง คุกรุ่นอยู่ ไม่จบ ก็เพราะรัฐบาลยังไม่สามารถที่จะละวางวาระส่วนตัวในเรื่องของการนิรโทษกรรมได้ การตัดสินใจตรงนี้ครับผมทราบดีไม่มีทางง่ายละครับ แต่ว่าวันนี้ผมต้องสงสารประเทศมากกว่า ผมไม่อยากจะเห็นบ้านเมืองผมเดินหน้าไปอย่างนี้ ช้าว สินค้าที่อยู่คู่กับประเทศไทยคนไทยกำลังถูกทำลายอนาคต ผมไม่อยากจะเห็นปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลุกลามบานปลายอย่างที่พวกเราได้อภิปราย อย่างที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง และผมไม่อยากจะเห็นว่าถ้าท่านคิดว่าเสียงข้างมากก็ดี กลไกรัฐก็ดี เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงก็ดี ถูกนำมาใช้ให้เลือกข้างทำงานให้กับรัฐบาลในทางการเมืองได้แล้วบ้านเมืองจะสงบ ผมยืนยันว่าท่านคิดผิดความอึดอัดจะสะสม ความไม่เข้าใจ ความโกรธจะมีมากขึ้นในสังคม แล้วสุดท้ายไม่มีพวกเราแม้แต่คนเดียวที่นี้ครับจะมีความสุข ผมไม่ต้องการให้บ้านเมืองเดินไปในทิศทางนั้นท่านนายกรัฐมนตรีมีเวลาปีกว่าแล้วที่จะพิสูจน์ว่าจะไม่เดินไปในทิศทางนั้น แต่ท่านไม่ได้ทำผมไม่สามารถไว้วางใจท่านได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) ตามที่พรรคฝ่ายค้านและท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นอภิปรายญัตติถอดถอนแล้วก็อภิปรายไม่ไว้วางใจตัวดิฉันต่อท่านประธาน ดิฉันขอถือโอกาสนี้ในการตอบข้อซักถามแล้วก็ขอถือโอกาสนี้ในการที่จะตอบข้อกล่าวหาที่ว่าดิฉันบริหารราชการบกพร่องล้มเหลว แล้วก็ยังมีหลาย ๆ หัวข้อ ก็ขอเริ่มด้วยหลักการในการทำงาน หลักการบริหารแล้วก็นโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน รวมถึงในการที่จะขออนุญาตตอบถึงสถานะของประเทศไทยหลังจากที่ดิฉันได้รับตำแหน่งมา ก่อนอื่นก็ต้องเรียนว่าตลอดเวลาประเทศไทย ๖-๗ ปีที่ผ่านมา ประเทศของเรานั้นไม่ได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เดินไปที่ไหน หลาย ๆ คน อยากมีบรรยากาศที่จะลงทุน พ่อแม่พี่น้อง ผู้ปกครองอยากเห็นลูกหลานเรามีอนาคตแต่สิ่งที่เขาเห็นก็คือบรรยากาศที่แตกแยก การบริหารบ้านเมืองที่ไม่สามารถจะต่อเนื่องตลอด ๖-๗ ปีที่ผ่านมา ต่างประเทศอยากมาลงทุน ขาดความมั่นใจ นี่คือนี่ที่เราเห็น ความขัดแย้งทางการเมืองเกิดความเหลื่อมล้ำ เกิดการเลือกปฏิบัติ เกิดการที่ไม่มีมาตรฐานที่เท่าเทียมกันนี่คือสิ่งที่ดิฉันเอง ก็เจตนารมณ์ของดิฉันเองที่เข้ามาทำงานนี้อยากเห็นประเทศของเรานั้นก้าวไปข้างหน้า อยากเห็นประเทศของเรานั้นมีแต่ความรัก ความสามัคคี ให้อภัยกันแล้วก็อยากเห็นความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันภายใต้พระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การเคารพในกติกา การเคารพในกฎหมายระบอบประชาธิปไตยซึ่งเป็นระบอบที่

ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ การที่จะทำอย่างไรนั้นในการช่วยกันแก้ไขสิ่งที่ไม่ถูกต้องให้ได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาค ไม่มีแบ่งแยกพื้นที่ จังหวัดไม่มีแม้กระทั่งสี่ล้อ ดังนั้นสิ่งที่ดิฉันได้เคยมุ่งหวังแล้วก็ได้เคยกราบเรียนพี่น้องประชาชนตั้งแต่วันแรกว่าดิฉันปวารณาตัวเองในการทำงานรับใช้พี่น้องประชาชน ต้องการที่จะมาแก้ไขแต่ไม่ได้แก้แค้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่ทำวันนี้การทำงานทั้งหมดก็ต้องยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยยึดมั่นการทำงานแบบมืออาชีพ แล้วก็การทำงานที่มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้การทำงานก็ต้องเป็นทีม แล้วก็การที่จะทำอย่างไรให้ประชาชนมีส่วนร่วมและดิฉันยินดีในการที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็น และดิฉันยินดีที่จะรับฟังกับท่านสมาชิกทุกท่าน รวมถึงข้อเรียกร้องของพี่น้องประชาชนและหน่วยราชการทุกท่าน

สิ่งแรกก็ขออนุญาตเรียนว่าหลักการในการทำงานนั้นเรายึดมั่นเป็นทีมเราทำงานถือว่าเราจะยึดหลักในการทำงานร่วมกันกับคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือว่าเป็นหลักความรับผิดชอบภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดิฉันขออนุญาตใช้เวลาเพียงเล็กน้อยว่าวิธีการทำงานของคณะรัฐบาลนี้ก็คือว่านายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ในฐานะกำกับ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำกับโดยทั่วไปในการมอบนโยบายต่าง ๆ แล้วก็กำกับทั่วไปสำหรับรองนายกรัฐมนตรีก็จะมีหน้าที่ในการกำกับบริหารราชการของกระทรวงต่าง ๆ รวมถึงกระทรวงที่ได้รับมอบหมายด้วย ส่วนรัฐมนตรีถือว่ามีหน้าที่ในการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวง จากที่เห็นอย่างนี้ดิฉันไม่ปฏิเสธความรับผิดชอบค่ะ ดิฉันไม่ได้ละเลยดิฉันทำงานในการติดตามความสำเร็จของงานและติดตามในการทำงานในทุกๆระยะแต่แน่นอนการทำงานมอบหมายก็ต้องมีการแบ่งขั้นตอนในความรับผิดชอบ การมอบหมายไม่ใช่การก้าวกาย แต่ต้องเป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกันในการทำงาน อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่าดิฉันมีการเลือกปฏิบัติ อย่างเช่นบอกว่าตำรวจไม่เลือกข้าง ตำรวจจริง ๆ แล้วต้องเลือกประชาชน เลือกความถูกต้องและไม่เลือกปฏิบัติ สำหรับในเรื่องต่าง ๆ การทำงานดิฉันเองก็ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย และยึดมั่นในงานทางด้านของงานบริหารและเคารพใน ๓ เสาหลัก ก็คือทางด้านของงานนิติบัญญัติ งานบริหารราชการแผ่นดินและตุลาการ ทั้ง ๓ อำนาจนี้ก็ต้องทำงานอย่างสมดุลกันและให้มีเสถียรภาพ ฉะนั้นในส่วนของงานนิติบัญญัติ ดิฉันในฐานะนายกรัฐมนตรีก็พร้อมที่จะผลักดันกฎหมายที่สำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน และก็เคารพต่อสภาในการที่จะเข้ามา แต่กราบเรียนว่าลักษณะของการทำงานนั้นเป็นการทำงานที่เราได้มีการมอบหมาย ทุกครั้งที่มีการตั้งกระทู้ถามดิฉันก็ได้มอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นมาตอบคำถามกับสมาชิกโดยตรง ส่วนงานสภาดิฉันเองก็มีภาระในการทำงานในฐานะผู้นำประเทศในงานบริหารก็ต้องทำงานบริหารด้วย ขณะเดียวกันดิฉันก็พยายามที่จะทำงานให้เกียรติสภา แล้วก็ทำงานอย่างเต็มที่ก็ต้องกราบเรียนว่างานบริหารราชการแผ่นดินวันนี้นอกจากจะต้องแก้ปัญหาหลังจากที่ได้รับมอบหมายแล้วในเดือนสิงหาคมปีที่ผ่านมา ก็ต้องมาดูแลเรื่องของ การแก้ปัญหายุทธการวางแผนบริหารราชการแผ่นดินที่จะเตรียมอนาคตของประเทศไทย การที่จะทำอย่างไรในการเร่งรัดนโยบายที่มีการแถลงไว้ต่อรัฐสภา ดิฉันทำงานไม่ได้หยุดค่ะ ทำงานตลอด ๗ วัน ก็ต้องเรียนว่าทุกอย่างก็ต้องทำงานอย่างเต็มที่ ยืนยันค่ะว่าดิฉันมีความตั้งใจในการทำงานแล้วก็ให้เกียรติทั้งในส่วนของนิติบัญญัติและระบบรัฐสภาค่ะ

สำหรับในเรื่องของสถานะของประเทศ เมื่อเข้ามาทำตามที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้เรียนว่าดัชนีความมั่งคั่งของประเทศก็จะเป็นข้อมูลของปี ๒๕๕๓ กับปี ๒๕๕๔ ซึ่งก็แน่นอนก็ต้องเรียนว่าสถานการณ์ตั้งแต่ที่เข้ารับตำแหน่งมา สืบเนื่องจากรัฐประหารปี ๒๕๕๔ การเมืองก็มีความขัดแย้งที่รุนแรง การเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยครั้งก็ต้องมีผลกับโครงการต่าง ๆ ที่หยุดชะงักลง นโยบายโดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ก็ไม่ถูกต่อเนื่อง ความขัดแย้งที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำในสังคมจากพื้นที่ต่าง ๆ ความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนก็ทำให้มีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราก็ต้องเข้ามาแก้ไขด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เราก็จะเห็นว่าจากการที่เราไม่ได้รับการยอมรับจากต่างประเทศเท่าที่ควร งานต่าง ๆ ข้อกฎหมายต่าง ๆ ก็มีงานค้างที่จะต้องเข้ามาทำงานในการแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ให้มากขึ้น รวมถึงความไม่สมดุลของเศรษฐกิจโลกและความไม่สมดุลของเศรษฐกิจในประเทศ ความไม่สมดุลของเศรษฐกิจโลกวันนี้ไม่ใช่เป็นแค่การเปลี่ยนผ่านของเศรษฐกิจต่าง ๆ แต่เหตุการณ์ทุกอย่างความไม่สมบูรณ์นั้นเข้ามาเร็วกว่าที่เห็น ทางด้านสมาชิกก็คงจะเห็นว่าความผันผวนทางเศรษฐกิจทั้งเศรษฐกิจในยุโรปและสหรัฐอเมริกาที่มีผล แต่ในขณะเดียวกันก็มีโอกาสของการเคลื่อนย้ายมาสู่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีโอกาสและมีสิ่งที่เราต้องฉกฉวย แต่ขณะที่ประเทศยังไม่ได้มีการพัฒนาและเตรียมพร้อมตลอด ๖-๗ ปีที่ผ่านมา เราจะทำอย่างไรในการที่จะฉกฉวยโอกาสนี้ให้เต็มที่นั่นก็คือมาตรการต่าง ๆ ที่เราต้องมาเตรียมรองรับ บางครั้งโอกาสมาถ้าเราไม่ได้เตรียมพื้นฐานสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่เราจะต้องเร่งในการดำเนินงานทุกอย่าง รวมถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศหรือความขัดแย้งที่รุนแรงของภูมิภาค การที่ทรัพยากรมีจำกัดในขณะที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นทุกวัน นั่นก็มีผลถึงความผันผวนทางด้านของสินค้าราคาหรือแม้กระทั่งความมั่นคงของพลังงาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่เราต้องมาวางอนาคตให้กับประเทศ เราต้องวางว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้โดยเฉพาะการที่จะทำอย่างไรให้เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง เราจะเห็นว่ารายได้ของประเทศส่วนใหญ่แล้วพึ่งพาการส่งออกถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ประเทศไทยมีพื้นฐานทางเกษตรกรรมต้องมานั่งปรับปรุงในส่วนของการเพิ่มผลผลิต ทำอย่างไรให้พี่น้องเกษตรกรนั้นลืมตาอ้าปากได้ ทำอย่างไรให้เขามีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในขณะที่สังคมไทยก็พบว่าปัญหาเสพติดเติบโตมากขึ้นทุกวัน การศึกษาที่จะเป็นความหวังของเยาวชนที่จะเป็นความหวังของพ่อแม่เราจะทำอย่างไรในการรองรับ และในปี ๒๐๑๕ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเราจะเตรียมตัวบุคลากรของเราได้อย่างไร ภาครัฐ ภาคเอกชน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่รัฐบาลต้องเข้ามาเตรียมพร้อม ในขณะที่รัฐบาลวันแรกที่เข้ามาก็ต้องเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เราไม่เคยคาดคิดมาก่อน ท่านสมาชิกคงจะจำได้ช่วงปลายปี ๒๕๕๔ วิกฤติอุทกภัยที่ไม่เคยเห็นพายุ ๕ ลูกมาติดต่อกัน ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ ๖๐ ปี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มีใครเคยคาดคิด เพราะวันที่ดิฉันเข้ามารับตำแหน่งทุกคนก็คงทราบดีว่าน้ำได้เต็มเขื่อนแล้ว น้ำเต็มทุ่ง ในขณะที่ระดับน้ำทะเลหนุนสูงจะระบายไปทางไหนนั่นจึงเป็นที่มาของการที่น้ำต่าง ๆ นั้นไหลทะลักเข้าเขตเศรษฐกิจ ซึ่งตรงนี้แหละค่ะเป็นสิ่งที่เราต้องมาเตรียมพร้อม แม้กระทั่งวันนั้นไม่มีใครที่จะมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ขาดแคลนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการรองรับ การบริหารราชการก็ไม่ได้ถูกรองรับในยามวิกฤติ ข้อกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ก็ต้องเตรียมพร้อมสำหรับงานต่าง ๆ ระบบบริหารจัดการน้ำที่ต้องเตรียมทั้งในส่วนของวิกฤติที่ไม่ได้ถูกเตรียมพร้อม นี่คือสิ่งที่ทำให้รัฐบาลถึงตัดสินใจ

สิ่งที่ต้องทำ อย่างเร่งด่วนก็คือ ณ วันนั้นเราไม่มีงบประมาณ เราทำได้อย่างเดียวก็คือการตัดสินใจในการตัดงบจากปกติมาเป็นงบกลาง ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะทราบอย่างเดียวว่าสิ่งที่รัฐบาลใหม่ต้องเข้ามาคือจะทำอย่างไรต้องเยียวยาชีวิตและทรัพย์สินพี่น้องประชาชน จะทำอย่างไรต้องใช้เงินก้อนหนึ่งในการปกป้องจังหวัดอื่นที่น้ำยังไม่ท่วมให้เสียหายน้อยลง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เร่งด่วนที่เราต้องตัดสินใจเข้ามา ขณะเดียวกันงบประมาณปกติที่เกิดจากการเปลี่ยนผ่านรัฐบาลไม่สามารถเบิกจ่ายได้ รัฐบาลนี้มีเวลาในการเบิกจ่ายเพียง ๘ เดือนในการใช้จ่ายงบประมาณ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่รัฐบาลนี้ประสบ แต่อย่างไรก็ตามด้วยความพร้อมเพรียงกัน ด้วยความร่วมมือร่วมใจของพี่น้องประชาชน หน่วยงานทุกหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชนในการทำงาน ก็จะเห็นว่าจากผลของจีดีพี (GDP) ที่เราเห็นตามที่ท่านสมาชิกได้เห็นนั้นสามารถที่จะพลิกฟื้นเศรษฐกิจกลับมาภายใน ๖ เดือน จะเห็นว่าแน่นอนถ้าสำรวจอยู่ในช่วงนี้สิ่งที่เป็นความมั่นใจของทุกประเทศก็ต้องตกไป เพราะว่าจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในมหาอุทกภัยที่เกิดขึ้น แต่ขณะเดียวกันจากไตรมาส ๑ เราทำให้เศรษฐกิจจีดีพีกลับมาอยู่ที่ ๐.๔ เปอร์เซ็นต์และ ๔.๔ เปอร์เซ็นต์ในไตรมาส ๒ นั่นคือใช้เวลาเพียง ๖ เดือนในการที่จะพลิกฟื้นเศรษฐกิจกลับมา นอกจากนี้ถ้าดูในเรื่องของในการทำงานต่าง ๆ นั้น รัฐบาลก็ได้มีการปรับปรุงในส่วนอื่น ๆ นอกเหนือจากงบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็คือการตั้งศูนย์ซิงเกิล คอมมานด์ (Single Command) เพื่อที่จะบูรณาการการสั่งงานแบบรวมจุดเพื่อเตรียมพร้อมที่จะรองรับในเรื่องของวิกฤติต่าง ๆ และประกาศศูนย์ส่วนหน้าในทุกจังหวัด ซึ่งในส่วนของ กบอ. นั้นก็จะมีรองนายกรัฐมนตรีปลอดประสพเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งในส่วนนี้เองเราก็ได้มีการปรับปรุงระเบียบขั้นตอนตาม พ.ร.บ. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้นใหม่ และระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รองรับสภาวะปกติแล้วก็บนสภาวะยามวิกฤติ ก็ขออนุญาตใช้เวลานี้ในการถือโอกาสชี้แจงในส่วนของงบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ทางท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสงสัยว่ากระบวนการต่าง ๆ นั้นหลังจากที่เราได้ตัดงบประมาณจากปกติเข้ามา ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ดิฉันก็ได้ให้หน่วยงานกระทรวงการคลังโดยคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุในการที่จะทำอะไรให้ดูเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานก็ได้มีการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการยกเว้นการตั้งคณะกรรมการร่างที่โออาร์และยกเว้นการอุทธรณ์ผลการพิจารณาเสนอราคาโดยลดระยะเวลาในการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุทุกประการ จาก ๘๕ วัน เหลือ ๒๘ วัน นอกจากนั้นดิฉันเองก็ได้มีหนังสือแทนที่จะจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีพิเศษก็แทนด้วยวิธีการจัดหาพัสดุโดยใช้วิธีออกซองด้วยเช่นกัน ขั้นตอนต่าง ๆ ในการขออนุมัติโครงการก็ต้องมีการผ่านการกลั่นกรอง เราได้มีการตั้งอนุกรรมการ ๓ อนุกรรมการด้วยกันในการที่จะกลั่นกรองข้อมูลทั้งหมดเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีก็จะมีตั้งแต่อนุกรรมการทางด้านคุณภาพชีวิตโครงสร้างพื้นฐานและด้านเศรษฐกิจ จากนั้นก็ไปผ่านคณะกรรมการที่หลาย ๆ ท่านคงจะคุ้นเคยคือ กพย. คณะกรรมการเพื่อความช่วยเหลือฟื้นฟู เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัย ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรียุทธรเป็นคนที่รับผิดชอบในขณะนั้น ซึ่งวันนี้ได้เปลี่ยนไปหลังจากที่มี กบอ. ตั้งก็จะอยู่ในการกลั่นกรองของคณะกรรมการของ กบอ. ซึ่งจะประกอบไปด้วยสำนักงบประมาณและสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ทางด้านของกรมชลประทานเพื่อที่จะประสานงานตรงนี้ ซึ่งในการทำงานก็จะมีผ่านการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและรายงานผลให้กับคณะรัฐมนตรีติดต่อกันวันนี้ ๓๓ สัปดาห์

แล้วคะ ซึ่งวงเงินทั้งหมดจาก ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จากวงเงินที่ขอจริง ๆ แล้ว ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท คณะรัฐมนตรีก็มีการอนุมัติ ๑๒ ครั้งด้วยกัน ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท และจัดสรรงบประมาณทั้งหมด ประมาณ ๑๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในการติดตามตรวจสอบเร่งรัดทุกสัปดาห์นั้นก็ทำให้มีเงินเหลือส่งคืนกลับเข้าสู่คลังด้วยอีก ๖,๒๐๐ ล้านบาท ในจำนวนนี้ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเงินที่ใช้ในการเยียวยาประชาชนและเกษตรกร ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท นอกจากนั้นดิฉันยังไม่ได้ไว้วางใจ ดิฉันเองก็พยายามในการที่จะทำอะไรให้การจัดซื้อนั้นเป็นไปอย่างมีการติดตามประสิทธิภาพประสิทธิผลและโปร่งใส เราก็ได้มีการจัดทำระบบพีเอ็มเอ (PMOC) ซึ่งจริง ๆ แล้วจะเป็นระบบในการรายงานข้อมูล ณ พื้นที่ โดยเราได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยทั้งหมด ๑๖ มหาวิทยาลัยทั่วประเทศในการสุ่มตรวจสอบและใช้ระบบจีพีเอส (GPS) รายงานเข้ามาในพีเอ็มเอ ก็ขออนุญาตเรียนท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรผ่านท่านประธานว่าเว็บไซต์ ไม่ทราบว่าท่านได้ใช้เว็บไซต์นี้หรือเปล่า เว็บไซต์นี้จะมีข้อมูล ๑๒๐,๐๐๐ ล้านทั้งหมด รวมถึงภาพถ่ายแล้วก็การติดตามการเคลื่อนไหวตลอดเวลาว่า ณ วันนี้สถานะของงานก่อสร้างความคืบหน้าอย่างไรตามเป้าหมายที่เราตั้งไว้ ก็คือเว็บไซต์ เวิลด์ ไรด์ เว็บ พีเอ็มเอ พลัด ดอท คอม (www.pmocflood.com) ตรงนี้ก็สามารที่จะเข้าสู่ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ได้ จากนั้นก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการตรวจสอบอีก โดยท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมที่จะให้เข้าไปตรวจสอบในเรื่องของงบประมาณในการใช้จ่ายของ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทด้วยเช่นกันส่วนนี้ก็เรียนว่าจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สิ่งที่เห็นก็คือสิ่งที่ดิฉันได้รายงานว่าทุกอย่างนั้นเราก็ทำอย่างเต็มที่ แล้วก็มีการติดตาม นี่ก็ส่วน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท และสิ่งที่เราได้มีประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมามีการเสนอออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังในการกู้เงินเพื่อวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นสิ่งที่จำเป็นว่าประเทศไทยเรายังไม่มีระบบบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ซึ่งจริง ๆ แล้วก็อยู่ในส่วนของนโยบายของรัฐบาลในการเชื่อม ๒๕ ลุ่มน้ำในการที่จะบริหารจัดการน้ำ ซึ่งเราอยากเห็นการบริหารจัดการน้ำของประเทศนั้นได้สามารถที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร ดูแลทั้งในส่วนของน้ำท่วมและน้ำแล้ง จะเห็นว่าความไม่สมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ บางพื้นที่อาจจะพุดถึงน้ำท่วม อีกบางพื้นที่พุดถึงน้ำแล้ง สิ่งนี้ละคะด้วยงบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้จะได้ช่วยกันในการที่จะทำอะไรแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน ซึ่งภายใต้งบประมาณนี้ก็มีท่านรองนายกรัฐมนตรีปลอด ประสพเป็นประธานคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำ หรือ กบอ. แล้วก็มีการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดอกเตอร์ชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ในฐานะเป็นรองประธานคณะกรรมการในการพิจารณาคัดเลือกกรอบแนวคิดเพื่อออกแบบการบริหารงานทั้งหมดในส่วนของการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืนคะ นอกจากนี้ดิฉันเองก็ขออนุญาตได้เรียนว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปในส่วนตลอดระยะ ๑ ปีนั้นภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่ดิฉันเรียนว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ได้รับมาอย่างแรกเราได้เริ่มในการที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนานาชาติ ระหว่างที่ดิฉันเข้ารับตำแหน่งจนถึงวันนี้ดิฉันได้เดินทางไปเยือนต่างประเทศแล้วถึง ๒๓ ประเทศคะ ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศแล้วก็กลุ่มเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ประเทศอินเดีย ประเทศออสเตรเลีย แล้วก็มหาอำนาจอีก ๓ ประเทศในยุโรป แล้วก็ได้มีการเปิดตลาดใหม่ ๆ ในตะวันออกกลางอีกด้วยนะคะ ซึ่งผู้นำก็ได้มาเยือนประเทศไทยทั้งหมด ๑๑ ประเทศด้วยกัน แล้วก็มีการประชุม

นานาชาติถึง ๑๒ ครั้ง นั้นแสดงให้เห็นว่านานาชาตินั้นเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย แล้วก็ให้ความไว้วางใจในฐานะของประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงสู่ภูมิภาคอาเซียน นั่นคือสิ่งที่เราเคยพูดกันว่าคอนเนคทिवิตี้(Connectivity) และบทบาทของประเทศไทยเราได้รับการยอมรับในการมีบทบาทในเวทีโลกมากขึ้น เช่น เราเป็นผู้ประสานงานความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนจีน เราเป็นผู้ประสานงานกรอบความร่วมมือเอเชียหรือเอซีดี (ACD) และยังมีบทบาทที่เรามีการร่วมคิด ร่วมส่งเสริม ริเริ่มในบทบาทระดับภูมิภาค เช่นการปราบปรามยาเสพติดซึ่งเป็นวาระแห่งชาตินั้นเราได้ยกระดับความร่วมมือเป็นวาระของภูมิภาคซึ่งรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมท่านเป็นผู้รับผิดชอบเช่นกัน แล้วก็งานบริหารจัดการลุ่มแม่น้ำโขง เป็นสิ่งจำเป็นว่าเราบริหารจัดการน้ำของเราประเทศเดียวเราก็ควรจะมีการประสานงานกับประเทศเพื่อนบ้านด้วยเช่นกัน เราก็มีการสร้างความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ในทุกๆระดับ รวมถึงการส่งเสริมภาคเอกชน มีการลงนามต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคืบหน้า แล้วก็จากการที่เราได้มีการส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศก็จะเห็นว่าตัวเลขซึ่งเป็นตัวเลขค่าขอรับการส่งเสริมการลงทุนระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม จะเห็นว่าตั้งแต่ปีที่ผ่านมาขึ้นอยู่กับประมาณ ๖๓๘,๐๐๐ ล้านบาท ณ วันที่ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคมมีค่าขอประมาณ ๘๖๒,๐๐๐ ล้านบาท นั้นจะเห็นว่าหลาย ๆ ประเทศให้การยอมรับประเทศไทย ดิฉันถึงเรียนว่าเราอยากเห็นบรรยากาศของประเทศไทยนั้นก้าวไปข้างหน้า วันนี้เราต้องมาเรียกรวมกันในการที่จะเรียกความเชื่อมั่นค่ะ แล้วดูในส่วนของตัวเลขการท่องเที่ยวบ้าง การท่องเที่ยวซึ่งตัวเลขการท่องเที่ยววันนี้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มจาก ๑๙.๒ ล้านคนในปี ๒๕๕๔ เป็น ๒๐.๘ ล้านคน นั่นก็คือตัวเลข แม้ว่าการท่องเที่ยวนี้เราจะมีปัญหาช่วงของอุทกภัยก็ตามแต่เราได้ร่วมกันในการเร่งฟื้นฟูแก้ไขต่าง ๆ แล้วสร้างความเชื่อมั่นให้กับต่างประเทศ ก็จะเห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ก็เชื่อมั่นว่าเป้าหมายที่เรามีการตั้งไว้ก็เชื่อว่าตรงนี้ก็น่าจะเป็นไปได้อย่างที่วางไว้ ส่วนเรื่องของแผนการลงทุน ประเทศไทย ๖-๗ ปี ชาติการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะเห็นจากตัวดัชนีตัวเลข จากไอเอ็มดี เวิลด์ คอมเพทิทีฟเนส เยียร์บุค (IMD World Competitiveness Yearbook) ก็จะเห็นว่าที่ผ่านมาในประเทศไทยเราอยู่ที่ลำดับที่ ๓๙ จาก ๕๙ ประเทศที่เขาเทียบมาทั้งหมด วันนี้เราตกอยู่ลำดับที่ ๔๙ ซึ่งรองจากประเทศมาเลเซียและประเทศสิงคโปร์ นั่นคือทำไมรัฐบาลถึงมีแผนงานในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะเรียกความเชื่อมั่น แล้วสิ่งนี้จะเป็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในระยะยาว สำหรับมาตรการอื่น ๆ ขอนเน้นย้ำลงไปนโยบายที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึง ก็คือเรื่องของระบบรับจำนำข้าว ระบบรับจำนำข้าว นั้นเป็นนโยบายที่ต้องการสร้างความมั่นคงของรายได้ให้แก่เกษตรกรให้มีรายได้มากขึ้น แน่นอนระบบรับจำนำข้าว นั้นเป็นทางเลือกของเกษตรกร เพราะว่าถ้าเกษตรกรสามารถที่จะไปขายยังร้านค้าหรือขายที่อื่นทั่วไปได้ราคาดีกว่าก็เป็นทางเลือก แต่รัฐบาลมีทางเลือก ในการที่จะมีโครงการรับจำนำข้าว นั่นก็จะเห็นว่าทำไมเราตั้งงบประมาณไว้ต่อข้าวทุกเมล็ด ๔๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่จริง ๆ แล้ววันนี้มีรับจำนำอยู่ประมาณ ๒๑ ล้านตัน จะเห็นว่าโครงการนี้ทำให้สามารถที่รักษาเสถียรภาพของราคาได้ ณ วันนี้ราคาข้าวเปลือกในตลาดได้ปรับตัวสูงขึ้นถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอันนี้เป็นภาพรวม เพราะว่าราคาต่าง ๆ นั้นก็ขึ้นอยู่กับระดับความขึ้นที่จะมีการวัด จากวงเงินที่ใช้ต่อการรับจำนำต่อ ๑ รอบปี ก็คืออนาปีและนาปรัง เป็นวงเงินที่รวมทั้งมันสำปะหลังและยางพาราด้วย

อยู่ใน ๔๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ณ วันที่ใช้จริง ๓๕๙,๑๖๐ ล้านบาทซึ่งเป็นวงเงินที่รวมพีชผลเกษตรอื่น ๆ ด้วย แล้วก็ต้องเรียนว่ายังคงมีการทยอยในการที่จะรับรายได้ตั้งแต่ปลายไตรมาสนี้ แล้วก็จบตามรอบเอ็มโอยู (MOU) ที่ได้มีการคุยกันนั้นต่อ ๑ รอบปี ณ สิ้นปี ๒๕๕๖ ก็คาดว่าจะมีเงินนำส่งเข้าระบบอยู่ที่ประมาณ ๒๔๐,๐๐๐-๒๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นวงเงินที่จะเป็นเงินที่ต่อรอบ ซึ่งก็จะมีรายได้เข้า ซึ่งเราต้องดูในส่วนของรายได้เข้าซึ่งกำลังจะทยอยเข้ามา ตัวเลขจะอยู่ที่กระทรวงการคลัง อย่างไรก็ตามได้ให้นโยบายกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในฐานะที่ดิฉันมอบหมายให้เป็นประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติทุกครั้งที่การทำงานทุกอย่างนั้นโดยเฉพาะในส่วนของการระบายข้าวต้องเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาและโปร่งใสและที่สำคัญต้องไม่ให้เกิดทุนเกินกว่าการประกันราคาข้าวในปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ต้องให้เป็นธรรมและตรวจสอบได้ สำหรับนโยบายนี้นอกจากเรามองว่าเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรแล้ว อยากให้มองอีกมุมหนึ่งว่านโยบายนี้นอกจากจะช่วยเหลือเกษตรกร เพราะว่าจริง ๆ แล้วเกษตรกรถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้นส่วนต่างที่เพิ่มขึ้นนั้นเขาก็สามารถที่จะเอาเงินตรงนี้ไปจุนเจือครอบครัว ถามว่าถ้าผู้ที่มีรายได้น้อย จากรับมา ๑๐๐ บาท ก็ต้องใช้หมด ๑๐๐ บาท ท่านลองคิดดูว่าจาก ๑๐๐ บาทที่ใช้ไปทั้งหมดนั้นจะหมุนเวียนกลับเข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจอย่างไร จะกลับมาเป็นภาษีคืนกับประเทศอย่างไร นั่นคือสิ่งที่เรียนว่าเราต้องสร้างความแข็งแกร่งให้กับประเทศ สร้างความยั่งยืนให้แก่เกษตรกรสุดท้ายแล้วมีเงินเหลือเกษตรกรก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พี่น้องชานาถือว่าเป็นกระดูกสันหลังของชาติถ้าเราไม่ส่งเสริมภาคการเกษตร เราไม่สามารถทำให้เกษตรกรของเราได้ยั่งยืน นี่คือการรายได้ที่เราจะต้องสร้างขึ้นในอนาคต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ต้องเรียนว่าหลาย ๆ ท่านอาจจะมีข้อกังวลมากมายว่าการตรวจสอบเป็นอย่างไร ได้ให้มีการติดตามการตรวจสอบต่าง ๆ ว่าต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส ก็มีการปรับระบบในจุดโรตี่ต่าง ๆ มีการปรับด้วยว่าอย่างไรต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตลอด ๒๔ ชั่วโมง ปรับคณะกรรมการมีภาคประชาชนเข้ามามากขึ้น ในระยะยาวก็จะมีการติดตั้งกล้องซีซีทีวี ณ จุดรับจำนำเพื่อให้สาธารณชนได้ตรวจสอบรวมถึงการที่จะส่งเสริมให้มีการสร้างระบบไซโลในการเก็บรักษาข้าวสามารถที่จะเก็บไว้นานขึ้น แล้วก็ยังจะให้นำเอาระบบไอทีหรือระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บข้อมูลทุกขั้นตอน จะเก็บตั้งแต่ขั้นตอนของการขึ้นทะเบียนที่เกษตรกร การออกไปรับรองหรือแม้กระทั่งการที่อยู่จุดโรงสี อ.ก.ส. คลังสินค้ากลาง หรือว่ากรมการค้าต่างประเทศและรวมถึงผู้ส่งออก ถ้าเราเก็บทุกขั้นตอนมีการตรวจสอบหลักบัญชีที่เรียกว่าการตรวจเรคคองไนซ์ (Reconcile) ต่าง ๆ นั้นเราจะลดความซ้ำซ้อน เราจะลดการทุจริตได้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลก็อยู่ในแผนในการที่จะปรับปรุงในการเพิ่มความเข้ม แล้วก็เราเองในส่วนของเราเองก็ได้มอบให้รองนายกรัฐมนตรีเฉลิม ในการที่จะร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ และในโครงการของรัฐบาลเรื่องของการปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันก็ได้เปิดให้กับพี่น้องประชาชนที่จะแจ้งแหล่งเบาะแส แล้วเราก็ส่งเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตลอดเวลา ผลการสำรวจที่เราอยากถามก็คือผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงก็คือพี่น้องประชาชนจากผลสำรวจของสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนิด้าโพลล์ (Poll) เองก็ดี สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยหอการค้า อีสานโพลล์ พบว่าส่วนใหญ่แล้วประชาชนพึงพอใจกับนโยบายรับจำนำข้าว ซึ่งทุกโพลล์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ถ้าให้ประชาชนมีความสุขรัฐบาลก็ต้องมีความสุขนั้นคือความกินดีอยู่ดีของประชาชน มีคำถามอีกคำถามหนึ่งบอกว่าประเทศไทยจะเสียแชมป์หรือเปล่า ถ้าเราดูจากปริมาณการ

ส่งออกข้าวช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม ประเทศไทยเป็นที่ ๓ รองจากประเทศเวียดนามและประเทศอินเดีย แต่ถ้าดูในราคาเฉลี่ยที่หลายท่านกังวลว่าเราจะขายราคาถูกหรือเปล่า ราคาเฉลี่ยของประเทศไทยอยู่ที่ ๖๗๙ เหรียญสหรัฐต่อตัน ในขณะที่เบอร์ ๑ ก็คือประเทศเวียดนามอยู่ที่ ๔๔๕ ถ้ามาดูมูลค่าการส่งออกก็อยู่ที่ ๓,๘๘๗ เราเป็นที่ ๑ ถ้าถามในฐานะที่เป็นคนไทยดิฉันคงอยากเห็นจำนวนเงินมากกว่าจำนวนต้นค้ะ ในส่วนประเด็นอื่น ๆ ที่ได้มีความกังวลในเรื่องของการแต่งตั้งก็ดี ในส่วนของงานราชการก็คิดว่าดิฉันเองแหละ หรือดิฉันเองให้ผู้อื่นมาแทรกแซง ตามนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งเราถือว่ามีกรมอบหมายเป็นขั้นตอนแล้วก็เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ปฏิบัตินั้นต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเอง อย่างในกรณีของท่านสุภาพล จริง ๆ แล้วดิฉันเองก็ต้องเรียนว่าได้เน้นย้ำในส่วนของท่านส่งข้อมูลไปทางท่านสุภาพลแล้วในการที่จะดูให้ความเป็นธรรมอย่างเต็มที่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อผลออกมาจากคณะกรรมการ คณะกรรมการมีอำนาจของคณะกรรมการและกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจกับนายกรัฐมนตรีในการเข้าไปแทรกแซง แน่นอนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีเพียง ๑ เสียง ดิฉันก็ต้องเคารพการตัดสินใจของคณะกรรมการค่ะ แล้วก็ประเด็นในเรื่องของข้อมูลทางด้านข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรผ่านทางสภา ดิฉันขออนุญาตเรียนว่ารัฐบาลก็ได้รับหนังสือจากทาง ป.ป.ช. ก็ต้องเรียนว่าเราก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ เพราะว่าจริง ๆ แล้ว ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีจุดมุ่งหมายอยากเห็นในเรื่องของการแก้ไขปัญหาทุจริตซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลอยู่แล้วเรายินดี แล้วก็มีสิ่งไหนที่จะเป็นประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้คณะรัฐมนตรีก็ได้มีการพิจารณาข้อเสนอของ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีมีมติเร่งรัดให้ทุกหน่วยงานทำข้อมูลจัดซื้อจัดจ้าง โดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามระเบียบ ซึ่งปัจจุบันนี้จากการที่มตินี้ คณะรัฐมนตรีก็ได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อยู่ภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินนั้น รับเรื่องนี้ไปพิจารณาเนื่องจากมีปัญหาในส่วนของข้อคิดเห็นของทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพิ่มเติมในเรื่องของประเด็นข้อกฎหมาย ซึ่งอาจจะปัญหาและอุปสรรคในการบริหารราชการแผ่นดินหรืออาจจะต้องไปปรับแก้กฎหมายก็จึงได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงการคลังเพื่อที่จะรับไปพิจารณา ต่อมาได้มีการนำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ก็เห็นว่าสิ่งไหนที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลก็จึงมีมติในการที่จะมอบหมายให้กระทรวงการคลังและหน่วยงานหลักก็คือสำนักงานงบประมาณ และ ก.พ.ร. ไปหารือร่วมกับ ป.ป.ช. เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมถึงหาวิธีการแนวทางในการปฏิบัติเพื่อที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลและ ป.ป.ช. และยังได้กล่าวว่าหากมีความจำเป็นที่จะแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ก็ให้นำกลับมาเสนอคณะรัฐมนตรี รัฐบาลไม่ได้ละเลยในการที่จะป้องกันแล้วก็ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันหรือปฏิเสธข้อเสนอของ ป.ป.ช. ก็ถือว่าการทำงานนี้ยังอยู่ในกระบวนการที่ยังไม่สิ้นสุด สำหรับมาตรการในเรื่องของการเน้นย้ำในส่วนของการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันนั้น ได้มีการตั้งคณะทำงานแล้วก็มีการทำงานหลาย ๆ ส่วนด้วยกันก็เรื่องแรก ก็คือการพัฒนาองค์กร ซึ่งรัฐบาลมองว่าการที่เราจะต่อต้านโครงการคอร์รัปชันต่าง ๆ นั้นต้องมองว่าการที่เราจะรับจากข้างนอกมา แต่ขณะเดียวกันในบ้านของเราเรายังไม่ได้เตรียมความพร้อมเลย นั้น

จึงเป็นที่มาของโครงการภายใต้ชื่อว่า ๑ กรม ๑ ป้องกันการโกง ก็คือเป็นส่วนริเริ่มให้หน่วยราชการคิดริเริ่มแก้ กระทบการต่าง ๆ ที่เป็นช่องว่าง ที่เป็นจุดเสี่ยงของการทุจริตนั้นให้ดีขึ้น เพื่อที่จะได้ปรับปรุง ถ้าบ้านเรา มีความ แข็งแรงสิ่งไหนกลับมาแล้วก็รวมถึงการที่จะรณรงค์สร้างจิตสำนึกในส่วนภายในก็เชื่อว่าตรงนี้จะทำงานร่วมกับ ภาคเอกชน สิ่งนี้เรามองว่าเราก็ทำงานถือว่าการทำงานนั้นต้องสะท้อนจากข้างใน ได้น้อมนำหลักการทรงงาน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เรียกว่าต้องระเบิดจากข้างใน ก็คือการทำสิ่งใดต้องสร้างฐานแล้วก็การ พัฒนาของระบบราชการให้ปลอดภัยและโปร่งใสอย่างยั่งยืน สิ่งนี้เราก็ได้มาเป็นที่มาของโครงการ ๑ กรม ๑ ป้องกันการโกง แล้วก็รวมถึงการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกในการสร้างความตระหนักรู้ แล้วก็รวมถึงโครงการใน การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อจังหวัดใสสะอาด ในการสนับสนุนคนดี แล้วก็ยังมีการประสานงานกับ เครือข่ายทุกเครือข่ายที่มีการทำงาน ทางรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีวิวัฒน์ธำรงก็ได้ประสานงานกับทุกหน่วยงาน ในการทำความร่วมมือนี้ ในการจัดตั้งศูนย์ต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันแบบบูรณาการขึ้น ซึ่งเราก็จะรับเรื่องราวร้อง ทุกข์ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผ่าน ๓ ช่องทาง ช่องทางแรกก็มีสายฮอตไลน์ (Hotline) เป็นสายด่วน ๑๒๐๖ แล้วก็ มีตู้ รับเรื่องราวร้องทุกข์ ๗๖ จังหวัด แล้วก็ยังมีเว็บไซต์ สตอป คอร์รัปชัน ดอท จีไอ ดอท ทีเอช (Web site stop corruption.go.th) ด้วย ตั้งแต่เราได้เปิดศูนย์นี้วันนี้เราได้รับร้องเรียนทั้งหมด ๑,๕๕๕ ราย มีทั้งส่วนของการ แจ้งเบาะแสด้วย ซึ่งขณะนี้อยู่ในส่วนของการตรวจสอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ยังให้มีการจัดตั้งศูนย์ ปฏิบัติการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันในทุกกระทรวงเป็นลักษณะของการบูรณาการเรื่องราวข้อมูลจากทุก กระทรวงนั้นก็ยังมีหลายโครงการที่ได้รับเรื่องราวจากของกระทรวงศึกษาธิการ จากหลาย ๆ กระทรวง ก็ได้รับ เรื่องราวทั้งหมดอยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบซึ่งการตรวจสอบนั้นก็มีการทนายรัฐมนตรีเฉลิมเป็น ประธาน แล้วก็ภายใต้การกำกับของกระทรวงยุติธรรมก็คือท่านประชา พรหมนอก นอกจากนี้เราก็ยังมีการตั้ง คณะอำนวยการพิเศษขึ้นมาในหลาย ๆ เรื่องที่พี่น้องประชาชนห่วงใยก็คือการที่ให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิม เป็นประธานอำนวยการในการตรวจสอบเรื่องป้องกันทุจริตเกี่ยวกับรับจํานำข้าวมีคณะกรรมการเยียวยาฟื้นฟู แล้วก็ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการใช้จ่ายเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย อันนี้ ก็เป็นกระบวนการทั้งหมดที่เรามีทั้งเตรียมพร้อมแล้วก็ตั้งรุก

ส่วนสุดท้ายในส่วนของนโยบายเรื่องการสร้างความปลอดภัยในจังหวัดชายแดนภาคใต้การแก้ปัญหา ชายแดนภาคใต้นั้น วันนี้เราได้ได้น้อมนำกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ก็รวมถึงการสร้างความปลอดภัยอันดีของหน่วยราชการแล้วก็ประชาชน เราเองก็มีการส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนอัตลักษณ์แล้วก็ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกศาสนาแล้วรวมถึงภาคประชาชน องค์กร เอกชนต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่รัฐบาลทำ เราได้รับการสะท้อนจากประชาชนผ่านประธานคณะกรรมการอิสลาม ประจำจังหวัด ๕ จังหวัดของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สนับสนุนรัฐบาลว่าเราได้มีการขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาจังหวัดได้อย่างรวดเร็ว แล้วก็ตอบสนองความต้องการของประชาชนซึ่งก็มีจดหมาย ว่าเราได้มีการน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนาแล้วก็เกิดการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง ภาครัฐกับประชาชน แล้วก็รวมถึงการลดเงื่อนไขของความไม่ยุติธรรมในสังคม การส่งเสริมกิจกรรมศาสนา กิจกรรม

ฮัจญ์แล้วก็การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำศาสนา องค์กร แล้วก็เครือข่ายศาสนาวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมถึงการสร้างโอกาสการศึกษาให้กับเยาวชนและการดูแลเยียวยาประชาชนที่ประสบความเดือดร้อน

สำหรับการบริหารจัดการที่ท่านมองว่าเกรงว่าการทำงานนั้นจะเกิดการสับสนหรือเปล่า จริง ๆ แล้วเรามีการบูรณาการในการจัดตั้ง ศปก.กปต. คือศูนย์ปฏิบัติการคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดิฉันเป็นประธาน มีท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิม ท่านรองนายกรัฐมนตรีพงศ์เทพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมด้วย ถ้ามองว่าจัดตั้งศูนย์นี้เพื่ออะไร ศูนย์นี้จะ เป็นศูนย์ในการบูรณาการการทำงานเพื่อที่จะเสริมต่อและขับเคลื่อนงานต่าง ๆ สายการบังคับบัญชาอยู่ กอ.รมน. ขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี ศอ.บต. ก็อยู่ในส่วนของนายกรัฐมนตรีซึ่งตรงนี้แหละที่ทุกหน่วยงานนั้น ต้องการการบูรณาการในการทำงานที่เกิดเอกภาพ แทนที่ทุกหน่วยงานจะลงไปทาง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจะทำให้การทำงานนั้นต้องเกิดการพะวักพะวงสิ่งต่าง ๆ คณะกรรมการชุดนี้จะช่วยกันในการขับเคลื่อนโดยเฉพาะเน้นในเรื่องของการพัฒนา ก็จะทำให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ได้มีการจัดสรรงบประมาณในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เราเพิ่มจำนวนเงินงบประมาณในการพัฒนาเพิ่มขึ้น จะสังเกตเห็นว่าถ้าดูจากด้านพัฒนา ในปี ๒๕๕๔ งบประมาณอยู่เพียง ๓,๖๙๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ เราเพิ่มงบประมาณส่วนนี้ไปเป็น ๗,๖๕๑ ล้านบาท แล้วก็ ๗,๙๓๘ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๖ แล้วก็ยังเน้นในเรื่องของการสร้างความมั่นคงและปลอดภัย ก็มีการเพิ่มกลองชีชีที่วัดตามจุดสำคัญต่าง ๆ แล้วก็ด้านตรวจ ถ้าดูจากภาพรวม จำนวนสถิติการเสียชีวิตก็จะเห็นว่า จำนวนสถิติตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ก็มีการเพิ่มขึ้นแล้วก็เริ่มอยู่ในระดับ ๓ วันนี้อยู่ที่ ๑.๔๙ คนต่อวันก็คือสถิติการเสียชีวิต สิ่งที่เราต้องเร่งก็คือว่าเร่งลดการสูญเสีย การเสียชีวิตของผู้คน แล้วก็ขณะเดียวกันก็เพิ่มกระบวนการในการสร้างความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของชุมชน แล้วก็การที่ทำอะไรให้ชุมชนนั้นดูแลตัวเอง แล้วก็การพัฒนาต่าง ๆ ให้ลงไปให้เร็วที่สุด นอกจากนี้ก็มีการตั้งคณะกรรมการในการเยียวยาผู้รับผลกระทบจากความไม่สงบอย่างเป็นธรรมโดยมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน ซึ่งส่วนนี้ก็ได้มีการใช้งบประมาณไปแล้วทั้งสิ้น ๒,๐๘๐ ล้านบาท นี่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานของรัฐบาล ทางรัฐบาลเองก็ยินดีที่จะทำงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจ แล้วก็ทำงานเพื่อให้เกิดการยอมรับในการมีส่วนร่วมแล้วก็การทำงานเพื่อให้เกิดความเสมอภาคอย่างเท่าเทียมกัน และที่สำคัญเราต้องช่วยกันแก้ปัญหาในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ถูก ก็ขอให้ได้รับความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกันและมีมาตรฐานเดียวกัน

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้รับมอบหมายจากผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์และพรรครักประเทศไทย จำนวน ๑๕๗ รายชื่อ เพื่อให้ทำหน้าที่สรุปญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ และญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ก่อนการอภิปรายต้องยอมรับความจริงว่าฝ่ายค้านประสบกับปัญหาอุปสรรคมากมายหลายประการ เริ่มต้นตั้งแต่การพบกับความพยายามในการลดความ

นำเชื่อถือของฝ่ายค้านในการทำหน้าที่ คำว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจเที่ยวนี้เป็นแค่พิธีกรรม ความจริงเรียนว่าไม่ใช่เรื่องของพิธีกรรมแต่เป็นเรื่องของการทำหน้าที่ตรวจสอบฝ่ายบริหารของฝ่ายค้านแทนประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ข้อกล่าวหาอีกประการหนึ่งก็คือว่ามีความพยายามทำให้เกิดความเข้าใจว่าเมื่อพวกเขาเป็นฝ่ายค้านก็ต้องทำหน้าที่ค้านทุกเรื่องซึ่งไม่เป็นความจริง ขอทำความเข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา ๗ พรรค นายกรัฐมนตรีนั่งหัวโต๊ะที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเสนอกฎหมายเข้าสภา ๓ สมัยประชุม วันพรุ่งนี้จะเป็นวันสุดท้าย ๕๕ ฉบับ ท่านประธานทราบไหมครับ พวกเขาขอมือให้กฎหมายรัฐบาลก็ฉบับจาก ๕๕ ฉบับ ๕๗ ฉบับ ไม่เห็นด้วยแค่ ๒ ฉบับ ฉบับแรกคือพระราชกำหนดกู้เงินแก้ปัญหาหนี้ท่วม ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ไม่เห็นด้วยไม่ใช่ไม่เห็นด้วยกับการกู้เงินมาแก้ปัญหาหนี้ท่วมแต่ไม่เห็นด้วยกับการออกเป็นพระราชกำหนดที่รัฐบาลอ้างความจำเป็นเร่งด่วน และถ้าเป็นพระราชกำหนดสภาปรับปรุงแก้ไขอะไรไม่ได้เลย และพวกเราเห็นว่าไม่จำเป็นฉุกเฉินเร่งด่วนถึงขนาดที่ไม่ให้สภาตรวจสอบ และในที่สุดความจริงก็พิสูจน์จนถึงวันนี้ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลยังเบิกไปแค่ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ล้านบาทยังค้างอยู่ในสภา ยังค้างอยู่กับรัฐบาลรออะไรท่านทราบไหมครับ รอให้อภิปรายไม่ไว้วางใจผ่านไปก่อนจะได้คล่องคออย่างไรครับ ไม่เชื่อท่านคอยดูเถอะครับ กับอีกฉบับหนึ่งคือพระราชกำหนดโอนหนี้ของกระทรวงการคลังให้กับธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งพวกเราเห็นว่าผิดหลักการ เพราะเป็นกรณีที่รัฐบาลมีความพยายามจะโอนหนี้กระทรวงการคลังไปเพื่อเพิ่มเพดานในการที่รัฐบาลจะไปกู้หนี้และเป็นภาระกับหนี้สาธารณะต่อไปในอนาคต ก็ ๒ ฉบับนี้เท่านั้นละครับที่พวกเราไม่เห็นด้วย นอกนั้น ๕๗ ฉบับขอมือให้รัฐบาลทั้งหมด หรือตัวอย่างสำคัญอีกอันหนึ่งก่อนรัฐบาลจะไปทำสัญญาผูกพันกับต่างประเทศต้องมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ เสนอเข้ามาทั้งหมด ๓ สมัยประชุม ๓๑ เรื่อง ไม่มีเรื่องไหนที่ฝ่ายค้านคัดค้านแม้แต่เรื่องเดียว พวกผมสนับสนุนทั้งหมด ๓๑ เรื่อง นี่คือความเป็นจริงที่ปรากฏ เพราะฉะนั้นความพยายามที่จะลดความน่าเชื่อถือในการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านว่า นอกจากนั้นก็มีความพยายามกล่าวหาว่าพวกเราจับมือกับผู้ชุมนุมกลุ่มพิทักษ์สยามเมื่อไม่กี่วันนี้เพื่อเจตนาล้มรัฐบาล ขอทำความเข้าใจว่าพวกเราประกาศยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจตั้งแต่ก่อนที่กลุ่มพิทักษ์สยามจะประกาศชุมนุมด้วยซ้ำ แล้วก็ตกลงวัน เวลากันเสร็จสิ้นว่าเราจะอภิปรายกันวันที่ ๒๕ วันที่ ๒๖ วันที่ ๒๗ ตรงนี้คือความเป็นจริงที่ขอทำความเข้าใจเบื้องต้น จนกระทั่งถึงความพยายามทุกวิถีทางในการลดความน่าเชื่อถือของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรโดยเจตนาต้องการทำให้ญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านที่จะตรวจสอบนายกรัฐมนตรีมีปัญหา แต่ว่าโชคดีครับในที่สุดก็ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย พวกผมก็เลยมาทำหน้าที่ในสภาได้ อย่างไรก็ตามตลอดระยะเวลา ๓ วันที่ผ่านมาพวกเราได้ทำหน้าที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงเข้มแข็งไม่หวั่นไหว แล้วก็ได้พิสูจน์ให้เห็นว่านายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี กับรัฐมนตรีอีก ๒ ท่านนั้นไม่สมควรแก่การไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งต่อไปด้วยเหตุผลอย่างไรซึ่งได้ชี้ให้เห็นมาชัดเจน ถัดจากนี้ไปพวกเราขออนุญาตทำหน้าที่ไล่เลียงประเด็นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับทราบอีกครั้งหนึ่งว่านายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีแต่ละท่านสมควรไม่ไว้วางใจด้วยเหตุผลอะไร

เริ่มต้นที่ ๗๗ รองนายกรัฐมนตรี ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ความจริงเริ่มต้นไม่ได้คิดจะอภิปรายท่านละครับในทางตรงกันข้ามพวกกระผมชื่นชมท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมด้วยซ้ำ ชื่นชมในความกล้าหาญพวกผมเห็นว่ารองนายกรัฐมนตรีเฉลิมกล้าหาญกว่านายกรัฐมนตรี และกล้าหาญกว่ารัฐมนตรีร่วมคณะทุกคน กล้าหาญที่กล้ายอมรับความจริงว่าเป็นข้าศึกซัดฟัน แต่เหตุผลที่ต้องอภิปรายก็เพราะว่าท่านออกมาทำวันละ ๓ เวลา ประเด็นสำคัญที่ขอสรุปสำหรับรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมมีเรื่องเดียวครับ เรื่องบ่อน หลังจากฟังท่านชี้แจงแล้วได้ข้อเท็จจริงตรงกันว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องนี้ดีที่สุดในประเทศไทย ทั้งที่เคยเชี่ยวชาญ กำลังเชี่ยวชาญ และจะเชี่ยวชาญต่อไปในอนาคต เรื่องเดียวที่ขอสรุปก็คือเรื่องกรณีของการไม่ถอดยศ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร พวกผมต้องอภิปรายก็เพราะว่าเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เข้ามารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนั้นได้ถามคณะกรรมการกฤษฎีกาไป ๒ ครั้ง โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถามไปครั้งที่ ๑ คณะกรรมการกฤษฎีกาตอบมาวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ตอบว่ากรณีนี้เข้าข่ายถูกถอดยศ ถามไปครั้งที่ ๒ ต้องถามเพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทยไปร้องคัดค้านต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก็เลยต้องถามไปอีกรอบหนึ่งเพื่อความมั่นใจ คณะกรรมการกฤษฎีกาตอบกลับมาอีกเป็นครั้งที่ ๒ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ หลังยุบสภาเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ประมาณเกือบเดือนตอบมาว่ากรณีถอดยศนี้เข้าเกณฑ์ถูกถอดยศทุกประการ เป็นครั้งที่ ๒ ตามระเบียบปี ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่าให้ถอดยศเมื่อต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิม สั่งปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติจนวันนี้ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น ท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว ๒ ข้อ ๑. ไม่ถอด ๒. นอกจากไม่ถอดแล้วจะเพิ่มยศให้ด้วย ให้เป็นพลตำรวจเอก ทักษิณ ชินวัตร ท่านชี้แจงในสภาเมื่อวานขึ้น วันนี้ชี้แจงอีกเรื่องกรณีทีบอกว่าเพราะเหตุว่าที่มาของการถูกลงโทษ ศาลตัดสินจำคุกกรณีที่ดินรัชดาภิเษกนั้นเป็นกรณีที่ ประการที่ ๑ ไม่ใช่การทุจริต เพราะท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิม บอกว่าการทุจริตแปลว่าแสวงหาประโยชน์มิควรได้เพื่อตนเองหรือผู้อื่น อย่าฉวยหนึ่งครั้งม้วน กรณีที่ดินรัชดาภิเษกเป็นแค่กรณีภรรยาซื้อที่ดินสามมิต ไม่มีประเทศไหนในโลกเขาทำกันท่านบอกว่าอย่างนี้ กรณีมาตรา ๑๐๐ ของกฎหมาย ป.ป.ช. ที่ถือว่าเป็นมูลแห่งความผิดเป็นเรื่องออกย้อนหลังเป็นโทษ และเป็นเรื่องกลั่นแกล้งของพวกคณะปฏิวัติ ผมขอทำความเข้าใจความจริงเรื่องนี้เป็นกรณีของการกระทำผิดกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ มีมาก่อนที่ พันตำรวจโท ทักษิณ จะเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่เรื่องการออกกฎหมายย้อนหลังไปกลั่นแกล้งให้เกิดการกระทำผิด พระราชบัญญัติ ป.ป.ช. มาตรา ๑๐๐ ระบุไว้ว่าห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด และคู่สมรสเป็นคู่สัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ จากนั้น ป.ป.ช. เขาก็ออกประกาศระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๐ คือใคร คือ ๑. นายกรัฐมนตรี ๒. รัฐมนตรี และไม่ได้ห้ามเฉพาะนายกรัฐมนตรี ห้ามคู่สมรสด้วยตามกฎหมาย เพื่ออะไรครับเขาไม่ต้องการให้นายกรัฐมนตรีและคู่สมรสไปทำสัญญากับรัฐเพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่ไปบังคับข่มเหง หรือใช้อำนาจหน้าที่ไปเป็นคู่สัญญากับรัฐที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใต้บังคับบัญชาดูแลอยู่เพื่อประโยชน์อันมิชอบ เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศเขาก็มีกัน

หากใครฝ่าฝืนก็จะมีโทษทางอาญา ข้อเท็จจริงก็คือคู่สมรสท่านนายกรัฐมนตรีไปซื้อที่ดินรัชดาภิเษก ๓๓ ไร่จากสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานใต้บังคับบัญชา นายกรัฐมนตรีสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมที่ดินทั้งหมด ๑,๐๔๖ แปลง ตั้งแต่ยึดมาไม่เคยขาย แม้แต่แปลงเดียว นี่คือแปลงแรกในประวัติศาสตร์ที่เอาออกมาขายนี่คือข้อพิรุธข้อที่ ๑ ทำไม่อยู่ ๆ เอาแปลงนี้ออกมาขาย ตอนที่ได้ที่ดินแปลงนี้ยึดมาจากเอราวัณทรัพย์สินมูลค่าที่ดินแปลงนี้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่เวลามาขาย ให้ภริยาท่านนายกรัฐมนตรีขาย ๗๗๒ ล้านบาท วันโอน วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ แปลว่ารุ่งขึ้น ๓๑ ธันวาคม ๓๑ ธันวาคม ที่ต้องโอนวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ เพราะอีก ๒ วัน คือ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ เขาเปลี่ยนราคาประเมินที่ดินใหม่ทำให้ราคาประเมินที่ดินหลังจากซื้อได้ ๒ วัน เพิ่มขึ้นทันทีจาก ๗๗๒ ล้านบาทที่ซื้อมา กลายเป็น ๙๒๒ ล้านบาท เงินออกทันที ๑๕๐ ล้าน เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มาที่เกิดกรณีปัญหา ประเด็นก็คือว่าต่อมาเมื่อศาลพิพากษาว่าเรื่องนี้เป็นความผิด ศาลแพ่งตัดสินว่ากรณีการทำสัญญาเป็นโมฆะ รองนายกรัฐมนตรีเฉลิมบอกว่าเป็นโมฆะไม่ผิดก็มันผิดอย่างไรครับเขาถึงให้เป็นโมฆะให้ยกเลิกถ้ามันถูกจะยกเลิกทำไม ต่อมากองทุนฟื้นฟูก็เลยเอาที่ดินแปลงนี้ไปขายปรากฏว่าเดิมขายได้ ๗๗๒ ล้านบาท ให้ภริยาท่านนายกรัฐมนตรี ต่อมาเวลาขายจริงได้ ๑,๘๑๕ ล้านบาทครับ ศาลพิพากษานายกรัฐมนตรีในขณะนั้นใช้อำนาจหน้าที่อนุญาตให้คู่สมรสซื้อที่ดินของรัฐ ผิดพระราชบัญญัติ ป.ป.ช. มาตรา ๑๐๐ ตัดสินจำคุก ๒ ปี เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงไม่ใช่แค่เรื่องกรรยาซื้อที่ดินสามมีผิด ถ้าสามมีไม่ใช่นายกรัฐมนตรีไม่ไปซื้อที่ดินของหน่วยงานภายใต้บังคับบัญชาและจะผิดได้อย่างไร ก็เพราะเป็นนายกรัฐมนตรีไปซื้อที่ดินของหน่วยงานภายใต้บังคับบัญชาที่กฎหมายเขาห้ามคนซื้อคือภริยา ซึ่งเขียนไว้แล้วว่าคู่สมรสก็ห้ามเพราะเป็นบุคคลคนเดียวกัน ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ในที่สุดทำให้ถูกพิพากษาจำคุกและเมื่อถูกพิพากษาจำคุกก็เข้าข้ายต้องถูกถอดยศคำสั่งล่าสุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้เร่งถอดยศตำรวจที่กระทำความผิดคดีถึงที่สุดแล้ว แต่กรณีนี้เป็นกรณีหนึ่งที่ยังไม่ได้ดำเนินการจึงเป็นที่มาที่พวกกระผมไม่ไว้วางใจรองนายกรัฐมนตรีที่มีหน้าที่สั่งปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติในข้อหาไม่รักษาติกาบ้านเมือง เลือกปฏิบัติ หวังเอื้อนายเพื่อได้ดี แล้วในที่สุดท่านได้รับเลื่อนตำแหน่งจากรองนายกรัฐมนตรี คนที่สอง ขึ้นเป็นรองนายกรัฐมนตรีคนที่หนึ่ง พฤติกรรมแบบนี้แหละครับที่พวกผมต้องยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ

รัฐมนตรีท่านต่อมาคือท่าน **พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เรื่องแรกคือเรื่องการแต่งตั้งปลัดกระทรวงกลาโหมโดยมิชอบ พวกกระผมไม่มีเป้าหมายและความตั้งใจใด ๆ ในการเข้าไปแทรกแซงการโยกย้ายแต่งตั้งในกระทรวงกลาโหม พวกกระผมไม่มีความประสงค์จะไปเข้าข้างผู้มีส่วนได้เสียท่านหนึ่งท่านใดเป็นกรณีเฉพาะ ที่ต้องอภิปรายเพราะเหตุว่าพบการกระทำความผิดกฎหมายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและนายกรัฐมนตรี ถ้าจะพูดกันโดยกฎหมายและระเบียบ การแต่งตั้งปลัดกระทรวงกลาโหมต้องปฏิบัติตามขั้นตอน ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ ประกอบกับข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพล ปี ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ นั่นคือจะต้องเริ่มต้นโดยปลัดกระทรวงกลาโหม โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการของสำนักงาน

ปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นผู้เสนอรายชื่อผู้สมควรเป็นปลัดกระทรวงกลาโหมคนต่อไปเพื่อส่งไปเข้าที่ประชุม คณะกรรมการตามกฎหมายจัดระเบียบกระทรวงกลาโหม มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นประธานมี รัฐมนตรีช่วยว่าการ บังเอิญชุดนี้ไม่มีก็ผ่านไป มี ผบ.สส. ผบ.ทพ. ผบ.ทร. ผบ.ทอ.แล้วก็ปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นกรรมการและเลขานุการ เจ้ากรมเสนาธิการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ชุดนี้จะเป็นผู้พิจารณารายชื่อที่ ปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นผู้เสนอมา หากคณะกรรมการชุดนี้ไม่เห็นด้วย สิ่งที่ต้องทำก็คือปลัดกระทรวง กลาโหมต้องกลับไปทำรายชื่อมาใหม่แล้วเสนอกลับมาใหม่ แต่พฤติกรรมผิดกฎหมายของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมก็คือพฤติกรรมล้วงลูก ทำไมล้วงลูกผิดกฎหมาย เพราะกฎหมายฉบับนี้เขาเขียนไว้เพื่อ ป้องกันการล้วงลูกของฝ่ายการเมืองลงไปสั่งการว่าเอา นาย ก นาย ข นาย ค เขาต้องให้ทำขึ้นมาจาก ปลัดกระทรวงกลาโหม ล้วงลูกจึงผิดกฎหมาย มีการประชุม ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ประชุมวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ อ้างว่าเป็นการประชุมคณะกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมไปยอมรับในศาลปกครองแล้วว่าเป็นคือ การประชุมที่เป็นทางการ แต่ข้อเท็จจริงก็คือการประชุมที่เรียกมาสั่งว่าจะเอาใครเป็นปลัดกระทรวงกลาโหม มี การเปิดเทปเสียงให้ได้ฟังแล้วว่ามีคำสั่งจริง ๆ ว่าให้เอาคนไหน ๆ ถึงขนาดระบุว่าถ้าไม่ล้วงลูกเลยก็ไม่ต้อง เซ็นเซตึกว่า ผมเปลี่ยนคำว่า เซเพื่อให้อุภาพขึ้น แต่แปลว่านี่คือการล้วงลูก ครั้งที่ ๒ ก่อนการประชุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมย้ายปลัดกระทรวงกลาโหมไปช่วยราชการที่สำนักงานรัฐมนตรี จากนั้นก็เรียก ประชุมครั้งที่ ๒ โดยไม่ให้ปลัดกระทรวงกลาโหมซึ่งเขายังมีตำแหน่งโดยถูกต้อง เพราะยังไม่มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง แต่ไม่ได้รับเชิญให้เข้าประชุมแม้ขอเข้าประชุมก็ไม่ได้เข้าประชุม แล้วก็ เห็นชอบผ่านรายชื่อตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมต้องการไปตามนั้น อีกทั้งรายชื่อที่นำเสนอขึ้นเป็น รายชื่อที่พวกกระผมเชื่อว่าขาดคุณสมบัติเพราะผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นปลัดกระทรวงกลาโหมได้นั้น จะต้องเป็นนายพลชั้นอัตราจอมพล ซึ่งทั้งกระทรวงมีแค่ ๖ คน และผู้ได้รับการเสนอชื่อก็ไม่ได้เป็น ๑ ใน ๖ จากนั้นนายกรัฐมนตรีก็นำรายชื่อเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งมีที่มาอันเกิดจากการกระทำโดยมิชอบของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ทั้งที่นายกรัฐมนตรีกักราบตีเพราะได้มีการร้องเรียนไปที่นายกรัฐมนตรีกแล้ว ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องไม่ชอบ และขอเข้าพบชี้แจงนายกรัฐมนตรีกก็ไม่ให้เข้าพบชี้แจง นายกรัฐมนตรีรับรายชื่อมา จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแล้วก็นำรายชื่อที่มีปัญหาขึ้นกราบบังคมทูล ตรงนี้ที่พวกกระผมเขียนว่ามี บังควร ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและนายกรัฐมนตรีกจึงเข้าช่ยร่วมกันกระทำความผิดส่อไปในทาง ททุจริตต่อหน้าที่ราชการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของบุคคล หรือบุคคลใด และให้บุคคลใด ได้รับความเสียหาย รวมทั้งกระทำผิดตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ฐานแทรกแซงการบรรจุแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการเพื่อประโยชน์ของ ตนเองและผู้อื่น ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ท่านนายกรัฐมนตรีกขึ้นมาสชี้แจง ครับ ท่านบอกว่าเรื่องนี้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทำหนังสือไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแล้วว่าให้ ทำให้อุถูกต้อง แปลงาย ๆ ว่าอย่าทำอะไรผิด เพราะฉะนั้นแปลว่าจบแล้ว ท่านหมดหน้าที่แล้วนี่คือความคิดท่าน นายกรัฐมนตรียี่งลักษณะ แต่ยิ่งท่านตอบแบบนี้ยิ่งสะท้อนพฤติกรรมลอยตัวแต่จะลอยตัวอย่างไรท่านก็หนีไม่พ้น

ความรับผิดชอบ เพราะนายกรัฐมนตรีคือผู้บังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ท่านได้รับหนังสือร้องเรียนแล้วท่านต้องตรวจสอบและท่านต้องดำเนินการ แต่พฤติกรรมก็คือเมื่อส่งรายชื่อมาท่านก็นำขึ้นทูลเกล้าฯ ตรงนี้จึงเป็นที่มาของการที่พวกกระผมต้องยื่นถอดถอนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมต่อประธานวุฒิสภาและต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านในประเด็นนี้ เรื่องที่ ๒ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมคือเรื่องการจัดซื้อเรือลาดตระเวน ๓ ลำ ๕๕๓ ล้านบาทของกองทัพเรือ โครงการนี้เริ่มต้นวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ประกวดราคาในวันนั้น แต่มีข้อร้องเรียนไปที่ สดง. มีข้อร้องเรียนไปที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ปรากฏว่าทั้ง ๒ หน่วยงานมีความเห็นตรงกันว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องทุจริต ผิดกฎหมายฮั้วสังฆล่อ แต่ในที่สุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอนุมัติ ตรงนี้จึงต้องไม่ไว้วางใจ เรื่องที่ ๓ การเปลี่ยนอุปกรณ์ระบบยิงลูกหลงเพื่อหลอกจรวดนำวิถีของข้าศึก แปลว่ามันมีการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบยิงลูกหลงกำหนดสเปกมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเข้ามาวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เปลี่ยนอุปกรณ์หลักจากระบบยิงลูกหลงแบบระบบแท่นหมุนได้รอบทิศทาง แต่เปลี่ยนจากระบบนี้ไปเป็นแท่นติดอยู่กับที่ หมุนไม่ได้ เพราะฉะนั้นนี่คือปัญหาว่าในที่สุดเกิดกรณีประเด็นเมื่อมีการอนุมัติให้เปลี่ยนอุปกรณ์ที่วานี้กลายเป็นเรื่องใช้เงินเท่าเดิมแต่ถูกลงมาแค่ ๑,๐๐๐ บาทจากราคากลาง แต่กลายเป็นได้ของราคาถูกกว่า เทคโนโลยีล้ำหลังกว่าเพราะที่ติดอยู่กับที่เป็นเทคโนโลยีตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่สำคัญทำให้ลูกเรือเสี่ยงชีวิตมากที่สุด ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ต้องขออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมประเด็นถัด พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทันทีที่มีการยื่นญัตติมีการออกข่าวว่าผมไปกลั่นแกล้งท่าน เพราะว่าครั้งหนึ่งผมเคยถูกท่านจัดการเรื่องทุจริตในสมัยที่ท่านเป็นมือปราบทุจริต ถ้าเป็นผม ผมไม่กล้าใช้ชื่อว่ามือปราบทุจริต แต่ท่านกล้า เรื่องนี้เคยปรากฏขึ้นจริงสมัยท่านเป็นผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางยุครัฐบาลทักษิณ กล่าวหาว่าผมกระทำทุจริต ตอนนั้นผมเป็นประธานวิปฝ่ายค้านเหมือนเดี๋ยวนี้ครับตรวจสอบรัฐบาลเข้มข้นที่สุดก็เลยโดน ที่โดนไม่ใช่ผมทุจริต แต่โดนกลั่นแกล้งกล่าวหาว่าผมทุจริต แต่ในที่สุดวัน เวลาพิสูจน์ ท่านส่งเรื่องเข้า ป.ป.ช. ป.ป.ช. มีมติเป็นเอกฉันท์ บอกว่าไม่มีมูล ประการที่ ๒ ผมนำเรื่องนี้ไปฟ้องศาลสถิตยุติธรรมว่าสิ่งที่ท่านอดีตผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางคือรัฐมนตรีชัจจ์ กุลดิลก กล่าวหาว่าผมทุจริตนั้นเป็นเท็จ หมิ่นประมาทผม สุดท้ายสู้กันหลายศาลคดีถึงที่สุด ศาลพิพากษาว่าพลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก มีความผิด ตัดสินจำคุก ๓ เดือน ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาทให้รอลงอาญา ๒ ปี แล้วก็ให้ลงหนังสือพิมพ์ขอขมาผม ๗ วัน แล้วท่านก็ได้ขอขมาผมแล้วกลางหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นผมกับท่าน พลตำรวจโท ชัจจ์ ไม่มีอะไรติดค้างกัน ผมทำบุญกรวดน้ำว่าชั้นอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลส่งไปให้หมดเรียบร้อยครบถ้วนทุกประการ

แต่ที่ต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นเพราะพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของท่าน พฤติกรรม ๓ เรื่องคือเรื่องที่ ๑ ท่านบกพร่อง ล้มเหลว ทุจริต กระทำผิดกฎหมายฮั้วและกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ฐานปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติเพื่อประโยชน์บุคคลใดและทำให้รัฐได้รับความเสียหาย กรณีเสนอของบนำ

ท่วม ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จากท่านนายกรัฐมนตรี ได้มา ๑,๒๑๕ ล้านบาทแล้วก็ปล่อยปลละเลยให้เกิดการ
ฮั้วการทุจริต ๒๖ โครงการ ฮั้วกันอยู่ใน ๑๔ บริษัทผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเสนอราคา

ถ้าให้บริษัทนี้บริษัทนี้ก็เสนอราคาต่ำ ที่เหลือก็เสนอให้มันสูง ๆ จะได้ไม่ได้ แล้วสูงกับต่ำก็ไปเสนอ
ใหม่แล้วกันเวียนกัน จนในที่สุดวนกันอยู่ใน ๑๔ บริษัทได้มา ๒๖ โครงการเป็นโครงการของกรมเจ้าท่า จน
อธิบดีกรมเจ้าท่าทนมไม่ไหวกลัวติดคุกลาออก ท่านรัฐมนตรีชี้แจงเกี่ยวข้องตรงไหนครับ เกี่ยวข้อง ๑. เสนอ
โครงการนี้เข้าไปใน ครม. ๒. ลงมติเห็นชอบด้วยลายมือตัวเอง เห็นชอบให้ไปทำสัญญา ๑๕ สัญญา จาก ๒๖
สัญญา มีหลักฐานชัดเจน ที่สุดผลงานออกมาชุดลอก ๗ แม่น้ำและทะเลไปหมด ชุดในที่ที่ไม่ควรชุด ที่ที่ไม่ต้องชุด
ก็ชุดเพราะชุดง่ายอยู่ริมตลิ่งพอน้ำลดปรากฏว่ามีร่องคูเฉพาะ ๒ ข้างแม่น้ำ ตรงกลางยังเป็นดอนเพราะไม่ได้ชุด
และที่เลวร้ายที่สุดทำบัญชีรายงานเท็จของผู้รับเหมารายงานมา แดดจัดทุกวันแต่ความจริงฝนตกกรม
อุตุนิยมวิทยาเขาพูดชัด ทำไม่บอกแดดจัดทุกวันเพื่อจะได้รวมจำนวนคิวดินที่ชุด เมค (Make) ตัวเลขขึ้นมา ทำ
ตัวเลขขึ้นมา บอกว่าแดดจัดก็เลยชุดวันนี้ได้ ๑๐,๐๐๐ คิว ผมไม่รู้จิกหรือครับมันก็คิว แล้วในที่สุดจะได้รวม
ตัวเลขเยอะ ๆ แล้วก็มาเบิกสตางค์ เลวร้ายไปกว่านั้นเวลาทำสัญญาไม่ประกันสัญญา ไม่ประกันผลงาน มีด้วย
หรือครับ ทำสัญญากับรัฐทำอย่างไรก็ได้ไม่ต้องรับประกันแต่สัญญา นี่คือนปัญหา เพราะฉะนั้นนี่คือดินะครับ
ท่านนายกรัฐมนตรี งบประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทของท่านถ้าเข้ามาเหมือนปีที่แล้วท่วมอีก เพราะ ๗ สาย
ไม่ได้ทำอะไรเลยทำไปก็กะปริบกะปรอย ฝนถึงตก ๒ กระจ้อกกระจ้ออย่างไรครับที่ผ่านมาพายุมาลูกครึ่งลูก
มันถึงท่วมอีก ท่านรัฐมนตรีชี้แจงตอบ ๒ รอบ แต่วิธีตอบของท่านยาวเหมือนที่ท่านกำกับ แต่ตรงตลอด ตอบ
ไม่ชัด ที่ท่านตอบไม่ได้ก็คือเรื่องมิสเตอร์เอ็กซ์ ที่กล่าวหาว่าเป็นคนช่วยเก็บค่าหัวคิว งบประมาณ ๘ เพอร์เซ็นต์
ส่งข้าราชการ ๓ เพอร์เซ็นต์ รัฐมนตรี ๕ เพอร์เซ็นต์ถ้าท่วมใช้ระบบอ้อออกชัน เก็บ ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ส่ง
ข้าราชการ ๕ เพอร์เซ็นต์ รัฐมนตรี ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ถ้าใช้วิธีพิเศษก็ ๑,๒๑๕ ล้านบาท งบประมาณท่วม ๓๕
เพอร์เซ็นต์ ส่งข้าราชการ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ รัฐมนตรี ๒๕ เพอร์เซ็นต์

เรื่องที่ ๒ ตลาดนัดจตุจักร เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ท่านกึ่งข้อสอบถูก ตลาดนัดจตุจักรนี้ท่านกึ่ง
ข้อสอบถูก ท่านรายงานท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านจะโดนเรื่องนี้ ผมก็เลยคาดเดาว่าที่ท่านกึ่งข้อสอบถูกเพราะ
ท่านคงทราบดีว่าท่านไปทำอะไรไว้ที่นั่นบ้าง พลติกรรมไม่ไว้วางใจก็คือว่าท่านกำกับดูแลการรถไฟแห่งประเทศไทย แล้วก็ไปยึดตลาดนัดจากกรุงเทพมหานครเพราะอยู่ในที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ตอนยึดท่าน
ประกาศว่าท่านจะมาบริหารให้ประสบความสำเร็จโดยจะตั้งบริษัทลูก แต่ปรากฏว่าจนวันนี้ท่านพ้นจาก
ตำแหน่งไปเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว บริษัทลูกยังไม่ได้ตั้ง ที่บอกกับคนไทยทั่วประเทศ
ว่ายึดมาเพื่อมาตั้งบริษัทลูก บริหารให้ประสบความสำเร็จกลายเป็นยึดมายกให้บริษัท ทีเอเอ็มแมนเนจเมนท์
จำกัด ด้วยวิธีพิเศษ บริษัทนี้ปรากฏว่าจดทะเบียนอยู่ที่เกาะฟอกเงิน ผลที่ออกมาก็คือว่าค่าแผงแพงขึ้น
หลังจากยึดมาจาก ๓๖๐ บาท กลายเป็น ๓,๕๐๐ บาท แผงที่เคยเต็มว่างเยอะไปหมด ที่บอกว่าจะทำรายได้ปี

ละ ๔๐๐ กว่าล้านบาท เอาเข้าจริงนั่นคือแค่ตัวเลขประมาณการหรือตัวเลขแห่งความฝัน แต่ข้อเท็จจริงมันไม่ได้เป็นอย่างนั้นตรงนี้ทำไมพวกผมจึงต้องไม่ไว้วางใจท่าน

สุดท้ายสำหรับรัฐมนตรีซัจจ เรื่องการแจ้งบัญชีทรัพย์สินหมิ่นเหม่ว่าจะเป็นเท็จ ขณะเป็นรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึง ๙ กันยายน ๒๕๕๑ และต่อมาอีก ๒ ครั้ง ได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ ๒๓๒ ล้านบาท แก่ นายสุรียา ลาภวิสุทธิสิน อดีตรัฐมนตรี ที่บอกว่า พลตำรวจโท ซัจจ เป็นเจ้าหน้าที่ อดีตรัฐมนตรีสุรียา ๒๓๒ ล้านบาท ก็เพราะว่านางวิมลรัตน์ กุลดิลก ภรรยาท่านรัฐมนตรีฟอง นายสุรียาเป็นจำเลยในคดีแพ่ง หมายเลขดำ ที่ ๘๓๐/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ นางวิมลรัตน์เบิกความยืนยันต่อศาลว่าตนเป็นเจ้าหน้าที่นายสุรียา ๒๓๒ ล้านบาท เงินส่วนหนึ่งก็นำมาให้ นายสุรียากู้ยืมนั้นเป็นเงินของ พลตำรวจโท ซัจจ สามี่ของตนโดย พลตำรวจโท ซัจจ ทราบเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดีเพราะเป็นผู้เชิญนายสุรียามาทำข้อตกลงการชำระหนี้ การไม่ปรากฏตัวเลขการเป็นเจ้าหน้าที่ในบัญชีทรัพย์สินของท่านรัฐมนตรีต่อ ป.ป.ช. จึงอาจเข้าข่ายแจ้งบัญชีทรัพย์สินเป็นเท็จ อาจเข้าข่ายผิดพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพราะฉะนั้นจึงไม่สมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป

สุดท้าย ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร วันยื่นญัตติมีคนถามผมว่าที่ยื่นอภิปราย นายกรัฐมนตรีหวังล้มรัฐบาลใช่ไหม ผมเลยตอบไปว่าฝ่ายค้านล้มรัฐบาลไม่ได้อยู่แล้วเพราะเสียงน้อยกว่า ขอกราบเรียนว่าไม่ใช่เรื่องรังแกผู้หญิงเพราะพวกกระผม ๑๕๗ รายชื่อไม่ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แต่พวกกระผมอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ถ้าเป็นนายกรัฐมนตรีไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายพวกกระผมให้เกียรติเสมอกัน ได้รับรองสิทธิตามรัฐธรรมนูญเท่าเทียมกัน ถ้าชนะการเลือกตั้งก็มีสิทธิได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรเป็นนายกรัฐมนตรีเท่าเทียมกัน ก็ต้องบริหารราชการแผ่นดิน โดยความรับผิดชอบต่อสภาเช่นเดียวกัน มีสิทธิรับชอบจากความสำเร็จในการบริหารราชการแผ่นดิน และมีสิทธิต้องรับผิดชอบจากความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดินเท่าเทียมกัน ถ้าเป็นนายกรัฐมนตรีก็ต้องอยู่ในฐานะที่จะต้องถูกตรวจสอบและต้องยอมรับการตรวจสอบโดยเท่าเทียมกัน ผลสำรวจก็ออกมาตรงกันกับที่พวกผมได้ทำหน้าที่แทนประชาชน สวนดุสิตโพลล์สำรวจถามว่าบุคคลที่สมควรถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจมากที่สุดควรจะเป็นใคร คำตอบคือนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มาลำดับ ๑ ร้อยละ ๖๖.๓๖ ครับ เรื่องที่อภิปราย กระผมจะไม่เอาพฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่กระทบการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่กระทบผลประโยชน์ประเทศมาพูด นายกรัฐมนตรีอาจจะพูดถูกบ้างผิดบ้างอาจจะตั้งจังหวัดใหม่โดยไม่ออกพระราชบัญญัติบ้าง พวกกระผมไม่นำมาอภิปราย เพราะพวกกระผมทราบดี ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะรู้อ้างไม่รู้บ้าง เช่นเดียวกับพวกผม พวกผมเข้าใจได้เพราะถือว่าไม่รู้โดยสุจริต แต่ถ้าแกล้งไม่รู้หรือแกล้งไม่รู้โดยทุจริต พวกผมต้องทำหน้าที่ขอกล่าวหา มี ๓ ประเด็นใหญ่ ประเด็นที่ ๑ ก็คือท่านนายกรัฐมนตรีเบียดบังอำนาจและงบประมาณแผ่นดินของประชาชนไปใช้เพื่อประโยชน์ตนเองและครอบครัว ขอกล่าวหาที่ ๒ ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ล้มเหลวในการแก้ปัญหาประเทศและปากท้องของประชาชน ขอกล่าวหาประการที่ ๓ ก็คือนายกรัฐมนตรี

กระทำทุจริตและกระทำผิดกฎหมาย ปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริตโดยเฉพาะงบประมาณน้ำท่วม ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท

ประเด็นแรกที่กระผมกล่าวหาว่าท่านนายกรัฐมนตรีเบียดบังอำนาจและงบประมาณอันเป็นเงินภาษีของประชาชนแทนที่จะเอาไปใช้เพื่อประชาชน กลับเอาไปใช้เพื่อประโยชน์ตนเองและบุคคลพิเศษในครอบครัว พฤติกรรมที่ชัดเจนก็คือว่าถ้าเป็นเรื่องผลประโยชน์ประชาชนแม้ท่านนายกรัฐมนตรีจะสัญญาไว้อย่างไรตอนหาเสียง จะแถลงไว้อย่างไรในรัฐสภาซึ่งถือว่าเป็นสัญญาประชาคมและข้อผูกพันล้วนแต่ต้องมีเงื่อนไข แต่ถ้าเป็นผลประโยชน์ตน ผลประโยชน์คนในครอบครัวและพวกพ้องนายกรัฐมนตรีทำให้ทันทีทั่วประเทศ เรื่องผลประโยชน์ประชาชนที่ต้องมีเงื่อนไข ตัวอย่างที่ ๑ ค่าแรง ๓๐๐ บาท นายกรัฐมนตรีประกาศที่สนามราชวังมณฑลกีฬาสนามวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ๑ มกราคม ปีหน้าค่าแรงขั้นต่ำจะต้องได้ ๓๐๐ บาท ต่อวันทันที ทั่วประเทศ แต่เอาเข้าจริง ถ้าจะ ๓๐๐ บาททั่วประเทศค่าแรงขั้นต่ำต้องรอ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ตัวอย่างที่ ๒ เงินเดือนปริญญาตรี ๑๕,๐๐๐ บาท ปรากฏว่าเอาเข้าจริงไม่ใช่เงินเดือนครบ แต่เงินเดือนเดิมนบวกกับเงินเพิ่มพิเศษค่าครองชีพ ซึ่งหลายรัฐบาลเขาก็ให้เพิ่มมา เพียงแต่รัฐบาลนี้ก็เพิ่มเติมเข้าไป แต่ตัวเงินเดือนตัวจริง ๑๕,๐๐๐ บาทยังไม่ได้ ผลก็คือว่าทำให้ข้าราชการเขาขาดตัวเลขเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาทที่จะไปคำนวณบำเหน็จบำนาญ เพราะถ้าไม่ถึง ๑๕,๐๐๐ บาท บำเหน็จบำนาญในอนาคตก็จะได้น้อยลงถ้าจะได้ ๑๕,๐๐๐ บาท ถ้ารัฐบาลปฏิบัติตามคำสัญญาอีก รอบ ๒ ต้อง ๑ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่องสุดท้ายที่เป็นตัวอย่าง รถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย ท่านสัญญาไว้ถ้าได้รับเลือกเป็นรัฐบาล แต่ถ้าเป็นผลประโยชน์ในเรื่องส่วนตัว เป็นผลประโยชน์ของคนในครอบครัว นายกรัฐมนตรีทำให้ทันทีไม่มีเงื่อนไขตัวอย่างที่ชัดเจนประการที่ ๑ กรณีขอวีซ่าเข้าประเทศญี่ปุ่นให้บุคคลพิเศษที่อยู่ในครอบครัวของท่าน นายกรัฐมนตรี แต่ถ้าเป็นผลประโยชน์ตัว ผลประโยชน์คนในครอบครัว นายกรัฐมนตรีทำให้ทันทีไม่มีเงื่อนไข ตัวอย่างชัดเจนมีอยู่ ๕-๖ ประการ ประการที่ ๑ เรื่องขอวีซ่าเข้าประเทศญี่ปุ่น นายกรัฐมนตรีถวายสัตย์ปฏิญาณเข้ารับหน้าที่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ยังไม่ทันแถลงนโยบายต่อรัฐสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเรียกทูตญี่ปุ่นมาพบ มีข่าวปรากฏยืนยันชัดเจนขึ้นนี้ครับ เอ็นเอชเค เวิลด์ เป็นภาษาอังกฤษผมแปลเป็นภาษาไทยก็แล้วกัน เลขาธิการ ครม. ญี่ปุ่น ระบุว่าที่ออกวีซ่าเข้าประเทศญี่ปุ่นให้เป็นไปตามคำร้องขอรัฐบาลไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศตอบเมื่อคืนว่าผมจะไปมีอำนาจอะไรไปขอวีซ่าเข้าประเทศญี่ปุ่นให้ท่านทักษิณได้ ไปเอาหลักฐานมา ขนาดเลขาธิการ ครม. เขายืนยันว่ารัฐบาลไทยร้องขอไป เรื่องที่ ๒ เรื่องการออกพาสปอร์ตให้กับบุคคลพิเศษที่ถูกกระทรวงการต่างประเทศยกเลิกพาสปอร์ตไปเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๒ แต่ว่านายกรัฐมนตรีเข้ามาได้แค่ ๒ เดือน ออกพาสปอร์ตคืนไปให้รวดเร็วทันที ไม่มีเงื่อนไข ยื่นเรื่องขอมีพาสปอร์ตที่กรุงอาบูดาบี เมืองดูไบ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ขอมีพาสปอร์ต เดือน ตุลาคม ๒๕๕๔ ขอมีพาสปอร์ต วันรุ่งขึ้นอนุมัติทันที เทียบนี้ไม่ใช่ทั่วประเทศ ทั่วโลกเลยครับ เรื่องที่ ๓ ปรับ ครม. ครึ่งล่าสุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ทำเรื่องวีซ่ากับออกพาสปอร์ตให้จึงได้รับการต่าง

ตอบแทนทันที นอกจากได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศต่อไปนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ยังตอบแทนให้เป็นรองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๒ อีก ๑ ตำแหน่ง ถัดมาครับ เรื่องลี้ก่อก่อออกพระราชกฤษฎีกา พระราชทานอภัยโทษ เรื่องนี้เริ่มต้นด้วยการจัดฉากของนายกรัฐมนตรีไปตรวจน้ำท่วมที่จังหวัดสิงห์บุรีกับรอง นายกรัฐมนตรีหญิงยุทธ วิชัยดิษฐ์ ถึงขนาดลงทุนค้ำคั้น กองทัพบกเขาบอกจะเอา ฮ. มารับส่งกลับ กรุงเทพมหานครให้ บอกว่าไม่ต้องขนอนค้ำจังหวัดสิงห์บุรี เพราะอะไรครับ เพราะรุ่งเช้าวันอังคารประชุม คณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ท่านนายกรัฐมนตรีกลับไปก็ต้องไปนั่งหัวโต๊ะ ครม. ก็เลยไม่กลับ มอบหมายท่านอื่นเป็นประธานในที่ประชุม สุดท้ายเอาพระราชกฤษฎีกาของพระราชทานอภัยโทษเข้า ครม. ทำไมนายกรัฐมนตรีต้องไปค้ำคั้น หนีข้อหาเอื้อเฟื้อ แต่ที่สุดก็เข้าช็อกกล่าวหาจุด จุด จุดก็แล้วกันครับ แล้วก็โซคร้ายครับ เรื่องถัดมา เรื่องการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ ซึ่งความจริงก็คือ พระราชบัญญัติล้างผิดที่พวกเราเข้าใจกันดีนั่นเอง ตอนหาเสียงท่านนายกรัฐมนตรี ยืนยันว่านี่แหละครับ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ การเปิดนโยบายด้านกีฬาที่สนามฟุตบอล ท่าพระจันทร์ เขตทวีวัฒนา ท่าน นายกรัฐมนตรีบอกว่าเราไม่ได้ตั้งหลักว่าเราจะมานโยบายในเรื่องของนิรโทษกรรมและรวมถึงการคืนเงินให้ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร แต่ความจริง กฎหมายฉบับนี้ถ้าผ่านสำเร็จ แน่นนอนครับ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าท่านจะไม่ทำเพื่อคนคนเดียว ท่านไม่ได้พูดเท็จ ท่านพูดจริง เพราะเรื่องนี้อย่างน้อยต้องทำเพื่อคน ๒ คน คนที่ ๑ บุคคลพิเศษ คนที่ ๒ ตัวนายกรัฐมนตรีเอง ถ้าเรื่องนี้สำเร็จกฎหมายผ่านไปได้ จะมีผลในการคืนทรัพย์สินที่ยึดมาเป็นของแผ่นดินแล้ว ๔๖,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๔๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้น นายกรัฐมนตรีเคยให้การไว้กับศาล ว่าเป็นของนายกรัฐมนตรี ประเด็นถัดมาเรื่องการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติหรือ พระราชบัญญัติล้างผิดคนโกง ผมกราบเรียนกับท่านประธานไปเมื่อสักครู่จะทำให้มีผู้รับประโยชน์รายใหญ่ ๒ ราย

เรื่องที่บอกว่าถ้าเป็นเรื่องส่วนตัว เรื่องคนในครอบครัวนายกรัฐมนตรีทำให้ทันทีก็คือพระราช บัญญัติล้างผิดหรือปรองดอง ซึ่งผู้ที่จะได้รับประโยชน์รายใหญ่ก็คือบุคคลพิเศษกับตัวนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะ ประเด็นที่สมควรไม่ไว้วางใจที่สุดก็คือประเด็นที่นายกรัฐมนตรีอ้างว่าใหม่ ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องสภา แต่ต่อมา นายกรัฐมนตรีลงมาเล่นเอง ทำไมกล่าวหาว่าท่านนายกรัฐมนตรีมาเล่นเอง ไม่ได้ปล่อยให้เป็นเรื่องสภาเหมือน ที่ท่านนายกรัฐมนตรีเคยพูด เพราะวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นายกรัฐมนตรีออกมติคณะรัฐมนตรี มอบหมาย ให้กรรมการพัฒนาชุมชนจัดประชาเสวนา เพื่อระดมความเห็น เพื่อนำไปสู่การสนับสนุนกฎหมายล้างผิด นั่นคือ ครั้งที่ ๑ ที่นายกรัฐมนตรีเข้าไปเกี่ยวข้อง และที่บอกเรื่องสภาไม่จริง ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ นายกรัฐมนตรีอนุมัติงบฉุกเฉินจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปกติเขาจะใช้กันกับเรื่องอุบัติเหตุที่คุกคามประเทศเป็นเรื่อง จำเป็นจริง ๆ อนุมัติมา ๙๐,๒๖๐,๐๐๐ บาท ให้ไปจัดประชาเสวนาหาความชอบธรรมให้กฎหมายล้างผิด นำไปสู่การคืนทรัพย์สินในที่สุดถ้าสำเร็จ นี่ที่ผมบอกท่านนายกรัฐมนตรีต้องถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ เปียดบัง ทรัพย์สินของแผ่นดินไปกระทำการเอื้อประโยชน์ให้ตนเองและคนในครอบครัว

ประเด็นถัดไป คือเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป้าหมายที่แท้จริงของการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็คือว่าต้องการที่จะเอามาตรา ๓๐๙ ออกไป เพราะถ้ามาตรา ๓๐๙ ยังอยู่จะเป็นอุปสรรคทำให้พระราชบัญญัติล้างมลทินหรือพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาตินั้นไม่ผลในการขัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๙ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙ รับรองไว้ว่ากรณีคดีที่มีการดำเนินการโดยต่อเนื่องมาจนกระทั่งเกิดกรณียึดทรัพย์นั้นถือว่าชอบโดยรัฐธรรมนูญ ถ้าออก พ.ร.บ. ล้างผิดอย่างเดียวไม่เอารัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙ ออกด้วยก็จะมีผลในการคืนทรัพย์จึงต้องทำควบคู่กันไป นายกรัฐมนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องตรงไหนกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจ ก็เกี่ยวกับว่านายกรัฐมนตรีออกมติ ครม. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และเป็นผู้ออกพระราชกฤษฎีกาขยายสมัยประชุมสภาซึ่งไม่ค่อยมีมากนักในประวัติศาสตร์ขยายไปเกือบ ๒ เดือนเพื่อเร่งรัดให้รัฐธรรมนูญผ่านสภาให้ได้ แต่ปรากฏว่าบังเอิญศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเดินต่อไปไม่ได้ในที่สุดจึงต้องปิดสมัยประชุมสภา นี้อย่างไรครับที่บอกว่าต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเพราะเอื้อประโยชน์ให้ตนเองและบุคคลในครอบครัว

ตัวอย่างสุดท้าย นายกรัฐมนตรีเองบงกชเงินจำเป็นเร่งด่วนไปออกมติดังรัฐมนตรี ๒ ครั้ง วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อนุมัติเงิน ๑๐๑ ล้านบาท ไม่ได้เอาไปช่วยคนน้ำท่วมผู้ประสบภัย แต่เอาไปประกันตัวผู้ต้องหาที่มาชุมนุมและศาลพิพากษาแล้วว่ามีความผิดตัดสินจำคุก แต่เอาเงินงบประมาณแผ่นดินนี้ไปประกันตัวพวกฟ้องนายกรัฐมนตรี เช่น ประกันตัวผู้ต้องหาที่ศาลตัดสินจำคุกแล้ว ๓๘ ปีกรณีวัดพระแก้ว ไปประกันตัวผู้ต้องหาที่ศาลตัดสินบางท่านจำคุกตลอดชีวิตก็มีกรณีเผาศาลากลางจังหวัด และที่ซ้ำร้ายที่สุดไปประกันตัวผู้ต้องหาที่ศาลชั้นต้นพิพากษาแล้วจำคุก ๑๘ ปีคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ นี่ครับญาติจึงเขียนว่านายกรัฐมนตรียังมีพฤติกรรมไม่บังควร

ทั้งหมดนี้คือตัวอย่างพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีที่เอาอำนาจที่ประชาชนมอบให้ และเงินงบประมาณแผ่นดินของคนไทยทั้งประเทศไปเอื้อประโยชน์ตัว เอื้อประโยชน์คนในครอบครัวและพวกพ้อง หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปก็อาจใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางมิชอบเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเอง และพวกพ้องต่อไปไม่มีที่สิ้นสุดจึงต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในประเด็นนี้

เรื่องที่ ๒ เรื่องความล้มเหลวในการแก้ปัญหาปากท้องของประชาชนตอนหาเสียงที่ราชมิ่งคลากีฬาสถาน นายกรัฐมนตรีบอกว่าจะกระชากค่าครองชีพลงด้วยการยกเลิกกองทุนน้ำมัน วันนี้ ๑ ปี ๓ เดือนกองทุนน้ำมันยังอยู่ แถมตอนเข้ามากองทุนน้ำมันติดบวก ๑,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้ติดลบ ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทราคาน้ำมันก็ไม่ลดแต่ขณะเดียวกันค่าครองชีพกลับสูงเพิ่มเติมขึ้นของแพงกลายเป็นแพงทั้งแผ่นดิน แล้วเรื่องนี้ไม่ต้องพิสูจน์เพราะคนไทยทั้งประเทศประสบภัยผิ้อแพงด้วยกันทั้งสิ้นทุกคน แต่สิ่งสำคัญคือการแก้ปัญหาราคาพืชผลการเกษตรด้วยวิธีการจํานำของรัฐบาลนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ล้มเหลวและเกิดการทุจริตเกิดขึ้นทุกตัว

ตัวแรก หอมแดงอนุมัติงบประมาณไป ๑,๕๒๕ ล้านบาท เอาไปจำหน่ายกิโลกรัมละ ๑๕ บาท สมัยรัฐบาลที่แล้วให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นกู้ไปแค่ ๘๐ ล้านบาทแล้วก็เอาไปพุงราคา เกษตรกรขายหอมแดงได้กิโลกรัมละ ๓๐ บาท ประสบความสำเร็จท่านรองกิตติรัตน์ก็ออกมายอมรับว่าเป็นไปด้วยดี แต่ทีมนี่เปลี่ยนวิธีให้ อคส. ไปทำอนุมัติไป ๑,๕๐๐ กว่าล้านบาท ผลทุจริตเวียนเทียนเกิดหอมลมทำลายหลักฐานที่สุดหอมเน่าไป ๒ จังหวัด จังหวัดลำพูนเน่าไป ๗ ตัน จังหวัดศรีสะเกษ ๑๖ ตัน นี่คือความล้มเหลวในการแก้ปัญหาพีชผล การเกษตรไร้ประสิทธิภาพ แล้วก็ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินไป ๕๑๗ ล้านบาท

มันสำปะหลังรับจำหน่ายเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๕๕ กิโลกรัมละ ๒.๗๕ บาทถึง ๒.๘๐ บาท หมดงบประมาณไป ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท เกษตรกรปรากฏว่าแทนที่จะขายได้กิโลกรัมละ ๒.๘๐ บาท ขายได้ ๒.๑๐ บาท ประเด็นพฤติกรรมที่เป็นเรื่องของการเอื้อประโยชน์ก็คือว่าพอมันสำปะหลังของเกษตรกรไปอยู่ในมือสถานมันกับโรงแปงหมดแล้วกลับมาออกมตี กรม. ให้ไปปรับซื้อมันสำปะหลังจากลานมันกับโรงแปง ที่สุดท้ายเป็นออกมติคณะรัฐมนตรีให้ไปรับจำหน่ายมันสำปะหลังจากโรงแปงกับลานมันที่ไปกดราคาซื้อมันสำปะหลังจากเกษตรกรกิโลกรัมละ ๒.๑๐ บาท เอามาจำหน่ายรัฐบาลกิโลกรัมละ ๒.๘๐บาท และสต็อกปรากฏว่าได้สต็อกมันสำปะหลังมา ๒,๒๐๐,๐๐๐ ตันอ้างจิจูจี แต่ที่สุดเอาไปขายให้บริษัทจดทะเบียนที่เวอร์จินไอซ์แลนด์ เลียนแบบเรื่องข้าว

ยางพารา วันที่นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เข้ามายางพารากิโลกรัมละ ๑๒๕ บาท อยู่มา ๔ เดือน เหลือกิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท เกษตรกรประท้วง ระบุว่าจะทำให้ได้ ๑๒๐ บาท ออกมติคณะรัฐมนตรี ๒ ครั้ง อนุมัติเงินไปครั้งแรก ๑๕,๐๐๐ ครั้งที่ ๒ ๕,๐๐๐ ล้านบาท หมดงบประมาณไป ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท วันที่เข้ามายางพารากิโลกรัมละ ๑๒๕ บาท วันนี้เหลือกิโลกรัมละ ๘๐ บาท เอาตัวเลขทางการจะได้ไม่ต้องเถียงกันว่า ๗๒ บาทหรือ ๘๐ บาท ไม่ได้ขึ้นไป ๑๒๐ บาท แต่เงินเกลี้ยงไปแล้ว ที่สำคัญที่สุดปีที่แล้วเราส่งยางออกนอกประเทศตัวเลขสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ส่งยางออกนอกประเทศทำรายได้ ๙ เดือน มกราคมถึงเดือนกันยายนปีที่แล้วส่งออกไป ๑,๘๐๐,๐๐๐ ตัน มีเงินเข้ามาประเทศ ๒๗๗,๐๐๐ ล้านบาท แต่พอปีนี้ ๙ เดือนเหมือนกันเพิ่งส่งออกไปได้ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตันเงินเข้าประเทศได้แค่ ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินเข้าประเทศหายไป ๑๑๗,๐๐๐ ล้านบาท นี่คือผลงานในรัฐบาลนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ พวกผมจึงต้องไม่ไว้วางใจในฝีมือบริหารราชการแผ่นดิน ที่สำคัญที่สุดจำหน่ายข้าวทำไมพวกผมต้องอภิปรายนายกรัฐมนตรี ทำไมพวกผมไม่อภิปรายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็แค่มาใช้ แต่ว่าตัวจริงเสียงจริงคือนายกรัฐมนตรีที่เป็นเจ้าของนโยบาย ถ้านายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ไม่เอาด้วยสักคนเดียวนโยบายรับจำหน่ายข้าวของประเทศไทยที่ล้มเหลวอยู่ทุกวันนี้ไม่มีวันเดินหน้าได้ ถึงบอกว่านายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบในฐานะหัวหน้ารัฐบาล และนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ยังเป็นประธาน กชช. แปลว่าคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ มีหน้าที่กำหนดมาตรการกำกับควบคุม ติดตาม ดูแล ครอบถ้วน นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์จึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความสำเร็จ ความล้มเหลวของนโยบายรับจำหน่ายข้าว ระบบจำหน่ายข้าวของรัฐบาลนี้เป็นอย่างไร อดีตก่อนจำหน่ายข้าว ประเทศไทยเขาทำกันอย่างไร ชาวนาปลูกข้าวได้ข้าวเปลือกมาเอาไปขายโรงสี โรงสีเป็นข้าวสาร

ขายให้พ่อค้าส่งออก พ่อค้าส่งออกไปหาตลาดต่างประเทศแล้วก็ขายเข้าไปต่างประเทศเอารายได้เข้าประเทศจนประเทศไทยได้แชมป์ส่งออกข้าวโลกติดต่อกันตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ มาถึงวันนี้ปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๕๕ ๓๐ ปีเต็ม นอกจากนั้นประเทศไทยยังได้แชมป์คุณภาพข้าวโลกติดต่อกันมา และชาวนาขายข้าวถ้าปีไหนต่ำกว่าราคาตลาดเช่นปีที่แล้วรัฐบาลก็จะชดเชยเงินส่วนต่างให้ เช่นถ้าตลาด ๑๕,๐๐๐ บาท ชาวนาเกิดขายได้ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็จ่าย ๕,๐๐๐ บาทเพื่อให้ชาวนาได้ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ชาวนาได้อยู่ได้เท่ากับราคาตลาด แต่พอระบบจํานําของนายกรัฐมนตรีมาเปลี่ยนระบบ เปลี่ยนมาเป็นระบบจํานําคือรับจํานําราคาสูงกว่าตลาดร้อยละ ๔๐ เพราะฉะนั้นจะไม่มีชาวนาคนไหนมาไล่ข้าวคืน เพราะมันแปลว่าเป็นการตั้งโต๊ะรับซื้อข้าวนั่นเอง พอรัฐบาลได้ข้าวมาก็เอาไปเก็บที่โกดังกลาง เก็บที่โกดังกลางเสร็จก็ให้กระทรวงพาณิชย์คือกรมการค้าต่างประเทศระบายข้าว เกิดผล ๓ ข้อ ๑. เงิน ๒. ทุจริตทุกชั้นตอน ๓. ชาวนาส่วนใหญ่จนเหมือนเดิมนี่คือผล ๓ ข้อจากนโยบายรับจํานําข้าวของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ที่บอกว่าเงินเพราะอะไรครับเพราะต้นทุนสูงแต่ฝีมือต่ำ ที่บอกว่าต้นทุนสูงเฉพาะงบบริหารจัดการปีที่แล้วปีเดียว ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท แคงบบริหารอย่างเดียวยังไม่ถึงชาวนาสักบาทเลย ที่บอกว่า ฝีมือต่ำ ตัวอย่างที่ ๑ ข้าวจํานํามาได้เป็นข้าวสาร ๑๒ ล้านตัน รัฐบาลอ้างว่าส่งออกไปได้ ๙ เดือนตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน ๑.๔๖ ล้านตัน ตัวเลขที่จํากันได้เรื่อย ๆ ที่รัฐบาลอ้าง แล้วก็ประมวลขายเอกชนไป ๓๒๐,๐๐๐ ตัน ขายให้หน่วยงานไป ๘๒,๐๐๐ ตันรวมแล้วปรากฏว่าจนสิ้นเดือนกันยายนยังเหลือข้าวสารในสต็อก ๑๐,๐๗๐,๐๐๐ ตัน แล้วจะเอาไปไว้ที่ไหน เต็มโกดัง ฤดูใหม่นายกรัฐมนตรีบอกจํานํานี้ก็จะเอาโกดังที่ไหนเก็บ สุดท้ายต้องไปเก็บที่ตอนเมืองถ้ำน้ำมาที่นี้ก็แบกข้าวหนึ่น้ำ นี่ก็ประเด็นข้อเท็จจริงที่บอกว่าฝีมือต่ำอย่างไร ที่สุดเกิดปัญหา

ข้อ ๒ การระบายข้าวระบายไม่ได้อย่างที่คุย โฆษณาชวนเชื่อบอกว่านายกรัฐมนตรีเหวิน เจียเป่า จากประเทศจีนมาเยือนประเทศไทยออกข้าวใหญ่โตจะเซ็นเอ็มโอยูขายข้าว ๕,๐๐๐,๐๐๐ ตัน ภายใน ๓ ปี ปรากฏว่าสุดท้ายหน้าแตก นายกรัฐมนตรีเหวิน เจียเป่า ท่านไม่ร่วมไม่เล่นด้วย สุดท้ายได้แค่เซ็นเอ็มโอยู ไม่กำหนดปริมาณว่าจะซื้อเท่าไร ไม่กำหนดเวลา แปลง่าย ๆ ว่าเอาน่าเดี๋ยวค่อยซื้อวันหลังค่อยคุยกัน นี่ก็ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และที่สุด ๑๐ ล้านตันจะเอาไปไหน แล้วที่บอกว่าขายให้ประเทศนั้นประเทศนี้ไม่เคยเปิดเผยข้อเท็จจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อ้างว่าจีทูจี ส่งออกไปแล้ว ๑,๔๖๐,๐๐๐ ตัน หรือ ๑.๔๖ ล้านตัน พวกผมไปตรวจดูตัวเลข เป็นตัวเลข จากหอการค้า ท่านอาจจะฟังแล้วทำไมไม่ไปอ้างหอการค้า ที่ไปอ้างหอการค้า เพราะนี่แหละตัวเลขจริง เพราะเวลาเขาจะส่งข้าวออกนอกจะต้องมีตัวแทนเจ้าหน้าที่ของหอการค้า ๑ คนไปเป็นกรรมการตรวจข้าวลงเรือและเขาจะเป็นผู้บันทึกเฉพาะกรณีเอาข้าวลงเรือจริง ปรากฏว่าพอไปดูตัวเลขตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ปีนี้ตัวเลขส่งออกข้าวจีทูจี โดยรัฐบาลไม่มีแม้แต่ต้นเดียว แต่รัฐบาลอ้างว่าส่งออกไปแล้ว ๑.๔๖ ล้านตันแปลว่าอะไร แปลว่าถ้ารัฐบาลขายจริงก็ไม่ได้เอาส่งออก เอามาเวียนอยู่ในประเทศ หรือไม่รัฐบาลก็โกหกแต่ผมคิดว่ารัฐบาลอาจจะขายจริงแต่ไม่ได้ส่งออกจริง นี้อย่างไรครับตัวเลขที่เขาบอกว่าสุดท้ายก็เอามาเวียนเวียน ข้าว ๑ กระสอบ เวียน ๑ รอบ ๑ ตัน เวียน ๑ รอบได้ ๑๕,๐๐๐ บาท กระสอบเดิมเวียนรอบ ๒ ได้ไปอีก ๑๕,๐๐๐ บาท กระสอบเดิมเวียนรอบ ๓ ๔๕,๐๐๐ บาท

สุดท้ายข้าวกระสอบเดียวกินเงินรัฐบาลไป ๔๕,๐๐๐ บาท ไม่เจ็งแล้วจะเรียกว่าอะไรล่ะครับ นืออย่างไรครับถึงขาดทุนมหาศาล เพราะขั้นตอนปัญหาที่เกิดขึ้น และที่สุดขาดทุนจริง ๆ ตัวเลขออกมาดูการผลิต ๒๕๕๔/๒๕๕๕ นาปรัง/๒๕๕๕ ขาดทุนไปแล้วปีนี้ ตัวเลขเขายืนยันว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ถ้ายังทำต่อ ๓ ปี กระทรวงการคลังรายงาน กรม. ประเมินว่าจะขาดทุนหารเฉลี่ย ๒๒๔,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ถ้าขาดทุนปีละ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เงินลงทุนประเทศไทยปีหนึ่งประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่เอาไปทำถนน สะพาน ไฟฟ้า ประปา ขาดทุนข้าวอย่างเดียวครั้งหนึ่ง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แปลว่าต่อไปนี่ถ้าไม่กั๊มาโปะ สะพาน ๑๐๐ สะพานก็เหลือ ๕๐ สะพาน ถนน ๒๐๐ กิโลเมตร ก็เหลือ ๑๐๐ กิโลเมตร ไฟฟ้า ๓๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ก็เหลือ ๑๕,๐๐๐ หมู่บ้าน นี่คือนำข้าวขายกรัฐมนตรียิ่งลักษณะอย่างไรครับ ถึงบอกว่าประเด็นนี้คือประเด็นที่ในที่สุดก็ก่อให้เกิดการขาดทุนขึ้นมา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกมาชี้แจงเรื่องการประกันรายได้บอกว่า นำข้าวดีกว่าการประกันรายได้ ไม่ได้ดีกว่าหรอก ประกันรายได้ปีที่แล้วที่เป็นนโยบายรัฐบาล ตัวเลขข้าวฤดู ๒๕๕๓/๒๕๕๔ รัฐบาลจ่ายเงินไปทั้งหมด ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ๗๐,๕๑๔ ล้านบาท แต่เป็นงบบริหาร ๒,๘๗๘ ล้านบาทแต่นำข้าวปีหนึ่งบริหาร ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท ต่างกัน ๒๐ เท่า ชดเชยให้ชาวนา ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ก็คือส่วนใน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ชดเชยให้ ๖๗,๐๐๐ ล้านบาท ๖๗,๐๐๐ ล้านบาทนี่ไม่ได้แปลว่าขาดทุน แต่เป็นเงินที่รัฐบาลส่งเงินสดผ่าน ธ.ก.ส.จ่ายตรงไปให้ชาวนาทุกคนครัวเรือนปลูกข้าวกินเองก็ได้เงินก้อนนี้ ไม่ต้องรอให้หายหกตกหล่น บอกว่ารับจำนำ ๑๕,๐๐๐ บาทแต่ชาวนาได้จริง ๑๐,๐๐๐ บาท หายไป ๕,๐๐๐ บาท ไม่รู้ไปอยู่ในท้องใคร นี่คือนี่ที่ต่างกันระหว่างประกันราคากับจำนำ แล้วที่ผมบอกว่าทุจริตทุกขั้นตอน ทุจริตโกง ชาวนาตั้งแต่น้ำหนัก ความชื้น อ้างสิ่งเจือปนกดราคา โรงสีก็เอาตัวเลขผลผลิตชาวนาที่แจ้งไว้เกินเช่นแจ้งไว้ว่าผมมี ๓๐ ตัน พอผลิตจริงได้แค่ ๒๐ ตัน ๑๐ ตันที่เกินมาชาวนาก็ซื้อสิทธิแล้วก็เอาอันนี้ไปสวมสิทธิ์จำนำและโรงสีก็ได้เงินมาตันละ ๑๕,๐๐๐ บาท แล้วที่สำคัญที่สุดไม่แน่ใจว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือท่านนายกรัฐมนตรีที่บอกว่ารัฐบาลนี้กำหนดเกณฑ์เอื้อประโยชน์โกงเรื่องจำนำข้าวไม่จริง จริงครับ ตัวอย่าง ๒ ตัวอย่างชัดเจน ตัวอย่างที่ ๑ อดีตเวลาเขาได้ข้าวมาเขาจะเอาข้าวไปฝากที่โกดัง เอาข้าวไปฝาก แปลว่าโกดังต้องรับผิดชอบคุณภาพข้าวด้วย เขามาฝากไว้คุณต้องรักษาดูแล แต่รัฐบาลนี้มาเปลี่ยนกติกาไม่เอาแล้วฝากเปลี่ยนเป็นเช่าโกดัง เช่าโกดังก็แปลว่าจ่ายแต่ค่าโกดัง เพราะฉะนั้นข้าวรัฐบาลก็ต้องรับผิดชอบ ดูแลไหวไหมที่สุดข้าวมันถึงเสื่อม เอาข้าวคุณภาพต่ำเข้ามา เซอร์เวย์อร์เข้ามาตรวจข้าวก็ตรวจแบบบอกไม่ได้มาตรฐานข้าวคุณภาพต่ำบอกว่าสูง ข้าวคุณภาพไม่ถึงก็บอกว่าได้มาตรฐาน ที่สุดในโกดังรัฐบาลจึงเติมไปด้วยข้าวเสื่อมคุณภาพ นี่คือการออกกติกาเอื้อโกง อีกอันหนึ่งที่ชัดเจนนายกรัฐมนตรีกำหนดนโยบายจำนำข้าวทุกเมล็ด มติ กช. ที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธานพอจำนำข้าวทุกเมล็ดเกิดอะไรขึ้น เกิดการเอาข้าวจากต่างประเทศมาสวมสิทธิ์ในประเทศ ข้าวมันถึงไหลมาจากประเทศเวียดนาม สปป. ลาว พม่า กัมพูชา เข้ามาสวมสิทธิ์จำนำราคาแพงในประเทศไทย แหล่งข่าวจากหอการค้าระบุไว้ในหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจชัดเจนว่าประเมินกันแล้วว่าปีฤดูกาลผลิตที่ผ่านมามีการเอาข้าวจาก ๓-๔ ประเทศเข้ามาสวมสิทธิ์ในประเทศไทยประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ ตัน คิดเป็นเงิน ๔๘,๐๐๐ ล้านบาทแปลว่ารัฐบาลนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณะเอาเงินภาษีคนไทย ๑ ปี ๔๘,๐๐๐ ล้าน

บาทไปซื้อข้าวชานนาพม่า ชานนาเขมร ชานนาลาว ชานนาเวียดนาม ท่านนายกรัฐมนตรีทำทำไม หรือว่าต้องการไปอินเตอร์ (Inter) ขยายโครงการรับจำนำ เงินภาษีคนไทยแทนที่จะรับจำนำเฉพาะข้าวชานนาไทย ไปรับจำนำข้าวอาเซียนด้วย แล้วในที่สุดเวลาขาดทุนปีละ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ต้องกุม่า นี่คือเกณฑ์ที่กำหนดมาเพื่อเอื้อต่อการทุจริต แล้วทุจริตที่สุดคือการระบายข้าว เพราะว่าสัญญาฉบับบอก ๑. มีการปกปิดข้อมูล ท่านนายกรัฐมนตรีก็พูดผิด ๆ ถูก ๆ เดี่ยวบอกว่าสัญญาบ้างเดี่ยวยกเอ็มโออยู่บ้าง แต่ท่านนายกรัฐมนตรีรับทราบแน่นอนเรื่องนี้อัจฉริยะต้องเป็นความลับ จนวันนี้ระบุในหนังสือรู้ลึก รู้จริง จำนำข้าว บอกว่าจีทูจีเดือนมกราคมถึงกันยายน ๒๕๕๕ ส่งออกไปแล้ว ๑,๔๖๐,๐๐๐ ตัน ๖ สัญญา ๓ ประเทศคือ ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศโกตดิวัวร์ จนวันนี้ยังไม่เปิดเผยเลยทำไมถึงปกปิด คำตอบเป็นอื่นไปไม่ได้ นอกจากก็เพราะทุจริต ถ้าทุจริตจริงทำไมต้องปิดสัญญา จนวันนี้ยังไม่ยอมบอกใครเลยประเด็นสำคัญก็คือว่าพวกเราพบว่าที่อ้างจีทูจีให้ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศโกตดิวัวร์ ๑,๔๖๐,๐๐๐ ตัน ๖ สัญญานั้น โดยเฉพาะที่อ้างจีทูจีประเทศจีนที่แท้คือเอาข้าวในสต็อกนายกรัฐมนตรียิงลักษณะหรือรัฐบาลไปแอบขายให้บริษัทพวกฟองโดยไม่ต้องประมูล แล้วก็อ้างจีทูจีบังหน้า จากจีทูจีก็เลยกลายเป็นจีทูจีเยะ หลักของจีทูจีมี ๓ ข้อ ๑. สัญญาต้องเป็นรัฐต่อรัฐ รัฐบาลต่อรัฐบาล ๒. การชำระเงินต้องเปิด แอล/ซี (L/C) จากรัฐบาลผู้ซื้อมาที่กรรมการค้าต่างประเทศ ประเทศไทย ๓. เวลาส่งมอบต้องส่งมอบจากกรรมการค้าต่างประเทศไปยังรัฐบาลประเทศผู้ซื้อ แต่กรณีจีทูจีประเทศจีนไม่ใช่ ข้อเท็จจริงก็คือที่บอกว่าขายจีทูจีให้ประเทศจีนที่แท้คือขายให้บริษัท สยามอินดิگا โดยอุปลักษณ์บริษัทจีนขึ้นมาชื่อบริษัท เอสจี จีเอสอิมพอร์ต เอกซ์พอร์ต คอปอเรชัน ที่บอกว่าจีทูจีเยะ มีใบเสร็จ ๔ ใบ ใบที่ ๑ คือใบเบิกข้าวจากโกดังรัฐบาล แต่ระบุชื่อบริษัทจีน และคนที่มีอำนาจไปเบิกข้าวคือคนของบริษัท สยามอินดิگا เพราะฉะนั้นที่สุดมันก็คือการขายข้าวให้บริษัท สยามอินดิก้านั่นเอง ใบเสร็จใบที่ ๒ คือหลักฐานการโอนเงินให้กรรมการค้าต่างประเทศ แทนที่จะเป็นเปิด แอล /ซี จากประเทศจีนมาที่กรรมการค้าต่างประเทศ กลายเป็นแคชเชียร์เช็คของบริษัท สยามอินดิกา จำกัด จ่ายให้กรรมการค้าต่างประเทศ ที่สุดก็คือบริษัท สยามอินดิกาซื้อข้าวจากกรรมการค้าต่างประเทศ ใบเสร็จใบที่ ๓ แสดงให้เห็นชัดว่าบริษัท สยามอินดิกาเบิกข้าวจากโกดังกลางรัฐบาลจังหวัดนครสวรรค์แทนที่จะไปท่าเรือเพื่อส่งออก กลับเอาขึ้นเหนือไปเข้าโรงสีที่จังหวัดพิษณุโลก ก็เพราะบริษัท สยามอินดิกาซื้อข้าวราคาถูกจากโกดังรัฐบาลแล้วก็ไปขายให้โรงสี สันนิษฐานว่าโรงสีก็จะต้องเอาไปเวียนเทียนจำนำต่อรอบ ๒ รอบ ๓ รอบ ๔ รัฐบาลก็จ่ายไป หรือไม่ก็เอาข้าวนี้ไปคืนสต็อก ซึ่งเดิมเป็นของรัฐบาลอยู่ ๑๐๐ กระสอบ แต่เพราะเอาไปทำอย่างอื่นเสียแล้ว ๒๐ กระสอบก็เลยต้องซื้อเอาไปเติมให้เต็ม ให้ครบ ๑๐๐ กระสอบ ใบเสร็จใบที่ ๔ คือหลักฐานที่แสดงว่ากระบวนการเรื่องความไม่ชอบมาพากลในเรื่องของการขายข้าวจีทูจีที่นี้มีผู้ช่วย ส.ส. พรรคการเมืองเดียวกับนายกรัฐมนตรี เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย การตอบชี้แจงเรื่องนี้เกือบจะเรียกว่านายกรัฐมนตรีไม่ได้ชี้แจงอะไรสักคำเดียว ชี้แจงน้อยมาก ชี้แจงแต่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีมอบหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปแล้ว ยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีตอบบอยเท่าไรยิ่งสะท้อนพฤติกรรมลอยตัวมากเท่านั้น ยิ่งสะท้อนการหนีความรับผิดชอบท่านรัฐมนตรีบุญทรงยิ่งหนักเข้าไปอีก ตอบว่าจีทูจีอ้างว่าประเทศจีนซื้อไปแล้วจะมอบให้ใครดำเนินการก็ได้ ไม่มีสิทธิเข้าไปก้าวก่าย แต่ยิ่งตอบอย่าง

นี่ยิ่งชัดว่าไม่ได้ปฏิเสธนะครับว่ามันไม่จริง เพราะฉะนั้นเรื่องที่ว่าฝ่ายค้านนำมาอภิปรายก็คือสารภาพกลางสภาว่าจริงบริษัท สยามอินดิแก จำกัด เข้ามากินตั้งแต่สมัยเป็นบริษัท เพรสซิเดนท อะกรี จำกัด มายุคนายกรัฐมนตรีก็กลับมาอาละวาดอีก นี่คือปรากฏการณ์ในเรื่องของการรับจำนำข้าวที่บอกว่าทุจริตกันทุกชั้นตอน ขณะที่ชวานาส่วนใหญ่จนเหมือนเดิม ทำไมชวานาส่วนใหญ่จนเหมือนเดิม รัฐบาลนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์บอกว่าจำนำข้าวตันละ ๑๕,๐๐๐ บาท ชวานาได้เงินจริง ๆ เท่าไร ตัวเลขสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรระบุชัด ตันละ ๙,๖๐๐-๑๐,๔๐๐ บาท รัฐบาลรับจำนำข้าวโฆษณาใหญ่โตตันละ ๑๕,๐๐๐ บาท ถ้าชวานาจำนำได้ ๑๕,๐๐๐ บาทจริง พวกผมไม่อภิปรายหรอกครับ แต่เพราะอ้าง ๑๕,๐๐๐ บาท ชวานา ได้หมื่นเดียวหายไป ๕,๐๐๐ บาท ตรงนี้อย่างไรครับที่พวกผมต้องมาอภิปรายไม่ไว้วางใจ และชวานาที่ได้ประโยชน์จากโครงการรับจำนำข้าวทั้งประเทศมีประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐ ครัวได้เข้าโครงการ ๑,๓๐๐,๐๐๐ ครัว ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนล่างกับภาคกลาง และผลที่ชัดเจนที่สุดอีกประการหนึ่งก็คือว่าหนี้สินชวานาผลการสำรวจโดยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยประกาศออกมา หนี้สินชวานาปีที่แล้วครัวละ ๑๐๓,๐๔๗ บาท หลังโครงการรับจำนำข้าว นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์หนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๑๑๔,๓๗๘ บาท เพิ่มขึ้น ๑๑,๓๓๑ บาทต่อครอบครัว ทำไมครับ เพราะได้จำนำข้าวมานิดหน่อยแต่ต้องไปสู้กับของแพง แพงทั้งแผ่นดิน ต้องไปสู้กับปุ๋ยแพง ในที่สุดหักกลบลบหนี้เป็นหนี้เพิ่มขึ้น พวกผมถึงเสนอว่าถ้านายกรัฐมนตรีรักชวานาจริง เงินตันละ ๕,๐๐๐ บาทที่มันหายหกดก หล่นไประหว่างทางจำนำข้าวเปลือกได้ประมาณ ๒๐ ล้านตัน ท่านคุณ ๕,๐๐๐ บาทที่หายหกดกหล่นไปได้ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าวัดชวานาจริงท่านนายกรัฐมนตรีทำไมไม่เอา ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทไปหารแบ่งให้ชวานาโดยตรงเสีย ถ้าไม่รู้ว่าจะจัดการอย่างไรผ่าน ธ.ก.ส. ก็ได้ครับ ให้ ธ.ก.ส. เขาจ่ายตรงแล้วนั้นละครับถึงมือชวานาครบถ้วนตันละ ๑๕,๐๐๐ บาท เพราะขายราคาตลาดได้ ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วก็เงิน ๕,๐๐๐ บาทก็ส่งตรงไปให้ชวานา แต่รัฐบาลไม่เอา เพราะถ้าจ่ายตรงอย่างนี้ก็ถึงมือชวานาหมด แล้วมันจะหายหกดก หล่นถึงมือที่ไม่ใช่ชวานาหรือชวานาปลอมได้อย่างไรครับ นี่คือปรากฏการณ์สิ่งที่พวกผม คนไทยทั้งประเทศ นักวิชาการ คนที่เขามีความรู้ เขาถึงคานกันทั้งประเทศโครงการจำนำข้าว ผลที่เจ็บปวดที่สุดจากนโยบายรับจำนำข้าว นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ๑. ประเทศไทยเสียแชมป์ส่งออกข้าว ปีนี้ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคมปรากฏว่าเราได้แชมป์ส่งออกข้าวมา ๓๐ ปีเต็ม ปีนี้กลายเป็นประเทศที่มาที่ ๑ คือประเทศอินเดีย ส่งออกไปแล้ว ๙,๗๕๐,๐๐๐ ตัน ที่ ๒ กลายเป็นประเทศเวียดนาม ๗,๐๐๐,๐๐๐ ตันประเทศไทยลงจากที่ ๑ มาอยู่ที่ ๓ ครับ ๖,๕๐๐,๐๐๐ ตัน ท่านนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นชี้แจงเมื่อวันสองวันที่ผ่านมาบอกว่าไม่เป็นไร เราส่งออกข้าวเชิงปริมาณได้น้อย รัฐบาลนี้อยากเห็นเงินมากกว่าจำนวนตัน ท่านนายกรัฐมนตรีครับเพราะอย่างไรก็ตามจำนวนตัน อย่างไรก็ตามที่เราเสียแชมป์ จำนวนเงินเราก็เสียแชมป์ให้ตัวเอง ปีที่แล้วเดือนมกราคมถึงเดือนกันยายนประเทศไทยส่งออกข้าวรายได้เข้าประเทศได้ ๑๕๖,๔๖๓ ล้านบาท ปีนี้ ๑๙ เดือนเหมือนกัน ปรากฏว่านายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เพิ่งส่งออกข้าวได้ ๑๐๖,๒๑๗ ล้านบาท เงินหายไป ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ เมื่อกี้ยังพาราหายไป ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท บริหาร ๑ ปี ๓ เดือนทำเงินหายไปจากประเทศแทนที่จะมีรายได้เข้าลดลง ๑๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่ละครับผลงานนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ถึงบอกว่าสมควรไม่ไว้วางใจ

บกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ เจ็บปวดอีกอันหนึ่งประเทศไทยเสียแชมป์ข้าวโลก ปี ๒๕๕๒ ประเทศไทยได้แชมป์คุณภาพข้าวโลก ปี ๒๕๕๓ ประเทศไทยได้แชมป์คุณภาพข้าวโลก มาปีนี้ประเทศไทยเสียแชมป์ประเทศที่ได้คุณภาพข้าวโลกกัมพูชา เพราะฉะนั้นอดีตเราได้แชมป์ ๓ แชมป์ แชมป์ส่งออกข้าวโลก แชมป์ส่งออกนารายได้เข้าประเทศข้าวโลก แชมป์คุณภาพข้าวโลก นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์มาบริหาร ๑ ปี ๓ เดือน เสียไป ๒ แชมป์ ทั้งแชมป์คุณภาพแล้วก็แชมป์ส่งออกปริมาณข้าวโลก ทำไมเราจึงเดินไปสู่การเสียแชมป์ จำนำข้าวมันมีปัญหาอย่างไร ผมได้เห็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง ผมขอให้ท่าน ส.ส. สรรเสริญ สมะลาภา ได้ไปช่วยค้นหาข้อมูลแล้วก็พบความจริงอย่างที่ผมตั้งสมมุติฐานไว้ครับ พบว่าในอดีตประเทศที่ได้แชมป์ส่งออกข้าวโลกคือ ประเทศพม่าส่งออกข้าวเป็นลำดับ ๑ มาจนกระทั่งถึงปี ๒๕๐๓ ส่งปีละ ๑๐-๑๙ ล้านตัน จากนั้นพอมายปี ๒๕๐๔ เหลือ ๑,๕๙๐,๐๐๐ ตันลดจาก ๑๙ ล้านตันเหลือ ๑,๐๐๐,๐๐๐ กว่าตัน เหตุผลประการหนึ่ง เพราะรัฐบาลพม่าหันมาค้าข้าวเอง ปัจจุบันรัฐบาลพม่าเริ่มเปลี่ยนนโยบายหันมาให้เอกชนค้าข้าวในระบบค้าข้าวเสรี ปัจจุบันมีบริษัทค้าข้าวที่ประเทศพม่า ๓๙ บริษัท เดือนสิงหาคมที่ผ่านมารัฐบาลประเทศพม่าประกาศว่าเขาจะทวงแชมป์ส่งออกข้าวโลกคืน แต่ประเทศไทยนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ขณะที่รัฐบาลพม่ากำลังกลับหลังหันเดินไปข้างหน้า นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์กลับพาประเทศไทยถอยไปข้างหลังย้อนยุคกลับไปให้รัฐบาลค้าข้าวเอง นี้อย่างไรครับที่ทำให้ไม่ทุกคนถึงออกมาเตือนแม้แต่คนของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เองว่าที่สุุดประเทศไทยจะพังไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลเพราะนโยบายรับจำนำข้าวที่ผิดพลาด และจะพาประเทศไทยหายนะในที่สุด พวกกระผมจึงไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเจ้าของนโยบายรับจำนำข้าวตัวจริงเสียงจริง

สุดท้าย เรื่องความล้มเหลวในการจัดการกับการทุจริต นายกรัฐมนตรีก็เข้าไปมีส่วนร่วมกระทำ ความผิดกฎหมายด้วย โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตเงินเยียวยาน้ำท่วม ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งงบประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทฝ่ายค้านเคยท้วงติงอย่างหนักในสภาว่าอย่าจัดเป็นงบกลาง ขอให้ทำเป็นงบปกติเพราะถ้าเป็นงบกลางมันตรวจสอบไม่ได้ แคล้งง่าย ใช้ง่าย แต่ไม่มีใครรู้เอาไปทำอะไรอย่างไร แต่ นายกรัฐมนตรียืนยันว่าจะใช้เงินนี้อย่างโปร่งใส พฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้ก็คือว่า ๑. นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์สร้างภาพด้วยการเปิดงานรณรงค์ต่อต้าน การทุจริตที่เว็ลด์ เทรต เซนเตอร์ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ แล้วก็ประกาศว่าจะจัดการกับการทุจริต แต่ปรากฏว่าหลังจากนั้นไม่กี่วัน ๔ กันยายน ๒๕๕๕ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์นั่งหัวโต๊ะที่ ครม. ย้ายเลขาธิการ ป.ป.ท. ไปเป็นรองปลัดกระทรวงยุติธรรม ทำไมย้ายไปเป็นรองปลัดกระทรวงยุติธรรม ออกมาช่วยกันแก้ตัวว่าเพราะตำแหน่งใหญ่ขึ้น แต่ความจริงคนเขารู้กันทั้งประเทศว่าเพราะเลขาธิการ ป.ป.ท. กำลังชุดคู่ทุจริต ๓ เรื่อง ๑. ไซฟ่อนเงิน ๒. นำเข้ารถหรูเกี่ยวข้องกับเจ๊ไหนด ๓. ทุจริตเงินน้ำท่วม ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ไหนด นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์บอกว่าจะปราบทุจริต ก็ เลขาธิการ ป.ป.ท. เขากำลังจัดการกับการทุจริตอยู่แล้วไปย้ายเขาทำไม หรือเพราะมันเกี่ยวข้องกับวงค์ว่านว่าน เครือที่กำลังมีปัญหากับการถูกชุดคู่นี้คือตัวอย่างที่ชัดเจนว่านายกรัฐมนตรีไม่ได้เอาจริงกับเรื่องการจัดการ ทุจริต แต่สร้างภาพปราบทุจริต แต่เบื้องลึกกลับตรงกันข้าม ตัวอย่างสุดท้ายที่ชัดเจน การที่นายกรัฐมนตรีไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ช. และเป็นที่มาที่พวกผมยื่นถอดถอนนี้แหละครับกฎหมายบังคับไว้ครับว่า

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องทำหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางและวิธีคิดราคากลางเปิดเผยไว้ในเว็บไซต์ของทุกหน่วยงานที่มีการจัดซื้อจัดจ้าง และเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลางด้วยและต้องรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่อย่างเดียวกันต้องสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการอย่างนี้ให้เสร็จภายใน ๑๘๐ วัน แต่ปรากฏว่าเข้า ครม. ไป ๒ ครั้ง นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ไม่ยอมให้ความเห็นชอบ จนในที่สุดเป็นที่มาที่พวกผมต้องยื่นถอดถอนนายกรัฐมนตรี เพราะกระทำผิดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาตรา ๑๐๓/๗ และมาตรา ๑๐๓/๘ นายกรัฐมนตรีก็ต้องไปชี้แจงกันในป.ป.ช. ก็แล้วกัน ผมไม่อธิบายซ้ำให้ยืดยาว แต่ตรงนี้แหละครับท่านนายกรัฐมนตรีที่เป็นที่มาของการทุจริตงบประมาณท่วมมหาพาร เพราะจนวันนี้รัฐบาลยังไม่ได้สั่งให้เปิดเผยราคากลาง และกำหนดวิธีคำนวณราคากลางไว้ในเว็บไซต์การจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ จึงเป็นที่มาของการทุจริตงบประมาณมหาศาลในเรื่องราคากลาง แต่ตรงนี้ที่เป็นที่มาที่เราเล่าลือกันว่าโครงการ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่พวกผมขอข้อมูลในสภาแล้วอัดเอื้อนไม่ยอมให้ ทะเลาะกันแทบตายในสภา นี่ สุดท้ายเอาไปเร่งขายหักหัวคิว ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ครับแล้วผมมีหลักฐาน ๒-๓ อัน แล้วเป็นที่มาของการทุจริตงบประมาณท่วม ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้จึงเป็นประเด็นที่พวกผมต้องยื่นถอดถอนนายกรัฐมนตรีและอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีเป็นข้อที่ ๓

สุดท้าย แผนบันได ๕ ขั้น แผนบันได ๕ ขั้นที่คนของท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวหาว่าเป็นแผนล้มรัฐบาลของฝ่ายค้าน ความจริงผมกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีเลยครับบันได ๕ ขั้นล้มรัฐบาลไม่ได้หรอกครับ ถ้ารัฐบาลนี้จะล้มก็ต้องล้มเพราะพฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีเอง ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ประสงค์จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไปท่านต้องยุติพฤติกรรมอันเป็นเหตุแห่งความเสื่อม มีอยู่ด้วยกัน ๕ ประการ ประการที่ ๑ การทุจริต กระทำผิดกฎหมาย ปลอมปละละเลยให้มีการทุจริต ประการที่ ๒ วุฒิสภาความเป็นนายกรัฐมนตรีในระบบรัฐสภา นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ต้องปฏิบัติตนเป็นผู้นำทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัยแต่ ๑ ปี ๓ เดือนที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีไม่ได้แสดงความเป็นผู้มีวิวัฒนาการนายกรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตยให้เห็นเป็นประจักษ์ ๓ สมัยประชุมนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์มาปรากฏตัวอยู่ในสภาน้อยมาก ผมเห็นนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์มาอยู่ในสภาตั้งแต่ต้นจนจบวันเดียว วันที่นายกรัฐมนตรีมาขอเสียงจากสภาให้ช่วยลงคะแนนให้เป็นนายกรัฐมนตรีหลังจากนั้นนายกรัฐมนตรีก็เล็งสภามาตลอด พวกเราทั้ง ส.ส.รัฐบาล ส.ส.ฝ่ายค้านเป็นตัวแทนประชาชนนั่งอยู่ในสภาตั้งกระทู้ถามหัวหน้าฝ่ายบริหารคือนายกรัฐมนตรีแทนประชาชน ๓ สมัยประชุมพวกเราตั้งกระทู้ถามสดนายกรัฐมนตรี ๗๔ กระทู้ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร มาตอบกระทู้ถามสดด้วยตัวเองแค่ ๒ กระทู้ ถ้านายกรัฐมนตรีในระบบรัฐสภาไม่มาสภาแล้วผู้แทนประชาชนจะเอาปัญหาของประชาชนไปบอกนายกรัฐมนตรีได้ที่ไหนครับ ๒-๓ วันที่ผ่านมานายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์บอกกับผู้ชุมนุมบอกว่าอยากให้เอากองเมืองเข้ามาเล่นกันในสภา ผมเห็นด้วยครับ แล้วเป็นครั้งแรกที่ผมได้ยินนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์พูด แต่พอที่นายกรัฐมนตรีต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเช่น ต้องแถลงผลงานต่อสภาเมื่อบริหารราชการแผ่นดินครบปี ซึ่งครบมาตั้งแต่เดือนสิงหาคม นายกรัฐมนตรีพิมพ์ผลงานเสร็จแทนที่นายกรัฐมนตรีจะเอามาแจกในสภากลับเอาไปแจกนอกสภาก่อน นายกรัฐมนตรี คนของนายกรัฐมนตรีกล่าวหาผู้ชุมนุมว่าแซ่แซ่

ประเทศแต่นายกรัฐมนตรีลี้มไปว่า ๑ ปี ๓ เดือน ท่านนายกรัฐมนตรีกำลังแข่งแข่งสภา นายกรัฐมนตรีต้องละเหตุแห่งความเสื่อมด้วยการแข่งแข่งความไม่มีวุฒิภาวะนายกรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตย ระบบรัฐสภาไว้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ประการที่ ๓ นายกรัฐมนตรีต้องเลิกพฤติกรรมบริหารราชการแผ่นดินแบบลอยตัว หนีปัญหา หนีความรับผิดชอบ ต้องไม่พูดอย่างทำอย่างและที่สำคัญต้องรักษาคำพูดและคำมั่นสัญญาที่นายกรัฐมนตรีให้ไว้กับประชาชน นายกรัฐมนตรีให้คำมั่นสัญญาไว้กับสภาอีกครั้งว่าจะแก้ไขไม่แก้แค้น นายกรัฐมนตรีต้องไม่ปล่อยให้แก้ไขไม่แก้แค้นเป็นแค่วาทกรรมสร้างภาพวันรับตำแหน่ง เพราะไม่เช่นนั้นประเทศจะไม่มีวันสงบ ถ้านายกรัฐมนตรีแสดงตนเป็นผู้บังคับบัญชาของกำลังแห่งความแค้นประเทศจะลุกเป็นไฟ แล้วไม่มีใครเขายอมให้แก้แค้นโดยไม่แก้ไขอยู่ฝ่ายเดียวสิ่งที่ผมต้องการกราบเรียนกับท่านนายกรัฐมนตรีก็คือถ้านายกรัฐมนตรีไม่รักษาคำพูดในเรื่องนี้เมื่อถึงวันนั้นไม่ใช่แค่ประเทศจะอยู่ไม่ได้ ตัวนายกรัฐมนตรีก็จะอยู่ไม่ได้ด้วย ประการที่ ๔ นายกรัฐมนตรีต้องไม่ปล่อยให้ผู้มีอำนาจเหนือตน เหนือรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายลักลอบเข้ามาล้วงลูกควบคุมกำกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยมิชอบไม่ว่าจะโดยอ้างเหตุทางนโยบาย การแต่งตั้งโยกย้ายบุคคลทั้งในคณะรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรต่าง ๆ จนเห็นประเทศเป็นบริษัท หากปล่อยให้ทำอย่างนี้ต่อไปไม่ใช่แค่ตัวนายกรัฐมนตรีจะยิ่งตกต่ำ สถาบันนายกรัฐมนตรีประเทศไทยก็จะพลอยตกต่ำไปด้วย ประการที่ ๕ ท่านนายกรัฐมนตรีต้องก้าวให้พ้นผลประโยชน์ของตนเองและคนในครอบครัว ต้องเอาอำนาจที่ประชาชนมอบให้ไปรับใช้คนไทยทุกคนไม่ใช่รับใช้คนคนเดียว และถ้านายกรัฐมนตรียังดิ่งตันเดินหน้าในเรื่องนี้ต่อไปขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับทราบครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีกำลังเดินถอยหลังและกำลังจะพาประเทศก้าวไปสู่วิกฤติรอบใหม่ในที่สุด

ที่ประชุมลงมติว่าจะไม่ไว้วางใจหรือไว้วางใจคุณยังลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เห็นด้วย ๑๕๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๐๘ ท่าน งดออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๙ ท่าน มติการลงคะแนนไม่ไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งคือต้องมีมากกว่า ๒๔๗ ท่าน แต่นี่เสียงไม่ไว้วางใจมี ๑๕๙ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

การลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรี เห็นด้วย ๑๕๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๘๗ ท่าน มติที่ประชุมที่ไม่ไว้วางใจมี ๑๕๗ คะแนนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ถือว่าที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

การลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มติเห็นด้วย ๑๖๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๘๔ ท่าน งดออกเสียง ๒๕ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑๑ ท่าน คะแนนไม่ไว้วางใจไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ถือว่าที่ประชุมไว้วางใจ

การลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย มติเห็นด้วย ๑๘๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๘๔ ท่าน งดออกเสียง ๕ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑๐ ท่าน ถือว่าคะแนนไม่ไว้วางใจไม่ถึงกึ่งหนึ่ง สรุปที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

๕.๔๑ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔๑ รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ สภาผู้แทนราษฎร ประชุมครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๖ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๖ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ประชุม ๒๖ และ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

มติที่ประชุม ที่ประชุมลงมติไว้วางใจ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) ได้ดำเนินการตามระเบียบวาระพิจารณา เรื่องด่วน ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ จำนวน ๑๔๖ ท่าน เป็นผู้เสนอ และ ญัตติอีก ๑ ญัตติ คือญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ จำนวน ๑๔๖ ท่าน เป็นผู้เสนอ ประธานสภาพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกันครับ จึงให้รวมพิจารณาร่วมกัน

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ทำหน้าที่เสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้ง ๒ ญัตติ ดังนี้

(๑) ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี มีเนื้อหาของญัตติ ดังนี้

“ทั้งนี้เนื่องจากนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ภูมิปัญญา ไร้ความสามารถ ไร้คุณธรรม จริยธรรม ไร้ภาวะผู้นำ ไร้สำนึก ไร้ความรับผิดชอบทั้งต่อสภาและต่อประชาชน ลอยตัวหนีปัญหา เลี่ยงปฏิบัติ พูดอย่างทำอย่าง ปากว่าตาขยิบ ชอบแอบอ้างประชาธิปไตย กระทำการอันไม่บังควร สมรู้ร่วมคิดกับพวกพ้อง ทำลาย ช่มชู้ ก้าวก้าว สถาบันหลักในระบอบประชาธิปไตย ทั้งสถาบันนิติบัญญัติ ตุลาการ และองค์กรอิสระ มุ่งแก้ปัญหาของบุคคลในครอบครัวมากกว่าปัญหาประชาชน

ทั้งมีพฤติกรรมฉ้อฉล ททุจริต ปลอ่ยปละละเลยให้มีการทุจริต จงใจปกปิดข้อมูลเพื่อปิดบังการทุจริตและความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดิน ส่งเสริม ปกป้องการฉ้อราษฎร์บังหลวงและการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเอง ความร่ำรวยของครอบครัวและวงศ์วานวานเครือ ขณะทีประชาชนกลับจนลง ได้รับความเดือดร้อนแสนสาหัส นโยบายรณรงค์ต่อต้านการทุจริตเป็นแค่เพียง “ละครปาที” ไม่มีผลปฏิบัติจริง จนยุคนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กลายเป็นยุคที่การคอร์รัปชันแบ่งบานที่สุดยุคหนึ่งในประวัติศาสตร์ โดยที่นายกรัฐมนตรีไม่ได้แยะ ใส่ใจ จัดการ ตามอำนาจหน้าที่แต่อย่างใด

อีกทั้ง นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ยังกระทำผิดกฎหมายซ้ำซาก วางแผนใช้อำนาจออกกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์โดยมิชอบ อันเป็นการทุจริตรูปแบบใหม่ที่ซับซ้อน แอบยล ตลอดจนจนการใช้อำนาจรัฐบังคับใช้กฎหมายโดยมิชอบ เพื่อทำลายฝ่ายเห็นต่างทางการเมือง ปลอ่ยให้บุคคลให้ครอบครัว

“กตปุม” “สังการ” ตามอำเภอใจในทุกรูปแบบ จนประเทศไทยเสมือนมีนายกรัฐมนตรีหลายคน วนเวียนหาประโยชน์ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตลอด ๒ ปีที่ผ่านมา

ภายใต้การปกครองของระบอบการใช้อำนาจบาตรใหญ่ที่อาศัยแต่ความมีเสียงข้างมากจากวันเลือกตั้งเป็นข้ออ้างกลบเสียงฝ่ายอื่น และเสียงประชาชนเพื่อใช้อำนาจนั้นตามใจตนแต่เพียงฝ่ายเดียว การบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ส่งผลให้สังคมไทยเกิดความไร้ความแตกแยกครั้งใหญ่อย่างไม่เคยปรากฏ นายกรัฐมนตรีและครอบครัวกลายเป็นผู้สร้างปัญหาและเป็นตัวปัญหาของประเทศ การทุจริตแพร่กระจายไปทุกหย่อมหญ้า กระทั่งระบบคุณธรรม จริยธรรม หลักนิติธรรม ค่านิยมแห่งความถูกต้องดีงามของสังคมไทย การเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ความไร้ประสิทธิภาพและความบกพร่องล้มเหลว ผิดพลาดของนโยบายและการบริหารราชการแผ่นดินได้ทำให้ประเทศเสียหายตกต่ำอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน นำความทุกข์ยาก เดือดร้อนมาสู่คนไทยทั้งแผ่นดิน หากปล่อยให้ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีมีแต่จะพาประเทศไปสู่ความวิบัติ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จึงไม่ควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป และเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๘ พวกกระผมขอเสนอชื่อนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไป”

๒. ผู้ตัดใจขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล มีเนื้อหาผู้ตัดใจ ดังนี้

“พวกข้าพเจ้าผู้มีรายนามท้ายญัตตินี้ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอผู้ตัดใจขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๙ โดยมีรัฐมนตรีที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคือนายจากรุงฯ เรื่องสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยพวกข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ มาด้วยแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากรัฐมนตรีดังกล่าว ได้มีพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ลุแก่อำนาจ ขาดคุณธรรม จริยธรรม เล่นพรรค เล่นพวก เลิกปฏิบัติ มุ่งสนองผลประโยชน์ส่วนตน พวกพ้อง และผลประโยชน์ทางการเมืองมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวมที่แท้จริงของประชาชน มีพฤติกรรมทุจริต จงใจกระทำผิดกฎหมาย หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ และประชาชนไม่มีที่สิ้นสุด จึงไม่ควรดำรงตำแหน่งต่อไป”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร นำเสนอการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ดังนี้

“สำหรับการอภิปรายในครั้งนี้ เป็นการอภิปรายซึ่งกำลังเกิดขึ้นในภาวะความไม่ปกติของบ้านเมือง ผมเชื่อว่าพวกเราทุกคนที่นั่งอยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ ถ้าเราไม่หลอกตัวเองนะครับ เราคงทราบดีว่าพี่น้องประชาชนกำลังมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น ทำให้การทำหน้าที่ของพวกเราในครั้งนี้ว่าไปแล้วอาจจะได้รับความสนใจจากประชาชนน้อยกว่าปกติ หรือถึงขั้นที่ว่ามีประชาชนส่วนหนึ่งไม่

คาดหวังอะไรกับการทำงานตรงนี้ไปเสียแล้ว กระผมกราบเรียนท่านประธานครับพวกกระผมก็ยังมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการทำหน้าที่ตรงนี้อย่างเต็มที่ และจากนี้ไปพวกกระผมก็จะชี้ให้เห็นว่าวิกฤติของประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งกำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้มาจากประเด็นหลักประเด็นเดียว คือปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาการโกงกิน เอื้อประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัว และพวกพ้องของผู้มีอำนาจ และการใช้อำนาจที่ไม่ชอบบิตเป็น เจตนาธรรมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่เจตนาธรรมณ์ของ กฎหมายรัฐธรรมนูญประสงค์จะให้มีการตรวจสอบถ่วงดุลและการมีส่วนร่วมของประชาชน และ ศูนย์กลางของปัญหา อย่างน้อยที่สุดในบรรดาบุคคลในประเทศคือตัวนายกรัฐมนตรี ที่ทำให้การบริหาร ราชการแผ่นดินตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ ผมจะเริ่มต้นเพื่อที่จะชี้ว่าปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน พวกเราไม่ปฏิเสธ ครับ มีทุกยุคทุกสมัยแต่ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยในขณะนี้ได้เข้ามาสู่ระดับที่เป็นอันตราย อย่างยิ่งต่อประเทศชาติบ้านเมือง ผมไม่ได้พูดถึงเฉพาะการประเมินขององค์กรภายในประเทศที่เขาต้องสัมผัส อยู่กับปัญหานี้โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือภาคธุรกิจ หอการค้าไทยนี้ละครับ เขาจะเป็นคนสำรวจว่าสภาพ ความรุนแรงของการทุจริตคอร์รัปชันในแต่ละปีนั้นเป็นอย่างไร ไม่มาถามความเห็น ไม่มาถามความรู้สึก แต่ ถามประสพการณ์ตรงว่าการทุจริตคอร์รัปชันขณะนี้เข้าสู่ขั้นไหนแล้ว โดยสอบถามจากประสพการณ์ ผู้ประกอบการนั่นเองครับว่าเขาจำเป็นต้องจ่ายเงินเป็นสินบน จ่ายเงินใต้โต๊ะ หรือเสียผลประโยชน์อื่นใด เพื่อให้เขาสามารถดำเนินการในการประกอบการหรือในการทำงานกับภาครัฐได้ เป็นที่ชัดเจนครับว่ามาถึงวันนี้ ตัวเลขการทุจริตคอร์รัปชันซึ่งสมัยก่อนพูดกันว่าร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ หรือหนักสุดเคยพูดกันไปถึงร้อยละ ๒๐ วันนี้หอการค้าไทยจะพูดว่าเข้าไปสู่ตัวเลขระดับร้อยละ ๓๐ ร้อยละ ๔๐ มีการประเมินจากทางหอการค้าครับ ว่าวันนี้ตัวเลขของการทุจริตคอร์รัปชันนั้นทำให้เราสูญเสียเงินโดยประมาณ ๒๓๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี คำนวณ จากเปอร์เซ็นต์การทุจริตและจำนวนเงินที่มีการลงทุนทั้งในส่วนของราชการ ทั้งในส่วนของรัฐวิสาหกิจ ตัวเลข นี้เป็นตัวเลขนมหาศาลครับ มันเท่ากับโครงการปรับปรุงรถไฟรางคู่ทั้งประเทศ มันเท่ากับการสร้างรถไฟฟ้ ๔ สายที่กำลังมีการดำเนินการอยู่ในขณะนี้ จะเป็นส่วนต่อขยายบีทีเอส (BTS) จะเป็นสายสีฟ้าหรือสีน้ำเงินนะ ครับ หรือสายสีม่วง แล้วก็อีก ๑ สาย มันเป็นตัวเลขงบประมาณที่สามารถใช้เพิ่มพื้นที่ชลประทานในประเทศนี้ ได้เกือบเท่าตัว มันเป็นตัวเลขของเงินที่สามารถจ้างครูได้อีกประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คนครับ สภาพความ รุนแรงและจำนวนเงินที่สูญเสียมหาศาลจากการทุจริตคอร์รัปชันอย่างนี้คือที่มาของวิกฤติศรัทธาที่กำลังเกิดขึ้น แต่ที่มันเลวร้ายไปกว่าตัวเลข ไปกว่าการสูญเสียโอกาสของพี่น้องประชาชนที่จะได้รับสิ่งเหล่านี้ในแง่ของการ พัฒนาไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตามก็คือปัญหานี้ได้ทำลายระบบคุณธรรมและรัฐบาลโดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีที่ ปล่อยปละละเลยและมีส่วนสำคัญในกระบวนการนี้กำลังเป็นผู้ทำลายระบบนิติรัฐ นิติธรรม ฟังพอใจกับการที่ ประเทศจมอยู่กับสภาพเช่นนี้เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจและเพื่อประโยชน์ทางการเมืองสิ่งเหล่านี้ละครับ คือสิ่งที่ เป็นมาของการต่อต้านจากประชาชน ปราบกฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมาที่มีประชาชนเรือนล้านคน ออกมาสู่ท้องถนน ผมยืนยันเลยครับไม่ใช่การแสดงออกเพื่อสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ใช่การแสดงออกที่ บอกว่าคนนั้นคนนี้ถูกคนนั้นคนนั้นผิด แต่เป็นการแสดงออกว่าไม่ยอมรับการกระทำที่เป็นการทุจริตคอร์รัปชัน

และการใช้อำนาจที่ไม่ชอบ ใครก็ตาม พรรคไหนก็ตาม สีไหนก็ตาม และปรากฏการณ์นี้บวกรกับการที่ นายกรัฐมนตรีเพิกเฉยกับการประกาศของผู้คนในฝ่ายรัฐบาล รวมทั้งท่านประธานด้วยว่าไม่ยอมรับอำนาจของ ศาลคือศาลรัฐธรรมนูญ และความพยายามก่อนหน้านี้ที่จะออกกฎหมายนิรโทษกรรมลบล้างอำนาจของศาลที่ พิพากษาในคดีทุจริตคอร์รัปชัน คือที่มาของวิกฤตศรัทธาที่กำลังลุกลามไปสู่การประท้วงในรูปแบบต่าง ๆ ใน ปัจจุบัน ถ้าเราปล่อยสถานะเช่นนี้ต่อไปครับ ที่ทุกคนเริ่มบอกว่าแม้แต่รัฐบาลเองยังไม่ยอมรับอำนาจศาล ไม่ ยอมรับกฎหมายรัฐธรรมนูญ สถานะความไร้ระเบียบ ไร้กฎหมาย บ้านเมืองที่ไม่มีชื่อมีแปรงก็จะนำไปสู่สถานะที่ รัฐล้มเหลวครับ และความเดือดร้อนทั้งหลายก็จะตกอยู่กับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศทั้งที่พี่น้องประชาชน ไม่ได้มีส่วนในการที่จะก่อปัญหานี้ขึ้น คณะเนนเสียงทุกคณะเนนเสียงเขาจะลงให้กับพรรคการเมืองใดก็ตาม ผมไม่ เชื่อว่ามีคณะเนนเสียงไหนลงให้เพื่อมาเป็นใบอนุญาตในการทุจริตคอร์รัปชัน ปล้นชาติ ปล้นแผ่นดิน ไม่มีคณะ เนนเสียงไหนที่เป็นใบอนุญาตให้รัฐบาลดำเนินการในลักษณะของการข่มขู่ คุกคาม ปิดปากผู้ที่เห็นแตกต่างนี้คือ ประเด็นของการอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้ ที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบและตอบคำถาม ผม อยากจะกราบเรียนครับว่า วันนี้พวกกระผมจะลำดับให้เห็นว่าที่นายกรัฐมนตรีเป็นศูนย์กลางของปัญหาการ ทุจริตคอร์รัปชันและการใช้อำนาจที่ไม่ชอบทำอย่างเป็นระบบครบทุกขั้นตอน บูรณาการต้นน้ำ กลางน้ำ ปลาย น้ำ ตั้งแต่ยอดเขาจนสู่พื้นที่ทับซ้อนทางทะเล มีผลประโยชน์แอบแฝง มีการทุจริต มีการใช้อำนาจที่ไม่ชอบและ การกระทำทั้งหลายมักจะอ้างความเป็นรัฐบาลที่ได้รับเสียงข้างมากในการเลือกตั้งอ้างความเดือดร้อนของ ประชาชน และหลายครั้งมีพฤติกรรมในลักษณะจับประเทศเป็นตัวประกัน จับประชาชนเป็นตัวประกันการ ทุจริตคอร์รัปชันที่พวกกระผมจะได้อภิปรายต่อไปมีหลายรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่การปล่อย ปละละเลยให้บุคคลในกลไกของรัฐทำการทุจริตคอร์รัปชันหลายกรณีเอื้อพวกเอื้อพ้องครับ ตั้งแต่ผู้สนับสนุน ทางการเมืองหรือแกนนำมวลชนฝ่ายตนเองอย่างนี้เป็นต้น แต่ที่สำคัญก็คือว่าในทุกขั้นตอนที่ประเทศนี้ พยายามวางกลไกในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน วันนี้พฤติกรรมของรัฐบาลนี้ภายใต้การนำของ นายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ดำเนินการในการทำลายกลไกเหล่านั้นการทุจริตจึงมีตั้งแต่ ๑. การ ทุจริตในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง ๒. การทุจริตในเชิงนโยบาย ๓. การทุจริตที่กำลังมีการดำเนินการ เติริยมการโดยการเลี่ยงระบบงบประมาณ ๔. การทุจริตที่มีการวางแผน โดยการทำลายกลไกการตรวจสอบ การทุจริตคอร์รัปชันทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นป.ช. ป.ป.ท. ไปจนถึงกระบวนการยุติธรรม และ ๕. คือการ ดำเนินการในการที่จะตรากฎหมายเพื่อเอื้อให้มีการทุจริตคอร์รัปชันมากยิ่งขึ้น

กระผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าที่จริงแล้ว กระผมเสียตายนานที่นายกรัฐมนตรีมีโอกา สดียิ่งใน ๒ ปีที่ผ่านมา หลังจากการเลือกตั้งที่ตัวกระผมเองโดยส่วนตัวหวังว่าจะทำให้ประเทศคืนสู่ความสงบสุข แม้ไม่เห็นด้วยกับท่านในนโยบายหลายเรื่องก็ถือว่าเป็นสิทธิ เป็นความชอบธรรมของท่านที่จะดำเนินนโยบาย ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่ประชาชน ความจริงนโยบายเหล่านั้นวันนี้หลายเรื่องล้มเหลวครับแต่เพราะเวลาที่ จำกัดพวกกระผมจึงจะต้องมาเน้นในเรื่องการอภิปรายการทุจริตคอร์รัปชันไม่มีเวลามาโต้เถียง เรื่องสถานะ เศรษฐกิจ เรื่องความยากลำบากของพี่น้องประชาชน เพราะผมเห็นว่าจะเป็นเรื่องเสียเวลา เพราะพี่น้อง

ประชาชนรู้้อยู่แก่ใจว่าตัวเองเดือดร้อนจากภาวะความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดินหรือไม่ ให้ประชาชนเขาตัดสินใจเอง ไม่ต้องมาเถียงกันว่าเขาไปตลาดแล้วของแพงไหม ให้ประชาชนเขาตัดสินใจว่าในภาวะปัจจุบันที่ท่านบอกเศรษฐกิจดี คนอื่นบอกเศรษฐกิจไม่ดี กำลังซื้อเขาเป็นอย่างไร ภาวะหนี้สินเขาเป็นอย่างไร ให้ตัวเลขทางการเองหรือตัวเลขขององค์กรที่น่าเชื่อถือบ่งบอกเองว่า ท่านกำลังสะสมหนี้ให้กับประเทศหรือไม่ นั่นคือความเสียโอกาส จากความล้มเหลว แต่เสียโอกาสที่ยิ่งใหญ่กว่าคือการทุจริตที่กำลังทำให้ประเทศเข้าสู่วิกฤติที่รุนแรงสุ่มเสี่ยงต่อการก้าวสู่การเป็นภาวะรัฐที่ล้มเหลว *ข้อแรก* การทุจริตในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง และนี่เป็นตัวอย่างที่ดีครับ ว่าการทุจริตและทำผิดกฎหมายที่เกิดขึ้น เรื่องของการทุจริตเรื่องน้ำเป็นตัวสะท้อนวิธีคิด วิธีทำงานของรัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรได้เป็นอย่างดี เริ่มต้นเอาความเดือดร้อนของประชาชนมาบังหน้า เอาปัญหาความล้มเหลวในการจัดการการบริหารน้ำ เมื่อปี ๒๕๕๔ ซึ่งทำให้เกิดความเดือดร้อนไปทั่วประเทศมาเป็นข้ออ้างในการบริหารจัดการระบบจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับเรื่องน้ำที่นำไปสู่การทุจริต แต่ไม่ได้นำไปสู่แก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เอามาอ้างเอามาบังหน้าหลังจากเวลา ๒ ปีผ่านไป น้ำท่วมรัฐบาลก็มาขอขอสภาแห่งนี้ในระบบงบประมาณ ตั้งงบประมาณที่ไม่มีรายละเอียด ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท บวกกับงบกลางอีกหลายหมื่นล้านบาทของรัฐบาล สัญญากับภาคีเครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชันว่าจะเข้ามาตรวจสอบได้ สุดท้ายไม่แม้แต่ให้ข้อมูลเขาที่จะตรวจสอบ จนเกิดการทุจริตอย่างกว้างขวาง แล้วก็เห็นหน้ารวบรวมนบรรดาโครงการที่เกี่ยวกับน้ำเข้าสู่กระบวนการ โดยเริ่มต้นจากการตราพระราชกำหนดให้รัฐบาลกู้เงิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อมาบริหารจัดการเรื่องน้ำ การออกพระราชกำหนดหมายความว่าเป็นเรื่องที่มีความเร่งด่วนฉุกเฉิน พวกกระผมเห็นตั้งแต่ต้นว่าเจตนาของรัฐบาลที่ออก พ.ร.ก. ฉบับนั้น ที่จริงไม่ใช่เพื่อจะให้การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ แต่เป็นการเลี่ยงกระบวนการของการตรวจสอบและเราไม่เชื่อว่ารัฐบาลสามารถที่จะใช้เงิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท อย่างเร่งด่วนได้ตามที่อ้างเป็นเหตุผลในพระราชกำหนด พวกกระผมจึงได้ไปยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า พ.ร.ก. ที่ท่านตราขึ้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ว่าเร่งด่วนฉุกเฉิน วันนั้นนายกรัฐมนตรีไปบอกกับศาลว่ามันเร่งด่วนฉุกเฉิน เพราะท่านจะต้องใช้เงินภายใน ๖ เดือน ก่อนฝนจะตกปี ๒๕๕๕ พวกกระผมไม่เชื่อครับ บังเอิญศาลรัฐธรรมนูญเชื่อท่าน ตัดสินเป็นคุณกับท่านผมไม่เห็นวันนั้นท่านออกมาบอกว่าปฏิเสธอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ พวกผมไม่เห็นด้วยกับศาลผมก็ต้องยอมรับคำตัดสิน กฎหมายก็ออกมา กฎหมายออกมาเสร็จบรรดาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการบริหารน้ำ ซึ่งมีการศึกษามาก่อนหลายลุ่มน้ำ หลายพื้นที่ทั่วประเทศ แทนที่จะเข้าสู่กระบวนการงบประมาณ ซึ่งมีกลไกการตรวจสอบโดยลำดับและปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ให้ครบถ้วนสามารถเดินหน้าได้แม้จะไม่พร้อมกันทั้งหมดแต่ก็จะมีหลายโครงการซึ่งดำเนินการได้ลุล่วง เพื่อที่จะช่วยบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน แต่พอ พ.ร.ก. ออกมา ท่านเปลี่ยนกลไกตรงนี้หมดเลยครับ ทุกโครงการต้องมารวมอยู่ในเงินก้อนนี้ แล้วแทนที่จะเข้าสู่กระบวนการการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีตามปกติ ก็ใช้วิธีออกรูปแบบใหม่ เริ่มต้นจากใช้วิธีการที่บอกกับชาวโลกว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลหนูไม่รู้ ไม่รู้ต้องทำอะไรบ้างในโครงการนี้ ไปเชิญให้ต่างประเทศให้ผู้เชี่ยวชาญมาบอกว่าจะต้องทำโครงการ

อะไรเพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วม ดังนั้นเอกชนที่ไปรวมกลุ่มกันมีต่างชาติเป็นแกนก็จะเป็นคนมาบอกว่าจะทำอะไร แทนที่จะใช้การศึกษาในอดีตที่มีการทำกันมาโดยหน่วยราชการต่าง ๆ ว่าจะสามารถเดินหน้าโครงการไหน อย่างไรที่สำคัญที่สุด สุดท้ายเมื่อประกาศว่าใครจะเป็นกลุ่มที่เข้ามาจัดการในกลุ่มงานต่าง ๆ รัฐบาลก็มีเพียงแค่วางเงิน ต้องเชื่อเชื่อว่างานแต่ละกลุ่ม ๆ จะทำโครงการอะไร ใช้เงินเท่าไรแล้วซ้ำร้ายก็คือว่าไปยกอำนาจให้เขา ในการที่จะไปจัดทำโครงการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อสังคมในที่สุดศาลปกครองก็ชี้รับว่าทำเช่นนั้นไม่ได้ ผิดกฎหมาย ในที่สุดวันที่มีการประกาศเปิดซองมาก็พบว่าแต่ละกลุ่มที่เสนองานเข้ามาลดราคาจากวงเงินเป็นเพียงเศษเงินน้อยนิดแล้วจนถึงวันนี้ก็ไม่มีใครนีกออกมารับว่า ถ้ามี การเดินหน้าทำงานจริงจะตรวจสอบกันอย่างไรในเรื่องของต้นทุน แต่ว่าทำผิดตรงนี้ไม่พอครับ สุดท้ายนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานในที่ประชุม คณะรัฐมนตรีและหัวหน้ารัฐบาลทำผิดกฎหมายที่ตัวเองตรารขึ้น คือทำผิดกฎหมายกู้เงิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะกฎหมายฉบับนั้นระบุเอาไว้ชัดเจนว่า การกู้เงินเนื่องจากเป็นพระราชกำหนดตรารขึ้นโดยไม่ต้องมาผ่านการตรวจสอบของสภาตามปกติมีความจำเป็นเร่งด่วนเหมือนที่นายกรัฐมนตรีไปบอกศาลเอาไว้ว่าจะใช้เงิน ภายใน ๖ เดือน เขาจึงบอกว่าให้กู้ได้ไม่เกินวันที่ ๓๐ มิถุนายนที่ผ่านมา แต่เพราะไปทำระบบจัดซื้อจัดจ้างที่ พิสดารที่ได้กราบเรียนแล้วมันไม่เสร็จครับ ตัวโครงการต่าง ๆ ที่จะเห็นชอบมันไม่เสร็จ รัฐบาลใช้วิธีอะไรครับ ไปเปิดวงเงินไว้กับธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ตามกฎหมายเมื่อถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายนท่านไม่สามารถกู้เงินได้แล้ว เพราะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์สัญญาการกู้เงินจะบริบูรณ์นั้นต้องมีการส่งมอบสินทรัพย์ ทรัพย์สิน แต่คณะรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้มีการไปเบิกเงินหลัง วันที่ ๓๐ มิถุนายน กระผมกราบเรียนท่านประธานครับ พวกผมไม่คัดค้านการทำโครงการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วม แต่พูดตั้งแต่ต้นว่าถ้าท่านใช้วิธีออกเป็นงบประมาณทุกอย่างมันเดินไปได้หมดแล้ว แต่วันนี้ทั้ง ๆ ที่ท่านอ้างความเร่งด่วน ไม่อยากจะบอกว่าไปกล่าวเท็จต่อศาล เพราะเหตุการณ์ได้พิสูจน์แล้วว่าท่านไม่ได้ใช้เงินในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามที่ไปอ้างความจำเป็นเร่งด่วนในการตรากฎหมายนี้ สุดท้ายท่านทำผิดกฎหมายเสียเอง และถ้าเดินหน้าต่อก็จะทั้งผิดกฎหมายในเรื่องนี้ และกระผมมั่นใจด้วยว่าจะเปิดโอกาสให้มีการทุจริตคอร์รัปชันในการจัดซื้อจัดจ้างด้วยเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนมา นี้ตัวอย่างง่าย ๆ เรื่องเดียวครับ ที่ผมชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมตั้งแต่อ้างความเดือดร้อนของประชาชน พูดเท็จต่อศาล สุดท้ายทำผิดกฎหมายสุดท้ายเอื้อประโยชน์เกิดขึ้นจากเรื่องนี้ นี้กรณีที่ผมชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างเป็นอย่างไร

ข้อที่ ๒ ที่กระผมกราบเรียนว่าเอานโยบายออกแบบนโยบายมาเอื้อต่อการทุจริต นี่ก็เป็นเรื่องใหญ่เรื่องที่ ๒ ที่เกิดขึ้นคือการโกงในการจำนำข้าวเป็นโครงการ เรื่องข้าวเป็นเรื่องที่พวกกระผมก็ห่วงมาตั้งแต่วันแรกว่านอกจากจะเป็นนโยบายที่จะทำความเสียหายให้กับประเทศชาติโดยการเอาพี่น้องเกษตรกรชาวนามาบังหน้า จะทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันแบบครบวงจร แนวคิดมันผิดมาตั้งแต่ต้นครับ เราเคยถกเถียงกันตรงนี้พวกผมพูดตั้งแต่วันแรกว่าไม่ทราบใครเป็นผู้ไร้ภูมิปัญญาเกี่ยวข้องกับกลไกทางเศรษฐกิจจึงคิดนโยบายนี้ขึ้นมา ที่คิดว่าประเทศไทยจะสามารถไปบังคับราคาตลาดโลกได้ เรบอกตั้งแต่ต้นว่าเป็นไปไม่ได้ เรบอกตั้งแต่ต้นว่าโครงการนี้จะนำมาสู่ความเสียหายในแง่ขีดความสามารถการแข่งขันของข้าวไทย เรบอกตั้งแต่ต้นว่าจะ

ขาดทุนมหาศาล แต่ที่สำคัญมันไม่ใช่ขาดทุนเพื่อชวมนา มันขาดทุนเพื่อใครก็ไม่รู้อย่างน้อย ๆ ประมาณครึ่งหนึ่งของเงินที่มีการขาดทุน วันนี้ก็ไม่ต้องการมาเถียงละครับว่าตกลงมันขาดทุนเท่าไร แต่ยกเว้นรัฐบาลนะครับ ทุกคนเขาก็ประเมินว่าถึงวันนี้ขาดทุนไปแล้วประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หลักเดียวที่รัฐบาลใช้ที่บอกว่ายังไม่ได้ขาดทุนอย่างนี้คือบอกว่าถ้าข้าวยังไม่ขายยังไม่นับว่าขาดทุน แต่ท่านซื้อในราคาที่สูงกว่าตลาดร้อยละ ๔๐ ร้อยละ ๕๐ และข้าวกี่เสื่อมสภาพ ตัวเลขการสรุปในเรื่องของบัญชีต่าง ๆ ตัวเลขที่นักวิชาการประเมินมันสอดคล้องกันหมดครับ เหลือแต่รัฐบาลเท่านั้นที่จะยอมรับความจริงหรือไม่ ๔๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท จากตัวเลขของรัฐบาลเองเป็นผลประโยชน์ที่ไปถึงชวมนาคือราคาที่เขาได้รับสูงกว่าราคาตลาดรวมกันแล้วก็เพียงประมาณปีละ ๘๐,๐๐๐-๙๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ๒ ปีก็ไม่ถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ขาดทุน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เป็นอย่างที่พวกกระผมกราบเรียนมาตลอดว่าจะมีเงินครึ่งหนึ่งหรือกว่าครึ่งไปอยู่ในมือคนอื่น ไม่ใช่ชวมนาแล้วสุดท้ายปัญหานี้วันนี้ก็กลับมาเป็นวงจรถทำให้ชวมนาเดือดร้อนแล้ว เพราะมีชวมนาทั่วประเทศทุกภาคที่รอเงินจำนำข้าวมา ๗ เดือน ๘ เดือนแล้ว แต่รัฐบาลไม่สามารถที่จะบริหารให้เงินไปถึงมือของเขาได้ ใครจะรับผิดชอบกับการที่เขารอเงินนี้มา ๗ เดือน ๘ เดือน แต่มีความจำเป็นในการที่จะต้องไปกู้เงิน หลายคนก็ขึ้นกระบบเพื่อที่จะทำนาในฤดูต่อมา แล้ววันนี้ภาระหนักก็สะสม การส่งออกตกอันดับ เสียแชมป์ (Champ) ใครตรวจสอบเรื่องนี้ในที่สุดถ้าอยู่ในกลไกของรัฐก็ไม่ได้มีโอกาสในการทำหน้าที่ตรงไปตรงมาต่อไป แล้วสุดท้ายก็คือสำคัญที่สุดคือการทุจริตคอร์รัปชัน โกงชวมนาเรื่องน้ำหนัก เรื่องความชื้น เวียนข้าว สวมสิทธิ พูดข้าวแล้วข้าเล่าครับ เสียตายนายกรัฐมนตรีนี่ไม่มาฟังพวกเรา ผมเห็นเมื่อไรได้ประโยชน์ถึงอ้างว่ามีอะไรมาว่าที่สภา แต่หน้าที่ท่านในการมาตอบกระทู้ถามทุกสัปดาห์ท่านไม่มาครับ แล้วในบรรดานายกรัฐมนตรีนี่มีหน้าที่ในการตอบกระทู้ถามมีเฉพาะในตระกูลท่านที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ท่านจะยืมก็ได้ครับ แต่ถ้าท่านมาสภาท่านจะทราบชวมนาถูกโกงความชื้นถูกโกงน้ำหนักอย่างไร เวลาพวกผมพูดวันนี้ท่านก็ยืมไปครับ แต่ชวมนาเขาไม่ยอมออก วันนี้ท่านอาจจะยืมได้เพราะคนที่ได้ประโยชน์จากการทุจริตพรรคพวกท่านทั้งนั้น ท่านถึงยืม ผมจึงกราบเรียนว่าการทุจริตที่รุนแรงที่สุดคือการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการระบายข้าว การทุจริตที่รุนแรงที่สุดในกระบวนการของนโยบายโครงการรับจำนำข้าว คือขั้นตอนของการระบายข้าว ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจปีที่แล้ว วิธีการระบายข้าว วิธีที่ ๑ คือรัฐต่อรัฐ ได้มีการเปิดโปงให้เห็นว่ามันเป็นรัฐต่อรัฐหรือจีทูจี (G to G) ปลอมอย่างไร และผู้เกี่ยวข้องมีความใกล้ชิดกับผู้มีอำนาจในรัฐบาลเข้ามาได้ประโยชน์แสวงประโยชน์จากตรงนี้อย่างไรผมไม่เคยเห็นท่านนายกรัฐมนตรีดำเนินการใด ๆ ไม่ว่าจะ เป็นในฐานะหัวหน้ารัฐบาลหรือประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ การอภิปรายงบประมาณที่ผ่านมาที่มีการเปิดโปงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทุจริตการระบายข้าว วิธีที่ ๒ คือการเปิดประมูลให้เอกชนเข้ามา ซึ่งพบว่ามีการขายถูกเพื่อให้นักที่ซื้อไปขายต่อแพง นายกรัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติก็ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ วิธีที่ ๓ อ้างประชาชน อ้างคนจน คือการทำข้าวถุงท่านก็ทุจริตครับ ผมไม่ทราบเลยครับว่าถ้าปล่อยไปอย่างนี้จะทุจริตหากินจากอะไรอีก นี่อ้างคนจนนะครับ นี่เหลือวิธีระบายข้าวอีก ๒ วิธีถ้าท่านอยู่ต่อผมไม่รู้ว่าการบริจาคข้าวจะทุจริตไหม ผมไม่รู้จักวิธีไปทุจริตในตลาดซื้อขายล่วงหน้าได้ไหมจะได้ครบทั้ง ๕ วิธี ข้าวถุงที่อ้างว่าทำให้คนจนมีข้าวถูกใจ ข้าวธงฟ้า แต่ส่วนใหญ่

คือข่าวของ อคส. รัฐบาลอนุมัติไป ท่านนายกรัฐมนตรีอนุมัติทั้งในฐานะประธาน กขช. ไปจนถึงคณะรัฐมนตรีให้ทำถึง ๒.๕ ล้านต้น เบิกข่าวไปแล้วก็ประมาณ ๔๐ เปอร์เซนต์ แต่ข่าวหายไปไหนหมดครับ ที่ปรากฏอยู่ตามร้านถูกใจ ที่ปรากฏในโครงการรฟท.น้อยนะครับ เทียบกับข่าวที่มีการดำเนินการในโครงการนี้น้อยมาก แต่ที่ใหญ่ที่สุดที่หายไปคือข่าว อคส. เดียวจะได้เห็นว่ามันมีหลักฐานการเอาข่าวนี้ไปทำอะไร อย่างไร วันนี้ขานาก็เตือนร้อนแล้ววันนี้คิดได้ก็เพียงแต่บอกว่าน่าประหลาดใจไปลดราคาจำหน่ายเสียอีก แต่ที่พวกกระผมนำเสนอในสภา เรื่องการทุจริต เรื่องการรั่วไหล เรื่องความล้มเหลวทั้งหลาย ที่องค์กรต่าง ๆ เขาแนะนำมาตั้งแต่ ป.ป.ช. ไปจนถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ไม่มีการตอบสนองใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่สนใจความหายนะ ความวิบัติที่จะเกิดขึ้นกับประเทศโดยรวมเลยเพียงเพราะโครงการนี้มันสามารถเอื้อประโยชน์ให้มันทุจริตได้ทุกขั้นตอนหลายรูปแบบอย่างนั้นหรืออย่างไร

ข้อ ๓ รัฐบาลนี้หลังจากที่ได้ใช้ พ.ร.ก. กู้เงินเรื่องน้ำ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อที่จะไม่ใช้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างตามปกติก็เดินหน้าออก พ.ร.บ. กู้เงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มาทำโครงการคมนาคมพฤติกรรมเหมือนเดิมครับ ๑. อ้างประเทศ อ้างประชาชนว่าจำเป็นเหลือเกินที่ต้องใช้วิธีการนี้ มิฉะนั้นจะไม่สามารถลงทุนได้ซึ่งไม่จริง พวกกระผมก็เคยชี้ให้เห็นแล้วว่าเพดานหนี้สาธารณะในระบบงบประมาณ ๗ ปีข้างหน้า เพียงพอที่จะทำโครงการเหล่านี้พวกกระผมเคยชี้ให้เห็นว่า ไม่จริงหรอกที่โครงการใหญ่ ๆ ทำระบบงบประมาณไม่ได้ถ้าเป็นอย่างที่รัฐบาลพูดบ้านเมืองเราคงไม่มีโครงการใหญ่เกิดขึ้นในอดีตเลยสักโครงการครับ ไม่ว่าจะเป็น เชื้อเพลิง รถไฟฟ้า ทางด่วน ถนนหนทาง แต่ท่านต้องการทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อหลีกเลี่ยงกระบวนการของการตรวจสอบระบบงบประมาณ เฉพาะที่เอามาให้เราดู ซึ่งเป็นโอกาสสุดท้ายที่ ส.ส.หรือ ส.ว. ที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยจะได้ดูก่อนดำเนินโครงการตามกฎหมายฉบับนี้ ความผิดปกติเรื่องตัวเลขต่าง ๆ ซึ่งมีการไปปั่นไปแต่งไม่ว่าจะเป็นต้นทุนจนถึงความคุ้มค่าของโครงการต่าง ๆ มีการดำเนินการบิดเบือนทั้งสิ้น ซ้ำร้ายก็คือพฤติกรรมในการไม่พูดความจริงกับประชาชนก็เกิดขึ้นอีก เรื่องนี้บอกต้องรีบทำ เรื่องข่าวบอกถ้าไม่ทำอย่างนี้ขานาไม่ได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นเท็จทั้งนั้น แต่เรื่องนี้ก็ไปกล่าวเท็จถึงจังหวัดหนองคายว่าจะได้ขึ้นรถไฟความเร็วสูง ทั้ง ๆ ที่ในเอกสารที่มาชี้แจงกับพวกเราคนจังหวัดหนองคายจะมาขึ้นรถไฟความเร็วสูงต้องมาขึ้นที่โคราช แล้วที่นายกรัฐมนตรีเคยยืนยันขึ้นกล่าวในสภาแห่งนี้ว่าสุดท้ายอย่างไรไม่ต้องห่วงจะมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุจัดซื้อจัดจ้างจะใช้ เอาเข้าจริง ๆ กฎหมายก็จะไปอนุญาตให้ ในที่สุดท่านก็ไม่ใช้หรอกครับแล้ววันนี้ท่านก็ไปทำข้อตกลงกับประเทศจีนด้วยว่าให้เขามาทำรถไฟแต่มีเงื่อนไขในเรื่องการแลกเปลี่ยนกับการขายข้าว ท่านทำความเข้าใจในลักษณะนี้ โดยยืนยันไหมครับว่าการดำเนินการต่อไปในเรื่องของโครงการต่าง ๆ เหล่านี้จะเปิดประมูลแข่งขันกันตามปกติเพราะผู้แทนจากหลายประเทศเขาก็หวั่นไหวเรื่องนี้ ผมกราบเรียนว่าพฤติกรรมในการผลักดันกฎหมาย ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในที่สุดพวกกระผมก็ยืนยันว่าขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วการทุจริตก็ลามเข้ามาถึงในห้องประชุมแห่งนี้ด้วยการกดบัตรแทนกันอีกเพื่อให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่านี่อย่างไรครับ พฤติกรรมของการที่ทำให้เกิดการทุจริตทั้งระบบ

ข้อที่ ๔ ในขณะที่ท่านเดินหน้าแสวงหาผลประโยชน์จากโครงการต่าง ๆ ท่านก็พยายามหลีกเลี่ยงและบั่นทอนหรือฝ่าฝืนกลไกต่าง ๆ ที่มีไว้เพื่อตรวจสอบการทุจริต ปีที่แล้วพวกกระผมยื่นถอดถอนนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ยื่นถอดถอนในข้อหาที่ว่าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ป.ป.ช. ซึ่งบอกว่าท่านจะต้องเปิดเผยราคากลางในการประมูลงานต่าง ๆ ของรัฐ หลังจากที่พวกกระผมยื่นญัตติไม่ไว้วางใจและยื่นถอดถอนนี้ละครับท่านถึงเริ่มดำเนินการ ก็ต้องไปชี้แจงพิสูจน์เจตนาตนเองที่ ป.ป.ช. แต่กว่าจะออกเรื่องนี้มาโยกย้ายอยู่นานนับปี แต่วันนี้ที่พวกกระผมจะต้องอภิปรายก็คือว่า แม้จะออกกฎระเบียบตรงนี้เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ป.ป.ช. กลับปรากฏว่าหน่วยงานก็ไม่ทำตามอีก และหน่วยงานที่ไม่ทำตามคือหน่วยงานที่ใกล้ชิดที่สุดกับนายกรัฐมนตรี หันไปดูแลใกล้ชิดอื่นบ้าง ผมในฐานะผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเลยต้องไปทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหา ป.ป.ช. กับเขาด้วย บังเอิญไปเจอเอกสารในประวัติของคน ๆ หนึ่งที่เขาสัมครเป็น ป.ป.ช. แล้วผมสนใจคือเวลาที่ใครก็ตามมาสัมครเป็น ป.ป.ช. เขาต้องยื่นประวัติบอกอะไรต่อมิอะไรเยอะแยะไปหมดรวมทั้งว่าถ้าเขาอยู่ในราชการเขาเคยถูกสอบสวนไหม ปรากฏว่ารายนี้ในแฟ้มประวัติเขาก็ต้องรายงานตรงไปตรงมาว่าเขาถูกสอบสวน ที่น่าสนใจก็คือว่า ผมก็มาดูคำสั่งที่สอบเขาคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๔๕๘/๒๕๕๕ ที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน เขาถูกสอบสวนเพราะ ได้มีการพบปะพูดคุยกับบุคคลภายนอกและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตโครงการน้ำท่วม ซึ่งอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของทางราชการ ต่อมาบุคคลภายนอกให้ข่าวดังกล่าวกับสื่อมวลชน แล้วไปให้สัมภาษณ์ว่าการสุ่มตรวจโครงการค่าใช้จ่ายในการเยียวยาฟื้นฟูป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยอย่างบูรณาการพบความผิดปกติในทุกโครงการที่สุ่มตรวจ ทั้งที่ในระหว่างการดำเนินการตรวจสอบของสำนักงาน ป.ป.ท. รัฐบาลที่ต่อสู้อการทุจริตทำอย่างนี้หรือครับ คนเขาจะเป่านกหวีดเพื่อให้คนทราบว่ามีทุจริตต้องมาถูกดำเนินการสอบสวน อีกข้อที่น่าสนใจกว่านั้น บุคคลคนนี้ก็ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพราะได้มีหนังสือรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการทุจริตออกเอกสารสิทธิที่ดินในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตและฝั่งทะเลอันดามัน และกรณีการเลี้ยงภาชีนำเข้ารถยนต์ใหม่แล้วนำเสนอต่อนายกรัฐมนตรีผ่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรีโดยไม่ได้นำเสนอผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามระเบียบทางราชการ ผมสันนิษฐานว่าเขาไม่มั่นใจตัวรัฐมนตรีว่าถ้าเขารายงานไปแล้วจะดำเนินการอะไรหรือไม่ เขาถึงทำเรื่องถึงท่าน ทำเรื่องถึงท่านเพราะเห็นท่านประกาศว่าเป็นนโยบายที่จะต่อต้านการคอร์รัปชัน ผลที่เขาได้รับคือถูกสอบสวน ผลที่เขาได้รับต่อมาเขาถูกย้าย วันที่ถูกย้ายนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์บอกไม่เป็นไรย้ายไปสู่อำนาจซึ่งจะทำให้เขาคุยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันต่อ ซึ่งเป็นเท็จครับ เพราะท่านไม่มีการมอบหมายให้เขาทำงานในเรื่องเหล่านี้ต่อไป เพราะที่เขารายงานท่านนายกรัฐมนตรีไปนี้ไปไล่ตามดูแล้วการทุจริตเรื่องนี้ไปเกี่ยวข้องกับแกนนำเสื้อแดง นี่ถึงเป็นที่มาของปัญหาว่าพอใครไปตรวจสอบทุจริตเกี่ยวกับแกนนำเสื้อแดงถูกสอบสวนทางวินัย ถูกย้าย พฤติกรรมอย่างนี้ครับที่กระผมกราบเรียนว่าบั่นทอนการตรวจสอบ และเรื่องน้ำท่วมที่อ้างเมื่อสักครู่ ปีที่แล้วพวกกระผมอภิปรายปีนี้มีคนมาอภิปรายต่อ ตามไปดูต่อว่าความเสียหายที่มันเกิดขึ้นกับประเทศชาติกับพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมคืออะไรครับ นี่แกนนำระดับเล็ก ส่วนแกนนำระดับใหญ่ก็จะมีคนอภิปรายเหมือนกันว่านายกรัฐมนตรีปล่อยปละละเลยอย่างไร

ข้อสุดท้าย เรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย วิกฤติที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับบ้านเมืองในขณะนี้ก็มาจากเรื่องกฎหมายนิรโทษกรรม ซึ่งที่ประชาชนลุกฮือออกมาต่อต้านมากที่สุดก็คือ การนิรโทษกรรมให้แก่คนที่ทุจริตคอร์รัปชัน ที่อยากจะฟ้องพี่น้องประชาชนในการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ก็คือนั่นไม่ใช่กฎหมายฉบับเดียวที่รัฐบาลชุดนี้พยายามจะออก พยายามจะแก้ไข ผมไปเห็นมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ปีนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจ ที่นายกรัฐมนตรีกล้าหาญมากในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คือให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการการแก้ไขกฎหมายคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ คณะรัฐมนตรีผ่านไปนี้ให้แก้ไข ดังนี้ ๑. เวลาที่มีการระบุงเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนได้เสีย ท่านไปอนุมัติให้แก้ไขว่าต่อไปนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการการพิจารณาว่าอะไรคือการมีส่วนได้ส่วนเสีย จะยึดมาเป็นอำนาจของรัฐมนตรีในฝ่ายบริหารเลยหรือครับ ที่จะไปนิยามกันว่าส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องต่าง ๆ คืออะไร ๒. คุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ จากเดิมมีลักษณะต้องห้ามว่า ต้องไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่โทษที่เป็นการกระทำผิดโดยประมาทหรือลหุโทษหรือพ้นโทษหรือพ้นระยะเวลา รอคารลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษ แล้วแต่กรณี มาเกิน ๕ ปี ท่านก็ไปแก้ หรืออยากจะแก้ว่า ให้เป็นไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษที่กระทำความผิดโดยประมาทหรือลหุโทษ ประเทศนี้หากคนมาบริหารรัฐวิสาหกิจไม่ได้แล้วหรือครับ ถึงต้องบอกว่าคนที่ศาลตัดสินลงโทษจำคุก แต่รอลงอาญาไว้ตอนนี้มาเป็นได้ รัฐบาลนี้หาไม่ได้หรือครับ หรือรัฐบาลนี้ นิยมคนที่ศาลตัดสินให้จำคุกถึงต้องเปิดช่องตรงนี้ไว้

คุณสมบัติของตัวพนักงานเช่นเดียวกัน บทบัญญัติที่เคยบอกว่าไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ ก็แก้ให้เหมือนกับเมื่อสักครู่ นี้หรือครับรัฐบาล ที่บอกว่าจะต่อต้านการทุจริตต่อต้านการคอร์รัปชัน แล้วมหัศจรรย์ยิ่งไปกว่านั้น แม้แต่คนที่เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ไปแก้ว่า คนที่มีลักษณะต้องห้ามตามนี้ คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจอาจพิจารณายกเว้นให้เข้าทำงานได้ อะไรกันครับ นี่ผมไม่เชื่อกฎีกาจะปล่อยผ่านนะครับ แต่ที่ท่านเห็นชอบไปเมื่อเดือนเมษายน เป็นอย่างนี้แล้ว ต่อไปครับ กฎหมายเดิมบอกว่าการสรรหาคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจจะต้องมีกรรมการสรรหา และคนที่ไม่ได้เป็นโดยตำแหน่งเขาจะมีบัญชีว่ามีคุณสมบัติครบท่านก็กำลังจะไปแก้ว่าถ้ามีเหตุผลพิเศษ รัฐวิสาหกิจบางแห่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดเป็นพิเศษได้ว่าไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านั้น เห็นหรือยังครับว่าทำไมพวกกระผมไม่สามารถไว้วางใจให้เดินหน้าต่อเพราะเตรียมอะไรอย่างนี้ ยังไม่นับถึงแนวคิดที่จะมีการรวบรวมทรัพย์สินต่าง ๆ ที่มาบริหารนะครับ โดยเฉพาะเรื่องของที่ดิน เพราะเวลาพวกท่านถูกต่อว่าว่าหนี้สินของประเทศเยอะ ท่านก็บอกว่าอย่าดูแต่หนี้สินมีสินทรัพย์ด้วย เข้าใจว่ากำลังคิดจะเอาไปจ้างเอง แล้วก็เปิดโอกาสให้คนที่เคยถูกตัดสินลงโทษจำคุกนี้ครับ ให้มาทำงานได้ อย่างนั้นใช่ไหมครับ นี่ก็คือสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ประธานที่ประชุมคณะรัฐมนตรีปล่อยผ่านไปได้อย่างไรครับ แต่ว่าแน่นอนที่สุด ไม่ได้หยุดเท่านี้ นี่กำลังมีอีกเรื่องนะครับ เตรียมมาจากกระทรวงยุติธรรม กำลังจะรื้อ ป.ป.ท. ครับ อยู่ต่อไปก็คงได้เห็นเข้า ครม. นายกรัฐมนตรีก็อนุมัติอีกครับ

จากเดิมที่ ป.ป.ท. ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา กำลังจะรื้อเพื่อให้เป็นเรื่องที่ คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งได้ ทำหน้าที่ในการมาปราบปรามการทุจริตในวงราชการ แต่ว่าจะกฎหมายฉบับไหนก็ตาม ครับ ในที่สุดก็ยังเทียบไม่ได้กับการที่ท่านคิดและผลักดันกฎหมายนิรโทษกรรม ไม่ต้องลุกขึ้นพูดแล้วบอกว่า เป็นเรื่องของสภา ไม่ใช่หรอกครับ วางแผนกันมาตั้งแต่ต้น นายกรัฐมนตรีนี้รู้ดีว่ามีเป้าหมายจะทำอะไรกันเริ่ม ตั้งแต่อ้างว่าไปจังหวัดสิงห์บุรีกลับมาไม่ทันประชุม ครม. ได้ ต้องค้างคืน เพื่อพยายามผลักดันแนวคิดเรื่องพระราชกฤษฎีกากอภัยโทษให้แก่คนทุจริต เป็นฉบับแรกในประวัติศาสตร์บังเอิญเรื่องแดงขึ้นมา ถูกหักท้วง หยุดไป พยายามอ้างบอกว่าเป็นเรื่องของสภาพิจารณาหาทางให้เสียงข้างมากไปทำในคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ เสนอกฎหมายปรองดองที่เรียกว่าสุดขอยนั้นละครับ มาตั้งแต่ต้นรัฐบาลเป็นใจอย่างไรครับ ขยายสมัยประชุมสภาเป็นเดือนครับ หาทางให้ทำเรื่องนี้ให้ได้หรือ มิฉะนั้นรื้อกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ แก้ไขมาตรา ๒๕๑ ขยายสมัยประชุม ขยายแล้ว ขยายอีก บังเอิญไม่ สำเร็จ ก็มาใช้กฎหมายนิรโทษกรรมฉบับล่าสุดนี้ที่คนต่อต้าน เข้ามาก็เป็นเรื่องหนึ่งครับ ไม่มีเรื่องคดีเกี่ยวกับ คตส. การทุจริตคอร์รัปชัน แต่สุดท้ายก็ใช้เสียงข้างมากทั้งในคณะกรรมการ ทั้งตรงนี้ผลักดันแม้ว่าพวก กระผมจะหักท้วงเท่าไรก็ตาม แล้วที่ทำให้กฎหมายฉบับนี้แช่แข็งอยู่ ๑๘๐ วัน ที่มันไม่ตายไปก็ด้วยการบิดพลิ้ว ว่ากฎหมายนี้ไม่ได้ก่อภาระผูกพันในเรื่องของทรัพย์สิน ทั้งที่ความจริงถ้าหากว่ามีการนิรโทษกรรม คดีที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก คตส. มันก็ย่อมรวมถึงคดียึดทรัพย์ ๔๖,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น แล้วก็ถ้าผ่านไปแล้วแน่นอนครับ เจ้าของทรัพย์ก็มีสิทธิที่จะไปร้องต่อศาลว่าเมื่อคดีนั้นมันไม่มีผล เขาก็ต้องเรียกร้องคืนครับ หนึ่งในคนที่จะมี สิทธิเรียกร้องคือนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เพราะมีเงินอยู่บัญชี ๒ บัญชีที่ถูกยึดทรัพย์ไปเนื่องจากศาลเห็นว่า ไม่ใช่เงินของท่านนายกรัฐมนตรีแต่เป็นเงินของคุณทักษิณ ประทานโทษ ที่เอียนาม นี่ครับเรื่องจริง ที่บอกว่าไม่รู้ไม่เกี่ยวกับกฎหมายนิรโทษกรรม ไม่จริงครับ เกี่ยวกับท่านเต็ม ๆ เป็นประโยชน์กับท่าน แม้วันที่บอกว่าถอย แล้วก็ยังไม่บอกความจริงกับประชาชน ยุติโดยใช้คำว่า วางแผนอย่างแยบยลครับ คนที่ได้ประโยชน์ คนที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้รู้เห็นเป็นใจกันหมดครับ สิ่งที่ทำให้ผมมั่นใจว่าคนในสังคมจำนวนมากไม่ไว้วางใจท่าน นายกรัฐมนตรี ก็คือแม้การต่อต้านจากประชาชนที่มีต่อกฎหมายนี้ปรากฏชัดเจนขึ้นในสังคม และรัฐบาลถอย ไม่เคยมีแม้แต่คำเดียวที่มาจากปากนายกรัฐมนตรีที่บอกว่าการกระทำตามกฎหมายผลักดันกฎหมายฉบับนี้มีมัน ไม่เหมาะสม มีแต่การบิดเบือนให้ร้ายว่าคนที่ออกมาต่อต้านไม่ให้ข้อเท็จจริง คดีที่เกี่ยวข้องกับ คตส. มีคดีอะไรบ้าง ครับไม่เกี่ยวกับการทุจริต ท่านนายกรัฐมนตรีตอบผมมา ที่ไปแถลงอยู่บอกว่ากฎหมายนี้ไม่เกี่ยวกับการทุจริต คดีไหนที่เกี่ยวข้องกับ คตส. ครับ ที่ไม่ทุจริตบอกผมมา ล้างทุกคดี และบิดเบือนตรงไหนแล้วสรุปแล้วทรัพย์ที่ถูกยึด ไปเป็น ๑ ในคดี คตส. มีบัญชีของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร หรือไม่ ตอบผมมา และเมื่อพูดเรื่องนี้แล้วก็ต้องพูด ต่อครับ ว่าคดีที่ตัดสินเรื่องนี้ท่านไปให้การกับศาลว่าอย่างไร ท่านอ้างว่าไม่ใช่ทรัพย์ของพี่ชายท่าน ท่านบอกว่า ชื้อหุ้นจากพี่ชายท่าน ๒๐ ล้านหุ้น ๒๐ ล้านบาท แต่จะชำระโดยการเอาเงินปันผลไปให้ แต่ปรากฏว่าเงินปันผล นั้นะครับ เฉพาะที่ท่านจะชำระค่าหุ้นให้กับพี่ชาย งวดแรก ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ท่านจ่ายเช็ค(Cheque) ไป ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท แปลว่าเหลือหนี้อีก ๑๑ ล้านบาท งวด ๒ เงินปันผล ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ท่านก็ไปเขียน

เช็ค ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เกินไป ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาซื้อตึกใหม่เป็น ๑๑ ล้านบาท โดยอ้างว่าผิดพลาด แล้วไปบอกศาลว่าที่ผิดพลาด เพราะอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้หลานไปซื้อนาฬิกาให้ ศาลไม่เชื่อครับ ผมก็ไม่เชื่อ เพราะผมดูบัญชีทรัพย์สินของท่านแล้ว นาฬิกาท่านมีอยู่ ๙ เรือน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท นาฬิกา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท อยู่ไหนครับ กรุณาอย่ามอบหมายให้คนอื่นตอบนะครับอยู่ตรงไหนครับ นี่เฉพาะ ๒๐ ล้านบาทที่บอกว่าจ่ายคืนให้กับพี่ชายนะครับ เงินปันผลอีกประมาณ ๖๐ กว่าล้านบาท ท่านบอกว่าอย่างไรครับ บอกว่าเงินไปกู้เงินมีบ้านเลยไปลงทุนทำสนามฟุตบอล ทำสระว่ายน้ำ ซื้อทองคำแท่ง ๑๓ ล้านบาท ซื้อเครื่องเพชร ๑๑ ล้านบาท เก็บไว้เป็นเงินตราต่างประเทศอีก ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำรองเงินไว้ใช้ที่บ้านอีก ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท อะไรทำนองนั้นครับ ศาลถามว่าเงินที่วานี้ที่ไปจ่ายผู้รับเหมา สร้างสิ่งต่าง ๆ ในบ้านท่าน ที่ไปซื้อทอง ซื้อเพชร ซื้ออะไรต่าง ๆ นี่มีหลักฐานไหม ท่านไปบอกศาลว่าไม่มี ศาลก็ไม่เชื่อ แถมเวลาเบิกเงิน แทนที่ท่านจะเบิกเงินจะจ่ายผู้รับเหมา ๒๐ ล้านบาท ก็เอาเช็คไปให้เขา ๒๐ ล้านบาท ไม่ครับ เช็คทุกฉบับไปออกมาเป็นเงินสด ๑.๙ ล้านบาทเพื่อไม่ต้องรายงาน ปง. ตอบมาสิครับว่า ตกลงยืนยันว่าเป็นเรื่องจริงไหม ถ้าเป็นเรื่องจริง บอกพวกผมด้วยว่าทรัพย์สินเหล่านั้นทำไมมันไม่ตรงกับที่แสดง ถ้าไม่จริงมีคนไปร้องดีเอสไอ (DSI) ให้เล่นงานเรื่องการเบิกความเท็จ วันนี้อัดไปถึงไหน ไม่ใช่เรื่องเดียวหรอกครับ ๒ ปีที่ผ่านมาหายไปหลายคดีแล้ว ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการยึดทรัพย์ครั้งใหญ่ครั้งนี้ เพราะนอกจากที่จะไม่สามารถอธิบายเรื่องทรัพย์สินตรงนี้ได้ อธิบายเรื่องการซื้อขายหุ้นไม่ได้ มีคนไปร้องดีเอสไอว่าเป็นการแจ้งเจ้าพนักงานเท็จ คือแจ้ง ก.ล.ต. เท็จดีเอสไอ นายธาริต เฟิงดิษฐ์บอกว่าเจ้าหน้าที่ ก.ล.ต. ไม่ใช่เจ้าพนักงาน เลยไม่สั่งฟ้อง ตอนนี้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษก็ได้รับการต่ออายุไปแล้ว นี่คือเหตุผลที่พวกกระผมไม่ไว้วางใจอย่างไรครับ ผมไม่ได้บอกว่าท่านร้ายผิดปกติก่อน ผมบอกท่านไปชี้แจงศาลในคดี ๔๖,๐๐๐ ล้านบาทอย่างไร ผมก็บอกว่าท่านยืนยันคำชี้แจงนั้นท่านก็ต้องมาให้พวกผมดูว่าทรัพย์สินท่าน ตกลงที่อ้างกับศาลไปอยู่ที่ไหน อย่างไร แต่ถ้าท่านที่ศาลไม่เชื่อนี้ สุดท้ายมันไม่ได้เป็นตามนั้น ผมก็ถามว่าท่านไปดำเนินการให้ดีเอสไอเขาดำเนินการคดีเบิกความเท็จอย่างไร ตรงไหนครับที่ผมทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมก็อธิบายให้เห็นว่าที่ไว้วางใจไม่ได้เพราะว่าผลประโยชน์ของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวข้องกับกฎหมายนิรโทษกรรมและความพยายามนิรโทษกรรมทั้งนั้น เขาถึงไม่เชื่ออย่างไรว่าแค่แข็ง ๑๘๐ วันแล้วจะไม่ฟื้นชีพขึ้นมาอีกเขาถึงไม่เชื่ออย่างไรว่าที่ตอนนี้จะอ้างว่าไม่รับอำนาจศาลต้องไปขุดเอามาตรา ๒๙๑ ขึ้นมาจะไม่พยายามทำเพื่อเรื่องนี้ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ทำให้ท่านและครอบครัวได้ประโยชน์จากคำวินิจฉัยจะเรื่องภาษี เรื่อง ก.ล.ต. เรื่องอะไรต่ออะไรนี้ได้ดีทั้งหมดในรัฐบาลนี้ ไม่ได้พาดพิงใคร โดยเฉพาะนะครับ มันเลยกลายเป็นเรื่องระบอบอย่างไร ที่เขาต่อต้านกันอยู่ ตรงนี้มันเลยกลายเป็นจุดปัญหาที่เป็นศูนย์กลางของวิกฤติในครั้งนี้ ยังมีอีกหลายเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องเขตแดนที่คนเขากลัวกันว่าเมื่อผลักดินมาตรา ๑๙๐ ไปอย่างนี้จะมีการเอาผลประโยชน์อื่นเข้าไปเกี่ยวข้องหรือไม่ เพราะในที่สุดที่ท่านเคยไปพูดแล้วศาลไม่เชื่อ หรือต่อมาพิสูจน์ว่าไม่จริงไม่ว่าจะเป็นคดียึดทรัพย์ ไม่ว่าจะคดี พ.ร.ก. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตของประเทศ พ.ศ. .... และต่อไปก็จะ เป็น พ.ร.บ. ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือที่มาพูดกับประชาชนว่าถอยแล้ว กฎหมายไม่เกี่ยวกับการทุจริต มัน

ล้วนแล้วแต่เป็นเท็จทั้งสิ้น เขาจึงไม่สามารถเชื่อคำสัญญาของนายกรัฐมนตรีได้ว่าจะไม่ผลักดันเรื่องเหล่านี้ต่อ และพฤติกรรมที่ผมชี้มาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องน้ำ เรื่องข้าว เรื่อง ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เรื่องการแก้กฎหมาย เรื่องการไปบั่นทอนกลไกการตรวจสอบมันสอดรับกันหมดว่าใช้อำนาจทั้งหมดในลักษณะไหนอย่างไร เรื่องอื่น ๆ เช่น การข่มขู่ คุกคาม เลือกปฏิบัติกับประชาชนก็จะมีคนพูดครับ แล้วก็จะเลยไปถึงกระทรวงมหาดไทยต่อไป

สุดท้ายครับ ผมลุกขึ้นมาพูดวันนี้ ผมทราบดีว่าประชาชนจำนวนมากที่เขารับกับพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ได้ เขาไม่ได้คาดหวังพวกกระผมเลยครับว่าจะทำอะไรได้ในสภาแห่งนี้ เขาเห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่ากับพฤติกรรมของเสียงข้างมากที่พยายามไม่ให้พวกเราได้ใช้ความคิดความอ่านที่เป็นข้อท้วงติงข้อเสนอแนะให้เป็นประโยชน์ได้ เพราะรัฐบาลนี้ไม่รับฟัง แต่ถ้าประสบการณ์ ๒-๓ สัปดาห์ที่ผ่านมา ยังไม่ทำให้พวกท่านเรียนรู้อีก ผมกังวลว่าเป่ามันไม่ได้อยู่ที่ท่านแล้วครับมันจะลุกลามบานปลายใหญ่โตกันไป อย่าเป็นอุปสรรคของการคลี่คลายปัญหาของประเทศเลยเสร็จการอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีไปตัดสินใจเถอะครับ จะทำอย่างไรให้มันคลี่คลายออกจากวิกฤตินี้ให้ได้ เสร็จการอภิปราย เพื่อน ส.ส. ที่นั่งอยู่ซีกโน้นจะทบทวนดูไหมครับว่าที่เคยยกมือให้กฎหมายนิรโทษกรรมไปทั้ง ๓๐๐ กว่าคน วันนี้จะเอื้อมมือเข้าไปเพื่อหาทางให้ประชาชนเขากลับมาเชื่อถือท่านได้อีกหรือไม่ หมดเวลาแล้วครับกับการบริหารราชการแผ่นดินแบบนี้ ถึงเวลาที่ต้องมาช่วยกันคิดว่าเราจะเอาระบบประชาธิปไตยและกลไกของรัฐสภาเดินหน้าปฏิรูปประเทศได้อย่างไร ผมไม่ไว้วางใจนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ให้เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปครับ”

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อภิปรายชี้แจงว่า

“วันนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้จะได้ทำหน้าที่ควบคุมติดตาม แล้วก็ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจดิฉันในฐานะนายกรัฐมนตรี และในฐานะหัวหน้ารัฐบาลผู้บริหารราชการแผ่นดินที่ควบคุมกำกับการบริหารโดยภาพรวมณะคะ ซึ่งก็ถือว่าเป็นโอกาสที่ดิฉันเองจะได้มีโอกาสตอบข้อสงสัย แล้วก็ข้อซักถามของท่านสมาชิกคะ ต้องกราบเรียนท่านสมาชิกที่เคารพว่าการกล่าวหาต่อดิฉันตามญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทั่วไปนั้น ดิฉันขอเรียนตามหลักของกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วก็ความรับผิดชอบในหน้าที่นั้น ดิฉันมีความพร้อมที่จะชี้แจงข้อกล่าวหาต่าง ๆ ทั้งในหลาย ๆ เรื่องที่ได้ปรากฏในเอกสารญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนะคะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินล้มเหลว การบกพร่อง ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ หรืออื่น ๆ ซึ่งตรงนี้ดิฉันพร้อมที่จะชี้แจงข้อกล่าวหาคะ แต่สำหรับญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจของดิฉัน ซึ่งเป็นญัตติอีกประเภทหนึ่งนั้นที่ได้มีการถกเถียงกันก่อนที่จะเริ่มมีการอภิปราย ก็ต้องกราบเรียนว่าข้อกล่าวหาของดิฉันนั้นก็ถือว่าเป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงและไม่เป็นธรรมต่อดิฉันในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมาตลอด ๒ ปีเศษนี้คะ

ซึ่งข้อกล่าวหาที่กล่าวหาในลักษณะของพฤติกรรมที่สื่อไปทางด้านของทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งรายละเอียดก็เพิ่งจะทราบในวันนี้ นะคะ ต้องกราบเรียนว่าในเนื้อหานั้นตามหลักคิดฉันเองก็ขออนุญาตอธิบายเป็นอุปมาอุปไมยว่า การชี้แจง เสมือนตำรวจว่าจะแจ้งข้อกล่าวหาใครก็ต้องบอกว่าแจ้งข้อกล่าวหาเรื่องอะไร แต่สำหรับเอกสารพยานหลักฐาน นั้น แน่แน่นอนจะต้องเก็บไว้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะฉะนั้นแน่นอนการกล่าวหาฉัน โดยเฉพาะในญาติที่ เกี่ยวข้องกับทุจริตนั้น ดิฉันเองก็จะทำหน้าที่ในการที่จะตอบข้อซักถามให้มากที่สุดค่ะ แต่อย่างไรก็ตาม การอำนวยความสะดวกธรรมนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องรู้ในเนื้อหาประเด็นทุจริตที่ผู้กล่าวหาฉันนั้นจะได้มีโอกาสได้ชี้แจง อย่างครบถ้วน อย่างไรก็ตามค่ะ ดิฉันก็จะพยายามที่จะชี้แจงให้ครอบคลุมตามประเด็นที่ท่านสมาชิกได้กล่าว แต่อย่างไรก็ตามถ้าไม่มีโอกาสได้ชี้แจงครบก็คงจะหาโอกาสในลำดับต่อไปค่ะ ก็เรียนว่าในส่วนของการอภิปราย นั้นก็ยังมีหัวข้อต่าง ๆ ก็ขออนุญาตเกริ่นเบื้องต้นก่อนนะคะ คงยังไม่ไปตอบในประเด็นทั้งหมดเพื่อที่จะได้รับฟัง ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านด้วยนะคะ ก็ขออนุญาตเรียนชี้แจงในประเด็นภาพรวมดังนี้ค่ะ

ในด้านแรกก็คือ ด้านของเศรษฐกิจนะคะ ตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารประเทศ เราก็เผชิญ กับความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก ก็มีผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ดังนั้นเมื่อปี ๒๕๕๖ ก็จะเห็นว่าเป็นปีที่เศรษฐกิจโลกขยายตัวต่ำที่สุดในรอบ ๔ ปี นอกจากนี้การดำเนินมาตรการ ต่าง ๆ ในเรื่องของการผ่อนคลายการเงิน

อันนี้ก็ต้องอนุญาตเรียนภาพรวม เพื่อให้ท่านสมาชิกได้ทราบก่อนนะคะ ก็คือว่าก็จาก มาตรการการผ่อนคลายการเงินของคิวอี (QE) ของสหรัฐอเมริกาที่ส่งผลกระทบค่ะ ทำให้อัตราการแลกเปลี่ยน ความผันผวนต่าง ๆ นั้นโดยเฉพาะค่าเงินบาทนั้นสูงสุดในรอบ ๑๖ ปี ซึ่งก็มีผลกระทบต่อการส่งออกของ ประเทศในภูมิภาคค่ะ

การที่ดิฉันต้องพูดอย่างนี้เพราะว่าเนื่องจากว่าในส่วนเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินนั้น เราเองก็ต้องคำนึงถึงปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ แต่แน่นอนเรื่องของการแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนั้นก็เป็นโยบาย เร่งด่วนของรัฐบาลค่ะ แล้วก็จากที่ได้ถูกกล่าวหาในเรื่องของการที่บอกว่า ในเรื่องของการที่จะสื่อไปสู่การ ทุจริตในทุกรูปแบบนั้น ดิฉันก็ขอเรียนว่าดิฉันไม่ได้กระทำการผิดตามที่กล่าวหาค่ะก็จะใช้โอกาสในรายละเอียด ต่อไปนะคะ ก็เรียนว่าในส่วนของเศรษฐกิจอย่างที่เรียนว่ามีผลกระทบ แต่แน่นอนในส่วนของการทำงานของ รัฐบาลนั้น เราก็เร่งในการที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจและปากท้องค่ะ ก็จะเห็นว่าวันนี้จากการดำเนินการดังกล่าว ก็ทำให้จีดีพี (GDP) ถ้าท่านจะทราบว่าวันแรกที่รัฐบาลนี้เข้ามาจะเกิดปัญหาในเรื่องของวิกฤติหรือเรื่องของ อุทกภัย ซึ่งก็เป็นประเด็นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวในส่วนของประเด็นเรื่องของอุทกภัย แต่อย่างไรก็ตามค่ะ ผลจีดีพีที่หลังจากที่พบปัญหาวิกฤตินั้นก็สามารถที่จะฟื้นปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ และทำให้ จีดีพีขยายตัว ๖.๕ เปอร์เซ็นต์นะคะ นอกจากนั้นก็คือทำให้รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้นค่ะ อย่างในปี ๒๕๕๔ รายได้ต่อหัวประชากรจาก ๑๕๕,๙๒๖ ก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และล่าสุดในปี ๒๕๕๖ นั้นก็เพิ่มขึ้นเป็นยอด

ประมาณ ๑๗๔,๖๕๘ นะคะ สำหรับปัญหาทางด้านของดิฉันเองอาจจะขออนุญาตเรียนว่าหลาย ๆ อย่างที่ได้กล่าวหาว่าดิฉันไร้ภาวะผู้นำ ไร้สำนึก ไร้ความรับผิดชอบต่อสภาและประชาชน ลอยตัวเหนือปัญหาต่าง ๆ นั้น และรวมถึงการสมรู้ร่วมคิดกับพวกพ้องทำลายและข่มขู่ก้าวก่ายสถาบันหลักของระบอบประชาธิปไตย ก็เรียนว่าทั้งสถาบันนิติบัญญัติ ตุลาการ และองค์กรอิสระนั้น ดิฉันเองก็ให้ความเคารพนะคะ แล้วก็ตลอด ๒ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลก็ให้ความเคารพในหลักของประชาธิปไตยและปฏิบัติตามกติกาประเพณีมาโดยตลอดคะ แม้ว่ามีความคิดเห็นที่ต่าง รัฐบาลก็พยายามในการที่จะให้พี่น้องประชาชนได้มีส่วนร่วมได้มีโอกาสได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็นภายใต้ระบอบประชาธิปไตย และรัฐบาลก็พยายามที่จะดูแลพี่น้องประชาชนด้วยความอดทน ด้วยหลักของข้อกฎหมาย และที่สำคัญหลักของสันติ ซึ่งเราก็ได้ทำมาอย่างต่อเนื่อง และรัฐบาลนี้ก็มีหน้าที่ในการรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และปกป้องสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นี่ก็คือสิ่งที่เราได้เรียนยืนยันมาตลอดนะคะ

สำหรับเรื่องของปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนั้น อย่างที่เรียนว่าเป็นปัญหาที่รัฐบาลก็ได้มีการแก้ไขอย่างต่อเนื่องและเป็นนโยบายของรัฐบาล อยู่ในนโยบายข้อที่ ๘ แล้วก็ในส่วนของการแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนั้นก็มีในหลายขั้นตอนตั้งแต่เรื่องแรกในส่วนของภาครัฐนั้นเราก็ได้มีการรณรงค์ในเรื่องของการปลูกจิตสำนึกต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์แล้วก็มีการเปิดตัวศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านทุจริตประจำกระทรวง ซึ่งในช่วงนั้น ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิวัฒน์ธำรงก็ได้ดูแล แล้วล่าสุดก็ได้มีการตั้งหัวหน้าศูนย์ มีการที่จะให้หน่วยราชการทุกหน่วยตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันเพื่อที่จะมีหน่วยงานนั้นในการตรวจสอบขั้นตอนการทำงานของราชการ ท่านรองนายกรัฐมนตรีพงศ์เทพก็ได้เป็นประธานในการดำเนินตามนี้ แล้วก็เรายังมีเปิดโอกาสให้กับภาคเอกชน ซึ่งขณะนี้ก็ได้ให้ทางคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นได้หาวิธีการแนวทางที่จะให้เครือข่ายภาคเอกชนนั้นเข้ามาร่วมตรวจสอบและทำงานกับรัฐบาลคะ แต่อย่างไรก็ตามจากดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย ในปี ๒๕๕๔ นั้นเราอยู่ที่ ๓.๔ แต่ในปี ๒๕๕๕ วันนี้อยู่ที่ ๓.๗ แล้วก็ยังมีอีกหลายเรื่องนะคะ ก็ต้องเรียนว่า อย่างในเรื่องของกรณียึดทรัพย์ที่ถูกกล่าวหาว่า ดิฉันก็เรียนว่าวันนี้คำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว แล้วโดยที่คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นมีผลบังคับใช้และให้เป็นเงินแผ่นดินแล้ว และเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว ข้อเท็จจริงใด ๆ ที่ใช้ในการต่อสู้ เมื่อศาลไม่รับฟังก็จะถือว่าเรื่องใดเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องเท็จก็คงจะไม่ได้ ดิฉันก็จะไม่กล่าวถึง แม้ว่าอยากจะกล่าวถึงก็ไม่มีประโยชน์คะเพราะกติกาของบ้านเมืองเราถือว่ายุติโดยคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว และกฎหมายนิรโทษกรรมที่กล่าวหาที่ไม่ได้มีบทบัญญัติใดที่ให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้ใดทั้งนั้น ดังนั้นก็เรียนว่าในส่วนของกฎหมายนิรโทษกรรมไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินคะ ซึ่งดิฉันเองก็ได้ยืนยันและประกาศเจตนารมณ์แล้ว และปัจจุบันนี้ นะคะ อยากรู้ก็ตามวุฒิสมาชิกก็ไม่ได้รับร่างกฎหมายฉบับนี้แล้วคะ .....

ขออนุญาตชี้แจงในบางประเด็นที่ยังไม่ได้ตอบท่านผู้อภิปราย โดยเฉพาะในประเด็นที่กล่าวหาในเรื่องของดิฉันทำผิดกฎหมาย ป.ป.ช. ในประเด็นเรื่องของการสร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ก็ขออนุญาตเรียนชี้แจงดังนี้ว่า

การพัฒนาบรรณารักษ์เพื่อขนส่งแล้วก็การบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการนั้นเป็นนโยบายในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ แล้วก็คือว่าเป็นนโยบายหนึ่งของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา แล้วก็ในนโยบายนี้ตรงกับนโยบายที่ได้แถลงไว้ในหัวข้อที่ ๓.๔ จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องพัฒนาขีดความสามารถของประเทศให้ทัดเทียมกันดังนั้น รัฐบาลก็ต้องมีการเตรียมการในการที่จะสื่อสารให้ความเข้าใจกับประชาชนแล้วก็การเตรียมพร้อม ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ ทางภูมิภาค แล้วก็ภาคเอกชนเพื่อให้มีการเตรียมตัวแล้วก็พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันนะ

สำหรับโครงการสร้างอนาคตไทยนั้น ก็ต้องเรียนว่าเป็นโครงการที่เป็นโครงการที่พูดถึงการพัฒนาบรรณารักษ์เพื่อการขนส่ง ระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าโลจิสติกส์ (Logistics) ระบบบริการต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องของการขนส่ง รถไฟความเร็วสูงในทุก ๆ เรื่อง แล้วนอกจากนั้นยังได้มีการพูดถึงการอธิบายให้กับพี่น้องประชาชนในเรื่องของว่านอกจากโครงสร้างพื้นฐานแล้วระบบบริหารจัดการน้ำจะเข้ามาทำให้อากาศของประเทศไทยนั้นเปลี่ยนไปอย่างไรจากโครงสร้างพื้นฐาน แล้วก็นอกจากนั้นก็ได้มีการพูดถึงยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด แล้วก็ยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้วย เพื่อที่จะเสริมสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ว่าในอนาคตประเทศไทยนั้นถ้ามีการพัฒนาต่าง ๆ แล้วเราจะรองรับการพัฒนาในส่วนของแต่ละจังหวัดอย่างไรและพี่น้องประชาชนหรือภาคเอกชนจะมีการเตรียมพร้อมอย่างไร นี่เป็นลักษณะของโครงการนี้ จึงเรียนยืนยันว่าโครงการนี้นะคะไม่ใช่เป็นการโฆษณาชวนเชื่อค่ะ แต่เป็นการให้ความรู้ความเข้าใจแล้วก็เตรียมการต่าง ๆ ซึ่งมีหลักเกณฑ์และวิธีการของโครงการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็เรียนว่าโครงการที่ถูกกล่าวหานี้นะคะเป็นการทำงานตามนโยบายของรัฐบาลและไม่ใช่เป็นการทำตามร่างพระราชบัญญัติที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ แล้วก็เรียนว่าในส่วนนี้อย่างที่เรียนว่าในโครงการนี้มีการพูดถึงมากกว่าในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดความเข้าใจ แล้วก็วิถีชีวิตต่าง ๆ ที่จะเปลี่ยนแปลงไปนะคะ แล้วนอกจากนั้นแม้ว่าไม่มีร่างพระราชบัญญัติโครงสร้างพื้นฐาน รัฐบาลก็สามารถที่จะต้องดำเนินนโยบายนี้ เพราะว่าเนื่องจากในโครงการการบริหารในเรื่องของการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดหรือพื้นที่นั้นก็ต้องมีการพัฒนาต่าง ๆ การสร้างความเข้าใจควบคู่กันไปที่สำคัญเราอยากให้ออกเอกชน หรืออยากให้ออกเอกชนในการที่จะเตรียมตัวนะคะ ไม่ได้เตรียมตัวแต่ถ้าประเทศในการพัฒนาไปข้างหน้า ขีดความสามารถในการแข่งขันแล้ว เราจะพัฒนาคุณภาพชีวิตต่าง ๆ การศึกษา สังคมในอนาคตอย่างไรก็จะเป็นที่มาของโครงการนี้นะคะ สำหรับโครงการนี้ก็ยังมีประเด็นหนึ่งที่เป็นข้อสงสัยเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างนะคะว่าเป็นไปตามระเบียบของทางคณะรัฐมนตรีหรือไม่หรือเป็นไปตามของ ป.ป.ช. หรือไม่ ก็ต้องเรียนยืนยันอีกค่ะว่ารัฐบาลไม่ได้ละเลยในการที่จะปฏิบัติตามข้อแนะนำของ ป.ป.ช. และไม่มีนโยบายที่จะเอื้อเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชันคั่งค้างนั้นถ้าสิ่งที่เรียนนะคะ ดิฉันเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งค่ะว่าตามที่ทาง ป.ป.ช. ได้มีข้อแนะนำวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ คณะรัฐมนตรีมีมติสั่งการให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหน่วยงานของรัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามแนวทางในการเปิดเผยราคากลางของค่าก่อสร้างของราชการตามที่กำหนด และเปิดเผยราคากลางที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างประเภทอื่นที่ไม่ใช้งาน

ก่อสร้าง ให้เป็นไปตามมติของการหารือระหว่างกระทรวงการคลังกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องภายใน ๑๘๐ วัน ยังคงยืนยันตามนั้นค่ะ แล้วระเบียบที่ท่านพูดถึงนั้นคะ สำหรับการจ้ดโครงการสร้างอนาคตไทยนั้นก็ได้มีการทำตามระเบียบแล้วนะคะแล้วก็ได้มีการประกาศเผยแพร่ราคากลางตามที่ ป.ป.ช. แนะนำเรียบร้อยแล้วในเว็บไซต์(Web site) สามารถดูได้นะคะ ซึ่งเป็นไปตามมติของ ครม. แล้วก็กฎหมายที่เกี่ยวข้องนะคะ แล้วก็การปฏิบัติงานในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้นก็มีกระบวนการแล้วก็ขั้นตอนในการพิจารณาโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นการจ้ดจ้างโดยวิธีพิเศษซึ่งใช้ระเบียบพัสดุ ซึ่งในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ นั้นผู้เสนองานดังกล่าวสามารถที่จะดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอร่างนั้นต่อดิฉันคะ เพราะว่ากระบวนการนี้ได้มอบหมายให้อยู่ในการกำกับดูแลของท่านรองนายกรัฐมนตรีวิวัฒน์ธำรงอยู่แล้ว ซึ่งท่านก็ได้กำกับในส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และขอเรียนอีกครั้งหนึ่งคะว่าโครงการนี้ ณ ปัจจุบันยังไม่มีงบเบิกจ่ายงบประมาณแต่ใด ๆ ค่ะ และที่สำคัญการเบิกจ่ายนั้นจะต้องเป็นไปตามระเบียบนะคะ แล้วก็เป็นการเบิกจ่ายตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมดนะคะ เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ๒ วันที่ผ่านมา ก็ถือว่าเป็นวันสำคัญ แล้วก็เป็นอย่างอื่นหนึ่งคะที่รัฐสภาแห่งนี้ได้มีโอกาสได้ตรวจสอบการทำงาน แล้วก็ถือว่าเป็นการถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลคะ ในโอกาสนี้ดิฉันก็ขอถือโอกาสขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านคะที่ได้ปฏิบัติหน้าที่กันอย่างทุ่มเทตลอด ๒ วันเต็ม ๆ ในการที่จะอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ซึ่งก็เชื่อว่าดิฉันก็ได้ทำหน้าที่ชี้แจงในประเด็นครอบคลุมที่สมาชิกสงสัยไปแล้วนะคะ ก็เรียนย้ำว่าอย่างไรก็ตามในระหว่างการอภิปรายก็มีหลายประเด็นที่เป็นประเด็นที่เรียกว่านอกจากนอกประเด็นหรือพาดพิงไปถึงบุคคลที่สาม จึงเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งคะว่าในตอนเบื้องต้นที่ดิฉันได้กราบเรียนท่านสมาชิกว่ามีความจำเป็นเพื่อให้การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ถูกอภิปรายในการที่อย่างน้อยได้รับทราบหัวข้อที่จะอภิปรายเพื่อให้ประธานนั้นได้ควบคุมการประชุมเป็นไปอย่างถูกต้องนะคะ ซึ่งในประเด็นต่าง ๆ นั้นเราเองก็ขอขอบคุณว่าท่านสมาชิกทุกท่านก็พยายามที่จะช่วยกันอดกลั้นแล้วก็รักษาระเบียบต่าง ๆ ให้การอภิปรายไม่ไว้วางใจของรัฐบาลในครั้งนี้ผ่านพ้นไปด้วยดีคะ ดิฉันก็เรียนในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินนะคะ ก็ต้องเรียนว่าเป็นไปไม่ได้คะที่นายกรัฐมนตรีจะลอยตัวเหนือปัญหาคะ เพราะว่าหน้าที่สำคัญของผู้บริหารนั้นก็คือการตัดสินใจ ซึ่งหลาย ๆ ครั้งท่านก็จะเห็นว่าตลอดช่วงที่วิกฤติต่าง ๆ นั้นดิฉันก็ได้ลงพื้นที่ เข้าไปรับฟังปัญหาแล้วก็แก้ไขปัญหาวิกฤติ แล้วก็การแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน ดิฉันเดินทางไปประมาณ ๕๘ จังหวัดแล้ว แล้วก็หลายครั้งก็ลงไปเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย หลายครั้งลงไปให้กำลังใจและรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของพี่น้องประชาชนและในเรื่องของการเดินทางไปสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้น ในฐานะของตัวแทนประเทศไทย ดิฉันก็ได้พบปะกับผู้นำหลายประเทศซึ่งก็ต้องใช้การตัดสินใจและการติดต่อเช่นกัน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องเรียนว่าไม่ได้ลอยตัวเหนือปัญหาแต่อย่างใด แล้วก็การผลักดันปัญหาต่าง ๆ ในการพัฒนาที่ได้มีการผลักดันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบาย และการทำงานของรัฐบาลก็เรียนอีกครั้งหนึ่งว่ารัฐบาลนั้นเน้นการทำงานแบบบูรณาการ เน้นในการทำงานในรูปแบบของคณะบุคคล ซึ่งการทำงานต่าง ๆ นั้นก็มีขั้นตอนตั้งแต่ระดับนโยบาย แล้วก็ระดับปฏิบัติ ซึ่งก็ถือว่าการทำงานต่าง ๆ นั้นเราก็ต้องให้และผู้เชี่ยวชาญในการ

ทำงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ สิ่งที่คุณอภิปรายได้มีการอภิปรายต่าง ๆ นั้นดิฉันก็เชื่อว่าเป็นหลาย ๆ ประเด็น แม้ว่าจะเป็นกรออภิปรายในประเด็นส่วนตัวหรือประเด็นต่าง ๆ นานา แล้วมีการประกอบด้วยการจินตนาการต่าง ๆ ก็ขอเรียนยืนยันว่าไม่ได้เป็นตามที่กล่าวหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของจงใจ เจตนาในการที่จะวางแผนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน ก็เรียนว่าทุกขั้นตอนเรามีการเข้มงวด เรามีการปฏิบัติตามคำแนะนำของ ป.ป.ช. เรามีการเน้นย้ำในระดับนโยบายไปสู่ระดับปฏิบัติการให้มีการตรวจสอบต่าง ๆ ในทุก ๆ นโยบาย ถ้าหากว่านโยบายต่าง ๆ มีปัญหา ก็พร้อมในการที่จะตรวจสอบ และถ้าพบว่ามีการกระทำความผิดก็ต้องลงโทษตามขั้นตอนเช่นกัน และเป็นไปไม่ได้ที่จะที่ผู้ที่ถือนโยบายนี้จะทำผิดเสียเองสำหรับโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น หลายท่านก็มีข้อสงสัยอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกก็คือเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างก็เรียนว่าการจัดซื้อจัดจ้างของโครงการนี้ก็จะเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามระเบียบอย่างเคร่งครัด แล้วก็หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลทั้งหมดจะไม่มีการยกเว้นการปฏิบัติของระเบียบพัสดุ แล้วก็ยังคงให้นโยบายต่าง ๆ นั้นเป็นไปตามกลไกและให้มีการตรวจสอบอย่างเคร่งครัดสำหรับประเด็นในเรื่องของกรณีโครงสร้างพื้นฐาน และยังมีประเด็นที่กล่าวหาว่าดิฉันหลอกลวงพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดหนองคาย เรียนยืนยันคะว่าประเด็นนี้ไม่เป็นความจริงเพราะว่ารถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-หนองคาย นั้นได้บรรจุไว้ เรียนยืนยันคะว่าประเด็นนี้ไม่เป็นความจริง เพราะว่ารถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-หนองคาย นั้นได้บรรจุไว้ในร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมของประเทศอยู่แล้ว ฉะนั้นในส่วนนี้มีชัดเจนแล้ว

สำหรับกรณีเรื่องของการบริหารจัดการน้ำ โครงการบริหารจัดการน้ำนั้นก็เป็นการลงทุนของประเทศเพื่อความมั่นคงในเรื่องของน้ำในระยะยาว รัฐบาลไม่เคยที่จะหลีกเลี่ยงเรื่องของการตรวจสอบในเรื่องของการทำงาานนั้นต้องมีการวางในเรื่องของการสร้างการแก้ปัญหาต่าง ๆ แล้วก็ให้เกิดการติดตามความโปร่งใสต่าง ๆ และก็ที่สำคัญมีลักษณะพิเศษที่จะระดมความคิดเห็นจากทุกประเทศ จากผู้เชี่ยวชาญ เพราะว่าในส่วนของการบริหารจัดการน้ำนั้นเป็นการรวมการบริหารจัดการน้ำในทุก ๆ ประเด็น อย่างเมื่อก่อนเราอาจจะบอกว่า เรามีเรื่องของน้ำในเขื่อน ระดับน้ำในทะเล สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องได้ผู้เชี่ยวชาญที่มากช่วยเรา ดังนั้นจึงมีลักษณะพิเศษ ซึ่งระเบียบพัสดุนั้นไม่ได้รองรับซึ่งลักษณะนี้ก็จะเป็นไปตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีปลอดประสพได้เรียนแล้ว ดังนั้นโครงการนี้เรายังคงยืนยันว่าเราได้วางระบบการตรวจสอบที่ดี สร้างความโปร่งใส แล้วก็ให้ดำเนินการตามระเบียบราชการอย่างเคร่งครัด

ประเด็นข้อกล่าวหาเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน เรื่องของโครงการรับจำนำข้าว ตัวดิฉันก็เรียนยืนยันว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้องก็ได้ชี้แจงไปแล้ว นโยบายรับจำนำข้าว นั้นเป็นนโยบายที่ดี และเป็นเจตนารมณ์ที่จะยกระดับรายได้ของเกษตรกร ไม่ได้มีการทุจริตในระดับนโยบายแต่ใด ๆ อย่างที่ได้มีหลาย ๆ ท่านได้จินตนาการไป ก็เรียนยืนยันว่าไม่เป็นความจริง แต่ประเด็นในเรื่องที่ถูกลกล่าวหาว่าทุจริตใน

ระดับปฏิบัติการนั้น ดิฉันได้ให้มีการตรวจสอบอย่างเคร่งครัด ถ้ามีการพบว่ามีผลกระทบความผิดจริงก็จะลงโทษตามขั้นตอนทุกอย่าง

ในโอกาสนี้ดิฉันก็คงจะใช้เวลากับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติไปมากแล้วนะคะ ดิฉันเองก็ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านค่ะที่ได้ร่วมกันในการที่จะให้การอภิปรายวันนี้ผ่านไปอย่างสร้างสรรค์ ดิฉันก็เรียนยืนยันว่าสำหรับนโยบายต่าง ๆ ข้อเสนอที่สร้างสรรค์นั้นดิฉันก็รับไปในการที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในส่วนของการบริหารประเทศต่อไป แล้วก็เรียนยืนยันว่าในฐานะที่สภาแห่งนี้เป็นหนึ่งในเสาหลักที่ถูกต้องในการที่จะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และเป็นไปตามระบอบและวิถีทางของประชาธิปไตยขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแต่เพียงเท่านี้ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
สรุปติดต่ออภิปรายไม่ว่างใจนายกรัฐมนตรีน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ และญัตติไม่ว่างใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ โดยการสรุปญัตตินี้กระผมกระทำภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๖๗ แทนเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จำนวนทั้งสิ้น ๑๔๖ ท่าน โดยได้รับมอบหมายจากท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สรุปรวมกันไปในส่วนที่อภิปรายไม่ว่างใจนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายจรรพพงศ์ เรืองสุวรรณ ท่านนายกรัฐมนตรีนได้เรียนต่อที่ประชุม เพิ่งนั่งลงไปหยก ๆ เมื่อสักครู่ละครับ ว่าขอบคุณที่เพื่อนสมาชิกได้ให้ความอดกลั้น แต่ว่าท่านไม่ได้หันมาทางพวกผมนะครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่าสมาชิกที่ต้องอดกลั้นเป็นพิเศษในการอภิปรายไม่ว่างใจนี้อย่างน้อยที่สุดก็มีพวกกระผมรวมอยู่ด้วยครับ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าตลอดระยะเวลา ๒ วัน การอภิปรายถ้าท่านนายกรัฐมนตรีนได้ติดตามคงจะเห็นว่าพวกกระผมปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง เพราะเพื่อนสมาชิกหลายคนลุกขึ้นอภิปรายแล้วก็ต้องถูกสกัดกั้นด้วยการประท้วงบางท่านอภิปราย ๒ คำ ประท้วง ๓ คนครับ ระยะเวลาในการอภิปรายเมื่อวานนี้ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับ วันแรกเมื่อวานนี้พวกกระผมใช้เวลาไป ๘ ชั่วโมง ๒๐ นาที แต่ว่าโดนประท้วงเสีย ๕ ชั่วโมง ๒๗ นาที นี่คือนี่สิ่งที่อยากเริ่มต้นกราบเรียนกับท่านประธานเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง เหตุที่ต้องมีการอภิปรายไม่ว่างใจนายกรัฐมนตรีน สภาพของประเทศไทยเราทุกวันนี้มีนายกรัฐมนตรีนก็เกือบจะพูดได้ว่าเสมือนไม่มี หรือถ้าจะคิดว่ามีก็มีปริมาณจำนวนเกินกฎหมายกำหนดที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าวันนี้ประเทศไทยทำสถิติชนะประเทศกัมพูชา ประเทศกัมพูชาเคยมีนายกรัฐมนตรีนพร้อมกันทีเดียว ๒ คน ประเทศไทยวันนี้ถ้าท่านประธานไม่ปฏิเสธความเป็นจริงท่านจะทราบได้ทันทีที่ประเทศไทยมีนายกรัฐมนตรีนอย่างน้อย ๓ คนครับ คนที่ ๑ อยู่ต้นน้ำคอยกดปุ่มสั่งการอยู่เมืองนอก คนที่ ๒ อยู่กลางน้ำ ตรงนี้อย่างไรครับที่เขาถึงบอกว่าทำไม่ถึงชอบตีกรรเชียงหนีความรับผิดชอบ คนที่ ๓ อยู่ปลายน้ำ คอยอำปากรับน้ำ อิมหมีพื้มันจนอ้วนเอาอ้วนเอา ขณะที่คนไทยทั้งประเทศผอมลง เพราะอะไรครับ เพราะต้องรับภาวะเศรษฐกิจที่ผิดเคื่องข้าวของราคาแพง พืชผลการเกษตรตกต่ำ หนี้สินเพิ่มขึ้นทุกครอบครัวตัวเลขมันบอกชัด นายกรัฐมนตรีนได้ลุกขึ้นมาตอบข้ออภิปรายของพวกกระผมเมื่อวานเป็นการตอบครั้งแรกตอนสี่โมงเย็นเศษ ๆ ท่านบอกว่า ท่านขอเรียนยืนยันว่าคณะรัฐมนตรีมีคณะเดียว โดยมีท่านเป็นนายกรัฐมนตรีน ผมเชื่อครับ

คณะรัฐมนตรีมีคณะเดียวแต่นายกรัฐมนตรีมีหลายคนแน่นอน ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่านายกรัฐมนตรีเป็นคนเลือกรัฐมนตรีเอง ยิ่งพูดท่านนายกรัฐมนตรียิ่งทำร้ายตัวเอง เพราะไม่มีใครเชื่อครับ และโดยความเป็นจริงท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะเลือกคนรอบข้างเข้ามาเป็นคณะรัฐมนตรีได้บ้าง ๕ คน ๗ คน แต่จำนวนไม่น้อยนำเข้ามาจากต่างประเทศ จนวันนี้คนไทยจำนวนไม่น้อยในประเทศต้องการให้ส่งออกคณะรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าท่านเป็นตัวของตัวเอง ถ้าไม่เป็นตัวของตัวเองท่านคงอยู่ไม่ได้มาจนถึงวันนี้ครบ ๒ ปี ผมเคารพคำตอบท่านนายกรัฐมนตรี แต่ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีได้กลับไปคิดในทางกลับกันมันอาจจะไม่เป็นอย่างท่านนายกรัฐมนตรีพูดก็ได้ เพราะถ้าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นตัวของตัวเองท่านอาจจะไม่ได้อยู่ถึง ๒ ปีก็ได้ ผมเชื่อว่าในการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านนายกรัฐมนตรีทราบว่าการบริหารประเทศนั้นจะต้องบริหารราชการแผ่นดินโดยความรับผิดชอบต่อใครบ้าง อย่างน้อยที่สุด

(๑) นายกรัฐมนตรีต้องบริหารราชการแผ่นดินโดยความรับผิดชอบต่อประชาชนในฐานะที่ไปสัญญากับประชาชนไว้ตอนหาเสียง

(๒) นายกรัฐมนตรีจะต้องบริหารราชการแผ่นดินโดยความรับผิดชอบต่อสภาอย่างน้อยที่สุด เพราะเหตุผลประการที่ ๑ นายกรัฐมนตรีมาจากสภา ก่อนเข้ารับบริหารราชการแผ่นดิน นายกรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายต่อสภา และเมื่อบริหารราชการครบ ๑ ปี ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องแถลงผลการดำเนินการพร้อมปัญหาอุปสรรคต่อสภา อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้งตามรัฐธรรมนูญ ที่สำคัญท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องถูกสภาตรวจสอบได้ ไม่ว่าจะโดยการตั้งกระทู้ถาม หรือโดยการยื่นญัตติอภิปรายไม่ว่างใจ อย่างเช่นที่พวกกระผมได้ทำอยู่ในวันนี้

(๓) อย่างน้อยที่สุดนายกรัฐมนตรีจะต้องบริหารราชการแผ่นดิน โดยความรับผิดชอบต่อคำถวายสัตย์ปฏิญาณต่อองค์พระมหากษัตริย์ และนอกจากนั้นนายกรัฐมนตรีก็มืภารกิจที่จะต้องปฏิบัติภายใต้กรอบของกฎหมายและรัฐธรรมนูญต้องบริหารราชการแผ่นดินภายใต้ประมวลจริยธรรม แปลง่าย ๆ ว่าอย่างน้อยนายกรัฐมนตรีต้องมีจริยธรรมเพราะมีประมวลจริยธรรมทั้งจากสำนักนายกรัฐมนตรีและประมวลจริยธรรมของสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็เป็นผู้แทนอยู่กำกับ นายกรัฐมนตรีจะต้องบริหารราชการภายใต้กรอบของนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา และที่สำคัญนายกรัฐมนตรีจะต้องบริหารราชการแผ่นดินโดยสำนึกแห่งความรับผิดชอบชั่วดี นายกรัฐมนตรียังลักษณ์ประกาศวันแถลงนโยบาย เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า การทำงานก็เหมือนทำข้อสอบ คงไม่มีใครบอกว่าจะทำข้อสอบถูกทุกข้อ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ท่านนายกรัฐมนตรีคงจำได้นะครับแต่มั่นใจว่าจะสอบผ่านทุกวิชา กินไม่ได้แต่เทห์ครับ แต่หลายคนบอกว่า ๒ ปีที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีเกือบจะเรียกว่าสอบผ่านไม่มีสักวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาสภา ที่ผมกราบเรียนอย่างนั้นก็เพราะว่านายกรัฐมนตรีสอบตกตั้งแต่ยังไม่ได้ตรวจข้อสอบ ที่สอบตกตั้งแต่ไม่ได้ตรวจข้อสอบก็เพราะว่านายกรัฐมนตรีไม่ยอมเข้าห้องสอบ แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาหนีการสอบตลอด มีกระบวนการพาหนีสภาอย่างเป็นระบบ ถึงขนาดมีผู้บริหารจัดการเป็นองค์คณะเพื่อให้ทุกวันพฤหัสบดีนายกรัฐมนตรีไม่ต้องมาสภา นี้

เป็นความจริงครับ แถมสำคัญจะเข้าสอบตอนอภิปรายไม่ว่างใจเพียวนี้ นายกรัฐมนตรียังจะมาบังคับขอดูข้อสอบอีก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งจากซีกรัฐบาลและฝ่ายค้านตั้งกระทู้ถามสดนายรัฐมนตรี ๒ ปี ที่ผ่านมา ๑๒๕ กระทู้ นายกรัฐมนตรีมาตอบกระทู้สมาชิก ๒ กระทู้ นี่ก็ความเป็นจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ ปีที่ ๒ พวกเราต้องหารื้อกันกับกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล ว่าทำไมนายกรัฐมนตรีไม่มาสภา แล้วประชาชนผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทนคนทั้งประเทศจะไปพบนายกรัฐมนตรีได้ที่ไหน เพราะไปพบทำเนียบนายกรัฐมนตรีก็ไม่ให้พบ หนีปัญหาเรื่องยาง ไปขอความร่วมมือท่านนายกรัฐมนตรี ขอพบ แจ้งปัญหาความเดือดร้อน นายกรัฐมนตรีก็ไม่ให้พบถ้าไม่มาพบที่สภาแล้วจะพบที่ไหน สุดท้ายวิปรัฐบาลบอกว่าจะทำหนังสือแจ้งวิปฝ่ายค้านทุกสัปดาห์ ว่าวันพฤหัสบดีหรือสัปดาห์ไหนนายกรัฐมนตรีติดราชการ จะได้ไม่ต้องตั้งกระทู้ถาม นายกรัฐมนตรี แต่ท่านทราบไหมครับ ปีที่ ๒ เพราะมันเริ่มทำกันปีที่ ๒ มีการแจ้งรายงานมา ๓๐ ครั้ง แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีติดภารกิจราชการ ๑๐ ครั้ง แปลว่าอีก ๒๐ ครั้งนั้นนายกรัฐมนตรีก็ไม่มาตอบกระทู้ถามสมาชิก เช่นเดิม นี่ก็ข้อเท็จจริงที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีสอบตกวิชาสภา อย่างน้อยก็วิชาแรก แม้แต่กฎหมายสำคัญของรัฐบาล ที่นายกรัฐมนตรีอ้างว่าสำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีเอง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ ที่นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะ ต้องเอาเงินหลายล้านล้านบาทไปใช้กับคนทั้งประเทศ นายกรัฐมนตรีไม่มาลงคะแนนตั้งแต่วาระหนึ่งจนวาระสาม พระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่นายกรัฐมนตรีโฆษณาอยู่นี้ครับ ท่านบอกก็ไม่ได้โฆษณาชวนเชื่อ ทุกคนก็รู้ว่ามันโฆษณาชวนเชื่อ เพราะกฎหมายยังไม่ทันผ่าน นายกรัฐมนตรีไปเอาเงิน ๒๔๐ ล้านบาทไปโฆษณาแล้ว นายกรัฐมนตรีก็ไม่มาลงมติ ให้ความเห็นชอบกฎหมาย

นายกรัฐมนตรีจะตัดสินใจอย่างใดก็ได้ในฐานะสมาชิก เป็นเอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ นายกรัฐมนตรีเรียกร้องทุกฝ่ายให้มาใช้เวทีสภาแต่ท่านนายกรัฐมนตรีกลับไม่ค่อยมาสภา มาวันไหนก็เลยกลายเป็นเรื่องแปลกอย่างไรรับนักข่าวก็แตกตื่น เหมือนเห็นของแปลกเดินเข้าสภาครับ แม้แต่พวกผมนาน ๆ ถึงจะได้เห็นท่านนายกรัฐมนตรีเข้าสภามาสักครั้งหนึ่ง นี่ด้วยความสัตย์จริงครับ นายกรัฐมนตรีจึงสอบตกวิชาสภา แล้วก็สอบตกวิชาวุฒิภาวะนายรัฐมนตรีในระบบประชาธิปไตย ระบบรัฐสภานอกจากนั้นวิชาการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนที่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชน นายกรัฐมนตรีก็มีข้อบกพร่องมากมาย ทั้งการบริหารราชการแผ่นดิน ล้มเหลว ทุจริต ผิดกฎหมายในหลายกรณี ๑ ปีแรก ท่านนายกรัฐมนตรีถูกยื่นถอดถอนข้อหาทุจริตผิดกฎหมาย ๓ เรื่อง เรื่องแรก เรื่องการแต่งตั้งปลัดกระทรวงกลาโหม ผิด พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงกลาโหม เรื่องที่ ๒ พวกกระผมได้ไปยื่นถอดถอนนายกรัฐมนตรี ทำผิดพระราชกำหนดการกู้เงินเพื่อไปแก้ปัญหาน้ำท่วม ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะศาลปกครองวินิจฉัยว่ากระทำผิดรัฐธรรมนูญ เนื่องจากไม่ไปทำการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของผู้ได้รับผลกระทบเสียก่อน และ เรื่องที่ ๓ ที่ยื่นไปคราวที่แล้ว ก็คือเรื่องที่ทำผิดพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือ ป.ป.ช. มาตรา ๑๐๓/๗ ที่กำหนดให้คณะรัฐมนตรีจะต้องมีมติเห็นชอบเพื่อสั่งการให้หน่วยราชการทั่วประเทศ ไม่มียกเว้นประกาศราคากลางและวิธีคิดค่านวนราคากลางไว้ในเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) หรือ

เว็บไซต์ของหน่วยงานที่ทำการจัดซื้อจัดจ้าง รวมทั้งกรมบัญชีกลาง คู่กันทั้ง ๒ หน่วย เพื่อป้องกันการทุจริต เพราะราคากลางเป็นปัญหาใหญ่ที่นำไปสู่การทุจริต มีการคิดราคากลางสูงเกินความเป็นจริง เพื่อให้เอาราคาที่มันสูงเกินจริงไปแบ่งปันผลประโยชน์กันระหว่างคนคิดกับผู้รับเหมา

กฎหมายนี้จึงเป็นกฎหมายสำคัญและรัฐบาลที่ซื่อสัตย์สุจริตต้องปฏิบัติแต่ปรากฏว่ารัฐบาลของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์โยโก้ย ใช้เวลานานจนในที่สุดพวกกระผมอภิปรายไม่ไว้วางใจคราวที่แล้ว แล้วยื่นต่อ ป.ป.ช. ตรงนั้นละครบ เมื่อ ป.ป.ช. สอบ นายกรัฐมนตรีจึงส่งคณะไปเจรจากับ ป.ป.ช. แล้วก็เป็นที่มาที่ต้องมาออกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้วก็หลังจากนั้น ๑๘๐ วัน ก็ให้มีผลบังคับใช้คือให้มีผลบังคับใช้ว่าต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยจะต้องมีการจัดซื้อจัดจ้างแล้วต้องขึ้นเว็บไซต์ประกาศราคากลาง และวิธีคำนวณราคากลาง มีผลวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่ปรากฏว่านายกรัฐมนตรีไม่ได้ทำผิดกฎหมายครั้งเดียว คราวที่แล้วความผิดสำเร็จไป ๑ รอบแล้ว สำหรับไม่มีมติ ครม. คราวนี้ผิดใหม่อีกครั้ง ที่ผิดใหม่เพราะว่าหลังจากมติครม. มีผลทำให้หน่วยงานทุกหน่วยต้องปฏิบัติ นั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เขาทำหนังสือกำชับไปทุกหน่วยงาน ๔๕๔ หน่วยงาน แล้วก็กำชับไปถึงแม้แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีกำกับดูแล รวมทั้งไม่เว้นแม้แต่สำนักพระราชวังสำนักกราชเลขาธิการ เพราะถือเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกประการ ถ้าหน่วยงานใดไม่ปฏิบัติก็หมายความว่าละเมิดกฎหมายและมีความผิด ปรากฏว่าหลายหน่วยปฏิบัติ แต่มีอยู่หน่วยงานหนึ่งไม่ปฏิบัติ คือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นผู้กำกับดูแล ถามว่านายกรัฐมนตรีรู้ไหมต้องปฏิบัติ รู้ครับ เพราะนายกรัฐมนตรีออกมติ ครม. ตามกฎหมาย ป.ป.ช. สั่งการให้ทุกหน่วยงานต้องปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ อย่างที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่แล้วก็เคยปฏิบัติหรือไม่ เคยปฏิบัติครับ เพราะแม้แต่โครงการกำจัดปลวกก็ยังขึ้นเว็บไซต์ได้ แต่ปรากฏว่ามันมีอยู่โครงการหนึ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ยอมขึ้นเว็บไซต์ นั่นก็คือโครงการประชาสัมพันธ์สร้างอนาคตประเทศหรือที่เรียกกันว่าโครงการประชาสัมพันธ์ โครงการจัดโฆษณาโครงการเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ต้องมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะไม่ได้มีการนำไปขึ้นเว็บไซต์เรื่องราคากลาง และวิธีคิดคำนวณราคากลางแต่อย่างใดทั้งสิ้น ที่สำคัญครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้ในขั้นตอนที่มีการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร มีการลงคะแนนแทนกัน คลิปที่ปรากฏต่อท่านประธานตอนช่วงเย็นชัดเจนยิ่งกว่าคลิปลงคะแนนแทนกันตอนแกัรัฐธรรมนูญเรื่องที่มาของ ส.ว. เพราะที่เย็นนี้เห็นหน้าชัดเจน พระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ว่าเป็นกฎหมายใคร ถ้าไม่ใช่กฎหมาย นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี รวมทั้งคณะรัฐมนตรี นืออย่างไรครับ ที่บอกว่าทำไมท่านนายกรัฐมนตรีจึงไม่สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป ท่านนายกรัฐมนตรีมาให้คำตอบชี้แจงตอนช่วงสุดท้ายก่อนที่ผมจะขึ้นมาสรุปเมื่อสักครู่ว่าการจัดการวานโฆษณาประชาสัมพันธ์หรือภาษาอังกฤษพวกเราเรียกกันเป็นที่เข้าใจว่าไปจัดอีเว้นท์ (Event) ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์โครงการ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ไม่ได้จัดขึ้นตามพระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่อย่างใดทั้งสิ้น ท่านนายกรัฐมนตรีพูดไม่จริงครับ ที่บอกท่านนายกรัฐมนตรีพูดไม่จริงเพราะว่าถ้าไม่ใช่เรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐

ล้านบาท และทำไมเอาพระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเส้นทางตรงเป๊ะตามที่กฎหมายกำหนดไป โฆษณาชวนเชื่อทุกจังหวัดที่ไปจัดนิทรรศการท่านนายกรัฐมนตรีโน่นก็ยอมรับเอง ผู้ชี้แจงก็ยอมรับเองว่ามีการ บ่งบอกเส้นทางไปโน่นไปนี่๑. กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ๒. กรุงเทพฯ-โคราช ๓. กรุงเทพฯ-ระยอง ๔. กรุงเทพฯ-หัว หินก็มันอยู่ในพระราชบัญญัติ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาททั้งนั้น การจัดซื้อจัดจ้าง ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ไม่ได้ละเลย แต่ทำตามกฎหมาย ป.บ.ช. ไม่ละเลยได้อย่างไรครับ ก็เมื่อพวกกระผมไปตรวจสอบเว็บไซต์ชัดเจน ไม่มีการนำราคากลางและวิธีคิดคำนวณราคากลางไปขึ้นเว็บไซต์แต่อย่างไรทั้งสิ้น ยกเว้นจะเพิ่งเอาไปขึ้นเมื่อ สักครู่นี้ หลังจากถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าการจัดซื้อจัดจ้าง เงิน ๒๔๐ ล้านบาทที่ไป จ้างบริษัททำอีเว้นท์ที่ว่านั้น ใช้ระเบียบพัสดุทุกประการ จริงครับ แต่มันเป็นระเบียบพัสดุที่ใช้วิธีพิเศษอย่างไร ครับและท่านนายกรัฐมนตรีก็ยอมรับกลางสภาเมื่อสักครู่ที่ใช้วิธีพิเศษ ที่สำคัญสะท้อนตัวตนนายกรัฐมนตรียิ่ง ลักษณะชัดเจนยิ่งขึ้น ท่านตีกรรเชียงอีกแล้วครับ ท่านบอกว่าเรื่องนี้ท่านมอบรองนายกรัฐมนตรีนิวัฒน์ธำรง บุญ ทรงไพศาล ไปแล้ว เอาอีกแล้วครับ ผมถึงบอกว่ามีนายกรัฐมนตรีก็เหมือนไม่มีอย่างไรครับประเทศไทยท่านไม่ รับผิดชอบอะไรทั้งสิ้นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ใครเป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ขึ้นกับใครครับ ก็ขึ้นกับ นายกรัฐมนตรี แล้วหน่วยงานนี้ไปดูครับ นายกรัฐมนตรีกำกับดูแลเอง ท่านบอกสุดท้ายครับว่าเส้นทาง กรุงเทพฯ-หนองคาย บรรจุกว้แล้วในพระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทผมไม่ทราบใครเขียนให้ท่าน นายกรัฐมนตรีอ่าน หรือท่านนายกรัฐมนตรีใจปิดเป็นข้อเท็จจริง เพราะในพระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทมันไม่มีเส้นทางกรุงเทพฯ-หนองคาย มันมีแค่กรุงเทพฯ-โคราช ท่านอย่าหลอกคนอื่นฮาน อีกเลยครับ อย่าโกหกคนจังหวัดหนองคายอีกเลย ท่านอาจจะบอกว่าท่านมีความคิดจะทำ นั่นอีกเรื่องหนึ่งจะ ทำเมื่อไรก็สุดแท้แต่ ถ้าท่านยังเป็นรัฐบาล แต่ในพระราชบัญญัติเงินกู้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่มีเส้นทาง กรุงเทพฯ-หนองคายแน่นอน ไปแค่โคราชครับ นี่คือนี่ที่ขอทำความเข้าใจให้เกิดความชัดเจน

อีกเรื่องหนึ่งครับ พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อวางระบบบริหาร จัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศไทย ๒๕๕๕ หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าพระราชกัญเงิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้าน บาทเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วม เรื่องนี้นายกรัฐมนตรีเกี่ยวข้องอย่างไรครับ เกี่ยวข้องเพราะนั่งอยู่หัวโต๊ะ ครม. เห็นชอบพระราชกัญเงิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ กำหนดกัญทั้งหมดไม่เกิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท กู้ได้ไม่เกินภายในไม่เกินวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ปีนี้เกินแล้ว กู้ไม่ได้ผิดพระราช กัญหนด ผิดกฎหมาย ปัญหาก็คือว่า ๑ ปี ๕ เดือนท่านอ้างว่าต้องออกเป็นพระราชกัญเพราะจำเป็นเร่งด่วน ชุกฉิน จะเอาไปแก้ปัญหาน้ำท่วม แต่ปรากฏว่า ๑ ปี ๕ เดือนที่ผ่านมารัฐบาลนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณะไม่ได้ทำ อะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลยในเรื่องนี้ไปได้แค่ ๑๒,๗๕๐ ล้านบาท แล้วก็เบิกจริงแค่ ๑๑,๘๘๖ ล้านบาท ที่เหลือยัง ไม่ได้กัญมัดแต่หาบริษัทรับเหมาครับ สุดท้ายไปได้ยักษ์ใหญ่มารายหนึ่ง บริษัท เค วอเตอร์ บริษัทนี้เป็นอย่างไร ครับ ๑. นายกรัฐมนตรีต้นน้ำที่อยู่เมืองนอกเคยไปเยี่ยมบริษัทนี้แล้ว ๒ ครั้งก่อนที่จะได้ประมูลเที่ยวนี้ มีภาพ ปรากฏฉายชัดเจนในตอนช่วงอภิปรายไม่ไว้วางใจโดยคุณชวนนท์ ๒. ข้อพิรุณก็คือว่าประมูลเที่ยวนี้ฮัวกันชัด ๆ ครับ ผมไม่อธิบายยาวแต่เอาผลก็แล้วกันฮัวกันแล้วผลเป็นอย่างไร ผลก็คือยกตัวอย่าง โครงการสร้างอ่างเก็บ

น้ำทั่วประเทศ ภายใต้เงินกู้ ๓๕๐,๐๐ ล้านบาท มีอยู่ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ต้องทำอ่างเก็บน้ำปรากฏว่าประมุลได้ก็สตกคราบใหม่ครับ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้ ๔๙,๙๙๙.๙๙ ล้านบาท แม่นอย่างกับจับวางเลยครับ อีกอันหนึ่งครับโครงการแก้มลิง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ประมุลได้เท่าไรครับ ๙,๙๙๙ ล้านบาท สดท่ายอีกสักตัวอย่างระบบทางน้ำหลาก บริษัท เค วอเตอร์ได้ครับเที่ยวนี้ ๑๕๓,๐๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าประมุลได้ ๑๕๓,๐๐๐ ล้านบาทแป๊ะ อย่างกับดูข้อสอบมาก่อนเลย ที่สำคัญไปยกเว้นระเบียบจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วไปกำหนดระเบียบจัดซื้อจัดจ้างขึ้นมาใหม่เอง แล้วก็ไม่ทำการประเมินศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย จนในที่สุดศาลปกครองถึงสั่งให้ไปทำเสียก่อน ไม่อย่างนั้นถือว่าผิดรัฐธรรมนูญอย่างไรครับ ตอนนี ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการสอบแล้วครับ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา เพราะพวกกระผมไปยื่นถอดถอนนายกรัฐมนตรีและคณะแต่ความผิดไม่ได้มีเท่านี้ครับ สำหรับกฎหมายฉบับนี้กลายเป็นผิดซ้ำสองที่ต้องมาไม่ไว้วางใจเที่ยวนี้ครับ ที่บอกว่าผิดซ้ำสองก็เพราะว่ากฎหมายกำหนดไว้แล้วเมื่อสักครู่ทำให้กู้เงินได้ไม่เกินวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ กู้หลังนี้ไม่ได้ เพราะพระราชกำหนดหมดยุ ปรากฏว่าหลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ มีการไปกู้เงินอีก ๙ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ หลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เบิกเงินกู้อีก ๙ ครั้ง ครั้งละ ๕๐๐ ล้านบาท รวมแล้ว ๔,๕๐๐ ล้านบาท แค่นั้นยังไม่พอครับ ในจำนวน ๔,๕๐๐ ล้านบาทที่ว่ายักไปทำโครงการที่คณะรัฐมนตรีเพ็งอนุมัติหลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ อีก คือ ครม.ไปอนุมัติวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ นี้ลักไก่ตัวเบ้อเริ่มเลยครับ ถ้าจับไม่ได้ก็เรียบริ้อยโรงเรียน ครม. นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์อีก เป็นโครงการซ่อมถนนทางหลวงพทุมธานี ๔๑.๑๔๓ ล้านบาท โดยไปใช้วงเงิน ๔,๕๐๐ ล้านบาทที่กุมมา พระราชกำหนดฉบับเดียวทำผิดกฎหมาย ๒ รอบ ผิดทั้งรัฐธรรมนูญ ผิดทั้งตัวพระราชกำหนดในตัวของมันเองที่ไปกู้หลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ตรงนี้อย่างไรครับ ถึงต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ แล้วก็ต้องยื่นถอดถอนท่านต่อประธานวุฒิสภาก่อนยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ

ผิดรัฐธรรมนูญอีกเรื่องหนึ่งครับ ท่านอาจจะมองว่าเรื่องเล็ก แต่พวกกระผมมองว่าเป็นเรื่องใหญ่ เพราะเรื่องนี้ละที่จะแสดงความเป็นอารยะของประเทศได้ในระบอบประชาธิปไตย ท่านทำผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ครับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ระบุไว้ชัดเจนว่าบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความคิดเห็นแตกต่างทางการเมืองจะกระทำมิได้ ถ้าทำก็ผิดรัฐธรรมนูญ ถ้าผิดรัฐธรรมนูญก็ต้องถูกยื่นถอดถอนและส่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และส่งมาถอดถอนที่วุฒิสภา ท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรองนายกรัฐมนตรีปลอดประสพ สุรัสวดี ทำผิดรัฐธรรมนูญมาตรานี้ เพราะเลือกปฏิบัติใครไม่เลือกพรรคเพื่อไทยไม่ไหวงบประมาณ เหมือนระบอบทักษิณในอดีตเลยครับ ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุด สร้างศูนย์ประชุมและนิทรรศการนานาชาติจังหวัดภูเก็ต รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ธีร์อนุมัติวงเงินกู้ไทยเข้มแข็ง ๒,๖๐๐ ล้านบาท ให้สร้างศูนย์ประชุมและนิทรรศการนานาชาติ จังหวัดภูเก็ตสร้าง บนที่ราชพัสดุที่ พก. ๑๕๓ ตำบลไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต บนพื้นที่ ๑๕๐ ไร่ คณะรัฐมนตรีท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ขยาย

เวลาให้ลงนามในสัญญาก่อสร้างเพื่อทำผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่เมื่อรัฐบาลท่านพันเสียก่อน นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เข้ามาเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ก่อนหมดอายุการลงนามสัญญาประมาณ ๑ ปีครับ ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ปล่อยเวลาล่วงเลยจนในที่สุดครบกำหนดวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการนานาชาติจังหวัดภูเก็ตก็เลยถูกประหารชีวิต ตกไปครับ เหตุผลทำไมท่านไม่ทำครับ ทั้งที่เงินมันมีอยู่แล้ว ๒,๖๐๐ ล้านบาทจัดไว้ให้ครบตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ คำตอบมาเมื่อตอนที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีปลอดประสพไปเฉลยข้อสอบที่จังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ท่านรองนายกรัฐมนตรีปลอดประสพ ปราศรัยบนเวทีพรรคเพื่อไทย หัวข้อเพื่อไทยเพื่ออนาคตประเทศไทย ที่จังหวัดเชียงใหม่เรื่องศูนย์ประชุมนานาชาติ จังหวัดภูเก็ตท่านพูดอย่างนี้ครับ มัน ไม่ใช่มันสำปะหลังนะ ครับ มันแปลว่าคนภูเก็ตครับ ท่านพูดอย่างนั้นมันก็จะทงทำไม ไม่สร้างให้ ก็ยังไม่สร้างให้ มีปัญหาไหมละ วันหน้าจะสร้างแน่นอนเมื่อภูเก็ตเห็นความดีของเรา แล้วเลือกคนของเรา แปลว่าเลือกคนของพรรคเพื่อไทย วันนั้นจะทำให้ วันนี้ไม่มีอารมณ์จะทำให้ไว้วัย ไม่ใช่ไว้วัยผมนะครับ ไว้วัยท่านครับ นี่คือนี่ที่ท่านปราศรัย เฉลย คำตอบว่าคำถามทำไมถึงไม่ทำ เพราะท่านเลือกปฏิบัติ หลังจบการอภิปราย ขอกราบเรียนเชิญท่านรอง นายกรัฐมนตรีปลอดประสพกับท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ไปชี้แจงแค่ข้อกล่าวหากับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ เกี่ยวข้องเพราะท่านรับทราบเรื่องนี้ดี ว่านี่คือการกระทำผิดรัฐธรรมนูญ แต่ท่านไม่แยแสใส่ใจ หลังปรับคณะรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีปลอดประสพยังนั่งดำรงตำแหน่งอยู่จนกระทั่งขึ้นมา คุยบนเวทีสภานี้ครับ ว่าท่านอยู่ยาวนานที่สุด ถ้านายกรัฐมนตรีเห็นดีเห็นงามกับการเลือกปฏิบัติสำหรับคนทั้ง ชาติที่นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องคุ้มครองดูแลเขาใช่ไหมครับ ยังมีอีกครับ แต่ขออนุญาตที่จะไม่กราบเรียน รัฐมนตรีท่านหนึ่งครับเพิ่งไปพูดที่สตูลโดนเป่านกหวีดครับ ท่านก็เลยบอกว่าถ้าอย่างนั้นงบประมาณภาคใต้ก็ ต้องเลื่อนไปก่อน ผมไม่ระบุแล้วครับ ไม่ต้องการพาดพิง ท่านนายกรัฐมนตรีรีบไปจัดการนะครับ วิธีคิดอย่างนี้ ผิดรัฐธรรมนูญครับ แล้วผมจะรอดูท่านนายกรัฐมนตรีจะจัดการกับรัฐมนตรีท่านนี้ไหมครับ แล้วก็ไปถึงรอง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีท่านนี้เป็นถึงรองนายกรัฐมนตรีด้วยครับเข้าใจว่าอย่างนั้น

อีกเรื่องหนึ่งครับ ขอมานี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีจารุพงศ์ เรื่อง สุวรรณ ที่ต้องมาพูดตรงนี้เพราะเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ข้อกล่าวหา ก็คือว่าท่านรัฐมนตรีจารุพงศ์ เรื่อง สุวรรณ รับประโยชน์อันมิควรได้จาก บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือที่เรียกง่าย ๆ ว่าบริษัท อีสท์ วอเตอร์ รับเป็นค่าโดยสารไปต่างประเทศ ๒ ครั้ง คือไปจีน ๑ ครั้งกับไปมาเลเซีย ๑ ครั้ง เฉพาะผลประโยชน์ค่าโดยสารที่ท่านจารุพงศ์ได้รับจากการไป ประเทศจีน ๓๙,๓๐๐ บาท ไปประเทศมาเลเซีย ๒๐,๗๘๐ บาท มีหลักฐานชัดเจนเป็นเช็คของธนาคารกสิกร ไทย ของบริษัท อีสท์ วอเตอร์ เลขที่ ๕๔๕๔๑๘๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๐๑๓ ใช้ปี ค.ศ. ครับ จ่ายให้กับบริษัท ทัวร์เป็นค่าเดินทางไปประเทศจีน แล้วก็ไปใบเสร็จรับเงินจากบริษัททัวร์เล่มที่ ๑๔ เลขที่ ๔๐/๑๔ ออกให้บริษัท อีสท์ วอเตอร์ ว่าได้รับเงินค่าทัวร์ (Tour) ของมิสเตอร์ (Mister) เรื่องสุวรรณ จารุพงศ์ แล้ว พร้อมกับอีก ๒ คน ที่เดินทางไปด้วย ผมไม่ประสงค์จะพาดพิงครับ หลักฐานอีกชิ้นหนึ่งกรณีไปประเทศมาเลเซียเป็นเช็คอีสท์ ว

เตอร์ ธนาการกสิกรไทย เลขที่ ๖๒๘๐๐๑๗ จ่ายบริษัททัวร์ไม่ประสงค์จะเอ่ยนามชื่อบริษัททัวร์ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๖๒,๓๔๐ บาท คิดเฉพาะของท่านจารุพงศ์ ไม่รวมอีก ๒ ท่าน แล้วก็ยังมีหนังสือจากบริษัททัวร์ออกให้เป็นหลักฐานส่งไปยังอีศน์ วอเตอร์ ว่าระบุได้รับค่าโดยสารตัวเครื่องบินกรุงเทพฯ สุวรรณภูมิ ไปกัวลาลัมเปอร์แล้วจากนายจารุพงศ์ เรื่องสุวรรณ กับอีก ๒ ท่าน ท่านจารุพงศ์มาชี้แจงเมื่อสักครู่ครับ ผมไม่ทราบใครเขียนให้ท่านนะครับแต่ท่านก้มหน้าก้มตาอ่านอย่างเดียวเลยครับในเรื่องการชี้แจงนี้ กลัวว่าจะผิดไป แม้แต่ตัวอักษรเดียว แต่ว่าเนื้อหาทั้งหมดที่ท่านชี้แจงคือคำสารภาพว่าท่านไปประเทศจีนกับประเทศมาเลเซียจริงอย่างที่ท่านวิรัช ร่มเย็น กล่าวหา การประปาส่วนภูมิภาคอยู่ในกำกับกระทรวงมหาดไทยจริงครับ แต่มันเป็นบริษัทมหาชนจำกัดจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นบริษัทเอกชน ท่านชี้แจงอย่างนี้ครับ บอกว่าที่มีเช็คจากบริษัท อีศน์ วอเตอร์ ไปจ่ายให้กับบริษัททัวร์นั้น ความจริงก็คือว่าท่านเอาเงินของท่านไปจ่ายให้บริษัท อีศน์ วอเตอร์ แล้วบริษัทอีศน์ วอเตอร์ ก็เอาเช็คออกไปจ่ายให้บริษัททัวร์อีกต่อหนึ่ง ผมฟังแล้วเข้าใจว่าอย่างนั้น แต่ถ้าฟังว่าอย่างนั้นแล้วท่านชี้แจงอย่างนั้นจริง เพราะท่านพูดเร็วมาก ทำไมท่านไม่จ่ายตรงให้บริษัททัวร์ครับ ต้องเอาเงินของตัวเองไปจ่ายให้บริษัท อีศน์ วอเตอร์ แล้วให้อีศน์ วอเตอร์ไปออกเช็คจ่ายให้บริษัททัวร์ คนที่ทำอย่างนี้ถ้าไม่ป่วยก็โกงทั้งนั้นครับ แล้วที่สำคัญทำไมต้องไปจ่ายให้อีก ๒ คนด้วย ต้องอธิบายว่าจ่ายให้อีก ๒ คน เพื่อจะคุ้มครอง อีกคนหนึ่งด้วยใช่ไหมครับ เพราะอีกคนหนึ่งก็เป็นข้าราชการการเมือง เป็นเลขานุการรัฐมนตรี ไม่อย่างนั้นเจอข้อหาเดียวกันครับ ผมคิดว่าที่รับเงินหรือรับทรัพย์สินในรูปของการเดินทาง ความผิดสำเร็จแล้วครับ ภารกิจต่อไปก็คือท่านต้องไปชี้แจงในคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครับ ขอเลยไปเรื่องอื่นนิดหนึ่งครับ เพราะมันพันกับท่านจารุพงศ์พอดี เมื่อสักครู่ท่านชี้แจงเรื่องยาวพาราท่านบอกว่ารัฐบาลบริหารจัดการแล้วจะช่วยให้เกษตรกรได้กิโลกรัมละ ๕๐ บาท โดยชดเชยให้ไร่ละ ๒,๕๒๐ บาท ซึ่งเทียบแล้วเป็นเงิน ๑๒ บาทต่อกิโลกรัม เมื่อเติม ๑๒ บาทต่อกิโลกรัมไปก็จะช่วยให้เกษตรกรขายได้เสมือนกิโลกรัมละ ๕๐ บาท แปลว่าถ้าเกษตรกรจะได้กิโลกรัมละ ๕๐ บาท ขณะนั้นราคายางพาราในตลาดต้องกิโลกรัมละ ๗๘ บาท ถ้าในตลาดกิโลกรัมละ ๗๘ บาท ท่านเติมให้กิโลกรัมละ ๑๒ บาท เขาก็จะได้ ๕๐ บาท แต่วันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบไหมครับ ยางพารามันกิโลกรัมละ ๖๘ บาทชดเชยให้ไปมันก็หายไปอีก ๑๐ สุดท้ายก็ยั้งได้แค่ ๘๐ บาทครับ ไม่ได้ ๕๐ บาทอย่างที่ท่านพูด

ประการที่ ๒ ท่านบอกว่าให้ได้เฉพาะคนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เกษตรกรชาวสวนยาง ผมเสียตายไม่ได้เอาตัวเลขมาครับ จำนวนมากทีเดียวมีสวนยางอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ไม่มีกรรมสิทธิ์ ไม่ใช่เพราะเขาผิดครับแต่เพราะเขาทำ สวนยางอยู่ในป่าสงวนแห่งชาติมานานแล้ว อยู่ในที่ดินนั้นนานแล้ว วันดีคืนดีรัฐไปประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติทับที่ดินของเขา สุดท้ายกลายเป็นเกษตรกรต้องไปอยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ และวันนี้ไม่มีสิทธิมารับเงินชดเชยจากรัฐบาล ต้องเอายางพาราไปขายกิโลกรัมละ ๖๘ บาท ที่สำคัญ ๑ ครอบครัว ถ้ามีเกษตรกร ๓ คน ทำคนละผืน ได้คนเดียวครบเงินชดเชยตรงนี้อ่างไรครับ มันถึงเป็นที่มาที่เกิดความโกลาหลแล้วก็ประท้วงกัน แล้วก็รัฐบาลไม่ได้ลงไปแก้ปัญหาให้เบ็ดเสร็จเด็ดขาดในลักษณะที่ช่วยเหลือ

เกือบดูแลเกษตรกรชาวสวนยางอย่างแท้จริง แล้วไม่ใช่แต่ภาคใต้ นะครับ ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคอีสานมีหมดแล้ว ก็คือเกษตรกรสวนยางชาวไทยทั่วประเทศนั่นเอง

อีกเรื่องหนึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควรแก่การไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารราชการแผ่นดินต่อไป เพราะท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน ผิดพลาด ปล่อยให้มีการทุจริต จงใจปกปิดข้อมูลเพื่อปิดบังการทุจริตและความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายรณรงค์ต่อต้านการทุจริตเป็นแค่เพียงละครปาทีที่ไม่มีผลปฏิบัติจริง จนยุคนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีกลายเป็นยุคที่มีการคอร์รัปชันเบงบานที่สุดยุคหนึ่งในประวัติศาสตร์ โดยที่นายกรัฐมนตรีไม่ได้แยแสใส่ใจจัดการตามอำนาจหน้าที่แต่อย่างใด ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายชัดเจนว่าจะปราบปรามการทุจริต วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ สร้างภาพ จัดงานรณรงค์ต่อต้านการทุจริตที่เวสต์เทรด (World Trade) ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็คงจะจำได้ จากนั้นแค่ ๒ สัปดาห์คล้อยหลัง ๔ กันยายน ๒๕๕๕ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์นั่งหัวโต๊ะเป็นประธานในที่ประชุม ครม. ย้ายคนที่เขากำลังขุดคุ้ยเรื่องการทุจริตคือ เลขาธิการ ป.ป.ท. ขออนุญาตที่เอียนาม ไม่ได้ทำให้ท่านเสียหาย คือพันตำรวจเอก ดุษฎี อารยวุฒิ นายกรัฐมนตรีอ้างว่าย้ายให้ไปใหญ่ขึ้น คือไปเป็นรองปลัดกระทรวง แต่ที่จริงเขารู้กันทั้งประเทศว่าที่ย้ายนั้น ต้องการย้ายไปให้พ้นทาง กลไกปราบโกงในประเทศไทย หลักใหญ่มี ๒ อันครับ ป.ป.ช. กับ ป.ป.ท. สำหรับ ป.ป.ท. ก็คือจัดการเฉพาะในองค์กรภาครัฐ ข้าราชการระดับ ๙ หรือระดับ ๑๐ ลงมา เพื่อให้หลุดช่องว่าง ป.ป.ช. ที่อาจจะเข้าไปไม่ถึง เลขาธิการ ป.ป.ท. ถูกย้ายเพราะไปขุดคุ้ยทุจริตเรื่องใหญ่ ๓ เรื่อง ๑. เรื่องน้ำท่วมที่ใช้งบกลางของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วคราวที่แล้วพวกผมอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นละครับ ฮั้วกัน ๒๑ โครงการ ปรากฏว่าทุจริตเสีย ๒๐ โครงการ ๒. เพราะไปขุดคุ้ยเรื่องการนำเข้ารถหรู ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี ๑ ใน ๓ ผมไม่ระบุละครับ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ๓. เพราะไปขุดคุ้ยเรื่องการออกกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยมิชอบ เรื่องน้ำท่วม ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้อภิปรายไปแล้วชัดเจน พวกผมอภิปรายคราวที่แล้วท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่ามีข้อมูลทุจริตมาบอก ดิฉันจะไปจัดการปีนี้พวกผมถึงไปตามอย่างไรครับ ว่านายกรัฐมนตรีพูดจริงหรือพูดเท็จต่อสภา ไปตรวจสอบชัดเจนไม่ได้ทำอะไรเลยครับ ทุกอย่างยังเหมือนเดิมทุกประการ คนโกงยังอยู่ที่ดินเหมือนเดิมทุกประการ เรื่องการออกกรรมสิทธิ์โดยมิชอบที่เป็นตัวอย่างชัดเจนที่สุด เรื่องนี้ก็สะท้อนชัดเจนว่าประเทศไทยมีนายกรัฐมนตรีเหมือนไม่มีครับ ที่บอกว่าเป็นเช่นนั้น ก็เพราะว่าเรื่องนี้ได้มีการทำหนังสือแจ้งเตือนนายกรัฐมนตรีไว้ล่วงหน้าว่ากำลังจะมีการเอาป่าสงวนไปออกกรรมสิทธิ์ที่ดินที่จังหวัดภูเก็ต ๑ แปลง ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยเลขาธิการ ป.ป.ท. เพราะเขาไปตรวจสอบแล้ว บอกว่ากำลังจะมีการออกเอกสารสิทธิที่ดินป่า และพบว่าคนที่กำลังจะไปออกเอกสารสิทธินี้เป็นแกนนำเสื้อแดงในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วก็ระบุชื่อชัดเจน ปรากฏว่าทำหนังสือไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น ๑ เดือน ๔ วัน ออกโฉนดเรียบร้อยแล้ว สำเนาโฉนดอยู่นี่ครับ พื้นที่ ๕๗ ไร่ ๒ งาน ๑๘.๕ ตารางวา ออกวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ไหนท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่ามีนโยบายจะปราบโกงอย่างไรครับ โกงที่ดินของรัฐ โกงไหมครับ ทำไมท่านนายกรัฐมนตรีไม่ทำอะไร ปล่อยให้

ละเลยให้มีการทุจริตเอาที่ดินหลวงไปออกกรรมสิทธิ์ ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ทำไมพวกผมบอกว่า นายกรัฐมนตรีไม่สมควรดำรงตำแหน่งผู้นำรัฐบาลของประเทศต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งเป็นที่ดินรัฐวิสาหกิจ แต่ว่าไม่ใช่ที่ดินแปลงเดียว ครั้งนี้เป็นที่ดินรัฐวิสาหกิจ ๘ แปลง เตรียมฮุบเพื่อเอาไปให้เอกชนเช่าหรือร่วมลงทุน โคลนนิ่ง (Cloning) ฮุบที่ดินรัชดามา วิธีการก็คือ ๑. นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ สั่งรองนายกรัฐมนตรีกิตติรัตน์ ณ ระนอง ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจให้ไปสำรวจทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจเพื่อเอามาใช้ประโยชน์ อ้างว่าเป็นโครงการที่สำคัญที่รัฐบาลจะดำเนินการเรื่องนี้มีหลักฐานจากคำสัมภาษณ์ของท่านรองนายกรัฐมนตรีกิตติรัตน์ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ รองนายกรัฐมนตรีกิตติรัตน์มีมติคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจให้ใช้ที่ดินรัฐวิสาหกิจ ๘ แปลง เอามาทำประโยชน์ ให้เช่าเกินกว่า ๑ ปี วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ มีมติ ครม. โดยนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เห็นชอบให้รัฐวิสาหกิจ เจ้าของที่ดิน ๘ แปลงนั้นเอาที่ดินนี้มาใช้ประโยชน์ พื้นที่รวมกัน ๔,๕๖๙ ไร่ แล้วมีมติให้เช่าเกินกว่า ๑ ปี อ้างว่าเพื่อพัฒนาเชิงพาณิชย์ โดยให้เสนอแผนงานและโครงการลงทุนมาให้คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจอนุมัติก่อนเปิดให้เช่าพัฒนาที่ดิน จากนั้นมาออกพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ ตั้งกองทุนพัฒนาสาธารณสุขที่พวกผมตั้งคำถามในสภานี้ครับว่าตั้งมาทำไม ๑,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้ถึงบางอ้อแล้วครับ ก็เพื่อเอาไปเจือผสมกับการลงทุนของเอกชนที่จะเอาที่ดิน ๘ แปลงไปพัฒนา ใครได้ประโยชน์ คำตอบก็คือผมยังไม่อยากกล่าวหา แต่อย่างน้อยบริษัทเอกชนที่ทำสาธารณสุข ที่ได้รับคัดเลือกจากคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจให้มาร่วมเช่าร่วมโครงการก็จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ คำถามโง่หรือยัง ยังครับ จวนแล้วครับ ถ้าพวกผมจับไม่ได้ไล่ไม่ทัน สุดท้ายเรื่องนี้ค่อยเข้าปากข้างแน่นอน ท่านนายกรัฐมนตรีก่อนมาเป็นนายกรัฐมนตรีทำธุรกิจสาธารณสุขมาใช่ไหมครับ พรรคพวกแวดล้อมนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ก็ทำสาธารณสุขอยู่ใช่ไหมครับ เรื่องนี้มันมีพิรุณ ไม่จำเป็นต้องโง่เสร็จจึงอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่นี้ก็ชี้ชัดแล้วว่าสุดท้าย ๘ แปลงที่เอาออกมาจะเอาไปให้ใครเช่าบ้าง แต่มันอยู่แถว ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นละครับ

ทุจริตผิดกฎหมายอีกเรื่องหนึ่ง มหาเทพมหาโง่ เรื่องข้าวถุง นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการเจ้าของนโยบายจำนำข้าว นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการนโยบายข้าว หรือที่เรียก กชช. นายกรัฐมนตรีเป็น ผอ. ศอบต.ดูแลจังหวัดชายแดนภาคใต้ แก้ปัญหาความไม่สงบ ข้อเท็จจริงก็คือว่า กชช. หรือคณะกรรมการนโยบายข้าวที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธานมีมติ ๔ ครั้ง ตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึง ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้เอาข้าว ๒,๕๐๐,๐๐๐ ตัน มาทำข้าวถุง ที่อยู่ในสต็อกรัฐบาลที่ขายไม่ออกนั้นละครับ ถุงละ ๕ กิโลกรัม กำหนดราคาถุงละ ๗๐ บาท อ้างว่าเอามาเพื่อทำข้าวถุงขายให้คนจนในราคาถูก เพราะมันแพงทั้งแผ่นดินแล้ว ขอให้ข้าวถุงมันถูกสักเรื่องก็ยังดี แต่สุดท้ายที่ให้ไปทำ ปรากฏว่าทำไปทั้งหมด ๓ ยี่ห้อ ตรา อคส. ตราถูกใจ ตราธงฟ้า พอพวกผมไปตรวจสอบ พบความจริงว่าที่อนุมัติให้ไปทำ ๒,๕๐๐,๐๐๐ ตัน ไม่ได้ทำจริงทั้งหมดครับ นอกจากไม่ได้ทำจริงแล้ว เอาข้าวไปขายให้บริษัทคนใกล้ชิดกับคนมีอำนาจในรัฐบาลที่เป็นถึงอดีตเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อื้อฉาว ที่เคยอภิปรายมาแล้ว สมคบรวมหัวกันบริหาร

จัดการเอาข้าวราคาถูกที่ซื้อมาจากสต็อกรัฐบาล อ้างว่าจะเอามาทำข้าวถุงราคาถูกขายให้คนจน ไม่ไปทำข้าวถุงครับ ๑. เอาไปเวียนเทียนจำนำรอบใหม่ ๒. เอาไปขายให้โรงสีกับพ่อค้าทำกำไรเดี๋ยวนั้นเลยครับ ๓. ทำข้าวเหมือนกัน แต่ทำข้าวถุงยี่ห้อตัวเองแล้วขายราคาแพงกว่า ๗๐ บาท ผล ข้าวถุงราคาถูกไม่ถึงมือชาวบ้าน ถ้าถึงก็แพงเกินกว่าถุงละ ๗๐ บาท สุดท้ายคนจนก็ไม่ได้ข้าวราคาถูกต้องซื้อราคาข้าวถุงแพงเหมือนเดิม พวกซื้อโรงรวยครั้นนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เป็นเจ้าของนโยบายจำนำข้าว สุดท้ายก็เหมือนนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ขณะคณะกรรมการ กชช. ก็รับ แล้วก็สุดท้ายพรรคพวกก็ร่ำรวยจากโครงการข้าวถุงหลักฐานที่คือว่า ๑. โครงการข้าวถุงที่ให้กับบริษัท เจียแม็ง ระบุว่าให้ไปทำทั้งหมด ๔๐ ล้านถุง ขายใน ๒๑ จังหวัดทุกภาคทั่วประเทศ รวมทั้งหมดขายในร้านค้า ๓๗ แห่ง โดยให้ใช้ยี่ห้อ อคส. เท่านั้น ปรากฏว่าโครงการนี้มี ๔๐ ล้านถุงผมมอบหมายให้ ส.ส. รังสิมาไปตรวจ ๒๑ จังหวัด ไปทุกแห่ง ๓๗ ร้านบวกตัวเลขมาปรากฏว่าที่บอกว่าข้าวสารจะทำ ๔๐ ล้านถุง มีข้าวสารแค่ ๕๗,๓๐๐ ถุง จาก ๔๐ ล้านถุง ที่เอาไปขายคนจนจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ขายถุงละ ๗๐ บาท ราคาเฉลี่ยออกมาราคาถุงละ ๘๐ ถึง ๙๙ บาท นี้อย่างไรครับข้าวถุงนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ โครงการที่ ๒ อับลักษณ์ที่สุดไม่แพ้โครงการที่ ๑ ผมมอบหมายท่านประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ไปตรวจสอบครับ โครงการข้าวถุงง้อฟ้าเพื่อพี่น้องมุสลิมภาคใต้ กำหนดไว้ ๕๐,๐๐๐ ตัน จะต้องมาทำข้าวถุง ๑๐ ล้านถุง ถุงละ ๗๐ บาท ขายมุสลิมผู้มีรายได้น้อยในภาคใต้ ปรากฏว่าวิธีการคือให้ส่งข้าวถุงผ่านคณะกรรมการอิสลามจังหวัดท่านประเสริฐไปตรวจสอบ ไม่มีคณะกรรมการอิสลามจังหวัดไหนที่ระบุได้รับข้าวถุงเลยแม้แต่ถุงเดียว ทั้งหมดหายไปกับสายลมทั้งหมดพิสูจน์ว่าโครงการข้าวถุงของรัฐบาล นอกจากโกงคนจนทั่วประเทศ ยังโกงได้แม้แต่ชาวมุสลิมภาคใต้รวมทั้งจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่กำลังทุกข์กำลังยากอยู่ เพราะฝีมือการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์วันนี้ละครับ ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์บอกว่าเรื่องข้าวถุงเป็นเรื่องระดับปฏิบัติการผมไม่เคยเห็นนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์รับผิดชอบอะไรแม้แต่เรื่องเดียว โยนบาปให้ฝ่ายปฏิบัติการอีกแล้ว ฝ่ายปฏิบัติการจะทำข้าวถุงโครงการนี้ได้ไหมครับ ถ้าไม่มีนายกรัฐมนตรีชื่อยิ่งลักษณ์ เพราะนี่มันคือที่มาต้นตอนโยบายจำนำข้าว ขายข้าว จำนำและเอาไปทิ้งไว้ในสต็อกในสต็อกขายไม่ออกถึงต้องมาทำข้าวถุงแล้วก็มาโกงข้าวถุงอีกรอบหนึ่ง ถ้าไม่มีนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เจ้าของนโยบายจำนำข้าวที่ยั่งยืนเมื่อสักครู่จะทำต่อ แล้วการทุจริตโครงการนี้จะเกิดได้ไหมครับ ผมไม่อยากให้นายกรัฐมนตรีปิดความรับผิดชอบแล้วซ้ำเล่า ถ้าอย่างนั้นเลิกนโยบายจำนำข้าว และหันไปทำวิธีอื่น เช่น ประกันรายได้ช่วยเกษตรกรให้ชาวนาเขาได้เงินถึงมือผ่านบัญชีธนาคาร ธ.ก.ส. จริง ๆ กำเงินสด ไม่ใช่ผ่านกระบวนการ ๑๕,๐๐๐ บาทชาวนาได้ ๑๐,๐๐๐ บาท หายไป ๕,๐๐๐ บาท ท่านบอกว่าถ้ามีปัญหาเร็วไหล ทุจริตเกิดขึ้นยินดีดำเนินการทุกขั้นตอน ไม่มีละเว้น ผมไม่เชื่อท่านนายกรัฐมนตรีอีกแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีจำได้ไหมครับ อภิปรายไม่ไว้วางใจคราวที่แล้วพวกผมยิ่งกว่าบอกนายกรัฐมนตรีอีกครับ ถึงขนาดมาบอกในสภาเป็นหลักฐานต่อหน้าคนไทยทั่วประเทศ เรื่องจีทูจี ที่กลายเป็นจีทูเจียะ ท่านนายกรัฐมนตรีทำอะไรไปแล้วบ้างจนวันนี้สัญญาขายข้าวจีทูจียังไม่ยอมเปิดเผยแม้แต่สัญญาเดียวครับ ท่านยังไม่บอกเลยว่าขายไปที่สัญญา ขายให้ใคร ราคาเท่าไร อ้างอย่างเดียว เป็นความลับ ทำไม่อ้างเป็นความลับเพราะยิ่งลับมันก็ยิ่งหวานคอแรงอย่างไรครับ นี่คือนี่มันยืนยันว่าท่านนายกรัฐมนตรีพูดก็พูดไป

เท่านั้นละครับ พวกผมบอกวันนี้ท่านคอยดูนะครับ อีก ๒ เดือน ๓ เดือนข้างหน้าอะไรจะเกิดขึ้นกับการจัดการ
ทุจริตข้าวถุง ผมคิดว่ามันคงเจ็บหายไปกับสายลมอีกเหมือนเดิมตรงนี้ถึงบอกว่านายกรัฐมนตรีพูดอย่างทำ
อย่าง

เรื่องจำนำข้าว ท่านนายกรัฐมนตรีทราบไหมครับ เจ๊งไปแล้วเท่าไร ตัวเลขล่าสุดเป็นตัวเลข ธ.
ก.ส. แท้ ๆ ครับ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ไม่กี่วันนี้ครับ ๒ ปี ๔ ฤดูกาลผลิตที่ทำมาแล้ว ถ้ารัฐบาล
บังคับให้ ธ.ก.ส. จ่ายเงินจำนำข้าวไปแล้ว ๖๘๘,๗๗๖ ล้านบาท ปรากฏว่าที่คุยกันว่าไปขายให้เงินเท่านั้น นาย
เท่านี้ ปีนี้จะขายข้าวแล้วเอาไปคืน ธ.ก.ส. เท่านั้น รวมแล้วทั้งหมดไปคืนเขาแค่ ๑๓๖,๖๗๕ ล้านบาท ยังเป็น
หนี้ ธ.ก.ส. อยู่ ๕๕๒,๑๐๑ ล้านบาท นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณะบริหารราชการแผ่นดินโครงการจำนำข้าววันนี้ยัง
เป็นหนี้ ธ.ก.ส. ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เท่ากับเงินงบประมาณในการลงทุนของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๑ ปี
สำคัญที่สุดฤดูใหม่เริ่มอีกแล้ว ธ.ก.ส. เขาไปรับจำนำข้าวจากชาวนามาแล้ว ๔๔,๐๐๐ ล้านบาท ไม่มีสตางค์
จ่าย ปรากฏว่าจ่ายให้ชาวนาจาก ๔๔,๐๐๐ ล้านบาทไปแค่ ๒๙๘ ล้านบาท เป็นหนี้เขาอยู่อีก ๔๓,๐๐๐ กว่า
ล้านบาทเขาถึงไวยกกันทั้งประเทศตอนนี้ วันนี้คงได้คำตอบว่าทำไมชาวนามาจำนำข้าวแล้วไม่ได้เงิน ก็เพราะ
รัฐบาลทำโครงการจำนำข้าวเจ๊งจนถึงแตกแล้ว แล้วท่านก็ยังยืนยันที่จะพาประเทศดิ่งลงเหวต่อไปอีก ไม่ได้ช่วย
ชาวนาครับ แต่หวัง ๕,๐๐๐ บาทไปเข้าฟุงใครไม่ทราบนั่นละครับ ต่อต้น ผลสุดท้ายวันนี้ประเทศไทยเสียแชมป์
(Champ)ส่งออกข้าว เพราะส่งออกข้าวไม่ได้ มันไปกองอยู่ในสต็อก ๑๗ ล้านตันครับวันนี้ขาดทุน ๒ ปี
๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จำนำเกี่ยวละ ๑๕,๐๐๐ บาท ชาวนาได้ ๑๐,๐๐๐ บาทคนโกงรวยเพราะนโยบายจำนำ
ข้าวนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง คือความรับผิดชอบต่อประชาชนของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ชินวัตร มีเรื่อง
ที่นายกรัฐมนตรีไปให้สัญญาและไม่ปฏิบัติตาม

เรื่องแรก ท่านนายกรัฐมนตรีสัญญากับประชาชนว่าจะแก้ไขไม่แก้แค้นท่านจำได้ใช่ไหมครับ
เรื่องแก้ไขท่านนายกรัฐมนตรีทำจริงเรื่องเดียว แก้ไขรัฐธรรมนูญครับแต่แก้ไขไม่แก้แค้น ท่านนายกรัฐมนตรี
ไม่ได้ทำอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด นายกรัฐมนตรีใช้กลไกอำนาจรัฐเป็นเครื่องมือให้ท้ายทำลายฝ่ายเห็น
ต่างทางการเมืองมาโดยลำดับ รวมทั้งใช้ดีเอสไอเป็นเครื่องมือ ๑. เรื่องที่พวกกระผมสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
เป็นผู้แทนราษฎร ประสงค์บริจาคเงินเข้าพรรคคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท กฎหมายพรรคการเมืองเขียนว่าถ้าใคร
บริจาคเกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ต้องจ่ายเป็นเช็คเท่านั้นเพื่อจะได้รู้ที่มาที่ไปของเงิน พวกผมก็เลยทำหนังสือไปยัง
ประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ช่วยหักเงินเดือนพวกผมคนละ ๒๐,๐๐๐ บาทด้วย เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็
หักเงินเดือนของพวกผมคนละสองหมื่น ๆ แล้วก็ออกเป็นเช็คใบเดียวรวมกันส่งมาที่พรรคเป็นเงินบริจาค ดีเอส
ไอ ดำเนินคดีครับ บอกว่าผิดกฎหมาย ต้องออกเช็คคนละใบ ๆ ประธานคณะกรรมการ กต.คือกรรมการ
เลือกตั้งในฐานะนายทะเบียน เขาตรวจสอบแล้วมีมติให้ยุติเรื่องนี้ บอกว่าสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้ทำ
อะไรผิด ถูกต้อง ยุติเรื่อง แต่ดีเอสไอไม่ยอมยุติครับ เพราะนโยบายแก้ไขไม่แก้แค้นหรือครับ มันนโยบายแก้

แค้นไม่แก้ไขอย่างไรครับ เพราะพวกผมเป็นฝ่ายตรงข้ามทางการเมือง รองโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ไปโพสต์สื่อ สิ่ง กระทั่ง แล้วก็รูปนายกรัฐมนตรื ดีเอสไอรับเป็นคดีพิเศษครับ ใครเป่านกหวีดต่อไปนี่ดีเอสไอจะรับเป็นคดีพิเศษครับ นี่คือการบริหารราชการแผ่นดินภายใต้ร่มเงานายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตรล่าสุดปล่อยให้ คุณสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ทำไมผมต้องพูดเรื่องนี้ เพราะคุณสุภรณ์ อัตถาวงศ์เป็นถึงรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และขึ้นกับนายกรัฐมนตรีด้วยครับ ไม่ได้ไปทำอะไรผิดที่บ้าน แต่บังอาจใช้ทำเนียบรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีครับ แถงข่าวใส่ร้ายผู้ชุมนุมที่เขามีสิทธิตามระบอบประชาธิปไตย ว่ามีการชนสไนเปอร์มาให้ผู้ชุมนุม

ที่สำคัญที่สุดอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องกฎหมายนิรโทษกรรม นายกรัฐมนตรีสัญญาไว้กับคนไทยทั้งประเทศว่า เรื่องนิรโทษกรรม พรรคเพื่อไทยคงไม่ยอมให้ดิฉันทำอะไรเพื่อคน ๆ เดียวหรอกค่ะ คำถามหรือข้อเท็จจริงก็คือ ๒ ปี ๓ เดือนที่ผ่านมามันพิสูจน์แล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีโกหกครับ เรื่องบริหารราชการแผ่นดินเพื่อประชาชนนายกรัฐมนตรีล้มเหลว ทุจริต ผิดกฎหมาย แต่เรื่องเพื่อคนคนเดียวก้าหน้าตลอดท่านนายกรัฐมนตรีจำเรื่องคินพาสปอร์ตได้ใช่ไหมครับ ทำเพื่อใครครับวันนั้นถ้าไม่ใช่คนคนเดียว ไม่ถอดยศ ไม่ถอดยศใครครับ ถ้าไม่ใช่คนเดียว ออกกฎหมายนิรโทษกรรมออกเพื่อใครครับ สุดท้ายการออกกฎหมายนิรโทษกรรมเป็นอีกเรื่องทีพิสูจน์ว่าท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ไม่ควรเป็นนายกรัฐมนตรีอีกต่อไป เพราะท่านนายกรัฐมนตรีระบัตสัตย์ต่อประชาชน นายกรัฐมนตรีอาจแก้ตัวว่าเป็นเรื่องสภาเหมือนที่ท่านนายกรัฐมนตรีแก้ตัวมาตลอดครับ แต่กราบเรียนกับท่านประธานว่าไม่มีใครเชื่อนายกรัฐมนตรีแล้วครับ ที่บอกว่าไม่มีใครเชื่อเพราะว่ารู้กันทั้งหมดว่านายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร คือตัวการ รับงาน รับตำแหน่งมาดำเนินการเรื่องนี้เพื่อล้างผิดการทุจริต หลักฐานครบเริ่มต้นตั้งแต่ตอนเป็นนายกรัฐมนตรีใหม่ ๆ พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษที่เป็นที่มาของคำว่า สับขาหลอก ครับ วันนั้นนายกรัฐมนตรืไปสิงห์บุรียอมลงทุนค้ำคิน กองทัพบกเอา ฮ. ไปรับก็ไม่ยอมกลับ จะค้ำคินให้ได้ ทำไม่ต้องค้ำคินให้ได้ เพราะวันรุ่งขึ้นวันอังคารมีการประชุม ครม. เขาจะพิจารณาพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษให้คนคนเดียว นายกรัฐมนตรีถึงหนีความรับผิดชอบ ลอยตัว จะได้อ่างไม่รู้แล้วให้คนอื่นเป็นประธานแทน และสุดท้ายความแตก ก็เลยต้องระงับเรื่องนี้ไป ความพยายามของท่านนายกรัฐมนตรียังมีต่อมาอีก พระราชบัญญัติปรองดองเสนอเข้าสภา ๕ ฉบับ เนื้อหาล้างผิด คินเงิน คินสิทธิคินทุจริต เหมือน พ.ร.บ นิรโทษกรรมนี้ทุกประการ ก่อนเสนอสภาพิจารณากฎหมายปรองดอง ก่อนที่จะมีการเสนอกฎหมายฉบับนี้มีการพิจารณาของกรรมาธิการปรองดองแห่งชาติในสภา แล้วก็ยังมีมติให้ส่งรัฐบาลว่าถ้าหากจะมีการออกกฎหมายนิรโทษกรรมจะต้องมีการจัดทำसानเสวนาก่อน จึงเป็นที่มาที่มีการออกมติคณะรัฐมนตรี ๒ ครั้งให้จัดเวทีประชาเสวนา ๑๐๘ เวที แล้วก็ไปใช้เงินงบประมาณแผ่นดินงบฉุกเฉิน ๙๐.๒๖ ล้านบาท เพื่อจะเอาผลการเสวนาที่ว่ามาเป็นเครื่องมือออกกฎหมายนิรโทษกรรมตามเป้าหมายท่านนายกรัฐมนตรืที่ท่านบอกว่าเป็นเรื่องสภาท่านไม่เกี่ยวนี่ละครับมติครม. คือใบเสร็จจริง ๆ ว่าท่านมีความพยายามจะผลักดันการนิรโทษกรรมแต่สุดท้ายผลการเสวนามันออกมาชัด คนเขาเห็นด้วยกับการปรองดองเหมือนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพูด แต่เขาเห็นด้วยแค่ควรปรองดองหันหน้าเข้าหากัน แต่เขาไม่เห็นด้วยกับวิธีปรองดองโดยการออกกฎหมายล้างผิด สุดท้ายเรื่องนี้มันก็เลยต่อไม่ได้ครับ จึงเป็นที่มาที่

นายกรัฐมนตรีต้องไปมองโกเลียท่านไปมองโกเลียทำไมครับ ลงทุนเอาเงินภาษีอากรประชาชนคนไทยทั้งประเทศไปปูทางเตรียมออกกฎหมายล้างผิดคนโกงอย่างไรครับ ไปลงทุนกล่าวหาทำร้ายประเทศไทยด้วยตัวของผู้นำประเทศไทยเอง กล่าวหาว่าประเทศไทยไม่เป็นนิติรัฐ ประเทศไทยไม่มีระบบนิติธรรม ไม่มีหลักนิติธรรม ประเทศไทยยังไม่ได้ประชาธิปไตยคืนมา ทั้งที่ตัวเองเป็นนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่สร้างเสริมประชาธิปไตย ทำไมไม่เอาประชาธิปไตยคืนมาครับแต่ขณะที่ทำร้ายประเทศไทยก็ไปแก้ต่างให้คนในครอบครัว บอกว่าพี่ชายท่านนายกรัฐมนตรีชนะเลือกตั้ง ๒ สมัย แต่ถูกรัฐประหาร ไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่กลับไม่บอกว่าทำไมถึงถูกรัฐประหาร ครอบครัวนายกรัฐมนตรีต้องอยู่อย่างทนทุกข์ทรมาน แต่ไม่บอกว่าทุกข์ทรมานอยู่บนกองเงินกองทอง นี่คือนี่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปพูดที่มองโกเลียเพื่อปูทางให้โลกเห็นด้วยถ้าจะมีการออกกฎหมายล้างผิดการทุจริต ข้อสังเกตก็คือว่านายกรัฐมนตรีไม่เคยห้ามปรามคนในพรรค และคนในรัฐบาลที่ร่วมคณะรัฐมนตรีด้วย ไม่ให้ออกมาสนับสนุนพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม เพราะอะไรครับ เพราะนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยแต่ไม่พูดเพราะเรื่องนี้ถ้าออกกฎหมายล้างผิดคืนเงิน คือสิทธิสำเร็จ ผู้รับประโยชน์รายใหญ่ มี ๒ คนคนที่ ๑ พี่ชายท่านนายกรัฐมนตรี ๔๖,๐๐๐ ล้านบาท คนที่ ๒ คือตัวนายกรัฐมนตรีเองมีอยู่ในจำนวน ๔๖,๙๘๒,๓๖๕,๑๒๕ ล้านบาท ทำไมพวกผมต้องย่ำเรื่องนี้ก็เพราะนายกรัฐมนตรีเคยไปให้การคัดค้านไว้ในฐานะผู้คัดค้านที่ ๔ ตอนพิจารณาคดียึดทรัพย์ว่า ๙๘๒ ล้านบาทนี้ เป็นของนายกรัฐมนตรี หลักฐานอีกอันหนึ่งที่บอกว่านายกรัฐมนตรีคือตัวการในการออกกฎหมายนิรโทษกรรมก็คือว่าปรับ ครม.ครั้งล่าสุดถึงขั้นนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลฯ เพื่อแต่งตั้งตัวเองเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อ้างว่าเพื่อไปแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้แต่จนวันนี้นายกรัฐมนตรียังไม่ลงไปเลยครับ ที่ต้องการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพราะต้องการไปเป็นประธานสภากลาโหม กับเป็นประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติอยู่แล้วในฐานะนายกรัฐมนตรี ก็จะใช้ทั้งสภากลาโหมและสภาความมั่นคงผลักดันพระราชกำหนดนิรโทษกรรมอย่างไรครับ โดยใช้กองทัพเป็นเครื่องมือ ผมไม่ได้ใส่ร้ายแต่คลิปถึงเข้าที่ท่านนิพนธ์เอามาเปิด ชัดเจนระบุ ความพยายามที่จะร่วมมือกันระหว่างนายกรัฐมนตรีเมื่อนอกนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์กับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม แต่สุดท้ายพระสยามเทวาธิราชมีจริงครับ คลิปแตก ความแตก เรื่องนี้จึงต้องระงับไป แล้วก็เป็นที่มาของพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับที่คนออกมาเต็มถนนอยู่ทุกวันนี้ครับ เริ่มต้นจากนิรโทษกรรมคดีปล้นคดีฆ่าคดีเผา คดีหมิ่น ที่เรียกว่านิรโทษกรรมครั้งล่าสุดท้ายกลายเป็นนิรโทษกรรมคดีปล้น คดีฆ่า คดีเผา แล้วก็ไปถึงคดีโกง แล้วก็ถึงคดีทรัพย์ กลายเป็นฉบับสุดซอยเหมาแข่งที่ทุกคนออกมาต่อต้านทั่วประเทศนี้ทั้งหมดนี้เป็นเหตุผลหลักฐานที่พิสูจน์ว่านายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์มีส่วนสมรู้ร่วมคิดผลักดันและได้รับประโยชน์จากการออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมมาโดยตลอด เมื่อคนออกมาเต็มท้องถนน นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ออกมาแถลง ๓ รอบ ถึงไม่มีใครเชื่ออย่างไรครับ แล้วก็ไม่มีใครฟัง เพราะนายกรัฐมนตรีโกหกหลายเรื่องมาตลอดจนกลายเป็นโกหกสะสม และหมดความน่าเชื่อถือล้มละลายทางความน่าเชื่อถือมาจนถึงวันนี้ แม้ประกาศว่าจะถอน ๖ ร่างออกไปก็ไม่มีใครไว้วางใจว่าแม้จะถอน ๖ ร่างออกไปแล้วก็พรรคร่วมรัฐบาลมาลงสัตยาบันว่าถ้าพ้น ๑๘๐ วัน ร่างที่วุฒิสภาได้ค้ำไปแล้วนั้นจะไม่หยิบยกขึ้นมายืนยันอีกก็ไม่มีใครเชื่อ ที่สำคัญท่านนายกรัฐมนตรี

ออกมาแถลงยืนยันว่า เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ทำเนียบรัฐบาล ด้วยข้อความว่าอยากยืนยันเพื่อให้พี่น้องประชาชนทุกท่านได้สบายใจว่า วันนี้ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมนั้นจบลงแล้ว ทุกอย่างได้ถอนแล้ว อยากกราบเรียนพี่น้องประชาชนว่าเรื่องทั้งหมดนั้น น่าจะเรียกว่าจบสิ้นจริง ๆ ผมเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี ยืนยันคำพูดนี้อยู่ไหมครับว่าถอนออกทั้งหมดแล้ว จบสิ้นแล้วจริง ๆ เพราะผมยังเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรี โทกหกรับ ถอนไป ๖ ร่างมันยังไม่จบสิ้นหรอกครับ มันยังมีอยู่อีกร่างหนึ่งค้างอยู่ที่สภา รอบรรจระเบียบวระ อาจจะอ้างว่าเป็นร่างประชาชน แต่คนเสนอคนแรกก็คือสมาชิกร่วมรัฐบาลกับนายกรัฐมนตรีนั้นแหละครับ มีตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองด้วยเล็กโทกหกรประชาชนเถอะครับ ผมถึงบอกว่าทั้งหมดมันสะท้อนชัดว่า นายกรัฐมนตรีพูดอย่างทำอย่าง เห็นประโยชน์ตัวเองและคนในครอบครัวเหนือความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองสมควรไม่ไว้ใจอย่างไรครับ ผมไม่อยากหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมา เอกสารมันอยู่ในมือผมนี้ครับท่าน ประธานก็คงรู้อยู่เต็มอกมันมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งรอบรรจระเบียบวระ ตรวจสอบรายชื่อเสร็จแล้วส่งกลับไป ยังต่างจังหวัด ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าถอนหมดแล้ว ไม่เหลือแล้ว ไม่จริง นายกรัฐมนตรีโทกหกรคนไทยทั้งประเทศ ยกเว้นท่านไม่รู้ข้อมูลท่านก็ขอภัยต่อคนไทยเสียท่านประธานครับ ผมเคยเตือนท่านนายกรัฐมนตรี ครับ ท่านประธานคงจำได้ว่าเหตุแห่งความเสื่อมของนายกรัฐมนตรีมีอยู่ ๕ ประการ หากนายกรัฐมนตรี ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็จะสร้างคุณูปการให้กับบ้านเมืองได้มากกว่าที่เป็นอยู่ เหตุแห่งความเสื่อมของ นายกรัฐมนตรี ๕ ประการที่ว่าก็คือ ๑. การปล่อยปละละเลยและการทุจริต กระทำผิดกฎหมาย ปล่อยปละ ละเลยให้มีการทุจริต ๒. วุฒิภาวะความเป็นนายกรัฐมนตรีในระบบรัฐสภาของท่านนายกรัฐมนตรี ๓. พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินแบบลอยตัว หนีปัญหา หนีความรับผิดชอบ พูดอย่างทำอย่างของท่าน นายกรัฐมนตรี ๔. การปล่อยให้คนในครอบครัว ไม่ว่าจะหญิงหรือชายลักลอบเข้ามาล้วงลูกควบคุมกำกับการ บริหารราชการแผ่นดินโดยมิชอบ และ ๕. การจมปลักอยู่กับผลประโยชน์ส่วนตนและของคนในครอบครัว

แต่ดูเหมือนท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่ได้แยแสใส่ใจความเสื่อมของท่านนายกรัฐมนตรีจึงพอก พูนขึ้นแล้วก็กลายเป็นความเสื่อมสะสมยิ่งขึ้นในช่วงระยะเวลา ๒ ปี ๓ เดือนที่ผ่านมา ท่านนายกรัฐมนตรี อาจจะคิดว่าท่านมี ๓๐๐ เสียงครับ แค่ว่าพรรคเพื่อไทยพรรคเดียวก็มีถึง ๒๖๔ เกินกว่า ๒๕๐ คือครึ่งหนึ่งแล้ว พรรคร่วมรัฐบาลพรรคไหนจะถอนตัวท่านก็ยังอยู่ได้ จะถอนหมดทุกพรรคเหลือแต่พรรคเพื่อไทยอย่างเดียว ท่านก็ยังเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ได้ ตรงนี้อย่างไรครับ จึงเป็นที่มาแห่งความเป็นรัฐบาลที่ลู่แก่อำนาจ คิดว่าเมื่อมี ๑๕ ล้านเสียงแล้วจะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ ผลก็คือสุดท้ายนายกรัฐมนตรี ๓ คน แข่งกันใช้อำนาจภายใต้การ รู้เห็นเป็นใจของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร การทุจริตกระจายไปทุกหย่อมหญ้าจนเอกชนเขาต้องออกมา เรียกร้องว่าเขาทนจ่ายใต้โต๊ะ ๓๐-๔๐เปอร์เซ็นต์ไม่ไหวอีกต่อไปแล้ว นายกรัฐมนตรีก็หาหาญชาญชัยกระทำผิด กฎหมายซ้ำซากกล้าใช้อำนาจ อาศัยเสียงข้างมากเพื่อตนเองและเพียงเพื่อประโยชน์ของคนในครอบครัวจน วันนี้ ปัญหาของประเทศไทยมันลู่กลามแล้วก็ยากแก่การเยียวยาแก้ไขโดยง่ายแล้ว เพราะ ๑. นายกรัฐมนตรี กลายเป็นตัวปัญหาใหญ่สุดของประเทศ ทั้งที่นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ที่จะต้องแก้ปัญหา ถ้านายกรัฐมนตรีเห็น แก่บ้านเมือง เห็นแก่ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ผมคิดว่านายกรัฐมนตรีควรจะแสดงความรับผิดชอบ

ไม่โดยวิธีใดก็วิธีหนึ่ง แต่ถ้านายกรัฐมนตรียังไม่คิดจะทำ ยังลังเล แล้วก็ยังเสียดายอำนาจ สุดท้ายนายกรัฐมนตรีอาจจะเสียยิ่งกว่าอำนาจก็ได้ วันพรุ่งนี้พวกผมต้องเป็นฝ่ายแพ้แน่นอน แต่ทั้งนี้ไม่ได้แปลว่าวันพรุ่งนี้ นายกรัฐมนตรีจะชนะนะครับ เพราะ ๒ ปี นายกรัฐมนตรีได้สร้างความเสียหายแก่บ้านเมืองจนประมาณค่ามิได้ อย่างน้อยเลวร้ายน้อยที่สุดก็ทำให้ประเทศไทยของเราเสียโอกาส เสียโอกาสที่จะมีคนที่มีสำนึก ความสามารถ ความรับผิดชอบ และวุฒิภาวะความเป็นนายกรัฐมนตรีในระบบรัฐสภาที่จะนำพาประเทศไทยของเรา คนที่กล้าแม้แต่ทรยศต่อคำถวายสัตย์ปฏิญาณ ที่บอกว่าข้าพสุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ จะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริตจะบริหารราชการแผ่นดินเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน และจะปฏิบัติตาม และรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญทุกประการ มีอันเป็นไปให้เห็นไปแล้วครับ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณะ จำวันที่นำคณะรัฐมนตรีเข้าเฝ้าถวายสัตย์ปฏิญาณได้หรือไม่ครับ ทรงรับสั่งว่าอย่างไรท่าน นายกรัฐมนตรีจำได้ไหมครับ ทรงรับสั่งเหมือนรู้การณล่วงหน้า ขอให้ในประเทศไทยมีความเรียบร้อยสักแห่งหนึ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีรับใส่เกล้าหรือยังครับ ถ้ายัง นายกรัฐมนตรีอาจเป็นคิวต่อไป เพราะนายกรัฐมนตรีคือต้นเหตุหนึ่งของความไม่เรียบร้อย นายกรัฐมนตรีอาจหนีสภาได้ สรุปลีกคำเดียวเท่านั้นนะครับว่า ท่าน นายกรัฐมนตรีอาจหนีสภาได้ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีหนีกฎหมายแห่งกรรมไม่พ้นแน่นอนครับ”

ลงมติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และการลงมติในญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

การลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติที่ ๑ ไม่ไว้วางใจ ๑๓๔ เสียง ไว้วางใจ ๒๙๗ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง ถือว่ามติไม่ไว้วางใจนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีมีคะแนนไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งถือว่าที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

มติไม่ไว้วางใจหรือไว้วางใจท่านจรรุงศ์ เรื่องสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ไว้วางใจ ๑๓๕ เสียง ไว้วางใจ ๒๙๖ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ เสียง ถือว่าคะแนนไม่ไว้วางใจไม่เกินกว่ากึ่งหนึ่งนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติไว้วางใจ

การเมืองหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ : การยุบสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ “โดยที่นายกรัฐมนตรีได้นำความกราบบังคมทูลฯ ว่า ตามที่รัฐบาลได้เข้ารับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐบาลได้มีความมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของประชาชนทั้งประเทศ นอกจากนั้น รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ตามที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ซึ่งครอบคลุมทั้งภาคการเกษตร ภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมไปถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็ง อย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค

เพื่อรองรับสภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และนานาชาติ

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการปฏิรูปการเมืองโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง แต่เนื่องจากปัจจุบันได้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกของชนในชาติ ส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนชื่อเสียงของประเทศชาติ ทั้งนี้ รัฐบาลได้พยายามคลี่คลายปัญหาด้วยสันติวิธี และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและวิถีทางของรัฐธรรมนูญแล้วก็ตาม แต่ไม่อาจยุติปัญหาดังกล่าวได้ จึงเห็นควรยุบสภาผู้แทนราษฎร และจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อคืนอำนาจการตัดสินใจทางการเมืองให้แก่ประชาชนทั้งประเทศและให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง” ทั้งนี้ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ณ ศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แถลงการณ์ผ่านโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย เรื่องการยุบสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

“ดิฉันนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ขอเรียนแจ้งให้พี่น้องประชาชนทราบว่า จากการที่ดิฉันได้หารือและรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกภาคส่วนแล้ว ดิฉันจึงได้ตัดสินใจขอพระราชทานทูลเกล้าฯ ถวาย ร่างพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อทรงมีพระบรมราชวินิจฉัย ด้วยเหตุผลดังนี้

๑. การยุบสภาผู้แทนราษฎรเป็นกระบวนการตามปกติของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ดังที่ปรากฏอยู่ในประเทศที่ใช้ระบอบนี้ ซึ่งประเทศไทยได้ยึดถือธรรมเนียมการปฏิบัติดังกล่าวมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับบัญญัติรับรองการยุบสภาผู้แทนราษฎรไว้ และได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วหลายครั้ง เช่น ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๓ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๔

๒. ตามที่รัฐบาลได้เข้ามารับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยมีภารกิจสำคัญในการแก้ไขวิกฤตการณ์ภายในประเทศหลายประการ ทั้งในเรื่องของมหาอุทกภัย ผลกระทบจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่ผันผวน รวมทั้งการฟื้นฟูประชาธิปไตยในประเทศ การพยายามสร้างความปรองดอง ตลอดจนฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดความมั่นใจในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการอย่างสุดความสามารถ แก้ปัญหาต่าง ๆ จนคล่องไปได้ด้วยดี

อย่างไรก็ตาม ในประเด็นด้านความขัดแย้งทางการเมืองนั้น ยังคงดำรงอยู่อย่างต่อเนื่อง และถึงแม้รัฐบาลจะพยายามที่จะสร้างความเข้าใจอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการเสนอแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ การเปิดเวทีปฏิรูปการเมือง หรือการทำประชามติ ก็ยังมีผู้ที่เห็นต่างและคัดค้าน ซึ่งรัฐบาลก็พร้อมที่จะรับฟังหากการคัดค้านนั้นเป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา แต่ปรากฏว่ามีผู้คัดค้านจำนวนหนึ่งรวมทั้งสมาชิกพรรคฝ่ายค้านกลับเลือกที่จะใช้วิถีทางการชุมนุมต่อต้านนอกเวทีรัฐสภา ซึ่งรัฐบาลก็ได้ดำเนินการบริหารการชุมนุมอย่างละมุนละม่อมและด้วยท่าทีที่ประนีประนอม อันเป็นการเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็นมาโดยตลอด และเพื่อรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะรัฐบาลไม่ต้องการให้ประเทศและคนไทยต้องมีการสูญเสียอีก ด้วยประเทศไทยเจ็บปวดมามากพอแล้ว

แต่สถานการณ์ในวันนี้ รัฐบาลได้คำนึงถึงแนวคิดที่แตกต่าง และต่างฝ่ายต่างอ้างว่าเป็นตัวแทนประชาชนจำนวนมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าภายใต้ระบอบประชาธิปไตย เมื่อถึงจุดที่ความคิดขัดแย้งอาจนำไปสู่ความแตกแยกของคนในชาติและมีความรุนแรงจนอาจเกิดความสูญเสียขึ้น การคืนอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน ด้วยการยุบสภาและจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ เป็นวิถีทางที่เป็นไปตามหลักการแห่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินว่าคนส่วนใหญ่ต้องการแนวทางใด และจะให้มาบริหารประเทศตามแนวทางนั้น

รัฐบาลใครขอเชิญชวนให้ทุกกลุ่มทุกพรรคการเมืองที่มีความคิดเห็นแตกต่าง หลากหลายใช้เวทีการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยเป็นที่นำเสนอทางเลือกต่าง ๆ ให้กับประชาชนคนไทยทั้งประเทศ

๓. เมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรแล้ว รัฐมนตรีทั้งคณะย่อมพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ตามมาตรา ๑๘๐(๒) แต่ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ ซึ่งกำหนดไว้ด้วยว่าคณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ได้เท่าที่จำเป็นภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

๔. ขอให้ประชาชนทั้งหลายให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น ซึ่งจะได้หารือกับคณะกรรมการการเลือกตั้งถึงการกำหนดวันเลือกตั้งโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ รัฐบาลขอให้ประชาชนทำหน้าที่และใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยความพร้อมเพียง ใสใจและรอบคอบ เพื่อให้การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมที่สุด ซึ่งจะเป็นการแสดงเจตจำนงทางการเมืองโดยสันติ ตามวิถีทางรัฐธรรมนูญและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๕.๔๒ การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ครั้งที่ ๔๒ รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่ง นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ กับคณะ จำนวน ๒๒๓ คน เป็นผู้เสนอ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓

“ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายนามท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๕๑ ตามรายนาม ดังต่อไปนี้ ๑. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ๒. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ๓. นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ๔. พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๕. นายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ๖. ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีพฤติการณ์และเรื่องที่จะอภิปราย ดังนี้

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นผู้ไม่มียึดมั่นและศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ล้มล้างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ใช้อำนาจที่ได้มาโดยไม่ชอบธรรม ละเมิดหลักนิติธรรมและสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างกว้างขวาง เป็นผู้นำประเทศที่ร่างเถื่อน มองคนเห็นต่างเป็นศัตรู ปิดปากผู้ที่มีความเห็นต่าง ขอบกั้นค่าเมื่อถูกซักถาม เมื่อได้อำนาจมาโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็สร้างกลไกในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อมุ่งสืบทอดอำนาจของตนเอง ปลอมให้มีการทุจริตเต็มบ้านเต็มเมือง ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเอง บริวารและพวกพ้อง เข้าข้างคนชั่วที่เป็นพวกโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ และความผาสุกของประชาชนโดยรวม บริหารราชการแผ่นดินโดยขาดความรู้ความสามารถ ผิดพลาดบกพร่องอย่างร้ายแรง ขาดคุณธรรม จริยธรรม แทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการประจำ และองค์กรในกระบวนการยุติธรรมเรียกได้ว่าเป็นยุคยุติธรรมหมดตรง บังคับใช้กฎหมายโดยเลือกปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักความเสมอภาค ไม่เคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ไม่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เปิดเผย ไม่มีความรอบคอบและระมัดระวังในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชนส่วนรวม มีการกระทำอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ไม่รักษาวินัยการเงินการคลัง ใช้งบประมาณของรัฐสร้างคะแนนนิยมให้กับตนเองและพรรคการเมืองโดยมิได้คำนึงถึงภาระด้านงบประมาณของประเทศ เป็นยุคที่เงินกำลังจะหมดคลัง ไม่ยึดตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ลุแก่อำนาจ ขาดภาวะผู้นำ ไม่เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรม ผาสุก

และสามัคคีปรองดองกัน แต่กลับสร้างความขัดแย้งให้ขยายวงกว้าง ล้มเหลวและไร้ประสิทธิภาพในการดูแลด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจกับประชาชนทุกภาคส่วนจนก่อให้เกิดสภาพ “รวบกระจุกจนกระจาย” ประชาชนสิ้นหวังให้ความสำคัญกับการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์มากกว่าปัญหาเศรษฐกิจและปากท้องของประชาชน ล้มเหลวในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ หลอกลวงประชาชน ไม่ทำตามนโยบายที่พรรคการเมืองที่สนับสนุนตนหาเสียงไว้ทั้งเรื่องค่าแรงขั้นต่ำ ราคาพืชผลทางการเกษตร และลดภาษีเงินได้ ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ การบริหารราชการแผ่นดินของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ส่งผลกระทบและความเสียหายแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างกว้างขวาง เป็นยุคที่ทุจริตเฟื่องฟู นำกำลังจะหมดเขื่อน มวลอากาศเป็นพิษเต็มเมือง เศรษฐกิจถดถอยอย่างรุนแรง หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง จนประเทศถึงแก่ความล่มจมได้

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีพฤติกรรมทุจริตต่อหน้าที่ แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองและพวกพ้อง ใช้งบประมาณของรัฐเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง มีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านกฎหมาย ได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่เข้าไปก้าวก่าย แทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายด้านการเงินแก่รัฐจำนวนมาก บังคับใช้และตีความกฎหมายโดยไม่ยึดหลักการและบรรทัดฐานที่ถูกต้อง จนทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นเรื่องของอภินิหาร ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือและเอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้อง ช้นำการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรอิสระ และไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดบกพร่องอย่างร้ายแรง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ขาดคุณธรรมและจริยธรรม มีพฤติกรรมทุจริตต่อหน้าที่ ฉ้อฉลใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง บริวารและพวกพ้อง กลั่นแกล้งข้าราชการประจำ ก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ประจำของข้าราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ตนเองและพวกพ้อง ปลอมปละลยให้มีการทุจริตและประพฤตินิชอบในหน่วยงานที่กำกับดูแลอย่างกว้างขวาง จงใจปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ละเว้นไม่ดำเนินการตามกฎหมาย ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

นายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดบกพร่องอย่างร้ายแรง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ขาดคุณธรรมและจริยธรรม มีพฤติกรรมใช้อำนาจใน

ตำแหน่งหน้าที่ก้าวก้าวแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ประจำของข้าราชการเพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง โดยมีใช้อำนาจหน้าที่ของตนตามที่กฎหมายบัญญัติ แทรกแซงกระบวนการยุติธรรม ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นไปตามครรลองที่กำหนดไว้ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทข้ามชาติ ส่อว่าจงใจปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง นำพาชาติเข้าสู่ความขัดแย้งระหว่างประเทศ และไม่มีคุณสมบัติสุจริตเป็นที่ประจักษ์

ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดบกพร่องอย่างร้ายแรง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เข้าสู่ตำแหน่งโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพล ปกป้องพวกพ้องโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ”

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓ พิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วน คือ ลงมติขอลงมติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่ง นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย กับคณะ จำนวน ๒๒๓ คน เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้ลงมติ ดังนี้

(๑) พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไม่ไว้วางใจ) ๔๙ เสียง ไม่เห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไว้วางใจ) ๒๗๒ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง

(๒) พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไม่ไว้วางใจ) ๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไว้วางใจ) ๒๗๗ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง

(๓) นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไม่ไว้วางใจ) ๕๔ เสียง ไม่เห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไว้วางใจ) ๒๗๒ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง

(๔) พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไม่ไว้วางใจ) ๕๔ เสียง ไม่เห็นชอบด้วย กับญัตติ (ไว้วางใจ) ๒๗๒ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง

(๕) นายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไม่ไว้วางใจ) ๕๕ เสียง ไม่เห็นชอบด้วย กับญัตติ (ไว้วางใจ) ๒๗๒ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง

(๖) ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไม่ไว้วางใจ) ๕๕ เสียง ไม่เห็นชอบด้วยกับญัตติ (ไว้วางใจ) ๒๖๙ เสียง งดออกเสียง ๗ เสียง

โดยที่มติไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรจึงถือว่ารัฐมนตรีทั้ง ๖ คน ได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ

๕.๔๓ สรุปและวิเคราะห์ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับมีบทบัญญัติให้อำนาจสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินด้วยการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี โดยมีเงื่อนไขที่ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ที่สำคัญคือ กำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในจำนวนที่แตกต่างกันระหว่างนายกรัฐมนตรี กับรัฐมนตรี เช่น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๙๐ “สมาชิกสภาผู้แทนมีสิทธิเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีรายตัวหรือทั้งคณะก็ได้ โดยมีสมาชิกรับรองไม่ต่ำกว่า ๒๔ คน” รัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๙๒ “สมาชิกสภาผู้แทนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายตัวหรือทั้งคณะ” รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๑ กำหนดเงื่อนไขการอภิปรายไม่ไว้วางใจไว้ว่า “สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนทั้งสองสภารวมกันหรือสมาชิกของแต่ละสภา ไม่ต่ำกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายตัวหรือทั้งคณะ” รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗ “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายตัวหรือทั้งคณะ” รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ปี ๒๕๒๔ กำหนดจำนวนผู้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจที่จำนวนหนึ่งในห้า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี” “ญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป” “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล” รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ “การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีใช้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล” “ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวทั้งหมด เท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่าสองปแล้ว”

รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ เมื่อได้มีการเสนอญัตติแล้ว จะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมิได้”

จากเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับ ส่งผลต่อบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการทำหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินด้วยมาตรการที่รุนแรงที่สุด จากการศึกษาการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี จำนวน ๔๒ ครั้ง (ไม่คิดรวมการเสนอญัตติของพรรคประชาธิปัตย์เสนออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล หม่อมราชวงศ์ ศึกฤทธิ์ ปราโมช ที่จึงยุบสภาผู้แทนราษฎรก่อน) มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๕.๔๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๑ **รัฐบาล พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา** วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้วางใจรัฐมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งและแต่งตั้งใหม่ เป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ ที่บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ รัฐมนตรีที่สมาชิกสภาผู้แทนอภิปรายซักถามก่อนลงมติให้ความไว้วางใจคือ รัฐมนตรีกระทรวงธรรมการ (หลวงสินธุสงครามชัย) กับรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรธิการ ประเด็นสำคัญคือ การกำหนดตัวบุคคลที่เหมาะสมกับตำแหน่งที่รับผิดชอบ ในขณะที่นายกรัฐมนตรี เรียกร้องต่อสภาว่าเมื่อสภาให้ความเห็นชอบและความไว้วางใจให้เป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ก็ควรให้ความเชื่อใจต่อบุคคลที่นายกรัฐมนตรีเลือกสรรมาดำรงตำแหน่ง เพราะกว่าจะสรรหาบุคคลมาดำรงตำแหน่งได้ต้องใช้เวลาในการคัดคน ขอร้องคนให้มาทำงาน การลงมติของสภาในยุคนั้นใช้ “เบี้ย” ในการลงมติ กรณีไว้วางใจใช้ “เบี้ยขาว” กรณีไม่เห็นด้วยใช้ “เบี้ยสีน้ำเงิน”

ครั้งที่ ๒ **รัฐบาล พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา** วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ มีประเด็นพิจารณากันในสภาผู้แทน คือ ฝ่ายรัฐบาลมีความพร้อมที่จะให้อภิปรายในสภา ไม่ขัดข้องที่จะมีการล้มรัฐบาลด้วยวิธีการในรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่อภิปรายเป็นประเด็นเกี่ยวกับการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลที่รัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการ เช่น เรื่องการชลประทาน การรถไฟ การสร้างถนน การปรับปรุงวิธีการเก็บภาษี การแจกพันธุ์ข้าว การกำจัดโรคพิษและแมลง โรคระบาดสัตว์ การสำรวจภูมิประเทศและทรัพย์สินแผ่นดิน การสำรวจความเป็นอยู่ของประชาชน เรื่องการปฏิวัติเงินตรา การทำน้ำตาลในสยาม เป็นต้น การอภิปรายครั้งนี้สภาผู้แทนมีมติให้ผ่านระเบียบวาระไปโดยไม่มีการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ

ครั้งที่ ๓ **รัฐบาล พันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา** วันที่ ๑๖ และ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการอภิปรายเรื่องการเก็บเงินค่าเล่าเรียน ตามระเบียบการเก็บเงินค่าเล่าเรียนที่กระทรวงธรรมการกำหนดขึ้นมาใหม่ กรณีการทวงถามค่าเล่าเรียน การคัดค้านนักเรียนที่ไม่นำค่าเล่าเรียนมาส่งตามกำหนดออกจากโรงเรียน นายกรัฐมนตรีกล่าวในสภาเรื่องเช่นนี้ควรมีการพูดคุยกันแค่ระดับญัตติทั่วไป เพื่อให้มีการประนีประนอมกัน มิใช่เอาเป็นเอาตายกันในสภาและปกป้องรัฐมนตรีกระทรวงธรรมการที่ทำงานเพื่อประโยชน์

ของประเทศเป็นส่วนรวม คำพูดหนึ่งที่นายกรัฐมนตรี้แสดงถึงความแข็งแกร่งต่อสภาผู้แทนคือ “...ถ้าขึ้นเป็นเช่นนี้ร้ไป ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้่น่ากลัวว่าจะตั้งอยู่ไม่ได้ เราอุตสาหะบั้นขึ้นมา เชื้อเชิญท่านมาประชุมกันเพื่องานของรัฐ ล่านจะมำทำลายเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย...” ผลสุดท้ายเมื่อถึงวันนัดลงมติ ในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ ขุนขำนิอนุสาสน์ ผู้เสนอญัตติ ได้ขอถอนญัตติ จึงไม่มีการลงมติการอภิปราย

ครั้งที่ ๔ **รัฐบาล พันตรีควง อภัยวงศ์** วันที่ ๖ และ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นการอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายรัฐบาลของกระทรวงการคลังที่ขึ้นค่าเช่าอาคาร และเรียกเก็บเงินกินเปล่ากับผู้เช่าอาคารของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ซึ่งนายกรัฐมนตรี้มีความเห็นว่าประเด็นเรื่องไม่ใช่เป็นปัญหานโยบายทั่วไปถึงกับเปิดอภิปรายทั่วไปในสภา น่าจะเป็นเพียงแค่กระทู้ถามหรือข้อซักถามเท่านั้น

๕.๔๓.๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๙

ครั้งที่ ๕ **รัฐบาล พลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์** วันที่ ๑๙ - ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๐ การอภิปราย ครั้งนี้ใช้เวลารวม ๙ วัน ที่ยื่นโดย พันตรี ควง อภัยวงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ กำหนดให้มีการอภิปรายเป็นประเด็นรายกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เริ่มจาก

(๑) กระทรวงมหาดไทย ประเด็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ความขัดแย้งของข้าราชการระหว่างฝ่ายปกครองกับตำรวจ กรณีการปราบปรามโจรผู้ร้าย

(๒) กระทรวงการคลัง ประเด็นการตั้งงบประมาณ การลงทุนเศรษฐกิจชนบท เสถียรภาพเงินตรา การขายทองคำในทุนสำรองของรัฐบาล การยกเลิกและเก็บธนบัตรเก่า(สมัยสงครามโลก)ให้ประชาชนแลกธนบัตรใหม่ การปลอมธนบัตรทอมสัน การพิมพ์ธนบัตร

(๓) เรื่องเศรษฐกิจที่รัฐบาลดำเนินการผิดพลาดทำให้ประชาชนเดือดร้อนในการครองชีพ ค่าครองชีพสูง นโยบายการจำกัดการบริโภคข้าว การต้องส่งข้าวให้สหประชาชาติ การแทรกแซงข้าราชการประจำกรณีย้ายข้าหลวงประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เกี่ยวกับกรณีข้าวขาดแคลนในจังหวัด เรื่องเศรษฐกิจของชาติตกอยู่ในกำมือของคนชาติอื่น เรื่องเกี่ยวกับการตั้งองค์การ “สรรพอาหาร” เพื่อดำเนินกิจการทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจของชาวบ้าน ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากถึงความชอบด้วยกฎหมายและบทบาทอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล (การอภิปรายประเด็นเศรษฐกิจใช้เวลาในการอภิปราย มากกว่า ๑ วัน)

(๔) เรื่องปัญหาการต่างประเทศ ที่มีประเด็นว่า รัฐบาลไม่สามารถสร้างความเชื่อถือต่อต่างประเทศได้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ “สัญญาสมบูรณแบบ” ที่ประเทศไทย ทำต่อ สหประชาชาติ ในการส่งข้าวให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ประเทศไทยเป็นฝ่ายที่ต้องลงนามเพื่อเลิกสถานะสงคราม โดยใช้ “ข้าว” และกับ “เอกราชของชาติ” ที่ไม่ต้องตกอยู่ในสถานะชาติแพ้สงคราม เป็นข้อตกลงที่ประเทศไทยต้องส่งข้าวจำนวน ๑.๕ ล้านตัน ให้สหประชาชาติ ซึ่งมีการถกเถียงกันถึงความรับผิดชอบต่อข้อผูกพันตาม “สัญญาสมบูรณแบบ” ที่รัฐบาลไม่ปฏิบัติตามส่งผลต่อความเชื่อมั่นของต่างประเทศฝ่ายพันธมิตรที่ชนะสงคราม การอภิปรายนี้ ม.ร.ว.

เสนีย์ ปราโมช ได้อภิปรายข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสมัยหลังสงคราม เกี่ยวกับการตกลง การต่อรองกับฝ่ายพันธมิตร เพื่อให้ประเทศสงบไว้ซึ่งเอกราช โดยยอมแลกกับการต้องเสีย “ข้าว”

(๕) เรื่องการใช้อำนาจในทางการเมืองแทรกแซงข้าราชการประจำทำให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการแผ่นดิน กรณีกระทรวงมหาดไทยกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่โยกย้ายการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร กระทรวงศึกษาธิการใช้อำนาจสั่งศึกษาธิการให้ช่วยเหลือเรียกประชุมครูประชาบาล เรื่องการเลือกตั้ง ดำเนินการผ่านการไปตรวจราชการ วังนายกรัฐมนตรียืนยันว่าสมัยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็มีหนังสือออกไปซึ่งรัฐบาล คุณควง อภัยวงศ์ รัฐบาล ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ก็กระทำลักษณะเดียวกัน แต่นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการเน้นย้ำกับข้าราชการประจำว่าอย่ายุ่งกับการเมือง เพราะนักการเมืองเข้าออกอยู่เสมอ แต่ข้าราชการประจำเป็นกลไกสำคัญที่จะประกันเสถียรภาพและสมรรถภาพในวงราชการ และ ไม่ต้องการให้ข้าราชการคนใดไปเล่นการเมือง นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงความต้องการที่จะให้มีการแยกข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำออกจากกัน โดยการเสนอกฎหมายว่าด้วยข้าราชการการเมือง และกฎหมายว่าด้วยข้าราชการประจำ ต่อสภาผู้แทน

(๖) เรื่องรัฐบาลไม่สามารถรักษาระดับของข้าราชการให้อยู่ในระดับที่สมควร ทำให้ข้าราชการขาดกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ มีประเด็นค่าครองชีพที่สูง อาหารแพง ๑๐ เท่า ข้าราชการประจำไม่มีรายได้พิเศษ ได้รับความลำบาก สมาชิกบางท่านเสนอให้ขึ้นเงินเดือนข้าราชการ ๑๐ เท่า ตามอัตราค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ๑๐ เท่า

(๗) ปัญหานโยบายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ขาดครู ขาดตำราเรียนจากต่างประเทศ ตำราเรียนที่มีอยู่ไม่มีการปรับปรุง นักเรียนหาซื้อหนังสือเรียนไม่ได้

(๘) ปัญหากรณีสวรรคต ที่เป็นประเด็นคือรัฐบาลไม่สามารถค้นหาข้อเท็จจริงแถลงต่อประชาชนว่าในหลวงรัชกาลที่ ๘ สวรรคตเพราะเหตุใด

๕.๔๓.๓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗

ครั้งที่ ๖ **รัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์** วันที่ ๑๒-๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ที่รักษาการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗ ที่เพิ่งประกาศใช้ ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปในปี ๒๕๑๘ ทั้งนี้ นายสมศรี สุนทรเวช ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายสมหมาย สุนทรกุล ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการในกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน การแทรกแซงข้าราชการประจำกรณีการย้ายอธิบดีกรมธนารักษ์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงกษาปณ์ การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนกล่าวหาว่าสมาชิกสภามีส่วนได้เสียกับการเปิดประมูลโรงเหล้า เรื่องการรักษา นโยบายการเงินของชาติที่โยงถึงการจ้างบริษัทโรมัส เดอลารู ของอังกฤษ พิมพ์ธนบัตร ๔,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งนายกรัฐมนตรีพยายามอธิบายแก่ต่างให้รัฐมนตรีกรณีการโยกย้ายอธิบดีกรมสรรพสามิตภายใต้หลัก “ขาดมนุษยสัมพันธ์” ในการบริหารราชการ โดยไม่ได้มีความผิดอื่นใด มีสมาชิกสภานิติบัญญัติส่วนหนึ่งไม่เห็น

ด้วยกับญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนี้เพราะเป็นเพียงรัฐบาลเฉพาะกาลตามรัฐธรรมนูญใหม่ ที่เหลือระยะเวลาในการบริหารไม่กี่เดือนเพื่อรอการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๗ อย่างไรก็ตามการอภิปรายไม่ไว้วางใจประเด็นเรื่องการใช้อำนาจของรัฐมนตรีย้ายอธิบดี มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เป็นนักวิชาการด้านกฎหมาย (มหาชน) และด้านการบริหาร เช่น นายอดุล วิเชียรเจริญ นายอมร จันทรมบูรณ์ ที่อภิปรายในลักษณะการให้หลักการทางกฎหมายปกครองเกี่ยวกับอำนาจในการบริหารราชการของรัฐมนตรีที่มีต่อข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นแนวทางที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำไว้ด้วย

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป **รัฐบาล หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙** กรณีพรรคประชาธิปัตย์ ภายใต้การนำของ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ยื่นขอเปิดประชุมสภาวิสามัญ สำเร็จและขอยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลตามมาตรา ๑๕๙ ซึ่งประธานรัฐสภา นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ได้สั่งบรรจุระเบียบวาระการประชุม และนัดประชุมเพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้ว แต่รัฐบาลของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ตัดสินใจเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อตราพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร ทำให้ไม่มีการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล เท่ากับว่ารัฐบาลยุบสภาหนีการอภิปรายไม่ไว้วางใจและถือว่าเป็นครั้งแรกที่รัฐบาลใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อไม่ให้เกิดการอภิปรายไม่ไว้วางใจ โดยอ้างเหตุถึงการไร้เสถียรภาพของรัฐบาลผสมที่มีพรรคร่วมรัฐบาลตีตัวออกห่าง พรรคฝ่ายค้านคือพรรคประชาธิปัตย์จึงใช้โอกาสเปิดอภิปรายต่อประชาชนที่ท้องสนามหลวงแทน ขณะเดียวกันปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการไร้เสถียรภาพของรัฐบาล คือ สถานการณ์ทางการเมืองภายนอกประเทศในกลุ่มประเทศอินโดจีน และสถานการณ์การเมืองภายในประเทศที่มีความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างกลุ่มอำนาจทางทหารกับกลุ่มประชาธิปไตย กรณีอุดมการณ์ทางการเมือง (อำนาจนิยม ประชาธิปไตย สังคมนิยมคอมมิวนิสต์)

๕.๔๓.๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑

ครั้งที่ ๗ รัฐบาล พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ วันที่ ๑๐-๑๒ และ ๑๕- ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ การยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจภายใต้รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๑ หลังการรัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๐ และมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๑ มีการเลือกตั้งพร้อมกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญภายใต้บทเฉพาะกาล ที่ให้วุฒิสมาชิกที่มาจากแต่งตั้งของคณะรัฐประหารมีอำนาจตามบทเฉพาะกาลเป็นเวลา ๔ ปี นับจากการเลือกตั้งทั่วไป เทียบเท่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเป็นสภาค้ำจุนเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาล หลังการเลือกตั้ง พลเอกเกรียงศักดิ์ ดำรงตำแหน่งต่อจากการเป็นนายกรัฐมนตรีของคณะรัฐประหาร ๒๕๖๐ การเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลครั้งนี้ นำโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช พลตรีประมาณ อติเรกสาร นายสมักร สุนทรเวช รัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงที่ถูกยื่นญัตติ ประกอบด้วย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม

ครั้งที่ ๘ **รัฐบาล พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์** วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ พรรคการเมืองฝ่ายค้าน ที่นำโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช และหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านอื่น ๆ ร่วมกันยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งประธานรัฐสภากำหนดวันอภิปรายไม่ไว้วางใจ (การประชุมรัฐสภา ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา) ในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ แต่รัฐบาลขอเปิดประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ (วิสามัญ) วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ โดย พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้แถลงต่อที่ประชุมรัฐสภา และประกาศลาออกจากตำแหน่งในท่ามกลางสมาชิกวุฒิสภา ส่งผลให้ไม่มีการพิจารณาญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ มีประเด็นพิจารณาว่าเพราะเหตุใดรัฐบาลที่มีเสียงสนับสนุนอย่างมากจากสมาชิกวุฒิสภา (ที่เป็นกลุ่มทหารหนุ่มหรือยังเติร์กที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาจาก พลเอกเกรียงศักดิ์ฯ และเหตุใด จึงตัดสินใจลาออกจากตำแหน่งแทนการยุบสภาผู้แทนราษฎรอย่างกรณี รัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งทั้ง ๒ ประเด็นไม่มีเอกสารใดยืนยัน มีเพียงการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมืองว่า รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ฯ ประสบปัญหาการบริหารประเทศที่เผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจ ราคาน้ำมัน เงินเฟ้อ ราคาสินค้าแพง ประกอบกับปัญหาภายในกองทัพ ทำให้กลุ่มสมาชิกวุฒิสภาที่มีอำนาจในการยกมือสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนรัฐบาลในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เปลี่ยนไปสนับสนุนนายทหารท่านอื่นให้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน (พลเอกเปรม ติณสูลานนท์)

ครั้งที่ ๙ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๒๙ พฤษภาคม และ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นรายบุคคล รวม ๓ กระทรวง คือ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม มีประเด็นก็คือ ญัตติเสนอไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๙ ท่าน แต่รัฐบาลได้มีการปรับคณะรัฐมนตรีก่อนแล้ว มีรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งไปก่อนหน้านี้ คงเหลือรัฐมนตรี ๓ ท่าน ซึ่งผู้ยื่นญัตติไม่ขัดข้องที่จะอภิปรายเฉพาะผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ แต่อาจมีการพาดพิงถึงผู้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเพื่อให้นายกรัฐมนตรีได้รับผิดชอบต่อความผิดพลาดในการบริหารราชการของรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ประเด็นในการอภิปรายเป็นเรื่องการบริหารราชการที่เป็นประเด็นข้อสงสัยในการบริหารที่อาจมีการทุจริต เช่น การซื้อ “ลูกถ้วย” ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ ภายใต้การรับผิดชอบของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) เรื่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอัยการ (ขณะนั้นสังกัดกระทรวงมหาดไทย) และรับผิดชอบดูแลกรมตำรวจ (ขณะนั้นสังกัดกระทรวงมหาดไทย) กรณีการเรียกรับเงินประชาชน คนละ ๑ บาท เพื่อให้ได้ยอดเงิน ๔๘ ล้านบาทในการทำบุญ กรณีการทุจริตโรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น

ครั้งที่ ๑๐ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๒-๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล รวม ๗ กระทรวง คือ การคลัง เกษตรและสหกรณ์ พาณิชยกรรม มหาดไทย ศึกษาธิการ การต่างประเทศ ผู้นำเสนอญัตติคือ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

ครั้งที่ ๑๑ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล คือ กระทรวงคมนาคม ผู้นำเสนอญัตติ คือ พลตรีประมาณ อติเรกสาร (ยศขณะนั้น) รัฐมนตรีที่ถูกอภิปราย คือ นายสมักร สุนทรเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ ไม่มีการลงมติ เนื่องจากมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอญัตติขึ้นมาเมื่อการอภิปรายจบ และนัดวันลงมติ ในวันลงมติมีการเสนอญัตติให้ “ผ่านระเบียบวาระญัตติเรื่องนี้ไป” ซึ่งสมาชิกสภาเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยให้ผ่านระเบียบวาระญัตติเรื่องนี้ไป จึงไม่ต้องมีการลงมติ

ครั้งที่ ๑๒ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอกสิทธิ จิรโรจน์ ผู้นำเสนอญัตติ คือ พลตรีประมาณ อติเรกสาร (ยศขณะนั้น) ในวันอภิปรายไม่ไว้วางใจเกิดปรากฏการณ์ใหม่ของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ คือ เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้พลตรีประมาณ อติเรกสาร เจ้าของญัตติ กล่าวเปิดอภิปรายตามญัตติ แต่พลตรีประมาณ อติเรกสาร แถลงว่า “ผมและผู้เสนอทุกคนไม่ขอชี้แจง” ประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงสรุปว่า ญัตตินี้จึงตกไป ตามข้อบังคับการประชุม มีการอภิปรายไม่เห็นด้วยจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านที่ร่วมลงชื่อในญัตติที่ให้ญัตติตกไป

ครั้งที่ ๑๓ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีกับคณะรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่ง พลตรีประมาณ อติเรกสาร กับคณะเป็นผู้เสนอ เกิดกรณีปัญหาเมื่อรัฐสภาแจ้งว่าญัตตินี้ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎร จึงพิจารณาญัตติต่อไปไม่ได้ ประเด็นปัญหาของญัตติ คือ ข้อความในญัตติ ที่ผู้เสนอยืนยันว่า “ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล” ไม่ถูกต้อง จึงขอเปลี่ยนเป็น “ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีอื่นเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๓๗” ซึ่งที่ประชุมไม่เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติม

ครั้งที่ ๑๔ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๕-๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล พลตรีประมาณ อติเรกสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอรัฐมนตรีว่าการที่ถูกอภิปราย รวม ๔ กระทรวง คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์

ครั้งที่ ๑๕ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๘-๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีที่ถูกอภิปราย คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ร้อยตำรวจเอกสุรัตน์ โอสถานุเคราะห์ ประเด็นสำคัญของการถูกกล่าวหา คือ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงของประเทศจากการนำเข้าไม้จากต่างประเทศ คือ การนำเข้าไม้ซุงจากประเทศพม่า เป็นไม้ในเขตการดูแลของพวกกะเหรี่ยงที่กำลังทำสงครามกับรัฐบาลพม่า เป็นการสนับสนุนทางเศรษฐกิจให้กับกองกำลังกึ่งรัฐชาติกะเหรี่ยง และสนับสนุนให้มีการตัดไม้ทำลายป่าที่เป็น

ทรัพยากรของประเทศพม่า ก่อให้เกิดการสวมรอยการตัดไม้ในเขตไทยแล้วชักลากข้ามไปฝั่งพม่าเพื่อนำเข้ามา ฝั่งไทยเป็นการทำลายป่าไม้ในประเทศ การอนุมัตินี้เป็นการทำลายความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับพม่า มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต

ครั้งที่ ๑๖ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอญัตติ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ เกิดปรากฏการณ์ทางการเมืองที่สำคัญอีกครั้งในการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ เมื่อญัตติที่ยื่นขอเปิดอภิปรายไม่สมบูรณ์ เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงชื่อในญัตติ จำนวน ๘๔ คน มีผู้ถอนญัตติ ๑๕ คน เหลือสมาชิกที่ลงชื่อ ๖๙ คน ไม่ครบจำนวน หนึ่งในห้าตามมาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถือว่าญัตติไม่สมบูรณ์จึงไม่สามารถเสนอญัตติได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถอนชื่อจากญัตติ เช่น นายเสกสรร แสนภูมิ นายวิสันต์ เดชเสน นายเวียง วรเชษฐ์ นายชัย ชิดชอบ นายเรวุฒิ จินดาพล นายประเทือง คำประกอบ นายอนุรักษ จูริมาศ เป็นต้น ซึ่งการถอนชื่อต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภา ซึ่งที่ประชุมสภาเสียงข้างมากเห็นชอบให้ถอนชื่อได้ เรื่องนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร่วมลงชื่อเสนอญัตติเรียกร้องให้มีการอธิบายเหตุผลของการถอนชื่อ นายอุทัย พิมพ์ใจชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี อภิปรายแสดงความเห็นว่า การถอนชื่อจากญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภา มีการเรียกรับผลประโยชน์จากการถอนชื่อ มีการวิ่งเต้นจากผู้เสียประโยชน์จากการอภิปรายไม่ไว้วางใจไปวิ่งเต้นให้มีการถอนชื่อจากญัตติ ซึ่งในกรณีนี้มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า เป็นกระบวนการที่เรียกว่า “องค์กรพิทักษ์นายกรัฐมนตรีน” ไม่ให้ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ โดยมีข้าราชการประจำระดับปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ดำเนินการเจรจาต่อรองให้มีการถอนชื่อจากญัตติ เนื่องจากญัตตินี้เป็นการอภิปรายคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ซึ่งพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีต้องถูกอภิปรายด้วย

ครั้งที่ ๑๗ **รัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์** วันที่ ๒๑-๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีที่ถูกยื่นญัตติคือ นายบรรหาร ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ประเด็นหนึ่งที่มีการอภิปรายคือ การหยิบยกคำกล่าวของ นายบรรหาร ศิลปอาชา ที่กล่าวก่อนที่จะรับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่า “ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้านในรัฐบาลที่แล้วมา ๓ ปี ในระหว่าง ๓ ปีนี้ทนทุกข์ทรมานอดอยากยากจนขั้นแค้นอย่างแสนสาหัส เรียกว่าล้มโซลงไปแล้ว”

ภายใต้รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มีการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ตั้งแต่ครั้งที่ ๙ ถึงครั้งที่ ๑๗ รวม ๙ ครั้ง สามารถเปิดอภิปรายทั่วไปได้ จำนวน ๗ ครั้ง ซึ่งใน ๗ ครั้งนี้ ไม่มีการลงมติ ๒ ครั้ง คือ การผ่านระเบียบวาระญัตติ โดยไม่ต้องลงมติ (ครั้งที่ ๑๑) และญัตติตกไป เมื่อผู้เสนอญัตติกล่าวว่า “ผมและผู้เสนอทุกคนไม่ขอชี้แจง” (ครั้งที่ ๑๒) ส่วนอีก ๒ ครั้งไม่สามารถเสนอญัตติได้ ด้วยเหตุการยื่นญัตติเป็นการยื่นว่า “ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล” ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ

(ครั้งที่ ๑๓) การขอถอนชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ลงชื่อเสนอญัตติอภิปรายทั่วไปคณะรัฐมนตรี ทำให้ญัตติไม่สมบูรณ์ (ครั้งที่ ๑๖)

ครั้งที่ ๑๘ **รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ** วันที่ ๑๙-๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายณรงค์ วงศ์วรรณ รัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายคือ นายสันติ ชัยวิรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประเด็นเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่รัฐมนตรีสั่งให้หน่วยงานในการกำกับดูแล คือกรมโยธาธิการไปดำเนินการขุดเจาะบ่อบาดาลในหมู่บ้านที่เป็นบ้านของรัฐมนตรีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ต้องห้ามไม่ให้มีการขุดเจาะบ่อบาดาล

ครั้งที่ ๑๙ **รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ** วันที่ ๑๙-๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายณรงค์ วงศ์วรรณ และคณะ มีรัฐมนตรีที่ถูกอภิปราย ๔ ท่าน ๔ กระทรวง คือ พาณิชย สำนักรนายกรัฐมนตรี เกษตรและสหกรณ์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ครั้งที่ ๒๐ **รัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ** วันที่ ๑๘-๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอญัตติ นายณรงค์ วงศ์วรรณ และคณะ ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปราย คือ กระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับการเจรจาหยุดยิงกับลาวที่บ้านร่มเกล้า กระทรวงกลาโหมที่ดูแลทหารผ่านศึก กระทรวงพาณิชย์ เรื่องปูนซีเมนต์ราคาแพง กระทรวงเกษตร เรื่องเรือประมงติดเรดาร์ (โทนา) เรื่องข้าราชการการเมืองก้าวก้าวข้าราชการประจำ การใช้งบประมาณไม่ประหยัด ราคาสินค้าสูงขึ้น

๕.๔๓.๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๓๔

ครั้งที่ ๒๑ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๙-๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ พลตรีประมาณ อดิเรกสาร พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นการเสนอญัตติ ๒ ญัตติ รัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายอุทัย พิมพ์ใจชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนายทวี ไกรคุปต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ประชุมให้รวมญัตติ ทั้ง ๒ อภิปรายรวมกัน เพราะเป็นญัตติเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินเป็นลักษณะเดียวกัน แต่ฝ่ายค้านที่ยื่นญัตติไม่เห็นด้วย เนื่องจากทั้ง ๒ ญัตติมีความต่างกัน ญัตติหนึ่งเป็นการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจทั้งคณะ หากไม่ไว้วางใจ คณะรัฐมนตรีทั้งหมดพ้นจากตำแหน่ง อีกญัตติหนึ่งเป็นการไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีบางคน หากไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีอื่นในคณะรัฐมนตรีก็ยังคงบริหารงานต่อไปได้ และจะเกิดความสับสนในการอภิปรายของสมาชิกว่าเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะหรืออภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล ดังนั้นการจะพิจารณารวมญัตติทั้ง ๒ หรือไม่ เป็นประเด็น

ที่ต้องยึดหลักการรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย อภิปรายว่า “ปัญหาไม่น่าจะเกิดขึ้น ถ้ารัฐบาลเข้าใจการบริหารงานในสภา การเป็นผู้แทนราษฎรไม่เป็นฝ่ายรัฐบาลก็เป็นฝ่ายค้าน ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและบริหารประเทศให้เป็นไปด้วยความราบรื่นนั้น ต้องมีถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่ใช่หักล้างให้ข้างใดข้างหนึ่งถึงแก่วอดวายกันไปก็หาไม่ เพราะเหตุใดเมื่อรู้ว่าพรรคฝ่ายค้านยื่นญัตติ ๒ ญัตติ ทั้งคณะกับรายบุคคล ทำไมรัฐบาลเองอย่าถือตนเองเป็นรัฐบาล ควรจะต้องส่งผู้มาประสานงานกับพรรคฝ่ายค้านว่ารัฐบาลมีความเห็นอย่างไร พรรคฝ่ายค้านมีญัตติทั้งคณะและรายบุคคลจะเอาอย่างไรกัน ที่จริงแล้วการอภิปรายทั้งรายบุคคลและคณะนั้นไม่เกิดความสับสน ถ้าทำให้เกิดความเรียบร้อยและได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล และรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ว่างใจก็ไม่ต้องกลัว สามารถตอบข้อสงสัยข้อซักถามของผู้ที่เปิดอภิปรายไม่ว่างใจได้ ถ้ามาประสานกัน อภิปรายรายบุคคล ๒ วัน อภิปรายทั้งคณะ ๒ วัน ไม่เกิน ๔ วันจบ เรื่องในสภาก็เรียบร้อย รัฐบาลจะได้มองเห็นว่ารายบุคคลนั้นไม่ดีอย่างไร ชี้ให้เห็นว่ารัฐมนตรีไม่เหมาะสม นายกรัฐมนตรีจะได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข ถ้ามาพูดรวมกันจะสับสน การดำเนินการในสภานั้นเหมือนกับการดำเนินการในรัฐบาล ต้องมีการประสานงาน ต้องมีถ้อยทีถ้อยอาศัย ถ้าหากส่งผู้ประสานงานมาประสานงานกับพรรคฝ่ายค้านเหมือนในอดีตที่พรรคชาติไทยเป็นรัฐบาลก็พยายามประคับประคองกับพรรคฝ่ายค้านตลอดเวลา ถ้อยทีถ้อยอาศัย เขาขอบ้าง เราขอบ้าง เอามาอยู่จุดกึ่งกลางให้เกิดภาพที่ดี มิฉะนั้นแล้วภาพสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นภาพที่ไม่ดีตลอดเวลาในสายตาประชาชน”

ครั้งที่ ๒๒ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๑๐-๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ว่างใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ พลตำรวจเอกประमाण อติเรกสาร และคณะรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ครั้งที่ ๒๓ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๒๗-๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ว่างใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายบรรหาร ศิลปอาชา และคณะ มีประเด็นวิพากษ์วิจารณ์การยื่นญัตติอภิปรายไม่ว่างใจว่าเป็นเกมสีในการทำให้รัฐบาลแตกแยกกันเอง ในเรื่องนี้ นายบรรหาร ศิลปอาชา กล่าวว่า “การเปิดอภิปรายมีการพูดว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลัง มีความไม่บริสุทธิ์ใจ ต้องการจะตีแผ่ให้พรรคใดพรรคหนึ่งออกจากรัฐบาล คือพรรคพลังธรรม บังเอิญจำเลย ๓ ท่านเป็นของพรรคพลังธรรมทั้งสิ้นช่วยอะไรไม่ได้ เพราะมติที่ประชุมพรรคร่วมฝ่ายค้านออกมาอย่างนั้น มีข้อมูลมาอย่างนั้น พรรคฝ่ายค้านไม่ได้มีจิตพิสมัย ไม่มีการใด ๆ ทั้งสิ้นที่จะเข้าไปร่วมกับรัฐบาลชุดดังกล่าวนี้ ไม่ว่าจะป็นพรรคชาติไทย พรรคชาติพัฒนา พรรคกิจสังคม” รัฐมนตรีรายบุคคล ๔ ท่าน ที่ถูกอภิปรายไม่ว่างใจ คือ นายบุญชู โรจนเสถียร รองนายกรัฐมนตรี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และพันเอกวินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ครั้งที่ ๒๔ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๑๗-๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอญัตติ นายบรรหาร ศิลปอาชา และคณะ การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ ถือเป็น การต่อสู้ทางการเมืองครั้งสำคัญของรัฐบาลที่นำการบริหารโดยพรรคประชาธิปัตย์ และมีกรณีที่เป็นเรื่องอื้อฉาวเสื่อมเสียต่อความชอบธรรมทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ นั่นคือการถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจเจาะประเด็นการปฏิรูปที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑ ที่รับผิดชอบโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มีรัฐมนตรีที่รับผิดชอบโดยพรรคประชาธิปัตย์ การควบคุมฝ่ายบริหารครั้งนี้ เกิดปรากฏการณ์ใหม่ในการปฏิบัติการณ์ค้นหาข้อมูล ข้อเท็จจริงของทีมนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย ที่รวมกลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนุ่ม ที่รวมตัวเรียกว่า “กลุ่ม ๑๖” ผนึกทีมค้นหาข้อมูลเพื่อการอภิปรายมุ่งเป้าประเด็นการดำเนินนโยบาย ส.ป.ก.๔-๐๑ ที่ไม่ชอบ และนายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย นำทีมลงไปหาข้อมูลที่พื้นที่เกิดเหตุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้มีการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจน ละเอียด จนส่งผลกระทบต่อความชอบธรรมของรัฐบาลที่นำโดยพรรคประชาธิปัตย์ และเกิดปัญหากับพรรคร่วมรัฐบาลที่เห็นความไม่ถูกต้องจนประกาศวางตัวเป็นกลางไม่ลงมติสนับสนุนรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายของพรรคประชาธิปัตย์ และมีการประกาศถอนตัวจากรัฐบาล หลังการอภิปรายเสร็จ ประธานสภานัดวันลงมติในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา รัฐบาลตัดสินใจยุบสภาผู้แทนราษฎรก่อนที่จะลงมติ เท่ากับว่าฝ่ายค้านทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการของฝ่ายบริหารบรรลุผล

ครั้งที่ ๒๕ **รัฐบาล นายบรรหาร ศิลปอาชา** วันที่ ๘-๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายชวน หลีกภัย กับคณะ อภิปราย รองนายกรัฐมนตรี (นายมนตรี พงษ์พานิช) รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย (นายบรรหาร ศิลปอาชา) กระทรวงพาณิชย์ (นายชูชีพ หาญสวัสดิ์) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) กระทรวงการคลัง (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) กระทรวงศึกษาธิการ (นายสุขวิช รังสิตพล) กระทรวงอุตสาหกรรม (นายไชยวัฒน์ สินสูงศักดิ์) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายเนวิน ชิดชอบ) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายสุชาติ ตันเจริญ) ในการอภิปรายรัฐมนตรีจำนวนมากทยอยกระทรวงถึง ๑๐ คน เป็นการอภิปรายแบบปูพรม ระยะเวลาการอภิปราย ๓ วัน ลงมติในวันที่ ๔ จึงทำให้ประเด็นการอภิปรายไม่ได้เจาะลึกในรายละเอียดมากนัก ไม่ต่างจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะ อย่างไรก็ตามเกิดปรากฏการณ์ทางการเมืองในสภาเมื่อรัฐบาลของนายบรรหาร ศิลปอาชา ใช้เสียงข้างมากในสภา ได้ชิงปิดการอภิปรายเพื่อที่จะให้รัฐมนตรี ๓ คน คือ ๑. นายบรรหาร ศิลปอาชา ๒. นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ๓. นายเนวิน ชิดชอบ รอดพ้นจากการถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดังนั้นในวันลงมติ พรรคฝ่ายค้านจึงประกาศต่อที่ประชุมว่า เมื่อฝ่ายค้านอภิปรายไม่จบสิ้น เพราะฉะนั้นพรรคร่วมฝ่ายค้านขอสงวนสิทธิที่จะไม่ร่วมลงมติในบุคคล ๓ คน ดังกล่าว

ครั้งที่ ๒๖ **รัฐบาล นายบรรหาร ศิลปอาชา** วันที่ ๑๘-๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ผู้เสนอญัตติ นายชวน หลีกภัย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวม ๑๕๘ คน การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ มุ่งลดความน่าเชื่อถือและความชอบธรรมทางการเมืองของ นายกรัฐมนตรี ทั้งในเรื่องความไร้ประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินในฐานะหัวหน้ารัฐบาล การคัดตัวบุคคลเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่เหมาะสม มีการแทรกแซง(ล้วงลูก) การตัดสินใจบริหารราชการของกระทรวง และ ข้าราชการประจำ ไม่มีความสามารถในการบริหารด้านเศรษฐกิจการคลัง กลับทำหน้าที่หัวหน้าทีมเศรษฐกิจของรัฐบาล ควบคุมดูแลการทำงานของสำนักงบประมาณโดยใช้เป็นเครื่องมือในการจัดงบประมาณเพื่อพวกตนเอง มีการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์ในโครงการสร้างสนามบินมัตตะเลย์ผ่านเงินกู้ ๓,๗๕๐ ล้านบาท โดยเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทรับเหมาก่อสร้างใหญ่คือ บริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวลอปเมนต์ จำกัด ปัญหาเรื่องการเขียนวิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนายบรรหาร ศิลปอาชา ที่เหมือนกับ งานวิจัยสถาบันดำรงราชานุภาพ เรื่อง “การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทและการสนับสนุนพรรคการเมือง” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล พลกุล และที่ถือว่าเป็นการอภิปรายที่สร้างปัญหาให้กับ นายบรรหาร ศิลปอาชา คือ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ โดย นายบัญญัติ บรรทัดฐาน นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ เกี่ยวกับประเด็น การถือสัญชาติของบิดา นายบรรหาร ศิลปอาชา ที่ถือสัญชาติใด ระหว่าง สัญชาติจีน กับ สัญชาติไทย และจะส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ นายกรัฐมนตรีของนายบรรหาร ศิลปอาชา การอภิปรายในเรื่องนี้สร้างความไม่พอใจให้กับ นายบรรหาร ศิลปอาชามาก รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย มีการวิจารณ์ว่าเป็นการ “เอาคืน” พรรคชาติไทย ของพรรคประชาธิปัตย์ ที่เคยถูกพรรคชาติไทยอภิปรายไม่ไว้วางใจกรณี ส.ป.ก. ๔-๐๑ หลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายบรรหาร ศิลปอาชา และรัฐบาล เสียความชอบธรรมทางการเมือง พรรคการเมืองร่วมรัฐบาลโดยเฉพาะพรรคความหวังใหม่ ที่มี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ พยายามกดดันทางการเมือง ให้ นายบรรหาร ศิลปอาชา ลาออกจากนายกรัฐมนตรี เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนให้ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ผลสุดท้าย นายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ตัดสินใจยุบสภาผู้แทนราษฎร ให้มีการเลือกตั้งทั่วไป

ครั้งที่ ๒๗ **รัฐบาล พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** วันที่ ๒๔-๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ผู้เสนอญัตติ นายชวน หลีกภัย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๘๖ คน ประเด็นกล่าวหาเรื่องการบริหารนโยบายเศรษฐกิจ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจของประเทศถึงขั้นล้มละลาย เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนทุกระดับชั้น อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ของประเทศ ประเด็นนโยบายการคลังที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยน ที่รัฐบาลจะบอกใครล่วงหน้าไม่ได้ เป็นเรื่องของเอกชนจะประเมินค่างานเอาเอง ถ้าบอกใครรู้ล่วงหน้าบ้านเมืองก็เสียหาย คนได้ประโยชน์กลุ่มเดียว ซึ่งเชื่อว่าเรื่องนี้รัฐโหลมีคนที่ได้ประโยชน์ การเกิดวิกฤติการเงินของประเทศ

“ฟองสบู่แตก” จนประเทศต้องเข้ากองทุนการเงินระหว่างประเทศ ถือว่าเป็นนโยบายที่จนมุม บ้านเมืองต้องชะงักทั้งเศรษฐกิจและการพัฒนาลง เพราะเงื่อนไขที่ไม่อาจลงทุนตามที่ต้องการจะเป็น การประเมินสถานการณ์ผิดพลาดของรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีนำมาซึ่งความเสียหาย เป็นความเสียหายที่ไม่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ของประเทศ โดยเฉพาะการอภิปรายของนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ที่กล่าวว่า พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการเป็นผู้นำที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน อยากเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ไม่ได้เตรียมตัว ความเตรียมพร้อมไม่มีที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่มีนโยบายในการเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี ตอนหาเสียงประกาศว่าจะมี Dream team พอเป็นนายกรัฐมนตรีกลับไม่มี นายกรัฐมนตรีที่ดีต้องไม่ใช่อยากได้ตำแหน่งเฉยๆ เพื่ออำนาจ เพื่อสนองสภาพจิตของตนเอง อยากใหญ่กว่าคนอื่น การอภิปรายของนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี เป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร อีกครั้งหนึ่งเมื่อเกิดการประท้วงการอภิปรายของนายไตรรงค์ฯ จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล จากพรรคความหวังใหม่ ที่ทำให้เกิดการหารือในที่ประชุมสภา ๔ ประการ คือ (๑) ทำไมเวลาสมาชิกพูดกับประธานนั้นจึงไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๒๐ คือเวลาจะพูดกับประธานยกมือขึ้น ประธานชี้ให้พูด อนุญาตให้พูดแล้วก็พูด แต่เขาใช้วิธีการว่าลุกขึ้นมากดไมโครโฟนแล้วก็ตะโกนประธานๆ ประธานครับ (๒) ทำไมเวลาสมาชิกประท้วงจึงไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับข้อ ๕๘ ที่ว่าเวลาประท้วงแล้วให้ยื่นขึ้นแล้วยกมือ แต่เขาจะใช้วิธีกดไมโครโฟนแล้วเขาก็เรียกประธานเหมือนกัน (๓) ทำไมผู้ประท้วงจึงไม่ไซ้คนที่ถูกพาดพิงตามข้อ ๕๘ วรรคสอง แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเห็นว่าผู้ที่ถูกขึ้นประท้วงจะเป็นบุคคลอื่นเสียเป็นส่วนใหญ่ ทำไมผู้ประท้วงจึงไม่ฟังผู้อภิปรายให้จบเสียก่อนว่าเขาว่าอะไรบ้าง ถ้าเขาพาดพิงถึงบุคคลนั้นเมื่อไรจึงยกมือประท้วง ซึ่งท่านประธานต้องอนุญาตให้เขาพูดอยู่แล้ว (๔) ทำไมท่านสมาชิกจึงกล้าต่อล้อต่อเถียงกับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่ประธานนั้นได้ปิดเครื่องขยายแล้ว แต่ยังใช้ตะโกนโหวกเหวกอยู่ ทำไมท่านประธานจึงไม่ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๖๔ คืออาจจะใช้ค้อนเคาะหรือลุกขึ้นยืน หรือไม่ก็ท่านประธานอาจจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๔ จนทำให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรต้องวินิจฉัยข้อหารือ เพื่อไม่ให้ประชาชนตำหนิสภาผู้แทนราษฎร โดยประธานสภาวินิจฉัยว่า ต่อไปนี้การอภิปรายจะดำเนินการตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๘ ข้อ ๑๓๔ โดยเฉพาะข้อ ๑๓๔ ที่กำหนดไว้ว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ประธานมีอำนาจตักเตือน ห้ามปราม ให้ถอนคำพูด ห้ามพูดในเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ ให้กล่าวขอขมาในที่ประชุม หรือสั่งให้ออกไปจากที่ประชุมครั้งนั้น โดยมีหรือไม่มีกำหนดเวลาก็ได้ ในกรณีที่ประธานสั่งให้ผู้ใดออกจากที่ประชุม หากผู้นั้นขัดขืน ประธานมีอำนาจสั่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ให้นำตัวออกจากสถานที่ประชุม หรือออกไปให้พ้นบริเวณสภา คำสั่งของประธานตามข้อนี้ ผู้ใดจะได้แย้งมิได้” หลังการลงมติให้ความไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในวันเสาร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๐ ผลจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ที่ขยายประเด็นความล้มเหลวในการบริหารประเทศด้านเศรษฐกิจ จนประเทศเกิดมหาวิกฤติด้านการเงินการคลัง และเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ตัดสินใจประกาศลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ไม่ถึง ๓๐ วัน ทำให้สภาผู้แทนราษฎรต้องดำเนินการเลือกนายกรัฐมนตรีและจัดตั้งรัฐบาลใหม่

๕.๔๓.๖ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒๘ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๑๘-๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอญัตติ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ การอภิปรายไม่ไว้วางใจเกิดขึ้นหลังจาก พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และสภาผู้แทนราษฎรเลือก นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง เพียง ๓ เดือนกว่า เท่านั้นที่รัฐบาลได้บริหารประเทศท่ามกลางวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ประเด็นการอภิปรายอยู่ที่แนวทางการบริหารประเทศเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง ของประเทศ

ครั้งที่ ๒๙ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๒๗-๒๙ มกราคม และ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ กับคณะไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๓ ท่าน คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการคลัง นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และ พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยที่รัฐมนตรีทั้ง ๓ นั้นได้บริหารราชการแผ่นดินมาช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ปรากฏว่าการบริหารราชการแผ่นดินไร้ประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่สามารถตอบสนองต่อความันสัญญาที่ให้ไว้แก่ประชาชนในการที่จะนำประเทศให้พ้นจากภัยวิกฤติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิกฤติที่เผชิญอยู่ในภาวะปัจจุบันคือภัยวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจ ประเด็นสำคัญ คือเรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการที่เกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่ถูกกล่าวหาว่า รัฐมนตรีไม่มีความรู้ในการแก้ไขปัญหาของชาติได้ โดยเฉพาะการดำเนินการที่เกี่ยวกับ IMF และถูกมองว่า ยกบ้านเมืองให้คนอื่น

ครั้งที่ ๓๐ **รัฐบาล นายชวน หลีกภัย** วันที่ ๑๕-๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ผู้เสนอญัตติ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ กับคณะ โดยการอภิปรายตั้งข้อกล่าวหาว่า นายกรัฐมนตรี ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นรัฐบาลที่ขายชาติ นายกรัฐมนตรีเลือกใช้นโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อต่างชาติ แล้วเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามายึดครองธุรกิจหลักของประเทศแล้ว ก็คือ สถาบันการเงินเป็นการเฉพาะ เรียกนโยบายที่ขายสมบัติล้ำค่าของชาติ โดยใช้เงินภาษีอากรของประเทศไปแลกให้ ขายของทั้งหมดที่มีอยู่ ขายธุรกิจใหญ่ ๆ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เป็นของคนต่างชาติ รัฐบาลอุ้มชูธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงไทย แต่ปฏิบัติต่อธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ อย่างเข้มงวด ปิดกิจการยึดมาเป็นของรัฐ ลดทุน กล่าวโทษผู้บริหาร แต่ไม่ปฏิบัติอย่างเดียวกันกับธนาคารไทยพาณิชย์และธนาคารกรุงไทย คนไทยไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการขายกิจการธนาคาร แต่ต้องเป็นผู้รับภาระ รับภาระทั้งการค้ำประกันรายได้ให้แก่ผู้ซื้อ รับภาระทั้งการแบ่งผลการขาดทุนกับผู้ซื้อถึงร้อยละ ๘๕ นี้คือการเลือกปฏิบัติ

ครั้งที่ ๓๑ **รัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร** วันที่ ๒๒-๒๔ และ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายชวน หลีกภัย กับคณะ โดยมีรัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ จำนวนถึง ๑๕ ท่าน ดังนี้ (๑) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (๒) ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (๓) ร้อยตำรวจเอกประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (๔) นายสมบัติ อุทัยสง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (๕) นายอดิศักดิ์ โปธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (๖) นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (๗) พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (๘) พลเอกยุทธศักดิ์ ศศิประภา (๙) นายพิทักษ์ อินทรวินัยนันท์ รองนายกรัฐมนตรี (๑๐) นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๑๑) ศาสตราจารย์เดช บุญ-หลง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (๑๒) นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (๑๓) นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๑๔) นายประชา มาลีนันท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ไว้วางใจ (๑๕) นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และในจำนวนนี้ได้ ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ มาด้วยแล้วในกรณีรัฐมนตรีผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้ (๑) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (๒) ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (๓) พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (๔) พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา (๕) นายพิทักษ์ อินทรวินัยนันท์ รองนายกรัฐมนตรี (๖) นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๗) นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (๘) นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นับเป็นการปฏิบัติตามเงื่อนไขการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ เป็นครั้งแรก

ครั้งที่ ๓๒ **รัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร** วันที่ ๒๘-๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน และคณะ ญัตติขอเปิดอภิปรายครั้งนี้มีรัฐมนตรีถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจจำนวน ๕ ท่าน ดังนี้ (๑) รัฐมนตรีที่ถูกยื่นคำร้องให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งและถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจมีจำนวน ๑ ท่าน ได้แก่ นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (๒) รัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเพียงอย่างเดียว มีจำนวน ๔ ท่าน ได้แก่ นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายอดิศักดิ์ โปธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ครั้งที่ ๓๓ **รัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร** วันที่ ๑๙-๒๑ และ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน และคณะ รัฐมนตรีที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ จำนวน ๘ ท่าน ดังต่อไปนี้ (๑) นายอดิศักดิ์ โพธารามิก (๒) นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (๓) พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ (๔) ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ (๕) นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ (๖) นายสุริยะ จรุงเรืองกิจ (๗) นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (๘) นายวัฒนา เมืองสุข และได้ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ ในกรณีนายอดิศักดิ์ โพธารามิก และนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา การอภิปรายไม่ไว้วางใจมีประเด็นการอภิปรายความผิดพลาดบกพร่องของรัฐมนตรี โดยแบ่งเป็น ๕ ประเภท (๑) บกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ (๒) ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ขาดหลักนิติธรรม (๓) มุ่งประโยชน์ตนและพวกพ้องมากกว่าการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ (๔) มีพฤติกรรมร้ายรอยผิดปกติ (๕) จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

ครั้งที่ ๓๔ **รัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร** วันที่ ๒๗ และ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และคณะ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้ รัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายคือรัฐมนตรีสุริยะ จรุงเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในประเด็น (๑) บริหารโครงการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิบกพร่อง ผิดพลาด จนเกิดการทุจริตในโครงการระบบสายพานและระบบตรวจวัดถูระเบิด (๒) เมื่อมีการเปิดเผยข่าวการทุจริตดังกล่าว นายสุริยะ จรุงเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกลับละเลยไม่ใส่ใจดำเนินการให้เกิดการตรวจสอบเพื่อให้ได้ผู้กระทำความผิด และยังล้มเหลวในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา (๓) นอกจากความผิดพลาดใน ๒ ข้อข้างต้นแล้ว นายสุริยะ จรุงเรืองกิจ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมยังมีพฤติกรรมปกป้องการกระทำที่ผิดพลาดของตนเองและพวกพ้อง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการตรวจสอบตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๕.๔๓.๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๓๕ **รัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช** วันที่ ๒๔-๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และคณะ การอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้เป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ข้อกล่าวอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี คือ เมื่อได้รับโอกาสในการจัดตั้งรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช กลับใช้โอกาสนั้นไปสนองตอบและรับใช้อดีตนักการเมืองผู้สูญเสียผลประโยชน์อย่างโจ่งแจ้ง ไม่ลืมหูลืมตา และไม่ใส่ใจต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้คนในบ้านเมือง ยอมรับให้นำบุคคลที่ไม่มีวุฒิภาวะ ขาดความรู้ ความสามารถ มีปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน มีพฤติกรรมเป็นอันธพาลการเมือง นักเลงโต เป็นสมุนรับใช้อดีตนักการเมืองที่สูญเสียผลประโยชน์ ตลอดจนบริวารของนักการเมืองผู้กว้างขวางเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี มีความบกพร่องอย่างร้ายแรงที่ปล่อยให้รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินตามอำเภอใจ ต่างคนต่างอยู่ ไม่มีความเป็นเอกภาพ ไร้ทิศทาง ขาดความรู้ มุ่งแต่สร้างภาพของตน

จนทำให้บริหารนโยบายล้มเหลวเกิดความเสียหายต่อน้องประชาชนทั้งเกษตรกร คนยากจน และประชาชนทั่วไป ปล่อยให้ปละละเลยให้มีการใช้ข้าราชการที่ยอมเป็นพวกกระทำการใช้อำนาจหน้าที่ล้างแค้นบุคคลและองค์กรที่ตนไม่พอใจ ขณะเดียวกันก็ปกป้องพวกพ้องจนทำลายระบบคุณธรรมจริยธรรม ลุแก่อำนาจโดยการทำทนายกฎหมายบ้านเมืองเพียงเพื่อปกป้องการกระทำผิดของพวกพ้องของตนและอดีตนักการเมืองผู้สูญเสียอำนาจ แสดงท่าทีปกป้องให้ท้ายกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่กระทำความผิดอย่างออกหน้า แม้รัฐมนตรีที่มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อันเป็นความผิดร้ายแรง บริหารประเทศไปเพียงวัน ๆ โดยไม่ใส่ใจการแก้ปัญหาวิกฤติปากท้องของประชาชน ปล่อยให้ปัญหาลุกลามจนเกิดผลกระทบในวงกว้างถึงประชาชนทุกชนชั้นทุกอาชีพที่ต้องเผชิญกับภาวะข้าวยากหมากแพง รายได้ลดลง แต่รายจ่ายเพิ่มขึ้น ในฐานะนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ทอดทิ้งและไม่ใส่ใจกับความเดือดร้อนของพี่น้องในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงก็ยังคงตกอยู่ในสภาพไร้ความหวังและมีแนวโน้มจะเลวร้ายอยู่เรื่อย ๆ เคยเมยมองข้ามและมุ่งแต่จะสนองความปรารถนาของผู้บงการเบื้องหลัง โดยการพยายามรวบรัดสนองต่อความพยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อช่วยเหลือผู้มีบุญคุณ และปล้างบทลงโทษในคดีที่พรรคการเมืองของตนเองกระทำความผิดไว้ในกาเลือกตั้ง ใช้ฐานะและตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแสดงออกต่อสาธารณะอย่างไร้วุฒิภาวะ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำบกพร่องทั้งทางวาจาและทัศนคติ ใช้โมหะคติ เอาอารมณ์เป็นเจ้าเรือน พูดทำทนายข่มขู่ต่อสื่อมวลชนและประชาชนตลอดเวลา จนเป็นชนวนให้วิกฤติความขัดแย้งในบ้านเมืองขยายตัวไม่มีที่สิ้นสุด

ครั้งที่ ๓๖ **รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** วันที่ ๑๙-๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง และคณะ ทั้งนี้ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล มีรัฐมนตรีที่ถูกอภิปราย รวม ๕ ท่าน คือ (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายกรณ์ จาติกวณิช (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายกษิต ภิรมย์ (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล (๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ประเด็นสำคัญที่นายกรัฐมนตรีถูกอภิปราย คือ มีพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ปกปิด ซ่อนเร้น ไม่เปิดเผยการรับเงินสนับสนุนพรรคการเมืองจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งจะต้องกล่าวหาท่านโดยตรงเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสนับสนุนที่ กกต. (คณะกรรมการการเลือกตั้ง) ที่เกี่ยวข้องกับเอกชน บริษัท ทีพีไอ (TPI) การอภิปรายครั้งนี้ นายเฉลิม อยู่บำรุง แสดงบทบาทนำในการอภิปรายด้วยข้อมูลที่ต้องการแสดงให้เห็นว่านายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อการทุจริตการใช้จ่ายเงินของพรรคประชาธิปัตย์ ทั้งเงินจาก กกต. และ เงินจากเอกชน

ครั้งที่ ๓๗ **รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** วันที่ ๓๑ พฤษภาคม และ วันที่ ๑-๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง และคณะ โดยที่ประชุมให้นำญัตติทั้ง ๒ ญัตติพิจารณาในคราวเดียวกัน พร้อมทั้งคำร้องขอถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ประเด็นที่มีการอภิปราย เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตของรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ทุจริตในโครงการไทยเข้มแข็ง ทุจริตใน โครงการชุมชนพอเพียง ละเมิดสิทธิมนุษยชนและกฎหมายอย่างร้ายแรง ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับ โดยสุจริต เลือกปฏิบัติเกินความจำเป็นและความเหมาะสมแก่สถานการณ์ต่อประชาชน ผู้ชุมนุม ด้วยการสั่งการให้เจ้าหน้าที่ทหารใช้อาวุธสงครามเข้าปราบปรามประชาชนที่ชุมนุมเรียกร้อง ประชาธิปไตยโดยไม่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก นับแต่เดือน เมษายน ๒๕๕๓ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ลุแก่อำนาจด้วยการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือทางการเมืองของตนเองโดยไม่สุจริตและเลือกปฏิบัติ เช่น การประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักรและพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยไม่มีเหตุและเงื่อนไข ทางกฎหมาย ปกปิดความผิดของตนเองและพวกพ้องโดยหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย เพื่อช่วยให้ตนเองและพวกพ้องพ้นจากความผิด จากกรณีการนำเหตุการณ์สลายการชุมนุมเข้าเป็นคดีพิเศษ บังคับใช้กฎหมายโดยเลือกปฏิบัติเป็น ๒ มาตรฐาน เพื่อมุ่งช่วยเหลือพวกพ้องตนเองและละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ครอบงำ แทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน ใช้สื่อของรัฐเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายฝ่ายที่มีความคิดเห็นแตกต่างและตรงกันข้ามกับรัฐบาล และปิดกั้นการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยสั่งการปิดสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน เว็บไซต์ (Web site) ที่เห็นแตกต่าง จากรัฐบาล ใช้อำนาจหน้าที่แทรกแซงการแต่งตั้งข้าราชการ ปลอ่ยให้นักการเมืองและข้าราชการระดับสูง แสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งข้าราชการในหลายกระทรวง ทบวง กรม อีกทั้งแทรกแซงและกระทำผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีแต่งตั้งผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไร้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาทาง เศรษฐกิจ การบริหารงานด้านเศรษฐกิจไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และการกู้เงินเพื่อนำมาแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นการละเว้น หลีกเลียง ละเลย ไม่ปฏิบัติตามแผน นิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ เป็นการบริหารโดยไร้ทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ได้แถลงไว้ในแผน นโยบาย ด้านการต่างประเทศล้มเหลวโดยสิ้นเชิง การทูตแบบนักเลงสร้างภาพลักษณ์ที่เสียหายของประเทศต่อสายตา ประชาคมโลก ด้วยการแต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่กระทำผิดกฎหมายอาญฐานก่อการ ร้ายสากลโดยยึดสนาบบินนานาชาติ และดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศในลักษณะก้าวร้าวรุนแรง ส่งผล ให้ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านต้องเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ขาดความจริงใจในการสร้าง ความปรองดองและความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน เพื่อลดความขัดแย้งในสังคม ในทางตรงข้าม กลับมีพฤติกรรมที่สร้างความขัดแย้งให้เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ครั้งที่ ๓๘ **รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** วันที่ ๓๑ พฤษภาคม และ วันที่ ๑๕-๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ และคณะ เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี จำนวน ๘ ท่าน คือ (๑) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี (๒) นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (๓) นางพรทิพา นาคาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (๔) นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๕) นายจตุ โกรธกษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (๖) นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (๗) นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และ (๘) นายศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเด็นที่อภิปราย คือ การบริหารประเทศไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนการตรากฎหมายและนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา กำหนดนโยบายการบริหารประเทศโดยขาดองค์ความรู้ อ่อนด้อยด้วยประสบการณ์เป็นผลทำให้การบริหารราชการแผ่นดินไม่ถูกต้อง ไร้ทิศทาง มิได้คำนึงถึงความจำเป็น และมีได้มุ่งแก้ปัญหาความเดือดร้อนอันแท้จริงของพี่น้องประชาชน ไร้หลักธรรมาภิบาล ประพฤติผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมีเจตนาพิเศษและเจตนาฉ้อฉลเพื่อเปิดช่องให้มีการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและรุนแรง ส่อไปในทางทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ด้วยการมีมติคณะรัฐมนตรีที่เอื้อประโยชน์ให้แก่การทุจริตในหลายโครงการ จงใจใช้อำนาจหน้าที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่เคารพหลักประชาธิปไตยและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ใช้อำนาจละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง โดยสั่งการให้ทหารนำอาวุธสงครามเช่นหม่าประชาชนจนเสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก ทำลายระบบราชการโดยการแทรกแซงแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ โดยมีได้คำนึงถึงระบบคุณธรรมและความรู้ความสามารถ ปลดปล่อยให้มีการแสวงหาประโยชน์จากการซื้อขายตำแหน่งของข้าราชการ ไม่ควบคุมให้มีการรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง เพื่อสนับสนุนเสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยดำเนินนโยบายบริหารประเทศด้วยการก่อกวนอย่างจำนวนมหาศาลโดยไม่ฟังเสียงทักท้วงของผู้เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดภาวะหนี้สาธารณะสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ไร้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน ดำเนินนโยบายแปลกประหลาดเพื่อหวังแทรกแซงกลไกตลาด ปลดปล่อยราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่จำเป็นสูงขึ้นและขาดแคลน จนกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ผิดพลาดล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง แทรกแซงกิจการภายในประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มิตรกลายเป็นศัตรู กระทบต่อความสัมพันธ์และการค้าระหว่างประเทศอย่างรุนแรง นำมาซึ่งความไม่เข้าใจ ความไม่ไว้วางใจของมิตรประเทศ ส่งเสริมสนับสนุนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศดำเนินนโยบายต่างประเทศในลักษณะก้าวร้าว รุนแรง บ่มเพาะศัตรู และชักศึกเข้าบ้านอยู่ตลอดเวลา ล้มเหลวในการปัญหาความรุนแรงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐบาลได้ประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากเหตุการณ์ที่เป็นวิกฤตการณ์ทางการเมือง ในปี ๒๕๕๓ ที่มีการประท้วงของกลุ่ม นปช. หรือกลุ่มคนเสื้อแดงต่อรัฐบาล จนเกิดการปะทะกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ทหารและตำรวจ) กับประชาชน

กลุ่ม นปช. ที่ชุมนุมประท้วง มีประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ทหาร ตำรวจ) บาดเจ็บ ล้มตาย จำนวนมาก การประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ จึงเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางการเมือง ไปสู่การคืนอำนาจให้ประชาชนเลือกตั้งผู้บริหารประเทศใหม่

ครั้งที่ ๓๙ **รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร** วันที่ ๓๑ พฤษภาคม และวันที่ ๒๗-๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ญาติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญาติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ในประเด็นสำคัญคือการบริหารผิดพลาดเรื่อง “น้ำท่วม” ในฐานะผู้รับผิดชอบเป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) บกพร่อง ล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพในทุกมิติ ทั้งการบริหารจัดการน้ำ เงิน คน และสิ่งของที่มีผู้บริจาค ปล่อยปละละเลย รู้เห็นเป็นใจให้นักการเมืองพรรคเดียวกันเข้ามาก้าวก่ายแทรกแซงและหาประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งโดยนิตินัยและโดยพฤตินัย นอกจากนี้ ยังจงใจกระทำผิดกฎหมายและรัฐธรรมนูญ ปล่อยปละละเลย รู้เห็นเป็นใจให้เกิดการทุจริตทั้งจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินบริจาคของประชาชนที่เขาคร่ำคร่าตั้งใจที่จะส่งไปถึงมือผู้ประสบภัยทั่วประเทศ ความล้มเหลวในการบริหารจัดการน้ำ ผลการปฏิบัติการในหน้าที่ผู้อำนวยการ ศปภ. ความล้มเหลวเกิดจากรัฐบาลประเมินสถานการณ์น้ำผิดพลาด ความล้มเหลว การบริหารจัดการภายในของ ศปภ.

ครั้งที่ ๔๐ **รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร** วันที่ ๒๕ และ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ญาติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญาติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ นอกจากนายกรัฐมนตรีแล้ว รัฐมนตรีที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ มีดังนี้ (๑) ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรี (๒) พลอากาศเอกสุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (๓) พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประเด็นที่นายกรัฐมนตรีถูกอภิปรายคือเรื่องบริหารราชการโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม รังแกข้าราชการประจำ ทำลายระบบนิติรัฐ เห็นประเทศเป็นบริษัท ขัดหลักนิติธรรม มีพฤติกรรมลอยตัว เลี่ยงความรับผิดชอบ เอื้อพวก เอื้อญาติ เอื้อตัว ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอำนาจเหนือตัว เหนือรัฐธรรมนูญ ลักลอบควบคุมกำกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยมิชอบ มีพฤติกรรม การบริหารโดยจงใจไม่รับผิดชอบต่อรัฐสภา ขาดวุฒิภาวะ นายกรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตย ปิดหูปิดตาประชาชน ปิดบังข้อมูล หลีกเลี่ยงการตรวจสอบเพื่อประโยชน์พวกพ้องและวงศ์วานวานเครือ อีกทั้งนางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรียังมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ตลอดจนมีพฤติกรรมกระทำการอันไม่บังควร กล่าวหานายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี กรณีการแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของกระทรวงกลาโหม (ปลัดกระทรวงกลาโหม) นายกรัฐมนตรีไม่รับผิดชอบต่อการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หลีกเลี่ยงการตอบกระทู้ถามสด ไม่เข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร และนโยบายเกี่ยวกับเรื่อง “ข้าว” หรือนโยบายจำนำข้าวที่ส่งผลกระทบและความเสียหายต่อตลาดข้าว กระทบฐานะการเงินการคลังของประเทศ การส่งออกขีดความสามารถการแข่งขันของข้าวไทยถูกกระทบ การทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นกับวงการข้าวทั้งหมดขณะนี้รุนแรงมาก โกงทุกขั้นตอน

ครั้งที่ ๔๑ **รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร** วันที่ ๒๖ และ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖
อุบัติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ ประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับ นายกรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่องล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ภูมิปัญญา ไร้ความสามารถ ไร้คุณธรรมจริยธรรม ไร้ภาวะผู้นำ ไร้สำนึก ไร้ความรับผิดชอบ ทั้งต่อสภาและต่อประชาชน ลอยตัวหนีปัญหา เลื้อกปฏิบัติ พูดอย่างทำอย่าง ปากว่าตาขยิบ ชอบแอบอ้าง ประชาธิปไตย กระทำการอันไม่บังควร สมรู้ร่วมคิดกับพวกพ้อง ทำลาย ช่มชู้ ก้าวก้าว สถาบันหลักในระบอบ ประชาธิปไตย ทั้งสถาบันนิติบัญญัติ ตุลาการ และองค์กรอิสระ มุ่งแก้ปัญหาของบุคคลในครอบครัวมากกว่า ปัญหาประชาชน ยังกระทำผิดกฎหมายซ้ำซาก วางแผนใช้อำนาจออกกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ โดยมีชอบ อันเป็นการทุจริตรูปแบบใหม่ที่ซับซ้อน แยกยล ตลอดจนการใช้อำนาจรัฐบังคับใช้กฎหมาย โดยมีชอบเพื่อทำลายฝ่ายเห็นต่างทางการเมือง ปลอ่ยให้บุคคลให้ครอบครัว “กตปุม” “สังการ” ตามอำเภอใจ ในทุกรูปแบบ จนประเทศไทยเสมือนมีนายกรัฐมนตรีหลายคน วนเวียนหาประโยชน์ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ส่งผลให้ สังคมไทยเกิดความร้ายฉาน แดกแยกครั้งใหญ่อย่างไม่เคยปรากฏ นายกรัฐมนตรีและครอบครัวกลายเป็น ผู้สร้างปัญหาและเป็นตัวปัญหาของประเทศ การทุจริตแพร่กระจายไปทุกหย่อมหญ้า กระทบทั้งระบบคุณธรรม จริยธรรม หลักนิติธรรม ค่านิยมแห่งความถูกต้องดีงามของสังคมไทย การเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ความไร้ประสิทธิภาพและความบกพร่องล้มเหลว ผิดพลาดของนโยบายและการบริหารราชการแผ่นดิน ได้ทำประเทศเสียหายตกต่ำอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน หลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมือง จนรัฐบาลประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

๕.๔๓.๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๔๒ **รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา** วันที่ ๒๖-๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓
อุบัติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตตินายกรัฐมนตรีแล้ว มีรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ คือ (๑) พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม (๒) พลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี (๓) นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี (๔) พลเอกอนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (๕) นายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (๖) ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์

การศึกษาบทบาทสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินด้วยวิธีการ ที่รุนแรงที่สุดในกระบวนการประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาคือการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขแห่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยในแต่ละฉบับ สิ่งที่ได้จากการศึกษาการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ทั้ง ๔๒ ครั้ง ในครั้งนี้ คือ

(๑) สถานการณ์ทางการเมืองและการใช้อำนาจทางการบริหารตามกฎหมายของรัฐบาลแต่ละชุด ความสัมพันธ์ของผู้นำทางการเมืองฝ่ายบริหาร ผู้นำทางการเมืองฝ่ายนิติบัญญัติ และผู้นำทางการเมืองในสถาบันพรรคการเมือง ในฐานะตัวแสดงทางการเมืองหรือผู้เล่นบทบาทสำคัญทางการเมือง ซึ่งข้อกล่าวหาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่ยืนหยัดติดต่อกับคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี และการตอบหรือชี้แจงข้อกล่าวหาในแต่ละประเด็นที่ถูกบันทึกไว้ในรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ถือว่าเป็นเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ทางการเมืองในแต่ละยุคสมัย ถึงแม้ว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจในแต่ละครั้งไม่อาจใช้การลงมติของสภาผู้แทนราษฎรเป็นการรับรองความถูกต้องหรือผิดของข้อมูลในแต่ละเรื่องแต่ละเหตุการณ์ได้ แต่ข้อกล่าวหาที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่ยืนหยัดติดต่อกับอภิปรายพร้อมแสดงเหตุผลข้อเท็จจริง เอกสาร ในมุมมองของผู้ยืนหยัดติ ได้ผ่านการกลั่นกรองตรวจสอบ ค้นคว้า รวบรวม มาเป็นอย่างดี (อาจมีการเติมแต่งสีสรร รสชาติ อารมณ์บ้าง ก็สามารถจำแนกแยกแยะออกได้) ขณะเดียวกับนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหา ต้องนำข้อเท็จจริง ข้อมูลทางเอกสารที่ตนเองรับผิดชอบมาหักล้างต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี หลายสิบปี คำอภิปรายที่ถูกบันทึกไว้ในรายงานการประชุม จะถูกพิสูจน์ความถูกต้อง ความผิดพลาด การโกหกให้ข้อมูลเท็จต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อมีการศึกษาย้อนหลังในเหตุการณ์นั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็นประเด็นที่เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ผลกระทบต่อสถาบันสำคัญของชาติ ซึ่งในเวลานั้นเป็นการประชุม “ลับ” ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรมิมติให้เปิดเผยรายงานการประชุมลับได้ อย่างเช่นกรณี รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ที่เป็นการประชุม “ลับ” พิจารณาเรื่อง “พระราชบัญญัติของพระมหากษัตริย์” ที่เป็นห้วงระยะเวลาทางการเมืองที่มีความขัดแย้งทางการเมืองระหว่าง พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๗ กับรัฐบาลของคณะราษฎร จนนำไปสู่การสละราชสมบัติของรัชกาลที่ ๗ เมื่อรายงานการประชุมเปิดเผย เรื่องราวที่เกิดขึ้นก็จะนำไปต่อจิ๊กซอว์ทางการเมืองระหว่างรัฐบาลกับสภาผู้แทนราษฎรได้ อย่างไรก็ตาม การอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ศึกษามาทั้ง ๔๒ ครั้ง เมื่อจะมีการอภิปรายในประเด็นที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ หรือกระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือกระทบต่อระเบียบปฏิบัติทางการทูต รัฐบาลจะร้องขอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลีกเลี่ยงและระมัดระวังการอภิปรายในเรื่องนั้น โดยประธานในที่ประชุมจะคอยตักเตือน ท้วงติง ห้ามปราม ตามข้อบังคับการประชุมหรือไม่ทางรัฐบาลก็จะร้องขอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรขอให้เป็นการ “ประชุมลับ” ซึ่งทุกครั้งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่ยืนหยัดติดต่อกับยอมที่จะงดเว้นการอภิปรายในเรื่องเหล่านั้น

(๒) ผลกระทบจากการบริหารราชการที่ผิดพลาด บกพร่อง ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้นโยบายการบริหารประเทศด้านเศรษฐกิจ ถูกนำมาเสนอต่อประชาชนทั้ง ๒ ด้าน คือ ด้านหนึ่งฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ยืนหยัดติ กับฝ่ายรัฐบาลที่ถูกยืนหยัดติ จะพบว่า สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นเรื่องเดียวกันแต่อยู่ในยุคการบริหารของรัฐบาลที่ต่างกันในช่วงระยะเวลา ๒-๔ ปี เช่น ในช่วงรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ต่อเนื่องถึงรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร พรรคเพื่อไทย

นโยบายเศรษฐกิจเรื่อง “ข้าว” ระหว่าง “การประกันราคาข้าว” กับ “การจำนำข้าว” ที่ต่างฝ่ายต่างผลัดกันเป็นรัฐบาล และเป็นฝ่ายค้าน ต่างตรวจสอบนโยบายการบริหารเรื่อง “ข้าว” ว่า มีจุดอ่อน มีข้อบกพร่องอย่างไร ในห้วงระยะเวลา และนโยบายที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ถูกบันทึกไว้ในรายงานการประชุมจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะเกิดประโยชน์กับการศึกษานโยบายสาธารณะในการบริหารประเทศในแต่ละเรื่องได้ เช่น กรณีเรื่อง “ข้าว” การศึกษานโยบายข้าวของรัฐบาลแต่ละยุคสมัยสามารถสืบค้นข้อมูลข้อเท็จจริง และปัญหาที่เกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ยังขาดหายไป คือ เอกสารสำคัญที่ใช้ประกอบการอภิปรายที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่กล่าวหา นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ที่ต้องมอบให้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ได้ถูกบันทึกเก็บไว้ในรายงานการประชุมของการอภิปรายไม่ไว้วางใจในแต่ละครั้ง ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการจัดทำรายงานการประชุมสภา ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

(๓) การศึกษาการอภิปรายไม่ไว้วางใจ จะพบความสัมพันธ์ทางการเมืองของนักการเมือง ทั้งฝ่ายที่เป็นรัฐบาล กับฝ่ายที่เป็นฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ทราบถึงการวางกลเกมสทางการเมืองในสภาที่ใช้กลไกทางรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมสภา เอาชนะทางการเมือง ควบคู่กับการหักล้างกันด้วยข้อมูล และข้อเท็จจริง ในเรื่องที่มีการอภิปรายและตั้งข้อกล่าวหา

(๔) การอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐบาลพลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ที่ใช้ระยะเวลาในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ระหว่างวันที่ประชุม ๑๙-๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๐ (รวม ๙ วัน) เป็นการใช้ระยะเวลาในการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่นานที่สุด และมีประเด็นที่น่าสนใจ คือ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ควบคุมการอภิปรายโดยให้มีการอภิปรายตามประเด็นข้อกล่าวหาที่ละประเด็น เพื่อให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องตอบข้อกล่าวหา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคฝ่ายค้าน (พรรคประชาธิปัตย์) มีการเตรียมข้อมูลการอภิปรายที่ดี ไม่มีการนำเรื่องส่วนตัวของรัฐมนตรีมาอภิปราย นายกรัฐมนตรีเข้าร่วมประชุมในสภาผู้แทนราษฎรตลอดระยะเวลาการอภิปราย และมีการอภิปรายชี้แจงข้อกล่าวหาของสมาชิกสภาผู้แทนตลอดเวลา เช่นเดียวกับรัฐมนตรีที่รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องก็มีการอภิปรายชี้แจงข้อกล่าวหา ถึงแม้บางครั้งจะมีการตอบโต้ระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหา อย่างมากก็เป็นเพียงแค่เชือดเฉือนด้วยคำพูดเล็กน้อย ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สนับสนุนรัฐบาลก็ใช้สิทธิในการอภิปรายในทำนองว่า ข้อกล่าวหาของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอ การอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้ถือเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้าน

(๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้ ๒ ท่าน คือ กรณีของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่เงื่อนไขของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๒๑ ในบทเฉพาะกาลที่สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจเท่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประกอบกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ วางตัวอยู่ในสถานะที่ไม่ผูกพันกับ

พรรคการเมืองใด คราใดที่มีการเคลื่อนไหวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี ก็จะมีข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือน (ปลัดกระทรวงมหาดไทย) เป็นผู้ประสานและกดดันไม่ให้เกิดการยื่นญัตติประสบความสำเร็จ เช่น ไม่ให้ลงชื่อหรือถอนชื่อออกจากญัตติ นายกรัฐมนตรีอีกท่านคือ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร (ยศขณะนั้น) นายกรัฐมนตรีที่ไม่ถูกยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ เนื่องจากมีเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ที่เน้นให้ฝ่ายบริหารมีความเข้มแข็ง จึงกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ต้องใช้จำนวนสมาชิกถึงสองในห้า (๒๐๐ จาก ๕๐๐) ในขณะที่รัฐมนตรี ใช้จำนวนสมาชิกหนึ่งในห้า นอกจากนั้นการดำเนินยุทธศาสตร์ทางการเมืองของนายกรัฐมนตรี และพรรคไทยรักไทยที่นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคใช้การควบคุมพรรคการเมืองตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้ทำได้ เป็นการควบคุมพรรคทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง ทำให้พรรครัฐบาลมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่า ๓๐๐ คน และพรรคฝ่ายค้านมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยกว่า ๒๐๐ คน ส่งผลทางการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรอย่างมากที่นายกรัฐมนตรีไม่ถูกตรวจสอบจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่สนใจเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำให้ระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาขาดคุณภาพการถ่วงดุลและตรวจสอบ ทำให้เกิดระบอบประชาธิปไตยแบบเสียงข้างมากผูกขาด อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และ ปี ๒๕๖๐ ได้ดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้โดยปรับลดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ และให้โอกาสพรรคฝ่ายค้านที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี แต่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เพียงพอจะยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ สามารถยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจได้เมื่อรัฐบาลได้บริหารประเทศแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี แต่ที่ผ่านมามีตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ และ ปี ๒๕๖๐ ยังไม่มีการใช้มาตรการนี้ตามที่รัฐธรรมนูญให้ไว้

(๖) การยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เป็นมาตรการที่ใช้มากที่สุด แต่เดิมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ทุกสมัยประชุม ต่อมา มีข้อกำหนดว่าในปีหนึ่งมีสมัยประชุม ๒ สมัย และกำหนดไว้ว่าเป็นสมัยประชุมทั่วไป และสมัยประชุมนิติบัญญัติ และห้ามไม่ให้เกิดการยื่นญัตติขออภิปรายไม่ไว้วางใจในสมัยประชุมนิติบัญญัติ บทบัญญัตินี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือทำให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี มีเวลาในการบริหารราชการแผ่นดิน และรัฐบาลมีเสถียรภาพ เพราะก่อนหน้านั้น มีการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทุกสมัยประชุมที่มีในแต่ละปี และยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทุกปี แต่ข้อเสียคือทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านขาดอำนาจในการตรวจสอบฝ่ายบริหารในสมัยประชุมนิติบัญญัติ ในหนึ่งปี สมัยประชุมหนึ่ง ๙๐ วันหรือ ๓ เดือน ต่อมาเพิ่มเวลาสมัยประชุมเป็น ๑๒๐ วันหรือ ๔ เดือน เท่ากับ ๑ ปี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีเวลาในการทำหน้าที่ควบคุมฝ่ายบริหารเพียง ๘ เดือน และยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจได้เพียง ๑ ครั้งเท่านั้น ส่วนมาตรการอื่น ๆ ในการตรวจสอบ คือการตั้งกระทู้ถาม การตั้งกระทู้ถามสดด้วยวาจา การตั้งกระทู้ถามแยกเฉพาะ ก็ดำเนินการได้น้อยใน ๑ สัปดาห์มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๒ วัน มีการกำหนดให้ ๑ วัน เป็นการตอบกระทู้ถามทั้งหมดและมักกำหนดให้มีช่วงเวลาในการตอบกระทู้ถามและจำนวนการตั้งกระทู้ถามไม่มากนัก เท่ากับว่า

ในหนึ่งสมัยประชุม ๑๒๐ วัน หรือ ๔ เดือน จะมีวันประชุมสภาเพื่อตอบกระทู้ถามและตั้งญัตติถามรัฐบาล เดือนละ ๔ ครั้ง หนึ่งสมัยประชุม ประมาณ ๑๖ ครั้ง ๑ ปี ๒ สมัยประชุม จำนวน ๓๒ ครั้ง ส่งผลให้กระทู้ถามค้างในวาระจำนวนมาก (นอกจากประธานสภาจะกำหนดวันประชุมสภาเป็นพิเศษเพื่อพิจารณาเรื่องกระทู้ถาม) หากรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้มีการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีได้ทุกสมัยประชุม แต่ให้ยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้เฉพาะในสมัยประชุมทั่วไป ก็จะทำให้เกิดดุลยภาพในการตรวจสอบระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ส่งผลให้รัฐมนตรีที่เป็นฝ่ายบริหารระมัดระวังและตื่นตัวในการบริหารราชการในกระทรวงที่รับผิดชอบมากขึ้น หรือกำหนดว่าการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีให้กระทำได้ในทุกสมัยประชุมและสามารถยื่นเป็นรายบุคคลได้ทุกคนในห้วงระยะเวลาที่ต่างกันได้โดยกำหนดให้มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคลรายละไม่เกินหนึ่งวัน มาตรการนี้จะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายค้านตรวจสอบการบริหารงานรัฐมนตรีได้ตลอด หากพบว่ามีข้อบกพร่องร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อประเทศและประชาชนก็สามารถยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ ในขณะที่เรื่องนั้นอยู่ในความสนใจของประชาชน และเป็นการเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงในกรณีปัญหาให้ประชาชนได้รับทราบ หากปล่อยให้ระยะเวลาทอดยาวไปไม่มีการดำเนินการทันที ประชาชนก็จะเกิดความเบื่อหน่ายต่อระบบการทำงานของสภาผู้แทนราษฎร ขาดความเชื่อมั่น และขาดความศรัทธาได้

(๗) สิ่งที่พบจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคฝ่ายรัฐบาลไม่มีคนใดลงชื่อร่วมเสนอญัตติกับพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ถึงแม้รัฐธรรมนูญบัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นอิสระ ไม่ผูกมัดกับมติพรรค ซึ่งส่งผลต่อการลงคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจ หรือไว้วางใจ จะเป็นการลงคะแนนตามที่วิปของรัฐบาล และวิปพรรคฝ่ายค้านกำหนด ทำให้การอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นที่คาดหมายล่วงหน้าว่าพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลต้องลงคะแนนเสียงสนับสนุนรัฐมนตรีโดยไม่ต้องพิจารณาข้อมูลจากการอภิปรายว่ารัฐมนตรีมีข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดในการบริหารหรือไม่ มาตรการควบคุมเสียงของวิปรัฐบาล และมติของพรรคการเมืองที่ถือเป็นกฎเหล็กในการควบคุมระเบียบวินัยในการลงมติใด ๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเพียงหุ่นยนต์ที่ถูกโปรแกรมไว้ให้ต้องทำอะไร ไม่ต้องทำอะไร ห้ามทำในเรื่องใด จากพรรคการเมืองที่ตนสังกัด จนขาดวิญญูณและเจตนาารมณของการเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ขาดการใช้วิญญูณของการเป็นผู้แทนที่ได้รับบอณัติจากประชาชนมารักษารผลประโยชน์สาธารณะของประเทศและประชาชน ส่งผลต่อความเป็นจริงและทางปฏิบัติทางการเมืองที่ทำให้กฎเหล็กของพรรคมีอำนาจเหนือรัฐธรรมนูญและเจตนาารมณของประชาชนที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ทางออกของปัญหาในเรื่องนี้ต้องหันมาพิจารณาการออกแบบการเข้าสู่อำนาจรัฐของฝ่ายบริหาร และการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ เช่น การกำหนดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ต้องสังกัดพรรคการเมืองก็ได้ หรือออกแบบระบบการเมืองที่ให้มีการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีโดยตรง

(๘) จากประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นตามข้อ ๗. อาจเกิดปัญหาความวุ่นวายในสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นอิสระไม่สังกัดพรรคการเมือง อาจเกิดพฤติกรรมเก่า ๆ ที่เคยเกิดขึ้นในระบบรัฐสภาของไทยในอดีต คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอิสระมีการเรียกร้องผลประโยชน์ในการสนับสนุนรัฐบาล ในหลากหลายรูปแบบ หรือการเรียกรับผลประโยชน์จากพรรคการเมือง หรือกลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ต้องการเปลี่ยนรัฐบาลโดยการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งในเรื่องนี้ข้อเท็จจริงทางการเมืองปรากฏเป็นข่าว และเกิดความเชื่อว่า พรรคการเมืองทั้งฝ่ายรัฐบาลและพรรคการเมืองฝ่ายค้านต้องจ่ายเงินเดือนเพิ่มให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค มาตราการที่จะหยุดยั้งพฤติกรรมทางการเมืองแบบนี้ ต้องไปเพิ่มอำนาจให้แก่ประชาชนในเขตเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการลงคะแนนเสียงถอดถอน ในกรณีมีข้อกล่าวหาและหลักฐานชัดเจนในพฤติกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนอกเหนือไปจากการให้สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาถอดถอน หรือกระบวนการถอดถอนอื่น ๆ เพียงแค่มิมีมูลที่จะเข้าสู่กระบวนการถอดถอนก็สามารถคืนอำนาจให้ประชาชนในเขตเลือกตั้งถอดถอนได้ ขณะเดียวกันเมื่อมีข่าวว่าพรรคการเมืองใดใช้อำนาจขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น่าจะมีบทลงโทษพรรคการเมืองนั้นด้วย

(๙) การอภิปรายไม่ไว้วางใจในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้งและการเปลี่ยนแปลงนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เป็นการเปิดแผลทางการเมืองให้กับพรรคการเมืองรัฐบาลที่ดำรงตำแหน่ง เมื่อพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลกลับเป็นพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ก็จะใช้มาตรการตรวจสอบด้วยการอภิปรายไม่ไว้วางใจอย่างเข้มข้น เหมือนกับว่าจะเป็นการตอบโต้หรือการแก้แค้นทางการเมือง ซึ่งจะพบได้กับรัฐบาลนายชวน หลีกภัย (พรรคประชาธิปัตย์) รัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา (พรรคชาติไทย) รัฐบาลพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ (พรรคความหวังใหม่) รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (พรรคประชาธิปัตย์) รัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร (พรรคไทยรักไทย) รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (พรรคเพื่อไทย) ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดีของระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา ทำให้ไม่เกิดระบบเผด็จการทางรัฐสภา ไม่เกิดระบบการสมยอมหรือระบบฮั้วทางการเมือง การเมืองลักษณะนี้ประชาชนจะได้ประโยชน์จากการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคฝ่ายค้าน

(๑๐) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบของสภาผู้แทนราษฎรให้มีคุณค่ามากขึ้น จะพบว่ามีหลายกรณีที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจของพรรคฝ่ายค้าน เป็นการพัฒนาต่อยอดประเด็นการตรวจสอบรัฐบาลจากการตั้งกระทู้ถาม จากดำเนินกิจการของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ หรือการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ จากการศึกษาพบว่า ในรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ไม่มีการเชื่อมโยงข้อมูลในรายงานการประชุม จึงควรให้มีการปรับปรุงการเขียนรายงานการประชุมให้เพิ่มเนื้อหา เอกสาร รายงานการศึกษาที่ใช้ประกอบการพิจารณาในญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจด้วย

(๑๑) การศึกษาการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้พบว่า มีเอกสารรายงานการประชุม เป็นพินหน้า หรือหลายพินหน้า ซึ่งเป็นเอกสารที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ทางการเมืองของรัฐสภาไทย คณะกรรมาธิการ กิจการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ควรมีการศึกษาสรุปวิเคราะห์ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจในทุกครั้ง เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการตั้งกระทู้ถาม การเสนอญัตติ หรือการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ และการอภิปรายไม่ไว้วางใจในกรณีอื่น ๆ เนื่องจากการ ดำเนินการของฝ่ายบริหารไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลใด ย่อมมีความเป็นมาของนโยบาย การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกัน

(๑๒) การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ผู้อภิปราย เปิดญัตติ ผู้อภิปรายประเด็นข้อกล่าวหา และผู้สรุปญัตติการอภิปราย จะพบว่า มีการอภิปรายที่เยิ่นเย้อ อภิปรายแบบซีม้ารอบค้าย อภิปรายโชว์ทักษะและลีลาในการพูดมากกว่าการเข้าถึงเนื้อหา มีการใช้เวลา ในการประท้วงผู้อภิปราย มีการใช้สิทธิในการพาดพิงมากเกินไป จนทำให้การประชุมสภาต้องเสียเวลาไป ใน เรื่องเหล่านี้อย่างมาก ประธานสภาผู้แทนราษฎรควรใช้มาตรการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร อย่างเคร่งครัดและจริงจัง หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามต้องดำเนินการตามข้อบังคับอย่าง จริงจัง เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา ในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร

